

Iepenbiering 18: de lûde gjalp -2018-2030

*"Se is fallen, se is fallen, Babylon de
Grutte! "*

Kom út har midden, myn folk ..."

Samuel presintearret

**Ferklearje
Daniël en Iepenbiering
foar my**

**Profetyske bewiis dat God
syn ultieme iepenbieringen foar syn
útkarde bestiet**

**Yn dit wurk: Syn projekt - syn
oardiel**

Ferzje: 23-09-2023 (7-7th ⁻⁵⁹⁹⁴)

" En ik hearde de stim fan in man midden yn Ulai;

hy rôp en sei: Gabriël, ferklearje him it fizioen ”Daniel 8:16.

Taljochting fan it omslach

Fan boppe nei ûnderen: Berjochten fan 'e trije ingels fan Iepenbiering 14.

Dit binne trije wierheden út it boek fan Daniël iepenbiere oan 'e hilligen nei de proef fan 'e maitiid fan 1843 en nei dat fan oktober 22, 1844. Negearje de rol fan 'e sabbat, de iere Advintisten koene de wiere betsjutting fan dizze berjochten net begripe. Advintisten dy't op it weromkommen fan Kristus wachte hienen har ûnderfining keppele oan 'e " **middernachtskrip** " of " *midden fan 'e nacht* " oanhelle yn 'e gelikenis fan 'e " *tsien jongfammen* " fan Matt.25:1 oant 13 wêr't de oankundiging fan 'e " *weromkomst* " *fan de brêgeman* " wurdt neamd.

- 1- **It tema fan it oardiel** ûntwikkele yn Dan.8:13-14 en ûnderwerp fan it earste berjocht fan 'e *ingel* yn Ieb.14:7: " *Fang God en jou him gloarje, want de oere fan syn oardiel is kommen en oanbidde Him dy't dien hat. de ierde, de himel en de wetterboarnen!* »: it weromkommen nei sneon, de iennichste wiere sânde dei fan de godlike oarder, de Joadske sabbat en wyklikse rêstdei, wurdt troch God yn it fjirde fan syn tsien geboaden easke.
- 2- **De oankundiging fan pauslik Rome** , " *lytse hoarn* " en " *andere kening* " fan Daniël 7:8-24 en 8:10-23 oant 25, dy't de namme " *Babylon de grutte* " krijt yn it boadskip fan 'e twadde *ingel* fan Apo. 14:8: " *Babylon de Grutte is fallen, sy is fallen!* ": benammen, fanwegen snein, de eardere "dei fan 'e sinne" erfde fan keizer Konstantyn I ^{dyt} it fêstige op 7 maart 321. Mar dizze útdrukking " *it foel* " wurdt rjochtfearde troch de iepenbiering fan syn ferflokte natuer troch God as hy yntrodusearre it oan syn Advintistyske tsjinstfeinten nei 1843, yn 1844, troch de praktyk fan 'e ferlitten sabbat te herstellen. " *Se is fallen* " betsjut: "se is nommen en ferslein." De God fan 'e wierheid kundiget sa syn oerwinning oan tsjin it kamp fan religieuze leagens.
- 3- **It tema fan it lêste oardiel** dêr't " *it fjoer fan 'e twadde dea* " de kristlike rebellen slacht. Dit is it byld presintearre yn Dan.7:9-10, it tema is ûntwikkele yn Rev.20:10-15, en it is it ûnderwerp fan it berjocht fan 'e tredde *ingel* yn Rev.14:9-10: " *En in oar, in tredde ingel folge harren, sizzende mei in lûde stim: As immen it bist en syn byld oanbidt en in teken op syn foarholle of op syn hân kriget , scil er ek de wyn drinke fan 'e grime fan God, útgetten sûnder mingsel yn 'e beker fan syn grime, en hy sil wurde martele mei fjoer en swavel, foar de hillige ingels en foar it Lam* ": Hjir, snein wurdt identifisearre mei it " *teken fan it beest* ".

Notysje de identike korrespondinsje fan 'e nûmers fan' e rjochte fersen yn Daniël 7: 9-10 en Iepenbiering 14: 9-10 .

De fjirde ingel : hy ferskynt allinnich yn Apo.18 dêr't er de lêste ferkundiging fan 'e trije foarige Advintistyske berjochten ôfbyldet dy't profitearje fan al it godlik ljocht dat is kommen om har te ferljochtsjen sûnt 1994 en oant it ein fan 'e wrâld, dat is, oant spring 2030 Dat is de rol dy't dit wurk spylje moat. It ljocht dat it kaam te ferljochtsjen lit de opienfolgjende skulden sjen: fan 'e katolike religy, sûnt 538; fan de protestantske godstsjinst, sûnt 1843; en de offisjele Advintistyske ynstelling, sûnt 1994. Al dizze geastlike fallen hiene de oarsaak, yn har tiid: de wegering fan it ljocht foarsteld troch de Hillige Geast fan God yn Jezus Kristus. " *Yn 'e tiid fan' e ein* " neamd yn Dan.11:40, bringt de katolike tsjerke yn har flok alle religieuze groepen, kristlik of net, byinoar dy't har ministearje en har gesach erkenne; dit ûnder de beskerming fan syn saneamde "oekumenyske" alliânsje dêr't, nei it protestantisme, it offisjele Advintisme yn 1995 by kaam.

2 Korintiërs 4:3-4

" ...As ús evangeelje noch fersluerd is, is it fersluere foar dyjingen dy't omkomme; foar de ûnleauwigen waans yntelliginsje de God fan dizze ieu hat blineard, sadat se de pracht fan it Evangeelje fan 'e hearlikheid fan Kristus, dy't it byld fan God is, net sjogge . »

"En as it profetyske wurd ferkeard begrepen bliuwt, sil it allinich sa bliuwe foar dyjingen dy't ferlern gean moatte"

Ek, yn gearfetting fan 'e iepenbieringen presintearre yn dit dokumint, wite dat, om " *hilligens te rjochtfeardigjen* ", sûnt de maitiid fan 1843 fêststeld troch it dekreet fan 'e skepper en wetjouwer God fan Daniël 8:14, neffens syn " *ivich evangeelje* ",

oer de hiele ierde, elke man en elke frou,

moat wurde doopt yn 'e namme fan Jezus Kristus troch totale ûnderdompeling om godlike genede te krijen,

moat sneon observearje, de sânde-dei sabbatsrêst, hillige troch God yn Genesis 2, en 4e ^{fan} syn 10 geoaden oanhelle yn Exodus 20; dit, om syn genede te behâlden,

moatte earje de godlike morele wetten en dieet wetten foarskreaun yn 'e Hillige Bibel, yn Genesis 1:29 en Leviticus 11, (hilligens fan it lichem)

en moat " syn profetysk wurd net ferachtsje ", om net " de Geast fan God út te blussen " (1 Tess.5:20).

Elkenien dy't net oan dizze kritearia foldocht, wurdt troch God feroardiele om de " *twadde dea* " te lijen beskreaun yn Iepenbiering 20.
Samuel

Ferklearje - ME DANIEL EN APOCALYPSE Paginaasje fan ûnderwerpen behannele

Earste diel: Tariesdende oantekeningen

Brûkt automatysk sykjen fan sidenûmers fan 'e brûkte software

Titelside

- 07 Presintaasje
- 12 God en syn skeppingen
- 13 De bibelske fûneminten fan wierheid
- 16 Fundamental notysje : 7 maart 321, de ferflokte dei fan sûnde
- 26 It tsjûgenis fan God jûn op ierde
- 28 Opmerking : betize martlersdom net mei straf
- 29 Genesis: in fitale profetyske gearfetting
- 30 Leauwe en ûnleauwe
- 33 Iten foar it geskikte waar
- 37 De iepenbiere skiednis fan wier leauwe
- 39 Tariesdende notysjes foar it boek Daniël
- 41 It begjint allegear yn Daniel - THE BOOK OF DANIEL**
- 42 Daniël 1 - Oankomst fan Daniël yn Babylon
- 45 Daniël 2 - *It byld* fan it fizioen fan kening Nebukadnezar
- 56 Daniël 3 - De trije maten yn 'e oven
- 62 Daniël 4 - de kening fernedere en bekearde
- 69 Daniël 5 - It oardiel fan kening Belsazar
- 74 Daniël 6 - Daniël yn 'e liuwekuil
- 79 Daniël 7 - *De fjouwer bisten* en de *lytse* pauslike hoarn
- 90 Daniël 8 - Pauslike identiteit befêstige - it godlike beslút fan Dan.8:14.
- 103 Daniël 9 - De oankundiging fan 'e tiid fan it ierdske ministearje fan Jezus Kristus.
- 121 Daniël 10 - Oankundiging fan 'e *grutte ramp* - Visioenen fan 'e ramp
- 127 Daniël 11 - De sân oarloggen fan Syrje.
- 146 Daniël 12 - De Advintistyske universele missy yllustrearre en datearre.
- 155 Ynliding ta profetyske symbolyk

158	Advintisme
163	De earste blik op 'e Apokalyps
167	De symboalen fan Rome yn profesije
173	Ljocht op 'e sabbat
176	Gods beslút fan Daniël 8:14
179	Tarieding op Apokalypse
183	De Apokalyps yn Gearfetting
188	Twadde diel: de detaillearre stúdzje fan 'e Apokalyps
188	Iepenbiering 1 : Prologue-De weromkomst fan Kristus-It advintistyske tema
199	Iepenbiering 2 : De Gearkomste fan Kristus fan har oprjochting oant
1843	
199	1e perioade: <i>Efeze</i> - 2e perioade : <i>Smyrna</i> - ^{3e perioade} : <i>Pergamon</i> - 4e ^{tiidrek} : <i>Thyatira</i>
216	Iepenbiering 3 : De Gearkomste fan Kristus sûnt 1843 - it apostoalyske kristlike leauwen restaurearre
216	5e perioade : <i>Sardis</i> - 6e ^{perioade} : <i>Philadelphia</i> -
223	It bestimming fan Advintisme iepenbiere yn Ellen G. White syn earste fisy
225	7e ^{tiidrek} : <i>Laodicea</i>
229	Iepenbiering 4 : himelsk oardiel
232	Opmerking : DIVINE WET profetearret
239	Iepenbiering 5 : de Minskesoan
244	Iepenbiering 6 : Akteurs, godlike straffen en tekens fan 'e tiden fan 'e kristlike tiid - De earste 6 segels
251	Iepenbiering 7 : Sânde-dei Advintisme fersegele mei it " <i>segel fan God</i> ": de sabbat en geheime " <i>sânde segel</i> ".
259	Iepenbiering 8 : De earste fjouwer " <i>trompetten</i> "
268	Iepenbiering 9 : De 5e en 6e " <i>trompetten</i> "
268	de 5e " <i>trompet</i> "
276	de 6e " <i>trompet</i> "
286	Iepenbiering 10 : it " <i>lytse iepen boek</i> "
291	Ein fan it earste diel fan 'e Iepenbiering <u>Twadde diel: de tema's ûntwikkele</u>
292	Iepenbiering 11 : Pauslik regear - nasjonaal ateïsme - de 7e " <i>trompet</i> "
305	Iepenbiering 12 : it grutte sintrale plan
313	Iepenbiering 13 : de falske bruorren fan 'e kristlike religy
322	Iepenbiering 14 : De tiid fan Sânde-dei Advintisme
333	Iepenbiering 15 : It ein fan 'e proeftiid
336	Iepenbiering 16 : <i>De sân lêste pleagen fan Gods grime</i>
345	Iepenbiering 17 : de prostituee wurdt ûntmaskere en identifisearre
356	Iepenbiering 18 : de prostituee krijt har straf
368	Iepenbiering 19 : de <i>Armageddon-slach</i> fan Jezus Kristus
375	Iepenbiering 20 : de <i>tûzen jier</i> fan it 7e millennium en it lêste oardiel
381	Iepenbiering 21 : it ferhearlike <i>Nije Jeruzalem</i> symbolisearre
392	Iepenbiering 22 : De einleaze dei fan 'e ivichheid
405	De letter deadet mar de Geast jout libben

- 408 **De ierdske tiid fan Jezus Kristus**
410 **Hilligens en hilliging**
424 **De skiedingen fan Genesis - fan Genesis 1 oant 22 -**
525 De ferfolling fan 'e beloften oan Abraham: Genesis 23 oant ...
528 De úttocht en de trouwe Mozes - Ut 'e Bibel yn' t algemien - It oere fan 'e lêste kar - Sânde-dei Advintisme: In skieding, in namme, in skiednis - De grutte oardielen fan God - Godlik fan A oant Z - Ferfoarmings fan bibelske teksten - De Geast bringt de wierheid werom.
547 **De lêste tawijing**
548 **De lêste oprop**

Opmerking: oersettingen yn frjemde talen wurde útfierd mei automatyske oersetsoftware, de auteur is allinich ferantwurdlik foar teksten yn it Frânsk, de taal fan 'e orizjinele ferzje fan' e dokuminten.

Ferklearje Daniël en Iepenbiering foar my

Presintaasje

Ik bin berne en wenje yn dit tige ôfgryslke lân, sûnt God symboalysk neamt syn haadstêd " *Sodom en Egypte* " yn Rev.11:8. Syn model fan 'e maatskippij, republikeinske, benijd, waard neimakke, ferspraat en oannommen troch tal fan folken oer de hiele wrâld; dit lân is Frankryk, in dominearjend monargysk en revolúsjonêr lân, eksperimintearjend fan fiif republyken mei tollerregimen feroardiele troch God. Grutsk ferkundiget en toant it syn tabellen fan minskerjochten, skandalich tsjinoer de tabellen fan minsklike plichten skreaun yn 'e foarm fan "tsien geoaden", troch de skepper God sels. Sûnt syn komôf en har earste monargy hat it de ferdigening fan syn fijân opnomd, de roomsk-katolike religy waans lear nea ophâlde "kwea" te neamen wat God "goed" neamt en "goed" te neamen wat hy "kwea" neamt ". Troch syn ûnferbidlike hjerst troch te gean, liet syn revolúsje it ateïsme oannimme. Sadwaande is Frankryk as skepsel, in pot ierde, dwaande mei in standoff dy't him tsjin de almachtige God ferset, in autentike pot izer; de útkomst wie foarsisber en troch him profetearre; se sil it lot belibje fan " *Sodom* " skuldich oan deselde sûnden foar har. De wrâldskiednis foar de lêste 1700 jier of sa is foarme troch syn kweade ynfloed, benammen syn stipe foar it gesach fan it roomsk-katolike pauslike rezjym, fan syn earste monarch, Clovis I, de earste kening ^{fan} 'e Franken. Hy waard doopt yn Reims, op 25 desimber yn it jier 498. Dizze datum draacht it teken fan in krystfeest dy't troch Rome, ûnrjochtfearnich en skandalich, ferbûn is mei in falske bertedatum fan Jezus Kristus, de ynkarnearre God, skepper fan 'e wrâld en alles wat libbet of bestiet; dy't mei rjocht de titel " *God fan 'e wierheid* " opeaske, om't hy " *de leagen dy't de duvel as heit hat* ", sa't Jezus ferklearre.

Wolle jo ûnbestriden bewiis dat gjin Romeinske paus legitim is om te bewearre in tsjinstfeint fan Jezus Kristus te wêzen? Hjir is it, krekt en bibelsk: Jezus sei yn Matt.23:9: " *En neam gjinien dyn heit op ierde; hwent ien is dyn heit, dy't yn 'e himel is.* »

Hoe hjit de paus op ierde? Elkenien kin it sjen, "hillige *heit* ", of sels, "hiel hillige *heit* ". Katolike prysters wurde ek wol " *heiten* " neamd. Dizze opstannige hâlding makket dat de mannichte prysters harsels pleatse as sabeare ûnmisbere tuskenpersoanen tusken God en de sûnder, wylst de Bibel foar him de frije tagong leart ta God legitimearre troch Jezus Kristus. Op dizze manier infantiliseart it katolike leauwen minsken om ûnmisber en essensjeel te ferskinen. Dizze ôflieding fan 'e direkte foarbidden fan Jezus Kristus sil troch God oansprutsen wurde yn in profesije, yn Dan.8:11-12. Fraach-Antwurd : Wa kin leauwe dat de machtige skepper God as syn tsjinstfeinten minsken kin nimme dy't him net folgje mei sa'n skandalich " *arrogânsje* " *dy't yn Dan.7:8 en 8:25 oankundige wurdt?* De bibelske reaksje op dizze infantilisaasje fan minsklike geasten is yn dit fers út

Jer.17:5: “ Sa seit JaHWéH: Ferflokt is de man dy't op 'e minske fertrout , dy't it fleis foar syn stipe nimt , en dy't syn hert fan JaHWéH ôfkeart. ! »

Om't it Frankryk wie dat de religieuze skiednis fan in grut part fan it kristlike tiidrek in protte foarme, joech God in Frânsman de opdracht om syn ferflokke rol te iepenbierjen; dit, troch it ferljochtsjen fan de ferburgen betsjutting fan syn profetyske iepenbieringen fersifere yn in strikt bibelske koade.

Yn 1975 krige ik de oankundiging fan myn profetyske missy troch in fisioen, wêrfan ik de wiere betsjutting pas yn 1980, nei myn doop, begriep. Doopt yn it Sânde-dei Advintistyske kristlike leauwen, wit ik, sûnt 2018, dat ik yn tsjinst set bin foar de tiid fan in jubileum (7 kear 7 jier) dat sil einige yn 'e maitiid fan 2030 mei it weromkommen yn gloarje fan de Heare God de Almachtige, Jezus Kristus.

It erkennen fan it bestean fan God as Jezus Kristus is net genôch om ivige heil te krijen .

Ik herinner my hjir, foardat Jezus weromkaam nei de himel, rjochte Jezus oan syn learlingen de wurden fan dizze fersen út Mat.28:18 oant 20: “Jezus, nei't er tichtby kaam, sei tsjin harren sa: Alle macht is my jûn yn 'e himel en op ierde. Gean dêrom hinne en meitsje learlingen fan alle folken , doop se yn 'e namme fan' e Heit en fan 'e Soan en fan' e Hillige Geast , en lear har alles te hâlden wat ik jo gebean haw . En sjuch, ik bin altyd by dy, oant de ein fan 'e wrâld . Syn godlike Geast ynspirearre yn 'e apostel Petrus dizze oare formele en plechtige ferklearring fan Hannelingen 4:12: " Der is rêding yn gjin oar; want der is gjin oare namme ûnder de himel jûn ûnder minsken, dêr't wy moatte wurde rêden .

As gefolch, begryp, de religy dy't ús mei God fermoedsoenet is net basearre op in religieus erfskip fanwegen minsklike tradysjes. Leauwe yn it fersoenjende frijwillige offer oanbean troch God, troch Syn minsklike dea yn Jezus Kristus, is de ienige manier om ús fermoedsoening te krijen mei de perfekte gerjochtichheid fan Syn godlike hilligens. Ek, wa't jo ek binne, wat jo komôf, jo erfde religy, jo folk, jo ras, jo kleur of jo taal, of sels jo status ûnder de minsken, jo fermoedsoening mei God komt allinich troch Jezus Kristus en neilibjen fan syn lear dy't hy oansprekt oan syn learlingen oant it ein fan 'e wrâld; lykas bewiisd troch dit dokumint.

De útdrukking " Heit, Soan en Hillige Geast " jout trije opienfolgjende rollen oan spile troch de iene God yn syn heilsplan oanbean oan skuldige sûnder man, feroardiele ta de " *twadde dea* ". Dizze "trije-ienheid" is gjin gearkomst fan trije goaden, lykas moslims leauwe, en rjochtfeardigje dus har ôfwizing fan dit kristlike dogma en har religy. As " Heit " is God ús skepper foar allegear; as " Soan " joech hy himsels in lichem fan fleis om de sûnden fan syn útkarden yn har plak te fersoenen; yn " Hillige Geast " komt God, Geast fan 'e opstanne Kristus, om syn útkarden te helpen om te slagjen yn har bekearing troch it krijen fan " de hilliging sûnder dat gjinien de Hear sjen sil ", neffens wat de apostel Paulus leart yn Hebr.12 : 14; " hilliging " is, apart wurde foar en troch God. It befêstiget syn akseptasje fan 'e útkarde en ferskynt yn 'e wurken fan syn leauwen, yn syn leafde foar God en syn ynspireare en iepenbiere bibelske wierheid.

It lêzen fan dit dokumint is essinsjeel om te begripen **it tige hege nivo fan flok** dat weaget op 'e folken fan' e ierde, harren religieuze ynstellingen en dy fan 'e

westerske kristlike wrâld, benammen, fanwege harren kristlike komôf; om't it paad dat troch Jezus Kristus folge is, it **unike** en **eksklusive rêdingspaad** fan Gods projekt foarmet; as gefolch, it kristlike leauwen bliuwt it haaddoel fan oanfallen fan 'e duvel en demoanen.

Yn prinsipe is it besparringsprojekt ûntworpen troch de skepper God ienfâldich en logysk. Mar religy krijt in kompleks karakter troch it feit dat dejingen dy't har leare allinnich tinke oan it rjochtfeardigjen fan har religieuze opfetting en, it beoefenjen fan sûnde, faaks út ûnwittendheid, dizze opfetting is net mear yn oerienstimming mei de easken fan God. As gefolch slacht er har mei syn flok dy't se yn har foardiel ynterprearre en de godlike smaad net hearre.

Dit wurk is net bedoeld om in literêre priis te krijen; foar de skepper God is syn iennichste rol om syn útkarden op 'e test fan it leauwe te setten, wêrtroch't se it ivige libben kinne krije wûn troch Jezus Kristus. Jo sille dêr werhellings fine, mar dit is de styl dy't God brûkt troch deselde learingen út te hammerjen dy't hy troch ferskate bylden en symboalen iepenbieret. Dizze tal fan werhellings foarmje it bêste bewiis fan har autentisiteit en tsjûgje fan it belang dat hy joech oan 'e oanbelangjende yllustrearre wierheden. De gelikenis leard troch Jezus befêstigje dizze klam en werhelling.

Jo sille yn dit wurk iepenbieringen fine jûn troch de grutte skepper God dy't ús besocht ûnder de minsklike namme fan Jezus fan Nazareth, dy't kaam ûnder de titel fan "salve", of "messias", neffens it Hebrieusk "mashiah" oanhelle yn Dan .9:25, of "krist", fan it Grykske "christos" fan 'e skriften fan it nije ferbûn. Yn him kaam God om syn folslein suvere libben te offerjen as in frijwillige offer, om de riten fan dierenoffers te falidearjen dy't syn komst foarôfgien hawwe sûnt de erfsûnde begien troch Eva en Adam. De term " *salve* " wiist ien oan dy't de salving fan 'e Hillige Geast ûntfangt symbolisearre troch de oalje fan olivebeammen. De profetyske iepenbiering jûn troch God yn 'e iennichste namme fan Jezus Kristus en syn fersoeningswurk liedt syn útkarden op it paad dat liedt ta it ivige libben. Om't heil troch genede allinnich net foarkomt dat de útkarden yn fallen falle dêr't er him net fan bewust is. It is dêrom om syn oanbod fan genede te foltôgjen, dat God yn 'e namme fan Jezus Kristus komt om it bestean fan' e haadfallen te iepenbierjen dy't syn lêste tsjinstfeinten fan 'e tiid fan' e ein tastean, de betize **dúdlík** te analysearjen, te oardieljen en te begripen. situaasje fan 'e universele kristlike religy dy't hearsket yn dit lêste tiidrek fan ierdske heil.

Mar foar it siedjen is it oan te rieden om te ûntworteljen; om't de aard fan 'e skepper God ferfoarme wurdt troch de lear fan 'e grutte monoteïstyske religys dy't op ierde foarkommen. Se hawwe allegear it gemien dat se de iene God troch dwang oplizze en sa tsjûgje fan har ôfskieding en fan elke relaasje mei him. De skynbere frijheid dy't oan it kristlike leauwen ferbûn is, komt allinnich troch de hjoeddeiske omstannichheden fan 'e tiid, mar sadree't God de demoanen frij hannelje lit, sil dizze yntolerânsje foar dyjingen dy't har net folgje, opnij ferskine. As God troch dwang hannelje woe, dan hie it genôch west foar him, gewoan, om himsels sichtber te meitsjen foar har eagen, om fan syn skepsels te krijen dat se al syn wilen folgje. As hy net op dizze manier hannele, is it om't syn seleksje fan keazen amtners **allinich basearret** op 'e frije kar om him leaf te hawwen of him te fersmiten; frije kar dy't er jout oan al syn skepsels. En as d'r in beheining is, dan is

it allinich dy fan it natuerlike karakter fan 'e útkarden dy't troch har yndividuele frije natuer troch de God fan 'e leafde opstutsen en oanlutsen wurde. En dizze namme leafde past der goed by, om't se har sublimearret, troch syn skepsels in demonstraasje oan te bieden dy't yn aksje brocht wurdt dy't it ûnbestriden makket; dit troch syn libben oan te bieden om, yn 'e persoan fan Jezus Kristus, te fersoenen foar de sûnden erfde en begien troch syn útkarden **allinnich** yn 'e tiid fan har ûnwittendheid en swakkens. Oandacht! Op ierde nimt dit wurd leafde allinnich de foarm oan fan gefoel en syn swakte. Dat fan God is sterk en folslein rjochtfearlich; wat it ferskil makket, om't it de foarm oannimt fan in prinsipe dêr't gefoel folslein kontrolearre wurdt. De wiere religy dy't troch God goedkard is, berust dêrom op frije oanhing oan syn persoan, syn tinzen en syn prinsipes fêstlein yn wetten. Alle ierdske libben is boud op syn fysike, gemyske, morele, psychyske en geastlike wetten. Krekt sa't it idee om te ûntkommen oan 'e wet fan' e ierdske swiertekrêft en it ferdwinen soe net yn 'e geast fan' e minske komme, kin syn geast allinich harmonieus bloeie yn respekt en hearrigens. oan 'e wetten en prinsipes fêststeld troch de skepper God. En dizze wurden fan 'e apostel Paulus út 1 Kor.10:31 binne dus folslein rjochtfeardige: " *Of jo ite, of drinke of wat oars dogge, doch alles foar Gods eare* ." De tapassing fan dizze fergese útnoeging wurdt mooglik makke troch it feit dat, yn 'e Bibel, en allinich, God syn godlike mieningen levere en iepenbiere hat. En it is wichtich om syn miening yn 'e rekken te nimmen by it útfieren fan it wurk fan' *hilliging sûnder hokker* ', neffens Heb.12:14, ' *gjinien sil de Heare sjen* '. Soms nimt syn miening de foarm fan in resept oan, mar it is net diskutabeler as dy fan 'e spesjalist oan wa't de minske him haast te hearren, tinkend dat er yn syn bêste belang foar syn sûnens hannelet, fysyk of geastlik (sels as hy ferkeard is). De skepper God is, fier boppe alles, de ienige en wiere dokter fan sielen dy't hy yn har lytste details ken. It docht sear, mar geneest as de situaasje geunstich is. Mar úteinlik sil hy alle himelske en ierdske libben ferneatigje en ferneatigje, dat bewiisd hat net by steat te wêzen om him leaf te hawwen en dêrom him te folgjen.

Religieuze yntolerânsje is dêrom de ûntbleate frucht fan 'e falske monoteïstyske religy. It foarmet in tige serieuze skuld en sûnde, om't it it karakter fan God ferdraait, en troch him oan te fallen, riskeart it net syn segen, syn geneede en syn heil te krijen. God brûkt it lykwols as in gisel om de ûnleauwige of ûnleauwe minskdom te straffen en te slaan. Ik fertrou hjir op bibelsk en histoarysk tsjûgenis. Ja, de skriften fan it âlde ferbûn leare ús dat om de ûntrou fan syn folk te straffen, de naasje neamd Israel, God brûkte it "Filistynske" folk, syn neiste buorman. Yn ús tiid giet dit folk dizze aksje troch ûnder de namme "Palestyn". Letter, doe't er syn oardiel en syn lêste feroardieling fan dit ierdske fleislige Israel iepenbierje woe, rôp er de tsjinsten fan 'e Chaldeërske kening Nebukadnezar yn; dit trije kear. Yn 'e tredde, yn - 586, waard de naasje ferneatige en de oerlibjende minsken waarden nommen yn deportaasje nei Babylon foar in perioade fan "70 jier" profetearre yn Jer.25:11. Noch letter, fanwegen syn wegering om Jezus Kristus as har messias te erkennen, waard de naasje wer ferneatige troch Romeinske troepen ûnder lieding fan Titus, de erfgenamt fan keizer Vespasianus. Yn it kristlike tiidrek, offisjeel weromfallen yn sûnde yn 321, waard it kristlike leauwen oerjûn oan de yntolerânsje fan de pausen fan 538. En dit dominante

katolike leauwe socht skeel mei de Midden-Easterske folken dy't yn deselde 6e^{iuw} religieus moslim wurden wiene. . It ûnleauwe kristendom hat dêr in ivige formidabele tsjinstanner fûn. Om't de religieuze opposysje fan 'e twa kampen is as de peallen, folslein tsjinoersteld oant it ein fan 'e wrâld. De ûnleauwige is ek grutsk en siket de gloarje fan eksklusiviteit; hy kriget it net fan God, hy skriuwt it oan himsels ta en akseptearret net dat er útdage wurdt. Dizze beskriuwing fan it yndividu karakterisearret, ek kollektyf, de leden dy't ta de ferskillende gearkomsten hearre en gearwurkje yn 'e ferskillende falske religys. It feroardieljen fan yntolerânsje betsjut net dat God tolerant is. Yntolerânsje is in minsklike praktyk ynspireare troch it demonyske kamp. It wurdt tolerant ymplisearret de gedachte fan yntolerânsje en it wurdt fan wier leauwe is goedkarring of ôfkarring neffens it bibelske prinsipe "ja, of nee." Foar syn kant stipet God it bestean fan it kwea sûnder dat te tolerearjen; hy stipet it foar in tiid fan frijheid pland yn syn projekt om syn keazen amtners te selektearjen. It wurdt tolerânsje jildt dus allinnich foar it minskdom, en de term stie yn it Edikt fan Nantes fan Henri IV fan 13 april 1598. Mar nei it ein fan 'e tiid fan genede sil it kwea en dyjingen dy't dat dogge, ferneatige wurde. Tolerânsje hie fan it begjin ôf de godstsjinstfrijheid ferfongen troch God.

It menu fan dit wurk wurdt oankundige; it bewiis sil wurde presintearre en oantoand troch de siden.

God en syn skeppingen

De geastlike leksikon brûkt troch manlju yn Latynsk-Jeropa ferberget essensjele berjochten leverre troch God. Sa is it foarearst mei it wurd Apokalyps dat, yn dit aspekt, de grutte ramp opropt dy't troch minsken benaud is. Dochs efter dizze skriklike term leit de oersetting "Iepenbiering" dy't oan Syn tsjinstfeinten yn Kristus ûnmisbere dingen iepenbieret dy't nedich binne foar har heil. Neffens it prinsipe dat it lok fan guon feroarsaket it ûngelok fan oaren, dy fan it tsjinoerstelde kamp, de berjochten yn absolute tsjinstellingen binne tige ryk oan lear en hiel faak suggerearre yn de hiel hillige "Iepenbiering" jûn oan de apostel Johannes.

In oare term, it wurd "ingel" ferberget wichtige lessen. Dit Frânske wurd komt fan it Latynske "angelus" sels ôfnommen fan it Grykske "aggelos" dat betsjut: boadskipper. Dizze oersetting ûntbleatet ús de wearde dy't God jout oan syn skepsels, syn tsjinhingers dy't er frij en relatyf ûnôfhinklik makke. It libben wurdt jûn troch God, dizze ûnôfhinklikens behâldt logyske beheiningen. Mar dizze term "messenger" lit ús sjen dat God syn frije tsjinhingers sjocht as libbene berjochten. Sa fertsjintwurdiget elk skepsel in berjocht gearstald út in libbensûnderfining markearre troch persoanlike karren en posysjes dy't foarmje wat de Bibel "in siel" neamt. Elk skepsel is unyk as in libbene siel. Want wat de earste himelske tsjinhingers makke troch God, dyjingen dy't wy tradisjoneel neame "de ingels", net wisten is dat dejinge dy't joech harren libben en it rjocht om te libjen kin nimme se werom. Se waarden makke om foar altyd te libjen en wisten net iens de betsjutting fan it wurd dea. It is om har te iepenbierjen wat it wurd dea betsjut dat God ús ierdske dimensje makke wêryn de minsklike soarte, of Adam, de rol fan stjerlik soe spylje nei de sûnde fan 'e Tún fan Eden. It berjocht dat wy fertsjintwurdigje, is God allinich noflik as it foldocht oan syn noarmen fan goed en goed. As dit boadskip foldocht oan syn standert fan kwea en min, is dejinge dy't it draacht fan it opstannige type dat it feroardielet ta de ivige dea, ta in definitive ferneatiging en ferneatiging fan syn hiele siel.

De bibelske fûneminten fan wierheid

God seach it goed en rjocht om earst de oarsprong fan ús ierdesysteem oan Mozes te iepenbierjen, sadat elk minske der fan witte soe. Hy jout dêr oan, in prioriteit fan geastlike lear. Yn dizze aksje presintearret hy ús **de basis fan syn wierheid** dy't begjinne mei it regeljen fan 'e folchoarder fan' e tiid. Want God is de God fan oarder en aadlike konsistinsje. Wy sille ûntdekke, yn ferliking mei syn noarmen, it domme en ûnkoherinte aspekt fan ús hjoeddeistige oarder fêststeld troch de man fan sûnde. Want it is yndie sûnde en al erfsûnde dy't alles feroaret.

Mar it is essensjeel om foar alles oars te begripen, dat it "*begjin*" oanhelle troch God yn 'e Bibel, en it earste wurd fan it boek neamd "Genesis" is, "oarsprong", net oangiet it "*begjin*" fan it libben, mar allinich dat fan syn skepping fan ús hiele ierdske diminsje dy't de stjerren fan 'e himelske kosmos omfettet, allegear makke op' e fjirde dei nei de ierde sels. Mei dizze gedachte yn gedachten, kinne wy begripe dat dit spesifike ierde systeem, dêr't nachten en dagen sille folgje inoar, wurdt makke om te wurden de omjouwing dêr't God en syn trouwe útkarden en de duvel syn fijân kamp sille konfrontearje inoar. Dizze striid fan godlik goed tsjin it kwea fan 'e duvel, de earste sûnder yn' e skiednis fan it libben, is syn reden foar wêzen en de basis fan 'e folsleine iepenbiering fan syn universele en multiversale rêdingsprojekt. Tidens dit wurk sille jo de betsjutting ûntdekke fan bepaalde enigmatyske wurden sprutsen troch Jezus Kristus tidens syn ierdske ministearje. Jo sille sa sjen hoefolle betsjutting se krije yn it grutte projekt dat yn beweging is troch de iene grutte God, skepper fan alle foarmen fan libben en mearje. Hjir slút ik dizze wichtige heakjes en gean werom nei it ûnderwerp fan 'e folchoarder fan' e tiid fêststeld troch dizze Supreme Sovereign fan it bestean.

Foar sûnde hienen Adam en Eva har libben strukturearre om in opienfolging fan sân dagen wiken. Yn oerienstimming mei it model fan 'e fjirde fan' e tsien geoaden (of Decalogue) dy't it **herinnert**, is de sânde dei in dei hillige foar rêst troch God en troch de minske, en hjoed te witten wat dizze aksje profetearret, kinne wy begripe wêrom't God oanhâldt respektarje dizze praktyk. Yn har algemien projekt dat de redenen foar dizze spesifike ierdske skepping ferklearret, profetearret de wike, de foarstelde ienheid fan tiid, sântûzen jier wêryn't it grutte projekt fan 'e universele (en multiversale) demonstraasje fan syn leafde en gerjochtichheid sil wurde folbrocht. Yn dit programma, yn analogy mei de earste seis dagen fan 'e wike, de earste seis millennia wurde pleatst ûnder de demonstraasje fan syn leafde en geduld. En lykas de sânde dei sil it sânde millennium wijd wurde oan 'e oprjochting fan syn perfekte gerjochtichheid. Ik kin dit programma sa gearfetsje troch te sizzen: seis dagen (fan tûzen jier = seis tûzen jier) om te rêden, en de sânde (= tûzen jier), om de ierdske en himelske rebellen te oardieljen en te ferneatigjen. Dit besparingsprojekt sil folslein rêste op it frijwillige fergoedingsoffer makke troch de skepper God, yn it ierdske godlike aspekt fan de neamde persoan, troch syn godlike wil, Jezus Kristus yn 'e Grykske ferzje of neffens it Hebrieusk, Jezus de Messias.

Foar sûnde, yn 'e oarspronklike perfekte godlike oarder, is de hiele dei gearstald út twa opienfolgjende gelikense dielen; 12 oeren moannenacht wurde folge troch 12 oeren sinneljocht en de syklus werhellet him altyd. Yn ús hjoeddeistige tastân ferskynt dizze situaasje mar twa dagen yn 't jier, yn' e tiid fan 'e maitiid en hjerst-equinoxen. Wy witte dat de hjoeddeiske seizoenen binne troch in helling fan 'e ierde as, en wy kinne dus begripe dat dizze tilt ferskynde as gefolch fan de erfsûnde begien troch it earste pear, Adam en Eva. Foar sûnde, sûnder dizze oanstriid, wie de regelmaat fan 'e godlike oarder perfekt.

De folsleine revolúsje fan de ierde om de sinne jout de ienheid fan it jier oan. Yn syn tsjûgenis fertelt Mozes it ferhaal fan 'e úttocht fan' e Hebréeërs dy't troch God ferlost binne út 'e Egyptyske slavernij. En op 'e dei fan dizze útgong, sei God tsjin Mozes, yn Exo.12:2: " *Dizze moanne sil de earste moanne fan it jier foar jo wêze; it sil foar jo wêze de earste moanne .* " Sokke oandwaning tsjûget fan it belang dat God oan it ding jout. De Hebrieuske kalinder fan tolve moanne moanne fluktuearre mei de tiid, en efter de sinne oarder, wie it nedich om te foegjen in ekstra trettjinde moanne om werom te kommen oerienstimming nei ferskate jierren fan accumulation fan dizze fertraging. De Hebréeërs kamen út Egypte " *de 14e dei fan 'e earste moanne fan it jier* " dy't logysk begûn op' e maitiid-equinox; namme dy't krekt "earste kear" betsjut.

Dizze opdracht jûn troch God, " *dizze moanne sil de earste moanne fan it jier foar jo wêze* ", is net triviaal, om't it is rjochte oan alle minsken dy't syn heil sille opeaskje oant it ein fan 'e wrâld; Hebrieusk Israel, ûntfanger fan godlike Iepenbiering, is allinich de foarhoede fan it grutte universele rêdingsprojekt fan har godlik programma. Syn moannetiid sil wurde folge troch de sinnetiid fan Kristus, wêrtroch Gods rêdingsprojekt yn al syn ljocht iepenbiere wurdt.

De perfekte restauraasje fan dizze godlike noarmen sil nea wurde berikt op in ierde befolke troch opstannige en goddeleaze minsken. It bliuwt lykwols mooglik, yn 'e yndividuele relaasje dy't wy hawwe mei God, dizze machtige ûnsichtbere skeppende Geast dy't de leafde likefolle fergruttet as gerjochtichheid. En elke relaasje mei him moat begjinne mei dit sykjen nei **syn** wearden en yn it foarste plak dy fan **syn** folchoarder fan 'e tiid. Dit is in died fan leauwen, frij ienfâldich en sûnder bysûndere fertsjinsten; in minimum te bieden fan ús minsklike kant. En ús oanpak is noflik foar Him, de leafdefolle relaasje fan it skepsel en syn Skepper wurdt mooglik. De himel wurdt net wûn troch feats of wûnders, mar troch tekens fan wjersidich omtinken, dy't wiere leafde útdrukke. Dit is wat elkenien kin ûntdekke yn it wurk fan Jezus Kristus, dy't syn libben frijwillich joech, as teken fan in oprop, om allinich syn útkarde leafste te rêden.

Lit ús nei dit bewûnderlike byld fan 'e godlike oarder sjen nei it patetyske aspekt fan ús minsklike oarder. Dizze fergeliking is des te mear nedich, om't it ús de smaadingen kin begripe dy't God profetearre troch syn profeet Daniël, dy't Jezus yn syn oere as sadanich authentisearre. Under dizze smaadingen lêze wy yn Dan.7:25: " *Hy sil ûntwerpe om de tiden en de wet te feroarjen .* " God wit mar ien standert fan dizze dingen; dyjingen dy't er sels fêstige sûnt de skepping fan 'e wrâld en doe iepenbiere oan Mozes. Wa doarde sa'n skande te dwaan? In dominearjend rezjym dêr't hy " *arrogânsje* " en " *it súkses fan syn trúkjes* " oan taskriuwt. Ek beskreaun as in " *andere kening* ", suggerearret de synteze fan dizze

kritearia religieuze macht. Boppedat, beskuldige fan " *ferfolging fan de hilligen* ", de mooglikheden fan ynterpretaasje beheine en omsluten de Romeinske pauslike rezjym fêststeld, **allinne** , sûnt 538 troch in dekreet fanwege de keizer Justinianus ^{1e} . Mar de Iepenbiering neamd Apocalypse sil it feit iepenbierje dat dizze datum 538 allinich de konsekwinsje en de útwreiding is fan in kwea brocht tsjin " *de tiden en de godlike wet*" fan maart 7, 321 troch de Romeinske keizer Konstantyn ^{1st} . Syn misdied wurdt faak weromroppen yn dizze stúdzje, om't dizze kweade datum de flok bringt yn it suvere en perfekte kristlike leauwen fêststeld yn 'e tiid fan' e apostels. Dit dielen fan skuld, yn estafette, fan heidenske keizerlike Rome en roomsk-katolike pauslike Rome is in haadkaai foar de profetyske iepenbiering oanlein yn 'e tsjûgenissen skreaun troch Daniël. Foar de heidenske keizer fêstige de earste dei rêst, mar it is de kristlike pauslike rezjym dy't it religieus oplein yn syn " *feroare* ", bysûndere en minsklike foarm, fan 'e tsien geboaden fan God.

Fûnemintele notysje: 7 maart 321, de ferflokke dei fan sûnde

En machtich ferflokt, want op 7 maart 321 waard de rest fan 'e hillige sânde dei fan 'e sabbat, yn opdracht fan in datearre keizerlik beslút, offisjeel ferfongen troch de earste dei. Destiids waard dizze earste dei troch de heidenen wijd oan 'e oanbidding fan 'e Sinnegod, de SOL INVICTVS dat is, de skandalich UNDEFEATED SUN, al it objekt fan oanbidding fan 'e kant fan 'e Egyptners yn 'e tiid fan 'e Exodus fan 'e Hebreërs, mar ek, yn Amearika, troch de Inka's en de Azteken, en oant hjoed de dei troch de Japanners (lân fan 'e "opkommende sinne"). De duvel brûkt altyd deselde resepten om minsken yn syn fal en feroardieling troch God te lieden. It eksploitearret har oerflakkigens en har fleislige geast dy't har liedt om it geastlik libben en de lessen fan it histoaryske ferline te ferachtsjen. Hjoed, 8 maart 2021, as ik dizze notysje skriuw, tsjûget it nijs fan it belang fan dizze skande, in wiere godlike lêse-majesté, en nochris krijt godlike tiid syn folsleine betsjutting. Foar God begjint de tiid fan in jier yn 'e maitiid en einiget oan 'e ein fan 'e winter, dat is, yn ús hjoeddeiske Romeinske kalinder, fan 20 maart oant de folgjende 20 maart. Sa docht bliken dat 7 maart 321 foar God 7 maart 320 wie, d.w.s. 13 dagen foar maitiid 321. Dêrtroch wie it foar God it jier 320 dat oan syn ein markearre waard, troch de ôfgryslige hanneling dy't tsjin syn rjochtfeardige en hillige godlike wet. Neffens Gods tiid is it jier 2020 it 17e ^{jubileum} (17: tal oardielen) yn tal ieuwen sûnt it jier 320. It is dêrom net ferrassend dat de godlike flok fan it begjin fan it jier 2020 ôf in agressieve faze is yngien. yn 'e foarm fan in besmetlik firus dat panyk feroarsake hat, yn it Westen, de maatskippij fan manlju waans fertrouwen en leauwen folslein yn 'e wittenskip en har foarútgong pleatst binne. Panik is it gefolch fan it ûnfermogen om in effektive genêzing of faksin te presintearjen nettsjinsteande de hege technyske feardigens fan hjoeddeistige wittenskippers. Troch dizze 17 ieuwen in profetyske wearde te jaan, betinke ik neat, want foar God hawwe de sifers in geastlike betsjutting dy't hy iepenbieret en brûkt yn 'e konstruksje fan syn profetieën, en krekt yn Iepenbiering is haadstik 17 wijd oan it tema fan " it oardiel fan 'e hoer dy't sit op folle wetters ." " *Babylon de grutte* " is syn namme en *de "grutte wetters "* belutsen suggerearje de " *rivier Eufraat* " dat God doelt yn it " *sechste trompet* " berjocht fan Rev.9:13, symboal fan 'e kommende Tredde Wrâldoarloch. Efter dizze symboalen steane pauslik katolisisme en ûntrou kristlik Europa, boarnen en doelen fan syn lilken. De striid tusken God en minsken is krekt begûn; de izeren pot tsjin de ierden pot, de útslach fan de striid is foarsisber; better, it wurdt profetearre en programmearre. Hoe soe God it 17e ^{ieufest fan 7 maart 320} markearje (320, foar him en syn útkarden; 321 foar de falske religieuze of profane wrâld)? Ik haw lang leaud dat it soe wêze troch de yngong yn de wrâld oarloch, mar in wrâld oarloch dy't sil einige yn atoomfoarm, om't God profetearre it, trije kear, yn Dan.11:40 oan 45, Ezekeel 38 en 39, en úteinlik, yn Ieb.9:13 oant 21. De striid dy't troch God begûn is tsjin it opstannige minskdom sûnt de maitiid fan 2020 is fan itselde type as dy't hy yn 'e tiid fan Mozes tsjin de farao fan Egypte oangie; en it einresultaat sil itselde wêze; de fijân fan God sil dêr syn libben ferlieze, lykas Farao dy't yn syn tiid syn earstberne soan stjerre seach en syn eigen ferlear. Dizze 8 maart 2021 merk ik op dat dizze ynterpretaasje net waard folbrocht, mar ik wie der foar sawat in moanne taret op, nei't ik troch godlike ynspiraasje realisearre dat 321 foar God 320 wie en dat hy dus fan plan hie te ferflokken, net allinich de dei

fan 7 maart 2020, mar it hiele jier dêr't dizze ferflokke dei oan hechte is, dus tapasse foar dizze straf it prinsipe oanhelle yn Nom.14:34: "Lykas jo fjirtich dagen hawwe bestege oan it ferkennen fan it lân, *jo scil de boete fen jimme ûngerjuchtheden fjirtich jier drage, in jier foar eltse dei*".

Mar oan dizze konstataarring wurdt ien ding tafoege. Us falske kalinder is net allinich ferkeard oer it begjin fan it jier, it is ek ferkeard oer de datum fan 'e berte fan Jezus Kristus. Ferkearde, yn de 5e ^{iuw}, de muonts Dionysius de Lytse pleatste it op dat fan 'e dea fan kening Herodes dy't echt plakfûn yn - 4 fan syn kalinder. Oan dizze 4 jier moatte wy de " *two jier* " tafoegje dy't troch Herodes rûsd is as de leeftyd fan 'e Messias, dy't hy neffens Matt.2:16 deadzje woe: " *Doe't Herodes seach dat hy ferrifeld waard troch de wize mannen, waard tige lilc, en hy stjoerde om alle bern fan **two jier âld** en ûnder dy't yn Bethlehem wiene en yn al har grûngebiet te deadzjen, neffens de datum wêrfan hy soarchfâldich ûnderfrege hie fan 'e wizen* ". Dus, as hy de jierren telt, foeget God 6 jier ta oan ús gewoane falske en misliedende datum en de berte fan Jezus fûn plak yn 'e maitiid fan dat jier - 6. As gefolch wie it jier 320 foar him: 326 en de 17e ^{wrâldske} jubileum fan ús jier 2020 wie foar him it jier 2026 fan it wiere momint fan 'e berte fan Jezus Kristus. Dit nûmer 26 is it nûmer fan it tetragram "YHWH", yn it Hebrieusk "Yod, Hé, Wav, Hé", dêr't God himsels troch neamde, nei oanlieding fan de fraach fan Mozes: "Wat is dyn namme ? » ; dit, neffens Exodus 3:14. De grutte skepper God hie dêrom noch ien reden om mei syn persoanlike keninklike segel dizze dei te markearjen troch syn almachtige godlike flok; en dit oant it ein fan 'e wrâld. De plaag fan besmetlike sykte dy't ferskynt yn dit jier 2026 fan godlike tiid hat krekt de kontinuïteit befêstige fan dizze flok dy't ferskate foarmen sil nimme yn 'e lêste jierren fan it libben op planeet Ierde. In tredde kearnwrâldoarloch sil markearje " *it ein* " fan 'e " *tiden fan 'e folken* " oankundige troch Jezus Kristus yn Matt.24: 14: " *Dit goede nijs fan it keninkryk sil wurde ferkundige troch de hiele wrâld, as in tsjûgenis foar alle folken. Dan komt **it ein*** ". Dit " *ein* " sil begjinne mei it ein fan 'e graasjeperioade; it oanbod fan heil sil einigje. In test fan leauwe basearre op respekt foar syn hillige sabbat sil definityf skiede it kamp fan 'e " *skiep* " fan dat fan de " *geiten* " fan Matt.25:32-33: " *Alle folken sille wurde sammele foar him. Hy sil de iene fan de oare skiede, lykas de hoeder de skiep fan de geiten skiedt; en hy sil de skiep oan syn rjochterhân sette, en de geiten oan syn lofterhân* ". It dekreet fan in wet dy't de Romeinske snein ferplicht makket, sil úteinlik resultearje yn 'e wiere útkarde hilligen fan Jezus Kristus wurde ta de dea feroardiele. Dizze situaasje sil folbringe dizze wurden fan Dan.12:7: " *En ik hearde de man klaaid yn linnen, stean boppe it wetter fan de rivier; hy tilde syn rjochterhân en syn lofterhân op nei de himel, en hy swarde by him dy't foar ivich libbet dat it sil wêze yn in tiid, en tiden en in heale tiid, en dat al dizze dingen sille einigje as de krêft fan it **folk hillige sil folslein brutsen wurde*** ". Fanút in minsklik perspektyf sil har situaasje wanhopich wêze en har dea driigjend. It is dan dat dizze wurden fan Jezus Kristus oanhelle yn Matt.24:22 oan it ljocht komme: " *En as dizze dagen net ynkoarte waarden, soe gjinien bewarre wurde; mar, om 'e wille fan 'e útkarden, sille dizze dagen ynkoarte wurde* ". It jier 6000 sil einigje foar 3 april 2036 fan godlike tiid, dat is 3 april 2030 fan ús falske kalinder dy't komt 2000 jier nei de dei fan 'e krusiging fan Jezus Kristus folbrocht

op' e 14e dei nei it begjin fan 'e ^{maitiid} . 30. En dizze " *dagen* " moatte " *ferkoarte* " of fermindere wurde. Dit betsjut dat de datum fan tapassing fan it ferstjerrenbeslút dizze datum foarôfgiet. Want it is de needsituaasje dy't Kristus fereasket om direkt yn te gripen om syn útkarden te rêden . Wy moatte dan rekken hâlde mei de prioriteit fan God om de standert fan ' *tiid* ' te ferhearlikjen dy't Hy oan Syn ierdske skepping joech. It is hy dy't de rebellen fan 'e lêste dagen sil ynspirearje om in datum te kiezen dy't de earste dei fan 'e maitiid 2030 mei in pear dagen sil oerskriuwe, wêrachter de 6000 jier fan 'e ierdske skiednis slút. Twa mooglikheden komme dan foar: in datum dy't oant de ein ûnbekend bliuwt, of 3 april 2030 dy't de maksimaal mooglike en geastlik betsjuttingsfolle limyt markearret. Tink derom dat nettsjinsteande syn ekstreme belang, de 14e ^{dei} fan it jier fan 'e krusiging fan Jezus Kristus net geskikt is om it ein fan 6000 jier wrâldskiednis te markearjen, folle minder it begjin fan it ^{7e} millennium. Dit is de reden dat ik myn foarkar en myn leauwe pleatse op 'e maitiidsdatum fan 21 maart 2030, de datum fan 'e " *ôfkoarte* " profetyske tiid fan 3 april as in tuskendatum. Markearre troch de natuer makke troch God, maitiid is beslissend as wy de 6000 jier fan 'e minsklike skiednis telle wolle; wat mooglik wurdt fan it momint dat Adam en Eva sûndige hawwe. Yn 'e bibelske rekken fan Genesis wiene de dagen foar dizze earste maitiid ivige dagen. De tiid teld troch God is dy fan it lân fan sûnde en de 6000 jier dat de wike profetearret begjinne mei it begjin fan 'e earste maitiid en se sille einigje mei it ein fan in lêste winter. It wie ien maitiid dat it ôftellen nei 6000 jier begûn. Troch de sûnde ûndergie de ierde in kanteling fan har as fan 23° 26' en koe de opienfolging fan seizoenen begjinne. Yn de Joadske feestdagen fan it âlde forboun binne twa feestdagen dominant: de wyklikse sabbat en Peaske. Dizze twa festivals wurde pleatst ûnder de symbolyk fan de nûmers "7, 14 en 21" fan de "7e · 14e ^{en} 21" dagen dy't fertsjintwurdigje de trije fazen fan it plan fan godlike heil: It wyklikse sabbat tema fan Rev.7 dy't profetearret de beleanning fan 'e útkarde hilligen, foar de "7"; it ferlossingswurk fan Jezus Kristus dat **it middel is** foar it oanbieden fan dizze beleanning, foar de "14". Tink derom dat yn it Peaskefeest, dat 7 dagen duorret, de 15e ^{en} de 21e ^{dei} twa sabbatten binne fan profane ynaktiviteit. En de trijefâldige "7" of "21" oantsjut it ein fan 'e earste 7000 jier en de yngong yn 'e ivichheid fan 'e nije godlike skepping op' e ierde fernijd neffens Rev.21; dit nûmer 21 symbolisearret de folsleinens (3) fan 'e folsleinens (7) fan it libbensprojekt dat it doel wie dat God winske. Yn Iepenbiering 3, fersen 7 en 14 respektivelik markearje it begjin en ein fan de Sânde-dei Advintistyske ^{ynstelling} ; hjir wer de twa fazen fan itselde hillige ûnderwerp. Likegoed behannelet Rev.7 it ûnderwerp fan 'e fersegeling fan 'e Advintistyske útkarden en Rev.14 presintearret de berjochten fan 'e trije ingels dy't har universele missy gearfetsje. Sa waard yn it jier 30 it ein fan 'e 4000 jier folbrocht yn 'e maitiid, en om inkeld symboalyske redenen waard Jezus 14 dagen nei 21 maart fan dizze maitiid fan it jier 30 krusige, dus 36 foar God. Troch dizze foarbylden befêstiget God, de "7" fan 'e sabbat en de "14" fan 'e ferlossing fan 'e sûnden fan 'e útkarden troch Jezus Kristus binne ûnskiedber. Dus, as oan 'e ein de "7" fan 'e sabbat wurdt oanfallen, fljocht Kristus de Ferlosser fan "14" him te help om him gloarje te jaan, de maksimale 14 "dagen" dy't de twa datums skiede sille wurde "ôfkoarte" of , ûnderdrukt te bewarjen syn lêste keazen trou.

Troch Matt.24 op 'e nij te lêzen, kaam it my ta dat it boadskip fan Kristus benammen rjochte is oan syn learlingen oan 'e ein fan 'e wrâld, oan ús dy't yn dizze lêste jierren libje. Fersen 1-14 dekke de tiid oant de tiid fan " *it ein* ." Jezus profetearret fan opienfolgingen fan oarloegen, de optredens fan falske profeten en de lêste geastlike koeling. Dan, fersen 15 oant 20, yn dûbele tapassing, hawwe betrekking op sawol de ferneatiging fan Jeruzalem foltôge troch de Romeinen yn 70 AD as de lêste agresje fan 'e folken tsjin' e Joadens fan 'e útkarden dy't Gods hillige sabbat hâlde. Hjirnei profetearret fers 21 harren lêste " *grutte need* ": " *Want dan sil sa'n grutte need wêze as net west hat sûnt it begjin fan 'e wrâld oant no ta, en 'd'r sil noait wêze* "; Tink derom dat dizze ferdúdliking " *en der sil nea wêze* " ferbiedt tapassing foar de tiid fan 'e apostels, om't it soe wurde tsjinsprutsen troch de lear fan Dan.12:1. Dit betsjut dat beide sitaten relatearje oan deselde prestaasje yn 'e lêste ierdske test fan leauwen. Yn Dan.12:1 is de útdrukking identyk: " *Yn dy tiid sil Michael, de grutte prins, de ferdigener fan 'e bern fan jo folk, opstean; en it sil in tiid fan benaudens wêze, sa't net west hat sûnt de heidenen oant dy tiid bestienen* . *Op dat stuit sille dy fan jo minsken dy't yn it boek skreaun wurde fûn wurde bewarre* . ". De " *need* " sil sa grut wêze dat " *de dagen* " " *ferkoarte* " wurde moatte neffens fers 22. Fers 23 jout de standert fan wier leauwe oan dat net groeit yn 'e spontane ferskynsels fan Kristus op ierde: " *As jo dan sei: Sjuch, hy is yn 'e woastenije, gean der net hinne; sjuch, hy is yn 'e keamers, leau it net* ." Yn itselde lêste tiidrek sil it spiritisme syn " *wûnderbern* " en har *ferrifeljende* en **ferliedlike** optredens fan 'e falske Kristus fermannichfâldigje, dy't min learde sielen ûnderwurpen sil: " *Want falske Kristus en falske profeten sille opkomme; se sille grutte wûnders en wûnders dwaan, oant it punt fan ferrifeljen* , *as it mooglik wie, sels de útkarden* "; dat wurdt befêstige troch Iepenbiering 13:14: " *En se ferrifele de bewenners fan 'e ierde troch de tekens dy't har jûn waard om te wurkjen yn it bywêzen fan it beest, en fertelde de bewenners fan 'e ierde om in byld te meitsjen foar it beest. dy't de wûn fan it swurd hie en dy't libbe* . Fers 27 ropt it machtige en oerwinnende uterlik fan 'e godlike Kristus op en fers 28 profetearret " *it feest* " oanbean oan de rôffûgels nei syn yntervinsje. Foar de rebellen dy't oerlibje oant syn komst sille wurde útroege en oerlevere oan 'e greide " *oan' e fûgels fan 'e loft* " lykas Iepenbiering 19:17-18 en 21 leart.

Ik gearfetsje hjir, dit hiele nije begryp fan godlike skepping. Troch de earste wike te fêstigjen, fixeart God de ienheid fan 'e dei dy't bestiet út in nacht fan tsjuster en in dei fan ljocht; de sinne sil it allinich fan 'e 4e ^{dei} ferljochtsje . De nacht profetearret de oprjochting fan sûnde op ierde fanwegen de takomstige oerhearrigens fan Eva en Adam. Oant dizze died fan sûnde toant de ierdske skepping **ivige** skaaimerken . De sûnde dien, dingen feroarje en it ôftellen fan 6000 jier kin begjinne, om't de ierde om har as hellet en it prinsipe fan 'e seizoenen begjint. De troch God ferflokke ierdske skepping nimt dan syn **ivige karakteristyk oan** dy't wy kenne. De 6000 jier dy't begûn yn 'e earste maitiid markearre troch sûnde sil einigje yn' e maitiid fan 6001 mei it weromkommen yn godlike gloarje fan Jezus Kristus. **Syn lêste komst sil foltôge wurde op " de earste dei fan 'e earste moanne " fan it earste jier fan it 7^e millennium** .

Dat sei, 7 maart 2021, fan ús falske minsklike kalinder, is krekt religieus markearre troch in besite fan paus Franciscus oan easterske kristenen dy't yn Irak ferfolge waarden troch moslim-ekstremisten. Yn dizze gearkomste herinnerde hy moslims dat se deselde God hienen, dy fan Abraham, en hy beskôge se as syn "bruorren". Dizze wurden dy't westerske ûnleauwigen bliid meitsje, binne net minder in enoarme skande foar Jezus Kristus, dy't syn libben joech as in offer foar de ferjouwing fan 'e sûnden fan syn útkarden. En dizze ynbraak troch de lieder fan 'e "ex-crusaders" katolike "kristenen" yn har grûngebiet kin allinich de grime fan 'e islamisten fersterkje. Dizze freedsume aksje fan 'e paus sil dêrom dramatyske gefolgen bringe dy't profetearre binne yn Dan.11:40, de yntinsivearring fan 'e "botsing" fan 'e moslim "kening fan it suden" tsjin pauslik Itaalje en har Europeeske bûnsmaten. En yn dit perspektyf sil de ekonomyske ynstoarting fan Frankryk en alle westerske lannen fan kristlike komôf feroarsake troch har lieder, fanwegen it Covid-19-firus, it machtsbalâns feroarje en úteinlik it ferfoljen fan 'e "Wrâldoarloch III" tastean. werom nei de ein fan 'e lêste 9 jier dy't noch foar ús binne. Ta beslút, lit ús ûnthâlde dat troch de epidemy te feroarsaakjen fanwege Covid-19 en syn ûntjouwings, God it paad iepene foar de flok dy't de lêste tsien jier fan 'e minsklike skiednis op ierde soe karakterisearje.

7 maart 2021 waard lykwols markearre troch gewelddieden troch jongerein tusken rivalisearjende bendes en tsjin 'e plysje-autoriteiten yn ferskate stêden yn Frankryk. Dit befêstiget it paad nei in generalisearre konfrontaasje; de posysjes fan elk binne ûnfersoenlik om't se ynkompatibel binne. Dat is it gefolch fan de botsing fan twa diametraal tsjinoerstelde kultueren: westerske sekulêre frijheid tsjin de maatskippij fan de bazen en kapo's fan de súdlike lannen, boppedat tradisjoneel en nasjonaal moslim. In tragedzje brouwt lykas Covid-19, sûnder genêzing.

Om de observaasje fan 'e ôfgryslke oarder dy't troch it minskdom legitimearre is te foltôgjen, moatte wy opmerke: de feroaring fan it jier nei de 12e moanne dy't de namme fan 'e 10e moanne (desimber) draacht, oan it begjin fan 'e winter; de feroaring fan 'e dei yn' e midden fan 'e nacht (middernacht); allinnich it kreative en regelmjittige tellen fan oeren bliuwt posityf. Sa is de moaie godlike oarder ferdwûn fanwegen de sûnde, ferfongen troch in sûndige oarder dy't op syn beurt ferdwine sil, as de hearlike skepper God ferskynt, foar it ôfreakkenjen fan rekkens, dat wol sizze oan 'e ein fan 'e earste seis tûzen jier, yn 'e maitiid fan 2030, foar ferrifeljende minsken, of maitiid 2036 fan 'e wiere berte fan ús Hear en Ferlosser Jezus Kristus, foar syn útkarden.

De fêststelde en waarnommen oandwaning tsjûget fan 'e godlike flok dy't it minskdom weaget. Om't sûnt de kanteling fan 'e ierde de berekking fan 'e tiid syn stabiliteit en regelmjittichheid ferlern hat, binne de oeren fan nacht en dei yn ivige opienfolging fan ferheging en fermindering.

De folchoarder wêryn't de skepper God syn rêdingsplan organisearret, iepenbieret ús fierder de geastlike prioriteiten dy't er de minske foarstelt. Hy keas foar om syn sublime leafde te iepenbierjen troch syn libben yn Jezus Kristus te jaan as in losjild nei 4000 jier fan minsklike ierdske ûnderfiningen. Troch dit te

dwaan, seit God tsjin ús: "Lit my earst jo hearrigens sjen en ik sil jo myn leafde sjen litte."

Op ierde folgje manlju inoar en reprodusearje deselde karakterfruchten, lykwols de generaasje fan 'e lêste tiid wêryn't wy yn 2020 yngien binne, presintearret in eigenskip; nei 75 jierren fan frede yn Europa, en in ongelooflike resinte evolúsje fan genetyske wittenskip, hiel logysk, de Europeanen en harren útkomsten, út de Feriene Steaten, Austraalje en Israel, leauden dat se koenen reagearje op alle sûnens problemen, harren maatskippijen wurde hieltyd mear sanitized. It is net de oanfal fan in besmetlik firus dat nij is, it is it gedrach fan 'e lieders fan avansearre maatskippijen dat nij is. De oarsaak fan dit gedrach fan eangst is har bleatstelling oan 'e folken fan' e ierde troch it bombardemint fan 'e media, en ûnder dizze media, de nije media of sosjale netwurken dy't ferskine op it spinneweb dat fergees ynternetkommunikaasje foarmet, wêryn wy fine mear of minder dúdlik diffusers. It minskdom is dêrmei fongen troch syn oerfloeden fan frijheid dy't har as in flok op falle. Yn 'e FS en Europa set geweld etnyske mienskippen tsjininoar; dêr is it de flok fan 'e " *Babel* " ûnderfining dy't fernijd wurdt; in oare ûnbestriden godlike les dy't net leard is, om't it de neisiet is fan in inkeld pear dat needsaaklik deselde taal sprekt, oant dizze skuldige ûnderfining, wy sjogge it hjoed noch, it minskdom wurdt skieden troch meardere talen en dialekten dy't troch God makke binne en ferspraat oer de hiele wrâld. ierde. En ja, God hold net op mei skeppen nei de earste sân dagen fan 'e skepping; hy makke noch in protte om te ferflokken en soms om syn útkarden te segenjen, it manna oanbean yn 'e woastyn, oan 'e soannen fan Israel, is in foarbyld.

Lykwols, **frijheid** is yn har kearn, in prachtich kado fan ús Skepper. It is dêrop dat ús **frije** ynset foar har saak rêst . En dêr, moat tajûn wurde, betsjut dizze yntegrale frijheid it bestean fan tafal om't God op gjin inkelde manier yngrypt; in wurd dat in protte leauwigen hielendal net leauwe. En se binne ferkeard, om't God in grut part oerlit oan it tafal yn syn skepping, en foarearst de rol fan it opwekken ûnder de útkarden, de wurdearring fan syn iepenbiere himelske noarmen. Nei't er syn útkarden identifisearre hat, nimt de Skepper de lieding oer har om har te lieden en har syn wierheden te learen dy't har taryede op it ivige himelske libben. De misfoarming en monsters waarnommen by de berte fan minsklike skepsels bewize de aksje fan tafal dy't produsearret genetyske flaters yn it proses fan fuortplanting fan de soarte mei mear of minder serieuze gefolgen. De proliferaasje fan soarten is basearre op it momentum fan reprodutieve keatlingen dy't fan tiid ta tiid konformiteitsflaters generearje; dit ynklusyf it prinsipe fan erflikens of selsstannich fanwege de kâns op it libben. Gearfetsjend, as ik myn leauwen te tankjen bin oan de kâns op frij libben, bin ik oarsom de beleanning en it fiedsel fan dit leauwe, oan 'e leafde foar God en oan 'e inisjativen dy't al nommen binne en dy't hy trochgiet om my te rêden. .

Yn it ferhaal fan syn ierdske skepping komt de dei dy't troch God ferflokt wurde sil earst yn 'e wike; syn bestimming is skreaun: syn doel sil wêze om " *ljocht fan tsjuster te skieden* ". Keazen troch falske kristenen te tsjinsprekken Gods kar dy't hilliget de sânde dei, dizze earste dei sil hawwe folslein folbrocht syn rol as in " *mark* " fan de ûngehoorzame rebellenkamp yn Rev.13:15. Safolle as de earste snein wurdt ferflokt troch God, de sânde dei sabbat wurdt seinge en

hillige troch Him. En om dizze tsjinstelling te begripen, moatte wy de gedachte fan God omearmje, dat is in teken fan hilliging troch en foar him. De sabbat giet oer de sânde dei en dit nûmer *sân*, "7", is symboalysk foar folsleinens. Under dizze term folsleinens pleatst God de gedachte oan it doel dêr't er ús ierdske diminsje foar makke, nammentlik de regeling fan 'e sûnde, har feroardieling, har dea en har ferdwining. En yn dit plan sille dizze dingen folslein folbrocht wurde yn it 7e ^{millennium} dat de wyklikse sabbat profetearret. Dêrom is **dit doel wichtiger foar God as it middel** fan ferlossing wêrmei't hy it libben fan 'e ierdske útkarden sil ferlosse en dat hy persoanlik sil berikke, yn Jezus Kristus, op kosten fan ôfgrysluk lijen.

Hjir is in oare reden wêrom't God yn Ecc.7:8 seit: " *it ein fan in ding is better as it begjin* ." Yn Genesis befêstiget de opfolging yn 'e folchoarder "nacht-dei" of " *jûn-moarn* " dizze godlike gedachte. Yn Jes.14:12, ûnder it mom fan 'e kening fan Babel, sei God tsjin 'e duvel: " *Hjir binne jo út 'e himel fallen, moarnstjer* , soan fan 'e moarn! *Jo binne op 'e grûn smiten, jo, de oerwinner fan 'e folken !* »De útdrukking wêrmei God him oanwiist, " *moarnsstjer* " suggerearret dat hy him fergeliket mei de "sinne" fan ús ierdske systeem. Hy wie syn earste skepsel en ûnder dekking fan 'e kening fan Tyrus, Ezé.28:12 fertelt syn oarspronklike gloarje: " *Minskesoan, sprek in klacht út oer de kening fan Tyrus! Jo sille tsjin him sizze: Sa seit de Heare Heare: Jo hawwe it segel ta folsleinens makke, jo wiene fol wiisheid, folslein yn skientme* . » Dizze folsleinens moast ferdwine, ferfongen troch opstannich gedrach dat him de fijân, de duvel en de tsjinstanner waard, de satan feroardiele troch God om't fers 15 ferklearret: "Jo hawwe perfekt west yn jo wegen, fan 'e dei dat jo *wiene makke oant ûngerjuchtiichheit ûnder jimme fûn waard* ." Sa, dejinge dy't beskôge waard as de " *moarnsstjer* " triuwde ûnleauwe minsken om as in godheid *de "moarnstjer* " fan 'e godlike skepping te earjen: "de Unferovere Sinne" fergodlike út 'e Romeinske kultus dêr't hast de hiele wrâld Westersk kristendom heidensk oanbidt. God wist, noch foar syn skepping, dat dizze earste ingel tsjin him yn opstân komme soe en nettsjinstearde dit makke hy him. Likegoed kundige Jezus de dei foar syn dea oan dat ien fan 'e 12 apostels him soe ferriede, en hy sei sels direkt tsjin Judas: " *Wat jo ek moatte dwaan, doch it gau!*" ". Dit lit ús begripe dat God net besiket te foarkommen dat syn skepsels har karren útdrukke, sels as se yn striid binne mei syn eigen. Jezus hat syn apostels ek útnoege om him te ferlitten as dat har winsk wie. It is troch syn skepsels folsleine frijheid te litten om harsels te uterjen en har natuer te iepenbierjen, dat hy syn útkarden kin selektarje foar har oantoand trou en úteinlik al syn himelske en ierdske fijannen, de ûnweardige en de ûnferskillige, ferneatigje.

De oarspronklike sûnde

De rest fan 'e earste dei nimt enoarm belang yn ús kristlike tiidrek, om't it de " *sûnde* " is dy't sûnt 7 maart 321 restaurearre is en om't it it teken wurdt fan it kamp dat yn opstân kaam tsjin it hillige kamp fan God. Mar dizze " *sûnde " moat ús de oarspronklike " sûnde "* net ferjitte dy't it minskdom ta de dea feroardielet

troch erfenis sûnt Adam en Eva. Ferljochte troch de Geast, dit ûnderwerp late my ta it ûntdekken fan wichtige lessen ferburgen yn it boek Genesis. Op it nivo fan observaasje lit it boek ús de oarsprong fan 'e skepping sjen yn 'e haadstikken 1, 2, 3. De symboalyske betsjutting fan dizze sifers is noch altyd folslein terjochte: 1 = ienheid; 2 = ûnfolsleinens; 3 = perfektsje. Dit fertsjinnet in útlis. Gen.1 fertelt de skepping fan 'e earste 6 dagen. Harren definysje " *jûn moarn* " sil pas betsjutting krije nei sûnde en de flok fan 'e ierde dy't it domein wurdt dat wurdt dominearre troch de duvel, dat sil it tema wêze fan Gen.3 sûnder dat de útdrukking "jûn moarn" gjin betsjutting *hat* . betsjutting op it ierdske nivo. Troch de útlis te leverjen, set haadstik 3 it segel fan folsleinens op dizze godlike iepenbiering. Likegoed krijt yn Gen.2 it tema fan 'e sânde-dei sabbat of, mear kreker, fan 'e rest fan God en minske op 'e sânde dei, ek pas syn betsjutting nei "de erfsûnde" begien troch Eva en Adam yn Gen.3 dat jout it syn reden foar wêzen. Sa, paradoksaal genôch, sûnder syn rjochtfeardiging jûn yn Gen.3, fertsjinnet de hillige sabbat syn "2" symboal fan ûnfolsleinens. Ut dit alles docht bliken dat de ierde troch God makke is om oan 'e duvel en syn demoanen oanbean te wurden, sadat de kweade fruchten fan har sielen materialisearje kinne en ferskine yn 'e eagen fan allegear, God, ingels en minsken, en dat de ingels en de manlju kieze harren kant.

Dizze analyze liedt my oan te wizen dat de oprjochting fan 'e sânde dei hillige yn rêst profetearret de flok fan ierdske " *sûnde* " fêststeld yn Gen.3, om't de ierde sels troch God ferflokt is, en it is dêrom pas fanôf it momint fan 'e dea en syn proses treft it, syn tiid fan seis tûzen jier en de tûzen jier fan it sânde millennium krije in betsjutting, in ferklearring, in rjochtfeardiging. It is passend om dit op te merken: foar de ierdske skepping, yn 'e himel, set it konflikt it kamp fan 'e duvel al tsjin Gods kamp, mar allinich de dea fan Jezus Kristus sil yndividuele karren definityf meitsje; dy't sichtber makke wurde sil troch de ferdriuwing út 'e himel fan 'e rebellen dy't fan doe ôf feroardiele binne om te stjerren yn 'e ierdske skepping. No, yn 'e himel, organisearre God it libben fan 'e ingels net op " *jûn moarns* " ôfwikselingen , dit om't de himel syn ivige noarm fertsjintwurdiget; dat wat sil oerhearskje en trochgean foar syn útkarden ivich. Te krijen mei dizze gegevens: hoe sit it mei de ierde foar sûnde? Behalven de " *jûn-moarn* "-ôfwikselingen is har noarm ek dy fan 'e himel, blykber ûntdekt it libben yn in ivige noarm; vegan bisten, vegan minsken en sûnder dea dat sil wêze it lean fan sûnde, dagen folgje dagen en it koe duorje foar altyd.

Mar yn Gen.2 iepenbiere God ús syn folchoarder fan 'e tiid fan 'e wike dy't einiget op 'e sânde dei mei in rêst foar God en foar de minske. Dit wurd rêst komt fan it tiidwurd "ophâlde" en it jildt foar it wurk dat troch God dien is, lykas foar it wurk dat troch minsken dien wurdt. Jo kinne begripe, foar sûnde, noch God noch minsken koenen fiele wurch. Adam syn lichem lijen gjin kwaal, wurgens, of pine fan hokker soarte. No folgen de wiken fan sân dagen inoar op en reprodusearren harsels as in ivige syklus, útsein dat de opfolgingen fan 'e *jûnsmoarn* ' it ferskil markearren mei de himelske noarm fan it keninkryk fan God. Dit ferskil wie dêrom bedoeld om profetysk in programma ûntworpen troch de grutte skepper God te iepenbierjen. Krekt sa't it festival fan "Yom Kippur" of "Dei fan fersoening" elk jier ûnder de Hebreeërs fernijd waard en it it ein fan 'e sûnde profetearre troch syn fersoening folbrocht troch de dea fan Jezus Kristus, sa

profetearret de wyklikse sabbat de komst fan' e sânde millennium, doe't God en syn útkarden sille yngean yn echte rêst omdat de rebellen sille hawwe stoarn en goddeleaze sil wêze ferslein. De útkarden binne lykwols noch altyd dwaande mei " *sûnde* ", om't se mei Kristus " *sûnden* " en sûnders oardielje moatte, dy't op dat stuit yn 'e stjerlike sliep sille sliepe. Dit is wêrom, lykas de foargeande seis dagen, de sânde wurdt pleatst ûnder it teken fan " *sûnde* " dy't de sânde dagen fan 'e hiele wike beslacht en oanbelanget. En it is pas oan it begjin fan it achtste millennium, nei't sûnders fertarre binne yn " *it fjoer fan 'e twadde dea* ", dat de ivichheid sûnder " *sûnde* " sil begjinne op 'e fernijde ierde. As de sânde dagen wurde markearre troch sûnde en se profetearje 7000 jier, it tellen fan dizze 7000 jier kin allinnich begjinne mei de oprjochting fan sûnde iepenbiere yn Gen.3. Sa binne de ierdske dagen sûnder sûnde net yn 'e noarm en logika fan' e opfolging " *jûn moarns* " of " *tsjusterljocht* " en om't dizze tiid sûnder " *sûnde* " is, kin it net yngean yn 'e 7000 jier programmearre en profetearre. " troch de wike fan sânde dagen.

Dizze lear beljochtet it belang fan dizze aksje dy't God taskriuwt oan it Romeinske pausdom yn Dan.7:25: " *hy sil it plan foarmje om de tiden en de wet te feroarjen* ". " *It feroarjen fan de tiden* " fêststeld troch God resultearret yn 'e ûnmooglikheid om it profetyske karakter fan' e wyklikse sabbat fan Gods " *wet* " te ûntdekken. En dat hat Rome sûnt Konstantyn I ' sûnt 7 maart 321, dien troch de wyklikse rêst op de earste dei te bestellen yn stee fan de sânde. Troch de Romeinske oarder te folgjen, wurdt de sûnders net ferlost fan 'e oarspronklike " *sûnde* " erfde fan Adam en Eva, mar dêrnjonken nimt hy in ekstra " *sûnde* " op, dizze kear **frijwillich**, wat syn skuld tsjin God fergruttet.

De folchoarder fan 'e tiid " *jûn moarns* " of " *tsjusterljocht* " is in konsept keazen troch God en it folgjen fan dizze kar favorearret en machtigt tagong ta it profetyske mystearje fan 'e Bibel. Neat twingt de minske om dizze kar oan te nimmen en it bewiis is dat it minskdom der foar keazen hat om har feroaring fan dei om middernacht te markearjen, dat wol sizze 6 oeren nei maitiidssinneûndergong; dy't it kamp profetearret fan dyjingen dy't te let wekker wurde foar de glorieuze weromkomst fan Kristus, de brêgeman yn 'e gelikenis fan 'e tsien jongfammen. De subtile berjochten jûn troch God binne dus bûten syn yntellektueel berik. Mar foar syn útkarden ferljochtet de folchoarder fan 'e godlike tiid al syn profetieën en benammen dy fan Iepenbiering oan it begjin wêrfan Jezus himsels presintearret as " *de alfa en de omega* ", " *it begjin of begjin en it ein* ". Elke dei dy't yn ús libben foarbygiet profetearret Gods plan dat hy gearfettet yn Gen.1, 2 en 3, om't " *nacht* " of " *tsjuster* " de seis profane dagen fertsjintwurdiget presintearre yn Gen.1, wylst godlike rêst fêststeld yn Gen.2 oankundiget de " *ljocht* " tiid. It is op dit prinsipe dat neffens Dan.8:14, de tiid fan it kristlike tiidrek yn twa dielen ferdielt is: in tiid fan geastlike " *tsjuster* " tusken 321, as " *sûnde* " tsjin 'e sabbat wurdt fêststeld, en 1843 dêr't in tiid fan " *ljocht* " begjint foar de útkarden fan dizze datum oant it weromkommen fan Jezus Kristus yn 'e maitiid fan 2030 dêr't, lykas yn Gen.3, yn Almachtige skepper God, komt er te oardieljen tusken de útkarden en rebellen, " *skiep en geiten* ", lykas hy oardiele tusken de " *slang, de frou en Adam* ". Likemin profetearje yn Iepenbiering de tema's fan " *Brieven oan 'e sânde tsjerken, fan 'e sânde segels en fan 'e sânde trompetten* " " *tsjuster* "

foar de earste seis en godlik "ljocht" foar de sânde en lêste graad fan elk fan dizze tema's .. It is sa wier dat yn 1991, de offisjele wegering fan dit lêste "ljocht" troch ynstitúsjoneel Advintisme, it ljocht dat Jezus my sûnt 1982 jûn hat, him late ta te sizzen, yn 'e Brief rjochte oan "Laodicea" yn Rev.3 : 17 : " *Om't jo sizze: Ik bin ryk, ik bin ferrike, en ik haw neat ferlet, en om't jo net witte dat jo ellinde, ellinde, earm, blyn en neaken binne ...* ". Offisjele Advintisten hawwe dit sitaat fergetten jûn yn 1 Petrus 4:17: " *Want dit is de tiid dat it oardiel sil begjinne oer it hûs fan God* . No, as it mei ús begjint, wat sil it ein wêze fan dyjingen dy't it evangeelje fan God net folgje? » De ynstelling bestiet sûnt 1863 en Jezus seinge har oprjochting yn it " *Philadelphia* " tiidrek, yn 1873. Neffens it godlike prinsipe " *jûn moarns* " of " *ljocht tsjuster* ", it lêste en sânde tiidrek symbolisearre troch de namme " *Laodicea* " soe in tiid wêze fan grut godlik " *ljocht* " en it hjoeddeiske wurk is it bewiis dêrfan, in grut " *ljocht* " is yndie kommen om de profetearre mystearjes te ferljochtsjen, yn dit lêste tiidrek, op kosten fan 'e offisjele wrâld Advintistyske ynstelling. De namme " *Laodicea* " is goed rjochtfeardige, om't it "beoardiele minsken of minsken fan oardiel" betsjut. Dejingen dy't net of net mear ta de Heare hearre, wurde feroardiele ta de oanhingers fan 'e "dei troch God ferflokt". Mei harsels net by steat te dielen mei God syn rjochtfeardige feroardieling fan 'e Romeinske "snein", sil de sabbat har net langer sa wichtich ferskine as yn 'e sillige tiid fan har doop. In boadskip jûn troch Jezus Kristus oan syn tsjinstfeint Ellen G. White, yn har boek "Early Writings" en yn har earste fizioen, oerset dizze situaasje sa: "se ferlearen it sicht, en it doel, en Jezus ... Se sonken yn 'e goddeleaze wrâld en wy sjogge se noait wer.

Genesis 2 profetearret de tiid fan " *ljocht* " en dit haadstik fan Genesis begjint mei de **hilliging** fan 'e " *sânde dei* ." It einiget mei dit fers 25: " *De man en syn frou wiene beide neaken, en se skammen har net* ." De keppeling tusken dizze twa tema's lit sjen dat de ûntdekking fan har fysike neakenens it gefolch wêze sil fan 'e tarekkening fan 'e " *sûnde* " dy't se sille begean en dy't ferteld wurdt yn Gen.3, dus ferskynt as de oarsaak fan in stjerlike geastlike neakenens. Fergelykje dizze lear mei dy fan " *Laodicea* ", fine wy de sabbat ferbûn mei " *sûnde* " dy't ien " *neaken* " makket. Yn dizze lêste kontekst is de praktyk fan 'e sabbat dus net mear genôch om de genede fan Kristus te behâlden, om't troch it oanbieden fan har folsleine profetyske ljocht oan 'e offisjele Advintistyske autoriteiten tusken 1982 en 1991 de eask fan Jezus Kristus ferhege en hy wol foar dit tiidrek dat mei de praktyk fan syn hillige sabbat de útkarden dy't syn genede wurdich binne, syn belangstelling, syn tiid, syn libben en syn hiele siel jout foar syn iepenbieringen dy't profetearre binne yn Daniël en Iepenbiering; mar ek troch de iepenbiere Bibel dy't har " *twa tsjûgen* " foarmet neffens Iepenbiering 11:3.

It tsjûgenis fan God jûn op ierde

Sa wichtich as it is, Gods besite oan it minskdom yn 'e foarm fan Jezus Kristus soe ús syn eardere besite yn 'e tiid fan Mozes net ferjitte moatte. Om't it yn dizze fiere kontekst is dat God him de oarsprong fan 'e ierdske diminsje

iepenbiere hat. En as in iepenbiering jûn troch God, is it ferslach fan Genesis like wichtich as dat fan Iepenbiering iepenbiere oan 'e apostel Johannes. De foarm dy't God keazen hat om it ierdske libben te organisearjen profetearret syn plan fan leafde foar skepsels oan wa't er folsleine frijheid jout, sadat se op syn leafde reagearje kinne en ivich mei him libje kinne of ôfwize en ferdwine yn it neat fan 'e dea, yn oerienstimming mei de betingsten fan syn heiloffer.

As Adam allinich skepen is, is it earst om't hy wurdt presintearre as "*it byld fan God* (Gen.1:26-27)" op syk nei leafde fan in frije tsjinhinger fan syn byld, om't al de tiid fan syn ferline ivichheid wie ien fan absolute iensumens. Dit waard him ûnferdraachlik oant it punt dat hy ree wie om de gefolgen te dragen fan 'e frijheid dy't er syn libbene wêzens jaan soe. De skepping fan Eva út ien fan Adam syn ribben, wylst er ûnderdompele yn in deadlike sliep, profetearret de skepping fan syn Tsjerke, de útkarde besteande út syn trouwe útkarden, de frucht rispinge troch syn dea fersoening yn Jezus Kristus; dit rjochtfeardiget de rol fan "*helper*" dy't God taskriuwt oan 'e frou dy't fan him kaam en waans namme Eva "*libben*" betsjut. De útkarde sil ivich "*libje*", en op ierde hat se de ropping om God har "*help*" oan te bieden om minsklik gear te wurkjen yn 'e foltôging fan har projekt dat as doel hat om perfekte dielden en ûnfersteurde leafde te fêstigjen yn har ivige universums.

De sûnde fan oerhearrigens komt it minskdom yn troch Eva of troch it "*frou*" symboal fan har útkarden dy't dizze erfsûnde sille ervje. Ek, lykas Adam, út leafde foar Eva, yn Jezus Kristus, wurdt God minske om te dielen en te dragen yn plak fan syn útkarde, de deadlike straf dy't har sûnden fertsjinje. It ferhaal fan Genesis is dus sawol in histoarysk tsjûgenis dat ús oarsprong en har omstannichheden iepenbieret, as in profetysk tsjûgenis dat it rêdingsprinsipe fan it grutte leafdefolle projekt fan 'e almachtige skepper God iepenbieret.

Nei de earste seis dagen fan 'e skepping neamd yn Genesis 1, seis dagen dy't profetearren de seis tûzen jier reservearre troch God foar syn seleksje fan ierdske útkarden, yn Genesis 2, ûnder it byld fan in ivige sabbat, sil de ûnbeheinde sânde dei iepen wêze foar wolkom de bewezen en selektearre útkarden.

God wit fan it begjin ôf de útkomst fan syn projekt, de nammen fan syn útkarden dy't yn de rin fan seis tûzen jier ferskine sille. Hy hie alle macht en autoriteit om de opstannige ingels te oardieljen en te ferneatigjen sûnder ús ierdske diminsje te meitsjen. Mar it is krekt om't er respektarret syn skepsels, dy't fan him hâlde en wa't er leaf hat, dat hy in universele demonstraasje organisearret op 'e ierde dy't makke is foar dit doel.

God ferheft boppe alles, it prinsipe fan 'e wierheid. Lykas oankundige yn Psa.51:6, definiearret Jezus syn útkarden as "*werberne*" of "berne út 'e wierheid", sadat se konformearre wurde kinne oan 'e standert fan godlike wierheid. Neffens Jehannes 18:37 kaam hy sels om "*tsjûgje fan 'e wierheid*" en presintearret himsels yn Iepenbiering 3:14 ûnder de namme "*Truthful One*". Dizze ferhevening en ferhearliking fan it prinsipe fan 'e wierheid is yn **absolute ferset** tsjin it prinsipe fan leagen, en de twa prinsipes nimme meardere foarmen oan. It prinsipe fan ligen hat de bewenners fan 'e ierde yn har skiednis konstant ferlieden. Yn moderne tiden is ligen de noarm fan it bestean wurden. It wurdt oannommen ûnder de term "bluff" yn 'e hannelsgeast, mar it is lykwols de frucht fan 'e duvel, "

heit fan leagen " neffens John 8:44. Op it religieuze nivo ferskine leagens yn 'e foarm fan meardere ferskillende religieuze ferfalskingen ôfhinklik fan de oanbelangjende folken en plakken op ierde. En it kristlike leauwen is sels it perfekte byld wurden fan "ferwarring" (= Babel), om't syn donkere ferfalskingen sa talich binne.

Lizzen wurdt wittenskiplik leard. Om't yn tsjinstelling ta syn autoritêre oanpak, wittenskiplik tinken net by steat is om echt bewiis te leverjen fan har evolúsjonêre teoryen fan soarten, en fan 'e miljoenen en miljarden jierren dy't har wittenskippers taskriuwe oan it bestean fan 'e ierde. Yn tsjinstelling ta dizze wittenskiplike gedachte biedt it tsjûgenis fan 'e skepper God in protte bewiis fan syn realiteit, om't ierdske skiednis tsjûget fan syn dieden, wêrfan de oerstreaming fan wetter it earste foarbyld is, bewiisd troch de oanwêzigens fan marinefossielen yn 'e flakten en sels op 'e toppen fan 'e heechste bergen op ierde. Taheakke oan dit natuerlike tsjûgenis, it tsjûgenis efterlitten troch minsklike skiednis, it libben fan Noach, it libben fan Abraham, de befrijing fan 'e Hebréeërs út Egyptyske slavernij en de berte fan it Joadske folk, libbene eachtsjûgen fan har skiednis oant de tiid fan 'e ein fan de wrâld; der is ek it eachtsjûge tsjûgenis fan 'e apostels fan Jezus Kristus dy't tsjûge wiene fan syn wûnders, syn krusiging en syn opstanning; dit oant it punt dat de eangst foar de dea har ferliet, en se folgen op it paad fan it martlerdom, har Master en har Model Jezus fan Nazareth.

Troch dit wurd "martlerdom" op te roppen moat ik hjir in útlis iepenje.

Opmerking: betize martlerdom net mei straf

De twa dingen hawwe itselde uterlik en kinne dêrom maklik trochinoar brocht wurde. Dizze betizing hat lykwols serieuze gefolgen, om't de bestraffende aksje it risiko hat te wurde tarekkene oan 'e wirklik útkarde fan God en oarsom kin it bern fan 'e duvel wurde tarekkene oan in martlerskip foar in heul misleidende God. Dat, om dúdlik te sjen, moatte wy rekken hâlde mei de folgjende analyse dy't útgiet fan dit prinsipe; Lit ús earst de fraach stelle: wat is martlerdom? Dit wurd komt fan it Grykske "martus" dat betsjut: tsjûge. Wat is in tsjûge? It is dejinge dy't trou of net rapportearret wat er sjoen, heard of wat er

begrepen hat oer in ûnderwerp. It ûnderwerp dat ús hjir ynteresseart is religieus, en ûnder dyjingen dy't tsjûgje foar God, binne d'r wiere en falske tsjûgen. Wat wis is, is dat God it ferskil makket tusken de twa. De wierheid is him bekend en hy segenet it, om't dizze wiere tsjûge fan syn kant stribbet om himsels trou te toanen troch te oefenjen yn " *wurken* " al syn iepenbiere wierheid en hy bliuwt op dit paad oant de akseptasje fan 'e wierheid. En dizze dea is autentike martlersdom, om't it libben oanbean oan 'e dea oerienkomt mei de standert fan hilligens dy't God foar syn tiid easke. As it oanbeane libben net yn dizze konformiteit is, dan is it gjin martlerdom, it is in straf dy't in libbend wêzen slacht dat oan 'e duvel oerlevere is foar syn ferneatiging, om't hy net profitearret fan beskerming en de segen fan God. Ofhinklik fan oerienstimming mei de standert fan 'e wierheid dy't troch God foar elke leeftyd fereasket, sil de identifikaasje fan "martlerdom" rêste op ús kennis fan it godlike oardiel iepenbiere yn syn profesjen dy't de tiid fan 'e ein rjochtsje; dat is it doel en ûnderwerp fan dit wurk.

It is wichtich om te begripen dat de wierheid net de kapasiteit hat om in opstannige geast te bekearen; de ûnderfining fan de earste skepen ingel, neamd troch God, Satan, sûnt syn opstân, bewiist it. De wierheid is in prinsipe dêr't de útkarden natuerlik oanlutsen sille fiele, dyjingen dy't derfan hâlde en ree binne om njonken God te fjochtsjen yn Jezus Kristus, de leagen dy't him skea docht.

Ta beslút, Divine Revelation wurdt stadichoan boud oer seis tûzen jier ûnderfiningen en tsjûgenissen libbe yn 'e bêste en minste omstannichheden. In tiid fan seistûzen jier kin koart lykje, mar foar de man dy't allinnich echt belangstelling jout oan de jierren fan syn eigen libben, is it yn werklikheid in lang genôch tiid dy't God oer ieuwen, en mear krefter oer seistûzen jier , de ferskate fazen fan 'e prestaasjes fan syn wrâldwide projekt. Eksklusyf yn Jezus Kristus jout God oan syn útkarde eintiid, oangeande syn mystearjes en wurken, in dúdlik begryp reservearre foar dizze eintiid.

Genesis: in fitale profetyske gearfetting

Yn dit begryp leveret it Genesis-akkount de fûnemintele kaaien oan 'e bibelske profesjen fan Daniël en Iepenbiering; en sûnder dizze kaaien is dit begryp ûnmooglik. Dizze dingen sille wurde weromroppen as it nedich is, tidens de profetyske stúdzje, mar fan no ôf moatte wy witte dat de wurden, " *djip, see, ierde, frou* ", in spesifyk idee fan godlik tinken sille drage yn har iepenbiering "Apokalyps". Se binne keppele oan trije opienfolgjende stadia fan ierdske skepping. " *De ôfgrûn* " ferwiist nei de planeet ierde folslein bedutsen mei wetter sûnder libben. Dan, op 'e twadde dei, dat fan' e skieding fan 'e eleminten, " *de see* ", as synonym en symboal fan 'e dea, sil allinich befolke wurde troch seedieren op'

e 5e^{dei}; syn omjouwing is fijannich foar minsken makke om lucht te sykheljen. " *De ierde* " komt út " *de see* " en sil ek op 'e fyfde dei bewenne wurde troch bisten en úteinlik, op' e sechde dei, troch " *de man foarme nei it byld fan God* " en " *de frou* " dy't foarme wurde sil op in minsklike rib. Tegearre sille de man en frou twa bern krije. De earste " *Abel* ", type fan 'e geastlike útkarde (*Abel* = Heit is God) sil út oergeunst fermoarde wurde troch syn âldere " *Kain* ", type fan 'e fleislike, materialistyske man (= oanwinst) dy't dus it bestimming fan 'e typyske profetearret. útkarde, Jezus Kristus en syn útkarde, dy't sille lije en stjerre as martlers fanwegen de "Kains", joaden, katoliken en protestanten, alle "keapers fan 'e timpel", waans opfolgjende en aggressive jaloerskens wurde demonstrearre en folbrocht yn 'e ierdske skiednis . De les jûn troch de Geast fan God is dus de **folgjende** : út 'e "*ôfgrûn* " komme **opienfolgjend** " *de see en de ierde*" symboalen fan falske kristlike religys dy't liede ta it ferdjer fan sielen. Om syn keazen gearkomste oan te tsjuten, jout hy har it wurd " *frou* " dy't, as se trou is oan har God, de " *frou* ", fan it "*lam* " byldsymboal fan Kristus sels profetearre troch it wurd " *man* " (de *Adam*). As se ûntrou is, bliuwt se in " *frou* ", mar nimt it byld fan in " *prostituee* " oan. Dizze dingen sille allegear wurde befêstige yn 'e detaillearre stúdzje presintearre yn dit wurk en har fitale belang sil dúdlik wurde. Jo kinne maklik begripe, yn 2020, de barrens profetearre yn 'e profesijen fan Daniël en Iepenbiering binne foar it grutste part al folbrocht yn' e skiednis, en se binne bekend by manlju. Mar se waarden net identifisearre foar de geastlike rol dy't God har joech. Skiedkundigen notearje histoaryske feiten, mar allinich Gods profeten kinne se ynterpretearje.

Leauwe en ûnleauwe

Fan natuere binne minsken, fan har komôf, fan it leauwende type. Mar leauwe is net leauwe. De minske hat altyd leaud yn it bestean fan God of godheden, superieure geasten dy't se tsjinje moasten en dy't se behagen moasten om gjin skea te lijen troch har lilkens. Dit natuerlike leauwen wreide út fan ieuwen oant ieuwen en millennia oant millennia oant moderne tiden, dêr't wittenskiplike ûntdekkingen besit namen fan it brein fan 'e Westerske minske dy't sûnt ûnleauwich en ûnleauwich wurden is. Tink derom dat dizze feroaring benammen minsken fan kristlike komôf karakterisearret. Want tagelyk bleau yn it Easten, it Fiere Easten en Afrika it leauwen yn ûnsichtbere geasten oer. Dit wurdt ferklearre troch boppenatuerlike manifestaasjes tsjûge troch de minsken dy't dizze

religieuze riten oefenje. Yn Afrika ferbiedt dúdlik bewiis fan it bestean fan ûnsichtbere geasten ûnleauwe. Mar wat dizze minsken net witte is dat de geasten dy't machtich ûnder har manifestearje, yn werklikheid demonyske geasten binne ôfwiisd troch de Godske skepper fan alle libben, en feroardiele ta de dea op proef. Dizze minsken binne net ûnleauwige, noch ûnleauwige, lykas de Westerlingen, mar it resultaat is itselde, om't se demoanen tsjinje dy't har ferliede en har ûnder har tirannike oerhearsking hâlde. Harren religiositeit is fan it ôfgoadyske heidenske type dat it minskdom karakterisearre sûnt syn oarsprong; Eve wie syn earste slachtoffer.

Yn it Westen is ûnleauwe eins it gefolch fan in kar, om't in pear minsken har net bewust binne fan har kristlike komôf; en ûnder de ferdigeners fan 'e republikeinske frijheid binne d'r minsken dy't wurden út 'e Hillige Bibel oanhelje, en dus tsjûgje dat se net ûnwittend binne fan har bestean. Se binne net ûnwittend fan 'e glorieuze feiten dêr't it tsjûget foar God, en dochs kieze se der net foar te rekkenjen. It is dit soarte fan ûnleauwen dat de Geast neamt ûnleauwe en dat is de absolute opstannige ferset tsjin wier leauwe. Want as hy rekken hâldt mei de bewizen dy't it libben him oer de hiele ierde jout en benammen yn 'e boppenatuerlike manifestaasjes fan Afrikaanske folken, hat de minske gjin mooglikheid om syn ûnleauwe te rjochtfeardigjen. De boppenatuerlike aksjes dy't troch demoanen útfierd wurde, feroardielje dêrom it Westersk ûnleauwe. De skepper God jout ek bewiis fan syn bestean, hanneljend mei macht troch ferskynsels produsearre troch de natuer dy't is ûnderwurpen oan him; ierdbevings, fulkaanútbarstings, ferneatigjende vloedgolven, deadlike epidemyen, mar al dizze dingen krije no wittenskiplike ferklearrings dy't de godlike oarsprong maskerje en ferneatigje. Oan it each, dizze grutte fijân fan it leauwe, wurdt tafoege de wittenskiplike ferklearring dy't it minsklik brein oertsjûget en beide stimulearje yn syn karren dy't liede ta syn ferneatiging.

Wat ferwachtet God fan syn skepsels? Hy sil ûnder har dejingen selektarje dy't **syn** opfettings fan it libben goedkarre, dat is, dy't syn gedachten omearmje. Leauwe sil it middel wêze, mar net it doel. Dit is wêrom " *leauwe sûnder wurken* ", dat it moat drage, wurdt sein " *dea* " te wêzen yn Jakobus 2:17. Want as wier leauwe bestiet, dan bestiet ek falsk leauwen. Rjocht en ferkeard meitsje it ferskil, en God hat gjin problemen om hearrigens te identifisearjen om it te ûnderskieden fan ûngehoorzaamheid. Yn alle gefallen bliuwt hy de ienige rjochter waans miening de ivige takomst fan elk fan syn skepsels sil beslute, om't it doel fan syn seleksje unyk is en syn oanbod fan it ivige libben allinich troch Jezus Kristus wurdt krigen. De passazje op ierde is allinich rjochtfeardige om de mooglikheid te bieden fan dizze seleksje fan ivige útkarden. Leauwe is net de frucht fan formidabele ynspanningen en offers, mar dy fan in natuerlike steat dy't al of net troch it skepsel fan syn berte ôf krige is. Mar as it bestiet, moat it troch God fied wurde, oars stjert it en ferdwynt.

Wier leauwe is in seldsum ding. Want yn tsjinstelling ta it ferrifeljende aspekt fan 'e offisjele kristlike religy is it net genôch om in krús boppe it grêf fan in skepsel te pleatsen om de doarren fan 'e himel foar him iepen te stean. En ik wiis dit út, om't it liket oersjoen, Jezus sei yn Matt.7:13-14: " *Gean troch de smelle poarte. Hwent wiid is de poarte en breed is de wei dy't liedt ta*

ferneatiging , en der binne in protte dy't der troch yngeane . *Mar smel is de poarte en smel is de wei dy't liedt ta it libben* , en d'r binne in pear dy't it fine . » Dizze lear wurdt fierders befêstige yn 'e Bibel yn it foarbyld fan 'e deportaasje fan 'e Joaden nei Babel, om't God syn útkearing allinich Daniël en syn trije maten en fiif machtige keningen wurdich fynt; en Ezeziel dy't yn dit tiidrek libbet. Dan lêze wy yn Ezech.14:13-20: “ *Minskesoan, as in lân tsjin my sûndiget yn ûntrou, en ik stek myn hân der tsjin út, as ik dêrfoar de breastaf brek, as ik hongersneed stjoere it, as ik minsken en beesten derfan ferneatigje, en d'r wiene dizze trije manlju, Noä, Daniël en Job* , se soene har sielen rêde troch har gerjochtichheid, seit de Heare Heare. As ik wylde bisten troch it lân swalke litte dat it ûntfolke soe, as it in woastyn waard dêr't nimmern troch dizze bisten hinne soe, en d'r wiene dizze trije manlju yn har fermidden, dan soe ik libje! seit de Heare Heare, **hja soene net rêde soannen of dochters, mar hja allinne soe wurde rêden** , en it lân soe wurden in woastyn. Of as ik it swurd tsjin dit lân brocht, as ik sei: Lit it swurd troch it lân rinne! As ik minsken en bisten útroege, en d'r wiene dizze trije manlju yn har midden, dan soe ik libje! seit de Heare Heare, **hja soene net rêde soannen of dochters, mar hja soene allinne wurde rêden** . Of as ik in pleach yn dit lân stjûrde, as ik myn grime derop útgiete troch de stjerlikheid, om der minsken en beesten út te ferneatigjen, en d'r wiene Noach, Daniël en Job, **ik libbe! seit de Heare Heare, soannen en dochters soene se net rêde, mar troch har gerjuchtichheit soene se har eigen sielen rêde** . » Sa leare wy dat yn 'e tiid fan 'e wetterfloed allinnich Noach weardich fûn waard foar heil ûnder de acht minsken dy't troch de arke beskerme waarden.

Jezus sei fierder yn Matt.22:14: “ *Want in protte binne roppen, mar in pear binne útkard* . » De reden wurdt gewoan ferklearre troch de hege standert fan hilligens dy't easke is troch God dy't it earste plak yn ús hert of neat ynnimme wol. De konsekwinsje fan dizze eask stiet tsjinoer it humanistysk tinken oer de wrâld dat de minske boppe alles set. De apostel Jakobus warskôge ús tsjin dizze opposysje, en fertelde ús: “ *Jo oerbrekkers! Witte jo net dat de leafde fan 'e wrâld fjânskip tsjin God is ? Dy't dêrom in freon fan 'e wrâld wêze wol, makket himsels in fjân fan God* . » Jezus fertelt ús nochris yn Matt.10:37: “ *Hy dy't leaf hat syn heit of syn mem mear as my is my net wurdich* , en *wa't leaf hat syn soan of dochter mear as my is my net wurdich* . ” Ek, as jo lykas ik in freon útnoegje om te reagearjen op dit religieuze kritearium dat Jezus Kristus fereasket, wês net fernuvere as hy jo in fanatyk neamt; Dit is wat my bard, en ik begriep doe dat ik Jezus allinnich hie as myn wiere freon; him, “ *de Wiere* ” fan Ieb.3:7. Wy sille jo ek in fundamentalist neame, om't jo josels sjen litte earlik te wêzen tsjin God, in legalist, om't jo syn hillichste wet leafhawwe en earje troch jo hearrigens. Dit sil foar in part de minsklike priis wêze om te beteljen om de Hear Jezus te behagen, sa weardich fan ús selsopoffering en ús folsleine tawijing dat hy easket.

Leauwe lit ús syn geheime gedachten fan God ûntfange oant wy de omfang fan syn wûnderlike projekt ûntdekke. En om syn algemiene projekt te begripen, moat de útkarde rekken hâlde mei it himelske libben fan 'e ingels dy't de ierdske ûnderfining foarôfgien. Want yn dizze himelske maatskippij, de ferdieling fan skepsels en de seleksje fan goede ingels trou oan God waarden net útfierd op it leauwe yn de krusige Kristus of op syn ôfwizing lykas it gefal sil wêze op ierde.

Dit befêstiget dat op it universele nivo de krusiging fan Kristus dy't sûnder sûnde bleau foar God **it middel is** om de duvel en syn folgers te feroardieljen en dat it leauwe yn Jezus Kristus op ierde **de middels fertsjintwurdiget** dy't troch God keazen binne om de leafde te hawwen dy't hy fielt foar syn útkarden dy't him hâlde en wurdearje. **It doel** fan dizze demonstraasje fan syn totale selsopoffering wie om opstannige himelske en ierdske skepsels dy't syn sin fan bestean net diele, wetlik ta de dea feroardielje te kinnen. En ûnder syn ierdske skepsels selekteart hy dejingen dy't syn tinzen omearmje, syn dieden en syn oardielen goedkarre, om't se geskikt binne om syn ivichheid te dielen. Uteinlik sil hy it probleem oplost hawwe dat ûntstien is troch de frijheid dy't oan al syn himelske en ierdske skepsels jûn is, want sûnder dizze frijheid soe de leafde fan syn selektearre skepsels weardeleas wêze en sels ûnmooglik makke wurde. Yndie, sûnder frijheid, it skepsel is neat mear as in robot, mei automatisearre gedrach. Mar de priis fan frijheid sil, op it lêst, it útroegjen wêze fan opstannige skepsels fan himel en ierde.

It bewiis wurdt dus jûn dat it leauwe net berustet op in ienfâldich: "*Leau yn 'e Hear Jezus en jo sille bewarre wurde*". Dizze bibelske wurden binne basearre op wat it tiidwurd "leauwe" ymplisearret, nammentlik hearrigens oan godlike wetten dy't it wiere leauwe karakterisearret. Foar God is it doel om skepsels te finen dy't Him folgje út leafde. Hy fûn guon ûnder de himelske ingels en ûnder syn ierdske minsklike skepsels, hy selektearre guon en sil trochgean te selektearjen guon oant it ein fan 'e tiid fan genede.

Iten foar it goede waar

Krekt sa't it minsklik lichem fieding nedich hat om syn libben te ferlingjen, hat it leauwe dat yn syn geast produsearre is ek syn geastlike fieding nedich. Elk minske gevoelich foar de demonstraasje fan leafde jûn troch God yn Jezus Kristus fielt de winsk om op syn beurt wat foar him te dwaan. Mar hoe kinne wy wat dwaan dat him befalt as wy net witte wat er fan ús ferwachtet? It is it antwurd op dizze fraach dy't de fieding fan ús leauwe sil foarmje. Want "*sûnder leauwe is it ûnmooglik om God te behagen*" neffens Hebr.11:6. Mar dit leauwe moat him noch libben en noflik makke wurde troch it oerienkommen mei syn ferwachtings. Hwent de Heare God, de Almachtige, is syn Finisher en syn Rjochter. In mannichte kristlike leauwigen langje nei in goede relaasje mei de God fan 'e

himel, mar dizze relaasje bliuwt ûnmooglik om't har leauwen net goed fied is. It antwurd op it probleem wurdt ús jûn yn Matt.24 en 25. Jezus rjochtet syn lear op ús lêste dagen dy't koart foarôfgeane oan de tiid fan syn twadde ferskinning, dizze kear, yn 'e gloarje fan syn godheid. Hy beskriuwt it troch de bylden te fermannichfâldigjen yn gelikenissen: gelikenis fan de figebeam, yn Matt.24:32 oant 34; gelikenis fan de nachtdief, yn Matt.24:43 oant 51; gelikenis fan de tsien jongfammen, yn Matt.25:1 oant 12; gelikenis fan de talinten, yn Matt.25:13 oant 30; gelikenissen fan 'e skiep en de geiten, yn Matt.25:31 oant 46. Under dizze gelikenis komt de fermelding fan " *iten* " twa kear foar: yn 'e gelikenis fan 'e nachtdief en yn dy fan 'e skiep en de geiten om't, nettsjinsteande de ferskynsels, as Jezus seit: " *Ik hie honger, en jo joegen my wat te iten,* " sprekt er tsjin ús oer geastlik iten, sûnder dat it leauwen fan 'e minske stjert. " *Want de minske sil net libje fan brea allinich, mar fan elk wurd dat út 'e mûle fan God útgiet.* Matt.4:4". It doel fan it iten fan it leauwe is om him te beskermjen tsjin 'e " *twadde dea* " fan Iepenbiering 20, dy't feroarsaket dat ien it rjocht ferliest om ivich te libjen.

As part fan dizze refleksje, rjochtsje jo blik en oandacht op dizze gelikenis fan 'e nachtdief:

V.42: " *Wacht dêrom, om't jo net witte op hokker dei jo Hear komt.* "

It tema fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus is definiearre en har "wachtsjen" sil in geastlik wekker útllokje yn 'e Feriene Steaten fan Noard-Amearika, tusken 1831 en 1844. It wurdt "Advintisme" neamd, de leden fan dizze beweging binne har - sels oanwiisd troch harren tiidgenoaten troch de term "Advintisten"; wurd nommen út it Latynske "adventus" dat betsjut: advint.

V.43: " *Wit dit goed, as de hear fan it hûs wist op hokker nachtwacht de dief moat komme, hy soe sjen en net tastean dat syn hûs ynbrutsen wurde.* "

Yn dit fers is de " *master fan it hûs* " de learling dy't wachtet op Jezus om werom te kommen, en de " *dief* " ferwiist nei Jezus sels. Troch dizze fergeliking lit Jezus ús it foardiel sjen om de datum fan syn weromkomst te kennen. Hy moediget ús dêrom oan om it te ûntdekken, en ús harkjen nei syn advys sil ús relaasje mei him betingsten.

V.44: " *Dêrom wês jo ek klear, want de Minskesoan komt op in oere dat jo net tinke.* "

Ik haw yn dit fers de takomstige tiid fan 'e tiidwurden korrijearre, om't yn it oarspronklike Gryksk dizze tiidwurden yn 'e hjoeddeiske tiid binne. Ja, dizze wurden wurde troch Jezus sein tsjin syn hjoeddeiske learlingen dy't him oer dit ûnderwerp freegje. De Hear sil, yn 'e tiid fan 'e ein, dit "Advintistyske" tema brûke om kristenen te siften troch se op 'e test fan profetysk leauwen te setten; foar dit doel, hy sil efterinoar organisearje oer de tiid, fjouwer "Advintistyske" ferwachtings; elke kear rjochtfeardeige troch nije ferljochting jûn troch de Geast, de earste trije oangeande de profetyske teksten fan Daniël en Iepenbiering.

V.45: " *Wa is dan de trouwe en ferstannige tsjinstfeint, dy't syn hear oer syn folk set hat, om har iten op 'e goede tiid te jaan?* »

Wês foarsichtich dat jo gjin flater meitsje yn jo oardiel, om't it " *iten* " wêrfan sprutsen wurdt yn dit fers op it stuit foar jo eagen is. Ja, it is dit dokumint dêr't ik de namme "Ferklearje Daniël en Iepenbiering" joech dy't dit geastlike " *iten* " essensjeel is om jo leauwen te fieden, om't it, fan Jezus Kristus, alle

antwurden leveret op 'e fragen dy't jo mei rjocht kinne stelle , en fierderop dizze antwurden, ûnferwachte iepenbieringen, lykas de wiere datum fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus dy't ús ferplichtet oant de maitiid fan 2030 yn' e fjirde en lêste "Advintistyske" "wachtsje".

Persoanlik besoege troch dit fers, presintearje ik dit dokumint, de frucht fan myn trou oan 'e God fan' e wierheid en fan myn foarsichtigens, om't ik net ferrast wurde wol troch it weromkommen fan Jezus Kristus. Jezus iepenbiere hjir syn eintiidplan. Hy hat foar dizze tiid " *iten* " pland dat geskikt is om it leauwen fan syn útkarden te fieden dy't trou wachtsje op syn glorieuze weromkomst. En dit " *iten* " is profetysk.

V.46: *Lokkich is dy tsjinstfeint, dy't syn hear, as er oankomt, dat dwaan sil fine!* »

De kontekst fan syn glorieuze weromkomst wurdt hjir befêstige, it is dy fan 'e fjirde "Advintistyske" ferwachting. De oanbelangjende tsjinstfeint is yndie al tige bliid om de iepenbiere gedachte fan God te kennen, syn oardiel oer it leauwen fan 'e minsken. Mar dizze saling sil útwreidzje en oangean fan al dyjingen dy't, it ûntfangen fan dit lêste godlike ljocht, it op har beurt propagearje en diele mei de útkarden ferspraat oer de ierde, oant de effektive weromkomst fan Jezus Kristus.

V.47: " *Ik sis jo de wierheid, hy sil it fêststelle oer al syn besittings.* »

It guod fan 'e Hear sil, oant syn weromkomst, geastlike wearden oangean. En de tsjinstfeint wurdt foar Jezus, de hoeder fan syn geastlike skat; de eksklusive depositaris fan syn orakels en syn iepenbiere ljocht. Nei it lêzen fan dit hiele dokumint, sille jo kinne sjen dat ik net oerdriu w yn it jaan fan syn bibelske profetyske iepenbiering de namme "skat". Hokker oare namme koe ik jaan oan in iepenbiering dy't beskermet tsjin 'e " *twadde dea* " en iepenet de wei nei it ivige libben? Om't it de mooglikheid fan twifel ferdwynt en ferdwynt dy't fataal is foar leauwe en heil.

V.48: " *Mar as it in kweade tsjinstfeint is, dy't yn himsels seit: Myn hear fertraget mei it kommen,* "

It libben makke troch God is fan it binêre type. Alles hat syn absolute tsjinoerstelde. En God joech de minsken twa paden, twa paden om har karren te lieden: *libben en goed, dea en kwea; it weet en it kaf; it skiep en de geit, it ljocht en it tsjuster* . Yn dit fers rjochtet de Geast de kweade tsjinstfeint, mar dochs in tsjinstfeint, dy't it falske leauwe oantsjut dat net troch God voedt is en boppe alles, it falske kristlike leauwen dat einiget mei it berikken en oangeande it Advintistyske leauwen sels, yn ús tiid fan 'e ein . Net mear ûntfange ljocht fan Jezus Kristus om't hy wegere dat wat him oanbean waard tusken 1982 en 1991 en dat syn komst foar 1994 oankundige, produsearre dit Advintisme in frucht fan goddeleaze dy't resultearre yn 'e útstrieling fan' e boadskipper fan God yn novimber 1991. Tink derom dat Jezus de ferburgen gedachten fan it hert iepenbieret: " *wa seit yn himsels* ". Om't it uterlik fan uterlik religieus gedrach ekstreem ferrifeljend is; religieus formalisme ferfangt wier libbend leauwe fol iver foar de wierheid.

V.49: "... *as hy syn maten begjint te slaan, as hy ite en drinkt mei de dronkenen,* "

It byld wurdt oant no ta in bytsje ferwachte, mar de útstrieling drukt, dúdlik, yn tiden fan frede, de tsjinstelling en de striid út dy't de echte ferfolging dy't komme sil útdrukke en foargean; it is mar in kwestje fan tiid. Sûnt 1995 hat ynstitúsjoneel Advintisme " *iten en drinke mei dronkaards* " yn safier't it in alliânsje makke hat mei protestanten en katoliken troch it oangean fan 'e oekumenyske alliânsje. Want yn Iepenbiering 17:2, rjochte op it katolike leauwe neamd " *Babylon de Grutte* ", en it protestantske leauwe neamd " *ierde* ", seit de Geast: " ***It is mei har dat de keningen fan 'e ierde harsels oerjûn hawwe oan 'e hoererij. , en it is fen 'e wyn fen syn hoererij dat de biwenners fen 'e ierde dronken wurden .*** "

V.50: " *... de master fan dizze tsjinstfeint sil komme op in dei dy't hy net ferwachtet, en op in oere dat hy net wit, "*

De konsekwinsje fan 'e ôfwizing fan it ljocht oangeande de tredde Advintistyske ferwachting, en de datum 1994, einlings ferskynt yn' e foarm fan ûnwittendheid fan 'e tiid fan' e wiere weromkomst fan Jezus Kristus, dat is, de fjirde Advintistyske ferwachting fan it godlike projekt. Dizze ûnwittendheid is it gefolch fan it brekken fan 'e relaasje mei Jezus Kristus, dus kinne wy it folgjende ôfliede: de Advintisten pleatst yn dizze tragyske situaasje binne net mear yn 'e eagen fan God of, yn syn oardiel, "Advintisten" .

V.51: " *...hy scil him yn stikken skuorre en him syn part jaan mei de skynhilligen : der sil gûlen en knarsen fan tosken wêze. »*

It byld drukt de grime út dy't God falske tsjinstfeinten tabringe sil dy't him ferriede hawwe. Ik note yn dit fers de term " ***hychelders*** " wêrmei't de Geast falske kristenen oanwiist yn Dan.11:34, mar in bredere lêzing is nedich om de kontekst fan 'e tiid te begripen dy't rjochte is troch de profesije, dy't de fersen 33 en 35 omfettet: " *En de wüsstte ûnder harren sille de mannichte ûnderwize. Der binne guon dy't foar in tiid beswykje sille foar it swurd en de flam, foar finzenskip en plondering. Yn 'e tiid dat se ûndergean, sille se in bytsje holpen wurde, en in protte sil har meidwaan út hypokrisy. Guon fan 'e wizen sille falle, dat se suvere, suvere en wite wurde meie, oant de tiid fan 'e ein , want it sil net komme oant de bepaalde tiid. »* De " *slechte tsjinstfeint* " is dêrom yndie dejinge dy't de ferwachtings fan God, syn Master, ferriedt, en hy slút him oan, " *oant de tiid fan 'e ein* ", oan by it kamp fan 'e ***hypokriten*** . Hy dielt, fan doe ôf, mei harren, de grime fan God dy't har slacht oant it lêste oardiel, dêr't se ferneatige wurde, fertarre yn 'e "mar fan fjoer " dy't " *de twadde dea* " definityf jout, neffens Ieb. 20: 15: " *Wa't net fûn waard skreaun yn it boek fan it libben, waard smiten yn 'e mar fan fjoer .* "

De iepenbiere skiednis fan wier leauwe

It wiere leauwen

D'r binne in protte dingen te sizzen oer it ûnderwerp fan wier leauwe, mar ik stelle dit aspekt al foar dat my in prioriteit liket te wêzen. Elkenien dy't in relaasje mei God oanmeitsje wol, moat witte dat syn of har opfetting fan it libben op ierde en yn 'e himel it uterste tsjinoerstelde is fan ús op ierde oprjochte systeem dat is boud op grutske en kweade gedachten ynspirearre troch God. syn fijân, en dy fan syn wiere útkarden. Jezus joech ús de manier om wier leauwen te identifisearjen: " *Aan har fruchten sille jo se kenne . Pickle wy druven út toarnen, of figen fan distels?* (Matt. 7:16). Wês der wis fan dat allegearre dy't syn namme opeaskje en dy't net oanwêzich binne, syn myldens, syn behelpsumens, syn selsopoffering, syn geast fan opoffering, syn leafde foar wierheid en syn iver

foar hearrigens oan 'e geboaden fan God, hawwe nea west en sil nea syn tsjinstfeinten wêze; dit is wat 1 Kor.13 ús leart troch it karisma fan wiere hilligens te definiearjen; dat wat fereaske is troch it rjochtfeardige oardiel fan God: fers 6: "*se is net bliid yn ûnrjocht, mar se is bliid yn 'e wierheid*".

Hoe kinne wy leauwe dat de ferfolge en de ferfolger wurde beoardiele troch God op deselde wize? Wat is de oerienkomst tusken Jezus Kristus, frijwillich krusige, en de Romeinske pauslike ynkwisysje of Jehannes Kalvyn, dy't manlju en froulju ûnderwurpen hawwe oan marteling oant har dea? Om it ferskil net te sjen, moatte wy de wurden negearje ynspireare troch bibelske geskriften. Dit wie it gefal, foardat de Bibel oer de wrâld ferspraat wie, mar sûnt dy oeral op ierde beskikber wie; hokker excuses kinne rjochtfeardigje de flaters fan oardiel fan minsken? Der binne gjin. Dêrom sil de kommende godlike grime heul grut en net te kontrolearjen wêze.

De trije en in heal jier dêr't Jezus yn syn ierdske tsjinst wurke hat, wurde ús iepenbiere yn 'e evangeeljes, dat wy de standert fan it wiere leauwen nei Gods miening kenne; de ienige dy't der ta docht. Syn libben wurdt ús oanbean as model; in model dat wy moatte imitearje om troch him erkend te wurden as syn learlingen. Dizze oanname ymplisearret dat wy syn opfetting diele fan it ivige libben dat hy foarstelt. Egoïsme wurdt dêr ferballe, lykas ferneatigjende en destruktive grutskens. D'r is gjin plak foar brutaliteit en kwea yn it ivige libben oanbean allinnich oan de útkarden erkend troch Jezus Kristus sels. Syn gedrach wie freedsum revolúsjonêr, om't hy, de Master en Hear, himsels de tsjinstfeint fan alles makke, bûgd oant it punt fan it waskjen fan 'e fuotten fan syn learlingen, om konkrete betsjutting te jaan oan syn feroardieling fan 'e grutskes wearden manifestearre troch de liederes Joadske religieuze figueren fan syn tiid; dingen dy't hjoed de dei noch joadske en kristlike religieuze minsken karakterisearje. Yn absolute opposysje is de standert iepenbiere yn Jezus Kristus de standert fan it ivige libben.

Troch syn tsjinstfeinten de middels te toanen om harsels, har fijannen, de falske tsjinstfeinten fan God te identifisearjen, die Jezus Kristus om har sielen te rêden. En syn belofte om oant it ein fan 'e wrâld "*yn' e midden*" fan syn útkarden te wêzen, wurdt hâlden en it bestiet út it ferljochtsjen en beskermjen fan har hiele ierdske libben. De absolute standert fan wier leauwe is dat God by syn útkarden bliuwt. Se wurde nea ûntnommen fan syn ljocht en syn Hillige Geast. En as God him weromlûkt, komt it om't de útkarde net ien mear is; syn geastlike status feroare yn Gods rjochtfeardich oardiel. Om't syn oardiel past oan minsklik gedrach. Op yndividueel nivo bliuwe feroarings yn beide rjochtingen mooglik; fan goed nei kwea of fan kwea nei goed. Mar dat is net it gefal, op it kollektyf nivo fan religieuze groepen en ynstellings, dy't allinne feroarje fan goed nei kwea, as se net oanpasse oan de feroarings fêststeld troch God. Yn syn lear fertelt Jezus ús: "*In goede beam kin gjin minne frucht drage, lykas in minne beam gjin goede frucht drage kin* (Matt.7:18)." Hy joech ús dus te begripen dat fanwege har ôfgryslke frucht de katolike religy in "*minne beam*" is en dat it, troch har falske lear, sa bliuwt, sels as it, sûnder monargyske stipe, ophâldt om minsken te ferfolgjen. En it is itselde mei de Anglikaanske religy makke troch Hindrik VIII om syn oerhoer en syn misdieden te rjochtfeardigjen; hokker wearde kin God jaan oan syn

neiteam en opfolgjende monarchen? Dit is ek it gefal fan 'e protestantske kalvinistyske religy, om't dizze stifter, John Calvin, benaud waard, fanwegen de reputaasje fan syn hurdens fan karakter en de talrike eksekúsjes ta de dea dy't hy legitimearre yn syn stêd Genève, fan manier tige ferlykber mei de katolike praktiken fan syn tiid, oant it punt dat se fierder geane. Dit protestantisme wie net wierskynlik de swiete Hear Jezus Kristus te behagen, en it kin op gjin inkelde manier as in model fan it wiere leauwe nommen wurde. It is sa wier dat yn syn iepenbiering jûn oan Daniël, God negearret de protestantske reformaasje, rjochte allinnich op it pauslike rezjym fan 1260 jier, en de tiid fan 'e oprjochting fan' e berjochten fan Sânde-dei Advintisme, drager fan iepenbiere godlike wierheden, sûnt 1844 , oant it ein fan 'e wrâld, dy't komt, yn 2030.

Histoaryske kweade religieuze ferfalskingen hawwe allegear aspekten fan Gods goedkarde model, mar se komme der noait oerien. Wier leauwe wurdt hieltyd fiede troch de Geast fan Kristus, falsk leauwe is net. Wier leauwe kin de mystearjes fan Gods bibelske profetieën ferklearje, falsk leauwen kin net. Meardere ynterpretaasjes fan profetieën sirkulearje yn 'e wrâld, elk mear fantasy as de lêste. Yn tsjinstelling ta harren binne myn ynterpretaasjes allinnich krigen fan sitaten út de Bibel; it boadskip is dêrom presys, stabyl, gearhingjend en konsistint mei de gedachte fan God dêr't it nea fan ôfdwaalt; en de Almachtige waacht der oer.

Tariedende notysjes foar it boek Daniël

De namme Daniël betsjut God is myn rjochter. Kennis fan Gods oardiel is in haadbasis fan it leauwen, om't it it skepsel liedt ta hearrigens oan syn iepenbiere en begrepen wil, de ienige betingst om altyd troch him segene te wurden. God siket de leafde fan syn skepsels dy't it konkreet meitsje en it demonstrearje troch har hearrich leauwen. Gods oardiel wurdt dêrom iepenbiere troch syn profetieën dy't symboalen brûke lykas yn 'e gelikenis fan Jezus Kristus. Gods oardiel wurdt earst iepenbiere troch it boek Daniël, mar it leit allinich de haadbasis foar syn oardiel oer de kristlike religieuze skiednis dy't yn detail yn it boek Iepenbiering iepenbiere wurde sil.

Yn Daniël iepenbiere God net folle, mar dit kwantitative bytsje is fan grut kwalitatyf belang, om't it de stifting foarmet fan 'e algemiene profetyske Iepenbiering. Bouarsjitekten witte hoe beslissend en bepalend de tarieding fan it bouterrein is. Yn profesije is dit de rol jûn oan 'e iepenbieringen ûntfongen troch de profeet Daniël. Ja, as har betsjuttingen dúdlik wurde begrepen, berikt God it dûbele doel **om syn bestean te bewizen** en syn útkarden **de kaaien te jaan foar it begripen fan** it berjocht dat troch de Geast wurdt levere. Yn dizze "in pear dingen" fine wy al itselde: de oankundiging fan in opienfolging fan fjouwer universele dominearjende riken sûnt de tiid fan Daniël (Dan.2, 7 en 8); de offisjele datearring fan it ierdske ministearje fan Jezus Kristus (Dan.9); de oankundiging fan de kristlike ôffal yn 321 (Dan.8), it pauselike regear fan 1260 jier tusken 538 en 1798 (Dan.7 en 8); en de "Advintistyske" alliânsje (Dan. 8 en 12) fan 1843 (oant 2030). Ik foegje hjirby Dan.11 ta, dy't, sa't wy sille sjen, de foarm en evolúsje fan 'e ultieme ierdske nukleêre wrâldoarloch iepenbieret dy't noch folbrocht wurde moat foar it glorieuze weromkommen fan 'e Ferlosser God.

Subtyl rôp de Hear Jezus Kristus de namme fan Daniël op om har belang foar it nije ferbûn te betinken. " *Dêrom, as jo de grouwel fan 'e ferwoasting sjogge, wêrfan de profeet Daniël spriek , fêstige yn it hillige plak, lit him dy't it lêst, achtsje!* (Mat.24:15) »

As Jezus tsjûge yn it foardiel fan Daniël, is it om't Daniël de learingen fan him krigen hie oangeande syn earste komst en syn glorieuze weromkomst, mear as in oar foar him. Dat myn wurden goed begrepen wurde, moatte jo witte dat de Kristus dy't út 'e himel kaam, himsels earder presintearre oan Daniël ûnder de namme " *Michael* ", yn Dan.10:13-21, 12:3 en dizze namme wurdt opnommen troch Jezus -Kristus yn Ieb.12:7. Dizze namme " *Micaël* " is better bekend yn syn Latynske katolike foarm Michel, de namme jûn oan de ferneamde Mont Saint-Michel yn Bretonsk Frankryk. It boek fan Daniël foeget numerike details ta dy't ús it jier fan syn earste komst kinne witte. Ik wol der ek op wize dat de namme " *Micaël* " betsjut: Wa is lykas God; en de namme " *Jezus* " oerset as: YaHWéH rêdt. Beide nammen geane oer de grutte skepper God, de earste mei de himelske titel, de twadde mei de ierdske titel.

De Iepenbiering fan 'e takomst wurdt ús presintearre as in bouspultsje mei meardere ferhalen. Oan it begjin fan 'e bioskoop, om reliëf-effekten yn tekenfilms te meitsjen, brûkten filmmakkers glêzen platen, wêrfan ferskate skildere patroanen, ienris boppeinoar, in ôfbylding op ferskate nivo's joegen. Sa is it mei de profesije ûntwurpen troch God.

It begjint allegear yn Daniël

DE BOEK FAN DANIEL

Jo dy't dit wurk lêze, witte dat de ûnbeheinde Almachtige God libbet, hoewol hy ferburgen is. Dit tsjûgenis fan 'e " *profeet Daniël* " waard skreaun om jo hjirfan te oertsjûgjen. It draacht it segel fan it tsjûgenis fan it âlde en nije forboun, om't Jezus it oproppen hat yn 'e wurden dy't rjochte binne oan syn learlingen. Syn ûnderfining lit de aksje fan dizze goede en rjochtfearde God sjen. En dit boek lit ús it oardiel ûntdekke dat God de religieuze skiednis fan syn monoteïsme fiert, Joadsk yn in earste alliânsje, dan kristlik, yn syn nije alliânsje,

boud op it bloed fergetten troch Jezus Kristus, op 3, 30 april fan syn tiidrek. Wa better dan " **Daniel** " kin Gods oardiel iepenbierje? Syn namme betsjut "God is myn rjochter". Dizze belibbe ûnderfiningen binne gjin fabels, mar tsjûgenis fan 'e godlike segen fan syn model fan trou. God presintearret him ûnder de trije minsken dy't hy yn ûngelok rêde soe yn Ezek.14:14-20. Dizze trije soarten fan 'e útkarde binne " **Noach, Daniël en Job** ". Gods berjocht fertelt ús dúdlik dat sels yn Jezus Kristus, as wy net op dizze modellen lykje, de doar nei ferlossing foar ús sletten sil bliuwe. Dit berjocht befêstiget de smelle wei, smelle paad of smelle poarte dêr't de útkarden trochhinne moatte om de himel yn te gean, neffens de lear fan Jezus Kristus. It ferhaal fan " **Daniel** " en syn trije maten wurdt ús presintearre as it model fan 'e trou dy't God rêdt yn dagen fan problemen.

Mar d'r is ek yn dit ferhaal fan it libben fan Daniël, de bekearing fan trije machtige keningen dy't God slagge om fan 'e duvel te pakken, dy't se yn folsleine ûnwittendheid oanbidders wiene. God makke dizze keizers de machtichste wurdferders foar syn saak yn 'e minsklike skiednis, de earste, mar ek de lêste, om't dizze modelmannen sille ferdwine en religy, wearden, moraal sil ûnophâldend ferfalle. Foar God is it pakken fan in siel in lange striid en it gefal fan kening " **Nebukadnezar** " is in ekstreem iepenbierend model yn syn soarte. It befêstiget de gelikenis fan Jezus Kristus, dizze " **Goede Herder** " dy't syn keppel ferlit om te sykjen nei de ferlerne skiep.

Daniel 1

Dan 1:1 *Yn it tredde jier fan it regear fan Jojakim, de kening fan Juda, teach Nebukadnezar, de kening fan Babel, tsjin Jeruzalem en belegere it.*

1a- *It tredde jier fan it regear fan Jojakim, de kening fan Juda
Bewâld fan Jojakim fan 11 jier fan – 608 oant – 597. 3e^{jier} yn – 605.*

1b- *Nebukadnezar*

Dit is de Babyloanyske oersetting fan 'e namme fan kening Nebukadnezar, "Nabu beskermet myn âldste soan." Nabu is de Mesopotamyske god fan kennis en skriuwen. Wy kinne al begripe dat God fan doel is om dizze macht oer kennis en skriuwen werom te krijen.

Dan 1:2 *En de Heare joech yn syn hân Jojakim, de kening fan Juda, en in part fan it gerei fan it hûs Gods. Nebukadnezar naam it gerei nei it lân Sinear, nei it hûs fan syn god, en sette se yn it skathûs fan syn god.*

2a- *De Heare joech Jojakim, de kening fen Juda, yn syn hannen Gods ferlitten fan 'e Joadske kening is rjochtfeardige. 2Ch.36:5 Jojakim wie fiifentweintich jier âld do't er kening waerd, en hy regearre alve jier to Jeruzalem. Hy die wat kwea wie yn 'e eagen des Heare syn God .*

2b- *Nebukadnezar naam it gerei nei it lân Sinear, nei it hûs fan syn god, hy sette se yn it skathûs fan syn god.*

Dizze kening is heidensk, hy ken de wiere God net dy't Israel tsjinnet, mar hy soarget om syn god te earjen: Bel. Nei syn takomstige bekearing sil hy de wiere God fan Daniël tsjinje mei deselde trou.

Dan 1:3 *De kening bestelde Ashpenaz, de oerste fan syn eunuchen, om guon fan 'e bern fan Israel fan keninklike berte of fan aadlike famylje te bringen,*

Dan 1: 4 *jonge jonges sûnder smet fan lichem, kreas yn uterlik, begiftigd mei wiisheid, begryp en ynstruksje, by steat om te tsjinjen yn it paleis fan 'e kening, en wa soe wurde leard de letters en taal fan' e Chaldeërs.*

4a- Kening Nebukadnezzar ferskynt freonlik en yntelligint, hy besiket allinich joadske bern te helpen mei súkses te yntegrearjen yn syn maatskippij en har wearden.

Dan 1:5 *De kening joech har foar elke dei in diel fan it iten fan syn tafel en fan 'e wyn dy't hy dronk ta, mei fan doel om se trije jier lang op te bringen, oan't ein dêrfan soene se yn tsjinst wêze fan 'e kening.*

5a- De goede gefoelens fan 'e kening binne dúdlik. Hy dielt mei de jongerein wat er himsels biedt, fan syn goaden oant syn iten.

Dan 1:6 *Under harren wiene Daniël, Hananja, Misael en Azaria út 'e bern fan Juda.*

6a- Fan alle jonge Joaden dy't nei Babylon brocht binne, toande mar fjouwer fan harren modeltrou. De feiten dy't folgje binne organisearre troch God om it ferskil sjen te litten yn 'e frucht droegen troch dejingen dy't him tsjinje en dy't hy segenet en troch dyjingen dy't him net tsjinje en dy't hy negearret.

Dan 1:7 *En de oerste fan 'e eunuchen joegen har nammen: Daniël Beltsazar, Hananja Sadrach, Misael Mesach, en Azarja Abednego.*

7a- Yntelliginsje wurdt dield troch dizze jonge Joaden dy't it iens binne om heidenske nammen te dragen dy't troch de winner oplein binne. Namme is in teken fan superioriteit en in prinsipe leard troch de wiere God. Gen. 2:19: *En de Heare God, dy't út 'e ierde foarme hat alle beesten fan it fjild en alle fûgeltsjes fan 'e loft, brocht se nei de minske om te sjen hoe't er se neame soe, en dat alle libbene wêzens neamd wurde soe hokker minske soe him jaan.*

7b- Daniël "God is myn rjochter" wurdt omneamd ta Beltsazar: "Bel sil beskermje". Bel wiist de duvel oan dy't yn folsleine ûnwittendheid dizze heidenske folken tsjinne en eare, slachtoffers fan demonyske geasten.

Hanania "Grace or Given from YaHWéH" wurdt "Shadrach "ynspirearre troch Aku". Aku wie de moannegod yn Babylon.

Mishaël "Wa is de gerjochtichheid fan God" wurdt Meschac "dy't heart ta Aku".

Azariah "De Help of Help is YaHWéH" wurdt "Abed-Nego" "Tsjinner fan Nego" , en dêr al, de sinnegod fan 'e Chaldeërs.

Dan 1:8 Daniël besleat himsels net te ûntreinigjen mei it iten fan 'e kening en mei de wyn dy't de kening dronk, en hy smeeke de oerste eunuch om him net te twingen om himsels te ûntreinigjen.

8a- **It hawwen fan in** heidenske namme is gjin probleem as jo binne ferslein, mar it fersmoargjen fan josels oant it punt fan skamte oer God is te folle om te freegjen. De loyaliteit fan 'e jongfeinten liedt har ta om har te ûnthâlden fan 'e wyn en it fleis fan 'e kening, om't dizze dingen tradisjoneel oanbean waarden oan 'e heidenske godheden dy't yn Babel eare. Har jeugd mist folwoeksenheid en se redenearje noch net lykas Paulus, de trouwe tsjûge fan Kristus dy't falske godstsjinsten as wyn beskôget (Rom.14; 1Co.8). Mar út eangst om dejingen dy't swak binne yn it leauwe te skokken, docht hy lykas se. As er oarsom docht, docht er gjin sûnde, om't syn redenearring korrekt is. God feroardielet ûntreiniging dy't frijwillich begien is mei alle kennis en gewisse; yn dit foarbyld, de opsetlike kar om heidenske goaden te earjen.

Dan 1:9 God joech Daniël geunst en genede foar de oerste eunuch.

9a- It leauwen fan jonge minsken wurdt oantoand troch har eangst om God net te behagen; Hy kin seingje.

Dan 1:10 De oerste fan 'e eunuchen sei tsjin Daniël: *Ik bin bang foar myn hear de kening, dy't jo oansteld hat wat jo ite en drinke moatte; hwent hwerom scoe er jins antlit mear mismoedich sjen as dat fen jonges fen jimme leeftyd? Jo soene myn holle bleatstelle oan 'e kening.*

Dan 1:11 Doe sei Daniël tsjin de steward oan wa't de oerste eunuch it tafersjoch fan Daniël, Hananja, Misael en Azaria tafertroud hie:

Dan 1:12 Testje jo tsjinstfeinten foar tsien dagen, en jou ús griente om te iten en wetter om te drinken;

Dan 1:13 Dan scilstû ús oantlit sjen en op 'e gesichten fan 'e jongelju dy't it iten fan 'e kening ite, en dû scilst mei dyn tsjinstfeinten hannelje neffens wat jo sjoen hawwe.

Dan 1:14 En hy joech harren wat se fregen, en hifke se tsien dagen.

Dan 1:15 Oan 'e ein fan tsien dagen wiene se better útsjoen en molligere as al de jonge mannen dy't ieten de kening syn iten.

15a- Wy kinne in geastlike fergeliking fêststelle tusken de " tsien dagen " fan 'e ûnderfining fan Daniël en syn trije maten, mei de " tsien dagen " fan profetyske jierren fan ferfolgingen fan it berjocht fan it " Smyrna " tiidrek fan Apo. 2:10 . Ja, yn beide ûnderfiningen iepenbieret God de ferburgen frucht fan dyjingen dy't bewearre dat se fan him binne.

Dan 1:16 De steward naam it iten en de wyn fuort dy't foar har bedoeld wiene, en hy joech har griente.

16a- Dizze ûnderfining lit sjen hoe't God kin hannelje yn 'e geasten fan' e minsken, sadat se syn tsjinstfeinten begeunstige neffens syn hillige wil. Om't it risiko dat de steward fan 'e kening naam grut wie en God moast yngripe sadat hy de útstellen fan Daniël akseptearre. De leauwensûnderfining is in súkses.

Dan 1:17 God joech dizze fjouwer jongemannen kennis, begryp yn alle letters en wiisheid; en Daniël ferklearre al de fisioenen en dreamen.

17a- God joech dizze fjouwer jongemannen kennis, yntelliginsje yn alle letters en wiisheid

Alles is in kado fan 'e Hear. Wa't him net kenne, wit net hoefolle it fan him ôfhinget oft se yntelligint en wiis binne of ûnwittend en dwaas.

17 b- *en Daniël ferklearre alle fisioenen en alle dreamen.*

Earst om syn trou sjen te litten, wurdt Daniël eare troch God dy't him it kado fan profesije jout. Dit wie it tsjûgenis dat hy yn syn tiid joech oan trouwe Jozef, finzene fan 'e Egyptners. Under Gods offers keas Salomo ek wiisheid; en foar dizze kar joech God him al it oare, gloarje en rykdom. Daniël sil op syn beurt dizze ferheging belibje boud troch syn trouwe God.

Dan 1:18 *Op 'e tiid bepaald troch de kening om se nei him te bringen, stelde de oerste fan' e eunuchen se oan Nebukadnezar.*

Dan 1:19 *De kening spriek mei harren; en ûnder al dy jongfeinten wie der gjinien lyk as Daniël, Hananja, Misael en Azarja. Se waarden dêrom talitten ta tsjinst fan 'e kening.*

Dan 1:20 *Oangeande alle dingen dy't wiisheid en begryp easke, en dêr't de kening oer frege, fûn hy se tsien kear superieur oan alle tsjoenders en astrologen dy't yn syn hiele keninkryk wiene.*

20a- God lit dus " *it ferskil sjen tusken dyjingen dy't him tsjinje en dyjingen dy't him net tsjinje* ", dat is skreaun yn Mal.3:18. De nammen fan Daniël en dy fan syn maten sille yn it tsjûgenis fan 'e Hillige Bibel yngean, om't har demonstraasjes fan trou sille tsjinje as modellen om de útkarden oan te moedigjen oant it ein fan 'e wrâld.

Dan 1:21 *Sa wie Daniël oant it earste jier fan kening Cyrus.*

Daniel 2

Dan 2:1 *Yn it twadde jier fan Nebukadnezar syn regear dreamde Nebukadnezar dreamen. Syn geast wie ûnrêstich en hy koe net sliepe.*

1a- Sa, yn – 604. God manifestearret him yn 'e geast fan 'e kening.

Dan 2:2 *De kening rôp de tsjoenders, de astrologen, de tsjoenders en de Chaldeeërs, om him syn dreamen te fertellen. Se kamen en stelden har foar de kening.*

2a- De heidske kening keart him dan ta it folk dêr't er oant dan ta fertroud hat, elk in spesjalist op syn mêd.

Dan 2:3 *En de kening sei tsjin hjar: Ik haw dreamd in dream; myn geast is ûnrêst, en ik soe graach witte dizze dream.*

3a- De kening sei goed: *Ik wol dizze dream witte* ; hy praat net oer de betsjutting.

Dan 2:4 *De Chaldeërs antwirden de kening yn 'e Arameesk: O kening, libje foar ivich! Fertel jo tsjinstfeinten deroer, en wy sille it útlizze.*

Dan 2:5 *En de kening antwirde wer en sei tsjin de Chaldeërs: Dat ding is my ûntkommen; As jo my net bewust meitsje fan 'e dream en syn ferklearring, sille jo yn stikken skuord wurde, en jo huzen sille wurde fermindere ta in heap jiskefet.*

5a- De ûnferbidlikens fan 'e kening en de ekstreme maatregel dy't hy nimt binne útsûnderlik en ynspireare troch God, dy't de middels skept om it heidenske charlatanisme te ferwikseljen en syn gloarje te iepenbierjen troch syn trouwe tsjinstfeinten.

Dan 2:6 *Mar as jo my de dream en syn ferklearring fertelle, sille jo fan my jeften en jeften en grutte eare ûntfange. Dêrom, fertel my de dream en syn ferklearring.*

6a- Dizze kado's, kado's en grutte eare , makket God ta foar syn trouwe útkarden.

Dan 2:7 *Se antwirden de twadde kear: Lit de kening de dream oan syn tsjinstfeinten fertelle, en wy sille it útlizze.*

Dan 2:8 *En de kening antwirde en sei: Wiswier, ik begryp dat jo besykje tiid te winnen, om't jo sjogge dat de saak my ûntkommen is.*

8a- De kening freget syn wizen wat dat nea frege is en hy berikt it net.

Dan 2:9 *Dêrom, as jo my de dream net witte litte, sil deselde sin jo allegear dekke; jo wolle jo tariede om my leagens en falskens te fertellen, wylst jo wachtsje op 'e tiden om te feroarjen. Dêrom, fertel my de dream, en ik sil witte oft jo by steat binne om te jaan my de útlis.*

9a- jo wolle jo tariede om my leagens en falskens te fertellen, wylst jo wachtsje op 'e tiid om te feroarjen

It is op dit prinsipe dat oant it ein fan 'e wrâld alle falske sjoggers en diviners ryk wurde.

9b- Dêrom, fertel my de dream, en ik sil witte oft jo by steat binne om te jaan my de útlis

Foar it earst ferskynt dizze logyske redenearring yn 'e gedachte fan in man. Charlatans hawwe in geweldige tiid by steat om te fertellen wat oan harren naïve en al te gullible klanten. De kening syn fersyk unmasked harren limyt.

Dan 2:10 *De Chaldeërs antwirden de kening: D'r is gjinien op ierde dy't sizze kin wat de kening freget; gjin kening, hoe grut en machtich er ek west hat, hat ea soks easke fan in tsjoender, astrolooch of Chaldeeër.*

10a- Har wurden binne wier, om't God oant dan net yngripe hie om har te ûntmaskeren, sadat se begripe dat hy de iennichste God is, en dat har heidenske godstsjinsten neat binne as neat en ôfgoaden konstruearre troch hannen en de geasten fan minsken jûn oer nei demonske geasten.

Dan 2:11 *Wat de kening freget is dreech; der is gjinien dy't it de kening sizze kin, útsein de goaden, hwaens wenning net ûnder de minsken is.*

11a- De wizen sprekke hjir in ûnbestriden wierheid út. Mar troch dizze opmerkings te meitsjen, jouwe se ta dat se gjin relaasje hawwe mei *de goaden* , wylst se hieltyd rieplachte wurde troch dupearre minsken dy't tinke dat se troch har antwurden krije fan ferburgen goden. De útdaging lansearre troch de kening ûntmaskert se. En om dit te berikken, easke it de ûnfoarspelbere en ûneinige

wiisheid fan 'e wiere God, dy't al sublym iepenbiere yn Salomo, dizze master fan godlike wiisheid.

Dan 2:12 *Dêrop wie de kening likk en wie tige likk. Hy liet alle wizen fan Babel deade wurde.*

Dan 2:13 *De sin waard publisearre, de wizen waarden deade, en se sochten nei Daniël en syn maten om har te ferneatigjen.*

13a- It is troch syn eigen tsjinstfeinten foar de dea te pleatsen dat God se yn gloarje opwekke sil mei kening Nebukadnezar. Dizze strategy profetearret de lêste ûnderfining fan Advintistyske leauwen wêr't de útkarden sille wachtsje op 'e dea fan 'e rebellen op in bepaalde datum. Mar hjir wer sil de situaasje omkeard wurde, om't de deaden dy rebellen sille wêze dy't inoar sille deadzje as de machtige en oerwinnende Kristus yn 'e himel ferskynt om har te oardieljen en te feroardieljen.

Dan 2:14 *Do spriek Daniël wiis en wiis ta Arjoch, de kaptein fan 'e kening syn garde, dy't útgien wie om de wizen fan Babel te deadzjen.*

Dan 2:15 *En hy antwirde en sei tsjin Arjoch, de kommandant fan 'e kening: Wêrom is de kening syn straf sa swier? Arjoc lei de saak oan Daniël út.*

Dan 2:16 *En Daniël gyng nei de kening, en smeeke him om him tiid te jaan om de kening de útlis te jaan.*

16a- Daniël hannelet neffens syn aard en syn religieuze ûnderfining. Hy wit dat syn profetyske jeften him jûn wurde troch God, yn wa't er wend is om al syn fertrouwen te pleatsen. Learend wat de kening freget, wit hy dat God de antwurden hat, mar is it syn wil om se oan him bekend te meitsjen?

Dan 2:17 *Do gyng Daniël nei syn hûs, en fertelde Hananja, Misael en Azarja syn maten oer dizze saak,*

17a- De fjouwer jonge mannen wenje yn Daniël syn hûs. " *Dy fan liken keppelje byinoar* " en se fertsjintwurdigje de gearkomste fan God. Al foar Jezus Kristus, " *wêr't twa of trije yn myn namme sammelje, bin ik yn har fermidden* ", seit de Heare. Broederlike leafde ferienet dizze jonge minsken dy't in prachtige geast fan solidariteit sjen litte.

Dan 2:18 *en oanmoedigje har om genede te smeeke fan 'e God fan' e himel, sadat Daniël en syn maten net mei de rest fan 'e wizen fan Babel wurde ferneatige.*

18a- Te krijen mei sa'n sterke bedriging tsjin har libben, fûleindich gebed en oprjocht fêstjen binne de ienige wapens fan 'e útkarden. Se witte it en sille wachtsje op it antwurd fan har God dy't har al safolle bewiis jûn hat dat er fan har hâldt. Oan 'e ein fan 'e wrâld sille de lêste útkarden rjochte troch it dekreet fan 'e dea op deselde manier hannelje.

Dan 2:19 *Doe waard it geheim iepenbiere oan Daniël yn in fisioen yn 'e nacht. En Daniël seinge de God fan 'e himel.*

19a- Fersocht troch syn útkarden is de trouwe God der, om't hy de test organisearre om te tsjûgjen fan syn trou foar Daniël en syn trije maten; om se op de heechste posysjes yn it regear fan 'e kening op te heljen. Hy sil se, ûnderfining nei ûnderfining, ûnmisber meitsje foar dizze kening dy't er liede sil en úteinlik bekearje. Dizze bekearing sil de frucht wêze fan it trouwe en ûnbetroubere gedrach fan 'e fjouwer jonge Joaden dy't troch God hillige binne foar in útsûnderlike missy.

Dan 2:20 *Daniël antwirde en sei: Seinge mei de namme fan God fan ivichheid oant ivichheid. Wysheid en krêft hearre by him.*

20a- In goed terjochte lof, om't it bewiis fan syn wiisheid, yn dizze ûnderfining, sûnder mis oantoand. Har krêft levere Jojakim oan Nebukadnezar en hja sette har ideeën op yn 'e tinzen fan 'e manlju dy't har projekt favorisearje soene.

Dan 2:21 *Hy is it dy't tiden en omstannichheden feroaret, dy't keningen omkeart en fêstiget, dy't wiisheid jout oan 'e wizen, en kennis oan dyjingen dy't begryp hawwe.*

21a- Dit fers drukt dúdlik alle redenen út om yn en yn God te leauwen. Nebukadnezar sil úteinlik bekeare as hy dizze dingen folslein beseft.

Dan 2:22 *Hy iepenbieret wat djip en ferburgen is, hy wit wat yn tsjuster is, en it ljocht bliuwt by him.*

22a- De duvel kin ek iepenbierje wat djip en ferburgen is, mar it ljocht is net yn him. Hy docht it om minsken te ferlieden en ôf te kearen fan 'e wiere God, dy't, as hy dat docht, hannelet om syn útkarden te rêden troch har de deadlike fallen te iepenbierjen dy't troch de demoanen feroardiele binne ta it ierdske tsjuster, sûnt de oerwinning fan Jezus Kristus oer de sûnde en dea.

Dan 2:23 *God fan myn âffears, ik ferhearlikje en priizgje Jo, dat jo my wiisheid en krêft hawwe jûn, en dat jo my bekend makke hawwe wat wy fan jo frege hawwe, dat jo it geheim fan 'e kening oan ús iepenbiere hawwe.*

23a- Wysheid en krêft wiene yn God, yn Daniël syn gebed, en God joech se oan him. Wy sjogge yn dizze ûnderfining dat it prinsipe leard troch Jezus wurdt ferfolle: " *freegje en it sil jo jûn wurde* ". Mar it is dúdlik begrepen dat om dit resultaat te krijen, de loyaliteit fan 'e oanfreger moat alle testen wjerstean. De krêft ûntfongen troch Daniël sil in foarm oannimme dy't hannelet op 'e tinzen fan' e kening dy't ûnderwurpen wurde oan in ûnbestriden dúdlik bewiis dat him sil twinge om it bestean fan 'e God fan Daniël oan te jaan dy't oant dan net bekend wie foar him en syn folk.

Dan 2:24 *Dêrnei gyng Daniël nei Arjoch, oan wa't de kening gebean hie de wizen fan Babel te ferneatigjen; en hy gyng hinne en sei tsjin him sa: Ferdylgje de wizen fan Babel net! Nim my foar de kening, en ik sil de kening de útlis jaan.*

24a- Godlike leafde wurdt lêzen yn Daniël dy't tinkt om it libben te krijen foar de wize heidenen. Dit is wer in gedrach dat God tsjûget fan syn goedens en begrutsjen, yn in steat fan geast fan perfekte dimmenens. God kin tefreden wêze, syn tsjinstfeint ferhearliket him troch de wurken fan syn leauwe.

Dan 2:25 *Arjoch brocht Daniël gau foar de kening, en spriek sa ta him: Ik haw ûnder de finzenen fan Juda in man fûn dy't de kening útlis jaan sil.*

25a- God hâldt de kening yn grutte eangst, en al it útsicht op it krijen fan it antwurd dat hy sa winske sil syn grime daliks bedarje.

Dan 2:26 *En de kening antwirde en sei tsjin Daniël, waans namme wie Beltsazar: Kinsto my de dream sjen litte dy't ik hie, en de útlis derfan?*

26a- De heidske namme dy't him jûn is feroaret neat. It is Daniël en net Beltsazar dy't him it ferwachte antwurd jaan sil.

Dan 2:27 *Daniël antwirde yn it bywêzen fan 'e kening en sei: Wat de kening freget is in geheim, dat de wizen, de astrologen, de tsjoenders en de waarsizzers, net by steat binne om oan 'e kening te iepenbierjen.*

27a- Daniël pleit foar de wizen. Wat de kening fan har frege, wie bûten har berik.

Dan 2:28 *Mar d'r is in God yn 'e himel dy't geheimen iepenbieret, en dy't de kening Nebukadnezar bekend makke hat wat der barre sil oan 'e ein fan 'e tiid. Dit is jo dream en de fisioenen dy't jo yn jo bêd hiene.*

28a- Dit begjin fan 'e útlis sil Nebukadnezar attent meitsje, om't it ûnderwerp fan 'e takomst minsken altyd pleage en benaud hat, en it perspektyf om antwurden te krijen oer dit ûnderwerp is spannend en treastlik. Daniël rjochtet de oandacht fan 'e kening op 'e ûnsichtbere libbene God, wat ferrassend is foar de kening dy't materialisearre goden oanbea.

Dan 2:29 *Op jo bêd, o kening, binne tinzen by jo opkommen oer wat der nei dizze tiid wêze sil; en wa't geheimen iepenbieret, hat jo bekend makke wat der barre sil.*

Dan 2:30 *As dit geheim my iepenbiere is, is it net om't d'r yn my gruttere wiisheid is dan dy fan alle libbene; mar it is dat de útlis oan 'e kening jûn wurde meie, en dat jo de gedachten fan jo hert kenne.*

30a - *it is net dat d'r yn my in wiisheid is, superieur oan dy fan alle libbene minsken; mar it is sa dat de útlis oan de kening jûn wurdt*

Perfekte dimmenens yn aksje. Daniël stapt op 'e side en fertelt de kening dat dizze ûnsichtbere God yn him ynteressearre is; dizze God machtiger en effektiver as dejingen dy't er oant dan ta tsjinne hat. Stel jo it effekt fan dizze wurden foar op syn geast en hert.

30b- *en ken de tinzen fan dyn hert*

Yn heidenske religy wurde de noarmen fan goed en kwea fan 'e wiere God negearre. Keningen wurde nea ûnderfrege, om't se benaud binne en benaud binne om't har macht grut is. De ûntdekking fan 'e wiere God sil Nebukadnezar tastean om stadichoan syn karaktertekortkomingen te ûntdekken; hwat nimmen ûnder syn folk de moed hân hawwe soe. De les is ek ta ús rjochte: wy kinne *de tinzen fan ús hert* allinich kennen as God yn ús gewisse hannelet.

Dan 2:31 *O kening, jo seagen en seagen in grut byld; dit byld wie ûnbidich en fan bûtengewoane pracht; hja stie foar dy, en hjar oansjen wie freeslik.*

31a- *do seagen in grut byld; dit byld wie ûnbidich, en fan bûtengewoane pracht*

It *stânbyld* sil de opienfolgingen fan 'e grutte ierdske riken yllustrearje dy't inoar sille opfolgje oant it weromkommen yn 'e gloarje fan Jezus Kristus, dus it *enoarme uterlik*. Syn *pracht* is dy fan opienfolgjende hearskers bedutsen mei rykdom, gloarje en eare dy't troch manlju fersoarge.

31b- *hja stie foar jimme, en hjar oansjen wie freeslik.*

De takomst profetearre troch it byld leit foar de kening en net efter him. Syn skriklike aspekt profetearret de mannichte fan minsklike deaden dy't sille feroarsaakje, de oarloggen en de ferfolgingen dy't sil karakterisearje minsklike skiednis oant it ein fan 'e wrâld; de hearskers rinne oer liken.

Dan 2:32 *De holle fan dit byld wie suver goud; syn boarst en earms wiene fan sulver; syn búk en syn heupen wiene fan koper;*

32a- *De kop fan dit byld wie fan suver goud*

Daniël sil it befestigje yn fers 38, *de holle fan goud* is kening Nebukadnezar sels. Dit symboal karakterisearret him, om't hy earst de wiere skepper God sil bekeare en mei leauwe tsjinje. Goud is *it* symboal fan suvere

leauwen yn 1 Petrus 1:7. Syn lange regearing sil religieuze skiednis markearje en syn fermelding yn 'e Bibel rjochtfeardige. Dêrnjonken foarmet hy it *haad* fan 'e bou fan 'e opienfolgingen fan ierdske hearskers. De profesije begjint yn it earste jier fan syn regear yn - 605.

32b- *syn boarst en syn earms wiene fan sulver*

Sulver is fan minder wearde as goud. It feroaret, goud bliuwt ûnferoarlik. Wy binne tsjûge fan in degradaasje fan minsklike wearden dy't de beskriuwing fan it stânbyld fan boppen nei ûnderen folget. Fan – 539 ôf sil it ryk fan de Meden en Perzen it Chaldeeske ryk opfolgje.

32c. *Syn búk en syn heupen wiene fan koper*

Gielkoper is ek fan minder wearde as sulver. It is in koper-basearre metaal alloy. It verslechtert ferskriklik en feroaret uterlik oer de tiid. It is ek hurder as sulver, sels hurder as goud dat allinich tige smeedber bliuwt. Seksualiteit stiet yn it sintrum fan it troch God keazen byld, mar it is ek it byld fan minsklike fuortplanting. It Grykske ryk, om't it yndie is, sil yndie tige produktyf blike te wêzen, en it minskdom syn heidske kultuer jaan dy't oant it ein fan 'e wrâld sil trochgean. De Grykske bylden yn getten en getten koper sille oant it ein troch minsken bewûndere wurde. De bleatheid fan it lichem wurdt iepenbiere en syn ferneatige moraal is limitless; dizze dingen meitsje fan it Grykske ryk in typysk symboal fan sûnde dat troch de ieuwen en millennia duorje sil oant de weromkomst fan Kristus. Yn Dan.11:21 oant 31 sil de Grykske kening Antiochos 4 bekend as Epifanes, ferfolger fan it Joadske folk foar "7 jier" tusken – 175 en – 168, presintearre wurde as in type fan 'e pauslike ferfolger dy't hy foarkomt yn 'e profetysk ferslach fan dit haadstik. Dit fers 32 groepearre opienfolgjend en rôp de riken op dy't liede ta it Romeinske ryk.

Dan 2:33 *syn skonken fan izer; syn fuotten, foar in part fan izer en foar in part fan klaai.*

33a- *syn skonken, fan izer*

As it fjirde profetearre ryk wurdt dat fan Rome karakterisearre troch maksimale ferhurding fertsjintwurdige troch izer. It is ek it meast foarkommende metaal dat oksidearret, roest en wurdt ferneatige. Hjir wurdt de efterútgong wer befêstige en dy nimt ta. De Romeinen binne polyteïsten; se nimme de goaden fan oerwûne fijannen oan. Dit is hoe't Grykske sûnde, troch har ferlinging, útwreidzje nei alle folken fan har ryk.

33b- *syn fuotten, foar in part izer en foar in part klaai*

Yn dizze faze ferswacket in klaaidiel dizze hurde oerhearsking. De útlis is ienfâldich en histoarysk. Yn 395 bruts it Romeinske Ryk op en dêrnei soene de *tsien teannen fan 'e fuotten fan it byld* de oprjochting fan *tsien selsstannige kristlike keninkriken realisearje*, mar allegear pleatst ûnder it religieus tafersjoch fan de biskop fan Rome dy't de paus wurde soe fan 538. Dizze tsien keningen wurde neamd yn Dan.7:7 en 24.

Dan 2:34 *Wylst jo seagen, foel in stien út sûnder hannen en sloech de fuotten fan izer en klaai fan it byld, en bruts se yn stikken.*

34a- It byld fan 'e stien dy't slacht is ynspirearre troch de praktyk fan dea troch stiennen. Dit wie de standert foar de eksekúsje fan skuldige sûnders yn it âlde Israel. Dizze stien komt dêrom om ierdske sûnders te stiennen. De lêste pleach fan

Gods grime sil hagelstiennen wêze neffens Iep.16:21. Dit byld profetearret de aksje fan Kristus tsjin sûnders yn 'e tiid fan syn glorieuze godlike weromkomst. Yn Zec.3:9 jout de Geast oan Kristus it byld fan in stien, de wichtichste fan 'e hoeke, dejinge dêr't God de bou fan syn geastlik gebou mei begjint: Hwent sjuch, as foar de stien dy't ik foar Jozua set . , *der binne sân eagen op dizze iene stien; sjuch, Ik scil sels gravearje hwet der yn gravearre wirde scil, seit de Heare der hearskaren; en Ik scil de ûngerjuchichheit fen dit lân op ien dei fordylgje.* Dan lêze wy yn Zac.4:7: *Wa bisto, grutte berch, foar Serubbabel? Jo sille wurde glêd út. Hy sil de haadstien lizze ûnder akklamaasjes: Genade, genede foar har! Op datselde plak lêze wy yn de fersen 42 en 47: Hy sei tsjin my: Wat sjochsto? Ik antwirde: Ik sjoch, en sjuch, d'r is in kandler fan hiele goud, mei in faas boppe, en mei sân lampen, **mei sân pipen foar de lampen dy't boppe op 'e kandler binne** ; ... Foar dyjingen dy't de dei fan swak begjin ferachten, sille bliid wêze as se it nivo sjogge yn 'e hân fan Serubbabel. **Dizze sân binne de eagen des Heare, dy't troch de hiele ierde rinne** . Om dit boadskip te befêstigjen, sille wy fine yn Rev.5:6, dit byld, dêr't de sân eagen fan 'e stien en de kandler wurde taskreaun oan it Lam fan God, nammentlik Jezus Kristus: En ik seach, yn 'e midden *fan de troan en de fjouwer libbene wêzens en yn 'e midden fan 'e âldsten, in laem dat dêr wie as slein. Hy hie sân hoarnen en sân eagen, dat binne de sân geasten fan God dy't troch de hiele ierde stjoerd binne.* It oardiel fan sûndige folken wurdt útfierd troch God yn persoan, *gjin minsklike hân yngripe.**

Dan 2:35 *Doe waarden it izer, de klaai, it koper, it sulver en it goud byinoar brutsen, en waerden as kaf dat ûtnapt út in simmerterkskfljer; de wyn droech se fuort, en der waard gjin spoar fan fûn. Mar de stien dy't it byld sloech, waard in greate berch, en fol de hiele ierde.*

35a. *Do waarden it izer, de klaai, it koper, it sulver en it goud byinoar brutsen, en waerden as kaf dat simmerdeis út in terskfljer ûntkomt; de wyn droech se fuort, en der waard gjin spoar fan fûn.*

By it weromkommen fan Kristus bleauwen de neikommelingen fan 'e folken symbolisearre troch goud, sulver, koper, izer en klaai allegear yn har sûnden en weardich om troch him te ferneatigjen, en it byld profetearret dizze ferneatiging.

35b- *Mar de stien dy't it byld sloech, waard in greate berch, en fol de hiele ierde*

Iepenbiering sil ûntdekke dat dizze oankundiging pas folslein folbrocht wurde sil nei de *tûzen jier* fan himelsk oardiel, mei de ynstallaasje fan 'e útkarden op 'e fernijde ierde, yn Iepenbiering 4, 20, 21 en 22.

Dan 2:36 *Dit is de dream. Wy sille de útlis jaan foar de kening.*

36a- De kening heart op 't lêst wêr't er fan dreamde. Sa'n antwurd kin net útfûn wurde, om't it ûnmooglik wie om him te ferrifeljen. Wa't him dizze dingen beskriuwt, hat dêrom sels deselde fyzje krigen. En hy reagearret ek op it fersyk fan de kening troch him by steat te toanen om de bylden te ynterpretearjen en har betsjutting te jaan.

Dan 2:37 *O kening, do bist de kening fan 'e keningen, want de God fan 'e himel hat jo hearskippij, macht, krêft en gloarje jûn;*

37a- Ik wurdearje dit fers wirklik wêr't wy Daniël ynformeel sjogge prate mei de machtige kening, wat gjin minske soe weagje te dwaan yn ús perverse en korrupte dagen. It ynformele adres is net beledigend, Daniël hat respekt foar de Chaldeeanske kening. Tuinaliteit is allinich de grammatikale foarm dy't brûkt wurdt troch in isolearre subjekt dy't him uteret oan ien tredde partij. En "sa grut as de kening is, hy is net minder in man" sa't de akteur Molière yn syn tiid sizze koe. En de drift fan ûnrjochtfearde geloften waard berne yn syn tiid mei Louis 14 , de grutske "sinnekening".

37b- *O kening, do bist de kening fan 'e keningen, want de God fan 'e himel hat jo it ryk jûn*

Mear as respekt, Daniël bringt de kening in himelske erkenning dêr't er net bewust fan wie. Eins tsjûget de himelske kening fan 'e keningen dat hy de ierdske kening fan 'e keningen boud hat. Behearsking oer keningen foarmet de keizerlike titel. It symboal fan it ryk is " *de earn syn wjukken* " dat sil karakterisearje as it earste ryk yn Dan.7.

37c- *macht,*

It jout it rjocht oan om te dominearjen oer mannichte en wurdt mjitten yn kwantiteit, dus massa.

It kin de holle draaie en in machtige kening folje mei grutskens. De kening sil soms tajaan oan grutskens en God sil genêze him troch in swiere proef fan fernedering iepenbiere yn Dan.4. Hy moat it idee akseptearje dat er syn macht net troch syn eigen krêft krige, mar om't de wiere God it him joech. Yn Dan.7 sil dizze macht it symboalyske byld nimme fan 'e *Bear* fan 'e Meden en Perzen.

Macht wurdt krigen, soms, troch it fielen fan in leechte yn harsels en yn har libben, manlju commit selsmoard. Macht makket dat jo fantasearje oer it krijen fan in grut lok dat net komt. "Alles nij, allegear moai" seit it sprekwurd, mar dit gefoel duorret amper. Yn it moderne libben einige renommearre en bewûndere en ferrike artysten selsmoard nettsjinsteande in skynber, skitterend en glorieuze súkses.

37d *sterkte*

It jout de aksje oan, de druk ûnder beheining dy't de tsjinstanner makket yn in gefjocht. Mar dizze striid kin tsjin jinsels fierd wurde. Wy prate dan oer sterkte fan karakter. Sterkte wurdt mjitten yn kwaliteit en effisjinsje.

It hat ek syn symboal: *de liuw* neffens Rjochters 14:18: " *wat is sterker as de liuw, wat is swieter as huning* ". De krêft fan 'e liuw sit yn syn spieren; dy fan syn poaten en klauwen, mar benammen dy fan syn mûle dy't syn slachtoffers grypt en fersmoarget foardat se se opsnuorje. De ôfwikende iepenbiering fan dit antwurd op it riedsel dat Simson oan 'e Filistinen stelde, sil it gefolch wurde fan in aksje fan ongeëvenaarde krêft fan syn kant tsjin harren.

37e- *en gloarje* .

Dit wurd feroaret betsjutting yn syn ierdske en himelske opfettingen. Nebukadnezar krige minsklike gloarje oant dizze ûnderfining. It genot fan it dominearjen en besluten fan it lot fan alle skepsels op ierde. It bliuwt foar him om de himelske hearlikheid te ûntdekken dy't Jezus Kristus sil krije troch himsels, de Master en de Hear, de tsjinstfeint fan syn tsjinstfeinten te meitsjen. Foar syn heil

sil hy úteinlik dizze gloarje en har himelske betingsten akseptearje.

Dan 2:38 *Hy hat yn jo hân jown, wêr't se ek wenje, de minskebern en de beesten fan it fjild, en de fûgels fan 'e loft, en hy hat jo hearsker makke oer har allegear: jo binne dejinge dy't jo binne de gouden kop.*

38a- Dit byld sil brûkt wurde om Nebukadnezar oan te wizen yn Dan.4:9.

38b- *do bist de holle fan goud.*

Dizze wurden litte sjen dat God fan tefoaren de karren wit dy't Nebukadnezar meitsje sil. Dit symboal, *de holle fan goud*, profetearret syn takomstige hilliging en syn ferkiezing foar ivige heil. Goud is it symboal fan suvere leauwen neffens 1 Petrus 1:7: *sadat de test fan jo leauwe, kostberder as fergonklik goud (dat lykwols wurdt hifke troch fjoer), kin resultearje yn lof, gloarje en eare, as Jezus Kristus ferskynt*. Goud, dit smeebere metaal, is **it** byld fan dizze grutte kening dy't him troch it wurk fan 'e skepper God feroarje lit.

Dan 2:39 *Nei jo sil d'r in oar keninkryk opkomme, minder as jo; dan in tredde keninkryk, dat fan koper wêze sil en hearskje sil oer de hiele ierde;*

39a- Nei ferrin fan tiid, de minsklike kwaliteit sil efterút; it sulver fan 'e boarst en twa earmen fan it byld is minder as it goud fan 'e holle. Lykas Nebukadnezar sil Darius de Meder bekeare, Cyrus 2 de Perziër ek neffens Esd.1:1 oant 4, allegearre ek leafhawwe fan Daniël; en nei harren Darius de Perziër en Artaxerxes 1^{neffens} Esd.6 en 7. Yn besikingen sille se bliid wêze om te sjen hoe't de God fan 'e Joaden syn eigenen te help komt.

39b- *dan in tredde keninkryk, dat sil wêze fan koper, en dat sil hearskje oer de hiele ierde.*

Hjir wurdt de situaasje serieuus minder foar it Grykske ryk. Koper, it symboal dat it foarstelt, jout ûnreinens, *sûnde oan*. De stúdzje fan Dan.10 en 11 sil tastean ús te begripen wêrom. Mar al is de kultuer fan it folk yn fraach as de útfiner fan de republikeinske frijheid en al syn perverse en korrupte ôfwikingen dy't neffens it prinsipe gjin limyt hawwe, dêrom seit God yn Spr.29:18: *As der gjin iepenbiering is . . . de minsken binne sûnder beheining; Bliid as er de wet hâldt!*

Dan 2:40 *D'r sil in fjirde keninkryk wêze, sterk as izer; lykas izer alles brekt en brekt, sa sil it alles brekke en brekke, lykas izer dat alles yn stikken brekt.*

40a- De situaasje fergriemt mei dit fjirde keninkryk, dat is dat fan Rome, dat de foarige riken sil dominearje en al har godlikheden sil oannimme, sadat it al har negative skaaimerken sammelje sil en in nijichheid bringe, in izeren dissipline fan *ûnferbidlike hurdens*. Dit makket it sa effektyf dat gjin lân kin tsjin it; safolle dat syn ryk út Ingelân yn it westen útwreidzje sil oant Babylon oan 'e eastkant. Izer is wirklik syn symboal, fan syn twasnijdende swurden, syn harnas en syn skylden, sadat it leger by it oanfallen it uterlik oannimt fan in karapas mei spearpunten, formidabel effektyf tsjin ûnorderlike oanfallen en ferspraat fan syn fijannen.

Dan 2:41 *En sa't jo de fuotten en de teannen sjoen hawwe, foar in part fan pottebakkersklaai, en foar in part fan izer, sil dit keninkryk ferdield wurde; mar d'r sil wat fan 'e krêft fan izer yn wêze, om't jo izer seagen mongen mei klaai.*

41a- Daniël spesifisearret it net, mar it byld sprekt. *Fuotten en teannen* fertsjintwurdigje in dominante faze dy't it heidske Romeinske ryk opfolgje sil

troch *izer* . Ferdiel sil dit Romeinske ryk it slachfjild wurde foar de lytse keninkriken dy't foarme binne nei it opbrekken. De alliânsje fan *izer* en *klaai* makket gjin krêft, mar ferdieling en swakte. Wy lêze *pottebakkersklaai* . De pottebakker is God neffens Jer.18:6: *Kin ik net tsjin jo hannelje lykas dizze pottebakker, o hûs fan Israel? seit de Heare. Sjuch, lyk as klaai is yn 'e hân fan 'e pottebakker, sa binne jo yn myn hân, o hûs fan Israel!* Dizze klaai is de freedsume komponint fan it minskdom dêr't God syn útkarden út selektearret en har skippen fan eare makket.

Dan 2:42 *En lykas de teannen fan 'e fuotten foar in part fan izer en foar in part fan klaai wiene, sa sil dit keninkryk foar in part sterk en foar in part breklik wêze.*

42a- Merkt op dat it Romeinske *izer* bleau oant de ein fan 'e wrâld, hoewol't it Romeinske Ryk syn ienheid en syn oerhearsking ferlear yn 395. De ferklearring leit yn it weromnimmen fan oerhearsking troch de religieuze ferlieding fan it roomsk-katolike leauwen. Dat komt troch de wapene stipe dy't Clovis en de Byzantynske keizers jûn hawwe oan de biskop fan Rome om 500 hinne. Se bouden syn prestiizje en syn nije pauslike macht dy't him, mar allinnich yn 'e eagen fan 'e minsken, de ierdske lieder fan 'e kristlike tsjerke makken. sûnt 538.

Dan 2:43 *Jo hawwe sjoen izer mongen mei klaai, om't se sille wurde mingd troch minsklike alliânsjes; mar se sille net mei elkoar ferienige wurde, lykas izer net kombinearre wurdt mei klaai.*

43a- De *fingers fan 'e fuotten, tsien yn getal* , sille *tsien hoarnen* wurde yn Dan.7:7 en 24. Nei it lichem en de fuotten fertsjintwurdigje se de westerske kristlike folken fan Jeropa yn 'e lêste tiid, dat is, ús tiidrek. Troch de hypokrityske alliânsjes fan Jeropeeske folken oan te jaan, iepenbiere God 2.600 jier lyn de kwetsberens fan 'e oerienkomsten dy't de folken fan it hjoeddeiske Jeropa ferienigje, krekt ferienige op basis fan 'e "Ferdragen fan Rome".

Dan 2:44 *Yn 'e dagen fan dizze keningen sil de God fan' e himel in keninkryk opwekke dat noait sil wurde ferneatige, noch sil it trochgean ûnder de hearskippij fan in oar folk; hy scil al dy keninkriken brekke en fordylgje, en sels scil er ivich bliuwe.*

44a- *Yn 'e tiid fan dizze keningen*

It ding is befêstige, de *tsien teannen* binne tiidgenoat mei de hearlike weromkomst fan Kristus.

44b- *de God fan 'e himel sil in keninkryk opwekke dat noait sil wurde ferneatige*

De seleksje fan 'e útkarden wurdt dien ûnder de namme fan Jezus Kristus sûnt syn ministearje, tidens syn earste komst nei ierde, om te fersoenen foar de sûnden fan dyjingen dy't hy rêdt. Mar yn 'e twatûzen jier dy't folge op dit ministearje, waard dizze seleksje dien yn dimmenens en ferfolging út it diabolyske kamp. En sûnt 1843 binne dejingen dy't Jezus rêdt in pear yn oantal, lykas de stúdzje fan Dan.8 en 12 sil befêstigje.

De 6000 jier fan 'e tiid fan seleksje fan 'e útkarden dy't ta in ein komt, it 7e millennium iepenet de sabbat fan 'e ivichheid allinich foar de útkarden ferlost troch it bloed fan Jezus Kristus sûnt Adam en Eva. Alle sille wurde selektearre fanwegen harren trou, om't God nimt mei him trouwe en hearrich minsken, befrijet de duvel, syn opstannige ingels en ûngehoorzame minsken oan 'e folsleine ferneatiging fan harren sielen.

44c- *en dy't net ûnder de oerhearsking fan in oar folk gean sil*

Om't it in ein makket oan ierdske minsklike oerhearskingen en opfolgingen.

44d- *hy scil al dizze keninkriken brekke en fordylgje, en sels scil er foar ivich bliuwe*

De Geast ferklearret de betsjutting dy't it jout oan it wurd ein; absolute betsjutting. D'r sil in eliminaasje wêze fan it hiele minskdom. En Rev.20 sil ús iepenbierje wat der bart yn it 7e millennium . Wy sille sa ûntdekke it programma pland troch God. Op 'e desolate ierde sil de duvel finzen holden wurde, sûnder himelsk of ierdske selskip. En yn 'e himel, foar 1000 jier, de útkarden sille oardielje de goddeleaze deaden. Oan 'e ein fan dizze 1000 jier sille de goddeleazen opwekke wurde foar it definitive oardiel. It fjoer dat har ferneatiget sil de ierde reinigje dy't God nij sil meitsje troch it te ferhearlikjen om syn troan en syn ferloste útkarden wolkom te hjitten. It byld fan 'e fisy gearfettet dêrom mear komplekse aksjes dy't de Apokalyps fan Jezus Kristus sil iepenbierje.

Dan 2:45 *Dit wurdt oanjûn troch de stien dy't jo sûnder help fan ien hân út 'e berch seagen fallen, en dy't it izer, it koper, de klaai, it sulver en it 'goud yn stikken bruts. De grutte God hat de kening bekend makke wat dernei barre moat. De dream is wier, en syn ferklearring is wis.*

45a- Uteinlik, nei syn komst, wurdt Kristus symbolisearre troch *de stien* , it himelske oardiel fan *tûzen jier* en syn útfiering fan it lêste oardiel, op 'e nije ierde restaurearre troch God, sil de *grutte berch* oankundige yn 'e fisy foarm en plak krije foar him, ivichheid.

Dan 2:46 *Doe foel kening Nebukadnezar op syn oantlit en oanbea Daniël, en gebea om him offere en reekoffer te offerjen.*

46a- Noch in heiden, reagearre de kening neffens syn aard. Nei't er fan Daniël alles krige dêr't er om frege hie, bûgde er foar him en eare syn ferplichtingen. Daniël makket gjin beswier tsjin 'e ôfgoadyske aksjes dy't hy tsjin him oefenet. It is noch te betiid om it tsjin te sprekken en te freegjen. Tiid, dy't oan God heart, sil syn wurk dwaan.

Dan 2:47 *En de kening spriek ta Daniël, sizzen: Wierlik, jo God is de God fan goaden en de Heare fan 'e keningen, en hy iepenbiere geheimen, om't jo dit geheim hawwe kinnen ûntdekke.*

47a- Dit wie de earste stap fan kening Nebukadnezar nei syn bekearring. Hy sil dizze ûnderfining nea kinne ferjitte dy't him twingt om ta te jaan dat Daniël yn relaasje is mei de wiere God, yn feite, de *God fan goaden en de Heare fan 'e keningen* . Mar de heidenske entourage dy't him bystiet sil syn bekearring fertrage. Syn wurden tsjûgje fan 'e effektiviteit fan it profetyske wurk. De krêft fan God om fan tefoaren te sizzen wat der barre sil, set de normale minske tsjin 'e muorre fan twingend bewiis dêr't de útkarde oan jout en de fallenen him fersette.

Dan 2:48 *Doe forhiede de kening Daniël op en joech him in protte rike jeften; hy joech him befel oer de hiele provinsje Babel, en makke him ta hearsker oer al de wizen fan Babel.*

48a- Nebukadnezar die tsjin Daniël op deselde manier as Farao foar him dien hie tsjin Joazef. As se yntelligint binne en net eigensinnich sletten en blokkearre, witte grutte liederen de tsjinsten fan in tsjinstfeint te wurdearjen dy't weardefolle

kwaliteiten bringt. Se en har folk binne begunstigden fan 'e godlike segeningen dy't rêste op syn útkarden. De wiisheid fan 'e wiere God komt sadwaande elkenien oan.

Dan 2:49 *Daniël frege de kening om it bestjoer fan 'e provinsje Babel oer te jaan oan Sadrach, Mesach en Abednego. En Daniël wier yn 'e kening syn foarhûf.*

49a- Dizze fjouwer jonge minsken stiene, troch har bysûnder trouwe hâlding foar God, út fan 'e oare jonge Joaden dy't mei harren nei Babylon kamen. Nei dizze beproeving, dy't foar elkenien dramatysk wurde koe, ferskynt de goedkarring fan 'e libbene God. Wy sjogge dus it ferskil dat God makket tusken dyjingen dy't him tsjinje en dyjingen dy't him net tsjinje. Hy ferheft syn keazen amtners dy't har sjen litte weardich, iepenbier, yn 'e eagen fan alle minsken.

Daniël 3

Dan 3:1 *Kening Nebukadnezar makke in byld fan goud, sechstich jelne heech en seis jelne breed. Hy sette it op yn 'e dellings Dura, yn 'e provinsje Babel.*

3a- De kening wie oertsjûge, mar noch net bekeard troch de libbene God fan Daniël. En megalomany karakterisearret him noch. De folwoeksenen om him hinne moedigje him oan op dit paad lykas de foks yn 'e fabel docht mei de kraai, se oanbidde him en fereare him as in god. Ek fergeliket de kening himsels mei in god. It moat sein wurde dat yn it heidendom de drift maklik is om't de oare falske goden ûnbeweechlik binne en beferzen binne yn 'e foarm fan bylden, wylst hy, de kening, yn libben is, al superieur oan har is. Mar hoe min wurdt dit goud brûkt by it opheljen fan in stânbyld! Fansels hat de foarige fyzje noch gjin frucht droegen. Miskien sels de eare dy't de God fan 'e goaden him toande holpen om syn grutskens te behâlden en sels te groeien. Goud, it symboal fan leauwen suvere troch proef neffens 1 Petrus 1:7, sil helpe om de oanwêzigens fan dit soarte fan ferheven leauwen yn 'e trije begelieders fan Daniël te iepenbierjen, yn' e nije ûnderfining dy't yn dit haadstik ferteld wurdt. Dit is in les dy't God yn it bysûnder

rjochtet oan syn útkarden yn 'e lêste Advintistyske proef as in dekreet fan' e dea profetearre yn Rev.13:15 op it punt sil wêze om har libben te nimmen.

Dan 3:2 *Kening Nebukadnezar rôp de satrapen, de stewards en steedhâlders, de haadrjochters, de skathâlders, de advokaten, de rjochters, en al de magistraten fan 'e provinsjes, om te kommen ta de ynwijding fan it byld dat kening Nebukadnezar opwekke.*

2a- Oars as Daniël syn beproeving yn Dan.6, de ûnderfining is net te tankjen oan de gearspanningen fan de minsken om de kening hinne. Hjir is it de frucht fan syn persoanlikheid dy't iepenbiere wurdt.

Dan 3:3 *Doe sammelen de satrapen, de stewards en de steedhâlders, de haadrjochters, de skathâlders, de advokaten, de rjochters, en alle magistraten fan 'e provinsjes, byinoar om it byld te wijen dat kening Nebukadnezar hie opsetten. Se stiene foar it byld dat Nebukadnezar hie opsetten.*

Dan 3:4 *En in heraut rôp mei in lûde stim: Dit is wat se jo gebiede, minsken, folken en manlju fan elke taal!*

Dan 3: 5 *As jo it lûd hearre fan 'e trompet, de piip, de gitaar, de sambuque, de psaltery, de doedelsak en alle soarten muzykynstruminten, dan sille jo delfalle en it gouden stânbyld oanbidde dat troch kening Nebukadnezar oprjochte is.*

5a- *Op it momint dat jo it lûd fan 'e trompet hearre*

It sinjaal fan 'e proef sil jûn wurde troch *it lûd fan' e trompet* , krekt sa't it weromkommen fan Jezus Kristus wurdt symbolisearre yn Iepenbiering 11:15 troch *it lûd fan 'e 7e ^{trompet}* , en de seis eardere straffen wurde ek symbolisearre troch trompetten.

5b- *do silst prostreare dysels*

Prostraasje is de fysike foarm fan eare werjûn. Yn Iepenbiering 13:16 symbolisearret God it troch *de hân* fan 'e minsken dy't *it teken fan it beest krije*, dat bestiet út it praktisearjen en earjen fan' e dei fan 'e heidenske sinne dy't de hillige godlike sabbat ferfong .

5c- *en do silst love it*

Oanbidding is de mentale foarm fan eare werjûn. Yn Iepenbiering 13:16 ferbyldet God it troch *de foarholle* fan 'e man dy't *it teken fan it beest ûntfangt* .

Dit fers lit ús de kaaien ûntdekke foar dizze symboalen oanhelle yn 'e Apokalypse fan Jezus Kristus. *De foarholle en hân* fan 'e minske gearfetsje syn tinen en syn wurken en ûnder de útkarden krije dizze symboalen it *segel fan God* yn tsjinstelling ta *it teken fan it bist* , identifisearre mei de "snein" fan it roomsk-katolisisme, akseptearre en stipe troch de protestanten sûnt harren yngong yn it oekumenyske alliânsje.

De hiele organisaasje fan dizze maatregel oplein troch kening Nebukadnezar sil wurde fernijd oan 'e ein fan' e wrâld yn 'e test fan trou foar de sabbat fan' e skepper God. Elke sabbat sil de wegering om te wurkjen fan 'e keazen tsjûgje fan har ferset tsjin' e wet fan 'e minsken. En op snein sil har wegering om mei te dwaan oan opleine mienskiplike oanbidding se identifisearje as rebellen dy't moatte wurde kwyt. Der wurdt dan in deastraf útsprutsen. It proses sil dêrom perfekt oerienkomme mei wat Daniël syn trije maten sille belibje, sels wurde folslein segene troch God foar harren al oantoand trou.

Foar de ein fan 'e wrâld waard dizze les lykwols earst oanbean oan 'e Joaden fan 'e âlde alliânsje dy't ûnderwurpen waarden oan in soartgelikense beproeving tusken - 175 en - 168, oant de dea ferfolge troch de Grykske kening Antiochos 4 bekend as Epifanes. En Dan.11 sil tsjûgje dat guon trouwe Joaden leaver fermoarde waarden as dat se in grouwel begien foar har wiere God. Om't God yn dy dagen net yngripe om har wûnderbaarlik te rêden, likemin as letter foar de troch Rome fermoarde kristenen.

Dan 3:6 *Wa't net bûcht en oanbidt, sil daliks yn in fûle oven smiten wurde.*

6a- Foar Daniël syn maten is de bedriging de *fûle oven* . Dizze deabedriging is it byld fan it definitive deabeslút. Mar der is in ferskil tusken de twa ûnderfiningen fan it begjin en dy fan 'e ein, om't yn' e ein, de fjurrige oven sil de straf wêze fan 'e lêste oardiel fan' e agressors ferfolgers fan 'e útkarde hilligen fan God.

Dan 3:7 *Dêrom, doe't alle folken hearden it lûd fan 'e trompet, en de piip, en de gitaar, en de sambuque, en it psaltery, en fan elk ynstrumint fan muzyk, al it folk, de folken en minsken fan alle talen foel del en oanbea it gouden byld dat kening Nebukadnezar hie opsetten.*

7a- Dit gedrach fan hast algemiene en unanym ûnderwerping fan 'e massa's oan minsklike wetten en ordinânsjes profetearret noch har gedrach yn' e tiid fan 'e lêste test fan it ierdske leauwen. De lêste universele regearing fan 'e ierde sil mei deselde eangst folge wurde.

Dan 3:8 *By dizze gelegenheid, en tagelyk, kamen guon Chaldeërs en beskuldigen de Joaden.*

8a- Gods útkarden binne de doelen fan 'e grime fan 'e duvel dy't alle sielen dominearret dy't God net as syn útkarden erkent. Op ierde krijt dizze diabolyske haat foarm yn 'e foarm fan oergeunst en tagelyk grutte haat. Se wurde dan ferantwurdlik steld foar alle kwea's dêr't it minskdom oan lijt, hoewol't it tsjinoerstelde is dat dizze kwea's dy't gewoanwei de gefolgen binne fan it ûntbrekken fan har beskerming troch God. Dejingen dy't de keazen amtners haatsje, lûke plots út om fan har de populêre útstrieling te meitsjen dy't moatte wurde fuorthelle troch se te deadzjen.

Dan 3:9 *Hja antwirden en seine tsjin kening Nebukadnezar: O kening, libje foar ivich!*

9a- De aginten fan 'e duvel komme it toaniel yn, it plot wurdt dúdliker.

Dan 3:10 *Jo hawwe in gebod jûn dat elkenien dy't it lûd fan 'e trompet, de pipepipe, de gitaar, de sambuque, de psaltery, de doedelsak heart, en alle soarten ynstruminten moat bûge en it gouden byld oanbidde ,*

10a- Se herinnerje de kening oan syn eigen wurden en de folchoarder fan syn keninklike gesach dêr't hearrigens oan ferplicht is.

Dan 3:11 *en wa't net bûcht en oanbidde sil yn in fûle oven smiten wurde.*

11a- De bedriging fan 'e dea wurdt ek weromroppen; de trap slút op de útkarde hilligen.

Dan 3:12 *No binne d'r Joaden oan wa't jo it bestjoer fan 'e provinsje Babel, Sadrach, Mesach en Abednego, oan wa't jo it bestjoer fan 'e provinsje Babylon, Sadrach, Mesach en Abednego hawwe tawiisd, manlju dy't gjin oansjen foar jo*

hawwe, o kening; hja tsjinje dyn goaden net, noch oanbidde hja it gouden byld datstû opsetten hast.

12a- It ding wie foarsisber, de hege posysjes dy't oan Joadske bûtenlanners tafertroud waarden, de perfide oergeunst oanstutsen wie om syn frucht fan moardlike haat te manifestearjen. En sa wurde de útkarden fan God útsein en feroardiele troch populêre wraaksucht.

Dan 3:13 *Doe bestelde Nebukadnezar, lilc en lilc, Sadrach, Mesach en Abednego te bringen. En dy mannen waerden foar de kening brocht.*

13a- Unthâld dat dizze trije manlju fan Nebukadnezar de heechste posysjes yn syn keninkryk krigen, om't se him wizer, yntelliganter liken as it folk fan syn folk. Dit is de reden dat syn " yrritearre en fûle " steat syn momint ferjitten fan har útsûnderlike kwaliteiten sil ferklearje.

Dan 3:14 *Nebukadnezar antwirde en sei tsjin hjar: Is it opsetlik, Sadrach, Mesach en Abednego, dat jimme myn goaden net tsjinje en it gouden byld dat ik heech haw net oanbidde?*

14a- Hy wachtet net iens op se om syn fraach te beantwurdzjen: Binne jo opsetsin net nei myn oarders?

Dan 3:15 *Wês no klear, en as jo it lûd hearre fan 'e trompet, de piip, de gitaar, de sambuque, de psalter, de doedelsak en alle soarten ynstruminten, sille jo jo bûge en it byld oanbidde dat Ik ha makke; as jo him net oanbidde, sille jo daliks midden yn in fûle oven smiten wurde. En wa is de god dy't jo út myn hân rêde sil?*

15a- Ynienen beseft de kening hoe brûkber dizze mannen foar him binne, is de kening ree om har in nije kâns te bieden troch syn universele keizerlike oarder te folgjen.

De stelde fraach sil in ûnferwacht antwurd krije fan 'e wiere God dy't Nebukadnezar liket te hawwen fergetten, nommen troch de aktiviteiten fan syn keizerlike libben. Fierders is der neat om de datum fan de affêre fêst te stellen.

Dan 3:16 *Sadrach, Mesach en Abednego antwurden tsjin kening Nebukadnezar: Wy hoege jo net te antwurdzjen oer dizze saak.*

16a- Dizze wurden makke oan 'e machtichste kening fan syn tiid lykje skandalich en earbiedich, mar dizze manlju dy't se seine binne gjin opstannige minsken. Krektoarsom, se foarmje modellen fan hearrigens oan 'e libbene God oan wa't se fêst besletten hawwe trou te bliuwen.

Dan 3:17 *Sjuch, ús God, dy't wy tsjinje, is by steat om ús te rêden út 'e brânende oven, en hy sil ús rêde út jo hân, o kening.*

17a- Oars as de kening, behâlden de trouwe útkarden de bewizen dy't God har joech om oan te toanen dat hy mei har wie yn 'e test fan it fisioen. Troch dizze persoanlike ûnderfining te assosjearjen mei de glorieuze oantinkens fan har folk, ferlost fan 'e Egyptners en har slavernij, troch dizze selde trouwe God, drukke se frijmoedigens oant it punt om de kening te trotsjen. Har fêststelling is totaal, sels as it komt op kosten fan har dea. Mar, de Geast lit se profetearje syn yntervinsje: *Hy sil ús rêde út jo hân, o kening .*

Dan 3:18 *Oars, wit, o kening, dat wy jo goaden net sille tsjinje, noch it gouden byld oanbidde dat jo hawwe opsetten.*

18a- En yn it gefal dat Gods help net komt, it is better dat se stjerre as trouwe útkarden as oerlibje as ferrieders en leffe. Dizze trou sil fûn wurde yn 'e test oplein

troch de Grykske ferfolger yn - 168. En dêrnei, troch it hiele kristlike tiidrek ûnder wiere kristenen dy't oant it ein fan 'e wrâld de wet fan God net mei de wet fan 'e kweade minsken sille betize.

Dan 3:19 *Dêrop waard Nebukadnezar fol mei grime, en hy feroare syn gesicht, en kearde syn oantlit tsjin Sadrach, Mesach en Abednego. Hy spruts nochris en joech opdracht om de oven sân kear mear te ferwaarmjen as er ferwaarme wurde moast.*

19a- It moat begrepen wurde dat dizze kening yn syn libben noait ien sjoen of heard hat dy't tsjin syn besluten tsjinoer hat; dat rjochtfeardiget *syn grime* en de feroaring yn it uterlik *fan syn gesicht* . De duvel komt him yn om him te lieden om Gods útkarden te deadzjen.

Dan 3:20 *Doe gebea hy guon fan 'e sterkste soldaten yn syn leger om Sadrach, Mesach en Abednego te binen, en se yn 'e brânende oven te smiten.*

Dan 3:21 *En dizze mannen waarden bûn yn har broek, har tuniken, har mantels en har oare klean, en waarden yn 'e midden fan' e fûle oven smiten.*

21a- Al dizze neamde materialen binne brânber, lykas har fleislichems.

Dan 3:22 *Om't it gebod fan 'e kening strang wie, en de oven bûtengewoan hyt wie, fermoarde de flam de manlju dy't Sadrach, Mesach en Abednego deryn smiten hiene.*

22a- De dea fan dizze manlju tsjûget fan 'e deadlike effektiviteit fan it fjoer fan dizze oven.

Dan 3:23 *En dizze trije mannen, Sadrach, Mesach en Abednego, foelen bûn midden yn 'e fjurrige oven.*

23a- It befel fan 'e kening wurdt útfierd, sels deadzje syn eigen feinten.

Dan 3:24 *Doe wie kening Nebukadnezar bang, en gyng gau oerein. En hy antwirde en sei tsjin syn riedslju: Hawwe wy net trije bûnen midden yn it fjûr smiten? Hja antwirden de kening: Wis, o kening!*

24a- De kening fan 'e keningen fan syn tiid kin syn eagen net leauwe. Wat er sjocht is boppe minsklike ferbylding. Hy fielt de needsaak om himsels gerêst te stellen troch de minsken om him hinne te freegjen oft de aksje fan trije manlju yn it fjoer fan 'e oven in realiteit is. En dizze befêstigje him it ding: *It is wis, o kening!*

Dan 3:25 *Hy antwirde en sei: No, ik sjoch fjouwer manlju sûnder bannen, dy't midden yn it fjûr rinne, en gjin kwea hawwe; en de figuer fan 'e fjirde liket op dy fan in soan fan 'e goaden.*

25a- It liket derop dat allinich de kening it fisioen hie fan it fjirde karakter dat him kjel makke. It foarbyldgedrach fan 'e trije manlju wurdt eare en beantwurde troch God. Yn dit fjoer kin de kening manlju ûnderskiede en sjocht er in figuer fan ljocht en fjoer by har stean. Dizze nije ûnderfining oertreft de earste. De realiteit fan 'e libbene God wurdt him noch bewiisd.

25b- *en de figuer fan 'e fjirde liket op dy fan in soan fan 'e goaden*

It uterlik fan dit fjirde personaazje is sa oars as dat fan manlju dat de kening him identifisearret mei *in soan fan 'e goaden* . De útdrukking is bliid, om't it yndie in direkte yntervinsje is fan dejinge dy't foar minsken wurde sil, ***de Soan fan God*** en de ***Minskesoan*** , Jezus Kristus.

Dan 3:26 *Do kaem Nebukadnezar ticht by de yngong fan 'e fjurrige oven, en spriek en sei: Sadrach, Mesach en Abednego, tsjinstfeinten fan 'e Allerheechste God, komme út en kom! Sadrach, Mesach en Abednego kamen út it fjûr.*

26a- Noch ien kear feroaret Nebukadnezar himsels yn in laam yn it gesicht fan in liuwekening ûnbidich sterker as hy. Dizze herinnering wekket it tsjûgenis fan 'e ûnderfining fan 'e foarige fyzje. De God fan 'e himel docht in twadde berop op him.

Dan 3:27 *De satrapen, de stewards, de steedhâlders en de riedshearen fan 'e kening kamen byinoar; se seagen dat it fjoer gjin macht hie oer de lichems fan dizze mannen, dat it hier op har holle net ferbaarnd wie, dat har ûnderbroek net skansearre wie en dat de rook fan it fjoer har net oandien hie.*

27a- Yn dizze ûnderfining jout God ús en Nebukadnezar bewiis fan syn echte almacht. Hy makke ierdske wetten dy't it libben betingsten fan alle minsken en alle bisten dy't op syn grûn en yn syn diminsje libje. Mar hy hat krekt bewiisd dat noch hy noch de ingels binne ûnderwurpen oan dizze ierdske regels. Skepper fan universele wetten, God is boppe har en kin, op syn wil, wûnderlike gefallen bestelle dy't, yn syn tiid, gloarje en reputaasje oan Jezus Kristus bringe.

Dan 3:28 *Nebukadnezar antwirde en sei: Seinge wêze de God fan Sadrach en Mesach en Abednego, dy't syn ingel stjoerde en syn tsjinstfeinten ferlost dy't op him fertrouden, en dy't it gebod fan 'e kening skeinden en har lichem oerjoegen ynstee fan tsjinje en oanbidde elke oare god as har God!*

28a- De grime fan 'e kening is fuort. Ien kear wer op 'e fuotten as man, leart er fan 'e ûnderfining en jout er in opdracht dy't foarkomt dat it ding wer bart. Want de ûnderfining is bitter. God liet de Babyloaniërs sjen dat Hy libbet, aktyf en fol krêft en macht is.

28b- *dy't syn ingel stjûrde en syn tsjinstfeinten ferlost dy't op him fertrouden, en dy't it gebod fan 'e kening skeinden en har lichems oerjoegen, ynstee fan in oare god as har God te tsjinjen en oanbidde!*

Yn in hege graad fan dúdlikens beseft de kening hoe bewûnderlik de loyaliteit is fan 'e manlju dy't syn dwylsinnige grutskens deadzje woe. D'r is gjin twifel dat hy beseft dat it troch syn macht mooglik west hie om dizze domme beproeving te foarkommen, feroarsake troch syn grutskens, wêrtroch hy allinich flaters makket mei it gefaar fan ûnskuldige minsken.

Dan 3:29 *No dit is myn gebod: Elke man, fan hokker folk, naasje of tonge, dy't kwea spreke sil fan 'e God fan Sadrach, Mesach en Abednego, sil yn stikken snien wurde, en syn hûs sil wurde fermindere ta in heap jiskefet, want der is gjin oare god dy't ferlosse kin lykas hy.*

29a- Troch dizze ferklearring jout kening Nebukadnezar syn beskerming oan Gods útkarden.

Tagelyk bedriget hy elkenien dy't *kwea sprekt fan 'e God fan Sadrach, Mesach en Abednego*, en hy spesifisearret, *hy sil yn stikken skuord wurde, en syn hûs sil wurde fermindere ta in heap jiskefet, om't hy net d'r is gjin oare god dy't ferlosse kin lykas hy*. Tsjin dizze bedriging is it wis dat salang't kening Nebukadnezar regearret, Gods trouwe útkarden gjin problemen sille hawwe troch plots.

Dan 3:30 *Dêrnei makke de kening Sadrach, Mesach en Abednego foarspoedich yn 'e provinsje Babel.*

30a- "Alles is goed dat goed einiget" foar de trouwe útkarden fan 'e libbene God, de skepper fan alles dat libbet en bestiet. Want syn útkarden sille as lêste opstean, en se sille rinne op it stof fan 'e deaden, har eardere fijannen, op' e restaurearre ierde, foar ivichheid.

Yn de lêste test sil ek dit lokkige ein krije. Sa profitearje de earste proef en de lêste fan 'e direkte yntervinsje fan' e libbene God yn it foardiel fan syn útkarden dy't hy komt te rêden yn Jezus Kristus, de Ferlosser, om't syn namme Jezus betsjut "YaHWéH rêdt".

Daniel 4

Dan 4:1 *Nebukadnezar kening foar alle folken, folken en talen, dy't wenje op 'e hiele ierde. Mei frede jown wurde yn oerfloed!*

1a- De toan en foarm bewize it, de kening dy't sprekt is dejinge dy't him bekearde ta de God fan Daniël. De útdrukkingen lykje op 'e skriften fan' e brieven fan it nije ferbûn. Hy biedt frede, om't er sels no yn frede is, yn syn minsklik hert, mei de God fan leafde en gerjochtichheid, de wiere, de ienige, de unike.

Dan 4: 2 *It like my goed om de tekens en wûnders te sjen dy't de Allerheechste God oan my dien hat.*

2a- De kening docht no sa't Jezus sei tsjin de blinen en kreupelen genêzen troch him: " *Gean en lit jimsels sjen yn 'e timpel en meitsje bekend wat God foar jim dien hat* ". De kening wurdt animearre troch deselde winsk ynspireare troch God. Om't bekearingen alle dagen mooglik binne, mar God jout net allegear de ynfloed fan dat belibbe troch in kening fan keningen, in machtige en sterke keizer.

Dan 4:3 *Hoe grut binne syn tekens! Hoe machtich binne syn wûnders! Syn regear is in ivige regearing, en syn hearskippij duorret fan generaasje op generaasje.*

3a- Begryp en wissichheid fan dizze dingen jout him de frede en wiere lok al beskikber hjir hjirûnder. De kening learde en begriep alles.

Dan 4:4 *Ik, Nebukadnezar, libbe freedsum yn myn hûs, en lokkich yn myn paleis.*

4a- Rêstich en lokkich? Ja, mar dochs in ûnbekearde heidensk foar de wiere God.

Dan 4:5 *Ik hie in dream dy't my bang makke; de tinzen dêr't ik op myn bêd mei efterfolge waerd en de fizioenen fan myn geast my fol mei skrik.*

5a- Dizze kening Nebukadnezar wurdt wirklich oan ús presintearre as it ferlerne skiep dat God yn Kristus komt om te sykjen om it te helpen en te rêden fan ûngelok. Want nei dizze freedsume en lokkige ierdske tiid soe de takomst fan 'e kening ferneatiging en ivige dea wêze. Foar syn ivige heil komt God om him te fersteuren en te marteljen.

Dan 4:6 *En ik gebea dat alle wizen fan Babel foar my brocht wurde soene, dat se my de útlis fan 'e dream soene jaan.*

6a- Fansels hat Nebukadnezar serieuze ûnthâldproblemen. Wêrom ropt er Daniël net daliks op?

Dan 4:7 *Doe kamen de tsjoenders, de astrologen, de Chaldeërs en de waarsizzers. Ik fertelde har de dream, en se joegen my de útlis net.*

7a- Dingen barre lykas by it earste fizioen, de heidenske waarsizzers leaver har ûnfermogen te erkennen dan fabels te fertellen oan 'e kening dy't har libben al bedrige hat.

Dan 4:8 *Uteinlik ferskynde Daniël foar my, neamd Beltsazar nei de namme fan myn god , en dy't de geast fan 'e hillige goaden yn him hat. Ik fertel him de dream:*

8a- De reden foar it ferjitten wurdt jûn. Bel wie noch altyd de god fan 'e kening. Ik herinner my hjir oan dat Darius de Mede, Cyrus de Perz, Darius de Perz, Artaxerxes 1e ' neffens Esd.1, 6 en 7, allegear yn har tiid de útkarde Joaden en har iene God wurdearje sille. Ynklusyf Cyrus oer wa't God profetearret yn Jes.44:28, sizzen: *Ik sis fan Cyrus: Hy is myn hoeder, en hy sil dwaan al myn wil; hy sil sizze oer Jeruzalem: Lit it wer opboud wurde! En fan 'e timpel: lit it stifte wurde! - De profetearre hoeder sil de profetyske wil fan God ferfolje oan wa't hy erkent te hearren. Dizze oare tekst befêstiget syn profetearre bekearing: Jes.45:2: Sa seit de Heare tsjin syn gesalfde, tsjin Cyrus , en yn fers 13: It is Ik dy't Cyrus opwekke haw yn myn gerjochtichheid, En Ik sil al syn wegen rjocht meitsje. ; Hy sil myn stêd wer opbouwe, en myn finzenen frijlitte, sûnder losjild of omkeapjen, seit de Heare der hearskaren. En de ferfolling fan dit plan stiet yn Esd.6:3 oant 5: Yn it earste jier fan kening Cyrus joech kening Cyrus dit gebod oangeande it hûs fan God yn Jeruzalem: Lit it hûs wer boud wurde, om in plak te wêzen dêr't offers brocht wurde. wurde oanbean, en dat it solide fûneminten hat. It scil sechtich jelne heech wêze, sechstich jelne breed, trije rigen úthelle stiennen en ien rige nij hout. **De kosten wurde betelle troch de húshâlding fan 'e kening .** Boppedat sille de gouden en sulveren gerei fan it hûs fan God, dy't Nebukadnezar út 'e timpel yn Jeruzalem nommen hie en nei Babel brocht hie, werombrocht wurde, nei de timpel yn Jeruzalem brocht wurde nei it plak dêr't se wiene, en yn it hûs pleatst. fan God. **De kosten wurde betelle troch de húshâlding fan de kening.** God jout him de eare dy't er oan kening Salomo jûn hie. Wês lykwols foarsichtich! Dit dekreet sil net tastean dat de berekking foarsteld yn Dan.9:25 wurde brûkt om te krijen de datum fan de earste komst fan de Messias; it sil dy fan kening Artasasta de Perz wêze. Syrus liet de timpel wer opbouwe, mar Artaxerxes autorisearre de rekonstruksje fan 'e muorren fan Jeruzalem en it weromkommen fan it hiele Joadske folk nei har nasjonaal lân.*

Dan 4:9 Beltsazar, de haad fan 'e tsjoenders, dy't ik wit dat de geast fan 'e hillige goaden yn jo is, en foar wa't gjin geheim dreech is, jou my de ferklearing fan 'e fisioenen dy't ik yn 'e dream seach.

9a- Wy moatte begripe wêr't de kening is. Yn syn geast bleau hy in heidensk en erkende allinich de God fan Daniël as in oare god, útsein dat hy by steat wie om dreamen te ferklearjen. It idee om goaden te feroarjen kaam net by him op. De God fan Daniël wie gewoan in oare god yn ferliking mei de oaren.

Dan 4:10 Dit binne de fisioenen fan myn geast wylst ik lei. Ik seach, en sjuch, der wie in beam fan grutte hichte midden op 'e ierde.

10a- Yn 'e bylden dy't Jezus sil brûke om syn lessen te jaan oan 'e geastlike minsken dy't hy leare wol, sil de beam it byld fan 'e minske wêze, fan 'e reed dy't bûgt en bûgt oant de machtige en majestueuze seder. En krekt sa't de minske de lekkere frucht fan in beam wurdearje kin, wurdearret God of net de frucht dy't syn skepsels drage, fan it noflikste oant it minst noflikte, sels ôfgrysliek en ôfgrysliek.

Dan 4:11 En dizze beam waard grut en sterk, syn top berikte oant de himel, en it waard sjoen fan 'e ein fan' e hiele ierde.

11a- Yn it fisioen fan it byld waard de Chaldeeske kening al fergelike mei in beam neffens it byld fan 'e macht, de krêft en it ryk dat him troch de wiere God jûn wie.

Dan 4:12 It blêd wie moai, en syn fruchten oerfloedich; hy droech iten foar elkenien; de beesten fan it fjild skûlje ûnder syn skaad, en alle libbene wêzens helle der iten út.

12a- Dizze machtige kening dielde mei al dy fan syn ryk de rykdom en it iten produsearre ûnder syn rjochtlinen.

12b- *de fûgels fan 'e loft makken har thús ûnder syn tûken,*

De útdrukking is in reprise fan Dan.2:38. Yn 'e letterlike sin fertsjintwurdigje dizze fûgels fan' e himel de frede en sereniteit dy't hearskje ûnder syn bestjoer. Yn 'e geastlike sin betsjutte se de himelske ingels fan God, mar yn dizze inkelde ferwizing út Ecc.10:20 is it God sels dy't yn fraach is, om't hy allinich de tinzen fan elke persoan trochsykt: *Ferflokje net de kening net , sels yn dyn geast, en net flokke de rike yn 'e keamer dêr't jo sliepe; want de fûgel fan 'e himel soe jo stim fuortdrage, it fleugele bist soe jo wurden publisearje .* Yn 'e mearderheid fan' e sitaten ropt de fûgels fan 'e himel earnen en rôffûgels op, dominant ûnder de fleugele soarten. Fûgels festigje dêr't har iten oerfloedich is; it byld dus befêstiget wolfeart en iten satiation.

Dan 4:13 Yn 'e fisioenen fan myn geast, dy't ik seach wylst ik lei, seach ik, en sjuch, ien fan dyjingen dy't wachtsje en hillich binne, kaam út 'e himel del.

13a- Yndied hawwe de himelske ingels gjin need om te sliepen, se binne dêrom yn permaninte aktiviteit. Dejingen dy't hillich binne en God tsjinje, komme út 'e himel om syn berjochten nei syn ierdske tsjinstfeinten te dragen.

Dan 4:14 En hy rôp mei macht, en spriek sa: Hak de beam ôf en snij de tûken derfan ôf; skodzje it blêd ôf en ferspraat de fruchten; lit de beesten derûnder flechtsje, en de fûgels út syn tûken!

14a- It fisioen kundiget oan dat de kening syn keninkryk en syn hearskippij oer him ferlieze sil.

Dan 4:15 *Mar lit de stâle dêr't de woartels yn 'e grûn binne, en bine it mei keatlingen fan izer en koper ûnder it gers fan it fjild. Lit him dreaun wurde yn 'e dauwe fan 'e himel, en as de beesten, lit him it gers fan 'e ierde hawwe as syn diel.*

15a- *Mar lit de stam yn 'e grûn litte wêr't de woartels binne*

De kening sil yn syn keninkryk bliuwe; hy sil net útset wurde.

15b- *en bine him mei keatlingen fan izer en koper, ûnder it gers fan it fjild*

D'r is gjin ferlet fan keatlingen fan izer of koper, om't God gewoan makket dat syn smeedbere skepsel syn ferstân en sûn ferstân ferlieze yn al syn aspekten, fysike, geastlik en moreel. De machtige kening sil himsels nimme foar in bist fan it fjild. De grutten fan syn keninkryk sille dêrom twongen wurde om de oerhearsking fan it keninkryk fan him te ferwiderjen.

15c- *Mei hy bedutsen wurde mei de dauwe fan 'e himel, en mei hy, lykas de bisten, it gers fan 'e ierde as syn diel hawwe*

Wy kinne ús de konsternaasje foarstelle fan syn folwoeksenen dy't him gers fan 'e grûn sjen sille, as in ko of in skiep. Hy sil oerdekte wenningen wegerje, leaver libje en sliepe op 'e fjilden.

Dan 4:16 *Syn minsklik hert sil fan him ôfnommen wurde, en it hert fan in bist sil him jûn wurde; en saun kear scil oer him gean.*

Yn dizze ûnderfining jout God nochris bewiis fan syn echte almacht. Omdat Skepper fan it libben fan al syn skepsels, hy kin op elk momint, foar syn gloarje, meitsje ien yntelligint of, krekt oarsom, stomme it del. Om't it foar har eagen ûnsichtber bliuwt, negearje manlju dizze bedriging dy't har konstant weaget. Mar it is wier dat er komselden yngrypt, en as er dat docht, is it foar in spesifike reden en doel.

De straf wurdt mjitten. It sil *sân kear* jilde foar kening Nebukadnezar , mar sân jier. D'r is gjin legitimiteit yn it brûken fan dizze doer op wat oars as de kening sels. Hjir wer, troch dizze kar fan it getal "7" te meitsjen, inisjlearret de skepper God mei syn "keninklik segel" de aksje dy't op it punt is om te foltôgjen.

Dan 4:17 *Dizze sin is in dekreet fan dyjingen dy't sjogge, dizze resolúsje is in befel fan 'e hilligen, dat de libbenen meie witte dat de Allerheechste hearsket oer it keninkryk fan 'e minsken, en jout it oan wa't hy wol, en dat hy bringt dêr de slimste minsken op.*

17a- *Dizze sin is in dekreet fan dyjingen dy't sjogge*

De Geast ûnderstreket it útsûnderlike karakter fan dizze godlike yntervinsje dêr't hy in rol jout fan "beslút" troch *dejingen dy't sjogge* . De minske moat leare dat nettsjinstearde ferrifeljende optredens, hy hieltyd wurdt besjoen troch himelske wêzens. God wol dit foarbyld in les meitsje foar minsken oant it ein fan 'e wrâld. Troch *dejingen te neamen dy't sjogge* , ûntbleatet hy de perfekte kollektive ienheid fan 'e ingels fan Gods kamp dy't har assosjearret yn syn projekten en syn aksjes.

17b- *sadat de libbenen witte meie dat de Allerheechste hearskippij hat oer it keninkryk fan 'e minsken, dat hy it jout oan wa't er wol*

God rjochtet alles en kontrolearret alles. Faak, it ferjitten fan dizze ferburgen realiteit, leaut de minske himsels te wêzen master fan syn bestimming en syn besluten. Hy tinkt dat er syn lieder kiest, mar it is God dy't se yn it amt stelt, neffens syn goede wil en syn oardiel oer dingen en wêzens.

17c- *en dat er dêr de slimste minsken opwekt*

It sprekwurd is wier: "minsken hawwe de lieders dy't se fertsjinje". As de minsken in ferfelende man as lieder fertsjinje, legt God it har op.

Dan 4:18 *Dit is de dream dy't ik, kening Nebukadnezar, dreamde. Jo, Beltsazar, jou de útlis, om't al de wizen fan myn keninkryk it my net jaan kinne; do kinst, om't jo de geast fan 'e hillige goaden yn jo hawwe.*

18a- Nebukadnezar makket foarútgong, mar hy is noch altyd net bekeard. Hy tocht noch dat Daniël *hillige goaden tsjinnet*. Monoteïsme wurdt noch net troch him begrepen.

Dan 4:19 *Doe wie Daniël, waans namme Beltsazar wie, in momint ferbjustere, en syn tinzen soargen him. De kening antwirde en sei: Beltsazar, lit de dream en de útlis dy net steure; En Beltsazar antwirde: Myn hear, lit de dream wêze foar jins fijannen, en syn útlis oan jins fijannen!*

19a- Daniël begrypt de dream en wat der barre sil is sa ferskriklik foar de kening dat Daniël leaver soe sjen dat it ding op syn fijannen folbrocht wurdt.

Dan 4:20 *De beam dy't jo seagen, dy't grut en sterk waard, waans top oan 'e himel berikte, en dy't sjoen waard yn elk diel fan 'e ierde;*

Dan 4:21 *Dizze beam, waans blêden prachtich wie en syn fruchten oerfloedich, dy't iten foar allegear droech, ûnder dêr't de bisten fan it fjild ûnderdûkten, en ûnder waans tûken de fûgels fan 'e loft har thús makken,*

21a- *it blêd wie prachtich*
Fysike uterlik en klean.

21b- *en oerfloedige fruchten*
De oerfloed fan wolfeart.

21c- *dy't iten foar allegear droegen*
Dy soarge foar it iten fan al syn folk.

21d- *dêr't de bisten fan it fjild ûnder skûlje*
De kening beskermer fan syn tsjinstfeinten.

21ste- *en ûnder waans tûken de fûgels fan 'e loft har thús makken*
Under syn bewâld libbe syn folk yn grutte feiligens. De fûgels fleane fuort en litte de beam by it minste gefaar.

Dan 4:22 *It binne jo, o kening, dy't grut en sterk wurden binne, waans grutheid wurdt ferhege en ferheven nei de himel, en waans hearskippij útwreidet oant de einen fan 'e ierde.*

Dan 4:23 *En de kening seach ien fan 'e hillige wachters delkomme út 'e himel, sizzende: Hak de beam om, en ferneatigje it; mar lit de stam yn 'e grûn dêr't de woartels binne, en binde him mei keatlingen fan izer en koper, ûnder it gers fan it fjild; lit him dreaun wurde mei de dauwe fan 'e himel, en lit syn diel wêze mei it beesten fan it fjild, oant saun kear op him oergien is.*

Dan 4:24 *Dit is de ferklearring, o kening, dit is it beslút fan 'e Allerheechste, dat folbrocht wurde sil oer myn hear de kening.*

Dan 4:25 *Se sille jo út 'e minsken ferdriuwe, en jo sille wenje by de beesten fan it fjild, en se sille jo gers jaan om te iten as oksen; dû scilst dreaun wurde mei de dauwe fen 'e himel, en der scilst saun kear oer dy hinne gean, oant jimme witte, dat de Allerheechste hearsket oer it keninkryk fen 'e minsken en it jowt oan hwa't er wol.*

25a- *oant jo witte dat de Allerheechste hearsket oer it keninkryk fan 'e minsken en jout it oan wa't er wol.*

Daniël neamt God as "de Allerheechste". Sa rjochtet er de tinzen fan de kening oer it bestean fan de iene God; in idee dat de kening grutte muoite hat om te begripen, troch dizze polyteïstyske komôf dy't erfd binne fan heit op soan.

Dan 4:26 *It gebod om de stam te ferlitten wêr't de woartels fan 'e beam binne betsjut dat jo keninkryk by jo sil bliuwe as jo erkenne dat Hy dy't regearret yn' e himel is.*

26a- *As hy erkent dat dejinge dy't regearret yn 'e himel is, sil de ûnderfining fan fernedering ophâlde, om't de kening oertsjûge en bekeard wurde sil.*

Dan 4:27 *Dêrom, o kening, mei myn rie jo behagen. Meitsje in ein oan jo sûnden troch it beoefenjen fan gerjochtichheid, en oan jo ûngerjuchtichheden troch meilijen te toanen foar de ûngelokkige, en jo lok kin trochgean.*

27a- *As de kening de dingen yn praktyk bringt dy't Daniël yn dit fers oplist, sil hy wirklik bekeard wurde. Mar dit karakter is oerjûn oan grutskens, syn ûnbestriden krêft hat him grillich en faaks ûnrjochtfeardich makke, lykas eardere iepenbiere ûnderfiningen ús hawwe leard.*

Dan 4:28 *Al dizze dingen waarden dien op kening Nebukadnezar.*

28a- *Dizze ferklearring fan Daniël ferbiedt elke oare ynterpretaasje fan dizze profesije, dy't de profetyske basis leard troch Jehova's Tsjûgen en elke oare religieuze groep dy't yn striid is mei de regel definieare troch Daniël, ta de nullichheid feroardielet. Boppedat jout de ynhâld fan it hiele haadstik dêr bewiis fan. Want it ferhaal sil ús leare wêrom't de kening wurdt troffen troch in flok yn 'e profesije fan' e beam.*

Dan 4:29 *Oan 'e ein fan tolve moannen, doe't hy rûn yn it keninklik paleis yn Babel,*

29a- *12 moannen, of in jier as " in tiid " giet tusken de fyzje en har ferfolling.*

Dan 4:30 *antwirde de kening en sei: Is dit Babel net de grutte, dy't ik boud haw ta in keninklike wenning troch de krêft fan myn macht, en ta de hearlikheid fan myn pracht?*

30a- *Dit is it needlottige momint doe't de kening better dien hie om stil te bliuwen. Mar wy kinne it begripe, om't syn Babylon wier in suver wûnder wie dat noch altyd neamd waard as ien fan 'e "sân wûnders fan 'e wrâld". Hingjende tunen weelderich mei grien, fivers, romme pleinen en wâlen op in plein fan 40 km oan eltse kant. Wâlen dêr't boppe-op twa tanks inoar oer de hiele lingte fan de wâlen foarby koenen; de autodyk fan de tiid. Ien fan syn poarten, rekonstruearre yn Berlyn, is yn it sintrum fan twa muorren dy't makke binne út blauwe emaille stiennen dêr't it embleem fan de kening op gravearre is: in liuw mei earnwjukken dy't Dan.7:4 neamt. Hy hie wat om grutsk op te wêzen. Mar God sjocht gjin grutskens yn syn wurden, hy sjocht grutskens mar foaral ferjitten en ferachting foar syn eardere ûnderfiningen. Wis, dizze kening is net it ienige grutsk wêzen op ierde, mar God hat syn sicht op him set, hy wol him yn syn himel en hy sil him hawwe. Dit fertsjinnet útlis: God oardielet syn skepsels boppe skyn. Hy ûndersiket har hert en har geast, en erkent, sûnder oait te fersinne, de skiep dy't it heil wurdich binne. Dit liedt him oan te bestean en soms wûnders te dwaan, mar*

de metoade wurdt rjochtfeardige troch de kwaliteit fan it einresultaat dat wurdt krigen.

Dan 4:31 *Wylst it wurd noch yn 'e mûle fan' e kening wie, kaam der in stimme út 'e himel: Hear, kening Nebukadnezar, dat it keninkryk fan jo ôfnommen wurde sil.*

31a- Nebukadnezar is in slachtoffer fan 'e leafde fan God, dy't in trap foar him sette en him dêrfoar warskôge yn syn profetyske dream. De sin út 'e himel kin heard wurde, mar lit ús bliid wêze, om't it kwea dat God him dwaan sil syn libben rêde en it ivich meitsje.

Dan 4:32 *Se sille jo út 'e minsken ferdriuwe, jo sille wenje by de beesten fan it fjild, en se sille jo gers jaan om te iten as oksen; en saun kear sil foarbygean dy, oant jo witte dat de Allerheechste hearsket oer it keninkryk fan 'e minsken en jout it oan wa't er wol.*

32a- Sân jier lang, sân kear , ferliest de kening syn dúdlikens en syn geast oertsjûget him allinich in bist te wêzen.

Dan 4:33 *Tagelyk waard it wurd folbrocht oer Nebukadnezar. Hy waerd út 'e minsken weidreaun, hy iet gers as oksen, syn lea wie dreaun mei de dauwe fan 'e himel; oant hjar hier waerd as de fearren fen 'e earren, en hjar nagels as dy fen 'e fûgels.*

33a- De kening tsjûget dat alles wat oankundige wie yn it fisioen wie goed dien op him. By it skriuwen fan syn tsjûgenis ropt de bekearde kening dizze fernederende ûnderfining op, sprekt oer himsels yn 'e tredde persoan. Skamte triuwt him noch om werom te stappen. In oare ferklearring bliuwt mooglik, dat is dat dit tsjûgenis tegearre skreaun is troch de kening en Daniël, syn nije broer yn 'e wiere God.

Dan 4:34 *Nei de fêststelde tiid sloech ik, Nebukadnezar, myn eagen op nei de himel, en de reden gie werom nei my. Ik haw seinge de Allerheechste, Ik haw priizge en ferhearlike Him dy't libbet foar ivich, waans hearskippij is in ivige hearskippij, en waans keninkryk duorret fan generaasje op generaasje.*

34a- De wize en almachtige God krijt de leafde fan 'e ferlerne skiep. Se is by syn keppel kommen, en fermannichfâldiget har lof foar syn gloarje.

34b- *waans hearskippij in ivige hearskippij is, en waans regear duorret fan slachte op generaasje*

De formule giet oer it 5e ^{keninkryk}, dizze kear, ivich, fan it fisioen fan 'e Minskesoan fan Dan.7:14: *Him waarden hearskippij, hearlikheid en keninkryk jûn; en alle folken, folken en minsken yn alle talen tsjinnen him. Syn hearskippij is in ivige hearskippij dy't net sil foarbygean, en syn keninkryk sil nea ferneatige wurde . En ek yn it fisioen fan it byld yn Dan.2:44: *Yn 'e dagen fan dizze keningen sil de God fan' e himel in keninkryk opwekke dat nea ferneatige wurde sil, en it sil net ûnder de hearskippij fan in oar folk gean; hy scil al dy keninkriken brekke en fordylgje, en sels scil er foar ivich duorje .**

Dan 4:35 *Al dy't op 'e ierde wenje binne neat yn syn eagen: hy docht sa't er wol mei it leger fan 'e himel, en mei harren dy't op 'e ierde wenje: en der is gjinien dy't syn hân wjerstean kin. hy: Wat dogge jo?*

35a- Eare oan 'e libbene God! Want dizze kear begriep de kening alles en waard er bekeard.

Dan 4:36 *Yn dy tiid kaam it ferstân werom nei my; de gloarje fan myn keninkryk, myn pracht en myn pracht waerden my werombrocht; myn adviseurs en myn âldsten fregen my wer; Ik waard werombrocht ta myn keninkryk, en myn macht allinnich tanommen.*

36a- Lykas de rjochtfeardige en oprjochte Job, oan wa't God soannen, dochters en neiteam joech oan 'e ein fan syn beproeving, wint de kening it fertrouwen fan syn grutten werom en nimt syn no wize regear wer op ûnder de wiere wizen ferljochte troch de libbene God . Dizze ûnderfining bewiist dat God it keninkryk jout oan wa't er wol. It wie hy dy't de grutte Chaldeërs ynspirearre om wer nei harren kening te freegjen.

Dan 4:37 *No ik, Nebukadnezar, priizgje en ferheffe en ferhearlikje de kening fan 'e himel, waans wurken allegear wier binne en waans wegen rjochtfeardich binne, en dy't by steat is om dejingen te fernederjen dy't yn grutskens rinne.*

37a- Hy kin it sizze, om't hy betelle om it sizze te kinnen.

Om it slimste foar te kommen, kin it útlûken fan in tosk in protte sear dwaan; mar de staken kinne it lijen rjochtfeardigje. Om de ivichheid te winnen, kin it nedich wêze om hurde of heul hurde besikingen te gean; it ûntworteljen fan grutskens sil har rjochtfeardigje as it mooglik is. Troch syn mooglikheden te witten, makke Jezus Kristus Paulus blyn op 'e wei nei Damaskus, sadat de geastlik bliene "ferfolger fan syn bruorren" syn trouwe en iverige tsjûge wurde soe nei't er it sicht fan syn eagen wer krige hie, mar boppe alles, it sicht fan syn geast.

Daniel 5

Dan 5:1 *Kening Belsazar joech in grut feest oan syn eallju, tûzen yn getal, en hy dronk wyn foar harren oantlit.*

1a- Kening Nebukadnezar foel yn 'e frede fan God yn 'e sliep doe't er frij âld wie en syn soan Nabonidus him opfolge, ûnwillich om te regearjen, dat hy liet syn soan Belsazar yn syn plak hearskje. Ferwarre dizze namme dy't betsjut "Bel beskermet de kening", in útdaging dy't God fan doel is oan te nimmen, net mei de iene dy't Nebukadnezar oan Daniël joech: Belteshazzar dat betsjut "Bel sil beskermje". Oan 'e oarsprong fan dizze nammen is de oanbidding fan Bel of Bérial efter wa't de ienige organisator fan polyteïsme is: satan, de duvel. Sa't wy sille sjen, folgen de opfolgers fan 'e bekearde kening him net op dit paad.

Dan 5:2 *Belsazar, doe't er de wyn priuwe hie, brocht de gerei fan goud en sulver dy't syn heit Nebukadnezar hie nommen út 'e timpel yn Jeruzalem, sadat de kening en syn eallju, syn froulju en syn bywiven, Se waarden brûkt foar drinke.*

2a- Foar dizze heidske kening binne dizze gerei fan goud en sulver allinich bú nommen fan 'e Joaden. Nei't er keazen hat om de wiere God te negearjen, ta wa't Nebukadnezar him bekeard hie, negeart er it feit dat dizze libbene God al syn dieden oardielet. Troch te brûken foar in basis en profane gebrûk dizze dingen wijd en hillige yn 'e tsjinst fan 'e skepper God, hy begiet de lêste flater fan syn koarte libben. Nebukadnezar wist yn syn tiid de aktive macht fan 'e God fan 'e Joaden yn 'e rekken te hâlden, om't hy begriep dat syn nasjonale goaden yn wierheid net bestienen. Alle folken dy't ûnderwurpen binne oan de kening fan Babel hiene syn machtige tsjûgenis heard yn it foardiel fan 'e kening fan 'e himel,

benammen syn direkte famylje. God hat dêrom alle reden om no sjen te litten dat hy rjochtfearlich en genedeleas is.

Dan 5:3 *Doe brochten se de gouden gerei dy't út 'e timpel helle wiene, út it hûs fan God yn Jeruzalem; en de kening en syn eallju, syn froulju en syn bywiven, brûkten it om te drinken.*

3a- Daniël stiet op 'e oarsprong fan dizze skippen dy't waarden fuorthelle út 'e timpel, út it hûs fan God yn Jeruzalem. Al sjoen dat de Joadske God dizze dingen út syn timpel ferwidere liet, soe de jonge kening begrepen hawwe moatte dat de wiere God dejingen dy't him min tsjinje, straft en swier straft. Pagan goaden dogge net sokke dingen en harren officiants allinne besykje te behagen minsken waans goedleauwichheid se eksploatearje.

Dan 5:4 *Se dronken wyn, en priizgen de goaden fan goud, sulver, koper, izer, hout en stien.*

4a- Profaan gebrûk is ferâldere, it is ôfgoaderij gebrûk, de hichte fan grouwel foar God. Wichtich detail, yn in grutte útstalling fan achtleazens, feest de kening mei syn freonen, wylst syn stêd bedrige wurdt troch de Meden en Perzen dy't it belegere.

Dan 5:5 *Op dat stuit ferskynden de fingers fan in man syn hân, en hja skreaunen tsjinoer de kandelaar op 'e kalkstien fan' e muorre fan it keninklik paleis. De kening seach dit ein fan 'e hân dy't oan it skriuwen wie.*

5a- De wûnders fan 'e tiid fan Nebukadnezar binne ferachte, dit nije wûnder is net fan doel om te bekearen, mar om it libben fan' e skuldige te ferneatigjen, lykas wy sille sjen. Foar kweade oanklagers dy't de dea fan in sûnder woene, sil Jezus Kristus ek yn it sân skriuwe mei syn finger de sûnden dy't se yn it geheim begien.

Dan 5:6 *Doe feroare de kening syn kleur, en syn tinzen soargen him; de gewrichten fan syn rêch ûntspanden, en syn knibbels sloegen tsjininoar oan.*

6a- It wûnder produsearret fuortendaliks syn effekten. Nettsjinsteande de bedwelming reagearret syn geast, hy is kjel.

Dan 5:7 *En de kening rôp lûd om de astrologen, de Chaldeërs en de waarsizzers; en de kening antwirde en sei tsjin de wizen fan Babel: Elkenien dy't dizze Skrift lêze scil en my de útlis derfan jouwe, scil klaaid wêze yn poarperen, en scil in gouden ketting om 'e nekke drage, en scil it tredde plak yn 'e regear fan it keninkryk ..*

7a- Nochris wurdt Daniël negearre; syn tsjûgenissen waarden ferachte troch de keninklike opfolging. En wer belooft de jonge kening yn uterste eangst de heechste eare oan dejinge dy't bewiist by steat te wêzen om it boadskip dat op 'e muorre skreaun is op in boppenatuerlike manier te ûntsiferjen. Wa't dit docht, krijt it tredde plak yn it keninkryk, om't Nabonidus en Belsazar it earste en twadde plak ynnimme.

Dan 5:8 *Al de wizen fan 'e kening kamen yn; mar hja koene it skrift net lêze en de kening de útlis jaan.*

8a- Lykas ûnder Nebukadnezar, bliuwt dit ûnmooglik foar heidenske wizen.

Dan 5:9 *Dêrop waerd kening Belsazar tige bang, en feroare syn kleur, en syn eallju wiene ferbjustere.*

Dan 5:10 *En de keninginne kaam, fanwegen de wurden fan 'e kening en syn eallju, yn 'e banketseal, en sei sa: O kening, libje foar ivich. Meie jo gedachten jo net lestich falle, en meie jo gesicht net fan kleur feroarje!*

Dan 5:11 *D'r is in man yn jo keninkryk dy't de geast fan 'e hillige goaden yn him hat; en yn 'e dagen fen dyn heit waerden ljochten, forstân en wiisheid yn him fûn, lyk as de wiisheid fen 'e goaden. Ek kening Nebukadnezar, dyn heit, de kening, dyn heit, makke him lieder fan 'e tsjoenders, fan 'e astrologen, fan 'e Chaldeërs, fan 'e waarsizzers,*

Dan 5:12 *want yn him waard Daniël, neamd troch kening Beltsazar, in superieure geast, kennis en begryp fûn, de mooglikheid om dreamen te ynterpretearjen, riedsels te ferklearjen en lestige fragen op te lossen. Lit Daniël dêrom neamd wurde, en hy sil de útlis jaan.*

12a- Dit tsjûgenis fan 'e keninginne is betiizjend en it feroardielet de hiele keninklike famylje: wy wisten dat ... mar wy hawwe der foar keazen om it net yn rekken te hâlden.

Dan 5:13 *Doe waard Daniël foar de kening brocht. De kening antwirde en sei tsjin Daniël: Binne jo dizze Daniël, ien fan 'e finzenen fan Juda, dy't myn heit de kening út Juda brocht hat?*

Dan 5:14 *Ik haw fan jo heard dat jo de geast fan 'e goaden yn jo hawwe, en dat yn jo ljocht, begryp en bûtengewoane wiisheid is.*

Dan 5:15 *Se hawwe krekt foar my brocht de wizen en de astrologen, dat se meie lêze dit skriuwen en jou my de útlis; mar hja koene de forklearring fen de wurden net jaen.*

Dan 5:16 *Ik haw leard dat jo ferklearrings kinne jaan en lestige fragen kinne oplosse; no, as jo dizze skrift lêze kinne en my de útlis jouwe, sille jo yn pears klaaid wurde, jo sille in gouden ketting om jo hals drage, en jo sille it tredde plak hawwe yn 'e regearing fan it keninkryk.*

16a- Tredde plak nei Nabonidus syn heit en himsels.

Dan 5:17 *Daniël antwirde yn it bywêzen fan 'e kening: Hâld dyn jeften, en jou dyn jeften oan in oar; lykwols scil ik it skrift oan 'e kening foarlêze, en ik scil him de útlis jaan.*

17a- Daniël is âld en jout gjin belang oan eare of oan guod en wearden fan sulver en goud, mar de kâns om dizze jonge kening te herinnerjen oan syn fouten, syn sûnden dy't hy foar syn libben sil moatte betelje, docht net wegerje en hy is de tsjinstfeint fan God foar dit soarte fan aksje.

Dan 5:18 *O kening, de heechste God joech oan Nebukadnezar dyn heit hearskippij, grutheid, gloarje en pracht;*

18a- It regear fan Nebukadnezar wie it wurk en it kado fan 'e wiere God west, lykas syn pracht dy't hy, ferkeard, oan syn eigen krêft, út grutskens, taskreaun hie foardat hy sân jier stom waard troch God.

Dan 5:19 *En fanwegen de grutheid dy't er him jûn hie, wiene alle folken, de heidenen, de manlju fan elke taal bang en beven foar him. De kening fermoarde dy't er woe, en dy liet er libje; hy brocht dy't er woe, en hy liet dejinge dy't er woe.*

19a- De kening deade dejingen dy't er woe

Benammen dizze troch God jûne macht late him om it opstannige Joadske folk te straffen en in protte fan har fertsjintwurdigers te deadzjen.

19b- *en hy liet it libben fan dyjingen dy't hy woe*
Daniël en de finzene Joaden profitearren.

19c- *hy grutbrocht dejingen dy't er woe*
Daniël en syn trije trouwe maten waarden boppe de Chaldeërs ferheven troch kening Nebukadnezar.

19d- *en hy ferlege dejingen dy't er woe*
De grutten fan syn keninkryk moasten ynstimme om regearre te wurden troch jonge frjemdlingen út Joadske finzenskip. Troch syn machtige hân waard Joadske nasjonale grutskens fernedere en ferneatige.

Dan 5:20 *Mar doe't syn hert ferheft waard en syn geast ferhurde ta arrogânsje, waard hy fan syn keninklike troan ôf smiten en fan syn hearlikheid ûntslein;*

20a- De ûnderfining fan kening Nebukadnezar lit ús *de arrogânsje* begripe dy't taskreaun is oan 'e pauslike kening fan Dan.7:8. Daniël lit de kening sjen dat absolute macht wurdt jûn troch God oan wa't er wol, neffens syn programma. Mar, yn it ûnthâlden fan 'e fernedering fan kening Nebukadnezar, herinnert er him dat hy ek machtich is, in ierdske kening hinget ôf fan 'e ûnbeheinde macht fan 'e himelske kening.

Dan 5:21 *Hy waard ferdreaun út 'e minsken fan' e bern, en syn hert waard as it hert fan beesten, en syn wenplak wie mei wylde ezels; hy krige gers om te iten as oksen, en syn lichem waard trochdrenkt mei de dauwe fan 'e himel, oant er erkende dat de opperste God hearsket oer it keninkryk fan 'e minsken en jout it oan wa't er him wol.*

21a- Ik merk op, allinich yn dit fers, de fermelding " *wylde ezels* ". De ezel is in typysk symboal fan eigensinnigens: "stif as in ezel", benammen as it "wylde" is en net domestisearre. It is it symboal dat de geast fan 'e minske fertsjintwurdiget dy't wegeret de lessen te hearren jûn troch God troch de ûnderfiningen fan syn libben en troch syn bibelske iepenbieringen.

Dan 5:22 *En jo, syn soan Belsazar, hawwe jo hert net fernedere, hoewol jo al dizze dingen wisten.*

22a- Yn feite wie it Belsazar dy't him gedrage as in "wylde ezel" troch gjin rekken te hâlden mei de ûnderfining dy't libbe troch syn "heit" (syn pake).

Dan 5:23 *Jo hawwe josels ferheven tsjin de Heare fan 'e himel; it gerei fan syn hûs is foar dy brocht, en dû hast se brûkt om wyn te drinken, dû en dyn âldsten, dyn frouljue en dyn bywiven; do hast de goaden priizge fan sulver, goud, koper, izer, hout en stien, dy't net sjogge en net hearre en neat witte, en de God net ferhearlike hawwe dy't dyn azem en al dyn wegen yn syn hân hat.*

23a- Belsazar ûnthillige de gouden gerei dy't hillige waarden foar de skepper God foar de religieuze tsjinst fan syn timpel. Mar troch se te brûken om de falske heidenske goaden te priizgjen, hat hy de hichte fan ***grouwel berikt*** . Dit byld beriedt dat fan Ieb.17:4: *Dizze frou wie klaaid yn pears en skarlekken, en fersierd mei goud en kostbere stiennen en pearls. Se hold in gouden beker yn har hân, fol mei grouwels en de ûnreinheden fan har prostitûsje* . Se kriget de namme " *Babylon de grutte* " yn fers 5.

Dan 5:24 *Dêrom stjoerde hy dit ein fan 'e hân dy't dit skriuwen traced.*

24a- Op syn beurt ûntdekt Belsazar te let it bestean fan 'e wiere libbene God dy't op in wûnderlike manier hannelet en reagearret op it gedrach fan minsken.

Dan 5:25 *Dit is it skrift dat skreaun is: minnow, minnow, tekel, oupharsin.*

25a- Oersetting: teld, teld, woegen en ferdiel

Dan 5:26 *En dit is de útlis fan dizze wurden. Nûmer: God hat jo keninkryk teld en hat der in ein oan makke.*

26a- De earste " telde " rjochtet it begjin fan it regear, en de twadde " telde ", it ein fan dit regear.

Dan 5:27 *Weagen: Jo binne weage yn 'e balâns, en jo binne fûn te min.*

27a- De skaal is hjir it symboal fan godlik oardiel. Manlju hawwe it oannommen om de tsjinsten fan justysje oan te wizen; in heul ûnfolsleine gerjochthichheid. Mar Gods is perfekt en basearre op it byld fan in dûbele skaal, weaget er de aksjes fan goed en kwea dy't de oardiele hat dien . As it plato fan it goede lichter is as dat fan it kwea, is godlike feroardieling rjochtfeardige. En dat is it gefal mei kening Belsazar.

Dan 5:28 *Ferdiel: Jo keninkryk sil wurde ferdiel en jûn oan 'e Meden en de Perzen.*

28a- Wylst er yn syn keninklik paleis, ûnder lieding fan kening Darius, mei ôfgryslke drinken gie, gongen de Meden Babylon yn by de rivierbêd, tydlik omliden en opdroege.

Dan 5:29 *En Belsazar joech daliks befele, en hja klaaiden Daniël yn poarperen, en leine in gouden ketting om syn hals, en it waard bekend makke dat hy de tredde wêze soe yn 'e regearing fan it keninkryk.*

Dan 5:30 *Dyselde nacht waard Belsazar, de kening fan 'e Chaldeërs, fermoarde.*

Dan 5:31 *En Darius de Meder naam it keninkryk yn besit, twa en sechstich jier âld.*

31a- Dit kreative eachtsjûge tsjûgenis fan Daniël wurdt net erkend troch histoarysk dy't dizze aksje taskriuwe oan 'e Perzyske kening Cyrus 2 de Grutte yn - 539.

Daniël 6

De lear fan dit haadstik 6 is identyk oan dy fan Daniël 3. It presintearret ús, dizze kear, Daniël yn in test fan model trou , om te imitearjen en te reprodusearjen foar alle útkarden roppen troch God yn Jezus Kristus. Opmerkings binne nuttich, mar lês gewoan en lear de les. Kening *Darius* docht as Nebukadnezar yn syn tiid en, op syn beurt, *62 jier âld* , sil hy de gloarje fan 'e libbene God fan Daniël bikenne; in bekearing krigen troch Daniël syn tsjûgenis fan trou doe't God him beskerme tsjin 'e *liuwen* . Fan it begjin fan har relaasje hat hy leafde en belangstelling foar Daniël dy't him trou en earlik tsjinnet en yn wa't hy *in ûnderskiedt superieure geast* .

Dan 6:1 *It wie goed foar Darius om hûndert en tweintich satrapen oer it keninkryk te setten, dy't yn it hiele keninkryk wêze soene.*

1a- Kening Darius ûntbleatet syn wiisheid troch it bestjoer fan it keninkryk ta te fertrouwen oan 120 gûverneurs fêstige oer 120 provinsjes.

Dan 6:2 *En hy stelde trije foarsten oer har oan, ûnder hwa't Daniël wie, dat dizze satrapen har ferantwurdig soene jaan, en dat de kening gjin kwea lije mocht.*

2a- Daniël is noch altyd ûnder de wichtichste liederen dy't tafersjoch hâlde op de satrapen.

Dan 6:3 *Daniël oertrof de foarsten en de satrapen, om't d'r in superieure geast yn him wie; en de kening tocht om it yn it hiele keninkryk to fêstigjen.*

3a- Darius merkt op syn beurt de superioriteit fan Daniël op yn termen fan syn yntelliginte en wize geast. En syn plan om him boppe alles te fêstigjen sil oergeunst en haat opwekke tsjin Daniël.

Dan 6:4 *Doe sochten de hearskers en de satrapen in kâns om Daniël te beskuldigjen oangeande de saken fan it keninkryk. Mar hja koenen gjin oanlieding*

fine, noch hwat to bisprekken, hwent hy wie trou, en gjin skuld noch neat slims yn him te sjen.

4a- Daniël tsjinnet God wêr't hy him pleatst, sadat hy de kening tsjinnet mei deselde tawijing en trou. It liket dêrmei *ûnbegryplik* ; in kritearium fûn ûnder "Letterde Dagen Advintistyske" Hilligen neffens Rev.14:5.

Dan 6:5 *En dizze mannen seine: Wy sille gjin gelegenheid fine tsjin dizze Daniël, útsein wy fine ien yn 'e wet fan syn God.*

5a- Dizze redenearrings litte it tinken sjen fan it diabolyske kamp fan 'e lêste ierdske test fan it leauwen wêryn de sabbatsrêst fan' e sânde dei fan 'e wet fan God it deadzjen fan har trouwe tsjinstfeinten sil tastean, om't se net ynstimme om de eare te earjen rest fan de earste dei makke ferplichte, snein ûnder Romeinske religieuze wet.

Dan 6:6 *Doe kamen dizze foarsten en dizze satrapen by de kening yn tumult, en sprieken sa ta him: Kening Darius, libje foar ivich!*

6a- Dizze tumultueuze yngong hat as doel om de kening te herinnerjen oan 'e krêft fan nûmers, har fermogen om steuringen te meitsjen, en dêrom de needsaak foar him om syn dominaasje te fersterkjen.

Dan 6:7 *Alle foarsten fan it keninkryk, de stewards, de satrapen, de riedshearen en de steedhâlders binne fan miening dat der in keninklik edikt moat wurde útjûn, mei in swier ferbod, dat elkenien binnen tritich dagen, dy't bidt ta ien god of foar in minske, útsein Jo, o kening, sil smiten wurde yn 'e kuol fan liuwen.*

7a- Oant dy tiid besocht kening Darius net de mannen fan syn keninkryk te twingen om ien god te tsjinjen ynsteed fan in oare. Yn polyteïsme is religieuze frijheid folslein. En om him te oertsjûgjen, flaakje de plotters him, en earje him, kening Darius, as in god. Ek hjir, lykas by alle grutte hearskers, wurdt grutskens wakker en makket him goedkarring fan dizze oarder dy't lykwols net út syn geast kaam.

Dan 6:8 *No, o kening, befêstigje it ferbod, en skriuw it dekreet, dat it ûnherroeplik kin wêze, neffens de wet fan 'e Meden en Perzen, dy't ûnferoarlik is.*

8a- Dit dekreet profetearret bewûnderlik dejinge dy't de Romeinske snein oan 'e ein fan 'e dagen ferplicht sil meitsje. Mar lit ús opmerke dat dit ûnferoarlike karakter fan 'e wet fan' e Meden en Perzen fêststeld troch feilige en sûndige manlju folslein ûnrjochtfeardich is. Unferoarlikens heart by de wiere en libbene God, de Skepper.

Dan 6:9 *Dêrop skreau kening Darius it dekreet en it ferbod.*

9a- Dizze stap is essensjeel, om't hy sels *it dekreet en de ferdigening skreaun hat, sil de ûnferoarlike wet fan 'e Meden en Perzen respektarre wurde moatte.*

Dan 6:10 *Doe't Daniël wist dat it beslút skreaun wie, luts er him werom yn syn hûs, dêr't de ruten fan 'e boppekeamer iepen wiene rjochting Jeruzalem; en trije kear deis knibbele er del, hy bea, en hy priizge syn God, lyk as er earder dien hat.*

10a- Daniël feroaret syn gedrach net, en lit him net beynfloedzje troch dizze minsklike maat. Troch it iepenjen fan syn finster lit er sjen dat er wol dat syn loyaliteit oan de Almachtige God by elkenien bekend wurdt. Op dit stuit draait Daniël yn 'e rjochting fan Jeruzalem dêr't sels ferneatige is, de timpel fan God leit. Om't de Geast God him foar in lange tiid manifestarre yn dizze hillige timpel dy't Hy makke hie syn thús, syn ierdske wenning.

Dan 6:11 *Doe kamen dizze mannen op in tumultueuze manier binnen, en fûnen Daniël biddende en rôp syn God oan.*

11a- De plotters leine op 'e loer en seagen him oan om him te fangen yn 'e died fan oerhearrigens oan it keninklik beslút ; op it stuit in "flagrant delicto".

Dan 6:12 *En hja stiene foar de kening, en seine tsjin him oangeande de keninklike ferdigening: Hawwe jo gjin ferdigening skreaun dat elkenien dy't binnen tritich dagen bidde soe ta in god of ta ien immen soe wêze, útsein jo, o kening, wêze yn 'e liuwekûl smiten? De kening antwurde: It ding is wis, neffens de wet fan 'e Meden en Perzen, dy't ûnferoarlik is.*

12a- De kening kin allinich it dekreet befestigje dat hy sels skreau en tekene.

Dan 6:13 *En hja sprieken wer en seine tsjin 'e kening: Daniël, ien fan 'e finzenen fan Juda, hat net nei jo achte, o kening, noch nei de ferdigening dy't jo skreaun hawwe: trije kear deis gebed.*

13a- Fangen yn 'e died, yn 'e aksje fan syn gebed, wurdt Daniël oankundige. De kening wurdearret Daniël foar syn trou en earlik gedrach. Hy sil daliks de ferbining meitsje tusken himsels en dizze God, dy't er mei safolle iver en trou tsjinnet, om't er trije kear deis geregeld ta him bidt . Dit ferklearret de pine en ellinde dy't Daniël syn feroardieling him sil feroarsaakje en it begjin fan syn kommende bekearing.

Dan 6:14 *De kening wie tige benaud doe't er dit hearde; hy naam it ter harte om Daniël te rêden, en oant sinne ûndergong sribbe er him te rêden.*

14a- De kening beseft dan dat er manipulearre is en hy giet tige yn om Daniël te rêden, dy't er tige wurdearret. Mar syn ynspanningen sille om 'e nocht wêze en de kening ûntdekt spitigernôch foar dat alles: *de letter deadet, mar de geast jout libben* . Troch letter minsken dizze útdrukking te jaan, lit God de limyt fan respekt foar de wetten sjen. It libben kin net regele wurde op letters fan wetteksten. Yn syn godlik oardiel nimt God rekken mei details dy't de deade letter fan syn skreaune wet negearret en minsken sûnder God hawwe net de wiisheid om itselde te dwaan.

Dan 6:15 *Mar dizze mannen stiene op 'e kening oan en seine tsjin him: Wit, o kening, dat de wet fan 'e Meden en fan 'e Perzen fereasket dat elk ferbod of dekreet dat troch de kening befêstige is, ûnherroeplik is.*

15a- De plotters herinnerje oan it ûnherroeplike (ûnrjochtfearde) karakter fan 'e besluten nommen troch de kening fan 'e Meden en de Perzen. Hy sels is fongen troch syn erflike kultuer. Mar hy begrypt dat hy it slachtoffer wie fan in plot tsjin Daniël.

Dan 6:16 *Doe bestelde de kening Daniël te bringen en yn 'e liuwekûl smiten te wurden. De kening antwirde en sei tsjin Daniël: Mei jo God, dy't jo mei geduld tsjinje, jo rêde!*

16a- De kening wurdt twongen om Daniël yn 'e liuwekûl smiten te litten, mar hy winsket mei syn hiele hert dat de God dy't er sa trou tsjinnet, yngrypt om him te rêden.

Dan 6:17 *Se brochten in stien en sette dy op 'e iepening fan 'e kûle; de kening fersegele it mei syn ring en mei de ring fan syn eallju, dat der neat feroare wurde soe oangeande Daniël.*

17a- Hjir presintearret de ûnderfining fan Daniël oerienkomsten mei it begraffenis fan Kristus, wêrfan de rûne stiennen doar ek fersegele waard om minsklik yngripen te foarkommen.

Dan 6:18 *Doe gyng de kening nei syn paleis; hy brocht de nacht fêst, hy brocht gjin bywiif by him, en hy koe net yn 'e sliep falle.*

18a- Dit gedrach fan 'e kening tsjûget fan syn oprjochtens. Troch dizze dingen te dwaan lit er sjen dat er de God fan Daniël behaagje wol en syn heil fan him krije. Dit is it begjin fan syn bekearing ta de iene God.

Dan 6:19 *De kening gyng oerein by de dei, en gyng mei hastich nei it liuwekuil.*

19a- In tarieding fan suverens folge troch in sliepleaze nacht fanwegen syn geast dy't pleage troch de gedachte oan 'e dea fan Daniël en dizze rush nei de liuwekuil by dageljochting binne net de aksjes beoefene troch in heidenske kening, mar dy fan in broer dy't fan syn broer hâldt yn God.

Dan 6:20 *Doe't er by de kûle kaam, rôp er Daniël mei in tryste stimme. De kening antwirde en sei tsjin Daniël: Soe Daniël, tsjinstfeint fan 'e libbene God, dyn God, dy't jo mei geduld tsjinje, jo rêde fan 'e liuwen?*

20a- *Doe't er by de kûle kaam, rôp er Daniël mei in tryste stimme*

De kening hopet, mar hy is bang en bang foar it slimste foar Daniël. Syn hope wurdt lykwols bewiisd troch it feit dat hy har ropt en har in fraach stelt.

20b- *Wie Daniël, tsjinstfeint fan 'e libbene God, jo God, dy't jo mei geduld tsjinje, yn steat om jo te rêden fan 'e liuwen?*

Troch him oan te wizen as " *libjende God* ", tsjûget Darius fan it begjin fan syn bekearing. Lykwols, syn fraach " *koe hy dy rêde fan 'e liuwen?* » lit ús sjen dat er him noch net ken. Oars soe hy sein hawwe " *woe hy jo fan 'e liuwen ferlosse?*" » .

Dan 6:21 *En Daniël sei tsjin 'e kening: Kening, libje foar ivich!*

21a- Yn 'e mûle fan 'e plotters, yn fers 6, hie de útdrukking net folle betsjutting, mar yn dy fan Daniël profetearre it tagong ta it ivige libben reservearre foar Gods útkarden.

Dan 6:22 *Myn God stjoerde syn ingel en stoppe de mûlen fan 'e liuwen, dy't my gjin kwea diene, om't ik foar him ûnskuldich fûn waard; en ek foar jo, o kening, haw ik neat kwea dien.*

22a- Yn dizze ûnderfining beseft kening Darius hoe dom, ûnrjochtfeardige en ôfkard fan 'e ûnferoarlike opfetting fan minsklike keninklike besluten is troch de wiere Libjende God dy't Daniël tsjinnet sûnder ûnderdûken.

Dan 6:23 *Doe wie de kening tige bliid, en gebea dat Daniël út 'e kûle helle wurde soe. Daniël waard út 'e kûle helle, en der waard gjin wûn oan him fûn, om't hy op syn God fertroude.*

23a- *Doe wie de kening tige bliid*

Dizze reaksje fan natuerlike en spontane freugde ûntbleatet in takomst keazen troch God om't de kening no de wissichheid hat fan syn bestean en syn macht.

23b- *Daniël waard út 'e kûle helle, en gjin wûne waard oan him fûn*

Krekt sa't de klean fan Daniël syn trije maten dy't yn 'e oerferhitte oven smiten waarden net ferbaarnd.

23c- *om't hy op syn God fertroud hie*

Dit betrouwen waard iepenbiere yn syn beslút om it keninklik beslút net te folgjen dat God fan syn gebeden ûntnommen hawwe soe; in ûnmooglike en ûnfoarstelbere kar foar dit suver minsklike model fan leauwen.

Dan 6:24 *De kening gebea dat dy mannen dy't Daniël beskuldige hiene, brocht wurde en yn 'e liuwekûl smiten wurde, sy en har bern en har froulju; en ear't se de boaiem fan 'e kûle berikten, pakten de liuwen har en bruts al har bonken.*

24a- God kearde de situaasje tsjin 'e goddeleazen dy't it kwea planden. Yn 'e tiid fan 'e Perzyske keningen dy't komme sille, sil de ûnderfining fernijd wurde foar de Joad Mordechai dy't de lieder Haman mei syn folk deadzje sil yn 'e tiid fan keninginne Ester. Ek dêr is it Haman dy't ophongen wurdt oan 'e galge dy't foar Mordechai set is.

Dan 6:25 *En dêrnei skreau kening Darius oan alle folken en oan alle folken en oan alle tongen dy't op 'e hiele ierde wenje: Frede mei jimme yn oerfloed.*

25a- Dit nije skrift fan 'e kening is dat fan in man ferovere troch de libbene God. Om't er no yn perfekte frede yn syn hert is, brûkt hy syn dominante posysje om te sprekken ta alle minsken fan syn keninkryk, it tsjûgenis fan syn frede dy't hy krige fan 'e wiere God.

Dan 6:26 *Ik gebea dat yn myn hiele keninkryk eangst en eangst wêze soe foar de God fan Daniël. Hwent Hy is de libbene God, en is foar altyd; syn keninkryk sil nea wurde ferneatige, en syn hearskippij sil duorje oant it ein.*

26a- *Ik gebea dat yn de hiele omfang fan myn keninkryk*
De kening bestelt mar hy twingt gjinien.

26b- *eangst en eangst foar de God fan Daniël*

Mar ferrike troch dizze ûnderfining, set hy de eangst en eangst fan 'e God fan Daniël op om de auteurs fan in nij plot tsjin Daniël te ûntmoedigjen.

26c- *Hwent Hy is de libbene God, en Hy bliuwt foar altyd*

Hy hopet dat dit tsjûgenis ûntfongen wurde sil yn 'e herten fan 'e minsken fan it keninkryk, en om dat te dwaan priizget en ferheft er it.

26d- *syn keninkryk sil nea wurde ferneatige, en syn hearskippij sil duorje oant it ein*

It ivige karakter fan it 5e ^{keninkryk} fan it stânbyld wurdt wer útroppen.

Dan 6:27 *It is hy dy't ferlost en rêdt, dy't tekens en wûnders docht yn 'e himel en op ierde. It wie hy dy't Daniël ferlost út 'e macht fan 'e liuwen.*

27a- *Hy is it dy't ferlost en dy't rêdt*

De kening tsjûget fan wat er observearre hat, mar dizze befrijing en dit heil geane allinnich oer it fysike lichem, it libben fan Daniël. Wy sille moatte wachtsje op 'e komst fan Jezus Kristus om Gods winsk te begripen om te ferlossen en te rêden fan sûnde. Mar lit ús derop wize dat de kening fansels de needsaak fiede om himsels te suverjen om de libbene God te behagen.

27b- *dy't teikens en wûnders docht yn 'e himel en op 'e ierde*

It boek fan Daniël tsjûget fan dizze tekens en wûnders, boppenatuerlike aksjes dy't God dien hat, mar wês foarsichtich, de duvel en syn demoanen kinne ek bepaalde godlike wûnders ferfetsje. Om te identifisearjen tusken de twa mooglike oarsprong, is it genôch om te begripen wa't profitearret fan it levere berjocht. Liet it ta hearrigens oan 'e skepper God, of ta syn oerhearrigens?

Dan 6:28 *Daniël wie foarspoedich yn it regear fan Darius, en yn it regear fan Cyrus, de Perz.*

28a- Wy begripe, Daniël sil net werom nei syn nasjonaal bertelân, mar de lessen dy't God him learde yn Dan.9 sil hawwe makke him akseptearje sûnder lijen dit lot besletten troch syn God.

Daniël 7

Dan 7: 1: *Yn it earste jier fan Belsazar, de kening fan Babel, dreamde Daniël en seach fizioenen wylst hy lei. Doe skreau er de dream op en fertelde de wichtichste dingen.*

1a- *It earste jier fan Belsazar, kening fan Babel*

Dat wol sizze yn – 605. Sûnt de fisjy fan Dan.2 binne 50 jier ferrûn. Dea, de grutte kening Nebukadnezar wurdt ferfongen troch syn pakesizzer Belsazar.

Dan 7: 2: *Daniël begûn en sei: Ik seach yn myn nachtfisjy, en sjuch, de fjouwer winen fan 'e himel barsten oer de grutte see.*

2a- *de fjouwer winen fan 'e himel bruts yn*

Dit binne de universele oarlokken dy't dominanten liede om har macht út te wreidzjen yn 'e rjochting fan' e fjouwer kardinale punten , nei it Noarden, it Suden, it Easten en it Westen.

2b- *op de grutte see*

It byld is net fleiend foar it minskdom, om't de see, sels grut, in symboal fan 'e dea is. It is net, yn Gods projekt, de omjouwing taret foar de minske makke yn syn byld, neffens Gen.1. Syn omjouwing is de ierde. Mar it minskdom hat, sûnt de erfsûnde, troch syn ûngehoorzaamheid, syn godlik byld ferlern en it is yn har suvere en hillige eagen net mear as ûnreine en froastlike seedieren dy't inoar opslokke ûnder de ynspiraasjes fan 'e duvel en demoanen. Yn dizze fisjy symbolisearret de see de anonime massa fan minsken.

Fierders giet it gebiet ûnder de profesije om folken dy't ferbûn binne troch har kustaspekten dy't grinzgje oan de Middellânske See. De *see* spilet dêrom in grutte rol yn it kriichshanneljen fan de feroveringen fan de dominanten.

Dan 7:3 *En fjouwer grutte bisten kamen út 'e see, ferskillende fan inoar.*

3a- *En fjouwer grutte bisten kamen út 'e see*

Wy fine yn in nije fisjy de lear jûn yn Daniël 2, mar dêr *ferfange bisten* de lichemsdielen fan it *stânbyld* .

3b- *ferskillende l e s fan inoar*

Lykas de materialen fan *it stânbyld* fan Dan.2.

Dan 7:4 *De earste wie as in liuw , en hie de wjukken fan earnen; Ik seach oant syn wjukken ôfskuord waarden; hy waard fan 'e ierde ophelle en op 'e foetten stean as in man, en it hert fan in minske waard him jûn.*

4a- *Dy earst wie as in liuw , en hie earnewjukken*

Hjir wurdt *de gouden kop* fan 'e Chaldeërske kening fan Dan.2 *in liuw mei earnewjukken* ; embleem gravearre op 'e blauwe stiennen fan Babel, de grutskens fan kening Nebukadnezar yn Dan.4.

4b- *Ik seach, oant syn wjukken waarden ôfskuord*

De profesije ferwiist nei de sân jier of sân kear wêryn kening Nebukadnezar troch God dom makke waard. Tidens dizze 7 jier (*sân kear*) fan fernedering profetearre yn Dan.4:16, *waard syn minsklik hert fuorthelle*, ferfongen troch it hert fan in bist.

4c- *hy waard fan 'e ierde ophelle en op 'e foetten stean as in man, en it hert fan in minske waard him jûn.*

Syn bekearing ta de skepper God wurdt hjir befêstige. Syn ûnderfining lit ús begripe dat, foar God, de minske pas minske is as syn hert it byld draacht fan dat fan God. Hy sil it iepenbierje yn syn ynkarneasje yn Jezus Kristus it perfekte godlike model fan leafde en hearrigens.

Dan 7:5 *En sjuch, in twadde bist wie as in bear , en stie oan 'e iene kant; hy hie trije ribben yn 'e mûle tusken 'e tosken, en se seine tsjin him: Kom oerein, yt in protte fleis.*

5a- *En sjuch, in twadde bist wie as in bear , en stie oan 'e iene kant*

Nei de Chaldeeske kening wurde *de sulveren kiste en earms* fan 'e Meden en Perzen *in bear* . De krektens " *dy't oan 'e iene kant stie* " yllustrearret de Perzyske oerhearsking dy't twadde ferskynde nei de Medyske oerhearsking, mar syn feroveringen krigen troch kening Cyrus 2 de Perziër joegen it folle gruttere macht dan dy fan 'e Meden.

5b- *hy hie trije ribben yn 'e mûle tusken 'e tosken, en se seine tsjin him: Kom oerein, yt in protte fleis*

De Perzen sille de Meden dominearje en trije lannen feroverje: Lydia fan 'e rike kening Croesus yn - 546, Babyloanje yn - 539, en Egypte yn - 525.

Dan 7:6 *Nei dit seach ik, en sjuch, in oar wie as in luipaard , en hie fjouwer wjukken op 'e rêch as in fûgel; dit bist hie fjouwer koppen, en de hearskippij waard der oan jûn.*

6a- *Nei dit seach ik, en sjuch, in oar wie as in luipaard*

Idem, *de brutale búk en dijen* fan 'e Grykske hearskers wurde *in luipaard mei fjouwer fûgelwjukken* ; De spots fan 'e Grykske *luipaard* meitsje it **in symboal fan 'e sûnde** .

6b- *en hie fjouwer wjukken op 'e rêch as in fûgel*

De *fjouwer fûgelwjukken* dy't ferbûn binne mei de *luipaard* yllustrearje en befêstigje de ekstreme snelheid fan 'e feroveringen fan syn jonge kening Aleksander de Grutte (tusken -336 en -323).

6c- *dit bist hie fjouwer koppen, en hearskippij waard der oan jûn*

Hjir, " *fjouwer koppen* " mar yn Dan.8 sil it wêze " *fjouwer grutte hoarnen* " dy't oantsjutte de Grykske hearskers, opfolgers fan Alexander de Grutte: Seleucus, Ptolemaeus, Lysimachus, en Cassander.

Dan 7:7 *Nei dit seach ik yn myn nachtfisyen, en sjuch, d'r wie in fjirde bist, freeslik, freeslik en útsûnderlik sterk; hy hie grutte izeren tosken, hy iet, bruts en traape ûnder de fuotten wat oerbleaun wie; it wie oars as alle eardere bisten, en it hie tsien hoarnen.*

7a- *Hjirnei seach ik yn myn nachtfisyen, en sjuch, der wie in fjirde bist, freeslik, freeslik en bûtengewoan sterk*

Hjir wurde *de izeren poaten* fan it Romeinske Ryk wer in meunster *mei izeren tosken en tsien hoarnen* . Want neffens Iepenbiering 13:2 draacht it allinnich de kritearia fan 'e 3 foargeande riken: Sterkte fan 'e *liuw* , befêstige yn dit fers wê't it spesifisearre is: *bûtengewoan sterk* ; de krêft fan 'e *bear* , en de snelheid fan 'e *leopard* **mei de erfenis fan syn sûnde** symbolisearre troch syn vlekken.

7b- *hy hie grutte izeren tosken, hy iet, bruts en traape ûnder de fuotten wat der oerbleaun wie;*

Dizze details jouwe him bloedbad en bloedbaden dy't útfierd binne troch it symboal fan Romeinsk *izer* dy't troch syn pauslike oerhearsking sil trochgean oant it ein fan 'e wrâld.

7c- *it wie oars as alle eardere bisten, en it hie tsien hoarnen.*

De *tsien hoarnen* fertsjintwurdigje de Franken, de Langobarden, de Alemannen, de Angelsaksen, de Fisigoaten, de Boergonden, de Suevi, de Herulen, de Fandalen en de Ostrogoten. Dit binne de *tsien* kristlike keninkriken dy't foarme wurde sille nei it ynstoarten fan it Romeinske Ryk fan 395 ôf, neffens de útlis dy't de ingel oan Daniël yn fers 24 jûn hat.

Dan 7:8 *En ik seach nei de hoarnen, en sjuch, in oare lytse hoarn kaam út har midden, en trije fan 'e earste hoarnen waarden útstutsen foar dy hoarn; en sjuch, hja hie eagen as de eagen fen in man, en in mûle, dy't heechmoedich spriek.*

8a- *Ik seach nei de hoarnen, en sjuch, in oare lytse hoarn kaam út harren midden*

De *lytse hoarn* komt út ien fan 'e *tsien hoarnen*, dy't it Itaalje fan 'e Ostrogoten oantsjuten dêr't de stêd Rome leit en de saneamde pauslike "hillige see", by it Lateranenpaleis op 'e berch Caelius ; Latynske namme betsjut: de himel.

8b- *en trije fan 'e earste hoarnen waarden foar dizze hoarn ôfskuord*

De *ôfskuorde hoarnen* binne gronologysk: de *trije keningen ferlege* fan fers 24, nammentlik de Heruli tusken 493 en 510, dêrnei opienfolgjend, de Fandalen yn 533, en de Ostrogoten yn 538 dy't troch generaal Belisarius yn opdracht fan Justinianus 1e út Rome ferfolge waarden en yn 540 by Ravenna definityf ferslein ^{waarden} . Om't wy de konsekwinsje fan 'e útdrukking *foar dizze hoarn* moatte notearje . Dit betsjut dat *de Hoarn* gjin persoanlike militêre macht hat en profitearret fan 'e wapene macht fan monarchen dy't har bang binne en har religieuze macht en dêrnei it leafst stypje en har folgje. Dizze redenearring sil wurde befêstige yn Dan.8:24 dêr't wy sille lêze: *syn macht sil tanimme, mar net troch syn eigen krêft* en fers 25 sil spesifisearje: *fanwege syn wolfeart en it súkses*

fan syn trúkjies, hy sil hawwe arrogânsje yn de hert . It wurdt dus oantoand dat de wierheid allinich befêstiging krijt troch ferlykbere berjochten byinoar te groepearjen ferspraat yn 'e ferskate haadstikken fan it boek Daniël en breder fan' e hiele Bibel. Ofskieden, de haadstikken fan it boek "segelje" de profesije en har berjochten, de meast subtile en wichtichste bliuwe ûnberikber.

8c- *en sjuch, hja hie eagen as de eagen fen in man*

Yn Rev.9 giet de Geast foar syn beskriuwingen mei de term *lykas* . Op dizze manier suggerearret it in oerienkomst fan uterlik dy't gjin realiteit is. Hjir moatte wy ek de oerienkomst mei *de minske* ynkarneare yn syn folsleinens yn Jezus Kristus, mar hy hat allinich de pretinsje derfan. Mar d'r is mear, om't de "*eagen*" symboalysk binne foar de helderziendheid fan 'e profeten wêrfan Jezus ek it perfekte model is. En de Geast ferwiist nei de profetyske pretinsje fan it pausdom dat úteinlik syn offisjele haadkantoar yn 'e stêd fan it Fatikaan fêstigje sil, in wurd dat betsjut: profetearje, fan it Latynske "vaticinare". It ding sil befêstige wurde yn Rev.2:20, as de Geast dizze roomsk-katolike tsjerke fergeliket mei de *Izebel* dy't de profeten fan JaHWéH deadzje liet, de frjemde frou dy't de Baäls oanbidde, troud troch kening Achab. De ferliking is rjochtfeardige om't pausdom de wiere profeten fan God yn Kristus feroarsaakje om te stjerren op 'e ynset fan' e ynkwisysje.

8d- *en in mûle, dy't spriek mei arrogânsje.*

Yn dit haadstik 7 presintearret de godlike filmmakker en regisseur yn "zoom" it kristlike tiidrek dat him benammen oanbelanget, de perioade tusken it ein fan it Romeinske Ryk en it glorieuze weromkommen fan Kristus yn Michael, syn himelske namme mei Angels. Hy kundiget de komst oan fan in *arrogante kening, ferfolger fan 'e hilligen fan 'e Allerheechste* , dy't godlike religieuze noarmen oanfalt besykje *de tiden en de wet te feroarjen* , de tsien geoaden, mar ek oare godlike oarders. De Geast kundiget syn lêste straf oan; hy sil "*fertarre wurde troch fjoer fanwegen syn arrogante wurden* ." Dêrom wurdt it toaniel fan it himelske oardiel fan it sânde millennium daliks presintearre nei de fermelding fan *syn arrogante wurden* . Foar har hie kening Nebukadnezar ek *arrogânsje toand* , mar hy akseptearre nederich de les fan fernedering dy't God him joech.

Himelsk oardiel

Dan 7: 9 *Ik seach wylst troanen waarden opsetten. En de Alde fan dagen siet. Syn klean wie wyt as snie, en it hier op syn holle wie as suvere wol; syn troan wie as fjûrlammen, en de tsjillen as flammend fjoer.*

9a- *Ik seach, wylst troanen waarden pleatst*

Dit toaniel stiet foar de tiid fan it oardiel dat sil wurde útfierd troch de ferlost hilligen fan Jezus Kristus yn syn oanwêzigens, *sittend op troanen* , yn '**e himel** neffens Rev.4, yn' e *tûzen jier* oanhelle yn Rev.20. Dit oardiel taret de betingsten op foar it **definitive oardiel** , wêrfan de útfiering wurdt yllustrearre yn fers 11.

9b- *En de âldsten fan dagen sieten.*

It is de fergodlike Kristus, de ienige skepper God. De aksje fan it tiidwurd *sit* jout oan op it stopjen fan in steande aktiviteit, it is it byld fan rêst. De himel is

yn absolute frede. Op ierde waarden de goddeleazen ferneatige by it weromkommen fan Kristus.

9c- *Syn klean wie wyt as snie, en it hier fen syn holle wie as suvere wol*

Wyt is it symboal fan 'e perfekte suverens fan God dy't syn hiele natuer oanbelanget op it nivo fan syn klean , symboalen fan syn wurken en it hier fan syn holle dat in kroan is fan suvere en perfekte wiisheid frij fan alle *sûnde* .

Dit fers suggerearret Jes.1:18: *Kom en lit ús pleitsje! seit YaHWéH. As jo sûnden binne as skarlaken, se sille wyt wêze as snie; as se read binne as poarper, dan wurde se as wol.*

9d- *syn troan wie as flammen fan fjoer,*

De *troan* jout it plak oan fan 'e grutte Rjochter, it oardiel fan 'e geast fan God. It wurdt pleatst ûnder it byld fan 'e *flammen fan fjoer* dy't sil wêze *de eagen* fan Kristus de gerjochtichheid yn Rev.1:14 dêr't wy fine de beskriuwingen fan dit fers. It *fjoer* ferneatiget, wat dit oardiel it doel jout om de fijannen fan God en syn útkarden te ferneatigjen. Om't se al dea binne, giet dit oardiel oer de *twadde dea* dy't de feroardielen definityf slaan sil.

9e- *en de tsjillen as in gloednij fjoer.*

De *troan* hat *tsjillen* fergelike mei in *flammend fjoer* dat op 'e ierde oanstutsen wurde sil: Ieb.20:14-15: *de twadde dea is de mar fan fjoer* . De *tsjillen* suggerearje dêrom de beweging fan rjochters fan 'e himel nei ierde foar de útfiering fan 'e útsprutsen oardielen. De libbene God, de grutte Rjochter, beweecht en as de ierde fernijd en suvere is, sil hy wer ferhúzje om syn Keninklike troan dêr te ynstallearjen neffens Iep.21:2-3.

Dan 7:10 *In rivier fan fjoer streamde en kaam foar him út. Tûzentûzenen tsjinnen him, en tsientûzen miljoenen stiene yn syn bywêzen. De rjochters sieten, en de boeken waarden iepene.*

10a- *In rivier fan fjoer streamde en kaam foar him út*

It reinigjende *fjoer* dat út 'e himel delkomt om de sielen fan 'e fallen deaden te fertarren en doe opstien, neffens Iepenbiering 20:9: *En hja teagen op it oerflak fan 'e ierde, en se omsingelen it kamp fan 'e hilligen en de leafste stêd* .

***Mar fjoer kaem út 'e himel en forte se* .**

10b- *Tûzen tûzenen tsjinnen him*

Dat is, in miljoen sielen, fan 'e ***útkarden*** ferlost fan 'e ierde.

10c- *en tsientûzen miljoenen stiene yn syn oanwêzigens*

Tsien miljard ierdske sielen dy't troch God ***roppen binne*** , wurde opwekke en foar him en syn rjochters oproppen om de juste godlike sin fan 'e *twadde dea te lije* , wat befêstige yn Lukas 19:27: *En de rest, bring hjir myn fijannen , dy't my net woene regearje oer har, en deadzje se foar myn oantlit* . Op dizze manier befêstiget de Geast de wurden dy't er troch Jezus spriek yn Matt.22:14: ***Hwent in protte binne neamd, mar in pear binne útkard*** . Dit sil benammen it gefal wêze yn 'e lêste dagen neffens Lukas 18: 8: ... *Mar as de Minskesoan komt, sil hy dan leauwe fine op 'e ierde?*

10d- *De rjochters sieten, en de boeken waarden iepene*

De heechste rjochtbank sil oardielje op basis fan 'e tsjûgenissen dy't it oardiel tastien en de oanklachten yndividueel oanpast foar elke feroardielde siel.

Syn *boeken* befetsje it libben fan in skepsel, bewarre yn it ûnthâld troch God, mei trouwe ingels as tsjûgen, op it stuit ûnsichtber foar Earthlings.

Dan 7:11 *Doe seach ik, fanwegen de arrogante wurden dy't de hoarn spriek; en wylst ik seach, waard it bist deade.*

11a- *Doe seach ik, fanwegen de arrogante wurden dy't de hoarn útsprutsen*

Lykas de wurden " *fanwege arrogante wurden* "oanjaan, dit fers wol ús de oarsaak en gefolch-relaasje sjen litte dy't Gods oardiel definiearret. Hy oardielet net sûnder reden.

11b- *en wylst ik seach, waard it bist fermoarde*

As it *fjirde bist* dat de opfolging fertsjintwurdiget, Keizerlike Rome - tsien Jeropeeske keninkriken - Pauslik Rome, troch fjoer ferneatige wurdt, komt dat **troch** de *arrogante mûnlinge aktiviteit* fan Pauslik Rome; aktiviteit dy't sil trochgean oant de weromkomst fan Kristus.

11c- *en syn lichem waard ferneatige , oerlevere oan it fjoer om te ferbaarnen*

It oardiel slacht tagelyk de *lytse hoarn* en de *tsien boargerhoarnen* dy't it stipen en meidie oan syn sûnden neffens Iep.18:4. *De Fjoermar fan 'e twadde dea* sil se *opsjitte en ferneatige* .

Dan 7:12 *De oare bisten waarden ûntnommen fan harren macht, mar se krigen ferlinging fan it libben oant in bepaalde tiid.*

12a- *De oare bisten waarden fan har macht ûntslein*

Hjir, lykas yn Iepenbiering 19:20 en 21, de Geast docht bliken dat in oar lot wurdt foarsjoen foar de gewoane sûnders fan it heidendom, syn erfgenamten fan 'e erfsûnde trochjûn fan Adam nei de minsklike massa's troch de ierdske skiednis.

12b- *mar in ferlinging fan it libben waard jûn oan harren oant in bepaalde tiid*

Dizze krektens betsjuttet it foardiel fan eardere riken om it ein fan har oerhearsking net oan 'e ein fan' e wrâld te hawwen ûnderfûn, lykas it gefal is foar it 4e ^{Romeinske} bist ûnder syn lêste foarm fan kristlike universele regearing op 'e tiid fan weromkomst fan Jezus Kristus. De ein fan 'e 4e ^{wurdt} markearre troch syn folsleine ferneatiging. Hjirnei sil de ierde *foarmleas en leech bliuwe* yn it byld fan *de ôfgrûn* fan Gen.1:2.

Jezus Kristus, de soan fan 'e minske

Dan 7:13 *Ik seach yn 'e nachtfisyen, en sjuch, yn 'e wolken fan 'e himel kaam ien as de soan fan 'e minske; hy kaem by de Alde fen dagen, en hja brochten him tichter by him.*

13a- *Ik seach yn myn nachtfisyen, en sjuch, op 'e wolken fan 'e himel kaam ien as in minkesoan*

Dizze ferskinning fan 'e soan fan 'e minske smyt ljocht op 'e betsjutting dy't jûn wurdt oan it krekt neamde oardiel. It oardiel heart ta Kristus. Mar yn 'e tiid fan Daniël wie Jezus noch net kommen, sadat God ôfbyldet wat hy sil berikke troch syn ierdske ministearje tidens syn earste komst nei de ierde fan 'e minsken.

13b- *hy kaem ta de âldste fen dagen, en hja brochten him tichter by him.*

Nei syn dea sil hy himsels opwekke, om syn perfekte gerjochtichheid te presintearjen dy't as offer oan 'e misledige God offere waard, om de ferjouwing te krijen fan syn trouwe útkarden, sorteare en selektearre troch himsels. It

presintearre byld leart it prinsipe fan ferlossing krigen troch leauwen yn Gods gewillige offer yn Kristus. En it befêstiget syn jildichheid mei God.

Dan 7:14 *En hja joegen him hearskippij en hearlikheid en in keninkryk; en alle folken, folken en minsken yn alle talen tsjinnen him. Syn hearskippij is in ivige hearskippij dy't net sil foarbygean, en syn keninkryk sil nea ferneatige wurde.*

14a- *Hy krige hearskippij, hearlikheid en keninkryk*

De gegevens fan dit fers binne gearfette yn dizze fersen fan Matt.28:18 oant 20 dy't befêstige dat it oardiel yndied oan Jezus Kristus heart: *Jezus, nei't er benadere wie, spriek sa ta harren: Alle autoriteit is my jûn yn 'e himel en ierde . Gean dêrom en meitsje learlingen fan alle folken, doop se yn 'e namme fan' e Heit en fan 'e Soan en fan' e Hillige Geast, en lear har alles te hâlden wat ik jo gebean haw. En sjuch, ik bin altyd by dy, oant de ein fan 'e wrâld ta .*

14b- *en alle folken, folken en minsken fan elke taal **tsjinnen him***

Yn absolute termen sil it wêze op 'e nije ierde, de âlde fernijd en ferhearlike nei it sânde millennium. Mar de ferlosten sille wurde selektearre út alle *folken, folken en talen* troch de iene heil krigen troch Jezus Kristus, om't se him ***tsjinne*** yn har libben. Yn Iepenbiering 10:11 en 17:15 ferwiist dizze útdrukking nei it kerstene Europa en de Westerske wrâld. Yn dizze groep fine wy de *ien miljoen* bewarre útkarden dy't God tsjinje yn fers 10.

14c- *en syn regear sil nea wurde ferneatige*

De details oanhelle yn Dan.2:44 oangeande him wurde hjir befêstige: *syn regear sil nea ferneatige wurde.*

Dan 7:15 *Wat my oangiet, Daniël, myn geast wie yn my ûnrêstich, en de fisioenen fan myn holle makken my kjel.*

15a- *Ik, Daniël, hie in ûnrêstige geast yn my*

Daniël syn problemen is rjochtfeardige, it fisioen kundiget in gefaar foar de hilligen fan God.

15b- *en de fisioenen yn myn holle makken my bang.*

Meikoarten soe syn fisioen fan Michael itselde effekt op him hawwe, neffens Dan.10:8: *Ik bleau allinnich, en seach dit grutte fisioen; myn krêft mislearre my, myn gesicht feroare fan kleur en waard ûntbûn, en ik ferlear alle krêft.* Taljochting: *de soan fan 'e minske en Michael* binne ien en deselde godlike persoan . *Eangst* sil karakterisearje it regear fan Rome, om't yn dizze twa opienfolgjende oerhearsking, it sil net jaan it folk fan hillige hearskers lykas Nebukadnezar, Darius de Mede en Cyrus 2 de Perzyske.

Dan 7:16 *En ik kaam tichtby ien fan harren dy't dêr stie, en frege him de wierheid oangeande al dizze dingen. Hy fertelde my, en joech my de útlis:*

16a- **Hjir begjinne de ekstra ferklearrings jûn troch de ingel**

Dan 7:17 *Dizze fjouwer grutte bisten, dit binne fjouwer keningen dy't opkomme sille út 'e ierde;*

17a- Tink derom dat dizze definysje likefolle jildt foar de opfolgingen dy't yn Dan.2 troch it byld fan *it stânbyld iepenbiere* wurde as hjir yn Dan.7, troch dat fan de *bisten* .

Dan 7:18 *Mar de hilligen fan 'e Allerheechste sille it keninkryk ûntfange, en se sille it keninkryk hawwe foar altyd, fan ivich oant ivich.*

18a- Deselde opmerking as foar de fjouwer opfolgingen. Nochris giet it fyfde oer it *ivige keninkryk* fan de útkarden dat Kristus bout op syn oerwinning **oer sûnde** en dea.

Dan 7:19 *Doe woe ik de wierheid witte oer it fjirde bist, dat oars wie as alle oaren, ekstreem ferskriklik, mei tosken fan izer en brúnzen spikers, dat iet en bruts en fertrapte wat oerbleaune;*

19a- *dy't izeren tosken hie*

Wy fine hjir, yn 'e *tosken* , it izer al symboal fan' e hurdens fan it Romeinske Ryk oanwiisd troch *de skonken* fan it stânbyld fan Dan.2.

19b- *en nagels fan koper* .

Yn dizze oanfoljende ynformaasje spesifisearret de ingel: *en nagels fan koper* . **It erfgoed fan 'e Grykske sûnde** wurdt dus befêstige troch dit ûnreine materiaal, in alloy dy't symbolisearre it Grykske ryk yn ' *e búk en dijen* fan it stânbyld fan Dan.2.

19c- *dy't iet, bruts en fertrape wat oerbleaun wie*

It iten , of profitearje fan dingen dy't ferovere binne, wat makket dat se groeie - *brekke* , twinge en ferneatigje - *trappe* , ferachtsje en ferfolgje - Dit binne de aksjes dy't de twa opfolgjende "Rome" en har boargerlike en religieuze oanhingers sille oefenje oant by de weromkomst fan Kristus. Yn Rev.12:17: de Geast wiist de lêste "Advintisten" oan mei it wurd " *oerbliuwsel* " .

Dan 7:20 *En út 'e tsien hoarnen dy't op syn holle wiene, en út 'e oare dy't útkamen, en wêrfoar't trije foelen, út dy hoarn dy't eagen hie, in mûle dy't arrogant sprekt, en in grutter uterlik as de oaren* .

20a- Dit fers bringt in tsjinstridich detail nei fers 8. Hoe docht de " *lytse hoarn* " hjir ***in grutter uterlik as de oaren?*** Dit is al syn ferskil mei de oare *keningen* fan 'e *tsien hoarnen* . Se is tige swak en brekber en dochs, troch goedleazens en de eangst foar God dy't se bewearde te fertsjintwurdigjen op ierde, dominearret en manipulearret se har sa't se wol, útsein yn seldsume útsûnderingen.

Dan 7:21 *En ik seach dizze hoarn oarloch meitsje tsjin 'e hilligen, en oerhearske oer harren,*

21a- De paradoks giet troch. Se bewearde dat se de heechste hilligen belibbet en God beskuldiget har fan it ferfolgjen fan syn hilligen. Allinnich ien ferklearring dan: se leit as sykhellet se. It sukses is dat fan in enoarme ferrifeljende en ferneatigjende leagen , heul ferneatigjend fan it paad dat troch Jezus Kristus folge is.

Dan 7:22 *oant de Alde fan dagen kaam en rjocht joech oan 'e hilligen fan' e Allerheechste, en de tiid kaam doe't de hilligen it keninkryk besitten.*

22a- Gelokkich wurdt it goede nijs befêstige. Nei de tsjustere aksjes fan pauslik Rome en har boargerlike en religieuze oanhingers, sil de definitive oerwinning komme ta Kristus en syn útkarden.

Fersen 23 en 24 spesifisearje de folchoarder fan opfolging

Dan 7:23 *Sa spriek er tsjin my: It fjirde bist is in fjirde keninkryk dat sil bestean op 'e ierde, oars as alle keninkriken, en dat sil fortarre de hiele ierde, en traapje it del, en brekke it yn stikken.*

23a- It heidenske Romeinske ryk yn syn keizerlike foarm tusken – 27 en 395.

Dan 7:24 *De tsien hoarnen binne tsien keningen dy't sille ûntstean út dit keninkryk. In oar sil nei har opstean, oars as de earste, en sil trije keningen delbringe.*

24a- It is te tankjen oan dizze krektens dat wy dizze *tsien hoarnen identifisearje kinne* mei de **tsien** kristlike keninkriken foarme op it westlike grûngebiet fan it ynstoarte en ferpletterde Romeinske Ryk. Dit gebiet is dat fan ús hjoeddeiske Jeropa: de EU (of EU).

Dan 7:25 *Hy sil wurden sprekke tsjin 'e Allerheechste, en hy sil de hilligen fan' e Allerheechste ûnderdrukke, en hy sil hoopje de tiden en de wet te feroarjen; en de hilligen scille in tiid en tiden en in heale tiid yn syn hannen oerlevere wirde.*

25a- *Hy sil wurden sprekke tsjin 'e Allerheechste*

God konsintrearret yn dit fers syn feroardieling fan 'e sûnden dy't hy taskriuwt oan it Romeinske pauslike rezjym en oan syn foargongers biskoppen fan Rome troch wa't it kwea begien waard popularisearre, rjochtfeardige en learde oan 'e ûnwittende skaren. De Geast listet de beskuldigings op dy't begjinne mei de meast serieuze: *wurden tsjin de Allerheechste* sels. Paradoksaal genôch bewearre pausen dat se God tsjinje en him op ierde fertsjintwurdigje. Mar krekt dizze pretinsje is de skuld, om't God dizze pauslike pretinsje op gjin inkelde manier goedkart. En as gefolch, alles wat Rome falsk leart oer God, beynfloedet him persoanlik.

25b- *hy sil de hilligen fan 'e Allerheechste ûnderdrukke*

De ûnrjochtfeardige ferfolging *fan 'e hilligen* fan fers 21 wurdt hjir oproppe en befêstige. Oardielen wurde útsprutsen troch religieuze tribunalen dy't de namme fan "hillige ynkwisysje" drage. Marteling wurdt brûkt om ûnskuldige minsken te twingen har skuld te erkennen.

25c- *en hy sil hoopje te feroarjen de tiden en de wet*

Dizze beskuldiging jout de lêzer de kâns om de fûnemintele wierheden fan 'e oanbidding dy't jûn wurde oan' e wiere, libbene en iennichste God opnij te fêstigjen.

De prachtige oarder dy't troch God fêstige waard, waard feroare troch de Romeinske muontsen. Neffens Exodus 12:2 sei God tsjin 'e Hebreërs by de úttocht út Egypte: ***Dizze moanne sil de earste fan 'e moannen foar jo wêze; it sil foar jo de earste moanne fan it jier wêze*** . Dit is in oarder, gjin ienfâldich foarstel. En om't heil komt fan 'e Joaden neffens Jezus Kristus, sûnt de Exodus, komt elk wêzen dat it heil yngiet ek yn 'e famylje fan God, wêr't syn oarder moat regearje en respektere wurde. Dit is de wiere lear fan heil, en is sûnt de tiid fan 'e apostels west. Yn Kristus krige it Israel fan God in geastlik aspekt, it is net minder syn Israel dêr't er syn oarder en syn learingen foar fêstige. Neffens Rom.11:24 wurdt de heidenske bekearing ent yn de Hebrieuske woartel en stam fan Abraham, net oarsom. Hy wurdt troch Paulus warskôge foar ûnleauwe dat fataal wurden is foar de opstannige Joaden fan it âlde forboun en it sil like fataal wêze foar de opstannige kristenen fan it nije; dy't direkt oangiet it roomsk-katolike leauwen, en de stúdzje fan Dan.8 sil befêstigje it, sûnt 1843, protestantske kristenen.

Wy binne mar oan it begjin fan in lange profetyske iepenbiering dêr't de godlike beskuldiging makke yn dit fers is omnipresent, om't de gefolgen binne ferskriklik en dramatysk. De tiden feroare troch Rome soargen:

1 - de sabbatical rêst fan it 4e^{gebod} fan God. De sânde dei is sûnt 7 maart 321 ferfongen troch de earste dei, hâlden as in wrâldske dei en begjin fan 'e wike troch God. Boppedat, dizze earste dei waard oplein troch de Romeinske keizer Konstantyn I^{doe't} it waard wijd oan 'e oanbidding fan 'e "fereare unconquered sinne", de sinne fergodlike troch de heidenen, al yn Egypte, bibelske symboal fan sûnde . Daniël 5 liet ús sjen hoe't God straft de skandalich dien oan him, de minske wurdt dus warskôge en hy wit wat wachtet him as God oardielet him as hy oardiele en fermoarde kening Belsazar. De sabbat hillige troch God fan 'e stifting fan' e wrâld hat de dûbele skaaimerken fan it wêzen oer **tiid en** godlike wet, lykas ús fers neamt.

2 - It begjin fan it jier, dat oarspronklik yn 'e maitiid plakfûn, in wurdt dat earste kear betsjut, waard feroare om oan it begjin fan 'e winter plak te nimmen.

3 - Neffens God komt de feroaring fan 'e dei by sinne ûndergong, yn' e oarder nachtdei, net om middernacht, om't it ritmysk is en markearre is troch de stjerren dy't hy mei dizze bedoeling makke.

De feroaring yn 'e wet giet folle djipper as it ûnderwerp fan 'e sabbat. Rome hat de gouden gerei fan 'e timpel net ûntreinige, it autorisearre himsels om de oarspronklike tekst fan 'e wurden te feroarjen dy't troch God skreaun binne mei syn finger op 'e stiennen tafels jûn oan Mozes. Dingen sa hillich dat it oanreitsjen fan 'e arke, dêr't se waarden fûn, waard slein troch God mei direkte dea.

25c- en de hilligen sille oerlevere wurde yn syn hannen foar in tiid, tiden en in heale tiid

Wat betsjut *in tiid* ? De ûnderfining fan kening Nebukadnezar jout ús it antwurd yn Dan.4:23: *Se sille jo út 'e minsken ferdriuwe, jo sille wenje by de beesten fan it fjild, se sille jo gers jaan te iten as oxen; **en saun kear sil foarbygean dy**, oant jo witte dat de Allerheechste hearsket oer it keninkryk fan minsken en jout it oan wa't er wol.* Nei dizze drege ûnderfining sei de kening yn fers 34: ***Nei de fêststelde tiid sloech ik, Nebukadnezar, myn eagen op nei de himel, en de ferstân kaam werom nei my** . Ik ha seinge de Allerheechste, Ik haw priizge en ferhearlike Him dy't libbet foar ivich, waans hearskippij is in ivige hearskippij, en waans keninkryk duorret fan generaasje op generaasje .* Wy kinne ôfliede dat dizze *sân kearen* fertsjintwurdigje *sân jier* sûnt de doer begjint en einiget yn 'e rin fan syn libben. Wat God *tiid* neamt, is dus de tiid dy't it duorret foar de ierde om ien folsleine revolúsje fan 'e sinne te foltôgjen. Dêrút komme in protte berjochten nei foaren. God wurdt symbolisearre troch de sinne en as in skepsel opkomt yn grutskens, om it op syn plak te setten, seit God tsjin it: "Rûn om myn godlikens hinne en learje wa't ik bin". Foar Nebukadnezar binne sân beurten nedich, mar effektyf. In oare les sil oangean fan 'e doer fan 'e pauselike regearing, ek profetearre troch de term " *tiid* " yn dit fers. Yn ferliking mei de ûnderfining fan Nebukadnezar straft God kristlike grutskens troch it oer te jaan oan **dommens foar in tiid, tiden en heale tiid** fan profetyske jierren. Fan 7 maart 321 ôf makken grutskens en ûnwittendheid yn dommens minsken it iens om de oarder te respektarjen dy't in gebod fan God feroare; wat de nederige slaaf fan Kristus net neikomme kin, oars soe er himsels ôfsnien fan syn ferlosser God.

Dit fers liedt ús om de echte wearde te sykjen en de datums fan it begjin en ein fan dizze profetearre doer. Wy sille ûntdekke dat it 3 jier en seis moannen

fertsjintwurdiget. Yn feite sil dizze formule opnij ferskine yn Rev.12:14 wêr't it parallele is mei de formule *1260 dagen* fan fers 6. De tapassing fan 'e koade fan Ezé.4: 5-6, *ien dei foar in jier*, sil it mooglik meitsje om te begripen dat dit echt 1260 lange en ferskriklike jierren binne, fan lijen en dea.

Dan 7:26 *Dan sil it oardiel komme, en syn hearskippij sil fan him ôfnommen wurde, en it sil foar altyd ferneatige en ferneatige wurde.*

2a- Beljochtet it belang fan dizze krektens: it oardiel en it ein fan 'e oerhearsking fan 'e pausen komme tagelyk foar. Dit bewiist dat it neamde oardiel net sil begjinne foar it weromkommen fan Kristus. Yn 2021 binne pausen noch aktyf, dus it oardiel oanhelle yn Daniël begon net yn 1844, Advintistyske bruorren.

Dan 7:27 *It keninkryk en de hearskippij en de grutheid fan alle keninkriken ûnder de himel sille jûn wurde oan it folk fan 'e hilligen fan' e Allerheechste. Syn regear is in ivige regearing, en alle hearskers sille him tsjinje en harkje.*

27a- It oardiel wurdt dêrom goed útfierd nei it weromkommen yn hearlikheid fan Kristus en de oprop nei de himel fan syn útkarden.

27b- *en alle oersten sille him tsjinje en him hearre*

As foarbylden lit God ús de trije *hearskers sjen* dy't yn dit boek presintearre wurde: de Chaldeeske kening Nebukadnezar, de Medyske kening Darius, en de Perzyske kening Cyrus 2.

Dan 7:28 *Hjir einige de wurden. Ik, Daniël, wie ekstreem ûnrêstich troch myn tinzen, ik feroare kleur, en ik hold dizze wurden yn myn hert.*

28a- Daniël syn problemen is noch terjochte, om't op dit nivo de bewiis fan 'e identiteit fan it pauslike Rome noch net oan krêft; syn identiteit bliuwt noch in al tige oertsjûgjende "hypothese", mar dochs in "hypothese". Mar Daniël 7 foarmet allinich de twadde fan 'e sân profetyske platen presintearre yn dit boek fan Daniël. En al, wy hawwe kinnen sjen dat de berjochten levere yn Dan.2 en Dan.7 binne identyk en komplemintêr. Elke nije side sil ús ekstra eleminten bringe dy't boppe de al útfierde stúdzjes sille wurde lein , sil it berjocht fan God fersterkje en fersterkje, dat sa mear en dúdliker sil wurde.

De hypoteze dat de "*lytse hoarn*" fan dit haadstik 7 pauslik Rome is, moat noch wurde befêstige. It ding sil dien wurde. Mar lit ús dizze histoaryske opfolging al betinke dy't Rome oanbelanget, "*it 4e meunsterlike bist mei izeren toskan*". It wiist it Romeinske Ryk oan, folge troch de "*tsien hoarnen*" fan frije en ûnôfhinklike Jeropeeske keninkriken dy't yn 538 opfolge waarden troch de "*lytse hoarn*" dy't as pauslik ferneamd waard, dizze "*andere kening*", wêrfoar "*trije hoarnen of trije keningen*", de Herules, de Fandalen en de Ostrogoten wurde tusken 493 en 538 yn fersen 8 en 24 ferneatige.

Daniël 8

Dan 8: 1 *Yn it tredde jier fan it regear fan kening Beltsazar, Ik Daniël seach in fizioen, neist dat ik hie sjoen earder.*

1a- De tiid is foarby: 3 jier. Daniël krijt in nij fisioen. Yn dizze binne d'r mar twa bisten dy't dúdlik identifisearre binne yn fersen 20 en 21 mei de *Meden en Perzen en de Griken* dy't yn 'e foarige fizioenen it 2e^{en} 3e^{Ryk wiene} fan 'e profeteare suksesjes. Yn 'e rin fan' e tiid komme de bisten yn 'e fisioenen hieltyd dúdliker oer oan 'e riten fan 'e Hebreërs. Dan.8 presintearret *in raem en in geit* ; de bisten oanbean yn it offer fan 'e *Fersoeningsdei* fan' e Joadske rite. Wy kinne dus it symboal fan 'e sûnde fernimme yn' e superposysje fan it Grykske ryk: *de brutale búk en dijen* fan Dan.2, *de luipaard* fan Dan.7 en *de geit* fan Dan.8.

Dan 8:2 *Doe't ik dit fizioen seach, like it my ta dat ik yn Susan wie, de haadstêd, yn 'e provinsje Elam; en yn myn fizioen wie ik by de rivier de Ulai.*

2a- Daniël is yn Perzje by de rivier de Karoun dy't yn syn tiid de Ulai wie. De Perzyske *haadstêd* en it *riviersymboal* fan in folk jouwe in geografysk plak fan ferwizing oan foar de fisy dy't God har jaan sil. De profetyske berjochten jouwe dêrom weardefolle geografyske gegevens yn dit haadstik dy't misten yn haadstikken 2 en 7.

Dan 8:3 *En ik sloech myn eagen op, en seach, en sjuch, in raem stie foar de rivier, en hy hie hoarnen; dy hoarnen wiene heech, mar de iene wie heger as de oare, en hy riisde as lêste.*

3a- Dit fers vat de skiednis fan Perzië gear, yllustrearre troch dizze *ram* waans *hoarn de heechste* fertsjintwurdiget it, om't it yn 't earstoan dominearre waard troch syn bûnsgenoat Mede, it lêst boppe it riisde troch de komst oan 'e macht fan kening Cyrus 2 de Perz, yn 539, de lêste tiidgenoat fan Daniël neffens Dan.10:1. Mar hjir wiis ik op in probleem fan echte datum, om't histoarysk it eachtsjûge tsjûgenis fan Daniël folslein negearje dy't, yn Dan.5:31, de ferovering fan Babylon taskriuwt oan 'e Medyske kening Darius dy't Babylon organisearre yn 120 satrapien neffens Dan. 6: 1. Syrus kaam oan 'e macht nei de dea fan Darius, dus net yn 539 mar in bytsje letter, of krekt oarsom, de ferovering troch Darius koe in bytsje foar de datum - 539 plakfine.

3b- In godlike subtiliteit ferskynt yn dit fers, yn 'e foarm dy't brûkt wurdt om in lytse en in grutte hoarn oan te jaan. Dit befêstiget dat de soarchfâldich mijde útdrukking " *lytse hoarn* " spesifyk en eksklusyf hechte is oan de identiteit fan Rome.

Dan 8:4 *Ik seach de raem mei syn hoarnen slaan nei it westen, en nei it noarden en nei it suden; gjin bist koe him tsjinhâlde, en der wie gjinien om syn slachtoffers te rêden; hy die wat er woe, en hy waard machtich.*

4a- It byld fan dit fers yllustrearret de oerienfolgjende fazen fan 'e Perzyske feroveringen dy't har liede nei it ryk, de oerhearsking fan 'e kening fan 'e keningen.

Yn *it Westen* : Cyrus 2 makke tusken – 549 en – 539 in alliânsje mei de Chaldeërs en de Egyptners.

Yn *it noarden* : Lydia fan kening Croesus waard yn – 546 ferovere

Middeis : Syrus feroveret Babyloanje troch de Medyske kening Darius op *te* folgjen nei - 539 en letter sil de Perzyske kening Kambyses 2 Egypte yn - 525 feroverje.

4b- *en hy waard machtich*

Hy berikte de keizerlike *macht* dy't makke Perzië de earste ryk profetearre yn dit haadstik 8. It wie it 2e ^{ryk} yn de fisioenen fan Dan.2 en Dan.7. Yn dizze macht it Perzyske Ryk útwreide nei de Middellânske See oanfallen Grikelân dy't stoppe by Marathon yn - 490. De oarloppen wer op.

Dan 8:5 *Wylst ik goed seach, sjuch, in geit kaam út it westen, en rûn oer de hiele ierde op syn gesicht, sûnder it oan te reitsjen; dizze geit hie in grutte hoarn tusken de eagen.*

5a- Fers 21 identifisearret de geit dúdlik: *De geit is de kening fan Javan, De grutte hoarn tusken syn eagen is de earste kening* . *Javan*, is de âlde namme fan Grikelân. Troch de swakke Grykske keningen te negearjen, bout de Geast syn iepenbiering op 'e grutte Grykske oerwinner Alexander de Grutte.

5b- *sjuch, in geit kaam út it westen*

Geografyske oantsjuttingen wurde noch jûn. De geit komt út it Westen yn relaasje ta it Perzyske Ryk nommen as in geografyske referinsjelokaasje.

5c- *en reizge oer de hiele ierde op har oerflak, sûnder it oan te reitsjen*

It boadskip is analoog oan de fjouwer fûgelwjukken fan de luipaard fan Dan.7:6. Hy ûnderstrekent de ekstreme snelheid fan 'e feroveringen fan dizze jonge Masedoanyske kening dy't oer tsien jier syn oerhearsking útwreidzje sil oant de rivier de Indus.

5d- *dizze geit hie in grutte hoarn tusken de eagen*

De identiteit wurdt jûn yn fers 21: *De grutte hoarn tusken syn eagen is de earste kening*. *Dizze kening* is Aleksander de Grutte (– 543 – 523). De Geast jout it it uterlik fan 'e Unicorn, in fabulous mytysk bist. Hy ferkent dêrmei de ûnútpullike fruchtbere ferbylding fan in Grykske maatskippij dy't fabels útfûn dy't tapast wurde op religy en waans geast de iuwen trochstutsen hat oant ús tiid yn it ferrifeljend kristlike Westen. It is in aspekt fan *sûnde* dat wurdt befêstige troch it byld fan 'e *geit* , it bist dat de rol fan *sûnde spile* yn 'e hillige jierlikse rite fan 'e "dei fan fersoening". De krusiging fan 'e Messias Jezus realisearre yn syn godlike

folseinens dizze rite moast nei him ophâlde ... mei geweld, troch de ferneatiging fan 'e timpel en it Joadske folk troch de Romeinen yn 70.

Dan 8:6 *En hy kaam ta de raem dy't hoarnen hie, dy't ik foar de rivier stean seach, en hy rûn op him yn al syn grime.*

6a- Aleksander de Grutte set syn oanfal út tsjin de Perzen waans kening Darius 3 is. Dy lêste wurdt ferslein by Issus, hy flechtet mei syn bôge, syn skyld en syn mantel, en ek syn frou en syn erfgenamt efter, yn – 333 Hy sil letter fermoarde wurde troch twa fan syn grutten.

6b- *en hy rûn op him yn al syn grime*

Dizze **fury** is histoarysk terjochte. It waard foarôfgien troch dizze útwikseling tusken Darius en Alexander: "Foardat Alexander Darius moete, stjoerde de Perzyske kening him kado's dy't bedoeld wiene om har respektive posysjes as kening en bern te ûnderstreekjen - Alexander wie doe noch in jonge man. prins novice yn 'e keunst fan oarloch (tak I, riem 89). Darius stjoert him in kûgel, in sweep, in hynderrem en in sulveren doaze fol goud. In brief dy't de skat begeliedt, ferljochtet de eleminten: de bal is sa dat hy trochgiet te spyljen as it bern dat hy is, de rem om him te learen om himsels te behearskjen, de sweep om him te korrigearen en it goud stiet foar it earbetoan dat de Masedoaniërs betelje moatte. de Perzyske keizer.

Alexander lit gjin teken fan lilken sjen, nettsjinsteande de eangst foar de boaden. Krektoarsom, hy freget harren om Darius te lokwinskje mei syn finesse. Darius, seit er, wit de takomst, om't hy Alexander in bal joech dy't syn takomstige ferovering fan 'e wrâld foarstelt, de rem betsjut dat alles him ûnderjaan sil, de sweep sil wêze om dejingen te straffen dy't tsjin him opkomme en de goud suggerearret de earbetoan dy't hy sil ûntfange fan al syn ûnderwerpen. Profetysk detail, Alexander hie in hynder dêr't hy de namme "Bucephalus" joech dy't betsjut, mei in augmentative foarheaksel, "kop". Yn al syn fjildslaggen sil hy oan 'e "haad" fan syn leger wêze, wapen yn 'e hân. En hy sil foar "tsien jier" de hearskjende "haad" wurde fan 'e wrâld bedekt troch de profesije. De bekendheid dêrfan sil de Grykske kultuer befoarderje en de **sûnde** dy't it stigmatisearret.

Dan 8:7 *Ik seach him nei de raem kommen en lilk op him wêze; hy sloech de raem en bruts de beide hoarnen, sûnder dat de raem de krêft hie om him tsjin te stean; hy smiet him op 'e grûn en trape him, en der wie gjinien om de raem te rêden.*

7a- De oarloch lansearre troch Aleksander de Grutte: yn - 333, by Issus, waard it Perzyske kamp ferslein.

Dan 8:8 *En de geit waerd tige sterk; mar do't er sterk wier, briek syn greate hoarn. Fjouwer grutte hoarnen kamen op om it te ferfangen, nei de fjouwer wynen fan 'e himel.*

8a- *syn grutte hoarn bruts*

Yn 323 stoar de jonge kening (– 356 – 323) sûnder erfgenamt op 32-jierrige leeftyd, yn Babel.

8b- *Fjouwer grutte hoarnen kamen op om it te ferfangen, yn 'e fjouwer wynen fan 'e himel.*

De ferfangers fan 'e deade kening wiene syn generaals: de diadochi. Der wiene tsien fan harren doe't Alexander stoar en 20 jier lang fochten se ûnderinoar oant it punt dat oan 'e ein fan 20 jier mar fjouwer oerlibbenen oerbleaun. Elk fan

harren stifte in keninklike dynasty yn it lân dêr't hy dominearre. De grutste is Seleucus bekend as Nicator, hy stifte de "Seleucide" dynasty dy't regearre oer it keninkryk Syrje. De twadde is Ptolemaios Lagos, hy stifte de "Lagid" dynasty dy't regearre oer Egypte. De tredde is Cassandros dy't regearret oer Grikelân, en de fjirde is Lysimachus (Latynske namme) dy't regearret oer Thrakië.

It profetyske berjocht basearre op geografy giet troch. De fjouwer kardinale punten fan 'e fjouwer wynen fan' e himel befêstigje de identiteit fan 'e lannen fan' e oanbelangjende fjochters.

It weromkommen fan Rome, de lytse hoarn

Dan 8:9 *Ut ien fan harren kaam in lytse hoarn , dy't sterk groeide nei it suden, nei it easten, en nei it moaiste lân.*

9a- It aspekt fan dit fers beskriuwt de útwreidingen fan in keninkryk dat op syn beurt in dominearjend ryk sil wurde. Lykwols, yn 'e foarige lessen en yn' e skiednis fan 'e wrâld is it opfolger keninkryk fan Grikelân Rome. Dizze identifikaasje wurdt fierder rjochtfearde troch de útdrukking "lytse hoarn" dy't dizze kear, yn tsjinstelling ta wat dien waard foar de koartere Medianhoarn, dúdlik oanhelle. Dit lit ús sizze dat dizze "lytse hoarn" symbolisearret, yn dit ferbân, it groeiende republikeinske Rome. Want, it grypt nei it easten yn, as plysjeminsken fan 'e wrâld, faak om't it oproppen wurdt om in pleatslik konflikt tusken tsjinstanners op te lossen. En dit is de krekte reden dy't it byld dat folget rjochtfeardeget.

9b- *Fan ien fan harren kaam in lytse hoarn*

De foarige dominator wie Grikelân, en it is út Grikelân dat Rome komt te dominearjen yn dizze eastlike sône dêr't Israel leit; Grikelân, ien fan de fjouwer hoarnen.

9c- *dy't sterk útwreidet nei it suden, nei it easten en nei it moaiste fan lannen.*

De Romeinske groei begjint fan har geografyske lokaasje earst **nei it suden** . Skiednis befêstiget dit , Rome giet yn 'e Punyske oarloegen tsjin Kartago, it hjoeddeiske Tunis, om - 250.

De folgjende faze fan útwreiding fynt plak **nei it easten** troch yngripen yn **ien fan de fjouwer hoarnen** : Grikelân, om - 200. It waard dêr troch de Aetolian Grykske kompetysje oproppen om it tsjin de Achaean bûn te stypjen (Aetolia tsjin Achaia). Op Grykske grûn oankommen soe it Romeinske leger it nea ferlitte en soe hiel Grikelân fan - 160 ôf in Romeinske koloanje wurde.

Fanút Grikelân sil Rome syn útwreiding trochgean troch in foet te setten yn Palestina en Judea dy't yn - 63 in provinsje Rome wurde sil ferovere troch de legers fan generaal Pompejus. It is dit Judéa, dat de Geast oantsjut mei dizze prachtige útdrukking: **De moaiste fan lannen** , útdrukking oanhelle yn Dan.11:16 en 42, en Ezé.20:6 en 15.

De hypoteze wurdt befêstige, de " lytse hoarn " is Rome

Dizze kear is twifel net mear tastien, it pauslike rezjym fan Dan.7 wurdt ûntmaskere, dus, it oerslaan fan 'e ûnnedige ieuwen, liedt de Geast ús nei it tragyske oere dat Rome, ferlitten troch de keizers, syn oerhearsking ûnder in religieuze foarm fan Kristlik uterlik dêr't hy de aksjes oan taskriuwt dy't

iepenbiere wurde troch de symboalen fan fers 10 dy't folget. Dit binne de aksjes fan 'e " *ferskillende* " kening fan Dan.7.

Keizerlike Rome dan Pauslik Rome ferfolge de hilligen

Twa opienfolgjende lêzingen foar dit inkele fers

Dan 8:10 *Se gyng op nei it leger fan 'e himel, en se brocht in diel fan dat leger en guon fan 'e stjerren nei de ierde, en treau se ûnder de foetten.*

10a- *Se stie op nei it leger fan 'e himel*

Troch " sy " te sizzen, hâldt de Geast as doel de identiteit fan Rome, yn 'e gronologyske folchoarder fan syn útwreidingen, nei ferskate foarmen fan regearing dêr't er yn Ieb. 17:10 op ferwiist, berikte Rome it ryk ûnder it regear fan 'e Romeinske keizer Octavianus bekend as Augustus. En it wie yn syn tiid dat Jezus Kristus berne waard út 'e Geast, yn it noch jongfaam lichem fan Maria, de jonge frou fan Joazef; beide keazen foar de iennichste reden fan harren hearren ta de line fan kening David. Nei syn dea, ienris opstien troch himsels sa't hy hie oankundige, fertroude Jezus oan syn apostels en syn learlingen de missy fan it oankundigjen fan it goede nijs fan ferlossing (it Evangeelje) om útkarde minsken oer de hiele wrâld te meitsjen. Op dit stuit konfrontearre Rome sêftmoedigens en kristlik pasifisme; sy yn 'e rol fan 'e slachter, de learlingen fan Kristus yn dy fan 'e slachte lammen. Ten koste fan in protte martlersbloed fergiet, ferspraat it kristlike leauwen oer de hiele wrâld en benammen yn 'e haadstêd fan it ryk, Rome. It ferfolgjen fan it keizerlike Rome komt op tsjin kristenen. Yn dit fers 10 oerlappe twa aksjes fan Rome. De earste giet oer de keizerlike en de twadde, de pauslike. Yn it keizerlike rezjym kinne wy de aksjes dy't him oanhelle binne al taskriuwe:

Se stie op nei it leger fan 'e himel : se konfrontearre de kristenen. Efter dizze symboalyske útdrukking, *bewapene mei de himel* , is de kristlike útkarde, neffens dêr't Jezus syn leauwigen al neamd hie: *boargers fan it keninkryk fan 'e himel* . Fierders fergeliket Dan.12:3 de wiere *hilligen* mei de *stjerren* dy't ek binne, *it sied* fan Abraham fan Gen.15:5. By earste lêzing, it weagjen om de soannen en dochters fan God te martlerjen is foar it heidske Rome al in arrogante aksje en in ûnweardige en ûnrjochtfeardige ferheffing . By twadde lêzing is de oanspraak fan 'e biskop fan Rome om as paus de útkarde fan Jezus Kristus fan 538 ôf te regearjen ek in arrogante aksje, en in noch mear ûnweardich en ûnrjochtfeardige ferheffing .

Se liet in part fan dit leger en de stjerren op 'e grûn falle, en se traape se : se ferfolge se en fermoarde se om har befolking yn har arena's ôf te lieden. De ferfolgers binne benammen Nero, Domitianus en Diocletianus de lêste offisjele ferfolger tusken 303 en 313. By earste lêzing, dizze dramatyske perioade wurdt behannele yn Apo.2 ûnder de symboalyske nammen "fan Efeze", de tiid doe't Johannes ûntfangt syn godlike Iepenbiering *neamd* " Apocalypse" en " Smyrna " . By twadde lêzing, taskreaun oan pauslik Rome, wurde dizze aksjes yn Apo.2 pleatst ûnder de perioaden neamd " Pergamum " d.w.s. brutsen alliansje of oerhoer en "Thyatira", d.w.s. grouweltsjes en deaden. Sei, *en se fertrape se*, de Geast rekkenet beide Romeinen deselde soarte fan bloeddorstige aksjes. It tiidwurd *fertrape* en syn útdrukking *fertrape ûnder de fuotten* wurde taskreaun oan it heidske Rome yn Dan.7:19. Mar de aksje fan *it treppen* sil trochgean oant

it ein fan 'e 2300 jûnsmoarn fan fers 14 fan dit haadstik 8 neffens de ferklearring fan fers 13: *Oant wannear sille de hilligens en it leger wurde **treau** ?* Dizze aksje waard folbrocht yn 'e tiid fan' e kristlike tiid en wy moatte dêrom taskriuwe it pauslik Rome en syn monargyske stipe; hokker skiednis befêstiget. Lit ús lykwols in wichtich ferskil opmerke. Pagan Rome lit de hilligen fan Jezus Kristus allinich letterlik *op 'e grûn falle* , wylst pauslike Rome, troch har falske religieuze ynstruksje, se geastlik *op' e grûn lit falle* , foardat se letterlik ferfolgje.

De sporadyske ferfolgingen gongen troch mei ôfwikselingen fan frede oant de komst fan keizer Konstantyn I ^{dy't} in ein makke oan 'e ferfolgingen tsjin kristenen mei it edikt fan Milaan, syn Romeinske haadstêd, yn 313, dat de term útmakket fan 'e perioade fan " *tsien jier* " fan ferfolgingen dy't it " *Smyrna* "-tiidrek fan Ieb.2:8 karakterisearje. Troch dizze frede sil it kristlike leauwe neat winne, en sil God in protte ferlieze. Want sûnder de barriêre fan ferfolging binne de ferplichtingen fan 'e ûnbekearden ta dit nije leauwen oerfloedich en fermannichfâldigje troch it hiele ryk en benammen yn Rome dêr't it bloed fan 'e martlers it meast streamde.

It is dêrom oan dizze tiid dat wy it begjin fan 'e twadde lêzing fan dit fers ferbine kinne. De iene dêr't Rome kristen wurdt troch it folgjen fan de oarders fan de keizer Konstantyn dy't yn 321 krekt in edikt útjûn hat dat de feroaring fan 'e wyklikse rêstdei oarderet: de sânde dei sabbat wurdt ferfongen troch de earste dei fan 'e wike; yn dy tiid, wijd troch de heidenen oan 'e oanbidding fan' e god " fererear ûnferovere sinne ". Dizze aksje is like serieuus as *yndrinken de gouden gerei fan 'e timpel* , mar dizze kear sil God net reagearje, de oere fan it lêste oardiel sil genôch wêze. Mei syn nije dei fan rêst, Rome sil útwreidzje syn kristlike lear troch it hiele ryk, en syn pleatslike gesach, de biskop fan Rome sil winne yn prestiizje en stipe, oant de heechste ferheging de pauslike titel jout him by dekreet, yn 533 , de Byzantynske keizer Justinianus ¹ Pas mei it ferdriuwen fan 'e fijannige Ostrogoten naam de earste regearjende paus, Vigilius, syn pauslike sit yn Rome, by it Lateranenpaleis dat op 'e berch Caelius boud waard. De datum 538 en de komst fan 'e earste paus markeart it folbringen fan 'e aksjes beskreaun yn fers 11 dy't folget. Mar it is ek it begjin fan de 1260 deijierren fan it regear fan de pausen en alles wat harren oangiet en dat iepenbiere waard yn Dan.7. In oanhâldend bewâld wêryn't de hilligen wer *ûnder de fuotten fertrape* wurde, mar dizze kear, troch Romeinske pauslike religieuze oerhearsking en har boargerlike oanhingers, de monarchen, en de hichte dêrfan ... yn 'e namme fan Kristus.

Spesifike aksjes fan pausdom oprjochte yn 538

Dan 8:11 *Hja gyng oerein ta de legerkaptein, en naam it ivige ~~offer fan him ôf, en sloech it plak om~~, de stifting fan syn hillichdom.*

11a- *Se gie op nei it haad fan it leger*

Dizze lieder fan it leger is logysk en bibelsk Jezus Kristus, neffens Ef.5:23: *want de man is it haad fan 'e frou, lykas Kristus it haad is fan 'e tsjerke, dy't syn lichem is, en wêrfan hy de Ferlosser.* It tiidwurd " *sy rose* " is goed keazen, om't krekt, yn 538, Jezus yn 'e himel is wylst it pausdom op ierde is. De himel is bûten har berik, mar " *sy kaam op* " troch manlju te leauwen dat se him op ierde

ferfangt. Ut 'e himel hat Jezus net folle kâns om manlju te foarkommen fan' e trap dy't de duvel foar har set hat. Boppedat, wêrom soe er it dwaan, as hy se sels oerjout oan dizze trap en al syn flokken? Want wy hawwe goed lêzen, yn Dan.7:25, " *de hilligen sille wurde oerlevere yn syn hannen foar in tiid, kear (2 kear) en in heale tiid* "; se wurde mei opsetsin oerlevere troch de God Kristus, fanwegen de *feroare tiden en de wet* . De wet wizige yn 321 troch Konstantyn oangeande de sabbat, fansels, mar boppe alles, *de wet feroare* troch it Romeinske pausdom, nei 538 dêr't dêr, it is net allinnich de sabbat dy't wurdt beynfloede en oanfallen, mar de hiele wet dy't reworked Rome ferzje.

11b- naam it *ivige offer fan him-ôf*

Ik wiis op it ûntbrekken fan it wurd offer yn 'e oarspronklike Hebrieuske tekst. Dat sei, syn oanwêzigens suggerearret de kontekst fan 'e âlde alliânsje, mar dit is net it gefal lykas ik krekt haw oantoand. Under it nije ferbûn *offer en offer* ophâlden, de dea fan Kristus, yn 'e midden fan' e wike oanhelle yn Dan.9:27, hawwen makke dizze riten nutteloos. Der bleau lykwols wat oer fan it âlde forboun: it amt fan 'e hegepryster en foarbidder foar de sûnden fan 'e minsken dy't ek de himelske tsjinst profetearren dy't Jezus folbrocht yn it foardiel fan allinnich syn útkarden kocht troch syn bloed sûnt syn opstanning. Kristus kaam werom nei de himel, wat wie der oer om fan him ôf te nimmen? Syn prysterlike funksje is syn eksklusieve rol as foarbidder om de sûnden fan syn útkarden te ferjaan. Yndied, sûnt 538, de oprjochting op ierde, yn Rome, fan in lieder fan 'e Tsjerke fan Kristus makke it himelske ministearje fan Jezus idel en nutteloos. Gebeden geane net mear troch him hinne en sûnders bliuwe dragers fan har sûnden en har skuld tsjin God. Hebr.7:23 befêstiget dizze analyze, sizzende: " *Mar hy, om't hy foar altyd bliuwt, hat in prysterskip dat net oerdraachber is* ." De feroaring fan hearsker op ierde rjochtfeardiget de ôfgryslke fruchten droegen troch dit kristendom sûnder Kristus; fruchten profetearre troch God oan Daniël. Wêrom waarden kristenen rekke troch dizze skriklike flok? It folgjende fers 12 sil it antwurd jaan: *fanwegen sûnde* .

De identifikaasje fan 'e ivige dy't krekt is útfierd sil tsjinje as basis foar de berekningen mei help fan de durations 1290 en 1335 day-years dy't sil wurde foarsteld yn Dan.12:11 en 12; de fêststelde basis wie de datum 538, doe't it *ivige prysterskip* stellen waard troch de ierdske pauslike lieder.

11c- *en omkeard # ~~plak~~, de basis fen syn hillichdom*

Fanwege de kontekst fan it nije ferbûn, tusken de twa mooglike betsjuttingen fan it Hebrieuske wurd "mecon" oerset mei "plak" behâlde ik syn oersetting "basis" krekt sa legitimearre en better oanpast oan 'e kontekst fan' e kristlike tiid dy't rjochte is troch de profesije .

hillichdom faak wurdt besprutsen , wat betiizjend is. It is lykwols mooglik net ferrifelje te wurden ôfhinklik fan it tiidwurd dat de aksje markearret dy't wurdt dien by it *hillichdom* .

Hjir yn Dan.7:11: de *basis dêrfan wurdt omkeard* troch it pausdom.

Yn Dan.11:30: hy wurdt *ûntwijd* troch de Grykske kening ferfolger fan de Joaden Antiochos 4 Epifanes yn – 168.

Yn Dan.8:14 en Dan.9:26 is it net in kwestje fan *hillichdom*-, mar fan *hilligens* . It Hebrieusk wurd "qodesh" wurdt systematysk ferkeard oerset yn alle

oersettingen fan de meast foarkommende ferzjes. Mar de oarspronklike Hebrieuske tekst bliuwt net feroare om te tsjûgjen fan 'e oarspronklike wierheid.

Jo moatte witte dat de term " *hillichdom* " eksklusyf ferwiist nei it plak dêr't God persoanlik stiet. Sûnt Jezus waard opwekke en werom nei de himel, is d'r gjin *hillichdom mear op ierde* . *It omslaan fan 'e basis fan syn hillichdom* betsjut dêrom it ûndergraven fan' e doktrinale fûneminten dy't syn himelske ministearje oanbelanget, dy't alle betingsten fan heil yllustrearret. Yndied, ienris doopt, moat de neamde persoan profitearje kinne fan 'e goedkarring fan Jezus Kristus dy't syn leauwe oardielet op syn wurken en ynstimt of net syn sûnden te ferjaan yn' e namme fan syn offer. Doop markearret it begjin fan in ûnderfining libbe ûnder it rjochtfearnich oardiel fan God en net it ein. Wat betsjut dat as de direkte relaasje tusken de ierdske útkarde en syn himelske foarbidder ûnderbrutsen wurdt, heil net mear mooglik is, en it hillige ferbûn wurdt ferbrutsen. It is in ferskriklik geastlik drama dat wurdt negearre troch de ferrifeljende en ferlieden minsklike massa's sûnt 7 maart 321 en it jier 538 wêryn it *ivige prysterskip* fan Jezus Kristus waard fuorthelle troch de paus foar syn foardiel. *It omslaan fan 'e basis fan syn hillichdom* betsjut ek taskriuwe oan' e 12 apostels dy't de basis of stifting fan 'e útkarde, geastlike hûs fertsjintwurdigje, in falske kristlike lear dy't sûnde rjochtfeardiget en legalisearret tsjin godlike wet; wat gjin apostel dien hie.

Dan 8:12 *En it leger waard oerlevere mei it ivige offer fanwegen de sûnde; de hoarn smiet de wierheid op 'e grûn, en slagge yn syn ûndernimmingen.*

12a- *It leger waard levere mei it ivige offer*

Yn mear symboalyske taal hat dizze útdrukking deselde betsjutting as dy fan Dan.7:25: *it leger waard oerlevere ...* Mar hjir foeget de Geast ta *mei it ivige*

12b - *fanwegen sûnde*

Of, neffens 1 Jehannes 3:4, fanwegen de oertrêding fan 'e *wet feroare* yn Dan.7:25. Want Johannes sei en skreau: *Wa't sûndiget, oertrêdt de wet, en sûnde is oertrêding fan 'e wet* . Dizze oertrêding komt werom op 7 maart 321 en giet yn it foarste plak om it ferlitten fan de hillige sabbat fan God; de sabbat ***hillige*** troch him, sûnt de skepping fan 'e wrâld, op' e unike en ivige " ***sûnde dei*** ".

12c- *de hoarn smiet de wierheid op 'e grûn*

Wierheid is noch altyd in geastlik wurd dat de wet oantsjut neffens Psa.119:142-151: *Jo wet is de wierheid ... al jo geboaden binne de wierheid* .

12d- *en slagget yn syn stribjen*

As de Geast fan 'e skepper God it fan tefoaren oankundige, wês dan net fernuvere dat jo dizze bedrog negearre hawwe, de grutste geastlike fraude yn 'e hiele skiednis fan 'e minsken; mar ek, de meast serieuze yn syn gefolgen fan ferlies fan minsklike sielen foar God. Vers 24 sil befêstigje sizzen: *Syn macht sil tanimme, mar net troch syn eigen krêft; hy sil ongelooflije ferneatiging oanrjochtsje, hy sil slagje yn syn ûndernimmingen , hy sil de machtigen en it folk fan 'e hilligen ferneatigje.*

Tarieding foar hilliging

Yn 'e lessen jûn troch de religieuze riten fan it âlde forboun komt dit ûnderwerp fan tarieding op hilliging konstant foar. Earst, tusken de tiid fan

slavernij en de yngong yn Kanaän, wie de fiering fan Peaske nedich om it folk te hilligjen dat God nei syn nasjonale grûn soe liede, Israel, it beloofde lân. Yn feite duorre it 40 jier proef fan suvering en hilliging foar de yngong yn Kanaän om te foltôgjen.

Likegoed wie oangeande de sabbat markearre op 'e sânde dei fan de iene sinne op de oare, in foarôfgeande tiid fan tarieding nedich. De seis dagen fan sekuliere aktiviteiten easke in waskjen fan it lichem en in feroaring fan klean, dizze dingen waarden ek oplein oan 'e pryster sadat hy sûnder gefaar foar syn libben it hillich plak fan' e timpel yngean koe om dêr syn rituele tsjinst út te fieren

..

De sân dagen, 24 oeren wike fan 'e skepping is modelearre op' e sân tûzen jier fan Gods heilsplan. Sadat de earste 6 dagen de earste 6 millennia fertsjintwurdigje wêryn God syn útkarde selektearret. En it 7^e lêste millennium foarmje de grutte sabbat wêryn God en syn útkarden sammele yn 'e himel genietsje fan wiere en folsleine rêst. De sûnders binne tydlik allegear dea; útsein Satan, dy't isolearre bliuwt op in ûntfolke ierde yn dizze perioade fan "tûzen jier" iepenbiere yn Rev.20. Foardat de "himel" yngeane, moatte de útkarde wurde suvere en hillige. Reiniging berust op it leauwen yn it frijwillige offer fan Kristus, mar hilliging wurdt krigen troch syn help nei de doop, om't, suvering wurdt tarekkene, of krigen fan tefoaren yn 'e namme fan in prinsipe fan it leauwen, mar hilliging is de frucht krigen yn werklikheid yn syn hiele siel troch de útkarden troch syn echte gearwurking mei de libbene God Jezus Kristus. It wurdt krigen troch in striid dy't er fiert tsjin himsels, tsjin syn minne natuer, om de sûnde tsjin te gean.

Daniël 9:25 sil ús leare, Jezus Kristus kaam om te stjerren oan in krús om syn útkarden net mear te sûndigjen, om't hy kaam om *in ein te meitsjen oan sûnde* . No hawwe wy krekt sjoen yn fers 12, de kristlike útkarde waard oerlevere oan pauslik despotisme fanwegen sûnde. Reiniging is dêrom nedich om de hilliging te krijen, *sûnder dat gjinien God sil sjen*, sa't it skreaun is yn Hebr.12:14: *Stribje frede nei mei alles, en hilliging, sûnder dat gjinien de Heare sil sjen* .

Tapast op 'e 2000 jier fan' e kristlike tiidrek fan 'e dea fan Jezus Kristus oant syn weromkomst yn 2030, dizze tiid fan tarieding en hilliging sil wurde iepenbiere yn fersen 13 en 14 dy't folgje. Yn tsjinstelling ta it oarspronklike leauwen fan 'e Advintisten is dit tiidrek net dat fan oardiel dat Daniël 7 beskriuwt, mar dat fan hilliging dy't nedich is fanwegen de ieuwenâlde erfenis fan sûnden legitimearre troch de ôfgryslke lear fan pauselike Rome. Ik spesifisearje dat it wurk fan 'e Reformaasje dy't yn' e 13^e ^{ieu} ^{begon} is, net de suvering en hilliging folbringen dy't yn alle gerjochtichheid easke binne troch de trije kear hillige en folslein suvere ferlosser God.

Dan 8:13 *Ik hearde in hillige praten; en in oare hillige sei tsjin him dy't spriek: Hoe lang sil it fizioen oer it ivige ~~offer~~-en oer de ferneatigjende sûnde folbrocht wurde? Hoe lang sille it hillichdom en it leger fertrape wurde?*

13a- *Ik hearde in hillige praten; en in oare hillige sei tsjin him dy't spriek*

Allinnich wiere *hilligen* wurde bewust fan 'e sûnden erfde fan Rome. Wy sille fine se wer yn 'e fisy sêne presintearre yn Dan.12.

13b- *Hoe lang sil de fyzje folbrocht wurde?*

De hilligen easkje in datum dy't it ein fan 'e Romeinske grouweltsjes markearje sil.

13c- *oer it ivige offer*

De hilligen freegje om in datum dy't de hervatting fan it *ivige prysterskip* troch Kristus sil markearje.

13d- *en oer ferneatigjende sûnde ?*

De hilligen freegje om in datum dy't de weromkomst fan 'e sânde-dei sabbat markearje sil, wêrfan't de oertrêding wurdt bestraft troch Romeinske ferneatiging en dy fan oarloggen; en foar har oertreders sil dizze straf duorje oant de ein fan 'e wrâld.

13e- *Hoe lang sille it hillichdom en it leger fertrape wurde?*

De hilligen freegje om in datum dy't it ein sil markearje fan 'e **pauslike ferfolgingen** dy't tsjin har, Gods útkarde hilligen, tapast wurde.

Dan 8:14 *En hy sei tsjin my: Twa tûzen trijehûndert jûnen en moarns; den scil it hillichdom suvere wirde.*

14a- Sûnt 1991 hat God myn stúdzje rjochte oer dit min oersetse fers. Hjir is syn wiere oersetting fan 'e Hebrieuske tekst.

En hy sei tsjin my: Oant de jounsmoarn twa tûzen trijehûndert en rjochtfearnich sil hilligens wêze.

Jo kinne sjen, de term fan 'e 2300 jûns-moarn is rjochte op' e **hilliging** fan 'e útkarden selektearre troch God fan 'e datum dy't sil wurde bepaald foar dizze term. De ivige gerjochtichheid dy't troch de doop oant dan krigen is, wurdt yn twifel steld. De eask fan 'e trijeris hillige God, as Heit, Soan en Hillige Geast, is feroare en fersterke troch de needsaak foar de útkarden om net langer te sûndigjen tsjin 'e sabbat of tsjin elke oare oardering dy't út 'e mûle fan God komt. . . It *smelle paad* fan ferlossing leard troch Jezus is sa restaurearre. En it model fan 'e útkarden presintearre yn **Noach, Daniël en Job** rjochtfeardiget de útkarde miljoen foar de fallen tsien miljard fan it lêste oardiel fan Dan.7:10.

Dan 8:15 *Wylst ik, Daniël, dit fisioen seach en socht it te begripen, sjuch, ien yn 'e foarm fan in man stie foar my.*

15a- Logysk soe Daniël de betsjutting fan 'e fisy wol begripe en dit sil him fertsjinje yn Dan.10:12, in rjochtfeardige goedkarring fan God, mar hy sil nea folslein ferliend wurde yn syn winsk lykas it antwurd fan God yn Dan. 12:9 lit it sjen: *Hy antwurde: Gean, Daniël, want dizze wurden sille geheim wurde hâlden en fersegele oant de tiid fan it ein .*

Dan 8:16 *En ik hearde de stim fan in man midden yn Ulai; hy rôp en sei: Gabriël, ferklearje him it fisioen.*

16a- It byld fan Jezus Kristus yn 'e midden fan Ulai antisipearret de les jûn yn 'e fisy fan Dan.12. De ingel Gabriël, in nauwe tsjinstfeint fan Kristus, is ferantwurdlik foar it ferklearjen fan de betsjutting fan 'e hiele fisy fan it begjin ôf. Lit ús dêrom soarchfâldich folgje de oanfoljende ynformaasje dy't sil wurde iepenbiere yn de fersen dy't folgje.

Dan 8:17 *Doe kaam hy tichtby it plak dêr't ik wie; en doe't er oankaam, waerd ik kjel, en ik foel op myn oantlit. Hy sei tsjin my: Let op, minkesoan, want it fisioen giet oer in tiid dy't it ein wêze sil.*

17a- De fyzje fan himelske wêzens sil dit effekt altyd feroarsaakje op 'e man fan fleis. Mar lit ús oandachtich wêze as hy ús útnoegje om te dwaan. De oanbelangjende eintiid sil begjinne oan 'e ein fan' e hiele fisys.

Dan 8:18 *Doe't hy tsjin my spriek, stie ik ferbjustere op myn gesicht. Hy rekke my oan en liet my stean wêr't ik wie.*

18a- Yn dizze ûnderfining ûnderstreket God de flok fan it fleis dy't net gelyk is oan 'e suverens fan 'e himellichems fan trouwe ingels.

Dan 8:19 *Doe sei er tsjin my: Ik sil jo leare wat der barre sil oan 'e ein fan' e grime, want d'r is in tiid beneamd foar it ein .*

19a- It ein fan Gods grime sil komme, mar dizze grime wurdt rjochtfearde troch kristlike oerhearrigens, erfskip fan Romeinske pauslike lear. It stopjen fan dizze profetearre godlike grime sil dêrom foar in part wêze, om't it pas echt sil ophâlde nei de folsleine ferneatiging fan 'e minskeid by it weromkommen yn' e gloarje fan Kristus.

Dan 8:20 *De raem dy't jo seagen, dy't hoarnen hie, binne de keningen fan 'e Meden en de Perzen.*

20a- It is in kwestje fan God dy't referinsjepunten jout oan syn útkarden, sadat se it prinsipe fan 'e opienfolging fan presintearre symboalen begripe. De Meden en Perzen markearje de histoaryske kontekst fan it begjin fan 'e iepenbiering. Yn Dan.2 en 7 stiene se op de twadde plak.

Dan 8:21 *De geit is de kening fan Javan, de grutte hoarn tusken syn eagen is de earste kening.*

21a- Grikelân is op syn beurt de twadde opfolging; de tredde yn Dan.2 en 7.

21b- *De grutte hoarn tusken syn eagen is de earste kening*

Sa't wy sjoen hawwe, giet it om de grutte Grykske oerwinner, Alexander de Grutte. De grutte hoarn, byld fan syn offensyf en striidber karakter dat kening Darius 3 wie ferkeard te fernederje, omdat it koste him syn keninkryk en syn libben. Troch dizze hoarn net op 'e foarholle, mar tusken de eagen te pleatsen, lit de Geast syn ûnfoldwaande feroveringslust sjen dat allinnich syn dea ophâldt. Mar de eagen binne ek profetysk helderziendheid, en sûnt syn berte is him in útsûnderlik lot oankundige troch in helderziend en hy leaut syn hiele libben yn syn profetearre bestimming.

Dan 8:22 *De fjouwer hoarnen dy't opstien binne om dizze brutsen hoarn te ferfangen binne fjouwer keninkriken dy't sille ûntstean út dizze naasje, mar se sille net sa sterk wêze.*

22a- Wy fine de fjouwer Grykske dynastyen stifte troch de fjouwer generaals dy't Alexander opfolge, noch yn libben nei 20 jier fan oarloegen tusken de tsien dy't se oan it begjin wiene.

Dan 8:23 *Oan 'e ein fan har bewâld, as de sûnders wurde fertarre, sil d'r in kening opkomme dy't ûnsichtber en slûch is.*

23a- Troch de tuskentiden oer te slaan, ropt de ingel it kristlike tiidrek op fan 'e oerhearsking fan pauslik Rome. Dêrmei jout er it haaddoel fan de jûn iepenbiering oan. Mar dizze ferklearring bringt in oare lear dy't ferskynt yn 'e earste sin fan dit fers: *Oan 'e ein fan har oerhearsking, wannear't sûnders fertarre wurde.* Wa binne dizze konsumere sûnders dy't de tiid fan it pauslike rezjym foarôfgeane? Dit binne de opstannige nasjonale joaden dy't Jezus Kristus wegere as Messias en

ferlosser, befrijer, ja, mar allinich fan sûnden begien en allinich yn it foardiel fan dyjingen dy't hy erkent troch de kwaliteit fan har leauwen. Se waarden yn feite yn 70 fertarre troch de troepen fan Rome, sy en harren stêd Jeruzalem, en dit foar de twadde kear nei de ferneatiging dy't ûnder Nebukadnezar oanstutsen waard yn - 586. Troch dizze aksje joech God it bewiis dat it âlde bûnsgenoatskip einige wie *sûnt* de dea fan Jezus Kristus dêr't yn Jeruzalem it foarkleed fan skieding fan 'e timpel yn twaen skuord waard, fan boppen nei ûnderen, en dus bliken die dat de aksje fan God sels kaam.

23b- *d'r sil opkomme in ûnsichtbere en keunstmjittige kening*

Dit is Gods beskriuwing fan it pausdom neffens Dan.7:8 karakterisearre troch *syn arrogânsje* en hjir troch *syn ûnsichtberens*. Hy foeget ta *en is keunstich*. It keunstwurk bestiet út it sluerjen fan 'e wierheid en it oansjen fan wat wy net binne. De keunstgreep wurdt brûkt om de buorman te ferrifeljen, dit is wat opfolgjende pausen dogge.

Dan 8:24 *Syn macht sil tanimme, mar net troch syn eigen krêft; hy sil in ûnbidige ferneatiging oanrjochtsje, hy sil slagje yn syn ûndernimmingen, hy sil de machtigen en it folk fan 'e hilligen ferneatigje.*

24a- *Syn macht sil tanimme*

Ja, yn Dan.7:8 beskreaun as in " *lytse hoarn* ", skriuwt fers 20 deroan " *in grutter uterlik as de oaren* ".

24b- *mar net troch syn eigen krêft*

Hjir befêstiget de skiednis wer dat sûnder de wapene stipe fan 'e monarchen it pauslike rezjym net bestean koe. De earste stipe wie Klovis, de kening fan 'e Franken fan 'e Merovingyske dynasty en nei him, dy fan 'e Karolingyske dynasty en as lêste, dy fan 'e Capetian dynasty, hat de stipe fan 'e Frânske monargy selden ûntbrekt. En wy sille sjen dat dizze stipe in priis hat te beteljen. Dit sil as foarbyld dien wurde troch de ûnthalzing fan 'e Frânske kening Loadwyk 16, keninginne Marie-Antoinette, de monargistyske hovelingen en de roomsk-katolike geastliken dy't benammen ferantwurdlik binne, troch de yn Frankryk yn 'e haadstêd en provinsjale stêden ynstallearre guillotine, troch Frânske revolúsjonêren tusken 1793 en 1794; twa tiidrekken fan "Terrors" ynskreaun yn letters fan bloed yn it ûnthâld fan 'e minske. Yn Iepenbiering 2:22 sil dizze godlike straf profetearre wurde yn dizze wurden: *Sjuch, Ik sil har op in bêd smite en grutte ferdrukking stjoere hat dyjingen dy't oerhoer mei har dogge, útsein as se har bekeare fan har wurken. Ik scil hjar bern deadzje; en alle gemeenten sille witte dat ik dejinge bin dy't de geasten en de herten trochsykje, en ik sil elk beleanje neffens jo wurken.*

24c- *hy sil unbelievable ferneatiging meitsje*

Op ierde kin gjinien se telle, mar yn 'e himel wit God it kreative oantal en op 'e oere fan' e straf fan 'e lêste oardiel sille se allegear, fan' e lytste oant 'e skriklikste, troch har auteurs boete wurde.

24d- *hy sil slagje yn syn ûndernimmingen*

Hoe koe hy net slagje, doe't God him dizze rol joech om de sûnde te straffen dy't begien waard troch syn folk dy't bewearre dat heil wûn troch Jezus Kristus?

24e - *hy sil de machtigen en it folk fan 'e hilligen ferneatigje*

Troch harsels ôf te jaan as de fertsjintwurdiger fan God op ierde en har te driigjen mei ekskommunikaasje dy't har yngong nei de himel slute soe, krijt it pausdom de ûnderwerping fan 'e grutte en de monarchen fan 'e westerske ierde, en mear noch troch de lytse, rike of earmen , mar allegearre ûnwittend, fanwegen harren ûnleauwe en ûnferskilligens foar godlike wierheden.

Fan it begjin fan it tiidrek fan 'e Reformaasje dy't begon sûnt Peter Valdo yn 1170, reagearre it pauslike rezjym mei grime troch it oantrúnjen fan 'e trouwe tsjinstfeinten fan God, de iennichste wiere hilligen altyd freedsum en freedsum, de moardlike katolike kompetysjes stipe troch de rjochtbanken fan 'e ynkwisysje fan syn falske hilligen. De hooded rjochters dy't sa ferskriklike marteling bestelden oan 'e hilligen en oaren, allegear beskuldige fan ketterij tsjin God en Rome, sille allegearre har ferantwurdiging moatte ferantwurdzje foar de wiere God op 'e oere fan it krekt profetearre lêste oardiel. yn Dan.7: 9 en Ieb.20:9 oant 15.

Dan 8:25 *Fanwegen syn wolfeart en it súkses fan syn apparaten, sil hy arrogânsje yn syn hert hawwe, en hy sil in protte ferneatigje dy't freedsum libbe, en hy sil him ferhevenje tsjin 'e haad fan' e foarsten; mar it sil brutsen wurde, sûnder de muoite fan elke hân.*

25a- *Fanwegen syn wolfeart en it sukses fan syn trúkjes*

Dizze *wolfeart* suggerearret syn ferriking dy't it fers ferbynt oan *syn trúkjes* . Wy moatte trouwens trickery brûke , as wy lyts en swak binne om rike minsken, jild en rykdom fan alle soarten te krijen dy't Iepenbiering 18:12 en 13 oplist.

25b- *hy sil arrogânsje yn syn hert hawwe*

Dit, nettsjinsteande de les jûn troch de ûnderfining fan kening Nebukadnezar yn Dan.4 en dy, mear tragysk, fan syn pakesizzer Belsazar yn Dan.5.

25c- *hy sil in protte manlju ferneatigje dy't fredich libbe*

Fredich karakter is in frucht fan it wiere kristendom, mar allinnich oant 1843. Want foar dy datum, en benammen, oant de ein fan 'e Frânske Revolúsje, oan 'e ein fan 'e 1260 jierren fan pauslik regear profetearre yn Dan.7:25, falsk leauwen wurdt karakterisearre troch brutaliteit dy't oanfallen of reagearret op brutaliteit. It is allinich yn dizze tiden dat sêftens en frede it ferskil meitsje. De regels ynsteld troch Jezus binne net feroare sûnt apostoalyske tiden, de útkarde is in skiep dy't akseptearret om te offerjen, nea in slachter.

25d- *en hy scil opstean tsjin 'e oerste fan 'e foarsten*

Mei dizze krektens is twifel net mear tastien. De *lieder* , oanhelle yn fersen 11 en 12, is yndie Jezus Kristus, de *Kening fan 'e keningen en Hear fan 'e hearen* dy't ferskynt yn 'e gloarje fan syn weromkomst yn Rev.19:16. En it wie fan him dat it legitime *ivige prysterskip* waard ôfnommen troch it Romeinske pausdom.

Dan 8:26 *En it fizioen fan 'e jûn en de moarn wêrfan sprutsen wurdt is wier. Foar jo diel, hâld dizze fyzje geheim, om't it relatearret oan fiere tiden.*

26a- *En it fizioen fan 'e jûnen en de moarnen, yn kwestje, is wier*

De ingel tsjûget fan 'e godlike oarsprong fan 'e profesije fan 'e "2300 jûnsmoarn" fan fers 14. Hy lûkt dêrom de oandacht, as lêste, op dit enigma dat ferljochte en begrepen wurde moat troch de útkarde hilligen fan Jezus Kristus as de tiid sil hawwe kaam om it te dwaan.

26b- *Foar jo diel, hâld dizze fyzje geheim, om't it relatearret oan fiere tiden*
Yndie, tusken de tiid fan Daniël en ús, binne likernôch 26 ieuwen foarby. En sa fine wy ússels yn '*e tiid fan 'e ein*' dêr't dit mystearje ferljochte wurde moat; it ding sil dien wurde, mar net foar de stúdzje fan Dan.9 dy't de essensjele kaai foar it útfieren fan de foarstelde berekningen sil leverje.

Dan 8:27 *Ik, Daniël, wie in protte dagen lang en siik; doe gyng ik oerein en soarge foar de saken fan de kening. Ik wie fernuvere oer it fisioen, en gjinien wist derfan.*

27a- Dit detail dat de sûnens fan Daniël oanbelanget is neat persoanlik. It fertaalt foar ús it ekstreme belang fan it ûntfangen fan ynformaasje fan God oangeande de profetearre 2300 jûnen-moarnen; want krekt sa't sykte kin liede ta de dea, ûnwittendheid fan it enigma sil feroardielje de lêste kristenen dy't sille libje yn '*e tiid fan 'e ein*' ta ivige geastlike dea .

Daniël 9

Dan 9:1 *Yn it earste jier fan Darius, de soan fan Ahasveros, út it ras fan 'e Meden, dy't kening waard oer it keninkryk fan 'e Chaldeërs,*

1a- Neffens it eachtsjûge tsjûgenis fan Daniël, dus ûnbestriden, leare wy dat kening Darius fan Dan.5:30 de soan is fan Ahasveros, út it ras fan 'e Meden; de Perzyske kening Cyrus 2 hat him dêrom noch net ferfongen. It earste jier fan syn regear wie it jier wêryn't er Babylon ferovere, en dêrmei it fan 'e Chaldeërs naam.

Dan 9:2 *yn it earste jier fan syn regear, seach ik, Daniël, yn 'e boeken dat der sauntich jier foarby gean soe foar de ruïnes fan Jeruzalem, neffens it oantal jierren wêrfan de Heare spritsen hie ta de profet Jeremia.*

2a- Daniël ferwiist nei de profetyske geskriften fan Jeremia, de profet. Hy jout ús in prachtich foarbyld fan leauwen en fertrouwen dat de tsjinstfeinten fan God ûnder syn blik ferieniget. Sa befêstiget hy dizze wurden fan 1 Kor.14:32: *De geasten fan 'e profeten binne ûnderwurpen oan 'e profeten* . Daniël wenne yn Babylon foar in grut part fan 'e 70 jier profetearre oer de deportaasje fan it Hebrieuske folk. Hy is ek ynteressearre yn it ûnderwerp fan syn weromkomst nei Israel, dat neffens him frij tichtby wêze moat. Om antwurden fan God te krijen, rjochtet hy in prachtich gebed dat wy sille studearje.

It modelgebed fan it leauwen fan in hillige

De earste les fan dit haadstik 9 fan Daniël is om te begripen wêrom't God woe dat it yn dit diel fan it boek Daniël ferskynde.

Yn Dan.8:23 troch de profetyske oankundiging fan 'e konsumearre sûnders , krigen wy befêstiging dat de Joaden fan' e naasje Israel wer troch de

Romeinen yn 70 feroardiele en ferneatige waarden troch fjoer, fanwegen alle dingen dy't Daniël giet om te bekennen yn syn bea. No wa wie dit Israel presintearre yn it earste alliânsje mei de libbene God fan Abraham oan 'e 12 apostels en learlingen fan Jezus Kristus, sels Joadsk? Allinnich in stekproef fan it hiele minskdom, want sûnt Adam binne minsken itselde west, útsein har hûdskleur dy't fariëart fan heul ljocht oant heul tsjuster. Mar wat har ras, har etnisiteit ek is, dingen dy't genetysk oerbrocht wurde fan heit en mem op soannen en dochters, har mentale gedrach is identyk. Neffens it prinsipe fan it strippen fan 'e blêden fan' e madeliefje, "Ik hâld fan dy, in bytsje, in protte, hertstochtlik, gek, hielendal net", reprodusearje manlju dit berik fan gefoelens foar de libbene God, skepper fan alle dingen as hy har ûntdekt bestean. Ek sjocht de grutte Rjochter ûnder dyjingen dy't bewearre dat se fan him binne, trouwe minsken dy't fan him hâlde en him folgje, oaren dy't bewearre dat se fan him hâlde, mar him net folgje, oaren dy't har godstsjinst yn ûnferskilligens libje, noch oaren dy't it libje mei in hurd en skerp hert, dat makket har fanatyk en yn it uterste, se kinne net ferneare tsjinspraak en noch minder ferwyrt en stypje it deadzjen fan 'e ûndraaglike tsjinstanner. Dit gedrach waard fûn ûnder de Joaden, sa't se noch altyd fûn wurde ûnder minsken oer de hiele planeet Ierde en yn alle religys dy't lykwols net gelyk binne.

It gebed fan Daniël komt om jo te freegjen, yn hokker fan dizze gedrach erkenne jo josels? As it net dat is fan ien dy't God leaf hat en him hearrich as in tsjûgenis fan syn trou, twifelje jo opfetting fan leauwe; bekeare en jou God in oprjochte en echte frucht fan berou lykas Daniël sil dwaan.

De twadde reden foar de oanwêzigens fan dit gebed yn dit haadstik 9 is dat de oarsaak fan 'e lêste ferneatiging fan Israel, yn it jier 70 troch de Romeinen, dêr behannele en ûntwikkele wurdt: de earste komst fan 'e Messias op 'e ierde fan 'e minsken . En nei't se dizze Messias ôfwjisd hawwe, waans iennichste fouten de folsleinens fan syn wurken wiene dy't har feroardiele, wekkeren de religieuze liederen it folk tsjin him op, mei lasterlike beskuldigingen, allegear ûntmantele en tsjinsprutsen troch de feiten. Dat se basearre har lêste beskuldiging op in godlike wierheid, beskuldige him, in man, fan bewearre dat er de Soan fan God is. De sielen fan dizze religieuze liederen wiene swart as de stienkoal fan in baarnende hurde dy't har sil fortarre yn 'e tiid fan rjochtfearde grime. Mar de grutste skuld fan 'e Joaden wie net dat se him fermoarde hawwe, mar dat se him net erkend hawwe nei syn godlike opstanning. Tsjin de wûnders en goede wurken dy't troch syn tolve apostels dien waarden, ferhurden se harsels lykas Farao yn syn tiid en tsjûgen dêrfan troch de trouwe diaken Stefanus te deadzjen, dy't se harsels stiennigen sûnder dizze kear ta de Romeinen ta te fallen.

De tredde reden foar dit gebed is dat it de rol nimt fan in lêste treurige observaasje oan 'e ein fan in lange ûnderfining libbe yn relaasje mei God ; in tsjûgenis, in soarte fan testamint neilitten troch it Joadske bûn oan de rest fan it minskdom. Want it is yn dizze deportaasje nei Babylon dat de troch God taret demonstraasje ophâldt. It is wier dat de Joaden werom sille nei har nasjonale grûn, en dat God foar in skoft eare en neikomme sil, mar loyaliteit sil gau ferdwine, oant it punt dat har fuortbestean allinich rjochtfearde wurde kin foar har lêste

test fan leauwen basearre op earste komst fan 'e Messias, om't hy moat wêze, in soan fan Israel, in Joad ûnder de Joaden.

De fjirde reden foar dit gebed is basearre op it feit dat de defekten dy't oanjûn en beliden binne allegear folbrocht en fernijd binne troch kristenen yn har tiidrek, fan it ferlitten fan 'e sabbat op 7 maart 321 oant ús tiid . De lêste offisjele ynstelling seinge sûnt 1873 en yndividueel sûnt 1844 is net ûntkommen oan de flok fan 'e tiid, sûnt Jezus vomited it út yn 1994. De stúdzje fan de lêste haadstikken fan Daniël en it boek Iepenbiering sil útlizze dizze datums en de lêste mystearjes.

Lit ús no goed harkje nei Daniël dy't tsjin de Almachtige God sprekt.

Dan 9: 3 *Ik rjochte myn oantlit op 'e Heare God, dat ik soe keare ta gebed en smeekejen, fêstjen, en nimme sek en jiske.*

3a- Daniël is no âld, mar syn leauwe ferswacket net, en syn ferbining mei God wurdt bewarre, fiede en ûnderhâlden. Yn syn gefal is syn hert djip oprjocht, it fêstjen, it sek en de *jiske* drage echte betsjutting. Dizze praktiken jouwe de krêft oan fan 'e winsk om troch God te hearren en ferliend te wurden. Fêstjen toant de superioriteit jûn oan Gods antwurd yn ferliking mei de wille fan iten. Yn dizze oanpak is d'r it idee om God te fertellen dat ik net langer libje wol sûnder jo antwurd, sûnder sa fier te gean om selsmoard te begean.

Dan 9: 4 *Ik bea ta de Heare, myn God, en bikende him: Hear, grutte en freeslike God, dy't jo forboun hâldt en genede hat oer dyjingen dy't jo leafhawwe en jo geboaden hâlde.*

4a- *Hear, grutte en freeslike God*

Israel is yn ballingskip yn Babylon en hat betelle om te learen dat God grut en bjusterbaarlik is.

4b- *jo dy't jo forboun hâlde en barmhertich binne oer dyjingen dy't jo leafhawwe en jo geboaden hâlde!*

Daniël lit sjen dat hy God ken, om't hy syn arguminten lûkt út 'e tekst fan 'e twadde fan 'e tsien geboaden fan God, dy't de ûngelokkige katoliken net witte oer de iuwen fan tsjuster, om't soeverein it pausdom it inisjatyf naam om it út syn ferzje fan de tsien geboaden, omdat in gebod rjochte op it fleis waard tafoege te hâlden it getal op tsien; in moai foarbyld fan ûnnoazel en bedrog oan de kaak steld yn it foarige haadstik.

Dan 9:5 *Wy hawwe sûndige, wy hawwe ûngerjuchthichheit dien, wy hawwe goddeleaze en opstannich west, wy hawwe ús ôfkeard fan jo geboaden en jo oardielen.*

5a- Wy koenen net wierer en dúdliker wêze, om't dit de fouten binne dy't Israel liede ta deportaasje, útsein dat Daniël en trije fan syn maten net skuldich wiene oan dit soarte fan skuld; dit belet him der net om de saak fan syn folk te befoarderjen, wylst er de lêst fan syn skuld mei him draacht.

It is dan dat wy yn 2021 realisearje moatte dat wy ek, kristenen, dizze selde God tsjinje dy't net feroaret neffens syn ferklearring yn Mal.3:6: *Hwent Ik bin de Heare, Ik feroarje net; en jimme, Jakobs bern, binne net fortard* . It soe passend wêze om te sizzen "noch net konsumearre". Want sûnt Maleachi skreau

dizze wurden, Kristus ferskynde, de bern fan Jakob fersmiten him en deade him, en yn oerienstimming mei it wurd profetearre yn Dan.8:23, se einige mei te wêzen fertarre yn 70 troch de Romeinen. En as God net feroaret, betsjut dat dat ûnleauwe kristenen dy't syn geboaden oertsjûgje, ynklusyf foarearst de hillige sabbat, noch hurder troffen wurde as de Hebreërs en de nasjonale Joaden yn harren tiid.

Dan 9:6 *Wy hawwe net harke nei jo tsjinstfeinten, de profeten, dy't yn jo namme sprieken ta ús keningen, ta ús foarsten, nei ús âffears, en ta al it folk fan it lân.*

6a- It is wier, de Hebreërs binne skuldich oan dizze dingen, mar wat kinne wy sizze oer de kristenen dy't, sels yn 'e lêste ynstelling troch him oprjochte, skuldich binne oan deselde aksjes?

Dan 9:7 *Jos, o Heare, is gerjochtichheid, en ús is skande yn dizze dei, foar de mannen fan Juda, en foar de ynwenners fan Jeruzalem, en foar hiele Israel, sawol de tichteby as dyjingen dy't fier fuort binne, yn al de lannen dêr't jo se efterfolgen hawwe fanwegen de ûntrou dêr't se tsjin jo skuldich oan makken.*

7a- De straf fan Israel wie ferskriklik, der wiene in protte deaden en allinnich de oerlibbenen hiene de kâns om deportearre te wurden nei Babel en dêrwei ferspraat oer de lannen fan it Chaldeeske ryk en it ryk Perzysk dat him opfolge. It Joadske folk is yn frijemde lannen oplost en dochs sil God neffens syn belofte de Joaden meikoarten wer ferienigje op har nasjonale grûn, it lân fan har heiten. Wat macht en macht hat dizze libbene God! Yn syn gebed drukt Daniël alle berou út dy't dizze minsken demonstrearje moatte foardat se weromgean nei har hillige lân, mar allinich as God oan har kant is.

Daniël bekennt joadske ûntrou dy't troch God bestraft is, mar hokker straf dan foar kristenen dy't itselde dogge? deportaasje, of dea?

Dan 9:8 *Hear, ús skande fan it gesicht, foar ús keningen, foar ús foarsten en foar ús âffears, om't wy tsjin Jo sûndige hawwe.*

8a- It ferskriklike wurd, it wurd "sûnde" wurdt oanhelle. Wa kin in ein meitsje oan 'e sûnde dy't sa'n grut lijen feroarsaket? Dit haadstik sil it antwurd jaan. In les is it wurdich te learen en te ûnthâlden: Israel lijen de gefolgen fan 'e karren en gedrach fan 'e keningen, lieders en heiten dy't it regearren. Dat hjir is in foarbyld wêr't ûngehoorzaamheid oan korrupte lieders kin wurde oanmoedige om yn Gods segen te bliuwen. Dit is de kar dy't Daniël en syn trije maten makken en dêr binne se segene foar.

Dan 9: 9 *Mei de Heare ús God wêze genede en ferjouwing, want wy binne ûngehoorzaam oan Him.*

10a- Yn in situaasje fan sûnde bliuwt der mar ien hope; fertrouwe op 'e goede, barmhertige God, sadat er syn ferjouwing jout. It proses is ivige, de Joad fan it âlde bûn en de kristen fan it nije hawwe itselde ferlet fan ferjouwing. Hjir is God wer oan it taryden fan in antwurd dêr't er djoer foar betelje moat.

Dan 9:10 *Wy hawwe net harke nei de stim fan 'e Heare, ús God, om syn wetten te folgjen dy't Hy ús foarsteld hat troch syn tsjinstfeinten, de profeten.*

10a- Dit is ek it gefal foar kristenen yn it jier 2021.

Dan 9:11 *Hiel Israel hat jins wet oertrêde, en binne ôfkeard fan it hearren fan jins stim. Doe waerden der flokken en bisikingen oer ús útgien, dy't biskreaun steane yn 'e wet fan Mozes, de tsjinstfeint fan God, om't wy tsjin God sûndige hawwe.*

11a- Yn 'e wet fan Mozes warskôge God Israel yndie tsjin oerhearrigens. Mar nei him waard de profeet Ezeziel, tiidgenoat fan Daniël, 13 jier nei Daniël deportearre, dat wol sizze, 5 jier neidat kening Jojakim, broer fan Jojakim, dy't hy opfolge, him finzen fûn oan 'e rivier de Chebar dy't tusken de Tigris en de Tigris leit. Eufraat. Dêr ynspirearre God him en liet him berjochten skriuwe dy't wy hjoed fine yn ús Bibel. En it is yn Ezé.26 dat wy fine in opienfolging fan straffen waans model wurdt fûn tapast geastlik, mar net allinnich, yn 'e sân trompetten fan' e Apocalypse yn Rev.8 en 9. Dizze ferrassende oerienkomst befêstiget dat God net echt feroaret net. Sûnden wurde bestraft yn it nije forboun as yn it âlde.

Dan 9:12 *Hy hat foldien de wurden dy't er spriek tsjin ús en tsjin ús hearskers dy't regearre ús, en hy hat brocht oer ús in grutte ramp , sa't noch nea bard ûnder de hiele himel, dejinge dy't oankaam yn Jeruzalem.*

12a- God is net ferswakke, hy ferfollet syn oankundigingen om te segenjen of te ferflokkjen mei deselde soarch, en de " ramp " dy't it folk fan Daniël sloech, is bedoeld om de folken te warskôgjen dy't dizze dingen leare. Mar wat sjogge wy? Nettsjinsteande it tsjûgenis skreaun yn 'e Bibel, bliuwt dizze les negearre sels troch dyjingen dy't it lêze. Unthâld dit berjocht: God makket foar de Joaden en nei harren, foar de kristenen, twa oare grutte rampen ta , dy't yn 'e rest fan it boek Daniël iepenbiere wurde sille.

Dan 9:13 *Lykas skreaun is yn 'e wet fan Mozes, al dizze ramp is oer ús kommen; en wy hawwe de Heare, ús God, net bidden, en wy hawwe ús net ôfkeard fan ús ûngerjuchtichheden, noch hawwe wy nei jins wierheit achte.*

13a- Ferachting foar de dingen dy't God yn 'e Bibel hie skreaun is ek ivige, yn 2021 binne kristenen ek skuldich oan dizze skuld en se leauwe dat God har net sil tsjinsprekke. Se draaie har ek net ôf fan har ûngerjuchtichheden en binne net mear opmerklik foar de bibelske wierheid, mar sa wichtich foar ús tiid fan 'e ein, har profetyske wierheid is yntinsyf en begryplik iepenbiere, om't de kaaien foar begryp yn' e Bibel sels binne.

Dan 9:14 *De Heare hat wachte oer dizze ramp, en hat it oer ús brocht; hwent de Heare ús God is rjuchtfearnich yn alles hwet Er dien hat, mar wy hawwe syn stim net harke.*

14a- Wat kin ik mear sizze? Yn wierheid! Mar wit goed dat in folle gruttere ramp troch God taret is foar it hjoeddeiske minskdom, en foar deselde oarsaak. It sil komme, tusken 2021 en 2030, yn 'e foarm fan in nukleêre oarloch waans godlike missy is om in tredde fan manlju te fermoardzjen neffens Iep.9:15.

Dan 9:15 *En no, Heare ús God, dy't jins folk út Egyptelân troch jins machtige hân brocht hat, en jins namme makke sa't it hjoed is, wy hawwe sûndige, wy hawwe ûngerjuchtichheit dien.*

15a- Daniël herinnert ús wêrom't ûnleauwe feroardiele is troch God. Op ierde tsjûget it bestean fan it Joadske folk fan dit bûtengewoane feit troch in boppenatuerlike macht, de úttocht út Egypte fan it Hebrieuske folk. Har hiele ferhaal is basearre op dit wûnderlike feit. Wy hawwe net de kâns om tsjûge te wêzen fan dizze eksodus, mar gjinien kin ûntkenne dat de neikommelingen fan dizze ûnderfining hjoed noch ûnder ús binne. En om dit bestean better te eksploitearjen, joech God dizze minsken yn 'e Twadde Wrâldoarloch oan nazi-haat. De oandacht fan it minskdom waard sa rjochte op de oerlibbenen dy't yn

1948 harren hervestiging krigen op de grûn fan harren âlde heitelân ferlern gien sûnt 70. God liet allinnich de wurden fan harren heiten dy't tsjin de Romeinske gûverneur Pontius Pilatus sein hiene oer Jezus op har holle falle. , om syn dea te krijen, sitearje ik "mei syn bloed op ús en op ús bern falle". God antwurde harren op 'e brief. Mar kristenen fan alle denominaasjes hawwe skande negearre dizze godlike les, en wy kinne begripe wêrom, om't se allegearre diele harren flok. De Joaden wegeren de Messias, mar de kristenen ferachten syn wetten. Gods feroardieling fan beide is dus folslein rjochtfeardige.

Dan 9:16 *Hear, neffens jo grutte genede, lit jo grime en jo grime ôfdraaie fan jo stêd Jeruzalem, fan jo hillige berch; hwent fanwegen ús sûnden en de ûngerjuchtichheden fen ús âffears binne Jeruzalem en jins folk in smaad foar al dy om ús hinne.*

16a- Daniël nimt hjir in argumint op dat Mozes oan God foarlein hie: wat sil it folk sizze dat tsjûge is fan 'e straf fan syn folk? God is bewust fan it probleem sûnt er sels ferklearret oer de Joaden, troch de mûle fan Paulus yn Rom.2:24: *Want de namme fan God wurdt lasterd ûnder de heidenen fanwegen jimme, sa't it is skreaun* . Hy ferwiist nei de tekst fan Eze.16:27: *En sjuch, Ik haw myn hân tsjin dy útstutsen, Ik haw it diel dat Ik dy oansteld haw fermindere, **Ik haw dy oerlevere oan 'e wil fan dyn fijannen, de dochters fan 'e Filistinen, dy't har skamje foar jo kriminele gedrach*** . Yn syn meilijen hat Daniël noch in protte te learen oer Gods oardiel oer syn stêd Jeruzalem. Mar as hy seit " *Jeruzalem en jo folk binne in smaad foar al dyjingen om ús hinne* " is hy net ferkeard, want as de straf fan Israel yn 'e heidenen in heilende eangst en in winsk om dizze wiere God te tsjinjen hie, soe de straf hawwe hie in echte belangstelling. mar dizze tryste ûnderfining droech in bytsje frucht, net ûnbelangryk, om't wy it de bekearing fan kening Nebukadnezar en kening Darius de Meder te tankjen hawwe.

Dan 9:17 *No dêrom, o ús God, harkje nei it gebed en de smeekingen fan jins tsjinstfeint, en lit om 'e wille fan 'e Heare dyn oantlit skine oer dyn wylde hillichdom.*

17a- Wat Daniël freget sil wurde ferliend, mar net om't God fan him hâldt, mar gewoan om't dizze weromkomst nei Israel en de weropbou fan 'e timpel yn syn projekt binne. Daniël wit lykwols net dat de timpel, dy't yndie wer opboud wurde sil, yn 70 wer troch de Romeinen ferneatige wurde sil. Dit is wêrom't de ynformaasje dy't hy sil ûntfange yn dit haadstik 9 sil genêze him fan it tige joadske belang dat er noch jout oan de stiennen timpel boud yn Jeruzalem; de timpel fan it fleis fan Kristus sil it meikoarten idel meitsje, en dêrom sil it yn 70 wer ferneatige wurde troch de Romeinske legers.

Dan 9:18 *Myn God, jou it ear en harkje! Iepenje dyn eagen en sjoch nei ús ruïnes, sjoch nei de stêd dêr't dyn namme oer oproppen wurdt! Hwent it is net om ús gerjochtichheid dat wy ús smeekingen oan jo biede, mar om jo grutte barmhertigens.*

18a- It is wier dat God Jeruzalem útkard hie om it it plak te meitsjen dat hillige waard troch syn glorieuze oanwêzigens. Mar it plak is pas hillich as God dêr stiet, en sûnt it jier - 586 wie dat net mear it gefal. En krekt oarsom, de ruïnes fan Jeruzalem en syn timpel tsjûgen fan 'e ûnpartidichheid fan syn gerjochtichheid. Dizze les wie nedich foar minsken om te sjen nei de wiere God as in libbend

wêzen dat sjocht, oardielet en reagearret yn tsjinstelling ta de ôfgoadyske heidenske godstsjinsten dy't allinich relatearje oan 'e minne ingels fan' e duvelskamp. De trouwe man tsjinnet God, mar de ûnleauwe man brûkt God om himsels religieuze legitimizeit te jaan oan dyjingen om him hinne. It *meilijen* fan God dêr't Daniël in berop docht is echt en hy sil der meikoarten it moaiste bewiis fan jaan, yn Jezus Kristus.

Dan 9:19 *Hear, harkje! Hear, ferjou! Hear, let op! Handele en fertrage net, út leafde foar jo, o myn God! Hwent dyn namme is roppen oer dyn stêd en oer dyn folk.*

19a- Daniël syn hege leeftyd rjochtfeardiget syn oanstriid, om't, lykas Mozes, syn leafste persoanlike winsk is om dizze weromkomst nei syn "hillige" lân te kinnen. Hy wol tsjûge wêze fan 'e weropbou fan' e hillige timpel dy't nochris gloarje sil bringe oan God en Israel.

Dan 9:20 *En dochs spriek ik en bea, en bikende myn sûnde en de sûnde fan myn folk Israel, en joech myn smeeingen ta de Heare myn God foar de hillige berch fan myn God;*

20a- It is net ferrassend dat God fan Daniël hâldt, it is in model fan dimmenens dy't him betsjont en foldocht oan it kritearium fan hilligens dat hy easket. Elke man is fallible salang't hy libbet yn in lichem fan fleis en Daniël is gjin útsûndering. Hy bikent syn sûnden, bewust fan syn ekstreme swakte lykas wy allegearre moatte dwaan. Mar syn persoanlike geastlike kwaliteit kin de sûnde fan 'e minsken net dekke, om't hy allinich in man is, sels ûnfolselein. De oplossing sil komme fan God yn Jezus Kristus.

Dan 9:21 *Ik spruts noch yn gebed, doe't de man Gabriël, dy't ik earder yn in fisioen sjoen hie, nei my ta fleanend kaam op 'e tiid fan it jûnoffer.*

21a- De tiid dy't God keazen hat foar Gabriël syn besite is dy fan it jûnoffer, dat is, dy fan it *ivige offer* fan in *laem* dat *jûn en moarn profetearret* oer it takomstige frijwillige offer fan it folslein hillige en ûnskuldige lichem fan Jezus Kristus. Hy sil krusige stjerre om te fersoenen foar de sûnden fan syn iennichste útkarde dy't syn iennichste wiere folk foarmje. De keppeling mei de iepenbiering dy't hjirûnder sil wurde jûn, oan Daniël, is dêrom fêststeld.

Ein fan gebed: Gods antwurd

Dan 9:22 *Hy learde my, en spriek mei my. Hy sei tsjin my: Daniël, ik bin no kommen om jo begryp te iepenjen.*

22a- De útdrukking "iepenje jo yntelliginsje" betsjut dat oant dan yntelliginsje sletten wie. De ingel sprek oer it ûnderwerp fan Gods rêdingsplan dat ferburgen waard hâlden oant de tiid fan syn moeting mei Gods útkarde profeet.

Dan 9:23 *Doe't jo begongen te bidden, gong it wurd út, en ik bin kommen om jo te fertellen; want do bist leafste. Jou omtinken oan it wurd, en begryp de fisys!*

23a- *Doe't jo begûnen te bidden, kaam it wurd út*

De God fan 'e himel hie alles organisearre, it momint fan' e gearkomste op 'e oere fan' e ivige en de ingel Gabriël oantsjut Kristus troch "it Wurd" lykas Johannes sil dwaan oan it begjin fan syn Evangeelje: it wurd waard fleis *makke* . De ingel komt om him "it Wurd" oan te kundigjen, wat betsjut dat hy komt om him de komst fan Kristus oan te kundigjen, profetearre fan Mozes neffens

Deut.18:15 oant 19: *De Heare, dyn God, sil dy opstekke út dyn midden. , 'ûnder jo bruorren, in profeet lykas ik: jo sille nei him harkje! Sa sil hy antwurdzje op it fersyk dat jo de Heare jo God op Horeb dien hawwe op 'e dei fan' e gearkomst, doe't jo seine: Lit my de stim fan 'e Heare myn God net mear hearre, en lit my dit grutte fjoer net mear sjen, om net te stjerren. De Heare sei tsjin my: Wat se sein hawwe is goed. Ik scil hjarren opwekke út hjar broerren in profeet lykas jo , Ik scil syn wirden yn 'e mûle lizze, en hy scil tsjin hjar sprekke wat ik him gebiede . En as immen net harket nei myn wurden dy't hy yn myn namme sprekt, sil ik him ferantwurdzje. Mar de profeet dy't de drystmoedigens hat om yn myn namme in wurd te sprekken dat ik him net hjitten haw, of dy't sprekt yn 'e namme fan oare goaden, dy profeet sil mei de dea straft wurde.*

Dizze tekst is fûneminteel foar it begripen fan 'e skuld fan' e Joaden yn har wegering fan 'e Messias Jezus, om't hy foldie oan alle kritearia dy't profetearre oer syn komst. Taken ûnder manlju en oerbringer fan it godlike wurd, kaam Jezus oerien mei dizze beskriuwing en de wûnders dy't er útfierde tsjûgen fan godlike aksje.

23b- *want do bist in leafste*

Wêrom hâldt God fan Daniël? Hiel gewoan om't Daniël fan him hâldt. Leafde is de reden wêrom't God it libben makke foar frije skepsels foar him. It is syn ferlet fan leafde dy't de heul hege priis rjochtfeardige hat dy't hy betelje sil om it te krijen fan guon fan syn minsklike ierdske skepsels. En tsjin 'e priis fan syn dea, dy't hy betelje sil, sille dejingen dy't hy selektarje sil syn ivige maten wurde.

23c- *Jou omtinken oan it wurd, en begryp de fisy!*

Hokker wurd is it, it wurd fan 'e ingel of it godlike "Wurd" ferburgen yn Kristus? Wat wis is, is dat beide mooglik en komplemintêr binne, om't de fyzje "it Wurd" sil oangean dy't yn it fleis yn Jezus Kristus sil komme. Begryp fan it berjocht is dêrom fan it grutste belang.

De 70 wike profesije

Dan 9:24 *Santich wiken binne beneamd foar jo folk en foar jo hillige stêd, om oertredings te stopjen en in ein te meitsjen oan sûnden, om te fersoenen foar ûngerjuchtheid en om ivige gerjochtichheid te bringen, om it fizioen en de profeet te besegeljen en te salvjen it hillichdom.*

24a- *Sauntich wiken binne ôfsnien fan jo folk en út jo hillige stêd*

It Hebrieusk tiidwurd "hatac" betsjut yn 'e earste sin om te snijen of te snijen ; en allinich figuerlik, "bepale of reparearje." Ik behâld de earste betsjutting, om't it betsjutting jout oan dizze aksje fan Abraham dy't syn bûnsgenoatskip mei God konkretisearret troch in offer, yn Gen.15:10: *Abram naam al dizze bisten, snijde se yn 'e midden en sette elk stik ien nei de oare; mar hy dieldde de fûgels net . Dizze rite yllustrearre it alliânsje tusken God en syn tsjinstfeint. Dit is wêrom dit tiidwurd "snije" syn folsleine betsjutting sil nimme yn "it alliânsje makke mei in protte foar in wike" yn fers 27. Dizze "in protte" binne de nasjonale Joaden foar waans foardiel, it foardiel fan it leauwen yn de krusige Kristus is earst presintearre. It twadde belang fan dit tiidwurd besuniging is dat de 70 wiken fan jierren fan dit haadstik 9 wurde besunige op 'e "2300 jûns-moarn" fan Dan.8:14. En út dizze gronology komt in les nei foaren dy't it kristlike leauwen foar it*

Joadske leauwe set. Op dizze manier leart God ús dat hy yn Jezus Kristus syn libben jout om it oan te bieden as ferlossing foar elke leauwige dy't syn heil yn 'e hiele minskheid wurdich is. It âlde forboun moast ferdwine doe't Jezus syn bloed fergie om syn nije forboun mei de útkarden fan 'e hiele ierde te brekken.

It boek Daniël hat as doel om dizze universele heil te learen troch ús de bekearingen fan Daniël syn hjoeddeiske keningen te presintearjen; Nebukadnezar, Darius de Meder en Cyrus de Perz.

It berjocht is in plechtige warskôging dy't it Joadske folk en har hillige stêd Jeruzalem bedriget, oan wa't in deadline fan 70 wiken jûn wurdt. Hjir wer jout de koade fan Ezé.4:5-6 ien dei foar ien jier de doer fertsjintwurdiget yn alle 490 jier. Daniël moat muoite hawwe om de betsjutting te begripen fan in bedriging tsjin syn stêd dy't al yn ruïnes is.

24b- *om oertredings te stopjen en in ein te meitsjen oan sûnden*

Stel jo foar wat der troch Daniel's geast gie by it hearren fan dizze dingen doe't hy krekt God hie oanroppen yn gebed foar ferjouwing fan syn sûnden en de sûnden fan syn folk. Hy sil gau begripe wat it is. Mar wy sels begripe goed de godlike eask útdrukt. God wol fan syn útkarden krije dat er rêdt, dat se net langer sûndigje, dat se in ein meitsje oan har oertredings fan syn wetten en sa in ein meitsje oan sûnden yn oerienstimming mei wat sil wurde skreaun troch de apostel Johannes yn 1 John 3: 4: *Wa't sûndiget, oertrêdt de wet, en sûnde is de oertrêding fan 'e wet* . Dit doel is rjochte op manlju dy't har kweade natuer moatte fjochtsje om net langer te sûndigjen.

24c- *om forsoening te meitsjen foar ûngerjuchichheit en ivige gerjochichheit te bringen*

Foar de Joad Daniël ropt dit berjocht de rite op fan 'e "dei fan fersoening" in jierliks festival wêr't wy it fuortheljen fan sûnden fiere troch it offer fan in geit. Dit typyske symboal fan sûnde fertsjintwurdige Grikelân yn Dan.8 en syn oanwêzigens pleatste de profesije yn 'e geastlike sfear fan dizze "dei fan fersoening." Mar hoe kin de dea fan in geit sûnden ferwiderje as de dea fan oare dieren dy't it hiele jier troch offere binne net slagge om se fuort te heljen? It antwurd op dit dilemma wurdt jûn yn Hebr.10:3 oant 7: *Mar de oantinken oan sûnden wurdt alle jierren fernijd troch dizze offers; want it is ûnmooglik foar it bloed fan bollen en geiten om sûnden fuort te nimmen* . *Dêrom sei Kristus, yn 'e wrâld kaam, en sei: Offer en offer wolle jo net, mar in lichem dat jo foar My foarme hawwe ; Jo hawwe gjin brânooffers of offers foar sûnde akseptearre. Doe sei ik: Sjuch, ik kom (yn 'e boekrol sprekt it fan my) om te dwaan, O God, jo wil* . De ferklearrings jûn troch de apostel Paulus binne heul dúdlik en logysk. It folget dat God foar himsels, yn Jezus Kristus, it wurk fan fersoening foar de sûnden hat oankundige troch de ingel Gabriël oan Daniël. Mar wêr wie Jezus Kristus yn dizze rite fan 'e "dei fan fersoening"? Syn perfekte persoanlike ûnskuld, dy't him symboalysk it paaslam fan God makke dy't de sûnden fan 'e wrâld nimt, naam de lieding oer de sûnden fan syn útkarden symbolisearre troch de geit fan 'e fersoeningsrite. It laem waard ferburgen troch de geit sadat it laem stoar foar de geit dy't er fersoarge hie. Troch syn dea oan it krús te akseptearjen om de sûnden fan syn útkarden te fersoenen, sûnden dêr't er ferantwurdlik foar wie, joech God harren yn Kristus it moaiste bewiis fan syn leafde foar harren.

24d- *en bring ivige gerjochtichheid*

Dit is it lokkige gefolch fan 'e dea fan' e ferlosser Messias. Dizze gerjochtichheid dy't de minske, sûnt Adam, net koe produsearje, wurdt tarekkene oan 'e útkarden, sadat troch har leauwen yn dizze demonstraasje fan godlike leafde, troch reine genede, de perfekte gerjochtichheid fan Jezus Kristus har yn 't earstoan wurde kin wurde tarekkene, oant de striid . fan leauwen oerwint sûnde. En as dit folslein ferdwynt, wurdt sein dat de gerjochtichheid fan Kristus wurdt jûn. De studint wurdt as syn Master. It is op dizze doktrinale basis dat it leauwen fan 'e apostels fan Jezus waard boud. Foar de tiid en tsjustere machten transformearje se, wêrtroch it smelle paad fan Jezus Kristus ferbrede. Dizze **gerjochtichheid** sil allinich **ivich wêze** foar de trouwe útkarden, dyjingen dy't harkje en reagearje yn hearrigens oan Gods rjochtfeardige easken.

24e- *om de fyzje en de profeet te besegeljen*

Of, sadat de fisy folbrocht wurdt troch it ferskinen fan 'e oankundige profeet. It tiidwurd segel ferwiist nei it segel fan God dat dus jout oan 'e profesije en oan 'e profeet dy't himsels in folsleine en ûnbestriden godlike autoriteit en legitimititeit foarstelle sil. It wurk dat op it punt stiet te foltôgjen is fersegele mei syn godlike keninklike segel. It symboalyske nûmer fan dit segel is "sân: 7". It jout ek de folsleinens oan dy't de aard fan 'e skepper God en dy fan syn Geast karakterisearret. De basis fan dizze kar is de bou fan syn projekt oer sântûzen jier, dêrom ferdielde er de tiid yn wiken fan sân dagen lykas de sântûzen jier. De profesije fan de 70 wiken jout dus in rol oan it getal (7), it segel fan de libbene God yn Openb.7. De fersen dy't folgje sille it belang fan dit nûmer "7" befestigje.

24f- *en it Hillige salvjen*

Dit is de salving fan 'e Hillige Geast dy't Jezus sil ûntfange op' e tiid fan syn doop. Mar lit ús gjin flater meitsje, de douwe dy't út 'e himel op him delkaam hie mar ien doel, dat fan Johannes oertsjûgje dat Jezus yndie de oankundige Messias wie; de himel tsjûget fan him. Op ierde wie Jezus altyd de Kristus en yn 'e foarm fan selektearre fragen steld oan 'e prysters, is syn lear yn' e synagoge op 'e leeftyd fan 12 it bewiis dêrfan. Foar syn folk, ûnder wa't er berne en grutbrocht wie, wie syn offisjele opdracht om te begjinnen by syn doop yn 'e hjerst fan it jier 26 en hy soe syn libben opjaan yn' e maitiid fan it jier 30. De titel Hillige fan 'e Hillige mei weardichheid, om't hy yn 'e foarm fan fleis de libbene God belibbet dy't de Hebreërs yn 'e tiid fan Mozes bang makke. Mar it libbene hillichdom hie in materieel symboal op ierde; it hillichste plak of hillichdom fan 'e timpel yn Jeruzalem. It wie in symboal fan 'e himel, dizze diminsje ûnberikber foar it minskdom dêr't God en syn ingels stean. Sit fan godlik oardiel en plak fan syn troan, God as rjochter wachte op it bloed fan Kristus om de ferjouwing fan 'e sûnden fan' e útkarden te falidearjen dy't selektearre binne yn 'e 6 millennia ynsteld foar dizze seleksje. De dea fan Jezus folbrocht sa it ultieme "feest fan fersoening." Ferjouwing is krigen en de âlde offers goedkard troch God binne allegear falidearre. De salving fan 'e Hillige fan' e Hillige waard dien op 'e dei fan' e fersoening troch it sprinkeljen fan it bloed fan 'e geit fermoarde op' e genedestoel, in alter pleatst boppe de arke mei dêryn de oertrêde geoaden fan God. Foar dizze aksje, ien kear yn 't jier, waard de hegepryster autorisearre om troch te dringen foarby de sluier fan skieding, yn it hillichste plak. Sa brocht Jezus nei syn

opstanning de fersoening fan syn bloed nei de himel om hearskippij te ûntfangen, de legitimititeit om syn útkarden te rêden troch de tarekkening fan syn gerjochthichheid en it rjocht om ûnbidige sûnders te feroardieljen, ynklusyf kweade ingels en har lieder Satan, de duvel . It Hillige fan de Hilligen, ek oantsjutting fan de himel, it bloed fergetten troch Jezus op ierde, sil tastean him, yn Michael, te smyt de duvel en syn demoanen út 'e himel, eat iepenbiere yn Rev.12:9. Sa wie de flater fan 'e Joadske religieuze minsken it profetyske karakter fan' e jierlikse "fersoeningsdei" net te begripen. Se leauden ferkeard dat it dierbloed oanbean yn dizze fiering in oar dier betsjutte koe validearje dat yn 't jier fergie. De minske makke nei it byld fan God; it bist produsearre troch it ierdske libben, hoe kinne wy gelikensens fan wearde foar de twa soarten rjochtfeardigje?

As God, wie Jezus Kristus sels de oalje fan salving as de Hillige Geast en by it opstean nei de himel bringt er de salving fan syn legitimititeit dy't op ierde wûn hat mei him.

De kaai foar berekningen

Dan 9:25 *Wit dêrom en begryp! Fan 'e tiid doe't it wurd ferklearre dat Jeruzalem wer opboud wurde soe ta de Gesalfde, oan' e Lieder, sân wiken en sechtich en twa wiken lyn, sille de plakken en de grêften restaurearre wurde, mar yn drege tiden.*

25a- *Wit dit dan en begryp!*

De ingel is rjocht om Daniël út te noegjen om omtinken te jaan, om't hy gegevens oanpakt dy't grutte geastlike en yntellektuele konsintraasje nedich binne; want der sille berekningen makke wurde moatte.

25b- ***Fan 'e tiid doe't it wurd oankundige dat Jeruzalem werboud wurde sil oan' e Gesalfde, oan 'e lieder***

Dit diel fan it fers allinich is fan it grutste belang, om't it it doel fan 'e fisy gearfettet. **God jout syn folk dy't op har Messias wachtsje de middels om te witten yn hokker jier hy himsels oan har presintearje sil** . En dit momint dat it wurd oankundige dat Jeruzalem wer opboud wurde sil, moat bepaald wurde neffens de doer fan 'e profetearre 490 jier. Foar dit dekreet fan rekonstruksje fine wy yn it boek Ezra trije mooglike dekreten dy't opienfolgjend besteld binne troch trije Perzyske keningen: Cyrus, Darius en Artaxerxes. It docht bliken dat it dekreet fêststeld troch de lêste yn - 458, it hichtepunt fan 'e 490 jier yn it jier 26 fan ús tiidrek lit. It sil dêrom dit dekreet fan Artaxerxes wêze dat behâlden wurde moat mei it each op it seizoen dêr't yn skreaun is: maitiid neffens Esd.7:9: *hy ferliet Babel op 'e earste dei fan 'e earste moanne, en hy kaam te Jeruzalem op de earste dei fan 'e fyfte moanne, de goede hân fan syn God wie op him* . It jier fan it beslút fan 'e kening wurdt jûn yn Ezra.7:7: *In protte fan 'e bern fan Israel, preesters en Leviten, sjongers, poartewachters en Nethiniten, kamen ek nei Jeruzalem yn it sânde jier fan kening Artaxerxes* .

It fertrek fan it dekreet is in maitiid, de Geast doelt foar syn profesije, it Peaske fan 'e maitiid dêr't Jezus Kristus krusige stoar. De berekningen sille ús liede ta dit doel.

25c- *sân wiken en twaensechtich wiken lyn wurde de plakken en de grêften restaurearre, mar yn drege tiden.*

Wy hawwe ynearsten 70 wiken. De ingel ropt 69 wiken op; 7 + 62. De earste 7 wiken kulminearje yn 'e tiid fan herstel fan Jeruzalem en de timpel, yn ûngelokkige tiden om't de Joaden wurkje ûnder de permaninte tsjinslach fan 'e Arabieren dy't kamen om har te fêstigjen yn it gebiet dat frijlitten waard troch har deportaasje. Dit fers út Neh.4:17 beskriuwt de situaasje goed: *Dejingen dy't de muorre bouden, en dejingen dy't de lesten droegen of laden, wurken mei ien hân en holden in wapen yn 'e oare* . Dit is in detail dat wurdt oantsjutte, mar de wichtichste is fûn yn 'e 70ste ^{wike} teld.

De ^{70ste} wike

Dan 9:26 *En nei de twa en sechstich wiken sil in Gesalfde útroege wurde, en hy sil ~~gjin opfolger hawwe~~, neat foar him. It folk fan in hearsker dy't komt sil de stêd en it ~~hillichdom~~ fordylgje , en har ein sil komme as by in floed; Der wurdt besletten dat de ferwoastingen oant de ein fan de oarloch duorje.*

26a- *Nei de twa en sechstich wiken sil in Gesalfde ôfsnien wurde*

Dizze 62 wiken wurde foarôfgien troch 7 wiken , wat betsjut dat it echte berjocht is "nei de 69 wiken" *sil in gesalfde wurde ôfsnien* , mar net allinich ien salve, dejinge dy't sa oankundige wurdt ferbyldet de godlike salving sels. Mei de formule " *a salve* ", taret God it Joadske folk ta op har moeting mei in gewoan útsjocht man, fier fan godlike beheiningen. Yn oerienstimming mei syn gelikenis fan 'e wynboeren presintearret de Minskesoan, soan fan 'e Master fan 'e wyngert, himsels oan 'e wynboeren nei't er syn boaden stjoerde dy't him foargongen en dy't se mishannele. Fanút in minsklik perspektyf is Jezus allinich *in gesalfde* dy't himsels presintearret nei oare salven.

De ingel sei " *nei* " de totale doer fan 69 wiken, dus de ^{70e} oan te jaan . Sa, stap foar stap, de gegevens fan 'e ingel rjochtsje ús nei it maitiid Peaske fan it jier 30 dat sil wurde pleatst yn 'e midden fan dizze 70ste ^{wike} fan dei-jierren.

26b- *en hy sil ~~gjin opfolger~~ foar him hawwe*

Dizze oersetting is des te mear yllegitimate om't de skriuwer L.Segond yn 'e marzje spesifisearret dat de letterlike oersetting is: ***nimmen foar him*** . En foar my past de letterlike oersetting perfekt by my om't dêr stiet wat der echt barde op it oere fan syn krusiging. De Bibel tsjûget dat de apostels sels ophâlden te leauwen dat Jezus de ferwachte Messias wie, om't se, lykas de rest fan it Joadske folk, wachtsje op in stridersmessias dy't de Romeinen út it lân smiet.

26c- *It folk fan in lieder dy't komme sil de stêd en ~~it~~ hillichdom ferneatigje*

Dit is Gods antwurd op it waarnommen Joadske nasjonale ûnleauwichheid: *gjinien foar him* . De grime tsjin God sil definityf betelle wurde troch de ferneatiging fan Jeruzalem en syn falske *hilligens* ; want sûnt it jier 30 is der *gjin hilligens* mear op joadske boaiem; it hillichdom is net mear ien. Foar dizze aksje brûkte God de Romeinen, dejingen troch wa't de Joadske religieuze lieder de Messias krusige hiene, net weagje en it sels net dwaan kinne, wylst se wisten, sûnder har, om de diaken Stephen "trije jier en seis moanne te stienjen " letter.

26d- *en syn ein sil komme as in floed*

It wie dêrom yn 70, dat Jeruzalem nei ferskate jierren fan Romeinsk belegering yn har hannen foel, en fol mei ferneatigjende haat, animearre troch

godlike iver, ferwoaste se, lykas oankundige, de stêd en de hilligens dy't net mear wie, *oant dêr wie net mear de iene stien op in oare efterlitten*, sa't Jezus foar syn dea oankundige hie yn Matt.24:2: *Mar hy sei tsjin harren: Sjogge jim dit alles? Wiswier sis ik jo, d'r sil hjir net ien stien op 'e oare oerbliuwe dy't net ôfbrutsen wurde sil* .

26e - *it wurdt besletten dat de ferwoastingen duorje oant it ein fan 'e* ^{oarloch}

Yn Matt.24:6 sei Jezus: *Jo sille hearre fan oarloegen en geroften fan oarloegen: pas op dat jo net yn 'e problemen binne, want dizze dingen moatte barre. Mar dat sil noch net de ein wêze*. Nei de Romeinen bleaunen oarloegen troch yn 'e twatûzen jier fan' e kristlike tiid en de lange tiid fan frede dy't wy hawwe genoaten sûnt it ein fan 'e Twadde Wrâldoarloch is útsûnderlik, mar programmearre troch God. It minskdom kin dus de fruchten fan har perversje produsearje oant it ein fan har fantasyen foardat se de priis stjerlik betelje.

Wy moatte lykwols net ferjitte by it praten fan 'e Romeinen dat har pauslike opfolging de wurken fan' e heidenske " *devastator of desolator* " *sil ferlingje en dêr ek oant it ein fan 'e oarloch fierd tsjin' e útkarden fan Kristus God*.

Dan 9:27 *Hy sil in sterk ferbûn meitsje mei in protte foar in wike , en foar de helte fan 'e wike scil er offer en nôtoffer ophâlde; En [d'r sil wêze] op 'e wjuk fan' e grouwelen fan 'e ferwoasting en sels ta in útroeiing (of folsleine ferneatiging), en it sil brutsen wurde, [neffens] wat is bepaald, yn' e desolate [ierde] .*

27a- Hy sil ***in wike lang*** *in sterke alliânsje meitsje mei in protte*

De Geast profetearret de oprjochting fan it nije *forboun* ; it is *solide* , om't it de basis wurdt fan it heil oanbean oant it ein fan 'e wrâld. Under de term in protte, rjochtet God op joadske steatsboargers, syn apostels en syn earste joadske learlingen dy't yn 'e lêste **sân jier** fan' e deadline dy't oan 'e Joadske naasje jûn binne syn *ferbûn* sille ynfierre om de krusige Messias offisjeel te akseptearjen of te fersmiten. It is dit ferbûn dat is " *knipt* " yn fers 24 tusken God en de berou Joadske sûnders. Yn 'e hjerst fan 33 sil it ein fan dizze lêste wike markearre wurde troch dizze oare ûnrjochtfeardige en ôfgryslige hanneling fertsjintwurdige troch de stiennen fan Stephen de nije diaken. Syn iennichste ferkeard wie om de Joaden wierheden te fertellen dy't se net hearre koenen, wylst Jezus syn wurden yn 'e mûle lei. Doe't Jezus in folgeling fan syn saak fermoarde seach, registrearre Jezus de offisjele nasjonale wegering fan syn foarbidding. Fan 'e hjerst fan' e jier 33 oanstutsen de Joadske rebellen de Romeinske grime dy't yn it jier 70 leech waard fan in blok op Jeruzalem.

27b- *en foar de helte fan 'e wike sil er it offer en it offer ophâlde*

Dit momint yn 'e midden as *de helte fan' e wike* is maitiid 30 rjochte troch de profesije fan 'e 70 wiken. Dit is it momint dat alle aksjes neamd yn fers 24 binne foltôge: **It ein fan 'e sûnde, har fersoening, de komst fan' e profeet dy't de fisy ferfollet troch syn ivige gerjochtichheid te fêstigjen en de salving fan 'e opstanne Kristus dy't opkomt nei de himel Victorious en Almachtich** . De fersoeningsdea fan de Messias wurdt hjir neamd ûnder it aspekt fan in konsekwinse dy't it meibringt: it definityf stopjen fan *bisteoffers en offers* jûns en moarns yn de Joadske timpel, mar ek fan moarns oant jûns, foar de sûnden fan it folk . De dea fan Jezus Kristus makket de bistesymboalen ferâldere dy't him yn it

âlde forboun foarstelden, en dit is de essensjele feroaring dy't troch syn offer brocht is. It skuorjen fan 'e sluier fan' e timpel dat God útfiert op it momint dat Jezus ferrint, befêstiget it definitive stopjen fan ierdske religieuze riten, en de ferneatiging fan 'e timpel, yn 70, fersterket dizze befêstiging. Op har beurt moasten de jierlikse Joadske feesten, allegear profetysk fan syn komst, ferdwine; mar yn gjin gefal, de praktyk fan 'e wyklikse sabbat dy't yn dizze dea syn wiere betsjutting krijt: it profetearret de himelske rêst fan it sânde millennium, dy't troch syn oerwinning Jezus Kristus krijt foar God en syn wiere útkarden oan wa't er syn perfekte tareknet. ivige gerjochtichheid oanhelle yn fers 24.

It begjin fan dizze " *wike* " fan dagen-jierren fynt plak yn 'e hjerst fan 26 mei de doop fan Jezus dy't waard doopt troch Johannes de Doper.

27c *En der scil wêze op 'e wjuk fen 'e grouwels fen 'e forwoasting*

Sorry, mar dit diel fan it fers is min oerset yn 'e L.Segond-ferzje, om't it ferkeard ynterpretearre is. Mei it rekkenjen fan de iepenbieringen dy't yn 'e Apokalyps fan Johannes oanbean wurde, presintearje ik myn oersetting fan 'e Hebrieuske tekst dy't oare oersettingen befêstigje. De útdrukking " *op 'e wjuk* ", symboal fan himelsk karakter en hearskippij, suggerearret in religieuze ferantwurdlikens dy't direkt rjochtet pauslik Rome, dat " *opkomt* " yn Dan.8:10-11, en syn religieuze bûnsmaten fan 'e lêste dagen. *Arendfleugels* symbolisearje de heechste ferhevening fan 'e keizerlike titel, bygelyks *de liuw mei earnwjukken* dy't kening Nebûkadnessar oanbelanget, of fan God sels, dy't syn Hebrieusk folk op *earnwjukken droech* dat er út 'e Egyptyske slavernij ferlost. Alle riken hawwe dit symboal fan 'e earn oannommen , ynklusyf, yn 1806, Napoleon 1e ' dat waard befêstige troch Apo.8:13, doe de Prusyske en Dútske keizers, de lêste wie de diktator A.Hitler. Mar sûnt dy tiid hat de FS ek dizze keizerlike earn op 'e greenback fan har nasjonale munt: de dollar.

Troch it foarige ûnderwerp te ferlitten, komt de Geast werom om syn favorite fijân te rjochtsjen: Rome. Nei de ierdske missy fan Jezus Kristus , is de rjochte akteur fan 'e *grouweltsjes dy't de definitive ferwoasting fan' e ierde feroarsaakje* yndie Rome waans heidenske keizerlike faze Jeruzalem krekt ferneatige hat yn 70 yn fers 26 . trochgean yn 'e tiid oant it ein fan' e wrâld. De *ôfgryslikheden*, yn it meartal, binne dêrom foarearst tarekkene oan it Keizerlike Rome, dat de leauwigen keazen sil ferfolgje troch se yn spektakulêre "stadia" te deadzjen om it bloeddorstige Romeinske folk te fermeitsjen, dingen dy't sille ophâlde yn 313. Mar in oar grouwel komt neist en it bestiet út in ein meitsje oan de praktyk fan de sânde-dei sabbat, 7 maart 321; dizze aksje is noch te tankjen oan it Romeinske Ryk en syn keizerlike lieder Konstantyn ¹ Mei him kaam it Romeinske Ryk ûnder de oerhearsking fan de Byzantynske keizers. Yn 538 ^{begien} op syn beurt de keizer Justinianus 1e wer in *grouwel* troch op syn Romeinske sit it pauslike rezjym fan Vigilius 1e fêst te stellen ' en dizze ferlinging fan de *grouweltsjes* oant de ein fan de wrâld moat dan taskreaun wurde oan dizze faze pauslike wet dy't God hat oankundige sûnt Dan.7. Wy ûnthâlde dat de namme " *lytse hoarn* " de twa dominante fazen fan Rome yn Dan.7 en Dan.8 oantsjut. God sjocht yn dizze twa opienfolgjende fazen allinnich de kontinuïteit fan itselde ôfgryslike wurk.

De stúdzje fan 'e foarige haadstikken hat ús tastien om de ferskate soarten grouwelen te identifisearjen dy't dit fers him tarekkenet.

27d- *en oant in ferneatiging (of folsleine ferneatiging) en it sil brutsen wurde , [neffens] wat is bepaald, yn it desolate [lân] .*

" *Se sil brutsen wurde* [neffens] *dat dat is besletten* " en iepenbiere yn Dan.7:9-10 en Dan.8:25: *Fanwegen syn wolfeart en it sukses fan syn wilens, sil hy arrogânsje yn syn hert hawwe, hy sil in protte dwaan minsken dy't fredich libbe, sille omkomme, en hy sil opstean tsjin 'e oerste fan' e foarsten; mar it sil brutsen wurde, sûnder de muoite fan elke hân.*

De Hebrieuske tekst biedt dizze godlike gedachte oars as hjoeddeistige oersettingen.

Dizze nuânse is basearre op Gods projekt om de skuld fan minsken te pleatsen op 'e planeet Ierde dêr't se op libje; wat Ieb.20 ús leart. Lit ús it feit opmerke dat it falske kristlike leauwen dit godlike projekt negearret dat sil bestean út it ferneatigjen fan minsken fan it gesicht fan 'e ierde, by de glorieuze weromkomst fan Kristus. Se negearje de iepenbieringen jûn yn Iepenbiering 20, se wachtsje omdôch op de oprjochting fan Kristus syn keninkryk op ierde. Lykwols, folsleine ferneatiging fan syn oerflak is pland hjir en yn Rev.20. It weromkommen yn gloarje fan 'e oerwinnende Kristus yn al syn godheid sil werom nei de ierde syn chaotyske ferskinning fan it begjin fan syn skiednis beskreaun yn Genesis 1. Gigantyske ierdbevings sille skodzje it en it sil weromkomme ûnder de namme ôfgrûn nei syn chaotyske steat " *formless* en *leech* " , "tohu wa bohu", initial. D'r sil gjin libbene man op har oerbliuwe, mar se sil de *finzenis wêze* fan 'e duvel dy't *tûzen jier lang op har is isolearre* oant de oere fan syn dea.

Op dit stadium fan 'e stúdzje moat ik ekstra ynformaasje jaan oangeande earst de "70ste ^{wike} " dy't krekt is studearre. De ferfolling dêrfan yn profetyske dagen-jierren wurdt keppele oan in letterlike ferfolling. Om't tank oan it tsjûgenis fan in Joadske kalinder, wy kenne de konfiguraasje fan de Peaske wike fan it jier 30. It sintrum wie in woansdei jûn fan de gelegenheids sabbat rjochtfeardige troch de Joadske Peaske dy't foel yn dat jier op tongersdei. Sa kinne wy de rin fan dit Peaske dêr't Jezus yn stoar, folslein rekonstruearje. Op tiisdeitejûn arrestearje, yn 'e nacht oardiele, waard Jezus op woansdeitemoarn om 9 oere krusige. It ferrint om 15.00 oere. Foar 18.00 oere pleatste Jozef fan Arimatea syn lichem yn it grêf en rôle de stien fuort dy't it slút. De Peaskesabbat fan tongersdei giet foarby. Op freedtemoarn keapje fromme froulju krûden dy't se oerdei tariede om it lichem fan Jezus te balsemjien. Op 'e jûn fan freed om 18.00 oere begjint de wyklikse sabbat, ien nacht giet in dei foarby yn rêst hillige troch God. En sneontejûn om 18.00 oere begjint de earste dei fan de wrâldske wike. De nacht giet foarby en by it earste ljocht fan 'e moarn geane de froulju nei it grêf yn 'e hoop immen te finen om de stien fuort te rôljen. Se fine de stien fuotrôle en it grêf iepen. Yn it grêf, Maria Magdalena en Maria, de mem fan Jezus, sjogge in ingel sitten dy't har fertelt dat Jezus is opstien, de ingel fertelt harren te gean en warskôgje syn bruorren, syn apostels. Wylst se yn 'e tún bliuwt, sjocht Maria Magdalena in man dy't yn wyt klaaid is, dy't se foar in túnman nimt; yn 'e ruil erkent se Jezus. En hjir, in heul wichtich detail dat in heul wiidferspraat leauwe ferneatiget, seit Jezus tsjin Maria:

" *Ik bin noch net werom nei myn Heit* ". De dief dy't oan it krús wie en Jezus sels kamen net yn it paradys, it keninkryk fan God, op 'e dei fan har krusiging, om't 3 hiele dagen letter Jezus noch net werom is nei de himel. Sa kin ik sizze yn 'e namme fan' e Hear, lit dyjingen dy't neat fan Him te sizzen hawwe, stil wêze! Om ien dei net te lijen fan spot of skamte.

It twadde ding is om te profitearjen fan 'e datum - 458 dy't earst it begjin markearret fan' e 70 wiken fan deijierren fêststeld foar it Joadske folk oan wa't God twa haadtekens fan identiteit joech: de sabbat en de besnijenis fan it fleis.

Neffens Rom.11 wurde heidenske bekearlingen dy't yn it nije forboun oangien binne ent yn 'e Hebrieuske en Joadske woartel en stam. Mar de basis fan it nije forboun binne suver Joadsk en Jezus makke in punt om dit te herinnerjen yn Johannes 4:22: *Jo oanbidde wat jo net witte; wy oanbidde wat wy witte, om't it heil fan 'e Joaden komt*. Tsjintwurdich nimt dit berjocht in libbene relevânsje oan, om't Jezus it adresearret oan falsk bekearde heidenen yn alle tiden. Om se better te ferneatigjen, triuwde de duvel har om de Joaden en har alliânsje te haatsjen; dy't har ôfdraaide fan 'e geboaden fan God en syn hillige sabbat. Wy moatte dêrom dizze flater korrigeare en **sjen nei it nije ferbûn mei in joadske identiteit** . De apostels en de nije bekearde Joadske learlingen binne dizze " *in protte* " dy't in *solide alliânsje* meitsje mei Jezus , yn Dan.9:27, mar har basis bliuwt Joadsk, se binne ek soargen oer it begjin fan 'e perioade fan' e " *70 wiken* " jûn troch God oan 'e Joadske naasje om de standert fan it nije ferbûn te akseptearjen of te fersmiten basearre op it minsklik bloed dat frijwillich fergetten is troch Jezus Kristus. Yn ôflieding fan dizze redenearringen wurdt de datum - 458 it begjin fan 'e "2300 jûns-moarn" fan Dan.8:14.

Oan 'e ein fan dizze lange profetyske doer, 2300 jier, moasten trije dingen ophâlde neffens Dan.8:13.

- 1- it ivige prysterskip
- 2- de ferneatigjende sûnde
- 3- de ferfolging fan hilligens en it leger.

De trije dingen wurde identifisearre:

- 1- it ivige ierdske prysterskip fan de paus
- 2- de rest fan de earste dei omdoopt: Snein.
- 3- De ferfolging fan kristlike hilligens en hilligen, boargers fan it keninkryk fan 'e himel.

Dizze wizigingen hawwe as doel:

- 1- Werom nei Jezus Kristus syn hillige ivige himelske preesterskip.
- 2- Weromsette de hiele godlike wet ynklusyf de 7e dei sabbatical ^{rêst} .
- 3- Sjoch in ein oan 'e ferfolgingen fan kristlike hilligens en hilligen.

De berekening foarsteld foar de "2300 jûns-moarn" fanôf de datum - 458, it ein fan dizze doer einiget yn 'e maitiid fan 1843: $2300 - 458 = 1842 + 1$. Yn dizze berekening hawwe wy 1842 hiele jierren dêr't wy +1 oan taheakje moatte om de maitiid oan it begjin fan it jier 1843 oan te jaan dêr't de profetearre "2300 jûns-moarn" einiget. Dizze datum markearret it begjin fan in weromkear fan 'e yntervinsje fan God, dy't sa syn wiere hilligen befrije wol fan 'e religieuze leagen

dy't 1260 jier lang erfd binne fan it roomsk-pauslik katolisisme. Sadwaande, it inisjatyf nimme om in geastlik wekker te meitsjen yn 'e FS wêr't protestanten taflecht hawwe fûn, ynspirearret de Geast yn William Miller in belangstelling foar de profesije fan Daniël 8:14 en twa opienfolgjende foarstelde datums kundigje it weromkommen fan Jezus Kristus oan, de earste foar de maitiid fan 1843, de twadde foar de hjerst fan 1844. Foar him betsjut de suvering fan it hillichdom dat Jezus weromkomt om de ierde te suverjen. Nei twa teloarstellingen op 'e plande datums jout de Geast in teken oan' e meast persevering dy't meidien hawwe oan 'e twa tests fan it leauwe. In himelsk fizioen waard op 'e moarn fan 23 oktober 1844 ûntfongen troch ien fan 'e hilligen dy't de fjilden oerstuts. De himel iepene foar in sêne dat Jezus Kristus as hegepryster toant yn it himelske hillichdom. Yn it fisioen gong er fan it hillige plak nei it hillichste plak. Sa, nei 1260 jier fan tsjuster, Jezus Kristus opnij ferbûn mei syn leauwigen sortearre troch de twa opienfolgjende besikingen.

- 1- **De werhelling fan 'e ivige** . It is dêrom troch dizze fisy dat God op 23 oktober 1844 offisjeel de kontrôle oer syn ivige himelske preesterskip werom naam.
- 2- **It weromkommen fan 'e sabbat** . Yn deselde moanne begon in oare fan 'e hilligen de sânde-dei sabbat te hâlden, nei in besite fan frou Rachel Oaks dy't him in pamflet fan har tsjerke joech: "De Sânde-dei Baptisten." Ien foar ien, yn 'e rin fan' e tiid, namen de hilligen selekteare troch de twa tests ek de sânde-dei sabbat oan. Dit is hoe't God in ein makke oan 'e ferneatigjende sûnde fêststeld troch heidenske Rome, mar legalisearre troch pauslik Rome ûnder syn namme "Snein".
- 3- **Stopje de ferfolgingen** . It tredde ûnderwerp gie oer hilligen en kristenen dy't 1260 jier lang ferfolge waarden. En dêr hearske wer, yn 1843 en 1844, religieuze frede oeral yn 'e Westerske wrâld dy't oanbelanget troch de profesije. Dit komt om't revolúsjonêr Frankryk mei syn guillotine dejingen dy't ferantwurdlik binne foar de begien religieuze misbrûk it swijen makke. Sa nei de lêste bloedige jierren fan 'e straf fan religieuze *oerhoargers* neffens Apo.2:22-23, oan' e ein fan 'e 1260 jierren begjinnend yn 538, de datum ferbûn mei it fuortheljen fan 'e *ivige* troch de oprjochting fan it pauslike rezjym, d.w.s. yn 1798 hearsket de religieuze frede. En de fêststelde frijheid fan gewisse lit de hilligen God tsjinje neffens har kar en har kennis dat God sil tanimme. Yn 1843 *waard de hilligen* en *it leger fan hilligen* , dizze boargers fan it keninkryk fan 'e himel selektearre troch Jezus Kristus, wurde net langer ferfolge, lykas de profesije fan Daniël 8:13-14 oankundige.

Al dizze ûnderfiningen waarden organisearre en liede troch de Almachtige God dy't yn totale ûnsichtberens de geasten fan 'e minsken begeliedt, sadat se syn plannen, syn hiele programma realisearje, oant it ein fan' e wrâld doe't syn seleksje fan útkarden einige sil wêze. It docht bliken út dit alles dat de minske net kiest te earjen de sabbat en syn ljocht, it is God dy't jout him dizze dingen dy't hearre ta him as in teken fan syn goedkarring en syn echte leafde foar him sa't Ezé leart. .20:12 -20: *Ik joech harren myn sabbatten ek as in teken tusken my en*

hjarren, dat hja witte mochten dat Ik de Heare bin, dy't hjar hilliget...Hillje myn sabbatten, en dat hja tusken my en jimme ien teken wêze meie dêr't it mei is bekend dat Ik de Heare dyn God bin . Om't hy is dy't op syk is nei syn ferlerne skiep, lit ús der wis fan wêze dat gjin keazen amtner de oprop mist.

Yn Dan.8, yn it unike antwurd dat God yn fers 14 jout op de fraach yn fers 13, past it wurd " *hilligens* " perfekt om't hilligens oer it algemien giet om alles dat Gods eigendom is en dat him benammen oangiet. Dit wie it gefal fan syn *ivige* himelske prysterskip, fan syn *hillige sabbat* fan 'e stifting fan' e wrâld de dei nei de skepping fan Adam, en fan *syn hilligen* , syn trouwe útkarden.

De ûnderfiningen profetearre yn Daniël 8: 13-14 waarden ferfolle tusken 1843 doe't it godlike beslút yn wurking kaam en de hjerst fan 1844, beide basearre op 'e ferwachting fan' e weromkomst fan Jezus Kristus op dy datums, dus fertrouwe op it idee fan de komst fan Jezus Kristus, de tiidgenoaten fan dizze ûnderfining joegen de dielnimmers dy't folgen fan dizze ferwachtings de namme "Advintist", fan it Latynske "adventus" dat krekt betsjut "advint". Wy sille dizze "Advintistyske" ûnderfining fine yn haadstik 12 fan dit boek fan Daniël, wêr't de Geast it belang fan dit lêste formalisearre "ferbûn" sil ûnderstreekje.

Daniël 10

Dan 10:1 *Yn it tredde jier fan Cyrus, de kening fan Perzië, waard in wurd iepenbiere oan Daniël, waans namme wie Beltsazar. Dit wurd, dat wier is, kundiget in grutte ramp oan. Hy harke nei dit wurd, en hy begriep it fisioen.*

1a- *Yn it tredde jier fan Cyrus, kening fan Perzië, waard in wurd iepenbiere oan Daniël, waans namme wie Beltsazar*

Syrus 2 regearre sûnt – 539. De datum fan it fisioen is dus – 536.

1b- *Dit wurd, dat wier is, kundiget in grutte ramp oan.*

Dizze term, *grutte ramp*, kundiget it bloedbad op grutte skaal oan.

1c- *Hy harke nei dit wurd, en hy begriep it fisioen.*

As Daniël de betsjutting begriep, sille wy it ek begripe.

Dan 10: 2 *Yn dy tiid rouwe ik, Daniël, trije wiken.*

Dizze persoanlike *rou* dy't Daniël beynfloedet, befêstiget de begraffenis fan 'e bloedbad dy't sil wurde útfierd as de oankundige grutte kalamiteit plakfynt.

Dan 10: 3 *Ik iet gjin lekkernij, noch fleis noch wyn kaam myn mûle yn, noch salve ik mysels oant de trije wiken foltôge wiene.*

Dizze tarieding fan Daniël dy't siket ferhege hilligens profetearret de dramatyske situaasje dat de ingel sil profetearje yn Dan.11:30.

Dan 10:4 *Op 'e fjouwerentweintichste dei fan' e earste moanne wie ik by de grutte rivier Hiddekel.*

Hiddékel hat yn it Frânsk de namme Tiger. Dit is de *rivier* dy't Mesopotaamje mei de Eufraat wetterde dy't de Chaldeeske stêd *Babylon trochkrúste en wetterde* fanwegen de strafte grutskens fan kening Nebukadnezar. Daniël koe it net begripe, mar dizze opheldering wie foar my bedoeld. Om't it pas yn 1991 wie dat ik de wiere ferklearrings fan Daniël 12 bekend makke wêr't de rivier de **Tigris** de rol sil spylje fan in " **tiger** " dy't minsklike sielen yt. In test fan leauwen wurdt yllustrearre troch syn gefaarlike krusing. Allinnich de útkarden kinne it oerstekke en har reis mei Jezus Kristus trochgean. It is wer, in byld kopiearre fan 'e krusing fan' e Reade See troch de Hebreeërs, in ûnmooglike en fatale krusing foar Egyptyske sûnders. Mar dejinge dy't Daniël 12 opropt, selektearret de lêste keazen "Advintisten" waans missy sil trochgean oant de weromkomst fan Kristus. De lêsten fan harren sille de lêste **grutte ramp ûnderfine** , syn ekstreme foarm dy't de yntervinsje fan Kristus sil fereaskje yn in krêftige en glorieuze besparjende en wraaksuchtige weromkomst.

De earste kalamiteit oankundige oan Daniël wurdt neamd yn Dan.11:30. It giet om it Joadske folk fan 'e Aldheid, mar in oare soartgelikense *ramp* sil oankundige wurde troch in analooch byld yn Openb.1. Dit sil dien wurde nei de Tredde Wrâldoarloch wêryn *in tredde fan 'e manlju fermoarde wurdt* . En dit konflikt wurdt presintearre yn Iepenbiering 9:13 oant 21 troch symboalen, mar it is ûntwikkele yn ienfâldige taal yn dit boek fan Daniël oan 'e ein fan haadstik 11 yn fersen 40 oan 45. Sadat wy sille fine opienfolgjende, yn dit haadstik 11, de grutte ramp fan 'e Joaden, dan yn Dan.12:1, de grutte ramp dy't de útkarden fan it kristendom en de trouwe Joaden fan 'e eintiid rjochtsje sil dy't har ta Kristus bekeare Dizze ramp wurdt dêr neamd ûnder de termen "tiden fan problemen" en it haaddoel sil de praktyk wêze fan 'e God-hillige sabbat.

Fergeliking fan 'e twa fisioenen fan 'e foarseine kalamiteiten

1- Oan 'e bern fan Daniël syn folk fan it âlde forboun: Dan.10:5-6.

2- Oan de bern fan Daniël syn folk fan it nije forboun: Iepenbiering 1:13-14.

Om de belangstelling dy't wy moatte jaan oan dizze twa kalamiteiten folslein wurdearje, moatte wy begripe dat hoewol se inoar yn 'e tiid folgje, de earste in type is dy't de twadde profetearret, dy't rjochte sil wêze op it weromkommen fan Jezus Kristus, de lêste leauwigen. bern fan God fan it type fan Daniël en syn trije maten. Nei tsientallen jierren fan frede, folge troch in skriklike en ferskriklik ferneatigjende atoomoarloch, sil de rêstdei fan Romeinske snein oplein wurde troch it universele regear organisearre troch de oerlibbenen fan 'e ramp. Dan wer sil de dea komme om it libben fan 'e trouwe útkarden te bedrige, lykas yn 'e dagen fan Daniël, Hananias, Misael en Azarja; en lykas yn 'e tiid fan 'e "Makkabeeërs" yn -168, dêr't de ramp oankundige yn dit haadstik fan Daniël doelen; en op it lêst bliuwe de lêste Advintisten trou oan 'e sânde-dei sabbat yn 2029.

Mar foar dizze lêste beproeving sil it lange pauslike regear fan 1260 jier al in mannichte fan skepsels stjerre yn 'e namme fan God.

Gearfetsjend, it begripen fan it berjocht levere troch dizze fyzje jûn oan Daniël sil ús de betsjutting kinne begripe fan 'e iene dy't hy oan Johannes jout yn Rev.1:13 oant 16.

Dan 10:5 *En ik sloech myn eagen op en seach, en sjuch, d'r wie in man klaaid yn linnen, en hie in gouden gurdle út Ufaz oan 'e heupen.*

5a- *der wie in man klaaid yn linnen*

In wurk fan gerjochtichheid symbolisearre troch it linnen sil troch God útfierd wurde troch in minske. Op it beskreaune byld nimt God it uterlik fan 'e Grykske kening Antiochos 4 bekend as Epifanes. Hy sil de ferfolger fan 'e Joaden wêze tusken - 175 en - 164, tiid fan syn regear.

5b - *mei in gouden riem fan Ufaz oan 'e heupen*

Pleatst op 'e nieren, jout de riem twongen wierheid oan. Fierders komt it goud dêr't it fan makke is fan Ufaz, dy't yn Jer.10:9 har heidenske ôfgoaden brûke.

Dan 10:6 *Syn lichem wie as chrysolite, syn gesicht skynde as bliksem, syn eagen wiene as flammen fan fjoer, syn earms en syn fuotten wiene as gepolijst koper, en it lûd fan syn stim wie as it lûd fan lûd fan in mannichte.*

6a- *Syn lichem wie as chrysolite*

God is de skriuwer fan 'e fisy, mar hy kundiget de komst fan in heidenske god oan, dus dit glorieuze boppenatuerlike aspekt.

6b- *syn gesicht skynde as bliksem*

De Grykske identiteit fan dizze God wurdt befêstige. Dit is Zeus, de Grykske god fan kening Antiochos 4. Wjerljocht is it symboal fan de Olympyske god Zeus; de god fan 'e Olympyske goaden fan 'e Grykske mytology

6c- *syn eagen wiene as flammen fan fjoer*

Hy sil ferneatigje wat er sjocht en net goedkard; syn eagen sille op 'e Joaden wêze neffens Dan.11:30: ... *hy sil sjen op dyjingen dy't it hillige forboun ferlitten hawwe*. Kalamiteit komt net sûnder reden, ôffal fersmoarget it folk.

6d- *syn earms en fuotten liken as gepolijst koper*

De beul dy't troch God stjoerd wurde sil like sûndich wêze as syn slachtoffers. Syn destruktive aksjes symbolisearre troch syn koperen earms en fuotten binne it symboal fan Grykske sûnde yn it stânbyld fan Dan.2.

6e - *en it lûd fan syn stim wie as it lûd fan in mannichte*

De Grykske kening sil net allinnich hannelje. Hy sil efter en foar him in mannichte soldaten hawwe, sa heidensk as himsels, om syn oarders te folgjen.

It hichtepunt en hichtepunt fan dizze profetyske oankundiging sil berikt wurde op it oere fan Dan syn ferfolling 11:31: *Troepen sille ferskine op syn befehl; hja scille it hillichdom, de festing ûnthilligje, hja scille in ein meitsje oan it ivige offer, en hja scille de grouwel fen 'e fordjer opsette*. Foar bibelske earlikens haw ik it wurd offer trochstutsen dat net yn 'e Hebrieuske tekst is skreaun, om't God foar de " *ivige* " twa ferskillende opienfolgjende rollen yn it âlde ferbûn en yn it nije soarge hat. Yn it âlde bestiet it út it offerjen fan in laem yn 'e jûn en moarn as brânoffer. Yn it koarte ferhaal wiist it de himelske foarbidden fan Jezus Kristus oan, dy't herinnert oan syn offer om yn te rieden foar de gebeden fan 'e útkarden. Yn dit ferbûn fan Dan.11:31, dat fan it âlde forboun, sil de Grykske kening in ein meitsje oan de ivige offers fan 'e wet fan Mozes. Sa is it allinnich de kontekst fan de tiid dêr't it yn oproppen wurdt dy't de ynterpretaasje bepaalt fan it ministearje fan ivige foarbidden fan in ierdske preester of dy fan de himelske hegepryster: Jezus Kristus. It *ivige* is dêrom keppele oan in minsklik ministearje of, sekondêr en definityf, oan it godlike himelske ministearje fan Jezus Kristus.

Dan 10:7 *Ik, Daniël, seach it fizioen allinich, en de manlju dy't by my wiene seagen it net, mar wiene tige bang, en flechten en ferburgen harsels.*

7- Dizze kollektive eangst is allinich it swakke byld fan 'e ferfolling fan' e fyzje. Want op 'e dei fan' e foarseine bloedbad, soene de rjochtfeardigen it goed dwaan om te flechtsjen en te ferbergjen, sels as it yn 'e búk fan' e ierde wie.

Dan 10:8 *Ik bleau allinich, en seach dit grutte fizioen; myn krêft mislearre my, myn gesicht feroare fan kleur en waard ûntbûn, en ik ferlear alle krêft.*

8a- Troch syn gefoelens bliuwt Daniël de gefolgen fan it ûngelok dat komme sil profetearje.

Dan 10:9 *Ik hearde it lûd fan syn wurden; en doe't ik it lûd fan syn wurden hearde, foel ik ferbjistere, mei it gesicht nei ûnderen op 'e grûn.*

9a- Yn 'e dei fan it ûngelok sil de stim fan 'e ferfolgjende kening deselde skriklike gefolgen feroarsaakje; de knibbels sille botse en de skonken sille bûge, net by steat om te dragen de lichems dy't sille falle op 'e ierde.

Dan 10:10 *En sjuch, in hân rekke my oan en skodde myn knibbels en myn hannen.*

10a- Gelokkich foar him is Daniël allinich de profeet dy't ferantwurdlik is foar it oankundigjen fan syn folk de komst fan dizze **grutte ramp** en hy is net sels doelbewust troch de juste grime fan God.

Dan 10:11 *Doe sei er tsjin my: Daniël, leafste man, jou oandacht oan 'e wurden dy't ik ta dy sprekke sil, en stean wêr't jo binne; hwent ik bin nou ta jimme ta stjoerd. Doe't er sa tsjin my praat hie, stie ik te triljen.*

11a- *Daniël, leafste man, jou oandacht oan 'e wurden dy't ik ta dy sprekke sil, en stean wêr't jo binne*

In leafste fan God hat gjin reden om syn himelske yntervinsjes te frezen. Gods grime is tsjin goddeleaze en wrede aggressive opstannige sûnders. Daniël is it tsjinoerstelde fan dizze minsken, hy moat stean bliuwe, om't it sels it teken is fan it ferskil yn needlot dat úteinlik de útkarden falle sil. Sels lizzend yn it stof fan 'e ierdske dea, sille se wekker wurde en wer op 'e fuotten set wurde. De goddeleazen sille lizze en de goddeleazen sille wekker wurde foar it definitive oardiel om foar altyd te ferneatigjen. De ingel spesifisearret "op it plak wêr't jo binne". En wêr is hy? Yn 'e natuer oan 'e igge fan 'e rivier "Hiddekel", yn it Frânsk, de Eufraat, dy't it kristlike Europa fan 'e nije alliânsje yn Iepenbiering sil oanwize. De earste les is dat de minske God oeral moetsje kin en dêr troch Him seinge wurde kin. Dizze les keart de ôfgoadyske foaroardielen dat foar in protte minsken God allinich yn tsjerken, hillige gebouwen, timpels, alters oantroffen wurde kin, mar hjir is d'r neat fan. Yn syn tiid sil Jezus dizze les fernije sizzende yn Johannes 4:21 oant 24: *Frou, Jezus sei tsjin har, leau my, de oere komt dat it noch op dizze berch noch yn Jeruzalem sil wêze dat jo de Heit sille oanbidde . Jo adore wat jo net witte; wy oanbidde wat wy witte, om't it heil fan 'e Joaden komt. Mar de oere komt en is al kommen, dat de wiere oanbidders de Heit yn geast en wierheid oanbidde sille; hwent dit binne de oanbidders dy't de Heit freget. God is Geast, en dyjingen dy't him oanbidde, moatte him oanbidde yn geast en yn wierheid.*

De twadde les is subtiler, it is basearre op 'e rivier de Hiddekel, om't de Geast fan doel hat it begryp fan syn boek allinich te iepenjen foar syn lêste trouwe tsjinstfeinten waans ûnderfining en de test wêrmei't har seleksje wurdt útfierd wurdt yllustrearre troch it byld fan de gefaarlike krusing fan 'e rivier de Hiddékel yn it Frânsk, de Tiger, lykas it bist fan dizze namme, ek yn 'e test fan it leauwe, iter fan 'e sielen fan 'e minsken.

11b- *want ik bin no ta jo stjoerd. Doe't er sa tsjin my praat hie, stie ik te triljen.*

De moeting is gjin fisy mear, it wurdt omfoarme ta in dialooch, in útwikseling tusken twa skepsels fan God, de iene út 'e himel, de oare noch fan 'e ierde.

Dan 10:12 *Hy sei tsjin my: Daniël, eangje net; hwent fan 'e earste deis datstû dyn hert setten hie om te begripen en dysels te fernederjen foar dyn God, binne dyn wurden heard, en it is om dyn wurden dat ik kom .*

Op dit hiele fers haw ik mar ien ding te sizzen. As jo jo ûnthâld soene ferlieze, tink dan teminsten oan dit fers dat ús fertelt hoe't jo ús skepper God kinne behagen.

It fers is in foarbyld yn syn soarte; in logyske folchoarder basearre op it feit dat elke oarsaak syn gefolgen hat by God: de toarst nei begryp beselskippe troch wiere dimmenens wurdt heard en folbrocht.

Hjir begjint in lange iepenbiering dy't net einigje sil oant it ein fan it boek Daniël, dat fan haadstik 12 .

Dan 10:13 *en de hearsker fan it keninkryk Perzië stie ienentweintich dagen tsjin my; mar sjuch, Michael, ien fan 'e foarsten, kaam my ta help, en ik bleau dêr by de keningen fan Perzië.*

13a- *en de lieder fan it keninkryk Perzië fersette my ienentweintich dagen*

De ingel Gabriël helpt Cyrus 2 de Perzyske kening en syn missy foar God bestiet út it beynfloedzjen fan syn besluten, sadat de nommen aksjes net tsjin syn grutte projekt steane. It foarbyld fan dit mislearjen fan 'e ingel bewiist dat Gods skepsels yndie frij en ûnôfhinklik wurde litten en dêrom ferantwurdlik foar al har karren en wurken.

13b- *mar sjuch, Michael, ien fan 'e haadlieders, kaam my te helpen*

It iepenbiere foarbyld leart ús ek dat yn gefal fan echte need " *ien fan 'e wichtichste lieder, Michael* ", kin yngripe om it beslút te twingen. Dizze superieure help is godlike help, om't Michael betsjut: "Wa is lykas God". It is hy dy't nei de ierde sil komme om yn Jezus Kristus ynkarneare te wurden. Yn 'e himel wie hy foar de ingels de foarstelling fan 'e Geast fan God mei har. Yn dit gefal kin de útdrukking " *ien fan 'e wichtichste lieder* " ús terjochte ferrasse. No, dit is net ferrassend, om't de dimmenens, myldens, dielen en leafde dy't Jezus op ierde demonstrearje sil, waarden al yn syn himelske libben mei syn trouwe ingels yn 'e praktyk brocht. De wetten fan 'e himel binne dejingen dy't Hy demonstrearre tidens syn ierdske ministearje. Op ierde waard hy de tsjinstfeint fan syn tsjinstfeinten. En wy leare dat er yn 'e himel himsels gelyk makke oan oare haadingelen.

13c- *en ik bleau dêr by de keningen fan Perzië*

De oerhearsking fan 'e dynasty fan Perzyske keningen sil dêrom noch in skoft trochgean oant de Grykske oerhearsking.

Dan 10:14 *No kom ik om jo sjen te litten wat der yn 'e takomst mei jo folk barre sil; want de fisy giet noch altyd om dy tiden.*

14a- Oant it ein fan 'e wrâld sil it folk fan Daniël dwaande wêze, yn it âlde as yn it nije forboun, om't syn folk Israel is, dat God rêdt fan 'e Egyptyske sûnde, fan 'e sûnde fan Adam troch Jezus Kristus en fan 'e sûnde fêststeld troch Rome yn it kristendom suvere troch it bloed fan Jezus.

It doel fan 'e iepenbiering dy't de ingel oan Daniël brocht hat is om syn folk te warskôgjen foar de kommende tragedzjes. Daniël kin al begripe dat wat him iepenbiere wurdt him net mear persoanlik oangiet, mar hy is der ek wis fan dat dizze learingen yn 'e takomst nuttich wêze sille foar de tsjinstfeinten fan syn folk en dus foar al dyjingen oan wa't God har oansprekt en troch har bestimt him.

Dan 10:15 *Wylst hy dizze wurden tsjin my spriek, seach ik nei de ierde en bleau stil.*

15a- Jehannes hat noch it ferskriklike fizioen fan 'e ramp yn 't sin en hy besiket him te konsintrearjen op it hearren fan wat er heart, hy doart de holle net mear op te heffen om nei dejinge dy't tsjin him praat te sjen.

Dan 10:16 *En sjuch, ien yn 'e likenis fan' e minskesoannen rekke myn lippen oan. Ik die myn mûle iepen en spriek, en sei tsjin him dy't foar my stie: Mynhear, it fizioen hat my fol mei eangst, en ik bin alle krêft ferlern.*

1a- *En sjuch, ien dy't it uterlik hie fen 'e minskesoannen, rekke myn lippen oan*
Wylst de skriklike fisy wie in unreal fiktyf byld makke yn Daniël syn geast, krekt oarsom, de ingel presintearret himsels yn minsklike foarm identyk oan de ierdske minske. Earst wie hy ek skepen nei it byld fan God, mar yn in himellichem frij fan ierdske wetten. Syn himelske natuer jout him tagong ta beide dimensjes troch in aktive kapasiteit yn elk te hawwen. Hy rekket Daniël syn lippen oan dy't dizze oanrekking fielt.

Dan 10:17 *Hoe kin de tsjinstfeint fan myn hear ta myn hear prate? No is myn krêft my tekoart, en ik ha gjin azem mear.*

17a- Foar de suver ierdske minske is de situaasje hiel oars, ierdske wetten wurde oplein en eangst hat him syn krêft en syn azem ferlern.

Dan 10:18 *Doe rekke hy dy't it uterlik fan in man hie my wer oan en fersterke my.*

18a- Mei sêfte oanstriid slagget de ingel deryn om Daniël de krêft te herstellen troch him te kalmearjen.

Dan 10:19 *Doe sei er tsjin my: Eangje net, leave man, frede mei dy. moed moed! En wylst er tsjin my spriek, krige ik krêft en sei: Lit myn hear prate, hwent jo hawwe my sterk makke.*

19a- In berjocht fan frede! Identyk oan dejinge dy't Jezus ta syn learlingen sil rjochtsje! Neat as it gerêststellen fan in bange geast. De wurden moed, moed, helpe him op syk te kommen en syn krêft werom te heljen.

Dan 10:20 *Hy sei tsjin my: Witte jo wêrom't ik nei jo kommen bin? No gean ik werom om de hearsker fan Perzië te fjochtsjen; en as ik fuortgean, sjuch, de oerste fan Javan sil komme.*

20a- *No gean ik werom om de lieder fan Perzië te fjochtsjen*

Dizze lieder fan Perzië is Cyrus 2 de Grutte, dy't God as syn salve beskôget; dy't him net belet om tsjin him te fjochtsjen om syn besluten yn syn rjochting te lieden.

20b- *en as ik gean, sjuch, de hearsker fan Javan sil komme*

As de ingel Cyrus 2 ferlit, sil in oanfal fan 'e Grykske lieder fan' e tiid de groeiende fijânskip iepenje tusken de twa Perzyske en Grykske dominaasjes.

Dan 10:21 *Mar ik sil jo bekend meitsje wat skreaun is yn it boek fan 'e wierheid. Nimmen helpt my tsjin dizze, útsein Michael, dyn lieder.*

21a- Dizze iepenbiering dy't Daniël sil ûntfange wurdt it boek fan 'e wierheid neamd. Hjoed yn 2021 kin ik de ferfolling befêstigje fan alles dat dêryn iepenbiere is, om't har begryp folslein is jûn troch de ûnstjerlike Geast fan Michael ús lieder, foar Daniël yn it âlde ferbûn en foar my, yn it nije ferbûn, sûnt Jezus Kristus bewearde dizze namme te oardieljen de demoanen noch aktyf oant syn Glorious werom.

Daniël 11

Oandacht! Nettsjinsteande de feroaring fan haadstik giet de diskusje tusken de ingel en Daniël troch yn kontinuïteit mei it lêste fers fan haadstik 10 .

Dan 11:1 *En ik, yn it earste jier fan Darius de Meder, wie by him om him te helpen en te stypjen.*

1a- Oanmakke troch God om ivich te libjen, de ingel dy't tsjin Daniël sprekt, fertelt him dat hy Darius, de Middellânske kening, dy't Babylon yn 'e âldens fan 62 ferovere en noch regearre yn Dan.6 holp en stipe. Dizze kening ljeaf fan Daniël en syn God, mar, yn 'e finzenis, sette hy syn libben yn gefaar troch him oan' e liuwen te leverjen. Sa wie it hy dy't tuskenbeide om de liuwen de mûlen te sluten en syn libben te rêden. It wie dêrom ek dy't dizze kening Darius holp om te begripen dat de God fan Daniël de ienige wiere God is, skepper fan alles wat is, dy't libbet en dat der gjin oare is lykas hy.

Dan 11: 2 *No sil ik jo de wierheid witte litte. Sjuch, der sille noch trije keningen yn Perzië wêze. De fjirde sil mear rykdom sammelje as alle oaren; en as er machtich is yn syn rykdom, scil er alles opwekke tsjin it keninkryk Javan.*

2a- *No sil ik jo de wierheid witte litte*

De wierheid is allinich bekend by de Wiere God en it is de namme dy't God himsels jout yn syn relaasje mei syn lêste útkarden yn Kristus neffens Rev.3:14. De wierheid is net allinnich de godlike wet, syn oorders en syn geboaden. It omfettet ek alles dat God op syn tiid skruten plant en makket. Wy ûntdekke allinich elke dei fan ús libben, in diel fan dit geweldige programma wêryn wy foarútgean oant it ein fan ús libben en kollektyf, oant it ein fan it definitive besparingsprojekt dat de útkarde tagong ta ivichheid sil sjen.

2b- *Sjuch, d'r sille noch trije keningen yn Perzië wêze*

1e kening nei Syrus 2: Kambyses 2 (- 528 - 521) slacht syn soan Bardiya mei de bynamme ^{Smerdis} troch de Griken.

2e kening: de falske Smerdis, de mage Gaumâta usurpator fan de namme Smerdis regearret mar ⁱⁿ koarte tiid.

3e kening: Darius 1e ^{de} Perzyske (- 521 - 486) soan fan Hystape

2c- *De fjirde sil mear rykdom sammelje as alle oaren*

4e kening: Xerxes 1e ⁽ - 486 - 465). Krekt nei him ^{sil Artaxerxes I} regearje en alle Joadske finzenen befrije **yn it sânde jier** fan syn regear, yn 'e maitiid - 458 neffens Esd.7:7-9.

2d- *en as hy machtich is troch syn rykdom, sil hy alles ophelje tsjin it keninkryk fan Javan*

Xerxes I ^{ûnderdrukte} en pasifisearre it opstannige Egypte, doe fierde er oarloch tsjin Grikelân, foel Attika binnen en ferwoaste Atene. Mar hy waard

ferslein by Salamis yn - 480. Grikelân sil oerhearsking behâlde oer syn grûngebiet. En de Perzyske kening bleau yn Azië, lykwols lansearre oanfallen dy't bewiisden syn winsk om te feroverjen Grikelân.

Dan 11: 3 Mar d'r sil opkomme in machtige kening, dy't sil regearje mei grutte macht, en dwaan wat er wol.

3a- Ferslein op syn grûngebiet, ^{sil} de jage Perzyske kening Xerxes I úteinlik stjerre, fermoarde troch twa fan syn grutte mannen. Hy waard ferslein troch in jonge man dy't er ferrifeljend bespot hie. Grikelân keas as kening Aleksander de Grutte, in jonge Masedoaniër fan 20 jier âld (berne yn – 356, regearre yn – 336, – stoarn yn – 323). De profesije neamt him as stifter fan it 3e ^{ryk} fan it stânbyld fan Dan.2, tredde bist fan Dan.7 en twadde bist fan Dan.8.

Dan 11:4 *En as er ferheven is, scil syn keninkryk yn stikken brutsen en ferdield wurde nei de fjouwer wynen fan 'e himel; it sil net ta syn neiteam hearre, en it sil net sa machtich wêze as it wie, want it sil ferskuord wurde, en it sil oergean nei oaren as oan harren.*

4a- Wy fine dêr, de krekte definysje jûn op 'e grutte brutsen hoarn fan' e Grykske geit fan Dan.8:8 en de útlis fan fers 22: *De fjouwer hoarnen dy't opstien om dizze brutsen hoarn te ferfangen, dit binne fjouwer keninkriken dy't sille ûntstean fan dit folk, mar wa sil net safolle krêft hawwe .*

Ik herinner my wat de " fjouwer grutte hoarnen " fertsjintwurdigje.

1e ^{hoarn} : de Grykske Seleuciddynasty stifte yn Syrië troch Seleucus 1e
Nicator

2e hoarn: de Grykske Lagid-dynasty stifte yn Egypte troch Ptolemaeus ¹
Lagos

3e hoarn: de Grykske dynasty stifte yn Trace troch Lysimachus

4e ^{hoarn} : de Grykske dynasty stifte yn Masedoanje troch Cassandra

Dan 11:5 *De kening fan it suden sil sterk wurde. Mar ien fan syn lieders sil sterker wêze as hy, en sil oerhearskje; syn hearskippij sil machtich wêze.*

5a- *De kening fan it suden sil sterk wurde*

Ptolemaeus I Soter Lagos -383 -285 kening fan Egypte of " kening fan it suden " .

5b- *Mar ien fan syn lieders sil sterker wêze as hy, en sil oerhearskje; syn hearskippij sil machtich wêze.*

Seleucus 1e Nicator -312-281 kening fan Syrië of " kening fan it noarden " .

Dan 11:6 *Nei in pear jier sille se in alliânsje foarmje, en de dochter fan 'e kening fan it suden sil nei de kening fan it noarden komme om de harmony te herstellen. Mar hja scil de krêft fen hjar earm net bihâlde, en hy scil him net tsjinhâlde, noch hy noch har earm; hja sil ferlost wurde mei dyjingen dy't har brocht hawwe, mei har heit en mei dyjinge dy't har stipe wie yn dy tiid.*

6a- De profesije slacht it regear oer fan Antiochos I ⁽ -281-261), de twadde " kening fan it noarden " dy't de **earste "Syryske Oarloch" (-274-271) inisjearre** tsjin de " kening fan it suden " Ptolemaeus 2 Philadelphus (– 282 –286). Dan komt de **2e "Syryske Oarloch" (- 260 - 253)** dy't de Egyptners tsjin de nije " ^{kening} fan it noarden " Antiochos 2 Theos (- 261 - 246).

6b- *Nei in pear jier sille se harsels ferbine, en de dochter fan 'e kening fan it suden sil nei de kening fan it noarden komme om de harmony te herstellen.*

Scabrous gedrach begjint. Om mei Berenice te trouwen, skiedt Antiochos 2 syn legitime frou mei de namme Laodice. De heit begeliedt syn dochter en bliuwt by har by syn skoansoan.

6c- *Mar hja scil de krêft fen hjar earm net bihâlde, en hy scil him net tsjinhâlde, noch hy noch har earm; hja sil ferlost wurde mei dyjingen dy't har brocht hawwe, mei har heit en mei dyjinge dy't har stipe wie yn dy tiid.*

Mar krekt foar syn dea ûnterft Antiochos 2 Bérénice. Laodicea nimt wraak en lit har deadzje mei har heit en har lytse dochter (*de earm* = bern). Opmerking: yn Iepenbiering 3:16 sil Jezus fan syn offisjele Advintistyske frou skiede, symboalysk neamd Laodicea; des te mear om't Antiochos 2 himsels "Theos" neamt, God. Yn Ingelân die kening Hindrik 8 it better, hy skiede troch himsels te skieden fan it religieuze gesach fan Rome, makke syn Anglikaanske tsjerke en feroarsake syn sân froulju de iene nei de oare. Dan komt de ^{3e} " **Syryske Oarloch**" (-246-241).

Dan 11:7 *In shoot út syn woartels sil opkomme yn syn plak; hy scil ta it leger komme, hy scil de festingen yngean fen 'e kening fen it noarden, hy scil der oer beskikke sa't er wol, en hy scil him machtich meitsje.*

7a- *In sprút út syn woartels sil op syn plak opkomme*

Ptolemaeus 3 Evergetes -246-222 broer fan Berenice.

7b- *hy scil ta it leger komme, hy scil yngean yn 'e festingen fen 'e kening fen it noarden*

Seleucus 2 Kallinicos -246-226

7c- *hy scil it ôfmeitsje sa't er wol, en hy scil himsels machtich meitsje*

De oerhearsking heart ta de kening fan it suden. Dizze Egyptyske oerhearsking is geunstich foar de Joaden yn tsjinstelling ta de Seleucid Griken. Wy moatte fuortendaliks begripe dat tusken de twa tsjinoerstelde hearskers it grûngebiet fan Israel is dat de twa stridende kampen moatte oerstekke yn har offensiven of yn har retreaten.

Dan 11: 8 *Hy sil sels har goaden en har getten bylden en har kostbere objekten fan sulver en goud nimme en nei Egypte bringe. Dan bliuwt er in pear jier by de kening fan it noarden wei.*

8a- As erkenning sille de Egyptners oan syn namme, Ptolemaeus 3, de namme "Evergetes" of woldogger taheakje.

Dan 11:9 *En hy scil gean tsjin it keninkryk fen 'e kening fen it suden, en scil werom nei syn eigen lân.*

9a- It antwurd fan Seleucus 2 mislearre oant it begjin fan 'e **4e "Syryske Oarloch"** (-219-217) dy't Antiochos 3 tsjin Ptolemaeus 4 Philopator stelde.

Dan 11:10 *Syn soannen sille útgean en in grutte mannichte troepen sammelje; ien fan harren sil nei foaren komme, fersprieden as in stream, oerrinne, dan weromkomme; en hja scille de fijânskip driuwe nei de festing fen 'e kening fen it Suden.*

10a- Antiochos 3 Megas (-223 -187) tsjin Ptolemaeus 4 Philopator (-222-205). De tafoegde bynammen litte sjen hoe't it Lagid folk ta spot is, want Philopator betsjut yn it Gryksk, leafde foar de heit; in heit dy't Ptolemaeus fermoarde hie...

Noch ien kear mislearren de Seleucidyske oanfallen. Dominaasje sil bliuwe yn it ûnsjogge kamp.

Dan 11:11 *De kening fan it suden sil likk wêze, en sil útgean en de kening fan it noarden oanfalle; hy scil in greate mannichte opwekke, en de troepen fen 'e kening fen it noarden scille yn syn hannen oerlevere wirde.*

11a- Dizze ferpletterjende Seleucid nederlaach is in goede saak foar de Joaden dy't leaver de Egyptners om't se behannelje harren goed.

Dan 11:12 *En dizze mannichte sil grutsk wêze, en it hert fan 'e kening sil ferheven wurde; tûzenen scil er delbringe, mar hy scil net triomfearje.*

12a- De situaasje sil feroarje mei de **5e "Syryske Oarloch"** (-202-200) dy't Antiochos 3 tsjin Ptolemaeus 5 Epifanes (-205 -181) sil sette

Dan 11:13 *Hwent de kening fan it noarden sil weromkomme en sil sammelje in mannichte grutter as de earste; nei in skoftke, in pear jier, sil er útgean mei in grut leger en grutte rykdom.*

13a- Spitigernôch, foar de Joaden, de Seleucid Griken werom nei harren gebiet om Egypte oan te fallen.

Dan 11:14 *Yn dy tiid sille in protte opstean tsjin 'e kening fan it suden, en gewelddiedige manlju ûnder jo folk sille yn opstân komme om it fizioen te folbringen, en se sille falle.*

14a- De nije kening fan it Egyptyske súd Ptolemaeus 5 Epifanes - of yllustrearre (-205-181) fan fiif jier wurdt yn swierrichheden set troch de oanfal fan Antiochos 3 stipe troch tsjinstanners. Mar Joaden stypje de Egyptyske kening troch de Seleuciden te fjochtsjen. Sy binne, net allinnich ferslein en fermoarde, mar hawwe krekt makke de Syryske Seleucid Griken deadlike fijannen foar it libben.

De Joadske opstân dy't yn dit fers iepenbiere wurdt, wurdt rjochtfearde troch in Joadske foarkar foar it Egyptyske kamp; se steane dêrom fijannich tsjin it Seleucidyske kamp dat wer oerhearsking oer de sitewaasje krijt. Mar, hat God syn folk net warskôge foar alliânsjes mei de Egyptners? "Egypte, dat reed dat troch de hân trochbocht fan him dy't derop leunt," neffens Jes.36:6: " *Sjoch, jo hawwe it yn Egypte pleatst, jo hawwe dizze brutsen reed nommen, dy't yn 'e hân penetreart en trochboart as stipe. fan elkenien dy't derop leunt: dit is Farao, kening fan Egypte, foar allegearre dy't op him fertrouwe* . Dizze warskôging liket negearre te wurden troch it Joadske folk en har relaasje mei God is op syn minste; de straf komt tichterby en slacht oan. Antiochos 3 makket dat se djoer betelje foar har fijannigens.

Tink derom : dizze Joadske opstân hat as doel *om "de fyzje te berikken"* yn 'e sin dat it de haat fan Syriërs tsjin it Joadske folk taret en opbout. Sa sil de ***grutte ramp*** dy't yn Dan.10:1 oankundige is, komme om har te slaan.

Dan 11:15 *En de kening fan it noarden scil útkomme en terrassen bouwe en de sterke stêden ynnimme. De súdlike troepen en de elite fan 'e kening sille net wjerstean, se sille de krêft misse om te wjerstean.*

15a- Dominaasje hat permanint fan kant feroare, it is yn it Seleucid kamp. Foar him is de Egyptyske kening mar fiif jier âld.

Dan 11:16 *Wa't tsjin him giet, sil dwaan wat er wol, en gjinien sil him fersetse; hy sil ophâlde yn it moaiste lân, útroegjen wat ûnder syn hân komt.*

16a- Antiochos 3 slagget Egypte noch net te feroverjen en syn toarst nei ferovering makket him yrritearre, it Joadske folk wurdt syn pine. Hy smyt it oerskot fan syn grime op it martlere Joadske folk dat oantsjut wurdt mei de útdrukking " *de moaiste fan lannen* " lykas yn Dan.8:9.

Dan 11:17 *Hy sil foarstelle om te kommen mei al de krêften fan syn keninkryk, en om frede te meitsjen mei de kening fan it suden; hy scil him syn dochter ta frou jaen, mei de bedoeling syn ruïne to bringen; mar dit sil net barre, en sil net slagje.*

17a- Sûnt de oarloch net slagget, besiket Antiochos 3 it paad fan alliânsje mei it Lagid-kamp. Dizze feroaring yn strategy hat in oarsaak: Rome waard de beskermer fan Egypte. Sa besiket er de ferskillen op te lossen troch syn dochter Kleopatra, de earste fan de namme, yn houlik te jaan mei Ptolemaeus 5. It houlik fynt plak, mar it echtpear wol har ûnôfhinklikens fan it Seleucidyske kamp behâlde. It plan fan Antiochos 3 om Egypte te feroverjen mislearre wer.

Dan 11:18 *Hy scil syn sicht op 'e eilannen sette, en hy sil in protte fan har nimme; mar in lieder sil in ein meitsje oan 'e beswieren dy't er oanlûke woe, en sil it op him falle litte.*

18a- Hy sil lannen yn Azië feroverje, mar fynt úteinlik op syn rûte it Romeinske leger, hjir oantsjuten as yn Dan.9:26 mei de term " *lieder* "; dit om't Rome noch altyd in republyk is dy't har legers stjoert yn muskulêre pasifikaasjeoperaasjes ûnder lieding fan 'e Legaten dy't de macht fan 'e senators en it folk, de plebs fertsjintwurdigje. De oergong nei keizerlike regel sil dit soarte fan militêre organisaasje net feroarje. Dizze lieder wurdt Lucius Scipio neamd, bekend as Afrikaansk, kening Antiochos naam it risiko om him te konfrontearjen en hy waard ferslein yn 'e Slach by Magnesia yn 189 en feroardiele om Rome as oarlochskompensaasje in enoarme skuld fan 15.000 talinten te beteljen. Dêrnjonken wurdt syn jongste soan, de takomstige Antiochos 4 Epifanes, ferfolger fan 'e Joaden dy't yn fers 31 de " *ramp* " profetearre yn Dan.10:1 ferfolje sil troch de Romeinen.

Dan 11:19 *Dan scil er gean nei de bolwurken fan syn lân; en hy scil stroffelje en falle, en hy scil net mear fûn wurde.*

19a- De dreamen fan ferovering einige mei de dea fan 'e kening, ferfongen troch syn âldste soan Seleucus 4 (-187-175).

Dan 11:20 *Wa't syn plak ynnimt, sil in eksaktor yn it moaiste diel fan it keninkryk bringe, mar yn in pear dagen sil it brutsen wurde, en net troch grime of troch oarloch.*

20a- Om de skuld oan 'e Romeinen te regeljen, stjoert de kening syn minister Heliodoros nei Jeruzalem om de skatten fan 'e timpel te gripen, mar slachtoffer fan in ferskriklik fisioen yn 'e timpel, lit hy dit bange projekt ferlitte. Dizze eksaktor is Heliodoros dy't dan Seleucus 4 fermoardzje sil dy't him opdroegen hie mei syn missy nei Jeruzalem. De bedoeling is de aksje wurdich, en God liet him betelje foar dizze ûntheiliging fan syn hillige timpel troch de dea fan syn lieder dy't, fermoarde, *stoar noch troch likens noch troch oarloch* .

Antiochos 4 de man ôfbylde yn it fisioen fan 'e grutte ramp

Dan 11:21 *In ferachte man sil syn plak ynnimme, sûnder te klaaid mei keninklike weardichheid; hy sil ferskine midden yn 'e frede, en sil gripe it keninkryk troch intrigue.*

21a- Dit is Antiochos, de jongste soan fan Antiochos. Nei't er kening wurden wie, hie hy wraak om it libben te nimmen. Fierders liet syn ferbliuw by de Romeinen in bepaald begryp by harren ta. Syn komst op 'e troan fan Syrië is basearre op yntriges, om't in oare soan, Demetrius, âlder, foarrang hie oer him. Sjoen dat Demetrius in pakt makke mei Perseus, de kening fan Masedoanje, fijân fan 'e Romeinen, dy't har freon Antiochos begeunstige en op 'e troan sette.

Dan 11:22 *En de troepen dy't útstoart binne as in stream, sille foar him oerweldige wurde en ferneatige, lykas in prins fan it forboun.*

22a- *De troepen dy't ferspriede as in stream, sille foar him ûnderdompele en ferneatige wurde*

Fijannigens begjint mei de **6e "Syryske Oarloch" (-170-168)**.

Dizze kear lieten de Romeinen Antiochos 4 de oarloch fan syn heit tsjin it ûnsjogge kamp fan Egypte opnij begjinne. Se hat nea sa fertsjinne har symboal fan sûnde, Gryksk is it wier yn dit ferbân. Beoardielje leaver de feiten, lykas God doe die. Yn it Lagid-kamp is Ptolemaeus 6 ynsestueus troude mei syn suster Cleopatra 2. Harren jongere broer Ptolemaeus 8 bekend as Physcon wurdt mei harren ferbûn. Wy kinne dan begripe wêrom't God Antiochus har leger ferpletterje lit.

22b- *likegoed as in lieder fan 'e alliânsje.*

Menelaos, meiwurker fan 'e Seleukiden, begeare de posysje fan 'e legitime hegepryster Onias, hy lit him troch Andronikus fermoardzje, en nimt syn plak yn. Is dit noch altyd it Israel fan God? Yn dit drama begjint God aksjes werom te heljen dy't Rome troch de ieuwen hinne sil útfiere. Ja, keizerlike Rome sil de Messias deadzje en Pauslik Rome sil syn ivige prysterskip begeare en nimme, krekt sa't Menelaus Onias fermoarde om him te ferfangen.

Dan 11:23 *En nei't er mei him ferbûn is, sil er bedrog brûke; hy scil ôfstappe, en hy scil de oerhân hawwe mei min minsken.*

23a- Antiochus slút alliânsjes mei elkenien, ree om se te brekken as it yn syn belang is. Dit personaazje allinnich is in byld fan de skiednis fan de keningen fan Frankryk en Europa; alliânsjes makke, alliânsjes brutsen, en bloedige oarloegen ôfwiksele mei koarte perioaden fan frede.

Mar dit fers giet ek troch, yn dûbele lêzing, om ús in skets te jaan fan it pauslike rezjym dat de hilligen 120 jier lang ferfolgje sil. Om't de Grykske kening en pausdom hiel gelyk binne: *ferrifelingen en trúkjes* yn beide.

Dan 11:24 *Hy sil yn frede yngean yn 'e fruchtberste plakken fan 'e provinsje; hy scil dwaen hwet syn âffears en syn âffears net dien hiene; hy scil de bú, de bú en de rykdom útdiele; hy sil projekten foarmje tsjin de festingen, en dit foar in bepaalde tiid.*

24a- De enoarme skuld oan de Romeinen moat betelle wurde. Dêrta belêste Antiochus 4 syn provinsjes en dus it Joadske folk dêr't er oer hearsket. Hy nimt wêr't er net siedde en stribbet de ferslave folken dy't ûnder syn oerhearsking kamen fan har rykdom. Hy liet syn doel om Egypte te feroverjen net troch heak of troch krom te feroverjen. En om wurdearre te wurden troch syn soldaten en har

stipe te krijen, dielt hy de bú't mei syn troepen en eare er oerfloedich syn Grykske goden, wêrfan de wichtichste: de Olympyske Zeus, de god fan goaden fan 'e Grykske mytology.

Yn dûbele lêzing sil it Romeinske pauslike rezjym itselde hannelje. Om't hy swak is fan natuere, moat hy de grutten fan 'e keninkriken ferliede en ferrykje om erkend en stipe te wurden troch har en har wapene krêften.

Dan 11:25 *Oan it haad fan in grut leger sil hy syn krêft en syn ywer brûke tsjin 'e kening fan it suden. En de kening fan it suden sil yn oarloch gean mei in mannich en tige machtich leger; mar hy sil him net fersette, om't kweade plannen tsjin him pland wurde.*

25a- Yn – 170 grypt Antiochos 4 Pelusium en nimt it hiele Egypte yn besit útsein syn haadstêd Aleksandrje.

Dan 11:26 *Dejingen dy't fan syn tafel ite, sille him ferneatigje; syn troepen sille ferspriden as in stream, en de deaden sille falle yn grutte oantallen.*

26a- Ptolemaeus 6 giet dan yn ûnderhannelings mei syn omke Antiochos 4. Hy slút him oan by it Seleucidyske kamp. Mar ôfkeurd troch de Egyptners, hy waard ferfongen, yn Alexandria, troch syn broer Ptolemaeus 8, dêrom ferriede troch syn famylje dy't *iet iten fan syn tafel* . De oarloch giet troch en *de deaden falle yn grutte oantallen* .

Dan 11:27 *Beide keningen sille it kwea sykje yn har hert, en oan deselde tafel sille se falsk prate. Mar dit sil net slagje, om't de ein komt net oant de fêststelde tiid.*

27a- Nochris mislearje de yntriges fan Antiochos 4. Syn relaasje mei syn neef Ptolemaeus 6 dy't by him kaam is basearre op bedrog.

27b- *Mar dit sil net slagje, om't de ein komt pas op 'e bepaalde tiid.*

Hokker *doel* hat dit fers it oer? Yn wierheid suggerearret it ferskate *einlings* en as earste, it ein fan 'e oarloch tusken Antiochos 3 en syn Egyptyske neefkes en nicht. Dit *ein* is tichtby. Oare *eintsjes* sille de doar fan 'e 1260 jier fan 'e pauslike regearing yn Dan.12:6 en 7 en de *tiid fan 'e ein* fan fers 40 fan it hjoeddeistige haadstik oangean dat de ferfolling fan 'e Tredde Wrâldoarloch sil sjen dy't de kontekst taret foar de lêste ***grutte*** universele ramp.

Mar yn dit fers hat dizze útdrukking gjin direkte keppeling mei " *de tiid fan it ein* " oanhelle yn fers 40, lykas wy sille ûntdekke en demonstrearje. De struktuer fan dit haadstik is tûk ferrifeljend yn uterlik.

Dan 11:28 *Hy sil weromkomme nei syn lân mei grutte rykdom; hy sil yn syn hert fjannich wêze foar it hillige bûn, hy sil der tsjin hannelje, en dan werom nei syn lân.*

28a- *Hy sil weromkomme nei syn lân mei grutte rykdom*

Ferantwurdlik foar de rykdom dy't fan 'e Egyptners ôfnommen is, komt Antiochos 4 werom nei Antiochië, en lit Ptolemaeus 6 efter dy't hy as kening pleatst hat oer de helte fan ferovere Egypte. Mar dizze heale oerwinning irritearret de ûntefreden kening.

28b- De argewaasje dy't de kening tsjinkaam makke de Joaden de doelen fan syn grime. Ek, troch har hûs te besykjen, sil hy wat fan dizze grime op har útlitte, mar hy sil net befredigd wurde.

Dan 11:29 *Op in bepaalde tiid sil er wer tsjin it suden gean; mar dizze lêste kear sille dingen net barre as earder.*

29a- Wy geane it jier yn fan 'e grutte ramp.

Yn – 168 fernaam Antiochos dat syn neefkes har wer tsjin him fermoedsoene hiene, Ptolemaeus 6 makke frede mei syn broer Ptolemaeus 8. De ferovere Egyptyske lannen kamen werom nei it Egyptyske kamp. Hy set dêrom wer op kampanje tsjin syn neefkes, fêst om alle ferset te brekken, mar...

Dan 11:30 *De skippen fan Chittim sille tsjin him komme; ûntmoedige, hy sil keare werom. Dan sil er, lilck tsjin it hillige bûnsgenoatskip, net ynaktyf bliuwe; as er weromkomt, sil er sjen nei dyjingen dy't it hillige forboun ferlitten hawwe.*

30a- *Skippen fan Chittim sille tsjin him oprinne*

De Geast wiist dêrmei de Romeinske float oan dy't basearre is op it hjoeddeiske eilân Syprus. Fan dêrút behearskje se de folken fan 'e Middellânske See en de kustfolken fan Azië. Nei syn heit Antiochos 3 wurdt konfrontearre mei it Romeinske fetu. Hy ljt in fernedering dy't him lilck meitsje sil. De Romeinske legaat Popilius Laenas tekent in sirkel op 'e grûn om syn fuotten en jout him de opdracht om it net te ferlitten, útsein as er beslút om Rome te fjochtsjen of it te folgjen. Antiochos, de eardere gizelder, hat de les leard dy't syn heit jûn hat en hy moat syn ferovering fan Egypte ôfjaan, folslein ûnder it Romeinske protektoraat. Yn dizze kontekst fan eksplosive lilckens, hy leart dat de Joaden, leauden dea, bliid en fiere. Se sille op 'e hurde manier ferskriklik leare dat hy noch heul libbet.

Dan 11:31 *Troepen sille komme op syn befele; se sille it hillichdom, de festing ûnthilligje, se sille in ein meitsje oan it ivige offer, en sille de grouwel fan 'e desolator (of ferneatiger) opsette.*

31a- Dit fers befêstiget de feiten dy't relatearre binne yn it apokryfe ferslach fan 1 Mack.1:43-44-45: *Doe skreau kening Antiochus oan syn hiele keninkryk, sadat allegearre ien folk wurde soe, en dat elk syn bysûndere wet soe ferlitte. Alle folken stimden yn mei dit gebod fan kening Antiochus, en in protte yn Israel stimden yn mei dizze slavernij, offeren oan ôfgoaden en brekken (ûnreinigje) de sabbat.* Wy fine yn dizze beskriuwing de besikingen ûnderfûn troch Daniël en syn trije maten yn Babylon. En God presintearret ús yn 1 Makkabeeërs, in beskriuwing fan wat de lêste grutte ramp wêze sil dy't wy, dy't yn Kristus libje, krekt foar it weromkommen yn hearlikheid fan Jezus Kristus te krijen hawwe. Tusken ús tiid en dy fan 'e Makkabeeske Joaden soarge in oare grutte ramp dat de hilligen fan Jezus Kristus 120 jier lang stoaren.

31b- *se sille it hillichdom, de festing ûnthilligje, se sille in ein meitsje oan it ivige offer, en sille de grouwel fan 'e desolator (of ferneatiger) opsette.*

Dizze aksjes sille wurde befêstige yn dit histoaryske tsjûgenis opmurken troch de Joadske en Romeinske histoarikus Josephus. It belang fan it ding rjochtfeardiget it, dus litte wy nei dit tsjûgenis sjen wêryn wy details fine dy't identyk binne oan 'e sneinswet fan' e lêste dagen útroppen troch it universele rezjym foarme troch de oerlibbenen fan 'e Tredde Wrâldoarloch.

Hjir is in betide ferzje fan 1 Macc.1:41 oant 64:

1Ma 1:41 Doe joech de kening befele dat alles yn syn ryk ien folk wurde soe :

1Ma 1:42 elkenien soe har gewoanten opjaan. Alle heidenen ûndergien de oarders fan 'e kening

1Ma 1:43 en sels yn Israel ferwolkomme in protte minsken syn oanbidding: se offeren oan ôfgoaden en ûntheiligden de sabbat.
1Ma 1:44 De kening stjoerde boaden nei Jeruzalem en nei de stêden fan Juda om syn oarders dêr te fieren: fan no ôf wie it nedich om gewoanten te folgjen dy't frjemd binne foar it lân,
1Ma 1:45 om de brânooffers fan 'e timpel, de offers en de drankoffers te stopjen. Sabbatten en feesten moasten ûntheilich wurde,
1Ma 1:46 ûntreinigje it hillichdom en alles dat hillich is,
1Ma 1:47 it ferheegjen fan alters en plakken fan oanbidding en timpels ta ôfgoaden, slachtsje swinen en ûnreine bisten.
1Ma 1:48 Se soene har soannen ûnbesnien litte en harsels sadwaande ôfgrysluk meitsje troch allerhanne ûnreinheden en ûnreinheden.
1Ma 1:49 Yn ien wurd, wy soene de Wet ferjutte en al har neilibjen negearje:
1Ma 1:50 Elkenien dy't de oarders fan 'e kening net folge, moat deade wurde.
1Ma 1:51 Sa waarden de brieven fan 'e kening stjoerd troch syn keninkryk; hy stelde opsichters oer it hiele folk en gebea alle stêdden fan Juda dat se offers bringe.
1Ma 1:52 In protte fan it folk hearden, allegearre dy't de wet forlieten; hja diene kwea yn it lân,
1Ma 1:53 twingt Israel om taflecht te sykjen.
1Ma 1:54 Op de fyftjinde deis fan 'e moanne Kisleu, yn it jier 145, sette de kening de grouwel fan 'e ferwoasting op it alter fan brânooffers, en hja sette alters op yn 'e oanbuorjende stêden fan Juda.
1Ma 1:55 Se ferbaarnen reekwark yn 'e doarren fan huzen en op 'e pleinen,
1Ma 1:56 De boeken fan 'e wet waarden opskuord en yn it fjoer smiten doe't se waarden fûn,
1Ma 1:57 En as der in boek fan it ferbûn waard fûn yn immen, of as immen folge de wet fan God, se soene deadzje him neffens it beslút fan 'e kening.
1Ma 1:58 Se straften de Israeliten dy't moanne nei moanne yn oertreding waarden fongen yn har stêden,
1Ma 1:59 en op 'e 25e fan elke moanne waarden offers op it hege alter brocht yn plak fan it alter fan brânooffers.
1Ma 1:60 Neffens dizze wet deade se froulju dy't har bern besnien hiene,
1Ma 1:61 mei har poppen hingjen oan 'e nekke; harren sibben en dejingen dy't de besnijenis dien hiene, waarden ek deade.
1Ma 1:62 Nettsjinsteande dit alles bleaunen in protte yn Israel trou en wiene moedich genôch om net ûnrein iten te iten.
1Ma 1:63 Se soene leaver stjerre as harsels ûnrein meitsje mei iten dat yn striid wie mei it Hillige Ferbou, en yn feite waarden se deade.
1Ma 1:64 It wie in grutte proef foar Israel.

Lit ús yn dit ferhaal fersen 45 oant 47 notearje dy't it stopjen fan 'e offers fan 'e **ivige foarbidding befestigje** en fers 54 dy't tsjûget fan 'e ûntheiliging fan it hillichdom: **de kening sette de grouwel fan 'e forwoasting op it alter fan 'e brânooffers.**

By de oarsprong fan dizze kwea, dizze ôffal fan Israel : 1Ma 1:11 It wie yn dy tiid dat in generaasje fan mislearre minsken ûntstie yn Israel dy't in protte

minsken efter har brochten: "Lit ús in alliânsje meitsje mei de folken om ús hinne," seinen se, "want sûnt wy ússels fan har ôfskieden binne in protte ûngelokken bard. oan ús ." Ungelokken wiene al it gefolch fan har ûntrou oan God en se soene troch har opstannige hâlding noch mear ûngelokken oer harsels bringe.

Yn dizze bloedige tragedzje rjochtfearde de Grykske oerhearsking syn alomtegenwoordige symboal fan sûnde goed yn *it brûns fan it stânbyld* fan Dan.2; *de gevlekte luipaard* fan Dan.7; en *de stjonkende geit* fan Dan.8. Mar ien detail moat noch opmurken wurde. De persoan dy't ferantwurdlik is foar de strafmissy dy't troch Antiochos 4 nei Jeruzalem stjoerd waard yn - 168 hjit Apollonius, en dizze Grykske namme dy't yn it Frânsk "Destroyer" betsjut sil troch de Geast keazen wurde om yn Apo.9:11, it ferneatigjende gebrûk te ûntkennen. fan 'e Hillige Bibel troch falsk, lêste dagen protestantsk kristendom; of, dejingen dy't de ultieme **grutte lêste ramp sille organisearje** . Apolonius kaam nei Jeruzalem mei 22.000 soldaten en **op in sabbatdei** , tidens in spektakulêre iepenbiere opstân, fermoarde hy alle joadske taskôgers. Se ûntreinigden de sabbat mei dizze profane belangstelling, en God liet se deadzje. En syn lilken nimt net ôf om't efter dit bloedige feit de hellenisaasje fan 'e Joaden besteld wurdt. De Ateenske Gerontes, de keninklike ôffurdige, leinen foar alle minsken de hellenisaasje fan oanbidding en moraal yn Jeruzalem as yn Samaria . De timpel fan Jeruzalem waard doe wijd oan de Olympyske Zeus en dy fan de berch Gerizim oan de gastfrije Zeus. Wy sjogge dus dat God syn beskerming weromlûkt fan syn eigen timpel, fan Jeruzalem en fan it hiele folk. De hillige stêd is fol mei skande, elk ôfgryslaker as de lêste. Mar it wie allinnich de wil fan God dy't jilde, sa grut wie de morele en religieuze ûntspanning nei de warskôging fertsjintwurdige troch de deportaasje nei Babylon.

Dan 11:32 *Hy sil de ferrieders fan it forboun ferrifelje mei flater. Mar dy fan 'e minsken dy't har God kenne, sille standhaftich hannelje,*

32a- *Hy sil de ferrieders fan 'e bûnsgenoatskip ferliede mei flater*

Dizze ferdúdling befêstiget dat de godlike straf fertsjinne en rjochtfearde wie. Op hillige plakken wie ûntheiliging de noarm wurden.

32b- *Mar dy fan 'e minsken dy't har God kenne sille mei fêstichheid hannelje,*

Yn dizze tragedzje ûnderskieden oprjochte en waardige leauwigen har troch har trou en leaver te stjerren as martlers ynstee fan ôf te jaan fan it earjen fan 'e skepper God en syn hillige wetten.

Op 'e nij, by twadde lêzing, liket dizze bloedige ûnderfining fan 1090 feitlike dagen op 'e betingsten fan 'e pauslike regearing fan 1260 deijieren dy't opienfolgjend yn ferskate foarmen profetearre binne yn Dan.7:25, 12:7 en Ieb.12:6-14; 11 : 2-3; 13:5.

Weromsjen op aktualiteit yn de kontekst fan de Aldheid

Om dúdlik te begripen wat der bart, sil ik it byld nimme fan in kameraman dy't mei syn kamera in sêne filmet dy't hy goed folge. Op dit punt zoomt er út wylst er hichte wint en wurdt it besjoen fjild hieltyd mear breder. Sadat as tapast op religieuze skiednis, de blik fan 'e Geast tafersjoch hâldt op de hiele religieuze skiednis fan it kristendom, fan syn lytse begjin, syn oeren fan lijen, de tiid fan 'e

martlers, oant syn glorieuze ein markearre troch it weromkommen fan 'e ferwachte Ferlosser.

Dan 11:33 *en de wiissten ûnder harren sille de mannichte ûnderwize. Der binne guon dy't foar in tiid beswykje sille foar it swurd en de flam, foar finzenskip en plondering.*

33a- *en de wiissten ûnder hjarren scille de mannichte ûnderwize*

De apostels fan Jezus Kristus, lykas Paulus fan Tarsus, oan wa't wy 14 brieven fan it nije ferbûn te tankjen hawwe. Dizze nije religieuze ynstruksje hat in namme "it Evangeelje" of, it goede nijs fan 'e heil oanbean troch godlike genede oan' e útkarden. Op dizze manier bringt de Geast ús foarút yn 'e tiid en wurdt it nije ûndersochte doel it kristlike leauwen.

33b. *Der binne guon dy't foar in tiid beswykje sille foar it swurd en de flamme, foar finzenskip en plondering.*

Foar in tiid sei de Geast troch de ingel en dizze kear sil 1260 lange jierren profetearre wurde, mar ûnder bepaalde Romeinske keizers Caligula, Nero, Domitianus en Diocletianus betsjutte in kristen te wêzen as martler. Yn Iepenbiering 13:10 herinnert de Geast de tiden fan pauslike Romeinske útspraken, sizzende: *As immen yn finzenskip liedt, sil hy yn finzenskip gean; as immen mei it swurd deadet, moat er mei it swurd deade wurde. Dit is it trochsettingsfermogen en it leauwen fan 'e hilligen .*

Dan 11:34 *Yn 'e tiid dat se mislearje, sille se in bytsje holpen wurde, en in protte sille har meidwaan oan hypokrisy.*

34a- It is feitlik yn dizze tiid fan 'e wrede oerhearsking fan it pausdom dat de help fan 'e skynhilligen fan dit fers ferskynde. Harren identifikaasje is basearre op har ferachting fan 'e wearden en opdrachten leard troch Jezus Kristus, en yn dit gefal foar dit rjochte tiidrek, it ferbod tsjin deadzjen mei it swurd. Troch de skiednis op 'e nij te besjen, kinne jo dan begripe dat de brede protestantske beweging fan 'e 15e ^{ieu} oant ús tiid hypokritysk beoardiele waard troch de rjochtfearde rjochter Jezus Kristus. Harren folsleine ferlitten sûnt 1843 sil dêrom makliker te begripen en akseptearje.

Dan 11:35 *Guon fan 'e wizen sille falle fuort, dat se meie wurde suvere, suvere, en makke wyt, oant de tiid fan it ein, want it sil net komme oant de fêststelde tiid.*

35a- *Guon fan 'e wizen sille falle, dat se suvere, suvere en wyt makke wurde, oant de tiid fan 'e ein*

Ut dizze útspraak te oardieljen is de standert fan it kristlike libben proef en seleksje , troch de mooglikheid om ferfolging te fernearen en te lijen oant it ein fan 'e wrâld. Op dizze wize begrypt de moderne minske, wend oan frede en tolerânsje, neat mear. Hy herkennt syn libben net yn dizze berjochten. Dit is wêrom útlis wurde jûn oer dit ûnderwerp yn Rev.7 en 9: 5-10. In lange perioade fan religieuze frede fan 150 echte jierren, of "fiif profetyske moannen", waard programmearre troch God, mar sûnt 1995 is dizze perioade einige en binne religieuze oarloegen wer begûn. Islam deadet yn Frankryk en oer de hiele wrâld; en syn aksje is bedoeld om te yntinsivearjen oant it de hiele ierde oanstekt.

35b- *om't it allinich op 'e bepaalde tiid komt*

Dit ein sil dat fan 'e wrâld wêze en de ingel fertelt ús dat gjin teken fan frede of oarloch elkenien kin sjen dat it komt. It hinget ôf fan ien faktor: de " *tiid*

markearre " troch God, it ein fan 'e 6000 jier wijd oan syn seleksje fan ierdske útkarden. En it is om't wy minder as tsien jier binne fan dizze term dat God ús de genede jûn hat om de datum te witten: 20 maart fan 'e maitiid dy't foarôfgiet 3 april 2030, dat is 2000 jier letter de fersoeningsdea fan Kristus. Hy sil machtich en oerwinnend ferskine om syn útkarden te rêden en de moardlike rebellen te ferneatigjen dy't fan doel wiene se te deadzjen.

It katolike pauslike rezjym fan "kristlik" Rome: De grutte ferfolger fan 'e religieuze skiednis fan' e Westerske wrâld.

It is nei him dat it Antiochos 4-model ús moat liede. It type hat syn antitype taret en wat kinne wy sizze oer dizze fergeliking? Seker op in fenomenale skaal die de Grykske ferfolger foar 1090 echte dagen, mar it pausdom sil hast 1260 echte jierren raze, en dus alle histoaryske modellen oertrefte.

Dan 11:36 *De kening sil dwaan wat er wol; hy sil him ferhevenje, hy sil ferhearlikje boppe alle goaden, en hy sil ûnbidige dingen sizze tsjin 'e God fan goaden; it sil bloeie oant de grime foltôge is, want wat bepaald is sil folbrocht wurde.*

36a- De wurden fan dit fers bliuwe dûbelsinnich en kinne noch oanpast wurde oan de Grykske kening en de Romeinske pauslike kening. De iepenbiere struktuer fan 'e profesije moat soarchfâldich ferburgen wurde foar oerflakkige lêzers. In lyts detail wiist dochs it pauslike doel oan; it is krektens: *want **wat besletten wurdt**, sil folbrocht wurde.* Dit sitaat klinkt Dan.9:26: *Nei de twa en sechstich wiken sil in Gesalfde ôfsnien wurde, en hy sil neat foar himsels hawwe. It folk fan in hearsker dy't komt sil de stêd en it ~~hullichdom~~ fordylgje, en har ein sil komme as by in flood; **Der wurdt besletten dat de ferwoastingen (of ferwoastingen) oant it ein fan 'e oarloch duorje sille.***

Dan 11:37 *Hy sil de goaden fan syn âffears net respektarje, noch de god dy't nocht hat oan froulju; hy scil gjin oansjen hawwe foar in god, hwent hy scil himsels boppe alles forhearlikje.*

37a- *Hy scil de goaden fen syn âffears net respektarje*

Hjir is it, it lytse detail dat ús yntelliginsje dúdlik makket. Wy hawwe hjir it formele bewiis dat de kening dy't troch syn wurden doele is Antiochos 4 net wêze kin dy't de goaden fan syn heiten en ûnder harren de grutste, Zeus de god fan 'e goaden fan Olympus oan wa't hy de Joadske timpel yn Jeruzalem oanbea. Wy krije sa ûnbestriden bewiis dat de doel kening yndie it Romeinske pauslike rezjym fan it kristlike tiidrek is. Fan no ôf sille alle iepenbiere wurden dêrom dizze *kening oangean, oars as Dan.7 en ûnhuere en slûchslimme as Dan.8; Ik foegje, dizze ferneatigjende of desolating kening fan Dan.9:27. De "raketstadia" stypje allegear de holle fan in pauslike man, lyts en arrogant pleatst oan 'e top fan dominaasjes.*

Hat Pauslik Rome de goaden fan syn heiten respektarre? Offisjeel nee, om't har bekearing ta it kristendom har liede ta it ferlitten fan de nammen fan heidenske Romeinske godheden. Se behâlde lykwols de foarmen en styl fan har oanbidding: de útsnijde, byldhouwen of foarme bylden dêr't har oanbidders foar

bûge en knibbelje om te bidden. Om dit gedrach feroardiele troch God yn al syn wetten te behâlden, makke se de Bibel ûnberikber foar gewoane stjerliken en ferwidere de twadde fan 'e tsien geboaden fan' e libbene God, om't it dizze praktyk ferbiedt en de straf foar har oertreders iepenbieret. Wa kin de opdroegen straf ferbergje wolle as net de duvel? De persoanlikheid fan it pauslike rezjym falt dêrom yn it fak fan de yn dit fers foarstelde definysje.

37b- *noch oan 'e godheid dy't froulju wille hat*

It is troch te tinken oan 'e heidenske Romeinske religy ferlitten troch pausdom dat de Geast fan God dit skabrous ûnderwerp opropt. Om't se har de rêch draaide op har iepenlik seksueel erfskip om wearden fan hilligens te toanen. Dizze foarstelde godheid is Priapus, de manlike fallus dy't troch de heidenske tsjerkfâden fan Rome as godheid eare wurdt. It wie noch in erfenis fan Grykske sûnde. En om te brekken mei dit seksuele erfskip, ferdigenet se oermjittich de suverens fan it fleis en de geast.

Dan 11:38 *Lykwols, hy sil earje de god fan festingen op syn sokkel; oan dizze god, dy't syn âffears net wisten, sil er earbetoan bringe mei goud en sulver, mei edelstiennen en kostbere foarwerpen.*

38a- *Hy sil lykwols de god fan festingen earje op syn fuotstik*

In nije heidenske god wurdt berne: *de god fan festingen* . Syn *sokkel* is yn minsklike geasten en syn hichte is sa heech as de yndruk makke.

Pagan Rome boude heidenske timpels iepen foar alle wynen; haadstikken stipe troch kolommen wiene genôch. Mar troch ta te treden ta it kristendom is Rome fan doel it ferneatige joadske model te ferfangen. De Joaden hienen in sletten timpel yn machtich uterlik dy't har gloarje en prestiizje joech. Rome sil him dêrom neimeitsje en op har beurt romaanske tsjerken bouwe dy't lykje op fersterke kastielen, om't ûnfeiligens hearsket en de rykste Hearen har huzen fersterkje. Rome docht itselde. It boude har tsjerken yn in strange styl oant de tiid fan de katedralen, en dêr feroare alles. De rûne dakken wurde pylken dy't nei de himel wize, en dit, heger en heger. De bûtengevels krije it uterlik fan kant, se wurde ferrike troch brânskildere finsters fan alle kleuren dy't in irisearjend ljocht binnen bringe dat de feesten, folgers en besikers yndruk makket.

38b- *oan dizze god, dy't syn âffears net wisten, sil er earbetoan bringe mei goud en sulver, mei kostbere stiennen en kostbere foarwerpen.*

Om se noch oantrekliker te meitsjen, binne de binnenmuorren ***fersierd mei goud, sulver, kostbere pearls, djoere objekten*** : *de prostituee Babylon de grutte fan Iep.17:5* wit harsels te sjen litte om har klanten oan te lûken en te lûken.

De wiere God lit him net ferliede, om't dizze pracht him net profitearret. Yn syn profesije ferkent er dit pauslike Rome dêr't er **noch nea** de minste relaasje mei hân hat. Foar him binne syn romaanske of goatyske tsjerken krekt mear heidenske godheden dy't allinnich tsjinje om geastlike minsken te ferlieden dy't it fan him ôfkeart: in nije god wurdt berne: *de god fan festingen* en hy ferliedt mannichten dy't leauwe dat se God yn har muorren fûn hawwe ûnder ûnevenredich hege plafonds.

Dan 11:39 *It is mei de frjemde god dat hy sil hannelje tsjin 'e fersterke plakken En hy wurke oan' e befestigingen fan 'e festingen mei de frjemde god en hy sil*

folje mei eare dy't him werkenne, hy sil har oer in protte dominearje, hy sil lannen ferdielen oan harren foar beleanning.

39a- *En hy wurke oan 'e befestigen fan 'e festingen mei de frjemde god*

Foar God stiet der mar ien aktive god foar him, dat wol sizze wa't him *frjemd is* : it is de duvel, de satan tsjin wa't Jezus Kristus syn apostels en syn learlingen warskôge. Yn 'e Hebrieuske tekst is it net in kwestje fan "tsjin hannelje", mar fan "mei dwaan". Itselde berjocht sil lêzen wurde yn Rev.13:3, yn 'e foarm: ... *de draak joech him syn macht, en syn troan, en grutte autoriteit* . De draak dy't de duvel is yn Iep.12:9 mar tagelyk keizerlike Rome neffens Iep.12:3.

Fierders naam it Romeinske gesach troch it bekearjen ta de kristlike godstsjinst de wiere God oan dy't der frjemd wie, om't it oarspronklik de God wie fan 'e Joaden, fan 'e Hebreeërs neikommelingen fan Abraham.

39b- *en hy sil folje mei eare dyjingen dy't werkenne him*

Dizze eare binne religieus. Paus bringt oan 'e keningen dy't him erkenne as de fertsjintwurdiger fan God op ierde, it segel fan godlik gesach foar har eigen gesach. Keningen wurde pas wirklik keningen as de tsjerke se yn ien fan har fergodlike festingen wijd hat , yn Frankryk, Saint-Denis en Reims.

39c- *hy sil meitsje se dominearje oer in protte*

Pausdom kent de keizerlike titel út dy't in suzerain-kening oantsjut dy't dominearret oer oare fazalkeningen. De bekendste: Karel de Grutte, Karel V, Napoleon I ' Hitler.

39d- *hy sil hjarren lân útdiele as lean.*

Dizze ierdske en himelske tydlike supermacht paste neffens syn oanspraak goed by de keningen fan 'e ierde. Om't hy har ferskillen oploste, benammen oangeande ferovere of ûntdutsen lannen. Dit is hoe't yn 1494, Alexander 6 Borgia, de slimste fan pausen, in moardner yn kantoar, waard laat om in meridiaan line fêst te stellen om te dielen tusken Spanje en Portugal de attribúsje en it besit fan it grûngebiet fan 'e Súd-Amearika dy't sûnt de Aldheid wer ûntdutsen binne.

De Tredde Wrâldoarloch of 6e ^{trompet} fan Rev.9.

It fermindert it minskdom mei in tredde fan har befolking en makket in ein oan nasjonale ûnôfhinklikens, it taret it universele rezjym op dat de úteinlike grutte kalamiteit oankundige yn Apo.1. Under de aggressive akteurs is de islam yn moslimlannen, dus ik biede jo de bibelske werjefte oer dit ûnderwerp.

De rol fan de islam

Islam bestiet om't God it nedich hat. Net om te rêden, dizze rol rêst **allinich** op 'e genede brocht troch Jezus Kristus, mar om syn fijannen te slaan, te deadzjen, te fermoardzjen. Al, yn it âlde forboun, om de ûntrou fan Israel te straffen, hie God in berop op it "Filistynske" folk. Yn it ferhaal, om kristlike ûntrou te straffen, docht er in berop op moslims. By de oarsprong fan moslims en Arabieren is Ismael, de soan fan Abraham en Hagar, de Egyptyske tsjinstfeint fan Sara, syn frou. En al op dat stuit wie Ismael yn skeel mei Izaäk, de legitieme soan. Dit is safolle dat mei Gods ynstimming, op fersyk fan Sara, Hagar en Ismael troch Abraham út it kamp ferjage waarden. En God soarge foar it ferdreaun folk waans neiteam, healbruorren, in fijannige hâlding hâlde soene tsjin it neiteam fan

Abraham; de earste, Joadske; de twadde, yn Jezus Kristus, Christian. Hjir is hoe't God profetearre oer Ismael en syn Arabyske neiteam yn Gen.16:12: " *Hy sil wêze as in wylde ezel; syn hân scil tsjin allegearre wêze, en de hân fen allegearre scil tsjin him wêze; en hy sil wenje tsjinoer al syn broerren* . God wol syn gedachten en syn oardiel oer dingen bekend meitsje. De útkarden fan Kristus moatte dit plan fan God witte en diele, dy't de folken en machten fan 'e ierde brûkt neffens syn heechste wil. Dêrby moat opmurken wurde dat de profeet Mohammed, grûnlizzer fan de islam, waard berne oan 'e ein fan' e 6e ^{ieu} nei de oprjochting fan it roomsk-katolike pausdom yn 538. Islam ferskynde te oanfallen it heidenske katolisisme en de kristenen fan it algemien as se wurde troffen troch Gods flok . En dit is it gefal sûnt maart 7, 321, sûnt keizer Konstantyn I ^{feroarsake} de sânde-dei sabbatsrêst om te ferlitten yn it foardiel fan syn earste dei wijd oan 'e "ûnferovere sinne" (Sol Invictvs), ús hjoeddeistige snein. Lykas in protte kristenen hjoed, woe Konstantyn ferkeard in brek markearje tusken kristenen en joaden. Hy bekritisearre de kristenen fan syn tiid foar joadenjen troch Gods hillige sabbat te earjen. Dit ûnrjochtfeardige oardiel fan in heidenske kening waard betelle foar en sil oant it ein wurde betelle troch de straffen fan 'e " *sân trompetten* " iepenbiere yn Iepenbiering 8 en 9, in ûnûnderbrutsen opienfolging fan ûngelokken en trageedzjes. De lêste straf sil komme yn 'e foarm fan ferskriklike desyllúzje, as Jezus Kristus ferskynt om syn útkarden fan 'e ierde te ferwiderjen. Mar it tema dat krekt behannele is, dat fan 'e "Tredde Wrâldoarloch" is sels, de sechsde fan dizze profetearre godlike straffen wêryn de islam in wichtige akteur is. Want God profetearre ek oer Ismaël, sizzende yn Gen.17:20: " *Wat Ismaël oanbelanget, Ik haw dy heard. Sjuch, Ik scil him seingje en him fruchtber meitsje, en him tige formannichfâldigje; hy scil tolve foarsten wekkerje, en Ik scil him in great folk meitsje* ." Ik slút dizze heakjes om de stúdzje yn Dan.11:40 te hervatten.

Dan 11:40 *Yn 'e tiid fan it ein sil de kening fan it suden tsjin him slaan . En de kening fen it noarden scil him as in stoarm dwarrele, mei weinen en mei ruters en mei in protte skippen; it scil yn it lân gean en him útspriede as in stream en oerrinne.*

40a- *Op 'e tiid fan' e ein*

Dizze kear is it yndie de ein fan de minsklike skiednis; it ein fan 'e tiid fan 'e hjoeddeiske folken fan 'e ierde. Jezus kundige dizze kear oan, sizzende yn Matt.24:24: **Dit goede nijs fan it keninkryk sil oer de hiele wrâld preke wurde as in tsjûgenis foar alle folken. Dan komt it ein.**

40b- *de kening fan it suden scil tsjin him slaan*

Hjir moatte wy de ûnbidige godlike subtilens bewûnderje dy't syn tsjinstfeinten ferstean lit wat ferburgen bliuwt foar oare minsken. Blykber, mar allinnich yn uterlik, liket it konflikt tusken de Seleukyske keningen en de Lagid-keningen wer te begjinnen en troch te gean yn dit fers, dat net mear misliedend wêze koe. Om't yn werklikheid, wy ferliet dizze kontekst fan fersen 34 oan 36 en de tiid fan 'e ein fan dizze nije konfrontaasje giet it om it kristlike tiidrek fan' e pauslike katolike rezjym en universele protestantisme dy't oangien yn syn oekumenyske alliaasje. Dizze feroaring yn kontekst freget ús om rollen te ferdielen.

Yn 'e rol fan " *him* ": Pauslik Katolike Jeropa en syn alliearde kristlike religys.

Yn 'e rol fan 'e " *kening fan it suden* ": de oerwinnende islam dy't minsken mei geweld bekeare moat of yn slavernij sette, neffens de aksjes ûnder lieding fan har stifter Mohammed.

Lit ús hjir de kar fan it tiidwurd notearje: *botse* ; yn it Hebrieusk, "nagah" dat betsjut slaan mei de hoarnen. As eigenskipswurd jout it in fûle agressor oan dy't meastentiids slacht. Dit tiidwurd past perfekt by de Arabyske islam dy't sûnt de ein fan de Twadde Wrâldoarloch sûnder ûnderbrekking agressyf west hat tsjin de Westerske wrâld. De mooglike tiidwurden " *fjochtsje, fjochtsje, botsing* " jouwe in heul tichtby, fandêr it idee fan nasjonale buert of buert fan stêden en strjitten. Beide mooglikheden befêstigje de islam, goed fêstige yn Jeropa fanwegen it religieuze disinterest fan Europeanen. De striid binne yntinsiver wurden sûnt de weromkomst fan joaden nei Palestina yn 1948. It lot fan 'e Palestinen hat moslimfolken tsjin westerske kristlike kolonialen set. En, yn 2021, nimme islamistyske oanfallen ta en meitsje ûnfeiligens ûnder Jeropeeske folken, yn it foarste plak Frankryk, de eardere kolonisator fan Noard-Afrikaanske en Afrikaanske folken. Sil in gruttere nasjonale botsing foarkomme? Faaks, mar net foar't de ynterne situaasje minder wurdt oant it punt fan brutale groep-op-groep botsingen op 'e grûn fan' e metropoal sels. Op dy dei sil Frankryk yn in situaasje fan boargeroarloch wêze; yn werklikheid, in autentyk religieuze oarloch: Islam tsjin it kristendom of ûnleauwigen sûnder God.

40c- *En de kening fan it noarden sil as in stoarm oer him dwarrele , mei weinen en ruters, en mei in protte skippen*

Yn Ezek.38:1 wurdt dizze *kening fan it noarden Magog* neamd , prins fan Rosh (Ruslân) *fan Meshech* (Moskou) *en Tubal* (Tobolsk) en wy lêze yn fers 9: *En jo sille opgean, jo sille komme as in stoarm , do silst wêze as in wolk om it lân te dekken, do en al dyn bannen, en in protte folken mei dy.*

Ferdieling fan rollen: Yn 'e rol fan' e " *kening fan it noarden* ", Ortodokse Ruslân en har moslim-alliearre *folken* . Hjir wer, de kar fan it tiidwurd " *tourera sur him* " suggerearret in hommelse massale ferrassingsoanfâl út 'e loft. Moskou, de haadstêd fan Ruslân, leit trouwens in goede ôfstân fan Brussel, de Europeeske haadstêd, en Parys, syn militêre spearpunt. Jeropeeske wolfeart hat syn lieder blyn makke, oant it punt fan it ûnderskatten fan it militêre potinsjeel fan machtich Ruslân. It sil lansearje yn har agressie, fleantugen en tûzenen tanks op lânrûtes en mannichte marine- en ûnderseeboaten. En sadat de straf krêftich útdrukt wurdt, hawwe dizze Jeropeeske lieder net ophâlden om Ruslân en har lieder te fernederjen fan 'e fûle Vladimir Zhirinovskij oant syn nije hjoeddeistige "Tsaar", Vladimir Putin (Vladimir: prins fan 'e wrâld yn it Russysk).

De akteurs dy't identifisearre binne, sille de trije oanbelangjende "keningen" inoar konfrontearje yn wat de foarm hat fan in 7e " Syryske Oarloch" wêryn it nije nasjonale Israel belutsen wurde sil; dy't it folgjende fers befêstigje sil. Mar foar it momint is de "kening" (*him*) oanfallen troch Ruslân it Europa fan it Ferdrach fan Rome.

40d- *it sil foarútgean yn 'e lannen, sil ferspriede as in stream en oerstreame.*

Syn oerweldigjende militêre superioriteit lit Ruslân Jeropa ynfalle en syn

hiele territoriale omfang besette. Foar it gesicht binne de Frânske troepen gjin wedstriid; se wurde ferpletterd en ferneatige.

Dan 11:41 *Hy sil yngean yn it moaiste lân, en in protte sille falle; mar Edom, Moäb en de oersten fen Ammons bern scille út syn hân forlost wirde.*

41a- *Hy sil it moaiste lân yngean, en in protte sille beswykje*

Russyske útwreiding fynt plak nei it suden dêr't Israel leit , de bûnsgenoat fan westerske lannen dy't op syn beurt ynfallen wurdt troch Russyske troepen; Joaden sille noch stjerre.

41b- *mar Edom, Moäb en de oerste fen Ammons bern scille út syn hân forlost wirde*

Dit is in gefolch fan 'e militêre alliânsjes dy't dizze nammen dy't it moderne Jorjaanje fertsjintwurdigje oan' e Russyske kant sille pleatse. Yn 2021 is Ruslân al de offisjele bûnsmaat fan Syrië, dat it bewapene en beskermet.

Dan 11:42 *En hy scil syn hân útstekke oer ferskate lannen, en it lân Egypte scil net ûntkomme.*

42a- It is pas sûnt 1979 dat dizze politike konfiguraasje is kommen om de profesije te befêstigjen. Want dat jier sleat de Egyptyske presidint Anwar El Sadat op Camp David yn 'e FS offisjeel in alliânsje mei de Israelyske premier Menachem Begin. De strategyske en politike kar makke yn dy tiid wie om de saak fan 'e sterkste fan' e dei te oermarmjen, om't Israel krêftich stipe waard troch de FS. It is yn dizze sin dat de Geast fan God him it inisjatyf tarekkenet om te besykjen om te " ûntkommen " ruïne en ramp. Mar oer de tiid feroaret it spultsje fan hannen, en Israel en Egypte fine harsels, sûnt 2021, hast ferlitten troch de FS. Ruslân leit syn wet op it Syryske gebiet.

Dan 11:43 *Hy sil besitte de skatten fan goud en sulver, en al de kostbere dingen fan Egypte; de Libiërs en Etioopiërs sille him folgje.*

43a- *Hy scil hear wurde oer de skatten fen goud en sulver, en oer al de kostberheden fen Egypte*

Mei tank oan de ynkomsten fan tol betelle om it Suezkanaal te brûken, waard Egypte sterk ferrike. Mar dizze rykdom is allinnich goed yn tiden fan frede, want yn tiden fan oarloch wurde de hannelsrûtes ferlitten. Egypte waard ryk troch toerisme. Fan 'e fjouwer hoeken fan' e ierde komme minsken om har piramiden te besjen, har musea ferrike troch oanhâldende ûntdekkings fan Egyptyske grêven dy't sûnt de Aldheid ûndergrûn binne ferburgen. Yn dizze grêven ûntbleate dy fan 'e jonge kening Toetanchamon objekten yn bêst goud fan in ûnbekende wearde. Ruslân sil dêrom yn Egypte wat fine om syn winsk nei oarlochsbut te foldwaan.

Oan 'e ein fan' e sabbat fan 22 jannewaris 2022 brocht de Geast my in argumint dat **sûnder mooglike diskusje befêstiget** , de ynterpretaasje dy't ik jou oan Daniël 11. Lit ús yn 'e twa fersen 42 en 43 it belang fan' e dúdlike fermelding notearje. net kodearre, út 'e namme " *Egypte* " dat is yn dit ferbân in oar lân as dat wurdt neamd " *kening fan it suden* ". Yn fersen 5 oant 32 waard lykwols *it lagid "Egypte* " fan 'e Ptolemeeën maskere, mar identifisearre as " *kening fan it suden* ".

De feroaring yn histoaryske kontekst wurdt dêrmei befêstige en ûnbestriden bewiisd . Begjinnend mei de kontekst fan 'e Aldheid, einiget it ferhaal fan Daniël 11 mei " *de tiid fan 'e ein* " fan 'e wrâld, wêryn " *Egypte* ", in bûnsmaat fan it kristlike en agnostyske Westerske kamp sûnt 1979, it doel is fan 'e nije " *kening*

fan it suden ", dat is, oarlochseftige islam, en benammen dy fan 'e nije " *kening fan it noarden* ", Russyske ortodoksy.

43b- *de Libiërs en Etiopiërs sille him folgje*

De oersetter hat de wurden " *Puth* en *Cush* " fan 'e profesije goed oerset dy't oanwize foar "Libië", de moslimlannen benoarden de Sahara, de kustlannen fan 'e Afrikaanske kust en foar Etioopje, swart Afrika, alle lannen ten suden fan' e Sahara. de Sahara. In grut tal fan harren akseptearre en adoptearre ek de islam; yn it gefal fan Ivoarkust, mei de medeplichtigens fan 'e Frânske presidint Nicolas Sarkozy, oan wa't wy ek de Libyske gaos te tankjen hawwe.

Sadwaande, troffen troch Ruslân, wurdt " *Egypte* " de proai fan alle rôfdieren, en de moslimgieren, har bruorren, komme der op del, om har lyk skjinn te meitsjen en har diel te nimmen fan 'e bútt dy't noch oerbliuwt, nei de Russyske puncture.

Troch dúdlik " *Libië en Etioopje* " te neamen, wiist de Geast Afrikaanske religieuze bûnsmaten oan fan 'e " *kening fan it suden* " dy't identifisearre wurde moatte mei Arabië, wêr't de profeet Mohammed yn 632 ferskynde, om, sûnt Mekka, syn nije religy neamd de Islam te fersprieden. It wurdt stipe troch machtich Turkije, dat is werom, yn dizze lêste kontekst, nei in fundamentalistyske, feroverjende, en wraaksuchtige moslim religieuze ynset, nei de fernedering fan syn tydlike ûnderwerping oan westerske sekuliere wearden. Mar oare moslimlannen, net yn it " *súd* " lizze, lykas Iran, Pakistan, Yndoneezje, kinne meidwaan oan 'e " *kening fan it suden* " om westerske folken te fjochtsjen mei morele wearden hate troch alle moslimfolken. Dizze haat is yn wierheid allinich dy fan 'e wiere God Jezus Kristus ferachte troch westerske kristenen. Sa straft it troch de islam en de ortodoksy joadske, katolike, otterdokse, protestantske en sels Advintistyske ûntrou yn 'e westerske wrâld; al it monoteïstyske leauwe skuldich tsjin him.

Dan 11:44 *Nijs út it easten en it noarden sil komme en him bang meitsje, en hy sil útgean yn grutte grime om skaren te ferneatigjen en te ferneatigjen.*

44a- *Nijs út it easten en it noarden sil komme om him bang te meitsjen*

Dizze twa kardinale punten " *east* en *noard* " geane allinnich oer it Russyske lân, ôfhinklik fan oft it út it pauslik Jeropa of út Israel neamd wurdt, om't de profesije se oantsjut as opienfolgjend oanfallen troch Ruslân yn fersen 40 en 41. Dat betsjut dat de eangst oanhelle komt út Russysk grûngebiet, mar wat kin sa'n oerwinner bang meitsje? Wat barde der mei syn lân om him sa bang te meitsjen? It antwurd is net yn it boek fan Daniël, mar yn Iepenbiering 9, dy't de protestantske religy ûntbleatet en rjochtet op waans wrâldwide bolwurk yn 'e FS is. It mystearje sil dúdliker wurde, rekken hâldend mei dit bestean fan 'e FS. Sûnt it jier 1917, doe't it opstannige Ruslân syn sosjalistyske en kommunistyske rezjym oannaam, hat in gat it duorjend skieden fan 'e imperialistyske kapitalistyske FS. It yndividu kin him net ferrykje op kosten fan syn neiste as er in kommunist is; dit is wêrom de twa opsjes binne ûnfersoelik. Under de jiske fan 'e frede smeulen de fjoeren fan 'e haat en smeeke om útdrukt te wurden. Allinnich konkurrinsje en de nukleêre bedriging binne der yn slagge it slimste te foarkommen. It wie it lykwicht fan Nuclear Terror. Allinnich, sûnder nukleêre wapens te brûken, sil Ruslân Jeropa, Israel en Egypte oernimme. It lykwicht wurdt fersteurd, de FS sille

bedrogen en bedrige fiele, dus, om it oantal deaden te ferminderjen, sil se de oarloch yngean, earst hurd opfallend. In nukleêre ferneatiging fan Ruslân sil eangst meitsje ûnder de Russyske legers ferspraat oer de besette gebieten.

44b- *en hy scil útgean mei grutte grime om skaren te ferneatigjen en te ferneatigjen.*

Oant dat momint sil Ruslân yn 'e geast wêze fan ferovering en bút nimme, mar ynienen sil har steat fan geast feroarje, it Russyske leger sil gjin heitelân mear hawwe om nei werom te kommen en har wanhoop sil feroarje yn winsk om " te ferneatigjen *en mannichte útroege* "; dy't de " *tredde fan 'e fermoarde manlju* " wêze sil fan 'e ^{6e} *trompet fan Ib.9*. Alle folken útrist mei kearnwapens sille dus wurde twongen troch de feiten om se te brûken tsjin har persoanlike potinsjele fijannen.

Dan 11:45 *Hy sil de tinten fan syn paleis opslaan tusken de see, nei de hearlike en hillige berch; dan komt er oan 'e ein, sûnder dat ien him helpt.*

45a- *Hy sil de tinten fan syn paleis opslaan tusken de see, nei de hearlike en hillige berch*

Tinten *tusken de seeën* , om't har *paleizen* net mear op ierde binne. De wanhopige situaasje fan 'e Russyske troepen wurdt dúdlik beskreaun troch de Geast dy't har feroardiele ta dit lot. Under it fjoer fan har tsjinstanners wurde se weromset nei it lân fan Israel. Hate troch elkenien, se profitearren fan gjin stipe of meilijen en waarden útroege op Joadske lân. Ruslân sil dus in swiere skeel betelje dat God him taskriuwet sûnt syn stipe fan 'e geastlike fijannen fan Israel yn' e âlde alliânsje, op it stuit fan syn deportaasje nei Babylon. Se ferkocht hynders oan it folk fan Tyrus, in stêd fan heidenske lust. Ezek.27:13-14 befêstiget, God sei tsjin Tyrus: *Javan, Tubal (Tobolsk) en Meshech (Moskou) hannelen mei dy; hja joegen slaven en koperen gerei yn ruil foar dyn guod. Dy fan it hûs fan Togarma (Armeenje) levere jo merken fan hynders, ruters en mûzels*. It wie ek in kommersjeel stroffelstien foar de Joaden dy't der ek mei hannelen: Ezech.27:17: *Juda en it lân fan Israel hannelen mei dy; hja joegen it weet fan Minnith, it gebak, de huning, de oalje en de balsem, yn ruil foar dyn guod*. Tire ferrike him dêrom op har kosten. Letter, yn Ezek.28:12, ûnder de titel " *kening fan Tyrus* ", sprekt God direkt ta de satan. Wy begripe dat it wie dy't profitearre fan 'e lúkse en rykdom sammele yn' e grutte heidenske stêden dy't tsjinne him ûnder it mom fan meardere heidenske godheden, nochal ûnbewust, mar altyd en oeral yn kultus foarmen dy't God achtet ôfgrysluk. Hy draacht op syn hert it gewicht fan in frustraasje sammele, ek, oer de lingte fan ieuwen en millennia fan 'e minsklike skiednis. Dizze frustraasje rjochtfeardiget syn lilken dy't foar in part leech is yn 'e foarm fan dit lêste ferskriklik destruktive ynternasjonale konflikt.

Mar dizze godlike grime tsjin it hannelsferkear fan âlde tiden noaget ús út om te begripen wat God kin tinke oer hjoeddeistich ynternasjonaal ferkear yn in ynternasjonaal kontekst folslein boud op 'e merkeconomy. Ik tink dat de ferneatiging fan 'e tuorren fan it World Trade Center yn New York op 11 septimber 2001 in antwurd is. Des te mear sa't, yn Iepenbiering 18, de profesije ûnderstrekete de skealike rol fan ferriking troch hannel en ynternasjonale útwikselingen wêrfoar't elke regel of godlik religieus rjocht ynstoart sa grut is de goddeloosheid.

Oan 'e ein fan Dan.11 wurdt de erflike tsjinstanner fan 'e FS, Ruslân, ferneatige. Dit sil har dêrom absolute macht jaan oer alle oerlibbenen fan it ynternasjonale konflikt. Wee de oerwûnen! Hy moat bûge en ûnderjaan oan 'e wet fan' e oerwinner wêr't hy ek op ierde is, oerlibje.

Daniël 12

Dan 12: 1 *Yn dy tiid sil Michael opstean, de grutte prins, de ferdigener fan 'e bern fan jo folk; en it sil in tiid fan benaudens wêze, sa't der net west hat sûnt de folken oant dy tiid bestien hawwe. Op dat stuit sille dy fan jo minsken dy't fûn wurde skreaun yn it boek bewarre wurde.*

1a- *Op dat stuit sil Michael opstean,*

*Dizze tiid is dy fan 'e ein fan' e wrâld, doe't Jezus Kristus it lêste wurd hat, komt werom yn 'e gloarje en macht fan syn godheid lang bestriden troch konkurrearjende religys. Wy lêze yn Ieb.1:7: *Sjuch, hy komt mei de wolken. En elk each sil it sjen, sels dy't it trochstoken hawwe; en al de stammen fen 'e ierde scille om him rouwe. Ja. Amen!* Wy moatte wenne oan dit idee, want foar elk fan syn rollen joech God himsels in oare namme, en dêrom presintearret hy himsels yn Daniël en Iepenbiering 12:7 as **Michael**, it heechste haad fan it ingelske himelske libben. autoriteit oer de duvel en demoanen. Syn namme, Jezus Kristus, fertsjintwurdiget it allinich foar de útkarden fan 'e ierde dy't hy kaam te rêden ûnder dizze namme.*

1b - *de grutte lieder,*

*Dizze grutte lieder is dus YaHWéH Michael Jezus Kristus en it is fan him dat yn syn karakterisearre ûnnoazens, it pauslike rezjym foar syn foardiel naam syn missy as **ivige** himelske foarbidder oant 1843, dit sûnt it jier 538, datearret fan it begjin fan 'e pauslik rezjym en syn ynstallaasje yn 'e stêd Rome, by it Lateranenpaleis op 'e berch Caelius. Dit ûnderwerp waard behannele yn Daniël 8.*

1c- *de ferdigener fan 'e bern fan jo folk;*

*In ferdigener grypt yn as der in oanfal is. En dit sil it gefal wêze foar de lêste oeren fan it ierdske libben fan 'e útkarden dy't trou bleaunen, sels ta de dea feroardiele troch de lêste rebellen. Hjir kinne wy alle modellen fine dy't foarsteld binne yn 'e ferhalen fan Daniël, om't se folbrocht binne yn in lêste tragyske situaasje. Yn dizze lêste **grutte kalamiteit** sille wy de wûnderlike yntervinsjes opnij belibje yn Dan.3, de *oven* en syn fjouwer libbene karakters, yn Dan.5, de finzenis fan *Babylon de grutte* troch God, yn Dan.6, de *liuwen* ûnskuldich makke, mar ek it ein fan 'e **grutte ramp** foarôfgien troch dat dat de Joaden trof yn - 168, op Kisleu 15, dat is 18 desimber, op in sabbatdei.*

1d- *en it sil in tiid fan need wêze, lykas net west hat sûnt de heidenen oant dy tiid bestienen.*

Nei dizze útspraak te oardieljen sil de lêste grutte ramp dy fan de troch de Griken organisearre Joaden oertrefte. Yndied, de Griken sloegen allinich joaden dy't se fûnen op 'e strjitten of yn har huzen. Oan 'e ein fan' e wrâld binne dingen hiel oars, en moderne technology jout absolute kontrôle oer de minsken dy't op 'e ierde libje. Mei it brûken fan minsklike detectietechniken kinne wy dêrom elkenien oeral fine, op hokker plak se ek ûnderdûke. Listen fan minsken dy't fersette tsjin de dekreteare oarders kinne dêrom presys fêststeld wurde. Yn dizze

lêste kontekst sil it útroeien fan de útkarden minsklik mooglik makke wurde. Hoewol fol leauwe en hope yn har befrijing, sille de útkarden pynlike oeren belibje; foar dyjingen dy't noch frij sille wêze, fan alles ûntnommen, de oaren binne yn 'e rebellefinzenissen wachtsjend op har eksekúsje. Need sil hearskje yn 'e herten fan keazen amtners dy't wurde mishannele as net fermoarde.

1e- *Op dat stuit sille dy fan jo minsken dy't yn it boek skreaun wurde fûn wurde bewarre.*

It is it boek fan it libben, want sûnder in kompjûter hat God ek in list makke fan alle skepsels dy't Adam en Eva en harren neiteam generearren. Oan 'e ein fan it libben fan elke persoan waard it definitive lot besletten troch God, dy't twa listen behâlde: dy fan 'e útkarden en dy fan 'e fallen , yn oerienstimming mei de twa paden dy't oan 'e minskheid presintearre binne yn Deut.30:19-20: *Ik rop himel en ierde hjoed tsjin jo tsjûgje te kinnen: Ik haw jo libben en dea, seining en flok foar jo set. Kies it libben, dat jo en jo neiteam libje kinne, om de Heare dyn God leaf te hawwen, syn stim te hearren en him oan te hâlden: want hjirfan hinget dyn libben en de ferlinging fan dyn dagen ôf ... ferbaarnd yn fjoer , wurdt ús iepenbiere yn Dan.7:9-10; dit fanwegen syn arrogante wurden tsjin de God fan goaden neffens Dan.11:36.*

Yn Iepenbiering 20:5 wurdt de weromkomst fan Kristus begelaat troch de opstanning fan 'e deaden yn Kristus dy't neamd wurdt, *de earste opstanning : Sillich en hillich binne dyjingen dy't dielnimme oan 'e earste opstanning , want de twadde dea hat gjin macht oer har .*

Dan 12: 2 *In protte fan dyjingen dy't sliepe yn it stof fan 'e ierde sille wekker wurde, guon ta ivich libben, en guon ta smaad en ivige skande.*

2a- *In protte fan dyjingen dy't sliepe yn it stof fan 'e ierde sille wekker wurde, guon ta it ivige libben,*

Lit ús earst opmerke dat yn gewoane normaliteit de deaden goed *sliepe yn it stof fan 'e ierde* en net yn in wûnderlik paradys of in baarnende hel lykas falske kristlike of heidenske religys leare en leauwe. Dizze ferdúdliking herstelt de wiere status fan 'e deaden lykas leard yn Ecc.9:5-6-10: *Foar allegearre dy't libje is der hope; en sels in libbene hûn is better as in deade liuw. De libbenen witte trouwens dat se stjerre sille; mar de deaden witte neat, en der is gjin lean mear foar har, om't har oantinken fergetten is. En har leafde, en har haat en har oergeunst binne al omkommen; en se sille nooit wer diel hawwe oan alles wat ûnder de sinne dien wurdt Wat dyn hân ek mei dyn krêft te krijen fynt, doch it; want der is gjin wurk, noch tinken, noch kennis, noch wiisheid, yn 'e hel, dêr't jo hinnegean. (Residensje fan 'e deaden , dat is *it stof fan 'e ierde*).*

Der is gjin gedachte nei de dea, om't it tinken yn 'e harsens fan 'e minske libbet, allinich as hy noch libbet en fiedt troch it bloed dat troch it klopjen fan syn hert ferstjoerd wurdt. En dit bloed moat sels suvere wurde troch pulmonale respiraasje. God hat nooit oars sein, sûnt er tsjin Adam, dy't troch ûngehoorzaamheid in sûnder wurden wurden, sei yn Gen.3:19: *Yn it swit fan dyn oantlit silst brea ite, oantstû weromkomt nei de ierde, dêr'tst út helle bist; hwent dû bist stof, en ta stof scilstû weromkomme .* Om dizze steat fan neat fan 'e deaden te befêstigjen, lêze wy yn Ps.30:9: *Wat winne jo troch myn bloed te ferjitten, troch my yn 'e kûle del te gean? Hat it stof dy priizge? Sprekt it fan jo*

loyaliteit? Nee, want it kin net neffens Psa.115:17: *It binne net de deaden dy't de Heare fiere, it is net ien fan dyjingen dy't delgeane nei it plak fan stilte.* Mar dit belet net dat God wer oanlieding jaan kin ta in libben dat earder bestien hat en it is dizze skeppende krêft dy't him God makket en gjin ingel of minske.

De twa paden hawwe twa definitive útkomsten en Rev.20 fertelt ús dat se skieden binne troch de *tûzen jier* fan it sânde millennium. Wylst al it minsklik libben ferdwynt fan it gesicht fan 'e ierde oan it begjin fan dizze *tûzen jier*, sille de fallenen pas opstien wurde nei har oardiel útfierd troch de hilligen en Jezus Kristus yn syn himelske keninkryk. Troch dit berjocht taheakke oan 'e ^{7e} *trompet*, befêstiget Rev.11:18, sizzende: *De folken wiene lik; en jins grime is kommen, en de tiid is kommen om de deaden te oardieljen, om jins tsjinstfeinten, de profeten, de hilligen en dyjingen dy't jins namme freze, sawol lyts as grut, te beleanjen, en om dyjingen te ferneatigjen dy't de ierde ferneatigje.* Yn dit fers liedt it oardiel fan 'e deaden God om, earst, syn trouwe deade útkarden op te wekken, sadat se de goddeleazen kinne oardielje dy't yn 'e steat fan 'e dea hâlden wurde.

2b- *en de oaren ta smaad, ta ivige skande.*

De ivichheid sil allinne hearre ta de libbene. Nei har lêste ferneatiging by it Lêste Oardiel, sil de *smaad* en *skamte* fan 'e fallen allinich bliuwe yn 'e ivige oantinken fan 'e útkarden, de ingels en God.

Dan 12: 3 *Dy't begripe sille skine as de helderheid fan 'e himel, en dyjingen dy't leare gerjochtichheid oan in protte sille skine as de stjerren foar altyd en ivich.*

3a- *Dejingen dy't yntelligint binne, sille skine as de pracht fan 'e himel*

Yntelliginsje ferheft de minske boppe bisten. It wurdt iepenbiere troch syn fermogen om te redenearjen, konklúzjes te lûken troch feiten te observearjen of troch ienfâldige ôflieding. As minsken net opstannich wiene yn 'e frijheid dy't God har jout, soe yntelliginsje it hiele minskdom liede ta deselde erkenning fan it bestean fan God en syn wetten. Want sûnt Mozes hat God de meast wichtige barrens fan syn iepenbiering oan minsken skriftlik opnommen. Hjir is de rûte fan redenearring om te folgjen. It monoteïstyske leauwe ferskynde yn 'e skiednis fan 'e Hebrieuske minsken. Syn tsjûgenis en syn geskriften hawwe dêrom foarrang boppe alle oare geskriften taskreaun oan dizze selde unike God. Dat der tsjin it folk fan God bestriden wurde moat, bliuwt in normale mooglikheid, mar dat der tsjin de hillige Skriften bestriden wurde moat, wurdt in diabolysk wurk. It leauwe fêststeld troch Jezus Kristus nimt syn boarnen en ferwizings út 'e Hebrieuske skriften fan it âlde ferbûn, wat it legitimiteit jout. Mar de roomsk-katolike lear respektarret dit prinsipe net, en dêrom kin noch it noch de Koran fan 'e Islam bewearre dat se de libbene God binne, skepper fan alles dat libbet en bestiet. Jezus befêstige it prinsipe troch yn Jehannes 4:22 te herinnerjen dat it *heil fan 'e Joaden komt: Jo oanbidde wat jo net witte; wy oanbidde wat wy witte, om't it heil fan 'e Joaden komt.*

Yn dizze earste groep útkarden, God oanwiist minsken bewarre sûnder bysûndere kennis fanwegen harren trou manifestearre mei it gefaar fan harren libben sûnt Adam en Eva; en dit oant 1843. Se wurde bewarre om't har wurken tsjûgen fan har yntelliginsje en har ûntfangst fan godlike wetten manifestearre troch har harrigens. Yn dizze groep profitearren de meast trouwe en **freedsume** protestanten oant de maitiid fan 1843 fan it geduld fan God, dy't de praktyk fan

syn hillige sabbat pas fan dy datum ôf ferplichte makke. Iepenbiering 2:24-25 sil dizze útsûndering befêstigje: *Oan jo, oan alle oaren yn Thyatira, dy't dizze lear net ûntfange*, en dy't de djipten fan 'e satan net hawwe kend, *sa't se se neame*, sis ik jo: *ik doch it gjin oare lêst op josels pleatse; hâld allinne oan wat jo hawwe oant ik kom.*

3b- *en dyjingen dy't gerjochtichheid leare oan 'e mannichte, sille skine as de stjerren, foar altyd en ivich*

Dizze twadde groep is apart fanwege it hege nivo fan hilliging dat it op ierde stiet sûnt 1843. Selektarre troch middel fan in test fan it leauwen, yn earste ynstânsje basearre op 'e hope op 'e weromkomst fan Jezus Kristus, opienfolgjend foar de maitiid fan 1843 en de hjerst fan 1844, waard syn hilliging troch God offisjeel makke troch syn restauraasje fan 'e sabbat dy't hy wer praktisearre, nei lange ieuwen fan tsjuster, ferjitnis en ferachting foar him.

Yn dizze ferdieling yn twa groepen, wat har oars makket, is har situaasje foar de gerjochtichheid fan God, har status foar syn tsien geoaden en syn oare sûnens en oare oarders. Yn syn oarspronklike tekst fan Exo.20:5-6, it twadde gebod wiske troch Rome, docht dúdlik it belang dat God jout oan hearrigens oan syn geoaden en hy herinnert de twa paden en de twa tsjinoerstelde lêste lotten: ... Ik bin in *jaloersk God wa straf de ûngerjuchtichheit fan 'e âffears op 'e bern oan 'e tredde en fjirde generaasje oer dyjingen dy't my haatsje en myn geoaden oertredzje, en hawwe genede oer dyjingen dy't my leafhawwe en myn geoaden hâlde oant tûzen generaasjes*.

Yn dit fers ûntbleatet Geast de reden foar it bestean fan *stjerren* yn ús ierdske skepping. Se hiene allinnich reden om te bestean om te tsjinjen as in symboal fan de ierdske útkarde troch God selektarre; en it is Gen.1:17 dy't har boadskip iepenbieret: *God sette se yn 'e himel, om ljocht te jaan oan' e ierde*. Dan brûkt God se om Abraham de mannichte fan *syn neiteam sjen te litten* yn Gen.15:5: *Tel de stjerren fan 'e himel as jo se telle kinne; sa sille dyn neiteam wêze*.

De status fan dizze geastlike *stjerren* kin lykwols feroarje ôfhinklik fan 'e wurken útfierd troch de ferlost leauwige. Troch geastlik te fallen troch syn ûngehoorzaamheid, *falt de stjer, falt er út 'e himel*. It byld sil opropen wurde om de fal fan it protestantske leauwen yn 1843 yn byld te bringen, oankundige troch in echt himelsk teken yn 1833, ^{ym} it 6e segel fan Ieb.6 :13: *en de stjerren fan 'e himel foelen op 'e ierde, lykas doe't 'a troch in heftige wyn skodde figebeam smyt syn griene figen fuort*. En nochris yn Ieb.12:4: *Syn sturt sleepte in tredde fan 'e stjerren fan 'e himel fuort, en smiet se op 'e ierde*. Dit berjocht fernijt dat fan Dan.8:10: *Se gyng op nei it leger fan 'e himel, en se brocht in diel fan dat leger en de stjerren nei de ierde, en se fertrape se*. De Geast skriuwt oan it Romeinske pauslike rezjym de geastlike fal fan in tredde fan de ferlost leauwigen ta; ferrifelje minsken dy't omdôch leauwe sille yn it heil fan Kristus en syn gerjochtichheid opeaskje.

Dan 12: 4 *Jo, Daniël, hâld dizze wurden geheim, en fersegel it boek oant de tiid fan 'e ein. In protte sille it dan lêze, en kennis sil tanimme.*

4a- Dizze *eintiid* ken ferskate opienfolgjende fazen, mar it begûn, offisjeel, yn 'e maitiid fan 1843, mei it yngean fan tapassing fan it godlike beslút foarskreaun

yn Dan.8:14: Oant jûns-moarn 2300 *en de hilligens sil wêze rjochtfeardige* . Yn 1994 waard it twadde tiidrek fan 'e ein markearre troch de feroardieling fan' e universele Advintistyske ynstelling. Sûnt 1843 is it boek Daniël lêzen, mar it is nea goed ynterpretearre foar dit wurk dat ik noch oanmeitsje yn 2021 en dit sûnt 2020. It is dêrom dizze datum dy't it hichtepunt fan syn kennis markearret en dêrom , de wiere lêste *tiid fan 'e ein* dy't sil einigje mei de wiere weromkomst fan Jezus Kristus, bekend en ferwachte, foar de maitiid fan 2030. Wy sjogge dat dit jier 2020 al goed markearre is troch God, om't it heule minskdom wurdt troffen troch de stjerlikheid fan it Covid-19-firus dat ferskynde yn Sina yn 2019, mar yn Pauslik Katolike Jeropa, allinich sûnt 2020. Yn 2021 mutearje firussen en bliuwend slaan skuldich en opstannich minskdom.

De Advintistyske test fan leauwen yllustrearre

Dan 12:5 *En ik, Daniël, seach, en sjuch, twa oare manlju stiene, ien oan dizze kant fan 'e rivier, en de oare oan 'e oare kant fan 'e rivier.*

5a- Tink! Daniël is oan 'e igge fan' e rivier "Hiddekel", de Tiger, dizze minskeneter. Oan wjerskanten fan de rivier sitte lykwols twa manlju, wat betsjut dat de iene der oerstekke koe en de oare him dêrfoar taret. Al yn Dan.8:13 hat in diskusje plakfûn tusken twa hilligen.

Dan 12:6 *En ien fan harren sei tsjin de man, klaaid yn linnen, dy't boppe it wetter fan 'e rivier stie: Wannear sil it ein wêze fan dizze wûnders?*

6a- Yn Dan.8:14 hiene de fragen fan de hilligen fan God it antwurd fan 2300 jûns-moarn krigen dat de datum 1843 bepaalde. De oanpak wurdt hjir werhelle en de fraach dizze kear giet oer it ein fan de wrâld; it momint dat profesije sil ophâlde nuttich te wêzen. De fraach wurdt steld oan Kristus fertsjintwurdige troch dizze *man klaaid yn linnen* dy't stiet *boppe de rivier* en observearret syn krusing troch manlju. God brûkt it byld fan 'e krusing fan' e Reade See dy't de Hebreërs rêden, mar har Egyptyske fijannen ferdronken.

Dan 12:7 *En ik hearde de man, klaaid yn linnen, stean boppe it wetter fan 'e rivier; hy tilde syn rjochterhân en syn lofterhân op nei de himel, en hy swarde by him dy't foar ivich libbet dat it sil wêze yn in tiid, en tiden en in heale tiid, en dat al dizze dingen sille einigje as de krêft fan it folk hillige sil folslein brutsen wurde.*

7a- *En ik hearde de man, klaaid yn linnen, dy't stie boppe it wetter fan 'e rivier; hy tilde syn rjochterhân en syn lofterhân nei de himel,*

Yn 'e posysje fan Arbitrator ferheft Jezus Kristus syn segen rjochterhân en syn straffende lofterhân nei de himel om in plechtige ferklearring te meitsjen.

7b- *en hy swarde by him dy't foar ivich libbet dat it sil wêze yn in tiid, tiden en heale tiid*

Troch it oanheljen fan 'e profetyske doer fan' e pauslike regearing, lit Kristus sjen en herinnert oan syn oardiel dat, yn it ferline, syn tsjerke feroardiele ta lijen fan 'e eksakten fan' e pauslike rezjym en de flokken fan 'e barbaarske ynfallen dy't der foarôfgeand wiene ; dit fanwege it ferlitten fan 'e sabbat sûnt 7 maart 321. Leauwichten yn tiden fan Advintistyske besikingen wurde sa warskôge. Mar in twadde reden liedt God om dit pauslike regear op te roppen; dit is de datum fan it begjin, 538 AD. De kar is rjochtfeardich, om't dizze datum 538

sil tsjinje as basis foar de berekningen dy't de profesije ús sil foarstelle troch ús nije profetyske durations te presintearjen yn fersen 11 en 12.

7c- *en dat al dizze dingen sille einigje as de krêft fan it hillige folk **folslein ferbrutsen is***

Dizze koarte sin vat dizze kear it wiere momint fan 'e ein goed op: dat dêr't oan 'e ein fan 'e lêste **grutte ramp** de útkarden op 'e râne fan útroege, útroege wurde sille fan 'e ierde; merkt op de krektens: **hielendal brutsen** .

Dan 12:8 *Ik hearde, mar begriep it net; en ik sei: Myn hear, wat sil de útkomst fan dizze dingen wêze?*

8a- Arme Daniël! As it begryp fan syn boek noch in mystearje is foar dyjingen dy't yn 2021 libje, hoe bûten syn berik en nutteloos wie dit begryp foar syn eigen heil!

Dan 12:9 *Hy sei: Gean, Daniël, want dizze wurden sille geheim wurde hâlden en fersegele oant de tiid fan it ein.*

9a- It antwurd fan 'e ingel sil Daniël hongere litte, mar it befêstiget de lette ferfolling fan 'e profesije reservearre foar *de tiid fan 'e ein* fan 'e kristlike tiid.

Dan 12:10 *In protte sille wurde skjinnmakke, whitened en raffinearre; de goddeleazen sille kwea dwaen, en gjinien fan 'e goddeleazen sil it begripe, mar dejingen dy't ferstân hawwe, sille it begripe.*

10a- *In protte sille suvere, wite en suvere wurde*

Troch hjir it krekte sitaat ticht by it wurd fan Dan.11:35 te herheljen, befêstiget de ingel de pauslike identiteit fan 'e arrogante en despotyske **kening dy't himsels boppe alle goaden** en sels de ienige wiere **God ferheft** , yn it fers 36.

10b- *de goddeleazen sille kwea dwaan en gjinien fan 'e goddeleazen sil it begripe,*

De ingel ropt in prinsipe op dat sil trochgean oant it ein fan 'e wrâld, de ferlinging fan it kwea wurdt ôfbylde yn 'e profesijen fan Daniël troch de útwreiding fan 'e " *koper* " fan Grykske sûnde en it " *izer* " fan Romeinske krêft oant de weromkomst fan Kristus . De goddeleazen sille dûbeld wurde foarkommen fan it begripen: yn earste ynstânsje troch har persoanlike disinterest, en twadde, troch *in krêft fan waan* dy't troch God jûn wurdt dy't har yn steat stelt om *in leagen te leauwen* neffens 2 Tess.2:11-12: ***Ek stjoert God harren in macht fan betizing, dat se in leagen leauwe mochten*** , dat elkenien dy't de wierheid net leauden, mar wille hiene oan ûngerjochtichheid, se feroardiele wurde soene .

10c- *mar dejingen dy't begryp hawwe, sille begripe.*

Dit foarbyld bewiist dat geastlike *yntelliginsje* in spesjale jefte is jûn troch God, mar it wurdt foarôfgien troch in goed gebrûk fan 'e basisyntelliginsje *jûn oan alle normale minsken*. Om't sels yn dizze standert minsken ûnderwiis en har diploma's betize mei *yntelliginsje* . Dat ik herinner my dit ferskil: ynstruksje lit gegevens wurde ynfierd yn minsklik ûnthâld, mar allinich *yntelliginsje* lit har goed en wiis gebrûk ta.

Dan 12:11 *Fan 'e tiid dat it oanhâldende offer ophâldt en in ôfgryslige ferneatiging fêststeld wurdt, sil der tûzen twahûndert en njoggentich dagen wêze.*

11a- *Fan 'e tiid dat it ivige offer ophâldt*

Ik moat jo noch herinnerje, mar it wurd " *offer*-" komt net foar yn 'e oarspronklike Hebrieuske tekst. En dizze krektens is krúsjaal, om't dizze *ivige* it

himelske preesterskip fan Jezus Kristus oanbelanget. Troch it reprodusearjen fan syn foarbidden op ierde, ferwideret pausdom fan Jezus Kristus syn rol as foarbidder foar de sûnden fan syn útkarden.

Dit usurped parallele ierdske ministearje begjint yn 538; datum doe't Vigilius I ' de earste paus yn titel, him nei wenjen sette yn Rome, by it Lateranenpaleis, op 'e berch Caelius (de himel).

11b- *en wêr't in ôfgryslke woestnij fêststeld wurde sil*

begjint doe't it pauslike Romeinske regear oanhelle yn Dan.9:27: *en der sil wêze op 'e wjuk fan grouwels fan 'e ferwoasting, ja oant ferneatiging, en it sil ferneatige wurde [neffens] wat is bepaald, yn 'e woeste [ierde] .*

Yn dit fers, rjochte op de datum 538, rjochtet de Geast allinich pauslik Rome, wat de singularisaasje fan it wurd "gruwel" ferklearret. Dat wie net it gefal yn Dan.9:27, dêr't beide fazen fan Rome, heidensk en doe pauslik, belutsen wiene.

Lit ús de belangstelling en it belang fan 'e groepearring yn dit fers fan twa dingen opmerke: " *de oprop fan 'e ivige* " nei Kristus yn Dan.8:11 en *de pauslike "fleugel " dy't " de ôfgryslke ferwoasting "* draacht, oanhelle yn Dan. . 9:27. Troch dizze twa aksjes te keppeljen oan deselde datum 538 en oan deselde entiteit, befêstiget en bewiist de Geast dat de skriuwer fan dizze misdieden it Romeinske pausdom is.

Yn Dan.11:31, de aksje taskreaun oan de Grykske kening Antiochus 4 presintearre ús mei it typyske model fan wat God neamt " *de grouwel fan 'e ferwoasting .* " Paus reprodusearret it, mar foar 1260 lange bloedige jierren.

11c- *d'r sille tûzen twahûndert en njoggentich dagen wêze.*

Om de oanhelle profetyske durations dy't de eintiid oangeane ûnfalsifisearjeber te meitsjen, wurdt de ienheid foar it nûmer yn alle profesijen fan Daniël pleatst: *dagen 1290 ; dagen 1335* (folgjende fers); Dan.8:14: ***jûns-moarn 2300*** ; en al yn Dan.9:24: wiken 70.

Wy moatte allinich in heul ienfâldige berekking útfiere: $538 + 1290 = 1828$.

It belang fan dizze datum 1828 is om it Advintistyske evenemint in universele karakter te jaan, om't it rjochtet op it tredde fan 'e fiif jier fan' e Advintistyske konferinsjes hâlden yn Albury Park yn Londen yn 'e oanwêzigens fan' e keninklike famylje fan Ingelân.

Dan 12:12 Sillich is hy dy't wachtet en komt oant tûzen trijehûndert en fiifentritich dagen.

12a- It is allinich dit fers dat ús de betsjutting jout fan dizze twa profetyske durations. It tema is dat fan wachtsjen op 'e weromkomst fan Kristus, mar in bepaald wachtsjen basearre op numerike útstellen dy't troch de Bibel jûn wurde. In nije berekking is nedich: $538 + 1335 = 1873$. De ingel presintearret ús twa datums dy't respektivelik it begjin en it ein markearje fan 'e Advintistyske test fan it leauwen folbrocht tusken de jierren 1828 en 1873. Op dizze manier is ús oandacht rjochte op de datums 1843 en 1844 dy't krekt de oarsaken wiene fan twa opienfolgjende ferwachtings fan it glorieuze weromkommen fan Jezus Kristus nei de FS, dus nei protestantske lannen.

Yn it byld fan 'e krusing fan' e "Tiger" rivier, de tiger eating minsklike sielen is dizze datums 1843-1844 dy't meitsje de ferneatige protestant oergean fan geastlik

libben nei geastlike dea. Oan 'e oare kant komt dejinge dy't de test trochmakke hat libbend en segene troch God út dizze gefaarlike krusing. Hy kriget fan God in spesifike saling: " *Sillig is hy dy't 1873 berikt!* »

Dan 12:13 *En do, rin nei dyn ein; dû scilst rêste, en dû scilst stean foar dyn erfskip oan 'e ein fen 'e dagen.*

13a- Daniël sil nei de earste opstanning ûntdekke wêryn hy sil wurde opwekke, de betsjutting fan alle dingen dy't hy oan ús oerbrocht hat. Mar foar de Advintist dy't noch libbet, sil syn lear noch oanfolle wurde troch de iepenbieringen yn 'e Apokalyps fan Johannes.

It boek Daniël ferberget syn enoarme rykdom goed. Wy hawwe dêr de lessen fan bemoediging opmurken dy't de Heare rjochtet oan syn útkarden fan 'e heul lêste dagen, om't dizze lêste dagen sille weromkomme nei de noarm fan eangst en ûnfeiligens dy't yn 'e heule minsklike skiednis op ierde oerhearske hat. Noch ien kear mar de lêste, de keazen amtners sille wurde útsein en ferantwurdlik hâlden foar de ûngelokken dy't sil falle de opstannige oerlibbenen fan de Tredde Wrâldoarloch oankundige yn Dan.11:40-45 en Rev.9:13. Ezekiel 14 presintearret de standertmodellen fan leauwen: Noach, Daniël en Job. Lykas Noach sille wy de gedachtestream fan 'e wrâld moatte ûntkomme en wjerstean moatte troch ús arke fan trou oan God te bouwen. Lykas Daniël moatte wy stevich ynsette bliuwe om ús plicht as keazen amtners te dwaan troch de standert te wegerjen fêststeld troch falske religy. En lykas Job, sille wy it lijen fysyk en geastlik akseptearje moatte as God it tastiet, mei in foardiel boppe Job: troch syn ûnderfining hawwe wy leard wêrom't God dizze besikingen tastiet.

It boek fan Daniël liet ús ek it ûnsichtbere himelske libben better begripe. Dit, troch dit karakter te ûntdekken mei de namme Gabriel, in namme dy't betsjut "dejinge dy't it gesicht fan God sjocht". Hy is oanwêzich yn alle wichtige misjes fan it plan fan godlike heil. En wy moatte realisearje dat, yn it himelske keninkryk fan God, hy en alle goede ingels waarden ûntnommen fan 'e oanwêzigens fan Michael, de ingels útdrukking fan God, yn' e tiid fan syn ierdske ynkarneasje, nammentlik 35 jier. Yn in grutte dielen fan leafde dielt Micaël ek syn autoriteit, ynstimd om allinich " *ien fan 'e haadlieders* " te wêzen. Mar Gabriël presintearre him ek oan Daniël, de útkarde ûnder de útkarden, as " *de lieder fan jo folk* ". En Dan.9 ûntbleatet ús hiel dúdlik alles wat Jezus komt te folbringen om syn trouwe útkarden te rêden. It godlike rêdingsprojekt wurdt dus dúdlik oankundige, dan foltôge op april 3, 30 troch de krusiging fan Jezus Kristus.

It boek fan Daniël liet ús sjen dat it leauwen allinich troch in folwoeksene te sjen is. En dat it bern neffens God in folwoeksene wurdt by it yngean fan syn trettjinde jier. Sa kinne wy allinich de bittere frucht sjen dy't droegen wurdt troch bernedoop en religieuze berte-erfenis yn alle falske religys. Jezus sei yn Mark 16:16: *Wa't leaut en doopt wurdt, sil bewarre wurde; wa't net leaut sil feroardiele wurde* . Dit betsjut dus dat foar de doop it leauwe oanwêzich wêze moat en demonstrearre wurde. Nei de doop test God har. Ek in oare pearle iepenbiere yn Daniël, dizze wurden fan Jezus út Matt.7:13 wurde befêstige: *Gean troch de smelle poarte. Want breed is de poarte, breed is de wei dy't liedt ta ferneatiging en der binne in protte dy't dy kant foarby geane* ; en ek yn Matt.22:14: *Hwent in protte binne*

neamd, mar in pear binne útkard ; neffens Dan.7:9, tsien miljard opropen ta God foar mar ien miljoen fan 'e ferloste útkarden bewarre, om't se de skepper God wirklik goed tsjinne hawwe , yn Kristus yn 'e Hillige Geast.

Haadstik 12 hat krekt de fûneminten lein fan 'e struktuer fan it boek Apokalypse troch de datums 538, 1798, 1828, 1843-1844 ferburgen en suggerearre, mar fûneminteel foar de ferdieling fan tiid yn Apokalypse, en 1873. In oare datum, 1994, sil wurde boud foar it ûngelok fan guon en it lok fan oaren.

Yntroduksje ta profetyske symbolyk

Yn alle bibelske gelikenis brûkt de Geast ierdske eleminten wêrfan bepaalde kritearia anonime entiteiten kinne symbolisearje dy't mienskiplike kritearia presintearje. Elk brûkt symboal moat dêrom yn al syn aspekten ûndersocht wurde, om dêr de lessen út te heljen dy't troch God ferburgen binne. Nim bygelyks it wurd " *see* ". Neffens Gen.1:20, God befolke it mei bisten fan alle soarten, ûntelbere en anonym. It miljeu is fataal foar de man dy't libbet troch syn sykheljen yn 'e loft. It wurdt dêrmei in symboal fan de dea foar de minske dy't, mei rjocht, ek bang wêze kin foar syn salinity dat de ierde sterile makket. Fansels is dit symboal net geunstich foar it minskdom en, fanwege de betsjutting fan 'e dea, sil God syn namme jaan oan 'e Hebrieuske wasktank dy't it wetter fan 'e doop foarstelt. No doopje betsjut ûnderdompelje, ferdronken stjerre om wer yn Jezus Kristus te libjen. De ûnrjochtfeardige âlde man stiet wer op mei de gerjochtichheid fan Kristus. Wy sjogge dêr al de rykdom fan ien inkeld elemint fan godlike skepping: *de see* . Under dizze lear sille wy better begripe de betsjutting dy't God jout oan dit fers út Daniël 7: 2-3: "... *en sjuch, de fjouwer winen fan 'e himel barsten oer de grutte see* . *En fjouwer grutte bisten kamen út 'e sé* , *oars fan inoar* . Wit dat " *de fjouwer wynen fan 'e himel* " de universele oarloggen suggerearje dy't de oerwinnende folken ta dominante macht bringe. Hjir symbolisearret " *de grutte see* " de minsklike massa's fan heidske folken dy't God net earje, yn syn eagen gelyk binne oan 'e bisten fan 'e *see* . Yn 'e útdrukking " *fjouwer wynen fan 'e himel* ", " *fjouwer* " fertsjintwurdiget de 4 kardinale punten fan 'e rjochtingen Noard, Súd, East en West. De " *wynen fan 'e himel* " bringe feroaringen yn it uterlik fan 'e himel, waaiende wolken, feroarsaakje stoarmen en bringe rein; troch de wolken te drukken, befoarderje se sinneskyn. Likegoed feroarsaakje oarloggen grutte maatskiplike politike feroarings, enoarme omwentelingen dy't oerhearsking jouwe oan de nije oerwinnende minsken dy't troch God keazen binne, mar sûnder dat se troch him seinge wurde. Om't er as in " *dier* " oanwiisd is, hat er gjin rjocht op de seiningen dy't bedoeld binne om oan wiere minsken oanbean te wurden; syn trouwe útkarden dy't sûnt Adam en Eva yn it godlik ljocht rinne, en dit oant de ein fan 'e wrâld. En wa binne har keazen amtners? Dejingen yn wa't er syn byld erkent sûnt de minske waard makke yn it byld fan God neffens Gen.1:26. Opmerking dit ferskil: de minske is makke of makke troch God yn syn byld , wylst it bist wurdt produsearre troch syn omjouwing, marine, terrestrysk, of himelske, troch de oarder jûn troch God. De kar fan it tiidwurd markearret it ferskil yn status.

As twadde foarbyld, lit ús it wurd " *ierde* " nimme. Neffens Gen.1:9-10 wurdt dizze namme " *ierde* " jûn oan 'e droege grûn dy't út 'e " *see* " kaam; in byld dat God yn Openb.13 eksploitearje sil, om it protestantske leauwen te symbolisearjen dat út it katolike leauwe kaam. Mar litte wy nei oare aspekten fan 'e " *ierde* " sjen. It is geunstich foar de minske as it him fiedt, mar ûngeunstich as it de foarm oannimt fan in droege woastyn. It hinget dêrom ôf fan goed wetterjen út 'e himel om in segen foar de minske te wêzen. Dit wetter kin ek komme fan 'e rivieren dy't it oerstekke; dit is de reden dat it wurd fan God sels fergelike wurdt

mei " *in boarne fan libbene wetters* " yn 'e Bibel. It is de oanwêzigens of ôfwêzigens fan dit " *wetter* " dy't de aard fan 'e " *ierde* " bepaalt, en geastlik, de kwaliteit fan it leauwen fan 'e minske besteande út 75% wetter.

Lit ús as tredde foarbyld de stjerren oan 'e himel nimme. Earst, " *de sinne* ", oan 'e positive kant, it ljocht op; neffens Gen.1:16, it is it ljocht fan 'e " *dei* ", it waarmet en befoarderet de groei fan 'e planten dêr't de minske syn iten makket. Oan 'e negative kant baarnt it gewaaksen troch tefolle waarmte of gebrek oan rein. Galileo hie gelyk, it is yn it sintrum fan ús universum en alle planeten yn har systeem draaie der omhinne. En boppe alles is hy de grutste, de Bibel ferwiist nei him as " *de grutste* " yn Gen.1:16, de waarmste en hy is net betelber. Al dizze kritearia meitsje him it perfekte byld fan God yn wa't al dizze skaaimerken fûn wurde. Nimmen kin God sjen en libje, likemin as hy syn fuotten op 'e " *sinne* " sette kin; de ienige manlike stjer, de oaren binne allegear planeten of feminisearre stjerren. Nei him, " *de moanne* ", " *de minste* ": neffens Gen.1:16, it is de ljocht fan 'e nacht, fan it tsjuster dêr't er foarsitter. " *De moanne* " hat dêrom mar in negatyf boadskip foar. Hoewol it tichtst by ús is, hat dizze stjer it mystearje fan har ferburgen kant lang bewarre. It skynt net op himsels, mar lykas alle oare planeten, stjoert it werom nei ús, yn in progressive syklus, in swak ljocht dat it ûntfangt fan 'e "sinne". Troch al dizze kritearia is "de moanne" it perfekte symboal om yn earste ynstânsje de joadske religy te fertsjintwurdigjen, en twad, de falske kristlike religy fan it roomsk-katolike pausdom, fan 538 oant hjoed de dei, en it lutherske protestantisme, kalvinistysk en anglikaansk, sûnt 1843. D'r binne ek yn 'e himel de " *stjerren* " dy't neffens Gen.1:14-15-17 twa rollen hawwe dy't se diele mei " *de sinne en de moanne* ". ", en dat fan " *ferljochtsje de ierde* ". De mearderheid fan harren skynt allinnich yn tiden fan tsjuster, nachts. It is it ideale symboal om de tsjinstfeinten fan God, de wiere, te fertsjintwurdigjen, oant de profesije har in fal taskriuwt; wat oanjout op in feroaring yn harren geastlike status. Dit sil it berjocht wêze dat God sil brûke om de fal fan it kristendom slachtoffer fan 'e Romeinske leagen op te roppen yn Dan.8:10 en Rev.12:4; en de fal fan it universele protestantisme yn Rev.6:13 en 8:12. Isolearre, *de "stjer"* wiist it katolike pausdom yn Ieb.8:10-11, it protestantske leauwen yn Iep.9:1; en sammele yn in kroan nei it getal fan 12, de oerwinnende Chosen Assembly, yn Rev.12:1. Dan.12:3 jout se oan as it symboal fan " *dyjingen dy't gerjochtsje leare oan 'e mannichte* ", dat is " *dyjingen dy't de ierde ferljochtsje* " mei it ljocht jûn troch God.

Dizze fiif symboalen sille spylje in wichtige rol yn 'e profesije fan' e Apocalypse. Jo kinne dêrom oefenje mei it ûntdekken fan de ferburgen berjochten dy't wurde droegen troch de kritearia fan 'e presintearre symboalen. Mar guon soene dreech te ûntdekken wêze, sadat God sels de kaai fan it mystearje oanjout, yn fersen fan 'e Bibel, lykas de wurden "kop *en sturt* " dy't allinich begrepen wurde kinne troch de betsjutting dy't God har jout yn Jes.9: 14, wêr't wy lêze: " *de magistraat of âldste is de holle, de profeet dy't leagens leart is de sturt* ." Mar fers 13 stelt yn parallel, dêrom mei deselde betsjuttingen, " *de palmtûke en it reed* "; " *in reed* " dat sil fertsjintwurdigje it Romeinske pausdom yn Rev.11:1.

Der is ek in symboalyske betsjutting fan sifers en sifers. As basisregel hawwe wy yn opkommende folchoarder:

Foar it nûmer "1": unykheid (godlik of numerike)

Foar it nûmer "2": ûnfolsleinens.

Foar it nûmer "3": perfeksje.

Foar it nûmer "4": universaliteit (4 kardinale punten)

Foar it nûmer "5": man (de manlike of froulike minske).

Foar it nûmer "6": de himelske ingel (it himelsk wêzen of boadskipper).

Foar it nûmer "7": folsleinens. (Ek: segel fan de skepper God)

Boppe dizze figuer hawwe wy kombinaasjes fan tafoegings fan 'e earste sân basissifers; foarbylden: $8 = 6+2$; $9 = 6+3$; $10 = 7+3$; $11 = 6+5$ en $7+4$; $12 = 7+5$ en $6+6$; $13 = 7+6$. Dizze karren hawwe geastlike betsjutting yn relaasje ta de tema's dy't yn dizze haadstikken fan Iepenbiering behannele wurde. Yn it boek Daniël fine wy de profetyske berjochten oangeande it Messiaanske kristlike tiidrek yn haadstikken 2, 7, 8, 9, 11 en 12.

Yn it boek Iepenbiering iepenbiere oan de apostel Johannes, is de symboalyske koade fan 'e haadstiknûmers ekstreem iepenbierend. De kristlike tiid is ferdield yn twa wichtichste histoaryske dielen.

De earste, taheakke oan it nûmer "2", beslacht de mearderheid fan 'e doktrinale "ûnfolsleinens" fan it kristlike leauwen fertsjintwurdige fan 538 ôf troch it roomsk-katolike pausdom, erfgenamt fan 'e religieuze noarm dy't sûnt 7 maart 321 fêststeld is troch de heidenske Romeinske keizer Konstantyn ^{IK}. Haadstik 2 beslacht de hiele tiid tusken 94 en 1843.

It twadde diel fertsjintwurdige troch it nûmer "3" giet oer, út 1843, de "Advintistyske" tiid, in tiid dat God easket apostolike doktrinale "folsleinens" restaurearre yn oerienstimming mei it programma profetearre troch it godlike beslút oanhelle yn Dan.8:14. Dizze folsleinens sil stadichoan wurde berikt oant it weromkommen fan Kristus ferwachte yn 'e maitiid fan 2030.

Boppe it nûmer 7, it nûmer 8, $2+6$, ropt de tiid fan ûnfolsleinens (2) fan diabolyske wurken (6) op. It nûmer 9, $3+6$, jout de tiid fan folsleinens (3) en like diabolyske wurken (6). It nûmer 10, $3+7$, profetearret foar de tiid fan folsleinens (3), de folsleinens (7) fan it godlike wurk.

It nûmer "11" of, benammen, $5+6$, rjochtet him op de tiid fan it Frânske ateïsme wêryn't de minske (5) ferbûn is mei de duvel (6).

It nûmer "12", dus $5+7$, lit de assosjaasje fan 'e minske (5) mei de skepper God sjen ($7 =$ folsleinens en syn keninklike segel).

It nûmer "13" of $7+6$, jout de folsleinens (7) oan fan 'e kristlike religy ferbûn mei de duvel (6); pauslik earst (*see*) en protestantsk (*lân*) yn 'e lêste dagen.

It nûmer "14" of $7+7$, giet oer it Advintistyske wurk en syn universele berjochten (*Ivich Evangeelje*).

It getal "15", dus $5+5+5$ of 3×5 , ropt de tiid op fan minsklike (3) folsleinens (5). It is dejinge dy't it ein fan 'e tiid fan genede markearret. De geastlike " *tarwe* " is ryp om te rispen en te bewarjen yn 'e himelske skuorren. De tarieding fan 'e útkarden is foltôge om't se it nivo hawwe berikt dat troch God easke is.

de lêste sân fleskes fan syn grime " útgiet op syn religieuze fijannen, it ûntrou kristendom yn haadstik 13.

It nûmer "17" nimt syn betsjutting, lykas de foarige, út it tema dat God it jout yn syn profesije: yn Iepenbiering 17, it symboal fan "it oardiel *fan 'e grutte hoer* " troch God. Yn 'e Bibel giet it earste gebrûk fan dit symboalyske nûmer oer de Peaskewike dy't begjint op 'e 10e^{dei} fan 'e earste moanne fan it jier en einiget op 'e 17e^{dei}. Accomplished oan de letter op it nivo fan dagen foar de dea fan *it "lam fan God* " Jezus Kristus, it Peaske wurdt profetearre yn day-jierren yn de 70e^{fan} de " *70 wiken* " fan jierren fan Dan.9:24 oan 27. De profesije fan 'e 70e^{wike} fan fers 27 beslacht dêrom de tiid fan 'e sân jier tusken datums 26 en 33. It doel dat troch de profesije oanjûn is, is it Peaske dat yn 'e maitiid leit, " *yn 'e midden* " fan dizze sân jier fan 'e profetyske wike oanhelle yn Dan.9:27.

Foar de lêste wiere "Advintisten" sil it nûmer 17 17 ieuwen fan praktyk fan Romeinske snein oangean, in sûnde fêststeld op 7 maart 321. Jubileumdatum fan 'e ein fan dizze 17 ieuwen, 7 maart 2021 iepene de "tiid fan 'e *ein* " profetearre yn Dan.11:40. Dizze " *tiid* " is geunstich foar it ferfoljen fan dizze lêste warskôgingsstraf dy't, oantsjutting fan 'e Tredde Wrâldoarloch, ek wurdt profetearre troch God troch de " *sechste trompet* " iepenbiere yn Rev.9:13 oant 21. De ekonomyske ruïne feroarsake troch de Covid -19 firus markearret it jier 2020 (20 maart 2020 oant 20 maart 2021) as dat fan it begjin fan godlike straffen.

It tema fan haadstik "18" is de straf fan " *Babylon de Grutte* ".

Haadstik "19" rjochtet him op de kontekst fan it weromkommen yn hearlikheid fan Jezus Kristus en syn konfrontasje mei minsklike rebellen.

Haadstik "20" ropt it sânde millennium op, op 'e desolate ierde wêr't de duvel finzen holden wurdt en yn' e himel, wêr't de útkarden oergeane om it libben en wurk te oardieljen fan 'e goddeleaze deade rebellen dy't troch God ôfwiisd binne.

Haadstik "21" fynt de symbolyk 3x7, dat is, de folsleinens (3) fan godlike hilliging (7) reproducearre yn syn útkarden ferlost fan 'e ierde.

Wy sjogge dus dat de profesije as tema de útkarden fan Advintisme yn Iepenbiering 3, 7, 14 =2x7 en 21 =3x7 (groeï nei de folsleinens fan hilliging).

Haadstik "22" ynaugurearret de tiid doe't, op 'e regenearre en fernijde ierde, God ynstallearret syn troan en de útkarden fan syn ivige keninkryk.

Advintisme

Wa binne dan dizze soannen en dochters fan God? Wy kinne it likegoed direkt sizze, om't dit dokumint alle winske bewiis sil leverje, dizze godlike Iepenbiering wurdt troch God rjochte oan "Advintistyske" kristenen. Want leuk of net, de wil fan God is soeverein, en sûnt de maitiid fan 1843, doe't in dekreet profetearre yn Daniël 8:14 yn wurking kaam, hat de "Sânde-dei Advintistyske" standert it eksklusive kanaal west dat God noch altyd ferbynt. en syn minsklike tsjinstfeinten. Mar pas op! Dizze noarm is konstant yn evoluearjen, en de wegering fan dizze evolúsje, wold troch God, hat feroarsake dat syn offisjele ynstitúsionele fertsjintwurdiging sûnt 1994 troch Jezus Kristus útstutsen wurdt. Wat is Advintisme? Dit wurdt komt fan it Latynske "adventus" dat betsjut: advint. Dat fan Jezus Kristus, foar syn grutte definitive weromkomst yn 'e gloarje fan' e Heit, waard ferwachte yn 'e maitiid fan 1843, yn' e hjerst fan 1844 en yn 'e hjerst fan 1994. Dizze falske ferwachtings foarsjoen yn Gods projekt, droegen lykwols serieuze gefolgen tragyske geastlike gefolgen foar dyjingen dy't dizze profetyske oankundigen en har ferwachtings ferachten, om't se, soeverein, organisearre waarden troch de grutte skepper God. Sa, elkenien dy't erkent yn dit dokumint de ljochten foarsteld troch Jezus Kristus sil wurde, as in direkte konsekwinsje, in "Advintist", "fan 'e sânde dei", as net ûnder minsken, dit sil it gefal wêze foar God; dit, sa gau as er ferlit de religieuze rêst fan 'e earste dei, te oefenjen de rest fan' e sânde dei, neamd de sabbat, hillige troch God sûnt de skepping fan 'e wrâld. It hearren ta God ymplisearret komplementêre godlike easken; mei de sabbat sil de útkarde Advintist beseffe moatte dat syn fysyk lichem ek it eigendom fan God is, en as sadanich sil er it fiede en soargje moatte as in kostber godlik besit, in fleislik hillichdom. Want God hat foar de minske foarskreaun yn Gen.1:29, syn ideale dieet: “ *En God sei: Sjuch, Ik jou jim alle krûden dat sied draacht, dat is op it oerflak fan de hiele ierde, en alle beammen dy't yn him hawwe de frucht fan 'e beam en it dragen fan sied: dit sil jo iten wêze .* ”

Advintistyske gedachte is net te skieden fan it kristlike projekt iepenbiere troch God. It weromkommen fan Jezus Kristus wurdt neamd yn tal fan bibelske sitaten: Psa.50:3: “ **Hy komt, ús God** , hy bliuwt net yn stilte; foar him is in fortærend fjoer, om him hinne in fûle stoarm ”; Psa.96:13: “ ... foar de Heare! Hwent hy komt, **hwent hy komt de ierde to oardieljen** ; hy scil de wrâld oardielje yn gerjochtichheid, en it folk neffens syn trou. » ; Jes.35:4: “ **Sis tsjin dyjingen dy't yn it hert ûnrêstich binne: Wês moed, eangje net; hjir is dyn God, de wraak sil komme, de ferjilding fan God; Hy sels sil komme en jo rêde** ”; Hos.6:3: “ **Lit ús witte, lit ús sykje om de Heare te kennen; syn komst is like wis as dy fan 'e moarn. Hy sil foar ús komme as rein , as de maitiidsrein dy't de ierde wettert .** ” yn 'e skriften fan it nije forboun lêze wy: Matt.21:40: “ **No , as de Heare fan 'e wyngert komt** , wat sil er mei dizze hierders dwaan? » ; 24:50: “ ... **de master fan dizze tsjinstfeint sil komme op in dei dy't hy net ferwachtet**, en op in oere dat hy net wit, ”; 25:31: “ **As de Minskesoan komt yn syn gloarje** , mei alle ingels, sil hy sitte op 'e troan fan syn hearlikheid. » ; Jea.7:27: “ **Wy witte lykwols wêr't dizze wei komt; mar Kristus, as er komt** , sil gjinien witte wêr't er wei komt. » ; 7:31: “ **In protte fan 'e mannichte leauden yn him en seine: Sil de Kristus, as hy komt** , mear machtige wurken dwaan dan dizze dien hat? » ; Hebr. 10:37: “ **In bytsje langer: hy dy't komt sil komme** , en hy sil net útstelle .” It lêste tsjûgenis fan

Jezus: John 14: 3: " *En as ik gean en meitsje in plak foar jo , Ik sil weromkomme, en ik sil nimme dy ta mysels , dat wêr't ik bin, jim meie wêze dêr. wêze ek "*; It tsjûgenis fan 'e ingels: Act.1:11: " *En hja seine: Mannen fan Galiléa, wêrom hâlde jim op om nei de himel te sjen? Dizze Jezus, dy't út jo opnomd is yn 'e himel, sil komme op deselde manier as jo seagen him nei de himel gean. "* It Advintistyske projekt fan 'e Messias komt foar yn: Jes.61:1-2: " *De geast fan 'e Hear, JaHWéH, is op my, want JaHWeH hat my salve om goed nijs te bringen oan 'e earmen; Hy hat my stjoerd om de brutsen herten te genêzen, om de finzenen frijheid út te roppen en de finzenen befrijing; om in jier fan geunst fan JaHWéH út te roppen, ... "* Hjir, it lêzen fan dizze tekst yn 'e synagoge fan Nazareth, stoppe Jezus syn lêzen en slút it boek, om't de rest, oangeande de " *dei fan wraak "* wie pas 2003 jier letter te folbringen, foar syn glorieuze godlike weromkomst: " *en in dei fan wraak fan ús God ; om alle troffenen te treasten; »*

Advintisme hat hjoeddedei meardere gesichten, en as earste, it offisjele ynstitúsjonele aspekt dat yn 1991 ôfwisde, de lêste ljochten dy't Jezus it oanbean, troch it beskieden minsklike ynstrumint dat ik bin. Details sille ferskine wêr passend yn dit dokumint. Tal fan dissidint Advintistyske groepen besteane ferspraat oer de ierde. Dit ljocht is rjochte oan harren as in prioriteit. Se is it "grutte ljocht" dêr't ús âldere geastlike suster, Ellen White, de Advintistyske minsken liede woe. Se presintearre har wurk as it "lytse ljocht" dat liedt ta de "grutte". En yn har lêste iepenbiere berjocht, wylst se de Hillige Bibel yn beide hannen swaaide, ferklearre se: "Broeders, ik advisearje jo dit boek." Syn winsk wurdt no foldien; Daniël en Iepenbiering wurde folslein ûntsfere troch strikt gebrûk fan bibelske koades. Perfekte harmony ûntbleatet de grutte wiisheid fan God. Lêzer, wa't jo ek binne, ik rop jo op om de flaters fan it ferline net te meitsjen, it binne jo dy't jo moatte oanpasse oan it godlike plan, om't de Almachtige net oanpasse sil oan jo eachpunt. De wegering fan ljocht is in stjerlike sûnde sûnder ienich remedie; it bloed fergetten troch Jezus Kristus dekt it net. Ik slút dizze wichtige heakjes en gean werom nei de oankundige " *kalamiteit "*.

Foardat ik it ferhaal fan 'e Apokalyps benaderje, moat ik jo útlizze wêrom't, yn 't algemien, de troch God ynspireare profetieën foar ús, minsken, foar it grutste part fan libbensbelang binne, om't har kennis of ferachting sil resultearje yn ivige libben of permanente dea. De reden is as folget: minsken hâlde fan stabiliteit en as sadanich binne se bang foar feroaring. Dêrtroch beskermet er dizze stabiliteit en feroaret er syn religy yn tradysje, en fersmyt alles dat him yn in aspekt fan nijheid presintearret. Dit is hoe't, ta har ferneatiging, de Joaden fan 'e âlde godlike alliânsje as earste hannelen, dy't Jezus net aarzelt om oan te jaan as " *in synagoge fan 'e satan "* yn Iepenbiering 2:8 en 3:9. Troch har oan 'e tradysje fan 'e heiten te leauwen, leauden se dat se op dizze manier har relaasje mei God beskermje soene. Mar wat bart der yn dit gefal? De minske harket net mear nei God as er tsjin him praat, mar hy freget God om nei him te harkjen. Yn dizze situaasje fynt God syn rekken net mear, te mear om't, as it wier is dat er sels net feroaret yn syn karakter en syn oardiel dat ivich itselde bliuwt, it is ek wier dat

syn projekt hieltyd groeit en hieltyd feroaret. Ien fers is genôch om dit idee te befêstigjen: " *It paad fan 'e rjuchtfearrigen is as it glâns ljocht, waans helderheid oant de midden fan 'e dei **tanimmt** .* (Pro 4:18). It " *paad* " fan dit fers is lykweardich oan 'e " *wei* " ferbylde yn Jezus Kristus. Dit bewiist dat de wierheid fan it leauwe yn Kristus ek yn 'e rin fan' e tiid evoluearret, neffens Gods kar, yn oerienstimming mei syn plan. Kandidaten foar de ivichheid moatte de wurden fan Jezus de betsjutting jaan dy't se fertsjinje doe't hy tsjin har sei: " *Oan him dy't myn wurken oant it ein hâldt, sil ik jaan ...* (Rev.2:26)". In protte minsken tinke dat it genôch is om te hâlden wat jo leard hawwe fan it begjin oant it ein; en dit wie al de flater fan de nasjonale Joaden en de les fan Jezus yn syn gelikenis fan de talinten. Mar dit is om te ferjitten dat it wiere leauwe in permaninte relaasje is mei de Geast fan 'e libbene God, dy't soarget om syn bern dit iten te jaan dat altyd en altyd út syn mûle komt. It wurd fan God is net beheind ta de hillige geskriften fan 'e Bibel, nei it, der bliuwt permanint, de libbene "Logos", it Wurd momentally makke fleis, Kristus hanneljend yn de Hillige Geast om fierder te gean syn dialooch mei dyjingen dy't hawwe him. leafde en sykje him mei har hiele siel. Ik kin tsjûgje fan dizze dingen, om't ik persoanlik profitearre haw fan dizze bydrage fan nij ljocht dat ik diel mei dejingen dy't it safolle hâlde as ik. De út 'e himel ûntfongen nijichheid ferbetteret ús begryp fan har iepenbiere projekt konstant en wy moatte witte hoe't wy ferâldere ynterpretaasjes kinne beslute en ferlitte as se ferâldere wurde. De Bibel noeget ús út om dit te dwaan: " *Alles ûndersykje; fêsthâlde oan wat goed is;* (1Ts.5:21).

Gods oardiel wurdt kontinu oanpast oan dizze progressive evolúsje fan it ljocht ynspireare en iepenbiere oan 'e keazen depotarissen fan syn orakels. Sa, strang respekt foar tradysje feroarsaket ferlies, om't it foarkomt dat minsken oanpasse oan 'e evolúsje fan it besparringsprogramma stadichoan iepenbiere oant it ein fan' e wrâld. Der is in útdrukking dy't syn folsleine wearde krijt yn it religieuze domein, it is: de wierheid fan 'e hjoeddeiske tiid of de hjoeddeiske wierheid. Om dizze gedachte better te begripen, moatte wy yn it ferline sjen, dêr't wy yn 'e tiid fan 'e apostels in perfekte lear fan it leauwe hienen. Letter, yn profetearre tiden fan ekstreme tsjusternis, waard de lear fan 'e apostels ferfongen troch dy fan 'e twa "Romeinen"; de keizerlike en de pauslike, de twa fazen fan itselde godlike projekt taret foar de duvel. Dêrom rjochtfeardiget it wurk fan herfoarming syn namme, om't it giet om it ûntworteljen fan falske learningen en it werplantjen fan 'e ferneatige goede sieden fan' e apostolike lear. Mei grut geduld joech God tiid, in protte tiid, om syn ljocht werom te setten ta folsleine foltôging. Oars as de heidenske goaden dy't net reagearje, om't se net bestean, libbet de skepper God ivich, en hy lit sjen dat er bestiet, troch syn reaksjes en syn ûnneifolgbere dieden; spitigernôch foar de minske, ûnder it mom fan hurde straffen. Hy dy't de natuer behearsket, dy't bliksem, tonger en bliksem rjochtet, dy't fulkanen wekker makket en har fjoer op 'e skuldige minskheid makket, dy't ierdbevings feroarsaket en ferneatigjende vloedgolven feroarsaket, is ek dejinge dy't yn 'e hollen fan syn keazen amtners komt te flústerjen, de fuortgong fan syn projekt, dêr't er him op taries, sa't er al lang earder oankundige hie. " *Want de Heare God docht neat oant hy syn geheimen iepenbiere hat oan syn tsjinstfeinten, de profeten ,*" neffens Amos 3:7.

De earste blik op de Apokalyps

Yn syn presintaasje beskriuwt Johannes, de apostel fan 'e Hear Jezus Kristus, ús de bylden dy't God him yn fisy jout en de berjochten dy't er heart. Yn uterlik, mar yn uterlik allinne, Iepenbiering, oersetting fan it Grykske "apokalupsis", ferriedt neat, omdat it behâldt syn mysterieuze aspekt ûnbegryplik

foar de mannichte fan leauwigen dy't it lêze. It mystearje ûntmoediget har, en se wurde redusearre ta it negearjen fan de iepenbiere geheimen.

God docht dit net sûnder reden. Troch op dizze manier te hanneljen, leart Hy ús hoe hillich syn Iepenbiering is en, as sadanich, is it allinich bedoeld foar syn útkarden. En dit is wêr't it passend is om dúdlik te wêzen oer it ûnderwerp, syn útkarden binne net dejingen dy't bewearre dat se dat binne, mar allinich dyjingen dy't hy sels as syn tsjinstfeinten erkent, om't se opfalle, falske leauwigen, troch har trou en hearrigens .

" *Iepenbiering fan Jezus Kristus, dy't God him joech om syn tsjinstfeinten de dingen te sjen dy't gau barre moatte, en dy't hy bekend makke troch syn ingel te stjoeren, oan syn tsjinstfeint Johannes, dy't it wurd fan God en it tsjûgenis fan Jezus Kristus tsjûge , alles wat er seach. (Iepenbiering 1:1-2).*"

Dat hy dy't yn Johannes 14:6 ferklearre: " *Ik bin de wei en de wierheid en it libben; gjinien komt nei de Heit útsein troch my* ", komt, troch syn Apokalypse, syn Iepenbiering, om syn tsjinstfeinten it paad fan 'e wierheid sjen te litten wêrtroch't se it ivige libben kinne krije oanbean en foarsteld yn syn namme. Dêrom sille allinich dejingen dy't hy it wurdich achtet om it te ûntfangen krije it. Nei't Jezus troch syn ierdske ministearje konkreet sjen litten hat wat it model fan it wiere leauwen is, sil Jezus dejingen erkennen dy't Him en syn frijwillige fersoeningsoffer wurdich binne, yn dat se har wier ynset hawwe foar dit modelpaad dêr't er foar har op rûn. Syn folsleine wijing oan 'e tsjinst fan God is de foarstelde standert. As de Master tsjin Pilatus sei: " *...Ik bin yn 'e wrâld kommen om te tsjûgjen fan 'e wierheid ...* (Jehannes 18:37)," yn dizze selde wrâld, moatte syn útkarden itselde dwaan.

Elk mystearje hat syn ferklearring, mar om it te krijen moatte jo de kaaien brûke dy't tagong ta de geheimen iepenje en slute. Mar och foar de oerflakkich nijsgjirrige, in haadkaai is God sels, yn persoan. Op syn frije tiid en neffens syn ûnfeilber en folslein rjochtfeardich oardiel iepenet of slút er de minsklike yntelliginsje. Dit earste obstakel makket it iepenbiere boek ûnbegryplik en de Hillige Bibel wurdt yn 't algemien, as ûnderwurpen wurde oan it lêzen fan falske leauwigen, in samling artikels fan religieuze alibi's. En dizze falske leauwigen binne tige tal, en dat is wêrom, op ierde, Jezus hie fermannichfâldige syn warskôgingen oer de falske Kristus dy't soe ferskine oant it ein fan 'e wrâld, neffens Matt.24:5-11-24 en Matt. .7 :21 oan 23, dêr't er warskôget tsjin de falske oanspraken fan dyjingen dy't clamor foar him.

De Apokalyps is dêrom de iepenbiering fan 'e skiednis fan' e wiere leauwen erkend troch Jezus Kristus yn 'e Heit en yn' e Hillige Geast dy't komt fan 'e Heit, de ienige skepper God. Dit wiere leauwe kwalifisearret har útkarden dy't troch tiden fan ekstreme religieuze betizing geane oer de tsjustere ieuwen. Dizze situaasje rjochtfeardiget it symboal fan *stjerren* dat God taskriuwt oan 'e útkarden dy't hy erkent, sels in momint, om't se lykas se, neffens Gen.1:15, ljochtsje yn it tsjuster, " *om de ierde te ferljochtsjen .* " »

De twadde kaai ta Iepenbiering is ferburgen yn it boek fan 'e profeet Daniël, ien fan' e boeken fan it âlde ferbûn, dat foarmet de earste fan 'e " *twa*

tsjûgen " fan God oanhelle yn Rev.11:3; de twadde is Iepenbiering en de boeken fan it nije forboun. Tidens syn ierdske ministearje luts Jezus de oandacht fan syn learlingen op dizze profeet Daniël, waans tsjûgenis yn 'e histoaryske boeken yn' e hillige Joadske "Torah" klassifisearre is.

Godlike Iepenbiering nimt de foarm fan twa geastlike kolommen. It is sa wier dat de boeken fan Daniël en dat fan 'e Apokalyps jûn oan Johannes binne inoar ôfhinklik en komplemintêr te dragen, lykas twa kolommen, de haadstêd fan in godlike himelske iepenbiering.

Iepenbiering is dêrom it ferhaal fan it wiere leauwen dat God yn dit fers definieart: "*Sillich is hy dy't lêst en dyjingen dy't de wurden fan 'e profesije hearre, en dy't de dingen hâlde dy't dêryn skreaun binne! Want de tiid is tichtby* (Rev.1:3)."

It tiidwurd "lêze" hat in krekte betsjutting foar God dy't it feit assosjearret fan it ferstean fan it lêzen berjocht. Dizze gedachte wurdt útdrukt yn Jes.29:11-12: "*Alle iepenbiering is foar jo as de wurden fan in fersegele boek, dat wurdt jûn oan in man dy't kin lêze, sizzende: Lês dit! En wa antwurdet: ik kin net, want it is fersegele; of as in boek dat men jout oan in man dy't net kin lêze, sizzende: Lês dit! En wa antwurdet: ik wit net hoe ik moat lêze .*" Troch dizze fergelikingen befêstiget de Geast de ûnmooglikheid fan it begripen fan 'e godlike berjochten kodearre foar dyjingen dy't "Him earje mei mûle en lippen, mar waans hert fier fan Him is", neffens Jes.29:13: "*De Heare sei: Doe't dit minsken komme tichteby my, Hja earje my mei har mûle en har lippen; mar syn hert is fier fan my, en de eangst dy't er foar my hat is mar in foarskrift fan minsklike tradysje .*"

In tredde kaai slút oan by de earste. It is ek te finen yn God dy't soeverein kiest út syn útkarden, dejinge dy't hy sil ynskeakelje om de profesije te "lêzen" om syn bruorren en susters yn Jezus Kristus te ferljochtsjen. Want Paulus herinnerde it yn 1 Kor.12:28-29: "*En God hat yn 'e gemeente earst apostels oansteld, ten twadde profeten, ten tredde leararen, dan dyjingen dy't de jefte fan wûnders hawwe, dan dyjingen dy't de jeften fan genêzing hawwe, fan helpe, fan bestjoere, fan ferskate talen prate. Binne alle apostels? Binne alle profeten? Binne it allegear dokters? "*

Yn 'e folchoarder ûnder lieding fan God, ymprovisearje men net as profeet troch persoanlike minsklike beslút. Alles bart sa't Jezus learde yn 'e gelikenis, wy moatte net haasten om it earste plak yn te nimmen foar it poadium, mar krekt oarsom, wy moatte efter yn 'e keamer sitte en wachtsje, as dat nedich is. , dat God ús útnûget om nei de foarste rige te gean. Ik sribbe net nei in bepaalde rol yn syn wurk, en ik hie allinich in grutte appetit om de betsjuttingen fan dizze frjemde berjochten te begripen dy't ik yn 'e Iepenbiering lies. En it wie God dy't, foardat ik de betsjutting begriep, my yn in fisioen rôp. Wês dus net ferrast troch it útsûnderlik ljochte karakter fan de wurken dy't ik presintearje; it is de frucht fan in autentyk apostoalyske missy.

It momentele ûnfermogen om har geheimen te begripen dy't yn koade iepenbiere binne, is dêrom normaal en ferwachte yn 'e folchoarder fêststeld troch God. Unwittendheid is gjin skuld, salang't it net it gefolch is fan in wegering fan it jûn ljocht. Yn it gefal fan wegerjen fan wat er iepenbieret troch de profeten dy't er

foar dizze taak opdracht jout, is de godlike sin daliks: it is it brekken fan relaasje, beskerming en hope. Sa krige in misjonaris profeet, Johannes, fan God in kodearre fisjy, yn 'e tiid fan' e ein, in oare misjonaris profeet presintearret jo hjoed de dekodearre fisioenen fan Daniël en Iepenbiering, en biedt jo alle garânsjes fan godlike segen troch har sublime dúdlikens. Foar dizze dekodearring mar ien boarne: de Bibel, neat oars as de Bibel, mar de hiele Bibel, ûnder de ferljochting fan de Hillige Geast. Gods oandacht en syn leafde binne rjochte op de ienfâldichste minsklike skepsels, lykas hearrich bern, dy't seldsum wurden binne yn 'e tiid fan' e ein. It begripen fan godlike gedachte kin allinich berikt wurde yn in nauwe en yntinse gearwurking tusken God en syn tsjinstfeint. De wierheid kin net stellen wurde; sy fertsjinnet it. It wurdt ûntfongen troch dyjingen dy't it leafhawwe as in godlike emanaasje, in frucht, in essinsje fan 'e leafste en oanbidde Hear.

De folsleine konstruksje fan 'e grutte Iepenbiering brocht op in komplementêre manier troch de boeken Daniël en Iepenbiering is gigantysk en ferrifeljend kompleks. Want yn werklikheid neamt God faak deselde ûnderwerpen ûnder ferskillende en komplementêre aspekten en details. Op it nivo fan beharsking dat ik hjoed fan it ûnderwerp haw, is iepenbiere religieuze skiednis eins heul ienfâldich om te gearfetten.

Der bliuwt noch in fjirde kaai oer: it binne ússels. Wy moatte keazen wurde, om't ús siel en ús hiele persoanlikheid mei God diele moatte, al syn opfettingen fan goed en kwea. As immen net by him heart, is it wis dat er syn lear op ien of oar punt útdaagje sil. De glorieuze Iepenbiering ferskynt allinich dúdlik yn 'e hillige geasten fan' e útkarden. De wierheid is sa dat it net kin wurde ûnderhannele, it kin net ûnderhannele wurde, it moat wurde nommen lykas it is of lofts. As Jezus learde, wurdt alles besletten troch "ja" of "nee". En wat de minske tafoeget komt fan 'e Kweade.

Der bliuwt noch in fûnemintele kritearium dat troch God easke wurdt: totale dimmenens. Grutskens op in wurk is legitime, mar grutskens sil nea wêze: "*God ferset de grutskens mar hy jout genede oan de nederige* (Jak.4:6).” Grutskens, de woartel fan it kwea, dat feroarsake de duvel syn ûndergong mei syn meunsterlike gefolgen foar himsels en foar al Gods himelske en ierdske skepsels, is it ûnmooglik foar in grutsk wêzen te krijen ferkiezing yn Kristus.

Dimmenens, wiere dimmenens, bestiet út it erkennen fan ús minsklike swakte en it leauwen fan 'e wurden fan Kristus as hy ús seit: "*Sûnder my kinne jo neat dwaan* (Jehannes 15:5)". Yn dit "*neat*" is yn it foarste plak de mooglikheid om de betsjutting fan har kodearre profetyske berjochten te begripen. Ik sil jo fertelle wêrom en jou jo de útlis. Yn syn wiisheid, syn godlike sapience, ynspirearre de Heare Daniël mei syn profetieën yn eleminten skieden troch desennia. Foardat hy my ynspirearre mei it idee om in ferlykjende synteze te meitsjen fan al dizze profetieën opdield yn haadstikken, hie gjinien it foar my dien. Want it is allinnich troch dizze technyk dat de beskuldigings dy't troch God presintearre wurde, krektens en dúdlikens krije. It geheim fan ljocht is basearre op de synteze fan alle profetyske teksten, de parallelle stúdzje fan 'e gegevens út har aparte haadstikken, en boppe alles om troch de Bibel te sykjen nei de geastlike betsjutting fan 'e symboalen dy't tsjinkomme. Oant dizze metoade waard brûkt, it

boek fan Daniël, sûnder dat de profesije fan Iepenbiering bliuwt folslein ûnbegryplik, de godlike beskuldigings neamd net soargen te folle dyjingen oan wa't se oanbelanget. It is om dizze situaasje te feroarjen dat de Hillige Geast fan Jezus Kristus my ynspireare om dúdlik te meitsjen wat oant dan ûndúdlik waard hâlden. De identifikaasje fan 'e fjouwer haaddoelen fan' e godlike grime wurdt dus op in ûnbestriden manier iepenbiere. God erkent gjin oare autoriteit as dy fan syn skreaune wurd, en it is dit dy't ûnder de titel fan syn " *twa tsjûgen* " neffens Iepenbiering 11:3, ierdske en himelske sûnders oanklaget en beskuldiget . Lit ús no dit iepenbiere profetyske ferhaal yn gearfetting sjen.

Diel ien : de skiednis fan Israel yn deportaasje sûnt - 605

Daniël komt yn Babylon (-605) Dan.1

Daniël syn fisioenen fan opienfolgjende hearskers

1-It Chaldeeske ryk: Dan.2:32-37-38; 7:4.

2-It Medyske en Perzyske ryk: Dan.2:32-39; 7:5; 8:20.

3-It Grykske ryk: Dan.2:32-39; 7:6; 8:21; 11:3-4-21.

4-It Romeinske ryk: Dan.2:33-40; 7:7; 8 :9; 9:26; 11:18-30.

5-De Jeropeeske keninkriken: Dan.2:33; 7:7-20-24.

6-It pauslike rezjym: Dan.7:8; 8:10; 9:27; 11:36.

Diel twa : Daniël + Iepenbiering

Profesije oer de earste komst fan 'e Messias ôfwiisd troch de Joaden: Daniël 9.

Joadenferfolgingen troch de Grykske kening Antiochos IV Epifanes (-168): oankundiging fan in *grutte ramp* : Dan.10:1. De ferfolging: Dan.11:31. Romeinske ferfolgingen (70): Dan.9:26.

Nei de Chaldeërs, de Meden en de Perzen, de Griken, de oerhearsking fan Rome, keizerlik, dan pauslik, fan 538. Yn Rome moetet it kristlike leauwen syn stjerlike fijân yn syn twa opienfolgjende keizerlike en pauslike fazen: Dan.2 :40 oan 43; 7:7-8-19 oan 26; 8 : 9-12; 11 : 36-40; 12:7; Ieb.2; 8 : 8-11; 11:2; 12:3 oan 6-13 oan 16; 13 : 1-10; 14:8.

Fan 1170 (Pierre Valdo), it wurk fan de reformaasje oant de weromkomst fan Kristus: Apo.2:19-20-24 oant 29; 3:1 oan 3; 9 : 1-12; 13:11 oant 18.

Tusken 1789 en 1798, de strafaksje fan it Frânske revolúsjonêre ateïsme: Rev.2:22; 8:12; 11 : 7-13.

It ryk fan Napoleon I : Apo.8:13.

Fan 1843 ôf, de test fan it Advintistyske leauwen en de gefolgen dêrfan: Daniël 8:14; 12 : 11-12; Rev.3. Fal fan tradisjoneel protestantisme: Iep.3:1 oan 3; syn straf: Iep.9:1 oan 12 (de ^{5e} *trompet*). Sillige Advintistyske pioniers: Iep.3:4-6.

Fan 1873 ôf, de offisjele segen fan 'e universele Sânde-dei Advintistyske ynstelling: Daniël 12:12; Iepenbiering 3 : 7; it *segel fan God* : Iep.7; syn universele missy of berjochten fan 'e trije ingels: Ieb.14:7 oant 13.

Fan 1994 ôf, ûnderwurpen oan in test fan profetysk leauwen, foel it ynstitúsjonele Advintistyske leauwen: Iep.3:14 oant 19. It gefolch: it kaam by it

protestantske kamp ôfwiiisd sûnt 1844: Iep.9:5-10. Syn straf: Ieb.14:10 (*hy sil ek drinke ...*).

Tusken 2021 en 2029, Twadde Wrâldoarloch: Daniël 11:40 oant 45; Iepenbiering 9:13 oant 19 (de ^{6e} *trompet*).

Yn 2029, de ein fan de tiid fan kollektive en yndividuele genede: Apo.15.

De universele test fan it leauwe: de sneinswet oplein: Iep.12:17; 13 : 11-18; 17 : 12-14; de sân lêste pleagen: Rev.16.

Yn 'e maitiid fan 2030, " *Armageddon* ": dekreet fan 'e dea en glorieuze weromkomst fan Kristus: Daniël 2:34-35-44-45; 12:1; Iepenbiering 13:15; 16:16. De *sânde trompet* : Ieb.1:7; 11 : 15-19; 19:11 oant 19. *De sânde lêste pest* : Ieb.16:17. *De rispinge* of ferrassing fan 'e útkarden: Iepenbiering 14:14 oant 16. *De vintage* of straf fan falske religieuze leararen: Iepenbiering 14:17 oant 20; 16:19; 17; 18; 19:20-21.

Fan maitiid 2030, it sânde millennium of grutte sabbat foar God en syn útkarden: ferslein, satan is keatling op 'e desolate ierde foar tûzen *jier* : Ieb.20:1 oant 3. Yn 'e himel oardielje de útkarden de fallenen: Daniël 7: 9 ; Ieb.4; 11:18; 20:4-6.

Om 3030 hinne, it lêste oardiel: de gloarje fan de útkarden: Apo.21. *De twadde dea* op ierde: Daniël 7:11; 20:7 oant 15. Op 'e fernijde ierde: Ieb.22; Dan 2:35-44; 7:22-27.

De symboalen fan Rome yn 'e profesije

It obskure aspekt fan 'e profesijen is basearre op it brûken fan ferskate symboalen, ek al binne se deselde entiteit. Se wurde dêrom komplemintêr, ynstee fan inoar út te sluten. Dêrmei kin God it mysterieuze aspekt fan de teksten hâlde en yn in skets de ferskillende aspekten fan it doelwitte ûnderwerp konstruearje. Sa is it mei syn haaddoel: Rome.

Yn Dan.2, yn 'e fisy fan it stânbyld, is it it fjirde ryk mei it symboal " *poaten fan izer* ". It " *izer* " reflektearret syn hurde karakter en syn Latynske motto "DVRA LEX SED LEX", oerset as: "de wet is hurd, mar de wet is de wet". Derneist herinnerje de " *izeren skonken* " it optreden fan Romeinske legioenen klaaid yn izeren boarstplaten op 'e romp, op 'e holle, op 'e skouders, op 'e earms en op 'e skonken, dy't te foet foarútgeane yn lange, organisearre en dissiplinaire kolommen. .

Yn Dan.7 is Rome, yn syn twa heidenske fazen, it republikeinske en it keizerlike, noch altyd it fjirde ryk omskreaun as " *in ferskriklik meunster mei izeren tosken* ". It *izer* fan har *tosken* ferbynt har mei Dan syn *izeren skonken*.2 . It hat ek " *tsien hoarnen* " dy't tsien ûnôfhinklike Jeropeeske keninkriken fertsjintwurdigje dy't sille foarmje nei de fal fan it Romeinske Ryk. Dit is de lear jûn yn Dan.7:24.

Dan.7:8 beskriuwt it ferskinen fan in alfde " *hoarn* " dy't yn 'e profesije sil wurde, it haaddoel fan alle godlike grime. It krijt de namme " *lytse hoarn* " mar, paradoksaal genôch, jout Dan.7:20 " *in grutter uterlik as de oaren* " oan. De útlis sil jûn wurde yn Dan.8:23-24, " *dizze ûnbeskromme en keunstmjittige kening ... sil slagje yn syn ûndernimmingen; hy sil de machtigen en it folk fan 'e hilligen ferneatigje* ." Dit is mar in diel fan 'e aksjes dy't God taskriuwt oan dizze twadde Romeinske oerhearsking, dy't folbrocht waard fan 538 ôf, mei de oprjochting fan it pauslike rezjym dat it roomsk-katolike leauwen oplein hie troch it keizerlike gesach fan Justinianus ¹ . Wy sille moatte notearje alle beskuldigings dy't God presintearret op in fersprate manier, troch de profesije, tsjin dit autokratyske en despotyske, mar religieuze, rezjym dat it Romeinske pausdom fertsjintwurdiget. As Dan.7:24 him " *oars as de earste* " neamt, is it krekt om't syn macht religieus is en dat dy rêst op 'e goedleazens fan 'e machtigen dy't him freze en bang binne foar syn ynfloed op God; dy't Dan.8:25 taskriuwt oan it " *sukses fan syn wilens* ". Guon kinne it abnormaal fine dat ik de kening fan Daniël 7 keppelje oan de kening fan Daniël 8. Ik moat dêrom de rjochtfeardiging fan dizze keppeling oanwize.

Yn Dan.8 fine wy net mear de fjouwer keizerlike opienfolgingen fan Dan.2 en 7, mar mar twa fan dy riken, boppedat dúdlik oantsjuten yn de tekst: it Medyske en Perzyske ryk, oanwiisd troch in "ram" en it Grykske ryk ôfbylde troch in " *geit* " dy't it Romeinske ryk foarôfgiet. Yn 323 stoar de grutte Grykske oerwinner Alexander de Grutte, " *de grutte hoarn fan 'e geit bruts* ". Mar sûnder in erfgenamt is syn ryk ferdielt tusken syn generaals. Nei 20 jier fan oarloch tusken harren binne mar 4 keninkriken oer " *fjouwer hoarnen riisden nei de fjouwer wynen fan 'e himel om it te ferfangen* ". Dizze fjouwer hoarnen binne, Egypte, Syrië, Grikelân en Thrakië. Yn dit haadstik 8 presintearret de Geast ús de berte fan dit fjirde ryk, dat yn 't earstoan mar in westlike stêd wie, earst monargistysk, doe republikein sûnt - 510. It is yn syn republikeinske rezjym dat Rome stadichoan de macht krige troch de folken te transformearjen dy't in berop dien om har help yn Romeinske koloanjes. Dit is hoe't, yn fers 9, ûnder de namme " *lytse hoarn* " dy't al oantsjutte it Romeinske pauslike rezjym yn Dan.7, de komst fan republikeinske Rome yn 'e skiednis fan it Easten dêr't der is Israel, realisearre troch syn yntervinsje yn Grikelân, " *ien fan de fjouwer hoarnen* ". Lykas ik krekt

sei, waard it opropen - 214 om in skeel te regeljen tusken twa Grykske kompetysjes, de Achaean kompetysje en de Aetolyske kompetysje, en it resultaat wie foar Grikelân, it ferlies fan syn ûnôfhinklikens, en de koloniale slavernij oan de Romeinen yn - 146. Fers 9 ropt de opienfolgjende feroveringen op dy't dizze lytse stêd fan Itaalje it fjirde ryk meitsje sille, ôfbylde troch " izer " yn eardere profesijen. De geografyske lokaasje fan 'e redenearring is dy fan Itaalje dêr't Rome leit. De berte fan har oprjochters Romulus en Remus hat in wolf dy't har boarstfieding soe hawwe. Yn it Latyn is it wurd Louve "lupa" dat wolf betsjut mar ek prostituee. Sa fan syn skepping waard dizze stêd markearre troch God foar har dûbele profetyske bestimming. Wy sille har fine as in wolf yn 'e skiepskooi fan Jezus, dy't har fergelykje sil mei in prostituee yn Openb.17. Doe waard de útwreiding nei it " *súden* " ta brocht troch it feroverjen fan Súd-Itaalje (- 496 oant - 272), en kaam doe oerwinnend út 'e oarloegen dy't tsjin Kartago, it hjoeddeiske Tunis, fan 264 f.Kr. De folgjende faze nei syn " *east* " is dy fan har yntervinsje yn Grikelân, lykas wy krekt hawwe sjoen. It is dêr dat it wurdt beskreaun as " *opstean út ien fan 'e fjouwer hoarnen* " fan it ferpletterde Grykske ryk erfde fan Alexander de Grutte. Hieltyd machtiger, yn - 63, sil Rome einige mei it oplizzen fan syn oanwêzigens en syn koloniale macht op Judea, dy't de Geast " *it moaiste lân* " neamt, om't it syn wurk west hat sûnt syn skepping nei de útgong fan syn folk fan Egypte. Dizze útdrukking wurdt werhelle yn Ezek.20:6-15. Histoaryske krektens: nochris waard Rome troch Hyrcanus opropen om te fjochtsjen tsjin syn broer Aristobulus. De trije Romeinske feroveringen beskreaun, yn deselde geografyske foarm as dy fan 'e Medo-Perzyske " *ram* " fan itselde haadstik, binne yn oerienstimming mei it histoaryske tsjûgenis. It troch God stelde doel wurdt dêrmei berikt: de útdrukking " *lytse hoarn* " fan Dan.7:8 en Dan.8:9 giet yn beide ferwizings om de Romeinske identiteit. It ding is oantoand en ûnbestriden. Op dizze wissichheid sil de godlike Geast syn lear en har beskuldigingen foltôgje kinne tsjin dit pauslike religieuze regime, dat alle tongerbollen fan 'e himel op himsels konsintrearret. De opfolging fan it pauslik Rome nei it keizerlike Rome is oantoand yn Dan.7, hjir, yn Dan.8, slacht de Geast de ieuwen oer dy't harren skiede, en fan fers 10 ôf rjochtet er him wer op de pauslike entiteit, syn favorite stjerlike fijân; en net sûnder oarsaak. Om't it tagong hat ta de kristlike religy fan 'e boargers fan it keninkryk fan 'e himel gearstald troch Jezus Kristus: " *steeg op nei it leger fan 'e himel* ". It ding waard berikt yn 538 troch it keizerlike dekreet fan Justinianus I ^{dy't Vigilius I} religieuze autoriteit en de pauslike troan fan it Fatikaan oanbean . Mar bewapene mei dizze macht treedt er op tsjin 'e hilligen fan God, dy't er yn 'e namme fan 'e kristlike godstsjinst ferfolget, lykas syn histoaryske opfolgers foar hast 1260 jier dwaan sille (tusken 538 en 1789-1793). Histoaryske krektens befêstiget de krektens fan dizze doer, wittende dat it dekreet skreaun is yn 533. De 1260 jier einige dêrom, yn dizze berekking, yn 1793, it jier dat yn 'e revolúsjonêre "Terror" de ôfskaffing fan 'e Roomske tsjerke besletten waard. " *Se liet guon fan 'e stjerren op 'e grûn fallen en fertrape se* ." It byld sil opnommen wurde yn Rev.12:4: " *Syn sturt sleepte in tredde fan 'e stjerren fan 'e himel en smiet se nei de ierde* ". De kaaien wurde jûn yn 'e Bibel. Oangeande de *stjerren* binne se yn Gen.1:15: " *God sette se yn 'e útwreiding fan' e himel om ljocht te jaan oan 'e ierde* "; yn Gen.15:5 wurde se fergelike mei Abrahams sied: " *Sjoch*

op nei de himel en tel de stjerren, as jo se telle kinne; sa sil dyn neiteam wêze"; yn Dan.12:3: " dyjingen dy't gerjochtichheid leare oan in protte sille skine as de stjerren foar altyd en ivich ". It wurd " sturt " sil in grut belang krije yn 'e Apokalyps fan Jezus Kristus, om't it " de profeet dy't leagens leart " symbolisearret en oantsjut, lykas Jesaja 9:14 ús iepenbieret, en dus ús begryp iepenje fan it kodearre godlike berjocht. It pauslike rezjym fan Rome wurdt dêrom, troch de ieuwen fan syn oerhearsking en sûnt syn komôf, laat troch falske profeten, neffens it hillige en rjochtfeardige oardiel dat troch God iepenbiere is.

Yn Dan.8:11 beskuldiget God it pausdom fan it opstean tsjin Jezus Kristus, de iennichste " haad fan hearskers ", sa't dúdlik wurdt yn fers 25, ek oanhelle as " Kening fan 'e keningen en Hear fan' e hearen ", yn Rev. 17:14; 19:16. Wy lêze: " Se gie op nei de kaptein fan it leger, naam it ivige fan him ôf en kearde de basis fan syn hillichdom om ." Dizze oersetting ferskilt fan hjoeddeiske oersettings, mar it hat de fertsjinst om de oarspronklike Hebrieuske tekst strikt te respektarjen. En yn dizze foarm nimt Gods boadskip konsistinsje en krektens oan. De term " ivich " giet hjir net oer "offer", om't dit wurd net yn 'e Hebrieuske tekst skreaun is, syn oanwêzigens is yllegaal en net rjochtfeardige; boppedat ferdraait it de betsjutting fan 'e profesije. Yndied, de profesije rjochtet him op it kristlike tiidrek wêryn, neffens Dan.9:26, offers en offers ôfskaft waarden. Dizze term " ivich " giet oer in eksklusyf eigendom fan Jezus Kristus dat syn prysterskip is, syn macht as foarbidder yn it foardiel fan allinich syn útkarden dy't hy identifisearret en selekteart. Troch dizze oanspraak lykwols te gripen, seinget it pauslike rezjym de ferflokten en ferflokt de troch God segene dy't it falsk beskuldige fan ketterij, en stelt himsels op as in model fan godlik leauwen; in bewearing dy't folslein bestriden is troch God yn syn profetyske iepenbiering dy't him beskuldige, yn Dan.7:25, fan " foarmjen fan it ûntwerp om de tiden en de wet te feroarjen ". Ketterij is dêrom yn it hiele wurk fan it pauslike rezjym, dus ûnweardich makke om in religieus oardiel te dragen of te jaan. It ivige is dêrom yn oerienstimming mei de lear fan Hebr.7:24, it " ûnoerdraachbere prysterskip " fan Jezus Kristus. Dit is wêrom pausdom kin net oanspraak meitsje op in oerdracht fan syn macht en gesach fan God yn Jezus Kristus; hy koe it him dêrom allinne mar yllegaal stellen mei alle gefolgen dy't sa'n stellerij hawwe sil, foar him en dy't er ferliedt. Dizze gefolgen wurde iepenbiere yn Dan.7:11. By it lêste oardiel sil hy de " twadde dea, libbend yn 'e mar fan fjoer en swevel smiten " lije, dêr't er himsels lang mei bedrige hat, monarchen en alle minsken, sadat se him tsjinje en eangje. " Ik seach doe fanwegen de arrogante wurden dy't de hoarn spriek, en wylst ik seach, waard it beest fermoarde, en syn lichem waard ferneatige, oerlevere oan it fjoer om te ferbaarnen ". Op syn beurt sil de Iepenbiering fan 'e Apokalyps dizze sin befêstigje fan' e juste oardiel fan 'e fergriemde en frustrearre wiere God, yn Rev.17:16; 18:8; 19:20. Ik keas foar it oersetten, " en de basis fan syn hillichdom omkeard " fanwegen de geastlike aard fan 'e beskuldigingen tsjin it pauslike rezjym. Ja, it Hebrieuske wurd "mecon" kin oerset wurde as: plak of basis . En yn it gefal dat opkomt, is it yndie de basis fan it geastlik hillichdom dat omkeard wurdt. Dizze term " basis " giet, neffens Ef.2:20-21, Jezus Kristus sels, " haadstien fan 'e hoeke ", mar ek, de hiele apostoalske stifting yn ferliking mei in geastlik gebou, nammentlik, in " hillichdom " eigendom fan Jezus Kristus, boud troch God op

him. It sabeare erfskip fan Sint Piter wurdt dêrom troch God sels tsjinsprutsen. Foar Paus is Petrus syn iennichste erfskip de fuortsetting fan it wurk fan syn beulen dy't him nei syn godlike Master krusige. Syn ynkwisysjeregime reprodusearre trou it earste heidenske model. Nei't " *de tiden en de wet feroare* " dy't God fêstige, tsjûget dit yntolerante en wrede rezjym, wêrfan bepaalde pauslike hollen moardners, beruchte kriminelten, lykas Alexander VI Borgia en syn soan Caesar, beul en kardinaal, fan 'e yntegrare diabolyske aard fan' e de roomsk-katolike pauslike ynstelling. Enorme bloedbaden fan freedsume minsken waarden loslitten troch dizze religieuze autoriteit, troch twongen bekearingen, ûnder straf fan 'e dea, en de religieuze oarders fan' e krústochten lieden tsjin 'e moslims dy't it lân fan Israel besette; in lân dat sûnt it jier 70 troch God ferflokt is, dêr't de Romeinen kamen om " *de stêd en de hilligens* " te ferneatigjen, neffens wat oankundige is, yn Dan.9:26, as gefolch fan de ôfwizing fan de Messias troch de Joaden . De " *basis fan syn hillichdom* " giet oer alle doktrinale wierheden ûntfongen troch de apostels dy't se oerdroegen oan takomstige generaasjes troch de skriften fan it nije ferbûn; de twadde fan Gods " *twa tsjûgen* ", neffens Iep.11:3. Fan dit stille tsjûge hat Popery allinich de nammen behâlden fan 'e helden fan it bibelske leauwen, dy't it makket oanbidde en tsjinje yn mannichte troch syn mannichte oanfolgers. De wierheid neffens Rome is foar in part opnommen yn syn "missal" (de gids foar de mis), dy't Gods " *twa tsjûgen* " *ferfangt*; de skriften fan de âlde en nije ferbûnen dy't mei-inoar de Hillige Bibel foarmje dêr't se tsjin fochten troch har trouwe folgers te fermoardzjen.

Fers 12 fan Dan.8 sil ús iepenbierje wêrom't God sels twongen waard om dizze ôfgryslke en ôfgryslke religy te meitsjen. " *It leger waard oerlevere mei it ivige fanwege sûnde* ." Sa bestien de ôfgryslke en ôfgryslke aksjes fan dit rezjym, troch de winsk fan God, om " *sûnde* " te straffen, dat is, neffens 1 John 3:4, de oertrêding fan 'e wet. En it is in hanneling dy't al oan Rome, mar yn syn heidenske keizerlike faze, tarekkene is, om't de sûnde sa serieus, dy't sa'n straf fertsjinnet, God op twa tige gefoelige punten oanrekke: syn gloarje as Godskepper en Victor yn Kristus. Wy sille sjen yn Iepenbiering 8: 7-8 dat de oprjochting fan it pauslike rezjym yn 538 foarmet de twadde straf, oanbrocht troch God, en profetearre troch it warskôging symboal fan de " *twadde trompet* ". Der komt in oare straf foar, folbrocht troch de barbaarske ynfallen fan Jeropa dy't ûntrou kristlik wurden binne. Dizze aksjes dy't útrinne tusken 395 en 476, de oarsaak fan 'e opleine straffen wurdt noch fûn foar 395. Sa wurdt de datum fan 7 maart 321 befêstige, wêryn't de heidenske Romeinske keizer, Konstantyn I, troch wa't frede oanbean ^{waard} oan de kristenen fan it ryk, bestelde by dekreet it ferlitten fan 'e praktyk fan' e sabbat dy't hy ferfong troch de rest fan 'e earste dei. No, dizze earste dei wie wijd oan 'e heidenske oanbidding fan' e net oerwûne godlike sinne. God hat ynienen in dûbele skande te lijen: it ferlies fan syn sabbat, oantinken oan syn wurk as skepper en syn lêste oerwinning op al syn fijannen, mar ek, yn syn plak, de ferlinging fan 'e heidenske eare dy't op 'e earste dei, yn 'e tige rigen fan 'e learlingen fan Jezus Kristus. In pear minsken sille it belang fan 'e skuld begripe, om't wy moatte realisearje dat God net allinich de skepper fan it libben is, hy is ek de skepper en organisator fan' e tiid, en it is allinich foar dit doel dat hy de stjerren fan 'e himel makke. De sinne ferskynt op 'e fjirde dei om de dagen te markearjen,

de moanne om de nacht te markearjen, en de sinne wer en de stjerren om de jierren te markearjen. Mar de wike wurdt net markearre troch de stjerren, it is allinnich basearre op in soevereine beslút fan 'e skepper God. It sil dêrom it teken fan syn gesach fertsjintwurdigje en God sil derfoar soargje.

Ljocht op 'e sabbat

De ynterne organisaasje fan 'e wike is ek de útdrukking fan syn godlike wil en God sil dit op 'e tiid weromhelje yn 'e tekst fan syn fjirde gebod: " *Tink oan 'e rêstdei om dy hillich te hâlden. Dû hast seis dagen om al dyn wurk te dwaan, mar de sânde is de dei fan 'e Heare dyn God; dû scilst dy deis gjin wurk dwaen, noch*

dû noch dyn frou, noch dyn bern, noch dyn bisten, noch de frjemdling dy't is binnen dyn poarten, hwent de Heare makke yn seis dagen de himel en de ierde en de see en alles hwat dêryn is; dêrom seinge er de saunde deis en hillige dy".

Sjoch goed, yn dit sitaat giet it allinich om de sifers " seis en sân "; it wurd sabbat wurdt net iens neamd. En yn syn " *sân*de " foarm , in rangnûmer, stiet de Skepperwetjouwer oan op de posysje dat dizze *sân*de drokke *dei* . Wêrom dizze oandwaning? Ik sil jo in reden jaan om, as it nedich is, jo sicht op dit gebod te feroarjen. God woe de folchoarder fan 'e tiid fernije dy't hy fan' e stifting fan 'e wrâld fêstige. En as er safolle oanhâldt, is it om't de wike konstruearre is yn it byld fan 'e folsleine tiid fan syn besparingsprojekt: 7000 jier of krekter, 6000 + 1000 jier. Om't Mozes syn heilsplan ferdraaid hie, troch twa kear de rots fan Horeb te slaan, waard Mozes foarkommen om it ierdske Kanaän yn te gean. Dit wie de les dy't God jaan woe oer syn oerhearrigens. Sûnt 1843-44 hat de earste deirêst deselde gefolgen, mar dizze kear foarkomt it de yngong yn it himelske Kanaän, de beleanning foar it leauwen fan de útkarden oanbean troch de fersoeningsdea fan Jezus Kristus. Dit godlik oardiel falt op 'e rebellen, om't, lykas de aksje fan Mozes, de rest fan' e earste dei net yn oerienstimming is mei it plan dat troch God programmearre is. Nammen kinne feroare wurde sûnder folle konsekwinssjes, mar it karakter fan nûmers is har ûnferoarlikens. Foar de skepper God, dy't tafersjoch hâldt op syn skepping, fynt de progressive foarútgong fan 'e tiid plak troch in opienfolging fan wiken fan sân dagen. Unferoarlik sil de earste dei de earste dei bliuwe en de " *sân*de " *sil* de " *sân*de " bliuwe . Elke dei sil altyd de wearde behâlde dy't God it fan it begjin ôf joech. En Genesis leart ús, yn haadstik 2, dat de *sân*de dei it objekt fan in bepaald lot is: it is " *hillige* ", dat is, apart steld. Oant no ta hat it minskdom de wiere oarsaak fan dizze bysûndere wearde negearre, mar hjoed jou ik yn syn namme Gods útlis. Yn har ljocht wurdt de kar fan God dúdlik en rjochtfeardige: de *sân*de dei profetearret it *sân*de millennium fan it godlike wrâldwide projekt fan 7000 sinnejierren, wêrfan de lêste "tûzen jier" oanhelle yn Apo.20, de útkarden fan Jezus-Kristus *sille* sjen yngean yn 'e freugde en oanwêzigens fan har leafste Master. En dizze beleanning sil krigen wurde tanksij de oerwinning fan Jezus oer *sân*de en dea. De hillige sabbat is net langer allinich it oantinken fan 'e skepping fan ús ierdske universum troch God, it markearret ek elke wike de foarútgong nei yngong yn it keninkryk fan' e himel dêr't, neffens Joh.14:2-3, Jezus " in plak *tariede* " foar syn leafste útkarden. Hjir is in heul moaie reden om him leaf te hawwen en him te earjen op dizze hillige *sân*de dei, as hy it ein fan ús wiken ferskynt, by sinne ûndergong, oan 'e ein fan' e 6e^{dei} .

Fanôf no, as jo de wurden fan dit fjirde gebod lêze of hearre, moatte jo efter de wurden fan 'e tekst hearre, God seit tsjin minsken: "Jo hawwe 6000 jier om de wurken fan it leauwen fan 'e útkarden te produsearjen, om't jo hawwe berikte it ein fan dizze tiid, de tiid fan **1000 jier** fan it *sân*de millennium sil net mear fan jo hearre; it sil allinich trochgean foar myn útkarden dy't myn himelske ivichheid binne yngien, troch middel fan it wiere leauwen erkend troch Jezus Kristus.

De sabbat ferskynt dus as in symboalysk en profetysk teken fan ivige libben reservearre foar de ferlostten fan 'e ierde. Ek, Jezus yllustrearre it troch "de

pearl fan grutte priis " fan syn gelikenis oanhelle yn Matt.13:45-46: " *It keninkryk fan 'e himel is noch as in keapman dy't siket moaie pearls. Hy foun in pearl fan grutte priis ; en hy gyng en ferkocht alles wat er hie, en kocht har* . Dit fers kin twa omkearde ferklearings krije. De útdrukking " *keninkryk fan 'e himel* " jout Gods rêdingsprojekt oan. By it ôfbyldzjen fan syn projekt fergeliket Jezus Kristus himsels mei in " *pearl* " " *keapman* " dy't op syk is nei de *pearl* , de moaiste, de meast perfekte en dus, as gefolch, dejinge dy't de heechste priis hellet. Om dizze *seldsume* , en dêrom kostbere, pearl te finen, ferliet Jezus de himel en har gloarje en op ierde foar de priis fan syn skriklike dea, kocht hy dizze geastlike pearls werom, sadat se foar ivichheid syn eigendom wurde soene. Mar oarsom is de *keapman* de útkarde dy't toarst nei it absolute, nei de godlike folsleinens dy't de beanning wêze sil fan it wiere leauwen. Hjir wer, om dizze priis fan 'e himelske ropping te winnen, ferlit hy idel en ûnrjochtfearde ierdske wearden om himsels te wijen oan it jaan oan' e skepper God in oandbidding dy't him behaagt. Yn dizze ferzje is de *pearl fan grutte priis* it ivige libben oanbean troch Jezus Kristus oan syn útkarden yn 'e maitiid fan it jier 2030.

Dizze *pearl fan grutte priis* kin dêrom allinnich oangean it lêste tiidrek fan Advintisme; dejinge waans lêste fertsjintwurdigers sille libje oant de wiere weromkomst fan Jezus Kristus. Dit is wêrom dizze *pearl fan grutte priis* de sabbat byinoar bringt, de weromkomst fan Kristus en de hilligens fan 'e lêste útkarden. De doktrinale folsleinens fûn yn dit lêste tiidrek jout de hilligen it byld fan 'e *pearl* . Har spesifike ûnderfining fan it libben yn 'e ivichheid befêstiget dit *pearlbyld* . En har taheaksel oan 'e sânde-dei sabbat, dy't se witte om it sânde millennium te profetearjen, jout oan' e sabbat en it sânde millennium it byld fan in unyk kostber juwiel dêr't neat mei fergelike wurde kin, útsein in " *pearl fan grutte priis* " . Dit idee sil ferskine yn Rev.21:21: " ***De tolve poarten wiene tolve pearls ; elke doar wie fan ien kraal*** . *It stedsplein wie suver goud, as trochsichtich glês* ." Dit fers beklammet de eigenheid fan 'e standert fan hilliging dy't troch God easke is, en tagelyk de unike beanning fan it krijen fan ivige libben troch har yngong yn 'e sabbat fan 'e sânde millennium troch symboalyske "poarten" dy't Advintistyske besikingen fan leauwen *ôfbyldzje* . De lêste ferlosten binne net better as dejingen dy't har foarôfgiene. It is allinich de doktrinêre wierheid dy't God har bekend makke hat dy't har byld fan 'e *pearl rjochtfeardigje* dy't opfolget dat fan ôfsnien *kostbere stiennen* . God makket noait in útsûndering foar minsken, mar, ôfhinklik fan 'e tiid dy't oanbelanget, hat hy it rjocht foarbehâlden om in útsûndering te meitsjen op' e standert fan hilligens dy't nedich is om heil te krijen. It ûndersochte kristlike tiidrek giet benammen om de tiid dy't markearre wurdt troch it weromkommen fan 'e sûnde, religieus formalisearre sûnt de oprjochting fan it Romeinske pauslike rezjym, dat is, sûnt 538. Ek it begjin fan 'e Reformaasje wurdt bedekt troch har meilijen en barmhertigens, en de oertrêding fan 'e sabbat waard net tarekkene foardat it dekreet fan Dan.8:14 yn krêft kaam, sûnt de maitiid fan 1843. Yn subtile oantsjutting wurdt de oankeap fan 'e pearl foarsteld troch Jezus yn Ieb.3:18: " *Ik advisearje jo om keapje fan my goud testen yn it fjoer, dat jo ryk wurde meie, en wite klean, dat jo klaaid wurde en de skamte fan jo skamte net ferskynt, en salve om jo eagen te salvjen, sadat jo sjen kinne* . Dizze dingen, dy't Jezus biedt oan dyjingen dy't se ûntbrekke, foarmje de eleminten dy't de

útkarde syn symboalyske aspekt fan 'e *pearle* ' jouwe yn it sicht en it oardiel fan 'e Hear Jezus Kristus. De " *parel* " moat fan Him " *kocht* " wurde, it wurdt net fergees krigen. De priis is dy fan selsferkenning, de basis fan de striid foar it leauwen. Yn 'e oanbelangjende folchoarder stelt Jezus foar om in leauwe te ferkeapjen dat troch proef hifke is dat de útkarde syn geastlike rykdom jout; syn suvere en smetteleaze gerjochtichheid, dy't de geastlike bleatheid fan 'e ferjûne sûnders bedekt; de help fan 'e Hillige Geast dy't de eagen en yntelliginsje fan 'e sûndige minske iepenet foar it projekt dat God iepenbiere hat yn syn hillige Skriften fan 'e Bibel.

Yn 'e tiid fan 6000 jier fan 'e kristlike tiid wachte God oant it ein fan dizze ierdske syklus om syn lêste útkarde te ûntdekkjen de pracht fan syn hillige sânde dei of sabbat hillige foar syn rêst. De keazen amtners dy't de betsjutting begripe, hawwe no alle reden om it leaf te hawwen en it te earjen as in kado fan Jezus Kristus. Wat dejingen oanbelanget dy't it net leuk fine en it fjochtsje, se hawwe en sille alle reden hawwe om it te haatsje, om't it it ein fan har dierlike ierdske bestean markearje sil.

It dekreet fan Daniël 8:14

Dan.8:12 giet troch, sizzende: " *de hoarn smiet de wierheid del, en slagge yn syn ûndernimmingsen .*" De " *wierheid* " is, neffens Psa.119:142, " *de wet* ." Mar

it is ek it absolute tsjinoerstelde fan 'e " *leagen* " dy't, neffens Jes.9:14, de pauslike " *falske profeet* " karakterisearret troch de term " *sturt* " dy't him direkt beskuldiget yn Ieb.12:4. Yn feite smyt se de wierheid op 'e grûn om har religieuze " *leagen* " op syn plak te ynstallearjen . Syn " *ûndernimmingen* " koenen allinich " *slagje* ", om't God sels syn ferskining feroarsake hat om kristlike ûntrou te straffen, beoefene sûnt 7 maart 321.

Fersen 13 en 14 sille fan libbensbelang krije oant it ein fan 'e wrâld. Yn fers 13 freegje hilligen har ôf hoe lang de afpersing fan " *ivige* " en " *ferneatigjende sûnde* " sil duorje; dingen dy't wy krekt hawwe identifisearre. Mar lit ús in bytsje stilhâlde by dizze " *ferneatigjende sûnde* ". De ferwoasting yn kwestje is dy fan minsklike sielen of libbens. Uteinlik sil it hiele desimearre minskdom, yn 'e " *tûzen jier* " fan it sânde millennium, planeet Ierde ferlitte yn syn oarspronklike " *foarmleaze en lege* " foarm, wat sil resultearje yn, yn Iepenbiering 9:2-11, 11:7, 17 :8 en 20:1-3, de namme " *djip* " fan Gen.1:2.

De " *hilligen* " freegje ek hoe lang sil " kristlike" " *hilligens en gasthear* " *fertrape wurde?* ". Yn dizze sêne gedrage dizze " *hilligen* " har as trouwe tsjinstfeinten fan God, animearre as Daniël, dy't as foarbyld jûn wurdt yn Dan.10:12, fan 'e legitime winsk " *om begripe* »it godlike projekt. Se krije foar de trije neamde ûnderwerpen, ien antwurd jûn yn fers 14.

Neffens de korreksjes en ferbetteringen dy't God my liet meitsje fan 'e oarspronklike Hebrieuske tekst, is it jûn antwurd: " *Oant de jûn fan 'e moarn, twa tûzen trijehûndert, en hilligens sil befêstige wurde .*" It is der net mear, de obskure tekst fan 'e tradysje: " *Oant twa tûzen trijehûndert jûnen en moarns en it hillichdom wurdt suvere* ". It is net mear in kwestje fan *hillichdom* mar fan **hilligens** ; fierders wurdt it tiidwurd " *suvere* " ferfongen troch " **rjochtfeardige** ", en de tredde feroaring giet oer de útdrukking " *jûn moarns* " dy't yndie iental is yn 'e Hebrieuske tekst. Op dizze manier ferwideret God alle rjochtfeardiging fan dyjingen dy't besykje it totale oantal te feroarjen troch it te dielen troch twa, bewearre dat se de jûnen fan 'e moarnen skiede. Syn oanpak bestiet út it presintearjen fan de ienheid fan berekening de " *jûn moarns* " dy't definiearret in 24-oere dei yn Gen.1. Allinne dan docht de Geast it nûmer fan dizze ienheid bekend: "2300". It totale oantal oanhelle profetyske dagen is dus beskerme. It tiidwurd " *rjochtfeardige* " hat as root, yn it Hebrieusk, it wurd "gerjochtingheid" "tsedek". De oersetting dy't ik foarstel is dus sels terjochte. Dan jout in flater oangeande it Hebrieuske wurd "qodesh" dizze term as " *hillichdom* " dy't yn it Hebrieusk "miqdash" is. It wurd " *hillichdom* " is goed oerset yn fers 11 fan Daniël 8, mar it hat gjin plak yn fersen 13 en 14 dêr't de Geast brûkt it wurd "qodesh" dat moat wurde oerset as "hilligens " .

As wy witte dat de " *ferneatigjende sûnde* " spesifyk rjochtet op it ferlitten fan 'e sabbat, sels it objekt fan in bepaalde godlike **hilliging** , ferljochtet dit wurd " *hilligens* " *de betsjutting fan it profetyske berjocht oansjenlik*. God kundiget oan dat oan 'e ein fan' e " *2300 jûnen en moarnen* " oanhelle, respekt foar de rest fan syn wiere " *sânde dei* " troch him easke sil, fan elke persoan dy't hilligens en " *ivige gerjochtingheid* " bewearrt krigen troch Jezus Kristus. It ein fan 'e " *ferneatigjende sûnde* " omfettet it ferjaan fan 'e religieuze oanbidding fan snein, de eardere dei fan' e sinne, fêststeld troch Konstantyn I ' de heidenske keizer. God

herstelt dus op syn beurt de doktrinale noarmen fan heil dy't hearske yn 'e tiid fan 'e apostels. Dizze term " *hilligens* " allinich omfettet alle doktrinale wierheden fan 'e fûneminten fan it kristlike leauwen. Mei as model en oarsprong de lear jûn oan 'e Joaden, bringt it kristlike leauwen allinich nij, de ferfanging fan bisteoffers, troch it bloed fergetten troch Jezus Kristus op' e genedestoel ferburgen yn in ûndergrûnske grot dy't ûnder syn fuotten op Golgotha leit, lykas it behaagde ús Ferlosser om syn tsjinstfeint Ron Wyatt yn 1982 te iepenbierjen en te *sjen* . beheind, en hjoed, yn 2020, binne d'r mar 9 jier oer om alle aspekten te herstellen.

Daniël 8:14 is in dekreet om siel te fermoardzjen, foar it feroarjen fan Gods oardiel resultearret yn it ferlies fan Kristus syn oanbod fan heil foar alle praktisearjende Roomske-Katolike Snein-kristenen. De geast fan erflike tradysje sil dêrom de ivige dea feroarsaakje fan mannichte, dy't it meastentiids net bewust binne fan har feroardieling troch God. It is hjir dat de demonstraasje fan leafde foar de wierheid God lit " *it ferskil* " markearje , oangeande it lot dat ynfloed hat op " *dejingen dy't him tsjinje en dejingen dy't him net tsjinje* (Mal.3:18)" .

Guon opstannige geasten sille it idee fan in feroaring oan God dy't sels ferklearret: " *Ik feroarje net* " , yn Mal.3:6, útdaagje wolle. It is dan dat wy moatte realisearje, de feroaring folbrocht yn 1843-44, bestiet allinich út it werstellen fan in oarspronklike noarm dy't lang ferfoarme en omfoarme is . Dit is wêrom't de segen fan 'e útkarden fan' e Reformaasje, tarekkene nettsjinsteande harren ûnfolsleine wurken, presintearret in útsûnderlik karakter, it doktrinale aspekt fan dat kin net presintearre wurde as it model fan it wiere leauwe. Dit bysûndere oardiel foar de iere herfoarmers is sa útsûnderlik dat God it oppakt en it iepenbieret yn Rev.2:24 dêr't hy tsjin de protestanten sei, foar 1843, "Ik lizze gjin oare lêst op jo, allinich wat jo hawwe hâld it *oant ik kom* ." .

De " *wee* " ferbûn oan de yngong fan krêft fan dit dekreet fan Dan.8:14 is sa " *grut* " dat God it sinjearret troch de oankundiging fan trije " *grutte wee* " yn Rev.8:13. En mei sokke serieuze gefolgen is it driuwend om de datum fan syn ynwerkingtreding te witten. Dit wie krekt de soarch fan 'e " *hilligen* " fan Dan.8:13. De doer wurdt no iepenbiere as profetysk " *2300 dagen* " , of 2300 echte sinnejierren, neffens de koade jûn oan Ezeziel, in hjoeddeiske profeet fan Daniël (Ezek.4:5-6). Dit haadstik 8, wêrfan it tema bestiet út it meitsjen fan in ein oan 'e Romeinske " *sûnde* " , sil de eleminten fine dy't it mist yn Dan.9 dêr't ek dêr in kwestje sil wêze fan " *in ein meitsje oan 'e sûnde* " , mar dizze kear, nei " *erfsûnde* " dy't feroarsake it ferlies fan it ivige libben, sûnt Adam en Eva. De operaasje sil basearre wêze op it ierdske ministearje fan 'e Messias Jezus en op it frijwillige oanbod fan syn perfekte libben, yn ferlossing foar de sûnden fan syn útkarden, en ik spesifisearje, fan har allinich. De tiid fan syn komst ûnder de minsken wurdt fêststeld troch profesje yn profetyske dagen. It berjocht giet oer de prioriteit Joadske minsken sûnt se binne yn alliânsje mei God. Hy jout it Joadske folk, om " *in ein te meitsjen oan sûnde* " , in perioade fan " *santich wiken* " dy't 490 echte deijierren fertsjintwurdigje. Mar it jout ek de middels oan om it begjinpunt fan 'e berekening te datearjen. " *Sûnt it wurd oankundige dat Jeruzalem boud wurde soe, oant de salven, binne d'r ... (7 + 62 = 69 wiken)* ". Trije Perzyske keningen joegen dizze machtiging, mar allinich de tredde, Artaxerxes I ' foldie it folslein neffens Ezra 7:7. Syn keninklik beslút waard yn 'e maitiid fan 458 f.Kr. De

termyn fan 69 wiken pleatst it begjin fan it ministearje fan Jezus Kristus yn it jier 26. Benammen rjochte op 'e lêste "sân jier" reservearre foar it wurk fan Jezus, dy't, troch syn fersoenjende dea, de fûneminten fan it nije ferbûn fêstige, de Spirit presintearret yn fers 27 fan Dan.9 dizze " *wike* " fan dagen-jierren " *yn 'e midden* " wêrfan *hy, troch syn frijwillige dea, "it offer en it offer ophâldt "*; de dingen oanbean oant Jezus Kristus ta, ta fersoening fan 'e sûnden. Mar syn dea komt boppe alles om " *in ein te meitsjen oan sûnde* ". Hoe moatte wy dit berjocht begripe? God biedt in demonstraasje fan syn leafde dy't de herten fan syn útkarden sil fange dy't, troch weromkommen fan leafde en erkenning, mei syn help sil fjochtsje tsjin sûnde. 1 John 3:6 befêstiget, sizzende: " *Wa't yn him bliuwt, docht gjin sûnde; wa't sûndiget, hat him net sjoen en him net kend .*" En hy fersterket syn boadskip mei in protte oare sitaten.

Op doktrinaal nivo ferfangt de nije alliânsje boud troch Jezus Kristus allinich de âlde. Sa, beide ferbûnen rêste op deselde profetyske basis iepenbiere yn Dan.9:25. De datum – 458 kin dus as basis tsjinje foar it berekkenjen fan de foar it Joadske folk fêststelde 70 wiken, mar ek foar dy fan de 2300 eigentlike deijierren fan Dan.8:14 dy't it kristlik leauwe oangeane. Mei tank oan dizze datearre presyzje kinne wy foar it jier 30 de dea fan 'e Messias fêststelle en foar it jier 1843 de yngong yn tapassing fan it dekreet fan Dan.8:14. Beide berjochten komme om " *in ein te meitsjen oan sûnde* " mei ivige stjerlike gefolgen foar dyjingen dy't oanhâlde yn it negearjen fan har, de iene lykas de oare, oant de dea har slacht, of nei it ein fan 'e tiid fan' e kollektive en yndividuele genede dy't foarôfgean sil oan 'e glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus. Oant dit lêste punt lit it libben oprjochte konversaasjes ta dy't tagong tastean ta de status fan 'e útkarden.

Tarieding foar Apocalypse

It skriuwen fan it boek is folslein dien troch God. It is hy dy't de wurden kiest en yn Rev.22:18-19 warskôget hy de oersetters en skriftgelearden dy't ferantwurdlik wêze sille foar it oerdragen of oerskriuwen fan it oarspronklike ferhaal, fan generaasje op generaasje, dat de minste feroaring yn 'e wurden har beynfloedzje sil sil it ferlies fan heil wurdich wêze. Sa hawwe wy hjir in hiel bysûnder wurk fan tige hege hilligens. Ik kin it fergelykje mei in gigantyske "puzel" wêrfan de gearstalling net foltôge wurde koe as it minste orizjinele stikje wizige wurde soe. It wurk is dus godlik kolossaal en neffens syn aard is alles wat

God dêryn seit wier, mar wier foar de foltôging fan syn rêdingsprojekt; om't hy dizze profesije rjochtet oan syn "tsjinnern", mear kreker, " *syn slaven* ", fan 'e ein fan' e wrâld. De profesije sil allinich ynterpretabel wêze as de profeteare eleminten op it punt steane te ferfoljen of, foar it grutste part, folbrocht.

De lingte fan 'e totale tiid dat it godlike rêdingsprojekt duorje soe, is altyd troch manlju negearre. Sa koe de tsjinstfeint fan God altyd hoopje it ein fan 'e wrâld te sjen, en Paulus tsjûget dêrfan mei syn wurden: "Dit is wat ik sis, bruorren, **dat de tiid koart is** ; dat tenei dejingen dy't froulju hawwe meie wêze as hiene se gjinien, dyjingen dy't skrieme as net skriemende, dyjingen dy't bliid binne as net bliid binne, dyjingen dy't keapje as net hawwende, en dyjingen dy't de wrâld brûke as net. foarm fan dizze wrâld giet foarby (1 Kor.7:29 oant 31)."

Wy hawwe, boppe Paulus, it foardiel om ússels te finen yn dizze tiid dat God in ein sil meitsje oan syn seleksje fan ivige útkarden. En hjoed soe syn ynspireare advys moatte wurde ymplementearre troch de wiere útkarden fan ús lêste leeftyd. De wrâld sil foarby gean, en allinich it ivige libben fan 'e útkarden sil trochgean. Ek de wurden fan God yn Kristus, " *Ik kom gau* ", yn Ieb.1:3, binne wier, folslein rjochtfeardige en oanpast foar dizze lêste tiid dy't ús is; njoggen jier nei syn weromkomst, by it skriuwen fan dizze tekst.

Wy seagen yn Dan.7:25 dat Rome syn doel wie om " *de tiden en de godlike wet te feroarjen*." It begryp fan 'e mystearjes fan' e Apokalyps fan Jezus Kristus, jûn oan 'e apostel Johannes fêsthâlden op it eilân Patmos, is yn essinsje basearre op' e kennis fan 'e wiere tiid fêststeld troch God. It ûnderwerp fan 'e tiid is dêrom fûneminteel foar it begripen fan' e Apokalyps, dy't God strukturearret op dit begryp fan tiid. Hy sil dêrom spjelje op 'e unprecision fan dizze gegevens, sadat it boek har harmless mysterieuze karakter behâldt, wêrtroch it de 20 ieuwen fan ús tiidrek kin oerstekke sûnder te wurde ferneatige troch de beskuldige en oankundige entiteiten. De feroare tiden, en benammen de kalinder fêststeld troch Rome op in falske datum keppele oan de berte fan Jezus, hawwe net tastien de útkarden wurde ferrifelje as se ynterpretearje godlike profetieën; dit om't God yn syn profesijen durations presintearret wêrfan it begjin en ein binne basearre op histoaryske aksjes dy't maklik identifisearje en datearre wurde troch spesjalistyske histoarysy.

Mar yn 'e Apokalyps is it begryp fan tiid essinsjeel, om't de hiele struktuer fan it boek derop rust. Sadwaande wie har begryp ôfhinklik fan 'e juste ynterpretaasje fan' e sabbat dy't easke en restaurearre waard troch God yn 1844. Myn ministearje, begon yn 1980, wie fan doel it belang fan 'e profetyske rol fan' e sabbat te iepenbierjen, dy't de grutte rest fan profeteearret. it sânde millennium, fan God en syn útkarden, it tema fan Rev.20. Neffens fers 2Pe.3:8, " *ien dei is as tûzen jier, en tûzen jier binne as ien dei* ", de keppeling fêststeld tusken it byld fan 'e sânde dagen fan' e skepping iepenbiere yn Gen.1 en 2 en de sânde tûzen jier fan 'e totale tiid fan' e godlike projekt, allinnich makke mooglik myn begryp fan 'e gearkomste fan' e struktuer fan it boek. Mei dizze kennis wurdt de profesije dúdliker en ûntbleatet, pearle foar pearle, al har geheimen.

Sa komt profesije allinich ta libben en effektiviteit as it berjocht kin wurde keppele oan in datum yn 'e skiednis fan' e kristlike tiid. Dit is wat de ynspiraasje fan 'e Hillige Geast fan God yn Jezus Kristus my talitte te realisearjen. Ek, mei ik

ferklearje dit " *lytse boek, iepen* ", befêstigje de ferfolling fan it godlike plan oankundige yn Rev.5: 5 en 10: 2.

Wat syn arsjitektuer oanbelanget, beslacht de Apokalypse-fisy de tiid fan it kristlike tiidrek tusken it ein fan 'e apostoalyske tiid, om 94 hinne en it ein fan it sânde millennium, dat de definitive weromkomst fan Jezus Kristus yn 2030 sil opfolgje. It dielt dêrom mei Daniël haadstikken 2, 7, 8, 9, 11 en 12 oersjoch fan it kristlike tiidrek. Foar kristenen is de haadlear dy't út 'e stúdzje fan dit boek krigen wurdt, de krúsiale datum fan 'e maitiid fan 1843 fêststeld troch Dan.8:14, mar ek fan 'e hjerst fan 1844 wêryn't de proef fan it leauwe einige. It wie wer fan 'e hjerst fan 1844 ôf dat God de fûneminten fan it Sânde-dei Advintistyske leauwen lei. Dizze twa datums binne sa wichtich dat God se sil brûke om syn fisy fan Iepenbiering te strukturearjen. Om de wearde fan dizze twa tichte datums folslein te begripen, moatte wy relatearje oan 1843 it begjin fan in test fan leauwen foar it profetyske wurd. De earste geastlike slachtoffers foelen op dizze datum troch harren ferachtlike ôfwizing fan William Miller syn earste Advintistyske oankundiging. Mar de tiid fan proef biedt harren in twadde kâns mei de twadde oankundiging fan it weromkommen fan Jezus foar 22 oktober 1844. Op 23 oktober einiget it proses en kin Gods oardiel sa formulearre en iepenbiere wurde. De kollektive test is foarby, mar yndividuele bekearing is noch mooglik. Boppedat observearje Advintisten yn feite allegear de Romeinske sneinsrêst dy't noch net identifisearre is as in sûnde. En de sabbat wurdt stadichoan oannommen troch Advintisten yndividueel, sûnder dat syn grutte rol wurdt realisearre troch alle Advintisten. Dizze redenearring liedt my foar it ein fan it falske protestantske leauwen, de datum fan maitiid 1843 en foar it begjin fan Advintisme, seinge troch God, de hjerstdatum fan 23 oktober 1844. Al, ûnder de Hebreeërs, wiene maitiid en hjerst ferbûn troch it jaan fan festivals dy't diametraal tsjinoerstelde komplementêre tema's fierden; de ivige gerjochtichheid fan it fermoarde "lam " fan it "peaske" fan 'e maitiid, oan 'e iene kant, en it ein fan 'e sûnde fan 'e " bok " fermoarde foar "de dei fan fersoening" fan sûnden, fan 'e hjerst, fan earne oars . De twa religieuze feesten fûnen har ferfolling yn it Peaske fan it jier 30 wêryn de Messias Jezus syn libben joech. De maitiid fan 1843 en 22 oktober 1844 binne ek keppele yn betsjutting, om't it doel fan 'e test fan it leauwe is om " *in ein oan sûnde te meitsjen* " neffens Dan.7:24; dat wat de odious praktyk fan 'e wyklikse rêst op' e earste dei útmakket, wylst God it foar de sânde ornearre hat dy't er sels foar dit gebrûk hillige hat, fan 'e ein fan 'e earste wike fan 'e ierdske skepping; yn 2021, 5991 jier foar ús.

Wy kinne ek favoarearje de datum fan it beslút fan Daniël 8:14 dy't definiearret de datum fan maitiid 1843. Om rjochtfeardigje dizze kar, wy moatte beskôgje dat dit momint snijt alle relaasjes oprjochte oant dan tusken God en syn skepsels; God dy't sûnt dizze datum in definitive seleksje hat ûndernommen op twa opienfolgjende Advintistyske oankundigingen. Fan 'e maitiid fan 1843 ôf wie de sabbat klear, mar God soe it pas yn 'e hjerst fan 1844 oan 'e winners fan 'e test jaan, as in sillich en hillich teken dat se oan him hearden, yn oerienstimming mei de bibelske lear fan Eze.20:12-20, lykas wy earder seagen.

Yn dit boek, haadstik 5 hat as doel om ús te herinnerjen dat sûnder de oerwinning sa djoer betelle troch Jezus Kristus, " *it Lam fan God* ", alle godlike help, alle iepenbiere ljocht soe ûnmooglik west hawwe, en dêrom, gjin siel minske koe net wêze bewarre. Syn profetysk ljocht rêdt syn útkarden safolle as syn frijwillich akseptearre krusiging. Leauwe yn syn offer rekkenet ús syn " *ivige gerjochlichheid* " neffens Dan.7:24, mar syn Iepenbiering ferljochtet ús paad en lit ús de geastlike fallen sjen dy't troch de duvel set binne, om ús te dielen syn skriklike lot. Yn dit gefal nimt heil in konkrete foarm.

Hjir is in foarbyld fan dizze subtile trappen. De Bibel wurdt mei rjocht besjoen en beskôge as it skreaune Wurd fan God. Dizze wurden waarden lykwols skreaun troch manlju ûnderdompele yn 'e kontekst fan har tiid. As God lykwols net feroaret, feroaret syn fijân de duvel, de satan, opportunêr syn strategy en gedrach nei Gods útkarden, oer de tiid. Dit is de reden wêrom't de duvel optreedt as in " *draak* " byld fan syn iepen ferfolgjende oarloch, yn syn tiid, mar allinich foar dy tiid, koe Johannes yn 1John 4:1 oant 3 ferklearje: " *Leafste, leau net yn alle geast; mar test de geasten oft se út God binne, hwent in protte falske profeten binne yn 'e wrâld útgien. Herken de Geast fan God hjiryn: elke geast dy't bekend dat Jezus Kristus yn it fleis kommen is, is fan God; en elke geast dy't Jezus net bekend is net fan God, it is dy fan 'e antykrist, fan waans komst jo heard hawwe, en dy't no al yn 'e wrâld is.* »Yn syn wurden spesifisearret Johannes " *kom yn it fleis* " allinich om Kristus te identifisearjen út syn eachtsjûge tsjûgenis. Mar syn befêstiging " *elke geast dy't bekend dat Jezus Kristus yn it fleis komt is fan God* " hat syn wearde ferlern sûnt de kristlike religy foel yn ôffal en sûnde fan 7 maart 321, troch it ferlitten fan 'e praktyk fan' e wiere sabbat fan 'e wiere sânde dei hillige by God. De praktyk fan sûnde, oant 1843, fermindere de wearde fan " *bekennen fan Jezus Kristus kommen yn it fleis* " en sûnt dyselde datum hat it it fan alle wearde ôfnommen; de lêste fijannen fan Jezus Kristus bewoare dat **se syn "namme** " brûke, lykas hy yn Matt.7:21 oant 23 oankundige: " *Net elkenien dy't tsjin my seit: Hear, Hear, sil it keninkryk fan 'e himelen yngean, mar allinich hy dy't de wil fan myn Heit dy't yn 'e himel is. In protte sille dy deis tsjin my sizze: Hear, Hear, hawwe wy net yn **jins namme profetearre** ? Hawwe wy **troch jo namme** gjin demoanen útdreaun ? En hawwe wy net folle wûnders dien **troch jo namme** ? Dan sil ik iepentlik tsjin harren sizze: Ik haw **dy noait kend, gean fuort fan my, jim dy't ûngerjuchlichheit dogge.** " **Nea bekend** "! Dizze " wûnders " waarden dêrom dien troch de duvel en syn demoanen.*

De Apokalyps yn gearfetting

Yn 'e prolooch fan haadstik 1, it begjin fan syn glorieuze Iepenbiering, presintearret de Geast ús it menu fan it taret feest. Dêr fine wy it tema fan 'e oankundiging fan 'e glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus, organisearre al yn 1843 en 1844, om it universele en benammen Amerikaansk protestantske leauwe te testen; dit tema is omnipresent: fers 3, *Want de tiid is tichtby* ; fers 7, *sjuch, hy komt mei de wolken ...* ; fers 10, *Ik waard nommen troch de Geast op 'e dei fan' e Hear en ik hearde **efter my** in lûde stim as it lûd fan in trompet* . Ferfierd troch de Geast fynt Johannes himsels op 'e dei fan' e glorieuze weromkomst fan Jezus, de *dei fan 'e Hear* , " *grutte en eangstige dei* " neffens Mal.4:5, en hy hat **efter him** it histoaryske ferline fan it kristlike tiidrek. presintearre ûnder it symboal fan sân

nammen liend út *sân stêden yn Azië* (it hjoeddeiske Turkije). Dan, lykas yn Daniël, de trije tema 's *fan brieven, segels en trompetten* sille dekke it hiele kristlike tiidrek parallel, mar elk fan harren is ferdielt yn twa haadstikken. Detaillearre stúdzje sil útwize dat dizze ferdieling plakfynt op 'e pivotale datum fan 1843 fêststeld yn Dan.8:14. Binnen elk tema, berjochten oanpast oan de geastlike noarmen fêststeld yn Daniël, foar de rjochte eras, markearje 7 mominten fan de tiid bedutsen; 7, it oantal godlike **hilliging** dy't tsjinnet as syn " *segel* " en dat sil wêze it tema fan Rev.7.

De útlis dy't komt, waard nea effektyf makke, om't it begryp fan tiid allinich iepenbiere wurdt troch de betsjutting fan 'e nammen fan 'e "sân tsjerken" oanhelle yn it earste haadstik. Yn it tema fan de brieven, fan Openb. 2 en 3, fine wy gjin krektens yn 'e foarm: "de earste ingel, de twadde ingel ... ensfh. » ; lykas it gefal sil wêze mei " *de segels, de trompetten en de sân lêste pleagen fan 'e grime fan God* ." Op dizze manier koene guon leauwe dat de berjochten, echt en letterlik, rjochte wiene oan kristenen dy't yn dizze stêden fan it âlde Kappadosië, fan it hjoeddeiske Turkije wennen. De folchoarder wêryn't de profesije dizze stedsnammen presintearret, folget gronologysk de folchoarder wêryn't religieuze histoaryske feiten yn it hiele kristlike tiidrek folbrocht waarden. En it is neffens de iepenbieringen dy't al krigen binne troch it boek Daniël, dat God it karakter definiearret dat er oan elke tiidrek jout troch de betsjutting fan 'e namme fan syn stêd. Opfolgjend wurdt de iepenbiere folchoarder as folget oerset:

1- *Efeze* : betsjutting: lansearring (dy fan 'e gearkomste of hillichdom fan God).

2- *Smyrna* : betsjutting: mirre (aangename geur en balsemjn fan de deaden foar God; Romeinske ferfolgingen fan de trouwe útkarden tusken 303 en 313).

3- *Pergamon* : betsjutting: oerhoer (sûnt it ferlitten fan 'e sabbat op 7 maart 321. Yn 538, it pauslike rezjym fêstige religieus formalisearre de rest fan 'e earste dei omneamd Snein).

4- *Thyatira* : betsjutting: grouwel en stjerlik lijen (wiist de tiid fan 'e protestantske Reformaasje oan dy't de diabolyske aard fan it katolike leauwen iepenlik oan de kaak stelde; tiid oangeande de 16e ^{ieu} doe't tanksij meganysk printsjen de fersprieding fan 'e Bibel begunstigd waard).

5- *Sardis* : dûbele en tsjinoerstelde betsjuttingen: krampeftige en kostbere stien. (It ûntbleatet it oardiel dat God de test fan it leauwe fan 1843-1844 draacht: de krampende betsjutting giet it om it ôfwisde protestantske leauwen: "Jo binne *dea* ", en de kostbere stien wiist de útkarde winners fan 'e test oan: " *se sille mei rinne my yn wite klean om't se weardich binne* . ")

6- *Philadelphia* : betsjutting: Broederlike leafde (de kostbere stiennen fan *Sardis* binne sûnt 1863 sammele yn 'e Sânde-dei Advintistyske ynstelling; it berjocht wurdt takend foar it jier 1873 definiearre troch Dan.12:12. Sillich op dit stuit, sy is lykwols warskôge foar it risiko dat *de kroan "nommen"* wurdt).

7- *Laodicea* : betsjutting: minsken beoardielje: " *net kâld noch waarm, mar lauw* " (it is *Philadelphia* dy't " *syn kroan nommen* " hat: " *Jo binne ûngelokkich, ellinde, earm, blyn en neaken* ". De ynstelling hie it net foarsteld dat it soe wurde hifke en hifke, tusken 1980 en 1994, troch in test fan leauwen identyk oan dy dy't

har pioniers fan 1844 har godlike segen fertsjinne: yn 1994 foel de ynstelling, mar it berjocht gie troch troch ferspraat Advintisten dy't God identifisearret en selekteart troch harren leafde foar syn iepenbiere profetyske ljocht, en troch de sêftmoedige en ûnderdanige natuer dy't de wiere learlingen fan Jezus Kristus yn alle ieuwen karakterisearret).

" *Yn 'e fuortsetting* " fan ierdske tiid dy't einige mei de glorieuze weromkomst fan Kristus God, Apo.4 sil byld troch it symboal fan "24 troanen", in sêne fan himelske oardiel (yn 'e himel) *dêr't* God sil bringe byinoar syn útkarden sadat 'se oardielje de goddeleaze deaden. Parallel mei Rev.20 beslacht dit haadstik de "tûzen jier" fan it sânde millennium. Ferklearring: wêrom 24, en net 12, troanen? Fanwege de ferdieling fan it kristlike tiidrek yn twa dielen op de datums 1843-1844 fan it begjin en it ein fan de test fan it leauwe fan de tiid.

Dan, as in wichtige kant, Rev.5 sil markearje it belang fan it begripen fan it boek fan profetieën; dat sil mooglik makke wurde allinne troch de oerwinning krigen troch ús godlike Hear en Ferlosser Jezus Kristus.

De tiid fan it kristlike tiidrek wurdt wer ûndersocht yn Openb.6 en 7 ûnder de blik fan in nij tema; dat fan 'e "sân segels". De earste seis sille de haadrolspilers op it toaniel presintearje en de tekens fan 'e tiid dy't de beide dielen fan 'e ferdieling fan 'e kristlike tiid karakterisearje: oant 1844, foar Apo.6; en út 1844, foar Apo.7.

Dan komt it tema fan " *trompetten* " dy't warskôgingsstraffen symbolisearje foar de earste seis fan Iepenbiering 8 en 9, en definitive straf, foar " *de sânde trompet* ", altyd apart, yn Iepenbiering 11:15 om 19.

Efter Apo.9 rjochtet Apo.10 de tiid fan 'e ein fan 'e wrâld op, dy't de geastlike situaasje opropt fan 'e twa grutte fijannen fan Jezus Kristus dy't bewearde dat se him binne: it katolike leauwen en it protestantske leauwen, tegearre mei offisjele Advintisme fallen sûnt 1994. Haadstik 10 slút it earste diel fan 'e iepenbieringen fan it boek. Mar wichtige haadûnderwerpen sille wurde behannele en ûntwikkele yn 'e haadstikken dy't folge.

Sa sil Apo.11 it oersjoch fan it kristlike tiidrek wer opfange en benammen de wichtige rol fan 'e Frânske revolúsje ûntwikkele, waans fêststelde nasjonale ateïsme troch God brûkt wurdt, ûnder de symboalyske namme fan "it bist dat út 'e djipste opkomt", ta ferneatigje de macht fan it katolike rezjym fan " *it bist dat opkomt út 'e see* ", yn Ieb.13:1. Universele religieuze frede, neamd yn Apo.7, sil dus wurde krigen en notearre yn 1844. Dan, nimme dit revolúsjonêre ^{rezjym} as in byld fan 'e driigjende Tredde Wrâldoarloch of "6e trompet" fan Apo.9:13, *dy't* de wiere foarmje " *twadde wee* " troch de oankundiging fan Iepenbiering 8:13, wurdt it lêste tema fan 'e " *sânde trompet* ", dat wurdt berikt troch it weromkommen yn 'e hearlikheid fan Jezus Kristus, presintearre.

Yn Rev.12 presintearret de Geast ús in oar oersjoch fan it kristlike tiidrek. Hy foltôget syn ynformaasje, benammen oer de situaasje fan 'e duvel en syn angelyske oanhingers. Hy leart ús dat nei syn oerwinning op it krús, yn 'e himelske namme fan *Michael* al oanhelle yn Dan.10:13, 12:1, de namme dy't hy yn 'e himel droech foar syn minsklike ynkarnaasje yn Jezus, ús Hear de himel fan har reinige kweade oanwêzigens en dat se foar altyd de tagong ferlern hawwe ta de himelske dimensjes makke troch God. Hjir is wat goed nijs! De oerwinning fan

Jezus hie lokkige himelske gefolgen foar ús himelske bruorren ferlost fan 'e fersikingen en tinzen fan demoanen. Se binne sûnt dizze útsetting beheind ta ús ierdske diminsje, wêr't se mei de ierdske fijannen fan God fermoarde wurde, yn 2030 by de glorieuze weromkomst fan Kristus God. Yn dit oersjoch ferbyldet de Geast de opienfolgingen fan 'e " *draak* " en de " *slang* " dy't respektivelik de twa strategyen fan 'e bestriding fan' e duvel oanwize: iepen oarloch, fan oankundige keizerlike of pauslike Rome, en de ferrifeljende religieuze ferlieding fan 'e Romeinske Fatikaanpaus, ûntmaskerd, hast humanistysk. Yn subtile bylden liend út 'e ûnderfiningen fan' e Hebreeërs, " *de ierde iepenet de mûle* " om de pauslike agresje fan 'e katolike kompetysjes op te slikken. As wy krekt sjoen hawwe, sil it wurk útfierd wurde troch de Frânske ateïstyske revolúsjonêren. Mar it sil ek begûn wurde troch de protestantske troepen fan in agressyf, oarlochsich falsk kristendom. It oersjoch sil einigje mei de fermelding fan " *de rest fan it neiteam fan 'e frou* ". De Geast jout dan syn definysje fan 'e wiere hilligen fan' e lêste tiid: " *Dit is de trochsettingsfermogen fan 'e hilligen dy't de geoaden fan God hâlde en it tsjûgenis fan Jezus behâlde* ". De Geast wiist yn dizze termen dejingen oan dy't, lykas ik, fêsthâlde oan syn profetyske Iepenbiering en gjinien it fuorthelje litte, sammelje oant it ein, de pearls jûn troch de himel.

Haadstik 13 presintearret de twa aggressive religieuze fijannen dy't it kristlike leauwen drage. As sadanich ferbyldet hy se, troch twa " *beesten* ", wêrfan de twadde ûntstie út 'e earste, lykas suggerearre troch de relaasje fan 'e wurden " *see en ierde* " út it ferhaal fan Genesis dy't se definiearje yn dit haadstik 13. De earste hannele foardat 1844 en de twadde sil pas ferskine yn it lêste jier fan 'e ierdske tiid, en markearret dêrmei it ein fan' e tiid fan genede oanbean oan minsken. Dizze twa " *beesten* " binne foar de earste katolyk, de memmetsjerke, en foar de twadde de protestantske grifformearde tsjerken dy't derút kamen, har dochters.

Beslút allinnich it twadde diel fan it kristlike tiidrek sûnt 1844, Ieb 14 ropt de trije berjochten fan sânde-dei Advintistyske wierheden op foar ivige omstannichheden: de gloarje fan God dy't it restaurearjen fan de praktyk fan syn hillige sabbat easket, syn feroardieling fan it roomsk-katolisisme, en syn feroardieling fan it protestantisme dy't syn snein eare, dy't hy oantsjut as in " *teken* " fan 'e minsklike en diabolyske autoriteit fan sawol keizerlik as pauslik Rome. As de tiid fan 'e tariedende missy einiget, opienfolgjend, mei de ferrassing fan' e útkarde hilligen ôfbylde troch " *de rispinge* ", en de ferneatiging fan 'e opstannige leararen en alle ûnleauwigen, aksjes ôfbylde troch " *de vintage* ", sil de ierde wer wurde de " *ôfgrûn* " fan 'e earste dei fan' e skepping, ûntslein fan alle foarmen fan ierdske libben. It sil lykwols " *tûzen jier* " yn libben bliuwe, in ynwenner fan kar, Satan, de duvel sels, wachtsjend op syn ferneatiging by it lêste oardiel, lykas alle oare rebellen en ingels.

Rev.15 rjochtet him op de timing fan it ein fan proeftiid.

Iepenbiering 16 ûntbleatet " *de sân lêste pleagen fan 'e grime fan God* " dy't, nei it ein fan 'e tiid fan 'e proeftiid, de lêste ûnleauwige rebellen slaan dy't hieltyd agressiver wurde, oant it punt dat se de dea fan' e waarnimmers fan 'e rjochtfearde godlike sabbat foar de sânde pest.

Rev.17 is folslein wijd oan 'e identifikaasje fan' e "grutte hoer" neamd "*Babylon de Grutte*". It is yn dizze termen dat de Geast de "*grutte stêd*" keizerlik en pauslik Rome oanwiist. Gods oardiel oer har wurdt dus dúdlik iepenbiere. It haadstik kundiget ek har takomst oardiel en ferneatiging troch fjoer oan, om't it Laam en syn trouwe útkarden har oerwinne.

Iepenbiering 18 rjochtet him op 'e tiid fan' e "*rispinge*" of straf fan "*Babylon de Grutte*".

Iepenbiering 19 ferbyldet de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus en syn konfrontaasje mei de skriklike ierdske rebellenmacht.

Rev.20 rjochtet de tiid fan 'e tûzen jier fan' e sânde millennium hiel oars belibbe, yn 'e himel troch de útkarden, en op' e desolate ierde, yn isolemint troch de satan. Oan 'e ein fan 'e tûzen jier sil God it lêste oardiel organisearje: de ferneatiging troch himelske en ûndergrûnske ierdske fjoer fan alle ierdske minsklike en himelske ingelrebellen.

Apo.21 ferbyldet de gloarje fan 'e Gearkomste foarme troch it sammeljen fan' e útkarden ferlost troch it bloed fan Jezus Kristus. De folsleinsens fan 'e útkarden wurdt yllustrearre troch fergelikingen mei wat de ierde it kostberste biedt foar manlju: goud, sulver, pearls en kostbere stiennen.

Apo.22 ropt yn byld de weromreis op nei it ferlerne Eden, fûn en ynstallearre foar ivichheid op 'e ierde fan sûnde, regenerearre en omfoarme ta de universele troan fan' e ienige grutte God, skepper, wetjouwer en ferlosser dy't oer al syn universums dominearret mei syn ierdske ferlost.

Hjir einiget dit rappe oersjoch fan it boek Iepenbiering, wêrfan de detaillearre stúdzje sil befêstigje en fersterkje wat krekt is sein.

Ik foegje dizze heul geastlike ferklearring ta dy't de ferburgen redenearring fan Gods geast iepenbieret. Hy leveret ûnferwachte berjochten troch subtile oanwizings dat de Bibel ús sil ferljochtsje. Troch te folgjen, yn 'e bou fan' e Apokalyps, deselde prosessen dy't hy brûkte foar de bou fan syn iepenbieringen jûn oan Daniël, befêstiget God dat hy "net feroaret" *en dat hy "ivich itselde"* sil wêze. Ek fûn ik yn 'e Apokalyps deselde metoade om trije tema's parallel te meitsjen, dy't de "*brieven oan 'e gearkomsten*", de "*segels*" en de "*trompetten*" binne. Neffens Apo.5, wêr't de Apokalyps ôfbylde wurdt troch in boek sletten troch "*sân segels*", sil allinich de iepening fan it "*sânde segel*" tagong ta it bewiis autorisearje dat yn haadstikken 8 oant 22, de ynterpretaasjes en de fertochten sil befêstigje opwekke troch de stúdzje fan haadstikken 1 oant 6. Haadstik 7 is dêrom de kaai foar it yngean yn it begryp fan 'e ûntdutsen mystearjes. En wês net fernuvere, want it tema is krekt de sabbat, dy't sûnt 1843 al it ferskil makke hat tusken wiere en falske hilligens. Wy fine dêrom yn Apo.7, de grutte wierheid dy't de protestantske religy yn 'e maitiid fan 1843 riedselde. Apokalyps sil allinich dizze fûnemintele lear befestigje dy't oan Daniël iepenbiere is. Mar foar Advintisme, dat op dizze datum as oerwinner ûntstie, sil de Apokalyps foar 1994 iepenbierje, in test dy't it op syn beurt sil siftje. Dit nije ljocht sil, nochris, "*opnij*", meitsje "*it ferskil tusken dyjingen dy't tsjinje God en dyjingen dy't net tsjinje him*", of mear.

Diel twa: de detaillearre stúdzje fan 'e Apokalypse

Iepenbiering 1: Prolooch - De weromkomst fan Kristus - it advintistyske tema

De presentaasje

Vers 1: " *Iepenbiering fan Jezus Kristus, dy't God him joech om syn tsjinstfeinten-slaven de dingen te sjen dy't fluch barre moatte, en dy't hy bekend makke, troch syn ingel te stjoeren, nei syn tsjinstfeint Johannes, ...* ".

Johannes, de apostel dy't Jezus leaf hie, is de depot fan dizze godlike Iepenbiering dy't hy krijt fan 'e Heit yn' e namme fan Jezus Kristus. Johannes, yn it Hebrieusk "Johan", betsjut: God joech; en it is ek myn foarnamme. Sei Jezus net: " *Aan wa't hat, sil jûn wurde* "? Dit berjocht wurdt " *jûn* " troch " *God* " de Heit, dêrom mei ûnbeheinde ynhâld. Om't Jezus Kristus sûnt syn opstanning syn godlike attributen opnij hat, en it is as in himelske Heit dat hy, út 'e himel, kin hannelje yn it foardiel fan syn tsjinstfeinten of mear krefter syn "slaven " . Sa't it sprekward seit, "forwarned is forearmed." God is fan dizze miening en hy bewiist it, troch oan syn tsjinstfeinten iepenbieringen oer de takomst te rjochtsjen. De útdrukking " *wat moat fuortendaliks barre*" kin ferrassend wêze as wy witte dat it berjocht waard jûn yn 94 AD en dat wy no binne yn 2020-2021, de tiid dat dit dokumint waard skreaun. Mar troch syn berjochten te ûntdekken, sille wy begripe dat dit " prompt » kriget in letterlike betsjutting, om't harren ûntfangers eigentiids sille wêze mei de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus. Dit tema sil wêze yn 'e omnipresent Iepenbiering, om't Iepenbiering is rjochte oan' e lêste "Advintisten" selektearre troch God, troch leauwen oantoand yn in lêste test boud op de gegevens fan Rev.9: 1-12, dy't behannelet it tema fan 'e " *fiifde trompet* ". Yn dit haadstik sitearje fersen 5 en 10 in profetyske perioade fan " *fiif moannen* " ferkeard ynterprearre oant my. Yn myn stúdzje fan it ûnderwerp hat dizze doer in nije datum bepaald om it weromkommen fan Jezus foar 1994 oan te kundigjen, it echte jier 2000 fan 'e wiere berte fan Kristus. Dizze test fan it leauwen hat foar de lêste kear it offisjele Advintisme hifke, dat lulk en formalistysk wurden is, en dat tariede om in pakt oan te gean mei dyjingen dy't God yn syn Apokalyps as syn fijannen iepenbieret. Sûnt 2018 haw ik de datum fan 'e wirklike weromkomst fan Jezus Kristus bekend en it is net basearre op gegevens fan 'e profesjen fan Daniël en Iepenbiering, wêrfan de kwantifisearre durations allegear waarden folbrocht troch it ferfoljen fan har siftingsrol op 'e beneamde tiden. De wiere weromkomst fan Jezus kin wurde begrepen út it Genesis account, leauwe dat de sân dagen fan ús wiken binne boud op it byld fan 'e 7,000 jier fan it hiele plan ûntwurpen troch God, te elimineren sûnde en sûnders, en bring yn syn ivichheid syn leafste útkarden selektearre yn 'e earste 6000 jier. Lykas de proporsjes fan it Hebrieuske hillichdom of tabernakel, bestiet de tiid fan 6000 jier út trije tredde fan 2000 jier. It begjin fan 'e lêste tredde waard markearre, op april 3, 30, troch de fersoenjende dea fan ús Ferlosser Jezus Kristus. In Joadske kalinder befêstiget dizze datum. It weromkommen is dêrom ynsteld foar maitiid 2030, 2000 jier letter. Wittende dat de weromkomst fan Kristus foar ús is, sa tichtby, it wurd " prompt " » fan 'e wurden fan Jezus is folslein rjochtfeardige. Sa bleau it boek Iepenbiering, hoewol't it troch de ieuwen hinne bekend en lêzen bleaun, sletten, beferzen, fersegele, oant de tiid fan 'e ein, dy't ús generaasje oanbelanget.

Vers 2: "... *dy't it wurd fan God tsjûge en it tsjûgenis fan Jezus Kristus, alles wat hy seach* ."

Johannes tsjûget dat hy syn fyzje fan God krige. In fisy dy't it tsjûgenis fan Jezus Kristus foarmet, dy't Rev.19:10 definiearret as " *de geast fan profesije* ". It

berjocht is basearre op ôfbyldings " *sjoen* " en wurden heard. Jehannes waard ôfskuord fan ierdske ûngemakken troch de Geast fan God dy't him iepenbiere yn bylden de grutte tema's fan de godstsjinstige skiednis fan it kristlike tiidrek; it sil einigje mei syn glorieuze en formidabele weromreis foar syn fijannen.

Vers 3: " *Sillik is hy dy't de wurden fan 'e profesije lêst en harket, en hâldt de dingen dy't dêryn skreaun binne! Want de tiid is tichtby .* "

Ik nim foar mysels it diel dat oan my komt, de saling foar " *hy dy't lêst* " de wurden fan 'e profesije, om't de Heare it tiidwurd lêzen in kreative logyske betsjutting jout. Hy jout de útlis yn Jes.29:11-12: " *Alle iepenbiering is foar jo as de wurden fan in fersegele boek dat jûn wurdt oan in man dy't lêze kin, sizzende: Lês dit! En wa antwurdet: ik kin net, want it is fersegele; of as in boek dat men jout oan in man dy't net kin lêze, sizzende: Lês dit! En wa antwurdet: ik wit net hoe ik moat lêze .* " Fers 13, dat folget, ûntbleatet de oarsaak fan dit ûnfermogen: " *De Heare sei: As dit folk nei my komt, earje se my mei har mûle en mei har lippen; mar syn hert is fier fan my, en de eangst dy't er foar my hat is mar in foarskrift fan minsklike tradysje .* De term " *fersegele* " of fersegele beskriuwt it aspekt fan 'e Apokalyps, ûnlêsber omdat it fersegele is. It is dêrom om it folslein te iepenjen en te ûntsegeljen dat ik, in oare Jehannes fan 'e lêste tiid, troch God roppen waard; dit sadat al syn wiere útkarden " *harkje en hâlde* " de wierheden iepenbiere yn 'e wurden en bylden fan 'e profesije. Dizze tiidwurden betsjutte "om te begripen en yn praktyk te bringen". Yn dit fers warskôget God syn útkarden dat se, fan ien fan har bruorren yn Kristus, " *dejinge dy't lêst* ", it ljocht sille ûntfange dat de mystearjes fan 'e profesije ferklearret, sadat se op har beurt bliid wêze kinne en syn lear sette yn 'e praktyk. Lykas yn 'e tiid fan Jezus sil leauwe, fertrouwen en dimmenens dêrom nedich wêze. Troch dizze metoade sift en ferwideret God minsken dy't te grutsk binne om te learen. Dat, ik sis tsjin de keazen: "Ferjit de minske, dizze lytse offisjele oersetter en stjoerder, en sjoch nei de wiere skriuwer: de Almachtige God Jezus Kristus."

Vers 4: " *Johannes oan 'e sân tsjerken dy't yn Azië binne: Genade foar jo en frede fan Him dy't is, en dy't wie, en dy't komme sil, en fan 'e sân geasten dy't foar syn troan binne ...* "

De fermelding fan " *sân gearkomsten* " is fertocht, omdat de *gearkomste* mei in haadletter A is, ien, ivige. " *Sân gearkomsten* " wiist dêrom needsaaklikerwize de ferienige *gearkomste* fan Jezus Kristus yn sân markearre en opienfolgjende tiidrekken. It ding sil befêstige wurde en wy witte al dat God it kristlike tiidrek ferdielt yn 7 bepaalde tiden. De ferwizing nei Azië is nuttich en rjochtfearde, om't de nammen dy't yn fers 11 presintearre binne dy fan stêden binne dy't yn Lyts-Aazje besteane, yn it âlde Anatoalje yn it westen fan it hjoeddeiske Turkije. De Geast befêstiget al de limyt fan Jeropa en it begjin fan it Aziatyske kontinint. Mar it wurd *Azië*, lykas it wurd *Anatolia*, ferberget in geastlik berjocht. Se bedoele: **opkommende sinne** yn it Akkadysk en Gryksk, en suggerearje dus it kamp fan God dat Jezus Kristus besocht, de " *opkommende sinne* ", yn Lukas 1:78-79: " *Tanksy de yngewanten fan 'e genede fan ús God, yn troch deugd dêr't de opkommende sinne ús fan boppen besocht hat, om ljocht te jaan oan dyjingen dy't yn tsjuster en yn it skaad fan 'e dea sitte, om ús stappen op 'e wei fan 'e frede te rjochtsjen.* » Hy is ek de " *sinne fan gerjochtichheid* " fan

Mal.4:2: " Mar foar jimme dy't myn namme freze, sil *de sinne fan gerjochtichheid* opkomme , en genêzing sil ûnder syn wjukken wêze; do silst útgean en springe as keallen út in stâl. " De formule fan 'e groetnis komt oerien mei de brieven dy't kristenen yn 'e tiid fan Johannes útwiksele. God wurdt lykwols oanwiisd troch in nije útdrukking, oant no ta ûnbekend: " *fan him dy't is, dy't wie en dy't komme sil* ". Dizze útdrukking wjerspegelet allinich, yn 'e oarspronklike Grykske taal en oare oersettingen, de betsjutting fan 'e Hebrieuske namme fan God: "YaHWÉH". It is it tiidwurd "wêze" ferfetsje yn 'e tredde persoan iental yn 'e ûnfolsleine tiid fan it Hebrieusk. Dizze tiid neamd ûnfolslein sprekt it folbrochte út dat yn 'e tiid útwreidet, om't de hjoeddeiske tiid net bestiet yn 'e Hebrieuske konjugaasje. " *en wa komt* ", befêstiget fierder it tema fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus, Advintisme. De iepening fan it kristlike leauwen foar heidenen wurdt sa befêstige; foar harren past God syn namme oan. Dan ferskynt in oare nijichheid om de Hillige Geast oan te wizen: " *de sân Geasten dy't foar syn troan binne* ". Dit sitaat sil ferskine yn Rev.5:6. It nûmer 7 jout hilliging oan, yn dit gefal, dy fan 'e godlike Geast dy't yn syn skepsels útgetten is, dus " *foar syn troan* ". Yn Rev.5:6 is it " *slachte laam* " ferbûn mei dizze symboalen, de profesje befêstiget dus de godlike almacht fan Jezus Kristus. De " *sân geasten fan God* " wurde symbolisearre troch " *de sân-takke kandelaar* " fan 'e Hebrieuske tabernakel dy't Gods heilsplan profetearret. Syn programma wie dus dúdlik sketst. Sûnt Adam, 4000 jier, en troch syn dea fergoedet Jezus de sûnden fan 'e útkarden op 3, 30 april, skuort hy sa de sluiers fan 'e sûnde en iepenet tagong ta de himel foar de útkarden ferlost yn 'e lêste twa tûzen fan 'e seistûzen jier programmearre hwent de seleksje fen 'e útkarden dy't, oant de ein fen 'e wrâld, ferspraat binne ûnder de folken fen 'e hiele ierde.

Vers 5: " *...en fan Jezus Kristus, de trouwe tsjûge, de earstberne fan 'e deaden, en de foarst fan 'e keningen fan 'e ierde! Oan Him dy't ús leaf hat, dy't ús troch syn bloed fan ús sûnden ferlost hat* .

De namme " *Jezus Kristus* " is keppele oan it ierdske ministearje dat God kaam om op ierde te folbringen. Dit fers docht ús tinken oan syn wurken foltôge om ferlossing te krijen troch genede dy't hy allinich oan syn útkarden biedt. Yn syn perfekte trou oan God en syn wearden wie Jezus " *de trouwe tsjûge* " foarsteld as it model om te imitearjen, oan syn apostels en learlingen fan alle tiden, ynklusyf ús. Syn dea waard profetearre troch de dea fan it earste dier dat fermoarde waard om de skamte fan Adam en Eva nei har sûnde oan te setten. Troch him wie hy dus yndie de " *earstberne fan 'e deaden* ". Mar hy is ek, fanwegen syn godlik belang, syn dea allinnich hie de effektiviteit en macht te feroardieljen de duvel, sûnde en sûnders. Hy bliuwt de " *earstberne* " boppe alle "earstberne" yn 'e religieuze skiednis. It wie yn it tinken oan syn dea, nedich om de sûnde fan syn útkarden te ferlossen, dat God alle " *earstberne* " minsken en bisten fan it opstannige Egypte, it byld fan 'e sûnde, deade hat om syn Hebrieusk folk te " *ferlosse* " *fan slavernij*, al in symboal en byld fan " *sûnde* ". As de " *earstberne* ", heart it geastlike berterjocht by him. Troch himsels te presintearjen as " *prins fan 'e keningen fan 'e ierde* " wurdt Jezus in tsjinstfeint fan syn ferlosten. De " *keningen fan 'e ierde* " binne dejingen dy't syn keninkryk yngeane, ferlost troch syn bloed; hja scille de fornijde ierde ervje. It is in ferrassend ding

om it nivo fan dimmenens, begrutsjen, freonskip, bruorskip en leafde te ûntdekkjen fan himelske wêzens dy't trou bleaun binne oan 'e godlike noarmen fan it himelske libben. Op ierde woske Jezus de fuotten fan syn apostels, wylst hy befêstige dat hy " *de Master en de Hear* " is. Yn 'e himel sil hy ivich " *de prins* " fan har " *keningen* " wêze. Mar " *keningen* " sille ek tsjinstfeinten fan har bruorren wêze. Ek, troch himsels de titel fan " *prins* " te jaan, set Jezus himsels op it nivo fan 'e duvel, syn tsjinstanner en fersleine konkurrint, dy't hy neamt, " *de prins fan dizze wrâld* ". De ynkarnaasje fan God yn Jezus waard motivearre troch it oantlit ta oantlit fan 'e twa " *foarsten* "; it lot fan 'e wrâld en dat fan har skepsels hinget ôf fan 'e krêft fan 'e grutte oerwinner Jezus Michael YaHWéH. Mar Jezus hat syn oerwinning mar foar in part oan syn godheid te tankjen, om't er op gelikense betingsten tsjin de duvel fochten, yn in lichem fan fleis identyk oan ús, 4000 jier nei de striid dy't ferlern wie troch de earste Adam. Syn steat fan geast en syn fêststelling om te winnen om syn útkarden allinnich te rêden joegen him syn oerwinning. Hy iepene it paad foar syn útkarden en liet sjen dat in fûleindich " *lam* " " *de wolven* " kin ferslaan dy't fleis en geasten fersoargje, mei help fan 'e trouwe en wiere God.

Vers 6: " *En dy't ús in keninkryk makke hat, prysters foar God syn Heit, Him komme de gloarje en de macht foar altyd en ivich! Amen!* »

It is Johannes dy't definiearret wat de Gearkomste fan 'e keazen is. Yn Jezus Kristus giet it âlde Israel troch yn geastlike foarmen dy't profetearre binne yn 'e riten fan it âlde ferbûn. Troch de " *Kening fan 'e keningen en Hear fan 'e hearen* " te tsjinjen, diele de wiere útkarden yn syn keningskip, en mei him foarmje se boargers fan it keninkryk fan 'e himel. Se binne ek geastlike " *pysters* ", want se fungearje yn 'e timpel fan har lichem, dêr't se God tsjinje, en offerje harsels yn hilligens foar syn tsjinst. En troch har gebeden ta God, ferfetsje se de parfums oanbean op it wierookalter fan 'e âlde timpel fan Jeruzalem. De skieding tusken Jezus en de Heit is misleidend, mar it komt oerien mei de opfetting dy't in protte falske kristenen hawwe fan it ûnderwerp. Dit is oant it punt om te bewoare dat de Soan "earje" op kosten fan 'e Heit. Dit is de skuld, of sûnde, fan it kristlike leauwen sûnt 7 maart 321. Foar in protte is de sabbatsrêst in oardering dy't allinnich oangiet Joaden fan it âlde forboun, de bedeling fan 'e Heit. As de Heit en Jezus mar ien persoan binne, sille se de grime lije fan Jezus dy't se tochten dat se earje. Yn syn godlike natuer as Heit hâldt Jezus, en foar ivichheid, " *de gloarje en de macht, foar altyd en ivich! Amen!* " *Amen* " dat betsjut: it is wier! Yn wierheid!

It advintistyske tema

Vers 7: " *Sjoch, hy komt mei de wolken. En elk each sil it sjen, sels dy't it trochstoken hawwe; en al de stammen fen 'e ierde scille om him rouwe. Ja. Amen!* »

It is krekt, as er weromkomt, dat Jezus syn gloarje en syn macht demonstrearje sil. Neffens Hannelingen 1:11, sil hy weromkomme " *op deselde wize as hy opgie nei de himel* ," mar syn weromkomst sil wêze yn ekstreme himelske gloarje dy't sil skrikken syn fijannen; " *dejingen dy't him trochstutsen* " troch tsjin syn echte projekt te fersetten. Om't dizze útdrukking allinnich oangiet

minskens hjoeddeistich mei syn komst. As syn tsjinstfeinten bedrige wurde mei de dea of deade, dielt Jezus har lot om't hy har identifisearret: " *En de kening sil har antwurdzje: Ik sis jo de wierheid, sa faak as jo dizze dingen oan ien fan dizze minste dien hawwe myn bruorren, jimme hawwe se foar my makke.* (Matt. 25:40). De Joaden en de Romeinske soldaten dy't him krusige binne net opnommen yn dit berjocht. De Geast fan God rekkenet dizze aksje oan alle minskens dy't Syn heilswurk hinderje en foar harsels en oaren Syn oanbod fan genede en ivige heil frustrearje. Troch " *de stammen fan 'e ierde* " te neamen, rjochtet Jezus de falske kristenen troch wa't de stammen fan Israel moatte wurde útwreide yn it nije ferbûn. By syn weromkomst ûntdekket dat se har tariede om syn wiere útkarden te deadzjen, sille se gewoan reden hawwe om te klagen, en ûntdekket harsels fijannen fan 'e God dy't har rêde soe. De details fan it programma foar de lêste dagen sille ferspraat wurde iepenbiere yn 'e haadstikken fan it boek Iepenbiering. Mar ik kin sizze dat Rev.6:15-16 it toaniel beskriuwt yn dizze wurden: " *De keningen fan 'e ierde, de grutten, de militêre kommandanten, de rike, de machtigen, alle slaven en de frije, ferburgen har yn grotten en yn berch rotsen. En hja seine tsjin de bergen en de rotsen: Fal op ús en ferbergje ús foar it oantlit fen Him dy't op 'e troan sit, en foar de grime fan it Lam;* ".

Vers 8: " *Ik bin de alfa en de omega, seit de Heare God, dejinge dy't is, en dy't wie, en dy't komme sil, de Almachtige.* »

Dejinge dy't himsels sa útdrukt is de swiete Jezus dy't syn godlike hearlikheid fûn yn 'e himel, hy is " *de Almachtige* ". It is genôch om dit fers te ferbinen mei dy fan Iepenbiering 22:13-16 om bewiis te hawwen: " *Ik bin de alfa en de omega, de earste en de lêste, it begjin en it ein ... /... Ik, Jezus, ik haw stjoerde myn ingel om dizze dingen oan jo te tsjûgjen yn 'e tsjerken. Ik bin de woartel en it sied fan David, de ljochte moarnstjer.* " Lykas yn fers 4 presintearret Jezus himsels ûnder de attributen fan 'e skepper God, de freon fan Mozes, waans Hebrieuske namme "YaHWéH" is neffens Exo.3:14. Mar ik spesifisearje dat de namme fan God feroaret ôfhinklik fan oft it is dy't himsels neamt of oft minskens him neame: "Ik bin" wurdt "Hy is" yn 'e foarm "YaHWéH".

Notysje tafoege yn 2022: De útdrukking " *alfa en omega* " gearfettet de folsleine iepenbiering oanbean troch God yn syn Bibel, fan Genesis 1 oant Iepenbiering 22. Sûnt 2018 is lykwols de profetyske betsjutting fan "seistûzen" jier jûn oan 'e seis dagen fan' e wike waard befêstige sûnder twifeljen syn wearde as seis echte dagen, wêryn God skepen de ierde en it libben dat wie te stypjen. Mar, mei behâld fan har profetyske betsjutting, makken dizze seis dagen as "6000" jierren it mooglik om foar de maitiid fan 2030 de definitive oerwinnende weromkomst fan Jezus Kristus en de oprop fan syn trouwe hilligen te definiearjen. Troch de útdrukking " *alfa en omega* " jout Jezus syn Hilligen fan de Lêste Dagen in kaai wêrmei't se de echte tiid fan syn twadde komst kinne ûntdekket. Mar wy moasten wachtsje oant maitiid 2018 om te begripen hoe't wy dizze 6000 jier brûke, en op 28 jannewaris 2022, om se te assosjearjen mei dizze útdrukkingen: "alfa en omega", "begjin en ein " .

Fers 9: " *Ik Johannes, jo broer, dy't mei jo dielt de ferdrukking en it keninkryk en de trochsettingsfermogen yn Jezus, wie op it eilân neamd Patmos, fanwegen it wurd fan God en it tsjûgenis fan Jezus.* »

Foar in wiere slaaf fan Jezus Kristus binne dizze trije dingen ferbûn: it ferdrukkingsdiel, it keninkryksdiel, en it perseverinsjediël yn Jezus. Johannes tsjûget fan 'e kontekst wêr't hy syn godlike fisy krige. De Romeinen fûnen him blykber ûnferwoestber, en isolearren him úteinlik, yn ballingskip op it eilân Patmos, om syn tsjûgenis ta minsken te beheinen. Syn hiele libben hâldde hy noait op mei tsjûgen foar it wurd fan God om Jezus Kristus te ferhearlikjen. Mar wy kinne ek begripe dat Jehannes nei Patmos brocht is om yn rêst it tsjûgenis fan Jezus te ûntfangen dat de Iepenbiering foarmet, dy't hy dêr fan God krige.

Lit ús yn it foarbygean opmerke dat de twa skriuwers fan 'e twa profesijen Daniël en Iepenbiering wûnderlik beskerme waarden troch God; Daniël wurdt rêden út 'e toskan fan liuwen en Johannes wurdt frijlitten sûnder skea út in bak fol mei siedende oalje. Har ûnderfining leart ús in les: God makket in ferskil ûnder syn tsjinstfeinten troch op in krêftige en boppenatuerlike manier dejingen te beskermjen dy't him it meast ferhearlikje en it aspekt fan in model presintearje dat hy benammen oanmoedigje wol. It profetyske ministearje wurdt dus yn 1Kor.12:31 oanwiisd as de " *mear treflike manier* ". Mar der binne profeten en profeten. Net alle profeten wurde roppen om fizioenen of profetieën fan God te ûntfangen. Mar alle útkarden wurde oanmoedige om te profetearjen, dat wol sizze, tsjûge te tsjûgjen fan 'e wierheden fan' e Hear oan har neisten om har ta it heil te lieden.

John's werjefte fan Advintistyske tiden

Vers 10: " *Ik wie yn 'e Geast op' e dei fan 'e Hear, en ik hearde efter my in hege stimme, as it lûd fan in trompet,* "

De útdrukking " *dei fan 'e Hear* " sil tragyske ynterpretaasjes favorisearje. Yn syn oersetting fan 'e Bibel, JN Darby, twifelet net om it oer te setten mei it wurd "Snein", dat God beskôget as it ferweljende " *mark* " fan " *it beest* " ûnder lieding fan de duvel yn Rev.13:16; dit direkt tsjin syn keninklike " *segel* ", syn sânde dei fan hillige rêst. Etymologysk betsjut it wurd "snein" "dei fan 'e Hear", mar it probleem komt út it feit dat it de earste dei fan 'e wike wijd hat oan rêst, dy't God nea besteld hat, nei't er fan syn kant in ivige manier hat, hillige foar dit gebrûk op 'e sânde dei. Dat wat betsjut " *de dei fan 'e Hear* " oanhelle yn dit fers echt ? Mar it antwurd is al jûn yn fers 7 sizzende: " *Sjoch, hy komt mei de wolken.*" » Hjir is it de " *dei des Heare* " as doel troch God: " *Sjoch, Ik sil dy de profeet Elia stjoere, foardat de dei fan JaHWeH komt, dy grutte en freeslike dei . (Mal.3:5)*" ; dejinge dy't makke Advintisme en syn trije "ferwachtings" fan it weromkommen fan Jezus, al folbrocht mei alle goede en minne gefolgen brocht troch dizze trije besikingen, yn 1843, 1844, en 1994. Sa wjend yn 94, Johannes wurdt ferfierd troch de Geast oan it begjin fan it sânde millennium, dêr't Jezus weromkomt yn syn godlike hearlikheid. Dus wat hat er " *achter* " him? It hiele histoaryske ferline fan it kristlike tiidrek; sûnt de dea fan Jezus, 2000 jier kristlike religy; 2000 jier wêryn't Jezus ûnder syn útkarden stie, en holp har, yn 'e Hillige Geast, om it kwea te ferslaan lykas hy sels de duvel, sânde en dea ferslein hie. " *De lûde stim* " hearde " *efter* " him is dy fan Jezus, dy't, lykas " *in trompet* ", yngrypt, om syn útkarden te warskôgjen en har de aard fan 'e diabolyske

religieuze fallen te iepenbierjen dy't se yn har libben sille tsjinkomme yn alle "sân" tiidrekken dy't it folgjende fers sil neame.

Vers 11: " *Wa sei: Wat jo sjogge, skriuw it yn in boek, en stjoer it nei de sân tsjerken, nei Efeze, nei Smyrna, nei Pergamum, nei Thyatira, nei Sardis, nei Philadelphia en nei Laodicea.* ".

De skynbere foarm fan de tekst like te presintearjen as adressaten, letterlik, de neamde stêden fan Aazje fan Johannes syn tiid; elk hat syn eigen berjocht. Mar dit wie allinich in misleidend uterlik bedoeld om de wiere betsjutting te maskeren dy't Jezus oan syn berjochten jout. Yn 'e hiele Bibel hawwe de eigennammen taskreaun oan manlju in ferburgen betsjutting yn har woartel, fan it Hebrieusk, Chaldeesk of Gryksk. Dit prinsipe jildt ek foar de Grykske nammen fan dizze sân stêden. Elke namme ferriedt it karakter fan it tiidrek dat it fertsjintwurdiget. En de folchoarder wêryn dizze nammen wurde presintearre komt oerien mei de folchoarder fan foarútgong yn 'e tiid programmearre troch God. Wy sille sjen yn 'e stúdzje fan Rev. it gebrûk dat de Geast fan har makket. Betsjut, respektivelik, "om te lansearjen" en "beoardiele minsken," fine wy " *de alfa en de omega, it begjin en it ein* ," fan it tiidrek fan kristlike genede. It is gjin wûnder dat Jezus himsels yntrodusearre yn fers 8, ûnder dizze definysje: " *Ik bin de alfa en de omega* ". Hy registreart sa syn oanwêzigens by syn trouwe slaven, troch it hiele kristlike tiidrek.

Vers 12: " *Ik kearde my om om te witten hokker stim tsjin my spruts. En doe't ik my omdraaide, seach ik sân gouden kandelaars* ,

De aksje fan " *omdraaie* " liedt Johannes om nei it hiele kristlike tiidrek te sjen, sûnt hy sels waard ferfierd nei it momint fan Jezus' weromkommen yn gloarje. Nei de krektens " *achter* " hawwe wy hjir " *Ik draaide my om* ", en nochris, " *en, nei't se omdraaid hawwe* "; de Geast hâldt sterk oan op dizze blik nei it ferline, sadat wy it yn syn logika folgje. En wat sjocht Jean dan? " *Sân gouden kandelaars* ". Hjir is it ding wer fertocht lykas de " *sân gearkomsten* ". Foar it model " *kandlestick* " waard fûn yn 'e Hebrieuske tabernakel en it hie sân tûken dy't al symbolisearre, tegearre, de hilliging fan de Geast fan God en syn ljocht. Dizze observaasje betsjut dat, lykas de " *sân Gearkomsten* ", de " *sân kandelaars* " symbolisearje de hilliging fan it ljocht fan God, mar yn sân mominten markearre yn 'e hiele kristlike tiidrek. De kandelaar stiet foar de útkarden fan in tiidrek, it ûntfangt de oalje fan 'e Geast fan God wêrfan it hinget om de útkarden te ferljochtsjen mei syn ljocht.

Oankundiging fan in grutte ramp

Vers 13: " *En yn 'e midden fan' e sân lampestanders* , *ien as in minskesoan, klaaid yn in lange mantel, en mei in gurdle fan goud op syn boarst.* »

Hjir begjint de symboalyske beskriuwing fan 'e Hear Jezus Kristus. Dizze sêne yllustrearret de beloften fan Jezus: Lukas 17:21: " *Nimmen sil sizze: Hy is hjir, of: Hy is dêr. Want sjuch, it keninkryk fan God is ûnder jimme* . » ; Matt.28:20: " *En lear harren alles te hâlden wat ik jim hjitten haw. En sjuch, ik bin by jimme altiten, oant de ein fen 'e wrâld ta.* ". Dizze fyzje is heul gelyk oan

dy fan Daniël 10 wêr't fers 1 it presintearret as de oankundiging fan in " *grutte ramp* " foar har Joadske folk. Dat fan Iepenbiering 1 kundiget dêrom ek in " *grutte ramp* ", mar dizze kear, foar de Kristlike Gearkomste. De ferliking fan de twa fisioenen is tige opbouluk, om't details oanpast wurde oan elk fan de twa hiel ferskillende histoaryske konteksten. De symboalyske beskriuwingen dy't sille wurde presintearre oangeande Jezus Kristus yn 'e kontekst fan syn lêste glorieuze weromkomst. De twa " *kalamiteiten* " hawwe mienskiplik dat se foarkomme oan 'e ein fan' e twa alliânsjes dy't efterinoar troch God oprjochte binne. Lit ús no de twa fisioenen fergelykje: "... *in minskesoan* " yn dit fers wie " *in man* " yn Daniël, om't God noch net ynkarnearre wie yn Jezus. Krektoarsom, yn " *minskesoan* " fine wy de " *soan fan 'e minske* " dy't Jezus konstant neamt as hy oer him praat yn 'e evangeeljes. As God sa folle op dizze útdrukking oanstie, is it om't it syn fermogen legitimearre om minsken te rêden. Hy is hjir " *beklaaid yn in lange mantel* ", " *beklaaid yn linnen* " yn Daniël. De kaai ta de betsjutting fan dizze *lange mantel* wurdt jûn yn Rev.7:13-14. It wurdt droegen troch dyjingen dy't stjerre as martlers fan it wiere leauwen: " *En ien fan 'e âldsten antwurde en sei tsjin my: Dy't klaaid binne yn wite klean, wa binne se, en wêr binne se wei kommen? Ik sei tsjin him: Mynhear, jo witte it. En hy sei tsjin my: Dit binne it dy't út 'e grutte ferdrukking komme; hja hawwe hjar klean wosken, en hja hawwe wyt makke yn it bloed fen it laem.* ". Jezus draacht " *in gouden riem op syn boarst* " of, op syn hert, mar " *op syn lea* ", symboalen fan krêft, yn Daniël. En de " *gouden gurdle* " symbolisearret **de wierheid** neffens Ef.6:14: " *Stan dus: lit de wierheid om jo lenden omgord wurde ; set it boarstwapen fan 'e gerjuchthheit oan ;* ". Lykas Jezus wurdt de wierheid allinich eare troch dyjingen dy't derfan hâlde.

Vers 14: " *Syn holle en syn hier wiene wyt as wyt wol, as snie; syn eagen wiene as in flam fan fjoer;* »

Wyt, symboal fan perfekte suverens, karakterisearret de God Jezus Kristus, dy't, as gefolch, hat in horror fan sûnde. De oankundiging fan in " *grutte ramp* " kin lykwols allinich as doel hawwe om sûnders te straffen. Dizze oarsaak giet oer beide kalamiteiten, dus fine wy, hjir en yn Daniël, God, de grutte rjochter, waans " *eagen binne as fjoerflammen* ". Syn blik ferbrûkt de sûnde of de sûnder, mar de útkarde fan Jezus kiest om de sûnde ôf te jaan, yn tsjinstelling ta de falske Joad en de falske kristlike rebel dy't it oardiel fan Jezus Kristus úteinlik sil ferdylgje. En de lêste kontekst fan dizze " *kalamiteit* " jout syn histoaryske fijannen oan, allegear identifisearre yn 'e haadstikken fan dit boek, en yn dat fan Daniël. Apo.13 presintearret se oan ús ûnder it aspekt fan twa " *beesten* " identifisearre troch har nammen " *see en ierde* " dy't it katolike leauwen oantsjut en it protestantske leauwen dat derút komt, lykas har nammen suggerearje neffens Gen.1:9-10 . By syn weromkomst wurde de twa alliearde bisten ien, ferienige om syn sabbat en syn leauwigen te fjochtsjen. Syn fijannen sille kjel wurde, neffens Iep.6:16, en se sille net stean.

Vers 15: " *Syn fuotten wiene as baarnend brûns, as baarnde er yn in oven; en syn stim wie as it lûd fen folle wetters.* »

De fuotten fan Jezus binne sa suver as de rest fan syn lichem, mar yn dit byld wurde se ûnrein troch it treppen op it bloed fan opstannige sûnders. Lykas yn Dan.2:32, " *koper* ", in ûnrein leger metaal, symbolisearret sûnde. Yn Ieb.10:2

lêze wy: “ *Hy hie in lyts iepen boek yn syn hân. Hy sette syn rjochterfoet op 'e sé en syn lofterfoet op 'e ierde* ; ”. Iepenbiering 14:17 oant 20 jout dizze aksje de namme “ *druve rispingsje* ”; in tema ûntwikkele yn Jesaja 63. De “ *in protte wetters* ” symbolisearje, yn Iepenbiering 17:15, “ *folken, skaren, folken en tongen* ” dy't in alliânsje slute mei “ *de hoer Babylon de Grutte* ”; namme dy't de pauslike roomsk-katolike tsjerke oantsjut. Dit alfde-oere alliânsje sil har ferienigje om de sabbat te fersetten dy't troch God hillige is. Se sille sa fier gean om te besluten om syn trouwe waarnimmers te deadzjen. Wy begripe dêrom de symboalen fan syn rjochtfearde grime. Yn 'e fisy lit Jezus syn útkarden sjen dat syn iene persoanlike godlike “ *stim* ” machtiger is dan dy fan alle folken fan 'e ierde kombineare.

Vers 16: “ *Hy hie yn syn rjochterhân sân stjerren. Ut syn mûle kaam in skerp, twasnijd swurd; en syn oantlit wie as de sinne as it skynt yn syn krêft.* »

It symboal fan de “ *sân stjerren* ” holden “ *yn syn rjochterhân* ” tinkt oan syn permanente oerhearsking dy't allinnich koe jaan Gods segen; sa faak en massaal ferkeard opeaske troch syn ûnleauwe fijannen. *De stjer* is it symboal fan de religieuze boadskipper sûnt lykas *de stjer* fan Gen.1:15, syn rol is om “ *ferljochtsje de ierde* ”, yn syn gefal, fan godlike gerjochtichheid. Op 'e dei fan syn weromkomst sil Jezus syn útkarden út alle tiden symbolisearre troch de nammen fan 'e sân *Assemblies* op 'e nij opwekke (opnij opwekke, of opnij opwekke nei in totale momintele ferneatiging neamd dea) . Yn dizze glorieuze kontekst, foar him en syn trouwe útkarden, presintearret hy himsels as “ *Wurd fan God* ” waans symboal “ *fan in skerp twa-snijden swurd* ” wurdt oanhelle yn Hebr.4:12. Dit is it oere dat dit *swurd* libben en dea sil jaan, neffens it leauwen toand yn dit godlike wurd skreaun yn 'e Bibel dat Iepenbiering 11:3 symbolisearret as “ *de twa tsjûgen* ” fan God. By minsken identifisearret allinich it uterlik fan it gesicht har en lit se differinsjearre wurde; it is dus it elemint fan identifikaasje by útstek. Yn dizze fisy past God syn gesicht ek oan 'e rjochte kontekst oan. Yn Daniël, yn it fisioen, symbolisearret God syn gesicht mei “ *bliksem* ”, in typysk symboal fan 'e Grykske god Zeus, om't de fijân fan 'e profesije it Grykske Seleukide folk fan kening Antiochos IV wêze sil, dy't de profesije yn - 168 Yn de fisy fan 'e Apokalypse, nimt it gesicht fan Jezus ek it uterlik oan fan syn fijân dy't dizze kear “ *de sinne is as it yn syn krêft skynt* ”. It is wier dat dit lêste besykjen, om elke waarnimmer fan 'e hillige godlike sabbat fan 'e ierde út te roegjen, it hichtepunt fan 'e rebellestriid foarmet foar it respektarjen fan 'e “ *dei fan 'e net oerwûne sinne* ” fêststeld op 7 maart 321 troch de keizer Konstantyn 1er . Dit rebellenkamp sil der foar fine “ *de sinne fan godlike gerjochtichheid* ” yn al har godlike krêft, en dit, op 'e earste dei fan 'e maitiid 2030.

Vers 17: “ *Doe't ik him seach, foel ik oan syn fuotten as dea. Hy lei syn rjochterhân op my, sizzende: Wês net bang!* »

Troch op dizze manier te reagearjen, ferwachtet Johannes allinich it lot fan dyjingen dy't him sille konfrontearje op it momint fan syn weromkomst. Daniël hie itselde gedrach, en yn beide gefallen fersterket en fersterket Jezus syn trouwe tsjinstfeint, syn slaaf. “ *Syn rjochterhân* ” befêstiget syn segen en yn syn trou, yn tsjinstelling ta de rebellen fan it oare kamp, hat de útkarde gjin reden om God te

frezen dy't komt om him te rêden út leafde. De útdrukking " *eangje net* " befêstiget de lêste kontekst, karakterisearre sûnt 1843 troch dit Advintistyske berjocht fan 'e earste ingel fan Iepenbiering 14:7: " *Hy sei mei in lûde stim: Eangje God, en jow Him eare* , foar de oere fan syn it oardiel is kommen; en bûgje foar Him dy't de himel en de ierde en de sé en de wetterboarnen makke hat. » ; dat is de skepper God.

Vers 18: " *Ik bin de earste en de lêste, en de libbene. ik wie dea; en sjuch, ik libje ivich en ivich. Ik hâld de kaaien ta de dea en de hel.* »

It is yndie Jezus, de oerwinner oer de duvel, sûnde en dea dy't him yn dizze termen útdrukt. Syn wurden " *de earste en de lêste* " befêstige it berjocht fan it begjin en ein fan 'e tiid bedutsen troch de profesije, mar tagelyk, Jezus befêstiget syn libben jaan godheid fan syn earste oant de lêste fan syn skepsels. minsklik. Hy dy't " *de kaaien fan 'e dea hâldt* " hat de macht om te besluten wa't libje en wa moat stjerre. De oere fan syn weromkomst is as syn hilligen sille wurde opwekke yn 'e " *earste opstanning* " reservearre foar de " *sillige deaden yn Kristus* " neffens Rev.20:6. Lit ús alle myten fan 'e tradysjes fan 'e falske kristendom fan 'e Grykske en Romeinske erfskip evakuearje, en begripe dat " *it grêf fan 'e deaden* " gewoan de grûn fan 'e ierde is dy't de deaden sammele feroare yn stof, sa't it is skreaun yn Gen. .3:19: " *Yn it swit fan dyn oantlit silst brea ite, oant jo weromkomme nei de ierde dêr't jo út helle binne; hwent dû bist stof, en ta stof scilstû weromkomme.* ". Dizze oerbliuwsels sille nea wer fan nut wêze, om't har Skepper se wer opwekke sil mei al har persoanlikheid gravearre yn syn godlik oantinken, yn in *ûnfergonklik himellichaam* (1Kor.15:42) identyk oan dat fan 'e ingels dy't yn trou bliuwe oan God: " *Want yn 'e opstanning sille minsken net trouwe noch trouwe, mar sille wêze as de ingels fan God yn 'e himel.* Matt.22:30".

It profetyske berjocht oer de takomst wurdt befêstige

Vers 19: " *Skriuw dêrom de dingen dy't jo sjoen hawwe, en dy't binne, en dyjingen dy't nei har komme sille,* "

Yn dizze definysje befêstiget Jezus de profetyske dekking fan 'e wrâldwide tiid fan 'e kristlike tiid dy't sil einige mei syn weromkomst yn gloarje. De apostolike tiid is dwaande mei de útdrukking " *dy't jo sjoen hawwe* " en God wiist Johannes sa oan as in autentike eachtsjûge fan it apostoalyske ministearje. Hy wie tsjûge fan de " *earste leafde* " fan 'e útkarde oanhelle yn Rev.2:4. "... *dyjingen dy't binne* " giet oer it ein fan dizze apostolike tiid wêryn Johannes yn libben en aktyf bliuwt. "... , *en dejingen dy't nei har moatte komme* " jout de religieuze barrens oan dy't plakfine sille oant de tiid fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus, en fierder, oant it ein fan it sânde millennium.

Vers 20: " *it mystearje fan 'e sân stjerren dy't jo yn myn rjochterhân seagen, en fan 'e sân gouden kandelaars. De sân stjerren binne de ingels fan 'e sân Tsjerken, en de sân lampestanders binne de sân Tsjerken.* "

" *De ingels fan 'e sân gearkomsten* " binne de útkarden fan al dizze sân tiidrekken. Om't it wurd " *ingel* ", fan it Grykske "aggelos", boadskipper betsjut, en it wiist de himelske ingels allinich oan as it wurd "himelske" it dúdlik makket. Likegoed wurde de " *sân kandelaars* " en de " *sân gearkomsten* " fertocht yn myn kommentaar hjir byinoar brocht. De Geast befêstiget dêrom myn ynterpretaasje:

de " *sân kandelaars* " fertsjintwurdigje de hilliging fan it ljocht fan God yn 'e sân tiidrekken dy't oanwiisd binne troch de nammen fan 'e " *sân gearkomsten* ".

Iepenbiering 2: De Gearkomste fan Kristus fan syn lansearring oant 1843

Yn it tema fan *brieven* fine wy yn Iepenbiering 2, fjouwer berjochten dy't rjochte binne op de tiid tusken 94 en 1843, en yn Iepenbiering 3, trije berjochten oer de tiid fan 1843-44 oant 2030. Lit ús mei belangstelling notearje dizze ûntbleatjende presyzje oangeande de nammen fan 'e earste en lêste *letter* : " *Efeze* en *Laodicea* " dy't respektivelik betsjutte: minsken smiten en oardielje; it begjin en ein fan it tiidrek fan de kristlike genede. Yn Rev.2, oan 'e ein fan it haadstik, ropt de Geast it begjin op fan it "Advintistyske tema fan 'e weromkomst fan Kristus" dy't rjochtet op de datum 1828 foarôf fêststeld yn Dan.12:11. Ek, yn opienfolging fan 'e tiid, kin it begjin fan haadstik 3 fan Iepenbiering legitimearre

wurde keppele oan de datum 1843 dy't it begjin markearre fan' e Advintistyske test fan leauwen. In oanpast berjocht komt om it bewezen protestantske leauwen te sanksjonearjen: " *Do bist dea* ". Dizze ferklearrings wiene nedich om de ferbining fan 'e berjochten te befêstigjen oan' e datums fêststeld yn Daniël. Mar de fisy fan Iepenbiering bringt iepenbieringen oer it begjin fan it kristlike tiidrek dat Daniël net ûntwikkele. De brieven of berjochten dy't Jezus rjochtet oan syn tsjinstfeinten yn ús tiidrek, ferdriuwe it religieuze misferstân fan falske en misliedende yllúzjes dy't in mannichte fan kristlike leauwigen oangeane. Dêr fine wy de echte Jezus mei syn legitime easken en syn altyd rjochtfeardige ferwyten. De fjouwer *letters* fan Rev.2 rjochtsje efterinoar op fjouwer tiidrekken tusken 94 en 1843.

1e periode : Efeze

Yn 94, de lêste tsjûge fan 'e lansearring fan' e Gearkomste fan Kristus

Vers 1: " *Skriuw oan 'e ingel fan' e gemeente yn Efeze : Dit is wat hy seit dy't de sân stjerren yn syn rjochterhân hâldt, dy't rint tusken de sân gouden lampestanders: "*

Troch de namme *Efeze* , út 'e earste, oersetting fan it Grykske "Ephesus" dat lansearje betsjut, sprekt God ta syn tsjinstfeinten út 'e tiid fan 'e lansearring fan 'e Gearkomste fan Kristus, yn 'e tiid fan 'e Romeinske keizer Domitianus (81-96)). De Geast rjochtet him dus op de tiid dat Johannes de iepenbiering fan God ûntfangt dy't er ús beskriuwt. Hy is de lêste apostel om wûnderbaarlik yn libben te bliuwen en allinich fertsjintwurdiget de lêste eachtsjûge fan 'e lansearring fan' e Gearkomste fan Jezus Kristus. God herinnert syn godlike krêft; it is hy allinnich dy't " *yn syn rjochterhân hâldt* ", symboal fan syn segen, it libben fan syn útkarden, de " *stjerren* ", waans wurken hy oardielet, fruchten fan har leauwen. Ofhinklik fan 'e saak seinget of flokt hy. God " *rint* ", begryp dat hy foarút giet yn 'e tiid fan syn projekt troch generaasje nei generaasje it libben fan syn útkarden te begelieden en de eveneminten fan' e wrâld dy't hy organisearret of fjochtet: "en lear har alles te observearjen dat ik haw *foarskreaun oan dy. En sjuch, ik bin by jimme altiten, oant de ein fan 'e wrâld ta. Matt. 28:20.*" Oant de ein fan 'e wrâld sille syn útkarden de wurken útfiere dy't hy foar har taret hat: " *Want wy binne syn wurk, makke yn Kristus Jezus foar goede wurken, dy't God fan foarôf taret hat, sadat wy meie oefenje se. Ef.2:10.* En se sille har oanpasse moatte oan 'e bepaalde betingsten dy't nedich binne yn elk fan' e sân tiidrekken. Want de les jûn yn " *Efeze* " is jildich foar de sân tiidrekken; de " *sân stjerren dy't yn syn rjochterhân hâlden wurde* " kin hy falle litte en op 'e grûn falle, dyjingen dy't opstannige kristenen oangeane. Unthâld it idee dat in " *kandler* " allinich nuttich is as it ljochtet, en om te ferljochtsjen, moat it fol wêze mei oalje, symboal fan 'e godlike Geast.

Vers 2: " *Ik ken jo wurken, jo arbeid en jo trochsettingsfermogen. Ik wit datst gjin minne jonges ferneare kinst; dat jo dejingen hifke hawwe dy't harsels apostelen neame en dy't net binne, en dat hawwe jo fûn ligers; »*

Oandacht! Verb konjugaasjetiidwurden binne ekstreem wichtich, om't se de doelbere tiid fan 'e apostoalyske tiid bepale. Yn dit fers ferwiist it tiidwurd ferfoarme yn 'e tsjintwurdige tiid nei it jier 94, wylst dy yn 'e ferline tiid relatearje

oan 'e tiid fan ferfolgingen dy't troch de Romeinske keizer Nero oanbrocht binne, tusken it jier 65 en 68.

Yn 94 hâlde kristenen fan 'e wierheid dy't noch yntakt en net ferfoarme is, en se haatsje de " *kwea* " heidenen en benammen ûnder harren, de dominante Romeinen fan 'e tiid. D'r is in reden foar dit, en dat is om't de apostel Johannes noch libbet, lykas in protte oare âlde tsjûgen fan 'e wierheid leard troch Jezus Kristus. " *Liars* " wurde sa maklik ûntmaskere. Want yn elke tiid besykje it ûnbekearde ûnkrûd te mingjen mei it weet, om't de freze foar God noch grut is, en it boadskip fan ferlossing ferliedlik en oantreklik is. Se yntrodusearje falske ideeën yn 'e lear. Mar yn 'e test fan leafde foar de wierheid, se mislearje en wurde ûntmaskere troch de wier ferljochte útkarden. Likegoed, oangeande it ferline fan it apostoalske tiidrek, " *jo hawwe hifke* ", herinnert de Geast hoe't de proef fan 'e dea de ferrifeljende maskers fan falske kristenen delbrocht, de wiere " *learen* " dy't rjochte binne yn dit fers, tusken 65 en 68, doe't Nero joech de útkarde fan Kristus oan de wylde bisten yn syn Kolosseum, om in bloedich spektakel oan te bieden oan de ynweners fan Rome. Mar lit ús derop wize, Jezus ropt dizze iver fan in ferline tiidrek op.

Vers 3: " *dat jo geduld hawwe, dat jo lijen hawwe om myn namme, en net wurch wurden binne.* " »

Jou hjir nochris omtinken oan de tiidwurden fan tiidwurdskonjugaasjes!

As it tsjûgenis fan trochsettingsfermogen noch bewarre bleaun is, is dat fan lijen net mear. En God is ferplichte om de akseptaasje fan lijen te betinken dy't sa'n 30 jier earder manifestearre en ferheven waard, tusken 65 en 68, doe't de bloeddorstige Romein, Nero, kristenen oan 'e dea levere, oanbean as in spektakel, oan syn folk pervers en korrûpt. It wie allinich op dit stuit dat it keazen kamp " *lijen* " yn syn " *namme* " en net " *wurch* ".

Vers 4: " *Mar wat ik tsjin jo haw is dat jo jo earste leafde ferlitten hawwe.* »

De foarstelde bedriging wurdt dúdliker en befêstige. Op dit stuit wiene de kristenen trou, mar de iver dy't ûnder Nero oantoand wie, wie ferswakke of bestie net mear; wat Jezus neamt " *jo earste leafde ferlieze* ", sa suggerearret foar it tiidrek 94, it bestean fan in twadde leafde, folle minder as de earste.

Fers 5: " *Tink dêrom oan wêr't jo fallen binne, en bekear jo en doch jo eardere wurken; sa net, Ik scil ta dy komme en dyn lampestander fan syn plak ôfhelje, astû net bikearst.* »

Inkel respekt of ienfâldige erkenning fan 'e wierheid bringt gjin heil. God freget mear fan dyjingen dy't hy rêdt om har syn ivige maten te meitsjen. Leauwe yn it ivige libben betsjut de devaluaasje fan it earste libben. It boadskip fan Jezus bliuwt ivich itselde neffens Matt.16:24 oant 26: " *Doe sei Jezus tsjin syn learlingen: As immen efter my komme wol, lit dy himsels ferkenne, lit him ferantwurdlikens nimme foar syn krús en lit him folgje my. Want wa't syn libben rêde wol, sil it ferlieze, mar wa't syn libben ferliest om myn wille, sil it fine. En wat sil it in minske profitearje om de hiele wrâld te winnen, as er syn siel ferliest? Of, wat soe in minske jaan yn ruil foar syn siel?* » De bedriging om syn Geast te ferwiderjen, symbolisearre troch de " *kandlestick* ", lit sjen dat, foar God, wier leauwen fier fan in ienfâldich etiket is dat op in siel fêst is. Yn it Efezyske tiidrek

wie de symboalyske kandelaar fan 'e Geast fan God yn it Easten, yn Jeruzalem dêr't it kristlike leauwen berne waard en yn 'e tsjerken dy't troch Paulus makke binne yn Grikelân en it hjoeddeiske Turkije. It religieuze sintrum wurdt meikoarten ferhuze nei it Westen en benammen nei Rome yn Itaalje.

Vers 6: " *Dochs hawwe jo dit, dat jo de wurken fan 'e Nikolaiten haatsje, wurken dy't ik ek haatsje.* »

Yn dizze brief wurde de Romeinen symboalysk neamd, nei " *de goddeleazen* ": " *de Nikolaiten* ", dat betsjut, oerwinnende minsken of folk fan Victory, de dominanten fan 'e tiid. Yn it Gryksk is de term "Nike" de namme fan oerwinning personifisearre. Wat wurde dan " *de wurken fan 'e Nikolaiten* " hate troch God en syn útkarden? Paganisme en religieus synkretisme. Se earje legers fan heidenske godheden, wêrfan de grutste in dei fan 'e wike oan har wijd hawwe. Us hjoeddeistige kalinder, dy't oan 'e sân dagen fan 'e wike de nammen fan 'e sân stjerren, planeten of de stjer, fan ús sinnestelsel tawize, is in direkte erfskip fan 'e Romeinske religy. En de kultus fan 'e earste dei wijd oan' e "ûnferovere sinne" sil yn 'e tiid, fan 321 ôf, in bepaalde reden jaan oan' e skepper God om *de religieuze "wurken"* fan 'e Romeinen te haatsje.

Vers 7: " *Lit wa't in ear hat, hearre wat de Geast tsjin 'e tsjerken seit: Wa't oerwint, sil ik jaan te iten fan 'e beam fan it libben, dy't yn it paradys fan God is.* »

Twa berjochten yn dit fers sprekke de ierdske tiid fan oerwinning op, " *hy dy't oerwint,*" en de himelske tiid fan syn beleanning.

Dizze formule is it lêste berjocht dat Jezus rjochtet oan syn tsjinstfeinten yn ien fan 'e sân tiidrekken dy't rjochte binne troch de profesije. De Geast past it oan by de bysûndere betingsten fan elk tiidrek. Dat fan Efeze markearret it begjin fan 'e tiid dy't troch de profesije bedekt is, dus presintearret God it ivige heil oan it yn' e foarm fan it begjin fan 'e ierdske skiednis. It byld fan Jezus waard dêr opropen ûnder dat fan *de libbensbeam* fan de ierdske tûn dy't God makke hie om dêr de ûnskuldige en suvere minske te pleatsen. Apo.22 profetearret dizze restauraasje fan in fernijd Eden foar it lok fan 'e oerwinnende útkarden op' e nije ierde. De formule presintearre elke kear giet oer in aspekt fan it ivige libben oanbean troch Jezus Kristus allinnich oan syn útkarden.

2e periode : Smyrna

Tusken 303 en 313, de lêste Romeinske "keizerlike" ferfolging

Vers 8: " *Skriuw oan 'e ingel fan' e gemeente fan Smyrna : Dit is wat de earste en de lêste, dy't dea wie en libbet, seit:* "

Troch de namme " *Smyrna* " fan 'e twadde brief, oerset út it Grykske wurd "smurna" dat " *mirre* " betsjut, doelt God op de tiid fan skriklike ferfolging ûnder lieding fan de Romeinske keizer Diocletianus. " *Mirre* " is in parfum dat koart foar syn dea de fuotten fan Jezus balseme en dat him by syn berte as offer brocht waard troch de wizen út it Easten. Jezus fynt yn dizze beproeving de iver fan wirklik leauwen dy't er net mear fûn yn 94. Dejingen dy't ynstimme om yn syn namme te stjerren moatte witte dat Jezus de dea oerwûn hat, en dat hy har wer libben wer opwekke sil lykas hy die. 'die it foar himsels. De profesije is allinnich rjochte oan kristenen wêrfan Jezus sels de " *earste* " fertsjintwurdiger is. Troch

syn persoan te assimilearjen oan it libben fan syn tsjinstfeinten, sil hy ek wurde fertsjintwurdige troch " *de lêste* " kristen.

Vers 9: " *Ik ken jo ferdrukking en jo earmoed (hoewol't jo ryk binne), en de laster fan dyjingen dy't harsels Joaden neame en net binne, mar in synagoge fan 'e satan binne.* »

Ferfolge troch de Romeinen waarden de kristenen fan har besit ûntnommen en meastentiids deade. Mar dizze materiële en fleislike earmoed meitsje se geastlik ryk yn 'e kritearia fan it leauwen fan Gods oardiel. Oan 'e oare kant ferberget er syn oardiel net en docht bliken, yn heul dúdlike termen, de wearde dy't hy jout oan 'e joadske religy dy't de godlike standert fan heil wegere, troch Jezus Kristus net te erkennen, lykas de Messias profetearre troch de hillige Skriften. Ferlitten troch God, wurde de Joaden oernommen troch de duvel en syn demoanen en wurde se foar God en syn wiere útkarden, " *in synagoge fan 'e satan* ".

Fers 10: " *Eangje net wat jo sille lije. Sjuch, de duvel sil guon fan jimme yn 'e finzenis smite, dat jo hifke wurde, en jo sille tsien dagen ferdrukking hawwe. Wês trou oant de dea ta, en ik sil jo de kroan fan it libben jaan.* »

Yn dit fers wurdt de duvel Diocletianus neamd, dizze wrede Romeinske keizer en syn byhearrende "tetraken" hienen in fûle haat tsjin de kristenen dy't se útroege woene. De oankundige ferfolging of " *ferdrukking* " gie troch foar " *tsien dagen* " of "tsien jier" yn 'e realiteit tusken 303 en 313. Oan guon fan harren dy't " *trou wiene oant de dea* " as tige segene martlers, sil Jezus " *de kroan fan it libben* " jaan ; ivige libben in teken fan harren oerwinning.

Vers 11: " *Wa't in ear hat, lit him hearre wat de Geast tsjin 'e tsjerken seit: Wa't oerwint, sil de twadde dea net lije.* »

It tema fan it einberjocht is: dea. Dizze kear ropt de Geast it heil op troch ús te herinnerjen dat dejingen dy't de earste dea fan it martlerdom foar God net akseptearje, sille moatte lije, sûnder te ûntkommen, "de twadde dea" fan 'e "mar fan fjoer" *fan it lêste oardiel* . In " *twadde dea* " dy't de útkarden net sil oanreitsje, om't se foar ivich it ivige libben sille yngean.

3e perioade : Pergamum

Yn 538, de oprjochting fan it pauslike rezjym yn Rome

Vers 12: " *Skriuw oan 'e ingel fan' e gemeente yn Pergamum : Dit is wat hy seit dy't it skerpe twa-snijden swurd hat: "*

Troch de namme *Pergamos* ropt God de tiid fan geastlik *oerhoer op* . Yn 'e namme *Pergamum* , twa Grykske woartels, "péao, en gamos", oersetse as "om it houlik te oertsjûgjen". It is it needlottige oere fan it begjin fan 'e *ûngelokken* dy't kristlike folken sille slaan oant it ein fan 'e wrâld. Troch de datum 313 te rjochtsjen, suggerearre it foarige tiidrek de tagong ta macht en it heidenske regear fan keizer Konstantyn I ' soan fan 'e tetrarch Constantius Chlorus, en oerwinner fan Maksentius. Troch keizerlik dekreet fan 7 maart 321 ferliet hy de wyklikse rêst fan 'e hillige sabbat fan' e sânde godlike dei, ús hjoeddeistige sneon, en leaver de earste dei wijd, op dat stuit, oan 'e heidenske kultus fan' e sinnegod, de "Sol". Invictus", de ûnferovere sinne. Troch him te hearren begien kristenen "geastlik oerhoer", dat fan 538 ôf de offisjele noarm wêze soe fan it Romeinske pausdom

ferbûn oan de *Pergamon-tiid*. De leauwige kristenen folgje Vigilius, de nije religieuze lieder dy't optjochte waard troch keizer Justinianus¹. Dizze yntriges makke foardiel fan syn relaasje mei Theodora, de troch de keizer troude prostituee, om dizze pauslike posysje te krijen fergrutte troch syn nije universele religieuze macht, dat is katolyk. Sa ferkent God ûnder de namme **Pergamum** de praktyk fan "Snein", in nije namme en oarsaak fan geastlik *oerhoer*, wêrby't de eardere "dei fan 'e sinne" erfde fan Konstantyn bliuwt eare troch in Romeinske kristlike tsjerke. It beweart dat it Jezus Kristus is en beweart it, troch de titel fan har pauslike haad, "vicaris fan 'e Soan fan God" (ferfanging of ferfanger fan 'e Soan fan God), yn it Latyn "VICARIVS FILII DEI", it oantal letters fan dat is "666"; in nûmer dat oerienkomt mei dat wat Ieb.13:18 taskriuwet oan it religieuze elemint fan "it beest". It tiidrek neamd *Pergamos* begjint dêrom mei de yntolerante en usurping pauslike regearing dy't ferwideret fan Jezus Kristus, de almachtige God ynkarneare, syn titel Haad fan 'e Gearkomste, neffens Dan.8:11; Ef.5:23: "Want de man is it haad fan 'e frou, lykas Kristus it haad is fan 'e tsjerke, dat is syn lichem, en dêr't er de Ferlosser is. "Mar pas op! Dizze aksje is ynspirearre troch God sels. Yn werklikheid wie it hy dy't him weromluts en oan it pauslike rezjym it kristlike leauwen oerjoech dat offisjeel ûntrou wurden wie. De *ûnsichtigens* fan dit rezjym, oankundige yn Dan.8:23, giet sa fier dat it it inisjatyf makket om "de tiden en de wet te feroarjen" fêststeld troch God, persoanlik, neffens Dan.7:25. En fierders, negearjend syn warskôging om gjin minske geastlik "heit" te neamen, makket er him fereare mei de titel fan "Allerhillige Heit", en ferheft him dêrmei boppe de skepper God, wetjouwer, en hy sil it ienris profitabel fine: "En neam gjinien dyn heit op ierde; hwent ien is jimme Heit, dy't yn 'e himel is. (Mat.23:9)." Dizze minsklike kening hat opfolgers troch wa't it rezjym en har eksessen trochgean sille oant de dei fan it oardiel programmearre troch de grutste, de sterkste en de rjochtfeardichste, de wiere "allerhillige himelske Heit".

Keizer Justinianus I fêstige dêrom dit religieuze rezjym dat God as "oerspel" tsjin him beskôge. It belang fan 'e skande moat dêrom markearre en gravearre wurde yn 'e skiednis. Wy notearren yn 535 en 536, tidens syn regear, twa gigantyske fulkaanútbarstingen dy't de sfear fertsjusterje en yn 541 in fatale epidemy fan pest feroarsaakje dy't net útstjerre sil oant 767, mei in hichtepunt fan maksimale oanfal, yn 592 De godlike flok koe net in skriklikere foarm oannimme, en details oer dit ûnderwerp sille wurde jûn yn it fers dat folget.

Vers 13: "Ik wit wêr't jo wenje, ik wit dat d'r de troan fan 'e satan is. Jo tinke oan myn namme, en jo hawwe myn leauwe net ûntkenne, sels yn 'e dagen fan Antipas, myn trouwe tsjûge, dy't deade is ûnder jo, dêr't de satan syn wenning hat.

»

De profesije beklammet de "troan" en de lokaasje fan har lokaasje fanwegen syn bekendheid en de eare dy't sûnders it hjoed noch betelje. It is op 'e nij "Rome" dy't syn oerhearsking wer opheft, dizze kear, ûnder dit falsk kristlike en folslein heidenske religieuze aspekt. Dejinge dy't beweart dat er syn "ferfanger" (of vicaris) is, de paus, krijt God net iens om him persoanlik oan te sprekken. De ûntfanger fan 'e profesije is in útkarde, net in fallen, noch in usurpator dy't heidenske riten ferhearliket. Dit hege plak fan it roomsk-katolike

leauwen hat syn pauslike *troan* yn Rome, yn it Lateranenpaleis dat, royaal, Konstantyn I ^{oanbean} oan de biskop fan Rome. Dit Lateraanske paleis leit op 'e berch Caelius, ien fan 'e "sân heuvels fan Rome" dy't yn it súdeasten fan 'e stêd leit; De namme Caelius betsjut: himel. Dizze heuvel is de langste en grutste fan 'e sân, yn gebiet. Tichtby de Laterantsjerke, dy't tsjintwurdich noch foar it pausdom en har geastliken fertsjintwurdiget, de wichtichste katolike tsjerke fan 'e wrâld, stiet de grutste obelisk dy't yn Rome bestiet dêr't der 13 binne, om't er in hichte fan 47 meter berikt. Untdutsen ûnder 7 meter ierde en ferdiel yn trije dielen, waard it yn 1588 oprjochte troch paus Sixtus V, dy't tagelyk de oerhearsking fan 'e Fatikaansteat organisearre yn it folgjende profetyske tiidrek neamd *Thyatira* . Dit symboal fan 'e Egyptyske sinnekultus hat in grutte ynskripsje op 'e stele dy't it draacht, dy't herinnert oan it oanbod fan Konstantyn. Yn werklikheid wie it syn soan Konstantius II dy't it nei de dea fan syn heit út Egypte nei Rome brocht, om foar in part in winsk te ferfoljen fan syn heit dy't it nei Konstantinopel bringe woe. Dizze tawijing oan 'e gloarje fan Konstantyn I ^{is} mear te tankjen oan 'e winsk fan God as oan Konstantyn syn soan. Omdat de hiele obelisk mei syn hege sokkel befêstiget de profetearre keppeling, dat makket Konstantyn I ^{de} boargerlike autoriteit dy't ynstallearret de rest fan 'e "dei fan' e sinne", en de paus, op it stuit ienfâldige biskop fan 'e De Kristlike Tsjerke fan Rome, de religieuze autoriteit, dy't dizze heidenske dei religieus oplizze sil ûnder de namme "Snein" of, de dei fan 'e Hear. Oan 'e top fan dizze obelisk binne fjouwer ûntbleatende symboalen dy't inoar folgje yn dizze oprinnende folchoarder: 4 liuwen sittend op har tip, rjochte op 'e fjouwer kardinale punten, dêr't fjouwer bergen binne oerwûn troch sinnestrielen, en boppe dit tegearre dominearret in kristen krús. Rjochte op de fjouwer kardinale punten, it symboal fan 'e liuwen oantsjutte keninklikens yn syn universele krêft; dy't befêstiget, syn beskriuwing iepenbiere yn Dan.7 en 8. Iepenbiering 17:18 sil befêstigje sizzen oer Rome: " *En de frou dy't jo seagen, it is de grutte stêd dy't hat royalty oer de keningen fan 'e ierde.* » Dêrnjonken ropt de Egyptyske cartouche gravearre op 'e obelisk "de ûnreine winsk op dy't in kening oan Amon rjochtet" de sinnegod. Al dizze dingen litte de echte aard fan it kristlike leauwen sjen dat yn Rome dominearre hat sûnt Konstantyn I ' sûnt 313, de datum fan syn oerwinning. Dizze obelisk, en de symboalen dy't it draacht, tsjûgje fan it " *súkses* " fan 'e *tsjinstfeint fan' e duvel profetearre yn Dan.8:25* ' dy't troch Konstantyn I slagge om it kristlike leauwen it uterlik fan synkretisme religieus stevich feroardiele troch God te jaan. yn Jezus Kristus. Ik gearfetsje it boadskip fan dizze symboalen: "krús": kristlik leauwen; "sinnestrielen": sinne-oanbidding; "bergen": ierdske macht; "fjouwer liuwen": universele keninklikens en sterkte; "obelisk": Egypte wêze, sûnde, sûnt de opstân fan 'e Farao fan 'e úttocht, en foar de sûnde dy't de ôfgoadyske oanbidding fan 'e sinnegod Amon foarmet. God skriuwt dizze kritearia ta oan it roomsk-katolike leauwen ûntwikkele troch Konstantyn ¹ En oan dizze symboalen foeget er troch de Egyptyske cartouche syn oardiel ta oer de religieuze ynset fan de biskoppen fan Rome, dy't er beide ûnrein achtet; se wurde al "pausen" neamd troch de religieuze bruorren fan 'e stêd. De assosjaasje fan it kristlike leauwen mei de sinnekultus dy't al troch Konstantyn sels praktisearre en eare is, leit oan 'e oarsprong fan in skriklike flok dy't it minskdom sil betelje, oanhâldend, oant it ein fan 'e wrâld. Dizze Lateraanske

troan is net yn konkurrinsje mei ^{de} Romeinske keizers, om't se sûnt Konstantyn I net mear yn Rome wenje, mar yn it Easten fan it ryk, yn Konstantinopel. Sadwaande, troch it negearjen fan 'e profetyske iepenbiering jûn troch Jezus Kristus oan Johannes, wurde mannichte minsken it slachtoffer fan 'e grutste religieuze bedrog fan alle tiden. Mar har ûnwittendheid is sûndich, om't se de wierheid net hâlde en sadwaande, troch God sels, oerjûn binne oan alle soarten leagens en ligers. It gebrek oan ûnderwiis fan 'e befolking fan 'e *Pergamon-perioade* ferklearret it sukses fan it pauslike rezjym oplein en stipe troch de opienfolgjende Romeinske keizers fan 'e tiid. Wat net foarkomt dat bepaalde echt keazen amtners dizze nije illegitime autoriteit wegerje en ôfwize; dy't Jezus liedt om har te erkennen as syn wiere tsjinstfeinten. De Romeinske lokaasje fan 'e útkarden is makke, tink derom dat de Geast dêr yn 538 tsjinstfeinten fûn dy't it leauwen yn' e namme fan Jezus hâlde wylst se snein eare. Op dit plak fan Rome waarden de lêste martlers of "trouwe tsjûgen" lykwols allinich sjoen yn 'e tiid fan Nero, yn 65-68 en dy fan Diocletianus tusken 303 en 313. De Geast rjochtet op 'e stêd Rome en herinnert de trou fan 'e "*Antipas*" syn "*trouwe tsjûge*" fan foarbije tiden. Dizze Grykske namme betsjut: tsjin alles. It liket de apostel Paulus oan te wizen, de earste heraut fan it Evangeelje fan Jezus Kristus yn dizze stêd dêr't er stoar as martler, ûnthalze, yn 65, ûnder de keizer Nero. God bestride dus de falske en misliedende titel fan "vicaris fan 'e Soan fan God" fan 'e pausen. De wiere pastoar wie de trouwe Paulus, en net de ûnleauwe Vigilius, noch ien fan syn opfolgers.

De almachtige skepper God hat de wichtige mominten fan de godstsjinstskiednis fan it kristlike tiidrek yn de natuer gravearre; mominten dat de flok in yntinsyf karakter krijt mei serieuze gefolgen foar it kristlike folk. Al tidens syn ierdske ministearje joech Jezus Kristus syn tolve fernuvere en fernuvere apostels bewiis fan syn kontrôle oer in stoarm op 'e Mar fan Galiléa; in stoarm dy't er yn in momint bedrige, op syn befeul. Yn ús tiidrek krige de perioade tusken 533 en 538 dit bysûnder ferflokte karakter, om't God troch it fêstigjen fan it pauslike rezjym troch keizer Justinianus I de kristenen straffe ^{woe dy't it troch de keizer Konstantyn I útsprutsen dekreet folgen}, dat rêst ferplichte makke. op 'e "dei fan 'e ûnferovere sinne" fan 'e earste dei fan 'e wike, sûnt 7 maart 321. Yn dizze troch him ferflokte perioade feroarsake God it wekkerjen fan twa fulkanen dy't it healrûn benoarden de planeet fersmoargen en spoaren efterlitten op 'e Súdlik healrûn ek oant Antarktika ta. In pear moannen útinoar, lizzend by de antipoden fan elkoar yn it gebiet fan 'e evener, wie de fersprieding fan tsjuster tige effektyf en heul deadlik. Miljarden tonnen stof ferspriede yn 'e sfear, wêrtroch't minsken ljocht en har gewoane fiedingsgewaaksen ûntnimme. De sinne op syn hichtepunt biedt itselde ljocht as de folle moanne dy't sels hielendal ferdwûn. Skiedkundigen hawwe dit tsjûgenis opmurken wêryn't Justinianus syn legers Rome fan 'e Ostrogoten weromnamen troch in sniestoarm midden july. De earste fulkaan mei de namme "Karakatoa" leit yn Yndoneezje en wurdt wekker yn oktober 535 mei in ûnfoarstelbere grutte dy't in bercheftich gebiet transformeart yn in seegebiet oer 50 km. En de twadde, mei de namme "Ilopango" leit yn Sintraal-Amearika en bruts út yn febrewaris 536.

Vers 14: "*Mar ik haw wat tsjin jo, om't jo dêr minsken hawwe dy't de lear fan Bileäm hâlde, dy't Balak learde om in stroffelstien foar de bern fan Israel te*

setten, sadat se dingen ieten dy't offere waarden oan ôfgoaden en seksuele ymmoraliteit begien. . »

De Geast beskriuwt de geastlike situaasje fêstige yn Rome. Sûnt 538 hawwe de trouwe keazen amtners fan 'e tiid tsjûge west fan' e oprjochting fan in religieuze autoriteit dy't God fergeliket mei de profeet " *Bileäm* ". Dizze man tsjinne God, mar liet him ferliede troch de lok fan winst en iersk goed; alle dingen dield troch it Romeinske pauslike rezjym. Fierders feroarsake " *Bileäm* " de ûndergong fan Israel troch oan " *Balak* " de middels te iepenbierjen wêrmei't er it delkomme koe: it wie genôch om it te driuwen om houliken tusken joaden en heidenen te akseptearjen; dingen dy't God sterk feroardiele. Troch him te fergelykjen mei " *Bileäm* ", jout God ús in skets fan it pauslike rezjym. De útkarde begrypt dan de betsjutting fan 'e hannelingen dy't God sels de duvel en syn himelske en ierske partners docht. De flok fan 'e kristlike tsjerke leit op it oannimmen fan 'e heidenske "dei fan 'e ûnferovere sinne", dy't sûnt 321 troch ûnleauwe kristenen waarnommen wurdt. En it pauslike rezjym, lykas " *Bileäm* ", sil wurkje oan har ûndergong en fersterkje har godlike flok. " *Fleis offere oan ôfgoaden* " is allinich it byld yn ferliking mei de heidenske "dei fan 'e sinne". Rome bringt it heidendom yn 'e kristlike religy. Mar wat jo moatte begripe is dat se fan deselde aard binne en deselde serieuze gefolgen drage ûnder it oardiel fan God Benammen om't de flokken feroarsake troch de " *Bileäm* " fan 'e kristlike tiid sille trochgean oant it ein fan' e wrâld, markearre troch it weromkommen yn gloarje fan Jezus Kristus. De ûntrou fan kristenen wurdt ek fergelike mei dy fan 'e Hebreërs dy't har oerjoegen oan ' *hoerjer* ' nei't God har syn tsien geoaden ferstean liet. Tusken 321 en 538 diene ûnleauwe kristenen lykas harren. En dizze aksje giet troch oant hjoed de dei.

Vers 15: " *Dochs hawwe jo ek minsken dy't de lear fan 'e Nikolaïten hâlde.*

»

Yn dit berjocht komt de namme fan 'e " *Nikolaïten* " oanhelle yn *Efeze* wer yn dizze brief. Mar " *de wurken* " dy't har oangeane yn *Efeze* wurde hjir " *de lear* ". Beskate Romeinen binne trouwens sûnt *Efeze* kristen wurden, dêrnei ûntrou kristenen sûnt 321, en dit, op offisjele religieuze wize sûnt 538, troch it earjen fan de roomsk-katolike " *lear* ".

Fers 16: " *Bekear jo dêrom; sa net, dan scil ik gau nei dy komme , en ik scil tsjin hjar stride mei it swurd fen myn mûle. »*

Troch " *de bestriding* " op te roppen ûnder lieding fan syn "Wurd", " *it swurd fan syn mûle* ", taret de Geast de kontekst foar it fjirde berjocht dat komt. It sil wêze dat fan 'e 16e ^{ieu}, wêr't de Bibel, syn hillige skreaune wurd, syn " *twa tsjûgen* " neffens Iepenbiering 11:3, godlike wierheid sil propagearje en it falske roomsk-katolike leauwen ûntmaskerje.

Vers 17: " *Lit wa't in ear hat, hearre wat de Geast tsjin 'e tsjerken seit: Wa't oerwint, sil ik ferburgen manna jaan, en him sil ik in wite stien jaan; en op dizze stien is in nije namme skreaun, dy't gjinien wit, útsein dejinge dy't him ûntfangt. »*

Lykas altyd ropt de Geast in aspekt fan it ivige libben op. Hjir presintearret er it oan ús yn it byld dat profetearre is troch it manna dat de hongrige Hebreërs jûn is yn 'e droege, ûnfruchtbere en droege woastyn. God learde doe dat er it

libben fan syn útkarden beskermje en ferlingje koe troch syn skeppende krêft; dy't hy sil folbringe troch it jaan fan ivige libben oan syn ferlost útkarden. Dit sil de kulminaasje wêze fan syn hiele rêdingsprojekt.

De útkarde fan 'e tiid sil as beleanning it ivige libben hawwe dat de Geast yn bylden beskriuwt. " *Manna* " byld fan himelske iten is ferburgen yn it keninkryk fan 'e himel, God sels is syn produsint. Yn 'e âlde symbolyk wie manna op it hillichste plak dat al symbolisearre de himel wêr't God soeverein regearret op syn troan. Yn Romeinske praktiken fertsjintwurdige de " *wite kiezel* " de "ja" stimme, de swarte de "nee". De " *wite stien* " jout ek de suverens fan it libben oan fan 'e útkarde dy't ivich wurden is. Syn ivige libben is in godlik ja, dat wjerspegelet in entûsjast en massaal wolkom fan God. Om't de útkarde is opstien yn in himelsk lichem, wurdt syn nije steat fergelike mei in " *nije namme* ". En dizze himelske natuer is, foar har útkarden, altyd mysterieus en yndividueel: " *gjinien wit it* ". Wy sille dêrom dizze natuer moatte erve en yngean moatte om te ûntdekken wat it is.

4e ^{tiidrek} : *Thyatira*

Tusken 1500 en 1800, de religieuze oarloggen

Vers 18: " *Skriuw oan 'e ingel fan' e gemeente yn Thyatira : Dit is wat de Soan fan God seit, waans eagen binne as in flam fan fjoer, en waans fuotten binne as baarnend brûns: "*

De fjirde brief ropt ûnder de namme " *Tyatira* " in tiid op dat it kristlike leauwen fan 'e katolike en protestantske kompetysjes in ôfgryslík spektakel bea troch har bloedige botsingen. Mar dit berjocht hâldt grutte ferrassingen. Yn 'e namme *Thyatira* , twa Grykske woartels "thuaο, téiro" oersetse "de grouwel en de dea te bringen mei lijen". De Grykske term dy't dizze ynterpretaasje fan grouwel rjochtfeardiget, jout yn it Bailly Grykske wurdboek it pig of it wylde baarch oan as se waarm binne. En hjir binne ophelderingen nedich. De 16e ^{iuw} waard markearre troch it wekkerjen fan protestanten dy't it gesach fan it Romeinske pauslike rezjym útdaagden. Ek, om syn tydlike gesach te fersterkjen, stifte it pausdom fertsjintwurdige troch Paus Sixtus V syn steat fan it Fatikaan dy't it boargerlike legitimiteit sil jaan ferbûn oan har religieuze gesach. Dit is de reden wêrom't, sûnt de 16e ^{ieu} , it pauslike rezjym syn haadkantoar, earder lizzend yn it Lateranpaleis, oerbrocht nei syn eigendom yn it Fatikaan, dat al in ûnôfhinklike pauslike steat foarme. Mar dizze oerdracht is allinnich mar bedrog, want dejinge dy't beweart fan 'e Fatikaansteat te kommen, sit noch yn it Lateranenpaleis; want it is dêr, yn it Lateran, dat de pausen de ôfstjoerders fan frjemde steaten wolkom hjitte dy't it besykje. En sa waard yn 1587 de reparearre obelisk ûntdutsen by it Lateranenpaleis sûnt 3 augustus 1588 ûnder 7 meter ierde en yn trije stikken. De Fatikaansteat leit bûten Rome, op de Fatikaanheuvel, oan de westlike ierde fan de Tiber dy't de stêd fan noard nei súd grinzet. Doe't wy nei it plan fan dizze Fatikaanstêd seagen, wie ik fernuvere te ûntdekken de foarm fan in baarchkop, de earen yn it noarden en de snút yn it súdwesten. It berjocht fan it Grykske "thuaο" wurdt dus dûbeld befêstige en rjochtfeardige troch God, de organisator fan dizze dingen. It katolike leauwen erfde fan *Pergamum* berikt it hichtepunt fan syn ôfgryslíkheden. Se reagearre fûleindich mei haat en wredens tsjin dyjingen dy't,

ferljochte troch de Bibel, úteinlik ferspraat tanksij de printinge, ferkenne har sünden en har misbrûk. Better noch, oant dan ta, hoeder fan 'e Hillige Skrift dy't se troch har muontsen yn kleasters en abdijen reprodusearre hie, ferfolge se de Bibel dy't har ûngerjuchichheit oankundige. En hja bringt de oanklagers dea troch de macht fan bline en eigensinnige monarchen; de fûleindige eksekuteurs fan syn testamint. De útdrukkingen wêrby't Jezus himsels presintearret, oanhelle, " *hy dy't eagen hat as in flam fan fjoer en waans fuotten binne as fûleindich koper* ", iepenbiere syn strafaksje tsjin syn religieuze fijannen dy't hy sil ferneatigje by syn weromkomst nei ierde. Dit binne krekt de twa kristlike ideologyen dy't inoar oan 'e dea "troch swurd" en fjoerwapens yn dizze histoaryske kontekst fan it *Thyatira-tiidrek fochten* . " *Syn fuotten* " sille dan rêste op " *de see en op 'e ierde* " symboal fan it katolike leauwen en it protestantske leauwen yn Rev.10:5 en Rev.13:1-11. Katolisisme en protestantisme, beide sûndige (sûnde = *koper*), ûnbekearend, wurde beskreaun as " *brânende koper* " dy't de grime oanlûkt fan it oardiel fan 'e God Jezus Kristus. Troch dit byld op te nimmen wêrmei't hy de grutte " *ramp* " yn Iepenbiering 1:15 oankundiget, iepenbieret God it oere dat de lêste ferfolgers ferienige tsjin syn trouwe bern inoar ta de dea fochten as wylde "beesten" dy't har symbolisearje sille yn de hiele profesije. Fan François 1^{oant} Loadewyk XIV binne religieuze oarloppen inoar opfolge. En wy moatte opmerke hoe't God iepenbieret de flok fan it Frânske folk, bewapene stipe fan it pausdom sûnt Clovis de earste kening fan 'e Franken. Om it hichtepunt fan dizze flok te markearjen, pleatste God de jonge Loadewyk XIV, fan "fiif" jier âld, op 'e troan fan Frankryk. Dit bibelfers út Ecc.10:16 drukt syn boadskip út: " *Wee dy, lân waans kening in bern is, en waans foarsten moarns ite!* » Loadewyk XIV ruinearre Frankryk mei syn weelderige útjeften oan it Paleis fan Versailles en syn kostbere oarloppen. Hy liet in Frankryk efter him efter dat yn earmoede bedoarn wie en syn opfolger Loadewyk XV libbe allinnich foar it libertinisme dat dield waard mei syn ûnskiedbere selskip yn 'e loslittenskip, kardinaal Dubois. In ôfgrysliek karakter, Louis Troch in sêfte en freedsume man te rjochtsjen as it doel fan dizze grime, iepenbiere God syn bedoeling om it erflike monargyske rezjym te slaan, foar it bline fertrouwen dat it sûnt Clovis ûnrjochtfeardich yn pauslike religieuze pretinsjes pleatst hat.

Vers 19: " *Ik ken jo wurken, jo leafde, jo leauwe, jo trouwe tsjinst, jo fêstichheid, en jo lêste wurket mear as de earste.* »

Dizze wurden rjochtet God oan syn tsjinstfeinten " *trou oant de dea* ", en offerje harsels te offerjen nei it byld fan har Master; har " *wurken* " wurde akseptearre troch God, om't se tsjûgje fan har autentike " *leafde* " foar har Ferlosser. Har " *leauwe* " sil rjochtfeardige wurde, om't it wurdt begelaat troch " *trouwe tsjinst* ". It wurd " *konstânsje* ", hjir oanhelle, nimt in oanmerklik histoarysk belang. It wie yn "de Tower of Constance" yn 'e stêd Aigues-Mortes dat Marie Durand har finzenskip libbe foar 40 lange en probearjende jierren, as model fan leauwen. In protte oare kristenen joegen itselde tsjûgenis, faak bleaun ûnbekend foar de skiednis. Dit komt om't it oantal martlers yn 'e rin fan 'e tiid tanommen is. De lêste wurken geane oer de tiid fan it regear (1643 oant 1715) fan kening Loadewyk Notysje dúdlik de iepenbiere rol fan 'e namme " *draak* " dy't "de duvel" oantsjut en de iepen aggressive aksje fan keizerlike Rome en pauslike

Rome yn Rev.12:9-4-13-16. Dejinge dy't himsels de "sinnekening" neamde, brocht de striid foar it katolisisme op syn hichtepunt, ferdigener fan 'e "dei fan 'e sinne" erfde sûnt Konstantyn ¹ Lykwols, om tsjin him te tsjûgjen, stoarte God de hiele doar fan syn lange regearing yn it tsjuster, wegere him de waarmte en it folsleine ljocht fan 'e wiere sinne mei serieuze gefolgen foar it dieet fan it Frânske folk.

Vers 20: " *Mar wat ik tsjin jo haw is dat jo de frou Izebel, dy't harsels in profetes neamt, myn tsjinstfeinten leare en ferliede om seksuele ymmoraliteit te begean en fleis te iten dat oan ôfgoaden offere is.* »

Yn 1170 liet God de Bibel troch Pierre Vaudès oersetten yn 'e Provençaalske taal. Hy wie de earste kristen dy't de lear fan 'e yntegrale apostolike wierheid opnij ûntduts, ynklusyf respekt foar de wiere sabbat en it oannimmen fan fegetarisme. Bekend ûnder de namme Pierre Valdo, hy is oan 'e oarsprong fan 'e "Vaudois" dy't har nei wenjen setten yn 'e Italjaanske Alpine Piemonte. It wurk fan 'e reformaasje dat se fertsjintwurdige waard tsjinsteld troch pausdom en it boadskip ferdwûn. Safolle sa dat God hiel Jeropa oerlevere oan in moardzjende Mongoalske ynvaazje folge troch in skriklike epidemy fan pest feroarsake troch de Mongoalen dy't, fan 1348 ôf, in tredde en hast de helte fan syn befolking ferneatige. It berjocht fan dit fers, " *Jo litte de frou Jezebel ...* ", is in smaad rjochte oan 'e herfoarmers dy't it wurk fan Pierre Valdo net it belang joegen dat it fertsjinne, om't it perfekt wie. Tusken 1170 en 1517 negearren se de perfekte lear fan 'e wierheid fan 'e kristlike heil en har herfoarming dy't oan 'e ein fan dit tiidrek ûndernommen is, is foar in part en heul ûnfolslein.

Opmerking : de doktrinale folsleinens begrepen en tapast troch Pierre Valdo lit sjen dat God yn him it folsleine programma fan 'e Reformaasje presintearre dy't útfierd wurde moast. Yn feite, dingen waarden dien yn twa stadia, de eask fan 'e sabbat net begjinne oant 1843-1844, yn oerienstimming mei de tiid markearre troch it dekreet fan Dan.8:14.

Om it pauslike roomsk-katolike leauwen út te jaan, fergeliket God it mei de frjemde frou fan kening Achab, de ferskriklike " *Izebel* " dy't Gods profeten fermoarde en ûnskuldich bloed fergiet. It eksimplaar komt oerien mei it model en it hat ek it neidiel dat it folle langer yn wurking duorret. Troch har " *profetesse* " te neamen, rjochtet God op de namme fan it nije plak fan syn "troan": Fatikaan, dat yn it Aldfrânsk en Latyn betsjut "vaticinare": profetearje. Histoaryske details oer it plak binne ekstreem reveal. Oarspronklik waard dit plak markearre troch de oanwêzigens fan in Romeinske timpel wijd oan 'e " *slang* " god Aesculapius. Dit symboal sil de duvel en it pauslike rezjym oanwize yn Rev.12:9-14-15. Keizer Nero pleatste dêr syn wein racing circuits, en "Simon the Magician" waard begroeven op in begraafplak dêr. It is, liket it, syn oerbliuwsels, dy't eare wurde soene as dy fan 'e apostel Petrus krusige yn Rome. Hjir wer, in basilyk oanbean troch Konstantyn fierde kristlike gloarje. It gebiet wie oarspronklik sompige. De sa oanleine leagen sil de nije namme fan dizze Fatikaanske basilyk rjochtfeardigje, dy't, fergrutte en fersierd yn 'e 15e ^{ieu}, de misleidende namme fan "Basilyk fan Sint Peter fan Rome" sil nimme. Dizze eare, eins jûn oan in **tsjoender** en oan 'e " *slang* " Aesculapius, sil de namme " *magy* " rjochtfeardigje dy't de Geast taskriuwet oan roomsk-katolike religieuze riten yn Rev.18:23 wêr't de

bibelske Darby-ferzje ús fertelt: " *En it ljocht fan 'e lampe sil net mear yn dy skine; en de stim fan 'e brêgeman en de frou sil net mear yn dy heard wurde; hwent jins keaplju wierne de greaten fen 'e ierde; hwent troch jins magy binne alle folken op dwaalweg brocht.* » Krekt, it foltôgjen fan it wurk oan dizze basilyk "Saint-Pierre de Rome", dy't enoarme sommen jild easke, sil de prelaat Tetzal liede om syn "aflaten" te ferkeapjen. Sjoch ferjouwing fan sûnden ferkocht foar jild, muonts learaar Martin Luther ûntduts de wiere aard fan syn roomsk-katolike tsjerke. Sa joech er syn duvelske aard en guon fan syn flaters oan troch syn ferneamde 95 stellingen yn 1517 op 'e doar fan 'e Dútske tsjerke yn Augsburg te toanen. Sa formalisearre hy it wurk fan 'e reformaasje dy't troch God oan Pierre Valdo foarstelde sûnt 1170.

Sprekend direkt mei syn herfoarme tsjinstfeinten fan 'e tiid, de wiere, resignearre freedsume slachtoffers, ferwyrt de Geast har dat se *Izebel tastien hawwe om syn tsjinstfeinten te learen en te ferlieden* . Wy kinne yn dizze ferwyrt alle doktrinale ûnfolsleinens fan dit begjin fan herfoarming lêze. Se " *learet en ferliedt* " har " *tsjinnens* ", dy fan Jezus, wat har in kristlike tsjerke makket. Mar syn lear is dy fan 'e *Pergamon- perioade* wê't de beskuldiging fan " *hoer* " en it byld fan " *fleis* " *offere oan ôfgoaden* " waarden al oansprutsen. Nettsjinsteande misleidende optredens is yn dit fers de wichtige entiteit net " *de frou Izebel* ", mar de protestantske kristen sels. Fan it begjin ôf troch him te fertellen " *jo ferlitte de frou Izebel ...* " suggerearret de Geast fouten dield troch de earste protestanten. Hy iepenbiere dan it karakter fan dizze skuld: heidenske ôfgoaderij. Dêrmei ûntdekt er de aard fan de " *lêst* " dy't er him doe noch net oplein hie, mar dy't er fan 1843 ôf easkje soe. En yn dit boadskip rjochtet de skepper God de Romeinske "snein" waans praktyk is yn syn eagen in heidensk ôfgoadenwurk dat in falske sinnegodheid fan it âldste heidendom yn 'e minsklike skiednis eare. Fan 1843 ôf soe hy "snein" of syn relaasje mei Jezus Kristus, de ienige Ferlosser fan ierdske sûnders, moatte opsizze.

Vers 21: " *Ik joech har tiid, dat se har bekeare soe, en se sil har net bekeare fan har hoererij.* »

Dizze tiid wurdt iepenbiere sûnt Dan.7:25 en it wurdt befêstige yn trije foarmen yn 'e Apokalypse yn haadstikken 11,12, en 13. Dit binne de útdrukkingen: " *in tiid fan tiden en in heale tiid; 1260 dagen, of 42 moannen* ", dy't allegear it yntolerante pauslike regear oanwize yn aksje tusken 538 en 1798. De fersprieding fan 'e wierheid troch middel fan 'e Bibel en it preekjen fan wiere herfoarmers bea it katolike leauwen syn lêste kâns om te bekearen en te ferlitten. sûnden. Se die neat, en ferfolge en martele, yn 'e namme fan har nijsgjirrige macht, de freedsume boaden fan 'e libbene God. Sa reprodusearre it de opstannige wurken fan it Joadske folk en joech de gelikenis fan Jezus in twadde ferfolling: it is de gelikenis fan 'e wynboeren dy't de earste fan God stjoerd deadzje, en dan deadzje, as hy himsels oan har presintearret, de soan fan 'e Master fan 'e wyngert om syn erfskip te stellen.

Vers 22: " *Sjoch, Ik sil har op in bêd smite en in grutte ferdrukking stjoere oer dyjingen dy't oerhoer mei har dogge, útsein as se har bekeare fan har wurken.*

»

God sil har behannelje as in " *prostituee* " " *op in bêd smiten* ", wêtroch't wy " *de frou Izebel* " fan dit tema kinne ferbine mei " *de hoer Babylon de grutte* " fan Rev.17:1. De foarseine " *grutte ferdrukking* " sil komme nei it mislearjen fan 'e bibelske ferkundiging. Ditselde berjocht sil de identifikaasje fan dizze " *grutte ferdrukking* " befêstigje mei " *it bist dat út 'e djipte opkomt* " yn Rev.11:7. It ûntstiet nei it wurk fan Gods " *twa tsjûgen* " dy't de skriften binne fan 'e âlde en nije godlike ferbûnen fan 'e Hillige Bibel. Spirituele " *oerhoer* " wurdt befêstige en neamd en " *dejingen* " dy't God beskuldige fan it begean mei " *Izebel* " binne de Frânske monarchen en monargisten. Tegearre mei de katolike prysters sille de monargisten de haaddoelen wurde fan 'e grime fan revolúsjonêr nasjonaal ateïsme, dat allinich de útdrukking wie fan 'e grime fan 'e almachtige God Jezus Kristus. Se bekeare har net, dat de dûbele grime sloech harren yn 'e tiid dy't troch God oansteld waard foar it ein fan it pauselike regear tusken 1793 en 1798.

It wurd " *ferdrukking* " jout it gefolch oan fan 'e godlike flok neffens Rom.2:19: " *Verdrukking en eangst oer elke siel fan 'e minske dy't kwea docht , earst oer de Joad, en dan oer de Gryk!*" ". Mar de " *ferdrukking* " dy't straft de sûnden fan 'e katolike monargy en har bûnsmaat de Roomske-Katolike Tsjerke symbolisearre yn Iepenbiering 17:5, mei de namme " *Babylon de grut* ", is logysk in " *grutte ferdrukking* ".

Vers 23: " *Ik sil har bern deadzje mei de dea; en alle gemeenten sille witte dat ik dejinge bin dy't de geasten en de herten trochsykje, en ik sil elk beleanje neffens jo wurken.* »

" *Om in dea te stjerren* " is de útdrukking dy't de Geast brûkt om de twa "ferskrikkingen" fan it revolúsjonêre rezjym fan 1793 en 1794 op te roppen. Mei dizze útdrukking fersmyt hy elk idee fan in ienfâldige geastlike dea dy't de protestanten oanbelanget yn 1843 yn it berjocht levere oan 'e ingel fan 'e tiid " *Sardes* " yn Rev.3:1. It minskdom hat nea bekend sa'n bloedich wurk útfierd troch moardmasines, útfûn troch dokter Louis, mar wurdearre troch dokter Guillotin waans namme waard taskreaun oan it ynstrumint sels, neamd fan doe ôf: de guillotine. Gearfetting oardielen útsprutsen doe mannichte fan dea oarders, mei de tafoeging fan it prinsipe fan opfallende dea oan 'e rjochters en oanklagers fan de dei derfoar. Neffens dit prinsipe like it minskdom ferdwine te moatten en it is om dizze reden dat God dit ferneatigjende revolúsjonêre rezjym " *ôfgrûn* " neamde. *Uteinlik soe hy de ierde, " de ôfgrûn " sûnder hokker foarm fan libben makke hawwe fan 'e earste dei fan 'e skepping, neffens Gen.1:2. Mar it is allinich, yn 'e himel, tidens it himelske oardiel útoefene troch de gearstalde útkarden dat " alle tsjerken (of gearkomsten)" binne, de útkarden fan 'e sân tiidrekken, dizze histoaryske feiten sille ûntdekke mei de betsjutting dy't God har joech. Gods gerjochtichheid is perfekt; dejingen dy't falsk oardiele waarden slein troch syn gerjochtichheid, " neffens har " eigen " wurken ."* Se lieten minsken ûnrjochtfearnich stjerre en waarden op har beurt mei de dea slein troch perfekte godlike gerjochtichheid: " *en ik sil elk fan jo fergoedzje neffens jo wurken.* "

Vers 24: " *Tsjin jo en de rest fan Thyatira, dy't dizze lear net ûntfange, en dy't de djipten fan 'e satan net kenne, sa't se se neame, sis ik jo: Ik sil gjin oare lêst op jo lizze;* »

Dejingen dy't it katolike leauwe oanklaaie en har religieuze riten de namme " *djipten fan satan* " jouwe, kinne allinich de herfoarmers wêze dy't ferskynden fan om 1200 hinne oant de Frânske revolúsje fan 1789. Wat harren gedrach ek wie, har lear wie tige fier fan 'e suvere wierheid dy't leard waard troch de Geast oan 'e apostels en learlingen fan Jezus Kristus. Wy notearje yn har foardiel mar trije positive dingen: leauwe yn it offer fan Jezus allinich, fertrouwen jûn oan 'e Bibel allinich, en it kado fan har persoan en har libben; alle oare doktrinale punten wiene oererfd út it katolisisme en dêrom ûnderwurpen oan fraachstelling. Sa, hoewol ûnfolslein op it nivo fan 'e lear fan' e wierheid fan it kristlik leauwen, wisten de keazen herfoarmers har libben te leverjen oanbean oan God yn libbene offers en wylst se wachtsje op 1844, de datum fan it yngean fan it dekreet fan Dan 8:14, God hat tydlik goedkard harren tsjinst. Dit drukt er hiel dúdlik út as er seit: " *Ik lizze jo gjin oare lêst* ." De situaasje fan in útsûnderlik godlik oardiel komt dúdlik nei foaren yn dizze wurden.

Vers 25: " *Allinich wat jo hawwe, hâld op oant ik kom.* " »

De redenen dy't God tastean om it ûnfolsleine protestantske leauwen te segjen moatte wurde bewarre en praktisearre troch de útkarden oant de weromkomst fan Jezus Kristus.

Fers 26: " *Oan wa't oerwint en myn wurken ta it ein hâldt, sil ik autoriteit jaan oer de folken.* »

Dit fers lit sjen wat it ferlies fan heil feroarsaakje sil fan dizze tiid fan 'e Reformaasje oant de weromkomst fan Kristus. De útkarden moatte de wurken tariese en iepenbiere troch Jezus Kristus kontinu hâlde oant it ein fan 'e wrâld. De neamde fal troch it wegerjen fan Gods nije easken. Hy ferburgen lykwols syn bedoeling om syn ljocht stadichoan te fergrutsjen oant de tiid fan syn komst yn gloarje. " *It paad fan 'e rjuchtfearrigen is as it glinsterjende ljocht, waans helderheid tanimme oant de midden fan' e dei* (Pro.4:18)"; dit bibelfers bewiist it. En it is dêrom yn it ramt fan syn projekt, dat fan 1844 ôf de godlike easken ferskine op 'e datums dy't pland en profetearre binne troch syn unyk bibelsk profetysk wurd. It is allinich yn 'e kapasiteit fan himelske rjochter dat de útkarde fan God "autoriteit oer de folken" sil ûntfange.

Vers 27: " *Hy sil har regearje mei in izeren stôk, lykas men klaaifaten brekt, lykas ik sels krêft fan myn Heit haw krigen.* »

Dizze útdrukking suggerearret it rjocht op feroardieling ta de dea. Rjocht dat de útkarden mei Jezus Kristus sille diele yn har oardiel oer de goddeleazen fêststeld foar it lêste oardiel, yn 'e " *tûzen jier* " fan 'e grutte sabbat fan it sânde millennium.

Vers 28: " *En ik sil him de moarnstjer jaan.* »

God sil it har folsleine godlike ljocht jaan, symbolisearre op ús hjoeddeistige ierde troch dat fan 'e sinne. Mar Jezus sei: "Ik bin it ljocht." Sa kundiget er it ljocht fan it himelske libben oan, dêr't God sels de boarne fan ljocht is dy't net mear hinget fan in himelske stjer as ús sinne.

Vers 29: " *Wa't in ear hat, lit him hearre wat de Geast tsjin 'e tsjerken seit!* »

De bou fan 'e Apokalypse is as in toer dy't bestiet út sân ferdjippings, de sânde sil de tiid wêze fan God moetsje. De haadstikken 2 en 3 foarmje yn dizze

konstruksje it basiskader fan it hiele kristlike tiidrek tusken 94 en 2030. Alle yn de Apokalyps neamde tema's fine har plak yn dit basiskader. Mar yn dit ramt spylje de earste ferdjippings allinnich de rol fan treppen dy't nei de boppeferdjipping liede. It belang fan 'e iepenbiering ferskynt op nivo 3 neamd *Pergamon* . Dit belang wurdt fierder fersterke op nivo 4 neamd *Thyatira* . It is yn dit tiidrek dat it kristlike leauwen betize en misliedend wurdt. Gods oardiel oer de geastlike situaasje fan dizze tiid sil gefolgen hawwe oant it ein fan 'e wrâld. Dit is de reden, om jo begryp fan dit oardiel te fersterkjen, sil ik dit berjocht gearfetsje dat God rjochte is oan syn keazen protestanten tidens it bewâld fan Loadwyk XIV.

Gearfetting : Yn 'e tiid fan' e Reformaasje wie kristlik gedrach meardere. Wy fine wiere hilligen ferfolge, mar altyd freedsum, en minsken dy't religy en polityk betiizje, dy't harsels bewapene en slach foar slach weromkomme nei de keninklike katolike legers. Yn Daniël 11:34 neamt de Geast har as "hypokriten". In pear religieuze minsken hawwe begrepen dat kristlik wêze is om Jezus yn alle dingen te imitearjen, syn oarders te folgjen en syn ferbeanen te jaan; it brûken fan wapens is ien fan harren, en dit wie syn lêste les jûn op it momint fan syn arrestaasje. It smaad fan Jezus wurdt rjochtfearde troch it feit dat protestanten sels, troch har katolike erfgoed te oefenjen, troch har foarbyld de lear en ferlieding dy't ta de katolike Izebel hearre, befoarderje . Harren ûnfolsleine religieuze praktyk diskreditearret har yn it oardiel fan God, dy't se ûntearre foar syn fijannen. Dizze faze oan it begjin fan de reformaasje brocht him ta útsûnderlike oardielen; dy't hy beklammet troch te sizzen: " *Ik lizze gjin oare lêst op jo, hâld allinich wat jo hawwe oant ik kom .*" Mar doktrinale ûnfolsleinens is legitimearre op dit begjin en God akseptearret de tsjinst fan dyjingen dy't ferfolging en dea yn syn namme akseptearje. Se koenen net mear jaan, jaan it maksimum: harren libben. God ûnderstretet dizze geast fan opoffering dy't hy oantsjut as " *wurken mear as de earste* (fers 19)". It heidendom fan it roomsk-katolisisme is fergelike mei *fleis dat offere is oan ôfgoaden* . De oankundiging fan 'e Romeinske bedrog begûn mei it folslein ferljochte wurk fan Pierre Valdo (Vaudés), dy't fan 1170 ôf in bibelferzje skreau yn in oare taal as it Latyn, it Provençaal. Syn kennis en begryp fan godlike easken wie ferrassend folslein en nei him fermindere it protestantske leauwen. Under de ynspiraasje fan Jehannes Kalvyn waard it protestantske leauwen sels ferhurde, en naam it byld fan syn katolike tsjinstanner. En de útdrukking "Wars of Religion" tsjûget fan in grouwel foar God, om't de útkarden fan Jezus Kristus, de wiere, de klappen dy't har oandien binne net werombringe. Harren wraak sil komme fan 'e Heare sels. Troch harsels te bewapenjen, lieten de protestanten, waans motto "sola scriptura", "Allinne de Skrift" wie, ferachting foar de Bibel dy't har geweld ferbea. Jezus gie heul fier yn dit gebiet troch syn learlingen te learen dat se de "oare wang" moatte keare nei dejinge dy't har slacht.

Dizze perioade doe't katolike ferfolging feroarsake de trouwe tsjinstfeinten fan Jezus dea, wurdt trije kear ûnderstreke yn 'e Apokalyps, hjir yn dizze perioade *Thyatira* , mar ek yn 'e ^{5e} *segel* fan haadstik 6 en yn it ^{3e} *trompet* fan haadstik 8. Hjir, yn fers 22, moediget Jezus syn martlere tsjinstfeinten oan, en kundiget har oan fan syn bedoeling om har dea te wreken of har lijen tabrocht troch Rome en syn keninklike tsjinstfeinten. It kaaiwurd ferburgen yn 'e namme *Pergamum* komt

dúdlik foar, de katolike religy is skuldich oan *oerhoer* tsjin God, en dejingen dy't it mei har begien, de katolike monarchen, har kompetysjes en har falske adel sille betelje, ûnder de guillotine fan 'e Frânske revolúsjonêren, bloed ûnrjochtlik fergetten. Iepenbiering 2:22-23: " *Sjoch, Ik sil har op in bêd smite en grutte ferdrukking stjoere oer **dyjingen dy't oerhoer mei har pleagje** , útsein as se har bekeare fan har wurken. Ik sil hjar bern **deadzje** ; en alle tsjerken sille witte dat ik dejinge bin dy't de geasten en de herten trochsykje, en ik sil elk fan jo beleanje neffens jo wurken . Mar pas op! Want nei 1843, " **dejingen dy't pleage oerhoer mei har** " sil ek wêze **protestanten** , dus God sil tariese mei de nukleêre "trede wrâld oarloch", in nije straf fan katolike, ortodokse, anglikaanske, protestantske en oare oerhoer. Advintistyske. Paralel seit de Geast yn 'e ^{5e} *segel* : Iepenbiering 6: 9 oant 11: " *Doe't hy it fyfde segel iepene, seach ik ûnder it alter de sielen fan dyjingen dy't fermoarde wiene fanwegen it wurd fan God en fanwegen it tsjûgenis dat se droegen hienen. Hja rôpen mei in lûde stimme, sizzende: Hoe lang, o hillige en wiere Master, fertrage jo mei it oardieljen en it wreken fan ús bloed op dyjingen dy't op 'e ierde wenje? In wyt kleed waerd elk fen hjarren jûn; en hja waerden sein om noch in skoft mei rêst to bliuwen, oant it tal fen hjar tsjinstfeinten en hjar broerren, dy't lyk as hja deadien wirde, folslein wier. "**

Dizze sêne út it 5e ^{segel} kin betiizjend en misliedend wêze foar in min ferljochte geast. Lit de dingen dúdlik wêze, dit byld ûntbleatet ús de geheime gedachte fan God, want neffens Ecc.9:5-6-10 *sliepe de deaden yn Kristus yn in steat dêr't har oantinken fergetten wurdt, en nimme gjin diel mear oan alles wat wurdt dien ûnder de sinne* . De Bibel jout de earste dea de betsjutting fan in ferneatiging fan it hiele wêzen; de deade is as hie er noait bestien mei it ferskil dat syn hiele bestean yn 'e gedachte fan God gravearre bliuwt. It is dêrom ta syn libbene tsjinstfeinten dat God dit berjocht fan treast rjochtet om har oan te moedigjen. Hy herinnert harren dat der, neffens syn beloften, nei de sliep fan 'e dea, in tiid bepaald is foar har wekkerjen, dat se troch him opwekke sille. Se sille dan de kâns hawwe om, ûnder de blik en it oardiel fan God yn Jezus Kristus, har like opstanne martelers te oardieljen, mar oan 'e ein fan 'e *tûzen jier* . Yn it berjocht fan *Thyatira sil de dea* oankundige foar *dyjingen dy't oerhoer mei Izebel* de katolike pleage in dûbele ferfolging. Op ierde is it wurk fan 'e revolúsjonêren de earste faze, mar dêrnei sil komme, yn syn tiid en yn' e twadde faze, *de twadde dea* fan it lêste oardiel, oere as " *alle gearkomsten* " kristlike ûnleauwigen of leauwigen fan alle tiden fan 'e kristlike tiid sil it rjochtfeardige oardiel fan God tapast wurde tsjin geastlik *oerhoer* .

Yn syn symboalyske byld, de ^{4e} *trompet* fan haadstik 8 befêstiget de aksje fan 'e " *grutte ferdrukking* " programmearre om it *oerhoer* fan it pausdom en de monargisten te straffen dy't it stipe. *De sinne* , it godlike ljocht, *de moanne* , de tsjustere katolike religy, en *de stjerren* , de religieuze minsken, *wurde yn treden* of, foar in part, troffen troch de ferfolging fan it ateïsme fan 'e Frânske revolúsjonêren yn 1793 en 1794.

Oan 'e ein fan it berjocht dat rjochte is oan freedsume protestanten, befêstiget de Geast syn feroardieling fan it gebrûk fan wapens troch te betinken dat it allinich is foar it lêste oardiel dat taret is tidens it himelske oardiel fan it sânde millennium dat de útkarde wreke sil. Hy is dêrom net autorisearre om sels

wraak te nimmen, foar dit himelske oardiel dêr't er dan syn ferfolgers oardielje sil, mei Jezus Kristus, en meidwaan oan it oardiel fan har deastraf. " *Hy sil har regearje mei in izeren stôk, lykas men klaaifetten brekt .* " It doel fan dit oardiel sil wêze om de tiid fan lijen te bepalen fan 'e skuldigen feroardiele ta de twadde dea fan it lêste oardiel. Fers 29 neamt: *de moarnstjer .* " *En ik sil him de moarnstjer jaan .* " Dizze útdrukking jout de sinne oan, byld fan godlik ljocht. De winner sil yn godlik ljocht yngean foar ivichheid. Mar foar dizze ivige kontekst taret dizze term de fyfde brief ta dy't komt. *De moarnstjer* wurdt oanhelle yn 2 Petrus 1:19-20-21: " En wy hâlde **it profetyske wurd** des te wisker , dêr't jo goed op achtsje, as nei in lampe dy't skynt yn in tsjuster plak, oant de dei komt oan en **de moarnstjer** komt yn dyn herten op; jo witte earst fan alles dat gjin profesije fan 'e Skrift in objekt fan privee ynterpretaasje kin wêze, want it wie net troch de wil fan 'e minske dat in profesije oait brocht waard, mar it wurdt beweecht troch de Hillige Geast dat minsken fan God hawwe sprutsen . Dit fers ûnderstreket it belang fan it profetyske wurd, om't de kontekst fan it kommende tiidrek geastlik betingst wurde sil troch it yngean fan tapassing fan it godlike beslút profetearre yn Dan.8:14. " *Oant 2300 oere en hilligens sil befêstige wurde .* " Mar destiids wie dit fers allinnich bekend yn 'e oersetting: " *Oant 2300 jâns en moarns en it hillichdom sil suvere wurde .* " Sels yn dizze oersetting wie Gods boadskip itselde, mar minder presys, it koe yn dizze foarm ynterpretearre wurde as it oankundigjen fan it ein fan 'e wrâld troch it weromkommen yn'e gloarje fan ús Hear en Ferlosser Jezus Kristus. God brûkte de Amerikaanske protestantske William Miller om de twa advintistyske beswierskriften fan leauwen út te fieren yn 'e maitiid fan 1843 en de hjerst fan 1844. As Daniël 12:11-12 ús leart, tusken dizze twa datums, yn 1843, lûkt godlik beslút him werom fan fallen protestanten de rêdende gerjochtichheid oanbean troch Jezus Kristus; om't se net mear foldogge oan de standert fan 'e nije hilligens dy't troch God easke is. De gerjochtichheid fan Jezus is ivich, mar it profetearret allinnich de wiere útkarden selektearre troch Jezus sels, en dit, yn alle tiden en oant it ein fan 'e wrâld.

Hjir, tusken *Thyatira* en *Sardis* , op 'e earste dei fan 'e maitiid fan 1843, komt it dekreet fan Dan.8:14 yn krêft en sille wy de gefolgen dêrfan ûntdekke yn 'e berjochten dy't troch de Geast oan kristenen fan dy datum rjochte binne.

Iepenbiering 3: De gearkomste sûnt 1843 - it apostoalyske kristlike leauwen restaurearre

5e tiidrek : Sardis

It oardiel útsprutsen troch Jezus Kristus nei de Advintistyske besikingen fan maitiid 1843 en 22 oktober 1844

Vers 1: " *Skriu oan 'e ingel fan' e gemeente fan Sardis : Dit is wat hy dy't de sân geasten fan God en de sân stjerren hat seit: Ik ken jo wurken. Ik wit dat jo wurde tocht te wêzen yn libben, en do bist dea. »*

De " *Sardis* "-tiidrek, tema fan 'e fyfde brief, sil bringe twa protestantske kristlike gedrach, tsjinoerstelde taskreaun: oan de fallen, oan wa't Jezus

ferklearret: "Jo wurde beskôge te wêzen libben, en do bist dea "; en oan 'e útkarden, yn fers 4: " *se sille mei my rinne yn wite klean, om't se it wurdich binne* ." Lykas de ynhâld fan syn twa berjochten, draacht de namme " *Sardis* " in dûbele betsjutting wêrfan de betsjuttingen absolút tsjinoersteld binne. Ik behâlde de haadideeën fan dizze Grykske woartel: krampende en kostbere stien, dea en libben. Grimasearjend en krampich definiearret sardonysk laitsjen; yn it Gryksk, de sardonion is it boppeste tou fan in jacht net; de sardine is in fisk; en yn 'e tsjinoerstelde betsjutting binne de sardo en de sardonysk kostbere stiennen; sardonysk is in ferskaat oan brune chalcedony. Oan it begjin fan dizze brief presintearret Jezus himsels as " *hy dy't de sân geasten fan God en de sân stjerren hat* ", dat is, de hilliging fan 'e Geast en it oardiel oer syn tsjinstfeinten fan 'e sân tiidrekken. Lykas yn Dan.12 stiet er boppe de deadzjende rivier, de test fan it Advintistyske leauwen, en docht hjir syn oardiel. Lit ús notearje de bekendheid dy't oanjout dat de petearpartner ien is yn 'e kollektive sin. It giet om de hiele protestantske noarm. Jezus makket in ein oan 'e protestantske útsûndering opmurken yn it *Thyatira -berjocht* . De nije " *lêst* " (sa't de opstannige leauwigen it begripe) wurdt no oplein en easke. De praktyk fan Romeinske snein moat ferlitten wurde en ferfongen troch de sneonsabbat. Dit dekreet fan Dan.8:14 keart de sitewaasje dy't sûnt 7 maart 321 troch keizer Konstantyn ¹ fêststeld is om. Yn 1833, 11 jier foar 1844, troch in trochgeande bui fan sjittende stjerren, dy't duorre fan middernacht oant 5 oere, en sichtber yn 'e Feriene Steaten, hie God de massale fal fan protestantske kristenen yllustrearre en profetearre. Om jo te oertsjûgjen fan dizze ynterpretaasje, liet God de stjerren fan 'e himel oan Abraham sjen, en sei tsjin him: " *Sa sille jo neiteam wêze* ." De fal fan 'e stjerren fan 1833 profetearre dêrom in massale fal fan dit neiteam fan Abraham. Dit himelske teken ^{wurdt} oanhelle yn it tema fan it *6e segel* yn Rev.6:13. Jezus sei: " *Der wurdt sein dat jo libje en jo binne dea* ." Dejinge dêr't er oer praat hat dêrom de reputaasje fan God te fertsjintwurdigjen, en dit detail komt oerien mei it protestantisme dat, leaujend yn syn reformaasje, mient dat it mei God fermoedsoenje is. It godlike oardiel falt: " *Ik ken dyn wurken* ", " *en do bist dea* ". It is fan God sels, de grutte Rjochter, dat dit oardiel komt. De protestant kin dit oardiel negearje, mar hy kin de gefolgen net ûntkomme. Yn 1843 kaam it dekreet fan Daniël 8:14 yn wurking en fan gjin kristen wurdt ferwachte dat se ûnwittend binne oer de wet fan 'e libbene God. Dizze ûnwittendheid komt troch ferachting foar it bibelske profetyske wurd dêr't de apostel Petrus ús oan ropt om ús folsleine oandacht te jaan yn 2 Pet.1:19-20: " *En wy hâlde it profetyske wurd des te wisker, dêr't jo goed oan dogge. omtinken te jaan, as op in lampe dy't op in tsjuster plak skynt, oant de dei oankomt en de moarnstjer yn jimme herten opkomt; earst sels wittend dat gjin profesije fan 'e Skrift in objekt fan privee ynterpretaasje wêze kin.* » Yn alle teksten fan de Bibel fan it nije forboun ûngemurken foarbygean, meitsje dizze fersen, benammen út 1843, it ferskil tusken libben en dea.

Vers 2: " *Wês wach, en fersterkje it oerbliuwsel dat op it punt is te stjerren; hwent ik haw jins wurken net folslein fûn foar myn God.* »

As se net foldogge oan 'e nije standert fan hilligens, sil " *de rest* " fan it protestantisme " *stjerre* ". Want God feroardielet him om twa redenen. De earste is de praktyk fan de Romeinske snein feroardiele troch it yngean fan it dekreet fan

Dan.8:14; de twadde is net ynteressearre yn it profetyske wurd, om't net rekken hâldend mei de les jûn troch God troch de Advintistyske ûnderfining, protestantske neikommelingen sille drage de skuld erfde fan harren heiten. Op beide punten sei Jezus: " *Ik haw jo wurken net perfekt fûn foar myn God .*" Troch te sizzen " *foar myn God* ", herinnert Jezus protestanten oan 'e noarm fan' e tsien geboaden skreaun troch de finger fan God, de Heit dy't se ferachtsje yn it foardiel fan 'e Soan dy't har te rêden moat. Syn folslein hearrich leauwen, dat hy joech as model, hat neat mien mei it protestantske leauwen, erfgenamt fan tal fan katolike sûnden, ynklusyf, yn it foarste plak, de wyklike rêst op 'e earste dei. De doar fan heil slút foar altyd op 'e kollektive protestantske religieuze noarm, de " *stjerren* " fan it " *sechsde segel* " falle.

Vers 3: " *Tink dan oan hoe't jo ûntfongen en heard hawwe, en bewarje en bekeare. As jo net sjogge, sil ik komme as in dief, en jo sille net witte hoe let ik op dy komme sil.* »

Dit tiidwurd, " *ûnthâld* ", ymplisearret krityske meditaasje oer de wurken fan it ferline. Mar allinnich de wirklik útkarden binne nederich genôch om har eigen wurken te kritisearjen. Fierder ropt dit gebod " *ûnthâld* " it " *ûnthâld* " op oan it begjin fan it fjirde gebod dat de hillige rêst fan 'e sânde dei gebiedt. Hjir wurdt it offisjele protestantisme wer útnoege om de resepsje dy't it joech oan 'e profetyske berjochten dy't William Miller yn 'e maitiid fan 1843 en yn 'e hjerst fan 1844 lansearre hat, mar ek oan 'e tekst fan 'e 4e fan 'e 10 geboaden fan God te heroverwegen dat er sûnt 1843 oertrêde is yn de stjerlike sûnde. De meast serieuze konsekwinsje fan syn brek mei Jezus Kristus is formulearre: " *As jo net sjogge, sil ik komme as in dief, en jo sille net witte op hokker oere ik op dy komme sil.* . » Wy sille sjen hoe't dit berjocht sûnt 2018 in libbene realiteit is wurden. Sûnder wach, sûnder berou en de frucht fan berou is it protestantske leauwen definityf dea.

Vers 4: " *Dochs hawwe jo guon manlju yn Sardis dy't har klean net hawwe ûntreinige; hja scille mei my rinne yn wite klean, hwent hja binne it wurdich.* »

In nije hilligens sil ûntstean. Yn dit berjocht is Jezus tefreden om te tsjûgjen fan it bestean fan " *in pear manlju* ", neffens de details iepenbiere oan Ellen.G.White dy't ûnder har wie, krigen mar 50 manlju de goedkarring fan God. Dizze " *in pear manlju* " jouwe manlju en froulju oan dy't goedkard en segene wurde, yndividueel, foar it tsjûgenis fan har leauwen yn oerienstimming mei de ferwachting fan 'e Hear. Jezus sei: " *Dochs hawwe jo guon manlju yn Sardis dy't har klean net ûntreinigje; en hja sille mei my rinne yn wite klean, hwent hja binne it wurdich.* ." Wa kin in weardichheid bestride erkend troch Jezus Kristus sels? Oan 'e oerwinners fan' e tests fan it leauwen fan 1843 en 1844 belooft Jezus ivige libben en folsleine ierdske erkenning dy't offisjele foarm sil nimme yn it kommende berjocht fan *Philadelphia* . De fersmoarging fan " *klean* " wurdt taskreaun oan it frije gedrach fan minsken. It " *klean* " is de gerjochtichheid dy't troch Jezus Kristus oanrekkene is, yn dit gefal " *wyt* ", syn fersmoarging wiist it ferlies fan dizze gerjochtichheid oan foar it tradisjonele protestantske kamp. Hjir, krekt oarsom, it ûntbrekken fan fersmoarging oantsjut de fuortsetting fan 'e tarekkening fan' e " *ivige gerjochtichheid* " fan Jezus Kristus neffens Dan.9:24. Meikoarten sil de kennis en praktyk fan 'e sabbat har echte hilligens jaan, de

frucht en it teken fan' e jûn gerjochtichheid fan Jezus Kristus. Dizze rjochtfeardeige en yntelliginte kar sil har gau ivich meitsje yn 'e hilliging en himelske ferhearliking ôfbylde troch de " *wite klean* " fan fers 5 dy't komt. De Geast sil se " *ûnskuldich* " ferklearje : " *en yn har mûle waard gjin leagen fûn, om't se ûnskuldich binne* (Rev.14:5)". Se sille fine, " *frede mei alles en hilliging, sûnder hokker gjin fleis sil sjen de Heare* ", neffens Paulus, yn Hebr.12:14. Konkreet sille dizze " *wite klean* " de foarm oannimme fan it fuortheljen fan sûnde dy't de praktyk fan Romeinske snein foarmet. Om't se twa kear trou op him wachte, yn syn plak, as teken fan syn goedkarring, wurdt it segel fan God har jûn troch de sabbat dy't komt om de útkarden fan 'e Hear, dy't syn gerjochtichheid behâlde, wyt te meitsjen. Sa waard de "reiniging fan it hillichdom" folbrocht, de foarm wêryn Daniël 8:14 destiids oerset waard. Under dizze blik joech Jezus fan 23 oktober 1844 ôf yn in himelsk fyzje oan de útkarde oerwinners it byld fan syn trochgong fan it hillich plak nei it hillichste plak fan it ierdske hillichdom. Hy herinnerde him sa yn yllustraasje, it momint doe't hy oan it krús stiert, de sûnde fan syn útkarden fersoenen waard, en sa de " *dei fan fersoening* ", it Hebrieusk " *Yom kippur* ", *ferfolje*. Dit barren hat al plakfûn, de fernijing fan 'e aksje yn' e fisy wie allinich bedoeld om de earste realisaasje fan ivige gerjochtichheid te bestriden troch de dea fan Jezus. Wat letterlik folbrocht is foar de fallen minsken fan Sardis waans oantoand leauwen ûnfoldwaande is foar de skepper God. Om twa redenen kin God se ôfwize fanwegen gebrek oan leafde foar syn proklamearre profetyske wierheid, en foar de oertrêding fan 'e sabbat dy't sûnt 1843 skuldich wurden is troch it yngean fan it dekreet fan Daniël 8:14.

Vers 5: " *Wa't oerwint, sil klaaid wurde yn wite klean; Ik sil syn namme net út it boek fan it libben wiskje, mar ik sil syn namme belide foar myn Heit en foar syn ingels.* »

De útkarden ferlost troch Jezus Kristus is in hearrich wêzen, bewust fan syn libben en syn ivichheid te tankjen oan de skepper, goede, wiis en rjochtfeardeige God. Dit is it geheim fan syn oerwinning. Hy kin net mei him stride, om't hy alles goedkart wat er seit en docht. Ek hy sels is de freugde fan syn Ferlosser dy't erkent him en neamt him by syn namme, sûnt de stifting fan 'e wrâld dêr't er seach him troch syn foarkennis. Dit fers lit sjen hoe't de falske oanspraken fan falske religieuze minsken idel en misleidend binne, sels foar dyjingen dy't se meitsje. It lêste wurd sil ta Jezus Kristus hearre, dy't tsjin alle gearre seit: " *Ik ken jo wurken* ". Neffens dizze wurken ferdielt hy syn keppel, en pleatst oan syn rjochterkant *syn skiep* , en oan syn lofts *de* opstannige geiten en de *razende wolven* dy't ornearre binne foar it *fjoer fan 'e twadde dea fan it lêste oardiel* .

Vers 6: " *Wa't in ear hat, lit him hearre wat de Geast tsjin 'e tsjerken seit!* »

As elkenien de profetyske wurden fan 'e Geast letterlik hearre kin, krekt oarsom, allinich syn útkarden, dy't hy ynspirearret en opliedt, kinne har betsjutting begripe. De Geast ferwiist nei krekte feiten, folbrocht yn histoaryske tiid, de útkarde moat dêrom wêze ynteressearre yn religieuze en wrâldske skiednis, en yn 'e hiele Bibel gearstald út ferhalen fan tsjûgenissen, lof, en profetieën.

Opmerking : Yn fers 3 sei Jezus Kristus tsjin de fallen protestant: " *Tink dan oan hoe't jo ûntfongen en heard hawwe, en bewarje en bekeare. As jo net sjogge, sil ik komme as in dief, en jo sille net witte hoe't ik op dy komme sil ."* Oarsom, foar de erfgenamten fan 'e oerwinners, sûnt de maitiid fan 2018, dit berjocht is omfoarme ta: "As jo sjogge, ik sil net komme as in dief, en do silst witte hoe let ik sil komme ta dy ". En de Hear hat syn beloften hâlden, sûnt hjoed yn 2020, syn útkarden hiene kennis fan 'e datum fan syn wiere weromkomst iepenbiere foar de maitiid fan 2030. Mar, it protestantske leauwen is feroardiele om dizze krektens te negearjen, reservearre, allinich troch Jezus, oan syn útkarden. Want oars as syn gedrach tsjin goddeleaze tsjinstfeinten, " *de Heare docht neat sûnder warskôging syn tsjinstfeinten de profeten* " Amo.3:7.

6e ^{tiidrek} : Philadelphia

Advintisme komt yn in universele missy

Tusken 1843 en 1873 waard de godlike sabbat fan sneon, de wiere sânde dei ornearre troch God, restaurearre en oannommen troch de pioniers fan it Sânde-dei Advintisme, dat de foarm oannaam fan in offisjele Amerikaanske kristlike religieuze ynstelling neamd sûnt 1863: "de Sânde-dei Advintistyske Tsjerke. Yn oerienstimming mei de lear taret yn Dan.12:12, is it boadskip fan Jezus rjochte oan syn útkarden, hillige troch de sabbatsrêst, op de datum fan it jier 1873. Tagelyk profitearje dizze útkarden fan de saling fan Dan. 12 :12: " *Sillich is hy dy't wachtet oant 1335 dagen!* ".

De nije noarmen fêststeld sûnt 1843 waarden universele yn 1873

Vers 7: " *Skriuw oan 'e ingel fan' e gemeente fan Philadelphia : Dit is wat de Hillige seit, de Wiere, dy't de kaai fan David hat, dy't iepenet en gjinien slút, dy't slút en gjinien slút. : »*

Troch de namme " *Philadelphia* " toant Jezus syn útkarde. Hy sei: " *Dêrtroch sille alle minsken witte dat jo myn learlingen binne, as jo leafde foar inoar hawwe.* John 13:35 "En dit is it gefal fan *Philadelphia* waans Grykske woartels betsjutte: bruorrenleafde. Hy hat de útkarden selektearre dy't it komponearje, troch har leauwen op 'e proef te stellen, en foar dizze oerwinners rint syn leafde oer. Hy presintearret himsels yn dit berjocht, sizzende: " *Dit is wat de Hillige, de Wiere, seit ."* *De Hillige* , om't it in tiid is dat de hilliging fan 'e sabbat en dy fan 'e útkarden fereaske is troch it dekreet fan Dan.8:14 dat sûnt de maitiid fan 1843 fan krêft is. *De Wiere* , om't yn dizze profetyske oere, de wet fan 'e wierheid wurdt hersteld; God ûntdekt de hilligens fan syn 4e ^{gebod} dat sûnt 7 maart 321 troch kristenen treaun is. Hy seit wer: " *hy dy't de kaai fan David hat* ". Dit binne net de kaaien fan Sint Piter opeaske as besit fan Rome. " *De kaai fan David* " heart ta de " *soan fan David* ", Jezus, sels, persoanlik. Nimmen oars as hy kin it ivige heil jaan, om't hy dizze kaai krige troch it " *op syn skouder* " te dragen yn 'e foarm fan syn krús, neffens Jes.22:22: " *Ik sil de kaai fan it hûs op syn skouder sette. fan David: as it iepengiet, sil gjinien slute; as it slút, sil gjinien iepenje .* " Dizze kaai oantsjutting fan it krús fan syn pine, yn ferfoling fan dit fers, lêze wy hjir: " *hy dy't iepenet, en gjinien sil slute, hy dy't slút, en gjinien sil iepenje .* " De doar fan ferlossing is iepen foar it bouwen fan Sânde-dei Advintisme

en sletten foar Romeinske sneins religieuze oanhingers sûnt de maitiid fan 1843. Om't se hawwe ynstimd om te ûnderwerpen oan de doktrinale wierheden presintearre en hawwe eare mei harren leauwe syn wurd profetysk, de Geast fan Jezus sei tsjin de hilligen fan it tiidrek fan *Philadelphia* : " *Ik ken jo wurken. Sjuch, om't jo net folle macht hawwe en myn wurd hâlden hawwe en myn namme net ûntkenne hawwe, haw ik foar jo in iepen doar set, dy't gjin minske ticht kin.* " Dizze lytse religieuze groep wie, offisjeel, allinnich Amerikaansk sûnt 1863. Mar yn 1873, tidens in algemiene konferinsje hâlden yn Battle Creek, iepene de Geast in universele misjonaryske doar dy't trochgean soe oant de wiere weromkomst fan Jezus Kristus. Nimmen sil it foarkomme en God sil der foar soargje. Wy moatte opmerke dat alles goed dat Jezus sjocht ûnder de wiere hilligen ek definiearret de oarsaken dêr't it protestantske leauwe foel yn 1843. Dit boadskip is krekt it tsjinoerstelde fan dat wat Jezus rjochtet oan de fallenen fan Sardis yn fers 3, *om't de rjochte wurken binne sels omkeard.*

De 12 stammen fan Rev.7 Growing

Vers 8: " *Ik ken jo wurken. Sjuch, om't jo net folle macht hawwe, en myn wird hâlden hawwe en myn namme net ûntkenne hawwe, haw ik in iepen doar foar jo set, dy't gjin minske slute kin.* »

De útkarde fan 'e tiid wurdt goed beoardiele op syn wurken dy't Jezus him as gerjochtichheid taskriuwt. Syn " *lytse krêft* " befêstiget de berte fan 'e groep basearre op' e " *pear manlju* " fan fers 4. Yn 1873 kundige Jezus oan 'e Advintisten har foarútgong nei syn weromkommen troch it symboal fan 'e iepen himelske doar dy't sil iepenje yn 'e maitiid fan 2030, dus yn 157 jier. Yn it berjocht dat folget, dejinge dy't rjochte is oan Laodicea, sil Jezus foar dizze doar stean, en dus de drege buert fan syn weromkomst oanjaan: " *Sjoch, ik stean by de doar en klopje. As immen myn stim heart en de doar iepen docht, scil ik by him ynkomme en mei him ite, en hy mei my.* Iepenbiering 3:20 »

Tagong ta it kristlike leauwen tastien foar Joaden

Vers 9: " *Sjoch, ik jou dy fan 'e synagoge fan 'e satan, dy't sizze dat se Joaden binne en net binne, mar ligen; sjuch, Ik scil se komme litte en oanbidde foar dyn foetten, en witte dat ik dy leafhaw.* »

Troch it oanheljen fan de yngong fan wiere Joaden neffens ras en fleis yn 'e Advintistyske groep, befêstiget dit fers de restauraasje fan 'e sabbatsrêst; Snein is gjin obstakel mear foar harren bekearing. Want sûnt 321 hat it ferlitten derfan ek it gefolch hân dat oprjochte Joaden it kristlik leauwen net oernimme. Syn oardiel oer de rasiale Joaden wie net in persoanlike miening fan Paulus, de trouwe tsjûge; it wie dat fan Jezus Kristus dy't it befêstiget yn dizze Iepenbiering, al yn Ieb.2:9, yn it berjocht dat rjochte is oan syn tsjinstfeinten, lasterd troch de Joaden en ferfolge troch de Romeinen fan it Smyrna- *tiidrek* . Tink derom dat rasiale joaden kristlike heil moatte erkennen yn 'e Advintistyske standert om te profitearjen fan Gods genede. Universele Advintisme allinnich draacht it godlike ljocht wêrfan it is wurden **de eksklusive offisjele depot** sûnt 1873. Mar wês foarsichtich! Dit ljocht, syn lear en har berjochten binne it eksklusive eigendom fan Jezus Kristus; gjin minske en gjin ynstelling kin syn evolúsje wegerje sûnder harren heil yn

gefaar te bringen. Lêst yn dit fers stelt Jezus " *dat ik dy leaf haw* ". Koe dit betsjutte dat hy nei dizze tiid fan segen net mear fan har hâlde soe? Ja, en dit sil de betsjutting wêze fan it berjocht taskreaun oan " *Laodicea* ".

De geboaden fan God en it leauwe fan Jezus

Vers 10: " *Om't jo it wurd fan geduld yn my bewarre hawwe, sil ik jo ek hâlde yn 'e oere fan' e beproeving dy't op 'e bekende ierde komme sil, om dejingen te testen dy't op 'e ierde wenje.* »

De term geduld befêstiget de kontekst fan Advintistyske wachtsjen neamd yn Daniël 12:12: " *Sillich is hy dy't wachtet, en dy't oankomt oant tûzen trijehûndert en fiifentritich dagen!* ". De test giet oer it leauwen fan 'e " *bewenners fan' e ierde* ", dejingen dy't de " *bekende ierde* " bewenje, dat is, erkend troch Jezus Kristus, de skepper God. It komt om de minsklike wil te testen en de opstannige geast fan it "oekumenyske" kamp te ûntmaskeren dat troch it Grykske "oikoméne" it " *bekende lân* " fan dit fers oanwiist.

Dizze belofte bindet Jezus allinich op 'e ienige betingst dat de ynstelling de kwaliteit fan it leauwen fan it begjin behâldt. As it Advintistyske berjocht trochgiet oant de tiid fan 'e ultieme universele test fan leauwen dy't yn dit fers profetearre is, sil it net needsaaklik wêze yn in ynstitúsjonele foarm. Want de driging sweeft yn dit berjocht yn fers 11 dat folget, oant dan folslein posityf en seinge troch God. De belofte fan Jezus sil oangean fan syn neiteam dy't yn 2030 yn libben bleaunen. Op dat stuit sille de wiere útkarden fan 1873 yn 'e sliep fallen wêze " *yn 'e Hear* " neffens Iepenbiering 14:13: " *En ik hearde in stim út 'e himel sizzen: Skriuw : Sillich fan no ôf binne de deaden dy't stjerre yn 'e Heare! Ja, seit de Geast, dat se rêste meie fan har arbeid, want har wurken folgje har.* » Dit is dus in twadde saling dy't troch Jezus Kristus oan dizze foarbyldige útkarde útrikt wurdt. Mar wat Jezus segenet is gedrach oantoand troch wurken. De erfgenamten fan " *Philadelphia* " sille trou reprodusearje, yn 2030, har wurken, har leauwen, har akseptearjen fan 'e wierheden jûn troch de God fan' e himel yn 'e lêste foarmen dy't hy har joech; om't se grutte feroaringen sille ûndergean oant it ein as it begryp fan it godlike plan perfekt sil wêze.

De Advintistyske belofte fan Jezus Kristus en syn warskôging

Vers 11: " *Ik kom gau. Hâld op wat jo hawwe, sadat gjinien jo kroan nimt.* »

It berjocht " *Ik kom gau* " is fan it Advintistyske type. Jezus befêstiget dus it ferlitten fan elke oare religieuze belidenis. De ferwachting fan syn weromkomst yn gloarje sil bliuwe oant it ein fan 'e wrâld, ien fan' e wichtichste kritearia dy't syn wiere útkarden identifisearje. Mar de rest fan it boadskip is in swiere bedriging: " *Hâld werom wat jo hawwe, dat nimmen jo kroan nimt.* » En wa kin syn kroan nimme as syn fijannen? Syn neiteam sil har dêrom earst identifisearje moatte, en it is om't se dat net dien hawwe dat se, slachtoffers fan har humanistyske geast, fan 1966 ôf in alliânsje mei har foarmje.

Vers 12: " *Wa't oerwint, ik sil him in pylder meitsje yn 'e timpel fan myn God, en hy sil noait útkomme; Ik scil de namme fen myn God op him skriuwe, en*

de namme fen 'e stêd fen myn God, it nije Jeruzalem, dat fen myn God út 'e himel delkomt, en myn nije namme. »

Yn syn lêste wurden fan segen wijd oan 'e oerwinners bringt Jezus alle bylden fan 'e ferlossing byinoar. " *In pylder yn 'e timpel fan myn God" betsjut : in solide stipe om myn wierheid te dragen yn myn gearkomste, de útkarde. " ...en it sil net útkomme mear "*: syn heil sil ivich wêze. " ...; *Ik sil op him skriuwe de namme fan myn God "*: Ik sil gravearje yn him it byld fan it karakter fan God ferlern yn Eden. " *...en de namme fan 'e stêd fan myn God "*: hy sil diele yn 'e ferhearliking fan 'e útkarden beskreaun yn Rev.21. " *... fan it nije Jeruzalem dat út 'e himel komt fan myn God, "*: It " *nije Jeruzalem "* is de namme fan 'e gearkomste fan 'e ferhearlike útkarden dy't folslein himelsk wurden binne lykas de himelske ingels fan God. Iepenbiering 21 beskriuwt it yn in symboalysk byld fan kostbere stiennen en pearls dy't tsjûget fan 'e krêft fan 'e leafde dy't God fielt foar syn ferlost fan 'e ierde. Se daalt nei de fernijde ierde om ivich te libjen yn 'e oanwêzigens fan God dy't dêr syn troan ynstallearret. " *... en myn nije namme "*: Jezus assosjearret de feroaring fan syn namme mei syn passazje fan ierdske natuer nei himelske natuer. De útkarde bewarre, yn libben bliuwe of opwekke, sil deselde ûnderfining libje en in himellicha krije, ferhearlike, ûnfergonklik en ivich.

Yn dit fers wurdt it oanstriid fan 'e ferliking mei God rjochtfeardige troch it feit dat Jezus sels fûn wurdt troch de útkarden yn syn godlike aspekt.

Vers 13: " *Wa't in ear hat, lit him hearre wat de Geast tsjin 'e tsjerken seit!*

»

De útkarde hat de les begrepen, mar hy is de iennichste dy't it kin begripe. It is wier dat dit berjocht allinnich foar him taret waard. Dit berjocht befêstiget it feit dat de ynterpretaasje en begryp fan 'e iepenbiere mystearjes allinich ôfhingje fan God dy't syn tsjinstfeinten test en kiest.

Offisjele ein-tiid Advintisme hat de les net leard en is beoerdiele troch Jezus, it wurdt útstutsen foar syn wegering fan it berjocht fan 'e 3e ^{Advintistyske} ferwachting

" *Ik kom **gau** . Hâld fêst oan wat jo hawwe, sadat gjinien jo kroan nimt ."* Och, foar it offisjele Advintisme fan doe is de ein noch fier fuort, en mei de wurgens fan de tiid, 150 jier letter, sil it leauwe net mear itselde wêze. De warskôging fan Jezus wie terjochte, mar it waard net opmurken noch begrepen. En yn 1994, de Advintistyske ynstelling sil eins ferlieze har " *kroan* ", troch it ôfwizen fan it lêste "grutte ljocht" profetearre troch Ellen G. White, de boadskipper fan Jezus Kristus yn har boek "Earste geskriften" yn it haadstik "Ma earste fyzje" , op siden 14 en 15: De folgjende tekst is in úttreksel fan dizze siden. Ik spesifisearje fierder oer him dat hy it bestimming fan it Advintistyske wurk profetearret **en yn himsels alle lear gearfette dy't presintearre is troch de trije Assemblies fan Iepenbiering 3: 1843-44 Sardis , 1873 Philadelphia , 1994 Laodicea .**

De Destiny fan Advintisme

Iepenbiere yn Ellen G. White syn earste fisy

"Doe't ik bea by famylje-oanbidding, rêste de Hillige Geast op my, en ik like mear en mear boppe dizze wrâld fan tsjuster út te kommen. Ik draaide my ôf om myn Advintistyske bruorren te sjen dy't yn dizze wrâld bleaunen, mar ik koe se net fine. In stim sei doe tsjin my: "Sjoch nochris, mar wat heger." Ik seach omheech, en seach in steil en smel paadsje, fier boppe dizze wrâld. Dit is wêr't de Advintisten foarútgongen nei de hillige stêd. Efter harren, oan it begjin fan it paad, wie der in helder ljocht, dat de ingel fertelde my wie de middernacht gjalp. Dit ljocht ferljochte de hiele lingte fan it paad, sadat har fuotten net stroffelje. Jezus rûn har oan 'e holle om har te lieden; en salang't se nei him seagen, wiene se feilich.

Mar al gau waerden guon fan harren wurch en seinen dat de stêd noch hiel fier fuort wie en dat se tocht hiene der earder oan te kommen. Doe moedige Jezus har oan troch syn glorieuze rjochterearm op te heffen, wêrfan in ljocht útgie dat oer de Advintisten ferspraat. Se rôpen: "Halleluja! » Mar guon fen hjarren fersmiten dit ljocht, sizzende, dat it net God wie dy't hjar lieden hie. It ljocht efter har gyng úteinlik út, en se fûnen harsels yn djip tsjuster. Se stroffelen en ferlearen sawol it doel as Jezus út it each, foelen doe fan it paad ôf en sonken yn 'e goddeleaze wrâld hjirûnder. "

It ferhaal fan dizze earste fisy jûn troch God oan jonge Ellen Gould-Harmon foarmet in kodearre profesije dy't like weardefol is as dy fan Daniël of Iepenbiering. Mar om der fan te profitearjen, moatte wy it goed ynterpretearje. Dat ik sil de útlis jaan.

De útdrukking "middernachtskriem" jout de oankundiging fan 'e komst fan' e brêgeman yn "de gelikenis fan 'e tsien jongfammen" fan Matt.25:1 oant 13. De test fan wachtsjen op 'e weromkomst fan Kristus yn 'e maitiid fan 1843 en dy fan De hjerst 1844 foarme de earste en twadde prestaasje; tegearre, dizze twa ferwachtings fertsjintwurdigje de "earste ljocht" fan it ferhaal pleatst "efter" de groep fan "Sânde-dei Advintisten" dy't foarútgong yn 'e tiid, op it paad of paad seinge troch Jezus Kristus. Foar Advintistyske pioniers fertsjintwurdige 1844 de datum fan 'e ein fan' e wrâld en de lêste bibelske datum dat it profetyske wurd koe foarstelle oan 'e útkarden fan dy tiid. Nei't se dizze lêste datum trochjûn hawwe, wachte se op it weromkommen fan Jezus mei it idee dat it driigjend wie. Mar de tiid gie foarby en Jezus kaam noch net werom; wat it fisioen opropt troch te sizzen: "se fûnen dat de stêd hiel fier fuort wie en dat se tocht hiene der earder oan te kommen"; dat wol sizze yn 1844 of koart nei dy datum. Ek wûn ûntmoediging oer har oant om it jier 1980 doe't ik it toaniel ynkaam, dit nije en glorieuze ljocht ûntfong dat **de tredde Advintistyske ferwachting opbout** . Dizze kear is it weromkommen fan Jezus ynsteld **foar hjerst 1994** . Wis, de ferkundiging fan dit berjocht besoarge allinich in mikrokosmos fan universele Advintisme yn Frankryk by Valence-sur-Rhône. Gods kar foar dizze lytse stêd yn it súdeasten fan Frankryk hat syn ferklearring. It wie dêr dat Paus Pius VI yn 1799 yn bewaring stoar, en it ferfoljen fan it feit dat profetearre is yn Ieb.13:3. Fierders wie Valencia de stêd dêr't God syn earste Advintistyske tsjerke op it lân fan Frankryk fêstige. It is dêrom dêr dat hy syn godlik glorieuze lêste ljocht brocht en oan 'e ein fan 2020

befêstigje ik dat ik konstant en trou fan him syn lêste en kostberste iepenbieringen haw ûntfongen dy't ik yn dit dokumint presintearje. De Advintistyske Falentynske mikrokosmos tsjinne as in universele poadium om it diel oangeande it lêste glorieuze ljocht yn 'e fisys fan ús suster Ellen te folbringen. Dizze fisys ûntbleatet ús it oardiel dat Jezus makket oer de ûnderfining dy't wenne yn Valencia, in tredde ferfolling fan 'e gelikenis fan' e tsien jongfammen. Jezus herkennt de wiere Advintist troch syn gedrach foar it presintearre ljocht. De wiere Advintist drukt syn freugde út mei "Halleluja!" » ; segene troch de Geast, folde er syn skip mei oalje. Oarsom fersmite falske Advintisten "dit ljocht brutaal." Dizze ôfwizing fan it godlike ljocht is fataal foar harren, om't God harren warskôge foar dizze negative reaksje yn ynspirearre berjochten, bedoeld foar harren, oan syn boadskipper; se sille lege skippen wurde ûntnommen fan 'e oalje dy't "it ljocht" fan 'e lampe produsearre. De ûnûntkombere konsekwinsje wurdt oankundige: "it ljocht dat efter harren wie, giet úteinlik út"; se ûntkenne de basisfûns fan Advintisme. Jezus past syn prinsipe ta: " *Want oan wa't hat, oan wa't hat, sil jûn wurde, en hy sil in oerfloed hawwe, mar fan wa't net hat, sil sels wat er hat, ôfnommen wurde.* Matt. 25:29." "... se úteinlik ferlieze it sicht fan sawol it doel as Jezus", se wurde ûngefoelich foar Advintistyske berjochten dy't de weromkomst fan Kristus oankundigje of, it doel fan 'e Advintistyske beweging ûntkenne dy't yn 'e namme "Advintistyske" fêstlein is; "foelen doe fan it paad en sonken yn 'e goddeleaze wrâld dy't derûnder lei", yn 1995 sette se har offisjeel yn foar it protestantske bûn en oekumene. Se ferlearen dus Jezus, en de yngong nei de himel dy't it doel wie fan it Advintistyske leauwen. Se joegen har neffens Dan.11:29 oan, " *de skynhilligen* ", en " *de dronkenen* ", lykas Jezus oankundige yn Matt.24:50; dingen demonstrearre oan it begjin fan it wurk.

Tsjintwurdich wurde dizze profetyske wurden ferfolle. Se waarden dien tusken 1844, de datum fan it earste ljocht "lizzend efter har", en 1994, de datum fan it grutte profetyske ljocht ôfwiisd troch de earste Advintistyske tsjerke fêstige yn Frankryk, yn 'e stêd Valence-sur-Rhône, dy't God brûkt foar syn demonstraasje. Tsjintwurdich is offisjele Advintisme yn it "djippe tsjuster" fan oekumene mei de fijannen fan 'e wierheid, protestanten en katoliken.

7e tiidrek : Laodicea

It ein fan it ynstitúsjonele Advintisme - de ôfwizing fan 'e tredde Advintistyske ferwachting.

Vers 14: " *Skriuw oan 'e ingel fan' e gemeente fan Laodicea : Dit seit de Amen, de trouwe en wiere tsjûge, it begjin fan 'e skepping fan God: "*

Laodicea is de namme fan it sânde en lêste tiidrek; dat fan 'e ein fan' e segen fan it ynstitúsjonele Advintisme. Dizze namme hat twa Grykske woartels "laos, dikéia" dy't betsjutte: "beoardiele minsken". Foar my hawwe de Advintisten oerset: "minskens fan it oardiel", mar de ynstelling wist net dat dit oardiel dermei begjinne soe, lykas 1 Petrus 4:17 leart: "Want dit is it momint dat it oardiel sil begjinne mei it hûs **fan God**. *No, as it mei ús begjint, wat sil it ein wêze fan dyjingen dy't it evangeelje fan God net folgje?* » Jezus yntrodusearre himsels

sizzende: " *Dit is wat it Amen seit, de trouwe en wiere tsjûge, it begjin fan 'e skepping fan God:* " It wurd *Amen* betsjut yn it Hebrieusk: yn wierheid. Neffens it tsjûgenis fan 'e apostel Johannes brûkte Jezus it faak (25 kear), en werhelle it twa kear, oan it begjin, foar syn útspraken. Mar yn tradisjonele religieuze praktyk is it de term wurden foar ynterpunksje oan 'e ein fan gebeden of útspraken. It wurdt dan faak ynterpretearre yn 'e betsjutting fan "sa wêze it" erfde fan it katolisisme. En de Geast brûkt dit begryp " *yn wierheid* " om it wurd *Amen* syn folslein rjochtfearde dâbele betsjutting te jaan. *Laodicea* is de oere as Jezus grut ljocht biedt om de profesjen dy't taret binne foar de eintiid folslein te ferljochtsjen. It wurk dat jo lêze is bewiis fan dit. Wat sil feroarsaakje de breuk tusken Jezus en de offisjele Advintistyske ynstelling is in wegering fan syn ljocht. Yn in logyske en rjochtfearde kar ûnderwurp God, tusken 1980 en 1994, it Advintisme oan in test fan leauwen nei it model dat as gefolch hie it ferlies fan de protestanten en de segen fan de Advintistyske pioniers. De test wie al basearre op it leauwen yn it weromkommen fan Jezus oankundige foar de maitiid fan 1843, doe foar de hjerst fan 1844. Op myn beurt, fan 1983 ôf, begon ik in oankundiging te dielen fan it weromkommen fan Jezus foar 1994, nei't ik de " *fiif moannen* " *oanhelle yn it "fyfde trompet* " berjocht yn Rev.9: 5-10. Troch dit tema ta te skriuwen oan 'e flok fan it protestantisme fan 1844, late de oanhelle perioade fan " *fiif moannen* ", *dat wol sizze 150 echte jierren, ta 1994. Sjoen allinich it weromkommen fan Jezus Kristus om it ein fan dizze perioade te markearjen, en foar in part blyn troch God* op in detail fan 'e tekst, Ik ferdigene wat ik holden te wêzen godlike wierheid. Nei offisjele warskôgings spruts de ynstelling yn novimber 1991 myn ûntslach út; dit, wylst der noch trije jier wiene om myn meidielings te bewizen en te ûntkennen. Pas letter, om 1996 hinne, waard my de wiere betsjutting fan dizze ûnderfining dúdlik. De wurden makke troch Jezus yn syn brief oan " *Laodicea* " wiene krekt ferfolle en krigen no in krechte betsjutting. Tsjin 1991 holden lauwe Advintisten de wierheid net mear sa leaf as yn 1873. De moderne wrâld hat har ek ferswakke troch se te ferlieden en har hert te winnen. Lykas yn it " *Efeze* " *tiidrek, hat offisjele Advintisme syn " earste leafde* " ferlern . En Jezus " *nimt har kandelaar en har kroan fuort* ," om't sy it ek net mear wurdich is. Yn it ljocht fan dizze feiten wurdt it berjocht ljocht mei dúdlikens. It wurd " *Amen* " befêstiget de fraach nei folsleine wierheid en it ein fan in sillige relaasje. *De " tsjûge trou en wier "* fersmyt de ûntroue en ligen útkarde. " *It prinsipe fan 'e skepping fan God* ", dus de skepper, komt om kollektyf de yntelliginsje fan 'e ûnweardige te sluten en yndividueel dy fan syn útkarden te iepenjen foar de wierheden befette en ferburgen yn it ferhaal fan Genesis. Tagelyk, troch it opropen fan " *it prinsipe fan Gods skepping* " dy't hy assosjearret mei it wurd " *Amen* ", befêstiget de Geast in heul ticht lêste weromkomst fan Jezus Kristus: " ***prompt*** ". Der sil lykwols noch 36 jier passe tusken 1994 en 2030, de datum fan it ein fan it minskdom op ierde.

Deadlike lulkens

Vers 15: " *Ik ken jo wurken. Ik wit dat jo net kâld noch waarm binne. Meie jo kâld of waarm wêze!* »

It ynformele adres is rjochte oan de ynstelling. Dit is de frucht fan religys erfde fan heit op soan en dochter, dêr't leauwe wurdt tradisjoneel, formalistysk,

routine en eangst foar alles nij; de steat dêr't Jezus har net mear segenje kin as er safolle nij ljocht mei har te dielen hat.

Vers 16: " *Dus om't jo lauw binne, en net kâld noch hyt, sil ik jo út myn mûle spuie.* »

De observaasje waard fêststeld troch Jezus yn novimber 1991, doe't de profeet dy't syn berjocht droegen waard fuorthelle troch de offisjele ynstelling. Yn 'e maitiid fan 1994 sil it útbrekke wurde, sa't Jezus oankundige. Se joech dêr sels bewiis foar troch yn 1995 it oekumenyske bûn oan te gean, organisearre troch de Katolike Tsjerke, dêr't se har by de opstannige protestanten oansloech, om't se no har flok dielt.

Ferrifeljende yllúzjes basearre op geastlik erfguod

Vers 17: " *Om't jo sizze: Ik bin ryk, ik bin ferrike, en haw neat nedich, en om't jo net witte dat jo ellinde, ellinde, earm, blyn en neaken binne.* "

"... ryk ", de Advintistyske Elect wie yn 1873, en de tal fan iepenbieringen jûn oan Ellen G. White ferrike har fierder geastlik. Mar op in profetysk nivo wiene de ynterpretaasjes fan 'e tiid gau ferâldere, lykas James White, de man fan 'e boadskipper fan 'e Hear, mei rjocht tocht. Jezus Kristus, de libbene God, ûntwurp syn profetieën foar har perfekte en flaterfrije definitive ferfolling. Dit is wêrom it ferrin fan 'e tiid, bringt enoarme feroarings yn 'e wrâld, rjochtfeardiget in permaninte fraachtekens fan de ynterpretaasjes ûntfongen en leard. De segen des Heare is foarbehâlden; Jezus sei: " *oan him dy't myn wurken hâlde sil oant it ein.* " Lykwols, yn 1991, de datum fan syn ôfwizing fan it ljocht, it ein wie noch fier fuort. Se moast dêrom opmerklik wêze foar elk nij ljocht dat de Heare foarstelde troch de middels dy't er sels keas. Wat in kontrast tusken de yllúzjes fan de ynstelling en de steat dêr't Jezus it yn sjocht en oardielet! Fan alle oanhelle termen is it wurd " *neaken* " it meast serieuus foar in ynstelling, om't it betsjut dat Jezus syn ivige gerjochtichheid derút luts, it is yn syn mûle, in deastraf en de twadde dea fan it lêste oardiel; neffens wat skreaun is yn 2 Kor.5:3: " *Dêrom kreunen wy yn dizze tinte, om ús himelske hûs op te setten, as wy mar klaaid en net neaken fûn wurde.* »

It advys fan 'e trouwe en wiere tsjûge

Vers 18: " *Ik ried jo oan om fan my goud te keapjen dat yn it fjoer is testen, dat jo ryk wurde kinne, en wite klean, dat jo klaaid wurde kinne, en dat de skamte fan jo skamte net ferskynt, en in salve om jo te salvjen eagen, dat jo sjogge.* »

Nei de befiningen fan 1991 hie de ynstelling noch trije jier om har wegen te herstellen en de frucht fan berou te produsearjen dy't net kaam. En krekt oarsom, syn bannen mei fallen protestanten binne fersterke oant it punt fan it meitsjen fan in offisjele alliânsje publisearre yn 1995. Jezus presintearret himsels as de eksklusive keapman fan it wiere leauwen, it "goud testen troch fjoer" fan 'e test . Bewiis fan syn feroardieling fan 'e tsjerke ferskynt yn 'e ôfwêzigens fan 'e " *wite klean* " wêrfan har pioniers " *weardich* " wiene yn Rev.3:4. Troch dizze fergeliking yllustrearret Jezus it feit dat hy, foar 1994, de Advintisten fan " *Laodicea* " yntsjinne oan in Advintistyske ferwachting identyk oan dyjingen dy't foarôfgienen oan de datums 1843 en 1844; om it leauwe te testen yn 'e trije

ûnderfiningen, lykas leard yn it berjocht dat yn 1844 oan' e Advintisten fan " *Sardis* " rjochte waard. Yn in sletten opstannige hâlding koe de ynstelling net begripe wat Jezus it ferwyt; sy wie " *blyn* ", lykas de Fariseeërs fan Jezus syn ierdske ministearje. Se koe dêrom de útnoeging fan Kristus om " *de pearle fan grutte priis* " te keapjen net begripe út 'e gelikenis fan Matt.13:45-46, dy't it byld stelt fan 'e standert fan it ivige libben easke troch God. iepenbiere yn dit fers 18 fan Openb.3 .

De barmhertige oprop

Vers 19: " *Safolle as ik hâld, bestraf en strafje ik. Wês dêrom iverich en bekeare.* »

De straf is foar dejingen dy't Jezus *leaf hat* oant hy se útbracht. De oprop dy't dien is, in útnoeging ta bekearing, waard net folge. En leafde is net erflik, it wurdt fertsjinne troch weardichheid. De ynstelling dy't ferhurde is, lanseart Jezus in yndividuele berop dy't seit tsjin 'e kandidaten foar de himelske berop:

De universele berop

Vers 20: " *Sjoch, ik stean by de doar en klopje. As immen myn stim heart en de doar iepenet, sil ik by him komme en mei him ite, en hy mei my.* .

Yn Iepenbiering komt it wurd " *poarte* " foar yn Ieb.3:8, hjir yn Ieb.3:20, yn Ieb.4:1 en yn Iep.21:21. Iepenbiering 3: 8 herinnert ús dat *doarren* iepenje en slute tagong. Se wurde sa it symboal fan 'e tests fan it leauwen dy't de tagong iepenje of slute ta Kristus, ta syn gerjochtichheid en ta syn genede.

Yn dit fers 20 nimt it wurd " *poarte* " trije ferskillende, mar komplementêre betsjuttingen oan. Hy wiist nei Jezus sels: " *Ik bin de doar* . Jo 10:9"; *de doar fan 'e himel iepene* yn Iepenbiering 4: 1: " *In doar waard iepene yn 'e himel.* » ; en *de doar* fan it minsklik hert dêr't Jezus komt om oan te klopjen om de útkarde út te noegjen om syn hert foar him te iepenjen om bewiis te jaan fan syn leafde.

It is genôch foar syn skepsel om syn hert te iepenjen foar syn iepenbiere wierheid om in yntime mienskip mooglik te meitsjen tusken him en syn godlike skepper. It jûnsmiel wurdt jûns dield, as de nacht komt om in ein te meitsjen oan it wurk fan de dei . It minskdom sil ynkoarten dit soarte fan nacht yngean " *wêr't gjinien mear kin wurkje.*" (Jehannes 9:4). De ein fan 'e tiid fan genede sil freeze foar altyd de lêste religieuze karren fan minsken, manlju en froulju like ferantwurdlik en strikt komplementêr op it nivo fan it fleis.

Yn ferliking mei it berjocht fan *Philadelphia*, is de útkarde yn 'e *Laodicea-tiidrek* , yn' e oanrin fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus. De " *iepen doar yn 'e himel* " sil iepenje as in fuortsetting fan dit berjocht yn Ieb.4:1.

De lêste fermaning fan 'e Geast

Oan de yndividuele winner ferklearret Jezus:

Vers 21: " *Wa't oerwint, sil ik jaan om by my op myn troan te sitten, lykas ik oerwûn en mei myn Heit op syn troan siet.* »

Hy kundiget sadwaande de aktiviteit oan fan it himelske oardiel dat nei dit boadskip folget en dat it tema wêze sil fan Rev.4. Mar dizze tasizzing ferplichtet him allinich ta in echt keazen winner.

Vers 22: " *Wa't in ear hat, lit him hearre wat de Geast tsjin 'e tsjerken seit!* »

It tema fan " *letters* " einiget mei dizze nije ynstitúsjonele mislearring. De lêste, want fan no ôf wurdt it ljocht droegen troch in ynspirearre man, dan troch in lytse groep. It sil yndividueel wurde oerdroegen fan persoan nei persoan en troch middel fan it ynternet dat Jezus sels sil rjochtsje troch syn útkarde te lieden nei de boarne fan 'e fersprieding fan syn lêste wierheden, sa hillich as syn godlike persoan. Op dizze manier, wêr dan ek op ierde is: " *Lit wa't ear hat, hearre wat de Geast tsjin 'e gearkomsten seit!*" »

It folgjende tema sil as kontekst it himelske millennium hawwe fan it oardiel fan 'e goddeleazen útfierd troch de hilligen. It hiele ûnderwerp is basearre op learingen ferspraat yn Iepenbiering 4, 11 en 20. Mar Iepenbiering 4 befêstiget dúdlik de himelske kontekst fan dizze aktiviteit dy't gronologysk folget op it lêste tiidrek fan 'e ierdske útkarden.

Iepenbiering 4: Himelsk oardiel

Vers 1: " *Dêrnei seach ik, en sjuch, in doar waard iepene yn 'e himel* . De earste stim dy't ik hearde, lykas it lûd fan in trompet , dy't tsjin my spriek, sei: **Kom hjir op, en ik sil dy sjen litte wat hjirnei barre sil** .

Troch te sizzen: " *De earste stim dy't ik hearde, lykas it lûd fan in trompet* ," definiearret de Geast it berjocht fan dit " *Laodisea* " tiidrek as dat dêr't er Johannes nei ferfierde yn Ieb. 1:10: " *Ik wie yn 'e geast op de dei des Heare, en ik hearde efter my in lûde stim, as it lûd fan in trompet* . *Laodicea* is dêrom it tiidrek waans ein wurdt markearre troch de " *dei fan 'e Hear* ", dy fan syn grutte glorieuze weromkomst.

Yn syn wurden stipet de Geast sterk it idee fan 'e opfolging fan dit tema mei it berjocht fan *Laodicea* . Dizze ferdúdliking is wichtich, om't de ynstelling syn tsjinstanners syn learen fan himelsk oardiel nea bewize kinnen hat. Hjoed jou ik bewiis hjirfan, mooglik makke troch de juste definysje fan 'e datums oan' e berjochten fan 'e *brieven* fan Iep.2 en 3. Tusken *Laodicea* en Iep.4, mei de " *sânde trompet* " fan Iep.11, Jezus naam har ierdske " *hearsking oer it keninkryk fan 'e wrâld* " fan 'e duvel en opstannige manlju ôf. Mei " *de rispinge* " fan Iepenbiering 14 hat hy syn útkarden nei de himel nommen en fertrout har de taak om mei him it ferline ierdske libben fan 'e goddeleaze deaden te oardieljen. It is dan dat " *hy dy't oerwint sil de heidenen mei in izeren stôk regearje* " lykas oankundige yn Rev.2:27. As de ferfolgers, lykas ik, wis wiene fan it lot dat har foarbehâlden is, is der gjin twifel dat se har gedrach feroarje soene. Mar it is krekt har fûle winsk om elke warskôging te negearjen dy't har ta de slimste dieden liedt en se meitsje

sadwaande, foar harsels, de slimste straf foar dy't net reprodusearre wurde kin yn hjoeddeistige ierdske omstannichheden. Lit ús dan weromgean nei de tekst fan dit haadstik 4. " *De earste stim dy't ik hearde, as it lûd fan in trompet, en dy't tsjin my spriek, sei: Kom hjir op, en ik sil jo sjen litte wat hjirnei barre moat* ". Johannes ferwiist nei fers 10 fan Openb.1: " *Ik wie yn 'e Geast op' e dei fan 'e Hear, en ik hearde efter my in lûde stimme, as it lûd fan in trompet* ." Dit tema fan 'e weromkomst fan Kristus yn gloarje wurdt al neamd yn fers 7 wêr't skreaun is: " *Sjoch, hy komt mei de wolken. En elk each sil it sjen, sels dy't it trochstoken hawwe; en al de stammen fen 'e ierde scille om him rouwe. Ja. Amen!* » De foarstelde ferbining fan dizze trije teksten befêstiget de lêste glorieuze kontekst fan 'e dei fan' e weromkomst fan 'e Hear Jezus, ek wol *Michael neamd* troch syn útkarde inisjativen en syn trouwe ingels. As de stim fan Jezus wurdt fergelike mei in *trompet* , is it om't, lykas dit sonore ynstrumint fan legers, oan 'e kop fan syn himelske ingellegers, Jezus syn troepen klinkt om de striid te starten. Boppedat, lykas in *trompet* , is syn stim net ophâlden syn útkarden te warskôgjen om har te warskôgjen om har ta te rieden om te feroverjen, lykas hy sels sûnde en dea ferovere. Troch dit wurd " *trompet* " op te roppen, lit Jezus ús it meast mysterieuze en wichtige tema fan al syn Iepenbiering sjen. En it is wier dat foar syn lêste tsjinstfeinten dit tema in eliminatory test ferburgen. Hjir, yn Iepenbiering 4:1, is it beskreaune sêne net kompleet, om't it allinich rjochtet op syn útkarden dy't hy komt te rêden fan 'e dea. It gedrach fan 'e goddeleazen yn dizze selde kontekst sil wurde beskreaun yn Rev.6:16 yn dizze iepenbierjende termen: " *En se seine tsjin 'e bergen en tsjin 'e rotsen: Fal op ús, en ferbergje ús foar it gesicht fan Him dy't sit op de troan en foar de grime fan it laem; hwent de greate dei fen syn grime is kommen, en hwa kin stean?* » Op dizze fraach ophongen, blykber, sûnder antwurd, God sil presintearje yn haadstik 7 dat folget dyjingen dy't kinne wjerstean: de fersegele útkarden symbolisearre troch it getal 144.000, in mannichte fan 12 kwadraten, of 144. Mar hy Allinne de útkarden dy't bleau yn libben by de weromkomst fan Kristus hannelje dêr. No, yn dizze kontekst fan Iepenbiering 4, giet de oprop nei de himel ek oer de útkarden dy't stoarn binne sûnt Abel, dy't Jezus opwekke om har ek de lean te jaan dy't tasein is foar har leauwen: it ivige libben. Ek doe't Jezus tsjin Johannes sei: " *Kom hjir op!* ", de Geast ferwachtet allinich troch dit byld de opkomst nei it himelske keninkryk fan God fan alle útkarden ferlost troch it bloed fan Jezus Kristus. Dizze opstân yn 'e himel markearret it ein fan' e minsklike ierdske natuer, de útkarden wurde opwekke fergelykber mei de trouwe ingels fan God, yn oerienstimming mei Jezus 'lear fan Matt.22:30. It fleis en syn flok binne foarby, se litte se sûnder spyt efter. Dit momint yn 'e minsklike skiednis is sa winsklik dat Jezus it kontinu herinnert yn syn iepenbiering sûnt Daniël. Lykas de ierde, ferflokt fanwegen de minske, langje de wiere útkarden nei har befrijing. Fers 2 liket kopiearre út Ieb.1:10; yn feite, de Geast sterker befêstiget de ferbining fan de twa dy't ferwize nei itselde barren yn 'e skiednis fan Gods projekt, syn weromkommen yn syn " *grutte dei* " profetearre yn Rev.16:16.

Fers 2: " *Daliks wie ik yn 'e geast. En sjuch, d'r wie in troan yn 'e himel, en op 'e troan siet ien* . "

Lykas yn 'e ûnderfining fan Johannes, de opkomst fan' e útkarden nei " *himel* " " *geniet se yn 'e geast* " en se wurde projektarre yn 'e himelske diminsje dy't altyd ûnberikber bliuwt foar minsken, om't God dêr regearret en hy is sichtber.

Vers 3: " *Hy dy't siet, like in stien fan jaspis en sardonyx; en de troan waard omjûn troch in reinbôge as smaragd* .

Dêr fine se harsels foar de troan fan God, dêr't de iene skepper God hearlik op sit. Dizze ûnbeskriuwlike himelske gloarje wurdt dochs útdrukt troch kostbere stiennen dêr't minsken gevoelich foar binne. De " *jaspisstiennen* " nimme heul ferskillende aspekten en kleuren oan, en ferbyldzje dêrmei de mannichte fan godlike natuer. Red yn kleur, de " *sardoine* " liket derop. " *De reinbôge* " is in natuerlik ferskynsel dat manlju altyd fernuvere hat, mar wy moatte har oarsprong noch betinke. It wie it teken fan it ferbûn wêrmei't God de minskheid tasein hat om it mei it wetter fan 'e flood noait wer te ferneatigjen, neffens Gen.9:9 oant 17. Ek elke kear as de rein de sinne moetet, in symboalysk byld fan God, de reinbôge, blykt syn ierdske skepsels te kalmearjen. Mar troch de flood fan wetters op te roppen, herinnert Petrus dat in " *flood fan fjoer en swevel* " yn it godlike plan is (2Pet.3:7). It is krekt, mei it each op dizze ferneatigjende " *fjoerflood* ", dat God yn syn himel in oardiel organisearret fan 'e goddeleazen, wêrfan de rjochters de ferloste útkarden en Jezus, har Ferlosser, sille wêze.

Vers 4: " *Om 'e troan seach ik fjouwerentweintich troanen , en op dizze troanen sieten fjouwerentweintich âldsten , klaaid yn wite klean, en op har hollen kroanen fan goud .* "

Hjir dan, symbolisearre troch 24 *âlde manlju* , de ferlost fan de twa profetyske tiidrekken iepenbiere neffens it folgjende prinsipe: tusken 94 en 1843, de stifting fan de 12 apostels; tusken 1843 en 2030, de geastlike "Advintistyske" Israel fan de " *12 stammen* " fersegele mei it " *segel fan God* ", op 'e 7e deis sabbat ' yn Apo.7. Dizze konfiguraasje sil befêstige wurde, yn Rev.21, yn 'e beskriuwing fan' e " *Nije Jeruzalem dy't delkomt út 'e himel* " om te fêstigjen op 'e fernijde ierde; de " *12 stammen* " wurde fertsjintwurdige troch " *12 doarren* " yn 'e foarm fan 12 " *pearls* ". It tema fan it oardiel wurdt definiearre yn Iepenbiering 20:4, dêr't wy lêze: " ***En ik seach troanen; en oan dyjingen dy't dêr sieten, waard macht jûn om te oardieljen . En ik seach de sielen fan dyjingen dy't ûnthalze wiene fanwegen it tsjûgenis fan Jezus en fanwegen it wurd fan God, en fan dyjingen dy't it beest noch syn byld net oanbea hiene, en it teken net krigen hiene op har foarholle en op har hannen. Se kamen ta libben en regearren mei Kristus tûzen jier .*** It regear fan 'e útkarden is in regear fan rjochters. Mar wa oardielje wy? Iepenbiering 11:18 jout ús it antwurd: " *De folken wiene lik; en jins grime is kommen, en de tiid is kommen om de deaden te oardieljen , om jins tsjinstfeinten, de profeten, de hilligen, en dejingen dy't jins namme freze, de lytse en de grutte, te beleanjen, en dejingen te ferneatigjen dy't de ierde ferneatigje .* Yn dit fers herinnert de Geast de opienfolging fan trije tema's iepenbiere foar de tiid fan 'e ein: " *de seisde trompet* " foar " *de lilke folken* ", de tiid fan 'e " *sân lêste pleagen* " want " *jo grime is kommen* ", en it himelske oardiel fan " *tûzen jier* " want " *de tiid is kommen om de deaden te oardieljen* ". It ein fan it fers set it definitive programma út dat sil wurde folbrocht troch it definitive oardiel fan 'e *mar fan*

fjoer en swavel dy't de goddeleazen sil ferneatigje. Se sille allegear meidwaan oan de twadde suggerearre *opstanning* , oan 'e ein fan' e " *tûzen jier* ", neffens Iepenbiering 20:5: " *De rest fan 'e deaden kaam net wer ta libben oant de tûzen jier wiene folbrocht* ". De Geast jout ús syn definysje fan 'e goddeleazen: " *dejingen dy't de ierde ferneatigje* ". Efter dizze aksje is " *de ferneatigjende of desolating sûnde* " oanhelle yn Dan.8:13; sûnde dy't dea en ferwoasting fan 'e ierde feroarsaket ; dy't God liede om it kristendom te leverjen oan it wrede Romeinske pauslike rezjym tusken 538 en 1798; dy't in tredde fan 'e manlju nei of yn 2021 oan kearnfjoer leveret. Nimmen soe har foarstelle dat, sûnt 7 maart 321, de oertreding fan 'e hillige sabbat fan 'e wiere sânde dei safolle skriklike en tragyske gefolgen bringe soe. De *24 âldsten* wurde allinich differinsjearre op it nivo fan it dekreet fan Daniël 8:14, om't se mienskiplik hawwe dat se wurde bewarre troch itselde bloed fan Jezus Kristus. Dit is wêrom, fûn weardich, neffens Iep.3:5, se allegearre drage de " *wite klean* ", en de " *kroan fan it libben* " tasein oan de oerwinners yn 'e striid fan it leauwe, yn Rev.2:10. It " *goud* " fan *kroanen* symbolisearret leauwen suvere troch proef neffens 1 Pet.1:7.

Yn dit haadstik 4 komt de term " *sitten* " 3 kear foar. It nûmer 3 is in symboal fan folsleinens, de Geast pleatst dit tema fan it oardiel fan it sânde millennium ûnder it teken fan 'e perfekte rest fan' e oerwinners, lykas skreaun is: "Sit oan myn rjochterhân oant ik jo fijannen jo fuotbank meitsje . " Psa.110:1 en Matt.22:44. Hy en dyjingen dy't sitte binne yn *rêst* en troch dit byld presintearret de Geast goed, it sânde millennium, lykas de grutte sabbat of *rêst* profetearre, sûnt de skepping, troch de hillige *rêst* fan 'e sânde dei fan ús wiken.

Vers 5: " *Ut 'e troan komme bliksem, stimmen en tonger. Foar de troan baarne sân lampen fan fjoer, dat binne de sân geasten fan God .* "

Manifestaasjes dy't " *út 'e troan komme* " wurde direkt taskreaun oan 'e skepper God sels. Neffens Exo.19:16 hiene dizze ferskynsels al markearre, yn 'e skrik fan it Hebrieuske folk, de oanwêzigens fan God op 'e berch Sinai. Dizze suggestje tinkt dêrom oan de rol dy't de tsien geboaden fan God sille spylje yn dizze aksje fan it oardiel fan 'e goddeleaze deaden. Dizze herinnering ropt ek it feit op dat ûnsichtber mei it risiko fan ûnûntkombere dea foar syn skepsels yn it ferline, God, dy't syn natuer net feroare hat, sûnder gefaar sjoen wurdt troch syn ferloste opstanne en ferhearlike útkarden. **Oandacht! Dizze koarte sin, no ynterpretearre, sil in oriïntaasjepunt wurde yn 'e struktuer fan it boek Iepenbiering. Elke kear as it ferskynt, moat de lêzer begripe dat de profesije de kontekst opropt fan it begjin fan it oardiel fan it sânde millennium dat sil wurde markearre troch de direkte en sichtbere yntervinsje fan God yn Michael, Jezus Kristus.** Op dizze manier sil de struktuer fan it heule boek ús opienfolgjende oersichten biede fan it kristlike tiidrek ûnder ferskate tema's skieden troch dizze wichtige útdrukking: "d'r wiene *bliksem, stimmen en tonger* ". Wy sille fine it yn Rev.8: 5 dêr't " *in ierdbeving* " wurdt tafoege oan de kaai. It sil it tema fan 'e ivige himelske foarbidden fan Jezus Kristus skiede fan it tema fan *trompetten* . Dan, yn Rev.11:19, " *sterke hagel* " sil wurde tafoege oan de kaai. De útlis sil ferskine yn Rev.16:21 dêr't dizze " *grutte hagel* " slút it tema fan 'e *sânde fan' e sân lêste pleagen fan God* . Likegoed wurdt " *de ierdbeving* " yn Ib.16:18 "

in grutte ierdbeving . " Dizze kaai is fûneminteel foar it learen om de lear fan it boek Iepenbiering te behearjen en it prinsipe fan syn struktuer te begripen .

Werom nei ús fers 5, merken wy op dat, dizze kear " *foar de troan* " pleatst, " *sân lampen fan fjoer baarnend* " binne. Se symbolisearje de " *sân geasten fan God* ". It nûmer " *sân* » symbolisearret hilliging, hjir, dy fan 'e Geast fan God. It is troch syn Geast dy't alle libben befettet dat God al syn skepsels kontrolearret; hy is yn har en pleatst se " *foar syn troan* ", om't hy se frij makke hat, tsjinoer him. It byld fan 'e " *sân baarnende lampen* " symbolisearret de hilliging fan godlik ljocht; syn perfekte en yntinse ljocht elimineert alle mooglikheid fan tsjuster. Want der is gjin romte foar tsjuster yn it ivige libben fan 'e ferlosten.

Fers 6: " *D'r is noch foar de troan in see fan glês, lykas kristal. Yn 'e midden fan' e troan en om 'e troan binne d'r fjouwer libbene wêzens fol eagen foar en efter .* "

De Geast sprekt ús ta yn syn symboalyske taal. Wat is " *foar de troan* " wiist syn himelske skepsels oan dy't helpe mar net meidwaan oan it oardiel. Yn grutte oantallen nimme dizze it oansjen fan in *see oan* waans suverens fan karakter sa suver is dat hy it fergeliket mei *kristal* . Dit is it basiskarakter fan himelske en ierdske skepsels dy't trou bleaun binne oan 'e skepper God. Dan ropt de Geast in oar symboal oan, dat God oangiet, midden op 'e *troan* , en syn himelske skepsels út oare wrâlden en oare dimensjes, *om 'e troan hinne* ; *rûnom* oantsjutte skepsels ferspraat ûnder de blik fan de God sittende op 'e *troan* . De útdrukking " *fjouwer libbene wêzens* " ferwiist nei de universele libbensstandert. De mannichte fan *eagen* wurdt rjochtfeardige troch it wurd mannichte, en har posysje " *foar en efter* " symbolisearret ferskate dingen. Earst jout it dizze *libbene wêzens* in multydireksjoneel, multydimensionaal uterlik. Mar mear geastlik ferwiist de útdrukking " *foar en efter* " nei de godlike wet *gravearre mei de finger fan God op 'e berch Sinäi, op' e fjouwer gesichten fan 'e twa stiennen tafels*. De Geast fergeliket it universele libben mei de universele wet. Beide binne it wurk fan God dy't op stien, op fleis, of yn geasten gravearret, de standert fan it perfekte libben foar it lok fan syn skepsels dy't him begripe en hâlde. Dizze mannichte eagen sjogge en folgje mei passy en meilibjen wat der op ierde bart. Yn 1 Kor.4:9 ferklearret Paulus: " *Want God hat ús, it liket my ta, ús, de apostels, de leechste fan de minsken, op in manier ta de dea feroardiele makke, sûnt wy in spektakel west hawwe foar de wrâld, om de ingels en de minsken .* " It wurd " *wrâld* " yn dit fers is it Grykske "kosmos". It is dizze kosmos dy't ik definiearje as multidimensionale wrâlden. Op ierde wurde de útkarden en har fjildslaggen folge troch ûnsichtbere taskôgers dy't fan har hâlde mei deselde godlike leafde iepenbiere troch Jezus Kristus. Se binne bliid yn har freugde en skrieme mei dyjingen dy't gûle, om't de striid sa hurd en benearjend is. Mar dizze kosmos wiist ek de ûnleauwige wrâld oan, lykas it Romeinske folk, taskôgers fan it fermoardzjen fan trouwe kristenen yn har arena's.

Iepenbiering 5 sil ús dizze trije groepen fan himelske taskôgers presintearje: *de fjouwer libbene wêzens, de ingels en de âldsten* , allegear oerwinnend, se binne ferienige ûnder de leafdefolle blik fan 'e grutte skepper God foar ivichheid.

De keppeling dy't de " *mannichte fan eagen* " ferbynt mei de godlike wet is yn 'e namme " *tsjûgenis* " dat God jout oan syn wet fan 'e tsien geboaden. Wy ûnthâlde dat dizze wet waard hâlden yn "it hillichste plak" eksklusyf reservearre foar God en ferbean foar minsken útsein foar it feest fan 'e "Dei fan fersoening". De wet bleau by God as in " *tsjûgenis* " en syn " *twa tabellen* " sil in twadde betsjutting jaan oan de symboalyske " *twa tsjûgen* " oanhelle yn Iepenbiering 11:3. » Yn dizze les ûntbleatet de " *mannichte fan eagen* " *it bestean fan in mannichte fan ûnsichtbere tsjûgen dy't tsjûge wiene fan ierdske barrens*. Yn godlik tinken is it wurd tsjûge net te skieden fan it wurd trou. It Grykske wurd "martus" oerset as "martler" definiearret it perfekt, om't de trou easke troch God gjin grinzen hat. En op syn minst moat in "tsjûge" fan Jezus de godlike wet fan syn tsien geboaden earje wêrmei God him fergeliket en him oardielet.

DIVINE WET profetearret

Hjir iepenje ik in heakjes, om it godlik ljocht op te roppen dat ûntfongen is yn 'e maitiid fan 2018. It giet om de wet fan 'e tsien geboaden fan God. De Geast liet my it belang fan 'e folgjende ferdúdliking realisearje: " *Mozes kaam werom en kaam fan 'e berch del mei de twa tabletten fan it tsjûgenis yn syn hân; de tabellen wiene oan beide kanten skreaun , se wiene oan de iene kant en oan de oare kant skreaun . De tafels wiene it wurk fan God, en it skriuwen wie it skriuwen fan God, gravearre op 'e tafels (Exo.32:15-16).*" Ik wie earst ferrast dat gjinien oait rekken holden hie mei dizze ferdúdliking neffens dêr't de oarspronklike tabellen fan 'e wet op har fjouwer gesichten skreaun wiene, dat is "foar en efter" lykas "eagen fan 'e fjouwer *libbene* wêzens " fan it foarige fers bestudearre. Dizze yndruklik oanhelle ferdúdliking hie in reden dy't de Geast my liet ûntdekke. De hiele tekst wie oarspronklik lykwichtich en lykwichtich ferdiel oer de fjouwer kanten fan de twa stiennen tafels. De foarkant fan it earste toant it earste gebod en de helte fan it twadde; op syn rêch stie it twadde part fan it twadde en it hiele tredde part. Op de twadde tafel toand de foarkant it fjirde gebod folslein; syn efterkant droech de lêste seis geboaden. Yn dizze konfiguraasje presintearje de twa sichtbere kanten ús it earste gebod en de twadde, yn 'e helte, en de fjirde dy't de hillige rêst fan' e sânde dei oanbelanget. In blik op dizze dingen markearret dizze trije geboaden dy't tekens binne fan hilligens yn 1843, doe't de sabbat waard restaurearre en easke troch God. Op dizze datum foelen protestanten it slachtoffer fan de erflike Romeinske snein. De gefolgen fan de Advintistyske kar en de protestantske kar sille sadwaande op de efterkant fan de twa tabellen werjûn wurde. It docht bliken dat, sûnder respekt foar de sabbat, sûnt 1843, it tredde gebod ek oertrêde is: " *De namme fan God wurdt omdôch nommen* ", letterlik " *falsk* ", troch dyjingen dy't it oproppe sûnder de gerjochtichheid fan Kristus of nei de 'ferlern hawwe. Se fernije sadwaande de skuld begien troch de Joaden waans bewearing dat se oan God hearre, wurdt iepenbiere as in leagen troch Jezus Kristus yn Iepenbiering 3:9: " *dy fan 'e synagoge fan' e satan, dy't harsels Joaden neame en net binne , mar dy't lige .* " Yn 1843 wie dat it gefal foar de protestanten, erfgenamten fan de katoliken. Mar foar it tredde gebod iepenbiere it twadde diel fan it twadde it

oardiel dat God oer de twa wichtichste tsjinoerstelde kampen jout. Tsjin de protestantske erfgenamten fan it roomsk-katolisisme seit God: " *Ik bin in oergeunstich God, dy't de ûngerjuchichheit fan 'e heiten op 'e bern straft oant de tredde en fjirde generaasje fan dyjingen dy't my haatsje,* "; spitigernôch foar him, offisjele Advintisme " *vomited* " yn 1994 sil diele harren lot; mar hy seit ek oarsom tsjin de hilligen dy't syn hillige sabbat en syn profetysk ljocht fan 1843 oant 2030 hâlde sille: " *en dy't barmhertich binne oant tûzen generaasjes oer dyjingen dy't My leafhawwe en myn geboaden hâlde* ". It getal " *tûzen* " oanhelle subtyl ropt de " *tûzen jier* " fan it sânde millennium fan Iep. In oare les komt nei foaren. Berôve fan 'e help fan' e Hillige Geast fan Jezus Kristus, as gefolch, de protestanten en Advintisten loslitte troch God opienfolgjende yn 1843 en 1994 sil net by steat wêze om te earje de lêste seis geboaden skreaun op de efterkant fan tabel 2, ynklusyf de foarkant is wijd oan 'e godlike rêst fan' e sânde dei. Oan 'e oare kant sille de waarnimmers fan dizze rêst de help fan Jezus Kristus krije om dizze geboaden te folgjen dy't de plichten fan 'e minske oangeande syn minsklike neiste oangeane. De wurken fan God oant it oerjaan fan 'e tafels fan' e wet oan Mozes krije in betsjutting, in rol en in gebrûk sa ferrassend as ûnferwachts yn 'e tiid fan' e ein, yn 2018. En it berjocht fan 'e restauraasje fan' e sabbat wurdt dêrmei fersterke en befêstige troch de Almachtige God Jezus Kristus.

Hjir is no de foarm wêryn de tsien geboaden ferskine.

Tabel 1 - Foarside: prescriptions

God presintearret himsels

" *Ik bin de Heare dyn God, dy't dy út Egyptelân, út it slavehûs brocht hat ."*

(Alle útkarden rêden fan sûnde en rêden troch it fersoenjende bloed ferjitten troch Jezus Kristus binne opnommen; *it hûs fan slavernij* is sûnde; de neimakke frucht fan 'e duvel).

1e gebod: katolike sûnde sûnt 538 · protestantske sûnt 1843, en Advintistske sûnt 1994).

" *Hast gjin oare goaden foar my ."*

2e gebod: ^{1e diel}: Katolike sûnde sûnt 538.

" *Meitsje foar josels gjin snien byld, of hokker foarstelling fan dy dingen dy't yn 'e himel boppe binne, en dy't op' e ierde binne, en dy't yn 'e wetters ûnder de ierde binne. Bûgje net foar har, en tsjinje se net; "*

Tabel 1 - Efterkant: De gefolgen

2e gebod: ^{2e diel} ·

"... *want ik, JaHWeH, jo God, bin in oergeunstich God, dy't de ûngerjuchichheit fan 'e heiten op 'e bern straft oant de **tredde en fjirde generaasje fan dyjingen dy't my haatsje, (katolyk sûnt 538; protestanten sûnt 1843; Advintisten sûnt 1994) en dy't barmhertichheid docht oant tûzen generaasjes oan dyjingen dy't my leafhawwe en myn geboaden hâlde . (Sânde-dei Advintisten, sûnt 1843; de lêste, sûnt 1994)***

3e gebod: oertrêde troch katoliken sûnt 538, protestanten sûnt 1843, en Advintisten sûnt 1994) ·

Nim de namme fan 'e Heare dyn God net falsk ; hwent de Heare scil him, dy't syn namme falsk oannimme, net ûnbestraffe litte . »

Tabel 2 - Front: recept

4e gebod: syn oertrêding troch de Kristlike Gearkomste sûnt 321 makket it de " *ferneatigjende sûnde* " fan Dan.8:13 ; hy is sûnt 538 oertrêde troch it katolike leauwen, en it protestantske leauwen sûnt 1843. Mar hy is sûnt 1843 en 1873 eare troch it Sânde-dei Advintistyske leauwen.

" Tink oan 'e sabbatdei, om it hillich te hâlden. Wurk seis dagen, en doch al dyn wurk. Mar de saunde deis is de sabbat fan 'e Heare dyn God; doch gjin wurk, noch dû, noch dyn soan, noch dyn dochter, noch dyn man, noch dyn tsjinstfaem, noch dyn fee, noch de frjemdling dy't yn dyn doarren is. Hwent yn seis dagen makke de Heare de himel, de ierde en de sé, en al hwet dêryn is, en rêste op 'e saunde deis; dêrom seinge de Heare de sabbatdei en hillige dy . »

Tabel 2: Omkearde: de gefolgen : Dizze lêste seis geboaden binne sûnt 321 troch it kristlike leauwen oertrêde; troch it katolike leauwen sûnt 538; troch it protestantske leauwen, sûnt 1843, en troch it " *kotste* " Advintistyske leauwen yn 1994. Mar se wurde respektarre yn it Sânde-dei Advintistyske leauwen, seinge troch de Hillige Geast fan Jezus Kristus, sûnt 1843 en 1873; de "lêste" fan 1994 oant 2030.

5e gebod -

Earje dyn heit en dyn mem, dat dyn dagen lang wurde meie yn it lân dat de Heare dyn God dy jowt. »

6e gebod -

" ~~Jo sille net deadzje~~. Net moard pleegje ." (fan 'e misdiedige misdiemoardtype of yn' e namme fan falske religy)

7e gebod -

" Begean gjin oerhoer. »

8ste gebod -

" Net stelle. »

9e gebod -

" Swier gjin falsk tsjûge tsjin jo neiste . »

10e gebod -

" Begearst net it hûs fan dyn neiste; begearst net de frou fan dyn neiste, noch syn tsjinstfeint, noch syn tsjinstfaem, noch syn okse, noch syn ezel, noch alles wat dyn neiste is. »

Ik slút hjir dizze ferheven en libbensbelangryk heakjes.

Vers 7: " *It earste libbene wêzen is as in liuw, it twadde libbene wêzen is as in keal, it tredde libbene wêzen hat it gesicht fan in man, en it fjirde libbene wêzen is as in earn dy't fljocht. "*

Litte wy it direkt sizze, dit binne gewoan symboalen. Itselde berjocht wurdt presintarre yn Ezek.1:6 mei fariaasjes yn 'e beskriuwing. Der binne fjouwer identike bisten, elk mei fjouwer ferskillende gesichten. Hjir hawwe wy

noch fjouwer bisten, mar elk hat mar ien gesicht, oars yn 'e fjouwer bisten. Dizze meunsters binne dêrom net echt, mar harren symboalyske berjocht is sublym. Elk fan harren presintearret in standert fan ivige universele libben dy't oangiet, lykas wy hawwe sjoen, God sels en syn multydingsjonele universele skepsels. Dejinge dy't yn syn godlike folsleinens ynkarneare, dizze fjouwer kritearia fan it universele libben, is Jezus Kristus, yn wa't de keninklikens en de krêft fan 'e *liuw* fûn wurde neffens Rjochter 14:18; de geast fan opoffering en tsjinst fan it *keal* ; minske syn byld fan God; en de hearskippij fan 'e heechste himelske hichte fan 'e *fleanende earm* . Dizze fjouwer kritearia wurde fûn yn it heule universele ivige himelske libben. Se foarmje de noarm dy't it sukses ferklearret fan it godlike projekt bestriden troch opstannige geasten. En Jezus presintearre it perfekte model oan syn apostels en learlingen tidens syn oanhâldende ierdske ministearje; sa fier gean om de fuotten fan syn learlingen te waskjen, foardat hy syn lichem oerlevere oan 'e marteling fan' e krusiging, om yn har plak, as in " *keal* ", boete te meitsjen foar de sûnden fan al syn útkarden. Lit elkenien harsels ek ûndersykje om te witten oft de ôfwiking fan dizze noarm fan it ivige libben yn oerienstimming is mei har natuer, har aspiraasjes en har begearten. Dit is de standert fan it oanbod fan ferlossing om te begripen of te fersmiten.

Vers 8: " *De fjouwer libbene wêzens hawwe elk seis wjukken, en se binne fol mei eagen rûnom en fan binnen. Se hâlde noait op dei en nacht te sizzen: Hillich, hillich, hillich is de Heare God, de Almachtige, dy't wie, en is, en komt!* »

Tsjin de eftergrûn fan it himelske oardiel yllustrearret dizze sêne prinsipes dy't altyd yn 'e himel en op ierde tapast wurde troch wêzens dy't trou bliuwe oan God.

De himellichems fan skepsels út oare wrâlden hawwe gjin ferlet fan wjukken om te bewegen, om't se net ûnderwurpen binne oan de wetten fan 'e ierdske diminsje. Mar de Geast nimt ierdske symboalen oan dy't de minske kin begripe. Troch har " *seis wjukken* " ta te jaan, iepenbieret hy ús de symboalyske wearde fan it nûmer 6 dat it nûmer wurdt fan it himelske karakter en dat fan 'e ingels. It giet om de wrâlden dy't sûnder sûnde bliuwe en de ingels wêrfan de satan, de opstannige ingel, de earste skepen wie. God hat it getal "sân" oan himsels tawiisd as syn persoanlike keninklike "segel", it nûmer 6 kin beskôge wurde as it "segel", of yn it gefal fan 'e duvel, "it merk", fan syn persoanlikheid, mar it dielt dit nûmer 6 mei de wrâlden dy't suver bliuwe en alle ingels makke troch God, de goede en de minne. Under de ingel komt de man waans nûmer "5" sil wêze, dat wurdt rjochtfearde troch syn 5 sintugen, de 5 fingers fan syn hân en de 5 fingers fan syn foet. Hjirûnder komt it nûmer 4 fan it universele karakter oanwiisd troch de 4 kardinale punten, Noard, Súd, East en West. Hjirûnder komt it nûmer 3 fan folsleinens, dan de 2 fan ûnfolsleinens, en de 1 fan ienheid, of perfekte uny. De eagen fan 'e fjouwer libbene wêzens binne " *al om en binnen* ," en fierders, " *foar en efter* ." Neat kin ûntkomme oan 'e blik fan dit himelske meardiminsjonale universele libben dat de godlike Geast yn syn gehiel ûndersiket, om't har oarsprong yn him is. Dizze lear is nuttich om't, op 'e hjoeddeiske ierde, fanwegen sûnde en de goddeleaze fan sûnders, troch se " *binnen* " te hâlden, de minske syn geheime tinzen en kwea ferbergje kin foar oare minsken, projekten rjochte tsjin syn neiste. Yn it himelske libben binne sokke dingen ûnmooglik. It

himelske libben is trochsichtich as kristal, om't de goddeleaze derút ferdreaun waard, tegearre mei de duvel en syn kweade ingels, nei de ierde, neffens Iep.12:9, nei de oerwinning fan Jezus oer sûnde en deaden. De ferkundiging fan 'e hilligens fan God wurdt yn syn folsleinens (3 kear: *hillich*) folbrocht troch de bewenners fan dizze suvere wrâlden. Mar dizze ferkundiging wurdt net útfierd troch wurden; it is de folsleinens fan har yndividuele en kollektive hilligens dy't yn permaninte wurken de folsleinens fan 'e hilligens fan 'e God dy't har skepen ferkundiget. God iepenbieret syn natuer en namme yn 'e foarm oanhelle yn Iepenbiering 1:8: " *Ik bin de alfa en de omega, seit de Heare God, dy't is, en dy't wie, en dy't komme sil, de Almachtige.* " De útdrukking " *wa is, wa wie en wa sil komme* " definiearret perfekt de ivige natuer fan 'e skepper God. Wegerjen om him te neamen mei de namme dy't er himsels joech, "YaHWéH", neame manlju him "de Hear". It is wier dat God gjin namme nedich hat, om't hy unyk is en sûnder godlike konkurrint, hy hat gjin namme nedich om him te ûnderskieden fan oare goaden dy't net besteane. God stimde lykwols yn om te reagearjen op it fersyk fan Mozes, dy't er leaf hie en dy't him leaf hie. Dat hy joech himsels de namme "YaHWéH" dy't oerset mei it tiidwurd "wêze", ferfetsje yn 'e tredde persoan iental fan it Hebrieusk ûnfolslein. Dizze "ûnfolsleine" tiid wiist in prestaasje oan dy't yn 'e tiid útwreidet, dus in tiid grutter dan ús takomst, de foarm "wat is, wat wie, en dy't wêze sil" fertaalt de betsjutting fan dizze Hebrieuske ûnfolsleine perfekt. De formule " *hy dy't is, dy't wie en dy't komme sil* " is dêrom Gods manier om syn Hebrieuske namme "YaHWéH" oer te setten, as hy it oanpasse moat oan westerske talen, of in oare as it Hebrieusk. . It diel "en wat komt" jout de lêste Advintistyske faze fan it kristlik leauwe oan, fêststeld yn Gods plan troch it dekreet fan Dan.8:14 sûnt 1843. It is dêrom yn it fleis fan 'e keazen Advintisten dat de ferkundiging fan 'e trijefoldige hilligens fan God is folbrocht. De godheid fan Jezus Kristus is faaks bestriden, mar it is ûnbestriden. De Bibel seit dêroer yn Hebr.1:8: " *Mar hy sei tsjin de Soan: Jo troan, o God, is ivich; de scepter fan jins regear is in scepter fan rjucht;* ". En tsjin Filippus, dy't Jezus freget om him de Heit te toanen, antwurdet Jezus: " *Ik bin sa lang by jo west, en jo hawwe my net kend, Filippus! Dy't my sjoen hat, hat de Heit sjoen ; hoe sizze jo: Lit ús de Heit sjen?* (Jehannes 14:9).

Fersen 9-10-11: " *As de libbene hearlikheid en eare en tank jaan oan Him dy't op 'e troan sit, oan Him dy't libbet foar ivich en ivich, falle de fjouwerentweintich âldsten foar him dy't op 'e troan sit en se ~~oanbidde~~—en oanbidde foar Him dy't libbet foar ivich en ivich, en hja smieten har kroanen foar de troan, sizzen: Jo binne weardich, ús Hear en ús God, om eare en eare en macht te ûntfangen; want jo hawwe alle dingen skepen, en it is troch jo wil dat se bestean en binne makke ."*

Haadstik 4 einiget mei in sêne fan ferhearliking fan 'e skepper God. Dizze sêne lit sjen dat de godlike eask, " *freegje God en jou him gloarje ...*", útdrukt yn it berjocht fan 'e earste ingel fan Iepenbiering 14:7, waard heard en goed begrepen troch de lêste útkarden selektearre sûnt 1843; mar boppe alles, troch de útkarden dy't yn libben bleaunen op it stuit fan 'e weromkomst yn' e hearlikheid fan Jezus Kristus; want it is allinnich foar harren dat de Apokalypse Iepenbiering waard taret en folslein ferljochte yn 'e tiid keazen troch God, sûnt de maitiid fan 2018. De ferlosten sa útdrukke yn oanbidding en lof, al harren tankberens foar Jezus

Kristus, de foarm wêryn, de De Almachtige besocht har om har te rêden fan sûnde en dea, syn lean. It ûnleauwige minskdom leaut allinnich wat it sjocht, lykas de apostel Tomas, en om't God ûnsichtber is, wurdt it feroardiele om syn ekstreme swakke te negearjen dy't him allinich in boartersguod makket dat hy neffens syn godlike wil manipulearret. Hja hat alteast it ekskús, dat har net rjochtfeardigje sil, om God net te kennen, in ekskús dat de satan net hat, om't er God ken, keas er tsjin him yn te striden; it is amper te leauwen, mar wier, en it giet ek om de kweade ingels dy't him folgen. Paradoksaal genôch tsjûgje de meardere ferskillende en sels tsjinoerstelde fruchten fan frije kar fan 'e autentike en totale frijheid dy't God oan syn himelske en ierdske skepsels jûn hat.

Iepenbiering 5: de Minskesoan

Doe't er Jezus oan de mannichte presintearre, sei Pilatus: " *Sjoch de man* ." God sels moast komme en nimme de foarm fan it fleis, sadat " *minske* " koe ferskine neffens syn hert en syn winsken. De dea hie it earste pear minsken troffen, fanwegen de sûnde fan oerhearrigens tsjin God. As in teken fan har nije beskamsume steat, hie God har makke har fysike bleatheid te ûntdekken, wat allinich in uterlik teken wie fan har ynderlike geastlike neakenens. Fan dit begjin ôf waard de earste oankundiging fan har ferlossing dien troch har klean te jaan makke fan bistehûden. Sa waard fermoarde it earste bist yn 'e minsklike skiednis, kinne wy tinke dat it wie in jonge ram of in laam fanwege de symbolyk. 4.000 jier letter kaam it Laam fan God, dat de sûnden fan 'e wrâld weinimmt, om syn wetlik perfekte libben oan te bieden om de útkarden ûnder it minskdom te ferlossen. Dit heil dat troch God yn suvere genede oanbean wurdt, berust dus folslein op 'e dea fan Jezus dy't syn útkarden profitearje lit fan syn perfekte gerjochtichheid; en tagelyk boetet syn dea har sûnden dêr't er himsels ta frijwillige drager fan makke. Sûnt dy tiid, Jezus Kristus is wurden de ienige namme dy't kin rêde in sûnders yn ús hiele ierde, en syn heil jildt sûnt Adam en Eva.

Om al dizze redenen is dit haadstik 5, dat is pleatst ûnder de figuer fan " *Man* ", wijd oan him. Net allinich rêdt Jezus syn útkarden troch syn fersoenjende dea, mar hy rêdt se troch har te beskermjen yn har heule reis fan it ierdske libben. En it is foar dit doel dat hy har warskôget foar de geastlike gefaren dy't de duvel op har paad pleatst hat. Syn technyk is net feroare: lykas yn 'e tiid fan 'e apostelen sprekt Jezus ta har yn gelikenissen, sadat de wrâld harket, mar net begrypt; wat net it gefal is foar syn keazen amtners dy't, lykas de apostels, syn útlis direkt fan him krije. Syn iepenbiering "Apokalyps" bliuwt ûnder dizze net oersetse Grykske

namme, dizze gigantyske gelikenis dy't de wrâld net begripe moat. Mar foar syn útkarden is dizze profesije yndie syn "**Iepenbiering**".

Vers 1: "*Doe seach ik yn 'e rjochterhân fan him dy't op 'e troan siet in boek skreaun fan binnen en fan bûten, fersegele mei sân segels.*"

Op 'e troan stiet God en hy hat yn syn rjochterhân, dêrom ûnder syn segen, in boek skreaun "*binnen en bûten*". Wat "*binnen*" skreaun is, is it ûntsifere berjocht dat reservearre is foar syn útkarden, dat sletten en ferkeard begrepen bliuwt troch de minsken fan 'e wrâld, fijannen fan God. Wat "*bûten*" skreaun is, is de fersifere tekst, sichtber, mar ûnbegryplik foar de minsklike mannichte. It boek fan Iepenbiering is fersegele mei "*sân segels*". Yn dizze ferdúdling fertelt God ús dat allinich de iepening fan it "*sânde segel*" syn folsleine iepening sil tastean. Salang't der in segel bliuwt om it te fersegeljen, kin it boek net iepene wurde. De hiele iepening fan it boek sil dus ôfhingje fan de tiid ynsteld troch God foar it tema fan it "*sânde segel*". It sil neamd wurde ûnder de titel fan "*segel fan 'e libbene God*" yn Openb.7, wêrby't it oanwizen fan 'e rest fan' e sânde dei, syn hillige sabbat, syn restauraasje wurdt taheakke oan de datum 1843 dy't dus ek de tiid fan de iepening fan it "*sânde segel*" dat yn 'e pedagogyk fan it boek it tema fan 'e "*sân trompetten*" bringt, sa wichtich foar ús, har útkarden.

Vers 2: "*En ik seach in machtige ingel roppend mei in lûde stim, Wa is wurdich om it boek te iepenjen en syn segels te brekken?*" »

Dizze sêne is in heak yn 'e montage fan' e profesije. It is net yn 'e himel, de kontekst fan it foarige haadstik 4, dat it boek fan Iepenbiering moat wurde iepene. De útkarden hawwe it nedich foar it weromkommen fan Jezus Kristus, wylst se bleatsteld wurde oan 'e snaren fan' e duvel. De krêft is yn it kamp fan God, en de machtige ingel is de ingel fan YaHWÉH, God yn syn ingelske foarm fan Michael. It fersegele boek is ekstreem wichtich en hillich, om't it heul hege waardichheid fereasket om syn segels te brekken en it te iepenjen.

Vers 3: "*En gjinien yn 'e himel, noch op ierde, noch ûnder 'e ierde, koe de boekrol iepenje, noch der nei sjen.*" »

Skreaun troch God sels, kin it boek net iepene wurde troch ien fan syn himelske of ierdske skepsels.

Vers 4: "*En ik skriemde tige, om't gjinien waardich fûn waard om it boek te iepenjen of nei te sjen.*" »

Jehannes is, lykas wy, in ierdske skepsel en syn triennen uterje de ûntefredenens fan 'e minskheid dy't konfrontearre wurdt mei de fellen set troch de duvel. Hy liket ús te fertellen, "sûnder iepenbiering, wa kin rêden wurde?" ". Sa docht bliken de hege tragyske graad fan ûnwittendheid fan syn ynhâld, en syn fatale gefolgen: dûbele dea.

Vers 5: "*En ien fan 'e âlde mannen sei tsjin my: Skriem net; sjuch, de liuw út 'e stam fan Juda, de woartel fan David, hat oerwûn om de boekrol en syn saun segels iepen te iepenjen.*" »

De "*âlde manlju*" ferlost fan 'e ierde troch Jezus binne goed pleatst om de namme fan Jezus Kristus boppe alle libbene wêzens te ferheffen. Se erkenne yn him de hearskippij dy't er sels ferklearre te hawwen krigen fan 'e Heit en de himelske wêzens yn Matt.28:18: "*Jezus kaam en sei tsjin harren sa: Alle macht yn 'e himel is jûn oan my en op ierde*". It wie troch te rjochtsjen op syn

ynkarnaasje yn Jezus dat God Jakob ynspirearre dy't, profetearjend oer syn soannen, sei oer Juda: " *Juda is in jonge liuw. Do bist werom út it bloedbad, myn soan! Hy bûcht de knibbels, hy leit del as in liuw, As in liuwinne: hwa sil him oerein meitsje? De scepter scil net weikomme fen Juda, noch de soevereine roede tusken syn foetten, oant Silo komt, en de folken him hearre. Hy bûn syn ezel oan 'e wynstôk, en syn ezel syn ezel oan 'e bêste wynstôk; Hyasket syn klean yn wyn, en syn mantel yn it bloed fan druven. Syn eagen binne read fan wyn, en syn tosk binne wyt fan molke (Gen.49:8 oant 12)."* It bloed fan 'e druven sil it tema wêze fan 'e " *rispinge* " oankundige yn Ieb.14:17 oant 20, dy't ek profetearre wurdt yn Jesaja 63. Oangeande de " *Wortel fan David* ", lêze wy yn Jes.11:1 oant 5. : " *Dan sil der in tûke út 'e stam fan Isai komme, en in tûke sil berne wurde út syn woartels. De Geast fan 'e Hear sil op him rêste: de Geast fan wiisheid en ferstân, de Geast fan rie en macht, de Geast fan kennis en eangst foar de Heare. Hy sil de eangst foar de Heare sykhelje; Hy sil net oardielje troch ferskinning, Hy sil net beslute op hearsay. Mar hy scil de earmen oardielje yn rjucht, en hy scil rjuchtfeardigje de earmen fen e ierde; Hy scil de ierde slaan mei syn wird as mei in roede, en mei de azem fen syn lippen scil er de goddeleazen deadzje. Gerjochtichheid sil de riem fan syn siden wêze, en trou de gurdle fan syn lenden .* De oerwinning fan Jezus oer sûnde en dea, syn salaris, jout him it juridyske en legitime rjocht om it boek fan 'e Iepenbiering te iepenjen, sadat syn útkarden wurde warskôge en beskerme tsjin' e deadlike religieuze trapen dy't hy stelt, troch de duvel, om om ûnleauwigen te ferlieden. It boek sil dêrom folslein iepene wurde op it momint dat it dekreet fan Daniël 8:14 yn wurking komt, nammentlik de earste dei fan 'e maitiid yn it jier 1843; sels as it ûnfolsleine begryp derfan yn 'e rin fan' e tiid opnij besjoen sil, oant 2018.

Vers 6: " *En ik seach, yn 'e midden fan' e troan en fan 'e fjouwer libbene wêzens en yn' e midden fan 'e âldsten, in laem dat dêr wie as slein. Hy hie sân hoarnen en sân eagen, dat binne de sân geasten fan God dy't troch de hiele ierde stjoerd binne.* »

Wy moatte de oanwêzigens fan it laam " yn 'e midden fan' e troan " opmerke, om't hy God is yn syn mannichfâldige hilliging, tagelyk de unike skepper God, de aartsingel Michael, Jezus Kristus, it Lam fan God, en de Hillige Geast of " *sân geasten fan God útstjoerd oer de hiele ierde.* " Syn " *sân hoarnen* " symbolisearje de hilliging fan syn macht en syn " *sân eagen* ", de hilliging fan syn blik, dy't de tinzen en aksjes fan syn skepsels yngeand ûndersiket.

Vers 7: " *Hy kaam en naam de boekrol út 'e rjochterhân fan him dy't op 'e troan siet.* »

Dizze sêne yllustrearret de wurden fan Iepenbiering 1:1: " **Iepenbiering fan Jezus Kristus dy't God him joech om syn slaven te sjen wat der gau barre moat, en dy't hy bekend makke, troch syn ingel te stjoeren, nei syn slaaf Johannes.** " Dit berjocht hat as doel om te fertellen ús dat de ynhâld fan **Iepenbiering** sil wêze ûnbeheind sûnt it wurdt jûn troch God, de Heit, sels; en dit troch op har pleatst te hawwen, al syn segen oanjûn troch syn " *rjochterhân* ".

Vers 8: " *Doe't er de boekrol nommen hie, foelen de fjouwer libbene wêzens en de fjouwerentweintich âldsten foar it Lam del, elk mei in harp en gouden fleskes fan reekwurk, dat binne de gebeden fan 'e hilligen.* »

Lit ús út dit fers dizze symboalyske kaai behâlde: " *gouden bekers fol mei parfums, dy't de gebeden fan 'e hilligen binne* ". Alle himelske en ierdske skepsels keazen troch har trou prostreare harsels foar it "*lam* " Jezus Kristus om him te oanbidden. De "*harpen* " symbolisearje de universele harmony fan kollektyf lof en oanbidding.

Vers 9: " *En se songen in nij liet, sizzende: Jo binne weardich de boekrol te nimmen en de segels derfan te iepenjen; hwent dû bist deade, en mei dyn bloed hast minsken forlost ta God út elke stam, taal, folk en folk; »*

Dit "*nije ferske* " fiert befrijing fan sûnde en, tydlik, it ferdwinen fan 'e ynstigatoers fan' e opstân. Want se sille pas foar altyd ferdwine nei it lêste oardiel. De ferlosten fan Jezus Kristus komme út alle oarsprong, alle kleuren en minsklike rassen, "*út elke stam, taal, folk en folk*"; dy't bewiist dat it rêdingsprojekt allinich foarsteld wurdt yn 'e namme fan Jezus Kristus, yn oerienstimming mei wat Act.4:11-12 ferklearret: "*Jezus is de stien ôfwiisd troch jo dy't bouwe, en dy't de wichtichste ien fan 'e hoeke wurden is . Der is gjin heil yn in oar; hwent der is gjin oare namme ûnder de himel jûn ûnder de minsken, dêr't wy moatte wurde rêden.* ". **Alle** oare religys binne dêrom illegitime en diabolyske yllúzjeske misleidingen. Oars as falske religys wurdt it wiere kristlike leauwen troch God op in logysk gearhingjende manier organisearre. Der stiet skreaun dat God foar gjinien frjemd is; syn easken binne deselde foar al syn skepsels, en it heil dat er oanbean hie in priis dy't er sels kaam te beteljen. Nei't er lijen hat foar dizze ferlossing, sil hy allinich de minsken rêde dy't hy achtsje wurdich te profitearjen fan syn martlerdom.

Vers 10: " *Jo hawwe har makke in keninkryk en prysters foar ús God, en se sille regearje op 'e ierde ."*

It keninkryk fan 'e himelen dat troch Jezus ferkundige is, hat foarm krigen. Untfange "*it rjocht om rjochter* ", wurde de útkarden fergelike mei keningen neffens Iep.20:4. Yn har âlde ferbûnaktiviteiten biede de "*prysters* " symboalyske dierenslachtoffers foar sûnde oan. Yn 'e "*tûzen jier* " fan it himelske oardiel sille de útkarden ek, troch har oardiel, de lêste slachtoffers tariede fan in grut universeel offer, dat yn ien kear alle fallen himelske en ierdske skepsels sil ferneatigje. It fjoer fan '*mar fan fjoer fan 'e twadde dea* " sil se eliminearje op 'e dei fan it oardiel. It is pas nei dizze ferneatiging dat, regenerearre troch God, de fernijde ierde de ferloste útkarden sil ûntfange. It is allinich dan dat mei Jezus Kristus, *de Kening fan 'e keningen en Hear fan 'e hearen* fan Iepenbiering 19:16, "*se sille regearje op 'e ierde* ".

Vers 11: " *Ik seach en hearde de stim fan in protte ingels om 'e troan en de libbene wêzens en de âldsten, en har oantal wie tûzenen tûzenen en tûzenen tûzenen.* "

Dit fers presintearret ús, ferienige, de trije groepen taskôgers dy't tsjûge binne fan ierdske geastlike fjildslaggen. De Geast neamt dizze kear dúdlik de ingels as in bepaalde groep waans oantal heul heech is: "*myriaden fan myriaden en tûzenen tûzenen* ." De ingels fan 'e Hear binne op it stuit nauwe striders, pleatst yn tsjinst fan syn ferlosten, syn ierdske útkarden, dy't se yn syn namme hoedzje, beskermje en ynstruearje. Op 'e frontline registrearje dizze earste tsjûgen foar God de yndividuele en kollektive skiednis fan it libben op ierde.

Vers 12: " *Se seine mei in lûde stim: It Laam dat slachte is weardich om macht te ûntfangen, en rykdom, en wiisheid, en krêft, en eare, en gloarje en lof.* »

De ingels holpen op ierde it ministearje fan har lieder Michael, dy't himsels fan al syn godlike krêften ûntsloech om de perfekte Man te wurden dy't himsels oan 'e ein fan syn ministearje offere, as in frijwillich offer, om te fersoenen foar sûnden. amtners. Oan 'e ein fan syn oanbod fan genede, de útkarden opstien en yngien yn' e beloofde ivichheid, de ingels weromsette oan 'e godlike Kristus fan God, alle attributen dy't hy hie yn Michael: "macht, rykdom, wiisheid, krêft, eare, *hearlikheid*, en lof. »

Vers 13: " *En elk skepsel dat is yn 'e himel en op ierde, en ûnder de ierde, en yn 'e see, en alles wat dêryn is, hearde ik se sizzen: Oan Him dy't op 'e troan sit, en oan it Lam wêze lof, eare, gloarje en sterkte, foar altyd en altyd!* »

Gods skepsels binne unanym. Se hâlde allegear fan 'e demonstraasje fan syn leafde manifestearre troch it kado fan syn persoan yn Jezus Kristus. It projekt ûntwurpen troch God is in glorieuze súkses. Syn seleksje fan leafdefolle wêzens is folbrocht. It fers nimt de foarm oan fan it earste boadskip fan de ingel út Iepenbiering 14:7: " *Hy sei mei in lûde stim: Freegje God en jou Him eare, want de oere fan syn oardiel is kommen; en bûgje foar Him dy't de himel en de ierde en de see en wetterboarnen makke hat* . De lêste seleksje makke sûnt 1843 is basearre op it begryp fan dit fers. En de útkarden hearden en reagearren troch yn it kristlik leauwe de praktyk fan 'e sânde rêstdei te herstellen dy't troch de apostels en learlingen fan Jezus praktisearre waard oant syn ferlitten sûnt 7 maart 321. De skepper God waard eare troch respekt foar it fjirde gebod dat is ticht by syn hert. It resultaat is in toaniel fan himelske gloarje dêr't al syn skepsels, nei de letter it berjocht fan 'e earste ingel fan Iepenbiering 14:7, sizze: " Oan him dy't sit op 'e troan , en oan it Lam, *sij lof, eare , gloarje en sterkte, foar altyd en ivich!* ". Tink derom dat de wurden werhelje, yn omkearde, de wurden oanhelle troch de ingels yn it foarige fers 13. Sûnt syn opstanning hat Jezus syn himelske libben weromwûn: syn godlike " *macht, syn rykdom en syn wiisheid* ". Op ierde wegeren syn lêste fijannen him " *de lof, de eare, de gloarje en de krêft* " dy't him as skepper God takommen wiene. Oproppend op " *syn krêft* ", fersloech hy se úteinlik allegear en ferplettere se ûnder syn fuotten. Ek, fol mei leafde en tankberens, tegearre, syn hillige en suvere skepsels rjochtmjittich weromsette him syn ûnderwerpen fan hearlikheid.

Vers 14: " *En de fjouwer libbene wêzens seine: Amen! En de âlde mannen kamen nei foaren en bûgden .* "

De bewenners fan 'e suvere wrâlden goedkarre dizze weromjefte, sizzende: "Wis! It is wier ! » En de ierdske útkarden ferlost troch sublimearre leafde prostrate harsels foar harren Almachtige skepper God dy't kaam om te ynkarnearen yn Jezus Kristus.

Iepenbiering 6: Akteurs, godlike straffen en tekens fan 'e tiden fan' e kristlike tiid

Ik herinner my de les jûn yn Rev.5: it boek kin allinich iepene wurde as it " *sânde segel* " fuorthelle is. Om dizze iepening te meitsjen, moat de útkarde fan Kristus de praktyk fan 'e sânde-dei sabbat **perfoarst goedkarre;** en dizze geastlike kar kwalifisearret him, om fan God dy't him goedkart, syn wiisheid en syn geastlik en profetysk ynsjoch te ûntfangen. Sa, sûnder de tekst sels spesifisearret it, de útkarde sil identifisearje it " *segel fan God* " oanhelle yn Rev.7: 2, mei de " *sânde segel* ", dy't noch slút it boek fan Iepenbiering, en hy sil assosjearje, oan dizze twa " *segels* ", de sânde dei yn rêst hillige troch God. Leauwe makket it ferskil tusken ljocht en tsjuster. Sa sil foar elkenien dy't de hillige sabbat net goedkart, de profesije in sletten, hermetysk boek bliuwe. Hy kin wol beskate foar de hân lizzende ûnderwerpen werkenne, mar hy sil de fitale en snijende iepenbieringen net begripe dy't it ferskil meitsje tusken libben en dea. It belang fan it " *sânde segel* " sil ferskine yn Rev.8: 1-2 wêr't de Geast it de rol jout fan it iepenjen fan it tema fan 'e " *sân trompetten* ". No is it krekt yn 'e berjochten fan dizze " *sân trompetten* " dat Gods projekt dúdlik wurde sil. Om't it tema fan 'e *trompetten* fan Ieb.8 en 9 komt, parallel, om de wierheden te foltôgjen dy't profetearre binne yn 'e tema's fan 'e " *brieven* " fan Iep.2 en 3; en de " *segels* ", fan Ieb.6 en 7. De godlike strategy is identyk oan dy dy't hy brûkte om syn profetyske iepenbiering te konstruearjen jûn oan Daniël. Nei't ik kwalifisearre wie foar dit amt troch myn akseptearjen fan 'e praktyk fan' e hillige sabbat en troch syn soevereine kar, iepene de Geast it boek fan syn Iepenbieringen foar my troch it " *sânde segel* " te ûntsegeljen. Lit ús no de identiteit fan har " *segels* " ûntdekke.

Vers 1: " *Ik seach, doe't it Lam ien fan 'e sân segels iepene, en ik hearde ien fan 'e fjouwer libbene wêzens sizzen as mei in stim fan tonger: Kom. »*

Dit earste " *libbene wêzen* " jout de royalty en sterkte oan fan 'e " *liuw* " fan Ieb.4:7, neffens Judg.14:18. Dizze *stim fan tonger* is godlik en *komt fan 'e troan*

fan God yn Rev.4:5. It is dêrom de Almachtige God dy't sprekt. De iepening fan elk " *segel* " is in útnoeging fan God oan my om it berjocht fan 'e fyzje te sjen en te begripen. Jezus hie al tsjin Filippus sein: " *Kom en sjoch* " om him oan te moedigjen him te folgjen.

Vers 2: " *Ik seach, en sjuch, der ferskynde in wyt hynder. Dy't it ried, hie in bôge; in kroan waard him jûn, en hy gyng oerwinnend út en om te feroverjen .* "

Wyt jout syn perfekte suverens oan; it *hynder* is it byld fan 'e útkarde minsken dy't it liedt en leart neffens Jakobus 3:3: " *As wy it bit yn 'e mûle fan hynders sette, sadat se ús hearre, hearskje wy ek har hiele lichem* "; syn " *bôge* " symbolisearret de pylken fan syn godlik wurd; syn " *kroan* " is " *de kroan fan it libben* " krigen troch syn martlerskip frijwillich troch him akseptearre; syn oerwinning wie resolút sûnt syn skepping fan de earste vis-à-vis; sûnder mis is dizze beskriuwing dy fan de Almachtige God Jezus Kristus. Syn definitive oerwinning is wis, om't hy al, op Golgotha, de duvel, sûnde en dea ferslein hat. Sacharja 10:3-4 befêstiget dizze bylden sizzende: " *Myn grime is oanstutsen tsjin 'e hoeders, en ik sil de geiten straffen; hwent de Heare der hearskaren bisiket syn keppel, it hûs fen Juda, en scil hjar meitsje syn hynder fen hearlikheit yn 'e striid; fan him sil de hoek komme, fan him de spiker, fan him **de oarlochs bôge** ; fan him sille alle lieder byinoar komme.* » De oerwinning fan 'e godlike Kristus waard ferkundige troch de " **hilliging fan 'e sânde dei** " fan ús wiken, fan 'e skepping fan 'e wrâld; de sabbat, profetearret de rest fan it " *sânde* " millennium, neamd " *tûzen jier* " yn Rev.20:4-6-7, dêr't, troch syn oerwinning, Jezus sil bringe syn útkarden foar ivichheid. De oprjochting fan 'e sabbat fan' e oprjochting fan 'e ierdske wrâld befêstiget dizze útdrukking: " *begûn as in oerwinner* ". De sabbat is it profetyske oankundigingsteken fan dizze godlike en minsklike oerwinning tsjin sûnde en de duvel en as sadanich is it dêrop dat God syn hiele programma fan "hilliging" ek basearret, fan wat him heart en dat er de duvel *grypt* .

Vers 3: " *Doe't hy it twadde segel iepene, hearde ik it twadde libbene wêzen sizzen: Kom .* "

De " *twadde libbene skepsel* " ferwiist nei " *it keal* " fan 'e offers fan Ieb.4:7. De geast fan opoffering animearre Jezus Kristus en syn wiere learlingen oan wa't hy ferklearre: " *As immen my folgje wol, lit him himsels ferkenne en syn krús opnimme en syn krús opnimme. folgje .* "

Fers 4: " *En der kaam in oar hynder út, read. Dy't op him siet, krige macht om de frede fan 'e ierde te nimmen, sadat de minsken inoar de kiel deadzje soene; en in grut swurd waard him jûn .* "

De " *read* ", of " *fjoer read* ", oantsjut de sûnde oanmoedige troch de Chief Destroyer dat is de satan, yn it byld fan de " *Abbadon Apollyon* " fan Rev.9:11; " *fjoer* " is it middel en symboal fan ferneatiging. Hy liedt ek syn kweade kamp besteande út minne fallen ingels en ferliede en manipulearre ierdske krêften. Hy is allinich in skepsel dat " *ûntfangt* " fan God " *de krêft om frede fan 'e ierde te nimmen, sadat minsken inoar kinne deadzje .* " Dizze aksje sil wurde taskreaun oan Rome, " *de prostituee Babylon de grutte* " yn Iepenbiering 18:24: " *en om't it bloed fan 'e profeten en de hilligen en fan **al dyjingen dy't waarden fermoarde** op' e ierde waard fûn yn har* ". De " *Destroyer* " fan trouwe kristenen wurdt dêrom identifisearre lykas syn slachtoffers. " *It swurd* " dat hy ûntfangt, jout de earste fan

'e fjouwer skriklike godlike straffen oan dy't yn Eze.14:21-22 oanhelle wurde: " *Ja, sa seit de Heare, JaHWeH: Hoewol Ik stjoer tsjin Jeruzalem myn fjouwer skriklike straffen* , 'swurd, hongersneed' , wylde bisten en pest, om minsken en bisten te ferneatigjen, der sil dochs in oerbliuwsel wêze dy't ûntkomme sil, dy't der út komme sil, soannen en dochters...' .

Vers 5: " *Doe't hy it tredde segel iepene, hearde ik it tredde libbene wêzen sizzen: Kom. Ik seach, en sjuch, der ferskynde in swart hynder. Dejinge dy't der op ried, hie in skaal yn 'e hân .* "

It " *tredde libbene skepsel* " is " *minske* " makke yn it byld fan God fan Iep.4:7. Dit karakter is fiktyf, mar hy foarmet de twadde godlike straf foar sûnde neffens Ezek.14:20. Hannelje tsjin it dieet fan manlju, dizze kear giet it oer *hongersneed* . Yn ús tiidrek sil it sawol letterlik as geastlik oplein wurde. Yn beide tapassingen hat it stjerlike gefolgen, mar yn syn geastlike betsjutting fan ûntnimmen fan godlik ljocht, is har direkte konsekwinsje de dea fan 'e " *twadde dea* " reservearre foar de fallenen, by it lêste oardiel. It boadskip fan dizze tredde ruter wurdt sa gearfette: om't de minske net mear nei it byld fan God is, mar yn dat fan bisten, ûntnimme ik him wat him libbet: syn fleislige fieding en syn geastlike fieding. De skalen binne it symboal fan gerjochtichheid, hjir dat fan God dy't de wurken fan it leauwen fan kristenen oardielet.

Vers 6: " *En ik hearde in stim yn 'e midden fan' e fjouwer libbene wêzens sizzen: In maat tarwe foar in denarius, en trije maten gerst foar in denarius; mar doch gjin kwea oan 'e oalje en de wyn .* "

Dizze stim is dy fan Kristus ferachte en frustrearre troch de ûntrou fan falske leauwigen. Foar deselde priis sjogge wy in lytsere hoemannichte weet dan foar gerst . Efter dit royale oanbod fan gerst is in berjocht fan in heul heech geastlik nivo ferburgen. Yndied, yn Num.5:15, de wet presintearret in oanbod fan " *gers* " om in probleem fan *oergeunst op te lossen* fiede troch in man nei syn frou. Lês dus yn detail, folslein, dizze prosedure beskreaun yn fersen 12 oant 31 as jo wolle begripe. Yn syn ljocht begriep ik dat God sels, *de brêgeman* yn Jezus Kristus fan 'e Gearkomste, syn *breid* , hjir in klacht yntsjinnet foar " *fertinking fan oergeunst* "; dat sil wurde befêstige troch de fermelding fan 'e " *bittere wetters* " oanhelle yn 'e " *tredde trompet* " yn Rev.8:11. Yn 'e prosedure fan nûmers 5 soe de frou stoffich wetter drinke, sûnder konsekwinsje, as ûnskuldich mar, bitter wurde as skuldich, sil se mei in flok slein wurde. *It oerhoer* fan 'e frou waard oankundige yn Rev.2:12 (maskearre troch de namme *Pergamum*: oertrêdzjend houlik) en Rev.2:22, en it sil dus wer befêstige wurde troch in keppeling tusken ^{it} *3e segel* en de *3e trompet* . - Al, yn Daniël, feroarsake deselde oanpak Daniël 8 om "befêstige" de Romeinske identiteit fan 'e " *lytse hoarn* " fan Dan.7 presintearre as in "hypoteze". Dizze paralleling fan Daniël 2, 7 en 8 wie de nijichheid dy't my koe de Romeinske identifikaasje bewize; dit foar it earst sûnt it bestean fan it Advintisme. Hjir yn Iepenbiering sjogge dingen op deselde manier. Ik demonstrearje it oersjoch fan it parallele kristlike tiidrek fan 'e trije haadtema's, brieven, segels en trompetten. En yn Iepenbiering ferfollet it tema fan " *trompetten* " deselde rol as Daniël 8 foar it boek Daniël. Dizze twa eleminten leverje bewiis sûnder dat de profesije allinich de " *fertinking* " soe biede dy't ik "hypoteze" neamde yn 'e stúdzje fan Daniël. Sa, dizze wurden, " *fertinking fan*

oergeunst " iepenbiere yn Num.5:14, jilde foar God en de Gearkomste út Openb.1 to Iep.6; dan mei de iepening fan it boek mooglik makke troch de identifikaasje fan it " *sânde segel* " mei de sânde dei sabbat, tema fan Rev.7, sil de " fertinking fan oerhoer " fan 'e Gearkomst "befêstige" wurde yn it tema fan " *trompetten* " en haadstikken 10 oan 22 dy't dêrop folgje. De Geast jout sadwaande yn haadstik 7 de rol fan in dûanepost, dêr't tastimming om yn te kommen moat wurde krigen. Yn it gefal fan Iepenbiering is dat gesach Jezus Kristus, de Almachtige God en Hillige Geast, sels. De tagongsdoar stiet iepen foar him, seit er, dy't " *myn stim heart* " *dy't foar my iepenet as ik oan syn doar klopje* (de doar fan it hert), *en dy't mei my en ik mei him sûpt* ", neffens Apo .3:20. " *Wyn en oalje* " binne de respektivelike symboalen fan it bloed fergetten troch Jezus Kristus en de Geast fan God. Derneist wurde se beide brûkt om wûnen te genêzen. It gebod jûn om " *doch harren gjin kwea* " betsjut dat God straft, mar Hy docht dat noch altyd mei in mingsel fan syn genede. Dit sil net it gefal wêze foar de " *sân lêste pleagen* " fan syn " *grime* " fan 'e lêste ierdske dagen neffens Iepenbiering 16:1 en 14:10.

Vers 7: " *Doe't hy it fjirde segel iepene, hearde ik de stim fan it fjirde libbene wêzen sizzen: Kom. »*

It " *fjirde libbene wêzen* " is de "eagle" fan 'e heechste himelske ferheging. Hy kundiget it ferskinen fan Gods fjirde straf oan: stjerlikheid.

Vers 8: " *Ik seach, en sjuch, der ferskynde in bleek hynder. Dejinge dy't it ried, hjitte Dea, en Hades begeliede him. Macht waard har jûn oer in kwart fan 'e ierde, om minsken te ferneatigjen troch it swurd, troch hongere, troch de dea en troch de wylde bisten fan 'e ierde .*

De oankundiging wurdt befêstige, it is yndie " *dea* ", mar yn syn sin fan mortaliteit oplein yn omstannige straffen. De dea beynfloedet it hiele minskdom sûnt de erfsûnde, mar hjir wurdt mar " *in kwart fan 'e ierde* " troch it slein, " *troch it swurd, hongersneed, stjerlikheid* " troch epidemyske sykten, en " *wylde bisten* " sawol bisten as minsken. Dit " *kwart fan 'e ierde* " rjochtet him op it ûntrou kristlike Jeropa en de machtige folken dy't der om de 16e ^{iuw} hinne sille ûntstean : de twa Amerikaanske kontininten en Austraalje.

Vers 9: " *Doe't hy it fyfde segel iepene, seach ik ûnder it alter de sielen fan dyjingen dy't fermoarde wiene foar it wurd fan God en foar it tsjûgenis dat se droegen hienen. "*

Dit binne de slachtoffers fan "bestiale" aksjes begien yn 'e namme fan it falske kristlike leauwen. It wurdt leard troch de Romeinske pauslike katolike rezjym, al symbolisearre yn Rev.2:20, troch *de frou Izebel* oan wa't de Geast de aksje *fan it learen fan* har tsjinstfeinten tarekkenet of letterlik: " *har slaven* ". Se wurde pleatst " *ûnder it alter* ", dêrom ûnder de beskerming fan it krús fan Kristus, wêrtroch't se profitearje kinne fan syn " *ivige gerjochtichheid* " (sjoch Dan.9:24). As Rev.13:10 sil oanjaan, de útkarden binne martlersslachtoffers en nea beulen, noch moardners fan minsken. De útkarden oanbelangjende yn dit fers, erkend troch Jezus, imiteare him sels yn 'e dea as martlers: " *foar it wurd fan God en foar it tsjûgenis dat se joegen* "; om't wier leauwe aktyf is, nea in ienfâldich falsk gerêststellend label. Har " *tsjûge* " bestie krekt yn it opjaan fan har libben foar de gloarje fan God.

Vers 10: " *Se rôpen mei in lûde stimme, sizzende: Hoe lang, o hillige en wiere Master, fertrage jo mei it oardieljen en wreken fan ús bloed op dyjingen dy't op 'e ierde wenje? »*

Lit dit byld jo net ferrifelje, want it is allinich har bloed fergetten op 'e ierde dat wraak ropt yn 'e earen fan God, lykas it bloed fan Abel fermoarde troch syn broer Kaïn neffens Gen.4:10: "En God sei : *Wat hast dien? De stim fan dyn broer syn bloed ropt út 'e ierde ta my.* ". De wiere steat fan 'e deaden wurdt iepenbiere yn Ecc.9: 5-6-10. Utsein Henoch, Mozes, Elia en de hilligen dy't opstien waarden yn 'e tiid fan' e dea fan Jezus Kristus, de oaren "diele net mear yn *alles wat ûnder de sinne dien wurdt, om't har tinken en har oantinken ferdwûn binne.* " " *D'r is gjin wiisheid noch ferstân noch kennis yn 'e hel. want har oantinken is fergetten.* " Dit binne de kritearia ynspireare troch God oangeande dea . Falske leauwigen binne slachtoffers fan falske learingen dy't erfd binne út it heidendom fan 'e Grykske filosoof Plato waans miening oer de dea gjin plak hat yn it kristlike leauwen trou oan 'e God fan 'e wierheid. Lit ús Plato weromjaan wat him is en oan God wat him is: de wierheid oer alles, en lit ús logysk wêze, want de dea is it absolute tsjinoerstelde fan it libben, en gjin nije foarm fan bestean.

Fers 11: " *In wyt kleeft waard elk fan har jûn; en hja waerden sein om noch in skoft rêstich to bliuwen, oant it tal fen hjar tsjinstfeinten en hjar bruorren, dy't lyk as hja deadien wurde, folslein wie .*

De " *wite mantel* " is it symboal fan 'e suverens fan' e martlers dy't Jezus earst droech yn Rev.1:13. De " *wite mantel* " is it byld fan syn tarekkene gerjochting yn 'e tiid fan religieuze ferfolging. De tiid fan 'e martlers giet fan' e tiid fan Jezus oant 1798. Oan 'e ein fan dizze perioade, neffens Rev.11:7, " *it bist dat opkomt út' e ôfgrûn* ", symboal fan 'e Frânske Revolúsje en har eangsten ateïsten fan 1793 en 1794, sil meitsje in ein oan de ferfolgingen organisearre troch de monargy en katolike pausdom, sels oanwiisd as " *beest dat opkomt út de see* " yn Apo.13:1. Nei it revolúsjonêre bloedbad sil religieuze frede fêststeld wurde yn 'e kristlike wrâld. Wy lêze nochris: " *En se waarden ferteld om noch in skoft stil te bliuwen, oant it tal fan har kollegafeinten en har bruorren, dy't lykas hja deade wurde soene, folslein wie.* " De rest fan 'e deaden yn Kristus sil trochgean oant syn lêste glorieuze weromkomst. Oannommen dat it berjocht fan dit " *fyfde segel* " rjochte is oan 'e protestanten dy't ferfolge binne troch de katolike pauslike ynkwisysje fan' e " *Thyatira* " tiidrek, sil de tiid fan it fermoardzjen fan 'e keazen ophâlde fanwegen de Frânske revolúsjonêre aksje dy't gau, tusken 1789 en 1789 1798, it ferneatigjen fan de agressieve macht fan 'e koalysje fan it pausdom en de Frânske monargy. It " *sechsde segel* " dat sil iepenje sil dêrom oangean fan dit Frânske revolúsjonêre rezjym dat Iepenbiering 2:22 en 7:14 " *grutte ferdrukking* " neamt. Yn 'e doktrinale ûnfolsleinens dy't it karakterisearret, sil it protestantske leauwe ek in slachtoffer wêze fan 'e yntolerânsje fan it ateïstyske revolúsjonêre rezjym. It is troch syn aksje dat it tal fan dyjingen dy't dea wurde soene berikt wurde.

Vers 12: " *Ik seach doe't hy it seisde segel iepene; en der wie in grutte ierdbeving, de sinne waard swart as in sek, de hiele moanne waard as bloed .*

De " *ierdbeving* " jûn as teken fan 'e tiid fan' e " *6e segel* " ' lit ús de aksje pleatse op sneon 1 novimber ¹⁷⁵⁵ om 10 oere hinne. It geografyske sintrum wie de

tige katolike stêd Lissabon wêryn 120 katolike tsjerken wiene. God wiisde dus de doelen fan syn grime oan dat dizze " *ierdbeving* " ek yn geastlik byld profetearre. De profetearre aksje sil yn 1789 folbrocht wurde mei de opstân fan it Frânske folk tsjin har monargy; God feroardiele har en har bûnsmaten roomsk-katolike paus, beide dea yn 1793 en 1794; dates fan de "twa revolúsjonêre Terrors". Yn Rev.11:13 wurdt Frânske revolúsjonêre aksje fergelike mei in " *ierdbeving* ". Troch de oanhelle aksjes te datearjen, wurdt de profesije kreker. "... *de sinne waard swart as in sek hynstehaar* ", op 19 maaie 1780, en dit ferskynsel dat yn Noard-Amearika ûnderfûn waard, krige de namme "tsjustere dei". It wie in dei sûnder sinneljocht, dy't ek de aksje fan it Frânske revolúsjonêre ateïsme profetearre tsjin it ljocht fan it skreaune wurd fan God dat hjir symbolisearre is troch de "sinne " ; de Hillige Bibel waard ferbaarnd yn auto-da-fé. " *De hiele moanne waard as bloed* ", oan 'e ein fan dizze tsjustere dei iepenbiere de dikke wolken de moanne yn in útsprutsen reade kleur. Troch dit byld befêstige God it lot dat reservearre wie foar it pauslik-keninklike kamp fan it tsjuster, tusken 1793 en 1794. Harren bloed soe ryklik fergetten wurde troch it skerpe blêd fan 'e revolúsjonêre guillotine.

Opmerking : Yn Iepenbiering 8:12, troch te slaan " *in tredde fan 'e sinne, in tredde fan' e moanne, en in tredde fan 'e stjerren* ", sil it berjocht fan 'e " *fjirde trompet* " it feit befêstigje dat de slachtoffers fan 'e revolúsjonêren sil wiere útkarden en fallen wêze ôfwiisd troch God yn Jezus Kristus. Dit befêstiget ek de betsjutting fan it " *fyfde segel* " berjocht dat wy krekt hawwe sjoen. It is troch de aksje fan ateïsme dat de lêste moarden fan 'e trouwe útkarden sille wurde folbrocht.

Vers 13: " *En de stjerren fan 'e himel foelen op 'e ierde, lykas wannear't in figebeam skodde troch in sterke wyn syn griene figen fuortsmyt.* »

Dit tredde teken fan 'e tiden, dizze kear himelske, waard letterlik folbrocht op 13 novimber 1833, sichtber út de hiele Feriene Steaten tusken middernacht en 5 oere. Mar lykas it foarige teken, kundige it in geastlik barren oan fan ûnfoarstelbere grutte. Wa koe it oantal fan dizze stjerren telle dy't yn 'e foarm fan in paraplu oer de hiele útwreiding fan 'e himel foelen fan middernacht oant 5 oere? Dit is it byld dat God ús jout fan de fal fan protestantske leauwigen yn 1843, doe't se slachtoffers wiene fan it dekreet fan Dan.8:14 dat fan krêft wie. Tusken 1828 en 1873 wurdt de aksje fan de rivier "Tiger" (Dan.10:4), namme fan it minskemoarjende bist, sa befêstige yn Dan.12:5 oant 12. Yn dit fers binne de "figebeam" *bylden* trou fan it folk fan God, útsein dat dizze trou yn twifel steld wurdt troch it byld fan 'e " *griene figen* " op 'e ierde smiten. Likegoed waard it protestantske leauwen troch God ûntfongen mei reservearrings en foarlopigje betingsten, mar ferachting foar de profetyske berjochten fan William Miller en ôfwizing fan 'e restauraasje fan 'e sabbat brochten har ûndergong yn 1843. It wie troch dizze wegering dat de "fig " bleau " *grien* ", wegerje te rypjen troch it ljocht fan God te akseptearjen, sil it stjerre. Se sil yn dizze status bliuwe, fallen út 'e genede fan 'e Hear oant de tiid fan har glorieuze weromkomst, yn 2030. Mar wês foarsichtich, troch syn wegering fan 'e lêste ljochten, sûnt 1994, is offisjele Advintisme wurden, "it ek " , in " *griene fig* " bestimd om twa kear te stjerren.

Fers 14: " *De himel gie fuort as in boekrol dy't oprôle is; en al de bergen en de eilannen waerden forset fan har plakken.* »

Dizze ierdbeving is dizze kear universeel. Op it oere fan syn glorieuze ferskinning sil God de ierde skodzje en alles wat it befettet yn minsken en bisten. Dizze aksje sil plakfine yn 'e tiid fan' e " *sânde fan 'e sân lêste pleagen fan 'e grime fan God* ", neffens Iep.16:18. It sil foar de wirklik útkarden de oere fan har opstanning wêze, " *de earste* ", dy fan 'e " *sillige* ", neffens Rev.20:6.

Vers 15: " *De keningen fan 'e ierde, de grutten, de militêre liederen, de rike, de machtigen, alle slaven en de frije, ferburgen har yn' e grotten en yn 'e rotsen fan' e bergen.* »

As de Skepper God ferskynt yn al syn gloarje en macht, gjin minsklike macht kin stean, en gjin ûnderdak kin beskermje syn fijannen út syn rjochtfearde grime. Dit fers jout it oan: Gods gerjochtichheid terrorisearret alle skuldige kategoryen fan it minskdom.

Vers 16: " *En se seine tsjin 'e bergen en tsjin' e rotsen: Fal op ús, en ferbergje ús foar it gesicht fan Him dy't sit op 'e troan, en foar de grime fan it Lam;* »

It is it laem sels dat op 'e godlike troan sit, mar op dit oere is it net langer it deade laam dat him oan har presintearret, it is de " *Kening fan 'e keningen en Hear der hearen* " dy't syn lêste fijannen komt ferpletterje.

Vers 17: " *Want de grutte dei fan syn grime is kommen, en wa kin stean?* »

De útdaging is yndie om te " *besteanjen* ", dat wol sizze, te oerlibjen nei Gods rjochterlike yngripen.

Dejingen dy't yn dizze skriklike oere "oerlibje" kinne binne dejingen dy't stjerre soene, yn oerienstimming mei it plan fan it sneinsbeslút neamd yn Iepenbiering 13:15, neffens dêr't de waarnimmers fan 'e godlike hillige sabbat ferneatige wurde *soene* op ierde. De skrik fan dyjingen dy't se soene deadzje, iepenbiere yn it foarige fers, wurdt ferklearre. En sa sille dejingen dy't kinne oerlibje op 'e dei fan' e weromkomst yn 'e gloarje fan Jezus Kristus it tema wêze fan Rev.7, wêryn God ús in diel fan syn projekt iepenbierje sil dat har oanbelanget.

Iepenbiering 7: Sânde-dei Advintisme **fersegele mei it segel fan God: de sabbat**

Vers 1: " *Dêrnei seach ik fjouwer ingels stean yn 'e fjouwer hoeken fan' e ierde; Se holden de fjouwer winen fan 'e ierde werom, sadat gjin wyn op 'e ierde, noch op 'e see, noch op in beam waaide.* »

Dizze " *fjouwer ingels* " binne de himelske ingels fan God dwaande mei in universele aksje symbolisearre troch de " *fjouwer hoeken fan 'e ierde* ". De " *fjouwer winen* " symbolisearje universele oarloggen, konflikten; se wurde dus " *beheind* ", foarkommen, blokkearre, wat resulteart yn universele religieuze frede. " *De see* " symboal fan it katolisisme en " *de ierde* " symboal fan it herfoarme leauwen binne yn frede mei elkoar. En dizze frede giet ek oer " *de beam* ", it byld fan 'e minske as yndividu. Skiednis leart ús dat dizze frede waard oplein troch de ferswakking fan de pauslike macht ferpletterd troch it Frânske nasjonale ateïsme tusken 1793 en 1799, de datum doe't Paus Pius VI stoar fêsthâlden yn de Citadel finzenis yn Valence-sur-Rhône, dêr't ik bin berne en wenje. Dizze aksje wurdt taskreaun oan " *it bist dat út 'e djipste opkomt* " yn Rev.11:7. It wurdt ek wol de " *4e trompet* " neamd yn Rev.8:12. Nei har, yn Frankryk, sil it keizerlike rezjym fan Napoleon I ^{symbolisearre} troch " *in earn* " yn Apo.8:13, har gesach behâlde oer de katolike religy rehabiliteare troch it Konkordat.

Vers 2: " *En ik seach in oare ingel opkommen nei de opkommende sinne, mei it segel fan 'e libbene God; hy rôp mei in lûde stim nei de fjouwer ingels oan wa't it jûn waard om de ierde en de see skea te dwaan, en hy sei :*

De " *opkommende sinne* " ferwiisde nei God dy't syn ierdske keppel yn Jezus Kristus besocht yn Lukas 1:78. It " *segel fan 'e libbene God* " ferskynt yn it himelske kamp fan Jezus Kristus. Mei in " *lûde stim* " dy't syn gesach befêstiget, jout de ingel in befel út oan 'e universele demonyske ingellige krêften dy't autorisaasje krigen hawwe fan God "om *kwea te dwaan* ", om " *de ierde* " en " *de see* " te wêzen, oan 'e protestantske leauwe en oan it roomsk-katolike leauwen. Dizze geastlike ynterpretaasjes foarkomme net in letterlike tapassing dy't oangiet " *de ierde, de see en de beammen* " fan ús skepping; dy't lestich te foarkommen wêze soe mei it brûken fan kearnwapens yn 'e tiid fan' e " *sechste trompet* " fan Rev.9:13 oant 21.

Vers 3: " *Doch gjin kwea oan 'e ierde, noch oan' e see, noch oan 'e beammen, oant wy de foarholle fan 'e tsjinstfeinten fan ús God hawwe fersegele.* »

Dit detail lit ús it begjin fan 'e aksje fan' e fersegeling fan 'e útkarden pleatse fan' e maitiid fan 1843 oant de hjerst fan 1844. It wie nei 22 oktober 1844,

dat de earste Advintist, kaptein Joseph Bates, waard fersegele troch oannimmen, yndividueel, de sânde-dei sabbatsrêst. Hy soe al gau, stadichoan, neimakke wurde troch al syn Advintistyske bruorren en susters fan it momint. De fersegeling begûn nei 22 oktober 1844, en soe trochgean foar de "*fiif moannen*" profetearre yn Rev.9:5-10; "*fiif moannen*" of 150 echte jierren yn oerienstimming mei de dei-jier koade fan Ezé.4: 5-6. Dizze 150 jier waarden profetearre foar religieuze frede. De fêstige frede begeunstige de ferkundiging en universele ûntwikkeling fan it "Sânde-dei Advintistyske" berjocht, fertsjintwurdige hjoed yn alle westerske lannen en wêr mooglik. De advintistyske missy is universele, en as sadanich hinget it allinich ôf fan God. It hat dêrom neat te ûntfangen fan oare kristlike belidenissen en moat, om seinge te wurden, allinich fertrouwe op 'e ynspiraasje jûn troch Jezus Kristus, syn himelske Haad fan 'e hollen, dy't it begryp jout fan 'e lêzing fan 'e "hillige Bibel"; de Bibel, it skreaune wurd fan God dat syn "*twa tsjûgen*" yn Rev.11:3 fertsjintwurdiget. Begûn yn 1844, de tiid fan frede garandearre troch God sil einigje yn 'e hjerst fan 1994 as de stúdzje fan Rev.9 sil demonstrearje.

Wichtige opmerking oangeande it "segel fan God": De sabbat allinnich is net genôch om syn rol as it "*segel fan God*" te rjochtfeardigjen. De fersegeling hâldt yn dat it wurdt begelaat troch de wurken taret troch Jezus foar syn hilligen: de leafde foar wierheid **en profetyske wierheid**, en it tsjûgenis fan 'e frucht presintearre yn 1 Cor.13. In protte dy't de sabbat hâlde sûnder oan dizze kritearia te foldwaan, sille it ferlitte as de bedriging fan 'e dea foar har praktyk ferskynt. De sabbat is net erflik, it is God dy't it oan 'e útkarde jout, as teken **dat it fan him heart**. Neffens Eze.20:12-20: "*Ik joech har myn sabbatten ek as in teken tusken my en har, dat se witte mochten dat Ik de Heare bin, dy't se hilliget ... / ... hilligje myn sabbatten, en dat se in teken tusken my en dy, dêrmei kin bekend wurde dat Ik de Heare dyn God bin*". Sûnder tsjinsprekke wat krekt sein is, mar leaver om it te befêstigjen, lêze wy yn 2 Tim.2:19: "*Dochs bliuwt it fêste fûnemint fan God stean, mei dizze wurden dy't as segel tsjinje: De Heare ken **dyjingen dy't hearre oan him**; en: *Wa't de namme des Heare neamt, lit dy ôfwykje fan ûngerjuchichheit.* »*

Vers 4: "*En ik hearde it oantal fan dyjingen dy't fersegele wiene, hûndert fjouwerenfjirtich tûzen, út alle stammen fan 'e bern fan Israel:*"

De apostel Paulus demonstrearre yn Rom.11, troch in byld, dat bekearde heidenen op 'e woartel fan 'e patriarch Abraham, dêr't de Joaden bewearre te wêzen, geënt wurde. Opslein troch leauwen, lykas hy, binne dizze bekearde heidenen in geastlike útwreiding fan 'e 12 stammen fan Israel. It fleislike Israel, waans teken de besnijenis wie, foel, oerlevere oan 'e duvel, foar syn wegering fan 'e Messias Jezus. It kristlike leauwen dat sûnt 7 maart 321 yn ôffal foel is ek in geastlik Israel dat sûnt dy datum fallen is. Hjir, God presintearret ús mei in autentike geastlik Israel segene troch him út 1843. It is ien dy't draacht de universele missy fan Sânde-dei Advintisme. En al, it nûmer, "*144.000*", oanhelle, fertsjinnet in ferklearring. It kin net letterlik nommen wurde, want nei't Abraham syn neiteam fergelike hat mei de "*stjerren fan 'e himel*", liket it oantal fierstente lyts. Foar de Skepper God sprekke sifers safolle as letters. It is dan dat wy moatte begripe dat de term "*nûmer*" yn dit fers net ynterpretearre wurde moat as in

numerike kwantiteit, mar as in geastlike koade dy't in religieus gedrach oantsjut dat God segenet en apart set (dat hy hilliget). Sa wurdt " 144.000 " sa útlein: $144 = 12 \times 12$, en $12 = 7$, it getal fan God + 5, it tal fan 'e minske = alliânsje tusken God en minske. De kubus fan dit nûmer is it symboal fan folsleinens en har fjouwerkant, dat fan har oerflak. Dizze proporsjes sille dy wêze fan it nije Jeruzalem beskreaun yn Rev.21:16 yn in geastlike koade. De term " *tûzen* " dy't dêrnei komt symbolisearret in ûntelbere mannichte. Yn feite betsjut " 144,000 " in mannichte fan perfekte ferloste manlju dy't in ferbûn makken mei God. Dizze ferwizing nei de stammen fan Israel soe ús net ferrasse moatte, om't God syn projekt net ferlitten hat nettsjinsteande de opienfolgjende mislearrings fan syn alliânsjes mei manlju. It Joadske model presintearre sûnt de úttocht út Egypte net útwreide nei Kristus sûnder reden. En troch syn kristlike wierheid en respekt foar al syn geboaden, ynklusyf dy fan 'e sabbat yn 't bysûnder, en syn herstelde morele, sûnens en oare oorders, fynt God, yn trouwe dissidint Advintisme fan 'e lêste dagen, it model fan Israel oerienkomt mei har ideaal. Lit ús tafoegje dat yn 'e tekst fan it 4e ^{gebod} God seit oer de sabbat oan syn útkarden: " *Jo hawwe seis dagen om al jo wurk te dwaan ... mar de 7e ^{is} de dei fan JaHWéH, jo God.*" It docht bliken dat 6 24-oerendagen 144 oeren optelle. Wy kinne dus ôfliede dat de 144.000 fersegele trouwe waarnimmers binne fan dizze godlike oardering. Harren libben wurdt punktuearre troch dit respekt foar de seis dagen autorisearre foar har sekuliere wurken. Mar op 'e 7e ^{dei} earje se it hillige rêstobjekt fan dit gebod. It geastlike karakter fan dit "Advintistyske" Israel sil oantoand wurde yn fersen 5 oant 8 dy't folgje. De nammen fan 'e oanhelle Hebrieuske patriarchen binne net dejingen dy't it fleislik Israel gearstalden. Dejingen dy't God selektearre hat, binne der allinich om in ferburgen berjocht te dragen yn 'e rjochtfeardiging fan har komôf. Lykas by de nammen fan 'e " *sân gearkomsten* ", drage dy fan 'e *tolve stammen* in dûbele berjocht. It ienfâldichste wurdt iepenbiere troch har oersetting. Mar de rykste en meast komplekse is basearre op de ferklearrings makke troch elke mem as se rjochtfeardiget it jaan fan in namme oan har bern.

Fers 5: " *fan 'e stam fan Juda, tolve tûzen fersegele; út 'e stam fan Ruben tolve tûzen; út 'e stam fan Gad tolve tûzen;* »

Foar elke namme betsjut it getal " *tolvetûzen fersegele* ": in mannichte manlju ferbûn mei God fersegele troch de sabbat.

Juda . Priis de JaHWeH; maternale wurden fan Gen.29:35: " *Ik sil YaHWéH priizgje* ".

Ruben : Sjoch in soan; maternale wurden út Gen.29:32: " *YaHWéH hat myn fernedering sjoen* "

Gad : Lok; maternale wurden út Gen.30:11: " *Wat lok!* »

Vers 6: " *fan 'e stam fan Aser, tolve tûzen; út 'e stam fan Naftali tolve tûzen; fan 'e stam fan Manasse tolve tûzen;* »

Foar elke namme betsjut it getal " *tolvetûzen fersegele* ": in mannichte manlju ferbûn mei God fersegele troch de sabbat.

Asher : Lökkich: wurden fan memmekant út Gen.30:13: " *Wat bin ik bliid!*

»

Naftali : Struggling: wurden fan memmekant út Gen.30:8: " *Ik wraksele godlik tsjin myn suster en ik oerwûn .* "

Manasse : Ferjitten: heite wurden út Gen.41:51: " *God hat my al myn leed ferjitten* " .

Vers 7: " *fan 'e stam fan Simeon, tolve tûzen; fen 'e stam fen Levi tolve tûzen; út 'e stam fan Issaskar tolve tûzen;* » Foar elke namme betsjut it getal " *tolvetûzen fersegele* " : in mannichte manlju ferbûn mei God fersegele troch de sabbat.

Simeon : Harkje: wurden fan memmekant út Gen.29:33: " *YaHWéH hearde dat ik net leaf hie* " .

Levi : Taheakke: wurden fan memmekant út Gen.29:34: " *Foar dizze kear sil myn man him oan my hechtsje .* "

Issaskar : Salaris: wurden fan memmekant út Gen.30:18: " *God hat my myn salaris jûn* " .

Vers 8: " *fan 'e stam fan Sebulon, tolve tûzen; út 'e stam fan Jozef tolve tûzen; fen 'e stam fen Benjamin tolve tûzen fersegele.* »

Foar elke namme betsjut it getal " *tolvetûzen fersegele* " : in mannichte manlju ferbûn mei God fersegele troch de sabbat.

Sebulon : Wenjen: wurden fan memmekant fan Gen.30:20: " *Dizze kear sil myn man by my wenje* " .

Jozef : Hy ferwideret (of hy foeget ta): wurden fan memmekant út Gen.30:23-24: " *God hat myn smaed fuorthelle ... / (... mei YaHWéH in oare soan oan my tafogje)* " .

Benjamin : Soan fan 'e rjochter: wurden fan memmekant en heitekant út Gen.35:18: " *En doe't se de geast opjaan woe om't se stoarn wie, joech se him de namme Ben-oni (Soan fan myn fertriet) mar de heit neamde him Benjamin (Soan fan 'e Rjochter).*

Dizze 12 nammen, en memme- en heitewurden, uterje de ûnderfining dy't libbe troch de lêste gearkomste fan Advintisten selektarre troch God; " *de breid taret* " foar har Bridegroom Kristus yn Rev.19:7. Under de lêste namme presintarre, dy fan " *Benjamin* " , profetearret God de definitive situaasje fan syn útkarde, bedrige mei de dea troch opstannige manlju. De nammeferoaring oplein troch de heit, Israel, profetearret Gods yntervinsje yn it foardiel fan syn útkarden. Syn glorieuze weromkomst keart de situaasje. Dejingen dy't soene stjerre wurde ferhearlike en opnommen nei de himel dêr't se meidwaan oan Jezus Kristus, de almachtige en hearlike skepper God. De útdrukking "Soannen fan it rjocht" nimt syn folsleine profetyske betsjutting oan: it rjocht wie de útkarde, of lêste geastlike Israel, en syn soannen, de ferloste útkarden dy't it gearstelle. Ek dit binne de skiep dy't oan 'e rjochterhân fan 'e Hear pleatst binne (Matt.25:33).

Vers 9: " *Dêrnei seach ik, en sjuch, der wie in grutte mannichte, dy't gjinien koe telle, út elke naasje en stam, en folk en taal. Se siene foar de troan en foar it Lam, klaaid yn wite klean, en mei palmtûken yn 'e hannen.* »

Dizze " *grutte mannichte, dy't gjinien koe telle* " befêstiget de geastlik kodearre symboalyske aard fan 'e " *nûmers* " "144,000" en "12,000" oanhelle yn 'e foarige fersen. Fierders wurdt in oantsjutting makke op it neiteam fan Abraham troch de útdrukking: " *nimmen koe se telle* "; as foar " *de stjerren fan 'e himel* " dat

God hie sjen litten him sizzende: " *Soks sil wêze dyn neiteam* ". Har oarsprong is meardere, *út elke naasje, elke stam, elk folk en elke taal*, en út elke tiid. It tema fan dit haadstik is lykwols benammen rjochte op it lêste Advintistyske berjocht fan God-jûn universaliteit. Se drage " *wite mantels* " om't se ree wiene om te stjerren as martlers, en wurde ta de dea feroardiele troch in dekreet útsprutsen troch de lêste rebellen neffens Iep.13:15. De " *palmen* " hâlden yn har hannen symbolisearje har oerwinning tsjin it kamp fan sûnders.

Vers 10: " *En hja rôpen mei in lûde stimme, sizzende: It heil is fan ús God, dy't sit op 'e troan, en oan it Lam.* »

De aksje ropt de kontekst op fan it weromkommen yn hearlikheid fan Jezus Kristus, parallel mei de beskriuwing fan de reaksjes fan it rebellekamp beskreaun yn Iep.6:15-16. Hjir binne de opmerkingen makke troch de bewarre keazen amtners it absolute tsjinoerstelde fan dy fan 'e rebellen. It weromkommen fan Kristus is net bang foar harren, de wederkomst fan Kristus is bliid, makket har gerêst en rêdt se. De fraach steld troch de rebellen " *Wa kin oerlibje?* " » krijt hjir syn antwurd: de Advintisten dy't trou bleaunen oan 'e opdracht dy't God harren ta de ein fan 'e wrâld talitten hat mei gefaar fan har libben, as dat nedich wie. Dizze trou is basearre op har hechting oan it respektarjen fan 'e hillige sabbat hillige troch God fan' e grûnslach fan 'e wrâld, en har leafde manifestearre foar syn profetyske wurd. Dit is des te mear sa, om't se no witte dat de sabbat de grutte rest fan it sânde millennium profetearret, wêryn't se, oerwinnend nei Jezus Kristus, kinne yngean troch it ivige libben te ûntfangen dat yn syn namme tasein is.

Vers 11: " *En alle ingels stiene om 'e troan en de âldsten en de fjouwer libbene wêzens; en hja bûgen har op har oantlit foar de troan, foar God ,*

It toaniel dat ús presintearre wurdt ropt de yntocht op yn 'e grutte himelske rêst fan God. Wy fine bylden út de haadstikken 4 en 5 dy't oer dit tema gean.

Fers 12: " *sizzende: Amen! Lof, gloarje, wiisheid, tanksizzing, eare, macht en macht komme ús God foar altyd en altyd. Amen!* »

Bliid mei dit prachtige ein fan 'e ûnderfining fan ierdske heil, uterje de ingels har freugde en har tankberens oan 'e God fan 'e goedens dy't ús Skepper is, harres, ús, dejinge dy't it inisjatyf naam yn' e ferlossing fan 'e sûnden fan' e útkarde ierdske , kommen om te ynkarnearjen yn 'e swakte fan it minsklik fleis, te lije in ôfgryslieke dea easke troch syn gerjochtichheid. Dizze mannichte ûnsichtbere eagen folgen elke faze fan dit heilsplan en fernuveren har oer de ferhevene demonstraasje fan Gods leafde. It earste wurd dat se sizze is " *Amen!* " Yn wierheid! It is wier ! Want God is de God fan 'e wierheid, de Wiere. It twadde wurd is " *de lof* " it wie ek de earste namme fan de 12 stammen: " *Juda* " = Lof. It tredde wurd is " *de gloarje* " en God is mei rjocht dwaande mei syn gloarje, om't hy it yn Apo.14:7 weromhelje sil om it, yn 'e titel fan unike skepper God, te easkjen fan dyjingen dy't syn heil sûnt 1843 opeaske hawwe. It fjirde wurd is " *wiisheid* " . De stúdzje fan dit dokumint is fan doel it ûntdutsen te hawwen troch al har keazen amtners. Dizze godlike wiisheid is boppe ús ferbylding. Subtiliteit, geastspulstjes, alles is der yn godlik formaat. Fyfde komt " *tanksizzing* ." It is de religieuze foarm fan tanksizzing dy't folbrocht wurdt yn *hillige wurden en wurken*. Yn 'e sechde klasse komt " *eare* ". *Dit is wat de rebellen* God it meast frustrearren. Se behannelen him mei ferachting troch syn iepenbiere wil út te daagjen.

Krektoarsom, de keazen amtners joegen him, foar safier mooglik, de eare dy't him rjochtfearnich is. Yn 'e sânde en achtste komme " *macht en krêft* ". Dizze twa binende dingen wiene nedich om de tirannen fan 'e ierde del te bringen, om de arrogante rebellen te ferpletterjen wylst se noch oer de ierde regearren. Sûnder dizze *macht* en *krêft* soene de lêste útkarden stoarn wêze lykas safolle oare martlers yn 'e kristlike tiid.

Vers 13: " *En ien fan 'e âldsten antwirde en sei tsjin my: Dizze dy't klaaid binne mei wite klean, wa binne it, en wêr binne se wei kommen?* »

De stelde fraach is bedoeld om ús de bysûnderheden te iepenbierjen fan it symboal fan " *wite gewaden* " yn relaasje ta de " *wite* " klean fan Iepenbiering 3:4 en it " *fijn linnen* " dat oanwiist, yn Ieb.19:8, " *de rjochtfeardige wurken fan 'e hilligen* " fan 'e eintiid" *taret breid* " wêze, trouwe ein-tiid Advintisme klear foar syn oprop nei de himel.

Vers 14: " *Ik sei tsjin him: Myn hear, jo witte it. En hy sei tsjin my: Dit binne it dy't út 'e grutte ferdrukking komme; hja hawwe hjar klean wosken, en hja hawwe wyt makke yn it bloed fan it laem.* »

De " *wite mantels* " wurde droegen troch bepaalde âlde manlju, Jean kin yndie hoopje op in antwurd fan ien fan harren. En it ferwachte antwurd komt: " *It binne dejingen dy't komme út 'e grutte ferdrukking* ", dat is, de útkarden, slachtoffers en martlers fan religieuze oarloegen en ateïsme lykas iepenbiere troch it " *5e segel* ", yn Ieb.6:9 oant 11: " *In wyt kleed waard elk fan harren jûn; en hja waerden sein om noch in skoft mei rêst to bliuwen, oant it tal fan hjar tsjinstfeinten en hjar broerren, dy't lyk as hja deadien wurde, folslein wier.* » Yn Iepenbiering 2:22 wiist de " *grutte ferdrukking* " de slachting oan fan it Frânske ateïstyske revolúsjonêre rezjym, folbrocht tusken 1793 en 1794. As befêstiging, yn Iepenbiering 11:13, lêze wy: "... *sân tûzen manlju waarden fermoarde yn dizze ierdbeving* "; " *Sân* " foar religieuze, en " *tûzen* " foar mannichte. De Frânske revolúsjie is as in ierdbeving dy't ek tsjinstfeinten fan God deadet. Mar dizze " *grutte ferdrukking* " wie mar in earste foarm fan dizze prestaasje. De twadde foarm dêrfan sil wurde berikt troch de " *6e trompet* " fan Rev.9, in subtiliteit fan 'e bewurking yn Rev.11 sil dit feit iepenbierje. In mannichte fan ûnleauwe kristenen sille deade wurde yn 'e Tredde Wrâldoarloch dy't de " *6e trompet* " symbolisearret en befêstiget. Mar sûnt 1843 hat God de útkarden selektearre dy't er hilliget en de lêsten dy't er apart set binne yn syn eagen te kostber om ferneatige te wurden. Hy makket se klear foar it lêste tsjûgenis fan 'e skiednis fan 'e ierdske heil; in tsjûgenis fan trou dat se him leverje sille troch trou te bliuwen oan syn sânde-dei sabbat, sels as se mei de dea bedrige wurde troch it rebellekamp. Dizze lêste test fan Gods plan wurdt iepenbiere yn it berjocht oerlevere oan " *Philadelphia* " yn Iepenbiering 3:10 en yn Iepenbiering 13:15 (dekreet fan 'e dea). Foar God is yntinsje aksje wurdich, en foar safier't se, op 'e proef set, it risiko fan 'e dea akseptearje, wurde se troch him assimilearre yn 'e groep martlers en wurde sadwaande de "wite mantel" echte martlers *taskreaun* . Se sille allinich de dea ûntkomme fanwegen de rêdende yntervinsje fan Jezus Kristus. Yn dizze lêste beproewing, nei de twadde " *grutte ferdrukking* ", troch it tsjûgenis fan har trou, sille se op har beurt " *har klean waskje en se bleken yn it bloed fan it laem* " trou bliuwe oant it ein. se sille bedrige wurde. Oan 'e ein fan dizze lêste test fan it

leauwen sil it oantal fan dyjingen dy't dus as martlers stjerre soene folslein wêze en sil de stjerlike " *rêst " fan 'e martlere hilligen fan it " fyfde segel " einigje mei har opstanning. Sûnt 1843 en benammen sûnt 1994 makket it wurk fan hilliging dat troch God ûndernommen is it nutteloos, de dea fan 'e wiere útkarden dy't yn libben en trou bleaun oant it oere fan syn weromkomst en it ein fan 'e tiid fan genede dy't der foarôfgiet, makket it noch mear nutteloos.*

Vers 15: " *Dêrom binne se foar de troan fan God, en tsjinje Him dei en nacht yn syn timpel. Dy't op 'e troan sit, sil syn tinte oer har opslaan; »*

Wy begripe dat foar God dit soarte útkarden in bysûnder hege elite fertsjintwurdiget. Hy sil him spesjale eare jaan. Yn dit fers brûkt de Geast twa tiiden fan konjugaasje, it hjoeddeiske en de takomst. De tiidwurden konjugearre yn 'e hjoeddeiske tiid " *se binne " en " tsjin him " litte de kontinuïteit fan har gedrach sjen yn har lichem fan fleis, dat is de timpel fan God dy't yn har wennet. En dizze aksje sil wurde fuortset yn 'e himel nei harren ferrassing troch Jezus Kristus. Yn 'e takomst jout God syn antwurd op har trou: " *Hy dy't op 'e troan is, sil syn tinte oer har opslaan " foar ivichheid.**

Vers 16: " *Se sille net mear hongere, noch toarst mear, en de sinne sil har net slaan, noch gjin waarmte. »*

Dizze wurden betsjutte foar de keazen Advintisten fan 'e ein dat se " *honger " wiene nei't se fan iten en " toarst " wiene, om't se fan wetter troch har martelers en har jailers wiene. " It fjoer fan 'e sinne , " waans " waarmte " yn 'e fjirde fan' e lêste sân pleagen fan God fersterke wurdt, sil se ferbaarnd hawwe en liede ta lijen. Mar it wie ek troch it fjoer fan 'e brânstapels fan' e pauselike ynkwisysje, de oare soarte fan " *waarmte " dat de martlers fan it " fyfde segel " waarden konsumearre of martele. It wurd " waarmte " hat ek betrekking op it fjoer fan konvinsjonele en atoomwapens dy't brûkt wurde yn it ramt fan 'e *sechste trompet . De oerlibbenen fan dit lêste konflikt sille troch it fjoer gien wêze. Dizze dingen sille noait wer barre yn it ivige libben, dêr't allinich de útkarden yngeane.***

Vers 17: " *Want it Laam dat yn 'e midden fan' e troan is, sil har fiede en har liede nei boarnen fan 'e wetters fan it libben, en God sil alle triennen fan har eagen ôfwike. »*

" *It Lam " is yn feite ek de Goede Hoeder dy't syn leafste skiep hoederje sil. Syn godheid wurdt hjir wer befêstige troch syn posysje " yn 'e midden fan' e troan ". Syn godlike krêft liedt syn útkarde " *nei de boarnen fan 'e wetters fan it libben " , in symboalsk byld fan it ivige libben. En rjochtsje op 'e lêste kontekst wêryn't, by syn weromkomst, syn lêste útkarden yn triennen sille wêze, sil hy " elke trien út har eagen feie ". Mar triennen hawwe ek west it diel fan al syn útkarden mishannele en ferfolge troch de skiednis fan it kristlike tiidrek, faak oant harren lêste azem.**

Opmerking : nettsjinsteande de misleidende optredens waarnommen yn ús tiid 2020, wêryn't wier leauwe liket ferdwûn te wêzen, profetearret God de bekearing en it heil fan "mannichten" dy't komme fan alle rasiale, etnyske en taalkundige oarsprong fan 'e ierde. It is in wirklik foarrjocht dat hy oan syn keazen amtners jout om te witten dat, neffens Iepenbiering 9: 5-10, de tiid fan begryp en universele religieuze frede allinich troch him foar "150" jier programmearre is. (of *fiif* profetyske moannen) tusken 1844 en 1994. Dit ûnderskiedende kritearium fan

'e wiere útkarden wurdt oanhelle troch de Geast yn syn berjocht fan Ieb.17:8: " *It bist dat jo seagen wie en is net mear. Se moat op út 'e ôfgrûn, en gean nei it fordyl. En dejingen dy't wenje op 'e ierde, waans nammen binne net skreaun yn it boek fan it libben fan' e stifting fan 'e wrâld, sille ferwûnderje as se sjogge it bist , om't it wie en is net mear. , en dat it sil wer ferskine. » De wirklik útkeazen sille net fernuverje as se sjogge dat de dingen dy't God har oankundige hat troch syn profetysk wurd ta frucht komme.*

Iepenbiering 8: De earste fjouwer trompetten **De earste fjouwer straffen fan God**

Vers 1: " *Doe't hy it sânde segel iepene, wie d'r sawat in healoere stilte yn 'e himel.* »

De iepening fan it " *sânde segel* " is ekstreem wichtich, om't it machtigt de folsleine iepening fan it boek Iepenbiering " *fersegele mei sân segels* " neffens Rev.5: 1. De stilte dy't dizze iepening markearret, jout de aksje in útsûnderlike plechtichheid. It hat twa rjochtfeardigingen. De earste is it idee fan 'e breuk fan' e relaasje tusken himel en ierde, feroarsake troch it ferlitten fan 'e sabbat op 7 maart 321. De twadde wurdt as folget ferklearre: troch it leauwe identifisearje ik dit "sânde segel" mei *de " segel fan 'e libbene God* " fan haadstik 7, dat neffens my de hillige sabbat oantsjut, hillige troch God fan 'e grûnslach fan 'e wrâld. Hy herinnerde it belang derfan troch it ûnderwerp te meitsjen fan it fjirde fan syn tsien geoaden. En dêr ûntduts ik bewiis dat it ekstreme belang foar God, ús ferheven Skepper, iepenbieret. Mar al yn it Genesis-akkount fernaam ik dat de sânde dei apart presintearre waard yn haadstik 2. De earste seis dagen wurde behannele yn haadstik 1. Fierder is de sânde dei net ôfsletten, lykas de foarige, troch de formule " *der wie jûn en moarn* ". Dizze bysûnderheid wurdt rjochtfeardige troch syn profetyske rol yn it sânde millennium fan Gods rêdingsprojekt. Pleatst ûnder it teken fan 'e ivichheid fan' e útkarden ferlost troch it bloed fan Jezus Kristus, it sânde millennium is sels as in dei sûnder ein. As befêstiging fan dizze dingen, yn har presintaasje yn 'e Hebrieuske Bibel, de Tora, wurdt de tekst fan it fjirde gebod skieden fan 'e oaren en foarôfgien troch in teken dat in tiid fan earbiedige stilte freget. Dit teken is de letter "Pé" út it Hebrieusk en dus isolearre markearret in brek yn 'e tekst, it nimt de namme "pétuhot". De sabbatsrêst fan 'e sânde dei hat dêrom alle rjochtfeardiging om op in bepaalde manier troch God markearre te wurden. Sûnt de maitiid fan 1843 hat it feroarsake it ferlies fan it tradisjonele protestantske leauwen, erfgenamt fan 'e katolike "snein". En sûnt deselde beproeving, mar yn 'e hjerst 1844, is it wer it teken wurden fan it hearren by God dat Ezé.20:12-20 him jout: "Ik haw se *myn sabbatten ek jûn as teken tusken my en harren, dêrta hja meie witte dat Ik de Heare bin, dy't hjar hilliget.../...Hilligje myn sabbatten, en dat hja in teken wêze meie tusken my en jimme, dêr't it mei bikend wurde kin dat Ik JaHWeH, jimme God, bin.* » Allinne troch him kin de útkarde dan it geheim fan God yngean en it kreative programma fan syn iepenbiere projekt ûntdekke.

Dat sei, yn haadstik 8, ropt God sekwinsjes fan flokberjochten op. Wat my liedt om te sjen nei de wierheid fan 'e sabbat ûnder it aspekt fan' e flokken dy't it

ferlitten dêrfan, troch kristenen sûnt 7 maart 321, yn 'e keatlingen yn' e kristlike tiid brocht hat. Dit is ek wat it fers dat komt sil befêstigje troch it tema fan 'e sabbat te keppeljen oan' e " *sân trompetten* ", symboalen fan "sân godlike straffen" dy't de kristlike ûntrou fan 7 maart 321 sille slaan.

Vers 2: " *En ik seach de sân ingels foar God stean, en sân trompetten waarden har jûn.* »

De earste fan 'e privileezjes krigen troch de hilliging fan' e sânde-dei sabbat, sels hillige troch God, is om de betsjutting te begripen dy't hy jout oan it tema fan 'e " *sân trompetten* ". Troch de foarm fan 'e oanpak dy't dêroan jûn wurdt, iepenet dit tema de yntelliginsje fan 'e útkarde folslein. Want it jout bewiis fan 'e beskuldiging fan " *sûnde* " oanhelle yn Dan.8:12 tsjin de Kristlike Gearkomste, troch God. Ja, dizze "sân straffen" soene net troch God wurde oanbrocht as dizze sûnde net bestie. Fierder, yn it ljocht fan Leviticus 26, wurde dizze straffen rjochtfeardige troch haat foar syn geboaden. Yn it âlde forboun hie God itselde prinsipe al oannommen, om de ûngerjuchichheit fan it ûntrou en korrupte fleislik Israel te straffen. De Godskepper en wetjouwer dy't net feroaret, jout ús hjir in moai bewiis fan. Beide ferbûnen binne ûnderwurpen oan deselde easken fan hearrigens en trou.

Tagong ta it tema fan " *trompetten* " sil it mooglik meitsje om de opienfolgjende feroardielingen fan alle kristlike religys te demonstrearjen: katolyk, ortodoksk, protestantsk sûnt 1843, mar ek Advintisten sûnt 1994. It ûntbleatet ek de universele straf fan 'e " *sechde trompet* " dy't sil slaan se byinoar foar it ein fan de proeftiid. Sa kinne wy it belang mjitte. De " *sânde trompet* " keppele oan it weromkommen fan Kristus, de direkte aksje fan God, sil apart wurde behannele, lykas de sabbat, yn haadstik 11, dan sil it breed wurde ûntwikkele yn haadstikken 18 en 19.

Oer de lêste 17 ieuwen sûnt 321, of mear kreker 1709 jier, binne 1522 jier markearre troch de flokken feroarsake troch de oertrêding fan de sabbat oant syn restauraasje pland foar it jier 1843 yn it dekreet fan Dan.8:14. En fan dy datum fan syn restauraasje oant it weromkommen fan Jezus Kristus yn 2030, hat de sabbat syn segen foar mar 187 jier oanbean. De sabbat hat dêrom foar in langere tiid skea brocht oan ûnleauwe minsken as goed foar de trouwe útkarden. De flok wint en dit tema hat dêrom syn plak yn dit haadstik 8 dat godlike flokken presintearret.

Vers 3: " *En in oare ingel kaam en stie op it alter, mei in gouden wierookbak; en hja joegen him in protte reekwurk, dat er it offerje mocht, mei de gebeden fen al de hilligen, op it gouden alter dat foar de troan stiet.* »

Yn Daniël 8:13 ropten de hilligen fan 'e fyzje, nei it oanheljen fan " *de ferneatigingssûnde* ", de " *ivige* " op dy't it " *ûnferbidlike* " himelske " *preesterskip* " fan Jezus Kristus oanbelange, neffens Hebr.7:23. Op ierde, sûnt 538, hat it pauslike rezjym it neffens Dan.8:11 fuorthelle. Yn 1843 easke fersoening mei Jezus Kristus syn weromjefte. Dit is it doel fan it tema dat wy oanpakke yn dit fers 3 dat de himel iepenet en ús Jezus Kristus toant yn syn symboalyske rol as himelske hegepryster foarbidder foar de sûnden fan syn útkarden, en se allinich. Hâld der rekken mei dat op ierde, tusken 538 en 1843, dizze sêne en dizze rol wurde parodiearre en usurped troch de aktiviteit fan de roomsk-katolike pausen

dy't inoar opfolgje oer de tiid, kontinu frustrearje God fan syn legitime heechste soevereine rjocht.

Om't it yn dit haadstik 8 presintearre wurdt en om't it tagelyk mei it ferlitten fan 'e sabbat ophâlde, wurdt dit tema fan 'e foarbidden fan Jezus Kristus ek oan ús presintearre ûnder it aspekt fan flok fan it ophâlden fan dizze foarbidden foar de kristen mannichte ûnbewuste slachtoffers fan 'e heidenske Romeinske "dei fan 'e sinne"; dit, sels en benammen, nei syn ferrifeljende en ferliedlike feroaring fan namme: "Snein": Hearsdei. Ja, mar fan hokker hear? Och! De iene hjirûnder.

Fers 4: " *De reek fan reek gyng op mei de gebeden fan 'e hilligen út' e hân fan 'e engel foar God.* »

De " *parfums* " dy't begeliede " *de gebeden fan 'e hilligen* " symbolisearje de noflike geur fan it offer fan Jezus Kristus. It is Syn demonstraasje fan leafde en trou dy't de gebeden fan Syn útkarden akseptabel makket foar Syn godlik oardiel. Wy moatte yn dit fers it belang opmerke fan 'e assosjaasje fan 'e wurden " *reek* " en " *gebeden fan 'e hilligen* ". Dit detail sil brûkt wurde yn Rev.9:2 om de gebeden fan falske protestantske kristenen oan te wizen, sûnt de nije situaasje fêstige yn 1843.

Wat God yn dit fers opropt, is de situaasje dy't hearske tusken de apostolike tiid en de ferflokke datum fan 7 maart 321. Foar it ferlitten fan 'e sabbat ûntfong Jezus de gebeden fan 'e útkarden en gong yn syn namme foar harren foar. It is in learbyld dat oanjout dat de fertikale relaasje tusken God en syn útkarden bewarre wurdt. It sil sa wêze salang't se tsjûgje fan trou oan syn persoan en syn lear fan 'e wierheid, oant 321. Yn 1843 sil it preesterskip fan Jezus al har sillige aktiviteit yn it foardiel fan 'e keazen Advintistyske hilligen *opnij begjinne* . Tusken 321 en 1843 profitearren herfoarmers lykwols fan syn pardon, lykas dy fan it *Tyatira-tiidrek* .

Vers 5: " *En de engel naem it wierrookbak, en folde it mei fjoer fan it alter, en smiet it op 'e ierde. En der wiene stimmen, en tonger, en bliksem, en in ierdbeving.* »

De beskreaune aksje is sichtber gewelddiedich. It is dat fan Jezus Kristus oan 'e ein fan syn foarbeatsbetsjinning as de tiid komt foar it ein fan 'e tiid fan genede. De rol fan it "*alter* " einiget, en " *it fjoer* ", byld fan 'e fersoenjende dea fan Jezus Kristus, wurdt " *op 'e ierde smiten* ", en easket straf fan dyjingen dy't it ûnderskatte, en foar guon, ferachte. It ein fan 'e wrâld markearre troch de direkte yntervinsje fan God wurdt hjir oproppen troch de kaai formule iepenbiere yn Rev.4:5 en Exo.19:16. It oersjoch fan it kristlike tiidrek einiget mei dizze "Advintistyske" komst fan Jezus Kristus.

Lykas by de sabbat wurdt it tema fan 'e himelske foarbidden fan Jezus Kristus presintearre ûnder it aspekt fan 'e flok fan syn oardiel tusken 321 en 1843. De hilligen dy't de Geast oer him freegje, yn Dan.8:13, hiene goede redenen foar de tiid wolle witte wannear't it " *ivige* " prysterskip soe wurde oernommen troch Jezus Kristus.

Opmerking : Sûnder de foarige ynterpretaasje yn twifel te freegjen, hat in twadde ferklearring sin. Yn dizze twadde ynterpretaasje kin it ein fan it tema fan 'e foarbidden fan Jezus Kristus keppele wurde oan 'e datum fan 7 maart 321, it

momint dat it ferlitten fan 'e sabbat troch kristenen God late ta lilkens dy't troch Westerske fergoeding wurde soe. Kristendom, troch de " *sân trompetten* " dy't komme út fers 6 dat folget. Dizze dûbele ferklearring is des te mear rjochtfearde om't it ferlitten fan 'e sabbat gefolgen hat oant it ein fan' e wrâld, yn 2030, it jier wêryn troch syn glorieuze sichtbere weromkomst, Jezus Kristus foar altyd sil fuortsmite fan it Romeinske pauslike rezjym en har lêste Amerikaanske Protestantske stipe, har falske oanspraak om him te tsjinjen en te fertsjintwurdigjen. Jezus sil dan syn titel fan " *Head* " fan 'e Tsjerke opnij oannimme troch it pausdom. Yndied, yn tsjinstelling ta de trouwe útkarden, fallen ûnleauwe kristenen sille negearje it beslút fan Dan.8:14 en de gefolgen dêrfan oant it ein fan 'e wrâld; dy't har skrik rjochtfearde as Jezus weromkomt neffens de lear fan Iep.6:15-16. Foar 2030 sille de earste seis " *trompetten* " wurde útfierd tusken 321 en 2029. Troch de " *seisde trompet* ", de lêste warskôgingsstraf foar de definitive ferneatiging, straft God de opstannige kristenen tige swier. Nei dizze sechsde straf sil hy de betingsten organisearje foar de lêste universele test fan it leauwen en yn dit ferbân sil it iepenbiere ljocht wurde ferkundige en bekend oan alle oerlibbenen. It is yn it gesicht fan in oantoand wierheid dat de útkarden en de fallenen dan, troch har frije kar, foarút gean yn it gesicht fan in bedriging fan 'e dea nei har lêste lot, dat sil wêze: ivich libben foar de útkarden, definitive en absolute dea foar de fallen..

Fers 6: " *En de sân ingels dy't de sân trompetten hiene, ree om te lûken.* »

Fanút dit fers biedt de Geast ús in nij oersjoch fan it kristlike tiidrek, mei as tema de " *sân trompetten* " dat is "sân opienfolgjende straffen" ferdield oer it kristlike tiidrek sûnt 7 maart 321, jier wêryn " *sûnde* " waard offisjeel en **boargerlik** fêststeld. Ik herinner my dat yn 'e prolooch fan Iepenbiering 1, *de "stim"* fan Kristus sels al fergelike is mei it lûd fan in " *trompet* ". Dit ynstrumint dat brûkt wurdt om de minsken yn Israel te warskôgjen draacht yn himsels de folsleine betsjutting fan 'e Iepenbiering fan' e Apokalyps. De warskôging warskôget foar fallen ynsteld troch de fjûn.

Fers 7: " *De earste gong. En der waerd hagel en fjoer mongen mei bloed, dat op 'e ierde smiten waerd; en in tredde part fan 'e ierde waerd ferbaarnd, en in tredde part fan 'e beammen waerd ferbaarnd, en elk grien krûd waerd ferbaarnd.*

»

Earste straf : it waard útfierd tusken 321 en 538, troch ferskate ynfallen fan it Romeinske Ryk troch saneamde "barbaaren" folken. Ik herinner my benammen de minsken fan 'e "Huns" waans lieder Attila sei dat hy, mei rjocht, de "gesel fan God" wie. In gisel dy't in part fan Europa yn 'e brân sette; noardlik Galje, noardlik Itaalje en Pannoanje (Kroaasje en westlik Hongarije). Syn motto wie: O wat ferneamd! "Dêr't myn hynder foarby giet, groeit it gers net werom." Syn dielen binne perfekt gearfette yn dit fers 7; der mist neat, alles is der. " *Hail* " is it symboal fan 'e ferneatiging fan gewaaksen en " *fjoer* " is it symboal fan 'e ferneatiging fan verbruiksmaterialen. En fansels is " *bloed fergetten op 'e ierde* " it symboal fan minsklike libbens dy't mei geweld fermoarde wurde. It tiidwurd " *smiten* " jout de grime oan fan 'e skepper, wetjouwer en ferlosser God dy't ynspirearret en rjochtet aksje nei't se " *fjoer fan it alter smiten* " yn fers 5.

Tagelyk lêze wy yn Lev.26:14 oant 17: “ *Mar as jo net nei my harkje en al dizze geboaden net dogge, as jo myn ynsettingen ferachtsje en as jo siel myn oardielen ôfskriuwt, sadat do dochst net al myn geboaden en ferbrekke myn forboun, den scil ik dy dwaen. Ik sil oer dy stjoere skrik, konsumpsje en koarts, dy't dyn eagen fergriemje en dyn siel lije; en dû scilst jins sied omdôgje siedzje: dyn fijannen scille se forteare. Ik scil myn oantlit tsjin dy sette, en jimme scille forslein wirde foar dyn fijannen; dy't jo haatsje, sille oer jo hearskje, en jo sille flechtsje sûnder efterfolge te wurden. »*

Fers 8: " *De twadde gong. En sa'n ding as in grutte **berch, baarnende** fan fjoer, waard yn 'e see smiten; en in tredde part fan 'e see waard bloed ,*

Twadde Straf : De kaai foar dizze bylden stiet yn Jer.51:24-25: “ *Ik sil Babel en alle ynweners fan Chaldeä fergoedzje foar al it kwea dat se Sion dien hawwe foar jo eagen, seit JaHWéH. Sjuch, ik bin tsjin dy, o berch fen 'e ferneatiging, seit de Heare, dy't de hiele ierde fordylge! Ik scil myn hân oer dy útstekke, Ik scil dy del rôlje fan 'e rotsen, **en Ik scil dy in berch fan fjoer meitsje.***

» It is yn dit fers 8 dat de Geast it Romeinske pauslike rezjym opropt ûnder syn symboalyske namme " *Babylon* " dy't sil ferskine yn 'e foarm " *Babylon de great* " yn Ieb.14:8, 17:5 en 18:2. "It fjoer" hâldt har oan har persoanlikheid, en ropt safolle op dat har by de weromkomst fan Kristus en it lêste oardiel fortarre sil, as dat dat se brûkt om dejingen dy't har goedkarre en stypje, mei haat op te blazen: de Jeropeeske monarchen en har katolike folken .. Hjir, lykas yn Daniël, stiet " *de see* " foar it minskdom dat dwaande is mei de profetyske bedekking; de minsklikheid fan anonime folken dy't yn wêzen heidens bleaunen nettsjinsteande skynbere kristlike bekearingen. De earste konsekwinsje fan de oprjochting fan it pauslike rezjym yn 538 wie it oanfallen fan minsken om har mei wapene militêr te bekearen. It wurd " *berch* " jout in krêftige geografyske swierrichheid oan. It is dejinge dy't passend is om it pauslike rezjym te definiearjen dat, fijân fan God, dochs opwekke wurdt troch syn godlike wil; dit om it religieuze libben fan leauwige kristenen te ferhardjen, wat resultereart yn ferfolging, lijen en dea ûnder har en bûten folken fan ferskate religys. Ferplichte religy is in nijichheid troch de oertreding fan Gods hillige sabbat. Wy binne oan him te tankjen de ûnnedige bloedbaden fan twongen bekearingen útfierd troch Karel de Grutte en de oarders fan 'e krústochten rjochte tsjin moslim folken, lansearre troch Paus Urbanus II; alle dingen profetearre yn dizze " *twadde trompet* ".

Vers 9: " *En in tredde fan 'e skepsels dy't yn' e see wiene dy't libben hiene stoar, en in tredde fan 'e skippen kaam om . "*

De gefolgen binne universeel en sille duorje oant it ein fan 'e wrâld. De wurden " *see* " en " *skippen* " sille har betsjutting fine yn 'e botsingen mei de moslims fan' e Middellânske See, mar ek mei de Afrikaanske en Súd-Amerikaanske folken wêr't it opleine feroverjende katolike leauwen oanlieding jaan sil ta ôfgryslke bloedbaden fan lânseigen befolking. .

Tagelyk lêze wy yn Lev.26:18 oant 20: “ *As jo, nettsjinsteande dit, net nei my harkje, dan sil ik jo sân kear mear straffe foar jo sûnden. Ik sil de grutskens fan jo krêft brekke, **Ik sil jo himel meitsje as izer** , en jo ierde as koper. Jo krêft sil om 'e nocht wêze, jo lân sil syn opbringst net jaan, **en de beammen fan 'e ierde***

sille har frucht net jaan. »Yn dit fers kundiget God in religieuze ferhurding oan dy't yn it kristlike tiidrek ta stân kommen wurdt troch de oergong fan Rome fan it heidendom nei it pausdom. Lit ús notearje it belang dat by gelegenheid fan dizze feroaring, Romeinske oerhearsking ferlitten de "Kapitoal" te ynstallearjen it pausdom yn it Lateran paleis leit krekt op 'e "Caelius", dat is, de himel. It hurde pauslike rezjym befêstiget de profetearre religieuze ferhurding. De frucht fan it kristlike leauwen wurdt feroare. De myldens fan Kristus wurdt ferfongen troch agression en wredens; en trou foar de wierheid wurdt omfoarme ta ûntrou en iver foar religieuze falskens.

Fers 10: “ *De tredde gong. En der foel út 'e himel in grutte stjer, baarnende as in fakkelt; en it foel op in tredde part fan 'e rivieren en op 'e boarnen fan 'e wetters.* »

Tredde straf : It generearre kwea fersterket en berikt har hichtepunt tsjin 'e ein fan' e midsieuwen. Foarútgong yn meganysk printsjen favorisearre de publikaasje fan 'e Hillige Bibel. Troch it te lêzen ûntdekke keazen amtners de wierheden dy't it leart. Se rjochtfeardiget dus de rol fan 'e " *two tsjûgen* " dy't God har jout yn Iepenbiering 11:3: " *Ik sil myn two tsjûgen de krêft jaan om te profetearjen, klaaid yn sakke, foar tûzen twahûndert en sechtich dagen* . » Troch syn eigen religieuze dogma's te foarkommen, fertrout it katolike leauwen allinich op 'e Bibel om de nammen fan 'e hilligen te rjochtfeardigjen dy't it har ûnderwerpen makket. Om't it besit fan in Bibel dêrtroch feroardiele wurdt en it de besitter bleatstelt oan marteling en dea. It is de ûntdekking fan bibelske wierheid dy't it byld rjochtfeardiget dat yn dit fers jûn wurdt: " *En der foel út 'e himel in grutte stjer dy't baarnende as in fakkelt* ." It fjoer bliuwt noch fêst oan it byld fan Rome symbolisearre dizze kear troch in " *grutte fjoerige stjer* " lykas de " *grutte baarnende berch* ". It wurd " *stjer* " docht bliken syn oanspraak op " *ferljochtsje de ierde* " religieus neffens Gen.1:15; en dit yn 'e namme fan Jezus Kristus, fan wa't se beweart it byld te wêzen fan' e wiere " *fakkelt* ", ljochtdrager dêr't er mei fergelike wurdt yn Apo.21:23. Se is noch altyd like " *grutlik* " as doe't se begon, mar har ferfolgjende fjoer is fersterke, fan 'e " *baarnende* " steat nei dy fan " *ferbaarnen* ". De útlis is ienfâldich, feroardiele troch de Bibel, har lilkens is des te grutter as se twongen wurdt om iepenlik tsjin Gods útkarden te fersetten. Wat neffens Rev.12:15-16 twingt om te bewegen fan 'e strategy fan' e listige en ferrifeljende " *slang* " nei dy fan 'e iepenlik ferfolgjende " *draak* ". Syn tsjinstanners binne net allinnich de freedsume en fûleindige útkarden fan God, der is ek en foaral foar it, in falsk protestantisme, mear polityk as religieus, om't it negearet de oarders jûn troch Jezus Kristus en nimt de wapens, hy deadet en massacres likefolle as it katolike kamp. De " *tredde fan 'e rivieren* ", dat is, in diel fan 'e populaasjes fan kristlik Jeropa, lijen katolike agression lykas " *de boarnen fan 'e wetters* ". It model fan dizze boarnen fan wetter is God sels neffens Jer.2:13: “ *Want myn folk hat in dûbele sûnde dien: Se hawwe my ferlitten, dy't in boarne fan libbend wetter bin, om foar harsels putten te graven, cisterns te graven; dy't gjin wetter fêsthâlde.* » Yn it meartal, yn dit fers, wiist de Geast mei " *de boarnen fan wetter* " de útkarden oan dy't foarme binne nei it byld fan God. Johannes 7:38 befêstiget, sizjende: " *Wa't yn my leaut, rivieren fan libbend wetter sille út him streame, lykas de Skrift seit.* " » Dizze útdrukking wiist ek op de praktyk fan doop

fan bern dy't fan 'e berte ôf, sûnder rieplachte te wurden, in religieus label krije dat har ûnderwerpen meitsje sil fan in net keazen religieuze saak. As se opgroeie, sille se ien dei wapens opnimme en tsjinstanners deadzje, om't har religieuze etikette it fan har easket. De Bibel feroardielet dit prinsipe om't it stelt: " *Wa't leaut en doopt wurdt sil rêden wurde, mar wa't net leaut sil feroardiele wurde* (Mark 16:16)."

Fers 11: " *De namme fan dizze stjer is Wormwood; en it tredde part fen it wetter waerd feroare yn alsem, en in protte minsken stoaren troch it wetter, om't hja bitter wurden wierne.* »

Yn tsjinstelling ta it suvere en toarstlessend wetter dat de Bibel oantsjut, it skreaune wurd fan God, wurdt katolike lear fergelike mei " *alsem* ", in bittere, giftige en sels deadlike drank; dit is rjochtfeardige, om't it definitive resultaat fan dizze lear it fjoer sil wêze fan 'e " *twadde dea fan it lêste oardiel* ". In diel, " *in tredde* " fan 'e manlju, wurdt omfoarme troch de katolike of falsk protestantske lear ûntfongen. " *De wetters* " binne sawol manlju as bibelske lear. Yn de 16e ^{ieu}, wapene protestantske groepen misbrûkt de Bibel en syn lear, en yn it byld fan dit fers, manlju waarden fermoarde troch manlju en troch falske religieuze lear. Dit is om't manlju en religieuze lear bitter wurden binne. Troch te ferklearjen dat it " *wetter bitter wurden wie* ", jout God in antwurd op in beskuldiging fan " *fertinking fan oergeunst* " dy't sûnt Iep.6:6 yn it 3e segel ûnoplost bleaun is. Hy befêstiget, op it stuit dat syn skreaune wurd dêrta komt, de beskuldiging fan oerhoer dy't er tsjin de Gearkomst bringt sûnt 7 maart 321, dy't foarôfgien is oan 'e tiid fan it offisjeel oerhoer, religieus neamd Pergamum yn Apo 2:12 foar 538.

Tagelyk lêze wy yn Lev.26:21-22: " *As jo my fersette en net nei my harkje wolle, sil ik jo sân kear mear slaan neffens jo sûnden. Ik scil tsjin dy de beesten fan it fjild stjoere, dy't dy fan dyn bern berove, dy't dyn fee fordylgje, en dy't dy ta in pear ferminderje; en dyn paden sille ferlitten wurde.* » De parallele stúdzje fan Lev.26 en de 3e trompet fan Iepenbiering docht bliken it oardiel dat God draacht oan it begjin fan de tiid fan de reformaasje. Syn wiere útkarden bliuwe freedsum en resignearre, akseptearje de dea of finzenskip as wiere martlers. Mar ôfsjoen fan harren sublime foarbyld, sjocht er allinnich wrede " *beesten* " dy't inoar konfrontearje, meastentiids út persoanlike grutskens, en dy't minsken deadzje mei de wreedheid fan fleisetende wylde bisten. Dit idee sil foarm krije yn Ieb.13:1 en 11. It is it klimaks fan 'e tiid dat, yn' e noarm fan **ellinde**, de útkarde " *nei de woastyn* " (= proef) yn Ieb.12:6 - 14 mei de skreaune bibelske " *twa tsjûgen* " fan God út Rev.11:3. It yntolerante bewâld fan it pausdom dat foar 1260 jier profetearre sil ta in ein komme.

Fers 12: " *De fjirde gong. En in tredde part fan 'e sinne waard slein, en in tredde fan 'e moanne, en in tredde fan 'e stjerren, dat in tredde part waard tsjuster, en de dei ferlear in tredde fan syn ljocht, en de nacht likegoed.* »

Fjirde straf : De Geast ferbyldet hjir de " *grutte ferdrukking* " oankundige yn Rev.2:22. Yn symboalen iepenbieret it syn effekten oan ús: foar in part wurdt " *de sinne* ", symboal fan it ljocht fan God, slein. Ek, foar in part, waard ek " *de moanne* ", symboal fan it religieuze kamp fan it tsjuster dat yn 1793 om hypokrityske katoliken en protestanten oanbelanget, troffen. Under it symboal " *stjerren* " wurdt in part fan 'e kristenen dy't roppen binne *om de ierde te ferljochtsjen*, yndividueel ek troffen. Wa kin dan sa it wiere en it falske kristlike

religieuze ljocht slaan? Antwurd: de ideology fan it ateïsme beskôge as it grutte ljocht fan 'e tiid. Syn ljocht fersmyt alle oaren. Skriuwers dy't boeken oer dit ûnderwerp skriuwe, wurde heech oanskreaun en wurde sels "ferljochtingen" neamd, lykas Voltaire en Montesquieu. Dit ljocht ferneatiget lykwols, earst, minsklike libbens yn in keatling, streamen fan bloed. Nei it haad fan kening Loadewyk XVI en dat fan syn frou Marie-Antoinette foelen dy fan praktisearjende katoliken en protestanten op 'e beurt ûnder de guillotines fan 'e revolúsjonêren. Dizze hanneling fan godlike gerjochtichheid rjochtfeardiget it ateïsme net; mar it doel rjochtfeardiget de middels, en God kin allinnich tirannen omkeare troch har tsjin te gean mei in superieure, machtiger en sterkere tyranny. "*Kracht en macht*" is de Heare yn Ieb.7:12.

Tagelyk lêze wy yn Lev.26:23 oant 25: "*As dizze straffen jo net korrigeare en as jo my fersette, sil ik jo ek fersette en ik sil jo sân kear mear slaan foar jo sûnden. Ik scil it swurd tsjin dy bringe, dat myn forboun wreekje sil* ; *As jo sammelje yn jo stêden, Ik sil stjoere in pleach ûnder jimme, en jimme sille wurde oerlevere yn 'e hannen fan' e fjân.* ". "*It swurd dat myn alliânsje sil wreke*" is yndie de rol dy't God joech oan it Frânske nasjonale ateïstyske rezjym troch it leverjen fan 'e hollen dy't skuldich binne oan geastlik oerhoer begien tsjin it. Lykas de pest fan it fers, inisjearre dit ateïstyske rezjym in prinsipe fan massale eksekúsje, sadat de beulen fan juster de slachtoffers fan moarn waarden. Neffens dit prinsipe like dit hellike rezjym wierskynlik it hiele minskdom yn 'e dea te feroverjen. Dit is wêrom God him de namme "*ôfgrûn*" sil jaan, it "*beest dat út 'e ôfgrûn opkomt*", yn Iepenbiering 11:7 wêr't hy syn tema ûntwikkelet. Dit om't yn Gen.1:2 dizze namme de ierde oantsjut sûnder libben, sûnder foarm, chaotysk en dy't op 'e lange termyn de systematyske ferneatiging ûndernommen troch it ateïstyske rezjym soe reprodusearre. As foarbyld fine wy it lot fan 'e katolike en monargistyske Vendée omneamd "*Venge*" troch de revolúsjonêren waans projekt wie om it in desolate en ûnbewenne lân te meitsjen.

Vers 13: "*En ik seach, en hearde in earn fleanen midden yn 'e himel, sizzende mei in lûde stim: Wee, wee, wee dejingen dy't op 'e ierde wenje, fanwegen de oare lûden fan 'e trompetten fan' e trije ingels dy't sil ring!* »

De Frânske revolúsje produsearre har moardlike effekten, mar it berikte it doel dat God woe. It makke in ein oan religieuze tyranny, en dêrnei hearske tolerânsje. Dit is it momint dat, neffens Rev.13:3, *it katolike "beest fan 'e see"* "*ferwûne waard, mar genêzen*" fanwege it machtige gesach fan 'e *Napoleontyske "eagle"*, presintearre yn dit fers, dy't him rehabilitearre troch syn Concordat. "*... in earn fleanend yn 'e midden fan' e himel*" symbolisearret it apogeum fan 'e oerhearsking fan keizer Napoleon ¹. Hy wreide syn oerhearsking út oer alle Europeeske folken en mislearre tsjin Ruslân. Dizze kar biedt ús grutte krektens yn 'e datearring fan eveneminten, de perioade 1800 oant 1814 wurdt dus suggerearre. De enoarme gefolgen fan dit bewâld foarmje in solide benchmark dy't dus de komst rjochtfeardiget op 'e pivotale datum fan Daniël 8:14, 1843. Dit wichtige rezjym yn 'e skiednis fan it lân Frankryk wurdt, foar God, drager fan in skriklike oankundiging, sûnt nei him sil it universele kristlike leauwen de tiid yngean dat it troch God troch trije grutte slein wurde sil "*ûngelok*". Trije kear werhelle, giet it om de folsleinsens fan "*ûngelok*"; dit omdat it ynfieren fan it jier 1843, lykas

Apo.3:2 leart, God fereasket kristenen, dy't bewearre it heil fan Jezus Kristus, dat se einlings foltôgje de Reformaasje inisjearre sûnt 1170, datum doe't Pierre Valdo folslein restaurearre bibelske wierheid, en se produsearre " *perfekte wurken* "; dizze folsleinens wurdt easke yn Rev.3:2 en troch it dekreet fan Daniël 8:14. De gefolgen fan syn yngong yn tapassing ferskine hjir yn 'e foarm fan trije grutte " *ûngelokken* " dy't wy no apart sille studearje. Ik wol der nochris op wize dat wat dizze perioade fan religieuze frede, paradoksaal genôch, in grut " *ûngelok* " makket, it erfgoed is fan it Frânske nasjonaal ateïsme, dat trochkringt en oant it ein fan 'e wrâld trochgiet yn 'e geasten fan 'e Westerske minsken. Dit sil har net helpe om de troch God easke herfoarming fan 1843 ôf te folbringen. Mar al hie it " *sechsde segel* " fan Iepenbiering 6:13 de earste fan dizze " *ûngelokken* " yllustrearre troch it byld fan in " *fallende stjerren* " yn ferliking mei " *griene figen* ", dus net hawwe akseptearre de folsleine geastlike maturation easke troch God út 1843. En it himelske teken fan Gods warskôging waard jûn op 13 novimber 1833 parallel oan de foarstelde tiid fan de oankundiging fan de grutte trije " *ûngelok* " fan it studearre fers.

Yn syn iepenbiering ropt de Geast de útdrukking " *bewenners fan 'e ierde* " op om de minsken oan te wizen dy't rjochte binne troch de grutte trije " *ûngelok* " profetearre. Troch ôfsnien fan God en skieden troch har ûnleauwe en sûnde, ferbynt de Geast har mei " *de ierde* ". Yn tsjinstelling oantsjutte Jezus syn wiere trouwe útkarden troch de útdrukking " *boargers fan it keninkryk fan 'e himel* "; har heitelân is net " *ierde* ", mar " *himel* ", dêr't Jezus " *in plak taret* " foar harren neffens Johannes 14:2-3. Dus elke kear as dizze útdrukking " *bewenners fan 'e ierde* " wurdt oanhelle yn 'e Apokalyps, is it om opstannige minskdom oan te wizen, skieden fan God yn Jezus Kristus.

Iepenbiering 9: de ^{5e} en ^{6e} trompetten It " earste " en " twadde grutte ûngelok "

De 5e trompet : De " earste grutte ^{wee} " foar protestanten (1843) en Advintisten (1994)

Opmerking : By earste lêzing presintearret dit tema fan 'e " 5e trompet " yn *symboalyske bylden it oardiel dat God fiert oer de protestantske religys dy't sûnt de maitiid fan 1843 yn skande fallen binne. Mar it bringt ekstra learingen dy't de profetyske oankundigingen befêstigje* ^{ús} Sânde-dei Advintistyske suster, frou Ellen Gould White, dy't Jezus as syn boadskipper keazen hie. Syn profetyske wurk beljochte benammen de tiid fan 'e lêste lêste test fan it leauwen; syn foarsizzings sille wurde befêstige yn dit berjocht. Mar wat ús suster net wist, wie dat in tredde Advintistyske ferwachting waard pland troch God om de Sânde-dei Advintistyske tsjerke sels te testen. Wis, dizze tredde ferwachting hat de iepenbiere ûntwikkeling fan 'e foargeande twa net oernommen, mar de grutte fan' e nije iepenbiere wierheden dy't deroan ferbûn binne, kompensearret foar dizze skynbere swakte. Dit is wêrom, nei't er troch Jezus Kristus hifke waard tusken 1983 en 1991 yn Valence-sur-Rhône, Frankryk, en op Mauritius, nei syn ôfwizing fan syn lêste profetyske ljochten, waard offisjele ynstitúsjonele advintisme-lear "útspoed" troch de Ferlosser fan *sielen* yn 1994, in datum konstruearre troch it brûken fan 'e profetyske " *fif moannen* " fan fersen 5 en 10 fan dit haadstik 9. Dit is de reden wêrom't, yn twadde lêzing, dit picturale oardiel útfierd troch de Hear tsjin de ferskate aspekten fan it protestantske leauwen jildt foar ynstitúsjoneel Sânde-dei Advintisme foel yn ôffal, op syn beurt, troch in wegering fan godlik profetysk ljocht; dit, nettsjinsteande de warskôgingen jûn troch Ellen G. White yn it haadstik "it ljocht ûntkenne" fan har boek rjochte oan Advintistyske leararen "De Evangelyske Ministearje". Yn 1995 befêstige de offisjele alliânsje fan Advintisme mei Protestantisme it rjochtfeardige oardiel dat troch God profetearre. Tink derom dat de twa fallen deselde oarsaak hawwe: de ôfwizing en ferachting foar it troch God foarstelde profetyske wurd, troch in tsjinstfeint dy't er foar dizze taak útkeas.

" *Ongelok* " is de oere fan it kwea waans oanstichter en ynspiraasje satan is, de fijân fan Jezus en syn útkarde hilligen. De Geast sil ús yn bylden iepenbierje wat in learling fan Jezus Kristus wurdt as er troch him ôfwiid wurdt om oerlevere te wurden oan de duvel; dy't dan in wier grut " *ûngelok* " foarmet.

Fers 1: " *De fyfde gong. En ik seach in stjer dy't fan 'e himel op ierde fallen wie. De kaai ta de put fan 'e ôfgrûn waard him jûn* ,

In " *fyfde* ", mar grutte warskôging is rjochte oan 'e útkarden fan Kristus dy't sûnt 1844 apart is set. " *De stjer dy't út 'e himel fallen wie* " is net " *de stjer*"

Absint " út it foarige haadstik dat net " foel ", " op dêr ierde ", mar " op DE rivieren En DE boarnen fan wetter ". It is dat fan 'e " Sardis " tiidrek wêryn Jezus herinnert dat hy " de sân stjerren yn syn hannen hâldt ". Foar syn " wurken " ferklearre " ûnfolslein ", smiet Jezus de "stjer " fan 'e protestantske boadskipper op' e grûn.

De Advintistyske beproeving waard markearre yn 'e maitiid fan 1843 oan' e ein fan in earste ferwachting fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus. In twadde wachtsjen foar dizze weromkomst einige op 22 oktober 1844. It wie pas oan 'e ein fan dizze twadde test dat God de oerwinners de kennis en praktyk fan syn hillige sneonssabbat joech. Dizze sabbat naam doe de rol oan fan it " *segel fan God* " dat wurdt oanhelle yn fers 4 fan dit haadstik 9. It fersegeljen fan syn tsjinstfeinten begûn dêrom nei it ein fan 'e twadde test, yn 'e hjerst fan 1844. It idee is as folget: de útdrukking " *dy't fallen wie* " rjochtet de datum fan maitiid 1843, term fan it dekreet fan Dan.8:14 en ein fan 'e earste Advintistyske proef, yn tsjinstelling ta dy fan hjerst 1844 dy't it begjin markearret fan 'e fersegeling fan 'e keazen oerwinners en dat fan it tema fan dizze " *5e trompet* ", waans doel foar God is om de fal fan it protestantske leauwen en dy fan it Advintisme te iepenbierjen dy't in alliânsje mei him sil meitsje nei 1994, it ein fan 'e " *fiif moannen* " profetearre yn fersen 5 en 10. Sadwaande, wylst de "fiif moannen" fan dit tema yn 'e hjerst fan 1844 begjinne, wie de kontekst fan it begjin fan 'e fersegeling, yn haadûnderwerp, it protestantske leauwen "fallen" foar dizze datum, fan 'e maitiid 1843. Wy sjogge dan hoe't godlike iepenbiering krekt respektarre histoaryske feiten. De twa datums 1843 en 1844 hawwe elk in spesifike rol oan har.

Ferlitten troch Jezus dy't it oan 'e duvel levere, foel it protestantske leauwe yn' e katolike " *put* " of " *de djipten fan 'e satan* " dy't de reformatoren sels yn 'e tiid fan' e reformaasje yn Openb. 2:24 oankundige. Subtyl, troch te sizzen dat it " *op 'e ierde* " falt, befêstiget de Geast de identiteit fan it protestantske leauwen symbolisearre troch it wurd " *ierde* ", dy't herinnert oan syn útgong út it katolisisme neamd " *see* " yn Rev.13 en 10:2. Yn it berjocht " *Philadelphia* " presintearret Jezus " *doarren* " dy't iepen of sletten binne. Hjir iepenet in kaai in hiel oar paad foar har, om't it har tagong jout ta it " *ôfgrûn* " symboal fan it ferdwinen fan it libben. Dit is it oere dat foar harren " *ljocht tsjuster* wurdt " en " *tsjuster* wurdt *ljocht* ". Troch de prinsipes fan republikeinske filosofyske gedachten as har erfskip oan te nimmen, ferlieze se de echte hilligens fan it leauwe suvere troch it bloed fan Jezus Kristus út it each. Lit ús de presys notearje " *hier waard jûn* ". Hy dy't sa oan elk jout neffens syn wurken is Jezus Kristus, de godlike rjochter. Want hy is ek de wachter fan de kaaien; " *de kaai fan David* " foar de sillige útkarden yn 1873 en 1994, neffens Rev.3:7, en " *de kaai fan 'e boaiemleaze put* " foar de fallenen yn 1843 en 1994.

Vers 2: " *En hja iepene de kûle fan 'e djipte. En der kaam reek op út 'e boarne, lykas de reek fan in grutte oven; en de sinne en de loft waerden fortsjustere troch de reek út 'e boarne.* »

It protestantske leauwe feroaret master en bestimming, en har wurken wurde ek feroare. Se komt sadwaande tagong ta it ûnbidige lot om de ferneatiging fan it lêste oardiel te lijen troch it " *fjoer* " fan 'e " *twadde dea* " dy't neamd wurde yn Iepenbiering 19:20 en 20:10. Troch it byld te nimmen fan " *in mar fan fjoer en*

swevel " sil dit " fjoer " fan it lêste oardiel in " grutte oven " wêze dy't de oertreders fan 'e geboaden fan God bedrige sûnt har ferkundiging op' e berch Sinai neffens Exo.19:18: " *De berch Sinai wie allegear yn reek, om't de Heare dêr midden yn it fjoer delkommen wie; dizze reek stie op as reek út in oven , en de hiele berch skodde fûl.* » De Geast brûkt dan de kinematografyske technyk neamd "flashback", de flashback, dy't de wurken ûntbleatet dy't makke binne wylst se noch libje, de fallen tsjinne de duvel. It wurd " reek " hat hjir in dûbele betsjutting: dat fan it fjoer fan " de grutte oven " dêr't wy oer lêze yn Iepenbiering 14:11: " *En de reek fan har pine komt op foar altyd en ivich; en hja hawwe gjin rêst dei of nacht, dejingen dy't it bist en syn byld oanbidde, en wa't it teken fan syn namme ûntfangt , mar ek dat fan 'e " gebeden fan 'e hilligen " neffens Iep.5:8, hjir, dy falske hilligen. Om't in oerfloed fan religieuze aktiviteit manifestearre troch gebeden dizze wurden rjochtfeardiget dy't Jezus him yn Sardis , yn 1843, rjochte: " Jo wurde beskôge as libbend; en do bist dea ." Dea, en twa kear dea, om't de foarstelde dea " de twadde dea " is fan it " lêste oardiel ". Dizze religieuze aktiviteit ferrifelet elkenien útsein God en syn útkarden dy't it ferljochtet. Dizze wiidferspraat bedrog is "hoax" lykas de moderne wrâld seit. En it is yndie it idee fan dronkenskap dat de Geast suggerearret troch it byld fan " reek " dy't ferspraat yn " de loft " oant it punt fan it ferbergjen fan " de sinne ". As dat lêste it symboal is fan it wiere godlike ljocht, dan jout dat fan " loft " it reservearre domein fan 'e duvel oan, neamd " de prins fan 'e macht fan 'e loft " yn Ef.2:2, en dy't Jezus " de prins neamt" fan dizze wrâld " yn Johannes 12:31 en 16:11. Yn 'e wrâld is it doel fan ferkearde ynformaasje om wierheden te ferbergjen dy't geheim bliuwe moatte. Op religieus nivo is it itselde: de wierheid is allinich foar de útkarde. It fermannichfâldigjen fan protestantske groepen hat yn feite de effektiviteit hân fan it maskerjen fan it bestean fan it Sânde-dei Advintistyske leauwen; dit oant 1995 doe't se har wolkom hjitten yn har rigen foar har " grutte ûngelok ". Yn dizze nije geastlike situaasje sille se de slachtoffers wêze fan 'e twadde dea dy't it oerflak fan' e ierde sil transformearje yn in fûle oven . It berjocht is skriklik en wy kinne begripe wêrom't God it net dúdlik oanbean hat. It is reservearre foar de útkarden, sadat se begripe hokker lot se ûntkommen binne.*

Fers 3: " *Sprinkhoannen kamen út mei reek en ferspriede oer de ierde; en macht waard har jûn as de macht fan 'e skorpioenen fan 'e ierde.* »

De gebeden symbolisearre troch " reek " komme út 'e mûlen en geasten fan fallen protestanten, dus manlju en froulju symbolisearre troch " sprinkhanen " fanwegen har grutte oantal. It binne feitlik mannichte minsklike skepsels dy't foelen yn 1843 en ik herinner jo, yn 1833, tsien jier earder, hie de Hear in idee jûn fan dizze mannichte troch "de fal fan 'e stjerren" folbrocht yn 'e nacht fan 13 novimber , 1833 tusken middernacht en 5 oere, neffens histoarysk eachtsjûge tsjûgenis. Nochris draacht de útdrukking " op 'e ierde " de dûbele betsjutting fan ierdske útwreiding en protestantske identiteit. Wa hâldt fan ferneatigjende en ferneatigjende " sprinkhanen "? Net boeren, en God net wurdearje leauwigen dy't ferriede Him en wurkje mei de tsjinstanner te ferneatigjen syn rekreaasje fan 'e útkarden, dus dit symboal wurdt tapast op harren. Dan, yn Ezeziel 2, dit koarte haadstik fan 10 fersen, wurdt it wurd " rebel " seis kear oanhelle om de Joadske " rebellen " oan te jaan dy't God " doornen, toarnen en skorpioenen " neamt. Hjir

giet dizze term " *scorpion* " oer protestantske rebellen. Yn fers 3 makket de oantsjutting op syn macht it gebrûk fan in meast wichtich subtyl symboal ta. De krêft fan " *scorpions* " is om har slachtoffers fataal te stekken mei de stinger fan har " *sturt* ". En dit wurd " *sturt* " nimt in fûnemintele betsjutting yn godlik tinken iepenbiere yn Jesaja 9:14: " *de profeet dy't leagens leart is de sturt* ". Dieren brûke har " *sturten* " om flieën en oare parasitêre ynsekten fuort te jagen en te slaan dy't har fergrieme. Hjir fine wy it byld fan 'e falske " *profete Izebel* " dy't syn tiid besteget oan it kastielen en it lijen fan God en syn ferrifeljende ûntrouwe tsjinstfeinten. De praktyk fan frijwillige flagellaasje om sûnde te fersoenen is ek diel fan 'e lear fan it katolike leauwen. Yn Ieb.11:1 befêstiget de Geast dizze fergeliking troch it wurd " *reed* " te brûken, dêr't de kaai Jesaja 9:14 deselde betsjutting oan jout as it wurd " *sturt* ". Dit byld fan 'e pauselike tsjerke jildt, sûnt 1844, ek foar fallen protestantske leauwigen dy't profeten wurden binne foar God dy't leagen leare, of falske profeten. It foarstelde wurd " *sturt* " sil dúdlik wurde oanhelle yn fers 10.

De bou fan 'e 3e ^{Advintistyske} ferwachting (dizze kear, fan 'e sânde dei)

Vers 4: " Hja waard ferteld om it gers fan 'e ierde net kwea te meitsjen, noch wat grien, noch in beam, mar allinich dejingen dy't *it segel fan God net op 'e foarholle hiene* . »

Dizze " *sprinkhanen* " fortelje gjin grien, mar se binne skealik foar manlju dy't net beskerme binne troch it " *segel fan God* ". Dizze fermelding fan it " *segel fan God* " befêstiget de kontekst fan 'e tiden dy't al behannele binne yn Rev.7. De berjochten binne dêrom parallel, haadstik 7 oangeande de keazen fersegele en haadstik 9, de fallen ferlitten. Ik herinner jo dat it neffens Matt.24:24 ûnmooglik is om in autentike útkarde te ferlieden. Falske profeten ferrifelje inoar dêrom.

De krektens, " *it segel fan God op 'e foarholle* ", jout it begjin oan fan it fersegeljen fan 'e keazen Advintistyske tsjinstfeinten fan God, op 23 oktober 1844. It detail wurdt neamd krekt foar it sitaat fan 'e profetyske "fiif moannen" perioade *fan* it folgjende fers; in doer fan 150 echte jierren dy't basearre is op dizze datum.

Vers 5: " *It waard har jûn, net om se te deadzjen, mar om se fiif moannen te marteljen* ; en de pine dy't se feroarsaken, wie as de pine dy't feroarsake waard troch de skorpioen as er in man stekt. »

Gods boadskip bringt yn syn byld aksjes byinoar brocht yn ferskillende tiden; dy't betize en skildere ynterpretaasje dreech makket. Mar dizze technyk wurdt begrepen en ûntfongen, it berjocht wurdt heul dúdlik. Dit fers 5 wie de basis fan myn oankundiging fan it weromkommen fan Jezus Kristus foar 1994. Dêr fine wy de kostbere profetyske " *fiif moannen* " dy't, begjinnend yn 1844, it mooglik meitsje om de datum 1994 fêst te stellen. Lykwols, om it projekt út te fieren fan God, Ik moast perfoarst ferbine it glorieuze weromkommen fan Jezus

Kristus oan dizze datum. Dit is hoe't ik, foar in part ferblinde troch in krektens yn 'e tekst, dy't dizze hope ûnmooglik makke hawwe, trochhâlde yn 'e rjochting dy't myn Skepper woe. Yndie spesifisearret de tekst: " *It waard har jûn, net om se te fermoardzjen, mar om se fiif moannen te marteljen* ". De opheldering " *nee om se te deadzjen* " liet it tema fan 'e' ^{6e net ta} *trompet* ", in meunsterlike moardoarloch, yn 'e tiid dy't troch de " ^{5e} *trompet* "; de tiid fan 150 echte jierren. Mar yn syn tiid wie William Miller al foar in part blyn om in troch God winske aksje út te fieren; ûntdekke in flater wêrtroch't wy de hope op 'e wederkomst fan Kristus foar de hjerst fan 1844 wer opwekke kinne; in falske flater, om't de earste berekkeningen dy't de maitiid fan 1843 fêstigje, hjoeddedei yn ús lêste berekkeningen binne befêstige. De wil en macht fan God binne soeverein en gelokkich foar syn útkarden, neat en gjinien kin syn projekt hinderje. It feit is dat dizze flater fan oankundiging it offisjele Advintisme liedt om, yn 1991, in hâlding fan ferachting oan te toanen tsjin in hope op it weromkommen fan Jezus Kristus oankundige foar 1994. En it slimste foar Advintisten is dat se it lêste profetyske ljocht ûntnommen hawwe dat beljochtet, yn syn gehiel, de 34 haadstikken fan 'e boeken Daniël en Iepenbiering, lykas elkenien hjoeddedei bewiis kin hawwe troch dit dokumint te lêzen. Dêrmei wurde se ek de oare nije ljochten ûntnommen dy't God my sûnt de maitiid fan 2018 jûn hat oer syn wet en oer de weromkomst fan Kristus dy't weromkomt, witte wy no, yn 'e maitiid fan 2030; en dit op nije basis skieden fan 'e profetyske konstruksje fan Daniël en Iepenbiering. Tusken 1982 en 1991, foar my, wiene de *fiif moannen* keppelen oan de aktiviteit fan 'e falske profeten dy't trochgean soene oant it weromkommen fan Jezus Kristus. Oertsjûge troch dizze redenearring, boppedat terjochte, seach ik de beheining fan tiid net oplein troch it ferbod op "*deadzjen*". En op dat stuit fertsjintwurdige de datum 1994 it jier 2000 fan 'e wiere berte fan Jezus Kristus. Ik foegje ta dat nimmen foar my de oarsaak fan myn flater identifisearre; dy't in prestaasje befêstiget yn oerienstimming mei de wil fan God. Lit ús no ús oandacht rjochtsje op 'e ferdúdliking " *mar om se fiif moannen te marteljen* ". De formule is ekstreem misleidend, om't de " *pine* " yn kwestje net wurdt lijen troch de slachtoffers yn 'e profetearre " *fiif moannen* ". De " *pine* " dêr't de Geast op ferwiist, sil de fallenen by it lêste oardiel tabrocht wurde, wêr't it sil wurde feroarsake troch it ferbaarnen fan 'e " *mar fan fjoer* ", de straf fan 'e " *twadde dea* ". Dizze " *pine* " wurdt oankundige yn it berjocht fan 'e tredde ingel fan Iepenbiering 14:10-11 dy't it foarige fers oproppe troch " *de reek* " " *fan har pine* " oan te heljen; in berjocht dat Advintisten goed witte, om't it in elemint is fan har universele missy. Wittende foarôf de fal fan dit offisjele Advintisme, seit de Geast subtyl yn dit berjocht: " *Hy sil ek drinke fan 'e wyn fan 'e grime fan God, ûngemurken yn 'e beker fan syn grime útgetten, en hy sil pine wurde yn fjoer en swavel foar de hillige ingels en foar it Lam* ." Dizze ferdúdliking " *hy ek* " rjochtet him opienfolgjend op it protestantske leauwen, dan it offisjele ûnleauwe Advintisme ôfwiisd yn 1994 troch Jezus Kristus sels. Sûnt dizze datum, as befêstiging fan syn flok, is dizze nije " *rebel* " oansletten by de oekumenyske alliânsje dy't katoliken en protestanten byinoar bringt dy't al ôfsnien binne fan God. Mar foar de fal fan it offisjele Advintisme waard de formule " *ek hy* " tapast op fallen protestanten, om't se yn 1844 fallen wiene, se no it lot fan katoliken, ortodokse en falske joaden diele soene. Yn feite, " *ek hy* " giet it om alle

net-katoliken dy't de Katolike Tsjerke fan Rome earje, troch it oangean fan har oekumenyske bûnsgenoatskip, en troch it earjen fan 'e oarders fan Konstantyn I: ^{syn} snein en berte "dei fan' e sinne", (Krystdagen op 25 desimber). Troch te kiezen foar de foarm fan it iental " *hy ek* ", yn stee fan it meartal "hij ek", herinnert de Geast ús dat de religieuze kar in yndividuele kar is dy't ien ferantwurdlik makket, rjochtfeardiget of makket dat men skuldich fielt tsjin God, it yndividu, en net, de mienskip; lykas " *Noach, Daniël en Job dy't net rêde soannen of dochters* " neffens Ezek.14:18.

De pine fan 'e twadde dea fan it lêste oardiel

Vers 6: " *Yn dy dagen sille de minsken de dea sykje, en se sille it net fine; hja scille stjerre, en de dea scil hjarren flechtsje.* »

De ideeën streamme hiel logysk. Nei't krekt de " *pine fan 'e twadde dea* " opropfen hat, profetearret de Geast yn dit fers 6, oer de dagen fan har tapassing, dy't oan it ein fan it 7e ^{millennium} sille komme, rjochte op de útdrukking " *yn dy dagen* ". Hy ûntbleatet ús dan de bysûnderheden fan dizze ekstrem formidabele lêste straf. " *Mannen sille de dea sykje, mar se sille it net fine; se sille stjerre wolle, en de dea sil foar har flechtsje.* " Wat minsken net witte, is dat it opstanningslichaam fan 'e goddeleazen skaaimerken hawwe sil dy't hiel oars binne as dy fan hjoeddeiske fleislike lichems. Foar har lêste straf sil de skepper God har libben opnij meitsje troch it yn steat te meitsjen om yn in bewuste steat troch te gean oant de ferneatiging fan har lêste atoom. Fierder sil de lingte fan 'e tiid fan lijen foar elk yndividu yndividueel oanpast wurde, ôfhinklik fan it oardiel dat útsprutsen wurdt oer har yndividuele skuld. Mark 9:47-48 befêstiget yn dizze wurden: "... *om yn 'e hel smiten te wurden, dêr't har wjirm net stjert, en it fjoer net útblust wurdt.* » It moat ek opmurken wurde dat it protestantske leauwe dielt mei de katolike tsjerke in protte falske religieuze dogma's, neist snein, de earste dei wijd oan rêst, is d'r it leauwen yn 'e ûnstjerlikens fan' e siel, dy't protestanten liedt om te leauwen yn 'e bestean fan hel leard troch katoliken. Sa hie de katolike driging fan 'e hel dêr't, foar ivich, de ferdommen yn 'e brân martele wurde, in bedriging dy't alle monarchen fan kristlike lannen dêroan ûnderwurpen hat, in bytsje wierheid, mar foaral in protte falskens. Om't, earst, de hel dy't troch God taret is, sil pas foarm krije oan 'e ein fan' e " *tûzen jier* " fan it himelske oardiel fan 'e goddeleazen troch de hilligen. En twadde, it lijen sil net ivich wêze, hoewol langer, yn ferliking mei hjoeddeistige ierdske omstannichheden. Under dejingen dy't de dea fan har flechtsje sille sjen, sille de folgers en fûle ferdigeners wêze fan it heidenske Grykske dogma fan 'e ûnstjerlikens fan' e siel. God sil har sa de ûnderfining biede om yn te stellen wat har lot wêze soe as har siel wirklik ûnstjerlik west hie. Mar boppe alles binne it de oanbidders fan 'e "dei fan 'e net-oerwinne sinne" dy't har godheid temjitte komme sille; de ierde sels dy't har droech, nei't er in "sinne" waard troch de fúzje fan it magma fan fjoer en swevel.

De deadlike ferrifeljende ferskinning

Fers 7: " *Dizze sprinkhanen wiene as hynders taret foar de striid; Op har hollen wiene kroanen as goud, en har gesichten wiene as it gesicht fan 'e minsken.* »

Mei syn symboalen yllustrearret fers 7 it aksjeplan fan it fallen protestantske kamp. De religieuze groepen (*hynders*) wurde sammele foar in geastlike "*slach*" dy't pas sil wurde folbrocht oan 'e ein fan' e tiid fan genede, mar it definitive doel is der. Dizze slach krijt de namme "*Armageddon*" yn Iepenbiering 16:16. Dan is it passend om te notearjen dat de Geast oanstriidt op syn ferliking mei de realiteit fan dingen; wat hy docht troch it brûken fan 'e term "*like*" te fermannichfâldigjen. Dit is syn manier om de falske oanspraken fan 'e oanbelangjende religieuze minsken te ûntkennen. Alles is mar in ferrifeljende ferskinning: de "*kroan*" tasein oan 'e oerwinner fan it leauwe, en it leauwe (*goud*) sels dat allinich in "*oerienkomst*" hat mei it wiere leauwen. De "*gesichten*" fan dizze falske leauwigen binne sels ferrifeljend, om't alles wat se oer hawwe is in minsklik uterlik. Wa't dit oardiel útsprekt, siket de teugels en de herten. Hy ken de geheime tinzen fan minsken en dielt syn fyzje fan 'e realiteit mei syn útkarden.

Vers 8: "*Se hiene hier as it hier fan froulju, en har tosken wiene as de tosken fan liuwen.*" »

Neffens 1Kor.11:15, froulju hier tsjinnet as sluier. En de rol fan in sluier is it gesicht te ferbergjen, de identiteit fan it fersluerde ûnderwerp. Dit fers 8 ferkent troch syn symboalen it misleidende uterlik fan kristlike religieuze groepen. Se hawwe dêrom it uterlik (*hier*) fan tsjerken (*froulju*, yn Ef.5:23-32), mar har geasten wurde belibbe troch de wreedheid (*tosken*) fan "*liuwen*". Wy begripe better wêrom't har gesichten allinich in minsklik uterlik hawwe. It is net sûnder reden dat Jezus se fergeliket mei liuwen. It herinnert sadwaande oan de geastlike steat fan it Romeinske folk dat de earste kristenen troch liuwen yn har arena's fersliten hiene. En dizze fergeliking is rjochtfeardige, om't se oan 'e ein fan' e wrâld wer de lêste wiere útkarde fan Jezus Kristus deadzje wolle.

Vers 9: "*Se hiene boarstplaten lykas izeren boarstplaten, en it lûd fan har wjukken wie as it lûd fan weinen mei in protte hynders dy't nei de striid rinne.*" »

Dit fers is rjochte op de fersalsking fan 'e panopy fan' e wiere soldaat fan Jezus Kristus dy't draacht de "*boarstplaat*" fan gerjochtichheid (Ef.6:14), mar hjir, dizze gerjochtichheid is hurd as "*izer*" al in symboal fan it ryk Romeinske yn Daniel. "*Sprinkhanen*" meitsje lûd mei "*har wjukken*" as se aktyf binne. De ferliking dy't komt, giet dus om aksje. De folgjende ferdúdlinging befêstiget de ferbining mei Rome, waans weinaces mei "*ferskate hynders*" de Romeinen bliid makken op har sirkels. Yn dit byld betsjut "*in protte hynders*": ferskate religieuze groepen kamen byinoar om de Romeinske "*wein*" te lûken, om it gesach fan Rome te ferhearlikjen; Rome, dy't wist hoe't se oare religieuze liederen manipulearje moasten om har te ûnderwerpen troch har ferliedingen. Dit is hoe't de Geast de aksje fan it rebellekamp gearfettet. En dizze gearkomst yn it foardiel fan Rome taret har op foar de lêste "*slach fan Armageddon*" rjochte tsjin 'e tsjinstanners fan snein, trouwe waarnimmers fan' e sabbat hillige troch God, en ûnbewust, tsjin Kristus, har ferdigenerbeskermer.

Fers 10: "*Se hiene sturten lykas skorpioenen en stekken, en yn har sturten wie de krêft om manlju foar fiif moanne kwea te dwaan.*" »

Dit fers tilt de sluier fan fers 3 op, wê't it wurd "*sturt*" waard suggerearre ûnder de titel "*krêft fan 'e skorpioenen*". It wurdt dúdlik oanhelle, hoewol de betsjutting net dúdlik is foar ien dy't it net siket yn Jesaja 9:14. Dit is net myn

gefal, dus ik herinner my dizze wichtige kaai: " *de profeet dy't leagens leart is de sturt* ". Ik ferdúdlikje it kodearre berjocht yn dizze termen: dizze groepen hiene ligen (*sturten*) en opstannige (*skorpioen*) profeten en ligen tongen (*stekken*), en it wie yn dizze falske profeten (*sturten*) *dat de macht om ek skea oan minsken te dwaan* , om ferliede se en oertsjûgje se om de Romeinske snein te earjen foar 150 jier (*fiif moannen*) fan religieuze frede garandearre troch God; dy't har ûnherstelber bleatstelle oan 'e " *pine fan 'e twadde dea* " fan it lêste oardiel oan 'e ein fan it 7e ^{millennium} . As ik tink dat de skaren it belang fan 'e rêstdei net sjogge! As se leauden yn dit dekodearre iepenbiere berjocht, soene se har gedachten feroarje.

Vers 11: " *Se hienen as kening de ingel fan 'e boaiemleaze put, neamd yn it Hebrieusk Abaddon, en yn it Gryksk Apollyon.* »

Mear en kreker berikt de godlike beskuldiging syn hichtepunt: dizze religieuze groepen hawwe as kening, de satan, " *de ingel fan 'e ôfgrûn* " wa sil bûn wurde yn 'e woestenij foar " *tûzen jier* " neffens Ieb.20:3. It wurd " *djip* " yn Gen.1:2 ferwiist nei de ierde foardat it it minste teken fan libben draacht. Dizze term jout dus de ierde oan dy't desolate makke is, alle foarmen fan libben wurde útroege troch de glorieuze weromkomst fan Kristus. Se sil " *tûzen jier* " yn dizze steat wêze , mei de ienige bewenner de ingel Satan dy't har finzen hold. De iene dy't God yn Iepenbiering 12 neamt, de " *draak* ", en de *slange* , de *duvel en Satan* ", krijt hjir de namme Destroyer, betsjutting fan de wurden " *Hebrieusk en Gryksk , Abaddon en Apollyon* ". Subtyl fertelt de Geast ús hoe't dizze ingel giet oer it ferneatigjen fan it wurk fan God dat hy fjochtsje. " *Hebrieusk en Gryksk* " binne de talen fan it oarspronklike bibelske skriuwen. Sa, sûnt it protestantske leauwe foel, yn 1844, it begjin fan it tema fan dit " ^{5e} *trompet* ," krige de duvel har werom mei syn bekende belangstelling foar de Hillige Bibel. Mar yn tsjinstelling ta it glorieuze begjin fan 'e reformaasje, wurdt it no brûkt om Gods plan te ferneatigjen. De satan jildt mei it fallen grifformearde leauwen, dizze kear mei súkses, wat er om 'e nocht besocht hie om Kristus sels falle te litten, op it oere fan syn test fan ferset.

Vers 12: " *De earste wee is foarby. Hjir komme noch twa ûngelokken nei dit .* »

Hjir einiget, yn fers 12, dit heul bysûndere tema fan 'e " ^{5e} *trompet* ." Dit momint jout oan dat it minskdom it jier 1994 fan har gewoane kalinder ynfierd is. Oant dy tiid hat religieuze frede oanhâlden tusken alle monoteïstyske religys. Nimmen waard fermoarde foar in geastlik motyf fan religieuze ynset. It ferbod tsjin deadzjen yn fers 5 waard dêrom respektarre en folbrocht sa't God oankundige hie.

Mar op 3 augustus 1994, de alderearste moslim religieuze oanfal troch de GIA fermoarde fiif Frânske amtners tichtby de Frânske ambassade yn Algiers, folge op 'e foarjûn fan kristlike Kryst op 24 desimber 1994 troch in oanfal op in Frânsk fleantúch, dat deadet. trije minsken yn Algiers, wêrûnder in Frânsman. De folgjende simmer lansearren de bewapene islamistyske groepen fan 'e Algeryske GIA deadlike oanfallen op 'e RER fan Parys, de Frânske haadstêd. En yn 1996 waarden 7 Frânsk-katolike prysters yn Tibhirine yn Algerije ûnthâlze. Dizze tsjûgenissen jouwe dus bewiis dat de profetearre " *fiif moannen* " binne

oerschreden. Religieuze oarloppen kinne dêrom opnij en trochgean oant it ein fan 'e wrâld markearre troch it weromkommen fan' e ferhearlike Kristus.

De 6^e trompet : De twadde grutte " ongeluk " **Seisde straf fan alle falske kristlike hilligens**

De Trede Wrâldoarloch

Fers 13: " *De seisde gong. En ik hearde in stim út 'e fjouwer hoarnen fan it gouden alter dat foar God is ,*

Dizze seisde warskôgingsstraf foarmet de "twadde" grutte " *wee* " oankundige yn Iepenbiering 8:13. It giet foar it ein fan 'e tiid fan' e kollektive en yndividuele genede en sil sadwaande folbrocht wurde tusken 2021 en 2029. Mei dit fers 13, de yngong yn it tema fan 'e " *6^e trompet* " sil de weromkomst fan 'e oarloch en de autorisaasje " *om te deadzjen* " befêstigje. Dit nije tema giet oer deselde religieuze groepen as dy fan 'e " *5th trompet* » foarige. De brûkte symboalen binne identyk. Ek dingen kinne sa ferklearre wurde: de folken fan 'e " *5^e trompet* " binne wend wurden om " *net te deadzjen* ", sa fier gean om de deastraf te ferbieden, yn Jeropa en yn bepaalde steaten yn 'e FS. Se fûnen in manier om ynternasjonale hannel foardielich te meitsjen, wat har ferrike. Se binne dus gjin oanhingers fan oarloch mear, mar ferdigeners fan frede foar elke priis. Oarloch tusken kristlike folken liket dêrom útsletten, mar spitigernôch is in tredde monoteïstyske religy folle minder freedsum, it is de islam dy't op twa poaten rint: dy fan 'e terroristen dy't hannelje en dy fan 'e oare oanhingers dy't har moardzjende aksjes applaudisearje. Dizze petearpartner makket dêrom it perspektyf op bliuwende frede ûnmooglik, en it sil genôch wêze foar de skepper God om syn autorisaasje te " *klanken* " foar de botsing fan beskavingen en religys mei oansjenlike deadlike effekten. Op 'e rest fan' e ierde sil elk folk ek syn tradisjonele fijân hawwe, de divyzjes tariede troch de duvel en syn demoanen oangeande de heule planeet.

De profesije rjochtet hjir lykwols op in bepaald territoarium, it ûntrou kristlike Westen.

De lêste straf, foar de " *sân lêste pleagen* " dy't de weromkomst fan Kristus foarôfgeane, komt yn 'e namme fan' e " *6^e trompet* ." Al, foardat wy yn 'e details fan it tema gean, witte wy dat dit tema yndie de twadde is fan' e " *grutte ûngelokken* " oankundige troch de " *eagle* " fan it Napoleontyske ryk yn Apo.8:13. Lykwols, yn in montage oanpast mei dizze bedoeling, de profesije fan Apo.11 skriuwt dizze namme " *twadde wee* " oan de Frânske Revolúsje neamd " *it bist dat opkomt út 'e ôfgrûn* ". It is ek it tema fan de " *4^e trompet* " fan Ieb.8. De Geast suggerearret ús dêrom it bestean fan in nauwe relaasje tusken de eveneminten dy't oanbelanget troch de " *4^e en 6^e trompet* ." Wy sille útfine wat dizze relaasjes binne.

Doe't de " ^{6e} trompet " klinkt, *de stim* fan Kristus, foarbidder foar *it alter* fan reekoffer drukt in oarder. (Neffens it byld fan 'e ierdske tabernakel dy't har takomstige himelske rol as foarbidder foar de gebeden fan 'e útkarden profetearre).

West-Jeropa doel fan 'e grime fan Jezus Kristus

Vers 14: " *En sei tsjin 'e seisde ingel dy't de trompet hie: Los de fjouwer ingels dy't bûn binne yn 'e grutte rivier de Eufraat.* »

Jezus Kristus ferklearret: " *Los de fjouwer ingels dy't bûn binne oan 'e grutte rivier de Eufraat* ": jout de universele demonyske krêften út dy't sintraal binne op Europa symbolisearre troch de namme Eufraat; West-Jeropa en syn Amerikaanske en Australyske útwreidings dêr't se binne bewarre bleaun sûnt 1844, neffens Rev.7:2; Dit binne de *fjouwer ingels oan wa't it waard jûn om de ierde en de see skea te dwaan* . De ynterpretaasjetoetsen binne ienfâldich en logysk. "De Eufraat" is de rivier dy't Daniël syn âlde Babylon yrrigearre. Yn Rev.17, " *de hoer*" neamd " *Babylon de grutte* " sit " *op in protte wetters* ," symboalen " *fan folken, folken en talen* ." " *Babylon* " oantsjutting fan Rome, de oanbelangjende folken binne de Europeeske folken. Troch Jeropa oan te wizen as it haaddoel fan syn moardlike grime, is Kristus God fan doel dejingen te straffen dy't Him ferriede en sa'n bytsje omtinken jaan oan it lijen dat er trochmakke hat oan syn pynlik krús, dat it foarige fers krekt opropen hat, mei it oanheljen fan it wurd "alter " , dy't it profetearre yn 'e symboalyske riten fan it âlde ferbûn.

Troch Jeropa te rjochtsjen, rjochtet de Geast syn wraak tsjin twa lannen dy't har skuld tsjin him konsintrearje. It giet oer it katolike leauwen, de memmetsjerke en de âldste dochter, sa't se Frankryk neamt dy't it troch de ieuwen hinne, sûnt it begjin, safolle stipe hat troch Clovis, de 1e kening fan 'e ^{Franken} .

De earste keppeling mei de " ^{4e} trompet " ferskynt, it is Frankryk, in revolúsjonêr folk dat syn sied fan ûnleauwige siedde ûnder alle kristlike folken fan 'e ierde, troch it fersprieden fan 'e skriften fan har filosofen, ateïstyske frije tinkers. Mar it is ek Pauslik Rome dat de Frânske revolúsje soe ferneatigje en stilmeitsje. In fergelykjende stúdzje fan 'e trompetten mei de warskôgingsstraffen oanbean oan' e Hebréeërs yn Leviticus 26 jout de fjirde de rol fan in godlik " *swurd* " dat " *wraekt syn ferbûn* ". Dizze kear, troch de " ^{6e} trompet ", sil Jezus syn alliânsje sels wreke troch de twa skuldige folken en har Jeropeeske bûnsmaten te slaan. Want neffens Apo.11 hie it Frânske ateïsme " *bliid* " en de omlizzende minsken yn " *bliid* " *dompele*: " *se sille elkoar kadootsjes stjoere* " lêze wy yn Apo.11:10. Op syn beurt sil de godlike Kristus harren syn jeften bringe: konvinsjonele en atoombommen; allegear foarôfgien troch in deadlik besmetlik firus dat oan 'e ein fan 2019 yn Jeropa ferskynde. Under de kado's fan notysje is it oanbieden fan it Statue of Liberty troch Frankryk oan 'e stêd New York yn' e FS. It model wie sa prachtich dat nei Frankryk, oare Jeropeeske lannen waarden republiken. Yn 1917 sil Ruslân it model mei deselde slach werhelje.

Global nukleêre oarloch

Vers 15: " *En de fjouwer ingels, dy't klear wiene foar de oere, en de dei, en de moanne en it jier, waarden losmakke, dat se in tredde fan 'e minsken deadzje koene.* »

Tariede op " *sear de ierde en de see* " neffens Rev.7:2, " *de fjouwer ingels wurde losmakke dat se meie deadzje in tredde fan minsken* " en de aksje is pland en lang ferwachte, lykas de oanjout dit detail: " *wa't wiene klear foar it oere, de dei, de moanne en it jier* . No, sûnt wannear is dizze straf nedich wurden? Sûnt 7 maart 321, de datum doe't de oanninge fan 'e dei fan' e sinne oplein troch Konstantyn I ^{waard} folbrocht. Neffens Rev.17, waans tema is " *it oardiel fan 'e hoer Babylon de Grutte* ", it getal 17 symbolisearret godlik oardiel. Oanpast yn oantal ieuwen fan 7 maart 321, dit nûmer 17 resultaten yn maart 7, 2021; fan dizze datum ôf sille de lêste 9 jier fan 'e godlike flok it ferfoljen fan' e " ^{6e} ^{tastean} *trompet* " fan Ieb.9:13.

Lit ús de fermelding fan " **de tredde fan 'e minsken** " note, dy't ús herinnert dat sa ferskriklik as it is, dit ferneatigjende konflikt fan 'e tredde wrâld in foar in part (**tredde**) warskôgingskarakter behâldt; it is dêrom nuttich om religieuze bekearingen te bringen en keazen amtners te lieden om har folslein yn te setten foar it Advintistyske wurk dat troch Jezus Kristus begelaat wurdt. Dizze ferneatiging komt om te straffen en út te noegjen ta berou, it minskdom dy't profitearre hat fan "150 echte jierren" fan religieuze frede, profetearre troch de " *fiif moannen* " fan 'e " *fyfde trompet* " .

Om de betsjutting fan dizze straf, de tredde yn 'e wrâldoarloggen sûnt 1914, folslein te begripen, moatte wy it parallele en fergelykje mei de tredde deportaasje fan 'e Joaden nei Babylon. Yn dizze lêste kriichsinnige yngreep, yn – 586, ferneatige kening Nebukadnezar it keninkryk Juda, it lêste oerbliuwsel fan it folk Israel; Jeruzalem en syn hillige timpel binne ruïnes wurden. De ruïnes dy't troch de Tredde Wrâldoarloch efterlitten binne, sille bewiis leverje dat it kristlike alliânsje safolle ôffallen is as it Joadske bûn fan it Hebrieuske folk . Sa sille, nei dizze demonstraasje, de ûnleauwige of religieuze oerlibbenen ûnderwurpen wurde oan de lêste universele test fan it leauwen dy't de leauwigen fan alle monoteïstyske religys in lêste kâns op heil jout; mar de Skepper God leart mar ien wierheid dy't oangiet Jezus Kristus en syn hillige sneonssabbat, de ienige wiere sânde dei.

De slachting oankundige foar dizze universele oarloch foarmet in oar aspekt fan it " *twadde ûngelok* " dat it ferbynt mei dat fan it Frânske revolúsjonêre ateïsme fan 'e " *fjirde trompet* ". Frankryk en benammen har haadstêd, Parys, is yn it krús fan 'e Almachtige God. Yn Ieb.11:8 rekkenet er him de nammen " *Sodom en Egypte* " ta, nammen fan âlde fijannen dy't bygelyks op in ûnferjitlike wize troch God ferneatige binne, de iene troch fjoer út 'e himel, de oare troch syn blynjende krêft. Dit lit ús begripe dat hy op deselde skriklike en definitive manier tsjin har hannelje sil. Wy moatte ús enoarme ferantwurdlikens realisearje yn it ferdwinen fan it wiere leauwen. Nei it hawwen fan religy, foel it republikeinske rezjym yn 'e despotyske hannen fan Napoleon I ^{foar} wa't religy allinich in nuttige folie wie foar syn persoanlike gloarje. It is oan syn grutskens en opportuniste dat it katolike leauwen syn oerlibjen te tankjen hat troch syn oprjochting fan 'e Concordat dy't de ferneatiger wie fan it prinsipe fan godlike wierheid.

Demografyske presyzje: twahûndert miljoen fjochters

Vers 16: " *It oantal fan 'e ruters fan it leger wie twa myriaden fan myriaden: ik hearde it oantal fan har.* »

Fers 16 jout ús in wichtige ferdúdliking oer it oantal fjochters dy't meidogge oan it konflikt belutsen: " *two myriaden fan myriaden* " of twahûndert miljoen soldaten. Oant 2021 as ik dit dokumint skriu, hat gjin oarloch dit nûmer berikt yn har konfrontaasjes. Lykwols, hjoed, mei in wrâldbefolking fan sân en in heal miljard minsken, kin de profesije folbrocht wurde. **De krektens levere troch dit fers feroardielet alle ynterpretaasjes dy't dit konflikt hawwe taskreaun oan aksjes út it ferline .**

In ideologyske oarloch

Vers 17: " *En sa seach ik de hynders yn it fisioen, en dejingen dy't derop sieten, mei boarstplaten de kleur fan fjoer, hyasint en swavel. De koppen fan 'e hynders wiene as de koppen fan liuwen; en út hjar mûle kaem fjûr en reek en swavel.* »

Yn dit fers 17, it oantal godlike oardiel, fine wy de symboalen fan 'e "5e trompet " : de groepen (*hynders*) en dejingen dy't har befele (*de ruters*). Harren iennichste gerjochtichheid (*boarstplaat*) is de aksje fan ferbaarnen mei fjoer, en wat fjoer! Nukleêre brân te fergelykjen mei it fjoer fan ierdske ûndergrûnske magma. De Geast rekkenet harren de skaaimerken fan 'e *Hyacinth* dy't oerienkomt mei de werhelling fan 'e útdrukking oan 'e ein fan it fers om te *smoken* . Dit al symbolisearret de gebeden fan 'e hilligen yn' e foarige tema, it is it karakter fan syn parfum dat wy moatte ûnthâlde, en dêr, wy begripe wat syn fermelding betsjut. Dizze plant is toskysk, irriterend foar de hûd, en syn geur jout hoofdpijn. Dizze set kritearia definiearret dat fan 'e gebeden fan' e belutsen fjochters. Gjinn fan dizze gebeden wurde ûntfongen troch de skepper God; se meitsje him mislik en ynspirearje him mei djippe wearze. It moat begrepen wurde dat yn dit yn wêzen religieuze en ideologyske konflikt allinnich religys belutsen binne, der alhiel fan ôfsnien, mar dochs benammen monoteïstyske: joadendom, katolisisme, protestantisme, ortodoksy, islam. In nij kaaisymboal út Jesaja 9:14 wurdt hjir oanhelle: " *de holle is de magistrat of âlder* ." D'r binne dêrom oan it haad fan 'e groepen dy't elkoar konfrontearje magistraten dy't hjoed "presidinten" wurde neamd yn 'e republiken. En dizze presidinten binne begiftigd mei de krêft fan 'e " *liuw* ", de kening fan bisten en kening fan 'e Jungle. De betsjutting fan krêft wurdt dêroan jûn yn Rjochters 14:18. Yn syn berjocht profetearret de Geast in oarlochske ynset dy't op ôfstân pilotearre wurdt troch heul machtige, autoritêre en religieus tawijde steatshaden, om't it út har " *mûle* " komt. lit har gebeden útlitte yllustrearre troch it wurd " *reek* ". Ut har deselde " *mûle* " komme oarders fan ferneatiging troch " *fjoer* ", gebeden troch " *reek* ", en ferneatiging fan mannichte, troch it bestellen fan it gebrûk fan nukleêre bommen ôfbylde troch " *swevel* ". Fansels wol de Geast it belang fan dizze kearnkrêft markearje dy't ta de beskikking is fan ien man. Nea yn 'e skiednis fan' e ierde hat sa'n ferneatigjende krêft ôfhinklik fan it beslút fan ien persoan. It ding is yndie opmerklik en de klam wurdich. Mar, foar ús dy't libje yn dit soarte fan politike organisaasje, dizze

enoarmiteiten net iens mear skokken ús. Wy binne allegear slachtoffers fan in soarte fan kollektive waansin.

Vers 18: " *In tredde fan 'e minsken waard fermoarde troch dizze trije pleagen, troch fjoer, troch reek en troch swavel, dy't út har mûle kaam.* »

Fers 18 beklammet dit feit út it foarige fers dat spesifisearret dat " *fjoer* , *reek* en *swevel* " pleagen foarmje dy't troch God wolle; dy't it fers befêstige troch oan 'e wrekende Kristus de opdracht ta te skriuwen om in tredde fan 'e minsken te deadzjen.

De nukleêre macht fan 'e hollen fan folken

Vers 19: " *Want de krêft fan 'e hynders wie yn har mûle en yn har sturt; hjar sturten wiene as slangen mei koppen, en dêrmei diene hja kwea.* »

Fers 19 befêstiget it religieuze ideologyske karakter fan it konflikt troch te sizzen: Want de krêft fan 'e fjochtsjende groepen (de *hynders*) wie yn har wurd (har *mûlen*) en yn har falske profeten (de *sturten*) dy't yn uterlik ferrifelders (*slangen*) ynfloedryk wiene op 'e steatshaden, de magistraten (de *hollen*) troch wa't se (de *striders*) skea diene. It sa definiearre prinsipe komt krekt oerien mei de organisaasje fan 'e folken dy't hjoed de dei yn 'e tiid fan 'e ein hearsket.

Dizze tredde wrâldoarloch wa komt it sluten fan it tema fan " *trompetten* " of warskôgingsstraffen is sa wichtich dat God it earst oankundige oan de Joaden fan it âlde ferbûn, opienfolgjend yn Dan.11:40-45 en Ezeziel 38 en 39, en dêrnei, oan de kristenen fan it nije ferbûn, yn dit boek Iepenbiering as de " *sechsde trompet* ", as de lêste godlike warskôging foar it ein fan 'e tiid fan genede. Dat litte wy hjir dizze rike komplementêre lessen fine.

Daniël 11:40-45

De útdrukking, " *tiid fan 'e ein* ", liedt ús om dit lêste konflikt fan 'e folken te bestudearjen, iepenbiere en ûntwikkele yn 'e profesije fan Dan.11:40 oant 45. Wy ûntdekke dêr de haadfazen fan har organisaasje. Oarspronklik, foar in grut part ynstallearre op it grûngebiet fan West-Jeropa, botste de agressive islam neamd " *kening fan it suden* " mei it foar it grutste part Katolike Jeropeeske folk; it Roomsk Pauslik-katolike leauwen is it ûnderwerp dat profesije doelt sûnt Dan.11:36. De oant no ta neamde Romeinske pauslike lieder wurdt presintearre ûnder de term " *him* "; yn 'e titel fan " *kening* ", wurdt hy oanfallen troch de " *kening fan it suden* ", de islam dy't " *tsjin him botsje sil* ". De kar fan it tiidwurd " *botsing* " is krekt en rjochtfearnich, om't allinich dejingen dy't op itselde territoarium binne " *botsing* " *tsjin elkoar*. It is dan dat it profitearjen fan de oanbeane seën, de situaasje dy't West-Jeropa yn folsleine wanorde en panyk hat dompele, de " *kening fan it noarden* " (of noarden) sil " *draaie as in stoarm* " oer dizze proai yn swierrichheden, om it te gripen en besette it. It brûkt " *in protte skippen* ", " *tanks* " en jagers dy't net mear binne as " *ruiters* " en wennet yn it noarden, en net yn it noarden fan West-Jeropa, mar yn it noarden fan it Euro-Aziatyske kontinint. En kreker nei it noarden fan Israel dat fers 41 suggerearret troch it " *de moaiste fan lannen* " te neamen. It oanbelangjende Ruslân is in folk fan " *ruiters* " (de Kozakken), fokkers en leveransiers fan hynders oan 'e histoaryske fijannen fan Israel. Dizze kear, basearre op al dizze gegevens, wurdt it

maklik om dizze " *kening fan it noarden* " te identifisearjen mei it machtige Ortodokse Ruslân, de eastlike religieuze tsjinstanner fan it Westerske pauslike Romanisme sûnt it offisjele kristlike religieuze skisma fan 1054.

Wy hawwe krekt wat fan 'e striidbere akteurs fan' e Tredde Wrâldoarloch fûn. Mar Jeropa hat machtige bûnsmaten dy't it wat hawwe ferwaarleazge fanwegen ekonomyske konkurrinsje dy't desastreus is wurden sûnt de komst fan in firus, it covid-19 coronavirus. Bloedleaze, ekonomyen fjochtsje foar har fuortbestean, elk folk draait hieltyd mear nei binnen. As it konflikt yn Jeropa begjint, sil de Amerikaanske bûnsgenoat lykwols syn tiid biede om te hanneljen.

Yn Jeropa hawwe Russyske troepen net folle ferset. Ien nei de oare waarden de Europeeske folken fan it noarden beset. Frankryk allinnich sette swak militêr ferset op en de Russyske legers waarden weromholden yn it noardlike diel fan it lân. It súdlike diel hat serieuze problemen mei de islam dy't al yn dit gebiet yn grutte oantallen fêstige is. In soarte fan oerienkomst fan mienskiplik belang ferbynt de moslimfjochters en de Russen. Beide binne gierig foar bût en Frankryk is in ryk lân, sels ekonomysk ferneatige. De Arabieren binne plonderers troch tradisjoneel erfgoed.

Oan 'e Israelyske kant is de situaasje katastrofaal, it lân is beset. De moslim Arabyske folken dy't it omsingele wurde sparre: Edom, Moäb, de bern fan Ammon: it hjoeddeiske Jordaanje.

Iets dat net berikt wurde koe foar 1979 doe't Egypte it Arabyske kamp ferliet om in alliânsje te foarmjen mei Israel, de kar dy't doe makke, mei de machtige stipe fan 'e Feriene Steaten, draaide yn syn neidiel; it wurdt beset troch de Russen. En troch te spesifisearjen " *se sil net ûntkomme* ", ûntbleatet de Geast it opportunistyske karakter fan 'e kar makke yn 1979. Troch de kant fan 'e sterkste fan 'e tiid, leaude se dat se ûntkomme soe oan it ûngelok dat har oerhelle. En it ûngelok is grut, se wurdt fan har rykdom ûntslein troch de besettende Russen. En as wie dat net genôch, de Libiërs en Etiopiërs plonderje it ek nei de Russen.

De nukleêre faze fan it wrâldkonflikt

Fers 44 markearret in grutte feroaring yn 'e situaasje fan dingen. Wylst se West-Jeropa, Israel en Egypte besette, binne Russyske troepen bang foar " *nijs* " dat har eigen Russyske grûngebiet oanbelanget. De Geast neamt " *it easten* " yn ferwizing nei de besetting fan West-Jeropa, mar ek " *it noarden* " yn ferwizing nei de besetting fan Israel; Ruslân is yn it " *easten* " fan 'e earste en " *noardlik* " fan 'e twadde. It nijs is sa serieuus dat it in moardzjende dwylsin opsmyt. It is hjir dat de FS de slach yngiet, en kieze om Russysk grûngebiet te ferneatigjen mei kearnfjoer. Doe begûn de nukleêre faze fan it konflikt. Deadlike paddestoelen ûntsteane op in protte plakken, om te ferneatigjen en " *út te ferneatigjen* ". *mannichte* " fan it libben fan minsken en bisten. It is yn dizze aksje dat " *in tredde fan 'e manlju wurdt fermoarde* " yn oerienstimming mei de oankundiging fan 'e " *6e trompet* ". Werom nei de " *bergen* " fan Israel, waarden de Russyske troepen fan 'e " *kening fan it noarden* " ferneatige sûnder de minste help te ûntfangen: " *sûnder dat ien him te help kaam* ".

Ezekiel 38 en 39

Ek Ezeziel 38 en 39 ropt dit lêste konflikt yn de skiednis op har eigen wize op. D'r binne nijsgjirrige details lykas dizze krektens dy't Gods bedoeling ûntbleatet om " *in gesp yn 'e kaak te setten* " fan 'e Russyske kening om him yn te lûken en him yn it konflikt te belûken. Dit byld yllustrearret in ferliedlik kâns om ryk te wurden mei syn folk, dêr't er net by steat is om te wjerstean.

Yn dizze lange profesije jout de Geast ús nammen as referinsjepunten: *Gog, Magog, Rosch* (Russysk), *Meshech* (Moskou), *Tubal* (Tobolsk). De kontekst fan 'e lêste dagen wurdt befêstige troch in detail oangeande de oanfallen folken: " *Jo sille sizze: Ik sil opgean tsjin in iepen lân, ik sil komme op manlju dy't stil binne, feilich yn har wenningen, allegear yn wenningen sûnder muorren, en hawwe gjin bouten noch doarren* (Ezek.38:11). Moderne stêden binne yndie folslein *iepen* . En de tsjinoerstelde krêften binne tragysk ûngelikense. De Geast set hjir yn 'e mûle fan' e " *kening fan it noarden* " fan Daniël, dizze kear it tiidwurd " *Ik sil komme* " dy't suggerearret in massale, rappe, en loftagression neffens it tiidwurd en it byld " *sil swirl as in stoarm* " fan Dan .11:40, fan in frij fier plak. Yn dizze profesije fan Ezechiël is der gjin mystearje oer de belutsen lannen; Ruslân en Israel binne dúdlik identifisearre. It mystearje wie allinnich yn Dan.11:36 oant 45 dêr't it om it Romeinske pausdom en syn Europeeske grûngebiet gie. En troch de namme " *kening fan it noarden* " te jaan oan Ruslân dat it pauslike katolike Jeropa oanfalt, ferwiist God nei syn iepenbiering jûn oan Ezechiël. Om't ik jo herinnerje, is it benammen yn relaasje ta de geografyske lokaasje fan Israel dat Ruslân yn it " *noarden* " leit . Yn feite is it "east" fan 'e posysje fan Roomske-Katolike Pauslike West-Jeropa. It is dêrom om de posysje fan 'e Russyske troepen te befêstigjen yn dit pauslike Europa dat se besette en dominearje, dat de Geast de komst fan minne nijs út it "easten" lokalisearret. " *Ik sil reine fjoer en swavel op him en syn troepen* (Ezek.38:22)"; " *Ik sil fjoer stjoere yn Magog* ," lêze wy yn Eze.39:6. Hjir is dan de oarsaak fan it minne nijs dat de " *kening fan it noarden* " fan Dan.11:44 lil makket. Lykas yn Daniël sil de Russyske agressor yn 'e hoeke en ferneatige wurde op' e bergen fan Israel: " *Jo en al jo troepen sille falle op 'e bergen fan Israel* (Ezek.39:4)". Mar it mystearje beslacht de identiteit fan 'e FS oan' e oarsprong fan dizze aksje. Ik fyn yn Eze.39:9 in tige nijsgjirrich detail. De tekst ropt de mooglikheid op om " *sân jier* " fjoer te meitsjen troch de wapens te ferbaarnen dy't brûkt wurde yn dit skriklike wrâldwide konflikt. Hout is net langer it grûnstof foar moderne wapens, mar de oanhelle " *sân jier* " reflektarje de yntinsiteit fan dizze oarloch en de kwantiteit fan wapens. Mei yngong fan 7 maart 2021 binne d'r mar njoggen jier oant it weromkommen fan Kristus; de lêste 9 jier fan Gods flok wêryn it lêste ynternasjonale konflikt plakfine sil; in oarloch ferskriklik ferneatigjend fan libbens en eigendom. Neffens fers 12 sille de Russyske liken foar " *sân moannen* " begroeven wurde.

Ferskriklike en ûnferbidlike godlike gerjochtigheid

D'r sille in protte liken wêze en God presintearret ús yn Ezeziel 9 mei in idee fan 'e massacing savagery dy't hy sil organisearje. Om't de tredde wrâldoarloch ferwachte foar de perioade tusken 2021 en 2029 is it antytype fan 'e 3e ^{oarloch} ûnder lieding fan Nebukadnezar tsjin it âlde Israel yn - 586. Hjir is wat

de grutte skepper God bestelde, frustrearre en ferachte troch syn folk yn Ezek.9: 1 oant 11:

“Eze.9:1 Doe rôp er mei in lûde stim yn myn earen: Kom tichtby, jo dy't de stêd straffe moatte, elk mei syn ferneatigingsynstrumint yn 'e hân!

Eze.9:2 En sjuch, seis mannen kamen lâns de wei fan 'e boppepoarte oan 'e noardkant, elk mei syn ynstrumint yn 'e hân. Under harren wie der in man klaaid yn linnen, en droech in skriuwta yn syn riem. Hja kamen en stiene by it koperen alter.

Ezek.9:3 De hearlikheid fan 'e God fan Israel gyng op út 'e cherub dêr't it op stie, en gyng nei de drompel fan it hûs; en hy rôp de man, klaaid yn linnen, en in skriuwta yn syn riem.

Eze.9:4 De Heare sei tsjin him: Gean troch it midden fan 'e stêd, midden yn Jeruzalem, en meitsje in teken op 'e foarholle fan 'e mannen dy't suchtsje en kreunen fanwegen al de grouwels dy't dêr dien wurde.

Ezech.9:5 En foar myn harken sei er tsjin de oaren: Gean him efternei de stêd, en slach; lit dyn each sûnder meilijen wêze, en haw gjin genede!

Ezek.9:6 Deadzje en ferneatigje de âlde mannen, de jonges, de jongfammen, de bern en de froulju; mar net benaderje immen dy't it teken op him hat; en begjin mei myn hillichdom! Se begûnen mei de âldsten dy't foar it hûs wiene.

Eze.9:7 En hy sei tsjin hjar: Meitsje it hûs ûnrein en folje de foarhôven mei deade; Kom út!... Hja gongen út en sloegen yn 'e stêd.

Eze.9:8 Doe't se sloegen, en ik noch bleau, foel ik op myn oantlit, en rôp: Och! Heare Heare, sille jo alles dat oerbliuwt fan Israel ferneatigje troch jo grime oer Jeruzalem út te jitten?

Eze.9:9 En hy sei tsjin my: De ûngerjuchthheit fen it hûs fen Israël en fen Juda is great, tige great; it lân is fol moard, de stêd is fol ûnrjocht, hwent hja sizze: De Heare hat it lân forlitten, de Heare sjocht neat.

Eze.9:10 Ek sil ik gjin meilijen hawwe en gjin genede hawwe; Ik sil har wurken op har holle bringe.

Eze.9:11 En sjuch, de man klaaid yn linnen, en mei in skriuwta yn syn gurd, joech dit antwurd: Ik haw dien lyk as jo my gebean hawwe. »

Net elkenien dy't fermoarde wurdt om religieuze redenen is in martler foar it leauwe. D'r binne yn dizze kategory in protte fanatici klear om har libben te jaan, mooglik foar har religy, mar ek foar elke politike of oare ideology. De wiere martler fan it leauwe is, earst, en eksklusyf, yn Jezus Kristus. Dan, it is needsaaklikerwize in útkarde waans libben oanbean yn offer is allinnich noflik foar de skepper God, as syn dea waard foarôfgien troch in libben oerienkomt mei syn iepenbiere easken foar syn tiid.

Lit ús no fine, yn it tema fan 'e " ^{6e} *trompet* " de evocation fan de morele kontekst fan de tiden nei de oarloch.

De ûnberou fan oerlibbenen

Yn tsjinstelling ta wat de measte minsken tinke en bang binne, sa destruktif as se binne, sille kearnwapens it minskdom net ferneatigje; om't " *oerlibbenen* " sille bliuwe nei it ein fan it konflikt. Oangeande oarloegen sei Jezus

yn Matt.24:6: “ *Jo sille hearre fan oarloggen en geroften fan oarloggen: wês foarsichtich dat jo net yn 'e problemen binne, want dizze dingen moatte barre. Mar dat sil noch net de ein wêze.* »De ferneatiging fan it minskdom sil te tankjen wêze oan 'e aksje fan' e skepper God nei syn glorieuze weromkomst yn 'e persoan fan Jezus Kristus. Want de oerlibbenen moatte ûnderwurpen wurde oan in lêste test fan it leauwen. Sûnt 1945, de datum fan it earste gebrûk fan atoomwapens, binne mear as twatûzen eksploazjes útfierd foar tests troch de ierdske machten dy't se hawwe; it is wier, opienfolgjend, oer in tiidslingte fan 75 jier en de ierde is ûnbidich, hoewol beheind, it ferneart en stipet de klappen dy't it minskdom derop ta docht. Yn 'e kommende kearnarloch, krekt oarsom, sille mannichte eksploazjes yn in koarte perioade plakfine en de fersprieding fan radioaktiviteit sil it fuortsetten fan it libben op ierde ûnmooglik meitsje. Troch syn weromkomst sil de godlike Kristus in ein meitsje oan it lijen fan it stjerrende opstannige minskdom.

Vers 20: " *De rest fan 'e manlju dy't net waarden fermoarde troch dizze pleagen, bekearen net fan' e wurken fan har hannen, om gjin demoanen te oanbidden, en ôfgoaden fan goud, sulver, brûns, stien en hout, dy't net sjen kinne, noch hearre, noch rinne;* »

Yn fers 20 profetearret de Geast de ferhurding fan 'e oerlibjende folken. " *Oare manlju dy't net waarden fermoarde troch dizze pleagen, hawwe gjin berou fan 'e wurken fan har hannen.* " De " *twadde wee* " oankundige yn 'e tiid fan it ryk foarmet yndie in godlike " *pest* ", *mar it giet foar de " lêste sân* " dy't sille falle op skuldige sûnders, nei it ein fan 'e genede perioade fan Ieb 15. It is noch altyd nedich om ús hjir te herinnerjen dat dizze " *pleagen* " allegear de Romeinske agresje bestraffen tsjin 'e oarder fan' e tiid makke troch de Almachtige Skepper God.

"... *se hâlde net op fan it oanbidden fan demoanen, en ôfgoaden fan goud, sulver, brûns, stien en hout, dy't net sjen kinne, noch hearre, noch rinne.* "

Yn dizze opsomming rjochtet de Geast de kultyske bylden fan it katolike leauwen dy't objekten binne fan oanbidding fan 'e kant fan' e oanhingers fan dizze ôfgoadyske religy. Dizze bylden fertsjinwurdigje earst de "faam Maria", en efter har, yn grutte oantallen, min of mear anonime hilligen, om't it elkenien in protte frijheid lit om har favorite hillige te kiezen. De grutte merk is iepen 24 oeren deis. Wy biede pads foar alle oksels, yn alle stilen en maten. En dit soarte fan praktyk yritearret benammen dejinge dy't te lijen hat oan it krús fan Golgotha; ek, syn wraak sil wêze ferskriklik. En al, nei't hy yn 2018 oan syn keazen amtners bekend makke hie syn machtige en glorieuze weromkomst foar it jier 2030, fan 2019, sloech hy de sûnders fan 'e ierde mei in deadlik besmetlik firus. Dit is mar in hiel lyts teken fan syn grime te kommen, mar hy hat al de effektiviteit oan syn kant, om't wy al skuldich him in ekonomyske ruïne sûnder precedent yn 'e skiednis fan' e oarspronklike West. En as se ferwoaste binne, stride folken, dan fjochtsje en fjochtsje.

De smaad oansprutsen troch God is des te mear rjochtfearde om't yn 'e ferskinning fan Jezus Kristus, de wiere God kaam yn it fleis, ûnder minsken en dêr as ien fan harren, hy "seach, hearde, en merk", yn tsjinstelling ta skildere of *foarme* ôfgoaden dy't dat net kinne.

Vers 21: " *En se bekeare har net fan har moarden, noch fan har tsjoenerij, noch fan har hoerij, noch fan har stellerijen.* »

Mei fers 21 slút it tema. Troch " *har moarden* " op te roppen, ferbyldet de Geast de deadlike sneinswet dy't úteinlik de dea sil fereaskje fan trouwe waarnimmers fan 'e hillige sabbat hillige troch God. Troch it oanheljen fan " *har betoveringen* ", rjochtet er him op 'e katolike massa's eare troch dyjingen dy't syn "snein" rjochtfeardigje, dizze falske dei fan 'e Hear en autentike heidenske "dei fan 'e sinne". Troch " *har ûnnoazens* " te betinken, wiist de Geast it protestantske leauwe oan as erfgenamt fan 'e katolike " *hoerij* " fan 'e falske " *profete Izebel* " fan Iepenbiering 2:20. En troch harren " *har stellerijen* " ta te rekkenjen, suggerearret er de geastlike stellerijen dy't earst begien binne tsjin Jezus Kristus, sels, fan wa't, neffens Dan.8:11, de pauslike kening "it ivige" prysterskip en syn legitime titel *naam* . rjochtfeardige út " *Head fan 'e Gearkomste* ," út Ef.5:23; mar ek, syn folchoarder fan " *tiid en syn wet* ", neffens Dan.7:25. Dizze heechgeastlike ynterpretaasjes slute gewoane letterlike tapassingen net út, mar geane der fier boppe út yn it oardiel fan God en de gefolgen derfan foar de skuldige auteurs.

Iepenbiering 10: it lytse iepen boek

Weromkommen fan Kristus en straf fan 'e rebellen

It lytse iepen boekje en de gefolgen dêrfan

Weromkommen fan Kristus oan 'e ein fan' e fjirde Advintistyske wachtsjen

Vers 1: " *Ik seach in oare machtige ingel delkomme út 'e himel, omsletten yn in wolk; boppe syn holle wie de reinbôge, en syn gesicht wie as de sinne, en syn fuotten as fjoerstiennen.* »

Haadstik 10 befêstiget gewoan de geastlike situaasje dy't oant dat punt fêststeld is. Kristus ferskynt ûnder it aspekt fan 'e God fan' e hillige godlike alliânsje, ûnder it byld fan 'e "reinbôge" jûn nei de oerstreaming oan Noach en syn neiteam. It wie in teken fan Gods belofte om noait wer it libben op ierde te ferneatigjen mei streamwetter. God sil syn belofte hâlde, mar troch de mûle fan Petrus kundige er oan dat de ierde no " *reservearre is foar fjoer* "; in oerstreaming fan fjoer. It ding sil allinich folbrocht wurde foar it lêste oardiel fan it sânde millennium. Fjoer is lykwols net klear mei it ferneatigjen fan libbens, om't it in wapen is dat God al brûkt hat tsjin 'e stêden fan 'e delling fan Sodom en Gomorra. Yn dit hjoeddeistige haadstik yllustrearret de Geast koart de barrens nei de " *6e trompet* ." It haadstik iepenet mei it byld fan 'e hearlike weromkomst fan 'e wrekende Kristus.

De profesije folslein ûnfersegele

Fers 2: " Hy hie *in lyts iepen boek* yn 'e hân . Hy sette syn rjochterfoet op 'e sé, en syn lofterfoet op 'e ierde; »

Fan it begjin fan it boek, neffens Iepenbiering 1:16, komt Jezus om te fjochtsjen tsjin de oanbidders fan 'e godlike " *sinne* ". De rol fan symboalen wurdt dúdliker: " *syn gesicht wie as de sinne* " en wat sil der wurde fan syn fijannen, de oanbidders fan 'e " *sinne* "? Antwurd: syn stappen, en wee harren! Want " *syn fuotten binne as pylders fan fjoer* ". Dit fers fan 'e Bibel sil dan folbrocht wurde: " *Sit oan myn rjochterhân oant Ik dyn fijannen meitsje dyn fuotbank* (Psa.110:1; Matt.22:44)". Har skuld fergrutte troch it feit dat Jezus foar syn weromkommen " *it lytse boek* " fan 'e Iepenbiering iepene troch, sûnt 1844, it " *sânde segel* " te ûntsegeljen, dat it noch sletten hold yn Iep.5:1 oant 7. Tusken 1844 en 2030, it jier fan 'e kontekst besprutsen yn dit haadstik 10, is it begryp en de betsjutting fan 'e sabbat yn folslein ljocht evoluearre. Ek binne de manlju fan dit tiidrek sûnder ekskus as se kieze om him net te earjen. It " *lytse boek* " waard doe " *iepene* " troch de Hillige Geast fan Kristus en de *sinne*oanbidders hiene der neat mei te krijen. Yn fers 2 wurdt har lot yllustrearre. Om de betsjutting te begripen fan 'e symboalen " *see en lân* " fûn yn dit fers, moatte wy Iepenbiering 13 studearje wêryn God se ferbynt mei twa geastlike " *beesten* " dy't sille ferskine yn 'e 2000 jier fan 'e kristlike tiid. It earste " *beest, dat opkomt út 'e see* ", symbolisearret it ûnminsklike, dus bistiale, rezjym fan 'e koalysje fan boargerlike en religieuze machten, yn har earste histoaryske foarm fan monargyen en roomsk-katolike paus. Dizze monargyen wurde symbolisearre troch de " *tsien hoarnen* " dy't ferbûn binne mei it symboal dat Rome yn Dan.7 oantsjut troch " *de lytse hoarn* " en Ieb.12, 13 en 17 troch " *de sân koppen* ". Dit " *beest* ", neffens it oardiel fan godlike wearden, toant de symboalen oanhelle yn Daniël 7: de foargonger riken fan it Romeinske ryk, yn omkearde folchoarder fan dat fan Dan.7: leopard, bear, *liuw* . " *It bist* " is dus sels it Romeinske meunster fan Dan.7:7. Mar hjir, yn

Iepenbiering 13, wurdt it symboal fan 'e pauslike " *lytse hoarn* ", dy't de " *tsien hoarnen* " opfolget, ferfongen troch dat fan 'e " *sân koppen* " fan 'e Romeinske identiteit. En de Geast rekkenet him " *godslastering* ", dat is, religieuze leagens. De oanwêzigens fan " *kroanen* " op 'e " *tsien hoarnen* " jout de tiid oan dat de " *tsien hoarnen* " fan Dan.7:24 yn it regear kamen. It is dêrom ek de tiid dat de " *lytse hoarn* " of " *oare kening* " sels aktyf is. " *It bist* " identifisearre, it ferfolch kundiget syn takomst oan. Se sil " *in tiid, kear (2 kear) en in heale tiid* frij hannelje ". Dizze útdrukking jout 3 en in heal profetyske jierren oan, of 1260 echte jierren, yn Dan.7:25 en Rev.12:14; wy fine it yn 'e foarm fan " *1260 dagen* "-jierren of profetysk " *42 moannen* " yn Ieb.11:2-3, 12:6 en Rev.13:5. Mar yn fers 3 fan dit haadstik 13 kundiget de Geast oan dat se slein wurde sil en " *as oan 'e dea ferwûne* ", krekt troch it Frânske ateïsme tusken 1789 en 1798. En mei tank oan it Konkordaat fan Napoleon I " *sil har deadlike wûne wêze genêzen* ." Sa kinne dejingen dy't de godlike wierheid net hâlde, kinne trochgean mei eare fan 'e leagens dy't de siel en it lichem deadzje.

sil in byld ferskine fan it earste " *beest dat út 'e see kaam* ". Dit nije bist wurdt ûnderskieden troch it feit dat dizze kear sil " *opkomme út 'e ierde* ". Fertrouwe op it byld fan Genesis, dêr't " *de ierde* " komt út 'e " *see* ", subtyl, de Geast fertelt ús dat dit twadde " *beest* " kaam út de earste, dus oanwizen fan de saneamde katolike tsjerke herfoarme; kreative definysje fan it protestantsk grifformearde leauwen. Yn 2021 fertsjintwurdiget it al de grutste militêre macht op planeet ierde en is in autoriteit sûnt syn oerwinning tsjin Japan en Nazi-Dútslân yn 1944-45. Dit is fansels de FS, oarspronklik benammen protestantsk, mar hjoeddedei foar in grut part katolyk, troch de sterke Hispanyske emigraasje dy't wolkom hjitten is. Troch him te beskuldigen fan it meitsjen fan " *it earste bist oanbidding yn syn oanwêzigens* ", ferkent de Geast syn erfskip fan Romeinske snein. Dit lit sjen dat religieuze labels misleidend binne. It moderne protestantske leauwe is sa hechte oan dit Romeinske erfgoed dat it sa fier gean sil om in binende wet út te kundigen, wêrtroch sneinsrêst ferplichte wurdt ûnder straf fan sanksjes: in kommersjele boycot yn earste ynstânsje, en in deastraf, úteinlik. . Snein wurdt oanwiisd as it " *teken* " fan it gesach fan *it Romeinske "beest"* , it earste " *beest* ". En it nûmer " *666* " is de som krigen mei de letters fan 'e titel "VICARIVS FILII DEI", wat de Geast neamt " *it nûmer fan it bist* ". Doch de wiskunde, it nûmer is der:

VICIVILIII

$$5 + 1 + 100 + 1 + 5 = 112 + 1 + 50 + 1 + 1 = 53 + 500 + 1 = 501$$

$$112 + 53 + 501 = 666$$

In wichtige ferdúdling : it teken wurdt allinich ûntfongen " *op 'e hân* " of " *op 'e foarholle* " foar safier't " *de hân* " it wurk symbolisearret, de aksje, en " *de foarholle* " oantsjut de persoanlike wil fan elk skepsel frij fan har karren lykas Ezé.3:8 fertelt ús: " *Ik sil dyn foarholle ferhurde sadat jo tsjin harren foarholle* ".

Hjir binne dúdlik identifisearre de takomst " *fuotstoelen* " fan Jezus Kristus, de Just Divine Judge. En subtyl, troch de prioriteit " *rjochter foet* " of de " *lofter foet* " oan te jaan, jout de Geast oan wa't hy as skuldiger beskôget. De baarnende " *rjochter foet* " is foar it Romeinske pauslike katolike leauwen dêr't

God it ferjitten *fan it bloed fan " allegear dy't op ierde fermoarde binne ,"* neffens Rev.18:24 taskriuw. Syn prioriteit foar likens is dêrom fertsjinne. Dan, like skuldich, om't it op syn beurt it neimakke hat, troch it "*byld*" te meitsjen fan it earste katolike "*beest*", ûntfangt it protestantske leauwe, neamd "*de ierde*", it fjoer fan 'e "*lofterfoet*" fan Jezus-Kristus, dy't sa wreekt it bloed fan 'e lêste keazen hilligen dy't fergetten wurde soe sûnder syn rêdend yngripen.

Vers 3: "*En hy rôp mei in lûde stim, lykas in liuw raast. Doe't er rôp, sprieken de sân tongers har stimmen út.* »

It geheim ferburgen of fersegele yn fersen 4 oant 7, ferkundige troch "*de stim fan 'e sân tongers*" is no iepenbiere. "*De stim*" fan God wurdt dus fergelike mei it lûd fan "*tonger*" ferbûn mei it nûmer "*sân*" dat symbolisearret syn hilliging. Dizze stim proklamearret in berjocht dat lang ferburgen en negearre is troch manlju. Dit is it jier fan it weromkommen yn gloarje fan ús godlike en ferhevene Hear Jezus Kristus. De datum waard iepenbiere oan har keazen amtners yn 2018; Dit is de maitiid fan 2030, wêryn, sûnt de fersoeningsdea fan Jezus op 3, 30 april, it tredde tredde fan 2000 jier fan 'e 6000 jier programmearre troch God foar syn seleksje fan útkarden sil einigje.

Vers 4: "*En doe't de sân tongers har stimmen útsprutsen, gong ik te skriuwen; en ik hearde in stimme út 'e himel sizzen: Segelje wat de sân tongers spritsen hawwe, en skriuw it net.* »

Yn dizze sêne hat God twa doelen. De earste is dat syn útkarden witte moatte dat God yndie in tiid foar it ein fan 'e wrâld oansteld hat; it is net wier ferburgen, om't it hinget fan ús leauwen yn it programma fan 'e 6000 jier profetearre troch de seis profane dagen fan ús wiken. It twadde doel is om it sykjen nei dizze datum te ûntmoedigjen oant de tiid dat it sels de wei iepenet nei begryp. Dit waard berikt, foar elk fan 'e trije Advintistyske tests dy't nuttich binne foar it screenen en selektarjen fan 'e útkarden fûn weardich om te profitearjen fan 'e ivige gerjochtichheid oanbean troch Jezus Kristus, yn 1843, 1844 en 1994.

Vers 5: "*En de ingel, dy't ik stean seach op 'e see en op 'e ierde, tilde syn rjochterhân op nei de himel,* "

Yn dizze hâlding fan 'e grutte oerwinnende rjochter, syn fuotten op syn fijannen pleatst, sil Jezus Kristus in plechtige eed formulearje dy't him godlik bynt.

Vers 6: "*En swarde by Him dy't libbet foar ivich en ivich, dy't de himel en de dingen dêryn skepen hat, de ierde en de dingen dêryn, en de see en de dingen dêryn, dat hy 'd'r mear tiid wêze soe ,'*

De eed fan Jezus Kristus wurdt makke yn 'e namme fan 'e skepper God en it is rjochte oan syn útkarden dy't earje de oarder fan 'e earste ingel fan Rev.14:7; dit, troch troch har hearrigens har "*eangst*" foar God te demonstrearjen, troch syn fjirde gebod te observearjen, dat syn kreatyf died gloarje jout. De útspraak "*dat der gjin tiid mear wêze soe*" befêstiget dat God yn syn programma de trije idele Advintistyske ferwachtings fan 1843, 1844 en 1994 pland hie. Want wylst se idel wiene, wiene har gefolgen foar dyjingen dy't se ûnderfûnen, dramatysk en geastlik stjerlik of, foar de útkarden, oarsaken fan har segen en har hilliging troch God.

Oankundiging fan it 3e ^{grutte} ûngelok profetearre yn Rev.8:13.

Vers 7: " *Mar yn 'e dagen fan' e stim fan 'e sânde ingel, as hy (de trompet) klinkt, soe it mystearje fan God folbrocht wurde, lykas hy oan syn tsjinstfeinten de profeten oankundige.* »

De tiid foar it bouwen fan profetyske datums is foarby. Dejingen dy't waarden fêststeld troch de profetearre gegevens hawwe folbrocht harren rol, om te testen, opienfolgjend, it leauwen fan de protestanten yn 1843-44, en dat fan de Advintisten yn 1994. Der sille dêrom tenei gjin falske datums mear, gjin falske ferwachtings mear ; it nijs, inisjearre sûnt 2018, sil goed wêze, en de útkarden sille, foar har heil, it lûd fan 'e " *sânde trompet* " hearre dy't de yntervinsje fan 'e Kristus fan godlike gerjochthichheid sil markearje; de tiid doe't neffens Iep.11:15: " *it keninkryk fan 'e wrâld wurdt oerlevere oan ús Hear en oan syn Kristus* ", en dêrom nommen út 'e duvel.

De gefolgen en tiden fan it profetyske ministearje

Vers 8: " *En de stim dy't ik út 'e himel hearde, spruts wer ta my, en sei: Gean, nim it lytse boek iepen yn 'e hân fan 'e ingel dy't op 'e see en op 'e ierde stiet.* »

Fersen 8 oant 11 yllustrearje de ûnderfining fan 'e missy fan 'e tsjinstfeint belêste mei it presintearjen fan 'e kodearre profesije yn gewoane taal.

Vers 9: " *En ik gong nei de ingel, en fertelde him om my it lytse boek te jaan. En hy sei tsjin my: Nim it en slik it; it scil dyn binnenste bitter wêze, mar yn dyn mûle scil it swiet wêze as hunich.* ".

As earste, " *de pine fan 'e darm* " ferbyldzje hiel goed it lijen en ellinde feroarsake troch de ôfwizing fan it foarstelde ljocht fan 'e kant fan opstannige kristenen. Dizze lijen sille har hichte berikke foar de lêste test fan it leauwen, yn 'e tiid fan' e sneinswet, wêr't it libben fan 'e útkarden mei de dea bedrige wurde. Om't oant it ein, it ljocht en syn depositaries sille wurde bestriden troch de duvel en syn himelske en ierdske demoanen, bewuste of ûnbewuste bûnsmaten fan dizze "Destroyer", " *de Abaddon of Apollyon* " fan Rev.9:11. " *De swietens fan huning* " ferbyldet ek perfekt it lok fan it begripen fan 'e mystearjes fan God dy't hy dielt mei syn wiere útkarden dy't toarst nei wierheid. Gjinn oar produkt op ierde konsintrearret syn natuerlik swiete swietens lykas it. Normaal wurdearje en sykje minsken dizze swiete smaak dy't har noflik is. Ek de útkarde fan Kristus siket yn God de swietens fan in leafde en freedsume relaasje lykas syn ynstruksjes.

Troch syn iepenbiering "Apokalyps" (= Iepenbiering) " *de swietens fan huning* " te jaan, fergeliket de Geast fan God it mei " *it himelske manna* " dat " *de smaak fan huning* " hie en dat de Hebreërs yn 'e woastyn fiedde. 40 jier foarôfgeand oan harren yngong yn it beloofde lân nommen fan 'e Kanaäniten. Krekt sa't in Hebrius net oerlibje koe sûnder dit " *manna* " te konsumearjen, sûnt 1994, it ein fan 'e " *fiif moannen* " profetearre yn Rev.9:5-10, oerlibbet it Advintistyske leauwen allinich troch harsels te fieden fan dizze lêste profetyske geastlike " *iten* " (Matt.24:45) " *taret op 'e kreative tiid fan 'e hearlike komst*" fan Jezus Kristus. Dizze lear dy't de God fan 'e wierheid my jout om allinich te realisearjen op dizze sabbatmoarn op' e 4e ^{oere} fan 16 jannewaris 2021 (mar 2026 foar God) soe nuttich west hawwe om dejinge te beantwurdzjen dy't my ien dei

frege oer de stúdzje fan profetieën " Wat is der foar my?" » It antwurd fan Jezus is koart en ienfâldich: geastlik libben om te ûntkommen oan geastlike dea. As de Geast net it byld fan in " *koek* " opnimt , mar allinich " *de swietens fan huning* ", is it om't it fysike libben fan 'e Hebrieusk dwaande wie mei dit " *manna* " iten. Oangeande Iepenbiering is iten allinich foar de geast fan 'e útkarden. Mar yn dizze ferliking blykt it needsaaklik, ûnmisber en easke troch de libbene God as betingst foar it behâld fan geastlik libben. En dizze eask makket sin, om't God dit iten net tariede om te negearjen en te ferachtsjen troch syn tsjinstfeinten fan 'e lêste dagen. It foarmet it meast hillige elemint sûnt it offer fan Jezus Kristus en de lêste foarm en definitive ferfolling fan it Hillige Nachtmiel"; Jezus joech syn útkarden foar iten, syn lichem en syn profetyske ynstruksje.

Vers 10: " *Ik naam de lytse boekrol út 'e hân fan 'e ingel en slokte it; it wie yn myn mûle swiet as hunich, mar doe't ik it opslokte hie, waerd myn binnenste fol mei bitterens.* »

Yn 'e belibbe ûnderfining ûntduts de tsjinstfeint yn iensumens, it skitterende ljocht dat troch Jezus profetearre, en hy fûn eins earst " *de swietens fan huning* ", in noflik genot te fergelykjen mei de swiete swietens fan huning. Mar de kjeld sjen litten troch de Advintistyske leden en leararen oan wa't ik woe presintearje it produsearre yn myn lichem autentike abdominal pine neamd kolitis. Dat ik tsjûgje fan 'e geastlike en letterlike ferfolling fan dizze dingen.

In oare ferklearring giet lykwols oer it lêste tiidrek dêr't it profetyske ljocht yn ferljochte wurdt. It begjint yn in tiid fan frede, mar sil einige yn in tiid fan oarloch en moardzjende terreur. Dan.12:1 profetearre it as " *in tiid fan benaudens, sa't net west hat sûnt de folken begûnen oant dizze tiid* "; dit is genôch om " *pine yn 'e darm* " te feroarsaakjen. Benammen om't wy yn Klaagl.1:20 lêze: " *Heare, sjoch nei myn need! Myn binnenste siedt, myn hert is yn my oerstjoer, om't ik opstannich west haw. Bûten hat it swurd syn ferneatiging oanrjochte, binnen de dea.* » Ek yn Jer.4:19: " *Myn yngewanten ! Myn binnenste : ik lije yn myn hert, myn hert slacht, ik kin net swije; want do hearst, myn siele, it lûd fan de trompet, de kriichsgjalp .* »De bitterens fan 'e " *inners* " lûkt in ferliking tusken de lêste Advintistyske missy en dat dy't oan 'e profeet Jeremia waard tawiisd. Yn beide ûnderfiningen wurkje de keazen amtners yn 'e ambiente fijannigens fan' e opstannige hearskers fan har tiid. Jeremia en de lêste wiere Advintisten ferkenne de sûnden begien troch de boargerlike en religieuze liederen fan har tiid en dêrby wurdt de grime fan 'e skuldige tsjin har keard, oant it ein fan 'e wrâld markearre troch it weromkommen yn' e gloarje fan Jezus Kristus, de " *Kening der keningen en Hear der hearen* " fan Ieb.19:16.

De ein fan in earste diel fan 'e Iepenbiering

Yn dit earste diel fûnen wy de prolooch en de trije parallelle tema's, de Brieven rjochte oan 'e ingels fan 'e sân Tsjerken, de sân segels of tekens fan 'e tiid, en de seis trompetten of warskôgingsstraffen opwekke troch de fergrieming fan God.

Vers 11: " *En se seine tsjin my: Jo moatte wer profetearje oer in protte folken, en folken, en tongen en keningen. »*

Fers 11 befêstiget de folsleine dekking fan 'e lêste 2000 fan' e 6000 jier fan Gods taret programma. Oankommend op 'e tiid fan' e glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus, sil de oprop fan 'e profesije it oersjoch fan' e kristlike tiid yn haadstik 11 opnij opnimme ûnder in oar tema: "Jo moatte wer profetearje oer in protte folken, folken, tongen en keningen ."

Iepening fan it twadde diel fan 'e Iepenbiering

Yn dit twadde diel, yn parallel oersjoch fan it kristlike tiidrek, sil de Geast wichtige eveneminten rjochtsje dy't al neamd binne yn it earste diel fan it boek, mar hjir, yn it twadde diel, sil hy ús syn oardiel op in mear ûntwikkele manier iepenbierje oer elk fan dizze tema's. Hjir wer sil elk haadstik ferskillende, mar altyd komplementêre symboalen en bylden brûke. It is troch de groepearring fan al dizze learingen dat de profesije de rjochte ûnderwerpen identifisearret. Sûnt it boek fan Daniël is dit prinsipe fan paralleling fan 'e haadstikken fan' e profesijen tapast troch de Iepenbierende Geast, lykas jo kinne sjen.

Iepenbiering 11, 12 en 13

Dizze trije haadstikken behannelje parallel de tiid fan it kristlike tiidrek, smyt ljocht op ferskate foarfallen, mar dy't altyd tige oanfolling bliuwe. Ik sil de tema's gearfetsje, dan yn detail.

Iepenbiering 11

Pauslik regear - Nasjonale ateïsme - De sânde trompet

Fersen 1 oant 2: It 1260-jierrige regear fan 'e katolike pauslike falske profeet: De ferfolger.

Fersen 3 oant 6: tidens dizze yntolerante en ferfolgjende regearing sille " *de twa tsjûgen* " fan God, de hillige Skriften fan 'e twa ferbûnen, wurde troffen en ferfolge, troch " *it beest* ", de Romeinske religieuze koalysje ferbûn mei de monargyen fan Jeropa Westlik .

Fersen 7 oant 13 hawwe as ûnderwerp " *it bist dat opkomt út 'e ôfgrûn* " of, de "Frânske Revolúsje" en har nasjonaal ateïsme dat foar it earst yn 'e skiednis fan 'e minskheid ferskynt.

Fersen 15 oant 19 sille as tema in dielûntwikkeling fan 'e " *sânde trompet* " hawwe.

De rol fan pauslike regearing

Vers 1: " *En se joegen my in reed as in stêf, sizzende: Kom oerein en mijt de timpel fan God, it alter en dejingen dy't dêr oanbidde.* »

De rjochte tiid is in tiid fan straf iepenbiere troch it wurd " *roede* ". De straf is rjochtfearde " *fanwege sânde* " boargerlik restaurearre sûnt 321 en religieus sûnt 538. Sûnt dizze twadde datum is sânde oplein troch it pauslike rezjym dat hjir symbolisearre wurdt troch "it reed " dat " *de falske profeet dy't leagens leart* " oantsjut yn Jesaja. .9:13-14. Dit berjocht ferbyldet dat fan Dan.8:12: " *it leger waard oerjûn mei it ivige fanwegen sânde* ", wêryn " *it leger* " de Kristlike Gearkomst oantsjut, " *de ivige* ", it preesterskip fan Jezus ôfnommen troch de pauslik rezjym, en " *sânde* ", it ferlitten fan 'e sabbat sûnt 321. Dit is mar in werhelling fan in berjocht werhelle in protte kearen yn ferskillende aspekten en symboalen. It befêstiget de bestraffende rol dy't God joech oan 'e oprjochting fan it Romeinske pauslike rezjym. It tiidwurd " *mjitte* " betsjut "rjochter". Straf is dêrom it gefolch fan Gods oardiel tsjin " *de timpel*". *fan God* ", de kollektive Gearkomste fan Kristus, *it "alter* " symboal fan it krús fan syn offer, en " *de jingen dy't dêr oanbidde* ", nammentlik de kristenen dy't syn heil opeaskje.

Vers 2: " *Mar it bûtenste foarhûf fan 'e timpel, lit it bûten, en mijt it net; hwent it is de heidenen jûn, en hja scille de hillige stêd twa en fjirtich moanne ûnder de foetten fortrape.* »

It wichtige wurd yn dit fers is " *bûten* ." It allinnich jout it oerflakkige leauwen fan it oanbelangjende Roomsk-Katolisisme oan yn it byld fan syn regear fan 1260 deijierren dat hjir presintearre wurdt as " *42 moannen* ". " *It byld fan 'e hillige stêd* " fan 'e wiere útkarde " *sil ûnder de foetten fertrape wurde troch de folken* " ferbûn mei it pauslike despootrezjym of de keningen fan Jeropeeske keninkriken " *dy't oerhoer pleage mei* " de katolike " *Izebel* " tidens har lange yntolerante regearing fan 1260 echte jierren tusken 538 en 1798. Yn dit fers markearret God it ferskil tusken wier en falsk leauwen troch te betrouwen op de symbolyk fan it Hebrieuske hillichdom: de tabernakel fan Mozes en de timpel boud troch Salomo. Wy fine yn beide gefallen, oan ' *e rjochtbank, bûten de timpel* , fleislke religieuze riten: it offeralter en it waskgebiet. Wiere geastlike hilligens wurdt fûn yn 'e timpel: yn it hillige plak dêr't der binne: de kandelaar mei sân lampen, de tafel fan 'e 12 skoubreaden, en it alter fan 'e reekoffer pleatst foar it foarkleed dat it hillichste plak ferberget, byld fan 'e himel dêr't God sit op syn keninklike troan. De oprjochtens fan kandidaten foar kristlik heil is allinich bekend by God, en op ierde wurdt it minskdom ferrifele troch de " *eksterne* " gevelreligy dy't it roomsk-katolike leauwe earst yn 'e skiednis fan 'e kristlike religy fan ús tiidrek fertsjintwurdiget.

De Hillige Bibel, it wurd fan God, ferfolge

Fers 3: " *Ik sil myn twa tsjûgen macht jaan om te profetearjen, klaaid yn sak, tûzen twahûndert en sechtich dagen.* »

Tidens dit lange regear befêstige hjir yn 'e foarm " *1260 dagen* ", de Bibel symbolisearre troch de " *twa tsjûgen* " sil foar in part negearre wurde oant de tiid fan de Reformaasje doe't it sels wurdt ferfolge troch de katolike kompetysjes geunstich foar de pausen dy't se stypje mei swurden . It byld " *beklaaid yn sek* " jout in tastân fan ellinde oan dy't de Bibel trochhâldt oant 1798. Om't oan 'e ein fan dizze perioade it Frânske revolúsjonêre ateïsme it op iepenbiere plakken sil ferbaarne, ek besykje it te ferneatigjen, it folslein ferdwine te meitsjen.

Vers 4: " *Dit binne de twa olivebeammen en de twa kandelaars dy't stean foar de Hear fan 'e ierde.* »

Dizze " *twa olivebeammen en twa kandelaars* " binne de symboalen fan 'e twa opienfolgjende alliânsjes dy't God hat organisearre yn syn heilsplan. Twa opienfolgjende religieuze dispensaasjes dy't syn Geast drage, waans neilittenskip de Bibel en syn teksten fan 'e twa alliânsjes is. It projekt fan 'e twa alliânsjes waard profetearre yn Zac.4:11 oant 14, troch " *twa olivebeammen pleatst op 'e rjochter en lofts fan 'e kandler* ". En al, foarôfgeand oan " *de twa tsjûgen* " fan fers 3, sei God oer har yn it tsjûgenis fan Sacharja: " *Dit binne de twa soannen fan oalje dy't steane foar de Hear fan 'e hiele ierde.* » Yn dizze symbolyk betsjut " *oalje* " *de godlike Geast.* " *De kandelaar* " profetearret Jezus Kristus, dy't yn in minsklik lichem it ljocht fan 'e Geast sil bringe yn syn hilliging (= 7) en de kennis derfan ûnder minsken ferspriede, krekt sa't de symboalyske kandelaar ljocht ferspraat troch de oalje te ferbaarnen yn syn " *sân* " fazen.

Opmerking : " *De kandelaar* " mei " *sân* " lampen stiet midden op 'e middelste faas; dit, lykas it midden fan 'e wike, dat makket, de 4e^{dei} fan 'e Peaskewike, de dei wêrop Jezus Kristus troch syn fersoeningsdea " *it offer en it*

offer " ophâlde liet, de religieuze rite Hebrieusk, yn oerienstimming mei de godlik plan profetearre yn Dan.9:27. De sân-lamp " *kandler* " hat dêrom ek in profetysk berjocht.

Fers 5: " *As immen har kwea wol, komt der fjoer út 'e mûle en fortret har fijannen; en as immen har kwea dwaan wol, dan moat er sa deade wurde.* »

Hjir, lykas yn Iepenbiering 13:10, God befêstiget oan syn wiere útkarden syn ferbod om harsels te straffen foar skea oan 'e Bibel en syn oarsaak. It is in aksje dy't er eksklusyf foar himsels reservearret. Evils sille komme út 'e mûle fan 'e skepper God. God identifisearret himsels mei de Bibel dy't wy " *it wurd fan God* " neame, sadat wa't him skea docht, him direkt oanfalt.

Vers 6: " *Se hawwe macht om de himel op te sluten, sadat gjin rein falt yn 'e dagen fan har profesije; en hja hawwe macht om it wetter yn bloed te feroarjen, en de ierde te slaan mei alle soarten fan pleach, as hja mar wolle.* »

De Geast neamt feiten rapportearre yn 'e Bibel. Yn syn tiid krige de profeet Elia fan God dat gjin rein falle soe útsein op syn wurd; foar him krige Mozes fan God de macht om it wetter yn bloed te feroarjen en de ierde te slaan mei 10 pleagen. Dizze bibelske tsjûgenissen binne des te wichtiger om't yn 'e lêste dagen, ferachting foar it skreaune en ynspireare wurd fan God wurdt bestraft troch pleagen fan itselde type, neffens Openb.16.

It nasjonale ateïsme fan 'e Frânske Revolúsje

De tsjustere ljochten

Vers 7: " *As se har tsjûgenis foltôge hawwe, sil it bist dat út 'e djipste opkomt, oarloch tsjin har meitsje, en sil se oerwinne en se deadzje.* »

De Geast iepenbieret ús hjir, in wichtich ding om op te merken; de datum 1793 markearret it ein fan it bibelske tsjûgenis, mar foar wa? Foar syn fijannen fan 'e tiid, dy't de Bibel ferfolge hiene it ôfwizen fan har godlike gesach yn saken fan stipe fan it leauwe; dat is de monarchen, de monargistyske aristokraten, it roomsk-katolike pauslike rezjym en al syn geastliken. Op dizze datum feroardielet God ek de falske protestantske leauwigen dy't yn 'e praktyk al gjin rekken hâlde mei syn lear. Yn Dan.11:34, yn syn oardiel, God tarekkene " *hychelery* " oan harren: " *Yn 'e tiid dat se falle, se sille wurde holpen in bytsje, en in protte sille meidwaan harren yn hypokrisy* . » It is allinich it earste diel fan it tsjûgenis fan 'e Bibel dat foltôge is, om't yn 1843 syn rol in libbensbelang sil werhelje troch de keazen út te noegjen om de Advintistyske profesijen te ûntdekken. De oprjochting fan nasjonaal ateïsme yn Frankryk sil de Bibel rjochtsje en besykje it ferdwine te meitsjen. It oerfloedige bloedige gebrûk fan "syn guillotine" makket it in nij " *beest* " dat, dizze kear, soe " *opkomme út 'e ôfgrûn* ". Troch dizze term ûntliend út it skeppingsferhaal yn Genesis 1:2, herinnert de Geast ús dat as God, syn Skepper, net bestie, gjin libben op ierde ûntwikkele hawwe soe. " *De ôfgrûn* " is it symboal fan 'e ierde dy't fan bewenners ûntslein is, as it " *foarmleas en leech* " is. It wie sa " *yn it begjin* ", neffens Gen.1:2, en it sil sa wer wurde foar " *tûzen jier* ", oan 'e ein fan 'e wrâld, nei de hearlike weromkomst fan Jezus Kristus, dat is it tema dat folget dit yn dit haadstik 11. Dizze ferliking mei de oarspronklike gaos is wol fertsjinne foar in republikeinsk rezjym dat berne is yn politike gaos en de grutste ûnrêst. Om't rebellen manlju witte hoe te ferienigjen om te ferneatigjen, mar se

binne heul ferdiel oer de foarmen dy't moatte wurde jûn oan rekonstruksje. Dit tsjûgenis biedt dan de demonstraasje fan 'e frucht dy't it minskdom drage kin as it folslein fan God ôfsnien is; ûntnommen fan syn foardielige aksje.

Mar troch it " *ôfgrûn* " te neamen, suggerearret de Geast fan 'e skepper God ek de kontekst en de steat fan 'e oarspronklike skepping fan ús ierde. Sadwaande, rjochte op 'e earste dei fan dizze skepping, lit hy ús in ierde sjen dy't yn absolút " *tsjuster* " ferdwûn is, om't God op dat stuit de ierde noch net it ljocht fan in stjer jûn hie. En dit idee ferbynt geastlik dit " *beest dat opkomt út 'e ôfgrûn* " oan it " *fjirde segel* " fan Rev.6:12 beskreaun as in " *sinne swart as in sek* ". De ferbining wurdt ek makke mei de " *4e trompet* " fan Iepenbiering 8:12 beskreaun troch de " *slach fan 'e tredde, fan 'e sinne, fan 'e tredde fan 'e moanne en fan 'e tredde fan 'e stjerren* ". Troch dizze bylden jout de Geast der in bysûnder " **tsjuster** " karakter oan. It is lykwols yn dit aspekt en dizze " **tsjustere** " steat dat Frankryk syn frije tinkers sil ferhearlikje troch har de titel fan " **ferljochting** " te jaan. Wy dan ûnthâlde de wurden fan Jezus Kristus oanhelle yn Matt.6:23: " *mar as dyn each is min, dyn hiele lichem sil wêze yn tsjuster. As dan it ljocht dat yn dy is tsjuster is, hoe grut sil dat tsjuster wêze!* » Sa giet tsjustere frije gedachte yn oarloch tsjin de religieuze geast en dizze nije **libertarian geast** sil útwreidzje oer de tiid en útwreidzje oer de Westerske wrâld ... neamd Christian en it sil behâlde syn kweade ynfloed oant it ein fan 'e wrâld. Mei de Frânske Revolúsje, "tsjuster" fêstige yn ivichheit mei sûnde. Want dêrmei ferskine de boeken skreaun troch de filosofen fan it frije tinken; dy't it ferbynt mei de "sûnde" dy't Grikelân karakterisearret yn 'e profesijen fan Daniël 2-7-8. Dizze nije boeken sille konkurrearje mei de Bibel en slagje om dy, yn enoarme mjitte, te fersmoarjen. De " *oarloch* " oankundige is dêrom boppe alles ideologysk. Nei de revolúsje en nei de Twadde Wrâldoarloch sil dit tsjuster it aspekt fan 'e heechste humanisme nimme kontrastearjend en dus brekke mei de oarspronklike yntolerânsje, mar de ideologyske " *oarloch* " giet troch. Westerske minsken sille ree wêze om alles op te offerjen foar dizze "frijheid". Yn feite, se sille offerje harren folken, harren feiligens, en sille net ûntkomme de dea pland troch God.

Vers 8: " *En har deaden sille wêze op it plein fan 'e grutte stêd, dy't neamd wurdt, yn geastlike sin, Sodom en Egypte, sels wêr't har Hear krusige waard.* »

De oanhelle " *liken* " binne dy fan 'e " *twa tsjûgen* " waans earste oanfallers ek terjochtsteld waarden op it " *plein* " fan deselde " *stêd* ". Dizze " *stêd* " is Parys, en it oanhelle "plak" waard opienfolgjend neamd "plak Louis XIV", "plak Louis XV", "plak de la Révolution", en jout it hjoeddeiske "plak de la Concorde" oan . Ateïsme docht gjin religieuze foarm gjin geunsten. De guillotinearre slachtoffers wurde krekt slein foar har religieuze oansluting. En lykas it berjocht " *4e trompet* " leart, binne de doelen it wiere ljocht (sinne), it falske kollektyf (moanne), en elke yndividuele religieuze boadskipper (stjer). Fierders wurde bepaalde korrupte religieuze foarmen akseptearre op betingst dat se foldogge oan de noarmen fan dominant ateïsme. Guon prysters krije sa de namme "defrocked" yn spot. De Geast fergeliket Parys, de Frânske haadstêd, mei " *Sodom* " en " *Egypte* ". De earste fruchten fan 'e frijheid wiene seksuele eksessen dy't begelaat wurde troch de ôfbraak fan tradisjonele sosjale en famyljekonvinsjes. Dizze ferliking sil oer de tiid tragyske gefolgen hawwe. De Geast fertelt ús dat dizze stêd it lot sil lije fan "

Sodom " en dat fan " *Egypte* ", dat foar God it standertsymboal wurden is fan sûnde en opstân tsjin him. De hjirboppe fêststelde keppeling mei de " Grykske" filosofyske " *sûnde* " oankundige yn Daniël 2-7-8 wurdt hjir befêstige. Om dizze godlike stigmatisaasje fan 'e Grykske sûnde folslein te begripen, lit ús rekken hâlde mei it feit dat, besykje filosofyske wurden te brûken om it Evangeelje oan' e ynwenners fan Atene te presintearjen, de apostel Paulus mislearre en fan it plak ferjage. Dêrom sil filosofysk tinken altyd de fijân fan 'e skepper God bliuwe. Yn 'e rin fan' e tiid en oant syn ein sil dizze stêd neamd "Parys" behâlde, en tsjûgje troch dizze aksjes, fan 'e krektens fan har ferliking mei dizze twa nammen, symboalen fan seksuele en religieuze sûnde. Efter syn namme "Parys", leit it erfgoed fan 'e "Parisii", in wurd wêrfan de Keltyske komôf "dy fan 'e ketel" betsjut, in dramatysk profetyske namme. Yn de Romeinske tiid wie it plak in bolwurk fan heidenske oanbidders fan Isis, de goadinne fan 'e Egyptners, krekt, mar ek, it poadium en synysk byld fan Parys, de soan fan 'e kening fan Troaje, âlde Priamus. Skriuwer fan oerhoer mei de moaie Helena, frou fan 'e Grykske kening Menelaos, hy sil ferantwurdlik wêze foar in oarloch mei Grikelân. Nei in mislearre belegering lutsen de Griken har werom en lieten in enoarm houten hynder op it strân. Tinkend dat it in Grykske god wie, brochten de Trojanen it hynder de stêd yn. En midden yn 'e nacht, doe't de wyn en it feest foarby wiene, kamen Grykske soldaten út 'e hynders en diene de poarten iepen foar de swijend weromkommende Grykske troepen; en alle ynwenners fan 'e stêd waarden fermoarde, fan 'e kening oant it leechste ûnderwerp. Dizze Trojaanske aksje sil it ferlies fan Parys yn 'e lêste dagen feroarsaakje, om't it, negearjen fan' e les, syn flaters sil werhelje troch syn fijannen te ynstallearjen dy't it op har grûngebiet kolonisearre hie. Foardat de namme Parys naam, waard de stêd "Lutèce" neamd, wat "stinkende sompe" betsjut; it hiele programma fan syn tryste lot. De fergeliking mei " *Egypte* " is rjochtfeardige, om't troch it oannimmen fan it republikeinske rezjym Frankryk offisjeel it earste sûndige rezjym yn 'e Westerske wrâld wurdt. Dizze ynterpretaasje sil befêstige wurde yn Rev.17: 3 troch de " *skarlaken* " kleur fan it " *beest* ", byld fan 'e monargyske en republikeinske koalysjes fan' e lêste dagen, boud op it model fan Frankryk. Troch te sizzen: " *ek dêr't harren Hear krusige waard* ", lûkt de Geast de ferliking tusken de ôfwizing fan it kristlike leauwen fan it Frânske ateïsme en de joadske nasjonale ôfwizing fan de Messias Jezus Kristus; om't de twa situaasjes identyk binne en se deselde gefolgen en deselde fruchten fan goddeleaze en ûngerjuchthichheit sille drage. Dizze fergeliking sil trochgean yn 'e fersen dy't folgje.

Troch syn haadstêd " *Egypte* " te neamen, fergeliket God Frankryk mei de Faraos, in typysk model fan minsklik ferset tsjin syn wil. It sil dizze opstannige posysje behâlde oant syn ferneatiging. D'r sil nea berou wêze fan syn kant. Se neamt " *kwea goed en goed kwea* ", se sil de slimste sûnden begaan dy't troch God ferdreaun binne; dit troch "ljochten" te neamen, de "tsjustere" tinkers dy't "syn minskerjochten" stiften, dy't tsjin de rjochten fan God binne. En troch in protte folken sil har model, sels yn 1917, neimakke wurde troch it machtige Ruslân dat it sil ferneatigje mei in atoomskot yn 'e tiid fan' e " *sechste trompet* ", dat is wat syn namme "Parisii" profetearre yn 'e Keltyske taal, dat betsjut "dy yn 'e ketel". Se sil dêrom oant har ein bliuwe net by steat om God te sjen yn 'e besikingen dy't har

sille ruïnearje oant it punt dat se har ferneatigje. Om't hy har rjochte hat en hy sil har net litte litte oant se net mear is.

Vers 9: " *Trije en in heale dei sille manlju út 'e folken, stammen, tongen en folken har deade lichems sjen, en se sille net tastean dat har deade lichems yn in grêflein wurde.* »

Yn Frankryk gongen de minsken yn 1789 yn 'e Revolúsje, en yn 1793 fierden se har kening doe't har keninginne terjochte, beide iepenbier ûnthalze op it grutte sintrale plein fan 'e stêd neamd opfolgjend "Place Louis XV", "Place de la Revolution", en stuit, "place de la Concorde". Troch " *trije en in heale dagen* " ta te skriuwen oan 'e tiid fan' e destruktive aksje, liket de Geast de Slach by Valmy op te nimmen, wêr't yn 1792 de revolúsjonêren konfrontearre en fersloegen de royalistyske legers fan 'e Jeropeeske keninkriken dy't it Republikeinske Frankryk oanfallen, ynklusyf Eastenryk, thús fan keninginne Marie Antoinette's famylje fan komôf. Om de oarsprong fan dizze haat te begripen, moatte wy yn gedachten hâlde dat 1260 jier fan misbrûk fan alle soarten troch de pauslik-keninklike koalysje úteinlik it Frânske folk yrritearre, dat waard eksploitearre, mishannele, ferfolge en folslein ferneatige. De lêste twa regearingen fan Louis Oandacht! De Republyk is net en sil gjin segen wêze foar Frankryk. Se sil oant har ein, yn har fyfde foarm, de flokken fan God drage en sels de flaters begaan dy't har ûndergong feroarsaakje. Dit bloeddorstige rezjym sil, fanôf syn oarsprong, it lân wurde fan "minskerjochten" en humanisme dat úteinlik de skuldige ferdigenje sil en, troch syn ûnrjocht, it slachtoffer sil frustrrearje. Hy sil sels syn fijannen wolkom hjitte en se op syn grûngebiet ynstalleare, nei it slimste, it ferneamde foarbyld fan 'e Trojaanske stêd, ferneamd om de ynfiering fan it houten hynder efterlitten troch de Griken, lykas earder sjoen.

Vers 10: " *En fanwegen harren sille de bewenners fan 'e ierde bliid wêze en bliid wêze, en se sille elkoar kado's stjoere, om't dizze twa profeten de bewenners fan' e ierde pinige.* »

Yn dit fers rjochtet de Geast op 'e tiid wêryn't, lykas gangrene of kanker, it Frânske filosofyske kwea sil propagearje en fersprieden as in pest yn oare westerske folken. ^{It} markearret "it teken fan 'e tiden" mei it " *6e segel* "; dyjinge dêr't de " *sinne swart wurdt as in sek hynstehier* ": it ljocht fan 'e Bibel ferdwynt, fersmoarge troch de filosofyske boeken fan frije tinkers.

Yn geastlik lêzen, yn tsjinstelling ta " *de boargers fan it keninkryk fan 'e himel* ", dy't de útkarden fan Jezus definiearret, " *de bewenners fan 'e ierde* " oanwize Amerikaanske protestanten en mear algemien, minsken dy't rebelje tsjin God en syn wierheid. De minsken fan Jeropeeske en noch mear Amerikaanske keninkriken sjogge nei Frankryk. Dêr ferplettert in folk syn monargy en de katolike kristlike religy dy't de minsken dy't de Bibel lêze, de " *twa tsjûgen* ", bedriget mei de " *pine* " fan syn "hel"; echte " *pinelingen* " dy't lykwols allinich foar it lêste oardiel reservearre binne, om de falske religieuze minsken te ferneatigjen dy't sels dit soarte fan bedriging ferrifeljend brûke, neffens Iepenbiering 14:10-11. Ek bûtenlanners, slachtoffers fan deselde misbrûk bûten Frankryk, hoopje te profitearjen fan dit inisjatyf. Dit, des te mear, om't mei de Frânske stipe ferliend troch Loadewyk XVI, yn 'e wrâld, in pear jier earder, de nije Feriene Steaten fan Noard-Amearika har ûnôfhinklikens fûnen, harsels befrijd

fan 'e oerhearsking fan Ingelân. Frijheid is yn beweging en sil gau in protte minsken winne. As teken fan dizze freonskip, " *se sille inoar kado's stjoere* ". Ien fan dy jeften wie it Frânske kado oan 'e Amerikanen fan it "Statue of Liberty" dat yn 1886 op in eilân tsjinoer New York oprjochte waard. De Amerikanen kearden it gebeart werom troch him in replika oan te bieden dy't, oprjochte yn 1889, yn Parys op in eilân midden yn 'e Seine by de Eiffeltoer leit. God rjochtet him op dit soarte kado dy't it dielen en útwikseljen iepenbieret dy't de flok foarmet fan **oermjittige frijheid** dy't as doel hat om har geastlike wetten te negearjen.

Vers 11: " *En nei de trije en in heale dagen kaam de geast fan it libben fan God yn har, en se stiene op har fuotten; en grutte eangst kaam oer dyjingen dy't se seagen.* »

Op 20 april 1792 waard Frankryk bedrige troch Eastenryk en Prusen en stoarte har kening Loadewyk XVI om op 10 augustus 1792. De revolúsjonêren wûnen de oerwinning by Valmy op 20 septimber 1792. Kening Loadewyk XVI waard op 21 jannewaris 1793 guillotinearre. De diktator Robespierre en syn freonen waarden om beurt guillotinearre op 28 july 1794. De "Konvinsje" waard ferfongen troch de "Directoire" op 25 oktober 1795. De twa "Terrors" fan 1793 en 1794 tegearre duorre mar ien jier. Tusken 20 april 1792 en 25 oktober 1795 fûn ik krekt dizze perioade fan " *trije en in heale dagen* " profetearre of "trije en in heal" echte jier. Mar ik tink dat de doer ek in geastlik boadskip draacht. Dizze perioade stiet foar in heale wike, dy't in allúzje oproppe kin op it ierdske ministearje fan Jezus Kristus dy't krekt "trije en in heale profetyske dagen" duorre en einige mei de dea fan 'e Messias Jezus Kristus. De Geast fergeliket syn aksje mei dy fan 'e Bibel, syn " *twa tsjûgen* ", dy't ek hannele en learde foardat se ferbaarnd waarden op it Place de la Révolution yn Parys. Troch dizze fergeliking is de Bibel, dit leauwen, identifisearre mei Jezus Kristus dy't dêryn wer krusige is en " *trochboarge* " lykas oanjûn yn Iepenbiering 1:7. De floed fan bloedfergieten bedarre it Frânsen folk. Ek nei it útfieren fan syn lieder fan 'e Bloeddorstige Konvinsje, Maximilien Robespierre, en syn freonen Couthon en Saint-Just, stoppe de gearfetting en systematyske eksekúsjes. De Geast fan God wekker de geastlike toarst fan 'e minsken en de praktyk fan religy waard wer legaal, en boppe alles, fergees. De heilende "eangst foar God" is wer ferskynde en belangstelling foar de Bibel is wer manifestearre, mar oant it ein fan 'e wrâld sil it bestriden wurde en konkurrearre troch filosofyske boeken skreaun troch frije tinkers waans Grykske model op 'e foargrûn stiet. syn ferskate foarmen.

Vers 12: " *En se hearden in stim út 'e himel dy't tsjin har sei: Kom hjirhinne; En hja teagen op yn 'e wolk nei de himel; en hjar fijannen seagen hjar.* »

Dizze godlike ferklearring jildt foar de bibelske " *twa tsjûgen* " nei 1798.

De ferliking mei Jezus giet troch, om't it wie dy't syn útkarden seagen (nei de profet Elia) foar har eagen nei de himel opkomme. Mar op syn beurt sille syn útkarden fan 'e lêste tiid op deselde manier hannelje. Har fijannen sille se ek sjen nei de himel opstean yn 'e wolk dêr't Jezus se nei himsels sil lûke. De stipe dy't God jout oan syn saak is itselde, foar Jezus Kristus, syn útkarde, en yn dit ferbân fan 'e Frânske Revolúsje, de Bibel nei 1798 . 1799, Paus Pius VI stoar finzen yn Valence-sur-Rhône, en makke sadwaande, tusken 1843-44 en 1994, in lange

perioade fan frede fan 150 jier profetearre yn 'e foarm fan "fiif moannen" yn Apo.9 : 5 -10 *mooglik* . . De dea fan Loadewyk XVI, it ophâlden fan 'e monargy en de dea fan in finzene paus jouwe in deadlike klap foar de religieuze yntolerânsje fan " *it bist dat út 'e see opkomt* " yn Ib.13:1-3. It Konkordaat fan 'e Directory healet har wûne, mar se profiteart net mear fan 'e ferneatige keninklike stipe, se sil net langer ferfolgje oant de tiid fan 'e ein doe't protestantske yntolerânsje sil ferskine ûnder de namme fan "it bist dat út 'e ierde opkomt" yn Apo 13:11.

Vers 13: " *Op dat oere wie der in grutte ierdbeving, en it tsiende diel fan 'e stêd foel; sân tûzen manlju waarden fermoarde yn dizze ierdbeving, en de oaren waarden kjel en joegen eare oan 'e God fan' e himel.* »

Yn dit tiidrek (*dit oere*) waard, yn geastlike foarm, de " *ierdbeving* " al profetearre troch de ferfolling fan dy fan Lissabon yn 1755, oanbelangjende yn it tema fan it " *sechsde segel* " fan Apo. 6:12. Neffens de Geast fan God ferlear de stêd Parys " *in tsiende* " fan har befolking. Mar in oare betsjutting kin neffens Dan.7:24 en Rev.13:1 oangean, it tsiende diel fan 'e " *tsien hoarnen* " of westerske kristlike keninkriken dy't ûnderwurpen binne oan it roomsk-pauslik katolisisme. Frankryk, troch Rome beskôge as "de âldste dochter" fan 'e Roomsk-Katolike Tsjerke, rekke yn it ateïsme, ûntsloech it har stipe en gie sa fier om syn gesach te ferneatigjen. De 4e ^{trompet} iepenbiere it, " *it tredde diel fan 'e sinne is slein* "; it berjocht " *sân tûzen manlju waarden fermoarde yn dizze ierdbeving* " befêstiget it ding troch te sizzen: in mannichte (*tûzen*) religieuze " *mannen* " (*sân*: religieuze hilliging fan 'e tiid), waarden fermoarde yn dizze maatskiplike politike ierdbeving.

Vers 14: " *De twadde wee is foarby. Sjuch, it tredde wee komt gau* ".

Sa makke it yntinsive fergieten fan bloed de freze foar God opnij, en de "Terror" stoppe, ferfongen troch it ryk fan Napoleon I, ^{de} " *eagle* " dy't de lêste trije " *trompetten* ", trije " *grutte ûngelokken*" oankundige. » foar de ynwenners fan de ierde. Mei't de oankundiging folget op 'e Frânske Revolúsje fan 1789 oant 1798, kin " *it twadde ûngelok* " dat dêroan yn fers 14 wurdt taskreaun, it net direkt oangean. Mar foar de Geast is it de manier om ús te fertellen dat in nije foarm fan 'e Frânske revolúsje sil ferskine krekt foar it weromkommen yn' e gloarje fan Jezus Kristus. Neffens Rev.8:13 giet it " *twadde wee* " lykwols dúdlik oer it tema fan 'e ^{6e} *trompet* fan Iepenbiering 9:13 dy't, krekt, " *deadzje in tredde fan 'e minsken* " foardat Jezus Kristus weromkomt om de ûnrjochtfeardige feroardieling fan syn hillige trouwe tsjinstfeinten te wreken troch har stjerlike fijannen, de lêste rebellen, te ferneatigjen. Wy kinne begripe dat lykas de slach feroarsake troch de Frânske revolúsjonêren, God organisearret it slachtsjen fan 'e Tredde Wrâldoarloch, dizze kear kearn, dy't it oantal ynwenners fan' e ierde behoarlik sil ferminderje, foar syn eliminaasje. orizjinele " *ôfgrûn* " ferskinning, nei de lêste destruktive yntervinsje fan Jezus Kristus.

De dûbele betsjutting fan " *twadde wee* " ferbynt de *fjirde trompet* mei de *sechsde* om in geastlike reden. De struktuer fan Iepenbiering skiedt de tiid fan it kristlike tiidrek yn twa dielen. Yn 'e earste straf " *ûngelok* " de skuldigen dy't foar 1844 bestraft binne en yn 'e twadde, dejingen dy't nei 1844 bestraft binne, krekt foar it ein fan 'e wrâld. No diele de twa strafaksjes de betsjutting dy't God jout oan syn fjirde straf yn Leviticus 26:25: " *Ik sil it swurd stjoere dat myn forboun wreke*

sil ." De earste straf foel op minsken dy't it boadskip fan 'e reformaasje, it wurk dat Jezus foar syn útkarden tariede net krigen , en de twadde op dyjingen dy't net reagearren op Gods eask om dizze reformaasje te foltôgjen op fan 1843. It iepenbiere ljocht troch dy't God dizze permaninte reformaasje konstruearret, sil wurde presintearre oant it oere dat de tiid fan genede einiget.

Troch de dingen en aksjes op te nimmen dy't God oan 'e manlju fan 'e Frânske Revolúsje fan 1789 oant 1795 taskreaun hat, fine wy dejinge dy't hy kin taskriuwe oan westerske manlju fan 'e lêste dagen. Wy fine deselde ferachting, deselde goddeloosheid en haat foar religieuze oarders en foar dyjingen dy't se leare; gedrach dat dizze kear resultaat is fan 'e bûtengewoane ûntwikkeling fan wittenskip en technology. Yn de jierren fan frede namen ateïsme en falske religy de Westerske wrâld oer. God hat dêrom in goede reden om ús foar dit tema in dûbele lêzing oan te bieden; it gedrach fan 'e " *oerlibbenen* " dy't it wichtichste ferskil meitsje tusken it revolúsjonêre tiidrek en de wittenskiplike tiid fan 'e lêste dagen fan' e minske. Om dúdliker te wêzen, neffens Iepenbiering 11:11 oant 13, " *de oerlibbenen* " fan 'e earste lêzing dy't oer de " *fjirde trompet* " " *bekearde* ", wylst " *de oerlibbenen* " fan 'e twadde, dy't de " *sechste trompet* " oanbelanget, *bekeare net* ," neffens Iep.9:20-21.

De tredde " grutte wee " (foar sûnders): De glorieuze weromkomst fan Kristus de Justysje

Vers 15: " *De sânde ingel klonk. En der wiene lûde stimmen yn 'e himel, sizzende: De keninkriken fan 'e wrâld binne tawijd oan ús Hear en oan syn Kristus; en hy scil hearskje ivich en ivich.* »

It lêste tema fan it haadstik is dat fan 'e " *sânde trompet* " dy't oanwiist, tink ik jo, it momint dat de ûnsichtbere skepper God himsels sichtber makket foar de eagen fan syn fijannen befêstigjend Apo.1:7: " *Sjoch, hy komt mei de wolken en elk each sille it sjen; sels dyjingen dy't it trochstutsen hawwe.* " " *Dejingen dy't him trochstutsen* ", dy't Jezus trochstutsen, binne syn fijannen út alle perioaden fan it kristlike tiidrek, ynklusyf dy fan 'e lêste. Se stieken him troch, en ferfolgen syn trouwe learlingen, oer wa't er ferklearre: " *Foar safier't jo dizze dingen dien hawwe oan ien fan 'e minste fan dizze myn bruorren, hawwe jo se my dien* (Matt.25:40)." Ut 'e loft wurde lûde stimmen opheft om it barren te fieren. Dit binne dy fan 'e bewenners fan' e himel dy't har al útsprutsen hawwe om de ferdriuwing út 'e himel fan' e duvel en syn demoanen te fieren troch de oerwinnende Kristus, neamd " *Michael* " yn Iepenbiering 12:7 oant 12. Se nimme diel oan 'e freugde fan keazen, op syn beurt befrijd en oerwinnend troch Jezus Kristus. De skiednis fan ierdske sûnde sil ophâlde fanwege gebrek oan sûnders ferneatige troch de mûle fan 'e godlike Kristus. De duvel, " *prins fan dizze wrâld* " neffens Jezus, ferliest syn besit fan 'e sûndige wrâld ferneatige troch God. Hy sil noch in tûzen jier op 'e desolate ierde bliuwe sûnder ien te kwea, wylst er wachtet op syn totale eliminaasje by it lêste oardiel mei alle oare sûnders dat God foar dit doel opwekke sil.

It grutte himelske lok fan 'e útkarden ferlost troch it bloed fan Jezus Kristus

Vers 16: " *En de fjouwerentweintich âldsten, dy't foar God sieten op har troanen, foelen op har gesichten en oanbeaen God ,* "

De útkarden binne it himelske keninkryk fan God yngien, sittend op troanen yn 'e oanwêzigens fan God, se sille regearje of oardielje de goddeleazen neffens Iep.20:4. Dit fers ropt de kontekst op fan it himelske begjin fan 'e ferlostens yn Rev.4. Dit fers presintearret de foarm dy't wiere oanbidding fan God moat nimme. Prostraasje, knibbeljen, gesicht nei ûnderen, is de foarm legitimearre troch God.

Fers 17: " *Sizzende: Wy tankje Jo, Hear, God, de Almachtige, dy't is en wa wie, dat jo jo grutte macht yn besit hawwe nommen en jo keninkryk besit hawwe.* »

De ferlostens fernije har tank en prostearre harsels foar Jezus Kristus, " *de Almachtige God dy't is en dy't wie " " **en dy't kommen is**"* , lykas Rev.1:4 oankundige. " *Jo hawwe jo grutte macht begrepen* " dy't jo ôfsjoen hiene om jo útkarden te rêden en troch jo dea de priis fan har sûnden yn jo " *lam* " ministearje te ferlossen; " *it Laam fan God dat de sûnden fan 'e wrâld weinimmt .* " Jo hawwe " *besit nommen fan jo keninkryk* "; de foarstelde kontekst is yndie dat wêr't de Geast Johannes fuortfierde yn Ib.1:10; de skiednis fan 'e Gearkomste fan Kristus op ierde is yn it ferline. Op dit stadium binne de " *sân gearkomsten* " efter de keazen amtners. It regear fan Jezus, it objekt fan 'e hope fan it leauwen fan' e útkarden, is in werklikheid wurden.

Vers 18: " *De heidenen wiene lilke; en jins grime is kommen, en de tiid is kommen om de deaden te oardieljen, om jins tsjinstfeinten, de profeten, de hilligen en dejingen dy't jins namme freze, de lytse en de greate, te beleanjen, en dejingen dy't de ierde fordjerre, te fordylgjen.* »

Wy fine yn dit fers 18 heul nuttige ynformaasje oer de folchoarder fan profeteare barrens . De ^{6e} *trompet* fermoarde *in tredde fan 'e manlju* binne, " *De folken wiene yrritearre* ", en foar ús eagen, yn 2020-2021, binne wy tsjûge fan 'e oarsaken fan dizze yrritaasje: Covid-19 en de ekonomyske ruïne feroarsake, islamityske agresje, en prompt, it Russyske offensyf mei syn bûnsmaten. Nei dit skriklike en ferneatigjende konflikt, nei de promulgaasje fan 'e sneinswet troch it " *beest fan 'e ierde* ", dat is, de protestantske en katolike koalysje fan Amerikaanske en Jeropeeske oerlibbenen, útgiet God oer har " *de sân lêste pleagen fan syn grime* " beskreaun yn Rev.16. Yn 'e tiid fan' e sânde ferskynde Jezus om syn útkarden te rêden en de fallenen te ferneatigjen. Dan komt it programma taret foar de " *tûzen jier* " fan it sânde millennium. Yn 'e himel, neffens Ieb.4:1, sil it oardiel fan 'e goddeleazen plakfine: " *en de tiid is kommen om de deaden te oardieljen* ". De hilligen krije har beanning: it ivige libben tasein troch Jezus Kristus oan syn útkarden. Se krije úteinlik de moarnstjer en de kroan tasein oan 'e útkarden fûn oerwinnend yn' e striid fan it leauwe: " *om jo tsjinstfeinten de profeten te beleanjen* ". God herinnert hjir oan it belang fan profesije foar alle leeftiden (Neffens 2 Pet.1:19) en mear yn it bysûnder yn 'e lêste dagen. " *De hilligen en dyjingen dy't jo namme freze* " binne dyjingen dy't posityf reagearren op 'e berjochten fan' e trije ingels fan Rev.14:7 oant 13; wêrfan de earste tinkt oan de wiisheid dy't bestiet út it frezen fan him, it folgjen fan him en net bestride syn geoaden, sizzende: " *Eangje God en jow him eare* ", yn syn aspekt fan God

skepper, " want de oere fan syn oardiel is kommen, en oanbidde Him dy't de himel en de see en de ierde en de boarnen fan wetter makke hat .

Vers 19: " *En de timpel fan God yn 'e himel waard iepene, en de arke fan syn ferbûn ferskynde yn syn timpel. En der wiene bliksem, en stimmen, en tonger, en in ierdbeving, en grutte hagel.* »

Alle tema's oproppen yn dit boek fan Iepenbiering komme gear nei dit histoaryske momint fan 'e grutte glorieuze weromkomst fan ús godlike Hear Jezus Kristus. Dit fers rjochtet him op 'e kontekst wêr't de folgjende tema's wurde folbrocht en konkludearre:

Rev.1: Advintisme:

Vers 4: " *Johannes oan 'e sân tsjerken dy't yn Azië binne: Genade foar jo en frede fan Him dy't is, en dy't wie en dy't komme sil, en fan 'e sân geasten dy't foar syn troan binne,* "

Vers 7: " **Sjoch, hy komt mei de wolken** . *En elk each sil it sjen, sels dy't it trochstoken hawwe; en al de stammen fen 'e ierde scille om him rouwe. Ja. Amen!* »

Vers 8: " *Ik bin de alfa en de omega, seit de Heare God, dejinge dy't is, en dy't wie, en dy't komme sil, de Almachtige.* »

Vers 10: " **Ik wie yn 'e Geast op' e dei fan 'e Hear** , en ik hearde efter my in hege stimme, as it lûd fan in trompet, "

Apo.3: De sânde gearkomste: ein fan it " Laodicea " tiidrek (= oardiele minsken).

Iepenbiering 6:17: De grutte dei fan Gods grime tsjin opstannige minsken " **want de grutte dei fan syn grime is kommen** , en wa kin stean? »

Apo.13: " *it bist dat opkomt út 'e ierde* " (protestantske en katolike koälysje) en syn sneinswet; fers 15: " *En it waard him jûn om it byld fan it beest libben te meitsjen, dat it byld fan it beest sprekke soe, en dat elkenien dy't it byld fan it beest net oanbidde soene slein wurde.* »

Apo.14: De twa tema's fan " de rispinge " (ein fan 'e wrâld en ferrassing fan' e útkarden) en " de vintage " (bloedbaden fan 'e falske hoeders troch harren ferliede en ferrifelje folgers).

Iep.16: Fers 16: " de grutte dei fan 'e striid Armageddon "

Yn dit fers 19 fine wy de kaaiformule fan 'e direkte en sichtbere yntervinsje fan God, " *en der wiene bliksem, stimmen, tongers, in ierdbeving* ", al oanhelle yn Rev.4:5 en 8:5. Mar hjir foeget de Geast " *en swiere hagel* " ta; in " *hagel* " wêrmei't it tema fan 'e sânde fan 'e " *sân lêste pleagen* " yn Ieb.16:21 einiget.

De kontekst fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus wurdt dêrom markearre troch it lêste Advintistyske tema dat dizze kear bringt , yn' e maitiid fan 2030, de wiere heil oanbean oan 'e útkarden, krigen troch it bloed fergetten troch Jezus Kristus. It is de oere fan syn konfrontaasje mei de rebellen dy't har tariede om syn útkarden te fermoardzjen dy't de Romeinske snein wegerje en har trou hâlde foar

de troch God hillige sabbat fan 'e earste wike fan syn skepping fan' e wrâld. It "*sechsde segel*" fan Iepenbiering 6 yllustrearret it gedrach en ferachting fan dizze rebellen fongen troch de Hear yn 'e opsetlike died fan genoside fan syn sillige en leafste útkarden. It ûnderwerp fan ûnienichheid wurdt opheft yn dit fers 19. It giet om de godlike wet bewarre bleaun yn 'e "*ark fan it tsjûgenis*" yn it hillichste plak fan 'e tabernakel en de Hebrieuske "*timpel*". De arke hat syn prestiizje en har tige hege hilligens allinich te tankjen om't it de tafels fan 'e wet befettet, gravearre troch de finger fan God sels, yn persoan, yn it bywêzen fan Mozes, syn trouwe tsjinstfeint. De Bibel lit ús begripe wat de skrik fan 'e rebellen feroarsaket yn' e tiid fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus. Want dit is wat fersen 1 oant 6 fan Psalm 50 ferklearje:

" *Psalm fan Asaf. God, God, JaHWéH, sprekt en ropt de ierde, fan 'e opkomst fan 'e sinne oant it ûndergean fan 'e sinne. Fan Sion, perfekte skientme, skynt God. Hy komt, ús God, hy bliuwt net yn stilte; foar him is in fortêrjend fjoer, om him hinne in fûle stoarm* . *Hy ropt nei de himel boppe en nei de ierde, om syn folk te oardieljen : Sammelje ta my myn trouwe, dy't in forboun mei my makke hawwe troch offer! - En de himelen sille ferklearje syn gerjochtichheid , want it is God dy't rjochter is. »*

Yn in kontekst fan skrik sille de rebellen de tekst fan 'e fjirde fan' e tsien geboaden fan God sjen litte yn 'e himel yn brieven fan fjoer. En troch dizze godlike aksje sille se witte dat God har feroardielet ta de earste en "*twadde dea*".

Dit lêste fers fan it tema "*sânde trompet*" ûntbleatet en befêstiget it belang dat God jout oan syn wet útdage troch opstannich falsk kristendom. De godlike wet is ûnder it foarwendsel fan in sabeare opposysje fan wet en genede fermindere. Dizze flater komt út in ferkeard lêzen fan 'e wurden makke troch de apostel Paulus yn syn brieven. Dus hjir sil ik de twifel ferwiderje troch dúdlike en ienfâldige ferklearrings te jaan. Yn Rom.6 kontrastearje Paulus dy "*ûnder de wet*" mei dy "*ûnder genede*" allinnich fanwegen de kontekst fan syn tiid doe't it nije ferbûn begjint. Troch de formule "*ûnder de wet*" wiist hy de Joaden fan it âlde ferbûn oan dy't it nije ferbûn wegerje basearre op 'e perfekte gerjochtichheid fan Jezus Kristus. En hy beneamt de keazen amtners dy't dizze nije alliânsje oangeane troch de formule "*mei de wet*". Want dit is it foardiel brocht troch genede, yn 'e namme wêrfan Jezus Kristus, yn' e Hillige Geast, syn útkarde helpt en him leart de hillige godlike wet leaf te hawwen en te folgjen. Troch him te folgjen, is hy dan "*mei de wet*" en "*ûnder genede*" te wêzen, is hy ek net "*ûnder de wet*". Ik tink nochris dat Paulus seit fan 'e godlike wet dat it "*hillich is en dat it gebod rjocht en goed is*"; wat ik mei him diel yn Jezus Kristus. Wylst Paulus sûnde bestraft, besykje syn lêzers te oertsjûgjen dat se net langer sûndigje moatte wylst se yn Kristus binne, brûke moderne rebellen syn teksten om him tsjin te sprekken troch Jezus Kristus, dy't se bewearde te wêzen, in fêststelde "minister fan sûnde" te meitsjen . 7 maart 321. Wylst Paulus yn Gal.2:17 ferklearre: "*Mar wylst wy sykje om rjuchtfeardich te wurden troch Kristus, as wy sels sûnders fûn wurde , soe Kristus dan in tsjinstfeint fan 'e sûnde wêze? Fier der fan! "Lit ús it belang fan krektens opmerke," fier fan it ", dy't de religieuze opfetting fan it falske moderne kristlike opstannige leauwen feroardielet, en dit sûnt 7 maart 321, de datum doe't*

de Romeinske " *sûnde* " it westerske en easterske kristlike leauwe ynkaam troch it gesach fan in heidenske Romeinske keizer, Konstantyn ¹ _

Yn dizze kontekst fan 'e " *sânde trompet* " komme de earste seis tûzen jier ôfset troch God foar syn seleksje fan ierdske útkarden oan in ein, yn syn totale projekt fan sân tûzen jier. It sânde millennium, of " *tûzen jier* " fan Rev.20, dan iepenet, wijd oan it himelske oardiel fan 'e rebellen troch de útkarden ferlost troch Jezus Kristus, it tema fan Rev.4.

Iepenbiering 12: It Grutte Sintraal Plan

De frou - De Romeinske agressor - De frou yn 'e woastyn - Haakjes: in striid yn 'e himel - De frou yn 'e woastyn - De Reformaasje - Ateïsme- It Advintistyske oerbliuwsel

De oerwinnende frou, breid fan Kristus, it Lam fan God

Vers 1: " *In grut teken ferskynde yn 'e himel: in frou yn 'e sinne, mei de moanne ûnder har fuotten, en in kroan fan tolve stjerren op har holle. »*

Hjir folgje wer ferskate tema's op inoar op yn ferskate skilderijen of sênes. De earste tabel yllustrearret de Chosen Assembly dy't profitearre sil fan 'e oerwinning fan Jezus Kristus, syn ienige Haad, neffens Ef.5:23. Under it symboal fan in " *frou* " is *de "Bride* " fan Kristus yn 'e " *sinne fan gerjochtichheid* " profetearre yn Mal.4:2. Yn dûbele tapassing is " *de moanne* " symboal fan tsjuster " *ûnder syn fuotten* ". Dizze fijannen binne histoarysk en yn gronologyske folchoarder, de Joaden fan it âlde ferbûn, en de fallen kristenen, katoliken, ortodoksen, protestanten en Advintisten, fan 'e nije. Op syn holle symbolisearret "

in kroan fan tolve stjerren " syn oerwinning yn 'e alliânsje mei God, de 7, mei de minske, de 5, betsjutting fan it nûmer 12.

De ferfolge frou foar de einoerwinning

Fers 2: "*Se wie mei bern, en se rôp, wylst se yn 'e weeën wie en yn' e weeën.* »

Yn fers 2 ropt de " *bertepine* " de ierdske ferfolging op dy't de tiid fan 'e himelske gloarje foarôfgie. Dit byld waard brûkt troch Jezus yn Johannes 16:21-22: "*In frou, as se berte jout, fertriet, om't har oere kommen is; mar doe't se it bern berne hat, tinkt se it lijen net mear, fanwegen de wille dy't se hat oer it feit dat in man yn 'e wrâld berne is. Dû bist dêrom ek no yn fertriet; mar ik scil dy wer sjen, en dyn hert scil bliid wêze, en nimmen scil dyn blydskip fan dy ôfnimme.* »

De heidenske ferfolger fan froulju: Rome, de grutte keizerlike stêd

Vers 3: "*En noch in oar teken ferskynde yn 'e himel; en sjuch, it wie in grutte reade draak, mei sân koppen en tsien hoarnen, en op 'e koppen sân diadems.* »

Fers 3 identifisearret syn ferfolger: de duvel, fansels, mar hy hannelet troch fleislke ierdske machten dy't de útkarden ferfolgje, neffens syn wil. Yn syn aksje brûkt er twa opienfolgjende strategyen; dy fan 'e " *draak* " en dy fan 'e " *slang* ". De earste, dy fan 'e " *draak* ", is de iepen oanfal fan it heidenske keizerlike Rome. Wy fine dus de symboalen dy't al sjoen binne yn Dan.7:7 dêr't Rome ferskynde yn it uterlik fan in fjirde meunsterlik bist mei " *tsien hoarnen* ". De heidenske kontekst wurdt befêstige troch de oanwêzigens fan 'e " *diadems* " dy't hjir pleatst wurde op 'e " *sân koppen* ", it symboal fan 'e Romeinske stêd neffens Apo.17. Dizze krektens fertsjinnet ús folsleine oandacht, om't it ús oanjout, elke kear as dit byld wurdt presintearre, troch de lokaasje fan 'e " *tiaras* ", de profetearre histoaryske kontekst.

De religieuze ferfolger fan froulju: Papal Catholic Rome

Vers 4: "*Syn sturt sleepte in tredde fan 'e stjerren fan 'e himel fuort en smiet se op 'e ierde. De draak stie foar de frou dy't op it punt wie om te befallen, om har bern te ferslokken as se berne.* »

Dit fers nimt, ûnder nije symboalen, it boadskip op fan Iepenbiering 11:1 oant 3 dêr't pauslike Rome troch God autorisearre is, ûnder de titel fan " *roede* ", om " *de hillige stêd 42 moannen ûnder fuotten te fertraapjen* ".

Yn Daniël soene de " *tsien hoarnen* " fan it Romeinske ryk wurde opfolge troch de pauslike " *lytse hoarn* " (fan 538 oant 1798). Dizze opfolging wurdt hjir befêstige yn Rev.12, yn fers 4.

De term " *sturt* " dy't de falske rjochtet profetesse Izebel " fan Rev.2:20, yllustrearret dizze opfolging fan falsk kristlike pauslike religieuze Rome. De beskuldiging oanhelle yn Dan.8:10 wurdt hjir fernijd. De slachtoffers fan syn trúkjes en ferliedingen, dy't de " *slang* " fan Genesis weardich binne, wurde fertrape ûnder it symboal fan " *stjerren fan 'e himel* " of, ûnder de titel fan " *boargers fan it keninkryk fan 'e himel* " dy't Jezus taskriuwt oan syn learlingen. . " *De tredde partij wurdt yn syn fal sleept* ." De tredde wurdt net oanhelle foar syn

letterlike betsjutting, mar, lykas oeral yn 'e profesije, as in wichtich ûnderdiel fan it totale oantal testen kristenen. Slachtoffers kinne dit oanpart sels mei in letterlik tredde oerstjitte.

Vers 5: " *Se berne in soan, dy't alle folken soe regearje mei in izeren stôk. En har soan waerd ynhelle nei God en nei syn troan.* »

Yn in dûbele tapassing herinnert de profesije oan hoe't de duvel de saak fan 'e Messias fochten fan syn berte oant syn oerwinnende dea. Mar dizze oerwinning is dy fan 'e earstberne nei wa't al syn útkarden sille slagje, om deselde striid troch te gean oant de definitive oerwinning is helle. Op dat stuit, it ûntfangen fan in himelsk lichem, sille se it oardiel fan 'e goddeleazen diele, en it is dêr dat tegearre "se de heidenen hoedzje sille mei in izeren stêf " dy't it oardiel sil jaan oer de " pine fan 'e" twadde dea " fan it lêste oardiel. De ûnderfining fan Kristus en dy fan syn útkarden fusearje yn ien mienskiplike ûnderfining, en it byld fan it "bern opnomd ta God en nei syn troan ", dus nei de himel, is dat fan 'e ierdske "ferlossing" fan 'e útkarden. sil folbrocht wurde yn 2030, by it weromkommen fan 'e wrekende Kristus. Se sille wurde ferlost út 'e " pine fan befalling ." It bern is it symboal fan in suksesfolle en oerwinnende autentike kristlike bekearing.

Vers 6: " *En de frou flechte de woastenije yn, dêr't se in plak hie taret troch God, dat se dêr tûzen twahûndert en sechstich dagen fiede koe.* »

De ferfolge Gearkomste is freedsum en ûntwapene, har ienige wapen is de Bibel, it wurd fan God, it swurd fan 'e Geast, it kin allinich foar har agressors flechtsje. Vers 6 herinnert oan 'e tiid fan' e ferfolgjende pauslike regearing foar profetyske " 1260 dagen ", of 1260 echte jierren neffens de koade fan Ezé.4: 5-6. Dizze tiid is foar it kristlik leauwe in tiid fan pynlike proef suggerearre troch de fermelding fan it wurd " woastyn " wêr't it wurdt "laat troch God". Se dielt sa de lijen fan 'e " twa tsjûgen " fan Iepenbiering 11:3. Yn Dan.8:12 waard dizze godlike sin sa formulearre: " it leger waard oerlevere mei it ivige fanwegen de sûnde "; de sûnde folbrocht troch it ferlitten fan respekt foar de dei fan sabbatical rêst sûnt 7 maart 321.

Iepening fan 'e parenthesis: in gefjocht yn' e himel

Vers 7: " *En der wie oarloch yn 'e himel. Michael en syn ingels fochten tsjin de draak. En de draak en syn ingels fochten ,*

De oankundige ferrassing fan 'e hilligen fertsjinnet in ferklearring dy't de Geast ús yn in soarte fan heakjes presintearret. Dit sil mooglik makke wurde fanwegen de oerwinning fan Jezus Kristus oer sûnde en dea. Dizze oerwinning waard befêstige nei syn opstanning, mar de Geast iepenbieret ús hjir de gefolgen dy't it hie foar de bewenners fan 'e himel dy't skouders wriuwden mei demoanen en satan sels oant dit momint.

Hiel wichtich : dit himelske konflikt dat ûnsichtber bleau foar minsklike eagen smyt ljocht op de betsjutting fan 'e enigmatyske wurden dy't Jezus spruts doe't er op ierde wie. Yn Jehannes 14: 1-3 sei Jezus: " *Lit jo hert net ûnrêstich wêze. Leau yn God, en leau yn my. D'r binne in protte hearehuzen yn it hûs fan myn Heit. As it net wie, hie ik it dy sein. Ik sil in plak foar jo meitsje . En as ik gean en meitsje in plak foar dy , Ik sil komme werom en nim dy ta mysels, dat*

dêr't ik bin, do meist ek wêze. »De betsjutting jûn oan de " tarieding " fan dit " plak " sil ferskine yn it fers dat folget.

Vers 8: " *Mar se wiene net sterk, en har plak waard net mear fûn yn 'e himel.* »

Dizze himelske oarloch hat neat mien mei ús ierdske oarloggen; it feroarsaket net daliks deaden, en de twa tsjinoerstelde kampen binne net gelyk. De grutte skepper God dy't himsels presintearret yn 'e beskieden en broederlike aspekt fan' e aartsingel " *Michael* " is lykwols de almachtige God foar wa't al syn skepsels harsels moatte prostreare en hearre. De satan en syn demoanen binne dy opstannige skepsels, dy't allinne ûnder twang hearre, en op it lêst, se kinne net tsjinhâlde en wurde twongen om te harkjen, as de grutte God hjar út 'e himel driuwt troch syn almacht. Tidens syn ierdske ministearje waard Jezus benaud troch de kweade ingels dy't him hearden en tsjûgen dat hy yndie de " *Soan fan God* " wie fan it godlike projekt, en dus him oanwiisde.

Yn dit fers spesifisearret de Geast: " *har plak waard net mear fûn yn 'e himel* ". Dit " *plak* " beset troch de himelske rebellen yn it keninkryk fan God moast befrijd wurde, sadat dit himelske keninkryk " *suvere* " en " *ree* " wurde koe om de útkarden fan Kristus te ûntfangen op de dei fan syn lêste striid tsjin de ierdske rebellen tidens syn komst yn gloarje. It is dan dat, syn útkarden mei him nimme, " se sille altyd by him wêze, wêr't hy ek is " of, yn 'e suvere loft sa " *ree* " om se te ûntfangen. It diel fan 'e ierde sil dan ferwoasting wêze fan it type dat profetearre wurdt troch it wurd " *djip* " sûnt Gen.1:2. Yn it ljocht fan dizze striid wurdt it godlike rêdingsprojekt ferljochte en elk kaaiwurd fan syn plan lit syn betsjutting sjen. Dit is it gefal mei dizze fersen oanhelle yn Hebr.9:23: " *It wie dêrom nedich, om't de bylden dingen dy't yn 'e himelen binne soene op dizze manier suvere wurde, of de himelske dingen sels wiene troch offers betterer as dizze.* » Sa, it " mear trefliker offer " nedich wie dat fan 'e frijwillige dea fan' e Messias neamd Jezus, oanbean om boete foar de sûnden fan syn útkarden, mar boppe alles, om te krijen foar syn skepsels en foar himsels it legitieme wetlike rjocht om te feroardieljen dea de himelske en ierdske rebellen. It is op dizze manier dat it " himelske *hillichdom* fan God" " *suvere* " waard, earst en dan, by it weromkommen fan 'e oerwinnende Kristus, sil it de beurt wêze fan' e ierde dy't hy oantsjut as syn " *fuotbank* ", mar net as syn " *hillichdom* " yn Jes.66:1-2: " *Sà seit de Heare: De himel is myn troan, en de ierde is myn fuotbank. Hokker hûs koene jo foar my bouwe, en hokker plak soene jo my jaan om yn te wenjen? Al dizze dingen hat myn hân makke, en alles is ûntstien, seit de Heare. Dit is dejinge op wa't ik sjen sil: nei dejinge dy't ligt en swak is fan geast, nei dyjinge dy't myn wurd freze.* » ; of, neffens Ezek.9:4, op " *degingen dy't suchtsje en kreunen fanwegen de grouwels* " begien.

Vers 9: " *En de grutte draak waard útdreaun, dy slange fan âlds, neamd de duvel en satan, dy't de hiele ierde ferrifelet: hy waard smiten op 'e ierde, en syn ingels waarden mei him ferdreaun.* »

De himelske wêzens wiene de earsten dy't profitearje fan 'e geastlike reiniging dy't troch de oerwinnende Kristus ûndernommen waard. Hy smiet de duvel en syn angelyske demoanen út 'e himel dy't twa tûzen jier lang op ierde "

cast waarden". De duvel wit dus " *de tiid* " dy't foar him persoanlik en foar syn demoanen bliuwt om te hanneljen tsjin 'e útkarde hilligen en godlike wierheid.

Opmerking : Jezus iepenbiere net allinich it karakter fan God oan 'e minske, hy presintearre ek dit formidabele karakter dat de duvel is oer wa't it âlde ferbûn net folle sei, en liet him hast negearre. Sûnt de oerwinning fan Jezus tsjin de duvel is de striid tusken de twa kampen yntinsivearre troch de opsluting fan 'e demoanen dy't no op in ûnsichtbere wize libje ûnder de minsken op ierde en yn ús hiele ierdske diminsje dy't de planeten en stjerren fan 'e himel omfettet. Dit binne de ienige bûtenierdske wezens yn ús ierdske diminsje.

Ik moat jo hjir herinnerje dat it goede begryp fan it algemiene besparingsprojekt fan it programma ûntwurpen troch God in eksklusyf privileezje is reservearre foar syn útkarden. Om't falsk leauwen erkend wurdt yn dat it altyd ferkeard is yn har ynterpretaasjes fan har projekt. Dit is oantoand sûnt de Joaden dy't joegen de Messias profetearren yn 'e Hillige Skrift de rol fan it bringen fan fleis ferlossing, wylst God hie allinnich pland in geastlike ferlossing; dat fan sûnde. Likegoed wachtet hjoed it falske kristlike leauwen mei it weromkommen fan Jezus Kristus, de oprjochting fan syn keninkryk en syn macht op 'e ierde; dingen dy't God net yn syn programma set hat lykas syn profetyske Iepenbiering ús leart. Krektoarsom, syn glorieuze komst sil markearje it ein fan harren libben, dat bliuwt de drager fan harren sûnden en al harren skuld tsjin him.

De útkarde fan Kristus wit dat it frije libben yn 'e himel begon en dat nei de ierdske heakjes nedich makke foar de perfekte demonstraasje fan syn leafde en syn gerjochtichheid, de skepper God it libben sil ferlingje fan syn skepsels dy't trou bliuwe yn 'e himel en op ierde, ivich yn syn himelske foarm. De himelske en ierdske rebellen sille dan beoardiele, ferneatige en ferneatige wêze.

It keninkryk fan 'e himel is befrijd

Vers 10: " *En ik hearde in lûde stimme yn 'e himel sizzen: No is it heil kommen, en de macht, en it keninkryk fan ús God, en it gesach fan syn Kristus; hwent de oanklager fen ús bruorren is delslein, dy't hjar oanklage hat foar ús God dei en nacht.* »

Dit " *No* " is rjochte op de datum fan april 7, 30, earste dei fan 'e wike folgjende woansdei 3 april, wêryn it akseptearjen fan it krús, Jezus fersloech de duvel, sûnde en dea. Op dy earste dei fan 'e wike sei er tsjin Maria: " *Rôk my net oan; Ik bin noch net opstien nei myn Heit* ." Syn oerwinning moast noch offisjeel makke wurde yn 'e himel en fan doe ôf, yn syn hiele godlike krêft, ûnder syn ingellike namme " *Michael* " opnij ûntdutsen, jage hy de duvel en syn demoanen út 'e himel. Wy moatte it sitaat opmerke " *de oanklager fan ús bruorren, dejinge dy't har dei en nacht beskuldige foar ús God* ". It iepenbieret ús de ûnbidige universele bruorskip fan it kamp fan God dy't har ôfwizing fan it rebellekamp dielt mei de útkarden fan 'e ierde. Wa binne dizze " *bruorren* "? Dy yn 'e himel en dy op ierde, lykas Job dy't foar in part oerlevere wurdt oan 'e duvel om him te bewizen dat syn " beskuldigingen " ûnbegrûn binne.

Vers 11: " *Se oerwûnen him fanwegen it bloed fan it Lam en fanwegen it wurd fan har tsjûgenis, en se hienen har libben net sa leaf dat se bang wiene foar de dea.* »

It patroan besprutsen yn dit fers is te finen yn it berjocht fan 'e " *Smyrna* " tiidrek, en dit berjocht jout de standert fan it leauwe oan dy't troch Jezus Kristus fereaske is foar alle profetearre ieuwen oant syn glorieuze weromkomst.

De oerwinning fan " *Michael* ", de himelske godlike namme fan ús Ferlosser Jezus Kristus, rjochtfeardiget syn plechtige ferklearrings makke yn Matt.28:18 oant 20: " *Jezus kaam en spriek sa ta harren: Alle autoriteit is my jûn yn 'e himel en op ierde . Gean dêrom en meitsje learlingen fan alle folken, doop se yn 'e namme fan' e Heit en fan 'e Soan en fan' e Hillige Geast, en lear har alles te hâlden wat ik jo gebean haw. En sjuch, ik bin by jimme altiten, oant de ein fen 'e wrâld ta. »*

Sa iepenbiere God by de stifting fan syn earste forboun oan Mozes de skiednis fan 'e oarsprong fan ús ierdske diminsje, mar it is allinich oan ús dy't de lêste dagen fan 'e minskheid libje dat hy it begryp fan har algemiene rêdingsprojekt iepenbieret, troch it sluten fan 'e heakjes fan' e ûnderfining fan 'e ierdske sûnde dy't seistûzen jier duorje sil. Wy diele dêrom mei God de ferwachting fan in ivige weriening fan al syn trouwe himelske en ierdske útkarden. It is dêrom in keazen foarrjocht om op syn beurt ús oandacht te rjochtsjen op 'e himel en har ynwenners. Fan har kant binne se net ophâlden te ynteressearjen yn it lot fan 'e útkarden en ús ierdske skiednis, fan 'e skepping oant it ein fan 'e wrâld, sa't it skreaun is yn 1Kor.4:9: " Foar God liket it my ta . , *hat ús, de apostels, de lêste fan 'e minsken, op in manier ta de dea feroardiele makke, om't wy in spektakel west hawwe foar de wrâld, foar ingels en foar minsken. »*

De situaasje fan 'e ierde wurdt minder

Vers 12: " *Dêrom, jubelje, jimme himelen, en jimme dy't yn 'e himelen wenje. Wee de ierde en de see! Want de duvel is yn grutte grime nei jo delkommen, wittende dat er net folle tiid hat. »*

De " *bewenners yn 'e himel* " wiene de earsten dy't " *bliid wiene* " yn 'e oerwinning fan Kristus. Mar de tsjinhinger fan dizze freugde is de yntinsivearring fan " *ûngelok* " foar de "bewenners fan 'e ierde ". Om't de duvel wit dat hy op parole ta de dea wurdt feroardiele, en dat hy " *lytse tiid* " hat om te hanneljen tsjin syn heilsplan. De aksjes útfierd foar 2000 jier troch it demonyske kamp beheind op ierde wurde allegear iepenbiere troch Jezus Kristus yn syn Iepenbiering of Apokalyps. Dit is it ûnderwerp fan dit wurk dat ik foar jo skriuw. En sûnt 2018 hawwe de útkarden fan Jezus Kristus dizze kennis dield fan 'e ein fan' e tiid reservearre foar de duvel foar syn wurk fan ferlieding; it sil einige yn 'e maitiid fan 2030 mei it glorieuze weromkommen fan har godlike Master. De heakjes fan dit tema slút mei fers 12.

It sluten fan 'e heakjes fan' e striid yn 'e himel

Ferfanging fan it tema fan 'e frou dy't rydt yn 'e woastyn

Vers 13: " *Doe't de draak seach dat er op 'e ierde smiten wie, ferfolge hy de frou dy't it manlike bern berne hie. »*

Dizze heakjes lit de Geast it tema fan it pauslike regear fan fers 6 opnimme. De term " *draak* " yn dit fers wiist noch altyd de duvel, de satan, sels

oan. Mar syn striid tsjin " *frou* " fynt plak troch Romeinske aksje, opienfolgjend, keizerlik, dan pauslik.

Vers 14: " *En de twa wjukken fan 'e grutte earn waarden jûn oan' e frou, dat se soe fleane yn 'e woastenije, nei har plak, dêr't se wurdt fieden foar in tiid, en tiden, en in heale tiid, fier fuort fan 'e gesicht fan 'e slange.* »

Yn dit fers 14 hervat er it boadskip troch de doer fan it pauslike regear oan te jaan yn 'e foarm fan "trije en in heal jier", " *in tiid, tiden en in heale tiid* ", al brûkt yn Dan.7:25. Yn dizze resumption sille nije details wurde iepenbiere yn in gronologyske folchoarder fan eveneminten. Ien detail moat wurde opmurken: " *de draak* " fan fers 4 wurdt ferfongen troch de " *slang* " op deselde wize as de " *draak* " fan fers 3 wurdt ferfongen troch de " *sturt* ". De termen " *slang en sturt* " iepenbierje ús in feroaring yn aktive taktyk dy't God, de " *grutte earn* ", ynspirearret yn 'e duvel en syn demoanen. Nei de iepen agresje fan 'e " *draak* " folget de list en religieuze leagen fan 'e " *slang* " dy't folbrocht wurdt troch it pauslike regear fan 1260 profetearre jierren. De fermelding fan 'e " *slang* " lit God ús in fergeliking foarstelle mei de omstannichheden fan erfsûnde. Krekt sa't Eva waard ferliede troch " *de slang* " dêr't de duvel spriek; " *de frou* ", " *de breid* " fan Kristus, wurdt ûnderwurpen oan 'e test fan' e ligen wurden dy't de duvel har presintearret troch " *de mûle* " fan syn aginten fan it pauslik roomsk-katolisisme.

Vers 15: " *En de slange stjoerde wetter út syn mûle as in rivier efter de frou, om har fuort te lûken troch de rivier.* »

Fers 15 yllustrearret de katolike ferfolging dêr't it ûnleauwe kristlike leauwen ûnderwurpen wurdt; lykas "it *wetter* fan in *rivier* " dat alles binnen syn berik " *fiert* ". De roomsk-katolike pauslike " *mûle* " lansearre har fanatyk en wrede katolike kompetysjes tsjin har religieuze tsjinstanners. De perfekte útfiering fan dizze aksje is de skepping fan it korps fan "draken" troch Loadewyk XIV advisearre troch biskop Le Tellier. Dit militêr lichem, makke om freedsum protestantsk ferset nei te stribjen, hie it doel om alle swakke en sêftmoedige útkarden fan Kristus te " *trainen* " yn syn *dogma's, troch harren te twingen om te kiezen tusken bekearing ta katolisisme of yn finzenskip of nei de dea liede nei ôfgryslke mishanneling en marteling.*

Vers 16: " *En de ierde holp de frou, en de ierde iepene har mûle en slokte de rivier op dy't de draak út syn mûle smiten hie.* »

De Geast biedt ús twa boppesteande ynterpretaasjes foar dit inkele fers. Tink derom dat " *de frou* " en " *de ierde* " hjir two ûnderskate entiteiten binne , en dat " *de ierde* " it protestantske leauwen of de letterlike ierde, de boaiem fan ús planeet, symbolisearje kin. Dit sil dit fers twa ynterpretaasjes jaan dy't inoar gronologysk folgje yn godlike Iepenbiering.

1e berjocht: falsk bestial protestantisme : Yn ^{gronologyske} folchoarder komt earst " *de frou* " oerien mei de byldbekriuwing fan 'e freedsume protestanten fan' e Reformaasje waans offisjele " *mûle* " (dy fan Martin Luther yn 1517) de sûnden oankundige katoliken; dy't har namme rjochtfeardigje: "Protestant" binne dyjingen dy't protestearje tsjin katolike religieuze ûnrjocht dy't sûndiget tsjin God en syn wiere tsjinstfeinten deadet. In oare hypokrityske komponint fan it protestantisme symbolisearre troch it wurd " *ierde* " iepene ek syn " *mûle* " om it katolike leauwen oan te jaan, mar it naam de wapens op en har

gewelddiedige klappen "opslokten " in wichtich part fan 'e fjochters fan' e katolike kompetysjes. It wurd " *lân* " symbolisearret hjir de ferneamde "Hugenoten", protestantske fjochters fan 'e Cevennen, en dy fan militêre bolwurken lykas La Rochelle yn' e "religysoarloggen" wêryn God noch tsjinne noch eare waard troch de twa groepen minsken. striders.

2e^{berjocht} : it wrekende swurd fan it Frânske nasjonale ateïsme . By twadde lêzing, en yn gronologyske folchoarder, lit dit fers 16 sjen hoe't de Frânske revolúsje de pauslike agresje fan 'e katolike monargyen folslein sil opslokje. Dit is it haadberjocht fan dit fers. En it is dejinge dy't God jout oan 'e rol fan' e " ^{4e} *trompet* " fan Iepenbiering 8:12, en " *bist dat út 'e ôfgrûn opkomt* " fan Ieb. 11: 7, yn analogy mei Lev. 26:25, it komt, seit God, as " *in swurd, om myn alliânsje te wreken* " ferriede troch opstannige katolike sûnders. Dit byld is basearre op 'e straf fan' e rebel " *Koara* " yn Num.16:32: " ***De ierde iepene har mûle en slokte se op, en har huzen, mei al it folk fan Korach en al har guod .*** " Yn perfekte harmony mei godlike Iepenbiering en histoaryske ferwêzentliking herinnert dit ferlykjende byld de ôfwizing fan godlike wet troch de rebellen yn beide situaasjes.

Dragon 's Last Enemy : De Advintistyske oerbliuwsel fan froulju

Vers 17: " *En de draak wie lik op 'e frou, en gong om oarloch te meitsjen tsjin it oerbliuwsel fan har neiteam, dy't de geoaden fan God hâlde en dy't it tsjûgenis fan Jezus hawwe.* »

Troch de 150 jier fan 'e aktiviteit fan protestanten, slein troch de godlike flok, it tema fan' e " *5e trompet* ", yn stilte troch te gean, ropt de Geast de lêste ierdske striid fan 'e duvel en syn himelske en ierdske trawanten op, en hy lit ús de doelen sjen fan harren mienskiplike haat. Dizze lêste doelen sille de útkarde wêze, lêste neikommelingen en erfgenamten fan 'e Advintistyske pioniers fan 1873 oan wa't dizze lêste test waard oankundige neffens Rev.3:10. Pioniers waans missy se sille foltôgje, mei har deselde godlike segen. Se sille stevich en trou moatte stypje it wurk dat Jezus oan har talitten hat: wegerjen om op ien of oare manier " *it teken fan it beest* " op Romeinske snein te earjen, troch trou te hâlden, wat de kosten ek binne, de praktyk fan sabbatsrêst, op sneon, de wiere sânde dei fan 'e wike, tiid organisearre en fêststeld troch de grutte en almachtige skepper God. It is dizze wierheid dy't yn dizze beskriuwing fan it " *oerbliuwsel fan it sied fan 'e frou* " yn dit fers ferskynt: " *dy't de geoaden fan God hâlde* ", de tsien en net de njoggen; " *en dy't it tsjûgenis fan Jezus behâlde* ", om't se net ien it fan har nimme litte; noch " *de draken* ", noch " *de slangen* ". En dit " *tsjûgenis fan Jezus* " is wat it kostberst is, om't, neffens Iepenbiering 19:10, " *it tsjûgenis fan Jezus de geast fan profesije is* ". It is dit profetyske tsjûgenis dat it " *ûnmooglik makket foar de duvel om de wiere útkarden te ferrifeljen* " fan Kristus, de God fan 'e wierheid, lykas Matt.24:24 leart: " *Want falske Kristusen sille opkomme en falske profeten; se sille grutte wûnders en wûnders dwaan, oant it punt om, as it mooglik wie, sels de útkarden te ferlieden .* " .

In hast ... folsleine oerwinning foar Satan

Vers 18: " *En hy stie op it sân fan 'e see.* " .

Dit lêste fers lit ús in triomfantlike duvel sjen dy't der yn slagge is yn syn fal en syn stjerlike feroardieling, **alle kristlike religieuze ynstellingen** dy't hy dominearret en ûnder syn gesach hâldt, mei te bringen. Yn Jes.10:22 ferklearret God: " *Al is dyn folk, o Israel, as it sân fan de see, mar in oerbliuwsel sil weromkomme; ferneatiging is oplost, it sil de gerjochtichheid oerstreame.* » Sa, neffens dizze profesije, oan 'e ein fan 'e wrâld, ûntkomme allinich dissidente Advintisten, dy't " *it oerbliuwsel fan 'e frou* ", " *de útkarde, de breid fan Kristus* ", en *it geastlike "Israel"* fan God foarmje, nei dit satanyske oerhearsking. Ik herinner my dat ûnder de namme "Advintist" de Geast de standert fan leauwen definiearret foar it heil fan 'e lêste útkarden dy't sûnt 1843 selektarre binne; yn 2020 is it religieus gedrach, mar net langer in ynstelling dy't God yn 1994 beoardiele, feroardiele en ôfwisde (" *kotste* ").

Iepenbiering 13: De falske bruorren fan 'e kristlike religy

It bist fan 'e see - It bist fan' e ierde

It nûmer 13 fertsjintwurdiget foar byleauwige ôfgoaden minsken in lokkige sjarre of in pech sjarre ôfhinklik fan elke persoan syn mieningen en lannen. Hjir, yn syn glorieuze Iepenbiering, iepenbiere God ús syn eigen nûmerkoade, basearre op de nûmers 1 oant 7 en har ferskate kombinaasjes. It nûmer 13 wurdt krigen troch it tafoegjen fan it nûmer "6", it nûmer fan 'e ingel Satan, en it nûmer "7", it nûmer fan God en dus fan 'e legitime religy jûn oan' e skepper God yn Jezus Kristus. Wy sille dus yn dit haadstik de "falske bruorren fan 'e kristlike religy" fine, mar echte stjerlike fijannen fan 'e wier keazen. Dizze " *tarsh* " ferberget yn 'e midden fan' e " *goede nôt* " ûnder misleidende religieuze optredens dy't dit haadstik ûntmaskert.

It earste bist : dat opkomt út 'e see
The Serpent Dragon

Vers 1: " *Doe seach ik in bist opkommen út 'e see, mei tsien hoarnen en sân koppen* , en op syn hoarnen tsien diadems en op syn hollen godslasterlike nammen .

As wy seagen yn 'e stúdzje fan Iepenbiering 10, fine wy yn dit haadstik de twa saneamde kristlike " *beesten* " fan ús tiidrek. De earste, " *dy't opkomt út 'e see* ", lykas yn Dan.7:2, giet oer it katolike leauwen en har ferfolgjende regearing fan profetyske " *42 moannen* ", of 1260 echte jierren. Troch de symboalen fan 'e riken op te nimmen dy't it foarôfgeane yn Dan.7, fine wy it regear fan 'e " *lytse hoarn* " dy't ferskine soe nei't de " *tsien hoarnen* " har keninkriken krigen hienen neffens Dan.7:24. De " *tiaras* " pleatst op de " *tsien hoarnen* " litte sjen dat it is dizze histoaryske kontekst dat is rjochte. Hjir wurdt pauslik Rome symbolisearre troch " *sân koppen* " dy't it benammen yn dûbele sin karakterisearje. De meast letterlike is dat fan " *sân heuvels* " dêr't Rome is boud neffens Rev.17:9. De oare, mear geastlike, hat foarrang; de útdrukking " *sân koppen* " jout de hilliging fan 'e magistracy oan: " *sân* " is it getal fan hilliging, en " *koppen* " dy't de magistraat of âldste yn Jes.9:14 oantsjutte. Dizze superieure magistracy is te tankjen oan pauslik Rome, om't it de foarm oannimt fan in ûnôfhinklike steat, sawol boargerlik as religieuze, waans haad de paus is. De Geast spesifisearret: " *en op syn hollen nammen fan godslastering* ". It wurd " *godslastering* " is yn it iental en wy moatte oersetse as: " *nammen fan ligen* ", neffens de betsjutting fan it wurd " *godslastering* ". Jezus Kristus skriuwt de " *leagen* " ta oan it Romeinske pauslike rezjym. Hy skriuwt him dêrom de titel ta fan " *heit fan de leagen* ", wêrmei't hy de duvel, satan sels oanwiisde yn Johannes 8:44: " *Jo binne fan jo heit de duvel* , en jo wolle de winsken fan jo heit dwaan. Hy wie in moardner fan it begjin ôf, en hy stiet net yn 'e wierheid, om't der gjin wierheid yn him is. As er in leagen útsprekt, sprekt er út syn eigen hert; **om't hy is in liger en de heit fan de leagen** ."

Vers 2: " *It bist dat ik seach wie as in luipaard* ; syn fuotten wiene as dy fan **in bear** , en syn mûle as de mûle fan in **liuw** . De draak joech him syn macht, en syn troan, en grutte autoriteit. »

It " *fjirde bist* " fan Dan.7:7 sei " *ferskriklik, ferskriklik en bûtengewoan sterk* " krijt hjir in krefter beskriuwing. Yn feite presintearret it allinich de kritearia fan 'e trije riken dy't it foarôfgien hawwe sûnt it Chaldeeske ryk. Hy hat de behendigheid fan 'e " *leopard* ", de oerweldigjende krêft fan 'e " *bear* " en de wrede fleisige krêft fan 'e " *liuw* ". Yn Iepenbiering 12:3, " *de draak* " fan fers 3, wêr't " *de diadems* " op 'e " *sân koppen* " wiene, fertsjintwurdige Rome yn syn heidenske keizerlike faze dy't de iere kristenen ferfolge. Sa't de " *lytse hoarn* " fan Dan.7:8-24 dy fan Dan.8:9 opfolget, krijt hjir it pausdom syn macht fan it Romeinske ryk; dy't skiednis befêstiget troch it keizerlike dekreet fanwege Justinianus I ^{yn} 533 (skriuwen) en 538 (tapassing). Mar pas op! De " *draak* " ferwiist ek nei " *de duvel* " yn Iepenbiering 12:9, wat betsjut dat it pausdom syn macht, " *syn macht, syn troan en syn grutte gesach* " krijt fan 'e duvel sels. Wy begripe wêrom God de twa entiteiten makket " *heiten fan leagen* " yn it foarige fers.

Opmerking : Op militêr nivo behâldt pauslik Rome de krêft en macht fan syn keizerlike foarm, om't de Jeropeeske keninklike legers it tsjinje en har

besluten foldwaan. Lykas Dan.8:23 oant 25 leart, rint syn krêft op " *it súkses fan syn rûzen* " dy't bestean út bewearde dat se God op ierde fertsjintwurdigje, en as sadanich, tagong te iepenjen of te sluten ta it foarstelde ivige libben. Evangeelje fan Kristus: " *Aan 'e ein fan har hearskippij, as sûnders wurde fertarre, sil der in ûnsichtbere en keunstmjittige kening opkomme . Syn macht sil tanimme, mar net troch syn eigen krêft ; hy sil ongeloofliike ferneatiging oanrjochtsje, hy sil slagje yn syn ûndernimmingen , hy sil de machtigen en it folk fan 'e hilligen ferneatigje. Fanwegen syn wolfeart en it súkses fan syn trúkjes sil hy arrogânsje yn syn hert hawwe, hy sil in protte manlju ferneatigje dy't fredich libbe, en hy sil opstean tsjin 'e haad fan' e hearskers; mar it sil brutsen wurde, sûnder de muoite fan elke hân. »*

Oan 'e ein fan 'e 1260's makke it ateïsme fan 'e Frânske Revolúsje in ein oan syn despotyske macht dy't sûnt 538 fêstige is .

Vers 3: " *En ik seach ien fan syn hollen as ferwûne oan 'e dea; mar syn deadlike wûne waard genêzen. En de hiele ierde wie yn eangst efter it bist. »*

Nea berou yn har heule skiednis, it is troch twang dat de pauslike magistracy har ferfolgjende macht moat ôfjaan. Dit sil dien wurde fanôf 1792, doe't de monargy, har wapene stipe, troch it Frânske ateïsme omkeard en ûnthoofd wurdt. Lykas oankundige yn Rev.2:22, wol dizze ateïstyske " *grutte ferdrukking " de Romeinske religieuze macht fan " de frou Izebel "* ferneatigje en har doelen binne " *dejingen dy't oerhoer mei har begeane "*; monarchen, monargisten en katolike prysters. Dit is hoe't se " *as ferwûne "* wêze moat . Mar om opportunistyske redenen sette keizer Napoleon I it yn 1801 ^{op 'e nij} yn 'e namme fan syn Konkordaat. Se sil nea wer direkt ferfolgje. Mar syn ferliedlike krêft sil trochgean foar mannichte fan katolike leauwigen dy't allegearre sille leauwe yn syn leagens en syn pretinsjes oant it weromkommen yn gloarje fan Jezus Kristus: "En de hiele ierde wie yn bewûndering efter it bist ". " *De hiele ierde folge it bist* ", en dit wurd *ierde* , yn dûbele betsjutting, giet oer de planeet, mar ek it grifformearde protestantske leauwen dat derút kaam. De oekumenyske bûnsgenoatskip (= ierdske, yn it Grykske) makke sûnt doe befêstiget dizze oankundiging. As de Geast dit boadskip yn dúdlike taal útdrukke woe, soene wy lêze: " *de hiele protestantske religy folge de yntolerante katolike religy* . Dizze útspraak sil wurde befêstige troch de stúdzje fan it twadde " *beest* " dat dizze kear " *opkomt fan 'e ierde* " yn fers 11 fan dit haadstik 13.

Vers 4: " *En se oanbeaen de draak, om't hy it beest macht jûn hie; hja oanbidden it beest, sizzende: Hwa is lyk as it beest, en hwa kin tsjin him fjochtsje?* »

It oanwizen fan sawol it keizerlike Rome as de satan, neffens Iepenbiering 12:9, wurdt *de draak*, dus *de duvel* sels, *oanbea* troch dyjingen dy't it pauslike rezjym earje; dit as gefolch en yn folsleine ûnwittendheid, om't hy is dy't " *syn macht oan it beest joech* ". Sa wurdt it pauslike " *súkses fan 'e ûndernimming* " profetearre yn Dan.8:24 befêstige troch de skiednis. Se regearret boppe de keningen troch har religieuze macht, op in absolute manier, lang ûnbestriden. Se jout lannen ta en earet mei titels dejingen dy't har tsjinje om har te beleanjen, sa't wy lêze kinne yn Dan.11:39: "It is *mei de frjemde god dat er tsjin de fersterke*

plakken hannelje sil; en hy sil dejingen dy't him erkenne mei eare folje, hy sil har hearsker meitsje oer in protte, **hy sil har lannen útdiele as beleanning**. It ding waard letterlik op in bekende manier dien doe't Paus Alexander VI Borgia (beruchte moardner) it lân yn 1494 dielde en tawiisd oan Portegal, it eastlike avansearre punt fan Brazylje en Yndia, en oan Spanje, al de rest fan 'e nij ûntdutsen lannen. De Geast hâldt oan. **De útkarde fan Jezus Kristus moat folslein oertsjûge wurde dat it katolike leauwen diabolysk is, en dat al har agressive of humanistyske aksjes wurde regisseur troch de satan, de tsjinstanner fan God en de útkarden.** Dizze klam is rjochtfeardige, om't hy profetearret yn Dan.8:25, " *it súkses fan syn ûndernimmingen en it sukses fan syn wilens* ". Syn religieuze autoriteit erkend troch de keningen, de machtige, en de kristlike folken fan Europa jout it in prestiizje basearre op fertrouwen, dus yn werklikheid ekstrem fragyl. Mar as God en de duvel gearwurkje foar strafaksje, folgje de skaren, de minsklike massa's fan minsken hearrich it falske paad dat trace en boppe alles oplein wurdt. Op ierde ropt macht om macht, om't minsken graach machtich fiele, en yn dit domein is it pauslike rezjym, dat bewearret dat se God fertsjintwurdiget, in master fan it sjenre. Lykas yn Openb.6 stelt it tema in fraach: " *Wa is as it bist, en wa kin tsjin him fjochtsje?* " ". Haadstikken 11 en 12 joegen it antwurd: God yn Kristus dy't yn 1793 oanlieding jaan sil ta it Frânske revolúsjonêre ateïsme dat it yn in bloedbad fersmyt. Mar oant it ferskinen fan dit " *wreakend swurd* " (rol taskreaun oan de 4e ^{straf} yn Lev.26:25), fjochten wapene protestanten it al, sûnder dat se it lykwols ferslaan koene. Manlju, protestanten, Frânsen en Dútsers, en Anglikanen, allegear sa hurd as har, sille har fan 'e 16e ^{ieu} ^{ôf} ^{fjochtsje}, har deadlike klappen weromjaan, om't har leauwen boppe alles polityk is.

Vers 5: " *En der waard him in mûle jûn dy't arrogante wurden en godslasteringen spriek; en hy waard macht jûn om twa en fjirtich moannen te hanneljen.* »

Dizze wurden binne identyk oan dyjingen dy't wy lêze yn Dan.7:8 dy't de Romeinske pauslike " *lytse hoarn* " oanbelanget dy't opkomt nei de " *tsien hoarnen* " fan 'e Jeropeeske keninkriken. Hjir fine wy syn " *arrogânsje* ", mar hjir foeget de Geast " *godslastering* " of falske pretinsjes en religieuze leagens ta wêrop " *syn súkses* " waard boud. God befêstiget syn regear fan " *1260* " eigentlike jierren presintearre yn 'e bibelske profetyske foarm " *twa en fjirtich moannen* ", neffens de koade " *in dei foar in jier* " fan Eze.4:5-6.

Vers 6: " *En se iepene har mûle om lasterjen tsjin God út te sprekken, om syn namme en syn tabernakel te lasterjen, en dyjingen dy't yn 'e himel wenje.* »

Ik moat hjir de oandacht vestige op de mienskiplike betsjutting dy't it minskdom jout oan it wurd " *godslastering* " of belediging. Dizze opfetting is misleidend, om't it oanwizen fan leagens, " *godslastering* " hielendal net it aspekt fan belediging oannimme, en wat dejingen oanbelanget dy't God oan it pauslik Rome tarekkenet, se hawwe, krekt oarsom, it uterlik fan in falske en ferrifeljende hilligens.

De pauslike mûle " *sprekt godslasteringen tsjin God* "; dy't syn identiteit befêstiget yn Dan.11:36 dêr't wy lêze: " *De kening sil dwaan wat er wol; hy scil him ferhevenje, hy scil roemje boppe alle goaden, en hy scil ûnbidige dingen sizze tsjin de God fen goaden; it sil bloeie oant de grime foltôge is, want wat*

bepaald is sil folbrocht wurde. » De Geast rekkenet it pauslike rezjym leagens, of " godslasteringen ", dy't al syn religieuze learingen karakterisearje; " tsjin God, om syn namme te lasterjen ", nimt se Gods namme om 'e nocht, ferdraait syn karakter, en skriuwt him syn moardzjende diabolyske dieden ta; " syn tabernakel ", dat is, syn geastlik hillichdom, dat is syn gearkomste, syn útkarden; " en dejingen dy't yn 'e himel wenje ", om't it de himel en syn ynwenners op syn ferrifeljende manier presintearret, en yn syn dogma's, de himelske hellen, in neilittenskip fan 'e Griken opropt dy't se ûnder de ierde, it paradys en it fjoerfloedleine. " De bewenners fan 'e himel ", suver en hillich, lije en binne fergriemd oer it feit dat it model fan goddeleaze en wredens yn minsken ynspireare troch it ierdske demonske kamp, ûnrjochtfeardich oan har taskreaun wurdt.

Vers 7: " En it waard him jûn om oarloch te meitsjen tsjin 'e hilligen en se te oerwinnen. En hy waard macht jûn oer elke stam, folk, taal en naasje. »

Dit fers befêstiget it berjocht fan Dan.7:21: " Ik seach dizze hoarn oarloch meitsje tsjin 'e hilligen, en oer har oerhearske ". Jeropeesk en wrâldwide kristendom is yndie it doel, om't it roomsk-katolike leauwen oplein waard oan alle Jeropeeske folken dy't yn feite gearstald binne út " stammen, folken, talen en folken " dy't boargerlik ûnôfhinklik wiene. Har " autoriteit oer elke stam, folk, tonge en naasje " befêstiget har byld as " de prostituee Babylon de grutte ", út Iepenbiering 17:1 dy't har " sitt op in protte wetters " presintearret; " wetters " dy't symbolisearje " folken, skaren, folken en tongen " neffens Rev.17:15. Wy kinne, mei ynteresse, de ôfwêzigens fan it wurd " stam " yn dit haadstik 17 opmerke. De reden is de lêste kontekst fan it doeltiidrek dat Jeropa en it Westerske kristendom oanbelanget wêryn de stamfoarm ferfongen waard troch de ferskate nasjonale foarmen.

Oan 'e oare kant, yn' e kontekst fan it begjin fan 'e oprjochting fan it pauslike rezjym, waarden Jeropeeske populaasjes yn essinsje organisearre yn " stammen " lykas Romeinsk Galje, disunited en dield troch ferskate " talen " en dialekten. Chronologysk waard Jeropa befolke troch " stammen ", doe troch " folken " dy't ûnderwurpen binne oan keningen, en úteinlik, mei de 18e ^{iuw}, troch republikeinske " naasjes ", lykas de Feriene Steaten fan Noard-Amearika, dy't har wichtige útgroeid foarmje. De grûnwet fan 'e "folken" is te tankjen oan ûnderwerping oan it Romeinske pauslike rezjym, om't it is hy dy't it gesach fan 'e keningen fan kristlik Jeropa erkent en fêstiget, sûnt Clovis 1e kening fan 'e ^{Franken}.

Vers 8: " En allegearre dy't op 'e ierde wenje, sille him oanbidde, waans namme net skreaun is fan 'e grûnslach fan 'e wrâld yn it boek fan it libben fan it Lam dat slein is." »

Yn 'e eintiid, wêr't it symboal " ierde " it protestantske leauwe oantsjut, krijt dit berjocht in krekte betsjutting: alle protestanten sille it katolike leauwe oanbidde; allegearre, útsein de útkarden oan wa't de Geast subtyl dizze definysje jout: " dyjingen waans namme ~~net skreaun~~ is fan 'e grûnslach fan 'e wrâld yn it boek fan it libben fan it Lam dat deade waard. » En ik herinner jo hjir, har keazen fertsjintwurdigers binne de " boargers fan it keninkryk fan 'e himel " yn tsjinstelling ta de rebellen dy't de " bewenners fan 'e ierde ". De feiten tsjûge fan 'e wierheid fan dizze profetyske oankundiging formulearre troch de Geast fan God. Om't sûnt it begjin fan 'e reformaasje, útsein it gefal fan Pierre Valdo yn

1170, protestanten it katolike leauwe oanbieden troch har "snein" te earjen, erfd fan 'e heidenske keizer Konstantyn 1 sûnt 7 maart 321. Dizze beskuldiging taret it tema fan 'e twadde " *beest* " presintearre yn fers 11.

Vers 9: " *As immen earen hat, lit him hearre!*" »

Wa't it " *ear* " fan ynsjoch hat iepene troch God, sil it berjocht fan 'e Geast begripe.

Oankundiging fan 'e straf útfierd troch it wrekende swurd fan it Frânske nasjonale ateïsme

Vers 10: " *As immen yn finzenskip liedt, sil hy yn finzenskip gean; as immen mei it swurd deadet, moat er mei it swurd deade wurde. Dit is de trochsettingsfermogen en leauwen fan 'e hilligen.* »

Jezus Kristus herinnert de freedsume fûleinigens dy't er te alle tiden fan syn útkarden easket. Lykas de earste martlers moatte de keazen amtners fan it wrede pauslike regear it lot akseptearje dat God foar har taret hat. Mar hy kundiget oan wat syn gerjochtheid wêze sil, dy't op 'e tiid straft sil, de religieuze útspraken fan keningen en pausen en ek har geastliken. Nei't se de keazen amtners yn finzenskip " *liede* " hawwe, sille se sels nei de finzenissen fan Frânske revolúsjonêren gean. En nei't se de útkarden dy't Jezus ljeafde " *fermoarde mei it swurd* ", sille se sels wurde *fermoarde troch it wrekende "swurd"* fan God, waans rol sil wurde folbrocht troch de guillotine fan deselde Frânske revolúsjonêren. It is troch de Frânske revolúsje dat God sil reagearje op 'e winsk nei *wraak* útdrukt troch it bloed fan 'e martlers yn Iepenbiering 6:10: " *Se rôpen mei in lûde stimme, sizzende: Hoe lang, hillige en wiere Master, fertraging binne jo om te oardieljen en wraak te nimmen foar ús bloed op dyjingen dy't op 'e ierde wenje?* ". En de revolúsjonêre guillotine sil " de katolike bern *mei de dea slaan* " fan 'e monargy en de pauslike Romeinske geastliken lykas oankundige yn Rev.2:22. Mar ûnder har slachtoffers sille wy ek hypokrityske protestanten fine dy't it leauwe betize mei boargerlike politike mieningen en ferdigenje, " *swurd* " yn 'e hân, har persoanlike mieningen en har religieuze en materiële erfgoed. Dit gedrach wie dat fan John Calvin en dat fan syn sinistere en bloedige kollaborateurs yn Genève. Oproppe fan 'e aksjes folbrocht yn 1793 en 1794, de profesije bringt ús yn' e kontekst fan 'e lange religieuze frede fêststeld foar de "150" jierren profetearre troch de profetyske "fiif moannen" fan Rev.9: 5-10. Mar nei 1994, it ein fan dizze perioade, fan 1995, waard it rjocht om " *deadzje* " om religieuze redenen opnij ynsteld. De potinsjele fûjân wurdt dan dúdlik de islamityske religy oant syn oarlochske útwreiding dy't sil liede ta de "Tredde Wrâldoarloch" tusken 2021 en 2029. Koart foar de weromkomst fan Kristus ferwachte foar de maitiid fan 2030, sil it twadde "beest" *ferskine* . yn dit haadstik 13.

It twadde bist: dat opkomt út 'e ierde

De Lêste Stand fan 'e *Dragon-Lam*

Vers 11: " *Doe seach ik in oar bist opkommen út 'e ierde, dat hie twa hoarnen lykas dy fan in laem, en dat spriek as in draak.* »

De kaai foar it identifisearjen fan it wurd " ierde " is te finen yn Gen.1:9-10: " *God sei: Lit de wetters dy't ûnder de himel binne sammele op ien plak, en lit droech lân ferskine. En sa wie it. God neamde it droege lân ierde, en de massa wetter neamde er see. God seach dat it goed wie.* »

Dat, lykas it droege "lân " op 'e twadde dei fan' e ierdske skepping út 'e "see " kaam , sa kaam dit twadde " beest " út 'e earste. Dit earste " beest " dat de katolike religy oantsjut, de twadde, dy't derút komt, giet oer de protestantske religy, dat is de herfoarme tsjerke. Dizze ferrassende iepenbiering soe ús net mear fernuverje moatte, om't de stúdzjes fan 'e foargeande haadstikken ús, op in komplementêre manier, de geastlike status iepenbiere hawwe dy't God yn syn godlik oardiel jout oan dizze protestantske religy dy't, nei de perioade neamd "Thyatira", net iens net te foltôgjen de ûndernommen Herfoarming. Dochs waard dizze foltôging easke troch it dekreet fan Dan.8:14, dêr't se Gods boadskip fan Ieb.3:1 oan te tankjen hat: "Der wurdt sein dat jo libje; en do bist dea ." Dizze geastlike dea smyt har yn 'e hannen fan 'e duvel dy't har troch syn ynspiraasje taret op syn " slach fan Armageddon ", fan Iepenbiering 16:16, fan 'e lêste oere fan ierdske sûnde. It is yn 'e oere fan dizze lêste test fan it leauwen, profetearre yn it berjocht rjochte oan har Advintistyske tsjinstfeinten yn'e tiid yn *Philadelphia* , dat se yntolerante inisjativen sil nimme dy't har sille meitsje, it " beest dat opkomt fan 'e ierde ". Se hat " *twa hoarnen* " dy't it folgjende fers 12 sil rjochtfeardigje en identifisearje. Want ferienige yn it oekumenyske alliânsje binne de protestantske en katolike religys ferienige yn har striid tsjin de rêstdei hillige troch God op 'e autentike sânde dei fan 'e wike; de sneon of sabbat fan 'e Joaden, mar ek fan Adam, Noach, Mozes en Jezus Kristus dy't it net yn twifel hawwe tidens syn tsjinst en syn lear op ierde, om't de beskuldigings fan oertrêding fan 'e sabbat tsjin Jezus troch de opstannige Joaden ûnbegrûn wiene en ûnrjochtfeardigje. Troch opsetlik wûnders op 'e sabbat te dwaan, wie syn motivaasje om Gods wiere konsept fan sabbatsrêst op'e nij te definiearjen. Dizze twa religys, dy't oanspraak meitsje op ferlossing krigen troch " *it laam dat de sûnden fan 'e wrâld weinimt* ", fertsjinje goed, foar har beskriuwende kritearia, it byld fan in " *laam dat sprekt as de draak* ". Om't it pleiten fan yntolerânsje tsjin sabbatobservatoren dy't se sa fier gean sille om ta de dea te feroardieljen, is it yndie iepen oarloch, de strategy fan 'e " *draak* ", dy't opnij ferskynt.

Vers 12: " *Se oefene alle autoriteit fan it earste beest út yn har bywêzen, en se liet de ierde en har bewenners it earste beest oanbidden, waans deadlike wûne genêzen wie.* »

Wy binne tsjûge fan in soarte fan estafette, it katolike leauwen dominearret net mear, mar it eardere gesach wurdt jûn oan de protestantske religy. Dit, om't dizze protestantske religy offisjeel dat is fan it machtichste lân op ierde: de Feriene Steaten fan Noard-Amearika of de Feriene Steaten. De fúzje fan Jeropeeske en Amerikaanske protestantske religys is al berikt, sels ynklusyf de Advintistyske ynstelling. fan 'e sânde dei, sûnt 1995. De nije " *Babel* " fan 'e ierde wurde twongen ta religieuze minging sûnt se binne boud troch wolkom ymmigranten fan ferskate religieuze bekenenissen. As minsken dizze dingen normaal fine, fanwegen har oerflakkige geasten en har religieuze disinterest, fan syn kant, de skepper God dy't net feroaret, feroaret ek net fan gedachten, en hy

straft dizze ûngehoorzaamheid dy't syn histoaryske lessen negearret dy't tsjûge binne yn 'e Bibel . Troch op syn beurt de Romeinske snein fan 'e earste dei, de rêstdei fêststeld troch Konstantyn I, te ferdigenjen, ^{makke} it twadde protestantske " *beest* " " *de earste* katolike beest" oanbidding, dy't it erkende as in offisjele religieuze status en joech it syn namme "Snein" misliedend. De Geast herinnert ús dat dizze lêste alliânsje tusken protestanten en katoliken mooglik makke waard om't " *de stjerlike wûn* " oanbrocht troch it " *beest dat út 'e ôfgrûn opkomt* " waard " *genêzen* ". Hy ropt him werom om't it twadde bist dizze kâns net hat om genêzen te wurden. It sil wurde ferneatige troch de glorieuze komst fan Jezus Kristus.

Vers 13: " *Se die grutte wûnders, sels makke fjoer delkomme út 'e himel nei de ierde yn 'e eagen fan minsken.* »

Sûnt syn oerwinning tsjin Japan yn 1945 is Protestantsk Amearika de earste kearnmacht op ierde wurden. Syn tige hege technology wurdt hieltyd neimakke, mar nea gelyk; it is altyd ien stap foarút op syn konkurrinten of tsjinstanners. Dit primaat sil befêstige wurde yn 'e kontekst fan' e "Tredde Wrâldoarloch" dêr't neffens Dan.11:44, it sil ferneatigje syn fijân, Ruslân, lân fan 'e "kening fan it noarden" yn dizze profesije. Syn prestiizje sil dan ûnbidich wêze, en de oerlibbenen fan it konflikt, ferbjistere en bewûnderjende, sille har libben oan him tafertrouwe en syn autoriteit oer alle minsklike libben erkenne. " *It fjoer út 'e himel* " hearde allinich oan God, mar sûnt 1945 hat Amearika it besit en kontrolearre. Se is him har oerwinning te tankjen en al har hjoeddeistige prestiizje dy't fierder groeie sil mei har oerwinning yn 'e kommende kearnoarloch.

Vers 14: " *En se ferrifele dejingen dy't op 'e ierde wenje troch de tekens dy't har jûn waard te dwaan yn it bywêzen fan it beest, en fertelde dejingen dy't op 'e ierde wenje in byld te meitsjen foar it beest dat de wûn fan it swurd hie en wa wenne.* »

De technyske " *prodigies* " útfierd binne ûntelbere. De " *bewenners fan 'e ierde* " binne ôfhinklik wurden fan al har útfinings dy't har libben en tinzen opnimme. Salang't Amearika har net freget om harsels te ûntnimmen fan dizze gadgets dy't har sielen besette, lykas drugsferslaafden, binne de " *minsk fan 'e ierde* " ree om religieuze yntolerânsje te legitimearjen foar in "tige lytse groep", it " *oerbliuwsel fan 'e frou* " fan Iepenbiering 12:17. "... *it meitsjen fan in byld fan it bist* " omfettet it kopiearjen fan 'e aksjes fan' e katolike religy en reprodusearje se ûnder protestantske gesach. Dizze weromreis nei hurdens fan 'e geast sil basearre wêze op twa aksjes. De " *oerlibbenen* " sille ôfgryslieke dieden fan oarloch oerlibbe hawwe, en God sil har kontinu en stadichoan slaan mei de " *sân lêste pleagen fan syn grime* ", beskreaun yn Openb.16.

It deabeslút fan snein

Vers 15: " *En it waard him jûn om it byld fan it beest libben te meitsjen, dat it byld fan it beest sprekke soe, en dat elkenien dy't it byld fan it beest net oanbidde soene slein wurde.* »

It plan fan 'e duvel, ynspireare troch God, sil foarm krije en wurde folbrocht. De Geast ûntbleatet de foarm fan 'e ekstreme maatregel dy't sil wurde nommen yn' e sechsde fan 'e "sân lêste pleagen." Troch offisjeel dekreet akseptearre troch alle oerlibjende rebellen op ierde, sil besletten wurde dat op in

datum tusken iere maitiid en 3 april 2030, de lêste oerbleaune Sânde-dei sabbat-hâldende Advintisten sille wurde fermoarde. Logysk markearret dizze datum it jier fan it weromkommen yn hearlikheid fan Jezus Kristus. De maitiid fan dit jier 2030 is needsaaklikerwize it momint dat hy yngrypt om te foarkommen dat it desastreus plan fan 'e rebellen útfierd wurdt tsjin syn útkarden dy't hy komt om te rêden troch "de dagen te ferkoartjen" fan har "grutte *need*" (Matt.24). :22).

Vers 16: " *En se brocht alle gear, sawol lyts as grut, ryk en earm, frij en slave, in teken te ûntfangen op har rjochterhân of op har foarholle.* "

De oannommen maatregel ferdieft de oerlibbenen fan it tiidrek yn twa kampen. Dat fan 'e rebellen wurdt identifisearre troch " *in teken* " fan minsklik gesach dat katolike "snein" oantsjut, de âlde "dei fan 'e ûnferovere sinne" oplein troch ien fan har oanbidders, de Romeinske keizer Konstantyn I, sûnt 7 maart ³²¹ . It " *mark* " wurdt ûntfongen " *op 'e hân* ", om't it in minsklik "wurk" foarmet dat Jezus oardielet en feroardielet. It wurdt ek ûntfongen " *op 'e foarholle* " dat symbolisearret de persoanlike wil fan elk minsklik skepsel waans ferantwurdlikens is dus hielendal dwaande ûnder it rjochtfeardich oardiel fan de skepper God. Om dizze ynterpretaasje fan 'e symbolyk fan 'e " *hân* " en de " *foarholle* " út 'e Bibel te autentisearjen, is d'r dit fers út Deut.6:8, wêr't God oer syn geboaden seit: "Dû *silst se as in teken op jo hannen bine.* , *en se sille wêze as frontlets tusken dyn eagen.* »

Foarige represailles

Fers 17: " *En dat gjinien koe keapje of ferkeapje sûnder it merk te hawwen, de namme fan it bist, of it nûmer fan syn namme.* »

Efter dit wurd " *persoan* " leit it kamp fan Advintistyske hilligen dy't trou bleaun binne oan 'e sabbat hillige troch God. Om't se wegerje om " *it mark* " te earjen, op snein, fan 'e rest fan 'e earste heidenske dei, wurde se oan 'e kant set. Yn 't earstoan wiene se it slachtoffer fan in "boykot" dy't bekend wie yn Amerikaanske maatregels tsjin tsjinstanners dy't har fersette. Om it rjocht te hawwen om te hanneljen, moat men " *it merk* ", op snein, dy't protestanten oanbelanget, " *de namme fan it bist* ", "de predikant fan 'e Soan fan God", dy't katoliken oanbelanget, earje, of " *it nûmer fan syn namme* ", of it nûmer 666.

Vers 18: " *Dit is wiisheid. Lit wa't ferstân hat, it getal fan it bist berekkenje. Hwent it is it getal fen in man, en syn getal is seishûndert seis en sechstich.* »

Minske wiisheid is net genôch om it berjocht fan 'e Geast fan God te begripen. It moat fan him erfd wurde, lykas it gefal fan Salomo, waans wiisheid dy fan alle minsken oertrof en syn reputaasje makke oer de hiele bekende ierde. Foar it oannimmen fan Arabyske sifers, ûnder de Hebreeërs, Griken en Romeinen, hiene de letters fan har alfabet ek de wearde fan sifers, sadat de tafoeging fan 'e wearden fan 'e letters dy't in wurd foarmje, har nûmer bepaalt. Wy krije it troch in "berekkening" lykas it fers oantsjut. "... *it nûmer fan syn namme* " is " *666* ", dat is it *nûmer* dat wurdt krigen troch it tafoegjen fan de nûmerike wearde fan de Romeinske letters yn syn Latynske namme "VICARIVS FILII DEI"; wat oantoand yn 'e stúdzje fan haadstik 10. Dizze namme foarmet op himsels de

grutste " *godslastering* " of " *leagen* " fan syn oanspraken, om't Jezus op gjin inkelde manier himsels in "ferfanging" joech, betsjutting fan it wurd "vicaris".

Iepenbiering 14: De tiid fan Sânde-dei Advintisme

De berjochten fan de trije ingels - de rispinge - de vintage

Dit is in haadstik dat him rjochtet op de tiid tusken 1843 en 2030.

Yn 1843 late it bysûndere gebrûk fan 'e profesije fan Dan.8:14 de "Advintisten" om te wachtsjen op it weromkommen fan Jezus Kristus fêst foar de maitiid fan dy datum. Dit is it begjin fan in opienfolging fan tests fan it leauwe dêr't belangstelling foar de geast fan profesije, nammentlik, " *it tsjûgenis fan Jezus* " neffens Iepenbiering 19:10, sil wurde oantoand yndividueel troch kristenen dy't bewearre te wêzen fan it heil fan Jezus Kristus ûnder meardere religieuze labels. De " **wurken** " oantoand allinnich tastean de seleksje of net. Dizze wurken kinne gearfette wurde yn twa mooglike karren: akseptaasje of wegering fan it ûntfongen ljocht en syn godlike easken.

Yn 1844, nei in nije ferwachting ynsteld foar de hjerst fan 1844, sil Jezus syn selektearre útkarde liede nei in missy fan it foltôgjen fan it wurk fan 'e Reformaasje dy't begjint mei it restaurearjen fan' e praktyk fan 'e sabbat hillige

troch God sûnt de skepping fan' e wrâld . Dit is it wichtichste ûnderwerp fan " *hilligens* " dat " *rjochtfeardige* " is fan 1844, doe't dizze oertrêding ûnder de oandacht fan syn tsjinstfeinten brocht waard. Dizze oersetting fan Dan.8:14, oerset oant myn tsjinst as: " *twa tûzen trijehûndert jûns moarn en it hillichdom sil reinige wurde* ", is autentyk, yn oerienstimming mei de oarspronklike Hebrieuske tekst: " *twa tûzen trijehûndert jûns moarn en hilligens sil rjochtfeardige wurde* . Elkenien kin ûntdekke dat de oertrêding fan 'e godlike sabbat sûnt 321 wurdt begelaat troch in protte oare ferlitten fan doktrinale wierheden fêststeld troch God yn' e tiid fan 'e apostels. Nei 1260 jier fan ligen regearret, ferneatigjende opfolgers fan it leauwe, pausdom liet yn protestantske lear in protte ligen ûndraaglik foar de God fan 'e wierheid. Dit is wêrom, yn dit haadstik 14, de Geast presintearret trije haadtema's dy't opienfolgjend binne: de Advintistyske missy of berjocht fan 'e " *trije ingels* "; " *de rispinge* " fan 'e ein fan' e wrâld, it sortearjen en ferrassing fan 'e útkarden; " *de druven rispinge* " fan 'e druven fan' e grime, de lêste straf fan 'e falske hoeders, falske religieuze leararen fan it kristendom.

Learre sûnt 1844 om de útkarden te beskermjen tsjin godlike grime, de lêste test is reservearre foar it uterste ein fan 'e tiid jûn oan' e minskheid om himsels te positionearjen tusken de iepenbiere godlike wil en de opstannige minsklike fraach dy't it meast yn ôffal fallen is. Mar, de makke kar hat gefolgen foar al dyjingen dy't sûnt 1844 stoarn binne. Allinnich de ferljochte en trouwe útkarden " *stjerre yn 'e Hear* " neffens de lear fan fers 13 wêr't se " *sillich* " ferklearre wurde, dat is, begunstigden fan 'e genede fan Kristus, mei al syn segen al befêstige yn it berjocht rjochte oan 'e ingel fan " *Philadelphia* " dy't harren oanbelanget, om't it net genôch is om as "Advintist" doopt te wurden om troch God as in útkarde te beskôgjen.

As de details fan 'e ferlittenens noch te ûntdekken bliuwe, oan' e oare kant, wurde de essensjele punten ûnderstreke en gearfette troch de Geast yn 'e foarm fan' e "berjochten fan 'e trije ingels" fan fersen 7 oant 11. Dizze berjochten folgje inoar op yn opfolging fan gefolgen.

Ik herinner my it hjir, nei de notysje op it omslach op side 2 fan dit wurk, markearje dizze trije berjochten trije berjochten dy't al iepenbiere binne yn symboalske bylden yn it boek Daniël yn Dan.7 en 8. Harren herinnering, yn dit haadstik 14 fan Iepenbiering , ûnderstreket en befêstiget it ekstreme belang dat God har jout.

De ferlose Advintisten winne

Vers 1: " *Ik seach, en sjuch, it Lam stie op 'e berch Sion, en mei him hûndert en fjirtich tûzen [minskjen], dy't syn namme en de namme fan syn Heit op har foarholle skreaun hiene.* »

" *Berch Sion* " ferwiist nei it plak yn Israel dêr't Jeruzalem boud waard. It symbolisearret de hope fan ferlossing en de foarm dy't dit heil sil nimme oan 'e ein fan' e besikingen fan ierdske en himelske leauwe. Dit projekt sil folslein folbrocht wurde by de fernijing fan alle dingen, oangeande *de ierde en de himel* neffens Rev.21:1. De " *144,000 [minskjen]* " symbolisearje de útkarde fan Kristus selektearre tusken 1843 en 2030, nammentlik Advintistyske kristenen testen, bewiisd en goedkard troch Jezus Kristus waans oardiel kollektyf en yndividueel jildt. It kollektyf oardiel oardielet de ynstelling en it yndividuele oardiel giet oer

elk skepsel. De " 144,000 [minsken] " fertsjintwurdigje de útkarden selektearre troch Jezus Kristus út 'e folgers fan it Advintistyske leauwen. Dit nûmer is strikt symboalysk en it eigentlike oantal fan de selekteare is in geheim bekend en bewekke troch God. Wy kinne de reden foar har seleksje begripe út 'e definysje fan 'e foarstelde ôfbylding. " *Op har foarholle* ", symboal fan har wil en har tinzen, " *de namme fan it laam* ", Jezus, en " *dy fan syn Heit* ", de God iepenbiere yn 'e âlde alliânsje, binne ynskreaun. Dat betsjut dat se it byld fan God fûnen en reprodusearren dat de skepper God foar de sûnde de earste minske jûn hie, doe't er him foarme en him it libben joech; en dit byld is dat fan syn karakter. Se foarmje de frucht dy't God woe krije troch yn Jezus Kristus de sûnden fan syn iennichste trouwe útkarden te ferlossen. It docht bliken dat op 'e foarholle fan 'e selekteare útkarden, óf, yn har geast, har gedachte en har wil binne fûn, it segel fan God fan Iep.7:3 of, de sabbat fan it fjirde gebod fan 'e Decalogue en it ûnskiedbere karakter fan it laam Jezus Kristus en dy fan syn iepenbiering yn it âlde forboun as Heit, God skepper. Sa ferset it wiere kristlike leauwen de religieuze noarmen dy't oan 'e Soan en de Heit ferbûn binne net, sa't de folgelingen fan 'e Romeinske snein bewearre, as net yn wurden, alteast yn aksje.

Vers 2: " *En ik hearde in stim út 'e himel, lykas it lûd fan in protte wetters, as it lûd fan grutte tonger; en de stim dy't ik hearde, wie as dy fan harpisten dy't op har harpen spielden.* »

De tsjinstridige karakters dy't yn dit fers neamd wurde binne yn werklikheid komplementêr. De " *grutte wetters* " symbolisearje mannichte libbene wêzens dy't, as se har uterje, it uterlik oannimme fan in " *grutte tonger* ". Krektoarsom, troch it byld fan 'e " *harp* ", iepenbiere God de perfekte harmony dy't syn oerwinnende skepsels ferienet.

Vers 3: " *En se songen in nij liet foar de troan, en foar de fjouwer libbene wêzens en de âldsten. En nimmen koe it liet leare, útsein de hûndert fjouwerenfjirtich tûzen, dy't fan 'e ierde ferlost waarden.* »

God befêstiget en ûnderstreket hjir de heul hege hilliging fan it "Advintistyske" leauwen oprjochte sûnt 1843-44. Syn keazen fertsjintwurdigers wurde ûnderskieden fan oare symbolisearre groepen; " *de troan, de fjouwer libbene wêzens en de âldsten* "; de lêste oantsjutting al fan 'e ferlost út de ûnderfining wenne op ierde. Mar de godlike Iepenbiering neamd Iepenbiering rjochtet allinnich op de twa tûzen jier fan kristlik leauwe dat it dekreet fan Dan.8:14 skiedt yn twa opienfolgjende fazen. Oant 1843-44 waarden de útkarden symbolisearre troch 12 " *âldsten* " út 'e " 24 " oanhelle yn Rev.4:4. De oare 12 " *âldsten* " binne de " *fersegele* " Advintistyske " *12 stammen* " yn Rev.7:3-8 fan 1843-44.

Vers 4: " *Dit binne it dy't har net ûntreinigje hawwe mei froulju, want se binne faam; se folgje it laem wêr't er ek hinne giet. Se waarden ferlost út 'e minsken, as earstelingen foar God en foar it Lam;* »

De wurden fan dit fers jilde allinnich yn geastlike sin; it wurd " *froulju* " oantsjutting fan kristlike tsjerken dy't sûnt harren komôf yn ôffal fallen binne, lykas it roomsk-katolike leauwen, of sûnt 1843-44, foar it protestantske leauwen, en sûnt 1994, foar it Advintistyske ynstitúsionele leauwen. De neamde " *fersmoarging* " rjochtet him op 'e sûnde dy't ûntstiet út 'e oertreding fan 'e godlike

wet en waans " *lean de dea is* ", neffens Rom.6:23. It is om har te rêden fan 'e praktyk fan' e sûnde dy't Jezus Kristus hillige hat, los fan 'e symboalyske " *144,000 [minsken]* ". Harren " *jongfrou* " is ek geastlik en it oantsjutte se as "suvere" wêzens waans gerjochtichheid is ferwite troch it bloed fergetten troch Jezus Kristus út namme fan har. Erfgenamten fan sûnde en syn fersmoarging, lykas alle neikommelingen fan Adam en Eva, har leauwen erkend troch Jezus Kristus perfekt "suvere" se. Mar om dit leauwe effektyf te erkennen troch Jezus Kristus, moat dizze suvering echt en konkretisearre wêze yn har " *wurken* ". Dit betsjut dus it ferlitten fan sûnden erfde fan falske kristlike of joadske of, yn 't algemien, monoteïstyske religys. En yn syn profetyske iepenbiering rjochtet God benammen op it mislearjen om de folchoarder fan 'e tiid te respektarjen dy't hy fêstige fan' e earste wike fan syn skepping fan 'e ierde en har himelske systeem.

Efter it byld fan " *in nij ferske sjonge* " is in spesifike ûnderfining belibbe allinich troch de " *144,000 [minsken]* " fersegele. Nei " *it liet fan Mozes* " dat fierde de glorieuze útgong út Egypte, symboal fan sûnde, " *it liet* " fan de " *144.000* " útkarden fiert harren befrijing fan sûnde, om't se folge it dekreet fan Dan.8:14 en hawwe gearwurke yn harren hilliging winske, en sels easke, troch God sûnt 1843-44. Op dizze datum herinnert in himelske fisy oan 'e suvering fan sûnden dy't oan it krús fan Golgotha troch de dea fan Jezus Kristus dien binne. Dit berjocht foarme sawol in smaad as in lear dat God presintearre oan in soarte fan protestantske leauwige dy't erfgenamt wie fan 'e Romeinske snein en guon fan syn oare ligen sûnden. Yn 'e typology fan Hebrieuske riten wie dizze " *reiniging fan sûnden* " in religieus feest yn 'e hjerst wêryn't it bloed fan 'e fermoarde geit nei it hillichste plak brocht waard op it genedestoel pleatst op dit ûnberikbere plak en ferbean foar de rest fan 'e jier. tiid fan it jier. It bloed fan dizze geit, symboalysk byld fan 'e sûnde, profetearre it bloed fan Jezus Kristus, dy't sels de drager wurden wie fan 'e sûnden fan syn útkarden om yn har plak de straf te fergoedzjen dy't se fertsjinje; Jezus sels waard sûnde makke. Yn dizze seremoanje fertsjintwurdiget de geit sûnde en net de Kristus dy't it draacht. It is dizze fysike beweging fan 'e hegepryster fan it autorisearre hillige plak nei it ferbeane hillichste plak foar de rest fan it jier wêrop dit fers ferwiist as it seit: "se folgje it laam *wêr't er ek giet* ." Troch it weromroppen fan dit toaniel yn 'e fisy fan 23 oktober 1844 herinnerde de Geast fan Kristus syn útkarde ûnbewuste erfgenamten oan doktrinale falskens, it ferbod fan sûndigje. Sa, sûnt 1844, de sûnde fan frijwillige komôf praktisearre, dat is it gefal fan de Romeinske snein, makket de relaasje mei God ûnmooglik, en de sûnde ferlitten lit de útwreiding fan dizze relaasje dy't liedt de oanbelangjende útkarde ta folsleinens fan syn hilliging troch de ûntfangst, begryp en yn aksje fan iepenbiere godlike wierheid.

Se wurde beskôge as " *earstelingen foar God en foar it Lam* ", foarmje it bêste dat God hat fûn yn syn seleksje fan ierdske útkarden. Yn Hebrieuske riten waarden " *de earstelingen* " " *hillich* " ferklearre . Offers fan dizze dierlike of plantaardige earste fruchten waarden foar God reservearre om him te earjen en minsklike tankberens te markearjen foar syn goedens en grutheid. In oare reden, yn feite foar de " *hillige earstelingen* ", is har ûntfangst fan it godlike ljocht dat har yn syn gehiel iepenbiere is, om't se libje yn 'e tiid fan' e ein wêr't it iepenbiere ljocht syn hichtepunt berikt, syn geastlike hichtepunt.

Vers 5: " *en gjin leagen waard fûn yn har mûle, want se binne ûnskuldich.*

»

De wirklik útkarde, dejinge dy't troch de nije berte út 'e wierheid berne is, kin allinich de " *leagen* " haatsje dêr't er gjin wille yn fynt. Lizzen is ôfgryslík, om't it allinnich skealike gefolgen hat en goede minsken lije lit. Wa't yn 'e " *leagen* " leaut, ûnderfynt dan de pine fan teloarstelling, de bitterheid fan ferrifeljen. Nimmen dy't troch Kristus útkeazen is, kin bliid wêze om syn meiminsken te ferlieden en te ferrifeljen. Oan de oare kant, de wierheid gerêststeld, it bout posityf relaasjes mei wiere bruorren, mar foaral earst, mei de God skepper en ferlosser fan ús heil dy't bewear't en ferheft syn namme as "God fan wierheid " . Sa, net mear praktisearjend doktrinale sûnde, troch it folgjen fan iepenbiere wierheid, de útkarden wurde beoardiele " *ûnbestrafber* " troch de God fan 'e wierheid sels.

Berjocht fan 'e earste ingel

Vers 6: " *Ik seach in oare ingel fleanen troch it midden fan 'e himel, mei in ivich evangeelje, om it te preekjen oan dyjingen dy't op 'e ierde wenje, oan elke naasje, oan elke stam, oan elke tonge en oan alle folken.* »

" *In oare ingel* " as in oare boadskipper ferkundiget in folslein godlik ljocht symbolisearre troch " *it midden fan 'e himel* " of it hichtepunt fan 'e sinne. Dit ljocht is besibbe oan " *it Evangeelje* " of " *it goede nijs* " fan ferlossing brocht troch Jezus Kristus. It wurdt " *ivich* " neamd, om't it berjocht autentyk is en net feroaret oer de tiid. Op dizze manier sertifisearret God dat it oerienkomt mei dat wat waard leard oan 'e apostels fan Jezus Kristus. Dizze weromkear nei de wierheid kaam út 1843 nei de tal fan ferfoarmingen dy't erfd wiene fan it roomsk-katolike leauwen. De ferkundiging is universeel yn analogy mei it berjocht presintearre yn Daniël 12:12 dy't de godlike segen fan Advintistyske wurk iepenbieret. " *It ivige evangeelje* " wurdt hjir neamd ûnder it aspekt fan 'e wiere frucht fan it leauwe, nei de godlike eask iepenbiere troch it dekreet fan Daniël 8:14. Belang yn it profetyske wurd is in legitime frucht fan 'e noarm fan "it *ivige evangeelje* " .

Vers 7: " *Hy sei mei in lûde stim: Eangje God, en jow Him eare, want de oere fan syn oardiel is kommen; en oanbidde Him dy't de himel en de ierde en de see en wetterboarnen makke hat.* »

Yn fers 7 ferkent de earste ingel de oertreding fan 'e sabbat dy't yn' e godlike dekalooch de gloarje fan 'e skepper God ferhearliket. Sa easke hy de restauraasje fan oktober 1844 ôf, mar joech syn oertrêding sûnt de maitiid fan 1843 de skuld op 'e protestanten.

Berjocht fan 'e twadde ingel

Vers 8: " *En in oare, in twadde ingel folge, sizzende: Babylon de grutte is fallen, se hat alle folken drinke litten mei de wyn fan 'e grime fan har hoererij.* »

Yn fers 8 ûntbleatet de twadde ingel de enoarme skuld fan 'e Roomsk-pauslike Katolike Tsjerke dy't minsken ferliede en ferrifele hat troch de heidenske "dei fan 'e sinne" fan Konstantyn I om te neamen nei de "dei fan 'e Hear" oersetting fan 'e montage ^{Latyn} dy't is de oarsprong fan syn "snein": dies dominica.

Twa kear werhelle, de útdrukking, " *Babylon de Grutte is fallen, fallen*, " befêstiget dat foar har en dyjingen dy't har ervje, de tiid fan godlik geduld definityf einige is. Yndividueel bliuwt bekearing mooglik, mar op kosten fan it produsearjen fan fruchten, of " **wurken** " fan berou, allinich.

Herinnering: " *it is fallen* " betsjut: it wurdt nommen en ferslein troch de God fan 'e **wierheid** as in stêd yn' e hannen fan syn fijân falt. Hy ferheft en ferljochtet nei 1843, tusken 1844 en 1873, foar syn trouwe Sânde-dei Advintistyske tsjinstfeinten, it " *mystearje* " dat it karakterisearret yn Rev.17:5. De ferlieding fan syn **leagens** ferliest syn effektiviteit.

Yn fers 8 wurdt it oardiel makke yn 'e foargeande berjochten befêstige, mei in skriklike warskôging. De bewuste en **frijwillige kar** fan 'e rêstdei fêststeld troch Konstantyn I ^{yn} 321, sûnt 1844, makket de rebellen dy't it rjochtfeardigje, passyf fan 'e godlike feroardieling fan' e *pine fan 'e twadde dea* fan it lêste oardiel. Om syn beskuldiging tsjin snein te ferbergjen, ferberget God it ûnder de namme fan in beruchte " *mark* " dy't syn eigen godlike " *segel* " ferset. Dit teken fan minsklik gesach, dat syn folchoarder fan 'e tiid yn twifel bringt, foarmet in enoarme skande dy't it wurdich is om troch Him bestraft te wurden. En de straf dy't oankundige is, sil yndie ferskriklik wêze: " *hy sil mei fjoer en swavel pleage wurde* ", dy't de rebellen ferneatigje sil, mar allinich op it momint fan it lêste oardiel.

Berjocht fan 'e tredde ingel

Vers 9: " *En in oare, in tredde ingel folge har, sizzende mei in lûde stim: As immen it bist en syn byld oanbidt (bûgt foar) en in teken krijt op 'e foarholle of op syn hân,* "

De komplemintêre en opienfolgjende aard fan dit tredde berjocht mei de twa foargeande wurdt spesifisearre troch de formule " *se folgen* ". De " *lûde stim* " befêstiget de heul hege godlike autoriteit fan 'ejinge dy't it ferkundiget.

De bedriging is rjochte oan minsklike rebellen dy't stypje en goedkarre fan 'e regel fan' e " *beest dat opkomt út 'e ierde* " en dy't oannimme en earje, troch harren hearrigens, op snein, it " *mark* " fan syn autoriteit, oanhelle yn Iepenbiering 13 : 16 dat is, op it stuit, de hiele kristlike befolking.

De direkte ferset fan dit " *mark* " tsjin it " *segel fan God* ", dat is, fan snein fan 'e earste dei oant de sabbat fan' e sânde dei, wurdt befêstige troch it feit dat beide wurde ûntfongen " **op 'e foarkant** ", sit fan 'e sil, neffens Iep.7:3 en 13:16. Tink derom dat it " *segel fan God* " fan Ieb.7:3 wurdt yn Rev.14:1: " *de namme fan it Lam en dy fan syn Heit* ". De resepsje " **oan 'e hân** " wurdt dúdlik makke troch dizze fersen út Deut.6:4 oant 9:

" *Harkje, Israel! YaHWéH, ús God, is de ienige JaHWéH . Dû scilst de Heare dyn God leafhawwe mei dyn hiele hert en mei dyn hiele siel en mei al dyn krêft . En dizze geoaden, dy't ik jo hjoed jou, sille yn jo hert wêze . Dû scilst se yn dyn bern bybringe, en dû scilst der oer prate ast yn dyn hûs bist, ast op reis giest, ast lizze en ast opstean. Dû scilst se bine **as in teken op dyn hannen**, en hja scille wêze **as frontblêden tusken dyn eagen** . Dû scilst se skriuwe op 'e posten*

fan dyn hûs en op dyn doarren. » De " hân " jout aksje, praktyk oan, en it " front ", de wil fan tinken. Yn dit fers seit de Geast: "Dû *scilst de Heare dyn God leafhawwe mei dyn hiele hert en mei dyn hiele siel en mei al dyn krêft* "; wat Jezus oanhellet yn Matt.22:37 en dat hy presintearret as it " *earste en grutste gebod* ". De keazen amtners dy't it " *segel fan God* " drage moatte dêrom oan dizze trije kritearia foldwaan: " *Heaft God mei har hiele hert* "; de sabbatsrêst fan syn hillige sânde dei te earjen troch it te oefenjen; en mei " *de namme fan it Lam* " Jezus Kristus " *en dy fan syn Heit* " JaHWÉH yn syn gedachten. Troch " *en de namme fan syn Heit* " te spesifisearjen, befêstiget de Geast de needsaak om de tsien geboaden fan God te folgjen en de foarskriften en ordinaasjes dy't de hilligens fan 'e útkarden yn it âlde ferbûn befoarderje. Sels yn syn dei befêstige de apostel Johannes dizze dingen troch te sizzen yn 1 John 5: 3-4:

" *Want dit is de leafde fan God, om syn geboaden te hâlden. En syn geboaden binne net slim, om't alles wat út God berne is, oerwint de wrâld; en de oerwinning dy't triomfearret oer de wrâld is ús leauwe.* »

Vers 10: " *Hy sil ek drinke fan 'e wyn fan' e grime fan God, útgetten sûnder mingsel yn 'e beker fan syn grime, en hy sil mei fjoer en swavel pleage wurde foar de hillige ingels en foar it Lam.* »

Gods grime sil genôch rjochtfeardige wurde, om't dejingen dy't it " *merk fan it beest* " ûntfange minsklike sûnde earje, wylst se de gerjochtichheid fan Jezus Kristus bewearre. Yn Rev.6:15-17, de Geast ôfbylde de gefolgen fan harren lêste konfrontaasje mei de destruktive rjochtfeardige grime fan Jezus Kristus.

Ekstreem wichtige notysje : Om dizze godlike grime better te begripen, moatte wy realisearje wêrom't it negearjen fan 'e hillige sabbat de grime fan God sa opwekt. D'r binne sûnden, mar de Bibel warskôget ús tsjin sûnde begien tsjin 'e Hillige Geast, en fertelt ús dat d'r gjin offer mear is om godlike ferjouwing te krijen. Yn 'e tiid fan' e apostels wie it ienige foarbyld dat ús jûn waard fan dit soarte sûnde de ôfwizing fan Kristus troch in bekearde kristen. Mar dit is mar in foarbyld, om't yn werklikheid godslastering tsjin 'e Hillige Geast bestiet út it ûntkennen en wegerjen fan in tsjûgenis jûn troch de Geast fan God. Om minsken te oertsjûgjen en te learen, ynspireare de Geast de hillige Skriften fan 'e Bibel. Dêrom, wa't it tsjûgenis fan 'e Geast yn 'e Bibel betwist, docht al godslastering tsjin 'e Geast fan God. Kin God better dwaan om syn wil bekend te meitsjen dan degenen dy't roppen binne nei de Bibel en syn geskriften te lieden? Kin er syn wil, syn tinzen en syn soevereine oardiel dúdliker útdrukke? Yn de 16e ^{uw} markearre dizze ferachting foar de bibel dêr't it oarloch tsjin fierde it definitive ein fan Gods geduld foar de roomsk-katolike religy; it ein fan syn geduld foar in lear dy't er nea erkend. Doe, yn 1843, markearre ferachting foar it profetyske wurd it ein fan it ûntfangen fan it protestantske leauwen yn al syn meardere foarmen, erfgenamten fan Romeinske snein, dat is, "it *merk fan it beest* ". En úteinlik begien Advintisme godslastering tsjin 'e Hillige Geast troch it ôfwizen fan 'e ultieme profetyske iepenbiering dy't Jezus it presintearre troch syn beskieden tsjinstfeint dy't ik ynkarneare; godslastering dy't sûnt 1995 befêstige en fersterke is troch harren alliansje mei sneinwaarnimmers. Godslastering tsjin 'e Geast krijt elke kear fan God it juste antwurd dat it fertsjinnet; in juste sin fan feroardieling foar de earste en " *twadde dea* " befêstige yn dit fers 10.

Vers 11: " *En de reek fan har pine komt op foar altyd en ivich; en hja hawwe gjin rêst dei noch nacht, dy't it beest en syn byld oanbidde, en hwa't it teken fen syn namme ûntfangt.* »

De " *reek* " sil allinich wêze yn 'e tiid fan it lêste oardiel, it oere dat de opstannige fallenen " *pijnige wurde yn it fjoer en swevel* " fan 'e " *mar fan fjoer* " fan Iepenbiering 19:20 en 20:14; dit, oan 'e ein fan it sânde millennium. Mar al foar dit skriklike momint sil de oere fan 'e glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus har lêste lot befêstigje. It berjocht fan dit fers rekket op it ûnderwerp fan " *rêst* ." Fan har kant binne de útkarden oandachtich foar de troch God hillige rêsttiid, mar de fallen hawwe oan 'e oare kant net deselde soarch, om't se godlike ferklearrings net it belang en de ernst jouwe dy't se fertsjinje. Dêrom, yn antwurd op har ferachting, yn 'e oere fan har lêste straf, sil God har gjin rêst jaan om har lijen te ferleegjen.

Vers 12: " *Dit is de trochsettingsfermogen fan 'e hilligen, dy't de geboaden fan God en it leauwe fan Jezus hâlde.* »

De wurden " *trochsettingsfermogen of geduld* " karakterisearje de wiere hilligen fan 'e godlike Messias Jezus fan 1843-44 oant syn weromkomst yn gloarje. Yn dit fers wurdt " *de namme fan 'e Heit* " fan fers 1 " *de geboaden fan God* ," en " *de namme fan it Lam* " wurdt ferfongen troch " *it leauwe fan Jezus* ." De folchoarder fan prioriteiten wurdt ek feroare. Yn dit fers neamt de Geast earst " *de geboaden fan God* ", en twadde " *it leauwe fan Jezus* "; dat is histoarysk en op it nivo fan wearde de oarder goedkard troch God yn syn projekt fan heil. Fers 1 joch prioriteit oan " *de namme fan it Lam* " om de " *144,000* " útkarden te ferbinen mei it kristlike leauwen.

Vers 13: " *En ik hearde in stim út 'e himel sizzen: Skriuw: Sillich fan no ôf binne de deaden dy't stjerre yn 'e Heare! Ja, seit de Geast, dat se rêste meie fan har arbeid, want **har wurken** folgje har.* »

De útdrukking " *fan no ôf* " fertsjinnet in detaillearre útlis, om't it sa wichtich is. Want it is rjochte op de datum fan 'e maitiid fan 1843 en dy fan 'e hjerst fan 1844 wêryn respektivelik it dekreet fan Daniël 8:14 yn wurking komt, en de twa Advintistyske proeven organisearre troch William Miller komme ta in ein.

no " út it each ferlern . Allinnich de pioniersgrûnlizzers fan it Advintistyske leauwen begrepen de gefolgen fan Gods eask fan 'e sabbat fan 1843. Om dizze praktyk fan 'e sânde dei oan te nimmen, waarden se laat om te realisearjen dat de oant dan praktisearre snein troch God ferflokt waard. Nei harren waard erfde Advintisme tradisjoneel en formalistysk, en foar de oerweldigjende mearderheid fan oanhingers en learkrêften waarden snein en de sabbat ûnrjochtlik op in nivo fan gelikensens pleatst. Dit ferlies fan it sin fan it hillige en fan 'e wiere hilligens resultearre yn disinterest foar it profetyske wurd en it tredde Advintistyske berjocht dat ik levere tusken 1983 en 1994. Sûnt dizze ferachting manifestearre yn Advintisme yn Frankryk, gie de ynstelling Advintistyske wrâld in alliânsje mei de oekumenyske clan yn 1995, foar syn grutste flok. De bedriging fan " *pine* " yn fers 10 giet har op har beurt oan, troch de suggestje fan 'e útdrukking " *hy sil **ek** drinke* "; sûnt 1994 hat ynstitúsjoneel Advintisme, nei it protestantske leauwen, sûnt 1843 oardiele en feroardiele.

Lykas dit fers suggerearret, feroarsaket it dekreet fan Daniël 8:14 de skieding fan 'e protestantske kristenen fan 1843 yn twa kampen, ynklusyf de Advintistyske groep, begunstigden fan 'e beatitude útsprutsen: "Singich fan no ôf binne de deaden dy't stjerre yn 'e Hear! " ". It seit himsels dat Jezus yn " *Laodicea* " oankundige dat hy it soe " *brekke* ", de Advintistyske ynstelling, offisjele boadskipper fan Kristus yn 1991, de datum fan 'e offisjele ôfwizing fan it ljocht, neamd " *neaken* " kin net langer profitearje fan dizze blidens.

Ûngetiid

Vers 14: " *Ik seach, en sjuch, d'r wie in wite wolk, en op 'e wolk siet ien as in minskesoan, mei op syn holle in gouden kroan en yn syn hân in skerpe sikkel.* »

Dizze beskriuwing ropt Jezus Kristus op it momint fan syn glorieuze weromkomst. De " *wite wolk* " herinnert oan de betingsten fan syn fertrek en syn opkomst nei de himel dy't twa tûzen jier earder belibbe. De " *wite wolk* " jout syn suverens oan, syn " *gouden kroan* " symbolisearret syn oerwinnende leauwen, en " *de skerpe sikkel* " ferbyldet it " *snijwurd* " fan God út Hebr.4:12, útfierd troch " *syn hân* ".

Vers 15: " *En in oare ingel kaam út 'e timpel, rôp mei in lûde stim nei him dy't siet op' e wolk, Swaai út dyn sikkel, en risp; hwent de ûre fen 'e rispinge is kommen, hwent de rispinge fen 'e ierde is ryp.* »

Under it aspekt fan " *de rispinge* ", lykas yn syn gelikenis, herinnert Jezus dat yn dit de tiid soe komme om " *it weet fan it kaf* " definityf te skieden. Troch syn Iepenbiering lit er ús dit ûnderwerp ûntdekke dat de twa kampen skiedt: de sabbat fan 'e útkarden en de snein fan 'e fallen, om't efter dizze religieuze namme de oanbidding en it gesach fan in heidenske sinnegodheid ferberget. En nettsjinsteande de evolúsjes fan 'e minsklike tiid, bliuwt God nei him te sjen foar wat hy echt foar him is. De ferskillende mieningen fan minsken hawwe gjin ynfloed op syn oardiel; yn syn folchoarder fan 'e tiid is de earste dei profaan, hy kin op gjin inkelde manier godlike hilligens oannimme. Dit is eksklusyf keppele oan de hillige sânde dei yn syn folchoarder fan tiid gravearre fan it begjin fan ivige ierdske tiid; dit foar in doer fan 6000 sinnejierren.

Vers 16: " *En hy dy't op 'e wolk siet, smiet syn sikkel op 'e ierde. En it lân waard rispe.* »

De Geast befêstiget de takomstige ferfoling fan " *de rispinge fan 'e ierde* ." Kristus de Ferlosser en de Wreker sille der oer wake en it folbringe yn oerienstimming mei syn oankundiging makke yn gelikenis, oan syn apostels, yn Matt.13:30 oant 43. De "rispinge" giet *benammen* om de oprop nei de himel fan 'e útkarde hilligen dy't bleaunen trou oan God Skepper.

Harvest tiid (en wraak)

Vers 17: " *En in oare ingel kaam út 'e timpel dy't yn' e himel is, mei ek in skerpe sikkel.* »

As *de foarige "ingel* " in missy hie geunstich foar de keazen, krekt oarsom, dizze " *oare ingel* " hat in strafmissy rjochte tsjin de fallen rebellen. Dizze twadde " *sikkel*" symbolisearret ek it " *skerpe wurd fan God* " yn aksje troch syn wil, mar net troch syn hân, om't, yn tsjinstelling ta de rispinge, foar de druven, de

útdrukking " yn syn hân " ôfwêzich is. . Strafaksje sil dêrom wurde tawiisd oan aginten dy't de godlike wil útfiere; yn feite, de slachtoffers fan syn ferliedingen.

Vers 18: " *En in oare ingel, dy't macht hie oer it fjoer, gyng út it alter, en spriek mei in lûde stim ta him dy't de skerpe sied hie, sizzende: Smyt dyn skerpe sied út en sammelje de druven. wynstok fan 'e ierde; hwent de druven fen 'e ierde binne ryp.* »

Dan komt, nei de oprop fan 'e útkarden nei de himel, it momint fan " *de druven rispinge* ". Yn Jes.63:1 oant 6 ûntwikkelet de Geast de aksje dy't rjochte is troch dizze symboalyske term. Yn 'e Bibel wurdt read druvensap fergelike mei minsklik bloed. It gebrûk troch Jezus yn it Hillige Nachtmiel befêstiget dit idee. Mar " *de vintage* " is keppele oan " *de grime fan God* " en it sil oangean dejingen dy't unweardich wurken yn 'e mom fan syn tsjinstfeinten, om't it troch Kristus frijwillich fergetten bloed har tal fan ferrie net fertsjinne. Om't Jezus kin fiele ferret troch dyjingen dy't ferdraaie syn rêdingsprojekt oant it punt fan rjochtfeardigje de sûnde dêr't er joech syn libben en droech lijen, sadat syn praktyk soe ophâlde. Opsetlike oertreders fan syn wet moatte him dêrom ferantwurdzje. Yn har bline waansin sille se sa fier gean dat se har wiere útkarden deadzje wolle, om fan 'e ierde út te roegjen, de praktyk fan' e sânde dei sabbat hillige en easke troch God sûnt 1843-44. De útkarden hiene net de machtiging fan God om geweld tsjin harren religieuze fijannen te brûken; God hie dizze aksje eksklusyf foar Himsels reservearre. " *Wraak is mines, ferjilding is mines,* " ferklearre hy oan syn keazen amtners, en de tiid is kommen om dizze wraak yn útfiering te setten.

Yn dit haadstik 14 ropt de fersen 17 oant 20 dit tema op fan 'e " *rispinge* ". De sûndige druven wurde ryp ferklearre, om't se har wiere aard folslein oantoand hawwe troch har wurken. Har bloed sil streame as it sap fan druven yn in bak as se wurde trape troch de fuotten fan 'e druve pickers.

Vers 19: " *En de ingel smiet syn sikkel op 'e ierde. En hy sammele de wynstôk fan 'e ierde, en smiet de wyn yn 'e grutte wynpers fan 'e grime fan God.* »

De aksje wurdt sertifisearre troch dizze oankundiging iepenbiere troch dizze sêne. God profetearret mei wissichheid de straf fan katolike en protestantske arrogânsje. Se sille de gefolgen fan Gods grime lije, yllustrearre troch de bak wêryn't de rispte druven troch de fuotten fan 'e brekers ferpletterd wurde.

Vers 20: " *En de wynpers waard út 'e stêd fertrape; en der kaem bloed út 'e bak, oan 'e toomen fan 'e hynders, oer in ôfstân fan tûzen en seishûndert stadia.* »

Jesaja 63:3 spesifisearret: " *Ik wie allinnich om de wynpers te treppen; gjin man wie by my ...* ". De vintage ferfollet de straf fan Babylon de Grutte stêd yn Rev.16:19. Se hat de beker fol mei godlike grime, dy't se no drinke moat oan 'e drek. " *De wynpers waard bûten de stêd trape* ", dat is, sûnder de oanwêzigens fan 'e útkarden dy't al nei de himel opnommen binne. Yn Jeruzalem waarden de eksekúsjes fan de ta de dea feroardielden útfierd bûten de muorren fan 'e hillige stêd om it net te ûntreinigjen. Dit wie it gefal foar de krusiging fan Jezus Kristus dy't troch dit berjocht herinnert oan de priis om te beteljen foar dyjingen dy't syn eigen dea ûnderskaten. De tiid is kommen foar syn fijannen om op har beurt har bloed te ferjitten om te fersoenjen foar har protte sûnden. " *En it bloed kaam út 'e bak nei de biten fan 'e hynders* ." De doelen fan lilken binne kristlike religieuze

leararen, en God ferwiist nei har troch it byld fan it " *bit* " dat riders " yn 'e *mûle fan hynders sette* ," om har te rjochtsjen. Dit byld wurdt foarsteld yn Jakobus 3:3, waans tema krekt is: religieuze leararen. Jakobus spesifisearret oan it begjin fan haadstik 3: " *Myn bruorren, lit net in protte ûnder jimme begjinne te learen, want jo witte dat wy hurder wurde beoardiele .*" De aksje fan 'e " *rispinge* " rjochtfeardiget dizze wize warskôging. Troch te spesifisearjen " *oant de hyndersbitten* " suggerearret de Geast dat it vat yn earste ynstânsje giet om de roomsk-katolike geastlikheid fan " *Babylon de Grutte* ", mar dat it útwreidet nei de protestantske leararen dy't sûnt 1843 "destruktyf" gebrûk meitsje fan de Hillige Bibel neffens de beskuldiging makke troch de Geast yn Ieb.9:11. Hjir fine wy de tapassing fan 'e warskôging jûn yn Iepenbiering 14:10: " *Hy sil ek drinke fan 'e wyn fan' e grime fan God, útgetten sûnder mingsel yn 'e beker fan syn grime ...* ".

Foar it boadskip " *oer in omfang fan tûzen seishûndert stadia* ", yn kontinuïteit mei it foarige boadskip, rint de straf út nei it grifformearde leauwen sûnt de 16e ^{iuw} dêr't it getal 1600 op ferwiist. Dit is de tiid dat Maarten Luther de beskuldiging tsjin it katolike leauwen yn 1517 formalisearre. Mar it wie ek yn dizze 16e ^{ieu} dat de protestantske doktrines fan " *falske kristen* " en *falske kristenen* foarme waarden dy't it geweld en it swurd legitimearren ferbean troch Jezus Kristus . De Apokalyps biedt syn eigen kaaien foar ynterpretaasje en dizze 16e ^{ieu} wurdt oanwiisd yn Iepenbiering 2:18 oant 29 ûnder de symboalyske namme fan it tiidrek " *Tyatira* ". It wurdt " *stadion* " ûntbleatet har religieuze aktiviteit, har dielname oan 'e race wêrfan de priis op it spul is de kroan fan' e oerwinning tasein oan 'e winner. Dit is de lear fan Paulus yn 1 Kor.9:24: " *Witte jo net dat dejingen dy't yn it stadion rinne, allegear rinne, mar ien krijt de priis? Rinne sadat jo it winne .*" De priis fan 'e himelske berop wurdt dus op gjin inkelde manier wûn; trou en trochsettingsfermogen yn hearrigens is de ienige manier om te winnen yn 'e striid fan it leauwe. Hy befêstiget yn Phi.3:14 sizzende: " *Ik driuw nei it doel foar de priis fan 'e oprop fan God yn Kristus Jezus .*" Yn 'e tiid fan' e " *rispinge* " sille dizze wurden fan Jezus wurde ferifiearre: " *Want in protte binne neamd, mar in pear útkard (Mat.22:14)*".

Iepenbiering 15: It ein fan proeftiid

Foardat de " *rispinge en vintage* " is folbrocht komt it freze momint, it ein fan 'e tiid fan genede. Ien dêr't minsklike karren binne gravearre yn 'e stien fan' e tiid, mei gjin mooglikheid om keare dizze karren. Op dat punt einiget it oanbod fan ferlossing yn Kristus. Dit is it tema fan dit heul koarte haadstik 15 fan 'e Apokalyps fan Jezus Kristus. It ein fan 'e tiid fan genede komt foar nei de earste seis " *trompetten* " fan haadstikken 8 en 9, en foar " *de sân lêste pleagen fan God* " fan haadstik 16. It seit himsels dat it folget de lêste kar fan it paad dat God jout de minske te dwaan. Under de autoritative aegis fan " *it bist dat opkomt fan 'e ierde* " fan Iepenbiering 13:11 oant 18, liede de lêste twa paden, de iene, nei de hillige sneon of sabbat fan God, de oare, nei snein, fan it Romeinske pauslike gesach . Nea hawwe de karren tusken libben en goed, dea en kwea, sa dúdlik west. Wa hat de minske it meast bang? God, of minske? Dit is it gegeven fan 'e situaasje. Mar ik kin ek sizze: Hwa hâldt de minske it meast? God of minske? De útkarde sil reagearje yn beide gefallen: God, wittende troch syn profetyske iepenbiering de details fan 'e ein fan syn projekt. It ivige libben sil dan hiel tichtby wêze, binnen har berik.

Vers 1: " *Doe seach ik in oar teken yn 'e himel, grut en wûnderlik: sân ingels dy't sân lêste plagen hâlde, want dêryn waard de grime fan God folbrocht.* »

Dit fers presintearret de " *sân lêste pleagen* " dy't falske leauwigen sille slaan foar har kar fan 'e Romeinske snein. It tema fan dit haadstik, it ein fan 'e tiid fan proeftiid, iepenet de tiid fan 'e " *sân lêste pleagen fan 'e grime fan God* ".

Vers 2: " *En ik seach as in see fan glêzen, mongen mei fjoer, en dejingen dy't it beest oerwûn hiene, en syn byld, en it getal fan syn namme, steande op 'e see fan glêzen, harpen fan God.* »

Om syn tsjinstfeinten, syn útkarden oan te moedigjen, presintearret de Heare dan in sêne dy't har driigjende oerwinning opropt troch ferskate bylden dy't út oare passaazjes fan 'e profesije nommen binne. " *Op 'e see fan glês, mongen mei fjoer, se steane* ," om't se gongen troch in proef fan leauwen wêryn't se waarden ferfolge (*mongen mei fjoer*) en kamen oerwinnende. De " *see fan glês* " ferwiist nei de suverens fan it útkarde folk, lykas yn Rev.4:1.

Vers 3: " *En hja songen it liet fan Mozes, de tsjinstfeint fan God, en it liet fan it Lam, sizzende: Grut en wûnderlik binne jins wurken, o Heare God, Almachtige; Rjochtfeardich en wier binne jins wegen, kening der folken!* »

" *It Liet fan Mozes* " fierde de glorieuze útgong fan Israel út Egypte, it lân en typysk symboal fan sûnde. De yntocht yn it ierdske Kanaän, dy't 40 jier letter folge, foarskadude de yngong fan 'e lêste útkarden yn it himelske Kanaän. Op syn beurt, nei't er syn libben jûn hie om de sûnden fan 'e útkarden te fersoenen, gyng Jezus, " *it laam* ", op nei de himel, yn syn gloarje en syn himelske godlike macht. De lêste trouwe tsjûgen fan Jezus, alle Advintisten troch leauwe en wurk, belibje op har beurt de himelfeart as Jezus weromkomt om har te rêden. Troch syn "

grutte en bewûnderlike wurken " te ferheffen, jouwe de útkarden gloarje oan 'e skepper God dy't syn wearden yn Jezus Kristus ynkarneare: syn perfekte "*gerjochtichheid*" en syn "*wierheid*". De evocation fan it wurd "*wier*" ferbynt de kontekst fan 'e aksje mei it ein fan' e "*Laodicea*" tiidrek wêryn hy presintearre himsels as "*de Amen en de Wiere*". It is dan de oere fan "*ferlossing*" dy't it ein markearret fan 'e tiid fan "*de frou dy't berte*" fan Rev.12:2. "*It bern*" wurdt yn 'e wrâld brocht yn' e foarm fan 'e suverens fan it himelske karakter iepenbiere yn en troch Jezus Kristus. De útkarden kinne God priizgje foar syn "*almachtige*" steat, om't it oan dizze godlike macht is dat se har heil en befrijing te tankjen hawwe. Nei't er syn ferlosten sammele en selektearre út alle ierdske folken, is Jezus Kristus yndie de "*Kening fan de folken*". Dejingen dy't him en syn keazen amtners fersette, binne net mear.

Vers 4: "*Wa sil net freze, Hear, en jins namme ferhearlikje? Hwent jimme allinne binne hillich. En alle folken sille komme en jo oanbidde, om't jo oardielen iepenbiere binne.*" »

Simply set, dit betsjut: Wa soe wegerje jo te frezen, Skepper God, en doare jo te bedriigjen fan jo rjochtmjittige gloarje troch te wegerjen jo hillige sânde-dei sabbat te earjen? Om't **jo allinich hillich binne** en allinich hawwe jo jo sânde dei hillige en dyjingen oan wa't jo it joegen, as in teken fan har goedkarring en ta jo hilligens hearre. Yndied, troch "*syn eangst*" op te roppen, ferwiist de Geast nei it boadskip fan 'e earste "*ingel*" fan Iepenbiering 14:7: "*Eangje God en jou Him gloarje, om't de oere fan syn oardiel kommen is; en oanbidde (bûge foar) Him dy't himel en ierde en de see en boarnen fan wetter makke hat*". Yn Gods plan sille de ferneatige opstannige folken opwekke wurde foar in dûbel doel: dat fan harsels foar God te fernederjen en him gloarje te jaan, en dat fan syn juste lêste straf te lijen dy't har definityf ferneatigje sil, yn 'e "mar fan fjoer. "*swevel*" fan it lêste oardiel, oankundige yn it berjocht fan 'e "*trede ingel*" fan Rev.14:10. Foardat dizze dingen wurde foltôge, sille de útkarden troch de tiid moatte gean fan godlike oardielen dy't sille wurde manifestearre troch de aksje fan 'e "*sân pleagen*" oankundige yn it earste fers.

Vers 5: "*Dêrnei seach ik, en de timpel fan 'e tabernakel fan it tsjûgenis waard iepene yn' e himel.*" »

Dizze iepening fan 'e himelske "*timpel*" sinjalarret it stopjen fan 'e foarspraak fan Jezus Kristus, want de tiid fan 'e oprop fan heil is einige. "*It tsjûgenis*" ferwiist nei de tsien geoaden fan God dy't yn 'e hillige arke waarden pleatst. Sa is fan dit momint ôf de skieding tusken de útkarde en de ferlerne definityf. Op ierde hawwe de rebellen krekt besletten, troch in wetsbeslút, de ferplichting om de wyklikse rêst fan 'e earste dei te respektarjen, boargerlik en religieus fêststeld, opienfolgjend, troch de Romeinske keizers, Konstantyn I, en Justinianus I, dy't Vigilius I^{de} earste paus, tydlik haad fan it universele kristlike leauwen, nammentlik katolyk, yn 538. It lêste dekreet fan 'e dea waard profetearre yn Iepenbiering 13:15 oan 17 en pleatst ûnder de dominante aksje fan it Amerikaanske protestantske leauwen stipe troch it Jeropeeske katolike leauwen.

Vers 6: "*En de sân ingels dy't de sân pleagen hiene, gongen út 'e timpel, klaaid yn suver, helder linnen, en mei gouden riemen om har boarsten.*" »

fertsjintwurdigje de " *sân ingels* " *Jezus Kristus allinich of* " *sân ingels* " trou oan syn kamp lykas him. " *It moaie, suvere, heldere linnen* " byldt " *de rjochtfeardige wurken fan 'e hilligen* " yn Rev.19:8. De " *gouden riem om 'e boarst* ", dêrom op 'e hichte fan it hert, ropt de leafde foar wierheid al oanhelle yn it byld fan Kristus presintearre yn Rev.1:13. De God fan 'e wierheid makket him ta om it kamp fan ligen te straffen. Troch dizze herinnering suggerearret de Geast " *de grutte ramp* " waans foarm waard iepenbiere troch syn gesicht yn ferliking mei " *de sinne as it skynt yn syn krêft* ". It oere fan 'e lêste konfrontaasje tusken Jezus Kristus en de heidenske sinne-oanbidige rebellen is oankommen.

Vers 7: " *En ien fan 'e fjouwer libbene wêzens joech de sân ingels sân gouden skûlen, fol fan 'e grime fan 'e God dy't libbet foar ivich en ivich.* »

Jezus wie sels it model ôfbylde troch de " *fjouwer libbene wêzens* " fan Rev.4. Hy is ek, " *de God dy't libbet foar altyd en ivich* " makke " *lik* ". Syn godheid skriuwt him dus alle rollen ta: Skepper, Ferlosser, foarbidder, en permanint, rjochter, en makket dan in ein oan syn foarspraak, hy wurdt de rjochterlike God dy't syn opstannige tsjinstanners slacht en mei de dea straft, om't se " *de beker* " fan syn rjochtfeardige " *grime* ". " *De beker* " is no fol, en dizze grime sil de foarm oannimme fan 'e " *sân lêste* " straffen wêryn godlike genede net mear har plak sil hawwe.

Vers 8: " *En de timpel waard fol mei reek fanwegen de hearlikheid fan God en syn macht; en gjinien koe yn 'e timpel komme oant de sân plagen fan 'e sân ingels foldien wiene.* »

Om dit tema fan it stopjen fan genede te yllustrearjen, presintearret de Geast yn dit fers it byld fan in " *timpel fol mei reek fanwegen* " de oanwêzigens " *fan God* " en hy spesifisearret: " *en gjinien koe yn 'e timpel komme, oant de sân plagen fan 'e sân ingels wiene folbrocht* ." God warskôget sa syn útkarden dat se op ierde sille bliuwe yn 'e tiid fan 'e " *sân lêste pleagen* " fan syn grime. De lêste útkarden sille de ûnderfining fan 'e Hebreërs opnij belibje yn 'e tiid fan 'e " *tsien pleagen* " dy't it opstannige Egypte sloegen. De *pleagen* binne net foar har, mar foar de rebellen, doelen fan godlike grime. Mar de oanrin fan har yngong yn 'e " *timpel* " is sa befêstige, de mooglikheid sil wurde jûn, fan 'e ein fan 'e " *sân lêste pleagen* ".

Iepenbiering 16: De sân lêste plagen fan 'e grime fan God

Haadstik 16 presintearret it útstoarten fan dizze " sân lêste pleagen " wêtroch " *de grime fan God* " wurdt útdrukt.

De stúdzje fan it heule haadstik sil dit befêstigje, mar it moat wurde opmurken dat de doelen fan " *de grime fan God* " identyk sille wêze oan dyjingen dy't waarden slein troch de straffen fan 'e earste seis " *trompetten* ". De Geast docht bliken dat de straffen fan 'e " sân lêste pleagen " en dy fan 'e " sân *trompetten* " deselde sûnde straffen: de oertreding fan 'e sabbatsrêst fan 'e " *sânde dei*" *hillige* "troch God fan 'e grûnslach fan 'e wrâld.

Ik iepenje hjir in heakjes, te let. Let op it ferskil dat karakterisearret de godlike " *trompetten* " en " *pleagen as pleagen* ". De " *trompetten* " binne allegear minsklike moarden útfierd troch minsken, mar besteld troch God, it fyfde wêzen fan in geastlike natuer. " *Plagen* " binne onaangename aksjes dy't direkt troch God oplein wurde troch de natuerlike middels fan syn libbene skepping. Iepenbiering 16 presintearret ús de " sân lêste pleagen " dy't ús, subtyl suggerearret, dat se foarôfgien binne troch oare " *pleagen* " dy't troch minsken te lijen binne foar it ein fan 'e tiid fan genede dy't geastlik skiedt yn twa dielen, " *de tiid*" *fan it ein* " oanhelle yn Dan.11:40. Yn 't earste is dit ein dat fan' e tiid fan 'e folken, en yn' e twadde, dat fan 'e tiid fan' e universele wrâldregearing organisearre ûnder it tafersjoch en inisjatyf fan 'e FS. Yn dizze fernijing, útfierd op sabbat 18 desimber 2021, kin ik dizze ferklearring befêstigje, om't sûnt it begjin fan 2020 it heule minskdom is troffen troch ekonomyske ruïne fanwegen in besmetlik firus, it Covid-Coronavirus. 19, ferskynde earst yn Sjina. Yn in kontekst fan globalistyske útwikselingen en kennis, geastlik fersterkjen fan har echte effekten, yn panyk, hawwe de liederen fan 'e minsken de ûntwikkeling en trochgeande groei fan' e hiele West-Jeropeeske en Amerikaanske ekonomy stoppe. Beskôge, ûnrjochtfeardich, as in pandemy, is it Westen, dat tocht dat it ienris de dea soe feroverje, ferbjistere en wanhopich. Yn panyk hawwe de Godleazen lichem en siel oerjûn oan de nije religy dy't it ferfangt: de almachtige medyske wittenskip. En it lân fan skurken, de rykste op ierde, profitearre fan 'e kâns om manlju finzen te meitsjen en slaven fan har diagnoaze, har faksins, har remedies en har bedriuwbesluten. Tagelyk hearre wy yn Frankryk rjochtlinen, op syn minst paradoksaal, dy't ik sa gearfette: "it is oan te rieden om de apparteminten te ventilearjen en oerenlang it beskermjende masker te dragen, wêrachter de drager fersmoarget." Markearje it "sûne ferstân" fan 'e jonge liederen fan Frankryk en oare imitearjende lannen. Wy konstatare mei belangstelling dat it lân dat dit destruktief gedrach lei earst Israel wie; it earste lân ferflokt troch God, yn religieuze skiednis. It dragen fan in masker, earst ferbean as it net beskikber wie, waard doe ferplicht makke, om te beskermjen tsjin in sykte dy't it respiratoire systeem beynfloedet. Gods flok draacht ûnferwachte, mar destruktief tige effektive fruchten. Ik bin derfan oertsjûge dat tusken 2021 en

it begjin fan 'e " *sechste trompet* ", de Twadde Wrâldoarloch, oare " *pleagen fan God* " it skuldige minskdom sille slaan op ferskate plakken op ierde, en benammen yn it Westen. "pleagen" lykas " *hongersnood* " en oare echte universele pandemyen, al bekend as de pest en kolera. God easket dit soarte fan straf yn Eze.14:21: "*Ja, sa seit de Heare, YaHWéH: Al stjoer Ik tsjin Jeruzalem myn fjouwer skriklike straffen, it swurd, de hongersneed, de wylde bisten en de pest, om minsken út te roegjen en bisten* . Tink derom dat dizze list net útputtend is, om't yn 'e moderne tiid godlike straffen meardere foarmen nimme: Kanker, AIDS, Chikungunya, Alzheimer's ... ensfh.. Ik notearje ek it optreden fan eangst troch globale opwaarming. Massen fan it minskdom binne bang en panyk by de gedachte oan it smeltende iis en de oerstreamingen dy't it resultaat kinne. Wer, in frucht fan 'e godlike flok dy't de minsklike geasten treft en muorren bouwt fan skieding en haat. Ik slút dizze heakjes om de stúdzje yn dizze kontekst fan 'e nei-ein fan genede te hervatten dy't de " *sân lêste pleagen fan 'e grime fan God* " karakterisearret.

In oare reden rjochtfeardiget de kar fan doelen. De " *sân lêste pleagen* " realisearje de ferneatiging fan 'e skepping oan' e ein fan 'e wrâld. Foar God, de Skepper, is de tiid kommen foar de ferneatiging fan syn wurk. Sa folget er it proses fan skepping, mar ynstee fan skeppen, ferneatiget er. Mei " *de sânde lêste pest* ", op 'e ierde, sil it minsklik libben útroege wurde, it efterlitten, de ierde wurdt wer in " *ôfgrûn* " yn in gaoatyske steat, mei de ienige bewenner, de satan, de auteur fan 'e sûnde; it desolate lân sil syn finzenis wêze foar " *tûzen jier* " oant it lêste oardiel dêr't hy en alle oare rebellen sille wurde ferneatige neffens Rev.20.

Vers 1: " *En ik hearde in lûde stim kommen út 'e timpel, sizzende tsjin' e sân ingels, Gean en útgiet de sân bowls fan 'e grime fan God op' e ierde.* »

Dizze " *lûde stim dy't kaam út 'e timpel* " is dy fan 'e skepper God frustrearre yn syn meast legitime rjocht. As de skepper God hat syn autoriteit in heechste karakter en it is net rjochtfeardich noch ferstannich om syn winsk te bestriden om oanbidd en ferhearlike te wurden troch de observaasje fan 'e rêstdei dy't hy foar dit doel "hillige" hat . Yn syn grutte en godlike wiisheid hat God derfoar soarge dat elkenien dy't syn rjochten en gesach útdaagje sil syn wichtichste geheimen negearje foardat hy yn 'e " *twadde dea* " de priis fan syn skande tsjin de Almachtige God fergoedet.

Vers 2: " *De earste gong en goot syn kom op 'e ierde út. En in kweade en pynlike ulcer sloech de manlju dy't it teken fan it beest hiene en dy't syn byld oanbeaen.* »

As de dominante macht en liedende autoriteit fan 'e lêste opstân, is it prioriteitsdoel yn dizze kontekst " *de ierde* " symboal fan it fallen protestantske leauwen.

De earste plaag is " *in maligne ulcer* " dy't fysyk lijen feroarsaket oan 'e lichems fan 'e rebellen dy't hawwe keazen om de dei fan rêst te folgjen dy't troch manlju oplein is. De doelen binne de katoliken en protestantske oerlibbenen fan it nukleêre konflikt dy't, mei dizze kar fan 'e earste dei, Romeinske snein, " *de teken fan it beest* ."

Vers 3: " *De twadde gie syn kom út yn 'e see. En it waard bloed, lykas dat fan in deade; en alle libbene wêzens stoar, alles wat yn 'e see wie.* "

De " *twadde* " slacht " *de see* " dy't it feroaret yn " *bloed* ", lykas it die foar de Egyptyske Nyl yn 'e tiid fan Mozes; " *de see* ", symboal fan it roomsk-katolisisme, dat de Middellânske See rjochtet. Op dat stuit wisket God al it bistelibben yn " *de see* ". It giet it proses fan skepping yn omkearde, úteinlik sil " *de ierde* " wer " *foarmleas en leech* " wurde; it sil weromgean nei syn oarspronklike " *ôfgrûn* " steat.

Vers 4: " *De tredde gie syn kom út yn 'e rivieren en boarnen fan wetter. En se waarden bloed.* »

De " *tredde* " treft it frisse " *wetter* " fan 'e rivieren en boarnen dy't ynienen op har beurt " *bloed* " wurde. Mear wetter om toarst te blussen. De straf is hurd en fertsjinne, om't se har tariese om it "bloed" fan 'e útkarden te ferjitten. Dizze straf wie de earste dy't God troch de roede fan Mozes de Egyptners oanbrocht, "drinkers fan it *bloed* " fan 'e Hebreërs dy't as bisten behannele waarden yn 'e hurde slavernij dêr't in protte stoaren.

Vers 5: " *En ik hearde de ingel fan 'e wetters sizzen: Rjochtfeardich binne jo, dy't binne en wa't wie; dû bist hillich, om't jo dit oardiel útoefene hawwe.* »

Notysje al, yn dit fers, de termen " *rjochtfeardich* " en " *hillich* " dy't befêstigje myn juste oersetting fan 'e tekst fan it beslút fan *Dan* . " *hilligens* " omfettet alles wat God hillich hâldt. Yn dizze lêste kontekst fertsjinnet de oanfal op syn " *hillige* " sabbat mei rjocht it oardiel fan God dy't it "*wetter* " om te dronken yn " *bloed* " feroaret. It wurd " *wetters* " jout symboalysk en dûbeld oan minsklike massa's en religieuze lear. Perverted troch Pauslik Rome, yn Rev.8:11 waarden beide feroare yn " *wormwood* ". Troch te sizzen " *Jo binne rjochtfeardich ... om't jo dit oardiel hawwe útoefene* " rjochtfeardiget de ingel de maatregel dy't fereaske is troch de wiere perfekte gerjochtichheid dy't allinich God kin berikke. Subtyl, en hiel krekt, lit de Geast de foarm " *en wa komt* " ferdwine út 'e namme fan God , om't er kommen is; en syn ferskinning iepenet in permanint presintsje foar him en syn ferlosten, sûnder te ferjitten, de wrâlden dy't suver bleaunen en de hillige ingels dy't him trou bleaunen.

Vers 6: " *Want se hawwe it bloed fan 'e hilligen en de profeten fergeffen, en jo hawwe har bloed te drinken jûn: se binne it wurdich.* »

De rebellen dy't ree binne om de útkarden te deadzjen dy't har heil allinich te tankjen hawwe oan 'e yntervinsje fan Jezus, jout God har ek de misdieden dy't se soene begaan. Foar deselde oarsaken wurde se dêrom behannele as de Egyptners fan 'e Exodus. Dit is de twadde kear dat God seit: " *Se binne weardich* ." Yn dizze lêste faze fine wy as de agressor fan 'e Advintistyske útkarden, de boadskipper út Sardis tsjin wa't Jezus sein hie: " *Jo wurde tocht dat jo libje, en jo binne dea* ". Mar tagelyk sei er oer de keazen amtners fan 1843-1844: " *Se sille mei my rinne, yn wite klean, om't se weardich binne* ". Sa hat elke persoan de weardichheid dy't har komt neffens de wurken fan har leauwen: " *wite klean* " foar de trouwe útkarden, " *bloed* " om te drinken foar de fallen, ûnleauwe rebellen.

Vers 7: " *En ik hearde fan it alter in oare ingel sizzen: Ja, Heare God, de Almachtige, wier en rjochtfeardich binne jins oardielen.* »

Dizze stim dy't komt fan it "alter", symboal fan it krús, is dy fan 'e krusige Kristus dy't spesjale reden hat om dit oardiel goed te keuren. Want dy't er op dit stuit straft doarsten syn heil oan te easkjen, wylst se in ôfgryslige sûnde rjochtfeardigje, troch it leafst te folgjen oan it gebod fan in man; dit nettsjinsteande de warskôgingen fan 'e Hillige Skrift: yn Jes.29:13 " *De Heare sei: As dit folk nei my komt, earje se my mei har mûle en mei har lippen; mar syn hert is fier fan my, en de eangst dy't er foar my hat is mar in foarskrift fan minsklike tradysje* . Mat.15:19: " *Omdôch earje se my, learende geboaden dy't de geboaden fan minsken binne.* »

Vers 8: " *De fjirde geat syn flesse út op 'e sinne. En it waerd him jûn om de minsken mei fjoer te ferbaarnen;* »

De fjirde hannelet " *op 'e sinne* " en makket it waarmer as gewoanlik. It fleis fan 'e rebellen wurdt " *ferbaarnd* " troch dizze yntinse waarmte. Nei't er de oertrêding fan " *hilligens* " bestraft hat, sil God no de ôfgoaderij fan 'e "dei fan 'e sinne" erfde fan Konstantyn ¹ straffen . " *De sinne* " dy't in protte earje sûnder it te witten, begjint op it stuit de hûd fan 'e rebellen te " *ferbaarnen* ". God keart it ôfgoad tsjin de ôfgoadendienaars. Dit is de kulminaasje fan 'e " *grutte ramp* " oankundige yn Rev.1. It momint dat dejinge dy't de " *sinne* " gebiedt, it brûkt om syn oanbidders te straffen.

Vers 9: " *En de manlju waarden ferbaarnd mei grutte waarmte, en se lasterden de namme fan 'e God dy't autoriteit hat oer dizze pleagen, en se bekeare har net om him gloarje te jaan.* »

Yn it nivo fan hurdens dat se hawwe berikt, bekeare de rebellen har net fan har skuld en fernederje se har net foar God, mar se beledigje him troch syn " *namme* " te " *lasteren* ". It wie yn har aard al in gewoan gedrach, dat by oerflakkige leauwigen fûn wurdt; se sykje net om syn wierheid te kennen en ynterpretearje syn ferachtlike stilte yn har foardiel. En as der swierrichheden ûntsteane, ferflokje se syn " *namme* ". It ûnfermogen om te " *bekearen* " *befêstiget de "oerlibbenen"* kontekst fan 'e " *sechste trompet* " fan Rev.9:20-21. Opstannige ûnleauwigen binne minsken, religieuze of net, dy't net leauwe yn 'e Almachtige skepper God. Har eagen wiene foar har in deafal.

Fers 10: " *De fyfde gie syn flesse út op 'e troan fan it beest. En syn keninkryk wie bedutsen mei tsjuster; en manlju biten har tonge fan pine,* »

De " *fyfde* " nimt as spesifyk doel, " *de troan fan it bist* ", dat is, de regio fan Rome dêr't it Fatikaan leit, in lytse religieuze steat fan pausdom dêr't de Sint-Pietersbasilyk stiet. Lykwols, lykas wy hawwe sjoen, is de wiere " *troan* " fan 'e paus yn it âlde Rome, op' e berch Caelius yn 'e memmetsjerke fan alle tsjerken yn' e wrâld, de Basilyk fan Sint Jan Lateranen. God dompelt him yn inket " *tsjuster* " dy't elke sjoen persoan yn 'e situaasje fan in blinde man pleatst. It effekt is ferskriklik pynlik, mar foar dit útgongspunt fan 'e religieuze leagen presintearre ûnder de titel fan ljocht fan' e iene God en yn 'e namme fan Jezus Kristus, is it folslein fertsjinne en rjochtfeardige. " *Bekearing* " is net mear mooglik, mar God beklammet de ferhurding fan 'e geasten fan syn libbene doelen.

Vers 11: " *En se lasterden de God fan 'e himel fanwegen har pine en har swollen, en se bekeare har net fan har wurken.* »

Dit fers lit ús begripe dat de pleagen wurde tafoege en net stopje. Mar troch te insistearjen op it ûntbrekken fan " *bekearing* " en op 'e kontinuïteit fan " *godslastering* ", jout de Geast ús te begripen dat de grime en kwea fan 'e rebellen allinich tanimme. It is it doel dat God socht, dat har ta de limyt triuwt, sadat se de dea fan 'e útkarden beslute.

Fers 12: " *De sechsde gie syn kom út op 'e grutte rivier de Eufraat. En syn wetter droech op, sadat de wei fan 'e keningen dy't út it Easten komme, klear wurde.* »

De " *sechste* " rjochtet him op Jeropa, oantsjut mei de symboalyske namme fan 'e *rivier de Eufraat* , dy't sadwaande, yn it ljocht fan it byld fan Iepenbiering 17:1-15, de folken oanwize dy't " *de prostituee Babylon de Grutte* " oanbidde, katolike paus. Rome. It " *opdroegjen fan syn wetter* " soe de ferneatiging fan har befolking suggerearje dy't driigjend is, mar it is noch te betiid om dit it gefal te wêzen. Yn feite is it ding in histoaryske oantinken, om't it wie troch it foar in part opdroegjen fan 'e " *rivier de Eufraat* " dat de Medyske kening Darius it Chaldeesk " *Babylon* " ferovere. It berjocht fan 'e Geast is dêrom de oankundiging fan 'e driigjende folsleine nederlaach fan 'e Roomsk-Katolike " *Babylon* " dy't noch stipet en ferdigeners behâldt, mar foar in koarte tiid. " *Babylon de grutte* " sil dizze kear wirklik " *falje* ", ferslein troch de Almachtige God Jezus Kristus.

It oerlis fan de trije ûnreine geasten

Vers 13: " *En ik seach út 'e mûle fan' e draak, en út 'e mûle fan it bist, en út 'e mûle fan 'e falske profeet, trije ûnreine geasten, lykas kikkerts.* »

Fersen 13 oant 16 yllustrearje de tariedings foar de " *slach by Armageddon* " dy't it beslút symbolisearret om wjersinnige sabbathâlders te deadzjen dy't kompromisearjend trou binne oan 'e skepper God. Oarspronklik, troch spiritualisme, ferskynde de duvel, simulearre de persoan fan Jezus Kristus, om de rebellen te oertsjûgjen dat har kar fan snein rjochtfeardige wie. Hy moediget har dêrom oan om it libben te nimmen fan trouwe fersetsstriders dy't de sabbat earje. It diabolyske trio bringt dêrom yn deselde striid de duvel, it katolike leauwen en it protestantske leauwe byinoar, nammentlik " *de draak, it bist en de falske profeet* ". Hjir wurdt de " *slach* " neamd yn Rev.9:7-9 folbrocht. De fermelding fan " *mûnen* " befêstiget de verbale útwikseling fan 'e oerlis dy't liede ta it besluten fan 'e moard op 'e wier keazen; wat se negearje of folslein bestride. " *Kikkerts* " binne sûnder mis, foar God, bisten klassifisearre as ûnrein, mar yn dit berjocht ferwiist de Geast nei de grutte sprongen dy't dit bist by steat is om te meitsjen. Tusken *it Jeropeeske "beest* " en *de Amerikaanske "falske profeet"* is d'r de brede Atlantyske Oseaan en de moeting fan 'e twa giet om it meitsjen fan grutte sprongen. By de Ingelsken en Amerikanen wurde de Frânsen karikaturearre as "kikkerts" en "kikkert-eaters". De ûnrein is in spesjaliteit fan Frankryk, waans morele wearden yn 'e rin fan 'e tiid binne ynstoarten, sûnt syn revolúsje fan 1789 wêr't it frijheid boppe alles pleatste. De ûnreine geast dy't it trio belibbet is dy fan 'e frijheid dy't "noch God noch Master" wol. Se hawwe har allegear ferset tsjin

Gods wil en gesach, en binne dêrom ferienige oer dizze kwestje. Se komme byinoar om't se op elkoar lykje.

Vers 14: " *Want it binne de geasten fan demoanen, dy't wûnders dogge, en dy't komme ta de keningen fan 'e hiele ierde, om se te sammeljen foar de striid fan 'e grutte dei fan 'e Almachtige God.* »

Sûnt de flok fan it dekreet fan Dan.8:14 hawwe de geasten fan demoanen har mei grut súkses manifestearre yn Ingelân en de FS. Spiritualisme wie yn dy tiid modieuze, en manlju waarden wend oan dit soarte fan relaasje mei ûnsichtbere, mar aktive, geasten. Yn it protestantske leauwen ûnderhâlde in protte religieuze groepen relaasjes mei demoanen, leauwe dat se in relaasje hawwe mei Jezus en syn ingels. Demoanen fine it tige maklik om kristenen te ferrifeljen dy't troch God ôfwiisd binne, en se sille har noch maklik oertsjûgje om byinoar te kommen om, oant de lêste, fromme kristenen en joaden te deadzjen dy't de sabbat hâlde. Dizze ekstreme maatregel dy't de dea bedriget foar beide groepen sil har ferienigje yn 'e segen fan Jezus Kristus. Foar God is dizze gearkomste bedoeld om de rebellen *byinoar te bringen " foar de slach fan 'e grutte dei fan 'e Almachtige God ."* Dizze byienkomst is bedoeld om de rebellen in bedoeling te jaan om te deadzjen dy't har sels weardich meitsje om de dea te lijen yn 'e hannen fan dyjingen dy't troch har religieuze leagen ferliede en ferrifele binne. De wichtichste reden foar de slach wie, krekt, de kar fan 'e rêstdei, en subtyl wiist de Geast derop dat de foarstelde dagen net gelyk binne. Want wat de hillige sabbat oanbelanget is neffens syn aard neat minder as " *de grutte dei fan 'e Almachtige God ."* De dagen binne net gelyk en de tsjinoerstelde krêften ek net. Wylst hy de duvel en syn demoanen út 'e himel ferdreaun, sil Jezus Kristus, yn machtige " *Michael* ", syn oerwinning op syn fijannen oplizze.

Vers 15: " *Sjoch, ik kom as in dief. Lökkich is hy dy't sjocht en hâldt syn klean oan, dat er net neaken rint en syn skamte sjoen wurdt!* »

It kamp dat fjochtet tsjin 'e waarnimmers fan' e godlike sabbat is dat fan ûntrou falske kristenen ynklusyf dy fan protestantisme tsjin wa't Jezus sei, yn Iepenbiering 3: 3: "Tink dan oan hoe't jo hawwe *ûntfongen en heard, en hoedzje en bekeare . As jo net sjogge, sil ik komme as in dief, en jo sille net witte hoe't ik op dy komme sil ."* Yn tsjinstelling, de Geast ferklearret oan 'e Advintistyske útkarden dy't profitearje fan har folsleine profetyske ljocht yn' e lêste tiidrek fan " *Laodicea* ": " *Sillich is hy dy't sjocht en hâldt syn klean* ", en ferwizend nei de Advintistyske ynstelling dy't sûnt 1994 spuie, hy seit ek: " *dat er net neaken rint en dat wy syn skande net sjogge!"* ". Ferklearre en "neaken" litten, by de weromkomst fan Kristus, sil se yn it kamp fan skamte en ôfwizing wêze, yn oerienstimming mei 2 Kor.5:2-3: "Sa kreunen wy yn *dizze tinte, wollen om ús himelske oan te dwaan. thús, as wy teminsten klaaid en net neaken fûn wurde."*

Vers 16: " *Se sammele se byinoar nei it plak neamd Armageddon yn it Hebrieusk.* »

De "byienkomst" yn kwestje giet net oer in geografyske lokaasje, om't it in geastlike "byienkomst" is dy't yn har stjerlik projekt it kamp fan 'e fijannen fan God byinoar bringt. Fierders betsjut it wurd "har" berch en it docht bliken dat der yn Israel wol in delling fan Megiddo is mar gjin berch mei dy namme.

De namme " *Armageddon* " betsjut: "kostbere berch", in namme dy't foar Jezus Kristus syn Gearkomste oantsjut, syn útkarde dy't al syn útkarden byinoar bringt. En fers 14 hat ús hast dúdlik iepenbiere wêr't de slach " *Armageddon* " oer giet; foar de rebellen is it doel de godlike sabbat en syn waarnimmers; mar foar God is it doel de fijannen fan syn trouwe útkarden.

Dizze "kostbere berch" wiist tagelyk de "berch fan Sinaï" oan, wêrfan God syn wet oan Israel foar it earst ferkundige nei de úttocht út Egypte. Om't it doel fan 'e rebellen sawol de sânde-dei sabbat is hillige troch syn fjirde gebod en har trouwe waarnimmers. Foar God is it "kostbere" karakter fan dizze "berch" bûten diskusje, om't it gjin gelikense hat yn 'e hiele minsklike skiednis. Om it te beskermjen tsjin minsklike ôfgoaderij, liet God minsken har wirklike lokaasje negearje. Falsk leit yn it suden fan it Egyptyske skiereilân yn tradysje, it is yn wierheid, yn it noardeasten fan " *Midian* ", wêr't " *Jethro* " de heit fan " *Zephorah* ", de frou fan Mozes, wenne, it is te sizzen yn it noarden fan it hjoeddeiske Saûdy-Araabje. Syn ynweners jouwe de echte berch Sinaï de namme "al Lawz" wat "de Wet" betsjut; in rjochtfearde namme dy't tsjûget yn it foardiel fan 'e bibelske rekken skreaun troch Mozes. Mar it is net op dit geografyske " *plak* " dat de rebellen de glorieuze en godlike Kristus de winner sille konfrontearje. Om't dit wurd " *plak* " misleidend is en yn werklikheid in universele aspekt krijt, om't de útkarden op dit stuit noch oer de ierde ferspraat binne. De libbene útkarden en dejingen dy't opwekke sille wurde "sammele" troch de goede ingels fan Jezus Kristus om mei Jezus te kommen op 'e wolken fan' e himel.

Fers 17: " *De sânde gie syn flesse yn 'e loft. En der kaem út 'e timpel, fan 'e troan, in lûde stim dy't sei: It is klear!* »

Under it teken fan 'e " *sânde pest yn' e loft útgetten* ", foardat de rebellen har kriminele ûntwerp útfiere, ferskynt Jezus Kristus, de wiere, almachtige en glorieuze, yn ûnneifolgbere himelske gloarje, begelaat troch myriaden fan ingels. **Wy fine it momint fan 'e " *sânde trompet* " dêr't neffens Iep.11:15, Jezus Kristus, de Almachtige God, nimt it keninkryk fan 'e wrâld fan 'e duvel. Yn Ef.2:2 ferwiist Paulus nei de satan as "de prins fan 'e macht fan 'e loft ." " *Lucht* " is it dielende elemint fan it hiele ierdske minskdom dêr't it oer dominearret oant it weromkommen yn 'e gloarje fan Jezus Kristus. It momint fan syn glorieuze komst is as syn godlike macht dizze hearskippij en macht oer de minsken fan 'e duvel wristelt en dêr in ein oan makket.**

Besef it geduld fan God dy't 6000 jier wachte hat op it momint dat hy sil sizze: " *It is dien!*" » en begryp dan de wearde dy't hy jout oan 'e "hillige sânde dei" dy't de komst fan dit momint profetearret dat de frijheid dy't oan syn ûntroue skepsels oerlitten wurdt, sil ophâlde. De opstannige skepsels sille ophâlde him te frustrearjen, him te irritearjen, him te ferachtsjen en him te skande, om't se ferneatige wurde. Yn Dan.12:1 profetearre de Geast dizze glorieuze komst dy't hy taskriuwte oan " *Michael* ", de himelske ingelike namme fan Jezus Kristus: " *Dan sil Michael opstean, de grutte lieder, de ferdigener fan 'e bern fan jo folk; en it sil in tiid fan benaudens wêze, sa't der net west hat sûnt de folken oant dy tiid bestien hawwe. Op dat stuit sille dy fan jo folk dy't yn it boek skreaun wurde fûn wurde bewarre* . God fasilitearret it begryp fan syn rêdingsprojekt net, om't de Bibel de namme "Jezus" net neamt om de Messias oan te wizen en it jout him

symboalyseke nammen dy't syn ferburgen godheid iepenbierje: "Emmanuel" (God mei ús) Jes.7 : 14 : " *Dêrom sil de Heare sels jo in teken jaan, sjuch, it famke sil swier wurde en in soan berne, en se sil syn namme Emmanuel neame* " ; " **Ivige Heit** " yn Jes.9:5: " *Want in bern is ús berne, in soan is ús jûn, en de hearskippij sil op syn skouder wêze; hy sil neamd wurde Wûnderlik, riedshear, Machtige God, Ivige Heit* , Fredeprins .

Vers 18: " *En d'r wiene bliksem, en stimmen, en tongers, en in grutte ierdbeving, sa't der noait west hat sûnt de minske op 'e ierde wie, sa'n grutte skodzjen.* »

Hjir fine wy de frase út it kaaiferwizingsfers fan Rev.4:5 fernijd yn Rev.8:5. God is kommen út syn ûnsichtberens, ûntrou leauwigen en ûnleauwigen, mar ek, keazen trouwe Advintisten, kin sjen de skepper God Jezus Kristus yn 'e gloarje fan syn weromkomst. Rev.. 6 en 7 iepenbiere oan ús it tsjinoerstelde gedrach fan de twa kampen yn dizze skriklike en glorieuze kontekst.

En belibje in krêftige ierdbeving, se tsjûge yn skrik fan de earste opstanning reservearre foar Kristus syn útkarden, neffens Iepenbiering 20:5, en harren oprop yn 'e himel dêr't se meidwaan Jezus. Dingen bart sa't se waarden foarsein yn 1 Tess.4:15-17: " *Dit is wat wy jo ferklearje **neffens it wurd fan 'e Hear**: Wy dy't libje en bliuwe foar de komst fan 'e Hear, wy sille net gean foar de deaden. Want de Heare sels sil delkomme út 'e himel mei in gebod, mei de stim fan 'e aartsingel, en mei de trompet fan God, en de deaden yn Kristus sille opstean earst. Dan sille wy, dy't libje en oerbliuwe, tegearre mei har yn 'e wolken **opnommen wurde om de Heare yn 'e loft te treffen**, en sa sille wy altyd by de Heare wêze* . Ik profitearje fan dit fers om de apostolike opfetting fan 'e steat fan 'e " *deaden* " te markearjen: " *wy de libbenen, bliuwend foar de komst fan 'e Hear, wy sille net foarút gean dyjingen dy't stoarn binne* ." Paulus en syn tiidgenoaten tochten net lykas falske kristenen hjoed dat de " *deade* " útkarden yn 'e oanwêzigens fan Kristus wiene, om't syn refleksje lit sjen dat krekt oarsom, allegear tochten dat de " *libjende* " útkarden de himel yngean soene foar de " *deaden* " .

Vers 19: " *En de grutte stêd waard ferdielt yn trije dielen, en de stêden fan 'e folken foelen, en God tocht oan Babylon de grutte, om har de beker fan 'e wyn fan syn felle grime te jaan.* »

De " *trije dielen* " hawwe betrekking op " *de draak, it bist en de falske profeet* " sammele yn fers 13 fan dit haadstik. In twadde ynterpretaasje is basearre op dizze tekst út Zac.11:8: " *Ik sil de trije pastoaren yn ien moanne ferneatigje; myn siel wie ûngeduldich oer har, en har sielen wiene ek wearze fan my* . Yn dit gefal fertsjintwurdigje de " *trije pastoaren* " de trije komponinten fan it folk fan Israel: de kening, de geastliken en de profeten. Mei it each op de definitive kontekst, dêr't it protestantske leauwen en it katolike leauwen ferbûn en ferienige binne, wurde " *de trije dielen* " identifisearre troch: " *de draak* " = de duvel; " *it bist* " = de ferliede katolike en protestantske folken; " *de falske profeet* " = de katolike en protestantske geastliken.

Yn it ferslein kamp hâldt it goede begryp op, " *de grutte stêd waard yn trije dielen ferdielt* "; ûnder de bedrogen en ferlieden slachtoffers, de kampen fan it bist en de falske profeet, haat en wrok ynspirearje wraak tsjin de ferrifeljende

ferlieders ferantwurdlik foar harren ferlies fan heil. It is dan dat it tema fan 'e " *rispinge* " wurdt folbrocht troch in bloedige delsetting fan skoares waans haaddoelen, yn alle logika en gerjochtingheid, de religieuze leararen binne. Dizze warskôging út Jakobus 3: 1 krijt dan syn folsleine betsjutting: " *Myn bruorren, lit net in protte ûnder jo begjinne te learen, want jo witte dat wy swierder wurde beoardiele* ". Yn dizze tiid fan " *pleagen* " wurdt dizze aksje opropen troch dit sitaat: " *En God tocht oan Babylon de Grutte om har de beker fan 'e wyn fan syn felle grime te jaan* ". Apo.18 sil folslein wijd wêze oan it opropen fan dizze straf fan goddeleaze religieuze minsken.

Vers 20: " *En alle eilannen flechten, en de bergen waarden net fûn.* »

Dit fers vat de feroaring fan 'e ierde gear dy't, ûnderwurpen oan enoarme trillingen, in aspekt fan universele gaos oannimt, al " *foarmleas* " en al gau " *leech* " of " *woastin* ". It is it resultaat, it gefolch, fan " *sûnde* " . *desolator* " oan de kaak stellen yn Daniël 8:13 en waans lêste straf wurdt profetearre yn Dan.9:27.

Vers 21: " *En grutte hagel, wêrfan de hagelstiennen in talint weagen , foelen út 'e himel op minsken; en de minsken lasterden God fanwegen de gisel fan 'e hagel, om't de gisel tige grut wie.* »

Harren sinistere taak folbrocht, de bewenners fan 'e ierde sille op har beurt wurde útroege troch in gisel dêr't it sil wêze ûnmooglik foar harren te ûntkommen: stiennen fan "hagel" sille falle op *harren* . De Geast rekkenet harren it gewicht fan " *ien talint* ", dat wol sizze 44,8 kg. Mar dit wurd " *talint* " is mear in geastlike reaksje basearre op "de gelikenis fan 'e *talinten* ". Op dizze manier rekkent hy de fallenen de rol fan dyjingen dy't it " *talint* " net brocht hawwe , dat is de kado's, dy't God har yn 'e gelikenis joech. En dit minne gedrach kostet har it libben, de earste, en de twadde dy't allinich tagonklik wie foar de wirklik keazen. Oant har lêste libbensazem bliuwe se de " *God* " fan 'e himel dy't har straft " *belasterje* " (*beledigje*).

"De gelikenis fan 'e *talinten* " sil dan letterlik ferfolle wêze. God sil elke persoan jaan, neffens it tsjûgenis fan 'e wurken fan syn leauwe; oan ûntrou kristenen, hy sil jaan dea en sil sjen litte himsels sa hurd en wreed as se tochten en oardiele him. En oan 'e trouwe útkarden sil hy it ivige libben jaan neffens it leauwe dat se yn syn perfekte leafde en trou fergrutte yn Jezus Kristus foar har pleatst hiene; dit alles neffens it prinsipe oanhelle troch Jezus yn Mat.8:13: " *it mei jo dien wurde neffens jo leauwen* ".

Nei dizze lêste plaag wurdt de ierde woestens, ûntslin fan alle foarmen fan minsklik libben. It fynt dus de " *ôfgrûn* " karakteristyk fan Gen.1:2.

Haadstik 17: De prostituee wurdt ûntmaskere en identifisearre

Vers 1: " *Doe kaam ien fan 'e sân ingels dy't de sân kommen holden en spriek tsjin my, sizzende: Kom, ik sil jo it oardiel sjen litte fan 'e grutte hoer dy't op in protte wetters sit.* »

Ut dit earste fers jout de Geast it doel fan dit haadstik 17 oan: it "***oardiel***" fan 'e "***grutte prostituee***" dy't "***sitt op in protte wetters***" of, dy't dominearret, neffens fers 15, "*folken, skaren, folken en talen*", dy't, ûnder it symboal "*Eufraat*", al Europa en syn planetêre útwreidingen fan 'e kristlike religy oanwiisde yn 'e "*seisde trompet*" fan Ieb.9:14: de FS, Súd-Amearika, Afrika en Austraalje. It wurk fan it oardiel is keppele oan de kontekst fan 'e "*sân lêste pleagen*", of "*sân fleskes*" útgetten troch de "*sân ingels*" yn it foarôfgeande haadstik 16.

It "*oardiel*" yn kwestje is dat brocht troch de Almachtige God oan wa't elk skepsel yn 'e himel en op ierde ferantwurding hat en sil wêze; Dit lit sjen oft dit haadstik wichtich is. Wy seagen yn it berjocht fan 'e 3e^{ingel} fan haadstik 14 dat dizze identifikaasje resultearret yn ivige libben of dea. De kontekst fan dit "*oardiel*" is dêrom dy fan it "*beest dat opkomt fan 'e ierde*" yn haadstik 13.

Nettsjinsteande histoaryske en profetyske warskôgingen foelen op syn beurt it protestantske leauwen yn 1843, en it offisjele advintistyske leauwen yn 1994, beoardiele troch God ûnweardich foar it heil oanbean troch Jezus Kristus. As befêstiging fan dit oardiel gongen se beide yn it oekumenyske bûnsgenoatskip foarsteld troch it roomsk-katolike leauwen, wylst de pioniers fan beide groepen it diabolyske karakter oan de slach hiene. Om dizze flater te foarkommen, moat de útkarde perfoarst oertsjûge wêze fan 'e identiteit fan 'e wichtichste fijân fan Jezus Kristus: Rome, yn al syn heidenske en pauslike skiednis. De skuld fan 'e protestantske en advintistyske religys is des te grutter om't de pioniers fan dizze diabolyske aard fan it roomsk-katolisisme beide oankundige en learden. Dizze feroaring fan hert troch beide foarmet in die fan ferried tsjin Jezus Kristus, de ienige Ferlosser en grutte rjochter. Hoe is dit mooglik wurden? Beide godstsjinsten joegen allinnich belang oan ierdske frede en goed begryp tusken minsken; ek as it katolike leauwe net mear ferfolget, wurdt it foar harren, frekwintlik of noch better, gearhingjend oant in pakt oan en dêr in alliânsje mei te meitsjen. De iepenbiere miening en rjochtfeardich oardiel fan God wurde sa ferachte en ûnder de fuotten fertrape. De flater wie om te leauwen dat God yn essinsje frede siket ûnder minsken, om't hy yn wierheid de ûnrjochten feroardielet dy't oan syn persoan dien wurde, oan syn wet, en oan syn prinsipes fan goed iepenbiere yn syn oarders. It feit is des te serieuzer om't Jezus him tige dúdlik oer it ûnderwerp utere troch yn Mat.10:34 oant 36 te sizzen: "Tink net *dat ik kommen bin om frede op ierde te bringen; Ik bin net kommen om frede te bringen, mar it swurd. Hwent ik bin kommen om skieding to meitsjen tusken in man en syn heit, tusken in dochter en har mem, en tusken in skoandochter en har skoanmem; en de fijannen fan in man sille dy fan syn eigen húshâlding wêze*. Fan har kant hearde it offisjele Advintisme de Geast fan God net, dy't, troch syn restauraasje fan 'e sânde-dei sabbat tusken 1843 en 1873, it de Romeinske snein sjen liet dy't it *sûnt* syn oprjochting op maart "it merk fan it beest" neamd hat. 7, 321. De missy fan it ynstitúsjonele Advintisme mislearre, om't mei de tiid foarútgong, syn oardiel oer de Romeinske snein freonlik en fraternaal waard, yn tsjinstelling ta dat fan God,

dy't altyd itselde bliuwt, de kristlike snein erfde fan it sinne-heidendom de wichtichste oarsaak fan syn likens is. . It ienige oardiel dat fan belang is, is dat fan God en syn profetyske Iepenbiering hat as doel om ús te assosjearjen mei syn oardiel. As gefolch moat frede de legitieme yrritaasje fan 'e libbene God net maskerje. En wy moatte oardielje as hy oardielet en boargerlike of religieuze regimes identifisearje neffens syn godlike blik. As gefolch fan dizze oanpak sjogge wy " *it bist* " en syn dieden, sels yn tiden fan ferrifeljende frede.

Vers 2: " *Mei har hawwe de keningen fan 'e ierde hoerery begien, en mei de wyn fan har hoerery binne de bewenners fan' e ierde dronken wurden.* »

Yn dit fers wurdt in keppeling fêststeld mei de aksjes fan 'e " *frou Izebel* " beskuldige troch Jezus Kristus fan it meitsjen fan syn tsjinstfeinten drinke in geastlike " *wyn fan hoerery (of debauchery)* " yn Rev.2:20; dingen befêstige yn Ieb.18:3. Dizze aksjes ferbine ek " *de hoer* " mei de " *Wormwood-stjer* " fan Ieb.8:10-11; asem is syn giftige wyn dêr't de Geast syn roomsk-katolike religieuze lear mei fergeliket.

Yn dit fers is it smaad dat God tsjin 'e katolike religy makket, sels yn ús tiid fan frede rjochtfeardige, om't de skuld dy't ferwyt syn godlike autoriteit oanfalt. De skriften fan 'e Hillige Bibel dy't har " *two tsjûgen* " foarmje, tsjûge tsjin 'e falske religieuze lear fan dizze Romeinske religy. Mar it is wier dat syn falske lear de minste gefolgen hawwe sil foar syn ferliede slachtoffers: de ivige dea; dy't har wraaksuchtige aksje fan 'e " *rispinge* " fan Ieb.14:18 oant 20 rjochtfeardigje sil.

Vers 3: " *Hy brocht my yn 'e geast fuort nei in woastenije. En ik seach in frou sitten op in skarlekken beest, fol mei nammen fan godslastering, mei sân koppen en tsien hoarnen.* »

" ... *yn in woastyn* ", symboal fan 'e test fan it leauwe, mar ek fan it "droege" geastlike klimaat fan 'e kontekst fan ús " *eintiid* (Dan.11:40)", dizze kear, de lêste test fan it leauwen fan 'e ierdske skiednis, de Geast ferbyldet de geastlike situaasje dy't hearsket yn dizze lêste kontekst. " *De frou dominearret in skarlaken beest* ". Yn dit byld domineart Rome it " *beest dat opkomt fan 'e ierde* " dy't de protestantske FS oantsjut op it momint dat se de katolike meitsje " *it teken fan it beest oanbidde* " troch har rêstdei op te lizzen erfde fan keizer Konstantyn ¹. Yn dizze lêste kontekst binne d'r gjin diadems mear, noch op 'e " *sân koppen* " fan it religieuze Rome, noch op 'e " *tsien hoarnen* " symboalen, yn dit gefal, fan 'e boargerlike oerhearskers fan 'e Europeeske en wrâldkristlike folken dy't se manipulearret. Mar dizze hiele assosjaasje is foar de kleur fan 'e sûnde: " *skarlaken* ".

Yn Ieb.13:3 lêze wy: " *En ik seach ien fan syn hollen as ferwûne; mar syn deadlike wûne waard genêzen. En de hiele ierde wie yn eangst efter it beest.* " Wy witte dat dizze genêzing te tankjen is oan it Konkordaat fan Napoleon I. Fan dit momint ôf ferfolget it roomsk-katolike pausdom net mear, lykwols, lit ús yn belang notearje, God bliuwt it " *it beest* " neame : " *En de hiele ierde wie yn bewûndering efter it beest* ". Dit befêstiget de hjirboppe jûne ferklearring. De fijân fan God bliuwt syn fijân, om't har sûnden tsjin syn wet net ophâlde, yn tiden fan frede as yn tiden fan oarloch. En de fijân fan God is dus ek dy fan syn trouwe útkarden yn tiden fan frede of oarloch.

Vers 4: " *De frou wie klaaid yn pears en skarlekken, en fersierd mei goud en kostbere stiennen en pearsels. Se hold in gouden beker yn har hân, fol mei grouweltsjes en de ûnreinheden fan har prostitúsje.* »

Hjir wer is de presintearre beskriuwing rjochte op geastlike doktrinale flaters. God feroardielet syn religieuze riten; har massa's en har ôfgryslke eucharistie en foarearst har smaak foar lúkse en rykdom dy't har liedt ta de kompromissen winske troch keningen, eallju en alle riken fan 'e ierde. De " *prostituee* " moat har "kliïnten" as har leafhawwers foldwaan.

skarlaken " kleur hat syn oarsprong yn 'e " *prostituee* " sels: " *poarper en skarlaken* ". De term " *frou* " dy't in " *tsjerke* " oantsjut, in religieuze gearkomste, neffens Ef.5:23 mar ek, " *de grutte stêd dy't keninklikens hat oer de keningen fan 'e ierde* ", lykas fers 18 fan dit haadstik 17 leart. gearfetting, kinne wy werkenne de kleuren fan de unifoarmen fan "de kardinalen en biskoppen" fan it Romeinske Fatikaan. God ferbyldet katolike massa's, mei it gebrûk fan 'e " *gouden* " kelk wêryn alkoholyske wyn it bloed fan Jezus Kristus fertsjintwurdiget. Mar wat tinkt de Heare derfan? Hy fertelt ús: ynstee fan syn ferlossend bloed, sjocht hy allinich de " *gruwels en ûnreinheden fan syn prostitúsje* ". Yn Dan.11:38 waard " *goud* " *neamd as de fersiering fan syn tsjerken dy't de Geast de " god fan festingen* " tarekkenet .

Vers 5: " *Op har foarholle wie in namme skreaun, in mystearje : Babylon de grutte, de mem fan hoerders en grouweltsjes fan 'e ierde.* »

It " *mystearje* " dat wurdt oanhelle yn dit fers is in " *mystearje* " allinich foar dyjingen dy't de Geast fan Jezus Kristus net ferljochtet; sy binne ek, spitigernôch, de meast tal. Want, " *it súkses en súkses fan 'e wille* " fan it pauselike rezjym oankundige sûnt Dan.8:24-25 sil wurde befêstige oant de oere fan syn oardiel, oan 'e ein fan 'e wrâld. Foar God is it " *mystearje fan 'e ûngerjuchtichheit* " dat troch de duvel yn 'e tiid fan 'e apostels oankundige en al útfierd waard, neffens 2 Tess.2:7: " *Want it mystearje fan 'e ûngerjuchtichheit wurket al; it is mar nedich dat dejinge dy't him noch tsjinhâldt ferdwûn wêze moat .*" It " *mystearje* " is keppele oan de namme " *Babylon* " sels, wat sin makket, om't de âlde stêd mei dy namme net mear is. Mar Petrus joech dizze namme al geastlik oan Rome, yn 1 Petrus 5:13 en spitigernôch foar de ferrifeljende skaren, allinich de útkarden binne oandachtich foar dizze krektens oanbean troch de Bibel. Wês foarsichtich foar de dûbele betsjutting fan it wurd " *lân* ", dat hjir ek oantsjut, de protestantske hearrigens, om't safolle as it katolike leauwen ferienige is, is it protestantske leauwe meartalich, om oan te tsjuten as "prostituees", dochters fan har katolike " *mem* " . De famkes diele de " *gruwels* " fan har " *mem* ". En de wichtichste fan dizze " *gruwels* " is snein, " *it teken* " fan har religieuze autoriteit dêrmei.

De letterlike betsjutting fan it wurd " *lân* " is ek rjochtfearde om't katolike religieuze yntolerânsje de oanstichter is fan grutte ynternasjonale religieuze agressions. It hat it kristlik leauwen hate makke en hate makke troch keningen oan te moedigjen om de folken fan 'e ierde te bekearen ta har hearrigens. Mar nei't er syn macht ferlern hie, gongen syn " *gruwels* " troch troch dejingen te segjen dy't God ferflokt en dejingen dy't er segenje ferflokt. Har heidenske

natuer wurdt iepenbiere as se moslims "broer" neamt, waans religy Jezus Kristus presintearret as ien fan 'e lytste profeten.

Vers 6: " *En ik seach de frou dronken fan it bloed fan 'e hilligen en fan it bloed fan' e tsjûgen fan Jezus. En doe't ik har seach, waerd ik mei grutte fernuvering oanpakt.* »

Dit fers nimt in sitaat op út Dan.7:21, en spesifisearret hjir dat " *de hilligen* " dy't se fjochtsje en dominearret, yndie de " *tsjûgen fan Jezus* " binne. Dit smyt sterk ljocht op it mystearje fan " *Babylon de Grutte* ". De Romeinske religy drinkt " *it bloed* " fan 'e útkarden oant it punt fan roes. Wa soe in kristlike tsjerke, lykas hjoeddeistich pauslik Rome, fertocht wurde fan dizze " *prostituee* " makke " *dronken fan it bloed fergetten troch de tsjûgen fan Jezus* "? De keazen amtners, mar allinnich harren. Want troch profesije makke de Geast harren de moardlike ûntwerpen fan har fijân bekend. Dizze weromkear nei syn goddeleaze en wrede natuer sil it sichtbere gefolch wêze fan 'e ein fan' e tiid fan genede. Mar dy goddeleaze sil boppe alles, op in noch ferrassender wize, it aard wêze fan it dominante protestantske leauwen fan dizze tiid fan 'e ein fan 'e wrâld. De Geast neamt " *de hilligen* " en " *de tsjûgen fan Jezus* " apart. De earste " *hilligen* " lijen heidske Romeinske republikeinske en keizerlike ferfolgingen; " *Tsjûgen fan Jezus* " wurde slein troch keizerlike en pauslike heidske Rome. Want de hoer is in stêd: Rome; " *de grutte stêd dy't keninklikens hat oer de keningen fan 'e ierde* " sûnt har komst yn Israel, yn Judéa yn - 63, neffens Dan.8:9: " *de moaiste fan lannen* ". De skiednis fan it heil sil einigje mei in test fan it leauwen wêryn " *de tsjûgen fan Jezus* " sille ferskine en hannelje om dizze útdrukking te rjochtfeardigjen; se sille God dus in goede reden jaan om yn te gripen om har te rêden fan plande dea. Yn syn tiid hie Johannes goede reden om te fernuverjen troch it " *mystearje* " dat de stêd Rome oangie. Hy koe har allinnich yn har hurde en genedeleaze heidske keizerlike aspekt dy't him yn detinsje stjoerd hie op it eilân Patmos. Religieuze symboalen lykas de " *gouden beker* " hâlden troch de " *prostituee* " koene him dêrom mei rjocht fernuverje.

Vers 7: " *En de ingel sei tsjin my: Wêrom binne jo fernuverere? Ik sil jo it mystearje fertelle fan 'e frou en it bist dat har draacht, dat sân koppen en tsien hoarnen hat.* »

It " *mystearje* " is net bedoeld om foar altyd te duorjen, en fan fers 7 sil de Geast details jaan dy't Johannes en ússels tastean it " *mystearje* " op te heffen en de stêd Rome dúdlik te identifisearjen, en har rol yn it byld fan fers 3 waans symboalen binne, wer, oanhelle.

" *De frou* " *wiist de religieuze aard fan pauslik Rome oan, har oanspraak om " de frou fan it Lam "*, Jezus Kristus, te wêzen . Mar God ûntkent dizze claim troch har in " *prostituee* " te neamen.

" *It bist dat it draacht* " fertsjintwurdiget de rezjyms en folken dy't har religieuze oanspraken erkenne en legitimearje. Se hawwe har histoaryske oarsprong yn 'e " *tsien hoarnen* " fan 'e keninkriken dy't yn Jeropa foarme binne nei't se befrijd wiene fan 'e oerhearsking fan it keizerlike Rome neffens it byld jûn yn Dan.7:24. Se folgje it keizerlike Rome fan it " *fjirde bist* ". En dizze oanbelangjende gebieten bliuwe itselde oant it ein. Grinzen ferpleatse, rezjyms feroarje, ferhúzje fan monargy nei republiken, mar de noarm fan falsk Romeinsk

pauslik kristendom ferienet se foar it slimmer. Yn 'e 20e^{iuw} waard dizze uny ûnder Romeinske aegis konkretisearre troch de Jeropeeske Uny oprjochte yn 'e "Ferdragen fan Rome" fan 25 maart 1957 en 2004.

Vers 8: "*It bist dat jo seagen wie en is net mear.*" **Se moat opkomme út 'e ôfgrûn**, en gean nei it ferneatiging. En dyjingen dy't wenje op 'e ierde, waans nammen binne net skreaun yn it boek fan it libben fan 'e grûnslach fan 'e wrâld, sil fernuverje as se sjogge it bist, om't hy wie en is net mear. , en dat it sil wer ferskine. »

" *It bist dat jo seagen wie en is net mear.* " Oersetting: Kristlike religieuze yntolerânsje wie sûnt 538, en it is net mear, sûnt 1798. De Geast suggerearret de doer profetearre yn ferskillende foarmen foar de yntolerante pauslike regel sûnt Dan.7:25: "in tiid, tiden, en in heale beat ; 42 moannen; 1260 dagen ." Hoewol't syn yntolerânsje beëinige waard troch de aksje fan " *it bist dat opkomt út 'e djippe* ", dy't ferwiist nei de Frânske revolúsje en har nasjonale ateïsme yn Iepenbiering 11:7, hjir wurdt de term " *djip* " presintearre as in aktiviteit dy't ferbûn is mei de duvel, de " *Destroyer* ", dy't libbens ferneatiget en planeet ierde dehumanisearret, en dy't Iep.9:11 " *de ingel fan 'e ôfgrûn* " neamt. Iepenbiering 20:1 sil de útlis jaan: de " *duvel* " sil foar " *tûzen jier* " bûn wêze op 'e dehumanisearre ierde neamd " *de ôfgrûn* ". Troch it taskriuwen fan syn oarsprong oan it yn " *de ôfgrûn* ", God docht bliken dat dizze stêd **nea** hie in relaasje mei him; oft, tidens syn heidenske oerhearsking, dat is tige logysk, mar ek, yn syn hiele pauslike religieuze aktiviteit, yn tsjinstelling ta wat mannichte ferrifelde minsken leauwe foar harren ûndergong, om't se sille diele mei it, syn lêste "ferdoar " **iepenbiere hjir** . Nei't se it profetyske wurd ferachte hawwe, sille de slachtoffers fan 'e ferliedingen fan Rome fernuverje, om't religieuze yntolerânsje " **opnij** " sil ferskine yn dizze lêste kontekst oankundige en iepenbiere. God herinnert ús dus dat er de nammen fan 'e útkarden sûnt " *de stifting fan 'e wrâld* " bekend hat . Harren " *nammen* " waarden skreaun yn " *it boek fan it libben fan it Lam* " Jezus Kristus. En om har te rêden, iepene hy har geasten foar de mystearjes fan syn bibelske profesijen.

Ik stel hjir in twadde analyze fan dit fers foar oangeande it wurd " *ôfgrûn* ". Yn dizze refleksje nim ik rekken mei de úteinlike kontekst rjochte troch de Geast neffens syn beskriuwing fan it " *skarlaken best* " fan fers 3. Wy hawwe it sjoen, it ûntbrekken fan 'e " *diadems* " op 'e " *tsien hoarnen* " en de " *sân koppen* " pleatst it yn " *de tiid fan 'e ein* "; dat fan ús tiid. Ik haw al lang tocht dat it begryp " *dom* " allinich om in yntolerante en despotyske hanneling gean koe, en dat dus allinich taskreaun wurde koe oan it yntolerante regime fan 'e alderlêste dagen markearre troch de lêste test fan it universele leauwen. Mar yn feite, oan 'e ein fan 'e winter 2020 yn godlike tiid, is in oar idee ynspireare troch my. It " *best* " deadet feitlik konstant minsklike sielen, en de slachtoffers fan har oerdreaune en skandalich humanistyske learingen binne folle mear dan dy fan har yntolerânsje. Wêr komt dit nije ferliedlike en ferrifeljende humanistyske gedrach wei? It is de frucht fan it erfskip fan frije tinken dy't komt fan 'e revolúsjonêre filosofen dy't God yn Iepenbiering 11:7 rjochtet ûnder de namme fan it " *best dat opkomt út 'e ôfgrûn* ". De " *skarlaken* " kleur ferbûn oan it " *best* " fan ús tiid, fan fers 3 fan dit haadstik, ferkent de sûnde generearre troch de oerfloed fan frijheid dy't de

minske himsels hat jûn. Wa fertsjintwurdiget se? De westerske dominanten fan kristlike komôf, waans religieuze basis erfd is fan it Jeropeesk katolisisme: de FS en Jeropa folslein ferliede troch de katolike religy. It " *beest* " dat God ús toant is it einresultaat fan 'e aksjes dy't profetearre binne yn it berjocht " *fifde trompet* ". It protestantske leauwen, ferliede troch it katolike leauwen fredich makke, bringt protestantisme en katolisisme ferflokt troch God byinoar, tegearre mei offisjele ynstitúsjonele Advintisme yn 1994, foar de " *tarieding foar striid* " fan Iep.9:7-9, " *fan Armageddon* ", neffens Ieb.16:16, dy't se tegearre geane, nei de " *sechste trompet* ", te lieden tsjin de lêste trouwe tsjinstfeinten fan God, dy't syn sabbat hâlde en praktisearje; de saunde deis rêst oardere troch it fjirde fan syn tsien geboaden. Yn tiden fan frede ferheffe har taspraken bruorrenleafde en frijheid fan gewisse. Mar dizze skandalich en falske frijheid makke libertarian liedt ta de " *twadde dea* " de skaren dy't befolke de Westerske wrâld; dat wurdt karakterisearre, foar in part, troch ateïsme, foar in part, troch ûnferskilligens, en yn in lytser part, troch religieuze ferplichtings rendered weardeleas, om't se wurde feroardiele troch God, fanwegen harren falske religieuze lear. Op dizze manier hat dit humanistyske " *beest* " syn oarsprong yn 'e " ôfgrûn " lykas de Geast yn dit fers iepenbieret, yn 'e sin dat de kristlike religy it byld en tapassing wurden is fan it humanistysk tinken, filosofen, Griken, Frânske of bûtenlânske revolúsjonêren. . **Lykas de tút fan Judas foar Jezus, de ferliedlike falske humanistyske leafde foar fredestiid deadet mear as it swurd** . It " *beest* " fan ús fredestiid erft ek it " *tsjusterske* " karakter dat it wurd " *djip* " it jout yn Gen.1:2: " *De ierde wie foarmleas en leech: der wie tsjuster op it gesicht fan 'e djipte* , en de Geast fan God ferhuze boppe it wetter . En dit " *tsjusterske* " karakter fan maatskippijen fan kristlike komôf is sels paradoksaal erfd út 'e " **ferljochting** ", de namme jûn oan Frânske revolúsjonêre frije tinkers.

Troch dizze synteze foar te stellen, berikt de Geast syn doel dat bestiet út it iepenbierjen fan syn trouwe tsjinstfeinten syn oardiel oer ús Westerske wrâld en de smaadingen dy't er him oansprekt. Hy ferkent sa syn protte sûnden en syn ferrie tsjin Jezus Kristus, de ienige Ferlosser dy't har dieden skande meitsje.

Vers 9: " *Dit is ferstân dat wiisheid hat: de sân koppen binne sân bergen, dêr't de frou op sit.* »

Dit fers befêstiget de útdrukking wêrmei't Rome lang oanwiisd waard: " Rome, de stêd fan sân heuvels ". Ik fûn dizze namme oanhelle yn in âlde skoalle geografyske atlas út 1958. Mar it ding is net diskutabel; de " *sân bergen* " neamd "heuvels" bliuwe hjoed noch mei de nammen: Capitoline, Palatine, Caelius, Aventine, Viminal, Esquiline en Quirinal. Yn syn heidenske faze, dizze heuvels "hege plakken" allegear stipe timpels wijd oan godlike ôfgoaden feroardiele troch God. En om " *de god fan festingen* " te earjen, ferheft it katolike leauwen har basilyk, op 'e Caelius dy't "himel" oantsjutte neffens Rome. Op it Kapitoal, de "kop", rint it Paleis fan it Stedhûs, it boargerlike aspekt fan 'e rjochterlike macht. Litte wy derop wize dat de bûnsgenoat fan 'e lêste dagen, Amearika, ek dominearret fan in "Capitol" yn Washington. Hjir wer, de "kop" symboal wurdt rjochtfearde troch dizze hege magistracy dy't sil ferfange Rome, en dominearje, op syn beurt, de bewenners fan 'e ierde, " *yn syn oanwêzigens* " neffens Rev.13:12.

Vers 10: " *D'r binne ek sân keningen: fiif binne fallen, de iene is, de oare is noch net kommen, en as hy komt, sil hy in koarte tiid bliuwe.* »

Yn dit fers, troch de útdrukking " *sân keningen* ", jout de Geast oan Rome " *sân* " regearingsregimes dy't efterinoar binne, foar de earste seis: de monargy fan - 753 oant - 510; de Republyk, it Konsulaat, de Diktatuer, it Triumviraat, it Ryk sûnt Octavianus, Caesar Augustus ûnder wa't Jezus berne waard, en de Tetrargy (4 assosjearre keizers) op sânde posysje tusken 284 en 324, wat de krektens befêstiget "hy moat in *duorje koarte tiid* "; eins 30 jier. De nije keizer Konstantyn ¹ sil Rome gau ferlitte en him yn it Easten yn Byzantium nei wenjen sette (Konstantinopel omdoopt nei Istanbûl troch de Turken). Mar fan 476 ôf bruts it westlike ryk fan Rome op en de " *tsien hoarnen* " fan Daniël en Apokalyps krigen harren ûnôfhinklikens troch it foarmjen fan de keninkriken fan West-Jeropa. Sûnt 476 bleau Rome ûnder de besetting fan 'e Ostrogoatyske barbaren, fan wa't it yn 538 befrijd waard, troch generaal Belisarius stjoerd mei syn legers troch de keizer Justinianus dy't yn it Easten yn Konstantinopel wenne.

Vers 11: " *En it bist dat wie en net mear is, is sels in achtste kening, en is fan it getal fan 'e sân, en giet nei ferneatiging.* »

yn 538 troch it geunstige keizerlike dekreet fan keizer Justinianus ¹. Hy reagearre dêrmei op in fersyk fan syn frou Théodora, in eardere "prostituee", dy't tuskenbeide wie út namme fan Vigile, ien fan har freonen. Lykas fers 11 spesifisearret, ferskynt it pauslike rezjym yn 'e tiid fan' e "sân" bestjoeren oanhelle, wylst it in nije, ungewoane foarm foarmje dy't Daniël oanjûn as in " *oare* " kening. Wat de tiid fan 'e "sân" foarige keningen foarôfgiet, is de titel fan 'e Romeinske religieuze lieder dy't al oan syn keizers en sûnt syn oarsprong taskreaun is: "Pontifex Maximus", in Latynske útdrukking oerset as "Sûvereine Paus", dy't ek sûnt 538, de offisjele titel fan de Roomsk-Katolike Paus. It Romeinske rezjym dat bestiet op it stuit dat Jehannes it fisioen krijt, is it Ryk, it sechsde Romeinske bestjoer; en yn syn tiid, de titel fan "sûvereine paus" waard droegen troch de keizer sels.

It weromkommen fan Rome nei it histoaryske toaniel komt trochdat de Frankyske kening, Clovis I ' "bekeard" ta it falske kristlike leauwen fan 'e tiid, yn 496; dat wol sizze, oan it roomsk-katolisisme dat Konstantyn I heard hie ^{en} dat al slein wie troch de flok fan God sûnt 7 maart 321. Nei keizerlike oerhearsking waard Rome ynfallen en dominearre troch frjemde folken dy't massaal yn migraasje kamen. It misbegryp fan ferskate talen en kultueren is de basis fan 'e ûnrêst en ynterne striid dy't de Romeinske ienheid en krêft ferneatige. Dizze aksje wurdt hjoeddedei yn Jeropa troch God tapast om it te ferswakjen en oan syn fijannen te leverjen. De flok fan 'e ûnderfining fan' e "Toer fan Babel" behâldt dus yn 'e ieuwen en millennia al syn effekten en syn effektiviteit om it minskdom yn ûngelokken te lieden. Oangeande Rome, as lêste, kaam it ûnder de oerhearsking fan 'e Aryske Ostrogoten dy't doktrinêr tsjin it roomsk-katolike leauwen stipe troch de Byzantynske keizers. It moast dêrom befrijd wurde fan *dizze* oerhearsking sadat de oprjochting fan it Romeinske pauslike rezjym yn 538 op syn grûn mooglik makke waard. *waarden leech brocht* foar it pausdom (*de lytse hoarn*); binne besoege folken dy't fijannich binne tsjin it roomsk-katolisisme fan 'e biskoppen fan Rome, opfolgjend, yn 476, de Herulen, yn 534, de Fandalen, en

op 10 july 538, "troch in sniestoarm", befrijd fan 'e besetting fan 'e Ostrogoten troch de generaal Belisarius stjoerd troch Justinianus I · Rome koe yngean yn syn eksklusive, dominante en yntolerante pauslike rezjym, ynsteld troch dizze keizer, op fersyk fan de yntriguer Vigilius, de earste paus yn titel. Fanôf dit momint is Rome " *de grutte stêd dy't keninklikens hat oer de keningen fan 'e ierde*" wurden , fan fers 18, **dat giet nei "ferneatiging"** , lykas de Geast spesifisearret, hjir in twadde kear, nei fers 8.

Pausdom giet dêrom net werom nei Sint Piter sa't er beweart, mar nei it dekreet fan Justinianus I, ^{de} Byzantynske keizer dy't him syn titel en syn religieuze gesach joech. Sa waard snein ^{op 7 maart 321} besteld troch de Romeinske keizer Konstantyn I en waard it pausdom dat it rjochtfeardiget ynstallearre troch de Byzantynske keizer Justinianus I ^{yn} it jier 538; twa dates mei de meast ferskriklike gefolgen foar it hiele minskdom. It wie ek yn 538 dat de biskop fan Rome foar it earst de titel fan paus naam.

Vers 12: " *De tsien hoarnen dy't jo seagen binne tsien keningen, dy't noch gjin keninkryk krigen hawwe, mar dy't ien oere autoriteit krije as keningen mei it beest.* »

Hjir, yn tsjinstelling ta Dan.7:24, is it berjocht rjochte op in heul koarte tiid oan 'e ein fan' e " *eintiid* ".

Lykas yn 'e tiid fan Daniël, yn 'e tiid fan Jehannes, hiene de " *tsien hoarnen* " fan it Romeinske ryk har ûnôfhinklikens noch net krigen of werom krigen. Mar, de kontekst rjochte yn dit haadstik 17 is dy fan 'e ein fan' e wrâld, it is de rol dy't de " *tsien hoarnen* " spylje yn dizze kreative kontekst dy't wurdt oproppen troch de Geast, lykas de fersen dy't folgje sille befêstigje. De profetearre " *oere* " ferwiist nei de tiid fan 'e lêste test fan it leauwe oankundige, yn Iepenbiering 3:10, oan' e trouwe pioniers fan 'e Sânde-dei Advintisme yn 1873. It berjocht wie foar ús, har erfgenamten, de leauwigen fan' e Advintisten ljocht jûn troch Jezus Kristus oan syn útkarden yn 2020.

Neffens de profetyske koade jûn oan de profeet Ezeziel (Ezek.4:5-6), is *in profetyske "dei" in echt "jier"* wurdich , en dêrom is in profetysk " *oere* " 15 echte dagen wurdich. De grutte ynsistinsje fan it boadskip fan 'e Geast, dy't trije kear de útdrukking " *yn ien oere* " sil neame yn haadstik 18, liedt my ôf te lieden dat dit " *oere* " de tiid rjochtet tusken it begjin fan 'e 6e ^{fan} 'e *sân lêste pleagen* " en it weromkommen yn gloarje fan ús godlike Hear Jezus dy't weromkomt yn 'e gloarje fan 'e aartsingel " *Michael* " om syn útkarde te rêden fan 'e programmearre dea. Dit " *oere* " is dêrom de iene wêryn't de " *Armageddon-slach* " duorret.

Vers 13: " *Se hawwe ien doel, en se jouwe har macht en har autoriteit oan it beest.* »

Rjochtsjen op 'e tiid fan dizze lêste proef, seit de Geast fan' e " *tsien hoarnen* ": " *Se hawwe ien doel, en se jouwe har macht en har autoriteit oan it beest.* " Dit doel dat se diele, bestiet út it garandearjen dat sneinsrêst wurdt respektarre troch alle oerlibbenen fan 'e Tredde Nukleêre Wrâldoarloch. Ruïne fermindere de militêre macht fan âlde Jeropeeske folken sterk. Mar, de oerwinners fan it konflikt, de Amerikaanske protestanten krigen fan 'e oerlibbenen, in totale ferlitten fan har soeveriniteit. It motyf is diabolysk, mar de fallen binne der net

fan bewust, en har geasten dy't oan 'e satan oerjûn binne, kinne allinich syn wil folbringe.

It is allinich út 'e koalysje fan 'e " *draak* ", it " *beest* " en de " *falske profeet* " dat de " *tsien hoarnen* " har gesach oerjaan oan it " *beest* ". En dy forsizzing wurdt feroarsake troch de yntinsiteit fan it lijen dat de giselen fan God harren tariede. Tusken de ferkundiging fan it dekreet fan 'e dea en it tapassen dêrfan wurdt in perioade fan 15 dagen jûn oan sabbatwaarnimmers om " *it teken fan it beest* " oan te nimmen, syn Romeinske "snein" fersmoarge troch heidske sinne-oanbidding. It weromkommen fan Jezus Kristus wurdt pland foar de maitiid foarôfgeand oan 3 april 2030, útsein as d'r in flater is yn 'e ynterpretaasje fan 'e term " *oere* ", soe it dekreet fan 'e dea moatte wurde promulgearre foar dizze datum as in datum tusken har en de dei fan maitiid 2030 fan ús hjoeddeiske gewoane kalinder.

Om folslein te begripen wat de lêste tiidsituaasje sil wêze, beskôgje de folgjende feiten. It ein fan 'e tiid fan genede is allinich identifisearje troch de keazen amtners dy't it keppelje oan 'e promulgaasje fan 'e sneinswet; krefter, nei har. Foar de samling fan ûnleauwige en opstannige folken dy't noch libje, ferskynt de útkundiging fan 'e sneinswet allinnich as mjitte fan algemien belang sûnder gefolgen foar har. En it is pas nei't se de earste fiif pleagen hawwe lijen dat har wraaksuchtige grime har liedt om it beslút folslein goed te keuren om dejingen te " *deadzjen* " dy't har wurde presintearre as de ferantwurdliken foar har himelske straf.

Vers 14: " *Se sille fjochtsje tsjin it Lam, en it Lam sil har oerwinne, om't hy de Hear fan 'e hearen en de kening fan' e keningen is, en dyjingen dy't roppen en útkard binne en trou dy't by him binne, sille se ek oerwinne.* »

" *Se sille fjochtsje tsjin it Lam, en it Lam sil har oerwinne ...*", om't hy de Almachtige God is, dy't gjin macht kin wjerstean. " *De Kening fan 'e keningen en Hear fan' e hearen* " sil syn godlike krêft oplizze op 'e machtichste keningen en hearen fan 'e ierde. En de útkarden dy't dit begripe, sille mei him oerwinne. De Geast herinnert hjir oan de trije kritearia dy't troch God easke binne fan dyjingen dy't er rêdt en dy't har ynset hawwe foar it paad fan heil dat foar har begjint mei de geastlike status fan "neamd" en dy't dan feroare wurdt, as dit it gefal is, yn " *ferkeazen* " status, troch " *trou* " manifestearre oan 'e skepper God en al syn bibelske ljocht. De slach dy't ferwiisd wurdt is de slach fan " *Armageddon* ", fan Ieb.16:16; " *it oere* " as de " *trou* " fan 'e " *útkarde* " " *neamd* " wurdt op 'e proef set. Yn Rev.9:7-9 iepenbiere de Geast de tarieding fan it protestantske leauwen foar dizze geastlike " *oarlochsfiering* ". Feroardiele om te stjerren, fanwegen har trou oan 'e sabbat, tsjûgje de útkarden fan it fertrouwen pleatst yn 'e beloften dy't troch God profetearre binne en dit tsjûgenis dat him wurdt levere, jout him de "hearlikens" dy't hy easket yn it berjocht fan 'e earste *ingel* fan Ieb.14:7. De ferdigeners en oanhingers fan snein ferplicht makke sille, yn dizze ûnderfining, de dea fine dy't se sille tariede om te jaan oan 'e útkarden fan Jezus Kristus. Ik herinner my hjir, oan dyjingen dy't skeptysk binne en twifelje dat God safolle belang jout oan dagen fan rêst, dat ús minskdom syn ivichheid ferlern hat fanwege it belang dat hy jûn hie oan "twa beammen" fan 'e ierdske tûn. " *Armageddon* " is basearre op itselde prinsipe yn ferfanging fan 'e "twa beammen" hjoed hawwe wy

"de dei fan 'e kennis fan goed en kwea", snein, en "de dei fan hillige libben", de sabbat of sneon.

Vers 15: " *En hy sei tsjin my: De wetters dy't jo sjoen hawwe, dêr't de hoer op sit, binne folken, en skaren, en folken en tongen.* »

Fers 15 jout ús de kaai wêrmei't wy kinne taskriuwe oan 'e " *wetteren* " dêr't " *de hoer* " op sit, de identiteit fan 'e Jeropeeske folken neamd "kristenen", mar boppe alles, falsk en misleidend "kristenen". Europa hat it skaaimerke fan it byinoar bringen fan folken dy't ferskillende " *talen* " prate; wat de fakbûnen en alliânsjes ferswakke. Mar yn de lêste tiid, de Ingelske taal tsjinnet as in brêge en befoarderet ynternasjonale útwikseling; de wiidferspraat ûnderwiis fan minsken ferminderet de effektiviteit fan it wapen fan godlike flok en ferset tsjin it ûntwerp fan syn Skepper. Syn antwurd sil dêrom ferskrikliker wêze: dea troch oarloch en op it lêst troch de pracht fan syn hearlike komst.

Vers 16: " *De tsien hoarnen dy't jo seagen en it beest sille de hoer haatsje, en sille har útstrielje en har neaken meitsje, en har fleis ite en har mei fjoer ferdylgje.* »

Fers 16 kundiget it programma oan fan it kommende haadstik 18. Hy befêstiget de omkearing fan 'e " *tsien hoarnen en it bist* " dat, nei't se har stipe en goedkard hat, úteinlik " *de prostituee* " ferneatiget. Ik herinner my hjir oan dat " *it bist* " it rezjym is fan 'e feriening fan boargerlike en religieuze machten en dat it yn dit ferbân de macht oanwiist fan it offisjeel protestantske Amerikaanske folk en fan 'e katolike en protestantske Jeropeeske folken, wylst "de prostituee" *oantsjut* . de geastliken, dat is, de learautoriteiten fan katolike religieuze macht: muontsen, prysters, biskoppen, kardinalen en de paus. Sa steane yn de omkearing de katolike Jeropeeske folken en it protestantsk Amerikaanske folk, de beide slachtoffers fan de Romeinske leagen, tsjin de geastliken fan it roomsk-pauslik katolisisme. En se sille " *har mei fjoer ferneatigje* " as Jezus, troch syn glorieuze yntervinsje, syn diabolyske ferrifeljende ferliedende masker sil ôfbrekke. De " *tsien hoarnen* " sille har " *striidje en har bleatlizze* " om't se yn lúkse libbe, se sil útkleed wurde, en om't se harsels beklaaide mei in skyn fan hilligens, sil se ek " *neaken* " ferskine, yn geastlike skamte, sûnder himelske gerjochtichheid om it te klaaien. De krektens, " *se sille syn fleis ite* ", drukt de bloedige wreedheid fan syn straf út. Dit fers befêstiget it " *vintage* " tema fan Iepenbiering 14:18 oant 20: Wee de druven fan 'e grime!

Vers 17: " *Want God hat it yn har hert set om syn doel út te fieren en ien doel út te fieren, en har keninkryk oan it beest te jaan, oant de wurden fan God wurde folbrocht.* »

Fers 17, ûnder it oantal oardiel, ûntbleatet ús in wichtige gedachte fan 'e himelske God dat minsken ferkeard binne om te ferachtsjen of te behanneljen mei ûnferskilligens. God beklammet hjir, sadat syn útkarden oertsjûge binne, dat hy de ienige Master is fan it "ferskriklike spultsje" dat op 'e ferwachte tiid ynsteld wurde sil. It programma is net ûntwurpen troch de duvel, mar troch God sels. Alles wat hy yn syn grutte en ferhevene Iepenbiering oankundige, dy't Daniël en Iepenbiering oanbelanget, is of al folbrocht, of moat noch folbrocht wurde. En om't " *it ein fan in ding better is as it begjin* " neffens Ecc.7:8, rjochtet God foar ús, dizze lêste test fan trou dy't ús sil skiede fan falske kristenen en ús wurdich

meitsje om yn syn himelske ivichheid yn te gean nei de nukleêre ferneatiging fan de Twadde Wrâldoarloch. Wy hoege dêrom allinich mei fertrouwen te wachtsjen, om't alles dat op ierde sil wurde organisearre in " ûntwerp " is ûntwurpen troch God sels. En as God foar ús is, wa sil dan tsjin ús wêze, as net dejingen waans moardlike " ûntwerpen " har tsjin har sille keare?

betsjut " oant de wurden fan God wurde ferfolle " ? De Geast ferwiist nei it lêste lot dat foarbehâlden is foar de pauslike " lytse hoarn ", lykas al profetearre, yn Dan.7:11: " *Doe seach ik, fanwegen de arrogante wurden dy't de hoarn spriek; en wylst ik seach, waard it bist deade, en syn lichem waard ferneatige, oerlevere oan it fjoer om te ferbaarnen* "; yn Dan.7:26: " *Dan sil it oardiel komme, en syn hearskippij sil fan him ôfnommen wurde, en it sil foar altyd ferneatige en ferneatige wurde* "; en Dan.8:25: " *Fanwegen syn foarspoed en it súkses fan syn wilens, sil hy arrogânsje yn syn hert hawwe, en hy sil in protte ferneatigje dy't fredich libbe, en hy sil opstean tsjin 'e haad fan 'e foarsten; mar it sil brutsen wurde, sûnder de ynspanning fan elke hân* ." De rest fan de " wurden fan God " oangeande it ein fan Rome sil wurde presintearre yn Iepenbiering 18, 19 en 20.

Vers 18: " *En de frou dy't jo seagen, sy is de grutte stêd dy't hearskippij hat oer de keningen fan 'e ierde.* »

Fers 18 biedt ús it meast oertsjûgjende bewiis dat " de grutte stêd " yndie Rome is. Lit ús it realisearje, de ingel praat mei Johannes persoanlik. Ek, troch tsjin him te sizzen: " *En de frou dy't jo seagen is de grutte stêd dy't keninklikens hat oer de keningen fan 'e ierde* ", wurdt Johannes laat om te begripen dat de ingel sprekt fan Rome, "de stêd fan sân heuvels", dy't yn syn tiid keizerlik de ferskate keninkriken fan syn hiele ûnbidige koloniale Ryk dominearre. Yn syn keizerlike aspekt hat it al " *royalty oer de keningen fan 'e ierde* " en sil it behâlde ûnder syn pauslike oerhearsking.

prostitutee " mei wissichheid kinne identifisearje , syn fijân fan 'e kristlike "tragedzje fan 'e ieuwen". Sa jout er it nûmer 17 in autentike betsjutting fan syn oardiel. It is dizze observaasje dy't my liedt om it jubileum fan 'e 17e ^{ieu} fan 'e oprjochting fan 'e sûnde te wurdearjen, dy't de oanname fan 'e dei fan 'e sinne fan 7 maart 321 (offisjele datum mar 320 foar God) útmakket dy't wy yn dit jier 2020 hawwe ûnderfûn. dat is no foarby. Wy kinne sjen dat God it yndie markearre hat mei in ungewoane flok yn 'e skiednis fan 'e kristlike tiid (Covid-19) dy't in wrâldwide ekonomyske ynstoarting hat feroarsake mear desastreus dan de Twadde Wrâldoarloch. De oare flokken fan godlik rjochtfeardich oardiel komme neist, wy sille se ûntdekke, dei nei dei.

Iepenbiering 18: de hoer krijt har straf

Nei it iepenbierjen fan 'e details wêrtroch't de identifikaasje fan' e prostituee mooglik is, sil haadstik 18 ús nimme yn 'e heul bysûndere kontekst fan' e ein fan 'e " *slach by Armageddon* ". Wurden litte har ynhâld sjen: " *de oere fan 'e straf fan Babylon de Grutte, de mem fan 'e hoeren fan 'e ierde* "; de tiid fan 'e bloedige " *rispinge* ".

Vers 1: " *Dêrnei seach ik in oare ingel delkomme út 'e himel, mei grutte autoriteit; en de ierde waard forljochte mei syn hearlikheit.* »

De ingel mei grutte autoriteit is oan Gods kant, yn feite, God sels. Michael, haad fan 'e ingels, is in oare namme dy't Jezus Kristus yn 'e himel droech foar syn ierdske ministearje. It wie ûnder dizze namme, en troch it gesach dat him erkend waard troch de hillige ingels, dat hy nei syn oerwinning op it krús de duvel en syn demoanen út 'e himel ferdreau. It is dêrom ûnder dizze twa nammen dat er weromkomt nei de ierde, yn 'e gloarje fan 'e Heit, om dêr syn kostbere útkarden út te lûken; kostber omdat se trou binne en dizze hifke trou is oantoand. It is yn dizze kontekst dat hy komt om mei syn trou dejingen te earjen dy't wiis hawwe heard troch him de " *hearlikens* " te jaan dy't hy sûnt 1844 easke neffens Rev.14:7. Troch it hâlden fan 'e sabbat, ferhearlike syn útkarden him as de skepper God dy't hy allinich rjochtmjittich besit sûnt syn skepping fan himelske en ierdske libbens.

Vers 2: " *Hy rôp mei in lûde stimme, sizzende: Babylon de grutte is fallen, sy is fallen! It is in wenplak wurden fan demoanen, in hoale fan elke ûnreine geast, in hol fan alle ûnreine en hatelike fûgel,* ”

" *Sy is fallen, it is fallen, Babylon de grutte!* ". Wy fine it sitaat út Iepenbiering 14:8 yn dit fers 2, mar dizze kear wurdt it net profetysk sprutsen, it is om't de bewizen fan syn fal wurde jûn oan 'e oerlibjende minsken fan dit lêste momint fan har ferrifeljende ferliedlike aktiviteit. It masker fan hilligens fan Romeinske pauslike Babylon falt ek. It is yn feite " *in wenplak fan demoanen, in hol fan elke ûnreine geast, in hol fan elke ûnreine en ôfgryslke fûgel* ." De fermelding fan " *de fûgel* " herinnert ús dat efter ierdske aksjes de himelske ynspiraasjes lizze fan 'e minne ingels út it kamp fan 'e satan, har lieder en earste rebel fan 'e godlike skepping.

Vers 3: " *om't alle folken de wyn fan 'e grime fan har hoererij dronken hawwe, en de keningen fan' e ierde hawwe hoerje mei har begien, en de keaplju fan 'e ierde binne ferrike troch de krêft fan har lúkse.* »

"... *om't alle folken de wyn fan 'e grime fan syn hoererij dronken hawwe,* ... " Religieuze agresje ferskynde op oanstean fan 'e roomsk-katolike pauslike macht dy't, bewarend te wêzen yn' e tsjinst fan Jezus Kristus, folslein ferachting toande foar de gedrachtslessen dy't hy learde syn learlingen en apostels op ierde. Jezus fol myldens, de pausen fol grime; Jezus, model fan dimmenens, de pausen, modellen fan idelens en grutskens, Jezus libbet yn materiële earmoed, de pausen libje yn lúkse en rykdom. Jezus rêde libbens, de pausen hawwe ûnrjochtfearnich en sûnder need ûntelbere mannichte minsklike libbens dea makke. Dit roomsk-katolike kristendom hie dêrom gjin oerienkomst mei it leauwe dat Jezus as model jûn hat. Yn Daniël profetearre God " *it súkses fan syn wilens* ", mar wêrom waard dit súkses berikt? It antwurd is ienfâldich: om't God it him joech. Want wy moatte

betinke dat it is ûnder de titel fan straf fan " *de twadde trompet* " fan Iepenbiering 8:8, dat hy opwekke dit wrede en hurde rezjym om te straffen de oertrêding fan 'e sabbat ferlitten sûnt 7 maart 321. Yn in ferlykjend studearje mei de pleagen dy't Israel soene slaan foar har ûntrou oan Gods geboaden, yn Lev.26:19, sei God: "Ik sil *de grutskens fan jo krêft brekke, Ik sil jo himel werombringe lykas izer , en dyn lân lykas koper* ." Yn it nije ferbûn waard it pauslike rezjym opheft om dizze selde flokken te ferfoljen. Yn syn projekt is God tagelyk Slachtoffer, Rjochter en Beul om te foldwaan oan de easken fan syn wet fan leafde en syn perfekte gerjochthichheid. Sûnt 321 hat de oertrêding fan 'e sabbat de minskheid djoer koste, dy't har priis betelle hat yn ûnnedige oarloegen en bloedbaden, en yn ferneatigjende deadlike epidemyen makke troch de skepper God. Yn dit fers is " *hoer* " (of " *debauchery* ") geastlik, en it beskriuwt ûnweardich religieus gedrach. De " *wyn* " *symbolisearret har lear dy't, yn 'e namme fan Kristus, " de grime " en de diabolyske haat distilearret ûnder alle minsken dy't fanwegen har slachtoffers wurden binne oanfallen of agressors.*

De skuld fan 'e katolike lear moat de skuld fan' e heule minskdom net ferbergje, dy't hast allegear de wearden net diele hawwe ferheven troch Jezus Kristus. As de keningen fan 'e ierde " *de wyn fan 'e hoerery* " (*debauchery*) fan ' *Babylon* ' dronken, is it om't har as ' *prostituee* ' har iennichste soarch wie om de kliïnten te behagen; dat is de regel, de klant moat tefreden wêze oars komme se net werom. En it katolisisme ferheven nei it heechste nivo habsucht, oant it punt fan kriminaliteit, en de leafde foar rykdom en lúkse libben. As Jezus learde, lykas keppel byinoar. Slechte en grutske manlju soene yn alle gefallen mei har of sûnder har ferlern gien wêze. Herinnering: goddeleaze kaam it minsklik libben yn troch Kaïn, de moardner fan syn broer Abel fan it begjin fan 'e ierdske skiednis. " *De keaplju fan 'e ierde binne ferrike troch de krêft fan har lúkse* ." Dit ferklearret it sukses fan it roomsk-katolike pauslike rezjym. De keaplju fan 'e ierde leauwe allinich yn jild, se binne gjin religieuze fanatici, mar as religy har ferrikt, wurdt it in akseptabele, en sels weardefolle, partner. De lêste kontekst fan it tema liedt my om benammen Amerikaanske protestantske keaplju te identifisearjen, om't it lân geastlik it protestantske leauwe oantsjut. Sûnt de 16^{ieu} hat Noard-Amearika, yn wêzen protestantsk yn syn oarsprong, Hispanyske katoliken wolkom hjitten en sûnt dy tiid is it katolike leauwen like fertsjintwurdige as it protestantske leauwen. Foar dit lân, dêr't allinnich "bedriu" telt, religieuze ferskillen der net mear út. Wûn troch de wille om ryk te wurden dat de Genêve herfoarmer, John Calvin, oanmoedige, fûnen protestantske keaplju yn it katolike leauwen de middels om ryk te wurden dy't de oarspronklike protestantske noarm net biede. Protestantske timpels binne leech mei bleate muorren, wylst katolike tsjerken oerladen wurde mei relikven makke fan kostber materiaal, goud, sulver, ivoar, allegear materialen dy't dit tema oplist yn fers 12. De rykdom fan katolike oanbidding is dêrom, foar de Heare God, de útlis fan de ferswakking fan it Amerikaanske protestantske leauwen. De Dollar, de nije Mammon, is kommen om God yn herten te ferfangen, en it ûnderwerp fan learingen hat alle belangstelling ferlern. De opposysje bestiet mar allinnich yn politike foarm.

Vers 4: " *En ik hearde in oare stim út 'e himel sizzen: Kom út 'e midden fan har, myn folk, dat jo gjin diel hawwe oan har sûnden en gjin diel hawwe oan har pleagen.* »

Fers 4 ropt it momint fan ultieme skieding op: " *Kom út har midden, myn folk* "; it is it oere dat de útkarden oppakt wurde nei de himel, om Jezus te moetsjen. Wat dit fers yllustrearret is de tiid fan 'e *rispinge* , it tema fan Iepenbiering 14:14 oant 16. Se wurde opnommen, om't, lykas it fers spesifisearret, se net "diel hawwe" yn 'e rispinge. " dy't it pauslike Rome en syn geastliken slaan sil. Mar, de tekst spesifisearret dat om ûnder de útkarden te wêzen dy't ôfnommen binne, men net " *meidien hawwe oan syn sûnden* ". En om't de primêre sûnde sneinsrêst is, it " *mark fan it beest* " eare troch katoliken en protestanten yn 'e lêste test fan it leauwen, kinne leauwigen yn dizze twa grutte religieuze groepen net meidwaan oan 'e ferrassing fan 'e útkarden. **De needsaak om "út Babylon te kommen" is konstant** , lykwols yn dit fers rjochtet de Geast it momint dat de lêste kâns ûntstiet om dit gebod fan God te folgjen , om't de ferkundiging fan 'e sneinswet it ein fan 'e tiid fan genede markearret. Dizze proklamaasje befoarderet bewustwêzen ûnder alle oerlibbenen fan 'e " *sechste trompet* " (Wrâldoarloch III), dy't har kar machtige ûnder it wakende each fan 'e skepper God.

Fers 5: " *Hwent har sûnden hawwe sammele nei de himel, en God hat tocht oan har ûngerjuchtichheden.* »

Yn syn wurden suggerearret de Geast it byld fan 'e "toer fan Babel" waans namme is woartele yn dy fan "Babylon". Sûnt 321 en 538 hat Rome, " *de grutte stêd* " dêr't de " *prostituee* " har " *troan* " hat, har "hillige" pauslike sit sûnt 538, syn sûnden tsjin God fermannichfâldige. Fan 'e himel hold er tel en registrearre syn opboude sûnden foar 1709 jier (sûnt 321). Troch syn glorieuze weromkomst ûntmaskere Jezus it pauslike rezjym en foar Rome en har falske hilligens is it tiid om te beteljen foar har misdieden.

Fers 6: " *Betel har sa't se betelle hat, en fergoedje har dûbel neffens har wurken. Yn 'e beker dêr't se getten, skinke har dûbel.* »

Nei de foarútgong fan de tema's fan Ieb.14, nei *de rispinge* komt *de vintage* . En it is oan 'e meast goddeleaze fan 'e katolike en protestantske slachtoffers fan 'e leagens fan it katolisisme dat God syn wurden rjochtet: " *Betel har sa't se betelle hat, en jou har dûbel werom neffens har wurken* ". Wy ûnthâlde út 'e skiednis dat syn wurken de staken en martelingen wiene fan syn ynkwisysjegerjochten. It is dus dit soarte fan needlot dat katolike religieuze learkrêften twa kear safolle lije sille, as it mooglik is. Itselde berjocht wurdt werhelle yn 'e foarm: " *Yn 'e beker wêr't se yngetten hat, giet har dûbel* ." It byld fan 'e drinkbeker waard troch Jezus brûkt om de marteling oan te wizen dy't syn lichem ûndergean soe, oant de lêste pine oan in krús, al oprjochte troch Rome, oan 'e foet fan 'e berch Golgotha. Troch dit middel herinnert Jezus dat it katolike leauwen odious ferachting toande foar it lijen dat hy ynstimd hat te fernearen, dus it is syn beurt om se te belibjen. In âld sprekwurdsil op dit stuit syn folsleine wearde krije: doch noait oan oaren wat jo net wolle dat oaren jo dogge. Yn dizze aksje ferfollet God de wet fan ferjilding: each foar each, tosk foar tosk; in folslein rjochtfearde wet dêr't er yndividueel gebrûk fan reservearre. Mar op it kollektyf nivo waard har tapassing autorisearre foar minsken, dy't it lykwols feroardiele,

tinke dat se rjochtfeardiger en goeder wêze kinne as God. It gefolch is desastreus, it kwea en har opstannige geast hawwe westerske folken fan kristlike komôf fergriemd en dominearre.

Yn Iepenbiering 17:5, "*Babylon de grutte*," "*de hoer*," "*holden in gouden beker fol mei har grouwel*." Dizze ferdúdliking rjochtet him op syn religieuze aktiviteit en syn bysûndere gebrûk fan 'e beker fan' e eucharistie. Syn disrespect fan dizze hillige rite leard en hillige troch Jezus Kristus fertsjinne him in like bysûndere straf. De God fan 'e leafde makket plak foar de God fan gerjochtichheid en de gedachte fan syn oardiel wurdt dúdlik oan' e minsken iepenbiere.

Vers 7: "*Safolle as se harsels ferhearlike hat en har ûnderdompele yn lúkse, sa jou har marteling en rou. Hwent hja seit yn har hert: Ik sit as in keninginne, ik bin gjin widdo, en ik sil gjin rou sjen!* »

Yn fers 7 markearret de Geast de tsjinstelling fan libben en dea. It libben ûnoantaaste troch it ûngelok fan 'e dea is fleurich, soargeleas, frivole, op syk nei nije wille. Pauslike Romeinske "Babylon" socht de rykdom dy't lúkse wenjen keapet. En om it te krijen fan 'e machtigen en keningen, brûkte en brûkt se noch altyd de namme fan Jezus Kristus om de ferjouwing fan sûnden te ferkeapjen as "aflaten". Dit is in detail dat tige swier weaget yn 'e skaal fan Gods oardiel, dêr't se no psychologysk en fysyk boete foar moat. De smaad foar dizze rykdom en lúkse leit op it feit dat Jezus en syn apostels min libbe, tefreden wiene mei wat nedich wie. "*Printing*" en "*rou*" ferfange dêrom "*de rykdom en lúkse*" fan 'e roomsk-katolike geastlikheid.

Tidens har misleidende aktiviteit sei Babylon yn har hert: "*Ik sit as in keninginne*"; dy't befêstiget "*syn keningskip oer de keningen fan 'e ierde*" fan Ieb.17:18. En neffens Rev.2:7 en 20 is syn "*troan*" yn it Fatikaan (vaticinate = profetearje), yn Rome. "*Ik bin gjin widdo*"; har man, Kristus, waans frou se bewearde te wêzen, libbet. "*En ik sil gjin rou sjen*." Der is gjin heil bûten de Tsjerke, sei se tsjin al har tsjinstanners. Se werhelle it sa folle dat se it úteinlik leaude. En se is wier oertsjûge dat har regear foar altyd sil duorje. Hat Rome, sûnt se dêr wenne, net de namme "ivige stêd" krigen? Boppedat, se stipe troch de westerske machten fan 'e ierde, se hie goede reden om te leauwen harsels minsklik ûnoantaastber en ûnkwetsber. Se wie ek net bang foar de macht fan God, om't se bewearde dat se him tsjinje en him op ierde fertsjintwurdigje.

Vers 8: "*Dêrom sille op ien dei har pleagen komme, dea, rouwe en hongersneed, en se sil fertarre wurde troch fjoer. Want machtich is de Heare God, dy't har oardiele hat.* »

Dit fers makket in ein oan al syn yllúzjes: "*dêrom, op ien dei*"; de iene dêr't Jezus weromkomt yn gloarje, "*syn pleagen sille oankomme*" of, de straf troch God sil oankomme; "*dea, rou en honger*" yn feite, it is yn 'e tsjinoerstellde folchoarder dat dingen wurde dien. Wy stjerre net op ien dei fan honger, dus, as earste, geastlike "*honger*" is it ferlies fan it brea fan it libben dat de basis is fan it kristlike religieuze leauwen. Dan wurdt "*rou*" droegen om de dea te markearjen fan minsken tichtby ús, mei wa't wy famyljegefoelens diele. En úteinlik slacht "*dea*" de skuldige sûnder, om't "*it lean fan 'e sûnde de dea is*," neffens Rom.6:23. "*En it sil fertarre wurde troch fjoer*," yn oerienstimming mei de profetyske

oankundigingen werhelle yn Daniël en Iepenbiering. **Se sels feroarsake safolle skepsels op har brânstapels, ûnrjochtlik, dat it yn perfekte godlike gerjochtichheid is dat se sels yn it fjoer omkomme soe.** " *Want machtich is de Heare dy't har oardiele* "; tidens syn ferliedende aktiviteit oanbea it katolike leauwe Maria, de mem fan Jezus dy't allinnich ferskynde yn 'e foarm fan it lytse bern dat se yn har earms hold. Dit aspekt spruts oan minsklike geasten dy't gefoelich binne foar sentimentaliteit. In frou, better noch, in mem, wat waard de religy betrouwen! Mar it is de oere fan 'e wierheid, en de Kristus, dy't it oardiele hat, is krekt ferskynd yn 'e gloarje fan 'e Almachtige God; en dizze godlike krêft fan Jezus Kristus, dy't it ûntmaskere hat, ferneatiget it, en jout it oan 'e wraaksuchtige grime fan har ferrifeljende slachtoffers.

Vers 9: " *En alle keningen fan 'e ierde, dy't seksuele ymmoraliteit en lúkse mei har hawwe begien, sille skrieme en jammerje om har, as se de reek fan har brânen sjogge.* »

Dit fers lit it gedrach sjen fan "de keningen fan 'e ierde dy't har oerjoegen oan hoererij en lúkse ." Ynbegrepen binne keningen, presidinten, diktators, alle lieders fan folken dy't it sukses en aktiviteit fan it katolike leauwen hawwe befoardere, en dy't, yn 'e lêste beproeving, it beslút goedkarre om sabbathhâlders te deadzjen. . Se " *sille skrieme en jammerje om har, as se de reek fan har brânen sjogge.* " Fansels sjogge de keningen fan 'e ierde de situaasje fan har ôfgliden. Se liede gjinien mear en notearje allinich it fjoer fan Rome dat troch de ferrifelende slachtoffers oanstutsen wurdt, de útfierende ynstruminten fan godlike wraak. Har triennen en klagen wurde rjochtfeardige troch it feit dat de wearden fan 'e wrâld, dy't har liede ta de heechste macht, ynienen ynstoarten.

Fers 10: " *Stean fuort, yn eangst foar syn pine, sille se sizze: Wee! Ongeluk ! De grutte stêd, Babylon, de machtige stêd! Yn ien oere is dyn oardiel kommen!* »

De "ivige stêd" stjert, it baarnt en *de keningen fan 'e ierde* bliuwe fuort fan Rome. Se binne no bang om syn lot te dielen. Wat der bart, is **foar harren** in enoarm **ûngelok** : " *Ongelok! Ongeluk ! De grutte stêd, Babylon ,* " *wee* wurdt twa kear werhelle as, " *sy is fallen, sy is fallen, Babylon de grutte .* " " *De machtige stêd!*" » ; sa machtich dat se de wrâld regearre troch har ynfloed op de lieders fan kristlike folken; it is krekt fanwegen dizze troch God feroardiele ferbining, dat kening Loadwyk XVI en syn Eastenrykske frou Marie-Antoinette it steiger fan 'e guillotine montearde, en ek harren oanhingers, slachtoffers fan 'e "grutte ferdrukking", sa't de Geast it *oankundige* hie , yn Ieb.2:22-23. " *Yn ien oere is dyn oardiel kommen!*" » ; it weromkommen fan Jezus markearret de tiid fan it ein fan 'e wrâld. De lêste test markearre *in symboalysk "oere* " profetearre yn Rev.3:10, mar it sil genôch wêze foar Jezus Kristus om te ferskinen foar de heule hjoeddeistige situaasje om te kearen, en dizze kear sil " *in oere* " yn 'e letterlike betsjutting wêze genôch om dizze ferrassende feroaring te krijen.

Vers 11: " *En de keaplju fan 'e ierde skrieme en rouwe om har, om't gjinien har lading mear keapet,* "

De Geast rjochtet dizze kear op " *de keaplju fan 'e ierde* " benammen rjochte op 'e Amerikaanske hannelsgeast oannommen troch oerlibbenen oer de hiele ierde, lykas neamd yn 'e stúdzje fan it foarige haadstik 17. Hja *skrieme en rouwe ek om har, om't nimmen har lading mear keapet ; ...*". Dit fers ûnderstrekke

de skuld fan 'e leafde fan' e protestanten foar it katolike leauwen wêr't hy om rouwt , en tsjûget sadwaande fan har persoanlike hechting deroan út ekonomysk belang. Dan, dat yn absolute tsjinstelling, it wurk fan de herfoarming waard opwekke troch God te ferkenne de Romeinske pauslike katolike skuld en weromsette begrepen wierheden; wat wiere herfoarmers yn harren tiid diene lykas Pierre Valdo, John Wicleff en Martin Luther. De keaplju sjogge ek mei fertriet de wearden dy't se leaf ha foar har eagen ôfbrokkelje, om't se allinich libje foar it genot om harsels te ferrykjen troch har kommersjele aktiviteiten; saken dwaan somt de freugden fan har bestean op.

Vers 12: " *fracht fan goud, fan sulver, fan kostbere stiennen, fan pearls, fan fyn linnen, fan pears, fan seide, fan skarlekken, fan elke soort swiet hout, fan elke soort objekten fan objekten ivoar, alle soarten fan objekten makke fan heul kostber hout, messing, izer en moarmer ,*

Foardat ik de ferskate materialen listje dy't de basis binne fan 'e Roomsk-katolike ôfgoadyske religy, herinner ik my hjir dit bysûndere punt fan it wiere leauwen leard troch Jezus Kristus. Hy hie de Samaritaanse frou ferklearre: " *Frou,*" sei Jezus tsjin har, "leau my, de oere komt dat it noch op dizze berch noch yn Jeruzalem sil wêze dat jo de Heit oanbidde. Jo adore wat jo net witte; wy oanbidde wat wy witte, **om't it heil fan 'e Joaden komt** . Mar de oere komt en is al kommen, dat de wiere oanbidders de Heit yn geast en wierheid oanbidde sille; hwent dit binne de oanbidders dy't de Heit freget. God is Geast, en dyjingen dy't him oanbidde, moatte him oanbidde yn geast en yn wierheid . (Jehannes 4:21-23). Dat, wier leauwe hat gjin materialen of materiaal nedich, om't it allinich basearre is op in steat fan geast. En sadwaande is dit wiere leauwen net fan belang foar de gierige en dievende wrâld, om't it gjinien ferriket, útsein geastlik de útkarden. De útkarden oanbidde God yn geast, dus yn har tinzen, mar ek, yn wierheid , wat betsjut dat har tinzen boud wurde moatte op 'e standert dy't God oanjûn hat. Alles bûten dizze standert is in foarm fan ôfgoaden heidendom dêr't de wiere God wurdt tsjinne as in ôfgod. Tidens syn feroveringen naam Republikeinske Rome de religys fan 'e fersleine lannen oan. En in protte fan har religieuze dogma's wiene fan Grykske komôf, de earste grutte beskaving fan 'e Aldheid. Yn ús tiidrek, yn 'e pauslike foarm, fine wy al dit erfgoed ferbûn mei de nije "kristlike" "hilligen", begjinnend mei de 12 apostels fan 'e Hear. Mar, nei't er sa fier gien is om it twadde gebod fan God te ûnderdrukken dat dizze ôfgoadyske praktyk feroardielet, behâldt it katolike leauwen de oanbidding fan skildere, skildere bylden, of ferskine yn demonske fisioenen. It is dêrom yn 'e riten fan har kulten dat wy dizze skildere ôfgoaden fine dy't materialen nedich hawwe om foarm te krijen; materialen wêrfan God sels de list presintearret: "...; ... *lading fan goud, sulver, edelstiennen, pearls, fyn linnen, pears, siden, skarlaken, alle soarten fan swiet hout, allerhanne ivoaren foarwerpen, alle soarten foarwerpen makke fan heul kostber hout, messing, izer en moarmer, ...* ". " *Goud, sulver, kostbere stiennen en kostbere objekten* " " *betelle earbetoan oan de god fan festingen* " fan 'e pauslike kening fan Dan.11:38. Folgjende, " *poarper en skarlaken* " klaaie *de hoer Babylon de Grutte* yn Ieb.17:4; " *goud, kostbere stiennen en pearls* " binne har *fersieringen* ; " *fijn linnen* " jout syn oanspraak op hilligens oan, neffens Iepenbiering 19:8: " *Want fyn linnen binne de rjochtfeardige wurken fan 'e*

hilligen ." De oare oanhelle materialen binne dejingen wêrfan se har skildere ôfgoaden makke. Dizze lúkse materialen uterje it hege nivo fan tawijing fan 'e ôfgoadyske katolike oanbidder.

Vers 13: " *kaneel, krûden, parfums, mirre, wierook, wyn, oalje, fyn moal, weet, kij, skiep, hynders, weinen, lichems en sielen fan minsken.* »

De " *parfums, fan mirre, wierook, wyn en oalje,* " oanhelle suggerearje har religieuze riten. De oare dingen binne fiedingsstoffen en guod dy't ferwize nei it regear fan Salomo, de soan fan David, bouwer fan 'e earste timpel boud foar God, neffens 1 Keningen 4:20 oant 28. Op dizze manier ferkent de Geast syn besykjen illegitime om reprodusearje de bou fan 'e " *timpel fan God* " dy't it " *lasteret* ", yn Ieb.13:6, en dy't it " *omkearde* ", yn Dan.8:11. De lêste krektens fan it fers, oangeande " *de lichems en sielen fan minsken* ", ferkent har gearwurking mei de monarchen mei wa't se yllegaal, tydlike macht dielt. Yn 'e namme fan Kristus rjochtfearde se religieus ôfgryslke dieden, lykas slavernij, marteling en it deadzjen fan Gods skepsels; eat dat God foar himsels reservearret yn it religieuze domein; dit oant it punt dat hy syn dieden gearfettet yn dizze termen: " *it bloed fan al dyjingen dy't op ierde waarden fermoarde waard yn har fûn* ", yn fers 18 fan dit haadstik 18. Sitearje " *de sielen fan 'e minsken* ", God ta him ta it ferlies fan " *sielen* " oan 'e duvel oerlevere troch syn aktiviteit en syn falske religieuze pretinsjes.

Herinnering : Yn 'e Bibel en godlike gedachte jout it wurd " *siel* " in persoan oan yn al syn aspekten, syn fysike lichem en syn mentale as psychyske gedachte, syn yntellekt en syn gefoelens. De teory dy't de " *siel* " presintearret as in elemint fan it libben, dat him by de dea losmakket fan it lichem en it oerlibbet, is suver fan Grykske heidenske komôf. Yn it âlde ferbûn identifisearret God "de siel mei it bloed" fan syn minsklike of dierlike skepsels: Lev.17:14: " ***Want de siel fan alle fleis is har bloed dat deryn is. Dêrom sei Ik tsjin Israëls bern: Jimme scille it bloed fen gjin flêsk ite; hwent de siele fen alle flêsk is syn bloed : wa't it yt, scil útroege wirde.*** ". Hy nimt dus it tsjinoerstelde sicht fan takomstige Grykske teoryen en reeart in bibelske parade op tsjin de filosofyske tinzen dy't berne wurde sille ûnder heidenske folken. It libben fan minsken en bisten is basearre op it funksjonearjen fan it bloed. Spitigernôch, of fersmoarge troch fersmoarging, leveret it bloed net langer soerstof oan 'e eleminten fan it fysike lichem ynklusyf it harsens, de stipe fan gedachten. En as dat lêste net oxygenated is, hâldt it tinkprinsipe op en bliuwt der nei dit lêste stadium neat yn libben; sa net de oantinken oan de gearstalling fan *de deade "siel* " yn de ivige gedachte fan God mei it each op syn takomstige "opstanning", wannear't hy sil "reanimearje" of, as hy sil "opwekke", neffens it gefal, foar it ivige libben of foar de definitive ferneatiging fan 'e " *twadde dea* ".

Vers 14: " *De fruchten dy't jo siel winske binne fier fan jo gien; en alle delicate en moaie dingen binne jo ferlern, en jo sille se noait wer fine.* »

As befêstiging fan wat waard ferklearre yn it foarige fers, rekkent de Geast de " *begearten* " fan pauslik Rome oan syn " *siel* ", syn ferliedlike en ferrifeljende persoanlikheid. Erfgenamt fan Grykske filosofyen, it katolike leauwen wie de earste dy't de fraach stelde oer de taskriuwing fan 'e siel oan bisten en minsken

ûntdutsen op nije lannen. Yn feite hat de fraach syn antwurd; it is basearre op de kar fan it goede helptiidwurd: de minske hat gjin siel, om't er in siel is.

De Geast gearfettet de gefolgen fan 'e wiere dea dy't Hy fêstige en iepenbiere yn Ecc.9:5-6-10. Dizze details sille net wurde fernijd yn 'e skriften fan 'e nije alliânsje. Wy sjogge dêrom it belang fan it bestudearjen fan de hiele Bibel. Ferwoaste, " *Babylon* " sil " *ferlear* " foar altyd " *de fruchten dy't har siel winske* " en " *alle delikate en prachtige dingen* " dy't se wurdearre en socht. Mar de Geast spesifisearret ek: " *foar jo* "; om't de útkarden, oars as har, de wurdearring fan 'e wûnders dy't God mei har diele sil, ivich útwreidzje kinne.

Fers 15: " *De keaplju fan dizze dingen, dy't dermei ferrike wurde, sille harsels fier fuort hâlde, yn eangst foar syn pine; se sille skrieme en rouwe,* ”

Yn fersen 15 oant 19 rjochtet de Geast op " *de keaplju dy't dêrmei ferrike waarden* ". Herhellingen litte de klam lizze op 'e útdrukking " *yn ien oere* ", trije kear werhelle yn dit haadstik, lykas ek de rop " *Wee! Ongeluk !* ". It nûmer 3 symbolisearret perfektsje. God dringt dêrom oan om it ûnherroeplike karakter fan 'e profetyske oankundiging te befestigjen; dizze straf sil folbrocht wurde yn al syn godlike folsleinens. De gjalp: " *Wee! Ongeluk !* ", lansearre troch de keaplju, echoet de warskôgingsgjalp lansearre troch har útkarden yn Iepenbiering 14:8: " *Se is fallen! Sy foel ! Babylon de Grutte .* " Dizze keaplju sjogge har ferneatiging fan fierren, " *yn eangst foar syn pine* ". En se hawwe gelyk om dizze frucht te frezen fan 'e rjochtfeardige grime fan' e libbene God, om't se harsels yn syn kamp pleatse, troch spyt te hawwen oer har ferneatiging, en sille op 'e beurt ferneatige wurde troch de moardlike minsklike grime fan' e ûntreastbere slachtoffers fan religieuze bedrog. Dit fers makket ús bewust fan de enoarme ferantwurdlikens fan kommersjele belangen foar it sukses fan de Roomsk-Katolike Tsjerke. De " *keaplju* " stipe de prostituee en har slimste wrede en despotyske besluten, suver út in appetit foar finansjele en materiële ferriking. Se draaiden in blyn each foar al syn heul ôfgryslke misbrûk en fertsjinje om syn lêste lot te dielen. In histoarysk foarbyld giet it om de Parysers dy't fan it begjin fan de reformaasje yn de tiid fan kening Frans I^{en} nei him de kant fan it katolike leauwen tsjin it grifformearde leauwen namen.

Vers 16: " *En sil sizze: Wee! Ongeluk ! De grutte stêd, dy't klaaid wie yn fyn linnen, pears en skarlekken, en fersierd mei goud en kostbere stiennen en pears! Yn ien oere waard safolle rykdom ferneatige!* »

Dit fers befêstiget it doel; " *Babylon de Grutte, klaaid yn fyn linnen, pears en skarlekken* "; de kleuren fan 'e mantels fan keningen, om't it om dizze reden is dat de spottende Romeinske soldaten de skouders fan Jezus bedekten mei in mantel fan " *poarper* ". Se koenen de betsjutting net foarstelle dy't God oan har aksje joech: as in fergoedingsslachtoffer waard Jezus de drager fan 'e sûnden fan syn útkarden oanwiisd troch dizze kleuren, *karmozijnrode of pears* , neffens Jes.1:18. " *In inkeld oere* " sil genôch wêze om Rome, syn paus en har geastliken te ferneatigjen, nei it weromkommen yn 'e gloarje fan Jezus Kristus dy't komt om de dea fan syn útkarden te foarkommen. Yn dizze lêste test sil har trou it ferskil meitsje, sadat wy kinne begripe wêrom't God foaral oanstiet op it fersterkjen fan har leauwen en it absolute fertrouwen dat se moatte wennen om yn him te pleatsen. Foar in lange tiid koe de minske allinich oertsjûge wurde dat sa'n

ferneatiging " yn ien oere " in wûnder wie en dus in direkte yntervinsje fan God, lykas by Sodom en Gomorra. Yn ús tiid dat de minske kearnfjoer behearske hat, is dit minder ferrassend.

Vers 17: " *En al de piloaten, al dyjingen dy't nei dit plak farre, de seelju, en al dyjingen dy't de see wurkje, stiene fier fuort, "*

Dit fers is benammen rjochte op " *dejingen dy't de see eksploitearje, de piloaten, de seelju dy't nei dit plak farre, allegearre fier fuort hâlden "*. It wie troch it foardieljen fan 'e winsk fan keningen om harsels te ferrykjen dat de pauslike tsjerke sels ferrike waard. Se stipe en rjochtfearde de ferovering fan lannen dy't ûnbekend binne foar manlju oant de tiid fan har ûntdekking doe't har katolike tsjinstfeinten ferskriklike bloedbaden fan populaasjes útfierden yn 'e namme fan Jezus Kristus. Dat wie benammen it gefal fan Súd-Amearika en de bloedige ekspedysjes ûnder lieding fan generaal Cortés. It goud dat út dizze gebieten helle waard gie werom nei Jeropa om de katolike keningen en it medeplichtige pausdom te ferrykjen. Fierder herinnert it oanstriid op it marineaspekt ús dat it is as in rezjym fan it " *beest dat opkomt út 'e see "* dat syn ferbining mei " *de seelju "* waard fersterke foar har mienskiplike ferriking.

Vers 18: " *En se rôpen doe't se de reek fan syn brân seagen: Hokker stêd wie as de grutte stêd? »*

" *Hokker stêd wie as de grutte stêd? »* roppe de seelju as se " *de reek fan syn flamme "* sjogge . It antwurd is fluch en ienfâldich: gjin. Om't gjin stêd safolle macht konsintrearre hat, boargerlik as in keizerlike stêd, doe religieus sûnt 538. Katolisisme is eksportearre nei alle lannen op 'e planeet útsein yn Ruslân dêr't it eastersk-otterdokse leauwe it ôfwisde. Nei't er him wolkom hjitten hie, fochten en ferfolge Sina him ek. Mar hjoed-de-dei dominearret it noch it hiele Westen en har útwreidzjen fan Amearika, Afrika en Austraalje. It is de earste religieuze toeristyske side yn 'e wrâld dy't besikers fan oer de hiele wrâld lûkt. Guon komme om "âlde ruïnes" te sjen, oaren geane dêr om it plak te sjen wêr't de paus en syn kardinalen wenje.

Vers 19: " *En se smieten stof op 'e holle, en skriemden, en rouwe, en rôpen en seine: Wee! Ongeluk ! De grutte stêd, dêr't al dyjingen dy't skippen op 'e see hiene, ferrike waarden troch syn weelde, waard yn ien oere ferneatige! »*

Dit is de tredde werhelling wêrby't alle eardere útdrukkingen byinoar brocht wurde, lykas de ferdúdliking " *yn ien oere waard it ferneatige "*. " *De grutte stêd dêr't al dyjingen dy't skippen op 'e see hawwe, binne ryk wurden troch syn weelde ."* De beskuldiging wurdt hiel dúdlik, it is yndie troch de weelde fan it pauslike rezjym dat de maritime reders ryk waarden troch de rykdom fan 'e wrâld nei Rome te bringen. Rome ûntliet syn ferriking út it dielen fan it eigendom fan syn tsjinstanners fermoarde troch syn ivige bûnsmaat, de boargerlike monargyske macht, syn bewapene fleugel. As histoarysk foarbyld hawwe wy de dea fan 'e "timpeliers", waans eigendom ferdielt waard tusken de kroan fan Philippe Le Bel en de roomsk-katolike geastliken. Letter soe dat it gefal wêze foar de "protestanten".

Fers 20: " *Hemel, bliid oer har! En jimme ek, hilligen, apostels en profeten, jubelje! Want God hat jo rjocht dien by it oardieljen fan har. »*

De Geast noeget de bewenners fan 'e himel en de wiere hilligen, de apostels en profeten, fan 'e ierde, út om har te ferheugen yn 'e ferneatiging fan Romeinske Babylon. Bliid sil dêrom evenredich wêze mei de pine en lijen dy't se makke of woe meitsje om de tsjinstfeinten fan 'e God fan' e wierheid te ferneatigjen, oangeande de lêste útkarden trou oan 'e hillige sabbat.

Vers 21: " *Doe naem in machtige ingel in stien as in grutte mûnestien en smiet dy yn 'e see, sizzende: Sa sil Babylon de grutte stêd mei geweld delslein wurde en net mear fûn wurde.* »

De fergeliking fan Rome mei in " *stien* " suggerearret trije ideeën. As earste konkurrearret pausdom mei Jezus Kristus, dy't sels symbolisearre wurdt troch in " *stien* " yn Dan.2:34: " *Jo sochten, doe't in stien waard losmakke sûnder help fan in hân, en sloech de fuotten fan izer en klaai fan 'e byld, en bruts se yn stikken.* » Oare fersen fan 'e Bibel skriuwe ek dit symboal fan " *stien* " oan him yn Zac.4:7; " *haadhoeke* " yn Psa.118:22; Mat.21:42; en Act.4:11: " **Jezus is de stien dy't ôfwiisd is troch jo dy't bouwe** , en dy't it haad fan 'e hoeke wurden is ". It twadde idee is de oantsjutting fan 'e pauslike oanspraak om de apostel " *Petrus* " op te folgjen; de wichtichste oarsaak fan " *it súkses fan syn ûndernimmingsen en it sukses fan syn list* ", dingen dy't troch God oankundige yn Dan.8:25. Dit is des te mear sa om't de apostel Petrus nea it haad fan 'e kristlike tsjerke wie, om't dizze titel nei Jezus Kristus sels giet. De pauslike " *ruse* " is dus ek in " *leagen* ". De tredde suggestje giet oer de namme fan it pauslike religieuze bolwurk, syn prestisjeuze basilyk mei de namme "Sint Peter fan Rome", waans tige djoere konstruksje late ta de ferkeap fan "aflaten" dy't it ûntmaskere yn 'e eagen fan' e reformearjende muonts Martin Luther. Dizze ferklearring bliuwt nau ferbûn mei it twadde idee. De site fan it Fatikaan tsjinne as begraafplak, mar it ferûnderstelde grêf fan Petrus de apostel fan 'e Hear wie yn werklikheid dat fan "Simon Peter de tsjoender", in oanbidder en pryster fan 'e slangegod mei de namme Aesculapius.

Weromkommend nei ús dei, profetearret de Geast tsjin Romeinske " *Babylon* ". Hy fergeliket syn takomstige ferneatiging mei it byld fan in " *grutte mûnestien* " fan " *stien* " dy't in " *ingel yn 'e see smyt* ." Troch dizze yllustraasje bringt hy tsjin Rome in beskuldiging identifisearre yn Matt.18:6: " *Mar as immen ien fan dizze lytsen dy't yn my leauwe, skandalisearret, soe it better wêze foar him as in mûnestien om syn nekke hong . en smiet it op 'e boaiem fan 'e see* . En yn syn gefal, se skandaalisearre net allinnich ien fan dizze lytse bern dy't leauwe yn him, mar mannichte. Ien ding bliuwt wis, it is dat ienris " *fernield, it noait wer fûn wurde sil* ". Se sil noait wer ien sear dwaan.

Vers 22: " *En de lûden fan harpers, muzikanten, fluitisten en trompetisten sille net mear ûnder jo hearre wurde, en gjin ambachtsman fan hokker ambacht sil ûnder jo fûn wurde, 'sil it lûd fan 'e mûnestien net mear hearre yn jo thús,* ' "

De Geast ropt dan de muzikale lûden op dy't de soargeleazens en de freugde fan 'e ynweners fan Rome útdrukten. Ien kear fernield, sille wy se dêr net mear hearre. Yn geastlike sin ferwiist it nei de boaden fan God waans wurden mei itselde effekt hearden as de muzikale klanken fan 'e " *fluit- of trompetisten* "; in byld jûn yn gelikenis yn Matt.11:17. Hy neamt ek de " *lûden* " makke troch ambachtslju dy't oerladen binne mei wurkopdrachten, om't út in âlde stêd allinich " *lûden* " fan profesjonele aktiviteiten kamen, ynklusyf " *it lûd fan 'e mûnestien* " "

dy't draaide om it nô't fan granen te slypjen, of te skerpijen snijynstruminten lykas sied en scythe, messen en swurden; dit, al yn it âlde Chaldeysk Babylon, neffens Jer.25:10.

Vers 23: " *It ljocht fan 'e lampe sil net mear skine ûnder jo, en de stim fan 'e brêgeman en fan 'e frou sil net mear ûnder jo heard wurde, om't jo keaplju de grutten fan 'e ierde wiene, om't alle folken wiene ferliede troch dyn betoveringen ,*

" *It ljocht fan 'e lampe sil net mear skine yn jo hûs.* » Yn geastlike taal warskôget de Geast Rome dat it ljocht fan 'e Bibel it net mear de kâns komme sil om ferljochte te wurden om de wierheid neffens God te kennen. De bylden út Jer.25:10 wurde werhelle mar " *de lieten fan 'e brêgeman en de breid* " wurde hjir " *de stim fan 'e brêgeman en de breid dy't net mear yn jo hûs heard wurde sil* ". Geastlik binne se de stimmen fan 'e oproppen dy't makke binne troch Kristus en syn útkarde gearkomste oan ferlerne sielen om te bekearen en te rêden. Dizze mooglikheid sil foar altyd fuort wêze, nei syn ferneatiging. " *Want jo keaplju wiene de grutten fan 'e ierde .* " It wie troch syn ferlieding fan 'e grutte minsken fan 'e ierde dat Rome syn katolike religy útwreide nei in protte folken fan 'e ierde. Se brûkte se as fertsjintwurdigers fan har religieuze bedriuw. En it resultaat is dat " *alle folken binne ferrifeld troch jo betoveringen .* " Hjir ferwiist God nei katolike massa's as " *tsjoeningen* " dy't heidenske kulten fan kweade tsjoenders en heksen karakterisearje. It is wier dat troch it brûken fan repetitive formalistyske formules, idele werhellingen, de katolike religy in bytsje romte lit foar de skepper God om himsels út te drukken. Hy besiket dat net iens te dwaan, om't hy har in " *frjemde god* " taskriuwet yn Dan.11:39 en har nea as tsjinstfeint erkend; de "vicaris fan de Soan fan God", de titel fan de paus, is dus net syn pastor. It folgjende fers sil de reden jaan.

Vers 24: " *en om't it bloed fan 'e profeten en fan 'e hilligen en fan al dyjingen dy't waarden fermoarde op 'e ierde waard fûn yn har.* »

"... *en om't it bloed fan 'e profeten, fan 'e hilligen dêryn fûn waard* ": hurd, ûnflexibel, ûngefoelich en wreed troch syn skiednis hinne, hat Rome syn paad makke troch it bloed fan har slachtoffers. Dat wie wier foar it heidenske Rome, mar ek foar it pauslike Rome dat de keningen har tsjinstanners deadzje liet, de tsjinstfeinten dy't troch God ferljochte wiene dy't it duvelje om har diabolyske aard oan te jaan. Guon waarden beskerme troch God lykas Valdo, Wyclif en Luther, oaren net en se einigen har libben as martlers fan it leauwe, op stekken, blokken, pylders of galgen. It profetyske perspektyf om har aksje definityf op te hâlden, kin allinich de bewenners fan 'e himel en de wiere hilligen fan 'e ierde bliid meitsje. "... *en fan al dyjingen dy't binne fermoarde op ierde* ": Wa't makket dit oardiel wit wê't hy it oer, om't hy hat folge de aksjes fan Rome sûnt syn oprjochting yn 747 BCE. De wrâldsituasje fan 'e lêste dagen is de lêste frucht droegen troch it feroverjen en dominearjende Westen fan 'e oare folken fan 'e ierde. Monarchysk doe republikeinske Rome fersloech de folken fan 'e ierde dy't it ûnderwerpe. It model fan dizze maatskippij is bleaun dat fan 2000 jier fan wier en falsk kristendom. Neitiid ferneatige it heidenske Rome, it pauslike Rome it byld fan 'e frede fan Kristus en namen de minskheid it model ôf dat folken lok brocht hawwe soe. Troch it slachtsjen fan 'e wiere lamme-learlingen fan Jezus Kristus te rjochtfeardigjen, hat it de wei iepene foar de religieuze botsingen dy't it minskdom

liede ta in skriklike genoside-tredde wrâldoarloch. It is net sûnder reden dat de noarm fan keel slitting iepenbier wurdt werjûn troch islamityske bewapene groepen. Dizze haat foar de islam is in lette reaksje op 'e oarloffen fan' e krústochten lansearre troch Urban II út Clermont-Ferrand op 27 novimber 1095.

Iepenbiering 19: De Slach Armageddon fan Jezus Kristus

Vers 1: " *Dêrnei hearde ik as in lûde stimme fan in grutte mannichte yn 'e himel, sizzende: Halleluja! Ferlossing, gloarje en macht hearre oan ús God. "*

Trochgean fan it foarige haadstik 18, fine de ferlostte en bewarre útkarden harsels yn 'e himel, dragers fan' e " *nije namme* " dy't har nije himelske natuer oantsjut. Bliid en blydskip hearskje en de trouwe himelske ingels ferheffe de ferlosser God. Dizze " *publyk "talich* " ferskilt fan 'e" *kliber dy't gjinien koe telle* " oanhelle yn Ieb.7:9. It fertsjintwurdiget in gearkomste fan 'e hillige himelske ingels fan God dy't syn " *hearlikens* " ferheffe, om't yn fers 4, de ierdske útkarden symbolisearre troch de " *24 âldsten* " sille reagearje en befêstigje har neilibjen fan 'e makke opmerkingen, troch te sizzen: " *Amen!* »Wat betsjut: Wierlik!

De folchoarder fan 'e termen " *ferlossing, gloarje, macht* " hat syn logika. " *Reil* " waard jûn oan 'e ierdske útkarden en hillige ingels dy't " *hearlikens* " joegen oan 'e skepper God, dy't, om har te rêden, syn godlike " *krêft* " oprôp om mienskiplike fijannen te ferneatigjen.

Vers 2: " *om't syn oardielen wier en rjochtfeardich binne; hwent hy hat de greate hoer oardiele dy't de ierde bedoarn hat troch har hoererij, en hy hat it bloed fen hjar tsjinstfeinten wreke troch it út syn eigen hân te easkjen.* »

De keazen amtners dy't de toarst nei wierheid en wiere gerjochthichheid mienskiplik hiene, binne no folslein tefreden en foldien. Yn syn bline waansin tocht it minskdom ôfsnien fan God dat it lok bringe koe oan 'e lêste folken troch it fersachtsjen fan 'e standert fan har gerjochthichheid; allinnich it kwea profitearre fan dizze kar en as gangrene foel it it hiele lichem fan 'e minskheid yn. De goede en barmhertige God lit yn syn oardiel oer " *Babylon de grutte* " sjen dat hy dy't de dea jout de dea lije moat. Dit is gjin hanneling fan kwea, mar in aksje fan gerjochthichheid. Dus, as it net mear wit hoe't it de skuldige straffen moat, wurdt gerjochthichheid ûnrjocht.

Vers 3: " *En se seine de twadde kear: Halleluja! ... en syn reek komt op foar altyd en altyd.* »

It byld is misleidend, om't " *de reek* " fan it fjoer dat Rome ferneatige sil ferdwine nei syn ferneatiging. De " *eonen fan ieuwen* " jouwe it prinsipe fan 'e ivichheid oan dy't allinich de oerwinners fan 'e universele himelske en ierdske besikingen oanbelanget. Yn dizze útdrukking suggerearret it wurd " *reek* " ferneatiging en de útdrukking " *ieuwen fan ieuwen* " jout it in ivich effekt, dat is, definitive ferneatiging; hja sil nea wer oerein komme. Yn feite, yn it slimste gefal, kin " *reek* " yn 'e tinzen fan 'e libbenen opkomme as in oantinken oan in glorieuze godlike aksje útfierd troch God tsjin Rome, de bloedige fijân.

Vers 4: " *En de fjouwerentweintich âldsten en de fjouwer libbene wêzens foelen del en oanbeaen God sittend op 'e troan, sizzende: Amen! Hallelujah!* »

Yn wierheid! Lof oan YaHWÉH! ... sizze tegearre de ferlost fan 'e ierde en de wrâlden dy't suver binne bleaun. Oanbidding fan God wurdt markearre troch prostraasje; in legitime foarm dy't eksklusyf foar it reservearre is.

Vers 5: " *En der kaam in stimme fan 'e troan, sizzende: Loovje ús God, al jimme syn tsjinstfeinten, dy't Him freze, sawol lyts as grut!* »

Dizze stim is dy fan " *Michael* ", Jezus Kristus, de twa himelske en ierdske útdrukkingen wêrby't God himsels iepenbieret oan syn skepsels. Jezus seit: " *Jo dy't him freze* ", hy herinnert dus de " *eangst* " fan God easke yn it berjocht fan 'e earste ingel fan Ieb.14:7. De " *eangst foar God* " vat allinich de yntelliginte hâlding fan in skepsel gear foar syn Skepper dy't macht fan libben en dea oer him hat. Lykas de Bibel leart yn 1 Johannes 4:17-18: " *folsleine leafde driuwt eangst* ": " *Lykas hy is, sa binne wy ek yn dizze wrâld: hjiryn is de leafde perfekt yn ús, dat wy betrouwen kinne hawwe yn 'e dei fan oardiel. Eangst is net fereale, mar perfekte leafde smyt eangst út; want eangst befettet straf, en wa't freze is net perfekt yn 'e leafde* . Sadwaande, hoe mear de útkarde God leaf hat, hoe mear hy him neikomt, en hoe minder reden hy hat om him te frezen. De útkarden wurde troch God útsocht út 'e lytsen, lykas de apostels en nederige learlingen, mar ek út 'e grutten lykas de grutte kening Nebukadnezar. Dizze kening fan 'e keningen fan syn tiid is in perfekt foarbyld dat nettsjinsteande hoe grut hy is ûnder de minsken, in kening is mar in swak skepsel foar de Almachtige skepper God.

Vers 6: " *En ik hearde as de stim fan in grutte mannichte, lykas it lûd fan in protte wetters, en as it lûd fan hege tonger, sizzen: Halleluja! Hwent de Heare, ús Almachtige God, is yn syn keninkryk yngien.* »

Dit fers bringt útdrukkingen byinoar dy't al sjoen binne. De " *in protte mannichte* " yn ferliking mei it " *lûd fan in protte wetters* " wurdt fertsjintwurdige troch syn Skepper yn Rev.1:15. De " *stimmen* " dy't harsels uterje binne sa " *talich* " dat se allinich fergelike wurde kinne mei it rommeljen, it " *lûd fan 'e tonger* ." " *Halleluja!*" *Hwent de Heare, ús Almachtige God, is yn syn keninkryk yngien.* » Dit berjocht markearre de aksje fan 'e " *sânde trompet* " yn Iepenbiering 11:17: " *sizzen: Wy tankje Jo, Heare God, de Almachtige, dy't bist en wa wie, om't jo jo grutte macht hawwe begrepen en jo keninkryk yn besit hawwe nommen.* "

Vers 7: " *Lit ús bliid wêze en bliid wêze, en him eare jaan; want it houlik fan it Lam is kommen, en syn breid hat har klearmakke,*

De " *bliid* " en " *freugde* " binne folslein rjochtfeardige, om't de tiid foar " *bestriding* " is foarby. Yn 'e himelske " *hearlikens* ", de " *breid* ", hat de Gearkomste fan 'e ferloste útkarden fan 'e ierde har " *Bruidegom* ", Kristus, de libbene God " *Michael* ", YaHWÉH. Yn 'e oanwêzigens fan al har himelske freonen sille de ferlosten en Jezus Kristus it " *brulloft* " feest fiere dat har ferienet. " *De breid hat harsels taret* " troch alle godlike wierheden te restaurearjen dy't it katolike leauwen ferdwûn makke yn har ferzje fan it kristlike leauwen. De " *tarieding* " is lang, boud oer 17 ieuwen fan religieuze skiednis, mar benammen sûnt 1843, de datum fan it begjin fan 'e godlike fraach nei de ferskate restauraasjes dy't wurden essinsjeel, dus alle wierheden net restaurearre troch de ferfolge protestantske herfoarmers . De foltôging fan dizze tarieding waard berikt troch de lêste dissidint Sânde-dei Advintisten dy't bleaunen yn 'e goedkarring fan God en it ljocht dat Jezus him joech oant it ein en al oant it begjin fan 2021 doe't ik dizze ferzje fan har ljochten skriu.

Vers 8: " *En it waard him jûn om him te klaaien yn fyn linnen, helder en suver. Hwent fyn linnen is de rjuchtfeardige wurken fan 'e hilligen.* »

" *Fijn linnen* " jout oan " *de rjuchtfeardige wurken fan 'e* " wiere lêste " *hilligen* . Dizze " *wurken* " dy't God " *rjuchtfeardich* " neamt, binne de frucht fan godlike iepenbieringen dy't opienfolgjend brocht binne sûnt 1843 en 1994. Dit wurk is de lêste frucht dy't de godlike ynspiraasjes ûntbleatet dy't sûnt 2018 jûn binne oan dyjingen dy't hy hâldt en segenet en " *taret op 'e* " *houlik* " neamd yn dit fers. As God de " *rjuchtfeardige wurken* " fan syn wiere " *hilligen* " segenearet, krekt oarsom, ferflokte en focht er, oant hy it ferneatige, it kamp fan falske hilligen waans " *wurken* " "ûnrjuchtfeardich" wiene.

Vers 9: " *En de ingel sei tsjin my: Skriu: Sillich binne dyjingen dy't roppen binne foar it houliksmiel fan it Lam! En hy sei tsjin my: Dizze wurden binne de wiere wurden fan God.* "

Dizze sillichheit wurdt takend oan 'e hilligen ferlost troch it bloed fan Jezus Kristus waans pioniers soargen wiene troch dat fan Dan.12:12 (*Sillig binne dyjingen dy't wachtsje oant 1335 dagen*) fan 'e pioniers dy't krekt symbolisearre wurde sille troch de " *144.000* " of 12 X 12 X 1000 fan Apo.7. It yngean fan 'e himel foar ivichheid is yndie in reden foar grut lok dat dejingen dy't dizze kâns hawwe godlik " *lokkich* " sille meitsje. Lok is net de ienige faktor yn it

profitearjen fan dit privileezje, mar it oanbod fan heil wurdt oanbean oan ús troch God as in "twadde kâns" nei it erfskip en feroardieling fan erfsûnde. De belofte fan heil en takomstige himelske freugden wurdt sertifisearre as dy fan Gods mûnlinge ynset dy't ús leauwe weardich is, om't hy syn ferplichtingen permanint hâldt. De beswierskriften fan de lêste dagen sille wissichheden fereaskje dêr't twifel gjin plak mear yn ha sil. De útkarden sille moatte fertrouwe op leauwen boud op 'e iepenbiere beloften fan God, om't wat skreaun is earder sein. Dêrom wurdt de Bibel, de Hillige Skrift, neamd: it Wurd fan God.

Vers 10: " *En ik foel foar syn fuotten om him te oanbidden; mar hy sei tsjin my: Pas op dat jo it net dogge! Ik bin jo meitsjinner, en dat fan jo bruorren dy't it tsjûgenis fan Jezus hawwe. Oanbidde God. Want it tsjûgenis fan Jezus is de geast fan profesije.* »

God benutte de flater fan Johannes om ús syn feroardieling fan it katolike leauwen te iepenbierjen, dat har leden dizze soarte fan oanbidding fan it skepsel leart. Mar it is ek rjochte op it protestantske leauwen dat ek dizze skuld begien troch de heidske "dei fan 'e sinne" te earjen dy't fan Rome erfd is. De ingel dy't tsjin him sprekt is sûnder mis "Gabriël" de godlike missylieder ticht by God dy't al ferskynde oan Daniël en Maria, de "surrogaat" mem fan Jezus. Sa heech as hy is, toant "Gabriël" deselde dimmenens as Jezus. Hy bewear allinich de titel fan " *begelieder yn tsjinst* " fan Johannes oant de lêste keazen ôfwikende Advintisten fan 'e eintiid. Sûnt 1843 hawwe de útkarden " *it tsjûgenis fan Jezus* " by har dat, neffens dit fers, "de geast fan 'e profesije" oantsjut. Advintisten hawwe, ta har eigen ferlies, dizze " *geast fan profesije* " beheind ta it wurk útfierd troch Ellen G. White, de boadskipper fan 'e Hear tusken 1843 en 1915. Se hawwe dus sels in limyt set oan it ljocht dat Jezus jûn hat. De " *geast fan 'e profesije* " is lykwols in permaninte jefte dy't ûntstiet út in autentike relaasje tusken Jezus en syn learlingen en dy't foaral basearre is op syn beslút om in missy oan te jaan oan in tsjinstfeint dy't er kiest mei alle autoriteit fan syn godheid. Dit wurk tsjûget dêrfan: *de "geast fan 'e profesije* " is noch altyd tige aktyf en kin trochgean oant it ein fan 'e wrâld.

Vers 11: " *Doe seach ik de himel iepene, en sjuch, d'r ferskynde in wyt hynder. Hy dy't op him ried, wurdt trou en wier neamd, en hy oardielet en fjochtet yn gerjochtichheid.* »

Yn dit toaniel nimt de Geast ús werom nei de ierde foar de definitive oerwinning en ferneatiging fan " *Babylon de Grutte* ." De Geast yllustrearret it momint dat, op syn weromkommen, de hearlike Kristus konfrontearret de ierdske rebellen. Yn ferhearlike Jezus Kristus komt God út syn ûnsichtberens: " *de himel is iepen* ". Hy ferskynt yn it byld fan it " *earste segel* " fan Iepenbiering 6:2, as in rider, Lieder, dy't útgiet " *as oerwinner en te feroverjen* " monteard op in " *wyt hynder* " byld fan syn kamp markearre troch suverens en hilligens . De namme " *trou en Wier* " dat hy jout himsels yn dizze sêne pleatst de aksje yn it ferlingde fan 'e lêste tiid profetearre troch de namme " *Laodicea* " yn Rev.3:14. Dizze namme betsjut "beoardiele minsken", wat hjir befêstige wurdt troch de krektens: " *Hy oardielet* ". Troch oan te jaan dat er " *fjochtsje mei gerjochtichheid* ", ropt de Geast it momint op fan 'e " *slach by Armageddon* " fan Iepenbiering 16:16, wêryn't er fjochtet tsjin it kamp fan ûnrjocht ûnder lieding fan de duvel en

ferienige troch de eare jûn oan de "dei fan 'e sinne" erfde fan Konstantyn I^{en} de roomsk-katolike pausen.

Vers 12: “ *Syn eagen wiene as in flam fan fjoer; op har holle sieten ferskate diadems; hy hie in skreaune namme, dy't gjinien ken útsein hysels; »*

Troch de kontekst fan it toaniel te kennen, kinne wy begripe dat " *syn eagen* " yn ferliking mei in " *fjoerflamme* " nei de doelen fan syn grime sjogge, de ferienige rebellen " *tariede op 'e striid* " sûnt Iep.9:7-9, d.w.s. 1843. De betsjutting fan " *ferskate diadems* " droegen op " *syn holle* " wurdt jûn yn fers 16 fan dit haadstik: hy is de " *Kening der keningen en Hear der hearen* ". Syn " *skreaune namme dy't gjinien ken útsein himsels* " wiist syn ivige godlike natuer oan.

Vers 13: " *En hy wie klaaid yn in klean ferve mei bloed. Syn namme is it Wurd fan God.* »

Dit " *bloed-bevlekte klean* " wiist twa dingen oan. De earste is syn gerjochtichheid dy't hy krige troch syn eigen " *bloed* " te ferjitten foar de ferlossing fan syn útkarden. Mar dit offer frijwillich makke troch him te rêden syn útkarden fereasket de dea fan harren agressors en ferfolgers. Syn " *klean* " sil wer bedutsen wurde mei " *bloed* ", mar dizze kear sil it wêze dat fan syn fijannen " *trape yn 'e wynpers fan' e druven fan 'e grime fan God* " neffens Jesaja 63 en Iepenbiering 14:17 oant 20. Dizze namme " *it Wurd fan God* " ûntbleatet it fitale belang fan it ierdske ministearje fan Jezus en fan syn iepenbieringen dy't opienfolgjend op ierde en út 'e himel jûn wurde nei syn opstanning. Us Ferlosser wie God sels ferburgen yn in ierdske ferskinning. Syn permaninte lear ûntfongen troch syn keazen amtners sil it ferskil meitsje tusken it bewarre kamp en it ferlerne kamp.

Vers 14: " *De legers dy't yn 'e himel binne folgen him op wite hynders, klaaid yn fyn linnen, wyt, suver.* »

It byld is glorieuze, de " *wyt* " fan suverens karakterisearret de hilligens fan Gods kamp en syn mannichte fan ingels dy't trou bleaun binne. It " *fijn linnen* " iepenbieret har " *rjochtfeardige* " en suvere *wurken* .

Vers 15: “ *Ut syn mûle kaam in skerp swurd om de heidenen te slaan; hy scil se hoedje mei in izeren stêf; en hy sil de wynpers fan 'e fûle grime fan' e Almachtige God traapje .* ”

It " *wurd fan God* " oanwiisde de Bibel, syn hillige " *wurd* " dat syn lear byinoar brocht dy't de útkarde liede yn syn godlike wierheid. Op 'e dei fan syn weromkomst komt it " *Word fan God* " as in " *skerp swurd* " om syn opstannige, protestearjende, twifeljende fijannen te fermoardzjen, ree om it bloed fan syn lêste útkarden te ferjitten. De ferneatiging fan syn fijannen ferljochtet de útdrukking " *hy sil hearskje se mei in stôk fan izer* ", dy't ek oanwiist it wurk fan oardiel útfierd troch de útkarden dy't sil oerwinne neffens Rev.2:27. It plan fan godlike wraak neamd " *vintage* " yn Iepenbiering 14:17 oant 20 wurdt hjir wer befêstige. Dit tema is ûntwikkele yn Jes.63 dêr't de Geast spesifisearret dat God allinnich hannelet sûnder ien by him. De reden is dat de keazen amtners dy't al nei de himel nommen binne, net tsjûge binne fan it drama dat de rebellen slacht.

Vers 16: “ *Hy hie op syn klean en op syn dij in namme skreaun: Kening fan keningen en Hear fan hearen.* »

De " *klean* " jout de wurken fan in libbend wêzen oan en " *syn dij* " suggerearret syn krêft en syn krêft, om't in wichtich detail, hy ferskynt as in rider, en om op in hynder te stean, de spieren fan 'e "dijen" , de measte fan 'e minske, wurde set op' e test en meitsje aksje mooglik of net. Syn imago as hynsteman wie yn it ferline wichtich, om't dit it uterlik wie dat krigersfjochters namen. Tsjintwurdich binne wy oerbleaun mei de symbolyk fan dit byld dat ús fertelt dat de rider in learaar is dy't in groep minsken domineart symbolisearre troch it monteare " *hynder* ". Dejinge dy't Jezus opkomt, giet oer syn útkarden dy't op it stuit ferspraat binne oer de ierde. Syn namme " *Kening fan 'e keningen en Hear fan' e hearen* " foarmet it ûnderwerp fan wiere treast foar syn leafste útkarden ûnder foarbehâld fan it ûnrjochtfeardige diktaat fan 'e keningen en hearen fan' e ierde. Dit ûnderwerp fertsjinnet opheldering. It model fan ierdske keningskip wie net ûntworpen op prinsipes goedkard troch God. Ja, God joech Israel, **neffens syn fersyk** , om op ierde regearre te wurden troch in kening, ik sitearje, "lykas de oare heidenske folken" dy't op dat stuit bestienen. God reagearre allinnich op it fersyk fan harren goddeleaze herten. Want op ierde is de bêste fan 'e keningen allinich in "ôfgrysliek" wêzen dat " *meitst wêr't hy net siedde* " en wa't God ken, wachtet net om troch syn folk omkeard te wurden foardat hy himsels herfoarme. It model presintearre troch Jezus feroardielet it model oerbrocht op ierde fan generaasje op generaasje troch domme, ûnwittende en goddeleaze minsken. Yn Gods himelske wrâld is de lieder in tsjinstfeint fan syn folk, en hy ûntlent al syn gloarje oan har. De kaai ta folslein lok is der, om't gjin libbend wêzen ligt troch syn meiminske. Yn syn glorieuze weromkomst komt Jezus om goddeleaze keningen en hearen te ferneatigjen, en har kwea, dy't se him taskriuwe troch te bewearjen dat har regear in godlik rjocht is. Jezus sil har leare dat dit net it gefal is; foar har, mar ek foar de minsklike massa dy't har ûnrjocht rjochtfeardigje. Dit is de útlis fan "de gelikenis fan 'e talinten" dy't dan wurdt ferfolle en tapast.

Nei de konfrontaasje

Vers 17: " *En ik seach in ingel stean yn 'e sinne. En hy rôp mei in lûde stimme, sizzende tsjin alle fûgels dy't midden yn 'e himel fleagen: Kom, sammelje byinoar foar it grutte miel fan God* ,

Jezus Kristus " *Michael* " komt yn it byld fan 'e sinne symboal fan godlik ljocht te bestriden de falske kristenen oanbidders fan' e sinne god dy't rjochtfeardiget de feroaring fan 'e dei fan rêst makke troch de keizer Konstantyn ^{1e} . Yn har konfrontaasje mei Kristus God sille se ûntdekke dat de libbene God formidabeler is as har sinnegod. Mei in lûde stim ropt Jezus Kristus in gearkomste fan rôffûgels op.

Opmerking : ik moat hjir nochris oantsjutte dat de rebellen de sinnegodheid net bewust en frijwillich oanbidde wolle, mar se ûnderskatte it feit dat foar God, de earste dei dy't se earje foar har wyklikse rêst, de ûnreinheid fan syn heidenske behâldt. gebrûk fan 'e ferline tiid. Likegoed ûntbleatet har kar in grutte ferachting foar de folchoarder fan 'e tiid dy't hy fêstige fan it begjin fan syn skepping fan' e ierde. God telt de dagen markearre troch de rotaasje fan 'e ierde op har as. Tidens syn yntervinsjes foar syn folk Israel herinnerde hy de oarder fan 'e wike troch oan te jaan, troch it te neamen, de sânde dei neamd "sabbat". In protte leauwe dat se troch God rjochtfeardich wurde kinne fanwegen har oprjochtings.

Noch oprjochtens noch oertsjûging is fan wearde foar dyjingen dy't de wierheid útdaagje dúdlik útdrukt troch God. De wierheid is de ienige standert dy't fermoedsoening mooglik makket troch leauwen yn it frijwillige offer fan Jezus Kristus. Persoanlike mieningen wurde net heard of erkend troch de skepper God, de Bibel befêstiget dit prinsipe mei dit fers út Jesaja 8:20: " *Oan 'e wet en ta it tsjûgenis! As wy net sa prate, sil d'r gjin moarn wêze foar de minsken .* "

Twa " *feesten* " wurde troch God taret: it " *brulloftsmiel fan it Lam* " waans gasten de útkarden sels yndividueel binne, om't se, kollektyf, " *de breid* " fertsjintwurdigje. It twadde " *feest* " is fan it makabere type en de begunstigden dêrfan binne allinich " *rôffûgels* ", gieren, kondors, kites en oare soarten fan it sjenre.

Vers 18: " *Om it fleis fan keningen te iten, it fleis fan militêre kommandanten, it fleis fan machtigen, it fleis fan hynders en dyjingen dy't derop ride, it fleis fan allegear, frij en bondel, lyts en grut.* " »

Nei de ferneatiging fan it hiele minskdom sil der gjinien mear wêze om de lichems ûnder de ierde te setten en neffens Jer.16:4 " *sille se ferspraat wurde as dong op 'e ierde .* " Lit ús it hiele fers fine dat ús it lot leart dat God reserveart foar dyjingen dy't er ferflokt: " *Se sille stjerre troch sykte; hja sille net jûn wurde triennen of begraffenis; hja sille wêze as dong op 'e ierde; hja sille omkomme troch it swird en troch de hongersneed; en har liken sille iten wêze foar de fûgels fan 'e loft en it beesten fan 'e ierde .* Neffens de opsomming presintearre troch de Geast yn dit fers 18, gjin minske ûntkomt de dea. Ik herinner my dat de " *hynders* " de minsken symbolisearje ûnder lieding fan har boargerlike en religieuze lieder neffens James 3: 3: " *As wy it bit yn 'e mûle fan' e hynders sette, sadat se ús folgje, rjochtsje wy ek har heule lichem.* »

Vers 19: " *En ik seach it bist, en de keningen fan 'e ierde, en har legers sammele byinoar om oarloch te meitsjen tsjin him dy't op it hynder siet en tsjin syn leger.* »

Wy hawwe sjoen dat de " *slach fan Armageddon* " geastlik wie en dat op ierde syn aspekt bestie út it besluten fan 'e dea fan alle lêste wiere slaven fan Jezus Kristus. Dit beslút waard makke foar it weromkommen fan Jezus Kristus en de rebellen wiene wis fan har kar. Mar op it stuit fan syn yngong yn tapassing, iepene de himel en iepenbiere de godlike wrekende Kristus en syn ingellige legers. Der is dus gjin striid mear mooglik. Nimmen kin tsjin God fjochtsje as hy ferskynt en it resultaat is wat Iepenbiering 6:15-17 ús iepenbiere hat: " *De keningen fan 'e ierde, de grutten, de militêre kommandanten, de rike, de machtigen, alle slaven en de frije manlju ferburgen yn 'e hoalen en yn 'e rotsen fan 'e bergen. En hja seine tsjin de bergen en de rotsen: Fal op ús en ferbergje ús foar it oantlit fen Him dy't op 'e troan sit, en foar de grime fan it Lam; hwent de greate dei fen syn grime is kommen, en hwa kin stean?* » Op de lêste fraach is it antwurd: de keazen amtners dy't troch de rebellen fermoarde wurde soene; útkarden hillige troch har trou oan 'e hillige sabbat dy't de oerwinning fan Jezus profetearre oer al syn fijannen en dy fan syn ferlosten.

Vers 20: " *En it beest waard nommen, en mei him de falske profeet, dy't dêrfoar teikens dien hie, wêrmei't hy dejingen ferrifele dy't it teken fan it beest*

namen en syn byld oanbidden. Se waarden beide libben yn 'e mar smiten mei fjoer en swavel. »

Oandacht! De Geast ûntbleatet ús it definitive lot fan it lêste oardiel as God it taret foar " *it bist en de falske profeet* ", d.w.s. it katolike leauwen en it protestantske leauwen ferbûn troch de falske Advintisten sûnt 1994. Foar " *de mar baarnend mei fjoer en fan swevel* " sil de ierde allinich dekke oan 'e ein fan' e sânde millennium om sûnders definityf te ferneatigjen en te ferneatigjen, nei it lêste oardiel. Dit fers iepenbieret ús it prachtige gefoel fan 'e perfekte gerjochtichheid fan ús skepper God. It stelt it ferskil fêst tusken de echte dieders en de slachtoffers dy't ferrifelje mar skuldich binne om't se ferantwurdlik binne foar har kar. Religieuze hearskers wurde " *libben yn 'e mar fan fjoer smiten* " om't se neffens Iepenbiering 14:9 de manlju en froulju fan 'e ierde oantrúnje om " *it teken fan it beast* " te earjen waans straf waard oankundige.

Vers 21: " *En de oaren waarden fermoarde troch it swurd dat út 'e mûle kaam fan him dy't op it hynder siet; en alle fûgels wiene tefreden mei har fleis* "

Dizze " *oaren* " geane om net-kristlike as net-leauwige minsken dy't de ynternasjonale beweging folgen en de algemiene oarder folgen sûnder persoanlike belutsenens by de aksje útfierd troch de kristlike religieuze rebellen. Se wurde net bedekt troch de gerjochtichheid fan it bloed fergetten troch Jezus Kristus, se oerlibje de weromkomst fan Kristus net, mar wurde dochs fermoarde troch syn wurd symbolisearre troch " *it swurd dat út syn mûle útgie* ". Dizze fallen wêzens dy't eachtsjûgen binne fan it ferskinen fan 'e wiere God sille ta it lêste oardiel komme, mar se sille net lije it lijen fan' e langere dea fan 'e " *mar fan fjoer* " reservearre foar de grutte religieuze skuldigen dy't aktyf binne yn 'e opstân. Nei't se konfrontearre binne mei de gloarje fan 'e grutte skepper God, de Grutte Rjochter, sille se ynienen ferneatige wurde.

Iepenbiering 20: **de tûzen jier fan it sânde millennium** **en it lêste oardiel**

De Duvelsstraf

Vers 1: " *Doe seach ik in ingel út 'e himel delkomme, mei de kaai fan 'e boaiemleaze put en in grutte keatling yn 'e hân. »*

" *In ingel* " of boadskipper fan God " *delkomt út 'e himel* " nei de ierde dy't, berôve fan alle foarmen fan ierdske, minsklike en dierlike libben, nimt hjir syn namme " *ôfgrûn* " dy't oantsjut it yn Gen.1:2. " *De kaai* " iepenet of slút tagong ta dit desolate lân. En " *de grutte keatling* " holden yn " *syn hân* " lit ús begripe dat in libbend wêzen keatling sil wurde op 'e desolate ierde dy't syn finzenis wurde sil.

Vers 2: " *Hy pakte de draak, de âlde slange, dy't de duvel en de satan is, en bûn him foar tûzen jier. »*

" *Satan* " oantsjutte, de opstannige ingel, yn Iepenbiering 12:9 wurde hjir wer oanhelle. Se herinnerje ús oan syn tige hege ferantwurdlikens foar it lijen

feroarsake troch syn opstannige karakter; fysyk en moreel lijen en pine oan minsken oplein troch de dominanten dy't ûnderwurpen binne oan syn ynspiraasjes en ynfloeden, om't se sa slim wiene as hy. As " *draak* " late hy it heidenske keizerlike Rome, en as in " *slang* ", pauslik kristlik Rome, mar ûntmaskere yn 'e tiid fan' e Reformaasje, gedroech hy him wer as in " *draak* " tsjinne troch de bewapene katolike en protestantske kompetysjes en de "dragonnades" " fan Loadewyk XIV. Fanút it kamp fan 'e demonske ingels, " *Satan* " is de ienige oerlibbene, wylst er wachtet op syn fersoenjende dea by it lêste oardiel, hy sil yn libben bliuwe foar noch in " *tûzen jier* " isolearre, sûnder kontakt mei in skepsel, op 'e ierde dy't hat in foarmleaze en woastynske finzenis wurde, leech, allinnich befolke troch ûntbinende liken en bonken fan minsken en bisten.

De ingel fan 'e ôfgrûn op' e desolate ierde: de ferneatiger fan Ieb.9:11 .

Vers 3: " *En hy smiet him yn 'e djippte, en slute en fersegele de yngong boppe him, dat hy de heidenen net mear soe ferrifelje, oant de tûzen jier folbrocht wiene. Dêrnei moat er noch efkes losmakke wurde. »*

It jûn byld is krekt, de satan wurdt op 'e desolate ierde pleatst ûnder in deksel dat him foarkomt om tagong te krijen ta de himel; sadat hy him ûnderwurpen fynt oan 'e beheiningen fan 'e minsklike noarm waans ferlies hy feroarsake of stimulearre. De oare libbene wêzens, himelske ingels en minsken dy't op har beurt ingels wurden binne, steane boppe him, yn 'e himel dêr't er sûnt de oerwinning fan Jezus Kristus op sûnde en dea gjin tagong mear ta hat. Mar syn situaasje is slimmer wurden, om't er gjin selskip mear hat, gjin ingel, gjin minske. Yn 'e himel binne " *de folken* " dy't dit fers neamt sûnder de fermelding "fan 'e ierde". Dit is om't de ferlosten fan dizze folken allegear yn 'e himel binne yn it keninkryk fan God. De rol fan 'e " *keten* " wurdt sa iepenbiere; it twingt him allinnich en isolearre te bliuwen op ierde. Yn it godlike programma sil de duvel in finzene bliuwe foar " *tûzen jier* " oan 'e ein wêrfan hy sil wurde frijlitten, tagong en kontakt hawwe mei de goddeleaze deaden dy't opstien binne yn in twadde opstanning, foar de " *twadde dea* " fan 'e lêste oardiel, op 'e ierde dy't dan, even, wer befolke wurde sil. Hy sil de feroardielde opstannige folken wer ûnderwerpe yn omdôge besykjen om te fjochtsjen tsjin de ferloste hillige ingels en Jezus Kristus de grutte Rjochter.

De ferlosten oardielje de goddeleazen

Vers 4: " *En ik seach troanen; en oan dyjingen dy't dêr sieten, waard macht jûn om te oardieljen. En ik seach de sielen fan dyjingen dy't ûnthâlze wiene fanwegen it tsjûgenis fan Jezus en fanwegen it wurd fan God, en fan dyjingen dy't it beest noch syn byld net oanbea hiene, en it teken net krigen hiene op har foarholle en op har hannen. Se kamen ta libben en regearren mei Kristus tûzen jier .*

" *Dejingen dy't op troanen sitte* " hawwe keninklike " *macht* " om te oardieljen . Dit is in wichtige kaai foar it begripen fan 'e betsjutting dy't God jout oan it wurd " *kening* ". No, yn syn keninkryk, yn Jezus Kristus " *Michael* ", dielt God syn oardiel mei al syn minsklike skepsels ferlost fan 'e ierde. It oardiel fan 'e ierdske en himelske goddeleazen sil kollektyf wêze en dield wurde mei God. Dit

is it ienige aspekt fan it keningskip fan 'e ferloste útkarden. Dominaasje is net foarbehâlden foar in kategory fan útkarden, mar foar allegear, en de Geast herinnert ús dat yn 'e tiid dy't op ierde is foarby, d'r earst ferskriklike moardlike ferfolgingen wiene dy't hy opropt mei oanhelle: "de sielen fan dyjingen dy't ûnthoofd wiene *om't fan it tsjûgenis fan Jezus en fanwegen it wurd fan God*"; Paul wie ien fan harren. De Geast ropt dus de kristlike slachtoffers op fan it Romeinske heidendom en it yntolerante Romeinske pauslike leauwen dat aktyf is tusken it jier 30 en 1843. Dan rjochtet er him op de lêste útkarden bedrige mei de dea troch it "beest dat opkomt fan 'e ierde" fan Apo .13 : 11 -15, yn 'e lêste oere fan ierde tiid; yn it jier 2029 oant de earste dei fan 'e maitiid foarôfgeand oan Peaske yn it jier 2030.

Yn oerienstimming mei de oankundiging fan 'e " *sânde trompet* " yn Iepenbiering 11:18, " *de tiid is kommen om de deaden te oardieljen* " en dit is it nut fan 'e tiid fan 'e " *tûzen jier* " oanhelle yn dit fers 4. Dit sil de besetting wêze fan 'e ferlosten dy't yn 'e himelske ivichheid fan God binne yngien. Se sille " *oardielje* " goddeleaze manlju en fallen himelske ingels. Paulus seit yn 1 Kor.6:3: " *Witte jo net dat wy de ingels oardielje sille? En hoefolle mear moatte wy de dingen fan dit libben net oardielje?* »

De twadde opstanning foar de fallen rebellen

Vers 5: " *De rest fan 'e deaden libbe net wer oant de tûzen jier foltôge wiene. Dit is de earste opstanning.* »

Pas op foar de trap! De sin " *De oare deaden kamen net wer ta libben oant de tûzen jier foltôge wiene* " foarmet in heakjes en de útdrukking dy't dêrop folget " *It is de earste opstanning* ", giet oer de earste deaden yn Kristus dy't opstien binne. oan it begjin fan 'e " *tûzen jier* " oanhelle. De heakjes ropt sûnder it te neamen de oankundiging op fan in twadde " *opstanning* " *reservearre foar de goddeleaze deaden dy't oan 'e ein fan' e " tûzen jier* " opwekke sille foar it lêste oardiel en de deadlike straf fan " *de mar fan fjoer en swevel* "; dy't de " *twadde dea* " folbringt.

Vers 6: " *Sillich en hillich binne dejingen dy't diel hawwe oan 'e earste opstanning! De twadde dea hat gjin macht oer harren; mar hja scille preesters fen God en fen Kristus wêze, en hja scille mei him hearskje tûzen jier.* »

Dit fers gearfettet heul gewoan it iepenbiere rjochtfearde oardiel fan God. Beatitude is rjochte oan 'e wiere útkarden dy't dielnimme oan it begjin fan 'e " *tûzen jier* " yn 'e " *opstanning fan 'e deaden yn Kristus* ". Se sille net ta it oardiel komme, mar sille sels de rjochters wêze yn it oardiel organisearre troch God, yn 'e himel, foar " *tûzen jier* ". De oankundige " *bewâld* " fan " *tûzen jier* " is mar in " *bewâld* " fan rjochteraktiviteit en is beheind ta dizze " *tûzen jier* ". Nei't de ivichheid yngien is, hoege de útkarden net te eangjen of te lijen " *de twadde dea* ", om't krekt oarsom, it binne se dy't de goddeleaze deaden sille meitsje dy't wurde beoardiele it lije. En wy witte dat dit de grutste en meast goddeleaze, wrede en moardzjende religieuze skuldigen binne. De keazen rjochters sille de lingte fan 'e tiid fan lijen moatte bepale dat elk fan 'e beoardiele wêzens yndividueel ûnderfine moatte, yn it proses fan har ferneatiging fan "de twadde dea", *dy't neat mien hat mei de hjoeddeiske earste ierdske dea* . Want it is de skepper God dy't fjoer de

foarm fan syn destruktive aksje jout. Fjoer hat gjin effekt tsjin himellichems en ierdske lichems beskerme troch God, lykas de ûnderfining fan Daniël syn trije begelieders bewiist yn Daniël 3. Foar it lêste oardiel sil it lichem fan 'e opstanning oars reagearje as it hjoeddeistige ierdske lichem. Yn Mark 9:48 ûntbleatet Jezus syn eigenheid oan ús sizzende: " *wêr't har wjirm net stjert, en wêr't it fjoer net útblust wurdt* ". Krekt sa't de ringen fan it lichem fan in ierdworm yndividueel animearre bliuwe, sil it lichem fan 'e ferdomde libben oant syn lêste atoom hawwe. De snelheid fan har konsumpsje sil dêrom ôfhingje fan 'e lingte fan' e tiid fan lijen besletten troch de hillige rjochters en Jezus Kristus.

De lêste konfrontaasje

Vers 7: " *As de tûzen jier foltôge binne, sil de satan frijlitten wurde út syn finzenis.* »

Oan 'e ein fan 'e "tûzen jier", foar in koarte tiid, sil hy wer selskip fine. Dit is it momint fan 'e twadde " *opstanning* " reservearre foar ierdske rebellen.

Vers 8: " *En hy sil útgean om de folken te ferrifeljen dy't yn 'e fjouwer hoeken fan' e ierde binne, Gog en Magog, om se te sammeljen foar oarloch; har getal is as it sân fan 'e see.* "

Dit bedriuw is dat fan 'e " *folken* " dy't oer de ierde opstien binne, lykas oanjûn troch de formule fan 'e " *fjouwer hoeken*". *fan 'e ierde* " of fjouwer kardinale punten dy't de aksje in universeel karakter jouwe. Sa'n gearkomste hat neat te fergelykjen, útsein op it nivo fan oarlochsstrategie in oerienkomst mei it konflikt fan 'e Twadde Wrâldoarloch fan 'e " *sechste trompet* " fan Rev.9:13. It is dizze fergelyking dy't God liedt om degenen dy't sammele binne by it definitive oardiel de nammen "Gog en Magog" te jaan, oarspronklik oanhelle yn Ezek.38:2, en dêrfoar yn Gen.10:2 wêr't "Magog" de twadde soan fan Jafet is ; mar in lyts detail ferriedt allinnich it ferlykjende aspekt fan dizze evocation, want yn Ezechiël is Magog it lân fan Gog, en it wiist Ruslân oan dat yn 'e Tredde Wrâldoarloch it grutste oantal soldaten fan alle tiden yn aksje bringt. oarlochsskiednis; dy't har enoarme útwreiding en rappe ferovering fan 'e lannen fan it West-Jeropeeske kontinint rjochtfeardigje.

De Geast fergeliket se mei it " *sân fan 'e see* " en beklammet sadwaande it belang fan it oantal slachtoffers fan it lêste oardiel. It is ek in ferwizing nei har ûnderwerping oan 'e duvel en syn minsklike aginten iepenbiere yn Iepenbiering 12:18 of 13:1 (ôfhinklik fan 'e bibelske ferzje): praten oer de " *draak* " wy lêze: " *En hy stie op it sân fan de see.* "

In ûnferbetterbere rebel, de satan begjint wer te hoopjen dat hy Gods leger kin ferslaan en hy ferliedt de oare feroardielde minsken troch har te oertsjûgjen om yn 'e striid tsjin God en syn útkarden te gean.

Vers 9: " *En se teagen op 'e ierde, en se omsingelen it kamp fan' e hilligen en de leafste stêd. Mar in fjoer kaam út 'e himel del en forte se.* » Mar in ferovering fan de grûn betsjut neat mear as wy de tsjinstanner net gripe kinne, om't dy ûnoantaastber wurden is; lykas Daniël syn maten, noch fjoer, noch wat oars kin se kwea. En krekt oarsom, " *it fjoer út 'e himel* " slacht har sels yn " *it kamp fan 'e hilligen* ", dêr't it gjin effekt hat. Mar dit fjoer " *fertret* " de fijannen fan God en syn útkarden. Yn Sacharja 14 profetearret de Geast de twa oarloegen

skieden troch de " *tûzen jier* ." Dat wat foarôfgiet en wurdt berikt troch de "seisde trompet" wurdt presintearre yn fersen 1 oant 3, de rest giet oer de twadde oarloch útfierd op it oere fan it lêste oardiel, en dêrnei, de universele oarder fêstige op 'e nije ierde. Yn fers 4 ropt de profesije de ôfkomst nei de ierde fan Kristus en syn útkarden op yn dizze termen: " *Syn fuotten sille dy deis stean op 'e oliveberch, dy't tsjinoer Jeruzalem leit, oan 'e kant fan it 'easten; de oliveberch sil yn 'e midden spjalte, nei it easten en nei it westen, en in tige grutte dellings sil foarme wurde: de helte fan 'e berch sil weromgean nei it noarden, en de helte nei it suden.* » It kamp fan 'e hilligen fan it lêste oardiel is sa identifisearre en leit. Lit ús opmerke dat it pas oan 'e ein fan 'e himelske " *tûzen jier* " is dat de " *fuotten* " fan Jezus " op 'e ierde sille pleatse ", " *op 'e oliveberch dy't tsjinoer Jeruzalem leit, oan 'e kant fan it easten* ". Misinterpretearre, joech dit fers oanlieding ta it ferkearde leauwen fan it ierdske regear fan Jezus Kristus tidens it "millennium."

Vers 10: " *En de duvel, dy't har ferrifele, waard smiten yn 'e mar fan fjoer en swavel, dêr't it bist en de falske profeet binne. En hja sille dei en nacht wurde martele foar altyd en ivich.* »

De tiid is kommen om it oardiel fan religieuze rebellen út te fieren, iepenbiere yn Rev.19:20. Yn oerienstimming mei de oankundiging fan dit fers, " *de duvel, it bist en de falske profeet* " wurde tegearre, " *libben smiten yn 'e mar fan fjoer en swevel* " dy't resultearret út de aksje fan it " *fjoer út 'e himel* " dêr't tafoege dêrta is it smolten ûndergrûnske magma dat frijkomt troch breuken yn 'e koarste fan 'e ierdkoarste oer it hiele oerflak fan 'e planeet. De ierde nimt dan it uterlik oan fan 'e "sinne" waans "fjoer" it fleis fan 'e rebellen fertarret, sels as oanbidders (ûnbewust, mar skuldich) fan 'e sinne dy't troch God makke is. It is yn dizze aksje dat de ierdske en himelske skuldigen de " *pine* " lije fan 'e " *twadde dea* " profetearre sûnt Rev.9:5-6. De ûnearlike stipe jûn oan 'e falske rêstdei feroarsake dit skriklike ein. Want gelokkich foar de feroardielen, hoe lang it ek duorje kin, komt ek in ein oan de " *twadde dea* ". En de útdrukking " *foar altyd en ivich* " jildt net foar de " *pine* " sels, mar foar de destruktive gefolgen fan it " *fjoer* " dat se feroarsaket, om't dit de gefolgen binne dy't definityf en ivich sille wêze.

De prinsipes fan it lêste oardiel

Vers 11: " *Doe seach ik in grutte wite troan, en dejinge dy't dêrop siet. De ierde en de himel flechten foar syn oantlit, en der wie gjin plak foar har fûn .* "

" *Wyt* " fan perfekte suverens, syn " *grutte troan* " is it byld fan it folslein suvere en hillige karakter fan 'e God skepper fan alle libbens en dingen. Syn folsleinens kin de oanwêzigens fan " *de ierde* " net ferneare yn har ferwoaste en konsumearre aspekt dat it lêste oardiel joech. Fierders, de skurken fan alle komôf binne ferneatige, de tiid fan symboalen is foarby en hawwe it himelske universum en syn miljarden stjerren gjin reden mear om te bestean; " *de himel* " fan ús ierdske diminsje en alles wat it befettet wurde dêrom eliminearre, ferdwûn yn it neat. It is tiid foar it ivige libben yn in ivige dei.

Vers 12: " *En ik seach de deaden, sawol grut as lyts, stean foar de troan. Boeken waarden iepene. En in oar boek waard iepene, dat is it boek fan it libben. En de deaden waarden oardiele neffens har wurken, neffens wat yn dizze boeken skreaun wie.* »

Dizze " *deaden* " fûnen skuldich waarden opwekke foar it definitive oardiel. God makket gjin útsûndering foar elkenien, syn rjochtfeardich oardiel hat ynfloed op de " *grutte* " en de " *lytse* ", de rike en de earmen en leit harren itselde lot, dea, foar it earst yn har libben, egalitêr.

Dizze fersen dy't folgje jouwe details oer de aksje fan it lêste oardiel. Al profetearre yn Dan.7:10, de " *boeken* " fan 'e tsjûgenissen fan' e ingels binne " *iepen* " en dizze ûnsichtbere tsjûgen notearre de fouten en misdieden begien troch de feroardiele en nei it oardiel fan elk gefal troch de útkarden en Jezus Kristus , in definitive ûnherroeplik ein oardiel waard unanym oannommen. Op it momint fan it definitive oardiel sil it útsprutsen oardiel wurde útfierd.

Vers 13: " *De see joech de deaden op dy't deryn wiene; de dea en de hel joegen de deaden op dy't yn har wiene; en elk waerd oardiele neffens syn wurken.* »

It prinsipe definiearre yn dit fers jildt foar beide opstanningen. De " *deaden* " ferdwine yn 'e " *see* " of op it "lân"; It binne dizze twa mooglikheden dy't yn dit fers oanwiisd wurde. Lit ús notearje de foarm " *had* " wêrmei't de entiteit "ierde" wurdt opropfen. Want yndie, dizze namme is rjochtfeardige, God hat oan 'e sûndige man ferklearre: " *Jo binne stof en ta stof sille jo weromkomme* " yn Gen.3:19. De " *had* " is dêrom it " *stof* " fan 'e "ierde". De dea hat soms minsken fertarre troch fjoer, dy't dêrom net " *werjûn ta stof* " wurde neffens de normale begraffenisrite. Dit is wêrom, net útslutend dit gefal, de Geast spesifisearret dat " *dea* ", sels, sil weromjaan dyjingen dy't er slein hat yn hokker foarm dan ek; troch te begripen fan de desintegraasje dy't feroarsake wurdt troch kearnbrân dy't gjin spoar efterlit fan in folslein desintegreare minsklik lichem.

Vers 14: " *En de dea en de hel waarden yn 'e mar fan fjoer smiten. Dit is de twadde dea, de mar fan fjoer.* »

" *Dea* " wie in prinsipe absolút tsjin dat fan it libben en it doel wie om skepsels te eliminearjen waans libbensûnderfining waard beoardiele en feroardiele troch God. It ienige doel fan it libben is om God in nije kandidaat te presintearjen foar syn seleksje fan ivige freonen. Dizze seleksje hat plakfûn, en de goddeleazen binne ferneatige, " *dea* " en "de ierde" " *haden de deaden* " gjin reden mear om te bestean. De destruktive prinsipes fan dizze twa dingen binne sels ferneatige troch God. Nei *de "mar fan fjoer* " wurdt romte makke foar it libben en it godlike ljocht dat har skepsels ferljochtet.

Vers 15: " *Wa't net fûn waard skreaun yn it boek fan it libben, waard smiten yn 'e mar fan fjoer.* " »

Dit fers befêstiget it, God hat de minske wierlik mar twa paden, twa karren, twa lotten, twa bestimmingen foar de minske pleatst (Deut.30:19). De nammen fan 'e útkarden binne troch God bekend fan' e stifting fan 'e wrâld of noch fierder, fan' e programmearring fan syn projekt dat rjochte is op it leverjen fan frije en ûnôfhinklike skepsels foar bedriuw. Dizze kar soe him ferskriklik lijen kostje yn in lichem fan fleis, mar syn winsk foar leafde dy't grutter wie dan syn eangst, hy lansearre syn projekt en wist fan tefoaren de detaillearre ferfolging fan ús ferhaal fan himelsk libben en ierdske libben. Hy wist dat syn earste skepsel ienris syn deadlike fijân wurde soe. Mar hy joech him, nettsjinsteande dizze kennis, alle kâns om syn projekt te ferlitten. Hy wist dat it ûnmooglik wie, mar hy liet it barre.

Hy koe dus de nammen fan 'e útkarden, har dieden, it tsjûgenis fan har hiele libben en liede en liede se elk nei him yn syn tiid en tiidrek. Allinnich ien ding is ûnmooglik foar God: ferrassing.

Hy wist ek de nammen fan 'e mannichte ûnferskillige, opstannige, ôfgoadyske minsklike skepsels dy't it proses fan minsklike fuortplanting makke hat. It ferskil yn Gods oardiel iepenbiere yn Rev.19:19-20 jildt foar al syn skepsels. Guon fan harren dy't minder skuldich binne, sille wurde fermoarde troch " *it wurd fan God* " sûnder " *de pine fan it fjoer fan 'e twadde dea* " te belibjen, dy't eksklusyf bedoeld binne foar kristlike en joadske religieuze skuldigen. Mar de twadde " *opstanning* " giet it om al syn minsklike skepsels berne op ierde en ingel makke yn 'e himel, want God ferklearre yn Rom.14:11: "Want der stiet *skreaun: Sa waar as Ik lib, seit de Heare, alle knibbels sil bûge foar My. , en elke tonge sil God eare jaan .* "

Iepenbiering 21: it ferhearlike Nije Jeruzalem **symbolisearre**

Vers 1: " *Doe seach ik in nije himel en in nije ierde; hwent de earste himel en de earste ierde wiene foarby, en de sé wie net mear.* »

De Geast dielt mei ús de gefoelens dy't ynspirearre binne troch de oprjochting fan 'e nije multydimensionale oarder nei it ein fan it 7e millennium . Fan dit momint ôf sil de tiid net mear teld wurde, alles wat libbet komt de einleaze ivichheid yn. Alles is nij of kreker fernijd. " *Himmel en ierde* " fan it tiidrek fan sûnde binne ferdwûn, en it symboal fan " *dea* ", de " *see* " is net mear. As Skepper feroare God it uterlik fan 'e planeet Ierde, wêrtroch alles wat in risiko of gefaar fertsjintwurdige ferdwûn foar har ynweners; dus gjin oeanen mear, gjin bergen mear mei steile rotsige toppen. It is in grutte tûn wurden lykas de earste " *Eden* " dêr't alles gloarje en frede is; dat sil wurde befêstige yn Rev.22.

Vers 2: " *En ik seach de hillige stêd, it nije Jeruzalem, delkomme út 'e himel fan God, taret as in breid fersierd foar har man.* »

Dizze nije rekreaasje sil de gearkomste fan 'e útkarde ferloste hilligen út it lân neamd yn dit fers " *hillige stêd* ", lykas yn Rev.11:2, " *Nije Jeruzalem* ", de " *breid* " fan Jezus Kristus har " *man* " ferwolkomme. Se " *komt del út 'e himel* ",

út it keninkryk fan God dêr't se ynkaam by it weromkommen yn gloarje fan har Ferlosser. Se kaam doe foar it earst nei de ierde del oan 'e ein fan' e " *tûzen jier* " fan it himelske oardiel foar it lêste oardiel. Dêrnei wachte se, werom nei de himel, oant de " *nije himel en de nije ierde* " ree wiene om har te ûntfangen. Tink derom dat it wurd " *himel* " yn it iental is, om't it perfekte ienheid opropt, yn tsjinstelling ta it meartal, " *himelen* ", dat yn Gen.1:1 suggerearre de ferdieling fan himelske wêzens yn twa tsjinoerstelde kampen.

Vers 3: " *En ik hearde in lûde stimme fan 'e troan sizzen: Sjuch de tabernakel fan God mei minsken! Hy sil by har wenje, en se sille syn folk wêze, en God sels sil by har wêze.* »

De " *nije ierde* " ferwolkommet in foarname gast, om't " *God sels* ", syn âlde himelske troan ferlitten, komt om syn nije troan op 'e ierde te ynstallearjen wêr't hy de duvel, sûnde en dea hat ferslein. " *De tabernakel fan God* " jout it himelske lichem fan God Jezus Kristus oan " *Michael* " (= wa't as God is). Mar it is ek it symboal fan de Gearkomste fan de útkarden dêr't de Geast fan Jezus Kristus oer hearsket. " *Tabernakel, timpel, synagoge, tsjerke* ", al dizze termen binne symboalen fan 'e minsken fan' e ferloste hilligen foardat se gebouwen binne boud troch de minske; elk fan harren markearret in poadium yn de fuortgong fan it godlike projekt. En earst, " *de tabernakel* " oantsjut de útgong út Egypte fan 'e Hebreërs liede en liede ta de woastyn troch God sichtber manifestearre troch de wolk dy't delkaam as in kolom oer de hillige tinte. Hy wie doe al " *mei manlju* "; wat it gebrûk fan dizze term yn dit fers rjochtfeardiget. Dan markearret de " *timpel* " de solide konstruksje fan 'e " *tabernakel* "; wurk besteld en útfierd ûnder kening Salomo. Yn it Hebrieusk, eksklusyf, betsjut it wurd " *synagoge* ": *gearkomst*. Yn Iepenbiering 2:9 en 3:9 ferwiist de Geast fan Kristus nei de opstannige Joadske naasje as de " *synagoge fan de satan* ". It lêste wurd " *tsjerke* " jout de gearkomste oan yn it Gryksk (ekclesia); de taal fan 'e fersprieding fan 'e kristlike lear fan 'e Bibel. Jezus fergelike " *syn lichem* " yn 'e " *timpel* " fan " *Jeruzalem* ", en neffens Ef.5:23, de Gearkomste, syn " *Tsjerke* ", is " *syn lichem* ": " *want de man is it haad fan 'e frou, lykas Kristus is de haad fan 'e tsjerke, dy't syn lichem is, en wêrfan hy de Ferlosser is* ". Wy tinke oan it fertriet dat de apostels fan Jezus belibbe doe't hy se liet om nei de himel op te gean. Dizze kear, " *myn man sil by my wenje* " kin de útkarde sizze yn har ynstallaasje op 'e " *nije ierde* ". It is yn dit ferbân dat de berjochten fan 'e tolve nammen fan' e " *tolve stammen* " fan Rev.7 de unferfalske freugde en lok fan har oerwinning útdrukke kinne.

Vers 4: " *Hy sil alle triennen fan har eagen ôfwike, en de dea sil net mear wêze, en d'r sil gjin rou, noch skriemen, noch pine mear wêze, want de eardere dingen binne foarby.* »

De keppeling mei Iepenbiering 7:17 wurdt befêstige troch hjir de godlike belofte te finen wêrmei Iepenbiering 7 einiget: " *Hy sil elke trien fan har eagen wiskje* ". De remedie foar skriemen is freugde en freugde. Wy prate oer it oere dat Gods beloften sille wurde hâlden en folbrocht. Sjoch foarsichtich nei dizze prachtige takomst, want foar ús is de tiid pland foar " *dea, rou, gjalp, pine* " dy't net langer sil wêze, allinich de fernijing fan alle dingen troch ús ferheven en prachtige skepper God. Ik spesifisearje dat dizze skriklike dingen allinich sille ferdwine nei it lêste oardiel dat sil wurde folbrocht oan 'e ein fan' e " *tûzen jier* ".

Foar de útkarden, mar allinich harren, sille de effekten fan it kwea ophâlde by it weromkommen yn 'e gloarje fan' e Heare God, de Almachtige.

Vers 5: " *En hy dy't op 'e troan siet, sei: Sjuch, ik meitsje alle dingen nij. En hy sei: Skriuw; want dizze wurden binne wis en wier.* »

De skepper God, persoanlik, set himsels yn mei belofte, en hy tsjûget fan dit profetyske wurd: " *Sjoch, ik meitsje alle dingen nij* ". D'r is gjin punt om in byld te sykjen yn ús ierdske nijs om te besykjen in idee te krijen fan wat God taret, om't wat nij is kin net beskreaun wurde. En oant dan hat God ús allinich herinnere oan 'e pynlike dingen fan ús tiid troch ús te fertellen dat se net mear sille wêze yn 'e " *nije ierde en de nije loft* ", dy't sa al har mystearje en ferrassingen behâlde. De ingel foeget ta oan dizze útspraak: " *want dizze wurden binne wis en wier.* " Gods oprop fan genede yn Jezus Kristus fereasket ûnbidige leauwen om de beleanning fan Gods beloften te krijen. It is in dreech paad dat yngiet tsjin de noarmen fan 'e wrâld. It freget in grutte geast fan opoffering, fan selsferkenning, yn 'e dimmenens fan in slaaf dy't oan syn Master foarlein is. Gods ynspanningen om ús fertrouwen te fersterkjen binne dêrom goed terjochte: "wissichheid yn 'e iepenbiere en útdrukte wierheid" is de standert fan wier leauwe.

Vers 6: " *En hy sei tsjin my: It is dien! Ik bin de alfa en de omega, it begjin en it ein. Wa't toarst hat, sil ik fergees jaan út 'e boarne fan it wetter fan it libben.* "

De skepper God Jezus Kristus skept " *alles nij* ". " *It is dien!* " » ; Psa.33:9: " *Want hy sei, en it ding barde; hy bestelt, en it bestiet.* " Syn kreatyf wurd wurdt folbrocht sa gau as de wurden komme út syn mûle. Sûnt it jier 30, efter ús, is it programma fan it kristlike tiidrek iepenbiere yn Daniël en Iepenbiering is folbrocht oant de lytste details. God noeget ús út om wer yn 'e takomst te sjen dy't er foar syn útkarden taret hat; de dingen dy't oankundige wurde sille op deselde wize, mei folsleine wissichheid, dien wurde. Jezus fertelt ús lykas yn Ieb.1:8: " *Ik bin de alfa en de omega, it begjin en it ein* ". It idee fan " *begjin en ein* " makket allinich sin yn ús ûnderfining fan ierdske sûnde dy't folslein sil einigje oan it " *ein* " fan it sânde millennium nei de ferneatiging fan sûnders en dea. Oan 'e soannen fan God ferspraat oer in hannelslân biedt Jezus, " *frij* ," " *fan 'e boarne fan it wetter fan it libben.* " Hy is sels, " *de boarne* " fan dit " *wetter fan it libben* " dat it ivige libben symbolisearret. It kado fan God is fergees, dizze opheldering feroardielet de ferkeap fan roomsk-katolike "aflaten" dy't in pardon oanwiisde krigen tsjin in priis fan it pausdom.

Vers 7: " *Hy dy't oerwint, sil dizze dingen erve; Ik sil syn God wêze, en hy sil myn soan wêze.* "

Gods útkarden binne mienskiplike erfgenamten mei Jezus Kristus. Earst, troch syn eigen " *oerwinning* ", " *erfde* " Jezus in keninklike gloarje erkend troch al syn himelske skepsels. Nei him, syn útkarde, ek " *oerwinners* ", mar troch syn " *oerwinning* ", " *sil erfje dizze nije dingen* " spesjaal makke troch God foar harren. Jezus befêstige syn godheid oan 'e apostel Filippus, yn Johannes 14: 9: " *Jezus sei tsjin him: Ik bin sa lang by jo west, en jo hawwe my net kenne, Filippus! Wa't my sjoen hat, hat de Heit sjoen; hoe sizze jo: Lit ús de Heit sjen?* » De man messias presintearre himsels as de " *Ivige Heit* ", en befêstige dêrmei de oankundiging dy't profetearre yn Jes.9:6 (of 5) dy't him oanbelange. Jezus Kristus is dêrom foar syn útkarden, sawol har broer as har Heit. En hja sels binne syn broerren en syn

soannen. Mar de oprop is yndividueel, sa seit de Geast, lykas oan 'e ein fan' e 7 tiidrekken fan it tema fan "Brieven": " *oan wa't oerwint* ", " *hy sil myn soan wêze* ". Oerwinning oer sûnde is nedich om te profitearjen fan de status fan " *soan* " fan 'e libbene God.

Vers 8: " *Mar de leffe, de ûnleauwigen, de ôfgryslke, de moardners, de seksueel ymmorele, de tsjoenders, de ôfgoadendienaars en alle ligers, har diel sil wêze yn 'e mar dy't baarnt mei fjoer en swavel, dat is de twadde dea .* »

Dizze kritearia fan minsklike karakters wurde fûn yn 'e heidenske minskdom, lykwols, de Geast doelt hjir de fruchten fan 'e falske kristlike religy; de feroardieling fan 'e Joadske religy wurdt dúdlik útdrukt en iepenbiere troch Jezus yn Rev.2:9 en 3:9.

Neffens Rev.19:20, "... *de mar baarnend mei fjoer en swavel* " sil, by it lêste oardiel, it diel wêze dat reservearre is foar it " *beest en de falske profet* ": it katolike leauwen en it protestantske leauwen. De falske kristlike religy is net oars as de falske joadske religy. Syn prioriteitswearden binne it tsjinoerstelde fan dy fan God. Sadwaande, wylst de Joadske Fariseeërs de learlingen fan Jezus ferwyt dat se har hannen net wosken foardat se iten (Mat.15:2), hie Jezus har dizze smaad nea makke en hy sei doe, yn Mat.15:17 oant 20: " *Doch begrypst net dat alles wat yn 'e mûle giet, yn 'e búk giet, en dan yn 'e geheime plakken smiten wurdt? Mar wat út 'e mûle komt, komt út it hert, en dit is wat in minske ûnrein makket. Want út it hert komme kweade gedachten, moard, oerhoer, hoerery, stellerij, falsk tsjûgenis, laster* . Dit binne de dingen dy't de minske ûnreinige; *mar it iten sûnder de hannen te waskjen makket in minske net ûnrein* ". Likegoed maskearret de falske kristlike religy har sûnden tsjin 'e Geast troch yn it foarste plak de sûnden fan it fleis te bestriden. Jezus joech syn miening troch te fertellen de Joaden yn Mat.21:3: " *de belestingen en de prostituees sille gean foar jo yn it keninkryk fan 'e himel* "; fansels, op betingst dat allegear bekeare en bekeare ta God en syn suverens. It is falske religy dat Jezus behannelet fan " *blinde gidsen* " dy't hy ferwyt yn Mat.23:24, foar it " *filterjen fan 'e mug en it opslokjen fan' e kaniel* ", of oars, om " *it strie yn 'e buorman syn each te sjen sûnder de beam dy't yn syn eigen is* " neffens Lukas 6:42 en Mat.7:3 oant 5.

D'r is net folle hope foar elkenien dy't har identifisearret mei al dizze persoanlikheidskritearia dy't Jezus oplist. As mar ien oerienkomt mei jo natuer, sille jo der tsjin moatte fjochtsje en jo flater oerwinne. De earste striid fan it leauwe is tsjin jinsels; en it is de dreechste tsjinslach om te oerwinnen.

Yn dizze opsomming, begeunstigjend harren geastlike betsjutting, Jezus Kristus, de grutte godlike rjochter, sitarret de fouten beskuldige fan it falske kristlike leauwen fan it type fan pauslike roomsk-katolisisme. Troch "de leffe" te rjochtsjen, wiist hy dejingen oan dy't wegerje te winnen yn har slach fan leauwen, om't syn beloften allegear reservearre binne " *oan him dy't oerwint* ." D'r is lykwols gjin oerwinning mooglik foar dyjingen dy't wegerje te fjochtsjen. De " *trouwe tsjûge* " moat moedich wêze; út de leffe. " *Sûnder leauwe is it ûnmooglik om God te behagen* " (Heb.11:6); útgean, " *de ûnleauwige* ". En leauwe dat net oerienkomt mei it leauwen fan Jezus jûn as model om te imitearjen, is allinich ûnleauwe. " *Abominaasjes* " binne ôfgryslk foar God en se bliuwe de fruchten fan 'e heidenen ; útgong, " *de ôfgryslke* ". It is in lek taskreaun oan " *Babylon de*

grutte, de mem fan hoeren en grouweltsjes fan 'e ierde " neffens Rev.17:4-5. " *Moardners* " oertrêdzje it sechde gebod; útgong, " *de moardner* ". De moard wurdt taskreaun oan it katolike leauwen en it protestantske leauwen fan 'e " *hychelders* " neffens Dan.11:34. De " *ûnbeskieden* " kinne har gedrach feroarje en har kwea oerwinne, oars; út " *de skamteleaze* ". Mar *de geastlike "ûnsucht* " taskreaun oan it katolike leauwen yn ferliking mei in " *prostituee* " slút de doar nei de himel dêrfoar folslein . Fierders feroardielet God yn har " *ûnkeiens* " dy't liedt ta geastlik " *oerhoer* ": hannel mei de duvel. " *Tovenaars* " binne katolike prysters en protestantske oanhingers fan demonysk spiritualisme; ôfslute, " *de tsjoender* "; dizze aksje wurdt taskreaun oan " *Babylon de grutte* " yn Rev.18:23. " *De ôfgoadendienaars* " jout ek oan it katolike leauwen, syn skildere ôfgoaden objekten fan oanbidding en gebed; útgong, " *de ôfgodsdienaar* ". En as lêste, Jezus neamt " *de ligers* " dy't as har geastlike heit hawwe " *de duvel, in liger en moardner fan it begjin ôf en heit fan leagen* " neffens Johannes 8:44; " *de liger* " útgean.

Vers 9: " *Doe kaam ien fan 'e sân ingels dy't de sân fleskes fan 'e sân lêste pleagen holden en spriek tsjin my, sizzende: Kom, ik sil dy de breid sjen litte, de frou fan it Lam.* »

Yn dit fers stjoert de Geast in berjocht fan bemoediging oan 'e útkarden dy't oerwinnend troch de tragyske en skriklike tiid fan' e godlike " *sân lêste pleagen* " sille gean. Harren beleanning sil wêze om te sjen (" *Ik sil dy sjen litte* ") de gloarje reservearre foar de oerwinnende útkarden dy't yn dizze lêste histoaryske faze fan it lân fan sûnde " *de breid, de frou fan it Lam* ", Jezus Kristus foarmje en fertsjintwurdigje. ..

De " *sân ingels dy't de sân fleskes fol holden mei de sân lêste pleagen* " rjochte op minsken dy't foldogge oan de kritearia fan 'e falske kristlike religy oanhelle yn it foarige fers. Dizze " *sân lêste pleagen* " wiene it diel dat God gau soe jaan oan it fallen kamp. Hy sil ús no, yn symboalyske bylden, it diel sjen litte dat nei de oerwinnende ferloste útkarden gean sil. Yn in symbolyk dy't de gefoelens iepenbieret dy't God foar har hat, sil de ingel de útkarden sjen litte waans gearkomste, kollektyf, " *de breid fan it laam* " foarmet. Troch te spesifisearjen, " *de frou fan it Lam* ", befêstiget de Geast de lear jûn yn Efeziërs 5:22 oant 32. De apostel Paulus beskriuwt in ideale man en frou relaasje dy't spitigernôch allinich syn ferfolling sil fine yn 'e relaasje fan' e útkarden mei Kristus . En wy moatte leare om it ferhaal fan Genesis opnij te lêzen, yn it ljocht fan dizze les jûn troch de Geast fan 'e libbene God, skepper fan alle libben, en briljante útfiner fan syn perfekte wearden. It wurd " *frou* " ferbynt " *de breid* ", " *de útkarde* " fan Kristus oan it byld fan 'e " *frou* " presintearre yn Iepenbiering 12.

Algemeine beskriuwing fan de Glorified Chosen

Vers 10: " *En hy brocht my yn 'e geast fuort nei in grutte en hege berch. En hy liet my de hillige stêd Jeruzalem sjen, dy't út 'e himel delkaam fan God, mei de hearlikheid fan God.* »

Yn 'e geast wurdt Johannes ferfierd nei it momint dat Jezus Kristus en syn útkarden út' e himel delkomme nei it himelske oardiel fan 'e " *tûzen jier* " fan it sânde millennium. Yn Rev.14:1 waarden de " *fersegele* " Advintisten " *144,000* "

fan 'e kristlike geastlike " *tolve stammen* " toand op " *berch Sion* ." Nei de " *tûzen jier* " wurdt it profetearre ding folbrocht yn 'e realiteit fan 'e " *nije ierde* ". Sûnt it weromkommen fan Jezus Kristus hawwe de útkarden fan God in ferhearlike himelske lichem krigen dat ivich makke is. Se reflektearje sa " *de gloarje fan God* ". Dizze transformaasje wurdt oankundige troch de apostel Paulus yn 1 Kor.15:40 oant 44: " *Der binne ek himelske lichems en ierdske lichems; mar de helderheid fan himellichems is oars, dy fan ierdske lichems is oars. Ien is de helderheid fan 'e sinne, in oar de helderheid fan 'e moanne, en in oar de helderheid fan 'e stjerren; sels in stjer ferskilt yn helderheid fan in oare stjer. Sa is it mei de opstanning fan 'e deaden. It lichem wurdt bedoarnlik siedde; hy komt ûnfergonklik op; it wurdt ferachtlik siedde, it komt hearlik op; hy wurdt swak siedde, hy komt fol krêft op; hy wurdt siedde as in dierlik lichem, hy komt op as in geastlik lichem. As d'r in dierlichem is, is d'r ek in geastlik lichem .* "

Vers 11: " *De helderheid wie as dy fan in heul kostbere stien, in jaspissten trochsichtich as kristal.* »

Oanhelle yn it foarige fers, " *de gloarje fan God* " dy't it karakterisearret, wurdt befêstige, om't de " *jaspissten* " ek it aspekt oantsjut fan " *Hy dy't op 'e troan sit* " yn Rev.4:3. Tusken de twa fersen notearje wy in ferskil, om't yn Iepenbiering 4, foar de kontekst fan it oardiel, dizze " *jaspissten* ", dy't God symbolisearret, ek it uterlik hat fan in " *sardonyx* ". Hjir, it probleem fan 'e sûnde is oplost, presintearret de útkarde harsels yn in aspekt fan perfekte suverens " *transparant as kristal* ".

Fers 12: " *It hie in grutte en hege muorre. It hie tolve doarren, en op 'e doarren tolve ingels, en nammen skreaun, dy fan 'e tolve stammen fan 'e bern fan Israel:* "

It byld foarsteld troch de Geast fan Jezus Kristus is basearre op de symbolyk fan 'e " ***timpel hillich*** " geastlik neamd yn Ef.2:20 oant 22.: " *Jo binne boud op it fûnemint fan 'e apostels en profeten, Jezus Kristus sels is de hoekstien. Yn him ûntspringt it hiele gebou, goed koördinearre, ta in **hillige timpel** yn 'e Hear. Yn him wurde jo ek boud yn in wenning fan God yn 'e Geast.* ". Mar dizze definysje gie allinich om de útkarden fan 'e apostolike tiid. De " *hege muorre* " ferbyldet de evolúsje fan it kristlike leauwen fan it jier 30 oant it jier 1843; lit ús opmerke dat oant dizze datum, de standert fan wierheid begrepen en leard troch de apostels bliuwt net feroare. Dit is de reden dat de feroaring yn 'e rêstdei fêststeld yn 321 it hillige ferbûn **brekt mei God makke troch it bloed fan Jezus Kristus.** Oangeande de wiere ûntfangers fan 'e Iepenbiering fan dizze profesije, binne de symboalen dy't it Advintistyske leauwen ôfbylde, apart troch God sûnt 1843, ôfbylde troch "tolve doarren", "iepen" foar de keazen amtners fan " *Philadelphia* " (Rev.3: 7) en " *sletten* " foar de fallen " *libbene deaden* " fan " *Sardis* " (Rev.3:1). Se " *drage de nammen fan 'e 12 stammen fersegele mei it segel fan God* " yn Rev.7.

Vers 13: " *Yn it easten trije poarten, nei it noarden trije poarten, nei it suden trije poarten, en nei it westen trije poarten.* »

Dizze oriïntaasje fan 'e " *doarren* " nei de fjouwer kardinale punten yllustrearret har universele karakter; dy't de religy dy't universalisme bewear, oerset troch de Grykske woartel "katholikos" of "katolyk" feroardielet en

yllegitiem makket. Sa, sûnt 1843, foar God, Advintisme is de iennichste kristlike religy dêr't er hat talitten syn " *ivich Evangeelje* " (Ieb. 14: 6) foar in universele missy fan it ûnderwizen fan de befolking fan 'e ierde. Los fan 'e wierheid dy't hy iepenbieret oan syn geastlike útkarden oant it ein fan' e wrâld, is d'r gjin heil . Advintisme waard berne yn 'e foarm fan in religieuze oplibbing beweging motivearre troch de oankundiging fan it weromkommen fan Jezus Kristus ferwachte, de earste kear, foar de maitiid fan 1843; en it moat behâlde dit karakter oant de wiere definitive weromkomst fan Jezus Kristus pland foar maitiid 2030. Om't in "beweging" is in aktiviteit yn konstante evolúsje, oars is it net mear in "beweging", mar in "blokkearre" en deade ynstelling, dy't tradysje en religieus formalisme foarkomt; of alles wat God haatsje en feroardielet; en hat al ûnder de opstannige Joaden de earste ûnleauwigen feroardiele.

Detaillearre beskriuwing yn gronologyske folchoarder

De basis fan it kristlike leauwen

Vers 14: " *De muorre fan 'e stêd hie tolve fûneminten, en dêrop de tolve nammen fan 'e tolve apostels fan it Lam.* »

Dit fers ferbyldet it apostoalyske kristlike leauwen dat, sa't wy sjoen hawwe, de perioade fan tiid tusken 30 en 1843 beslacht, en waans lear troch Rome yn 321 en 538 ferfoarme waard. De "hege muorre" wurdt foarme troch de *ieuwenâlde* gearkomste fan " **libbene stiennen** " neffens 1 Pie.2:4-5: " *Kom nei him ta, in libbene stien* , ôfwûisd troch minsken, mar útkard en kostber foar God; en jo sels, **as libbene stiennen** , *bouwe josels om in geastlik hûs te foarmjen* , **in hillich prysterskip** , om geastlike slachtoffers oan te bieden, akseptabel foar God troch Jezus Kristus .

Vers 15: " *Hy dy't tsjin my spriek hie in gouden reed as maat, om de stêd, har poarten en syn muorre te mjitten.* »

Hjir, lykas yn Iepenbiering 11:1, is it in kwestje fan " *mjitten* " of it oardieljen oer de wearde fan 'e ferhearlike útkarden, oer it Advintistyske tiidrek (*de 12 poarten*), en oer it apostolike leauwen (*de stifting en de muorre*). As it " *reed* " fan Iepenbiering 11:1 " *as in roede* " wie, in ynstrumint fan straf, it absolute tsjinoerstelde, dat fan dit fers in " *reed fan goud* " is; " *goud* " is it symboal fan " *leauwe suvere troch proef* ", neffens 1 Pet.1:7: " *dat de test fan jo leauwe, kostberder as fergonklik goud (dat lykwols wurdt hifke troch fjoer), resultearret yn lof, gloarje en eare, as Jezus Kristus ferskynt* . Leauwe is dêrom de standert fan Gods oardiel.

Vers 16: " *De stêd hie de foarm fan in fjouwerkant, en syn lingte wie gelyk oan syn breedte. Hy mat de stêd mei it reed, en foun tolve tûzen stadia; de lingte, breedte en hichte wiene gelyk.* »

It " *plein* " is yn oerflakgebiet de perfekte ideale foarm. It is oarspronklik fûn yn 'e "hillige fan' e hilligen" of "hillichste plak" aspekt fan 'e tabernakel boud yn' e tiid fan Mozes. De foarm fan it " *plein* " is bewiis fan yntelliginte belutsenens, de natuer presintearret gjin perfekte " *plein* ". De yntelliginsje fan God ferskynt yn 'e dimensjes fan it Hebrieuske hillichdom dat waard foarme troch in ôfstimming fan trije " *fjilden* ". Twa waarden brûkt foar it " *hillige plak* " en de

trede, foar " *it hillichste* " of " *hillichste plak* ", dat eksklusyf reservearre wie foar de oanwêzigens fan God en dêrom, skieden troch " *in sluier* ", byld fan sûnde dat Jezus sil boete yn syn oere. Dizze proporsjes fan trije trede wiene it byld fan 'e 6000 of trije kear 2000 jier wijd oan' e seleksje fan 'e útkarden yn it besparringsprojekt ûntwurpen troch God. Oan 'e ein fan dizze seleksje wurde de útkarde selekteare dus ôfbylde troch it " *plein* " fan it " *hillichste plak* " dat de útkomst fan it heilprojekt profetearre; dit geastlike plak wurdt tagonklik troch de fersoening dy't troch it ferbûn yn Kristus brocht is. En it geastlike " *plein* " fan 'e beskreaune timpel krige sa syn stifting op april 3, 30, doe't it heil begon mei de frijwillige fersoeningsdea fan ús Ferlosser Jezus Kristus. It byld fan it " *plein* " is net genôch om dizze definysje fan wiere perfektsje te perfeksjonearjen, wêrfan it symboalyske nûmer "trije" is. Ek is it dy fan in "kubus" dy't ús presintearre wurdt. Mei deselde mjitting, yn " *lingte, breedte en hichte* ", hawwe wy dizze kear it "trije" symboal fan 'e perfekte "kubike" folsleinens, fan 'e gearkomste fan' e útkarden ferlost troch Jezus Kristus. Yn 2030 sil de bou fan " *de fjouwerkante stêd* " (en sels kubike: " *hichte* "), *syn stifting en syn tolve poarten* klear wêze. Troch it in kubyske foarm te jaan, ferbiedt de Geast de letterlike ynterpretaasje fan "stêd" dy't mannichte it jaan.

It mjitten oantal, " *12.000 stadia* ," draacht deselde betsjutting as de " *12.000 segels* " fan Rev.7. As oantinken: $5 + 7 \times 1000$, dat is, minske (5) + God (7) x yn mannichte (1000). It wurd " *stadions* " suggerearret har dielname oan 'e race waans doel is om " *de priis fan 'e himelske rop te winnen* " neffens de lear fan Paulus, yn Phi.3:14: " *Ik rin nei it doel, om de priis te winnen fan de himelske ropping fan God yn Jezus Kristus.* » ; en yn 1 Kor.9:24: " *Witte jo net dat dejingen dy't yn it stadion rinne allegear rinne, mar mar ien krijt de priis? Rinne om it te winnen.* » De oerwinnende útkarde rûn en wûn de priis útrikt troch God yn Jezus Kristus.

Vers 17: " *En hy mat de muorre, en fûn hûndert en fjouwerenfjirtich jelne, in mjitte fan in man, dat wie dy fan 'e ingel.* »

Efter de " *jelne* ", misliedende mjittingen, iepenbieret God ús syn oardiel en hy iepenbieret ús dat allinich manlju symbolisearre troch it nûmer "5" opnommen binne yn 'e gearstalling fan' e útkarde, dy't in alliânsje sletten hawwe mei God waans nûmer is "7". It totaal fan dizze twa nûmers jout "12" dy't, as "kwadraat", jout it nûmer "144". De krektens " *maat fan 'e minske* " befêstiget it oardiel fan keazen " *minskens* " ferlost troch it bloed fergetten troch Jezus Kristus. It getal "12" is dus oanwêzich yn alle fazen fan it projekt fan 'e hillige alliânsje ôfsletten mei God: 12 Hebrieuske patriarchen, 12 apostels fan Jezus Kristus, en 12 stammen om it Advintistyske leauwen yn te stellen sûnt 1843-1844.

Vers 18: " *De muorre wie makke fan jaspis, en de stêd wie suver goud, lykas suver glês.* »

Troch dizze symboalen iepenbiere God syn wurdearring fan it leauwen dat troch syn útkarde útkarde oant 1843 oantoand. Se hiene faaks net folle ljocht, mar har tsjûgenis oan God kompensearre en folde him mei leafde. It " *suver goud en suver glês* " fan dit fers yllustrearje de suverens fan har sielen. Se hawwe har libben faak opjûn om 'e wille fan fertrouwen yn' e beloften fan God iepenbiere troch Jezus Kristus. It fertrouwen dat yn him wurdt pleatst sil net teloarsteld

wurde, hy sels sil har wolkom hjitte by " *de earste opstanning* ", dy fan 'e wiere " *deaden yn Kristus* ", yn 'e maitiid fan 2030.

De apostoalyske stifting

Vers 19: " *De fûneminten fan 'e muorre fan' e stêd waarden fersierd mei kostbere stiennen fan elke soart: de earste stifting wie fan jaspis, de twadde fan saffier, de tredde fan chalcedony, de fjirde fan smaragd, "*

Fers 20: " *de fyfde fan sardonyx, de sechste fan sardonyx, de sânde fan chrysolite, de achtste fan beryl, de njoggende fan topaas, de tsiende fan chrysopraas, de alfte fan hyasint, de tolfde fan amethyst. »*

God wit de tinzen fan minsken en wat se fiele as se de skientme fan kostbere stiennen bewûnderje as se snije of gepolijst wurde. Om dizze dingen te krijen, besteegje guon fortún oant it punt om harsels te ferneatigjen, sa is har genede foar har. Yn itselde proses sil God dit minsklike gefoel brûke om de gefoelens dy't hy hat foar syn leafste en sillige útkarden út te drukken.

Dizze ferskillende " *edelstiennen* " leare ús dat de útkarde net identike klonen binne, om't elke persoan har eigen persoanlikheid hat, op it fysike nivo, fansels, mar benammen op it geastlik nivo, op it nivo fan har karakter. It foarbyld jûn troch de " *tolve apostels* " fan Jezus befêstiget dizze gedachte. Tusken Jean en Pierre, wat in ferskil! Jezus hâldde har lykwols sawol mei as foar har ferskillen. De wiere rykdom fan it libben, makke troch God, leit yn dizze ferskaat oan persoanlikheden dy't allegearre hawwe kinnen jaan him it earste plak yn har hert en al har sielen.

Advintisme

Fers 21: " *De tolve poarten wiene tolve pearls; elke doar wie fan ien pearle. It stedsplein wie suver goud, as trochsichtich glês. »*

Sûnt 1843 hawwe de selektearre útkarden gjin leauwen oantoand dat grutter is as dat fan dyjingen dy't har foarôfgienen yn it oardiel fan 'e Rêderrjochter. It symboal " *ien pearl* " is te tankjen oan de tagong fan sillige Advintisme ta it folsleine begryp fan Gods heilsplan. Foar God, sûnt 1843, hawwe de selektearre Advintistyske útkarden harsels weardich toand om al syn ljocht te ûntfangen. Mar dit wurdt levere yn konstante groei, allinich de lêste dissidint Advintisten krije de lêste perfekte foarm fan profetyske ferklearrings. Wat ik bedoel is dat de lêste selektearre Advintist net fan gruttere wearde sil wêze as de oaren ferlost út apostolike tiden. De " *parel* " sinjalearet de kulminaasje fan it besparingsprojekt dat troch God yn beweging is. It ûntbleatet in spesifike ûnderfining dy't bestie út it restaurearjen fan **alle** doktrinale wierheden ferfoarme en oanfallen troch it Romeinske pauslike katolike leauwen en it protestantske leauwen dat yn ôffal fallen wie. En úteinlik ûntbleatet it ús it ûnbidige belang dat God jout oan it yngean fan it dekreet fan Daniël 8:14 yn 'e maitiid fan 1843: "Oant twa tûzen trijehûndert yn 'e jûn en hilligens sil rjochtfeardige wurde ". " *De pearle* " is it byld fan dizze " *rjochtfeardige hilligens* " dy't, yn tsjinstelling ta oare kostbere stiennen, net snije moatte om har skientme te iepenbierjen. Yn dizze lêste kontekst liket de gearkomst fan 'e hillige útkarden harmonieus, " *ûnbestrafber* "

neffens Iepenbiering 14:5, en jout God alle gloarje dy't er fertsjinnet. De profetyske sabbat en it sânde millennium dy't dêrmei profetearre binne, komme byinoar en wurde folbrocht yn alle folsleinens fan it rêdingsprojekt betocht troch de grutte skepper God. Syn " *pearl fan grutte priis* " fan Matt.13:45-46 drukt alle pracht út dy't hy it jaan woe.

De grutte feroaringen fan it nije Jeruzalem

De Geast spesifisearret: " *It stedsplein wie makke fan suver goud, lykas trochsichtich glês.* » Troch it oanheljen fan dit " *plak fan suver goud* " of suver leauwe, suggerearret er in ferliking mei dy fan Parys dy't it byld fan sûnde draacht troch de nammen " *Sodom en Egypte* " te ûntfangen yn Ieb.11:8.

Vers 22: " *Ik seach gjin timpel yn 'e stêd; hwent de Heare God, de Almachtige, is syn timpel, lyk as it Laam.* »

De tiid foar symboalen is foarby, de útkarden binne yngien yn 'e wiere útfiering fan it godlike rêdingsprojekt. Sa't wy it hjoed op ierde begripe, sil " *de timpel* " fan sammeljen gjin nut mear hawwe. Yngong yn ivichheid en wurklikheid sil nutteloos meitsje " *de skaden* " dy't profetearre neffens Kol.2:16-17: " *Dêrom lit gjinien jo oardielje oangeande iten of drinken, of oangeande in feest, fan in nije moanne, of fan 'e sabbatten : it wie it skaad fan 'e dingen dy't komme, mar it lichem is yn Kristus .* " Oandacht! Yn dit fers giet de formule " *fan 'e sabbatten* " oer " *de sabbatten* " oanjûn troch religieuze feesten en net " *de wyklikse sabbat* " fêststeld en hillige troch God op 'e sânde dei sûnt de skepping fan 'e wrâld. Krekt sa't de earste komst fan Kristus de feestlike riten dy't oer him profetearren yn it âlde forboun nutteloos makke, sil de yngong yn 'e ivichheid ierdske symboalen ferâldere meitsje en it sil de útkarden tastean om it 'Lam wêze, Jezus Kristus, te sjen, te hearren en te folgjen,' de wiere hillige godlike " *timpel* " dy't foar ivich de sichtbere útdrukking fan 'e skeppende Geast wêze sil.

Fers 23: " *De stêd hat noch de sinne noch de moanne nedich om har te ljochtsjen; hwent de hearlikheit fan God forljochtet him, en it Lam is syn fakkel.* »

Yn 'e godlike ivichheid libje de útkarden yn in permanint ljocht sûnder in ljochtboarne lykas ús hjoeddeistige sinne, waans bestean allinich rjochtfeardige wurdt troch de ôfwikseling fan " *dei en nacht* "; " *nacht of tsjuster* " rjochtfeardige fanwege sûnde. Mei sûnde oplost en fuort, bliuwt allinich romte foar " *it ljocht* " dat God " *goed* " ferklearre hie yn Gen.1:4.

De Geast fan God bliuwt ûnsichtber en Jezus Kristus is it aspekt dêr't syn skepsels him yn sjen kinne. It is om dizze reden dat hy wurdt presintearre as " *de fakkel* " fan 'e ûnsichtbere God.

Mar geastlike ynterpretaasje lit in grutte feroaring sjen. By it yngean fan 'e himel, sille de útkarden direkt leard wurde troch Jezus, se sille dan de " *sinne* ", symboal fan 'e nije alliânsje, noch de " *moanne* ", symboal fan 'e âlde Joadske alliânsje mear nedich wêze ; beide binne, neffens Iepenbiering 11:3, yn 'e Skrift, de bibelske " *twa tsjûgen* " fan God, nuttich om minsken te ferljochtsjen yn har ûntdekking en begryp fan syn rêdingsprojekt. Gearfetsjend, de útkarden sille de Hillige Bibel net mear nedich hawwe.

Vers 24: " *De heidenen sille yn har ljocht rinne, en de keningen fan 'e ierde sille har gloarje deryn bringe.* »

" *De oanbelangjende folken* " binne de " *naasjes* " dy't himelsk binne of himelsk wurden binne. De " *nije ierde* " is ek it nije keninkryk fan God wurden, it is dêr dat elk libbend skepsel de skepper God kin fine. " *De keningen fan 'e ierde* " dy't de útkarden foarmje sille " *de gloarje bringe* " fan har suverens fan siel yn dit ivige libben ynstalleare op 'e " *nije ierde* ". Dizze útdrukking " *keningen fan 'e ierde* ", dy't meastentiids, pejoratively, de opstannige ierdske autoriteiten rjochtet, wiist op subtile wize de útkarden oan yn Iepenbiering 4:4 en 20:4 wêr't se "sittend" wurde presintearre op " *troanen* ". Likegoed lêze wy yn Iepenbiering 5:10: " *Jo hawwe har makke in keninkryk en prysters foar ús God, en se sille regearje op 'e ierde* ."

Vers 25: " *Har poarten sille deis net sletten wurde, want d'r sil gjin nacht wêze* . »

It berjocht markearret it ferdwinen fan hjoeddeistige ûnfeiligens. Frede en feiligens sille perfekt wêze yn it ljocht fan in ivige dei sûnder ein. Yn 'e skiednis fan it libben waard it byld fan tsjuster allinich op ierde makke fanwegen de striid tusken godlik " *ljocht* " en it " *tsjuster* " fan it duvelkamp.

Vers 26: " *De gloarje en eare fan 'e folken sille dêr brocht wurde* . »

Foar 6000 jier hawwe minsken har organisearre yn stammen, folken en folken. Tidens it kristlike tiidrek, yn it Westen, feroaren minsken har keninkriken yn folken en de kristlike útkarden waarden út har keazen fanwegen de " *hear en eare* " dy't se oan God joegen yn Jezus Kristus.

Vers 27: " *Neat ûnrein sil yn har komme, noch ien dy't grouwel of leagens docht; allinnich dejingen dy't skreaun binne yn it boek fan it libben fan it Lam sille yngean* ."

God befêstiget it, heil is it ûnderwerp fan in grutte fraach fan syn kant. Allinich folslein suvere sielen, dy't leafde foar godlike wierheid demonstrearje, kinne selektearre wurde foar it ivige libben. Op 'e nij fernijt de Geast syn ôfwizing fan 'e " *fersmoarge* " dy't it fallen protestantske leauwe oantsjut yn it berjocht fan " *Sardes* " yn Rev.3:4, en it katolike leauwen waans folgeling " *himsels oerjout oan grouwel en oan religieuze en boargerlike leagen* . Want dejingen dy't net ta God hearre litte har manipulearje troch de duvel en syn demoanen.

Nochris, herinnert de Geast ús, ferrassing binne reservearre foar manlju, om't God sûnt de stifting fan 'e wrâld de nammen fan syn útkarden hat bekend, om't se "skreaun binne yn syn boek fan it libben " . En troch te spesifisearjen " *yn it boek fan it libben fan it laam* ", slút God elke net-kristlike religy út fan syn heilsplan . Nei't er yn syn Iepenbiering de útsluting fan falske kristlike religys iepenbiere hat, ferskynt it paad nei ferlossing as " *smel en smel* " sa't Jezus it ferklearre yn Mat.7: 13-14: " *Fier troch de smelle poarte. Hwent wiid is de poarte, en breed is de wei, dy't liedt ta ferneatiging, en der binne in protte dy't der troch yngeane. Mar smel is de poarte en smel is de wei dy't liedt ta it libben, en der binne in pear dy't it fine* .

Iepenbiering 22: De einleaze dei fan 'e ivichheid

De folsleinens fan 'e ierdske tiid fan 'e godlike seleksje einige mei Apo.21: 7 x 3. It getal 22 markearret paradoksaal it begjin fan 'e skiednis, hoewol it yn dit boek de epilooch is. Dizze fernijing, dy't neffens God " *alles* " *oanbelanget, is ferbûn mei de " nije ierde en de nije himel* ", dy't beide ivich binne.

Vers 1: " *En hy liet my in rivier sjen fan it wetter fan it libben, helder as kristal, útgean fan 'e troan fan God en fan it Lam.* »

Yn dit ferhevene, oplibjende byld fan frisheid herinnert de Geast ús dat de gearkomst fan 'e útkarden dy't ivich wurden is, ôfbylde troch de " *rivier fan wetter fan it libben* ", in skepping is, in wurk fan God, geastlik opnij makke yn Kristus waans oanwêzigens sichtber is. wurdt suggerearre troch syn " *troan* "; en dit, troch it offer fan it " *lam* ", Jezus Kristus; ivichheid is de frucht fan 'e nije berte dy't dit offer produsearre yn' e útkarden.

" *De rivier* " is in hege folume stream fan swiet wetter. Hy ferbyldet it libben dat, lykas hy, yn konstante aktiviteit is. Farsk wetter makket 75% fan ús minsklik ierdske lichem út; dit betsjut dat swiet wetter foar him essensjeel is, en dit is de reden wêrom't God syn wurd, krekt sa essinsjeel foar it krijen fan it ivige libben, fergeliket mei " *in boarne fan it wetter fan it libben* " neffens Apo.7:17, dy't sels dit is. " *boarne fan libbend wetter* " neffens Jer.2:13. Yn Syn Iepenbiering seagen wy yn Ib.17:15 dat de " *wetteren* " symbolisearje " *folken* "; hjir is de " *rivier* " in symboal fan 'e ferloste útkarden dy't ivich wurde.

Vers 2: " *Midden op it stedsplein en oan 'e beide iggen fan' e rivier wie d'r in beam fan it libben, dy't tolve kear frucht droech, en elke moanne syn frucht joech, en waans blêden wiene foar it genêzen fan 'e folken.* »

Yn dit twadde byld, Jezus Kristus, wurdt *de "beam fan it libben"* fûn " yn 'e midden " fan syn gearkomste fan útkarden sammele om him hinne yn " *it plein* " fan 'e gearkomste. Hy is " *yn 'e midden* " fan har, mar ek oan har kanten, fertsjintwurdige troch de " *twa ieuwen fan 'e rivier* ". Want de godlike Geast fan Jezus Kristus is omnipresent; oeral en yn elkenien oanwêzich. De frucht fan dizze " *beam* " is " *libben* " dat wurdt fernijd, konstant, sûnt " *syn frucht* " wurdt krigen yn elk fan de " *12 moannen* " fan ús ierdske jier. Dit is in oare prachtige ôfbylding fan it ivige libben en in herinnering dat it ivich wurdt hâlden troch de wil fan God.

Jezus fergelike de minske faak mei frucht " *beammen* " dy't " *wy oardielje op har frucht* ." Hy taskreaun oan himsels, fan it begjin ôf yn Gen.2:9, it symboalyse byld fan in " *beam fan it libben* ". Mar beammen hawwe as " *klean* " de fersiering fan har " *blêden* ". Foar Jezus symbolisearret syn " *klean* " syn rjochtfearde wurken en dêrom syn ferlossing fan 'e sûnden fan syn útkarden dy't har heil oan him te tankjen hawwe. Dat krekt sa't de " *blêden* " fan " *beammen* " *sykten genêze*, " *genêze* " de rjochtfearde wurken folbrocht troch Jezus Kristus de stjerlike sykte fan 'e erfsûnde erfde troch de útkarden sûnt Adam en Eva dy't " *blêden* " fan beammen brûkten om har fysike te dekken. en geastlike neakenens ûntdutsen troch de ûnderfining fan sûnde.

Fers 3: " *D'r sil gjin ferfloeding mear wêze. De troan fan God en fan it Lam sil yn 'e stêd wêze; syn tsjinstfeinten sille him tsjinje en syn gesicht sjen* ,

Fanút dit fers sprekt de Geast him út yn 'e takomstige tiid, en jout syn boadskip de betsjutting fan bemoediging foar de útkarden dy't it kwea en de gefolgen dêrfan noch moatte bestride oant de weromkomst fan Kristus en har fuortheljen fan 'e ierde fan 'e sûnde.

It is " *anathema* ", de flok fan 'e sûnde begien troch Eva en Adam, dy't God ûnsichtber makke hie foar minsklike eagen. De skepping fan it Israel fan it âlde forboun hie neat feroare, om't de sûnde God noch ûnsichtber makke. Hy moast him noch ferbergje ûnder it oansjen fan in wolk by dei dy't nachts flamboyant waard. It hillichste plak fan it hillichdom wie eksklusyf foar him reservearre, ûnder de deastraf foar in oertreder. Mar dizze ierdske omstannichheden binne der net mear. Op de nije ierde is God sichtber foar al syn tsjinstfeinten, wat harren tsjinst wêze sil, bliuwt noch in mystearje, mar se sille kontakt mei him hawwe as de apostels mei Jezus Kristus skouders wriuwden en mei him prate; Each yn each.

Vers 4: " *En syn namme sil op har foarholle wêze.* »

De namme fan God foarmet it wiere " *segel fan 'e libbene God* ". De sabbatsrêst is allinich it eksterne "teken" fan dit. Om't de " *namme* " fan God syn karakter oantsjut, dat hy symbolisearret troch de gesichten fan 'e " *ffjouwer bisten* ": " *de liuw, it keal, de man en de earn* " dy't de harmonieuze kontrasten fan it karakter fan God perfekt yllustrearje : keninklik en sterk, mar klear foar offer, minsklik uterlik, mar himelske natuer. De wurden fan Jezus binne folbrocht; dyjingen dy't gelyk binne, keppelje byinoar. Ek dejingen dy't godlike wearden diele binne troch God selektarre foar ivige libben en binne by him sammele. De " *foarholle* " herberget it brein fan 'e man, it motorsintrum fan syn gedachte en syn persoanlikheid. En dit animearre harsens bestudearret, wjerspegelet en goedkart of fersmyt de standert fan 'e wierheid dy't God him presintearret om it te rêden. De harsens fan 'e útkarden hâlde fan' e demonstraasje fan leafde organisearre troch

God yn Jezus Kristus en se fochten, neffens de fêststelde regels, om it kwea mei syn help te oerwinnen, om it rjocht te krijen om mei him te libjen.

Uteinlik fine al dyjingen dy't it karakter fan God diele, iepenbiere troch Jezus Kristus, har by him om him ivich te tsjinjen. De oanwêzigens fan 'e " *namme* " fan God " *skreaun op har foarholle* " ferklearret har oerwinning; en dit, benammen, yn 'e lêste test fan Advintistyske leauwen wêryn't manlju de kar hiene om op " *har foarholle* ", " *de namme fan God* " of dy fan it opstannige " *beest* " te skriuwen.

Fers 5: " *D'r sil gjin nacht mear wêze; en hja sille gjin lampe noch ljocht nedich, hwent de Heare God scil hjar ljocht jaan. En hja sille regearje foar ivich en ivich.* »

Neffens Gen.1:5 stiet efter it wurd " *nacht* " it wurd " *tsjuster* ", in symboal fan sûnde en kwea. De " *lampe* " wiist de Bibel oan, it hillige skreaune wurd fan God dat de standert fan " *syn ljocht* " iepenbieret, dat fan goed en goed. It sil net mear nuttich wêze, de útkarde sil direkte tagong hawwe ta har godlike ynspiraasje, mar it behâldt op it stuit, op 'e ierde fan' e sûnde, syn essensjele " *ferljochtende* " rol dy't allinich liedt ta it ivige libben.

Vers 6: " *En hy sei tsjin my: Dizze wurden binne wis en wier; en de Heare, de God fan 'e geasten fan 'e profeten, hat syn ingel stjoerd om syn tsjinstfeinten sjen te litten wat der gau barre moat ".*

Foar de twadde kear fine wy dizze godlike befêstiging: " *Dizze wurden binne wis en wier.* " God stribbet dernei om de lêzer fan 'e profesije te oertsjûgjen, om't syn ivige libben op it spul stiet yn syn karren. Mei syn godlike befestigingen wurdt de minske betingst troch de fiif sintugen dy't syn Skepper him joech. De besikingen binne meardere en effektyf om him fan spiritualiteit ôf te kearen. Gods oandwaning is dêrom folslein rjochtfeardige. It gefaar foar sielen is reël en altyd oanwêzich.

It is passend om ús lêzing fan dit fers te aktualisearjen dat in seldsum letterlik karakter presintearret yn dizze profesije. D'r is gjin symboal yn dit fers, mar de befestiging dat God de ynspiraasje is fan 'e profeten dy't de boeken fan 'e Bibel skreaun hawwe en dat hy as lêste iepenbiering "Gabriël" nei Jehannes stjoerde, sadat hy him yn bylden iepenbieret wat , yn 2020, sil " prompt " barre, of is al dien, foar in grut part. Mar tusken 2020 en 2030 sil it skriklikste tiidrek oerstutsen wurde moatte; skriklike tiden markearre troch dea, nukleêre ferneatiging, en de ferskriklike " *sân lêste pleagen fan 'e grime fan God* "; minske en natuer sille ferskriklik lije oant se ferdwine.

Vers 7: " *En sjuch, ik kom gau. Lokkich is hy dy't de wurden fan 'e profesije fan dit boek hâldt!* »

It weromkommen fan Jezus wurdt oankundige foar de maitiid fan 2030. Salering is foar ús, foar safier't wy " *hâlde* ", oant it ein , " *de wurden fan 'e profesije fan dit boek* " Iepenbiering.

It bywurd " *prompt* " definiearret it hommels ferskinen fan Kristus yn 'e oere fan syn weromkomst, om't de tiid regelmjittich trochgiet sûnder fersnelling of fertraging. Sûnt Daniël 8:19 herinnert God ús: " *Der is in tiid beneamd foar it ein* ": " *Doe sei hy tsjin my: Ik sil jo leare wat sil barre oan 'e ein fan' e grime, want d'r is in tiid markearre foar it ein.* " It kin allinich yngripe oan 'e ein fan' e 6000

jier programmearre troch God foar syn seleksje fan útkarden, dat is, op 'e earste dei fan' e maitiid dy't foarôfgiet 3 april 2030.

Vers 8: " *Ik bin Johannes, dy't dizze dingen heard en sjoen haw. En doe't ik it heard en sjoen hie, foel ik oan 'e foetten fan 'e ingel dy't my se toande, om ~~him te oanbidden~~-en my foar him te deljaan.* »

Foar de twadde kear komt de Geast om ús syn warskôging te stjoeren. Yn 'e orizjinele Grykske teksten wurdt it tiidwurd "proskuneo" oerset as "foar te knibbeljen". It tiidwurd "oanbidde" is in neilittenskip fan 'e Latynske ferzje neamd "Vulgate". Blykber hat dizze minne oersetting it paad taret foar it ferlitten fan fysike prostraasje yn 'e religieuze praktyk fan ôffallich kristendom oant it punt fan bidden "steane", fanwege in oare falske oersetting fan it Grykske tiidwurd "istemi," yn Mark 11:25. Yn 'e tekst hat syn foarm "stékété" de betsjutting fan "fersteane bliuwe of trochhâlde", mar de Ultramar-oersetting brûkt yn 'e L.Segond-ferzje hat it oerset yn "stasis" wat "steane" yn 'e letterlike betsjutting betsjut. In falske oersetting fan 'e Bibel legitimearret sadwaande, misleidend, in ûnwaardige, arrogante en skandalich hâlding foar de grutte skepper God, de Almachtige, fan 'e kant fan minsken dy't it gefoel fan it wier hillige ferlieze. En dit is net de ienige ... Dit is wêrom ús hâlding foar bibelske oersettings fertocht en foarsichtich wêze moat, benammen om't God yn Ieb.9:11 it "destruktyf" gebrûk (Abaddon-Apollyon), *fan 'e Bibel skreaun iepenbieret " yn it Hebrieusk en Gryksk "*. De wierheid is allinnich te finen yn de oarspronklike teksten, bewarre yn it Hebrieusk mar ferdwûn en ferfongen troch de Grykske geskriften fan it nije ferbûn. En dêr, moat it erkend wurde, ferskynde "steand" gebed ûnder protestantske leauwigen, rjochte op 'e godlike wurden fan' e " *5e trompet* ." Om't, paradoksaal genôch, it knibbeljend gebed ûnder de katoliken langer oanhâldt, mar wy moatte net fernuverje, om't it yn dizze katolike religy is dat de duvel syn folgelingen en syn slachtoffers liedt om harsels te prostreare foar graven bylden dy't ferbean binne troch it twadde fan Gods tsien geboaden; gebod dat katoliken negearje, om't it yn 'e Romeinske ferzje wurdt wiske en ferfongen.

Vers 9: " *Mar hy sei tsjin my: Wês foarsichtich dat jo dit net dogge! Ik bin jo meitsjinner, en dy fan jo bruorren, de profeten, en fan dyjingen dy't de wurden fan dit boek hâlde. ~~Oanbidde~~-foar God, prostreare dysels.* »

De skuld begien troch Johannes wurdt troch God foarsteld as in warskôging rjochte oan syn útkarden: "Pas op dat jo net yn ôfgoaderij falle!" dat foarmet de wichtichste skuld fan 'e kristlike religys ôfwiisd troch God yn Jezus Kristus. Hy organisearret dit toaniel op deselde manier dat hy syn lêste les organisearre troch syn apostels te bestellen om har wapens op te nimmen foar de oere fan syn arrestaasje. Doe't de tiid kaam, ferbea er har om it te brûken. De les waard jûn en se sei: " *Wês foarsichtich dat jo it net dogge* ." Yn dit fers kriget Johannes de útlis: " *Ik bin jo meitsjinner* ." De " *ingelen* ", ynklusyf " *Gabriel* ", binne, lykas de minsken, skepsels fan 'e skepper God, dy't yn it twadde fan syn tsien geboaden ferbean hat harsels foar syn skepsels, foar graven bylden, of skildere bylden te deljaan; alle foarmen dy't it ôfgodsbyld oannimme kin. Wy kinne dus fan dit fers leare troch it tsjinoerstellende gedrach fan 'e ingels te notearjen. Hjir ferbiedt Gabriel, it meast wurdich himelske skepsel nei Michael, prostraasje foar him. Oan 'e oare kant freget de satan, yn syn ferliedlike optredens, yn' e mom

fan 'e "faam", dat monuminten en plakken fan oanbidding wurde oprjochte om har te oanbidden en te tsjinjen ... it ljochte masker fan tsjuster falt.

De ingel spesifisearret fierders " *en dat fan jo bruorren, de profeten en fan dyjingen dy't de wurden fan dit boek hâlde* ". Tusken dizze sin en dy fan Iepenbiering 1:3 notearje wy it ferskil fanwegen de tiid ferrûn tusken it begjin fan 'e tiid fan ûntsifering, 1980, en dy fan' e hjoeddeistige ferzje fan 2020. Tusken dizze twa datums, "hy dy't lêst » makken oare bern fan God it ûntsifere ljocht te dielen en se gongen op har beurt yn it wurk fan 'e " *profeten* ". Dizze fermannichfâldigje lit sels in grutter oantal oare neamde minsken tagong krije ta de ferkiezing troch de iepenbiere wierheid te hearren, en troch it yn konkrete praktyk te bringen.

Vers 10: " *En hy sei tsjin my: Segel de wurden fan 'e profesije fan dit boek net. Want de tiid is tichtby.* »

It berjocht is misliedend om't it rjochte is oan Johannes, dy't God hat ferfierd nei ús lêste leeftyd fan it begjin fan it boek, neffens Rev.1:10. Ek moatte wy begripe dat de opdracht om de wurden fan it boek net te fersegeljen direkt oan my rjochte is op it stuit dat it boek folslein ûntsluten is; it wurdt dan it " *lytse iepen boek* " fan Iep.10:5. En as it " *iepen* " wurdt mei de help en autorisaasje fan God, is der gjin sprake mear fan it sluten mei "segels". En dit, " *want de tiid is tichtby* "; yn maitiid 2021, der binne 9 jier oer, foar de glorieuze weromkomst fan 'e Hear God Jezus Kristus.

De earste iepening fan it " *lytse boek* " begûn lykwols nei it dekreet fan Dan.8:14, dus nei 1843 en 1844; want it wichtige begryp fan it ûnderwerp fan 'e lêste Advintistyske test fan it leauwen is te tankjen oan' e iepenbieringen dy't direkt troch Jezus Kristus sels, of troch syn ingel, oan ús suster Ellen.G.White jûn binne tidens har ministearje.

Vers 11: " *Lit de ûnrjochtfeardige wer ûnrjochtfeardich wêze, lit de ûnrein wer ûnrein wurde; en lit de rjochtfeardigen noch gerjochtsichheid dwaan, en dy't hillich is, himsels noch hilligje.* »

By earste lêzing befêstiget dit fers de yngong yn tapassing fan it dekreet fan Dan.8:14. De skieding fan Advintisten selektarre troch God tusken 1843 en 1844 befêstiget it berjocht fan " *Sardis* " wêr't wy de protestanten " *libben* " fine, mar " *dea* " en " *fersmoarge* " geastlik, en de Advintistyske pioniers " *weardich fan wytheid* " neamd yn dit fers " *gerjochtsichheid en hilliging* ". Mar de iepening fan it " *lytse boek* " is foarútstribjend lykas " *it paad fan 'e rjochtfeardigen dy't trochgiet te groeien as it ljocht fan 'e dei, fan 'e moarn oant syn hichtepunt* ". En de pionier Advintisten wiene net bewust dat ⁱⁿ test fan leauwen se soe siften tusken 1991 en 1994 as de stúdzje fan 'e " *5e trompet* " ús iepenbiere. Dêrtroch wurde oare lêzings fan dit fers mooglik.

De tiid fan fersegeling is op it punt om te einigjen as wy lêze yn Ieb.7:3: " *Doch gjin kwea oan 'e ierde, noch oan' e see, noch oan 'e beammen, oant wy hawwe fersegele segel de foarholle fan 'e tsjinstfeinten fan ús God.* » Wêr moatte wy de machtiging pleatse om it lân, de see en de beammen skea te meitsjen? Der binne twa mooglikheden. Foar de " *sechsde trompet* " of foar de " *sân lêste pleagen* "? De " *sechsde trompet* " dy't in sechsde warskôgingsstraf foarmet, jûn troch God oan ierdske sûnders, liket my yn dit gefal logysk om de twadde

mooglikheid te behâlden. Om't de " *sân lêste pleagen fan 'e grime fan God* " as doel hawwe *de protestantske "ierde* " en de katolike " *see* ". Lit ús beskôgje dat de ferneatigingen folbrocht troch de " *sechsde trompet* " net foarkomme, mar befoarderje de bekearing fan 'e neamde útkarden ferlost troch it bloed fan Jezus Kristus.

It is dêrom, nei de " *sechsde trompet* " en krekt foar de " *sân lêste pleagen* ", en op it stuit fan it stopjen fan 'e fersegeling dy't it ein markearret fan 'e tiid fan kollektive en yndividuele genede dat wy de wurden noch pleatse kinne fan dit fers: " *Lit wa't ûnrjochtfeardich is wer ûnrjochtfeardich wêze, lit him dy't ûntreinige is wer ûntreinige; en lit de rjuchtfeardigen noch gerjochtichheid dwaan, en dy't hillich is, himsels noch hillige.* » Elkenien sil hjir kinne sjen hoe't de Geast yn dit fers de goede oersetting befestiget dy't ik foar it fûnemintele "Advintistyske" fers presintearre dat Daniël 8:14 is: "... *hilligens sil rjochtfeardige wurde* ". De wurden " *gerjuchtichheit* en *hillich* " wurde sterk stipe en dêrom befêstige troch God. Dit berjocht ferwachtet dêrom de tiid fan 'e ein fan 'e graasjeperioade, mar in oare ferklearring is as folget. By it berikken fan it ein fan it boek, rjochtet de Geast op 'e tiid dat it folslein ûntsifere boek it " *lytse iepen boek* " wurdt en fan dit momint ôf sil de akseptaaasje of wegering it ferskil meitsje tusken " *dejinge dy't rjochtfeardich is en dejinge dy't himsels ferrifelet* " " en ús Hear noeget " *de hillige út om himsels fierder te hilligjen* ". Ik herinner my nochris dat de " *fersmoarging* " waard taskreaun oan protestantisme yn it " *Sardes* " berjocht . De Geast rjochtet him mei syn wurden op dit protestantisme en ynstitúsionele Advintisme dy't sûnt 1994 syn flok dield hat, doe't it der by kaam troch it oekumenyske alliânsje yn te gean. Akseptearjen fan it ûntsifere berjocht fan dit boek sil dêrom " *werom* ", mar de lêste, *it ferskil meitsje tusken dejinge dy't God tsjinnet en dejinge dy't him net tsjinnet* " neffens Mal.3:18.

Dat ik gearfetsje de lessen fan dit fers. Earst befêstiget it de advintistyske skieding fan it protestantisme tusken 1843 en 1844. Yn twadde lêzing jildt it tsjin offisjele advintisme dat nei 1994 weromkaam yn it protestantske en oekumenyske bûn. En ik stel in tredde lêzing foar dy't jilde sil oan 'e ein fan 'e tiid fan genede yn 2029 foar it weromkommen fan Jezus Kristus fêststeld foar it begjin fan 'e maitiid dy't komt foar 3 april fan Peaske 2030.

It bliuwt foar ús nei dizze ferklearrings om te begripen dat de oarsaak fan 'e fal fan 'e ynstitúsionele Advintisme, dy't late dat it " *útbrekke* " waard troch Jezus Kristus yn syn berjocht rjochte oan Laodicea, minder is de wegering om te leauwen yn syn weromkomst foar 1994, dat de wegering om rekken te hâlden mei de bydrage fan ljocht dy't kommen is om de wiere oersetting fan Daniël 8:14 te ferljochtsjen; in ljocht dat op in ûnbestriden manier oantoand wurdt troch de oarspronklike Hebrieuske bibeltekst sels. Dizze sûnde koe allinich feroardiele wurde troch de God fan gerjochtichheid dy't de skuldige net ûnskuldich beskôget.

Vers 12: " *Sjoch, ik kom gau, en myn lean is by my, om elk te fertsjinjen neffens syn wurk.* "

Yn 9 jier sil Jezus weromkomme yn ûnbeskriuwlike godlike gloarje. Yn Iepenbiering 16 oant 20 iepenbiere God ús de aard fan it diel fan syn ferjilding reservearre foar ûnrjochtfeardige en yntolerante opstannige katolike, protestantske en advintistyske sûnders. Hy presintearre ús ek it diel reservearre foar syn keazen

Advintisten dy't trou bleaunen en dy't syn profetysk wurd en syn hillige sânde-dei sabbat earje, yn Iepenbiering 7, 14, 21 en 22. "Retribution" sil "weromkomme nei elk *neffens wat "is syn wurk "*, dat foar de skuldigen net folle romte lit om harsels yn 'e eagen fan Kristus te rjochtfeardigjen. Sels rjochtfeardigjende wurden wurde nutteloos, om't it dan te let is om de flaters fan eardere karren te transformearjen.

Vers 13: " *Ik bin de alfa en de omega, de earste en de lêste, it begjin en it ein.* »

Wat in begjin hat, hat ek in ein. Dit prinsipe jildt foar de lingte fan 'e ierdske tiid dy't troch God foar syn seleksje fan útkarden is. Tusken alfa en omega sille 6000 jier ferrûn wêze. Yn it jier 30 op 3 april sil de frijwillige fersoeningsdea fan Jezus Kristus ek de alfatiid fan it kristlike alliânsje fan 2000 jier markearre hawwe; maitiid 2030 sil markearre syn omega tiid yn folle krêft.

Mar de alfa is ek 1844 mei syn omega 1994. En as lêste is de alfa foar my en de lêste keazen amtners, 1995 mei syn omega, 2030.

Vers 14: " *Sillig binne dyjingen dy't syn geoaden hâlde (en net ~~har-kean~~ ~~waskje~~), om it rjocht te hawwen op 'e beam fan it libben en troch de poarten de stêd yn te gean!* »

De twadde foarm fan 'e " *grutte ferdrukking* " is foar ús mei syn gefolch fan mannichte deaden. Dêrom wurdt it driuwend om beskerming en help te krijen fan God troch Jezus Kristus. Lykas it byld suggerearret, moat de sûnder " *syn geoaden hâlde* » ; **dy fan God en dy fan Jezus, " it Laam fan God ", dat betsjut dat hy ôfsûnderje moat fan alle foarmen dy't sûnde kinne nimme.** De sluiere oersetting fan dit fers bewarre yn ús hjoeddeistige Bibel is te tankjen oan it Roomsk-katolisisme ûnder lieding fan it Fatikaan. De oare manuskripten, de âldste, en dus mear trouwe, stelle foar: " *Sillich binne dejingen dy't syn geoaden hâlde* ". En om't sûnde de oertrêding fan 'e wet is, wurdt it boadskip ferfoarme en ferfangt de needsaaklike en fitale hearrigens mei de ienfâldige oanspraak fan kristlik hearren. Wa profiteart fan de misdied? Oan dyjingen dy't de sabbat sille fjochtsje oant de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus. It wiere boadskip wurdt as folget gearfette: "Sillich is hy dy't syn Skepper folget". Dit berjocht werhellet allinich dat dat wurdt oanhelle yn Iepenbiering 12:17 en 14:12, nammentlik: " *dejingen dy't de geoaden fan God hâlde en it leauwe fan Jezus* ". Dit binne de ûntfangers fan it lêste berjocht stjoerd troch Jezus. Dejinge dy't oardielet oer it krigen resultaat is Jezus Kristus sels, en syn eask is gelyk oan it lijen dat yn syn martlerdom ferneare is. De beleanning foar dy selektearre sil wêze hiel grut; se sille ûnstjerlikens krije en it ivige libben yngean fia it Advintistyske paad symbolisearre troch de " *tolve poarten* " fan it symboalyske " *nije Jeruzalem* ".

Fers 15: " *Ut mei hûnen, tsjoenders, hoerjers, moardners, ôfgoadendienaars, en elkenien dy't leagens hâldt en beoefenet!* »

Wa binne dejingen dy't Jezus sa neamt? Dizze ferburgen beskuldiging giet oer it hiele kristlike leauwen dat ôffallen is; it katolike leauwen, it multyfoarme protestantske leauwen ynklusyf it Advintistyske leauwen dat sûnt 1994 syn alliânsje oangien is; it Advintistyske leauwen sa ryklik seinge troch him oan it begjin fan syn bestean, en mear noch oangeande syn lêste fertsjintwurdigers twongen yn dissidence. De " *hûnen* " binne de heidenen, mar ek, en boppe alles,

dyjingen dy't beweare dat se syn bruorren binne **en him ferriede**. Dizze term " *hûnen* " is paradoksaal genôch foar hjoeddeiske westerske minsken dy fan it bist dat as symboal fan trou hâlden wurdt, mar foar easterlingen it sels byld fan fertriet. En hjir daagt Jezus sels har minsklike natuer út en beskôget se as ûnbetroubere bisten. De oare betingsten befêstigje dit oardiel. Jezus befêstiget de wurden makke yn Rev.21:8 en hjir drukt de tafoeging fan 'e term " *hûnen* " syn persoanlik oardiel út. Nei de ferheven demonstraasje fan leafde dy't hy oan 'e minsken joech, is neat ferskrikliker as ferriede te wurden troch dyjingen dy't beweare dat se by him en syn offer hearre.

Dan neamt Jezus har " *tsjoenders* " fanwegen har hannel mei minne ingels, spiritualisme, dy't earst it katolike leauwen ferliede mei de ferskynsels fan 'e "faam Maria", wat bibelsk ûnmooglik is. Mar de wûnders útfierd troch de demoanen binne gelyk oan wat Farao syn " *tsjoenders* " dien foar Mozes en Aäron.

Troch se " *ûnkuis* " te neamen, feroardielet Jezus de befrijing fan moraal, mar foaral de ûnnatuerlike religieuze alliânsjes dy't makke wurde troch de protestantske tsjerken mei it katolike leauwe dat troch de profeten fan God feroardiele wurdt as de tsjinstfeint fan 'e duvel. Se reprodusearje, "as dochters," *de hoererij* " fan har " *prostituee mem Babylon de Grutte* ", oankundige yn Iepenbiering 17:5.

Apostaten binne ek " *moardners* " dy't har tariede om de útkarden fan Jezus te deadzjen as hy net yngrypt om har te foarkommen troch syn glorieuze komst.

Se binne " *ôfgoaders* " om't hy mear ynteresse jout oan materieel libben dan oan geastlik libben. Se bliuwe ûnferskillich as God harren syn ljocht biedt, dat se brutaal ôfwize troch syn wiere boaden te demonisearjen.

En om dit fers ôf te meitsjen, spesifisearret hy: " *en wa't leaf hat en liedt!* » Dêrmei ferkent er dejingen hwaens aard oan de leagen hechte is, safier dat se folslein ûngefoelich binne foar de wierheid. Oer smaken en kleuren is sein dat se net besprutsen wurde kinne; it is itselde mei de leafde foar wierheid of leagen. Mar foar syn ivichheid selektearret God, útslutend, ûnder syn skepsels dy't de minsklike fuortplanting oanlieding jout, dyjingen dy't dizze leafde foar wierheid hawwe.

De definitive útkomst fan Gods heilsplan is ferskriklik. Opienfolgjende útsmiten wurde de antediluvian ferhurde ûnbekearde sûnders, it âlde ûnleauwige Joadske bûnsgenoatskip, it ôfgryslke Roomsk-pauslike katolike leauwen, it ôfgoaden-otterdokse leauwen, it kalvinistyske protestantske leauwen, en as lêste, it ynstitúsjonele Advintistyske leauwen, it lêste slachtoffer fan 'e geast fan tradysje dy't de foargeande allegearre like befoarrjochte hawwe.

De "Advintistyske" berjocht hie fatale gefolgen, earst, foar de Joaden, dy't foelen troch harren wegering te leauwen yn 'e **earste komst** fan 'e Messias oankundige yn Dan.9:24 oan 27. Twadde, de kristenen smiten út troch Jezus dy't allegear diele de skuld fan it toanen fan in gebrek oan belangstelling foar it lêste "Advintistyske" berjocht dat **syn twadde komst oankundiget** . Har gebrek oan leafde foar har wierheid is fataal foar har. Yn 2020 diele dizze grutte offisjele religys allegear dit ferskriklike berjocht dat Jezus yn 1843 rjochte oan it

protestantisme fan it " *Sardis* " tiidrek yn Iepenbiering 3:1: " *Der wurdt sein dat jo libje, en jo binne dea* ".

Vers 16: " *Ik, Jezus, haw myn ingel stjoerd om jo dizze dingen te tsjûgjen yn 'e tsjerken. Ik bin de woartel en it sied fan David, de ljochte moarnstjer.* »

Jezus stjoerde syn ingel Gabriël nei Johannes, en troch Johannes nei ús, syn trouwe tsjinstfeinten fan 'e lêste dagen. Om't it allinich hjoed is dat dit folslein ûntsifere berjocht ús de berjochten ferstean kin dy't hy rjochtet oan syn tsjinstfeinten en learlingen fan 'e sân tiidrekken as sân gearkomsten. Jezus ferwideret twifel oer syn symboalyske evocation fan Apo.5: " *de woartel en it neiteam fan David* ". Hy foeget ta: " *de heldere moarnstjer* ". Dizze stjer is de sinne, mar hy identifisearret him allinich as symboal. Om't, ûnbewust, oprjochte wêzens dy't Jezus Kristus leafhawwe foar syn offer earje ús sinne, dizze stjer fergodlike troch de heidenen. As in protte binne net bewust fan it, mannichte, sels ferljochte op it ûnderwerp, binne net klear, noch by steat om te begripen de earnst fan dizze heidenske ôfgoaderij aksje. De minske moat himsels ferjitte, om himsels yn it plak te setten fan God dy't dingen hiel oars fielt troch it feit dat syn geast it hanneljen fan 'e minsken al hast 6000 jier folge hat. It identifisearret elke aksje foar wat it echt fertsjintwurdiget; dat is net it gefal foar manlju waans koarte libben yn 't foarste plak giet om it befredigjen fan har begearten, benammen fleislik en ierdsk, mar it is ek it gefal foar dyjingen dy't geastlik en tige religieus binne en dy't blokkeare bliuwe út respekt foar tradysjes fan 'e heiten.

Oan 'e ein fan it *Thyatira-berjocht* sei de Geast tsjin " *hy dy't oerwint* ": " *En ik sil him de moarnstjer jaan* ". Hjir presintearret Jezus himsels as *de "moarnstjer"*. De winner sil dêrom Jezus krije en mei him al it ljocht fan it libben dat syn boarne yn him hat. De oantinken oan dizze term suggerearret de folsleine oandacht fan 'e wiere lêste "Advintisten" op dizze fersen fan 1 Peter.2:19-20-21: " *En wy hâlde it profetyske wurd des te wisker, dêr't jo goed oan betelje. oandacht, as op in lampe dy't op in tsjuster plak skynt, oant de dei oankomt en de moarnstjer yn dyn herten opkomt; earst sels wittend dat gjin profesije fan 'e Skrift in objekt fan privee ynterpretaasje wêze kin, want it wie net troch de wil fan' e minske dat in profesije oait brocht waard, mar it wurdt beweecht troch de Hillige Geast dat de minsken fan God sprutsen hawwe.* » Wy koene it net better sizze. Nei it hearren fan dizze wurden feroaret de útkarde se yn wurken dy't troch Jezus Kristus rekken holden wurde.

Vers 17: " *En de Geast en de breid seine: Kom. En lit wa't harket sizze: Kom. En lit him komme dy't toarst hat; wa't wol, mei it wetter fan it libben frij nimme.* "

Fan it begjin fan syn ierdske ministearje hat Jezus dizze oprop lansearre: " *Kom* ". Mar troch it byld fan " *toarst* " te nimmen, wit hy dat hy dy't net " *toarst* " hat net komme sil om te drinken. Syn oprop sil allinich heard wurde troch dyjingen dy't " *toarst* " nei dit ivige libben dat syn perfekte gerjochtichheid ús biedt troch syn genede allinich, as in twadde kâns. Jezus allinnich betelle de priis; hy biedt it dêrom " *fergees* " oan. Gjinn katolike of godlike "ferlof" lit it krije foar jild. Dizze universele oprop taryedt in gearkomste fan keazen amtners út alle folken en alle komôf. De oprop " *Kom* " wurdt de kaai foar dizze groepearring fan útkarden dy't de test fan it leauwen fan 'e lêste dagen sil meitsje. Mar, se sille de

test belibje ferspraat oer de ierde en sille pas wer ferienige wurde as Jezus Kristus weromkomt yn syn gloarje om se te ferwiderjen út it lân fan sûnde.

Vers 18: " *Ik ferklearje oan elkenien dy't de wurden fan 'e profesije fan dit boek harket: As immen der wat oan tafoeget, sil God him slaan mei de plagen beskreaun yn dit boek;* »

Iepenbiering is gjin gewoan bibelsk boek. It is in literêr wurk dat godlik kodearre is yn bibelske taal dat kin wurde erkend troch dyjingen dy't de hiele Bibel fan begjin oant ein sykje. Utdrukkingen wurde fertroud troch werhelle lêzen. En de "bibelske konkordânsen" meitsje it mooglik om ferlykbere útdrukkingen te finen. Mar krekt om't de koade tige presys is, wurde oersetters en transkriptsters warskôge: " *As immen der wat oan tafoeget, sil God him slaan mei de plagen dy't yn dit boek beskreaun binne* ".

Vers 19: " *En as immen wat nimt fan 'e wurden fan it boek fan dizze profesije, sil God syn diel fan' e beam fan it libben en fan 'e hillige stêd ôfnimme, beskreaun yn dit boek.* »

Om deselde redenen bedriget God elkenien dy't " *wat fan 'e wurden fan it boek fan dizze profesije weinimmt* ." Wa't dit risiko nimt, wurdt ek warskôge: " *God sil syn diel ôfsnije fan 'e beam fan it libben en fan 'e hillige stêd, beskreaun yn dit boek* ." De opmurken feroaringen sille dêrom ferskriklike gefolgen hawwe foar dyjingen dy't se begien.

Ik tekenje jo oandacht op dizze les. As de wiziging fan dit ûnbegryplike kodearre boek wurdt bestraft troch Jezus Kristus op dizze twa strange manieren, wat sil it dan wêze foar dyjingen dy't har folslein begryplik dekodearre berjocht ôfwize?

God hat goede redenen om dizze warskôging dúdlik te presintearjen, om't dizze Iepenbiering, wêrfan de wurden troch him keazen binne, fan deselde wearde is as de tekst fan syn "tsien geoaden" "mei syn finger gravearre op stiennen tabletten" . No, yn Dan.7:25, profetearre hy dat syn keninklike " *wet* " " *feroare* " soe wurde, lykas de " *tiden* ". De aksje waard folbrocht, lykas wy hawwe sjoen, troch it Romeinske gesach, opienfolgjend keizerlik yn 321, dan pauslik, yn 538. Dizze aksje dy't hy beoardiele as " *arrogant* " sil bestraft wurde mei de dea, en God ropt ús op om net te reprodusearjen, rjochting profesije, dit soarte fan skuld dy't er stevich feroardielet.

Gods wurk bliuwt syn wurk, nettsjinsteande de tiid wêryn it útfierd wurdt. It ûntsiferjen fan syn profesije is ûnmooglik sûnder syn begelieding. Dit betsjut dat it ûntsifere wurk fan deselde wearde is as dat dat fersifere is. Besef dan dat dit wurk wêr't de gedachte fan God dúdlik wurdt iepenbiere is fan heul hege " *hilligens* ". It foarmet it ultieme " *tsjûgenis fan Jezus* " dat God rjochtet oan syn lêste dissidint Sânde-dei Advintistyske tsjinstfeinten; en tagelyk, mei de praktyk fan 'e wiere sneonsabbat, is it yn 2021, de lêste " *rjochtfeardige hilligens* " pland sûnt it yngaan fan it dekreet fan Dan.8:14 yn 1843.

Vers 20: " *Hy dy't dizze dingen tsjûget, seit: Ja, ik kom gau. Amen! Kom, Hear Jezus!* »

Om't it de lêste wurden befettet dy't Jezus Kristus ta syn learlingen rjochte, is dit boek fan 'e Iepenbiering fan heul hege hilligens. Yn him fine wy it ekwivalint fan 'e tafels fan' e wet, gravearre mei de finger fan God en jûn oan

Mozes. Jezus tsjûget; wa sil it weagje om dizze godlike atestaasje te bestriden? Alles wurdt sein, alles wurdt iepenbiere, hy hat neat mear te sizzen útsein: " *Ja, ik kom gau* ." In ienfâldich " *Ja* " wêrby't syn hiele godlike persoan omfettet, betsjut dat syn tichtby kommen wis is, om't hy syn belofte fernijt: " *Ik kom gau* "; a " ***prompt*** » datearre dy't syn folsleine betsjutting krijt: yn 'e maitiid fan 2030. En hy befêstiget syn ferklearring troch " *Amen* " te sizzen; wat betsjut: "Yn wierheid".

Wa seit dan: " *Kom, Hear Jezus* "? Neffens fers 17 fan dit haadstik binne se " *de Geast en de breid* . "

Vers 21: " *De genede fan 'e Hear Jezus mei alle hilligen wêze!* »

Dit lêste fers fan Iepenbiering slút it boek ôf troch " *de genede fan 'e Hear Jezus* " op te roppen. Dit is in tema dat oan it begjin fan de Kristlike Gearkomste faak tsjin de wet stie. Yn dy tiid wie de genede te hanthavenjen tsjin de wet troch dyjingen dy't it oanbod fan Kristus wegere. De erfenis fan 'e joaden fan 'e wet betsjutte dat se godlike gerjochtichheid allinich troch har seagen. Jezus woe se net ferwiderje fan hearrigens oan 'e wet, mar hy kaam om te " ***ferfoljen*** " wat de dieroffers him profetearre. Dêrom sei er yn Mat.5:17: " *Tink net dat ik kommen bin om de wet of de profeten te ferneatigjen; Ik bin net kommen om ôf te skaffen, mar om te **folbringen** .* "

It meast ferrassende is om kristenen te hearren dy't tsjin wet en genede fersette. Want, lykas de apostel Paulus ferklearret, is genede bedoeld om de minske te helpen de wet te ferfoljen oant it punt dat Jezus yn Johannes 15:5 ferklearret: " *Ik bin de wynstôk, jo binne de tûken. Wa't yn my bliuwt en yn wa't ik bin, draacht in protte frucht, want sûnder my kinne jo neat dwaan .* " Hokker dingen om te " *dwaan* " hat er it oer en hokker " *frucht* " is it? Fan respekt foar de wet dy't syn genede mooglik makket troch syn help yn 'e Hillige Geast.

It soe winsklik en heilich west hawwe as " *de genede fan 'e Hear Jezus west hie* " en koe hawwe hannele " *yn alles* "; mar dit ferskroefde fers sprekt allinne mar in net te realisearjen winsk út. Lit ús allegearre al hoopje, dat it der in protte fan wêze sil; safolle mooglik; ús bewûnderlike God, Skepper en Ferlosser fertsjinnet it; hy is der suver wurdich. Troch " *mei alle hilligen* " oan te jaan, ferwideret de oarspronklike tekst alle dûbelsinnigens; de genede fan 'e Hear kin allinnich profitearje fan harren, " *dy't er hilliget troch syn wierheid* " (Jehannes 17:17). En oan dyjingen dy't tinke oan it berikken fan ivige libben troch it paad te nimmen dat troch Jezus Kristus opeaske is, herinner ik jo dat tusken " *paad* " en " *libben* " de essensjele " *wierheid* " is, neffens John 14:6. Gjin mislediging foar de rebellen dy't de segen fan dit fers opeaskje, sûnt 1843 hat de genede fan 'e Hear allinich profitearre oan dyjingen dy't hy hilliget troch de restauraasje fan syn hillige sabbatsrêst op sneon. It is dizze aksje dy't assosjearre mei it tsjûgenis fan leafde foar har " *wierheid* " makket de útkarden de hilligen weardich fan 'e genede yn kwestje. Dêrom kin genede net wijd wurde oan "allegear". Pas op dus foar minne, misledende oersettingen fan 'e Bibel, dy't liede ta ferskriklike lêste desyllúzje foar dyjingen dy't op har fertrouwe foar har ûngelok!

De godlike Iepenbiering presintearre yn dit wurk hat de lessen befêstige dy't profetearre binne yn it ferhaal fan Genesis, wêrfan it fitale belang wy hawwe kinnen notearje. Oan 'e ein fan dit wurk liket it nuttich om dizze haadlessen te ûnthâlden. Dat is terjochte en ik wol der ek op wize dat yn ús hjoeddeiske wrâld it

kristlike leauwe massaal yn in ferdraaide foarm presintearre wurdt troch it kultuserfgoed fan it roomsk-katolisisme. De wierheid easke troch God bleau yn 'e ienfâldige en logyske steat begrepen troch de earste apostels fan Jezus Kristus, mar dizze faak negearre ienfâld wurdt, troch syn minderheid karakter, kompleks foar de uninitiated. Yndied, om de lettere Hilligen fan de Lêste Dagen fan Jezus Kristus en de geastlike struktuer fan Iepenbiering te identifisearjen, is it dekreet fan Daniël 8:14 ûnmisber. Mar om dit dekreet te identifisearjen, binne de stúdzje fan it heule boek Daniël en it ûntsiferjen fan har profesijen ek essensjeel. Dizze dingen begrepen, de Apokalyps iepenbiere har geheimen oan ús. Dizze nedige stúdzjes ferklearje de muoite dy't tsjinkomme as wy besykje de ûnleauwige man fan ús tiid yn it Westen, en benammen yn Frankryk, te oertsjûgjen.

Jezus sei dat nimmen ta him komme kin, útsein de Heit dy't him liedt en hy sei ek, oangeande syn útkarden, dat se berne wurde moatte út wetter en de Geast. Dizze twa learingen betsjutte komplementêr dat God de geastlike aard fan syn útkarden ûnder al syn skepsels ken. Dêrtroch sil elk fan harren reagearje neffens syn eigen aard; ek dejingen dy't geunstige foaroardielen hawwe oer de sabbat dy't al troch de Joaden praktisearre binne, sille sûnder al te folle muoite de profetyske iepenbieringen akseptearje dy't sjen litte dat it fan God easke is sûnt 1843. Oarsom, dyjingen dy't ûngeunstige foaroardielen deroer hawwe, sille alle arguminten dy't bibelsk presintearre en hy sil goede redenen fine om syn wegering te rjochtfeardigjen. It begripen fan dit prinsipe beskermet ús tsjin desyllúzje te wurden mei dyjingen oan wa't wy de wierheid fan Kristus presintearje. Troch de wierheid fan godlik tinken te iepenbierjen, jout de profesije al har krêft oan it "*ivich evangeelje*" dat de learlingen fan Jezus moatte "*de folken leare oant it ein fan 'e wrâld*".

De " beesten " fan 'e Apokalypse

Chronologysk en opienfolgjend ferskynden de fijannen fan God en syn útkarden yn it byld fan "*beesten*".

De earste oantsjut keizerlike Rome ôfbylde troch de "*draak mei tsien hoarnen en sân koppen wearing diadems*", yn Iepenbiering 12:3; "*De Nikolaiten*" yn Ieb.2:6; "*de duvel*" yn Ib.2:10.

De twadde giet oer pauslik katolike Rome ôfbylde troch "*it bist dat opkomt út 'e see, mei tsien hoarnen wearing diadems en sân koppen*" fan Iepenbiering 13:1; "*de troan fan Satan*" yn Ieb.2:13; "*de frou Izebel*" yn Ieb.2:20; "*de moanne ferve mei bloed*" yn Rev.6:12; "*de troch de moanne slein tredde*" fan 'e "*fjirde trompet*" yn Ieb.8:12; "*de see*" yn Iep.10:2; "*it reed as in roede*" yn Iep.11:1; "*de sturt*" fan 'e "*draak*" yn Ieb.12:4; "*de slange*" yn Ieb.12:14; en "*draak*" fan fersen 13, 16 en 17; "*Babylon de grutte*" yn Ieb.14:8 en 17:5.

De tredde rjochtet Frânsk revolúsjonêr ateïsme, ôfbylde troch it "*beest dat opkomt út 'e ôfgrûn*" yn Rev.11:7; de "*grutte ferdrukking*" yn Ib.2:22; de "*fjirde trompet*" yn Ieb.8:12; "*de mûle dy't de rivier opslokt*" dy't it katolike folk symbolisearret, yn Rev.12:16. Dit giet om de earste foarm fan 'e "*twadde wee*" oanhelle yn Rev.11:14. De twadde foarm dêrfan sil berikt wurde troch de "*sechste trompet*" fan Apo.9:13, neffens Apo.8:13 ûnder de titel fan "*twadde wee*", tusken 7 maart 2021 en 2029, ûnder it echte aspekt fan in wrâld Oarloch III

einiget yn nukleêre oarloch. De minsklike genoside dy't de ierde ûntfolket (*de ôfgrûn*) is de keppeling tusken " *de fjirde en de sechde trompet* ". Details fan 'e ûntwikkeling fan dizze oarloch wurde iepenbiere yn Dan.11:40 oant 45.

It fjirde " *beest* " jout it protestantske leauwen en it katolike leauwen, har bûnsmaat, oan yn 'e lêste test fan leauwen yn 'e ierdske skiednis. Se " *komt op fan 'e ierde* ," yn Ieb.13:11; wat betsjut dat se harsels is, komt út it katolike leauwe symbolisearre troch " *de see* ". Oerweldigjend fêstige it tiidrek fan 'e reformaasje in protestantske religy, mei meardere aspekten, markearre troch ôffal, dy't tsjûge yn 'e wurken fan Jehannes Kalvyn, fan in warlike, hurde, wrede en ferfolgjende karakter. De yngong fan krêft fan it dekreet fan Dan.8:14 feroardiele it wrâldwiid fan 'e maitiid fan 1843 ôf.

It ynstitúsjonele Advintistyske leauwen, libbend ûntstien út 'e protestantske test fan it leauwen fan 1843-1844, is sûnt de hjerst fan 1994 weromfallen en werom nei de status fan it protestantske leauwen en syn godlike flok; dit fanwegen de offisjele ôfwizing fan it godlike profetyske ljocht dat iepenbiere is yn dit wurk út 1991. Dizze geastlike dea fan 'e ynstitúsjonele foarm wurdt profetearre yn Rev.3:16: "Ik sil jo út *myn mûle spuie* ".

De lêste ferfolgingen fan 'e profetieën binne foar ús, en it leauwen fan elk sil wurde hifke. De Hear Jezus Kristus sil ûnder alle minsken dejingen erkennen dy't ta him hearre, dyjingen dy't syn fitale iepenbieringen ferwolkomme, de frucht fan godlike leafde, mei freugde en tankbere trou.

Op it oere fan 'e lêste kar, de útkarden sille wurde ûnderskieden troch it feit dat se sille witte wêrom't de fallen falle, godlike Iepenbiering sil dus meitsje it ferskil tusken de rêden en de ferlerne oan dêr't út it apostoalske tiidrek "Ephesus", yn *Apo 2:5*, God sei: " *Tink dus oan wêr't jo fallen binne* "; en yn 1843, yn it tiidrek " *Sardis* ", sei er ek tsjin de protestanten, yn Ieb. 3:3: " *tink oan hoe't jo ûntfongen en heard hawwe; en behâlde en bekeare* "; dit wreidet út nei de fallen Advintisten sûnt 1994, dy't, alhoewol't de sabbat waarnimmers, fan Jezus dit boadskip fan Iepenbiering 3:19 ûntfange: " *Ik bestraf en straffe alle gearre dy't ik hâld; wês dêrom iverich en bekeare* ."

By it taryeden fan dizze profetyske Iepenbiering sette de skepper God, tsjinkaam yn 'e persoan fan Jezus Kristus, himsels it doel om syn útkarden te tastean har fijannen dúdlik te identifisearjen; it ding is dien en Gods doel is berikt. Sa geastlik ferrike, wurdt har útkarde " *de breid taret op it Miel fan it Laam* ". Hy " *klaaide har mei fyn wyt linnen, dat binne de rjochtfeardige wurken fan 'e hilligen* " yn Rev.19:7. Jo dy't de ynhâld fan dit wurk hawwe lêzen, as jo de kâns en de segen hawwe om ûnder har te wêzen, " *taryede josels op om jo God te treffen* " (Amos 4:12), yn syn wierheid!

Wylst it ûntsiferjen fan 'e mysterieuze profetieën fan Daniël en Iepenbiering folslein foltôge is en de tiid fan 'e wiere weromkomst fan Kristus no ús bekend is, lit dizze fraach fan Jezus Kristus oanhelle yn Lukas 18: 8 in wat benearjende twifel: "Ik sis jo, *hy sil har gau rjocht bringe. Mar as de Minskesoan komt, sil er dan leauwe fine op ierde?* ". Want de oerfloed fan yntellektuele kennis fan 'e wierheid kin de swakke fan' e kwaliteit fan dit leauwe net kompensearje. De minskheid dy't konfrontearre wurde mei it weromkommen fan Jezus Kristus hat ûntwikkele yn in klimaat dat geunstich is foar alle foarmen fan

sterk oanmoedige egoïsme. Yndividueel súkses is it doel wurden dat tsjin elke priis berikt wurde moat, sels troch de buorman te ferpletterjen, en dit yn in lange perioade fan wrâldfrede oer mear as 70 jier. As wy witte dat de wearden fan 'e himel foarsteld troch Jezus Kristus binne yn absolute tsjinstelling ta dizze noarm fan ús tiid, syn fraach liket tragysk rjochtfeardige, om't it kin oangean minsken dy't leauden harsels te wêzen "ferkeazen", mar sil allinnich bliuwe foar harren ûngelok fan de "neamd"; om't Jezus yn har de kwaliteit fan it leauwe net fûn hawwe sil dy't nedich is om syn genede wurdich te wêzen.

De letter deadet mar de Geast jout libben

Dit lêste haadstik foltôget it ûntsiferjen fan 'e Apokalypse Iepenbiering. Ja, ik haw krekt de bibelske koaden presintearre dy't it mooglik meitsje om de symboalen te identifisearjen dy't God yn syn profesijen brûkt, mar hoewol har doel is om syn eask foar it weromkommen fan 'e sabbat sûnt 1843-1844 te iepenbierjen, komt it wurd sabbat net foar mar ien kear yn dizze profetyske teksten fan Daniël of Iepenbiering. It wurdt altyd suggerearre, mar net dúdlik oanhelle. De reden om it net dúdlik te neamen is dat de praktyk fan 'e sabbat in basisnormaliteit is fan it apostoalyske kristlike leauwen, want elkenien kin sjen dat it ûnderwerp fan 'e sabbat nea in kwestje fan kontroversje wie tusken de Joaden en de earste apostels, learlingen fan Jezus Kristus. De duvel is lykwols net ophâlden om him oan te fallen, earst de Joaden oan te moedigjen om him te "ûnreinigjen", dêrnei de kristenen, troch him folslein te "negearje". Om dit resultaat te berikken, ynspirearre hy falske oersettingen fan 'e oarspronklike teksten dy't him neamden. Ek dizze presintaasje fan godlike wierheid soe net folslein wêze sûnder de oankundiging fan dizze odious misdieden, de slachtoffers fan dat binne, earst, God yn Jezus Kristus, dan dejingen oan wa't syn fersoening dea koe hawwe oanbean ivige libben.

Ik befêstigje, foar God, dat der yn 'e skriften fan' e âlde en nije ferbûnen, dat is, de hiele Bibel, **gjin** fers bestiet dat in feroaring yn 'e status fan' e sabbat

leart fan 'e fjirde fan syn tsien geboaden; boppedat, hillige troch God, fan it begjin fan syn skepping fan ús ierdske wrâld.

Sûnt de protestantske ôffal fanwege it yngean fan it dekreet fan Daniël 8:14, yn 'e maitiid fan 1843 oant hjoed de dei, it lêzen fan' e Bibel deadet. Ik wol der op wize dat it net de Bibel is dy't mei opsetsin deadet, it is it gebrûk dat derfan makke wurdt op grûn fan oersettingsflaters dy't ferskine yn 'e oersetten ferzjes fan 'e oarspronklike " *Hebriensk en Gryksk* " teksten; mar boppe alles is it ek in probleem troch minne ynterpretaasjes. God sels befêstiget it ding, yn bylden, yn Ib.9:11: " *Se hienen oer har as kening de ingel fan 'e ôfgrûn, neamd yn it Hebriensk Abaddon, en yn it Gryksk Apollyon* ". Ik herinner my hjir it ferburgen berjocht yn dit fers: " *Abaddon en Apollyon* " betsjutte " *yn it Hebriensk en Gryksk* ": Destroyer. " *De ingel fan 'e ôfgrûn* " ferneatiget leauwe mei help fan de bibelske " *twa tsjûgen* " fan Rev.11:3.

Ek hawwe falske leauwigen sûnt 1843 twa flaters makke yn har lêzen fan it histoaryske tsjûgenis fan 'e Bibel. De earste is om mear belang te hawwen jûn oan 'e berte fan Jezus Kristus dan oan syn dea en de twadde fersterket dizze flater, troch mear belang te jaan oan syn opstanning as oan syn dea. Dizze dûbele flater tsjûget tsjin harren, om't de demonstraasje fan Gods leafde foar syn skepsels, yn wêzen, berust op syn frijwillige beslút om yn Kristus syn libben te jaan foar de ferlossing fan syn útkarden. Prioriteit jaan oan 'e opstanning fan Jezus bestiet út it ferdraaien fan Gods rêdingsprojekt, en dat hat foar de skuldige de konsekwinsje dat se har fan him ôfsnije en syn hillige, rjochtfeardige en goede alliânsje brekke. De oerwinning fan Kristus berust op syn akseptearjen fan 'e dea, syn opstanning is allinich it lokkige en rjochtfeardige gefolch fan syn godlike folsleinens.

Kolossers 2:16-17: " *Dêrom lit gjinien jo oardielje oer iten of drinken, of oer in feest, of in nije moanne, of sabbatten: dit wiene it skaad fan 'e kommende dingen, mar it lichem is yn Kristus.* »

Dit fers wurdt faak brûkt om te rjochtfeardigjen it stopjen fan 'e praktyk fan' e wyklikse " *Sabbat* ." Twa redenen feroardielje dizze kar. De earste is dat de útdrukking " *sabbats* " oantsjut " *de sabbatten* " oanjûn troch de jierlikse religieuze " *feesten* " ornearre troch God yn Leviticus 23. Dit binne bewegende " *sabbatten* " dy't wurde pleatst oan it begjin en soms oan 'e ein tidens religieuze " *feesten* " ". Se wurde opropen troch de útdrukking " *dû sille op dy dei gjin tsjinstber wurk dwaan* ". Se hawwe gjin relaasje mei de wyklikse " *Sabbat* " oars as harren namme " *Sabbat* " dat betsjut "ophâlde, te rêsten" en dy't foar it earst yn Gen.2: 2 ferskynt: " *God rêste* ". It moat ek opmurken wurde dat it wurd " *sabbat* " oanhelle yn 'e Hebrienske tekst fan it fjirde gebod net foarkomt yn' e L.Segond-oersetting dy't it oantsjut, allinich ûnder de namme " *dei fan rêst* " of " *sânde dei* ". It nimt lykwols syn woartel fan it tiidwurd oanhelle yn Gen.2:2: " *rêst* " of " *de sabbat* " dy't dúdlik neamd wurdt yn 'e JNDarby-ferzje fan' e Bibel.

De twadde reden is dit: Paulus sei oer " *feesten en sabbatten* " dat se " *skaad fan 'e kommende dingen* " binne, dat is dingen dy't in realiteit profetearje dy't wie of sil wêze. Oannommen dat de " *sânde-dei sabbat* " yn dit fers oanbelanget, bliuwt der in " *kommende skaad* " oant de komst fan it sânde millennium dat it profetearret. De dea fan Jezus Kristus iepenbiere de betsjutting

fan 'e " *sânde-dei sabbat* " dy't profetearret, fanwegen Syn oerwinning oer sûnde en dea, de himelske " *tûzen jier* " wêryn't Syn útkarden de fallen ierdske en himelske deaden sille oardielje.

Yn dit fers wiene " *de feesten, de nije moannen* " en har " *sabbatten* " keppele oan it bestean fan 'e nasjonale foarm fan it âlde ferbûn Israel. Troch it fêstigjen, troch syn dea, it nije ferbûn, makke Jezus Kristus dizze profetyske dingen nutteloos; se moasten ophâlde en ferdwine as in " *skaad* " dy't ferdwynt foar de realiteit fan syn folbrocht ierdske ministearje. Wylst de wyklikse "Sabbat" wachtet op 'e komst fan' e sânde millennium om syn profetearre realiteit te foldwaan en syn nut te ferliezen.

Paulus neamt ek " *iten en drinken* ." As in trouwe tsjinstfeint wit hy dat God oer dizze dingen sprutsen hat yn Leviticus 11 en Deuteronomium 14, wêr't hy it suvere iten foarskriuwt dat tastien is en it ûnreine iten ferbean. De opmerkingen fan Paulus binne net bedoeld om dizze godlike ordinânsjes út te daagjen, mar allinich minsklike mieningen (*dy't gjinien ...*) oer dit ûnderwerp útsprutsen dat hy sil ûntwikkelje yn Romeinen 14 en 1 Kor.8 wêr't syn tinzen dúdliker ferskine. It ûnderwerp giet oer iten dat offere is oan ôfgoaden en falske goden. Hy herinnert de útkarden dy't it geastlike Israel fan God foarmje oan har plichten tsjin him, sizzende yn 1 Kor.10:31: " *Of jo ite, of drinke, of wat oars dogge, doch alles ta eare fan God* ." Is God ferhearlike troch dyjingen dy't syn iepenbiere oarders oer dizze saken negearje en ferachtsje?

It is Jakobus, de broer fan Jezus dy't út namme fan 'e apostels sprekt **oer it ûnderwerp fan besnijenis** , yn Hannelingen 15: 19-20-21: " *Dêrom bin ik fan betinken dat wy de heidenen dy't har wenden, gjin soargen moatte meitsje. God, mar om harren te skriuwen, dat hja harren ûnthâlde fan smoarch fan ôfgoaden, en fan hoerery, en fan smoarge dingen en fan bloed; want Mozes, fan âlde generaasjes, hat yn elke stêd dejingen dy't him preekje, dy't elke sabbat yn 'e synagogen lêzen wurde* .

Faak brûkt om de frijheid fan heidenske bekeerlingen te rjochtfeardigjen nei de sabbat, foarmje dizze fersen krekt oarsom it bêste bewiis fan har praktyk oanmoedige en leard troch de apostels. Ja, Jacques fynt dat it net nuttich is om har besnijenis op te lizzen en hy vat de essinsjele prinsipes gear, om't djipgeand religieuze lear oan har sil wurde presintearre as se "elke sabbat" nei de Joadske synagogen yn har plakken *gean* .

In oar foarwendsel dat brûkt wurdt om it stopjen fan 'e suvere en ûnreine klassifikaasje fan iten te rjochtfeardigjen: de fisy jûn oan Petrus yn Hannelingen 10. Syn ferklearring is ûntwikkele yn Hannelingen 11 wêr't hy de "ûnreine bisten" fan 'e fisy identifisearret mei de heidenske "minsk" dy't kaam om him te bidden om nei de Romeinske centurio "Cornelius" te gean. Yn dizze fisy skilderet God de ûnreine natuer fan heidenen dy't Him net tsjinje en falske goden tsjinje. Lykwols, de dea en opstanning fan Jezus Kristus bringt in grutte feroaring foar harren, want de doar fan genede wurdt iepene foar harren troch it leauwe yn it fersoeningsoffer fan Jezus Kristus. It is troch dizze fisy dat God Petrus dit nije ding leart. Dêrtroch bliuwt de klassifikaasje fan suver en ûnrein fêststeld troch God yn Leviticus 11 en

bliuwt oant it ein fan 'e wrâld. Utsein dat, sûnt 1843, mei it dekreet fan Dan.8:14, it dieet fan 'e minsken de noarm fan' e oarspronklike " *hilliging* " opnommen en oardere yn Gen.1:29: " *En God sei: Sjuch, ik Ik haw alle sieddragende plant jûn dy't op 'e hiele ierde is, en alle beam dêr't de frucht fan in beam yn is, dy't sied draacht; dit sil iten foar jo wêze .* ”

Jezus joech syn libben yn fysike en geastlike marteling om syn útkarden te rêden. Twifelje net oan it tige hege nivo fan hilligens dat dizze hertstochtlike dea yn ruil easket fan dejinge dy't er rêdt. Yn wierheid!

De ierdske tiid fan Jezus Kristus

De pearle fan 'e sabbat fan 20 maart 2021

Fan it begjin fan myn ministearje wie ik oertsjûge, en ik song it, dat "Jezus waard berne yn 'e maitiid." Op dizze sabbat fan 20 maart 2021 wie de maitiids-equinox om 10:37 oere oan it begjin fan in geastlike gearkomste. De Geast liet my doe om de bewizen te sykjen fan wat oant dan mar in ienfâldige oertsjûging fan leauwen wie. In Joadske kalinder liet ús de tiid fan 'e maitiid-equinox fan it jier pleatse - 6 foar ús offisjele kristlike datearring fan' e berte fan ús Ferlosser, op 'e "sabbat" fan 21 maart.

Wêrom jier - 6?

Om't ús offisjele datearring fan 'e berte fan Jezus Kristus waard boud op twa flaters. Pas yn de 6e ^{iuw} nei Kristus sette de katolike muonts Dionysius de Lytse útein om in kalinder op te stellen. By it ûntbrekken fan bibelske of histoaryske details pleatste hy dizze berte op 'e dea fan kening Herodes, dy't hy pleatste yn 753 fan 'e stifting fan Rome. Sûnt dy tiid hawwe histoarysy in flater fan 4 jier yn syn berekening befêstige; dy't Herodes syn dea pleatst yn 749 fan 'e stifting fan Rome. Mar, Jezus waard berne foar de dea fan Herodes en Matt.2:16 jout ús krektens dy't de leeftyd fan Jezus op " *twa jier* " yn 'e tiid fan' e "slachting fan 'e ûnskuldigen" besteld troch de lilke kening Herodes, om't hy lijen en fiede de dea kommen dy't him ôfskuorre soe fan 'e wille fan 'e macht. It detail is wichtich, om't de tekst spesifisearret, " *twa jier, neffens de datum wêrfan hy*

soarchfâldich ûnderfrege hie mei de wizen ." Taheakke oan 'e fjouwer jier fan' e foarige flater, wurdt it jier - 6, of 747 fan 'e stifting fan Rome, bibelsk fêststeld.

De maitiid-equinox fan it jier - 6

Falle op in sabbat, yn dit jier - 6, fertelt de Bibel ús dat in ingel himsels presintearre oan "hoeders *dy't wake oer har keppels* ". De sabbat ferbiedt hannel mar net it hâlden en fersoargjen fan bisten; Jezus befêstige dit troch te sizzen: "*Wa fan jimme hat in skiep dat yn in kûle falt en net komt en rêdt it, sels op 'e sabbatdei? ?*". Sa waard troch in ingel de berte fan 'e "*Goede Hoeder*", ferlosser en gids fan minsklike skiep oankundige, earst, oan minsklike hoeders, hoeders en beskermers fan dierskiep. De ingel ferklearre: "*... want hjoed is yn 'e stêd fan David in Ferlosser berne foar jo, dy't Kristus de Hear is* ." Dizze "*hjoed*" wie dus de sabbatdei en de oankundiging dy't nachts makke waard, de berte fan Jezus fûn plak tusken 6 oere, it begjin fan 'e sabbat, en it nachtlke oere fan 'e oankundiging makke troch de ingel oan 'e hoeders. Wy moatte no de krekte tiid fêststelle doe't, yn 'e tiidklok fan Israel, de maitiids-equinox fan it jier - 6 folbrocht waard. Mar dit is noch net mooglik omdat wy hawwe gjin ynformaasje oer dizze perioade.

De berte fan Jezus op 'e sabbat makket Gods rêdingsplan helder en folslein logysk. Jezus ferklearre himsels de "*Minskesoan* ", "*de Master fan 'e sabbat* ". Want de sabbat is tydlik en syn nut bliuwt oant de dei fan syn twadde komst, dizze kear machtich en hearlik. Jezus jout de sabbat syn folsleine betsjutting, om't hy profetearret de rest fan it sânde millennium wûn foar syn útkarden allinich troch syn oerwinning oer sûnde en dea.

Om syn yngong yn 'e folwoeksenheid te markearjen, âld "tolve jier", grypt Jezus geastlik yn mei de religieuze minsken dy't hy fragen oer de Messias oankundige yn 'e Hillige Skrift. Ofskieden fan syn âlden dy't trije dagen nei him sochten, tsjûge hy fan syn godlike ûnôfhinklikens en syn bewustwêzen fan syn missy yn it foardiel fan ierdske minsken.

Dan komt de tiid foar syn aktive en offisjele ierdske ministearje. De lear fan Daniël 9:27 presintearret it yn 'e foarm fan in "*ferboun*" fan "*a wike*" dy't sân jier symbolisearret tusken de hjerst 26 en de hjerst 33. Tusken dizze twa hjerst stiet, sintrale posysje, de maitiid en it feest fan Peaske fan it jier 30 dêr't, om 15.00 oere, "*midden fan de Peaskewike, woansdei april 3, 30 Jezus Kristus feroarsake it bist "offer en offer*" fan 'e Hebrieuske rite te stopjen, troch it oanbieden fan syn libben te boete foar de sûnden fan allinnich syn útkarden. Op de dei fan syn dea wie Jezus 35 jier en 13 dagen âld. Troch de oerwinning fan sûnde en dea te stjerren, koe Jezus syn geast oan God tajaan, sizzende: "*It is klear* ." Syn oerwinning op de dea waard letter befêstige troch syn opstanning. Sa begeliede en learde hy syn apostels en learlingen oant er, wylst se seagen, foar it pinksterfeest nei de himel teach, neffens it tsjûgenis jûn yn Hannelingen 1:1 oant 11. Mar de ingels makken by dizze gelegenheid de oankundiging fan syn hearlik weromkommen, sizzende: "*Manlju fan Galiléa, wêrom steane jim hjir nei de himel te sjen? Dizze Jezus, dy't fan jo opnommen is yn 'e himel, sil komme op deselde manier as jo seagen him nei de himel gean*". Op Pinkster begon hy syn himelske ministearje fan "Hillige Geast", wêrtroch't him tagelyk hannelje kin oant it ein fan 'e wrâld, yn 'e geast fan elk fan syn útkarden ferspraat op 'e ierde. It is

dan dat syn namme profetearre yn Jes.7:14, 8:8 en Matt.1:23, " *Emanuel* " dat betsjut "God mei ús", nimt, noch mear, syn wiere betsjutting oan.

De details jûn yn dit dokumint foarmje beleanings dy't Jezus jout oan syn útkarden as in teken fan wurdearring foar harren demonstraasje fan leauwe. Dit is hoe't de datum fan syn ferstjerren ús lit ús witte en diele mei him dat fan syn lêste glorieuze weromkomst dy't hy plande foar de earste dei fan 'e maitiid yn it jier 2030; dat wol sizze 2000 jier nei de maitiid fan syn krusiging op 3, 30 april.

Hilligens en hilliging

Hilligens en hilliging binne ûnskiedber en betingsten fan heil oanbean troch God yn Jezus Kristus. Paulus herinnert dit yn Hebr.12:14: " *Stribje frede nei mei alles, en hilligens, sûnder dat gjinien de Heare sjen sil .* "

Dit godlike konsept fan " **hilliging** " moat perfekt wurde begrepen, om't it giet om "alles wat oan God heart" en lykas alle eigners, kin it net sûnder konsekwinsjes ûntslein wurde foar dyjingen dy't dat doare. No hoecht it net te identifisearjen en in list op te stellen fan 'e dingen dy't by him hearre; Skepper fan it libben en alles dêryn, alles heart by him. Hy hat dêrom it rjocht op libben en dea oer al syn libbene wêzens. Lykwols, troch elkenien it rjocht te litten om by him te libjen of sûnder him te stjerren, komme syn útkarden by him by in frije en frijwillige kar om ivich by him te hearren. Dizze fermoedsoening mei him makket syn útkarden syn eigendom. Dejingen dy't er wolkom hjitten en erkent, geane yn yn syn begryp fan **hilliging** dat al oangiet alle wetten dêr't it libben op ierde oan ûnderwurpen is. De hilliging bestiet dus út it ynstimmen om te ûnderlizzen oan de fysike en morele wetten dy't fêststeld en dêrom goedkard binne troch God. It is om dizze dûbele reden dat de sabbat en de tsien geboaden dizze godlike hilliging konkreet útdrukke, wêrfan de oertrêding de dea fan 'e Messias Jezus fereasket.

Dit begryp fan hilliging is sa fûneminteel dat God it goed seach om it oan it begjin fan 'e Bibel yn Gen.2:3 te definiearjen, troch de sânde dei te hilligjen. It is dêrom net ferrassend dat dit nûmer sân syn "keninklik segel" wurdt yn 'e Bibel en mear yn it bysûnder yn Ieb.7:2: " *En ik seach in oare ingel, dy't opgie nei de opkommende sinne , en dy't it segel holden fan 'e libbene God ; hy rôp mei in lûde stim nei de fjouwer ingels oan wa't it jûn waard om de ierde en de see skea te*

dwaan, en hy sei : Dejingen dy't earen hawwe om de suggestje fan 'e subtile Geast fan God te hearren, sille opmurken hawwe dat dit " *segel fan 'e libbene God* " wurdt oanhelle yn dit haadstik "7" fan Iepenbiering.

Op dizze Peaske- en Sabbatdei fan 3 april 2021, it jubileum fan 'e dea fan ús Ferlosser Jezus Kristus, rjochte de Geast fan God myn gedachten op it Hebrieuske hillichdom fan Mozes en de timpel boud troch kening Salomo yn Jeruzalem. Ik notearre dêr in detail dat de ynterpretaasje dy't ik fan dit hillichdom joech sterk befestiget; nammentlik, in profetyske rol fan it grutte besparring projekt taret foar de útkarden ferlost troch God.

Sûnt 1948, noch drage de godlike flok fanwegen harren wegering om te erkennen Jezus Kristus as de "Messias" stjoerd troch God, de Joaden hawwe weromkrigen harren nasjonaal lân. Sûnt dy tiid, ien idee, ien gedachte hat obsedearre harren: werbouwen fan de timpel yn Jeruzalem. Och foar harren, dit ding sil noait barre, om't God in goede reden hat om it foar te kommen; syn rol einige mei de dea en opstanning fan Jezus Kristus. De hilligens fan 'e timpel fûn har folsleine ferfolling yn 'e siel fan 'e "Messias", yn syn fleis en syn geast, perfekt en sûnder flekken. Jezus iepenbiere dizze les doe't hy sei yn Johannes 2:14, sprekend oer syn lichem, " *ferneatigje dizze timpel, en yn trije dagen sil ik it opstekke* ."

It ein fan it nut fan 'e timpel waard befêstige troch God op ferskate manieren. Earst liet hy it yn AD 70 ferneatigje troch de Romeinske troepen fan Titus, lykas profetearre yn Daniël 9:26. Doe't er de Joaden ferdreaun hie, joech er it plak fan 'e timpel oer oan 'e godstsjinst fan 'e islam, dy't dêr twa moskeeën boude; de âldste "Al-Aqsa" en de Dome of the Rock. Israel hat dêrom, fan God, noch de mooglikheid noch de autorisaasje om syn timpel wer op te bouwen. Om't dizze rekonstruksje syn profetearre heilprojekt ferdraaie soe.

De tiid fan jildichheid fan 'e Jeruzalem timpel waard gravearre yn 'e foarm fan syn bou. Mar om dúdliker te sjen, moatte wy al ûndersykje de iepenbiere details fan dit religieuze gebou dat hilligens draacht. Lit ús notearje dat de timpel boud wurde soe troch kening David dy't de winsk útsprutsen en Jeruzalem keazen hie om it te ferwolkomme; God stimde yn. Om dit te dwaan, hie hy dizze âlde stêd mei de namme "Jebus" út 'e tiid fan Abraham fersierd en fersterke. Sa, tusken David en "de soan fan David", de "Messias", "tûzen jier" foarby. Mar God liet him dat net dwaen, en hy makke him de reden bekend; hy wie in man fan bloed wurden troch syn trouwe tsjinstfeint "Uria de Hethyt" te fermoardzjen om syn frou "Bathseba" te nimmen, dy't letter de mem waard fan kening Salomo. Sa droech David de priis fan syn skuld, straft troch de dea fan syn earste soan, berne út Batseba, doe't er syn folk teld hie sûnder Gods oarder, waard hy straft en God bea him oan om syn straf te kiezen tusken trije karren. Neffens 2 Sam.24:15 keas er de mortaliteit fan 'e epidemyske pest dy't yn trije dagen 70.000 slachtoffers fermoarde.

Yn 1 Keningen 6 fine wy de beskriuwing fan 'e timpel boud troch Salomo. Hy jout it de namme, "hûs fan JaHWéH". Dizze term "hûs" suggerearret in plak fan famyljereuny. It boude hûs profetearret de famylje fan 'e ferlossende skepper God. It is opboud út twa gearhingjende eleminten: it hillichdom en de timpel.

Op ierde wurde religieuze riten útfierd dy't beoefene wurde yn 'e sône dy't autorisearre is foar de minske. Salomo neamt it: timpel. As in útwreiding fan it hillichste plak, dat er hillichdom neamt, en dêr't it allinnich troch in foarkleed fan skieden is, is de keamer fan 'e timpel fjirtich jelne lang, of twa kear sa grut as it hillichdom. De timpel beslacht dus $2/3$ fan it hiele hûs.

Hoewol't it letter konstruearre is yn 'e tiid fan Mozes, is it Joadske ferbûn folslein ûnder de paraplu fan it ferbûn dat makke is tusken God en Abraham oan it begjin fan it tredde millennium sûnt Adam. De Messias sil him oan it begjin fan it fyfde millennium, 2000 jier letter, oan it Joadske folk presintearje. De tiid dy't God oan 'e ierde tawiisd hat foar har seleksje fan útkarden is lykwols 6000 jier. Wy fine dus foar de tiid, it oanpart $2/3 + 1/3$ fan it hûs fan JaHWÉH. En yn dizze fergeliking komt $2/3$ fan it ferbûn fan Abraham oerien mei $2/3$ fan it hûs fan JaHWÉH dat einiget op it skiedende foarkleed. Dizze sluier spilet in haadrol, om't it de oergong fan it ierdske nei it himelske markearret; dit wittende dat dizze feroaring de foltôging fan 'e profetyske rol fan 'e ierdske timpel markearret. Dizze begripen jouwe oan 'e skiedende sluier de betsjutting fan 'e sûnde dy't de perfekte himelske God skiedt fan 'e ûnfolsleine en sûndige ierdske minske sûnt Adam en Eva. De skiedende sluier hat in dûbeld karakter, om't it oerienkomt mei de himelske folsleinens en de ierdske ûnfolsleinens fan 'e beide ferbûne stikken. It is dan dat de rol fan 'e Messias ferskynt, om't hy dizze karakteristyk perfoarst ferbyldet. Yn syn godlike folsleinens waard Jezus Kristus sûnde troch dy fan syn útkarden op har plak te dragen om har te fersoenen en de stjerlike priis te beteljen.

Dizze analyze liedt ús om yn it hillichdom it byld te sjen fan in profetyske opfolging fan 'e grutte geastlike fazen dy't elke 2000 jier markearre binne: 1e ^{offer} oanbean troch Adam - Offer oanbean troch Abraham op 'e berch Moria, takomstige Golgotha - Offer fan Kristus oan 'e foet fan 'e berch Golgotha - Offer fan 'e lêste útkarden foarkommen troch de glorieuze weromkomst fan 'e ferlosser Jezus Kristus yn Michael.

Foar God, foar wa't neffens 2 Petrus 3:8 " *ien dei is as tûzen jier en tûzen jier as ien dei* ", (sjoch ek Psalm 90:4), is it ierdske programma boud op it byld fan 'e wike yn ien opienfolging fan: 2 dagen + 2 dagen + 2 dagen. En efter dizze opfolging iepenet in ivige " *sânde dei* ".

De ynhâld fan 'e twa keamers fan it hillige hûs is ekstreem iepenbierend.

It hillichdom of it hillichste plak

De twa cherubs mei útstutsen wjukken

It hillichdom neamd it hillichste plak mjit 20 jelne lang by 20 jelne breed. It is in perfekt plein. En syn hichte wier ek 20 jelne; dat makket it in kubus; it trijefâldige byld fan folsleinens ($= 3 : L = l = H$); dit as de beskriuwing fan it " *nije Jeruzalem dat fan God út 'e himel komt* " yn Openb.20. Dit hillichste plak is troch God ferbean oan 'e minske ûnder straf fan 'e dea. De reden is ienfâldich en logysk; dit plak kin God allinnich wolkom hjitte om't it de himel symbolisearret en it himelske karakter fan God ôfbyldet. Yn syn gedachten is syn heilsplan wêryn alle symboalyse eleminten dy't yn dit hillichdom ynstallearre binne har rol

spylje. De wurklikheid is yn God yn 'e himelske diminsje, en op ierde jout hy de yllustraasje fan dizze wurklikheid troch symboalen. Sa kom ik by it ûnderwerp fan dizze spesifike ûntdekking fan dizze Peaske 2021. Wy lêze yn 1 Keningen 6:23 oant 27: *“ Hy makke twa cherubs yn it hillichdom fan wyld olivehout, tsien jelne heech. Elk fan 'e twa wjukken fan ien fan 'e cherubs hie fiif jelne, dat wie tsien jelne fan 'e punt fan ien fan syn wjukken oant it punt fan 'e oare. De twadde cherub hie ek tsien jelne. De mjitte en foarm wiene deselde foar beide cherubs. De hichte fen elk fan 'e beide cherubs wie tsien jelne. Salomo sette de cherubs midden yn it hûs, binnen. Har wjukken wiene útspraak: de wjuk fan 'e earste rekke ien fan 'e muorren oan, en de wjuk fan 'e twadde rekke de oare muorre oan; en har oare wjukken troffen oan 'e ein midden yn it hûs .”*

Dizze cherubs bestienen net yn 'e tabernakel fan Mozes, mar troch se yn 'e timpel fan Salomo te pleatsen, ferljochtet God de betsjutting fan dit hillichste plak. Yn 'e rjochting fan syn breedte wurdt it stik oerstutsen troch de twa pearen wjukken fan 'e beide cherubs, sadat it in himelske standert jout, yn feite net tagonklik foar de minske dy't allinnich op ierde libbet. Ik nim dizze gelegenheid hjir oan om in wierheid oangeande dizze cherubs oan te sprekken en wer te fêstigjen, dêr't, yn in heidensk mystyk delirium, skilders sa ferneamd as "Michelangelo" it uterlik jûn hawwe fan fleugele poppen dy't ynstruminten spylje of pylken sjitte mei har hannen. Der binne gjin poppen yn 'e himel. En foar God, neffens Ps.51:5 of 7: *" Sjoch, ik bin berne yn ûngerjuchtheid, en myn mem ûntfangt my yn sûnde "*, en Rom.3:23: *" Hwent allegearre hawwe sûndige en binne ûntnommen fan 'e hearlikheit fan God "*, d'r is net sa'n ding as in ûnskuldige of suvere poppe, om't sûnder Adam, de minske is berne in sûnder troch erfenis. De himelske ingels waarden allegear makke as jonge manlju, lykas Adam op ierde wie. Se wurde net âlder en bliuwe altyd itselde. Alderdom is in unyk ierdske karakteristyk, it gefolch fan sûnde en dea, syn lêste lean, neffens Rom.6:23.

De arke fan it Hillige Alliânsje

1 Keningen 8: 9: *" D'r wiene yn 'e arke allinich de twa stiennen tafels , dy't Mozes dêr op Horeb pleatste, doe't de Heare in ferbûn makke mei de bern fan Israel, doe't se út Egyptelân kamen. "*

Yn it hillichdom of hillichste plak steane dus twa enoarme cherubs mei útstutsen wjukken, symboalen fan it aktive himelske karakter, mar ek en foaral **de arke fan it ferbûn dy't midden yn** de keamer tusken de twa grutte cherubs pleatst is . Want it is om it ûnderdak te meitsjen dat it hûs boud wurdt. Yn 'e folchoarder wêryn't God Mozes de religieuze dingen presintearret dy't er útfiere sil, wurdt earst fûn, de arke fan it ferbûn. Mar dizze kontener is minder kostber as syn ynhâld: de twa stiennen tafels dêr't God mei syn finger syn ultrahillige wet fan de tsien geboaden op gravearre hat. It is de wjerspegeling fan syn tinken, syn noarm, syn ûnferoarlik karakter. Yn in aparte stúdzje (2018-2030, de ultime Advintistyske ferwachting), haw ik it profetyske karakter al oantoand foar it kristlike tiidrek. Yn it hillichdom lêze wy de geheime gedachten fan God. Dêr fine wy de eleminten dy't de mienskip mei him begeunstigje en mooglik meitsje. It is genôch om te sizzen dat de sûnder dy't in opsetlike oertreder fan syn tsien geboaden bliuwt himsels ferrifelet as er leaut dat er syn heil opeaskje kin. De

relaasje berust allinnich op leauwe pleatst op de symbolisearre realiteiten fûn yn dit hillichste plak. Yn tsien geboaden gearfettet God syn libbensstandert dy't foarskreaun is foar minsken foarme nei syn byld; wat betsjut dat God sels syn geboaden earet en útfiert. It libben jûn oan 'e minske is basearre op respekt foar dizze geboaden. En harren oertreding jout oanlieding ta sûnde strafber troch de dea fan 'e skuldige partij. En sûnt Adam en Eva hat oerhearrigens it hiele minskdom ûnder dizze stjerlike tastân pleatst. De dea foel dêrom op minsken as in sykte sûnder genêzing.

De genedestoel

Yn it hillichdom, boppe it genedestol, it symboalyske byld fan it alter dêr't it Laam fan God op bedrige wurde moat, sjogge twa oare lytsere ingels nei it alter en har wjukken treffe har yn 'e midden. Yn dit byld lit God de belangstelling sjen dy't trouwe ingels jouwe oan it heilsplan dat rêst op 'e fersoenjende dea fan Jezus Kristus. Want Jezus kaam út 'e himel om it uterlik fan in minsklik poppe oan te nimmen. Dejinge dy't joech syn libben oan it krús fan Golgotha wie earst harren himelske freon "Michael", haad fan 'e ingels en sichtbere himelske útdrukking fan 'e skepper God Geast en de ingels mei rjocht beskôgje harsels "meitsjinsten" fan syn *keazen* .

Yn it hillichste plak wurdt de arke dy't dekt troch it genedestoel ûnder de wjukken fan de twa grutte en de lytste cherubs pleatst. Yn dit byld fine wy de yllustraasje fan dit fers út Mal.4:2: “ Mar foar jimme dy't myn namme freze, sil ***de sinne fan gerjochtichheid opkomme , en genêzing sil ûnder syn wjukken wêze*** ; *do silst útgean en springe as keallen yn in stâl .*” De genedestoel, in symboal dat it krús foarkomt wêrop Jezus krusige waard, sil yndie genêzing bringe tsjin de deadlike sykte fan sûnde. Jezus stoar om te ferlossen fan sûnde en kaam wer op om syn útkarden te ferlossen út 'e goddeleaze hannen fan ûnbidige en opstannige sûnders. De oertreding fan 'e wet befette yn 'e arke brocht de dea oan alle minsklike skepsels op ierde. En foar de útkarden selektearre troch God yn Kristus, foar harren allinne, it genedestoel pleatst boppe de arke mei dêryn de oertrêde wet hat brocht oer de triomf fan it ivige libben dêr't se sille yngean op it oere fan de earste opstanning; dat fan 'e hilligen ferlost troch it bloed fergetten troch Jezus Kristus op dizze genedestoel. Harren genêzing fan 'e dea sil dan folslein wêze. Neffens Mal.4:2 binne de cherubs it byld fan 'e himelske Geast God dy't Rev.4 oantsjut mei it symboal fan 'e " *fjouwer libbene wêzens* ". Om't de genêzing dy't oan it genedestoel ferbûn is goed pleatst ûnder de twa sintrale wjukken fan 'e twa grutte cherubs.

Krekt as yn 'e jierlikse Hebrieuske rite fan 'e "fersoeningsdei", waard it bistebloed fan 'e geit op 'e foarkant en op 'e genedestoel, nei it Easten, sprinzge, wie it nedich foar it bloed fan Jezus Kristus om eins ek hy te streamen op dizze selde genedestoel. Foar dit doel rôp God net de tsjinst fan in minsklike pryster op. Hy hie alles fan tefoaren pland en organisearre, troch de arke en de hillige dingen fan it hillichste plak en it hillichste plak yn 'e tiid fan 'e profeet Jeremia nei in grot te litten yn 'e kelder oan 'e foet fan 'e berch Golgotha, ûnder rotsige grûn, seis meter djip, krekt ûnder de 50 sm kubike holte, groeven op it oerflak yn 'e rots, wêryn't de Romeinske soldaten it krús oprjochten dêr't Jezus op krusige waard.

Troch in lange en djippe skuld ûntstien troch de ierdbeving dy't yn 'e Bibel neamd wurdt, streamde syn bloed letterlik oan 'e lofterkant fan 'e genedestoel, dat is oan 'e rjochterkant fan 'e krusige Kristus. Sa, it is net sûnder reden dat Matt.27:51 tsjûget fan dizze dingen: " *En sjuch, it foarkleed fan 'e timpel waard skeard yn twaen, fan boppen nei ûnderen, de ierde skodde, **de rotsen waarden skuord**, ...*". Yn 1982, in wittenskiplik ûndersyk die bliken dat it droege bloed sammele troch Ron Wyatt wie abnormaal gearstald út 23 X-chromosomen en ien Y-gromosoom. dêr't it byld fan syn gesicht en syn lichem yn negatyf ferskine. Sa krige de oertrêde wet befette yn 'e arke syn folsleine reparasje troch op har alter it bloed Wirklik suver te ûntfangen fan alle sûnde fan ús Ferlosser Jezus Kristus. Want by it iepenbierjen fan dizze dingen oan Ron Wyatt, socht God net de minsklike nijsgjirrigens te befredigjen, mar woe de lear fan 'e hilliging fan syn godheid yn Jezus Kristus fersterkje. Om't hy in bloed hat oars as oare minsken, jout hy in reden om te leauwen yn syn perfekte en suvere natuer, frij fan alle foarmen fan sûnde. Hy befêstiget dus dat hy kaam om in nije of " *lêste Adam* " te ferbyldzjen, lykas Paulus seit yn 1 Kor.15:45, om't hy, hoewol sjoen, heard en fermoarde yn in lichem fan fleis gelyk oan ús, sûnder genetyske keppeling wie mei de minsklike soarte. Sa'n oandacht foar detail yn 'e útfiering fan syn rêdingsprojekt lit it belang sjen dat God jout oan' e symboalen fan syn lear. En wy begripe better wêrom, Mozes waard straft foar it ferdraaien fan dit godlike rêdingsprojekt troch twa kear de rots fan Horeb te slaan. De twadde kear hoegde er neffens de opdracht fan God allinne mei him te praten om it wetter te krijen.

De roede fan Mozes, it manna, de boekrol fan Mozes

Num.17:10: " *De Heare sei tsjin Mozes: Bring de roede fan Aäron werom foar it tsjûgenis , om te hâlden as in teken foar de bern fan opstân, sadat jo in ein meitsje sille oan har murmeljen foar My en dat se sille net stjerre perioade .*"

Exo.16:33-34: " *Doe sei Mozes tsjin Aäron: Nim in skip en doch dêr in omer fol manna yn, en lei it foar it oantlit des Heare, dat it bewarre wurde mei foar jo neiteam. Neffens it gebod dat de Heare oan Mozes joech, sette Aäron it foar it tsjûgenis , dat it bewarre wurde soe .*

Deut.31:26: " *Nim dit wetboek en set it by de arke fan it forboun fan 'e Heare dyn God, en it sil dêr wêze as in tsjûge tsjin dy .*"

Lit ús op grûn fan dizze fersen de apostel Paulus syn flater ferjaan dy't him liede om dizze eleminten yn 'e arke te pleatsen en net njonken of foar har, yn Hebr. 9:3-4: "Achter it twadde foarkleed wie it *diel fan 'e tabernakel neamd it hillichdom , mei dêryn it gouden reekofferalter*, en de arke fan it forboun, hielendal bedutsen mei goud. ~~Foar de arke stie in gouden skip mei manna, de stêf fan Aäron dy't útstoarn wie, en de tafels fan it forboun .~~ Likegoed stie it reekofferalter net yn it hillichdom mar oan de timpelkant foar it foarkleed. Mar de eleminten pleatst neist de arke wiene der om te tsjûgjen fan de wûnders dien troch God foar syn Hebrieusk folk dat wie wurden Israel, in frije en ferantwurdlik naasje.

Njonken de arke, de roede fan Mozes en Aäron, easket fertrouwen yn 'e wiere profeten fan God. Neffens Deu.8:3 herinnert it manna de útkarden foar Jezus dat "de minske sil net libje fan brea en wetter allinich, mar fan elk wurd dat

útkomt út 'e mûle fan JaHWéH ." En dit wurd wurdt dêr ek fertsjintwurdige yn 'e foarm fan 'e boekrol skreaun troch Mozes, ûnder it diktaat fan God. Boppe de arke leart it genedestoelalter dat sûnder leauwen yn it gewillige offer fan it libben fan Jezus Kristus, ferbining mei God ûnmooglik is. Dizze set fan dingen foarmet de teologyske basis fan it nije ferbûn dat fêstige is op it minsklik bloed fergetten troch Jezus Kristus. En hiel logysk, de dei doe't, yn him, Gods projekt waard berikt en folbrocht, de rol fan 'e symboalen en it festival fan "Yom Kippur" of "dei fan fersoening" dy't profetearre it waard ferâldere en nutteloos. Yn it gesicht fan 'e realiteit ferdwine skaden. Dêrom moast de timpel, dêr't de profetyske riten yn praktisearre waarden, ferdwine en nea wer ferskine. Lykas Jezus learde, moat de oanbidder fan God him oanbidde " yn geast en yn wierheid," mei " frije tagong " ta syn himelske Geast troch de bemiddeling fan Jezus Kristus. En dizze oanbidding is oan gjin ierdk plak ferbûn, noch yn Samaria, noch yn Jeruzalem, en noch minder yn Rome, Santiago de Compostela, Lourdes of Mekka.

Hoewol net bûn oan in ierdk plak, wurdt leauwen oantoand troch wurken dy't God fan tefoaren hat taret foar syn útkarden wylst se op ierde libje. Sanctuary-symbolyk stoppe oan it begjin fan it fyfde millennium nei 4.000 jier sûnde. En as Gods projekt mear as 4000 jier boud wie, soene de útkarden de rest fan God yngien wêze dy't profetearre troch de wyklikse sabbat. Mar dit wie net it gefal, want sûnt Sacharja hat God twa alliânsjes profetearre. Hy wiidt it twadde út, en seit yn Zac.2:11: "*In protte folken sille yn dy deis by JaHWéH ferbûn wêze, en sille myn folk wurde; Ik scil yn jimme formidden wenje, en jimme scille witte dat de Heare der hearskaren my ta jimme stjoerd hat.*" » De twa alliânsjes wurde yllustrearre troch " *twa olivebeammen* " yn Zac.4:11 oan 14: "*Ik antwurde en sei tsjin him: Wat betsjutte dizze twa olivebeammen, rjochts fan 'e kandler en nei lofts? **Ik spriek in twadde kear** en sei tsjin him: Wat betsjutte de twa olivetûken, dy't by de twa gouden liedingen binne dêr't goud út streamt? Hy antwurde my: Witte jo net wat se bedoele? Ik sis: **Nee, mynhear** . En hy sei: Dit binne de twa salven dy't steane foar de Heare fan 'e hiele ierde .* It lêzen fan dizze fersen lit my in sublyme subtiliteit ûntdekke fan 'e skepper God, Hillige Geast dy't it bibelske wurd ynspirearret. Sacharja wurdt twongen om **twa kear te freegjen** wat de " *twa olivebeammen* " betsjutte foar God om him te antwurdzjen. Dit is om't it projekt fan 'e godlike alliânsje **twa** opienfolgjende fazen sil belibje, mar de twadde faze wurdt leard troch de lessen fan 'e earste. D'r binne twa fan har, mar yn werklikheid binne se mar ien, om't de twadde allinich de kulminaasje fan 'e earste is. Ja, wat is it âlde ferbûn wurdich sûnder de fersoenjende dea fan Messias Jezus? Neat, sels net de sturt fan in pear, sa't de muonts Maarten Luther sein hawwe soe. En dit is de oarsaak fan 'e tragedzje dy't de nasjonale Joaden hjoed noch treft. Yn dizze fersen profetearret God ek har ôfwizing fan it nije ferbûn troch it antwurd dat Sacharja jout op 'e fraach " *Witte jo net wat se betsjutte?"* Ik sis: **Nee, mynhear** . Om't yn feite, de nasjonale Joaden sille negearje dizze betsjutting oant it momint fan de lêste test foarôfgeand oan it weromkommen fan Jezus Kristus dêr't se sille bekearen of befêstigje harren wegering op kosten fan harren bestean.

Fansels hat de kristlike bekearing fan heidenske folken bewiisd dat it godlike plan yndie folbrocht waard yn 'e persoan fan Jezus Kristus en dit is it ienige teken dat God noch oan nasjonale Joaden biedt om yn syn hillige alliânsje

te bliuwen. Sa befêstige, dit twadde of nije ferbûn soe útwreidzje oer it lêste tredde fan 'e 6000 jier fan' e tiid fan ierdske sûnde. En it is allinich troch syn lêste glorieuze weromkomst dat Jezus Kristus de tiid sil markearje fan it foltôgjen fan it twadde ferbûn; om't oant dit weromkommen, de lear dy't profetearre troch de symboalen bliuwt nuttich foar it begripen fan it algemiene projekt dat troch God taret is, om't wy him de kennis skuldich binne fan 'e tiid fan syn glorieuze weromkomst: it begjin fan 'e maitiid 2030. Sa, yn 1844, troch it jaan fan 'e sabbat oan syn útkarde útkarde, God lûkt op 'e lessen ynskreaun yn' e symbolyk fan it Hebrieuske hillichdom en Salomo syn timpel. Hy ferkent de sûnde fan 'e katolike snein erfde fan 'e keizer Konstantyn sûnt 7 maart 321, wat suggerearret de needsaak foar in nije "suvering fan it hillichdom" dy't wirklik foar ien kear en foar altyd folbrocht waard yn Jezus Kristus, krusige en opwekke. God wachte eins oant 1844 om syn feroardieling fan "Romeinske snein" dúdliker oan te jaan. Om't it oannimmen dêrfan it oarspronklik suvere kristlike leauwen ûnder de flok fan 'e sûnde pleatste dy't de relaasje mei God ferbrekt yn oerienstimming mei de oankundiging jûn yn Dan.8:12.

De hilliging betsjut dêrom needsaaklikerwize respekt foar de hillige sabbat, sels hillige troch God fan 'e ein fan' e earste wike fan syn skepping fan it ierdesysteem. Benammen om't it profetearret de yngong fan 'e útkarden yn' e rêst krigen troch de oerwinning fan Jezus en it is oanwêzich yn 'e fjirde fan' e tsien geboaden fan God befette yn 'e arke fan it tsjûgenis yn it hillichste plak, it hillichdom, symboal fan 'e Geast fan 'e himelske God trije kear hillich, hillich yn' e folsleinens fan syn trije opienfolgjende rollen fan Heit, Soan en Hillige Geast. Alle dingen dy't dêr fûn binne, binne Gods hert dierber en moatte like dierber wêze yn 'e tinzen en herten fan syn útkarden, syn bern, minsken fan syn "hûs". De seleksje fan 'e autentike hilligens fan' e útkarden wurdt sa fêststeld en identifisearre.

Oars as de wet fan Mozes dy't oanpassingen ûndergiet oan 'e foarútgong fan Gods projekt, krijt wat op stiennen gravearre is in ivige wearde oant it ein fan 'e wrâld. En dat is it gefal mei syn tsien geboaden, dêr't net ien fan wizige en noch minder fuorthelle wurde kin, sa't it pauslike Rome foar it twadde fan dizze tsien geboaden doarde te dwaan. De diabolyske bedoeling om de kandidaten foar de ivichheid te ferrifeljen ferskynt yn it tafoegjen fan in gebod om it nûmer tsien te hâlden. Mar it godlike ferbod op bûgjen foar skepsels, graven bylden of foarstellings is yndie fuorthelle. Wy kinne spyt hawwe fan dit soarte dingen, mar it lit ús lykwols falsk leauwen ûntmaskerje. Dy't net begrypt en oerflakkich bliuwt, hat de konsekwinsje fan syn gedrach te lijen; hy negearret de betingsten fan syn oardiel oant syn feroardieling troch God.

De timpel of hillich plak

Lit ús it religieuze himelske aspekt út 'e himel sjen litte om it te sjen ûnder dat wat religieuze hilligens it op ierde jout. Wy ûntdekke it yn 'e eleminten pleatst yn it "timpel" diel fan it "hûs fan YaHWéH". Yn 'e tabernakel fan Mozes' tiid wie dizze keamer de tinte fan 'e gearkomst. D'r binne trije fan dizze eleminten en it giet om de tafel fan 'e skoubôle, de kandler mei sân buizen en sân lampen en it reekalter dat krekt foar it foarkleed yn 'e midden fan 'e keamer pleatst is. Fan

bûten kommen, de tafel fan brea is links, nei it noarden en de kandler is rjochts, nei it suden. Dizze symboalen binne dy fan in realiteit dy't foarm krijt yn it libben fan 'e útkarden ferlost troch it bloed fergetten troch Jezus Kristus. Se binne perfekt komplementêr en net te skieden.

De gouden kandelaar mei sân lampen

Exo.26:35: "Dû scilst de tafel bûten it foarkleed sette, en de kandelaar tsjinoer de tafel, oan 'e súdkant fan 'e tabernakel; en dû scilst de tafel dekke oan 'e noardkant ."

Yn 'e timpel is it oan' e lofterkant pleatst, oan 'e súdkant. De symboalen wurde lêzen oer de tiid, fan Súd nei Noard. De kandelaar ferbyldet de Geast en it ljocht fan God fan it begjin fan it âlde ferbûn. De hillige alliânsje is al basearre op it offer fan *it paske "lam fan God "* symbolisearre en foarôfgien troch lammen of jonge rammen oanbean yn offer sûnt Adam. Yn Rev.5:6 binne de symboalen fan 'e kandelaar deroan hechte: " *sân eagen dy't de sân geasten fan God binne dy't troch de hiele ierde stjoerd binne "* en " *sân hoarnen "* dy't it de hilliging fan macht taskriuwe.

De kandelaar is der om te foldwaan oan it ferlet fan ljocht fan 'e útkarden. Se krije it yn 'e namme fan Jezus Kristus yn wa't de hilliging (= 7) fan it godlike ljocht is. Dizze hilliging wurdt symbolisearre troch it nûmer "sân" oanwêzich yn bibelske iepenbiering sûnt de skepping fan 'e sân-dei wike fan it begjin ôf. Yn Sacharja skriuwt de Geast " *sân eagen "* ta oan 'e haadstien wêrop Serubbabel de timpel fan Salomo ferneatige troch de Babyioniërs sil opbouwe. En hy seit fan dizze " *sân eagen "*: " *Dizze sân binne de eagen fan JaHWeH, dy't troch de hiele ierde rinne.* » Yn Iepenbiering 5:6 wurdt dit berjocht taskreaun oan Jezus Kristus, " *it Lam fan God "*: " *En ik seach, yn 'e midden fan' e troan en fan 'e fjouwer libbene wêzens en yn' e midden fan 'e âldsten, in laam dy't der wie as ymmoleare. Hy hie sân hoarnen en sân eagen, dat binne de sân geasten fan God dy't troch de hiele ierde stjoerd binne.* " Dit fers befêstiget sterk de hilliging fan 'e godheid fan Messias Jezus. De grutte skepper God stjoerde himsels nei de ierde om syn frijwillige fersoeningsoffer yn Jezus te ferfoljen. It is oan 'e aksje fan dizze godlike Geast dat ik de ferklearrings te tankjen yn myn wurken. Ljocht is foarútstribjend en kennis groeit mei de tiid. Wy binne him al ús begryp fan syn profetyske wurden te tankjen.

It alter fan parfums

Troch it offerjen fan syn fysike lichem oan 'e dea, yn' e perfekte noarm fan syn geast en syn hiele siel, bringt Jezus Kristus foar God in noflike geur dy't de Hebrieuske rite symbolisearret troch parfums. Kristus is fertsjintwurdige yn dizze parfums, mar ek yn 'e rol fan' e officiant dy't se oanbiedt.

Krekt foar it foarkleed, en foar de arke fan it tsjûgenis en syn genedestoel, is d'r it reekofferalter dat de officiant, de hegepryster, syn rol as foarbidder foar de fouten begien troch syn útkarden allinich jout. Want Jezus hat net de sûnden fan 'e hiele wrâld op himsels naam, mar allinich dy fan syn útkarden oan wa't er tekens fan syn tankberens joech. Op ierde hat de hegepryster mar in symboalske profetyske wearde, om't it rjocht fan foarbidding allinnich heart by Kristus de

Ferlosser. Foarbidden is har eksklusyf rjocht en it hat in " *ivich* " karakter neffens de folchoarder fan Melchizedek sa't dit fierder dúdlik wurdt yn Dan.8:11-12: " *Se stie op nei de lieder fan it leger, naam it ivige offer fuort fan him-, en kearde it plak fan syn hillichdom om. It leger waard oerlevere mei it ivige offer-, fanwegen de sûnde; de hoarn smiet de wierheid op 'e grûn, en slagge yn syn ûndernimmingen* "; en yn Hebr.7:23. De wurden " *offer-*" trochstutsen wurde net oanhelle yn 'e oarspronklike Hebrieuske tekst. Yn dit fers ferkent God de gefolgen fan it Romeinske pauslike bewâld. De direkte relaasje fan de kristen mei Jezus wurdt omlaat foar it foardiel fan de pauslike lieder; God ferliest syn tsjinstfeinten dy't har sielen ferlieze. Yn syn godlike folsleinens kin allinnich God yn Kristus syn foarbidden legitimearje, om't er, as losjild foar dyjingen foar wa't er foarbiet, syn frijwillige barmhertige offer biedt dy't in noflike geur draacht foar de God rjochter Leafde en Gerjochtichheid, dy't er tagelyk fertsjintwurdiget tiid. Syn foarbidden is net automatysk; hy oefenet it út of net, ôfhinklik fan oft de oanfreger it fertsjinnet of net. De foarbidden fan Jezus Kristus wurdt motivearre troch syn begrutsjen mei de natuerlike fleislike swakkens fan syn útkarden, mar gjinien kin him ferrifelje, hy oardielet en striidt mei gerjochtichheid en gerjochtichheid en erkent syn wiere oanbidders en slaven; wat syn wiere learlingen binne. Yn it ritueel symbolisearje parfums de noflike geur fan Jezus dy't sa de gebeden fan syn trouwe hilligen oanbiede kin mei syn persoanlike parfum dat God noflik is. It prinsipe is te fergelykjen mei it smaakjen fan in gerjocht dat te iten is. Profetysk byld fan 'e oerwinnende Kristus, de ierdske hegepryster wurdt ferâldere en moat ferdwine tegearre mei de timpel dêr't er oefenet syn religieuze riten. It prinsipe fan foarbea bliuwt nei dit, want de gebeden dy't ta God rjochte binne troch de hilligen wurde presintearre yn 'e namme en troch de fertsjinsten fan Jezus Kristus himelske foarbidder en God yn folsleinens tagelyk.

De tafel fan skûtsjesilen

Yn 'e timpel is it oan' e rjochterkant pleatst, oan 'e noardkant. It toanbrea stiet foar de geastlike fieding dy't it libben fan Jezus Kristus foarmet, wiere himelske manna jûn oan 'e útkarden. D'r binne tolve brea's lykas d'r tolve stammen binne yn 'e godlike en minsklike alliânsje folbrocht yn Jezus Kristus folslein God (= 7) en folslein Man (= 5); it nûmer tolve is it nûmer fan dit alliânsje tusken God en minske, Jezus Kristus is de applikaasje en it perfekte model. It is op him dat God syn alliânsjes bout op 'e 12 patriarchen, de 12 apostels fan Jezus, de 12 stammen fersegele yn Rev.7. Yn 'e lêzing fan syn oriïntaasje nei it noarden fan 'e "timpel", dizze tafel is oan 'e kant fan it nije ferbûn en oan' e kant fan 'e grutte Cherub pleatst oan de linkerkant yn it hillichdom.

It fjouwerkant

It alter fan de offers

Yn Iepenbiering 11:2 skriuwt de Geast in bepaald lot ta oan it " *hôf* " fan it hillichdom: " *Mar de bûtenste foarhôm fan 'e timpel, lit it yn bûten, en mjit it net; hwent it is jûn oan 'e heidenen, en hja sille de hillige stêd twa en fjirtich moannen ûnder de fuotten fertrape ."* De " *hôm* " wiist de bûtenhôm oan dy't leit foar de

Yngong fan it hillige plak of oerdekte timpel. Dêr fine wy eleminten fan religieus ritueel dy't it fysike aspekt fan wêzens oanbelanget. Earst is der it offeralter dêr't de offere bisten op ferbaarnd wurde. Sûnt de komst fan Jezus Kristus dy't kaam om it perfekte offer te fieren, waard dit ritueel ferâldere en einige yn oerienstimming mei de profesije fan Dan.9:27: "Hy sil in sterk *ferbûn meitsje mei in protte foar in wike, en foar de helte fan 'e wike hy scil it offer en it offer ophâlde* ; de devastater sil de meast ôfgryslke dingen dwaan, oant ruïne en wat is oplost op 'e devastater falle ." Yn Hebr.10:6 oant 9 wurdt it ding befêstige: “ **Jo hawwe gjin brânoffers of offers foar sûnde oannommen** . Doe sei ik: Sjuch, ik kom (*Yn 'e boekrol sprekt it fan my*) om jo wil te dwaan, o God. Nei't er earst sein hie: **Slachtoffers en offers woene jo net en hawwe jo net oannommen, gjin brânoffers noch sûndeoffers** (dy't neffens de wet oanbean wurde), sei er doe: Sjuch, ik kom om jo wil te dwaan. Hy slacht dus it earste ding ôf om it twadde te fêstigjen. It is troch dizze wil dat wy hillige wurde, troch it offer fan it lichem fan Jezus Kristus, ienris en foar altyd . ” It liket derop dat Paulus, de ferûnderstelde auteur fan dizze brief oan 'e "Hebreeërs", it skreau ûnder it diktaat fan Jezus Kristus; dy't syn ûnbidige ljocht en syn ûnfergelykbere krektens rjochtfeardigje. Yndied koe allinich Jezus Kristus persoanlik tsjin him sizze: "(*Yn 'e boekrol giet it oer my*) ". Mar fers 8 fan 'e tekst fan Psalm 40 seit, " *mei de boekrol fan it boek skreaun foar my* ." Dizze wiziging kin dêrom rjochtfeardigje wurde troch dizze persoanlike aksje fan Kristus mei Paulus, dy't trije jier isolearre bleau yn Arabië, taret en ynstruarre direkt troch de Geast. En ik herinner jim, dat wie al it gefal mei de boekrol skreaun troch Mozes dy't it skreau ûnder it diktaat fan God.

De see, tank fan ablutions

It twadde elemint fan it plein is de wasktank, in prefiguraasje fan it doopritueel. God jout it it wurd "see" foar syn namme. Yn minsklike ûnderfining is de see synonym foar "dea". Se slokte de antediluvianen op mei har floed en ferdronken al Farao's kavalery dy't Mozes en syn Hebrieusk folk efterfolgen. By de doop, needsaaklikerwize yn totale ûnderdompeling, moat de âlde sûndige man stjerre om út it wetter te kommen as in nij skepsel dat ferlost en wer opwekke is troch Jezus Kristus, dy't him syn perfekte gerjochtichheid tareknet. Mar dit is allinich in teoretysk prinsipe wêrfan de tapassing sil ôfhingje fan 'e aard fan' e kandidaat dy't himsels presintearret. Komt er, lykas Jezus, by de doop, om de wil fan God te dwaan? It antwurd is yndividueel en Jezus imputes of net impute syn gerjochtichheid ôfhinklik fan de saak. Wat wis is, is dat wa't syn wil dwaen wol, mei blydskip en tankberens de hillige godlike wet respektarje sil, wêrfan de oertrêding sûnde is. As er yn it wetter fan de doop stjerre moat, dan is der gjin sprake fan dat er yn tsjinst fan Kristus op 'e nij berne wurdt, útsein tafallich fanwegen de fleislike swakte fan 'e minske.

Sa, reinige fan syn sûnden en sette op 'e tarekkene gerjochtichheid fan Jezus Kristus, lykas de pryster fan it âlde ferbûn, de kristlike útkarden kinne yngean it hillich plak of timpel te tsjinjen God yn Jezus Kristus. It paad fan 'e wiere godlike godstsjinst wurdt sa iepenbiere troch dizze byldkonstruksje, om't dit allinich symboalen binne, de realiteit sil ferskine yn' e wurken dy't de rjochtfeardigje útkarden foar minsken, ingels en de skepper God bringe sille.

Gods plan profetearre yn bylden

Yn syn plan hat God de sûnde fan 'e útkarden fuorthelle troch it bloed fan Jezus Kristus brocht nei it genedestoel fan it hillichdom of hillichste plak. Tastimming ferliend foar útsûnderlike opgravings op it plak fan 'e berch Golgotha yn Jeruzalem oant 1982, Advintistyske argeolooch Ron Wyatt die bliken dat it bloed fan Jezus eins streamde oan' e linkerkant fan 'e genedestoel yn in ûndergrûnske grot op seis meter ûnder it krús fan Kristus syn krusiging; it ding dat barde oan 'e foet fan 'e berch Golgotha. Yn 'e prysterlike rite stiet de pryster dy't yn it hillich plak pleatst foar it genedestoel en de himelske dingen ynstalleare yn it hillichste plak, it hillichdom. Dêrom is wat links fan 'e minske is rjochts fan God. Likegoed wurdt it skriuwen fan it Hebrieusk dien fan rjochts nei lofts fan 'e minske, nimme de Noard-Súd rjochting, dus fan lofts nei rjochts fan God. Sa is it plan fan 'e beide ferbûnen skreaun yn 'e lêzing fan dit hillichste plak, fan 'e minske rjochts nei syn lofts; of it tsjinoerstelde foar God. Alde ferbûn Joaden tsjinnen God ûnder it symboalysk byld fan 'e cherub leit yn it hillichdom oan harren rjochterkant. Tidens harren alliânsje waard it bloed fan 'e geit fermoarde op' e "dei fan fersoening" op 'e foarkant en op' e genedestoel sprinzge. It besprinkeljen waard sân kear mei syn finger dien troch de hegepryster nei it Easten. It is wier dat it âlde bûn de eastlike faze fan syn rêdingsprojekt wie. De sûnders om te ferjaan wiene sels yn it Easten, yn Jeruzalem. De dei dat Jezus syn bloed fergie, foel it op dizze selde genedestoel, en it nije forboun oprjochte op syn bloed en syn gerjochthichheid begon ûnder it teken fan 'e twadde cherub oan' e linker, súdkant. Sa, sjoen troch God, fûn dizze foarútgong plak fan links nei syn "rjochter", de kant fan syn segen, sa't it is skreaun yn Psalm 110: 1: "*Fan David. Psalm. It wird des Heare ta myn Heare: Sit oan myn rjochterhân, oant Ik dyn fijannen meitsje in fuotbank ta dyn fuotbank* . En befêstigjend Hebr.7:17, fersen 4 oant 7 spesifisearje: "*De Heare hat sward, en hy sil net bekeare: Jo binne in pryster foar altyd, yn 'e wize fan Melchizedek. De Heare oan jo rjochterhân brekt keningen op 'e dei fan syn grime. Hy docht gerjochthichheid ûnder de folken: alles is fol liken; hy brekt de hollen oer it hiele lân. Hy drinkt út 'e stream wylst er rint: dêrom tilt er de holle omheech* ." Sa makket de sêftmoedige, mar rjochtfearde Jezus Kristus spotters en rebellen de priis te beteljen foar har ferachting foar it ferheven tsjûgenis fan syn meilibjende leafde foar syn ferloste útkarden.

Dat de Hebreërs by it yngean fan 'e rjochterbank of de timpel har rêch presintearje oan 'e "opkommende sinne" dy't troch de heidenen op ferskate plakken op 'e ierde oanbidde troch de tiid, God woe dat it hillichdom yn 'e lingte boud waard yn 't East- West as. Yn syn breedte lei de rjochtermuorre fan it hillichste plak dêrom nei it "Noard" en de loftermuorre oan de "Súdkant".

Yn Matt.23:37 joech Jezus himsels it byld fan in "*hin dy't har kuikens ûnder har wjukken beskermet*": "*Jeruzalem, Jeruzalem, dy't de profeten deadet en stiennen dejingen dy't nei jo stjoerd binne, Hoefolle kearen haw ik woe sammelje dyn bern byinoar, lyk as in hin har kuikens ûnder de wjukken sammelet, en do woest net!* ". Dit is wat de útstutsen wjukken fan 'e twa cherubs leare, foar elk fan 'e twa opienfolgjende alliânsjes. Neffens Exo.19:4 fergeliket God himsels mei in "*eagle*": "*Jo hawwe sjoen wat ik oan Egypte dien haw, en hoe't ik jo op 'e*

earn's wjukken droech en jo nei my brocht haw ". Yn Iepenbiering 12:14 spesifisearret hy " *grutte earn "*: " *En de twa wjukken fan 'e grutte earn waarden oan 'e frou jûn, dat se de woastyn yn fleane soe, nei har plak, dêr't se foar in tiid, in tiid fiede wurdt. , en in heale tiid, fier fan it gesicht fan 'e slange . Dizze bylden yllustrearje deselde realiteit: God beskermet dejingen dy't er leaf hat, om't se fan him hâlde, yn 'e twa opienfolgjende alliânsjes, foar en nei Jezus Kristus.*

Uteinlik, symboalysk, fertsjintwurdige de Hebrieuske timpel it lichem fan Kristus, dat fan 'e útkarden en kollektyf, de breid fan Kristus, syn útkarde, de gearkomst fan 'e útkarden. Om al dizze redenen hat God sanitêre dieetregels fêststeld sadat dizze ferskate foarmen fan 'e timpel hillige en respekteare wurde; 1Kor.6:19: " *Witte jo net dat jo lichem in timpel is fan 'e Hillige Geast dy't yn jo is, dy't jo fan God hawwe, en dat jo net jo eigen binne? »*

Goud, neat oars as goud

Wy moatte ek it belang fan dit kriterium opmerke: alle meubels en gerei, de cherubs en de binnenmuorren sels binne makke fan goud of bedekt mei slein goud. It karakteristyk fan goud is it ûnferoarlike karakter; dit is de ienige wearde dy't God it jout. It is net ferrassend dat hy goud makke it symboal fan it perfekte leauwen, it unike en perfekte model fan dat wie Jezus Kristus. It ynterieur fan 'e timpel en it hillichdom byld it ynterieur aspekt fan 'e geast fan Jezus Kristus bewenne troch hilliging, de suverens fan 'e Hillige Geast fan God; syn karakter wie net te feroarjen en dit wie de oarsaak fan syn oerwinning op sûnde en dea. It foarbyld jûn troch Jezus wurdt presintearre troch God as it model om te imitearjen foar al syn útkarden; dit is syn eask, de ienige betingst om yndividueel en kollektyf kompatibel te wurden mei it ivige himelske libben, it salaris en de beleanning fan 'e oerwinners. De wearden dy't syn wiene, moatte ús wurde, wy moatte op him lykje as klonen, lykas skreaun is yn 1 John 2:6: " *Hy dy't seit dat hy yn him bliuwt, moat ek rinne as hy rûn - itselde "*. De betsjutting fan goud wurdt ús jûn yn 1 Petrus 1:7: " *dat de test fan jo leauwen, dat kostberder is as goud dat ferdwynt (dat lykwols wurdt hifke troch fjoer), kin resultearje yn lof, gloarje en eare , as Jezus Kristus ferskynt . God test it leauwen fan syn útkarden. Hoewol net te feroarjen, kin goud spoaren fan ûnreine materialen befetsje, en om it te ferwiderjen, moat it ferwaarme en smelte wurde. De slag of ûnreinheden komme dan nei it oerflak en kinne fuortsmitten wurde. It is it byld fan 'e ûnderfining fan it ierdske libben fan 'e ferlose learlingen wêrby't Kristus it kwea oprukt en har suveret, en ûnderwerpt har oan ferskate besikingen. En it is allinich ûnder de betingst fan har oerwinning yn 'e beproewing dat oan' e ein fan har libben har ivige lot wurdt besletten troch de grutte rjochter Jezus Kristus. Dizze oerwinning kin allinich krigen wurde troch syn stipe en help, lykas hy ferklearre yn Johannes 15: 5-6 en 10 oant 14: " *Ik bin de wynstôk, jo binne de tûken. Wa't yn my bliuwt en yn wa't ik bin, draacht in protte frucht, want sûnder my kinne jo neat dwaan. As immen net yn my bliuwt, wurdt er útsmiten as in tûke en ferdwynt; dan sammelje wy de tûken, wy smite se yn it fjoer, en se ferbaarne ."* Gehearrigens oan godlike geboaden is fereaske: " *As jo myn geboaden hâlde, sille jo yn myn leafde bliuwe, lykas ik de geboaden fan myn Heit haw hâlden en yn syn leafde bliuwe. "* It stjerren foar freonen wurdt de perfekte kulminaasje fan 'e noarm fan 'e sublimeare leafde: " *Dit is myn gebod: hâld fan elkoar, lykas ik dy leaf haw."* D'r is gjin*

gruttere leafde dan it libben ôf te lizzen foar syn freonen ." Mar dizze erkenning troch Jezus is betingst: "**Jo binne myn freonen, as jo dogge wat ik jo gebied ."**

Foar har part wie de kandler mei sân lampen makke fan bêst goud. Hy koe dan allinnich symbolisearje de folsleinens fan Jezus Kristus. It goud dat letter fûn yn 'e tsjerken fan it roomsk-katolisisme wjerspegelet de claim fan har falsk leauwen. Dit is wêrom, yn tsjinstelling, protestantske timpels waarden stript fan alle ornaminten, beskieden en strang. Yn 'e symbolyk fan it hillichdom en de timpel bewiist de oanwêzigens fan goud dat it hillichdom allinich de godlike Jezus Kristus fertsjintwurdigje kin. Mar by útwreiding is skreaun dat hy de Haad is, it haad fan 'e Tsjerke dy't syn lichem is yn Ef.5:23-24: "*want de man is it haad fan 'e frou, lykas Kristus it haad fan 'e Tsjerke is. , dat is syn lichem, en dêr't hy is de Ferlosser. No, lykas de Tsjerke oan Kristus ûnderwurpen is, sa moatte ek froulju yn alle dingen ûnderwurpen wêze oan har manlju.* » Mar dan spesifisearret de Geast: "*Manlju, hâld fan jo froulju, lykas Kristus de Tsjerke leaf hie en himsels foar har joech, om har troch it wurd te hilligjen, nei't se har suvere hawwe troch de doop mei wetter, om dizze Tsjerke te meitsjen ferskine foar him hearlik, sûnder vlek of rimpel of sokssawat, mar hillich en ûnskuldich.*" Hjiir is dan, dúdlik útdrukt, wêrút de wiere kristlike religy bestiet. De standert is net allinich teoretysk, om't it in praktyk is ymplementearre yn al syn realiteit. Oerienkomst mei de standert fan syn iepenbiere "**wurd**" is fereaske; wat omfettet it hâlden fan de geboaden en ordinaasjes fan God en it kennen fan de mystearjes iepenbiere yn syn Bibelprofesijen. Dit kritearium, "*ûnbestrafber* of *ûnbetrouber*" fan 'e útkarden, wurdt weromroppen en befêstige yn Iepenbiering 14: 5 wêr't it wurdt taskreaun oan 'e "Advintistyske" hilligen fan 'e wiere definitive weromkomst fan Kristus. Se wurde oanwiisd troch it symboal fan 'e "*144.000*" fersegele mei it "**segel fan God**" yn Rev.7. Har ûnderfining is dy fan **it gebiel hilliging**. Dizze stúdzje lit sjen dat de tabernakel, it hillichdom, de timpel en al har symboalen it grutte rêdingsprojekt fan God profetearre. Se fûnen har doel en ferfolging yn 'e manifestaasje fan 'e ierdske ministearje fan Jezus Kristus iepenbiere oan minsken. Sa is de relaasje dy't de útkarde mei him ûnderhâldt fan in profetysk aard en karakter; ûnwittende minske fertrout him ta oan de skepper God dy't alles wit; dy't syn takomst bout en him iepenbieret.

De stúdzje fan 'e timpel boud troch kening Salomo hat ús krekt sjen litten dat wy it "timpel" diel dat tagonklik is foar manlju net moatte betize mei it "hillichdom" dat eksklusyf reservearre is foar de himelske God. Dêrtroch ferliest it wurd "hillichdom" dat brûkt wurdt ynstee fan it wurd "hilligens" yn Dan.8:14 dizze kear alle legitimiteit, om't it giet om in himelsk plak dêr't gjin suvering nedich is yn 1843. En krekt oarsom, it wurd "hilligens" giet oer de hilligen dy't brekke moatte fan 'e praktyk fan 'e sûnde op ierde om hillige te wurden of, keazen foar ferkiezing troch God.

By de dea fan Jezus Kristus waard de sluier dy't de "timpel" skiede fan it "hillichdom" troch God skuord, mar allinich de gebeden fan 'e hilligen soene geastlike tagong krije ta it himelske hillichdom dêr't Jezus foar har ynsette soe. It timpeldiel soe syn rol as gearkomstehûs foar de útkarden op ierde trochgean. It wie yn 1843 itselde, it prinsipe waard fernijd. De "timpel" fan 'e hilligen bliuwt op ierde en yn 'e "hillichdom", allinich himelske, begjint de foarspraak fan Kristus

offisjeel yn it foardiel fan allinich de selektearre Advintistyske útkarden. D'r is dêrom gjin "hillichdom" mear op ierde yn 'e nije alliânsje wêr't syn symboal ferdwynt. Alles wat oerbliuwt is de geastlike "timpel" fan 'e ferlose útkarden.

De ienige fersmoarging dy't skjinmeitsjen easke wie de sûnden fan 'e minsken op ierde, want gjinien fan har sûnden kaam de himel te ûntreinigjen. Allinne de oanwêzigens fan 'e duvel en syn opstannige demoanen koe dit dwaan, dat is wêrom, oerwinnend, yn Michael, Jezus Kristus ferdreaun se út 'e himel en smiet se op 'e ierde fan sûnde dêr't se moatte bliuwe oant harren dea.

D'r is noch ien ding om te begripen nei it besprekken fan 'e symbolyk fan hilligens. Sa hillich as dizze symboalen binne, se binne allinnich materiële dingen. Wiere hilligens is yn it libben, dat is wêrom Jezus Kristus mear wie dan de timpel dy't sels bestie allinnich om de wet fan God te beskermjen, it byld fan syn karakter en syn gerjochtichheid misledige troch de ierdske sûnder. It is allinich om te tsjinjen as stipe foar de lear fan syn útkarden dat God dizze dingen dien hat troch Mozes en syn arbeiders. It is om ôfgoaderijgedrach te foarkommen dat God in man, syn tsjinstfeint, Ron Wyatt, autorisearre om de arke fan syn tsjûgenis te finen en oan te reitsjen yn 1982. Om't it "tsjûgenis fan Jezus" dat "de geast fan profesije is" *folle superieur* is foar him en mear brûkber sûnt hy kaam yn persoan te reveal de betsjutting fan de besparring projekt taret foar syn útkarden selektearre op ierde. Ron Wyatt mocht de Tsien Geoaden filmje dy't troch ingels út 'e arke helle binne, mar hy wegere de film te hâlden. Dizze feiten bewize dat God fan tefoaren syn wegering wist, mar dizze kar beskermet ús fan 'e ôfgoaderij dy't sa'n opname koe hawwe produsearre yn guon fan syn mear kwetsbere útkarden. Dizze realiteit is oan ús iepenbiere, sadat wy it yn 'e tinzen fan ús herten hâlde as in swiet foarrjocht jûn troch ús God fan Leafde.

De skiedingen fan Genesis

Wylst de stúdzje fan dit wurk ús de geheimen iepenbiere hat ferburgen yn 'e profesijen fan Daniël en Iepenbiering, moat ik jo no helpe om de profetieën te ûntdekken dy't waarden iepenbiere yn it boek Genesis, in wurd dat "begjin" betsjut.

Oandacht!!! It tsjûgenis dat wy sille notearje yn dizze stúdzje fan it boek Genesis kaam direkt út 'e mûle fan God dy't it diktearre oan syn tsjinstfeint Mozes. Net leauwe yn dit ferhaal is de grutste skande dy't direkt tsjin God dien wurde kin, in skande dy't de doar nei de himel definityf slút, om't it de totale ôfwêzigens fan "leauwe, sûnder dat it ûnmooglik is om God noflik te wêzen", *iepenbieret* . Hebréeërs 11:6.

Yn 'e prolooch foar syn Apokalypse stie Jezus sterk op dizze útdrukking: "*Ik bin de alfa en de omega, it begjin en it ein* " dy't er wer oanhellet oan 'e ein fan syn Iepenbiering yn Rev.22:13. Wy hawwe al opmurken it profetyske karakter fan it boek Genesis, benammen oangeande de sân-dei wike dy't profetearret sân tûzen jier. Hjir benaderje ik dit boek fan Genesis út it aspekt fan it tema fan "**skieding**", dy't it benammen karakterisearret, lykas wy sille sjen.

Genesis 1

De 1^e dei

Genesis 1: 1: "*Yn it begjin makke God de himel en de ierde* "

Lykas it wurd "*begjin* " oanjout, waard de "*ierde* " yndie troch God makke as it sintrum en de basis fan in nije diminsje, parallel mei de foarmen fan it himelsk libben dy't der foarôfgien. Om it byld fan in skilder te brûken, giet it foar him om it meitsjen en útfieren fan it meitsjen fan in nij skilderij. Mar lit ús al opmerke dat, fan har oarsprong, "*de himel en de ierde* " **skieden binne** . De "*himelen* " jouwe de lege, tsjustere en ûneinige ynterstellêre kosmos oan; en de "*ierde* " ferskynt dan yn 'e foarm fan in bal bedekt mei wetter. De "*ierde* " hie gjin pre-bestean foar de wike fan skepping, om't it is makke oan it begjin of "*begjin* " fan 'e skepping fan dizze spesifike ierdske diminsje. It komt út it neat en krijt op befel fan God foarm om in rol te ferfoljen dy't nedich waard fanwegen de frijheid dy't oan 'e oarsprong leit fan 'e sûnde dy't yn 'e himel begien is troch syn alderearste skepsel; dejinge dy't Jesaja 14:12 oantsjut mei de nammen "*moarnsstjer* " en "*soan fan 'e moarn* " is satan wurden sûnt syn útdaging foar it gesach fan God. Hy is sûnt de lieder fan it besteande himelske rebellekamp en it takomstige ierdske kamp.

Gen.1:2: "*De ierde wie foarmleas en leech: d'r wie tsjuster op it gesicht fan 'e djipte, en de Geast fan God beweech oer it wetter* ."

As in skilder begjint mei it oanbringen fan de eftergrûnlaach op it doek, presintearret God de situaasje dy't hearsket yn it al makke himelske libben en it ierdske libben dat er skeppe sil. Hy neamt dus mei it wurd "*tsjuster* " *alles dat net yn syn goedkarring is, dat hy "ljocht* " neamt yn absolute opposysje. Lit ús de

keppeling notearje dy't dit fers fêststelt tusken it wurd " *tsjuster* ", altyd yn it meartal, om't syn aspekten meardere binne, en it wurd " *ôfgrûn* " dat de ierde oantsjut mei gjin foarm fan libben. God brûkte dit symboal om syn fijannen oan te wizen: de "godleaze" revolúsjonêren en frije tinkers yn Rev.11:7 en de rebellen fan it pauslik katolisisme yn Rev.17:8. Mar de opstannige protestanten joegen har by harren yn 1843, om beurt ûnder de oerhearsking fan Satan, *de "ingel fan 'e ôfgrûn* " fan Iepenbiering 9:11; dy't yn 1995 lid waarden troch ûntrou Advintisme.

Yn it byld dat yn dit fers oanbean wurdt, sjogge wy dat "tsjuster " **de** " *geast fan God* " skiedt fan " *de wetteren* " dy't symboalysk sille profetearje, yn Daniël en Iepenbiering, fan massa's fan " *folken, folken en tongen* " ûnder de symboalen " *see* " yn Dan.7:2-3 en Ieb.13:1, en ûnder dy fan " *rivieren* " yn Iep.8:10, 9:14, 16:12, 17:1-15. De **skieding** sil gau wurde taskreaun oan 'e oarspronklike " *sûnde* " dy't sil wurde begien troch Eva en Adam. Lykas yn it jûn byld wrijft God de skouders mei de wrâld fan tsjuster ferbûn oan 'e opstannige ingels dy't Satan folgje yn syn kar om Gods gesach út te daagjen.

Gen.1:3: " *God sei: Lit der ljocht wêze! En it ljocht wie*

God set syn standert fan " *goed* " neffens syn eigen en soevereine oardiel. Dizze opsje fan " *goed* " is keppele oan it wurd " *ljocht* " fanwegen syn glorieuze aspekt, sichtber foar allegear en troch alles, om't goed gjin "skamte " *genereart* dy't de minske liedt om te ferbergjen om syn kwea te folbringen. Dizze "skamte" sil troch Adam fiele nei de sûnde neffens Gen.3, fergelike mei Gen.2:25.

Gen.1:4: " *God seach dat it ljocht goed wie; en God skiede it ljocht fan it tsjuster .* "

Dit is **it earste oardiel** útdrukt troch God. Hy ûntbleatet syn kar fan it **goede** opropen troch it wurd " *ljocht* " en syn feroardieling fan it **kwea** oanwiisd troch it wurd " *tsjuster* ".

God iepenbieret ús it doel fan syn ierdske skepping en dus it einresultaat dat syn projekt sil berikke: de definitive **skieding** fan dyjingen dy't fan syn " *ljocht* " hâlde fan dyjingen dy't " *tsjuster* " leaver hawwe. " *Ljocht en tsjuster* " binne de twa karren mooglik makke troch it prinsipe fan frijheid dat God woe jaan oan al syn himelske en ierdske skepsels. Dizze twa tsjinoerstelde kampen hawwe úteinlik twa liederes; Jezus Kristus foar it " *ljocht* " en de satan foar it " *tsjuster* ". En dizze twa tsjinoerstelde kampen sille, lykas de beide poalen fan 'e ierde, ek twa ferskillende absolute einen hawwe; de útkarden sille foar ivich libje yn it ljocht fan God neffens Iep.21:23; en ferneatige troch it weromkommen fan Kristus, de rebellen sille einigje as " *stof* " op 'e desolate ierde dy't wer wurdt *de "ôfgrûn* " fan Gen.1:2. Opwekke foar oardiel, se sille definityf ferneatige wurde wurde fertarre yn 'e " *mar fan fjoer* " fan 'e " *twadde dea* " neffens Rev.20:15.

Gen.1:5: " *God neamde it ljocht dei, en it tsjuster neamde er nacht. Sa waard it jûn, en it wie moarn: dat wie de earste dei .* "

Dizze " *earste dei* " fan 'e skepping is wijd oan' e definitive skieding fan 'e twa kampen foarme troch de karren " *ljocht en tsjuster* " dy't inoar op ierde sille konfrontearje oant de definitive oerwinning fan Jezus Kristus en de fernijing fan 'e skepping. ierdske. De " *earste dei* " wurdt dus " *markearre* " troch de autorisaasje dy't God oan 'e rebellen jout om tsjin him te fjochtsjen yn' e "sântûzen" jier profetearre troch de heule wike. It is dus by útstek geskikt om it teken te wurden,

of " *teken* " fan 'e falske godlike oanbidding dy't fûn is yn' e rin fan seis milennia ûnder ûntrou heidenske of joadske folken, mar benammen yn 'e kristlike tiid, sûnt de oanname fan 'e "dei fan 'e ûnferovere". Sinne" as in wyklikse dei fan rêst oplein troch de keizerlike autoriteit fan Konstantyn I ' 7 maart 321. Dit is hoe't sûnt dizze datum, de hjoeddeiske "kristlike" snein is wurden it " *mark fan it beest* " bleau nei de religieuze stipe jûn oan him troch it pauslike roomsk-katolike leauwen út 538. Fansels hie *de "alfa* " fan Genesis in protte te bieden oan 'e trouwe tsjinstfeinten fan Jezus Kristus fan 'e " *omega* "-tiid. En it is net foarby.

De 2^e dei

Gen.1:6: " *God sei: Lit d'r in útwreiding wêze tusken de wetters, en lit it de wetters fan 'e wetters skiede .* "

Hjir is it wer in kwestje fan **skieding** : " *wetter út wetter* ". De aksje profetearret de **skieding** fan Gods skepsels symbolisearre troch de " *wetteren* ". Dit fers befêstiget de natuerlike **skieding** fan it himelske libben fan it ierdske libben en yn beide, de **skieding** fan 'e "soanen fan God" fan 'e "soanen fan' e duvel" lykwols oproppen om tegearre te wenjen oant it oardiel markearre, troch de dea fan Jezus Kristus foar de opstannige kweade ingels, en oant it weromkommen yn gloarje fan Jezus Kristus foar de ierdlingen. Dizze **skieding** sil it feit rjochtfeardigje dat de minske in bytsje ynferior sil wurde makke foar de himelske ingels, om't de himelske diminsje foar him net tagonklik wêze sil. De skiednis fan 'e ierde sil dy wêze fan in lange sortearring oant syn ein. Sin oprjochte steurnis en God organisearret dizze steuring troch selektyf sortearjen.

Gen.1:7: " *En God makke it útwreiding en skiede de wetters dy't ûnder it útwreiding binne fan 'e wetters dy't boppe it útwreiding binne. En sa wie it .* "

It jûn byld **skiedt** it ierdske libben profetearre troch de " *wetteren dy't ûnder* " binne fan it himelske libben dat " *boppe de útwreiding* " is.

Gen.1:8: " *God neamde de útwreiding de himel. Sa waard it jûn en it wie moarn: dit wie de twadde dei .* "

Dizze loft jout de atmosfearske laach oan dy't, foarme út de twa gassen (wetterstof en soerstof) dy't wetter foarmje, it hiele oerflak fan 'e ierde omkrint en dy't foar de minske fan natuere net tagonklik is. God ferbynt it mei de oanwêzigens fan in ûnsichtber himelsk libben, wat it gefal is, om't de duvel sels de namme " *prins fan 'e macht fan' e loft* " sil ûntfange yn Ef.2:2: "... *wêryn jo ienris rûnen, neffens de wei fan dizze wrâld, neffens de foarst fan 'e macht fan' e loft, fan 'e geast dy't no hannelet yn' e soannen fan opstân* "; hâlding dy't er al hie yn 'e himelske wrâld.

De 3^e dei

Gen.1:9: " *God sei: Lit de wetters dy't ûnder de himel binne op ien plak sammele wurde, en lit it droech lân ferskine. En sa wie it .* "

Oant dizze tiid besloegen " *de wetters* " de hiele ierde, mar se befette noch gjin foarm fan it marinedierlibben dat op 'e 5^e dei sil wurde makke . Dizze krektens sil al har autentisiteit jaan oan 'e aksje fan' e flood fan Genesis 6 dy't de foarm fan

dierlik marinelibben op 'e ûnderdompele ierde kin ferspriede; dat sil dan rjochtfeardigje it finen fan marine fossylen en skulpen dêr.

Gen.1:10: “ *God neamde it droege lân ierde, en de massa wetter neamde er see. God seach dat it goed wie .* ”

Dizze nije **skieding** wurdt beoardiele as " *goed* " troch God, om't bûten de oseeanen en kontinenten, hy dizze twa termen " *see en lân* " de rol jout fan twa symboalen dy't respektivelik de katolike kristlike tsjerke en de kristlike protestantske litte de earste ûnder de namme oanwize. fan de Herfoarme Tsjerke. Harren **skieding** útfierd tusken 1170 en 1843 wurdt dêrom beoardiele as " *goed* " troch God. En syn oanmoediging foar syn trouwe tsjinstfeinten yn 'e tiid fan' e reformaasje waard iepenbiere yn Iepenbiering 2:18 oant 29. Yn dizze fersen fine wy dizze wichtige opheldering fan de fersen 24 en 25 dy't tsjûgje fan in útsûnderlike tydlike sitewaasje: "To you , *oan alle oaren yn Thyatira, dy't dizze lear net ûntfange, en dy't de djipten fan 'e satan, sa't se dy neame, net kend hawwe, sis ik jo: Ik lizze jo gjin oare lêst op* ; hâld ***allinich*** *oan wat jo hawwe oant ik kom .* " Nochris, troch dizze wergroeparring, bringt God oarder yn 'e steuring makke troch opstannige ingelike en minsklike geasten. Lit ús dizze oare lear notearje, de " *ierde* " sil syn namme jaan oan 'e heule planeet, om't de " *droege* " is taret om de natuerlike omjouwing te wêzen foar it libben fan 'e minske foar wa't dizze skepping troch God makke is. It marine-oerflak is fjouwer kear grutter as it oerflak fan 'e droege ierde, de planeet koe de namme " *see* " better fertsjinne hawwe, mar net rjochtfeardige yn it godlike projekt. De wurden fan dit "size": "fûgels keppelje byinoar en fûgels fan in fear byinoar", binne te finen yn dizze groepearings. Sa waarden tusken 1170 en 1843 trouwe en freedsume protestanten rêden troch de gerjochtichheid fan Kristus dy't harren útsûnderlik tarekkene waard sûnder hearrigens oan 'e sabbatsrêst fan 'e wiere sânde dei: sneon. En it is de eask fan dizze rêst dy't de " *ierde* " it symboal makket fan in falsk kristlik leauwen út 1843, neffens Dan.8:14. It bewiis fan dit godlik oardiel ferskynt yn Iepenbiering 10:5, om't Jezus " *syn fuotten* " op 'e " *see en de ierde* " pleatst om se mei syn grime te ferpletterjen.

Gen.1:11: “ *Doe sei God: Lit de ierde grien bringe, gers dat sied jout, en fruchtbeammen dy't frucht jouwe neffens har soarte, mei har sied yn har op 'e ierde. En sa wie it .* »

De prioriteit jûn troch God oan it droege lân wurdt befêstige: earst, it krijt de krêft om " ***produsearje*** " " *grien, gers draacht sied, fruitbeammen dy't frucht opleverje neffens harren soarte* "; alle dingen produsearre earst foar de behoeften fan 'e minske, en twadde foar de ierdske en himelske bisten dy't sil omhingje him. Dizze produksjes fan 'e ierde sille troch God brûkt wurde as symboalyske bylden om syn lessen oan syn tsjinstfeinten te iepenbierjen. De minske, lykas de "*beam* ", sil frucht drage, goed of min.

Gen.1:12: “ *De ierde brocht grien, gers dy't sied brocht neffens syn soarte, en beammen dy't frucht drage en har sied yn har hawwe neffens har soarte. God seach dat it goed wie.* »

Op dizze 3e ^{dei}, gjin skuld bevlekt it wurk makke troch God, de natuer is perfekt, beskôge as " *goed* ". Yn perfekte atmosfearyske en ierdske suverens fermannichfâldiget de ierde syn produksjes. De fruchten binne bedoeld foar de

wêzens dy't op 'e ierde libje sille: minsken en bisten dy't op har beurt frucht sille produsearje neffens har persoanlikheid.

Gen.1:13: " *Sa waard it jûn, en it waard moarn: it wie de tredde dei .* "

De 4^e dei

Gen.1:14: " *God sei: Lit der ljochten wêze oan it úthimmel fan 'e himel, om de dei fan 'e nacht te skieden ; lit se tekens wêze om de tiden, de dagen en de jierren te markearjen .* "

In nije **skieding** ferskynt: " *dei fan nacht* ". Oant dizze fjirde dei waard deiljocht net krigen troch in himellichaam. De skieding fan dei en nacht bestie al yn in firtuele foarm makke troch God. Om syn skepping ûnôfhinklik te meitsjen fan syn oanwêzigens, sil God op 'e fjirde dei himelske stjerren oanmeitsje, wêrtroch't minsken kalinders kinne fêstigje op basis fan 'e posysje fan dizze stjerren yn 'e interstellêre kosmos. Sa sille de tekens fan 'e Zodiac ferskine, astrology foar syn tiid, mar sûnder de hjoeddeistige waarsizzing dy't der oan ferbûn is, dus astronomy.

Gen.1:15: " *En lit se ljochten wêze yn 'e himel, om ljocht te jaan op 'e ierde. En sa wie it .* "

De " *ierde* " *moat troch " dei "* likegoed as troch " *nacht* " ferljochte wurde , mar it " *ljocht* " fan " *dei* " *moat dat fan " nacht "* oertrefte , om't it it symboalysk byld is fan 'e God fan 'e wierheid, skepper fan alles dat libbet. En de opfolging yn 'e oarder " *nachtdei* " profetearret syn lêste oerwinning tsjin al syn fijannen dy't ek dy binne fan syn leafste en sillige útkarden. Dizze rol dy't bestiet út " *ferljochtsje fan 'e ierde* " sil dizze stjerren in symboalyske betsjutting jaan fan religieuze aksje dy't wierheden of leagens learje presintearre yn 'e namme fan 'e skepper God.

Gen.1:16: " *God makke de twa grutte ljochten, it gruttere ljocht om oer de dei te hearskjen, en it mindere ljocht om te hearskjen oer de nacht; hy makke ek de stjerren .* "

Let op dit detail foarsichtich: troch " *de sinne* " en " *de moanne* " , " *de twa grutte ljochten* " op te roppen, wiist God de sinne oan mei de útdrukking " *de grutste* " , wylst de eklipses it bewize, de twa sinne- en moanneskiven ferskine oan ús ûnder deselde grutte, de iene dekt de oare wjersidich. Mar God dy't it skepen hat, wit foar de minske dat syn lytse oansjen komt troch syn ôfstân fan 'e ierde, de sinne is 400 kear grutter, mar 400 kear fierder as de moanne. Troch dizze krektens befêstiget en befêstiget er syn heechste titel fan skepper God. Fierder lit it op geastlik nivo syn ûnfergelykbere "gruttens" sjen yn ferliking mei de lytsens fan 'e moanne, symboal fan nacht en tsjuster. De tapassing fan dizze symboalyske rollen sil oangean fan Jezus Kristus neamd " *ljocht* " yn Johannes 1:9: " *Dit ljocht wie it wiere ljocht, dat, yn 'e wrâld komt, elke minske ferljochtet* ". Lit ús opmerke dat it âlde bûnsgenoatskip fan it fleislke Joadske folk boud op in moannekalinder waard pleatst ûnder it teken fan in "tsjustere" tiidrek; dit oant de earste en twadde komst fan Kristus. Krekt sa't de fiering fan 'e "feesten fan 'e nije moannen", in tiid dat de ferdwinende moanne ûnsichtber wurdt, profetearre de komst fan 'e sinnetiid

fan Kristus, dy't Mal.4:2 fergeliket mei in "sinne fan gerjochtichheid": " *Mar hwent dy dy't myn namme freze, de sinne fan 'e gerjochtichheid sil opkomme , en genêzing sil ûnder syn wjukken wêze; do silst útgean, en do silst springe as keallen út in stâl , ...*". Nei it âlde Joadske bûn waard " *de moanne* " it symboal fan it falske kristlike leauwen, opienfolgjend katolyk sûnt 321 en 538, dêrnei protestantsk sûnt 1843, en ... ynstitúsjoneel Advintist sûnt 1994.

It fers neamt ek " *de stjerren* ". Har ljocht is swak, mar se binne sa talich dat se dochs de loft fan ierdske nachten ferljochtsje. " *De stjer* " wurdt sa it symboal fan religieuze boaden dy't stean bliuwe of dy't falle as it teken fan it " *6e segel* " fan Ieb.6:13 wêryn de fal fan 'e stjerren kaam om te profetearjen op 13 novimber 1833 foar de útkarden ' de massale fal fan it protestantisme yn it jier 1843. Dizze fal gie ek om de boaden fan Kristus, ûntfangers fan it berjocht fan " *Sardis* " oan wa't Jezus ferklearre: " *jo wurde beskôge as libbend en jo binne dea* ". Dizze hjerst wurdt weromroppen yn Ieb.9:1: " *De fyfde ingel blaasde syn trompet. En ik seach in stjer dy't fan 'e himel op ierde fallen wie . De kaai ta de put fan 'e ôfgrûn waard him jûn .* Foar de fal fan de protestanten ropt Ieb 8:10 en 11 dat fan it katolisisme dat definityf troch God feroardiele is op: " *De tredde ingel blaasde de trompet. En der foel út 'e himel in grutte stjer, baarnende as in fakkel ; en it foel op in tredde part fen 'e rivieren en op 'e boarnen fen 'e wetters.* » Fers 11 jout it de namme " *Wurmwood* ": " *De namme fan dizze stjer is Wormwood ; en it tredde part fan it wetter waard feroare yn alsem , en in protte manlju stoaren troch it wetter, om't se bitter wurden wiene .* It ding wurdt befêstige yn Iepenbiering 12:4: " *Syn sturt sleepte in tredde fan 'e stjerren fan 'e himel fuort , en smiet se op 'e ierde. De draak stie foar de frou dy't op it punt wie om te befallen, om har bern te ferslokken doe't se berne hie .* De religieuze boaden sille dan it slachtoffer wurde fan 'e eksekúsjes fan 'e Frânske revolúsjonêren yn Iepenbiering 8:12: " *De fjirde ingel blaasde de trompet. En in tredde part fan 'e sinne waard slein, en in tredde fan 'e moanne, en in tredde fan 'e stjerren, sadat in tredde part waard tsjuster , en de dei ferlear in tredde fan syn ljocht, en de nacht likegoed .* De doelen fan frijinkende revolúsjonêren dy't fijannich binne foar alle foarmen fan religy binne ek altyd foar in part (*de tredde*), " *de sinne* " en de " *moanne* ".

Yn Gen.15:5 symbolisearje de " *stjerren* " it " *sied* " dat Abraham tasein hie: " *En doe't hy him útbrocht hie, sei er: Sjoch nei de himel en tel de stjerren, as jo se telle kinne. En hy sei tsjin him: Dit sil dyn sied wêze .* Oandacht! It berjocht jout in tal kwantiteit oan, mar seit neat oer de kwaliteit fan it leauwen fan dizze mannichte dêr't God neffens Matt.22:14 " *in protte neamde mar in pear útkarden fine sil.* De " *stjerren* " symbolisearje wer de útkarden yn Dan.12:3: " *Dejingen dy't yntelligint binne sille skine as de pracht fan 'e himel, en dyjingen dy't gerjochtichheid leare oan in protte sille skine as de stjerren foar altyd en ivich* ".

Gen.1:17: " *God sette se yn 'e himel, om ljocht te jaan oan 'e ierde, "*

Wy sjogge hjir om in geastlike reden Gods oandwaning op dizze rol fan 'e stjerren: " *om de ierde te ferljochtsjen* ".

Gen.1:18: " *om de dei en de nacht te regearjen en it ljocht te skieden fan it tsjuster. God seach dat it goed wie .* "

dei en ljocht " oan 'e iene kant en " *nacht en tsjuster* " oan 'e oare kant te keppeljen .

Gen.1:19: " *Sa waard it jûn, en it waard moarn: it wie de fjirde dei .* "

De ierde kin no profitearje fan ljocht en sinnewaarmte om har fruchtberens en produksje fan plantaardige fiedings te garandearjen. Mar de rol fan 'e sinne sil pas wichtich wurde nei de sûnde dy't Eva en Adam sille begaan. It libben oant dit tragyske momint rêst op 'e wûnderlike krêft fan Gods skeppende krêft. It ierdske libben wurdt organisearre troch God foar dizze tiid dat de sûnde de ierde sil slaan mei al har flok.

De 5^e dei

Gen.1:20: " *God sei: Lit de wetters libbene dingen yn oerfloed bringe, en lit fûgels op 'e ierde fleane nei it útwreidzjen fan 'e himel .* "

Op dizze 5^e ^{dei} jout God de " *wetteren* " de krêft om " *in oerfloed fan libbene bisten te produsearjen* " sa mannichfâldich en sa ferskaat dat moderne wittenskip muoite hat om se allegear op te listjen. Oan 'e boaiem fan' e ôfgrûn yn totale tsjuster ûntdekke wy in ûnbekende libbensfoarm fan lytse fluorescerende bisten dy't flitsje, knipperje en ljochtintensiteit en sels kleur feroarje. Likemin sil de útwreiding fan 'e himel de animaasje krije fan' e flecht fan " *fûgels* ". Hjir ferskynt it symboal fan " *wjukken* " wêrmei fleugele fleislike bisten troch de loft kinne bewegen. It symboal sil hechte wurde oan himelske geasten dy't it net nedich binne, om't se net ûnderwurpen binne oan ierdske en himelske fysike wetten. En yn 'e wjukke soarten fan' e ierde sil God himsels it byld taskriuwe fan ' *e "earn* " dy't it heechste yn hichte rint ûnder alle soarten fûgels en fleanende bisten. " *De earn* " wurdt ek it symboal fan it ryk, fan kening Nebukadnezar yn Dan.7:4 en dat fan Napoleon 1^e yn Openb.8:13: " *Ik seach, en ik hearde in earn fleanen yn 't midden út' e himel , sizzende mei in lûde stim: Wee, wee, wee dejingen dy't op 'e ierde wenje, fanwegen de oare lûden fan 'e trompetten fan 'e trije ingels dy't op it punt steane te blazen!* » It optreden fan dit keizerlike rezjym profetearre de trije grutte " *ûngeloken* " dy't de ynweners fan westerske lannen sille slaan ûnder it symboal fan 'e lêste trije " *trompetten* " fan Apo. 9 en 11, út 1843, doe't it dekreet fan Dan.8:14 yn wurking kaam.

Neist de "eagle " sille de oare " *fûgels fan 'e himel* " de himelske ingels symbolisearje, de goede en de minne.

Gen.1:21: " *God makke grutte fisken en alle libbene wêzens dy't beweecht, dy't de wetters produsearre yn oerfloed neffens har soarte; hy makke ek alle wjukken fûgel nei syn soarte. God seach dat it goed wie .* "

God taret it marinelibben op foar de tastân fan sûnde, de tiid dat de "grutste *fisk* " de lytste har iten sil meitsje, dit is it plande bestimming en it nut fan har oerfloed yn elke soart. De " *fleugele fûgels* " sille dit prinsipe net ûntkomme, om't se inoar ek sille deadzje foar iten. Mar foar de sûnde docht gjin seedier of fûgel in oar skea, it libben belibbet se allegear en libje se yn perfekte harmony tegearre. Dit is wêrom God oardielet de situaasje " *goed* ". De marine " *bisten* " en " *fûgels* " sille nei sûnde in symboalyske rol spylje. De stjerlike gefjochten tusken soarten sille dan de " *see* " de betsjutting fan "dea" jaan dy't God it jout yn it

ritueel fan 'e waskingen fan' e Hebrieuske prysters. De bak dy't foar dit doel brûkt wurdt sil de namme " see " krije yn oantinken oan 'e krusing fan' e "reade see", beide dingen binne in foarsizzing fan 'e kristlike doop. Sa, troch it jaan fan de namme " *beest dat opkomt út 'e see* " yn Iepenbiering 13:1, identifisearret God de roomsk-katolike religy en de monargy dy't it stipet mei in gearkomste fan "deaden" dy't har buorlju deadzje en opsnuorje lykas de fisk fan 'e " see ". Allyksa sille de earden, de hawken en de hawken de downen en de downen fortarre, fanwegen de sûnde fan Eva en Adam en de folle mear fan har minsklike neiteam oant de weromkomst yn hearlikheid fan Kristus.

Gen.1:22: “ *God seinge harren, sizzende: Wês fruchtber en formannichfâldigje, en folje it wetter fan 'e see; en lit de fûgels formannichfâldigje op 'e ierde .*

Gods segen wurdt materialisearre troch it fermannichfâldigjen, yn dit ferbân dy fan seedieren en fûgels, mar ek al gau, dy fan minsken. De Tsjerke fan Kristus wurdt ek oproppen om it tal fan har folgelingen te fermannichfâldigjen, mar dêr is de segen fan God net genôch, om't God ropt, mar hy twingt gjinien om te reagearjen op syn oanbod fan heil.

Gen.1:23: " *Sa waard it jûn, en it wie moarn: it wie de fyfde dei .* "

Tink derom dat it marinelibben ûntstien is op 'e fyfde dei, dus **skieden** fan' e skepping fan ierdske libben, fanwegen syn geastlike symbolyk dy't de earste foarm fan ferflokte en ôffallige kristendom oanbelanget; wat de katolike religy fan Rome sil fertsjintwurdigje sûnt 7 maart 321, de datum fan it oannimmen fan 'e falske heidenske rêstdei, de earste dei en "dei fan 'e sinne", dêrnei omneamd: Snein, de dei fan 'e Hear. Dizze ferklearring wurdt befêstige troch it ferskinen fan it roomsk-katolisisme yn it 5e ^{millennium} en dat fan it protestantisme dat yn it 6e millennium ferskynde .

De 6^e dei

Gen.1:24: “ *God sei: Lit de ierde libbene bisten produsearje neffens har soarten, fee, krûpende dieren en bisten fan 'e ierde, neffens har soarten. En sa wie it .* ”

De 6^e ^{dei} wurdt markearre troch de skepping fan ierdske libben dat, op syn beurt, nei de see, " *libbene bisten **produseart** neffens har soarte, fan fee, fan krûpende dingen, en fan lândieren, neffens har soarte .* ” God set in proses fan reproduksje fan al dizze libbene wêzens yn beweging . Se sille ferspraat oer it lân oerflak.

Gen.1:25: “ *God makke de beesten fan 'e ierde neffens har soarten, it fee nei har soarten, en al it krûpend dier fan 'e ierde nei har soarte. God seach dat it goed wie .* ”

Dit fers befêstiget de aksje oardere yn 'e foarige. Lit ús dizze kear notearje dat God de skepper en direkteur is fan dit ierdske bistelibben produsearre op ierde. Lykas by dy fan 'e see sille lân bisten yn harmony libje oant de tiid fan minsklike sûnde. God fynt dizze dierske skepping " *goed* " wêryn symboalyske rollen makke wurde en hy sil se brûke yn syn profetyske berjochten nei de oprjochting fan sûnde. Under de reptilen sil " *de slang* " in haadrol spielje as in medium

oanstigjende sûnde brûkt troch de duvel. Nei sûnde sille de bisten fan 'e ierde inoar soart tsjin soarten ferneatigje. En dizze agressiviteit sil rjochtfeardigje, yn Iepenbiering 13:11, de namme " *beest dat opkomt út 'e ierde* " dy't de protestantske religy oantsjut yn har lêste status ferflokt troch God yn 'e kontekst fan' e ultieme test fan Advintistyske leauwen rjochtfeardige troch it wiere weromkommen fan Jezus Kristus pland foar maitiid 2030. Tink derom lykwols dat it protestantisme dizze flok draacht dy't troch de skaren sûnt 1843 negearre is.

Gen.1:26: " *Doe sei God: Lit ús de minske meitsje nei ús byld, nei ús liken, en lit him hearskje oer de fisken fan 'e see, en oer it fûgel fan 'e loft, en oer it fee, en oer de hiele ierde en op alle krûpend dingen dy't op 'e ierde krûpe .* "

Troch " *Lit ús dwaan* " te sizzen, assosjearret God mei syn kreatyf wurk de trouwe ingellike wrâld dy't tsjûget fan syn aksje en him fol entûsjasme omgiet. Under it tema fan **skieding** , note hjir, groepearre yn 'e 6e ^{dei} , de skepping fan ierdske bisten en dy fan' e minske dy't yn dit fers 26 neamd wurdt, nûmer fan 'e namme fan God, nûmer krigen troch de tafoeging fan' e fjouwer Hebrieuske letters "Yod" = 10 +, Hé = 5 +, Wav = 6 +, Hé = 5 = 26"; letters dy't syn namme foarmje, transliterearre "YaHWéH". Dizze kar is des te mear rjochtfeardige om't, " *makke nei it byld fan God* ", " *minske* " Adam komt om him symboalysk yn 'e ierdske skepping te fertsjintwurdigjen as in byld fan Kristus. God jout him syn fysike en geastlike aspekt, dat wol sizze de mooglikheid om te oardieljen tusken goed en kwea dat sil meitsje him ferantwurdlik. Oanmakke op deselde dei as de bisten, " *minske* " sil de kar krije fan syn " *likens* ": God of it bist, " *it bist* ". It is lykwols troch har ferliede te litten troch "in bist", " *de slang* ", dat Eva en Adam harsels fan God ôfsnije en har " *gelikens* " ferlieze. Troch de minske hearskippij te jaan oer " *de reptilen dy't op 'e ierde krûpe* ", noeget God de minske út om hearskippij te hawwen oer "de slang" en him dêrom net troch te learen. Spitigernôch foar it minskdom sil Eva isolearre en skieden wurde fan Adam as se ferliedt en skuldich makke wurdt oan 'e sûnde fan oerhearrigens.

God fertrout de minske al syn ierdske skepping ta mei it libben dat it befettet en produsearret yn 'e see, op 'e ierde en yn 'e loft.

Gen.1:27: " *God makke de minske nei syn eigen byld, nei it byld fan God hat er him makke, manlik en froulik makke er .* "

De 6e ^{dei} duorret lykas de oaren, 24 oeren en it liket derop dat de skeppingen fan 'e man en de frou hjir groepearre binne foar it edukative doel om har skepping te gearfetten. Yndied, Gen.2 nimt dizze skepping fan 'e minske op troch in protte aksjes te iepenbierjen dy't wierskynlik oer ferskate dagen waarden dien. It ferhaal fan dit haadstik 1 krijt dus in normatyf karakter dat de symboalyske wearden iepenbieret dy't God de earste seis dagen fan 'e wike jaan woe.

Dizze wike hat des te mear symboalyske wearde, om't it Gods rêdingsprojekt ôfbyldet. "De man" symbolisearret en profetearret Kristus en "de frou", de "útkarde tsjerke" dy't út him opwekke sil. Fierder, foar sûnde, makket echte tiid neat út, om't yn 'e steat fan folsleinens de tiid net teld is en it ôftellen fan "6000 jier" sil begjinne yn 'e earste maitiid markearre troch de earste minsklike sûnde. Yn perfekte regelmaat folgje 12-oere nachten en 12-oere dagen inoar kontinu op. Yn dit fers beklammet God de likenis fan 'e minske makke neffens

syn eigen byld. Adam is net swak, hy is fol krêft en hy waard makke yn steat om de fersikingen fan 'e duvel te wjerstean.

Gen.1:28: “ *En God seinge harren, en God sei tsjin harren: Wês fruchtber en formannichfâldigje, en folje de ierde en ûnderwerp it; en hawwe hearskippij oer de fisken fan 'e see, en oer de fûgels fan' e loft, en oer alle libbene wêzens dy't op 'e ierde beweecht .* ”

It berjocht wurdt troch God oan it hiele minskdom rjochte, wêrfan Adam en Eva de oarspronklike modellen binne. Lykas bisten wurde se op har beurt segene en oanmoedige om te ferbouwen om minsken te fermannichfâldigjen. De minske krijt de hearskippij oer dierlike skepsels fan God, dat betsjut dat er him út sentimentaliteit en sentimintele swakte net troch har oerhearskje litte mei. Hy moat har net kwea dwaan mar libje yn harmony mei har. Dit, yn 'e kontekst dy't de flok fan 'e sûnde foarôfgiet.

Gen.1:29: “ *En God sei: Sjuch, Ik jou jim alle krûden dat sied draacht, dat is op it oerflak fan de hiele ierde, en alle beammen dy't hat frucht yn it, dat jout sied: it sil jo iten wêze .* ”

Yn syn skepping fan planten iepenbiere God al syn goedens en generositeit troch it oantal sieden fan elke soarten planten, fruitbeammen, granen, krûden en grienten te fermannichfâldigjen. God biedt de minske it model fan perfekte fieding dy't goede fysike en geastlike sûnens befoarderet, geunstich foar it hiele organisme en de minsklike siel, sels hjoed as yn 'e tiid fan Adam. Dit ûnderwerp is sûnt 1843 troch God presintearre as in eask fan syn útkarden en it nimt noch grutter belang yn ús lêste dagen wêr't iten it slachtoffer is fan gemikaliën, dongstoffen, pestiziden en oaren dy't it libben ferneatigje ynstee fan it te befoarderjen. .

Gen.1:30: “ *En oan alle beesten fan 'e ierde, en oan alle fûgel fan' e loft, en oan alles dat beweecht op 'e ierde, mei de adem fan it libben deryn, Ik jou alle griene krûd as iten. En sa wie it .* ”

Dit fers presintearret de kaai dy't de mooglikheid fan dit harmonieuze libben rjochtfeardiget. Alle libbene dingen binne vegan, dus se hawwe gjin reden om harsels skea te dwaan. Nei de sûnde sille bisten inoar meastentiids oanfalle om iten, de dea sil se dan allegear op ien of oare wize slaan.

Gen.1:31: “ *God seach alles wat er makke hie, en sjuch, it wie tige goed. Sa waard it jûn en it waard moarn: it wie de sechsde dei .* ”

Oan 'e ein fan 'e 6e ^{dei} is God tefreden mei syn skepping dy't, mei de oanwêzigens fan 'e minske op ierde, dizze kear " **heul goed** " beoardiele wurdt, wylst it oan 'e ein fan 'e 5e ^{dei} pas " **goed** " wie.

Gods bedoeling om de earste 6 dagen fan 'e wike **te skieden fan' e 7e** ^{wurdt} oantoand troch har groepearjen yn dit haadstik 1 fan Genesis. Op dizze manier taret er de struktuer fan it 4e ^{gebod} fan syn godlike wet op dy't hy yn har tiid sil presintearje oan 'e Hebreërs dy't ferlost binne fan 'e Egyptyske slavernij. Sûnt Adam hawwe minsken 6 dagen yn 'e wike, elke wike, om har ierdske beroppen te dwaan. Foar Adam begon de dingen goed, mar nei't se fan him makke is, sil de frou, syn troch God jûn " *helper* ", sûnde bringe yn 'e ierdske skepping, lykas Gen.3 sil iepenbierje. Ut leafde foar syn frou sil Adam op syn beurt de ferbeane frucht ite en it hiele pear sil harsels troffen wurde troch de flok fan 'e sûnde. Yn

dizze aksje profetearret Adam Kristus dy't sil komme om te dielen en yn syn plak de skuld fan syn leafste Chosen Church te beteljen. Syn dea oan it krús, oan 'e foet fan' e berch Golgotha, sil boete foar de sûnde begien en oerwinner fan sûnde en dea, Jezus Kristus sil krije it rjocht om te meitsjen syn útkarden profitearje fan syn perfekte gerjochtichheid. Hy kin har sa it ivige libben biede dat sûnt Adam en Eva ferlern is. De útkarden sille tagelyk yn dit ivige libben yngean oan it begjin fan it 7e millennium, it is dan dat de profetyske rol fan 'e sabbat ferfolle wurdt. Jo kinne dêrom begripe wêrom dit tema fan rêst op 'e 7e dei' wurdt presintearre yn haadstik 2 fan Genesis, **skieden** fan' e earste 6 dagen groepearre yn haadstik 1.

Genesis 2

De sûnde dei

Gen.2:1: " *Sa waarden de himel en de ierde en al har leger folmakke .*"

De earste seis dagen wurde skieden fan de " **sûnde** " om't Gods kreatyf wurk fan 'e ierde en de himel komt ta in ein. Dit wie wier, foar it leggen fan 'e fûneminten fan it skepen libben yn' e earste wike, mar noch mear, foar de 7000 jier dat it ek profetearre. De earste seis dagen kundigje oan dat God sil wurkje yn tsjinslach tsjin it kamp fan 'e duvel en syn destruktive aksjes foar 6000 jier. Syn wurk sil bestean út it lûken fan syn útkarden nei him om se te selektarjen út alle minsken. Hy sil har ferskate bewiis fan syn leafde jaan en sil dejingen behâlde dy't him leafhawwe en goedkarre yn al syn aspekten en alle gebieten. Want dejingen dy't dit net dogge, sille meidwaan oan it ferflokke kamp fan 'e duvel. " *It leger* " oanhelle jout de libbene krêften fan 'e twa kampen oan dy't inoar sille fersetten en fjochtsje op " *de ierde* " en yn " *de himelen* " wêr't de " *stjerren fan 'e himel* " har symbolisearje. En dizze striid foar seleksje sil 6000 jier duorje.

Gen.2:2: " *Op 'e sûnde deis foltôge God syn wurk dat er dien hie: en hy rêste op' e sûnde deis fan al syn wurk dat er dien hie .*"

Oan 'e ein fan 'e earste wike fan 'e ierdske skiednis leart Gods rêst in earste les: Adam en Eva hawwe noch net sûndige; dy't de mooglikheid ferklearret foar God om wiere rêst te belibjen. Gods rêst is dêrom betingst troch it ûntbrekken fan sûnde yn syn skepsels.

De twadde les is subtiler en it is ferburgen yn it profetyske aspekt fan dizze " **sûnde dei** " dy't in byld is fan it " **sûnde** " millennium fan it grutte besparingsprojekt programmearre troch God.

De yngong yn it " **sûnde** " millennium, neamd " *tûzen jier* " yn Rev.20:4-6-7, sil de foltôging fan 'e seleksje fan' e útkarden markearje. En foar God en syn útkarden bewarre libben of weropstien, mar allegearre wurde ferhearlike, de rest krigen sil wêze it gefolch fan de oerwinning fan God yn Jezus Kristus oer al syn fijannen. Yn 'e Hebrieuske tekst is it tiidwurd " *rêst* " "shavat" fan deselde woartel as it wurd " *sabbat* ".

Gen.2:3: " *God seinge de sûnde dei en hillige dy, om't er dêryn rêste fan al syn wurk dat er makke hie troch it te dwaan .*"

It wurd sabbat wurdt net neamd, mar it byld is al te finen yn 'e **hilliging** fan' e " **sûnde dei** ". Begryp dêrom goed de oarsaak fan dizze **hilliging** troch God.

Se profetearret it momint dat har offer yn Jezus Kristus syn lêste beëanning sil krije: it lok fan 'e omjûn wurde troch al har útkarden dy't yn har tiid tsjûgen fan har trou yn martlerdom, lijen, ûntslach, meastentiids, oant' ta de dea. En oan it begjin fan it " *sânde* " millennium sille se allegear libje en net langer hoege te eangjen foar de dea. Kin men foar God en syn trouwe kamp de oarsaak foarstelle fan gruttere " *rêst* " dan dit? God sil dejingen dy't fan him hâlde net langer lijen sjen, hy sil har lijen net langer hoege te dielen, it is dizze " *rêst* " dat hy elke " *sânde dei sabbat* " fan ús ivige wiken fiert. Dizze frucht fan syn lêste oerwinning sil krigen wurde troch de oerwinning fan Jezus Kristus oer sûnde en dea. Yn himsels, op ierde en ûnder oare minsken, die er in amper te leauwen wurk: hy naam de dea op himsels om syn útkarde folk te skeppen en de sabbat kundige fan Adam ta it minskdom oan dat er de sûnde oerwinne soe om syn gerjochtichheid en ivige libben oan te bieden oan dy dy't him trou hâlde en tsjinje; eat dat Ieb.6:2 ferkundiget en befêstiget: " *Ik seach, en sjuch, der ferskynde in wyt hynder. Dy't it ried, hie in bôge; in kroan waard him jûn, en hy gyng oerwinnend út en om te feroverjen .* "

De yngong yn it sânde millennium markearret de yngong fan 'e útkarden yn' e ivichheid fan God, dat is wêrom, yn dit godlike ferhaal, de sânde dei is net ôfsletten mei de útdrukking "der wie in jûn, der wie Der wie moarn, it *wie ...dei* ." Yn syn Apokalyps jûn oan Johannes, sil Kristus dit sânde millennium oproppe en hy sil iepenbierje dat it ek sil wurde gearstald út " *tûzen jier* " neffens Iepenbiering 20:2-4, lykas de earste seis dy't der foarôfgeand wiene. It sil in tiid fan himelsk oardiel wêze wêryn't de útkarden de deaden fan it ferflokke kamp moatte oardielje. It oantinken oan sûnde sil dêrom bewarre wurde yn dizze lêste " *tûzen jier* " fan 'e grutte sabbat dy't elk wykein profetearre. Allinnich it lêste oardiel sil in ein meitsje oan 'e gedachte fan' e sûnde as, oan 'e ein fan' e sânde millennium, alle fallen sille wurde ferneatige yn ' e " *mar fan fjoer fan' e twadde dea* " .

God jout útlis oer syn ierdske skepping

Warskôging: Ferkearde minsken siedje twifel troch dit diel fan Genesis 2 te presintearjen as in twadde tsjûgenis dat tsjinsprekt dat fan it ferhaal fan Genesis 1. Dizze minsken hawwe de fertelmetaode net begrepen troch God. Hy presintearret yn Genesis 1, it gehiel fan 'e earste seis dagen fan syn skepping. Dan, fan Gen.2:4, komt hy werom om ekstra details te jaan oer bepaalde ûnderwerpen dy't net yn Genesis 1 útlein binne.

Gen.2:4: " *Dit binne de oarsprong fan 'e himel en de ierde, doe't se waarden skepen* "

Dizze oanfoljende ferklearrings binne perfoarst needsaaklik om't it tema fan 'e sûnde syn eigen ferklearrings krije moat. En sa't wy sjoen hawwe, is dit tema fan sûnde alom oanwêzich yn 'e foarmen dy't God oan syn ierdske en himelske prestaasjes jûn hat. De bou fan 'e sânde-dei wike sels draacht in protte mystearjes dy't allinnich de tiid sil iepenbierje oan' e útkarden fan Kristus.

Gen.2:5: " *Doe't JaHWeH God de ierde en de himel makke, wie der noch gjin strûk fan it fjild op 'e ierde, noch gjin gers fan it fjild groeide: hwent*

JaHWeH God hie gjin rein op 'e ierde stjoerd, en der wie gjin man om de grûn te bewurkjen .

Let op it ferskinen fan 'e namme " *YaHWéH* " wêrmei God himsels neamde op fersyk fan Mozes neffens Exodus 3: 14-15. Mozes skriuwt dizze iepenbiering ûnder it diktaat fan God, dy't hy " *JaHWéH* " neamt. De godlike iepenbiering hjir nimt syn histoaryske ferwizing fan 'e úttocht út Egypte en de skepping fan 'e naasje Israel.

Efter dizze blykber tige logyske details lizze profetearre ideeën. God ropt de groei op fan plantenlibben, " *struiken en krûden fan 'e fjilden* ", dêr't hy " *rein* " oan tafoeget en de oanwêzigens fan " *minske* " dy't " *de ierde kultivearje* " sil. Yn 1656, nei de sûnde fan Adam, yn Gen.7:11, sil " *de rein* " fan 'e " *floed* " plantenlibben ferneatigje, " *struiken en krûden fan it fjild* " lykas " *minske* " en syn " *gewaaksen* " fanwegen de yntinsivearring fan sûnde.

Gen.2:6: " *Mar in damp kaam op út 'e ierde, en wetterde it hiele oerflak fan 'e ierde .* "

Foardat alles ferneatiget, foar sûnde, lit God " *de ierde oer har heule oerflak wetter wurde troch in damp* ". De aksje is sêft en effektyf en geskikt foar it sûndelease, glorieuze en folslein suvere libben. Nei sûnde sil de himel ferneatigjende stoarmen en streamende reinen stjoere as teken fan har flok.

De formaasje fan 'e minske

Gen.2:7: " *De Heare God foarme de minske út it stof fan 'e ierde, en blies de adem fan it libben yn syn noasters, en de minske waard in libben skepsel .* "

De skepping fan 'e minske is basearre op in nije **skieding** : dy fan 'e " *stof fan 'e ierde* ", wêrfan in diel wurdt nommen om in libben te foarmjen makke nei it byld fan God. Yn dizze aksje iepenbiere God syn plan om minsken fan ierdske komôf te krijen en úteinlik te selektearjen dy't hy ivich meitsje sil.

As God him skept, is de minske it objekt fan spesjale oandacht fan syn Skepper. Tink derom dat hy him " *foarmet* " út " *it stof fan 'e ierde* " en dizze ienige oarsprong profetearret syn sûnde, syn dea, en syn weromkear nei de steat fan " *stof* ". Dizze godlike aksje is te fergelykjen mei dy fan in " *pottebakker* " dy't in " *klaaiskip* " foarmje ; byld dat God oanspraak meitsje sil yn Jer.18:6 en Rom.9:21. Fierder sil it libben fan " *minske* " ôfhingje fan syn " *azem* " dy't God yn syn " *noasters* " sykhellet. It is dêrom yndie de pulmonale " *azem* " en net de geastazem dêr't in protte oan tinke. Al dizze details wurde iepenbiere om ús te herinnerjen hoe kwetsber it minsklik libben is, ôfhinklik fan God foar syn ferlinging. It bliuwt de frucht fan in permanint wûnder, om't it libben allinnich yn God en yn him allinne te finen is. It wie troch syn godlike wil dat " *de minske waard in libbend wêzen .* " As it libben fan in goed of kwea minske wurdt ferlingd, is it allinnich om't God it tastiet. En as de dea him slacht, is it noch altyd syn beslút dêr't it om giet.

Foardat de sûnde Adam wie perfekt en ûnskuldich skepen, besit fan machtige fitaliteit, en kaam yn it ivige libben, omjûn troch ivige dingen. Allinnich de foarm fan syn skepping profetearret syn skriklike bestimming.

Gen.2:8: " *Doe plante de Heare God in tûn yn Eden, oan 'e eastkant, en Hy sette dêr de man dy't er foarme hie .* "

In tún is it byld fan it ideale plak foar de minske dy't al syn betoverende fiedings- en fisuele eleminten dêr sammele fynt; prachtige blommen dy't net ferdwine en har parfums fan noflike geuren nea ferlieze, fermannichfâldige oant ûneinich. Dit iten oanbean yn 'e tún bout net ien syn libben dat is, foar sûnde, net ôfhinklik fan iten. Iten wurdt dêrom konsumearre troch de minske foar syn iennichste wille. De krektens " *God plante in tún* " tsjûget fan syn leafde foar syn skepsel. Hy wurdt in túnman om de minske dit prachtige plak te bieden om te wenjen.

It wurdt Eden betsjut "tún fan wille" en troch Israel as sintraal referinsjepunt te nimmen, leit God dizze Eden yn it easten fan Israel. Foar syn "lekkens" wurdt de minske yn dizze hearlike tún pleatst troch God, syn Skepper.

Gen.2:9: " *Heare God makke beammen fan alle soarten om út 'e grûn te groeien, noflik om te sjen en goed om te iten, en de beam fan it libben midden yn 'e tún , en de beam fan 'e kennis fan goed en kwea .*

It karakter fan in tún is de oanwêzigens fan fruitbeammen dy't de "klear om te iten" biede dy't har fruchten foarmje mei meardere sêfte en swiete smaken. Se binne der allegear foar it iennichste wille fan Adam, noch allinnich.

Yn de tún steane ek twa beammen mei diametraal tsjinoerstellde karakters: de " *libbensbeam* " dy't it sintrale plak ynnimt, " *midden yn 'e tún* ". De tún en syn weelderige oanbod binne dêrmei hielendal oan ferbûn. Tichtby him is de "beam fan 'e kennis fan goed en kwea ". Al yn syn oantsjutting profetearret it wurdt " *kwea " tagong ta sûnde*. Wy kinne dan begripe dat dizze twa beammen de bylden binne fan 'e twa kampen dy't inoar op 'e ierde fan 'e sûnde sille konfrontearje: it kamp fan Jezus Kristus ôfbylde troch de " *beam fan it libben* " tsjin it kamp fan 'e duvel dy't, lykas de namme fan 'e "beam " jout oan, hat bekend of ûnderfûn, opienfolgjend, " *goed* " fan syn skepping oant de dei doe't " *kwea* " makke it yn opstân tsjin syn Skepper; wat God neamt "sûndigje tsjin him". Ik herinner jo dat dizze prinsipes fan "goed en kwea " de twa karren binne as twa mooglik ekstreem tsjinoerstellde fruchten dy't **de totale frijheid** fan in " *libjend wêzen* " produsearret. As de earste ingel dat net dien hie, wiene oare ingels noch yn opstân gien, sa't de ierdske ûnderfining fan it minsklik gedrach no al bewiisd hat.

Yn al it romhertich oanbod fan 'e tún, taret troch God foar Adam, is dizze beam " *fan 'e kennis fan goed en kwea* " dy't der is om de trou fan 'e minske te testen. Dizze term " *kennis* " moat goed wurde begrepen, om't foar God it tiidwurdt " *witte* " in ekstreme betsjutting nimt fan it belibjen fan " *goed as kwea* " dy't basearre sil wêze op dieden fan hearrigens of ûngehoorzaamheid. De beam yn 'e tún is allinich de materiële stipe foar de test fan hearrigens en syn frucht bringt allinich kwea troch, om't God it dizze rol joech troch it as in ferbod te presintearjen. De sûnde is net yn 'e frucht, mar yn it iten, wittende dat God it ferbean hat.

Gen.2:10: " *In rivier kaam út Eden om de tún te wetterjen, en dêrwei ferdielde it yn fjouwer tûken .*

In nij berjocht fan **skieding** wurdt presintearre, krekt sa't de rivier dy't út Eden komt, ferdielt yn " *fjouwer earms* ", profetearret dit byld de berte fan it minskdom waans neiteam universeel sil ferspriede of nei de fjouwer kardinale punten, of fjouwer winen út 'e himel troch alles de ierde. De " *rivier* " is it

symboal fan in folk, wetter is it symboal fan minsklik libben. Troch dizze ferdieling " yn fjouwer earmen " sil de rivier dy't út Eden komt, syn libbenswetter oer de hiele ierde ferspriede en dit idee profetearret Gods winsk om syn kennis oer har heule oerflak te fersprieden. Syn projekt sil folbrocht wurde neffens Gen.10 troch de skieding fan Noach en syn trije soannen nei it ein fan 'e oerstreaming fan wetter. Dizze tsjûgen fan 'e floed sille fan generaasje op generaasje it oantinken oan 'e skriklike godlike straf oerbringe.

Wy kenne net it fisuele oansjen dat de ierde hie foar de oerstreaming, mar foar de ôfskieding fan 'e folken, moat de bewenne ierde ferskynde as in inkeld kontinint allinich wetterd troch dizze boarne fan wetter dy't út 'e tûn fan Eden gie. De hjoeddeiske binnensee bestie net en se binne in gefolch fan de oerstreaming dy't in jier lang de hiele ierde bedutsen. Oant de oerstreaming waard it hiele kontinint yrrigearre troch dizze fjouwer rivieren en har sydrivieren ferdielden swiet wetter oer it hiele oerflak fan 'e droege ierde. Tidens de oerstreaming stoarte de Strjitte fan Gibraltar en de Reade See yn, wêrtroch't de formaasje fan 'e Middellânske See en de Reade See ynfallen waard troch sâlt wetter út 'e oseanen. Wit dat op 'e nije ierde dêr't God syn keninkryk sil fêstigje, d'r gjin see sil wêze neffens Iep.21:1 krekt sa't d'r gjin dea mear sil wêze. Ferdieling is it gefolch fan sûnde en de meast yntinsive foarm dêrfan sil bestraft wurde troch de destruktive wetters fan 'e floed. By it lêzen fan dit berjocht, allinich ûnder syn profetyske aspekt, jouwe de " fjouwer earmen " fan 'e rivier fjouwer folken oan dy't it minskdom karakterisearje.

Gen.2:11: " *De namme fan de earste is Pison; it is dat dat it hiele lân fan Havila omkrint, dêr't it goud fûn is .* "

De namme fan de earste rivier mei de namme Pishon of Phison betsjut: oerfloed fan wetter. It gebiet dêr't it troch God plante Eden lei, moat west hawwe wêr't de hjoeddeiske Tigris en Eufraat har boarne hawwe; foar de Eufraat oant de berch Ararat en foar de Tigris nei Taurus. Yn it easten en midden yn Turkije is noch de ûnbidige Van Lake, dy't in enoarme reserve fan swiet wetter foarmet. Mei syn godlike segen befoardere it oerfloedige wetter de ekstreme fruchtberens fan Gods tûn. It lân fan Havila, ferneamd om syn goud, lei neffens guon yn it noardeasten fan it hjoeddeiske Turkije. It rikte út oant de kust fan it hjoeddeiske Georgje. Mar dizze ynterpretaasje stelt in probleem om't neffens Gen.10:7 " *Havila " in " soan fan Kus " is , sels " soan fan Ham "*, en it jout Etioopje oan dat súdlik fan Egypte leit. Dit liedt my om dit lân fan "Havila " te lokalisearjen yn Etioopje, of yn Jemen, wêr't de goudminen wiene dy't de keninginne fan Skeba oan kening Salomo oanbean.

Gen.2:12: " *It goud fan dit lân is suver; Dêr binne ek bdellium en onyxstien fûn .* "

" *Goud "* is it symboal fan leauwen en God profetearret foar Etioopje, suver leauwe. It sil al it ienige lân yn 'e wrâld wêze dat it religieuze erfgoed fan 'e keninginne fan Skeba bewarre hat nei har ferbliuw by kening Salomo. Lit ús ek tafoegje foar har foardiel, dat yn har ûnôfhinklikens bewarre bleaun yn 'e ieuwen fan religieuze tsjusterens dy't de folken fan 'e "kristlike" West-Jeropa karakterisearre, de Etiopiërs it kristlike leauwen hâlden en se oefenen de wiere sabbat ûntfongen troch de moeting fan Salomo. De apostel Filips doopte de earste

Etiopyske kristen lykas iepenbiere yn Hannelingen 8: 27 - 39. Hy wie in eunuch minister foar keninginne Candace en it hiele folk krige syn religieuze lear. In oar detail tsjûget fan 'e segen fan dit folk, God hie har beskerme tsjin har fijannen troch de kriichseftige aksje ûndernommen en frijwillich besletten troch de ferneamde navigator Vasco da Gama.

Befêstigjend de swarte kleur fan de Etiopyske hûd, " *onyx stien* " is "swart" yn kleur en is gearstald út silisium dioxide; ekstra rykdom foar dit lân; omdat it gebrûk foar it meitsjen fan transistors makket it hjoed benammen wurdearre.

Gen.2:13: " *De namme fan de twadde rivier is Gihon; it is dat dat it hiele lân fan Kus omkrint .* "

Lit ús de "rivieren" ferjitte en de minsken dy't se symbolisearje yn har plak sette. Dit twadde folk " *omringt it lân fan Kusj* ", dat is, Etioopje. De neikommelingen fan Sem sille ûntwikkelje yn it lân fan Arabië en oant Perzië. It omgiet eins it grûngebiet fan Etioopje, sadat it kin wurde symbolisearre en oantsjut mei de namme fan 'e " *rivier* " " *Gihon* ". Yn ús lêste dagen is dizze entourage de "moslim" religy fan Arabië en Perzje. Sa wurdt de konfiguraasje fan it begjin fan 'e skepping oan 'e ein fan 'e tiid reprodusearre.

Gen.2:14: " *De namme fan de tredde is Hiddekel; it is dat dat nei it easten fan Assyrië streamt. De fjirde rivier is de Eufraat .* "

" *Hiddekel* " oantsjut de "Tiger River", en de minsken oanwiisd soe wêze Yndia symbolisearre troch de "Bengaalske tiger"; Aazje en har eastlike beskaving falsk oantsjuten as "it giele ras" wurdt dêrom profetearre en besoege en it leit yn feite " *ten easten fan Assyrië* ". Yn Dan.12 brûkte God it symboal fan dizze minske-itenende " *rivier* " " *Tiger* " *om de advintistyske beproeving te yllustrearjen dy't folbrocht is tusken 1828 en 1873, fanwegen de mannichte geastlike deaden dy't it feroarsake.*

De namme " *Eufraat* " betsjut: blom, fruchtber. Yn 'e Apokalypse profesije symbolisearret " *de Eufraat* " *West-Jeropa en syn útgroeien, it Amearika en Austraalje, dat God presintearret dominearre troch it Romeinske pauslike religieuze rezjym dat hy mei har stêd neamt, " Babylon de grutte* ". Dizze neisiet fan Noach sil dy fan Jafet wêze dy't útwreidet nei it westen rjochting Grikelân en Europa, en nei it noarden nei Ruslân. Jeropa wie de boaiem dêr't it kristlike leauwen al syn goede en minne ûntjouwingen belibbe nei de nasjonale fal fan Israel; de eigenskipswurden "blomich, fruchtber" binne rjochtfeardige en neffens it foarteken sille de soannen fan Lea, de ûnleafde frou, mear wêze as dy fan Rachel, de frou dy't Jakob leaf hie.

It is goed om yn dit berjocht de herinnering te finen dat nettsjinsteande al har lêste religieuze ferdielingen, dizze fjouwer soarten ierdske beskavingen deselde skepper God as Heit hiene, om har bestean te rjochtfeardigjen.

Gen.2:15: " *De Heare God naam de man en pleatste him yn 'e tún fan Eden om it te kultivearjen en te hâlden .* "

God biedt Adam in berop oan dy't bestiet út it " *kultivearjen en fersoargjen* " fan 'e tún. De foarm fan dizze teelt is ús ûnbekend, mar it waard útfierd sûnder wurgens foar de sûnde. Likegoed, sûnder hokker foarm fan agresje yn de hiele skepping, waard syn bewaking ta it uterste ferienfâldige. Lykwols, dizze rol fan

wacht ymplisearre it bestean fan in gefaar dat meikoarten sil krije in reëel en presys aspekt: de diabolyske ferlieding fan it minsklik tinken yn deselde tún.

Gen.2:16: “ *De Heare God joech de minske dit gebod: Jo meie ite fan alle beammen yn 'e tún; »*

In mannichte fruitbeammen wurde frij beskikber steld oan Adam. God ferfollet him boppe syn behoeften dy't besteane út it befredigjen fan itenbegearten troch ferskate smaken en aroma's. Gods oanbod is aardich, mar it is allinich it earste diel fan in " *befel* " dat Hy oan Adam jout. It twadde diel fan dizze " *oarder* " komt folgjende.

Gen.2:17: " *Mar dû scilst net ite fan 'e beam fan 'e kennis fan goed en kwea: hwent de dei datstû derfan ite, scilstû stjerre .* "

Yn Gods " *folchoarder* " is dit diel tige serieus, om't de bedriging dy't presintearre wurdt, ûnferbidlik tapast wurde sil sa gau as ûngehoorzaamheid, de frucht fan 'e sûnde, folbrocht is en folbrocht is. En ferjit net, om it projekt fan 'e universele delsetting fan sûnde te realisearjen, sil Adam falle moatte. Om better te begripen wat der barre sil, lit ús betinke dat Adam noch allinnich is as God him warskôget troch syn " *befel* " te presintearjen om net te iten fan " *de beam fan 'e kennis fan goed en kwea* " of, net te fieden troch de ideeën fan 'e duvel. Fierders moast God yn it ramt fan it ivige libben him útlizze wat "stjerre" betsjut. Om't de bedriging der is, yn dizze " *do silst stjerre* ". Gearfetsjend, God biedt Adam in bosk, mar ferbidt him in inkele beam. En foar guon minsken is dit ferbod allinnich net te fernearen, dan ferberget de beam de bosk, sa't it sprekward leart. It iten fan 'e " *beam fan 'e kennis fan goed en kwea* " betsjut: fiede op 'e lear fan 'e duvel dy't al belibbe is troch in geast fan opstân tsjin God en syn gerjochtichheid. Om't *de ferbeane "beam"* pleatst yn 'e tún is in byld fan syn persoan, krekt as *de "beam fan it libben"* is in byld fan it karakter Jezus Kristus.

Gen.2:18: “ *De Heare God sei: It is net goed foar de minske om allinnich te wêzen; Ik sil him helpe lykas him .* ”

God makke de ierde en de minske om syn goedens en de kwea fan 'e duvel te iepenbierjen. Syn rêdingsprojekt wurdt ús iepenbiere yn 'e dingen dy't folgje. Om te begripen, wite dat de minske de rol fan God yn persoan spilet dy't him tinkt, hannelet en sprekt sa't er sels tinkt, hannelet en sprekt. Dizze earste Adam is in profetysk byld fan Kristus dy't Paulus sil presintearje as de nije Adam.

Om de goddeleaze fan 'e duvel en de goedens fan God te iepenbierjen, is it nedich foar Adam om te sündigjen, sadat de ierde wurdt dominearre troch de duvel en syn goddeleaze wurken wurde universeel iepenbiere. It begryp fan it pear bestiet allinnich op ierde makke foar sûnde, om't it dus foarme duo is foar in geastlike reden dy't de relaasje fan 'e godlike Kristus profetearret mei syn Spouse dy't syn útkarden oanwiist. De útkarde moat witte dat se sawol it slachtoffer as de begunstigde is fan it rêdingsplan pland troch God; sy is in slachtoffer fan sûnde dy't foar God nedich is, sadat er úteinlik de duvel feroardielje kin, en in begunstigde fan syn rêdende genede, om't hy, bewust fan syn ferantwurdlikens foar it bestean fan sûnde, sels de priis fan 'e sûnde betelje sil. sûnde yn Jezus Kristus. Dat, yn 't earstoan, fûn God de iensumens net goed en syn ferlet fan leafde wie sa grut dat hy ree wie de priis djoer te beteljen om it te krijen. Dit bedriuw, dit face-to-face, dat dielen mooglik makket, God ropt " *help* " en de

minske sil de term brûke as hy syn froulike minsklike tsjinhinger opropt. Yn termen fan help, se sil feroarsaakje him te fallen en liede him yn sûnde út leafde. Mar dizze leafde fan Adam foar Eva is yn it byld fan 'e leafde fan Kristus foar syn útkarde fûnen sûnders, weardich foar de ivige dea.

Gen.2:19: " *De Heare God foarme út 'e ierde alle beesten fan it fjild en alle fûgeltsjes fan 'e loft, en brocht se nei de minske, om te sjen hoe't er se neame soe, en dat alle libbene wêzens de namme drage soe man soe it jaan .*

It is de superieur dy't in namme jout oan wat him ynferior is. God joech himsels syn namme en troch Adam dit rjocht te jaan, befêstiget er sa de hearskippij fan 'e minske oer alles wat op 'e ierde libbet. Yn dizze earste foarm fan ierdske skepping wurde de soarten bisten fan it fjild en fûgels fan 'e loft fermindere en bringt God se nei Adam, krekt sa't hy se foar de floed yn pearen nei Noach brocht.

Gen.2:20: " *En de man joech nammen oan al it fee, en oan 'e fûgels fan 'e loft, en oan alle beesten fan it fjild; mar foar de minske fûn hy gjin help lykas hy .*" De saneamde prehistoaryske meunsters waarden makke nei sûnde te yntinsivearjen de gefolgen fan 'e godlike flok dy't sil slaan de hiele ierde ynklusyf de see . fan 'e loft " en " *de bisten fan 'e fjilden* " mear ûnôfhinklik. Mar yn dizze presintaasje hat er gjin minsklike tsjinhinger fûn, om't er noch net bestiet.

Gen.2:21: " *Doe liet JaHWéH God in djippe sliiep op 'e man falle, en hy sliepte; hy naem ien fan syn ribben en die it fleis op syn plak ticht .*"

De foarm jûn oan dizze sjirurgyske operaasje ferriedt fierder it besparingsprojekt. Yn Michael elimineert God himsels út 'e himel, hy ferlit en skiedt himsels fan syn goede ingels, wat de noarm is fan 'e " *djippe sliiep* " wêryn Adam is ûnderdompele. Yn Jezus Kristus berne yn it fleis, wurdt de godlike rib nommen en nei syn dea en opstanning, op syn tolve apostels, skept er syn " *help* ", dêr't hy naam it fleislike aspekt en syn sûnden en dêr't er jout syn "hillige" Geast". De geastlike betsjutting fan dit wurd " *help* " is grut, om't it oan syn Tsjerke, syn útkarde, de rol fan " *help* " jout yn har realisaasje fan it heilsplan en de universele wrâldwide delsetting fan sûnde en it lot fan sûnders.

Gen.2:22: " *De Heare God foarme in frou út 'e ribbe dy't er fan 'e man nommen hie, en Hy brocht har nei de man .*"

Sa profetearret de formaasje fan 'e frou dy fan 'e útkarden fan Kristus. Want it is troch te kommen yn it fleis dat God syn trouwe tsjerke foarmet, slachtoffer fan syn fleislike natuer. Om de útkarden fan it fleis te rêden, moast God foarm krije yn it fleis. En ek, mei it ivige libben yn himsels, kaam hy om it te dielen mei syn útkarden.

Gen.2:23: " *En de man sei: Sjuch dizze kear sy dy't bonke fan myn bonken en fleis fan myn fleis is! Se sil frou wurde neamd, om't se fan 'e man ôfnommen is .*

God kaam nei ierde om de ierdske noarm te omearmjen om oer syn útkarde te sizzen wat Adam seit oer syn froulike tsjinhinger oan wa't hy de namme " *frou* " jout. It ding is dúdliker yn it Hebrieusk, om't it manlike wurd man is, "ish" wurdt "isha" foar it froulike wurd frou. Yn dizze aksje befêstiget er syn hearskippij oer har. Mar nei't er fan him ôfnommen is, sil dizze " *frou* " foar him ûnmisber wurde, as soe de " *rib* " dy't út syn lichem nommen is, nei him weromkomme wolle en syn plak ynnimme. Yn dizze unike ûnderfining sil Adam

foar syn frou de gefoelens fiele dy't de mem fiele sil foar it bern dat se berne hat nei't se him yn har liif droegen hat. En dizze ûnderfining wurdt ek libbe troch God, om't de libbene wêzens dy't er om him skept bern binne dy't út him komme; dat makket him likefolle mem as heit.

Gen.2:24: " *Dêrom scil in man syn heit en mem ferlitte, en syn frou oanhingje, en hja sille ien fleis wurde .*"

Yn dit fers drukt God syn plan út foar syn útkarden dy't faaks flêske famyljerelaasjes moatte brekke om te ferbinen mei de útkarden seinge troch God. En ferjit net, earst, yn Jezus Kristus, Michael ferliet syn status as himelske Heit om te kommen en de leafde fan syn útkarde learlingen op ierde te winnen; dit yn safier't er ôfseach fan it brûken fan syn godlike krêft om te fjochtsjen tsjin sûnde en de duvel. Hjir begripe wy dat de tema's **fan skieding** en **mienskip** ûnskiedber binne. Op ierde moatte de útkarden fleislik **skieden wurde** fan dyjingen dy't hy leaf hat om yn geastlike **mienskip te gean en "ien" te wurden mei Kristus en al syn útkarden, en syn trouwe goede ingels.**

De winsk fan 'e " *rib* " om werom te gean nei syn oarspronklike plak fynt syn betsjutting yn 'e seksuele koppeling fan minsken, in hanneling fan fleis en geast dêr't man en frou fisyk ien fleis foarmje.

Gen.2:25: " *De man en syn frou wiene beide neaken, en se skammen har net .*"

Fysike bleatheid hinderet net elkenien. Der binne fans fan naturisme. En oan it begjin fan 'e minsklike skiednis feroarsake fysike neakenens gjin " *skamte* ". It ferskinen fan " *skamte* " sil it gefolch wêze fan sûnde, as soe it iten fan 'e " *beam fan 'e kennis fan goed en kwea* " de minsklike geast iepenje foar oant no ta ûnbekende effekten en negeare. Yn werklikheid sil de frucht fan 'e ferbeane beam net de skriuwer wêze fan dizze feroaring, it sil allinich de middels wêze, om't dejinge dy't de wearden fan dingen en gewisse feroaret, is God en hy allinich. It is hy dy't it gefoel fan " *skamte* " opwekke sil dat it sûndige pear yn har tinzen sil fiele oer har fysike bleatheid dy't net ferantwurdlik is; omdat de skuld sil wêze morele en sil allinne oangean de ûngehoorzaamheid útfierd, opmurken troch God.

Yn gearfetting fan 'e lear fan Genesis 2, presintearre God ús earst de hilliging fan 'e rêst of sabbat fan 'e sânde dei, dy't de grutte rêst profetearret dy't yn 'e sânde millennium sil wurde jûn sawol oan God as oan syn trouwe útkarden. Mar dizze rêst moast wûn wurde troch de ierdske striid dy't God tsjin de sûnde en de duvel fiere sil, troch ynkarnearre te wurden yn Jezus Kristus. Adam's ierdske ûnderfining yllustrearre dit rêdingsplan ûntwurpen troch God. Yn Kristus waard hy fleis om syn útkarde fan fleis te meitsjen dy't úteinlik in himelske lichem sil ûntfange lykas dy fan 'e ingels.

Genesis 3

ôfskieding fan sûnde

Gen.3:1: “ *De slang wie de slûchslimmeste fan alle beesten fan it fjild dat de Heare God makke hie. En hy sei tsjin 'e frou: Hat God wier sein: Jimme scille net ite fen alle beammen fen 'e tún? »*

De earne " *slang* " hie it ûngelok om as medium te wurden brûkt troch de meast " *slimme* " fan 'e ingels makke troch God. Dieren dêr't reptilen lykas de " *slang* " net oer prate; taal wie in eigenskip fan it oan de minske jûn byld fan God. Wys it goede oan, de duvel makket him ta de frou te sprekken op in tiid dat se skieden is fan har man. Dit isolemint sil fataal wêze foar him, om't de duvel yn 'e oanwêzigens fan Adam mear muoite hie om minsken te lieden om Gods oarder net te folgjen.

Jezus Kristus iepenbiere it bestean fan 'e duvel dy't hy oanwiist troch te sizzen yn Johannes 8:44, dat hy " *de heit fan ligen en in moardner fan it begjin ôf* " is. Syn wurden hawwe as doel om minsklike wissichheden te skodzjen en oan 'e "Ja of Nee" dy't troch God easke is, foeget hy it "mar" of it "miskien" ta, dy't de wissichheden ferwiderje dy't har krêft oan 'e wierheid jouwe. It befel dat troch God jûn waard, waard ûntfongen troch Adam, dy't it doe oerdroegen oan syn frou, mar se hearde de stim fan God dy't it befel joech net. Ek rêst har twifel op har man, lykas: “begrypt er wat God him fertelde? »

Gen.3:2: " *De frou antwurde de slang: Wy ite fan 'e frucht fan' e beammen fan 'e tún ."*

It bewiis liket de wurden fan 'e duvel te stypjen; hy redenearret en sprekt yntelligint. De " *frou* " makket har earste flater troch te reagearjen op de sprekke " *slang* "; dat is net normaal. Earst rjochtfeardiget it de goedens fan God, dy't har de mooglikheid joech om fan alle beammen te iten, útsein dejinge dy't ferbean is.

Gen.3:3: " *Mar oangeande de frucht fan 'e beam dy't midden yn 'e tún is, God hat sein: Jimme meie der net ite fan ite en it net oanreitsje, dat jim net stjerre. "*

Adam's oerdracht fan it berjocht fan godlik befel ferskynt yn 'e útdrukking " *dat jo net stjerre .* " Dit binne net de krekte wurden dy't God sei, om't hy tsjin Adam sei: " *De dei dat jo derfan ite, sille jo stjerre .* ". De ferswakking fan godlike wurden sil it konsumpsje fan sûnde stimulearje. Troch har hearrigens oan God te rjochtfeardigjen foar in oarsaak fan " *eangst* " biedt de " *frou* " *de duvel de mooglikheid om dizze " eangst* " te befêstigjen, dy't neffens him net terjochte is.

Gen.3:4: “ *Doe sei de slange tsjin de frou: Dû scilst net stjerre ; »*

En de Liar-in-Chief wurdt iepenbiere yn dizze ferklearring dy't tsjinsprekt Gods wurden: " *Jo sille net stjerre .* "

Gen.3:5: " *Mar God wit dat de dei dat jo derfan ite, jo eagen sille wurde iepene, en jo sille wêze as goaden, wittende goed en kwea ."*

Hy moat no de troch God jûn oarder rjochtfeardigje, dêr't er in kweade en egoïstyske gedachte oan taskriuwt: God wol dy yn leechheid en minderwaardichheid hâlde. Hy wol egoïstysk foarkomme dat jo lykas him wurde. Hy presintearret de kennis fan goed en kwea as in foardiel dat God allinnich foar himsels hâlde wol. Mar as it foardiel is yn it kennen fan it goede, wêr is it foardiel yn it kennen fan it kwea? Goed en kwea binne absolute tsjinstellingen lykas dei en nacht, ljocht en tsjuster en foar God bestiet kennis út belibjen of aksje dwaan. Yn

werklikheid, God hie al jûn de minske de **yntellektuele kennis** fan goed en kwea troch **it tastean** fan de beammen fan 'e tûn en **ferbean** de iene dy't fertsjintwurdiget "goed en kwea"; om't hy in symboalysk byld is fan 'e duvel dy't konkreet efterinoar " *goed* " dan " *kwea* " belibbe troch yn opstân tsjin syn Skepper.

Gen.3:6: " *De frou seach dat de beam goed wie foar iten en noflik om te sjen, en dat it kostber wie om de geast te iepenjen; hja naem fen syn frucht en iet; hja joech ek wat oan har man, dy't by har wie, en hy iet derfan .*"

De wurden dy't fan 'e slang komme, hawwe har effekt, de twifel ferdwynt en de frou is hieltyd mear oertsjûge dat de slang har de wierheid fertelde. De frucht liket har goed en visueel noflik, mar se achtet it boppe alles " *kostber foar it iepenjen fan 'e yntelliginsje* ". De duvel krijt it winske resultaat, hy hat krekt in oanhinger fan syn opstannige hâlding rekrutearre. En troch it iten fan de ferbeane frucht, wurdt se sels in beam fan 'e kennis fan it kwea. Fol mei leafde foar syn frou fan wa't hy net ree is om te akseptearjen dat se **skieden wurde**, diele Adam it leafst syn rampsjoedige lot om't hy wit dat God syn stjerlike sanksje sil tapasse. En it iten fan 'e ferbeane frucht op syn beurt, it is it heule pear dat de tirannike oerhearsking fan 'e duvel sil lije. Dochs, paradoksaal genôch, is dizze hertstochtlike leafde yn it byld fan dat wat Kristus sil belibje foar syn útkarde, hy stimt ek yn om foar har te stjerren. Ek kin God Adam begripe.

Gen.3:7: " *De eagen fan beide waarden iepene, en se wisten dat se neaken wiene, en se naaiden figeblêden oan en makken gurdles foar harsels .*"

Op dit momint, doe't de sûnde folbrocht waard troch it minsklike pear, begon it ôftellen fan 6000 jier pland troch God. Earst wurdt har bewustwêzen troch God feroare. De eagen dy't ferantwurdlik wiene foar de winsk om 'e frucht " *genôch foar it sicht* " binne slachtoffers fan in nij oardiel fan 'e dingen. En it ferwachte en sochte foardiel feroaret yn in neidiel, om't se har "skamte " *fiele* oer har bleatheid dy't oant dan gjin probleem opmakke hie, noch foar harren, noch foar God. De ûntdutsen fysike bleatheid wie allinich it fleislike aspekt fan 'e geastlike neakenens wêryn't it ûngehoorzame pear harsels fûn. Dizze geastlike bleatheid ûntnommen harren fan godlike gerjochtichheid en de sanksje fan de dea kaam yn harren, sadat de ûntdekking fan harren bleatheid wie it earste effekt fan de dea jûn troch God. Sa wie de dea it gefolch fan betûfte kennis fan it kwea; wat Paulus leart troch te sizzen yn Rom.6:23: " *want it lean fan 'e sûnde is de dea* ". Om har neakenens te dekken, namen de opstannige echtpearen ta in minsklik inisjatyf dat bestie út " *figeblêden naaien* " om " *riemen* " te meitsjen. Dizze aksje ferbyldet geastlik it minsklik besykjen om sels te rjochtfeardigjen. De " *gurdle* " sil it symboal wurde fan " *de wierheid* " yn Ef.6:14. De " *riem* " makke fan " *figeblêden* " troch Adam is dêrom yn tsjinstelling, in symboal fan 'e **leagen** wêrachter de sûnder ûnderdak nimt om himsels gerêst te stellen.

Gen.3:8: " *Doe hearden se de stim fan 'e Heare God dy't tsjin 'e jûn troch de tûn gie, en de man en syn frou ferburgen har foar it oantlit fan 'e Heare God, tusken de beammen fan 'e tûn.* "

Wa't de nieren en de herten trochsyket, wit wat der krekt bard is en wat oerienkomt mei syn rêdingsprojekt. Dit is allinich de earste stap dy't de duvel in gebiet sil jaan om syn gedachten en syn goddeleaze natuer te iepenbierjen. Mar hy

moat de man moetsje, want hy hat him in protte dingen te fertellen. No hat de minske gjin haast om God, syn Heit, syn Skepper te treffen, dy't er no allinne mar siket te flechtsjen, sa bang is er syn smaaden te hearren. En wêr te ferbergjen yn dizze tún foar Gods blik? Nochris, it leauwen dat " *de beammen fan 'e tún* " him foar syn gesicht kinne ferbergje, tsjûget fan 'e mentale steat wêryn Adam foel sûnt hy in sûnder waard.

Gen.3:9: " *Mar de Heare God rôp de man en sei tsjin him: Wêr bisto?* »

God wit perfekt wêr't Adam ûnderdûkt, mar hy stelt him de fraach: " *wêr bisto?* " » om in helpende hân út te streken en him nei de bekentenis fan syn skuld te lûken.

Gen. 3:10: " *En hy sei: Ik hearde dyn stim yn 'e tún, en ik wie bang, om't ik wie neaken, en ferburgen mysels .* "

It antwurd jûn troch Adam is op himsels in belidenis fan syn oerhearrigens en God sil syn wurden benutte om syn manier te krijen om de ûnderfining fan sûnde te presintearjen.

Gen.3:11: " *En YaHWéH God sei: Wa hat jo sein dat jo neaken binne? Hawwe jo iten fan 'e beam dêr't ik jo ferbean om te iten?* »

God wol fan Adam de belidenis fan syn skuld ôfhelje. Fan ôftrek nei ôflieding einiget hy har dúdlik de fraach te stellen: " *Hasto iten fan 'e beam dêr't ik dy ferbean hie om fan te iten?* " " .

Gen.3:12: " *De man sei: De frou dy't jo by my pleatsten, joech my fan 'e beam, en ik iet .* "

Hoewol wier is, is it antwurd fan Adam net glorieuze. Hy draacht it teken fan 'e duvel yn himsels en wit net mear ja of nee te antwurdzjen, mar lykas de satan reagearret er op in rûnwei om net samar syn eigen en ûnbidige skuld ta te jaan. Hy giet sa fier om God te herinnerjen oan syn diel yn 'e ûnderfining, om't er him syn frou joech, de earste skuldige, tinkt er foar himsels. It bêste diel fan it ferhaal is dat alles wier is en God is der net ûnbewust fan, om't sûnde nedich wie yn syn projekt. Mar dêr't er ferkeard is, is dat er troch it foarbyld fan 'e frou te folgjen, syn foarkar foar har yn it neidiel fan God toande, en dit wie syn grutste skuld. Want fan it begjin ôf wie Gods eask om leaf te hawwen boppe alles en elkenien.

Gen.3:13: " *En de Heare God sei tsjin de frou: Wêrom hawwe jo dit dien? De frou antwurde: De slange hat my ferrifele, en ik iet it .* "

De grutte rjochter keart him dan nei de frou dy't troch de man beskuldige is en dêr komt it antwurd fan 'e frou wer oerien mei de realiteit fan 'e feiten: " *De slang ferliede my, en ik iet it* " . Sa liet se har ferliede en dat is har stjerlike skuld.

Gen.3:14: " *En de Heare God sei tsjin 'e slang: Om't jo dit dien hawwe, scilstû ferflokt wêze boppe al it fee, en boppe alle beesten fan it fjild, dagen fan dyn libben .* "

slang " net wêrom hy dit die, om't God bewust is dat hy as medium waard brûkt troch de satan, de duvel. It lot dat God oan 'e " *slang* " jout, giet eins oer de duvel sels. Foar " *de slang* " wie de oanfraach direkt, mar foar de duvel wie it allinich in profesije dy't folbrocht wurde soe nei de oerwinning fan Jezus Kristus oer sûnde en dea. Neffens Rev.12:9 wie de earste foarm fan dizze oanfraach syn ferdriuwing út it keninkryk fan 'e himel en ek de kweade ingels út syn kamp. Se

waarden op 'e ierde smiten, dy't se noait sille ferlitte oant har dea en foar tûzen jier, isolearre op' e desolate ierde, sil de satan krûpe yn it stof dat dejingen wolkom hjitte dy't troch him stoaren en de frijheid wêrmei hy it misbrûkte. Op 'e ierde ferflokt troch God, se sille gedrage as slangen, sawol eangst en foarsichtich omdat ferslein troch Jezus Kristus en flechtsje de man dy't wurden harren fijân. Se sille manlju ferburgen yn 'e ûnsichtberens fan har himellichems skea troch se tsjin elkoar te setten.

Gen.3:15: " *Ik scil fijânskip sette tusken dy en de frou, en tusken dyn sied en har sied: hja scil dyn holle kneuzje, en dû scilst har hakke kneze.* "

Tapast op 'e "slang", befêstiget dizze sin de belibbe en waarnommen realiteit. De tapassing dêrfan op 'e duvel is subtiler. De fijânskip tusken syn kant en it minskdom wurdt befêstige en erkend. " *It sied fan 'e frou dy't syn holle ferplettert* " sil dat wêze fan Kristus en syn trouwe útkarden. Se sil him úteinlik ferneatigje, mar dêrfoar sille de demoanen de ivige mooglikheid hân hawwe om " *de hak te ferwûnjen* " fan " *de frou* ", de útkarde fan Kristus sels ôfbylde, earst, troch dizze " *hak* ". Want " *de hak* " is it middelpunt fan it minsklik lichem krekt sa't " *de hoekstien* " de stien is dêr't de geastlike timpel fan God op boud is.

Gen.3:16: " *Hy sei tsjin 'e frou: Ik sil de pine fan jo befalling ferheegje, jo sille bern mei pine drage, en jo winsk sil wêze foar jo man, mar hy sil hearskippij oer jo hawwe.* "

Foardat se troch har dea ferlost wurdt, sil de frou " *lydzje yn har swierwêzen* "; se sil " *berne mei pine* ," alle dingen letterlik folbrocht en opmurken. Mar hjir moat nochris de profetyske betsjutting fan it byld opmurken wurde. Yn Johannes 16:21 en Iepenbiering 12:2 " *de frou yn 'e pine fan' e befalling* " symbolisearret de Tsjerke fan Kristus yn 'e Romeinske keizerlike en dan pauslike ferfolgingen fan' e kristlike tiid.

Gen. 3:17: " *En hy sei tsjin 'e man: Om't jo de stim fan jo frou harke hawwe, en jo hawwe iten fan 'e beam dêr't ik dy hjitten hie, dû meist der net fan ite. ! De grûn sil ferflokt wurde troch jo. It is troch arbeid dat jo jo fieding derfan krije alle dagen fan jo libben,* "

Werom nei de minske, jout God him de wiere beskriuwing fan syn sitewaasje dy't er skande socht hie te ferbergjen. Syn skuld is folslein en Adam sil ek ûntdekke dat foardat hy him ferlost, syn dea foarôfgiet wurdt troch in set fan flokken dy't guon liede om de dea foar it libben te foarkommen. De flok fan 'e grûn is in ferskriklik ding en Adam sil it op 'e hurde manier leare.

Gen.3:18: " *Hy sil toarnen en toarnen foar jo meitsje, en jo sille it gers fan it fjild ite .* "

Fuort is de maklike kultivaasje fan 'e Tún fan Eden, it wurdt ferfongen troch de oanhâldende striid tsjin quackgrass, " *triders, toarnen* " en ûnkrûd dat fermannichfâldigje yn 'e boaiem fan' e ierde. Des te mear om't dizze flok fan 'e boaiem de dea fan' e minskheid sil bespoedigje, om't, mei wittenskiplike "foarútgong", de minske yn 'e lêste dagen himsels fergiftigje sil troch gemysk gif yn' e grûn fan syn gewaaksen te setten, om ûnkrûd en ynsekten te eliminearjen. Oerfloedich en maklik tagonklik iten sil net mear beskikber wêze bûten de tún dêr't hy sil wurde ferjage lykas syn favorite frou fan God.

Gen.3:19: “ *Yn it swit fan dyn oantlit silst brea ite, oant jo weromkomme nei de ierde dêr't jo út helle binne; hwent dû bist stof, en ta stof scilstû weromkomme .* ”

Dit lot dat op 'e minske falt, rjochtfeardiget de foarm wêryn God syn skepping en syn formaasje krekt út " *it stof fan 'e ierde* " iepenbiere hat. Adam leart op syn kosten en op ús kosten wêrút de troch God oproppen dea bestiet. Lit ús opmerke dat de deade net mear is as " *stof* " en dat der net bûten dit " *stof* " in libbene geast bliuwt dy't út dit deade lichem komt. Eccl.9 en oare sitaten befêstigje dizze stjerlike status.

Gen.3:20: " *Adam neamde syn frou Eva, want sy wie de mem fan alle libbene .* ”

Hjir wer markearret Adam syn hearskippij oer " *de frou* " troch har har namme " *Eva* " of " *Libben* " te jaan; in namme rjochtfeardige as in basis realiteit fan 'e minsklike skiednis. Wy binne allegear fiere neikommelingen, berne út Eva, de ferliede frou fan Adam troch wa't de flok fan 'e dea waard oerbrocht en sil wêze oant it weromkommen yn 'e gloarje fan Jezus Kristus yn 'e iere maitiid 2030.

Gen.3:21: “ *JahWeH God makke klean fan hûden foar Adam en syn frou, en beklaaide se dêrmei .* ”

God ferjit net dat de sûnde fan 'e ierdske echtpearen diel wie fan syn rêdingsprojekt dat no in demonstrearre foarm sil nimme. Nei sûnde wurdt godlike ferjouwing beskikber yn 'e namme fan Kristus dy't troch Romeinske soldaten offere en krusige wurde sil. Yn dizze aksje sil in ûnskuldich wêzen, frij fan alle sûnde, ynstimme om te stjerren om, yn har plak, te fersoenjen foar de sûnden fan syn iennichste trouwe útkarden. Fan it begjin ôf waarden ûnskuldige bisten troch God fermoarde, sadat har " *skellen* " de neakenens fan Adam en Eva dekke. Yn dizze aksje ferfangt hy " *de gerjochtichheid* " dy't troch de minske foarsteld is mei dat wat syn heilsplan him troch it leauwe tarekkenet. De " *gerjochtichheid* " dy't troch de minske foarsteld wie wie mar in ferrifeljende leagen en yn syn plak tarekkenet God harren " *in klean* " symboalysk fan " *syn autentike gerjochtichheid* ", " *de riem fan syn wierheid* " dy't basearre is op it frijwillige offer fan Kristus en de offer fan syn libben foar de ferlossing fan dyjingen dy't him trou hâlde.

Gen.3:22: “ *JahWeH God sei: Sjuch, de minske is wurden as ien fan ús, foar de kennis fan goed en kwea. Lit ús no foarkomme dat hy syn hân útstekt en fan 'e beam fan it libben nimt, en it iten en foar ivich libje .* ”

Yn Michael rjochtet God syn goede ingels oan dy't tsjûge binne fan it drama dat krekt op ierde plakfûn. Hy sei tsjin hjar: *Sjuch, de minske is wurden as ien fan ús, foar de kennis fan goed en kwea .* De dei foar syn dea sil Jezus Kristus deselde útdrukking brûke oangeande Judas, de ferrieder dy't him oerleverje soe oan 'e religieuze Joaden en dan oan 'e Romeinen om krusige te wurden, dit yn Johannes 6:70: "Jezus antwurde harren: *wie Ik haw dy net útkard, de tolve? En ien fan jimme is in demon!* ". De " *wy* " yn dit fers wurde " *jo* " fanwegen de oare kontekst, mar Gods oanpak is itselde. De útdrukking " *ien fan ús* " ferwiist nei de satan dy't noch frije tagong en beweging hat yn it himelske keninkryk fan God ûnder alle ingels dy't oan it begjin fan 'e ierdske skepping makke binne.

De needsaak om de minske te foarkommen fan it iten fan 'e " *beam fan it libben* " wie in eask fan 'e wierheid dêr't Jezus kaam om te tsjûgjen yn syn wurden

rjochte oan 'e Romeinske prefekt Pontius Pilatus. " *De beam fan it libben* " wie it byld fan Kristus de Ferlosser en it iten betsjutte om jinsels te fieden mei syn lear en mei al syn geastlike persoanlikheid, om him as ferfanger en persoanlike ferlosser te nimmen. Dit wie de ienige betingst dy't it konsumpsje fan dizze " *libbensbeam* " koe rjochtfeardigje . De krêft fan it libben siet net yn 'e beam, mar yn dyjinge dy't de beam symbolisearre: Kristus. Fierders betingst dizze beam it ivige libben en nei de erfsûnde gie dit ivige libben ivich ferlern oant de definitive weromkomst fan God yn Kristus en Michael. De " *beam fan it libben* " en de oare beammen koene dêrom ferdwine lykas de tún fan God.

Gen.3:23: " *En de Heare God ferdreau him út 'e tún fan Eden, dat hy it lân koe bebouwe dêr't hy út nommen wie .* "

Alles wat foar de Skepper oerbliuwt, is it minskepear út 'e wûnderlike tún te ferdriuwen dat, foarme út 'e earste Adam (wurd dat de minskeoarte oantsjut: de reade = de sanguine), har troch har oerhearrigens ûnweardich toand hawwe. En bûten de tún sil it pynlike libben, yn in fysyk en geastlik ferswakke lichem, foar him begjinne. It weromkommen nei in lân dat hurd en opstannich wurden is, sil minsken herinnerje oan har " *stof* " komôf.

Gen.3:24: " *Sa fordreau er Adam; en hy sette oan it easten fan 'e tún fan Eden de cherubs dy't mei in flammend swurd swaaie, om de wei fan 'e beam des libbens te bewarjen .* "

It is net mear Adam dy't de tún beweecht, mar it binne de ingels dy't him foarkomme om der yn te kommen. De tún sil úteinlik in bytsje ferdwine foar de floed dy't yn 1656 barde sûnt de sûnde fan Eva en dy fan Adam.

Yn dit fers hawwe wy in nuttige ferdúdling foar it lokalisearjen fan de lokaasje fan 'e Tún fan Eden. De beskermingelen wurde pleatst " *ten easten fan 'e tún* ", dy't sels dus ten westen is fan it plak dêr't Adam en Eva mei pensjoen binne. It sabeare gebiet presintearre oan it begjin fan dit haadstik komt oerien mei dizze ferdúdling: Adam en Eva lûke har werom nei it lân ten suden fan 'e berch Ararat en de ferbeane tún leit yn it gebiet "oerfloedich wetter" fan Turkije by de mar fan Van, wurde ten westen fan harren posysje.

Genesis 4

Skieding troch dea

Dit haadstik 4 lit ús better begripe wêrom't it nedich wie foar God om satan en syn opstannige demoanen in demonstraasjelaboratoarium oan te bieden dat de omfang fan har goddeleaze iepenbieret.

Yn 'e himel hie de goddeleaze grinzen om't himelske wêzens net de macht hiene om inoar te deadzjen; hwent hja wiene alle gearre op in stuit ûnstjerlik. Dizze situaasje liet God dêrom net it hege nivo fan goddeleaze en wredens iepenbierje dêr't syn fijannen by steat wiene. De ierde waard dêrom makke mei it

doel om de dea te autorisearjen yn syn wreedste foarmen dy't de geast fan in wêzen as de satan him foarstelle kin.

Dit haadstik 4, pleatst ûnder de symboalyske betsjutting fan dit nûmer 4 dat universaliteit is, sil dêrom de omstannichheden fan 'e earste dea fan 'e ierdske minskheid oproppe; de dea is syn bysûndere en unike universele karakter ûnder alle skeppingen makke troch God. Nei de sûnde fan Adam en Eva wie it ierdske libben " *in spektakel foar de wrâld en foar de ingels* ", lykas sein yn 1 Kor.4:9, de ynspirearre en trouwe tsjûge Paulus, eks-Saul fan Tarsus, de earste opdroegen ferfolger fan de tsjerke fan Kristus.

Gen.4:1: “ *Adam koe syn frou Eva; hja waard swier en berne Kaïn en sei: Ik haw in man foarme troch de help fan JaHWéH .*

Yn dit fers iepenbiere God ús de betsjutting dy't hy jout oan it tiidwurd " *witte* " en dit punt is essensjeel yn it prinsipe fan rjochtfeardiging troch leauwen, lykas it is skreaun yn Johannes 17: 3: " *No it ivige libben is dat se jo kenne ., de ienige wiere God, en Him dy't jo stjoerd hawwe, Jezus Kristus . Om God te kennen betsjut in leafde relaasje mei Him oan te gean, geastlik yn dit gefal, mar fleislik yn it gefal fan Adam en Eva. Wer nei dit model fan it earste pear, waard in "bern" berne út dizze fleislke leafde; goed in "bern" moat ek werberne wurde yn ús geastlike leafdefolle relaasje belibbe mei God. Dizze nije berte troch de echte " *kennis* " fan God wurdt iepenbiere yn Rev.12:2-5: " *En hja wie mei bern, en hja rôp yn arbeid en yn pine fan 'e befalling. ... Se berne in soan, dy't mei in izeren stôk alle folken regearje sil. En har bern waard oppakt nei God en nei syn troan .* It bern berne út God moat it karakter fan syn Heit reprodusearje, mar dit wie net it gefal mei de earste soan berne út minsken.*

De namme Kain betsjut oername. Dizze namme foarseit him in fleislik en ierdske lot, it tsjinoerstelde fan 'e geastlike minske dy't syn jongere broer Abel wêze sil.

Lit ús opmerke dat oan dit begjin fan 'e skiednis fan' e minske, de mem dy't berte jout God mei dizze berte assosjearret, om't se har bewust is dat de skepping fan dit nije libben it gefolch is fan in wûnder útfierd troch de grutte skepper God YaHWéH. Yn ús lêste dagen is dat net mear of selden it gefal.

Gen.4:2: “ *Se berne syn broer Abel wer. Abel wie in hoeder, en Kaïn wie in ploegman .*

Abel betsjut azem. Mear as Kaïn wurdt it bern Abel presintearre as in kopy fan Adam, de earste dy't de azem fan 'e longen fan God krige. Yn feite, troch syn dea, fermoarde troch syn broer, hy fertsjintwurdiget it byld fan Jezus Kristus, de wiere Soan fan God, ferlosser fan 'e útkarden dy't hy sil ferlosse mei syn bloed.

De beroppen fan de twa bruorren befêstigje harren tsjinoerstelde natuer. Lykas Kristus, " *Abel wie in hoeder* " en lykas de ierdske materialistyske ûnleauwige, " *Kain wie in ploughman* ". Dizze earste bern fan 'e minsklike skiednis kundige it bestimming oan dat troch God profetearre is. En se komme om details te jaan oer syn besparingsprojekt.

Gen.4:3: “ *Nei in skoftke die Kaïn in offer oan JaHWéH fan 'e fruchten fan 'e ierde; »*

Kaïn wit dat God bestiet en om him sjen te litten dat er him earje wol, makket er him " *in offer fan 'e fruchten fan 'e ierde* ", dat is dingen dy't syn aktiviteit hat produsearre. Yn dizze rol nimt hy it byld fan 'e mannichte fan joadske, kristlike of moslimreligieuze minsken dy't har goede wurken markearje sûnder har soargen te meitsjen oer it besykjen om te witten en te begripen wat God fan har hâldt en ferwachtet. Kado's binne allinich sinfol as se wurdearre wurde troch de persoan dy't se ûntfangt.

Gen.4:4: " *en Abel, foar syn kant, makke har ien fan 'e earstberne fan syn keppel en fan har fet. JaHWéH seach goed nei Abel en syn offer; »*

Abel imitearret syn broer, en fanwegen syn berop as hoeder bringt hy in offer oan God " *fan 'e earstberne fan syn keppel en har fet* ". Dit is God wolkom, om't hy yn it offer fan dizze " *earstberne* " it ferwachte en profeteare byld sjocht fan syn eigen offer yn Jezus Kristus. Yn Iepenbiering 1:5 lêze wy: " *... en fan Jezus Kristus, de trouwe tsjûge, de earstberne fan 'e deaden* , en de foarst fan 'e keningen fan 'e ierde! Oan him dy't ús leaf hat, dy't ús troch syn bloed fan ús sûnden ferlost hat, ...". God sjocht syn rêdingsprojekt yn it oanbod fan Abel en kin it allinnich mar noflik fine.

Gen.4:5: " *mar hy seach net goed nei Kaïn en syn offer. Kaïn waard tige lilik, en syn gesicht foel.* »

Yn ferliking mei it oanbod fan Abel is it logysk dat God in bytsje belangstelling jaan soe foar it oanbod fan Kaïn dy't like logysk allinnich mar teloarsteld en fertrietlik wêze kin. " *Syn gesicht is delslein* ", mar lit ús opmerke dat de argewaasje him liedt ta " *heul yrritearre* " en dit is net normaal, om't dizze reaksje in frucht is fan teloarstelde grutskens. Irritaasje en grutskens sille meikoarten in serieuze frucht opbringe: de moard op syn broer Abel, it ûnderwerp fan syn oergeunst.

Gen.4:6: *En de Heare sei tsjin Kaïn: Wêrom bisto lilik, en wêrom is dyn oantlit delslein? »*

Allinnich God wit de reden foar syn foarkar foar Abel syn oanbod. Kaïn kin Gods reaksje allinnich ûnrjochtfeardich fine, mar ynstee fan lilik te wurden, moat er God smeke om him de reden foar dizze blykber ûnrjochtfeardige kar te begripen. God hat folsleine kennis fan 'e aard fan Kaïn dy't ûnbewust foar him de rol spilet fan 'e goddeleaze tsjinstfeint fan Matt.24:48-49: " *Mar as hy in kweade tsjinstfeint is, dy't yn himsels seit: Myn hear fertraget te kommen, as hy begjint syn maten te slaan* , as hy yt en drinkt mei dronken, ... ". God stelt him in fraach dêr't er it antwurd perfekt op wit, mar wer jout er Kaïn dêrmei in kâns om de oarsaak fan syn lijen mei him te dielen. Dizze fragen sille troch Kaïn ûnbeantwurde bliuwe, sadat God him warskôget foar it kwea dat him oanpakke sil.

Gen.4:7: " *Wis, as jo goed dogge, sille jo jo oantlit opheffe; en as jo kwea dogge, leit de sûnde by de doar, en syn begearten binne foar jo : mar jo hawwe hearskippij oer it . »*

Nei't Eva en Adam iten hawwe en de status fan 'e duvel oannommen hawwe troch " *goed en kwea te kennen* ", ferskynt hy opnij om Kaïn te triuwen om syn broer Abel te deadzjen. De twa karren, " *goed en kwea* ," steane foar him; " *it goede* " sil him liede om himsels te ûntslach en Gods kar te akseptearjen, sels as

hy it net begrypt. Mar de kar *fan "kwea"* sil him sûndigje tsjin God, troch him syn sechsde gebod te meitsjen: "*Jo sille gjin moard dwaan*"; en nee, "*do silst net deadzje*" sa't de oersetters it presintearren. Gods gebod feroardielet kriminaliteit, net it deadzjen fan skuldige kriminel en dy't hy legaal makke troch it te bestellen en yn dit gefal feroare de komst fan Jezus Kristus neat yn dit juste oardiel fan God.

Let op de foarm dêr't God oer "*sûnde*" sprekt as soe er oer in frou prate, neffens dêr't er tsjin Eva sein hie yn Gen.3:16: "*Jo begearten sille nei jo man wêze, mar hy sil hearskippij hawwe oer jo*". Foar God is de ferlieding "*fan sûnde*" gelyk oan dy fan in frou dy't har man ferliede wol en hy moat him net troch har of troch him "*behearskje*". Op dizze manier joech God de minske de opdracht om himsels net te ferlieden troch "*sûnde*" fertsjintwurdige troch de frou.

Gen.4:8: "*Mar Kaïn spriek ta syn broer Abel; mar wylst hja op it fjild wierne, foel Kaïn op syn broer Abel en deade him.* »

Nettsjinsteande dizze godlike warskôging sil Kaïn's natuer syn frucht produsearje. Nei in útwikseling fan wurden mei Abel, Kain, in moardner yn syn geast fan it begjin ôf lykas syn geastlike heit, de duvel, "*smite himsels op syn broer Abel, en fermoarde him*." Dizze ûnderfining profetearret it bestimming fan 'e minskheid wêr't broer broer sil deadzje, faaks út sekulêre of religieuze oergeunst oant it ein fan 'e wrâld.

Gen.4:9: "*De Heare sei tsjin Kaïn: Wêr is dyn broer Abel? Hy antwurde: ik wit it net; bin ik myn broer syn hoeder?* »

Lykas hy tsjin Adam sein hie, dy't him foar him ferburgen hie: *Wêr bist o?* ", God sei tsjin Kain "*Wêr is dyn broer Abel?* », altyd om him de kâns te jaan syn skuld te bekenen. Mar stom, om't er net negearje kin dat God wit dat er him fermoarde hat, antwurdet er brutaal "*Ik wit it net*", en mei ongelooflike arrogânsje stelt er op syn beurt God in fraach: "*bin ik de hoeder fan myn broer?* »

Gen.4:10: "*En God sei: Wat hawwe jo dien? De stim fan dyn broer syn bloed ropt út 'e ierde ta my*"

God jout him syn antwurd dat betsjut: do bist syn hoeder net, om't jo syn moardner binne. God wit goed wat er dien hat en hy stelt it him foar op in byld: "*de stim fan it bloed fan dyn broer ropt út de ierde ta my*". Dizze byldformule dy't it fergiete bloed in stim jout dy't nei God ropt, sil yn Apo.6 brûkt wurde om yn it "5e ^{segel}", de gjalp op te roppen fan 'e martlers dy't troch de Romeinske pauslike ferfolgingen fan 'e katolike religy omkommen binne: Apo. 6: 9-10: "*Doe't hy it fyfde segel iepene, seach ik ûnder it alter de sielen fan dyjingen dy't fermoarde wiene fanwegen it wurd fan God en fanwegen it tsjûgenis dat se joegen. Se rôpen mei in lûde stimme, sizzende: Hoe lang, o hillige en wiere Master, fertrage jo mei it oardieljen en it wreken fan ús bloed op dyjingen dy't op 'e ierde wenje?*". Sa, ûnrjochtfeardich fergetten bloed easket wraak op de skuldige. Dizze legitime wraak sil komme, mar it is iets dat God eksklusyf foar Himsels reservearret. Hy ferklearret yn Deu.32:35: "*Wraak en ferjilding binne myn, as har foet stroffelet! Want de dei fan har ferneatiging is tichtby, en wat har wachtet sil net fertrage*." Yn Jes.61:2 stiet tegearre mei "*it jier fan 'e genede*" "*de dei fan 'e wraak*" yn it programma fan 'e messias Jezus Kristus: "... *hy hat my stjoerd... om in jier fan*

genede út te roppen fan Heare, en in dei fan wraak fan ús God ; om al de lijen te treasten ; ...". Nimmen koe begrepen hawwe dat de " publikaasje " fan dit " jier fan genede " troch 2000 jier skieden wurde moast fan de " dei fan 'e wraak ".

Sa kinne de deaden allinnich roppe yn it oantinken fan God waans ûnthâld ûnbeheind is.

De misdied begien troch Kaïn fertsjinnet juste straf.

Gen.4:11: " *No sille jo ferflokt wurde troch de ierde dy't har mûle iepene hat om it bloed fan jo broer út jo hân te ûntfangen .* »

Kaïn sil ferflokt wurde fan 'e ierde en sil net fermoarde wurde. Om dizze godlike mildigens te rjochtfeardigjen, moatte wy tajaan dat dizze earste misdied gjin precedent hie. Kaïn wist net wat it betsjutte om te deadzjen, en it wie de grime dy't alle redenearring verblinde dy't him liede ta fatale brutaliteit. No't syn broer dea is, sil it minskdom net mear sizze kinne dat it net wist wat de dea is. De wet fêststeld troch God yn Exo.21:12 sil dan effekt krije: " *Wa't in man deadlik slacht, sil mei de dea straft wurde .* "

Dit fers presintearret ek dizze útdrukking: " *de ierde dy't har mûle iepene hat om it bloed fan jo broer út jo hân te ûntfangen* ". God personifieart de ierde troch it in mûle te jaan dy't it bloed dat derop fergiet absorbeart. Dan sprekt dizze mûle ta har en docht har tinken oan 'e stjerlike died dy't har ûntreinige. Dit byld sil opnommen wurde yn Deu.26:10: " ***De ierde iepene har mûle en slokte se op mei Koarach, doe't de gearkommen stoaren, en it fjoer fortarre de twahûndertfyftich man: hja tsjinnen de minsken fan warskôging .*** " Dan sil it wêze yn Iepenbiering 12:16: " *En de ierde holp de frou, en de ierde iepene har mûle en slokte de rivier op dy't de draak út syn mûle smiten hie .* " De " rivier " symbolisearret de Frânske katolike monargyske kompetysjes waans spesjaal oanmakke militêre korps fan "draken" trouwe protestanten ferfolgen en se yn 'e bergen fan it lân jagen. Dit fers hat in dûbele betsjutting: it protestantske wapene ferset, dan de bloedige Frânske revolúsje. Yn beide gefallen ferbyldet de útdrukking " *de ierde har mûle iepen* " as it ferwolkommejen fan it bloed fan mannichte minsken.

Gen.4:12: " *As jo de grûn kultivearje, sil it jo syn rykdom net mear jaan. Jo sille in swalker wêze en in swalker op 'e ierde.* »

Kaïn syn straf is beheind ta de ierde dy't er de earste wie dy't ûntreinige troch der minsklik bloed op te ferjitten; dy fan 'e minske dy't oarspronklik makke is nei it byld fan God. Sûnt sûnde, behâldt it syn skaaimerken fan God, mar hat net langer syn perfekte suverens. De aktiviteit fan de minske bestie benammen út it produsearjen fan iten troch it bewurkjen fan it lân. Kaïn sil dêrom oare manieren fine moatte om fied te wurden.

Gen.4:13: " *Kaïn sei tsjin JaHWéH: Myn straf is te grut om te dragen .* "

Dat betsjut: yn dizze omstannichheden is it better dat ik selsmoard pleeg.

Gen.4:14: " *Sjoch, do smiet my hjoed út dizze ierde; Ik sil ferburgen wêze foar jo oantlit, ik sil in swalker en in swalker wêze op 'e ierde, en wa't my fynt, sil my deadzje .*

Hjir is er no tige pratend en somt er syn sitewaasje op as in deastraf.

Gen.4:15: “ *De Heare sei tsjin him: As immen Kaïn deade, soe Kaïn sân kear wreke wurde. En de Heare sette in teken op Kaïn, dat wa't him fûn, him net deadzje soe .* ”

Besletten om Kaïn syn libben te sparjen om de redenen dy't al sjoen wiene, fertelde God him dat syn dea betelle wurde soe, " *wraak* ", " *sân kear* ". Dan neamt hy " *in teken* " dat him sil beskermje. Yn dizze mjitte profetearret God de symboalyske wearde fan it getal "sân" dy't de sabbat sil oanwize en de hilliging fan 'e rêst dy't, profetearre oan' e ein fan 'e wiken, har folsleine ferfolling sil fine yn' e sânde millennium fan syn rêdingsprojekt. De sabbat sil it teken wêze fan it hearren ta de skepper God yn Ezek.20:14-20. En yn Ezek.9 wurdt " *in teken* " pleatst op dyjingen dy't ta God hearre, sadat se net fermoarde wurde yn 'e oere fan' e godlike straf. Uteinlik, om dit prinsipe fan beskerme **skieding te befêstigjen** , yn Rev.7, " *in teken* ", " *it segel fan 'e libbene God* ", komt om " *de foarholle te fersegeljen* " fan 'e tsjinstfeinten fan God, en dit " *segel en teken* " is syn sabbat fan 'e sânde dei.

Gen.4:16: " *Doe gyng Kaïn fan it oantlit fan JaHWéH, en wenne yn it lân Nod, ten easten fan Eden .* "

It wie al yn it easten fan Eden dat Adam en Eva har weromlutsen nei't se út 'e tún fan God ferdreaun wiene. Dit lân krijt hjir de namme Nod wat betsjut: lijen. Kaïn syn libben sil dus wurde markearre troch geastlik en lichaamlik lijen, om't ôfwiisd fier fan it oantlit fan God efterlit spoaren sels yn it hurde hert fan Kaïn, dy't hie sein yn fers 13, eangst foar him: "Ik sil wêze ferburgen fier fan jo oanwêzigens. " *gesicht* ”.

Gen.4:17: “ *Kaïn koe syn frou; hja waerd swier en berne Henoch. Doe boude hy in stêd, en hy neamde de stêd nei syn soan Henoch .* ”

Kaïn sil de patriarch wurde fan 'e befolking fan in stêd dêr't hy de namme fan syn earste soan oan jout: Henoch wat betsjut: inisjearje, ynstruearje, oefenje en begjinne mei in ding te brûken. Dizze namme vat alles op dat dizze tiidwurden fertsjinwurdigje en it is passend om't Kaïn en syn neiteam in soarte fan maatskippij sûnder God ynwijde dy't oant it ein fan 'e wrâld sil trochgean.

Gen.4:18: “ *Henoch woun Irad, Irad woun Mehujael, Mehujael woun Metuschael, en Metuschael woun Lamech .* »

Dizze koarte genealogy stoppet mei opsetsin op it personaazje mei de namme Lamech, waans krechte betsjutting ûnbekend bliuwt, mar it wurd út dizze woartel giet om ynstruksje lykas de namme Henoch, en ek in begryp fan macht.

Gen.4:19: *Lamech naam twa froulju: de namme fan de iene wie Ada, en de namme fan de oare Silla .* »

Wy fine yn dizze Lamech in earste teken fan 'e brek mei God neffens dêr't " *in man syn heit en syn mem ferlitte sil om syn frou oan te hâlden, en de twa sille ien fleis wurde* " (sjoch Gen.2:24). Mar yn Lamech hechtet de man him oan twa froulju en de trije sille ien fleis wurde. Fansels is de skieding fan God totaal.

Gen.4:20: " *Adah berne Jabal: hy wie de heit fan dyjingen dy't wenje yn tinten en by de keppel .* "

Jabal is de patriarch fan nomadyske hoeders lykas guon Arabyske folken hjoed noch binne.

Gen.4:21: " *De namme fan syn broer wie Jubal: hy wie de heit fan alle gearre dy't harp en piper spylje . »*

Jubal wie de patriarch fan alle muzikanten dy't in wichtich plak hawwe yn beskavingen sûnder God, ek hjoed de dei wêr't kultuer, kennis en de keunstner de fûneminten binne fan ús moderne maatskippijen.

Gen.4:22: " *Zilla, fan har kant, berne Tubal Kaïn, dy't alle ynstruminten fan koper en izer smeid. De suster fan Tubal Kain wie Naama . »*

Dit fers tsjinsprekt de offisjele lear fan histoarysy dy't in Brûnstiid foar de Izertiid oannimme. Yn wierheid neffens God wisten de earste minsken izer te smeden, en miskien sûnt Adam sels om't de tekst net fan Tubal Kain seit dat hy de heit wie fan dyjingen dy't izer smeden. Mar dizze iepenbiere details wurde ús jûn, sadat wy begripe dat beskaving bestiet sûnt de earste minsken. Harren goddeleaze kultueren wiene net minder ferfine as ús hjoed.

Gen.4:23: " *Lamech sei tsjin syn froulju: Ada en Silla, harkje nei myn stim! Froulju fan Lamech, hear myn wurd! Ik fermoarde in man foar myn wûne, en in jonge man foar myn kneuzing. »*

Lamech hat syn beide froulju grutsk op dat se in man fermoarde hawwe, wat him sear docht yn it oardiel fan God. Mar mei arrogânsje en spot foeget er derby dat er ek in jonge man fermoarde hat, wat syn saak yn Gods oardiel fergriemt en dat him ta in autentike "moardner" en werhelle oertreder makket.

Gen.4:24: " *Kaïn sil saun kear wreke wurde, en Lamech saun en sauntich kear. »*

Hy bespot dan de mildigens dy't God tsjin Kaïn toande. Sûnt nei it fermoardzjen fan in man, soe Kaïn syn dea "sân kear" wreke wurde soe, nei't er in man en in jonge man fermoarde hat, sil Lamech "sânensantich kear" troch God wreke wurde. Wy kinne ús sokke ôfgryslige opmerkingen net foarstelle. En God woe it minskdom iepenbierje dat har earste fertsjintwurdigers fan 'e twadde generaasje, dy fan Kaïn oant de sânde, dy fan Lamech, it heechste nivo fan goddeleaze berikt hiene. En dit is syn demonstraasje fan de konsekwinsje fan skieden fan him.

Gen.4:25: " *Adam koe syn frou noch; en hja berne in soan, en neamde syn namme Seth ;*

De namme Seth útsprutsen "cheth" yn it Hebrieusk wiist de stifting fan it minsklik lichem oan. Guon oersetten it as "lykweardich as weromjefte", mar ik haw gjin rjochtfeardiging foar dizze stelling yn it Hebrieusk fûn. Ik behâld dêrom "de stifting fan it lichem", om't Seth de woartel of basisfûns sil wurde fan 'e trouwe line dy't Gen.6 sil oanwize troch de útdrukking " *soanen fan God* ", en oerlitte oan 'e "froulju" opstannige neiteam fan 'e line fan Kaïn dy't har ferrifelje, yn tsjinstelling, de oantsjutting fan " *dochters fan 'e minsken* ".

Yn Seth siedt en ferheft God in nij " *sied* " wêryn't de sânde neiteam, in oare Henoeh, as foarbyld jûn wurdt yn Gen.5:21 oant 24. Hy hie it foarrjocht om libben yn 'e himel te kommen, sûnder troch de dea te gean, nei 365 jier ierdske libben libbe yn trou oan de skepper God. Dizze Henoeh droech syn namme goed om't syn "oplieding" ta eare fan God wie yn tsjinstelling ta syn nammegenoat, soan fan Lamech, soan út 'e line fan Kaïn. En beide, Lamech de rebel en Henoeh de rjochtfeardige wiene de "sânde" neikommelingen fan har stam.

Gen.4:26: “ *Seth hie ek in soan, en hy neamde syn namme Enos. It wie doe dat minsken de namme fan JaHWéH begûnen oan te roppen . »*

Enosch betsjut: de minske, de stjerlike, de goddeleaze. Dizze namme is keppele oan it momint dat minsken de namme fan YaHWéH begûnen oan te roppen. Wat God ús fertelle wol troch dizze twa dingen te ferbinen, is dat de man fan 'e trouwe slachte him bewust wurden is fan 'e goddeleaze fan syn natuer dy't boppedat stjerlik is. En dit bewustwêzen late him om syn Skepper te sykjen om him te earjen en him trou in oanbidding te jaan dy't him behaaglik wie.

Genesis 5

Skieding troch hilliging

Yn dit haadstik 5 brocht God de line byinoar dy't Him trou bleaun. Ik presintearje jo de detaillearre stúdzje fan allinich de earste fersen dy't ús de reden kinne begripe foar dizze opsomming dy't de tiid beslacht tusken Adam en de ferneamde Noach.

Gen.5:1: “ *Dit is it boek fan it sied fan Adam. Doe't God de minske skepen hat, **makke Hy him yn 'e likenis fan God** .*”

Dit fers stelt de standert foar de list mei nammen fan 'e oanhelle manlju. Alles is basearre op dizze herinnering: “ *Doe't God de minske skepen hat, **makke Hy him yn 'e likenis fan God** ”. Wy moatte dêrom begripe dat om dizze list yn te gean moat de minske syn “ *likenis fan God* ” bewarre hawwe . Wy kinne dus begripe wêrom't nammen sa wichtich as dy fan Kaïn dizze list net ynkomme. Want it is net in kwestje fan in fysike oerienkomst mar fan in oerienkomst fan karakter, en haadstik 4 hat ús krekt sjen litten dat fan Kaïn en syn neiteam.*

Gen.5:2: “ *Hy makke man en frou, en seinge se, en neamde se mei de namme man doe't se waarden skepen .*”

Hjir wer betsjut de oantinken oan Gods segen fan 'e man en frou dat de nammen dy't oanhelle wurde troch God segene binne. De oandwaning fan har skepping troch God ûnderstreket it belang dat hy jout om erkend te wurden as de skepper God dy't apart set, syn tsjinstfeinten hilliget, troch it teken fan 'e sabbat, de rêst observearre op' e sânde dei fan al har wiken. It behâld fan Gods segen mei de hilliging fan 'e sabbat en de likenis fan syn karakter binne de betingsten dy't troch God easke binne foar in minske om weardich te bliuwen om “ *minske* ” neamd te wurden. Utsein dizze fruchten wurdt de minske yn syn oardiel in mear ûntwikkele en opliede "dier" as oare soarten.

Gen.5:3: “ *Adam, dy't hûndert en tritich jier âld wie, berne in soan nei syn likenis, nei syn byld, en hy neamde syn namme Seth .*”

Tsjin Adam en Seth ûntbrekke twa nammen: dy fan Kaïn (dy't net fan 'e trouwe stam is) en Abel (dy't stoar sûnder neikommelingen). De standert fan sillige seleksje wurdt dus oantoand. Itselde sil jilde foar alle oare neamde nammen.

Gen.5:4: “ *De dagen fan Adam nei de berte fan Seth wiene achthûndert jier; en hy woun soannen en dochters .* ”

Wat wy moatte begripe is dat Adam " *soanen en dochters berne* ", foar de berte fan " *Seth* " en dêrnei, mar dizze hawwe it leauwen fan 'e heit of dat fan "Seth" net iepenbiere. Se joegen har oan by de "dieremannen" dy't ûntrou en respektleas wiene foar de libbene God. Sa, ûnder al dyjingen berne nei de dea fan Abel, " *Seth* " wie de earste dy't ûnderskiede him troch syn leauwe en syn trou oan de God JaHWeH, dy't makke en foarme syn ierdske heit. Oaren nei him, dy't anonym bliuwe, hawwe miskien syn foarbyld folge, mar se bliuwe anonym, om't de list dy't troch God selektarre is boud op 'e opfolging fan' e earste trouwe manlju fan elk fan 'e presintearre neiteam. Dizze ferklearring makket de al hege leeftyd, "130 jier" foar Adam begryplik doe't syn soan "Seth" berne waard. En dit prinsipe jildt foar elk fan 'e útkarden neamd yn' e lange list dy't op Noach stoppet, om't syn trije soannen: Sem, Ham en Jafet net útkard wurde, net yn syn geastlike likenis.

Gen.5:5: “ *Al de dagen dat Adam libbe wiene njoggenhûndert en tritich jier; doe stoar er .* ”

Ik gean direkt nei de sânde útkarde waans namme Henoch is; in Henoch waans karakter it absolute tsjinoerstelde is fan Henoch, soan fan Kain.

Gen.5:21: " *Henoch, fiifensechtich jier âld, waard de heit fan Methusalem .* "

Gen. 5:22: “ *Henoch, nei de berte fan Methusalem, rûn mei God trijehûndert jier; en hy woun soannen en dochters .* ”

Gen.5:23: " *Al de dagen fan Henoch wiene trijehûndert en fiif en sechstich jier .* "

Gen.5:24: “ *Henoch rûn mei God; doe wie er net mear, om't God him naam* ” .

It is mei dizze spesifike útdrukking út 'e Henoch-saak dat God it ús iepenbieret: de antediluvianen hawwe ek har "Elia" nei de himel brocht sûnder troch de dea te gean. Yndie, de formule fan dit fers ferskilt fan alle oaren dy't einigje as foar it libben fan Adam, mei de wurden " *doe hy stoar* " .

Dêrnei komt Metushela, de man dy't it langst op ierde libbe, 969 jier; dan in oare Lamech fan dizze line, seinge troch God.

Gen: 5:28: " *Lamech, hûndert en twaentachtich jier âld, berne in soan.* "

Gen: 5:29: " *Hy neamde syn namme Noach, sizzende: Dizze sil ús treastje foar ús wurgens en it hurde wurk fan ús hannen, kommend út dit lân dat de Heare ferflokt hat .* "

Om de betsjutting fan dit fers te begripen, moatte jo witte dat de namme Noach betsjut: rêst. Lamech stelde him grif net foar yn hoefier't syn wurden wier komme soene, om't hy allinich " *de ferflokte ierde* " seach út 'e hoeke fan " *ús wurgens en it pynlike wurk fan ús hannen* ", sei er. Mar yn 'e tiid fan Noach sil God it ferneatigje fanwegen de goddeleaze fan' e manlju dy't it draacht, lykas Genesis 6 sil tastean ús te begripen. Lamech, heit fan Noach, wie lykwols in útkarde dy't, lykas de pear útkarden fan syn tiid, it spitich west hawwe moat om de goddeleazen fan 'e manlju om har hinne groei te sjen.

Gen.5:30: *Lamech libbe, nei de berte fan Noach, fiifhûndert fiifennjoggentich jier; en hy woun soannen en dochters "*

Gen.5:31: *" Al de dagen fan Lamech wiene sânhûndert saun en santich jier; doe stoar er »*

Gen.5:32: *" Noach, fiifhûndert jier âld, berne Sem, Ham en Jafet "*

Genesis 6

Skieding mislearret

Gen.6:1: *" Doe't de minsken begûnen te fermannichfâldigjen op it oerflak fan 'e ierde, en har dochters waarden berne, "*

Neffens de lessen dy't earder leard binne, is dizze minsklike manichte de diernoarm dy't God ferachtet, dy't dus goede redenen hat om se ek te fersmiten. De ferlieding fan Adam troch syn frou Eva wurdt troch it hiele minskdom reprodusearre en it is normaal neffens it fleis: famkes ferliede manlju en se krije fan har wat se winskje.

Gen.6:2: *" De soannen fan God seagen dat de dochters fan 'e minsken moai wiene, en se namen as froulju út al dyjingen dy't se útkarden "*

Dit is wêr't dingen lestich wurde. **De skieding** tusken de hillige en de ûnreligieuze ûnleauwigen ferdwynt úteinlik. De hillige hjir logysk neamd *" de soannen fan God "* falle ûnder de ferlieding fan *" de dochters fan 'e minsken "* of, fan 'e "dier" minsklike groep. Alliânsjes troch it houlik wurde sa de oarsaak fan it ynstoarten fan de troch God winske en sochte **skieding** . It wie dizze ûnferjitlike ûnderfining dy't him letter liede soe om de soannen fan Israel te ferbieden om frjemde froulju as froulju te nimmen. De oerstreaming dy't sil resultearje lit sjen hoefolle dit ferbod moat wurde folge. Op elke regel binne d'r útsûnderingen, om't guon froulju de wiere God namen mei de joadske man lykas Ruth. It gefaar is net dat de frou in frjemdling is, mar dat se in *" soan fan God "* liedt ta heidenske ôffal troch him de tradisjonele heidenske religy fan syn komôf oan te nimmen. Boppedat is it tsjinoerstelde ek ferbean om't in frou "dochter fan God" harsels yn libbensgefaar bringt troch te trouwen mei in "soan fan manlju" "dieren" en fan falske religy, wat noch gefaarliker is foar har. Foar elke "frou" of "famke" is "frou" allinnich yn har libben op ierde, en de útkarden ûnder harren sille ûntfange as manlju in asekusueel himmellichem fergelykber mei de ingels fan God. Eternity is unisex en byld fan it karakter fan Jezus Kristus, it perfekte godlike model.

It houlikprobleem is noch altyd oanwêzich. Want wa't trout mei ien dy't net fan syn godstsjinst is, tsjûget tsjin syn eigen leauwen, oft it goed of ferkeard is. Fierders toant dizze aksje ûnferskilligens foar de religy en dus ek foar God sels. De útkarden moatte God leafhawwe boppe alles oars om ferkiezing wurdich te wêzen. It alliânsje mei de frjemdling is him lykwols ûngeunstich, de keazen amtner dy't it kontraktearret wurdt ferkiezing ûnweardich en syn leauwen wurdt oanmoedich, in yllúzje dy't einige sil yn ferskriklike desyllúzje. It bliuwt om in definitive ôftrek te tekenjen. As it houlik noch altyd dit probleem foarmet, komt it om't de moderne minsklike maatskippij harsels yn deselde steat fan ymmoraliteit

befynt as dy fan Noach syn tiid. Dit berjocht is dêrom foar ús lêste tiid wêr't leagens minsklike geasten dominearje dy't folslein sletten wurde foar godlike "wierheid".

Fanwegen it belang fan it foar ús "eintiden", liet God my ta it ûntwikkeljen fan dit berjocht, iepenbiere yn dit Genesis-akkount. Om't de ûnderfining fan 'e antediluviaanske útkarden wurdt gearfette troch in lokkich " *begjin* " en in tragysk " *ein* " yn ôffal en grouwel. Dizze ûnderfining fettet lykwols ek dat fan har lêste tsjerke gear yn har ynstitúsjonele foarm "Sânde-dei Advintist", offisjeel en histoarysk segene yn 1863, mar geastlik yn 1873, yn "Philadelphia", yn Rev.3:7, foar *har* " *begjin* " , en " *útbrekke* " troch Jezus Kristus yn Openb.3:14, yn " *Laodicea* " yn 1994, op syn " *ein* " , fanwegen syn formalistyske lulkens en fanwegen syn alliânsje mei it oekumenyske fijânkamp yn 1995. De De tiid fan Gods goedkarring foar dizze kristlike religieuze ynstelling wurdt dus fêststeld troch "in *begjin* en in *ein* ." Mar krekt sa't it Joadske ferbûn waard fuortset troch de tolve apostels keazen troch Jezus, sa wurdt it Advintistyske wurk fuortset troch my en troch allegearre dy't dit profetyske tsjûge ûntfange en de wurken fan it leauwe reprodusearje dy't God oarspronklik segene yn 'e pioniers fan Advintisme fan 1843 en 1844. Ik spesifisearje dat God de motivaasjes fan har leauwe segene en net de standert fan har profetyske ynterpretaasjes dy't letter yn twifel steld wurde soe. De praktyk fan 'e sabbat dy't mooglik formalistysk en tradysjoneel wurdt, it sif fan Gods oardiel seinget net mear oars as de leafde foar de wierheid dy't yn syn útkarden oanjûn is, "fan *begjin* oant *ein*" of, oant de wiere glorieuze weromkomst fan Kristus, set foar de lêste kear yn maitiid 2030.

Troch himsels yn Rev.1:8 te presintearjen as " *de alfa en de omega* " , iepenbieret Jezus Kristus ús in kaai foar it begripen fan 'e struktuer en it aspekt wêryn't hy ús yn' e Bibel iepenbieret, syn " *oardiel* " , It is altyd basearre op in observaasje fan 'e sitewaasje fan it " *begjin* " en op dat wat ferskynt oan 'e " *ein* " , fan in libben, fan in alliânsje of fan in tsjerke. Dit prinsipe komt foar yn Dan.5 dêr't de wurden skreaun op 'e muorre troch God, " *nûmere, nûmere* " , folge troch " *woegen en ferdiel* " , it " *begjin* " fan it libben fan kening Belsazar en de tiid fan syn " *ein* " fertsjintwurdigje . Op dizze manier befêstiget God dat syn oardiel basearre is op 'e permaninte kontrôle fan it ûnderwerp dat beoardiele wurdt. Hy wie ûnder syn observaasje fan syn " *begjin* " , of " *alfa* ," oant syn " *ein* ," syn " *omega* ."

Yn it boek fan 'e Iepenbiering en yn it tema fan 'e brieven rjochte oan 'e " *sân Tsjerken* " , fêstiget itselde prinsipe " *it begjin en it ein* " fan alle oanbelangjende " *Tsjerken* " . Earst fine wy de apostoalyske Tsjerke, waans glorieuze " *begjin* " wurdt weromroppen yn it berjocht oerlevere oan " *Efeze* " en wêryn har " *ein* " it ûnder de bedriging pleatst dat de Geast fan God weromlutsen wurdt fanwegen syn gebrek oan iver. Gelokkich tsjûget it boadskip dat yn " *Smyrna* " foar 303 oerlevere waard dat de oprop fan Kristus ta bekearing heard sil wêze foar de gloarje fan God. Dan begjint de Roomsk Pauslike Katolike Tsjerke yn " *Pergamum* " , yn 538, en einiget yn " *Tyatira* " , yn 'e tiid fan 'e protestantske Reformaasje, mar benammen offisjeel dy fan 'e dea fan Paus Pius 6 hâlden yn finzenis yn Valencia, yn myn stêd , yn Frankryk, yn 1799. Dan komt it gefal fan it protestantske leauwen, waans goedkarring troch God ek yn 'e tiid beheind is. Syn

" *begjin* " wurdt neamd yn " *Thyatira* " en syn " *ein* " wurdt iepenbiere yn " *Sarden* " yn 1843 fanwegen syn praktyk fan snein erfde fan 'e Romeinske religy. Jezus koe net dúdliker wêze, syn berjocht, " *do bist dea* ", liedt net ta betizing. En trede ûnder " *Philadelphia en Laodicea* " slút it gefal fan ynstitúsjoneel Advintisme dat wy earder seagen it tema fan berjochten rjochte oan 'e " *sân tsjerken* " en de tiid fan 'e tiidrekken dy't se symbolisearje.

Troch ús hjoed te iepenbierjen hoe't hy dingen beoardiele dy't al dien binne, en fan it " *begjin* " lykas Genesis, jout God ús de kaaïen om te begripen hoe't hy de feiten en de tsjerken yn ús tiid oardielet. It " *oardiel* " dat út ús stúdzje komt, draacht dus it " *Segel* " fan 'e Geast fan syn godlikens.

Gen.6:3: " *Doe sei JaHWéH: Myn geast sil net foar altyd yn 'e minske bliuwe, hwent de minske is fleis, en syn dagen sille hûndert en tweintich jier wêze .*

»

Minder dan 10 jier foar it weromkommen fan Kristus nimt dit berjocht hjoed in ferrassende aktualiteit oan. De geast fan it libben jûn troch God " *sil net foar altyd yn 'e minske bliuwe, want de minske is fleis, en syn dagen sille hûndert en njoggenentweintich-jier wêze .* " Yn feite wie dit net de betsjutting dy't God oan syn wurden joech. Begryp my, en begryp Him: God jout syn seistûzenjierrige projekt fan it roppen en selektearjen fan de útkarden net op. Syn probleem leit yn 'e enoarme lingte fan it libben dat hy joech oan 'e antediluvianen sûnt Adam dy't stoar op 930 jier âld, nei him, in oare Methuschela sil libje oant 969 jier âld. As it 930 jier fan trou is, dan is dat te fernearen en sels behaaglik foar God, mar as it in arrogante en ôfgryslige Lamech is, skat God dat it mear as genôch wêze sil om him gemiddeld 120 jier út te hâlden. . Dizze ynterpretaasje wurdt befêstige troch de skiednis, om't sûnt de ein fan 'e oerstreaming de lingte fan it minsklik libben yn ús tiid is fermindere ta gemiddeld 80 jier.

Gen.6:4: " *De reuzen wiene op 'e ierde yn dy dagen, en ek neidat de soannen fan God kamen ta de dochters fan 'e minsken, en hja berne harren bern: dit binne de helden dy't wiene ferneamd yn' e Aldheid .*

Ik moast de krektens " *en ek* " fan 'e Hebrieuske tekst tafoegje, om't de betsjutting fan it berjocht is omfoarme. God iepenbiere oan ús dat syn earste antediluviaanske skepping fan in gigantyske standert wie, Adam sels moat sawat 4 of 5 meter yn 'e hichte mjitten hawwe. It behear fan it ierdoerflak wurdt feroare en fermindere. In inkele stap fan dizze " *reuzen* " wie fiif fan ús wurdich, en hy moast fiif kear mear iten fan 'e ierde krije as in man hjoed. It oarspronklike lân waard dêrom oer syn hiele oerflak fluch befolke en bewenne. De krektens " *en ek* " leart ús dat dizze standert fan " *reuzen* " net feroare is troch de allïânsjes fan 'e hillige en de ôfwiisde, " *de soannen fan God* " en " *de dochters fan 'e minsken* ". Noach wie dus sels in reus fan 4 oant 5 meter en ek syn bern en harren froulju. Yn 'e tiid fan Mozes waarden dizze antediluviaanske noarmen noch fûn yn it lân Kanaän, en it wiene dizze reuzen, de "Anakims", dy't de Hebrieuske spionnen, dy't yn it lân stjoerd waarden, bang wiene.

Gen.6:5: " *De Heare seach dat de goddeleaze fan 'e minsken grut wie op' e ierde, en dat al de gedachten fan har hert deistich allinich nei it kwea wiene ."*

Sa'n observaasje makket syn beslút begryplik. Ik herinner jo dat hy de ierde en de minske skepen hat om dizze kwea te iepenbierjen ferburgen yn 'e

tinzen fan syn himelske en ierdske skepsels. De winske demonstraasje waard dêrom krigen om't " *alle gedachten fan har herten elke dei allinich rjochte waarden op it kwea* ".

Gen.6:6: " *De Heare bekearde him dat Er de minske makke hie op 'e ierde, en hy wie fertrietlik yn syn hert* ."

Foarôf witte wat der barre sil is ien ding, mar it belibjen yn syn ferfolling is in oar. En konfrontearre mei de realiteit fan it oerhearskjen fan it kwea, kin de gedachte fan berou, of kreker sein oan spyt, efkes yn 'e geast fan God opkomme, sa grut is syn lijen yn it gesicht fan dizze morele ramp.

Gen.6:7: *En de Heare sei: Ik scil de minske, dy't Ik skepen haw, fan 'e ierde ôf fordylgje, fan 'e minske oant it fee en ta it krûpend en ta de fûgels fan 'e loft; hwent ik bekear my dat ik se dien haw* ."

Krekt foar de floed merkt God de triomf fan Satan en syn demoanen op 'e ierde en har bewenners. Foar him wie de beproeving ferskriklik, mar hy krige de demonstraasje dy't hy helje woe. It bliuwt allinich om dizze earste foarm fan libben te ferneatigjen, wêryn't manlju te lang libje en te machtich binne yn gigantyske maten. Lânbisten ticht by minsken lykas fee, reptilen en loftfûgels sille foar altyd mei har ferdwine moatte.

Gen.6:8: " *Mar Noach fûn genede yn 'e eagen fan JaHWeH* ."

En neffens Ezé.14 wie hy de iennichste dy't genede fûn foar God, syn bern en har froulju wiene it net wurdich om rêden te wurden.

Gen.6:9: " *Dit binne it sied fan Noach. Noach wie in rjochtfeardich en oprjocht man yn syn tiid; Noach rûn mei God* ."

Lykas Job wurdt Noach " *rjochtfeardich en oprjocht* " beoardiele troch God. En lykas de rjochtfeardige Henoch foar him, rekkenet God him " *rinnend* " mei him.

Gen.6:10: " *Noach krige trije soannen: Sem, Ham en Jafet* ."

500 jier âld, neffens Gen.5:22, " *Noach krige trije soannen: Sem, Cham en Jafet* ". Dizze soannen sille opgroei, manlju wurde en froulju nimme. Noach sil dêrom bystien en holpen wurde troch syn soannen as er de arke bouwe moat. Tusken de tiid fan har berte en de oerstreaming sille 100 jier passe. Dit bewiist dat de "120 jier" fan fers 3 net de tiid oangiet dy't him jûn is om syn konstruksje te foltôgjen.

Gen.6:11: " *De ierde wie korrump foar God, de ierde wie fol mei geweld* ."

Korrupsje is net needsaaklik gewelddiedich, mar as geweld it markearret en karakterisearret, wurdt it lijen fan 'e leafdefolle God yntinsyf en net te fernearen. Dit geweld, dat syn hichtepunt berikte, is fan it type dat Lamech opskeppe yn Gen.4:23: " *Ik haw in man fermoarde foar myn wûne, en in jonge man foar myn kneuzing* ."

Gen.6:12: " *En God seach nei de ierde, en sjuch, it wie korrump; want alle fleis hie syn wei op 'e ierde bedoarn* ."

Yn minder dan 10 jier sil God wer nei de ierde sjen en it fine yn deselde steat as yn 'e tiid fan' e oerstreaming, " *alle fleis sil syn wei bedoarn hawwe* ." Mar jo moatte begripe wat God bedoelt as hy sprekt fan korrupsje. Want as de referinsje fan dit wurd minsklik is, binne de antwurden like mannich as de mieningen oer it ûnderwerp. Mei de Skepper God is it antwurd ienfâldich en

presys. Hy neamt korrupsje alle perversjes dy't troch man en frou brocht binne oan 'e oarder en regels dy't er fêststeld hat: Yn 'e korrupsje nimt de minske syn rol as man net mear oan, noch de frou har rol as froulik. It gefal fan Lamech, bigamist, neisiet fan Kain, is in foarbyld, om't de godlike noarm him fertelt: " *in man sil syn heit en syn mem ferlitte om oan syn frou te hingjen* ". It uterlik fan har lichemstruktuer lit de rollen fan manlju en froulju sjen. Mar om de rol better te begripen fan dat dat wurdt jûn as " *help* " oan Adam, jout it symboalyske byld fan 'e Tsjerke fan Kristus ús it antwurd. Hokker " *help* " kin de tsjerke oan Kristus jaan? Syn rol bestiet út it fergrutsjen fan it oantal útkarde bewarre en ynstimme om foar him te lijen. It is itselde foar de frou jûn oan Adam. Sûnder de spierkrêft fan Adam, syn rol is om berte te jaan en syn bern op te bringen oant se op har beurt in famylje fûnen en sadwaande sil de ierde befolke wurde, neffens de oarder fan God yn Gen.1:28: " *En God seinge hjar, en God sei tsjin hjar: **Wês fruchtber, en formannichfâldigje, en folje de ierde oan en ûnderwerp har** ; en hawwe hearskippij oer de fisken fan 'e see, en oer de fûgels fan' e loft, en oer alle libbene wêzens dy't op 'e ierde beweecht .*" Yn syn perversje hat it moderne libben dizze noarm de rêch keard. Konsintrearre stedslibben en yndustriële wurkgelegenheid makken tegearre de hieltyd tanimmende ferlet fan jild. Dit hat laat dat froulju har rol as memmen ferlitte om yn fabriken of yn winkels te wurkjen. Slecht grutbrocht binne de bern grillich en easken wurden en produsearje in frucht fan geweld yn 2021 en se komme folslein oerien mei de beskriuwing dy't Paulus oan Timothy jûn hat yn 2 Tim.3:1 oant 9. Ik rop jo op om de tiid te nimmen om te lêzen , mei alle oandacht dy't se fertsjinje, yn har gehiel, de twa brieven dy't er oan Timotheüs rjochtet, om yn dizze brieven de noarmen te finen dy't troch God steld binne, fan it begjin ôf, wittende dat er net feroaret en net feroaret oant syn weromkomst ta gloarje yn maitiid 2030.

Gen.6:13: " *Doe sei God tsjin Noach: It ein fan alle fleis is troch my besletten; hwent hja hawwe fol de ierde mei geweld; sjuch, Ik sil se ferneatigje mei de ierde .*

Mei it kwea ûnomkearber fêststeld, bliuwt de ferneatiging fan 'e bewenners fan' e ierde it iennichste dat God kin dwaan. God makket syn iennichste ierdske freon syn skriklike projekt bekend, om't syn beslút makke en definityf besletten is. Wy moatte opmerke it bysûndere lot dat God jout oan Henoach, de iennichste dy't komt yn 'e ivichheid sûnder trochjaan troch de dea, en Noach, de ienige man fûn weardich fan it oerlibjen fan' e ferneatigjen floed. Want yn syn wurden seit God " *se hawwe ...*" en " *Ik sil se ferneatigje* ". Om't er trou bleau, waard Noach net beynfloede troch Gods beslút.

Gen.6:14: " *Meitsje dysels in arke fan sêfthout; dû scilst dizze arke yn sellen pleatse, en dû scilst it mei pik fan binnen en bûten dekke .*"

Noah moat oerlibje en net hy allinich, om't God wol dat it libben fan syn skepping trochgiet oant it ein fan 'e 6000 jier seleksje fan syn projekt. Om selektarre libben te behâlden by de oerstreaming fan wetter, sil in driuwende arke boud wurde moatte. God jout syn ynstruksjes oan Noach. It sil wetterbestindich sêfthout brûke en de bôge sil wetterdicht wurde makke troch in coating fan pik, de hars nommen fan pine of spar. Hy sil sellen bouwe sadat elke soarte apart libbet om stressfolle konfrontaasjes foar de bisten oan board te foarkommen. It ferbliuw

yn 'e arke sil in hiel jier duorje, mar it wurk wurdt rjochte troch God, oan wa't neat ûnmooglik is.

Gen.6:15: " *Dit is hoe't jo it meitsje: de arke sil trijehûndert jelne lang wêze, fyftich jelne breed en tritich jelne heech .* "

As de " *jelne* " dy fan in reus wie, koe it fiif kear dat wêze fan 'e Hebreërs, dy't sawat 55 sm wie. God iepenbiere dizze dimensjes yn 'e standert bekend troch de Hebreërs en Mozes dy't dizze rekken fan God krigen. De oanleine bôge wie dus 165 m lang by 27,5 m breed en 16,5 m heech. De bôge yn 'e foarm fan in rjochthoekige doaze wie dus fan in ymposante grutte, mar it waard boud troch manlju waans grutte der mei besibbe wie. Want wy fine, foar syn hichte, trije ferdjippings fan likernôch fiif meter foar manlju dy't sels tusken de 4 en 5 m heech maten.

Gen.6:16: " *Dû scilst **in finster meitsje** foar de arke , datstû oan 'e boppekant ôfmeitsje scille ta **in jelne** ; dû scilst **in doar meitsje** oan 'e kant fen 'e arke; en jo sille bouwe in leger ferhaal, in twadde en in tredde .* »

Neffens dizze beskriuwing waard de ienige " *doar* " fan 'e arke op' e earste ferdjipping " *oan 'e kant fan' e arke* " pleatst. De arke wie folslein ticht, en ûnder it dak fan it tredde nivo soe in inkeld finster fan 55 sm heech en breed sletten wurde moatten oant de ein fan de floed, neffens Gen.8:6. De bewenners fan 'e arke libbe yn it tsjuster en it keunstmjittige ljocht fan oaljelampen troch de floed.

Gen.6:17: " *En Ik scil in floed fan wetter oer de ierde bringe, om alle fleis te ferneatigjen dat de adem fan it libben ûnder de himel hat; alles op ierde sil ferdwine .* "

God wol mei dizze ferneatiging in berjocht fan warskôging efterlitte oan manlju dy't de ierde nei de floed en oant de weromkomst yn 'e gloarje fan Jezus Kristus oan' e ein fan 'e 6000 jier fan it godlike projekt sille repopulate. Alle libben sil ferdwine mei syn antediluvian noarm. Want nei de oerstreaming sil God de grutte fan libbene wêzens, minsken en bisten, stadichoan ferminderje nei de grutte fan 'e Afrikaanske Pygmeeën.

Gen.6:18: " *Mar ik sil myn forboun mei dy oprjochtsje; dû scilst de arke yngean, dû en dyn soannen, dyn frou en dyn soannen froulju mei dy .* »

D'r binne acht oerlibbenen fan 'e kommende oerstreaming, mar sân fan harren profitearje útsûnderlik fan 'e bysûndere en yndividuele segen fan Noach. It bewiis komt foar yn Eze.14:19-20 dêr't God seit: " *Of as ik stjoer in pleach yn dit lân, en útgiet myn grime derop troch stjerlikens, om derút te ferneatigjen minske en bist, en der wiene **Noach ûnder him** . , Daniël en Job, ik libje! seit de Heare Heare, **soannen en dochters soene se net rêde, mar troch har gerjuchtheid soene se har eigen sielen rêde** .* Se sille nuttich wêze foar de werbefolking fan 'e ierde, mar net fan' e geastlike nivo fan Noach binne, bringe se har ûnfolsleinens yn 'e nije wrâld dy't net lang duorret om har minne fruchten te dragen.

Gen.6:19: " *Fan alle libbene wêzens, fan alle fleis, scilstû twa fan alle soarten yn 'e arke bringe, om se by dy yn it libben te hâlden: der sil ien mantsje en ien wyfke wêze. "*

Ien pear per soort " *fan alles wat libbet* " is gewoan de noarm dy't nedich is foar fuortplanting, dit sille de ienige oerlibbenen wêze ûnder it ierdske dieren.

Gen.6:20: " *Fan de fûgels neffens har soarte, en fan it fee neffens har soarte, en fan alle krûpend dieren fan 'e ierde neffens syn soarte, twa fan alle soarten sille nei dy komme, dat jo bewarje kinne harren libben. "*

Yn dit fers neamt God yn syn opsomming gjin wylde bisten, mar se sille neamd wurde as se oan board fan 'e arke nommen wurde yn Gen.7:14.

Gen.6:21: " *En jo, nim fan al it iten dat iten wurdt, en bewarje it mei jo, dat it iten wêze kin foar jo en foar har ."*

It iten dat nedich wie om acht minsken te iten en alle bisten dy't in jier lang oan board nommen wiene, moasten in grut plak yn de arke ynnimme.

Gen.6:22: " *Dit is wat Noach die: hy die alles wat God him gebean hie ."*

Trouwe en troch God stipe, diene Noach en syn soannen de taak út dy't God him jûn hie. En hjir moatte wy betinke dat de ierde ien kontinint is dat allinich troch rivieren en rivieren yrrigearre wurdt. Yn it gebiet fan 'e berch Ararat dêr't Noach en syn soannen wenje, is der mar in flakte en gjin see. Syn tiidgenoaten sjogge dêrom dat Noach in driuwende konstruksje bouwt midden op in seeleaze kontinint. Wy kinne ús dan foarstelle, de spot, sarkasme en beledigingen dêr't se de troch God segene lytse groep mei dûse moasten. Mar de spotters sille meikoarten ophâlde mei de útkarde spot en se sille ferdronken wurde yn it wetter fan 'e flood dêr't se net yn leauwe woenen.

Genesis 7

De definitive skieding fan 'e flood

Gen.7:1: " *De Heare sei tsjin Noä: Kom yn 'e arke, dû en dyn hiele húshâlding; hwent ik haw dy **rjocht foar my** sjoen ûnder dit geslacht . »*

It momint fan 'e wierheid komt en de definitive **skieding** fan skepping wurdt folbrocht. Troch " *de arke yn te gean* ," sil it libben fan Noach en syn famylje bewarre wurde. D'r is in ferbining tusken it wurd " *ark* " en de " *gerjuchtheid* " dy't God Noach tareknet. Dizze keppeling giet troch de takomstige " *ark fan tsjûgenis* " dy't de hillige kiste sil wêze dy't de " *gerjuchtheid* " fan God befettet, útdrukt yn 'e foarm fan' e twa tabellen wêrop syn finger syn " ***tsien geboaden*** " sil gravearje. Yn dizze fergeliking wurde Noach en syn maten lykweardich sjen litten foar safier't se allegear profitearje fan rêding by it yngean fan 'e arke, sels as Noach de iennichste is dy't weardich is om identifisearre te wurden mei dizze godlike wet lykas oanjûn troch de godlike krektens: " *Ik **seach do hast gelyk** .* " Noach wie dêrom yn perfekte oerienstimming mei de godlike wet dy't al leard waard yn har prinsipes oan syn antediluviaanske tsjinstfeinten.

Gen.7:2: " *Dû scilst dy saun pearen fan alle skjinne bisten nimme, it mantsje en syn wyfke; in pear bisten dy't net suver binne, it mantsje en syn wyfke; »*

Wy binne yn in antediluvian kontekst en God ropt it ûnderskied op tusken it bist klassifisearre " *suver as ûnrein* ". Dizze standert is dêrom sa âld as de

skepping fan 'e ierde en yn Leviticus 11 hat God allinich dizze noarmen weromroppen dy't hy fan it begjin ôf fêstige. God hat dêrom, lykas " *de sabbat* ", goede redenen om fan syn útkarden, yn ús dagen, respekt te freegjen foar dy dingen dy't syn fêststelde oarder foar de minske ferhearlikje. Troch " *sân suvere pearen* " te selektearjen foar ien " *ûnreine* ", lit God syn foarkar sjen foar de suverens dy't er markearret mei syn "segel", it nûmer "7" fan 'e hilliging fan' e tiid fan syn ierdske projekt.

Gen.7:3: " *ek sân pearen fan 'e fûgels fan' e loft, manlik en froulik, om har ras yn libben te hâlden op it oerflak fan 'e ierde ."*

Fanwegen har byld fan it ingellige himelske libben wurde " *sân pearen* " fan 'e " *fûgels fan 'e himel* " ek bewarre.

Gen.7:4: " *Foar noch sân dagen, en Ik sil fjirtich dagen en fjirtich nachten rein stjoere op 'e ierde, en Ik sil ferneatigje fan it oerflak fan' e ierde alle skepsels dy't Ik haw makke. "*

It getal " *sân* " (7) wurdt noch altyd neamd as oantsjutting fan " *sân dagen* " dy't it momint fan 'e yngong fan bisten en minsken yn' e arke **skiedt** fan 'e earste wetterfallen. God sil oanhâldende rein feroarsaakje foar " *40 dagen en 40 nachten* ". Dit nûmer "40" is dat fan 'e test. It sil de " *40 dagen* " oangean fan it stjoeren fan 'e Hebrieuske spionnen nei it lân Kanaän en de " *40 jier* " fan libben en dea yn 'e woastyn as gefolch fan har wegering om it lân yn te gean dat troch reuzen befolke is. En by it ynfieren fan syn ierdske ministearje, sil Jezus wurde oerlevere yn 'e ferlieding fan' e duvel nei " *40 dagen en 40 nachten* " fan fêstjen. D'r sille ek " *40 dagen* " wêze tusken de opstanning fan Kristus en de útgieting fan 'e Hillige Geast op Pinkster.

Foar God is it doel fan dizze streamende rein om de " *wêzens dy't er makke hat* " te ferneatigjen. Hy herinnert dus dat as de skepper God, it libben fan al syn skepsels oan him hearre, om se te rêden of te ferneatigjen. Hy wol takomstige generaasjes in bittere les jaan dy't se net ferjitte moatte.

Gen.7:5: " *Noach fierde alles út wat JaHWeH him gebean hie ."*

Trouwe en hearrigens stelde Noach God net teloar en hy die alles út wat er him gebean hie.

Gen.7:6: *Noach wie seishûndert jier âld doe't de wetterfloed oer de ierde kaam . »*

Oare details oer de tiid sille wurde jûn, mar dit fers pleatst de floed al yn it 600e^{jier} fan Noach syn libben. Sûnt de berte fan syn earste soan yn syn 500ste^{jier}, binne 100 jier foarby.

Gen.7:7: " *En Noach gyng yn 'e arke mei syn soannen, syn frou en de froulju fan syn soannen, om te ûntkommen oan it wetter fan 'e floed ."*

Mar acht minsken ûntkomme oan de floed.

Gen.7:8: " *Tusken de skjinne bisten en de bisten dy't net skjin binne, de fûgels en alles wat op 'e ierde beweecht, "*

God is befêstigjend. Gean yn 'e arke, in pear fan " *alles wat op 'e ierde beweecht* " om te rêden. Mar fan hokker " *ierde* ", antediluviaan of postdiluviaan? De hjoeddeiske tiid fan it tiidwurd " *beweecht* " suggerearret de postdiluviaanske ierde fan 'e tiid fan Mozes dêr't God him yn syn ferhaal oan rjochtet. Dizze subtiliteit koe it ferlitten en folsleine ferneatiging fan beskate meunsterlike

soarten, net winske op 'e werbefolke ierde, rjochtfeardigje, as se bestien hawwe foar de oerstreaming.

Gen.7:9: " *hy gyng de arke yn mei Noach, twa by twa, in mantsje en in wyfke, lykas God Noach gebean hie* "

It prinsipe giet om bisten, mar ek de trije minsklike pearen foarme troch syn trije soannen en harren froulju en syn eigen dat oangiet him en syn frou. Gods kar om allinnich pearen te selektarjen, iepenbieret ús de rol dy't God harren sil jaan: reprodusearje en fermannichfâldigje.

Gen.7:10: " *Sân dagen letter wiene it wetter fan 'e floed op' e ierde .* "

Neffens dizze opheldering barde it yngean yn 'e arke op 'e tsiende dei fan 'e twadde moanne fan it 600e ^{jier} fan Noach syn libben, dus 7 dagen foar de 17de ^{oanjin} yn fers 11 dat folget. It wie op dizze tsiende dei dat God sels " *de doar* " fan 'e arke slute foar al har bewenners, neffens de krektens oanhelle yn fers 16 fan dit haadstik 7.

Gen.7:11: " *Yn it seishûndertste libbensjier fan Noä, yn 'e twadde moanne, op 'e santjinde dei fan 'e moanne, op dy deis barsten alle boarnen fan 'e grutte djipte út, en waarden de sluzen fan 'e himel útstoart. iepene* »

God keas de " *santjinde dei fan 'e twadde moanne* " fan it 600e ^{jier} fan Noach om " *de finsters fan 'e himel te iepenjen* ". It nûmer **17** symbolisearret **it oardiel** yn syn numerike koade fan 'e Bibel en syn profetieën.

De berekkingen fêststeld troch de opfolgingen fan de útkarden fan Gen.6 pleatst de floed yn 1656, sûnt de sûnde fan Eva en Adam, dat is, 4345 jier foar de maitiid fan it jier 6001 fan it ein fan 'e wrâld dy't sil wurde folbrocht yn ús gewoane kalinder yn 'e maitiid fan 2030, en 2345 jier foar de fersoeningsdea fan Jezus Kristus dy't plakfûn op 3 april 30 fan ús falske en misliedende minsklike kalinder.

De folgjende útlis sil fernijd wurde yn Gen.8:2. Troch de komplemintêre rol fan 'e " *boarnen fan' e djipte* " op te roppen, yn dit fers, iepenbieret God ús dat de oerstreaming net allinnich feroarsake waard troch rein út 'e loft. Wittende dat " *de ôfgrûn* " de ierde oantsjut dy't folslein troch wetter is fan 'e earste dei fan' e skepping, suggerearje har " *boarnen* " in stiging yn wetternivo's feroarsake troch de see sels. Dit ferskynsel wurdt krigen troch in wiziging fan it nivo fan 'e oseaanflier dy't, omheech gean, it wetterpeil ferheget oant it it nivo berikt dat de hiele ierde op' e earste dei besloech. It wie troch it sinken fan 'e ôfgrûnen fan' e oseeanen dat it droege lân op 'e 3e ^{dei} út it wetter kaam en it wie troch in omkearde aksje dat it droege lân waard bedekt troch it wetter fan' e oerstreaming. De rein neamd " *de sluzen fan 'e himel* " wie allinnich nuttich om oan te jaan dat de straf út 'e himel kaam, fan 'e himelske God. Letter sil dit byld " *slot fan 'e himel* " de tsjinoerstelde rol nimme fan segeningen dy't komme fan deselde himelske God.

Gen.7:12: " *De rein foel op 'e ierde fjirtich dagen en fjirtich nachten .* "

Dit ferskynsel moat ûnleauwige sûnders ferrast hawwe. Benammen om't rein wie net bestean foar dizze oerstreaming. It antediluviaanske lân waard yrrigearre en wetter troch syn streamen en streamen; rein wie dus net nedich, in moarnsdauw ferfong it. En dit ferklearret wêrom't de ûnleauwigen muoite hienen om te leauwen yn 'e floed fan wetters dy't Noach oankundige hat, sawol yn wurden as yn deden, sûnt hy de arke op droege ierde boude.

De tiid fan " 40 dagen en 40 nachten " is rjochte op in tiid fan proef. Op syn beurt sil it fleislige Israel krekt út Egypte wurde hifke yn 'e ôfwêzigens fan Mozes dy't yn dizze perioade troch God by him hâlden wurdt. It resultaat sil wêze "it gouden keal" smolten mei de oerienkomst fan Aäron, de fleislige broer fan Mozes. D'r sil dan de " 40 dagen en 40 nachten " wêze fan 'e ferkenning fan it lân Kanaän mei, as gefolch, de wegering fan it folk om it yn te gean fanwegen de reuzen dy't it bewenne. Op syn beurt sil Jezus wurde hifke foar " 40 dagen en 40 nachten ", mar dizze kear, hoewol ferswakke troch dit lange fêstjen, sil hy de duvel fersette dy't him sil ferliede en sil einigje mei it ferlitten fan him sûnder syn oerwinning te hawwen krigen. Foar Jezus wie it wat syn ierdske ministearje mooglik en legitimearre makke.

Gen.7:13: " *Dyselde deis kamen Noach, Sem, Cham en Jafeth, soannen fan Noach, en Noach syn frou, en de trije froulju fan syn soannen mei harren, yn 'e arke:* "

Dit fers markearret de seleksje fan beide geslachten fan minsklike ierdske skepsels. Elke minske manlik wurdt begelaat troch " *syn helper* ", syn frou neamd " *frou* ". Op dizze manier presintearret elk pear harsels yn it byld fan Kristus en syn Tsjerke, "syn help", syn útkarde dy't hy rêde sil. Om't it skûlplak fan 'e "ark" it earste byld is fan 'e heil dy't it oan 'e minsken iepenbierje sil.

Gen.7:14: " *hja, en alle beesten nei syn soarte, alle fee nei syn soarte, alle krûpend dieren dat krûpt op 'e ierde nei syn soarte, elke fûgel nei syn soarte, alle lytse fûgel, alles dat wjukken hat .*

Troch it wurd " *soarte* " te beklamjen, herinnert God oan de wetten fan syn natuer dat it minskdom yn ús lêste tiid nocht hat om te bestriden, te oertsjûgjen en yn fraach te stellen foar bisten en sels de minskheid. Der kin gjin gruttere ferdigener wêze fan 'e suverens fan 'e soarte as hy. En hy easket fan syn útkarden dat se syn godlike miening oer it ûnderwerp diele, om't de folsleinens fan syn oarspronklike skepping yn dizze suverens en dizze absolute **skieding** fan soarten wie.

Troch sterk de klam op 'e wjukken soarte, suggerearret God de ierde en de loft fan 'e sûnde as in keninkryk ûnderwurpen oan 'e Duvel, sels neamd " *prins fan 'e macht fan 'e loft* " yn Ef. 2:2.

Gen.7:15: " *Se gongen de arke yn nei Noach, twa by twa, fan alle fleis dat de adem fan it libben hie .*"

Elk pear selektearre troch God **skiedt** fan dy fan har soarte, sadat har libben sil trochgean nei de floed. Yn dizze definitive **skieding** bringt God it prinsipe yn aksje fan 'e twa paden dy't er foar de frije minsklike kar set: dat fan it goede liedt ta it libben, mar dat fan it kweade liedt ta de dea.

Gen.7:16: " *En der kamen yn, manlik en froulik, fan alle fleis, lyk as God Noach gebean hie. Doe die JaHWeH de doar foar him ticht .* »

It doel fan reproduksje fan " *soarten* " wurdt hjir befêstige troch de fermelding " *manlik en froulik* ".

Hjir is de aksje dy't dizze ûnderfining al syn belang en har profetyske karakter jout fan 'e ein fan 'e tiid fan godlike genede: " *Doe die JaHWeH de doar foar him .*" It is it momint dat it lot fan it libben en dat fan 'e dea skiede **sûnder** mooglike feroaring. It sil itselde wêze yn 2029, as de oerlibbenen fan 'e tiid de kar

makke hawwe om God en syn sânde-dei sabbat te earjen, nammentlik sneon, of om Rome en syn earste snein te earjen, neffens it ultimatum. yn 'e foarm fan in dekreet fan it opstannige minskdom. Hjir wer " *de doar fan genede* " sil wurde sletten troch God, " *hy dy't iepenet, en hy dy't ticht* " neffens Rev.3:7.

Gen.7:17: " *De floed wie fjirtich dagen op 'e ierde. De wetters namen ta en tilden de arke op, en it gyng boppe de ierde op .* "

De bôge wurdt ferhege.

Gen.7:18: " *De wetters namen ta en tanommen tige op 'e ierde, en de arke sweevde op it oerflak fan it wetter .* "

De arke driuwt.

Gen.7:19: " *De wetters namen mear en mear ta, en alle hege bergen ûnder de hiele himel waarden bedekt .* "

Droege boaiem ferdwynt universeel ûnderdompele troch wetter.

Gen.7:20: " *De wetters rizen fyftjin jelne boppe de bergen, en se waarden bedekt .* "

De heechste berch fan de tiid wurdt bedutsen troch likernôch 8 m wetter.

Gen.7:21: " *Alles wat op 'e ierde beweecht is omkommen, sawol fûgels as fee en bisten, alles wat op 'e ierde krûpt, en alle minsken .* "

Alle bisten dy't lucht ynademe ferdrinke. De krektens oangeande de fûgels is des te nijsgjirriger om't de floed in profetysk byld is fan it lêste oardiel, wêrby't himelske wêzens, lykas de satan, tegearre mei ierdske wêzens ferneatige wurde sille.

Gen.7:22: " *Alles wat azem hie, de azem fan it libben yn syn noasters, en dat wie op 'e droege ierde, stoar .* "

Alle libbene wêzens makke as de minske waans libben hinget ôf fan syn azem, stjerre ferdronken. Dit is de ienige skaad oer de straf fan 'e floed, om't de skuld strikt op 'e minske is en earne is de dea fan ûnskuldige bisten ûnrjochtfearlich. Mar om it opstannige minskdom folslein te ferdrinken, wurdt God twongen om mei har dy bisten te ferneatigjen dy't lykas se de loft fan 'e ierdsfear ynademe. As lêste, om dit beslút te begripen, nim dan rekken mei dat God de ierde makke foar de minske makke yn syn byld en net foar it skepen dier om him te omsjen, him te begelieden en, yn it gefal fan fee, him te tsjinjen.

Gen.7:23: " *Elk skepsel dat op 'e ierde wie, waard ôfsnien, fan minsken en fee en krûpend en fûgel fan 'e loft: se waarden ôfsnien fan 'e ierde. Der bleau allinnich Noach oer, en de jingen dy't by him yn 'e arke wiene .* "

Dit fers befêstiget it ferskil dat God makket tusken Noach en syn minsklike begelieders dy't harsels groepearje mei de bisten, allegear oproppe en besoarge yn " wat mei him wie yn 'e arke . "

Gen.7:24: " *De wetters wiene grut op 'e ierde foar hûndert en fyftich dagen .* "

De " *hûndert en fyftich dagen* " begon nei de 40 dagen en 40 nachten fan oanhâldende rein dy't de floed makke. Nei it berikken fan de maksimale hichte fan " *15 cubits* " of sawat 8 m boppe " *de heechste bergen* " fan 'e tiid, bleau it wetterpeil stabyl foar " *150 dagen* ". Dan sil it stadichoan ôfnimme oant de troch God winske opdroeging.

Taljochting : God makke it libben yn in gigantyske standert dy't oangie foar antediluviaanske manlju en bisten. Mar nei de oerstreaming is syn projekt fan doel om de grutte fan al syn skepsels proporsjoneel te ferminderjen, sadat libbens wurde berne yn 'e postdiluviaanske noarm. By it binnenkommen fan Kanaän tsjûgje de Hebrieuske spionnen dat se mei har eigen eagen druventrossen seagen sa grut dat it twa manlju fan har grutte duorre om se te dragen. De fermindering fan grutte giet dan ek needsaaklik om beammen, fruit en grienten. Sa hâldt de Skepper nea op mei skeppen, om't er mei de tiid syn ierdske skepping feroaret en past oan 'e nije libbensbetingsten dy't ûntsteane. Hy makke, de swarte pigmetaasje fan 'e hûd fan minsken dy't bleatsteld libje oan sterke sinnestrieling yn' e tropyske en ekwatoriale gebieten fan 'e ierde dêr't de sinnestrielen de ierde op 90 graden slaan. Oare hûdskleuren binne min of mear wyt of bleek en mear of minder koperich ôfhinklik fan de hoemannichte sinneljocht. Mar de basis read fan Adam (Read) troch bloed is fûn yn alle minsken.

De Bibel spesifisearret net de detaillearre nammen fan libbene antediluviaanske bisesoarten. God ferlit dit ûnderwerp mysterieus, sûnder in bepaalde iepenbiering, elkenien is frij yn har manier om dingen foar te stellen. Ik stelde lykwols de hypoteze nei foaren dat God dizze earste foarm fan ierdske libben in perfekte karakter jaan woe, hie destiids de prehistoaryske meunsters net skepen waans bonken hjoeddedei troch de wittenskiplike ûndersikers fûn wurde yn 'e boaiem fan 'e ierde. Ek stelde ik dizze mooglikheid foar dat se nei de floed troch God makke binne, om de flok fan 'e ierde te fersterkjen foar minsken dy't har gau wer fan him ôfkeare. Troch harsels fan him ôf te snijen, sille se har yntelliginsje ferlieze en de grutte kennis dy't God fan Adam oan Noach jûn hie. Dit, oant it punt dat de minske op bepaalde plakken op ierde himsels yn 'e degradearre steat fan' e "grotman" sil fine, oanfallen en bedrige troch fûle bisten, dy't hy dochs yn groepen kinne ferneatigje mei de kostbere help fan natuerlike min waar en de barmhertige goede wil fan God.

Genesis 8

De momentele skieding fan de bewenners fan de arke

Gen.8:1: “ *God tocht oan Noach, en al it bist en al it fee dat by him yn 'e arke wie; en God liet in wyn oer de ierde gean, en it wetter stie stil .*”

Wês der wis fan, hy fergeat it noait, mar it is wier dat dizze unike gearkomst fan libbens ynsletten yn 'e driuwende arke it minskdom en bisesoarten sa'n fermindere uterlik jout dat se troch God ferlitten lykje. Yn feite binne dizze libbens perfoarst feilich, om't God oer har waacht as in skat. Se binne wat it kostberste is: de earste fruchten dy't de ierde opnij befolke en oer har oerflak ferspriede.

Gen.8:2: " *De boarnen fan 'e djippte en de finsters fan' e himel wiene ticht, en rein foel net mear út 'e himel "*

God skept it wetter fan 'e floed neffens syn need. Wêr komme se wei? Ut 'e himel, mar foaral út 'e skeppende krêft fan God. Mei it byld fan in slûswachter hat er de symboalyske himelske slûzen iepene en de tiid komt dat er se wer slút.

Troch de komplemintêre rol fan 'e " *boarnen fan' e djipte* " op te roppen, yn dit fers, iepenbieret God ús dat de oerstreaming net allinich feroarsake waard troch rein út 'e loft. Wittende dat " *de ôfgrûn* " de ierde oantsjut dy't folslein troch wetter is fan 'e earste dei fan' e skepping, suggerearje har " *boarnen* " in stiging yn wetternivo's feroarsake troch de see sels. Dit ferskynsel wurdt krigen troch in wiziging fan it nivo fan 'e oseaanflier dy't, omheech gean, it wetterpeil ferheget oant it it nivo berikt dat de hiele ierde op' e earste dei besloech. It wie troch it sinken fan 'e ôfgrûnen fan' e oseaanen dat it droege lân op 'e 3e ^{dei} út it wetter kaam en it wie troch in omkearde aksje dat it droege lân waard bedekt troch it wetter fan' e oerstreaming. De rein neamd " *de sluzen fan 'e himel* " wie allinnich nuttich om oan te jaan dat de straf út 'e himel kaam, fan 'e himelske God. Letter sil dit byld " *slot fan 'e himel* " de tsjinoerstelde rol nimme fan segeningen dy't komme fan deselde himelske God.

As skepper koe God de floed yn in eachwink skeppe hawwe, nei wille. Hy woe lykwols leaver stadichoan hannelje op syn al makke skepping. Hy lit dus it minskdom sjen dat de natuer yn syn hannen in machtich wapen is, in machtich middel dat er manipulearret om syn segen of syn flok oan te bieden ôfhinklik fan oft it yn goed of kwea rint.

Gen.8:3: " *De wetters gongen fan 'e ierde ôf, gongen fuort en fuort, en it wetter fermindere oan 'e ein fan hûndertfyftich dagen .* "

Nei 40 dagen en 40 nachten fan oanhâldende rein, folge troch 150 dagen fan stabiliteit op it heechste wetterpeil, begjint de resesje. Stadich sakket it nivo fan 'e see ôfgrûn mar it sakket net sa djip as foar de oerstreaming.

Gen.8:4: " *Yn 'e sânde moanne, op' e santjinde dei fan 'e moanne, rêste de arke op 'e bergen fan Ararat .* "

Oan 'e ein fan fiif moanne, oant de dei, " *de santjinde fan 'e sânde moanne* ", hâldt de arke op te driuwen; it leit op 'e heechste berch fan Ararat. Dit nûmer "santjin" befêstiget it ein fan 'e akte fan godlik oardiel. It docht bliken út dizze opheldering dat de arke ûnder de floed net fier fan it gebiet beweech dêr't se troch Noach en syn soannen boud is. En God woe dat dit bewiis fan 'e floed sichtber bleau oant it ein fan' e wrâld, op dizze selde top fan 'e berch Ararat dêr't tagong ta wie en bleau ferbean troch de Russyske en Turkske autoriteiten. Mar yn 'e tiid dy't Him keazen hie, begeunstige God it nimmen fan loftfoto's dy't de oanwêzigens befêstige fan in stik fan 'e arke fongen yn it iis en snie. Hjoed koe satellytobservaasje dizze oanwêzigens krêftich befestigje. Mar ierdske autoriteiten sykje net krekt om de skepper God te ferhearlikjen; se gedrage har as fijannen tsjin him, en yn alle gerjochtichheid fergoedet God har, troch har te slaan mei in epidemy en terroristyske oanfallen.

Gen.8:5: " *De wetters bleaunen minder wurde oant de tsiende moanne. Yn 'e tsiende moanne, op' e earste dei fan 'e moanne, ferskynden de toppen fan 'e bergen* " "

De reduksje fan wetter wurdt beheind om't nei de oerstreaming it wetterpeil heger komt as dat fan de antyluviaanske ierde. Alde dellingen sille

ûnder wetter bliuwe en it uterlik oannimme fan hjoeddeiske binnensee, lykas de Middellânske See, de Kaspyske See, de Reade See, de Swarte See, ensfh.

Gen.8:6: " *Oan 'e ein fan fjirtich dagen die Noach it finster iepen dat er foar de arke makke hie .* "

Nei 150 dagen fan stabiliteit en 40 dagen fan wachtsjen iepenet Noah foar it earst it lytse finster. De lytse grutte, ien jelne of 55 sm, wie terjochte om't it iennichste gebrûk wie om fûgels frij te litten dy't sa út 'e arke fan it libben ûntkomme koene.

Gen.8:7: " *Hy liet de raaf los, en hy gyng út en gie werom, oant it wetter op 'e ierde opdroege .* "

De ûntdekking fan 'e droege ierde wurdt opropen neffens de folchoarder fan " *tsjuster en ljocht* " of " *nacht en dei* " oan it begjin fan 'e skepping. De earste ûntdekker dy't stjoerd is is ek de **ûnreine** " *raaf* " , mei it plumage " **swart** " lykas " *nacht* ". Hy hannelet frij ûnôfhinklik tsjin Noach, Gods útkarde. It symbolisearret dêrom tsjustere religys dy't sille aktivearje sûnder relaasje mei God.

Op in kreker wize symbolisearret it it fleislike Israel fan it âlde forboun dêr't God syn profeten by meardere gelegenheden nei stjoerde, lykas it kommen en gean fan 'e raaf, om te besykjen syn folk te rêden fan 'e praktyken fan 'e sûnde. Lykas " *de raaf* ", gie dit Israel úteinlik troch God ôfwiisd troch syn skiednis **skieden** fan him.

Gen.8:8: " *Hy liet ek de douwe los, om te sjen oft it wetter fan 'e ierde ôfnommen wie .* "

Yn deselde folchoarder wurdt de **suvere** " *douwe* " , mei " **wyt** " ferekleed as snie, stjoerd foar ferkenning. It wurdt pleatst ûnder it teken fan " *dei en ljocht* ". As sadanich profetearret se it nije ferbûn basearre op it bloed fergetten troch Jezus Kristus.

Gen.8:9: " *Mar de douwe fûn gjin plak om de soal fan har foet te setten, en hja gie werom nei him yn 'e arke, hwent d'r wiene wetters op 'e hiele ierde. Hy stiek de hân út en naem it en brocht it mei him yn 'e arke .* "

Oars as de ûnôfhinklike swarte " *raaf* " , is de wite " *dow* " yn nauwe relaasje mei Noach dy't " *syn hân biedt om har te nimmen en har yn 'e arke te bringen* " mei him. It is in byld fan de bân dy't de útkarde ferbynt mei de God fan 'e himel. De " *duif* " sil ien dei op Jezus Kristus lânje as hy foar Johannes de Doper ferskynt om troch him doopt te wurden.

Ik stel foar dat jo dizze twa bibelske sitaten fergelykje; dat fan dit fers: " *Mar de douwe fûn gjin plak om de soal fan har foet te rêsten* " mei dit fers út Mat.8:20: " *Jezus antwurde him: Foksen hawwe hoalen, en de fûgels fan 'e loft hawwe nêsten; mar de Minskesoan hat gjin plak om syn holle te lizzen* "; en dizze fersen fan Johannes 1:5 en 11, wêr't hy sprekt fan Kristus, de ynkarnaasje fan it godlike " *ljocht* " fan it libben , seit hy: " *It ljocht skynt yn it tsjuster, en it tsjuster hat it net ûntfongen ... / ...Se kaam oan har eigen folk, en har eigen folk hat har net oannommen .* " Krekt sa't de " *douwe* " weromkaam nei Noach troch himsels troch him nimme te litten, yn " *syn hân* " , opwekke, gyng de Ferlosser Jezus Kristus nei de himel op nei syn godheid as in himelske Heit, nei't er it boadskip op ierde efter him litten hie. fan 'e ferlossing fan syn útkarden, syn goede nijs neamd

" *Ivige Evangeelje* " yn Rev.14:6. En yn Iepenbiering 1:20: hy sil se " yn 'e hân " hâlde yn 'e " *sân tiidrekken* " profetearre troch de " *sân Tsjerken* " wêr't hy har diel makket yn godlike hilliging syn " *ljocht* " ôfbylde troch de " *sân kandelaars* " .

Gen. 8:10: " *En hy wachte noch sân dagen, en wer liet er de dow út 'e arke* ."

Dizze dûbele herinnering oan 'e " *sân dagen* " leart ús dat foar Noach, lykas foar ús hjoed, it libben waard oprjochte en oardere troch God op 'e ienheid fan 'e wike fan " *sân dagen* " , ek de symboalyske ienheid fan 'e " *sân tûzen* " jier fan syn grutte besparringsprojekt. Dizze oandwaning op it neamen fan dit nûmer " *sân* " lit ús it belang begripe dat God it jout; dat sil rjochtfeardigje dat hy wurdt oanfallen benammen troch de duvel oant it weromkommen yn hearlikheid fan Kristus dy't sil meitsje in ein oan syn ierdske oerhearsking.

Gen.8:11: " *De douwe kaam jûns werom nei him; en sjuch, in toarn oliveblêd siet yn syn bek. Sa wist Noach dat it wetter fan 'e ierde ôfnommen wie* .

Nei lange tiden fan " *tsjuster* " oankundige troch it wurd " *jûn* " , de hope op ferlossing en de freugde fan ferlossing fan sûnde sil komme ûnder it byld fan 'e " *oliifbeam* " , opienfolgjend it âlde dan it nije alliânsje. Krekt sa't Noach troch in " *oliifblêd* " wist dat de ferwachte en ferwachte ierde ree soe wêze om him te ferwolkomme, sille de " *soanen fan God* " leare en begripe dat it keninkryk fan 'e himel foar har iepene is troch **de gesant fan' e himel** Jezus Kristus.

Dit " *oliifblêd* " tsjûge tsjin Noach dat de kieming en groei fan beammen wer mooglik waard.

Gen.8:12: " *En hy wachte noch sân dagen; en hy liet de douwe los. Mar se kaam noait by him werom* ."

Dit teken wie beslissend, om't it bewiisde dat " *de duif* " der foar keazen hie om yn 'e natuer te bliuwen dy't it wer iten oanbean.

Krekt sa't de " *duif* " ferdwynt nei't hy syn berjocht fan hope levere hat, nei't er syn libben op ierde jûn hat om syn útkarden te ferlossen, sil Jezus Kristus, de " *prins fan frede* " , de ierde en syn learlingen ferlitte, har frij en ûnôfhinklik litte. om har libben te lieden oant syn lêste glorieuze weromkomst.

Gen.8:13: " *Yn it seishûndert en earste jier, yn 'e earste moanne, op' e earste dei fan 'e moanne, droech it wetter op 'e ierde. Noach helle it deksel fan 'e arke en seach, en sjuch, it oerflak fan 'e ierde wie opdroege* .

It droegjen fan 'e ierde is noch foar in part, mar tasizzend, dat Noah begjint it dak fan' e arke te iepenjen om nei de bûtenkant fan 'e arke te sjen en te witten dat it op 'e top fan 'e berch Ararat strâne is, wreide syn fyzje heul fier en heul út. breed oer de hoarizon. Yn 'e oerstreamingsûnderfining nimt de arke it byld oan fan in broedaaï. As it útkomt, brekt it kuiken sels de skulp dêr't it yn siet. Noach docht itselde; hy " *hellet it deksel fan 'e arke ôf* " , dat sil net langer nuttich wêze om it te beskermjen tsjin de ierde rein. Tink derom dat God net komt om de doar fan 'e arke te iepenjen dy't er sels sluten hie; dit betsjut dat hy de noarm fan syn oardiel net oer ierdske rebellen foar wa't de doar nei heil en himel altyd sletten sil wêze, net betwifelje of feroarje.

Gen.8:14: " *Yn 'e twadde moanne, op' e sânentweintichste dei fan 'e moanne, wie de ierde droech* ."

De ierde wurdt wer bewenber nei folsleine opsluting yn 'e arke foar 377 dagen fan' e dei fan ynstap en it sluten fan 'e doar troch God.

Gen.8:15: " *Doe spriek God ta Noach, sizzende: "*

Gen.8:16: " *Kom út 'e arke, do en dyn frou, dyn soannen en dyn soannen froulju mei dy ."*

It is wer God dy't it sinjaal jout foar de útgong fan 'e "arke", hy dy't de ienige " doar " foar de bewenners foar de floed sluten hie.

Gen.8:17: " *Bring mei dy alle libbene wêzens fan alle fleis dat by dy is, sawol fûgels as fee en al it krûpend dat krûpt op 'e ierde; wês fruchtber en formannichfâldigje op 'e ierde .*

It toaniel liket op dy fan 'e fyfde dei fan 'e skeppingswike, mar it is gjin kwestje fan in nije skepping, want nei de floed is de werbefolking fan 'e ierde in faze fan it projekt dat profetearre is foar de earste 6000 jier fan 'e ierdske skiednis . God woe dat dizze faze ferskriklik en ôfskrikjend wie. Hy joech it minskdom deadlik bewiis fan 'e effekten fan syn godlik oardiel. In bewiis dat yn 2 Petrus 3:5 oant 8 weromhelle wurde sil: " *Se wolle trouwens negearje dat de himelen ea bestien hawwe troch it wurd fan God, krekt as in ierde nommen út wetter en foarme troch wetter, en troch dizze dingen is de wrâld fan doe ferdwûn, ûnder wetter ûndergien, wylst troch itselde wurd de himel en de ierde fan no bewarre en bewarre wurde foar fjoer, foar de dei fan it oardiel en de ruïne fan goddeleaze minsken. Mar d'r is ien ding, leafste, dat jo net ûnwittend wêze moatte, dat ien dei by de Heare is as tûzen jier, en tûzen jier as ien dei. "* De foarseine oerstreaming fan fjoer sil oan 'e ein fan' e sânde millennium folbrocht wurde by gelegenheid fan it lêste oardiel, troch de iepening fan 'e flammende boarnen fan ûndergrûnske magma dy't it hiele oerflak fan' e ierde sille dekke. Dizze " *mar fan fjoer "* oanhelle yn Rev.20:14-15, sil it oerflak fan 'e ierde fortarre mei har ûntrou opstannige bewenners, lykas har wurken dy't se privileezje woene troch de oantoand leafde fan God te ferachtsjen. En dit sânde millennium waard profetearre troch de sânde dei fan 'e wike, dit neffens de definysje " *ien dei is as tûzen jier en tûzen jier binne as ien dei "*.

Gen.8:18: " *En Noach gyng út, mei syn soannen, syn frou en syn soannen froulju ."*

Sadree't de bisten frijlitten binne, komme de fertsjintwurdigers fan 'e nije minskheid op har beurt út 'e arke. Se fine it ljocht fan 'e sinne en de grutte en hast ûnbeheinde romte dy't de natuer harren biedt, nei 377 dagen en nachten fan opsluting yn in krappe en tsjustere ôfsletten romte.

Gen.8:19: " *Alle bisten, alle krûpend dieren, elke fûgel, alles wat op 'e ierde beweecht, neffens har soarten, kaam út 'e arke ."*

De útgong fan 'e arke profetearret de yngong fan' e útkarden yn it keninkryk fan 'e himel, mar allinich dejingen dy't rein wurde beoardiele troch God sille yngean. Yn 'e tiid fan Noach is dat noch net it gefal, om't suver en ûnrein tegearre libje sille, op deselde ierde, tsjininoar fjochtsje oant it ein fan 'e wrâld.

Gen.8:20: " *Noach boude in alter foar JaHWéH; hy naem fan al it reine beesten en fan alle reine fûgels, en hy offere brânoffers op it alter .*

It brânoffer is in died wêrmei't de útkarde Noach God syn tankberens toant. De dea fan in ûnskuldich slachtoffer, yn dit gefal bist, docht de skepper God

tinken oan de middels dêr't, yn Jezus Kristus, sil komme om de sielen fan syn útkarden te ferlossen. Pure bisten binne weardich om it offer fan Kristus te byldzjen, dy't perfekte suverens yn syn hiele siel, lichem en geast sil ferbyldzje.

Gen.8:21: " *De Heare rûkte in noflike rook, en de Heare sei yn syn hert: Ik sil de ierde net mear ferflokje om 'e wille fan 'e minske, om't de gedachten fan 'e minske yn hert kwea binne fan it begjin ôf. en ik sil net mear alle libbene wêzens slaan, lyk as ik dien haw .*

It brânoffer oanbean troch Noach is in autentike hanneling fan leauwen, en fan hearrich leauwen. Want, as er in offer oan God bringt, is it yn reaksje op in offerrite dat er him bestelde, lang foardat it learde oan 'e Hebreërs dy't út Egypte kamen. De útdrukking " *aangename geur* " giet net oer it godlik gefoel fan geur, mar syn godlike Geast dy't wurdearret sawol de hearrigens fan syn trouwe útkarden en de profetyske fisy dy't dizze rite jout oan syn takomstige barmhertige offer, yn Jezus Kristus.

Oant it lêste oardiel komt der gjin ferneatigjende oerstreaming mear. Underfining hat krekt oantoand dat de minske fan natuere en erflik " **goddeleaze** " is yn it fleis, lykas Jezus sei oer syn apostels yn Matt.7:11: " *As jo dan, as jo goddeleaze binne, witte hoe't jo goede kado's oan jo bern jaan kinne. , hoefolle te mear sil jo Heit, dy't yn 'e himel is, goede jeften jaan oan dyjingen dy't him freegje . God sil dêrom dit " **goddeleaze** " " **bist** ", in miening dield troch Paulus yn 1 Kor.2:14, en troch yn Jezus Kristus de krêft fan syn leafde foar har te toanen, sille guon fan dyjingen dy't " **goddeleaze** " wurde *neamd* de *útkarde* trouwe en hearriche minsken.*

Gen.8:22: " *Salang't de ierde úthâldt, sil sied en rispinge, kjeld en waarmte, simmer en winter, dei en nacht, net ophâlde ."*

Dit achtste haadstik einiget mei de herinnering oan 'e ôfwikselingen fan absolute tsjinstellingen dy't de betingsten fan it ierdske libben regelje sûnt de earste dei fan 'e skepping, wêryn God troch syn grûnwet "nacht en dei" de ierdske striid iepenbiere tusken " *it tsjuster* " en " *it ljocht* " dat úteinlik sil oerwinne troch Jezus Kristus. Yn dit fers listet hy dizze ekstreme ôfwikselingen op dy't troch de sûnde sels it gefolch binne fan 'e frije kar jûn oan dizze himelske en ierdske skepsels dy't sa frij binne om him leaf te hawwen en te tsjinjen of him te fersmiten oant it punt dat se him haatsje. . . Mar it gefolch fan dizze frijheid sil it libben wêze foar de oanhingers fan goed en dea en ferneatiging foar dy fan it kwea, sa't de flood krekt oantoand hat.

De oanhelle ûnderwerpen drage allegear in geastlik berjocht:

" *It siedjen en de rispinge* ": suggerearje it begjin fan evangelisaasje en it ein fan 'e wrâld; bylden opnommen troch Jezus Kristus yn syn gelikenissen, benammen yn Matt.13:37 oant 39: " *Hy antwurde: Hy dy't goed sied siedt, is de Minskesoan; it fjild is de wrâld; it goede sied binne de soannen fan it keninkryk; it ûnkrûd binne de soannen fan 'e kweade; de fijân dy't it siedde is de duvel; de rispinge is it ein fan 'e wrâld ; de risters binne de ingels ."*

" *Kâlde en waarmte* ": " **waarmte** " wurdt oanhelle yn Rev.7:16: " *Se sille net mear hongerje, noch toarst mear, en de sinne sil har net slaan, noch gjin waarmte* ". Mar krekt oarsom, de " *kâlde* " is ek in gefolch fan 'e flok fan sûnde.

" *Simmer en winter* ": dit binne de twa seizoenen fan ekstremen, beide like ûnnoflik as de oare yn har oerfloed.

" *De dei en de nacht* ": God sitarret se yn 'e folchoarder dy't de minske him jout, om't yn syn projekt, yn Kristus de tiid fan 'e dei komt, dy fan 'e oprop om yn syn genede yn te gean, mar nei dizze tiid komt dy fan " *de nacht dêr't gjinien kin wurkje* " neffens John 9: 4, dat is, te feroarjen jins bestimming omdat it is definityf fêstlein foar it libben of foar dea fan 'e ein fan 'e tiid fan genede.

Genesis 9

Skieding fan 'e noarm fan it libben

Gen.9:1: " *En God seinge Noach en syn soannen, en sei tsjin harren: Wês fruchtber en formannichfâldigje, en folje de ierde oan.* »

Dit sil de earste rol wêze dy't God jout oan 'e libbene wêzens selektearre en bewarre troch de arke boud troch minsken: Noach en syn trije soannen.

Gen.9:2: " *Jo sille in eangst en eangst wêze foar alle beesten fan 'e ierde, en foar elke fûgel fan' e loft, en foar alle skepsels dy't op 'e ierde beweecht, en foar alle fisken fan' e see: se wurde ferlost yn jo hannen .* "

It bistelibben hat syn fuortbestean oan 'e minske te tankjen, en dêrom sil de minske, noch mear as foar de oerstreaming, de bisten oerhearskje kinne. Utsein as in bist troch eangst of yrritaasje syn kontrôle ferliest, binne yn 'e regel alle bisten bang foar de minske en besykje foar him te flechtsjen as se him tsjinkomme.

Gen.9:3: " *Alles wat beweecht en libben hat sil iten foar jo wêze : dit alles sil ik jo jaan as grien gers .* "

Dizze feroaring yn dieet hat ferskate rjochtfeardigingen. Sûnder te folle belang te jaan oan 'e presintearre folchoarder, earst, neam ik de direkte ôfwêzigens fan plant iten dat útput is tidens de oerstreaming en de ierde bedekt mei sâlt wetter wurdt foar in part sterile sil allinich stadichoan har folsleine en folsleine fruchtberens en har produktiviteit weromfine. Fierder sil de oprjochting fan 'e Hebrieuske offerriten, yn syn tiid, de konsumpsje fan it fleis fan it slachtoffer fereaskje dat is offere yn in profetyske fisy fan it Hillige Nachtmiel wêr't it brea iten wurde sil as symboal fan it lichem fan Jezus Kristus, en it sap druwen dronken as symboal fan syn bloed. In tredde reden, minder tastien, mar net minder wier, is dat God de minske syn libben ynkoarte wol; en de konsumpsje fan it fleis dat himsels bedjert en yn it minsklik lichem libbensdestruktive eleminten bringt, sil de basis wêze fan it sukses fan ien syn winsk en beslút. Allinich ûnderfining mei in fegetarysk of feganesk dieet jout persoanlike befêstiging. Om dizze gedachte te fersterkjen, tink derom dat God de minske net ferbiedt om **ûnreine bisten te konsumearjen** , ek al binne se skealik foar syn sûnens.

Gen.9:4: " *Allinne mei syn siel, mei syn bloed, sille jo gjin fleis ite .* "

Dit ferbod sil jildich bliuwe yn it âlde forboun neffens Lev.17:10-11: " *As in man út it hûs fan Israel of fan frjemdingen dy't ûnder har tahâlde **bloed fan hokker soart dan ek yt , dan sil ik myn oantlit keare tsjin him dy't yt bloed, en Ik***

*scil him út syn folk útroege . " en yn it nijs, neffens Hannelingen 15:19 oant 21: " *Dêrom bin ik fan miening dat wy gjin swierrichheden meitsje foar dy fan 'e heidenen dy't har bekeare ta God, mar dat wy har skriuwe. Unthâld fan 'e smoargens fan ôfgoaden, fan hoererij, fan smoarge dingen en fan bloed . Want in protte generaasjes hat Mozes minsken yn elke stêd dy't him preekje, om't it elke sabbatdei yn 'e synagogen lêzen wurdt . "**

God neamt " *siel* " it hiele skepsel dat bestiet út in lichem fan fleis en in geast folslein ôfhinklik fan it fleis. Yn dit fleis is it motoroargel it harsens dat wurdt levere troch it bloed sels dat mei elke azem suvere wurdt troch de soerstof dy't troch de longen ynsûge wurdt. Yn 'e libbene steat makket it harsens de elektryske sinjalen dy't gedachte en ûnthâld generearje en it beheart it funksjonearjen fan alle oare fleislike organen dy't it fysike lichem foarmje. De rol fan "bloed" dy't boppedat, troch it genoom, unyk is foar elke libbene siel, moat om sûnensredenen net konsumearre wurde, om't it ôffal en ûnreinheden dy't troch it lichem makke binne, en om geastlike reden, meidraacht. God hat op in absolute eksklusieve manier, foar syn religieuze lear, it prinsipe fan it drinken fan it bloed fan Kristus reservearre, mar allinich yn 'e symbolisearre foarm fan it sop fan 'e druven. As it libben yn it bloed is, wurdt hy dy't it bloed fan Kristus drinkt opboud yn syn hillige en perfekte natuer, neffens it echte prinsipe dat seit dat it lichem makke is fan wat it fiedt.

Gen.9:5: " *Wit dit ek, ik sil it bloed fan jo sielen easkje, ik sil it easkje fan alle bisten; en ik sil de siel fan 'e minske easkje fan 'e minske, fan 'e minske dy't syn broer is .*

It libben is it wichtichste ding foar de Skepper God dy't it skepen hat. Wy moatte nei him harkje om de skande te realisearjen dy't de misdied foar him útmakket, de wiere eigner fan it nommen libben. As sadanich is hy de ienige dy't de opdracht legitimearje kin om it libben te nimmen. Yn it foarige fers joech God de minske macht om bistelibben te nimmen om it syn iten te meitsjen, mar hjir is it in kwestje fan misdied, fan moard dy't definityf in ein makket oan in minskelibben. Dit fuorthelle libben sil net mear de kâns hawwe om tichter by God te kommen, noch tsjûge te wêzen fan in feroaring fan gedrach as it oant dan net oerienkomt mei syn standert fan heil. Hjir leit God de fûneminten fan 'e wet fan ferjilding, "in each foar in each, in tosk foar in tosk, en libben foar it libben." It bist sil betelje foar de moard op in man mei syn eigen dea en de Kaïn-styl man sil fermoarde wurde as hy syn eigen bloed " **broer " fan it Abel-type deadet.**

Gen.9:6: " *As immen it bloed fan 'e minske fergiet, troch de minske sil syn bloed fergeffen wurde; want God makke de minske nei syn byld . "*

God besiket net it oantal deaden te ferheegjen, om't er oarsom, troch it tastimming fan it deadzjen fan in moardner te autorisearjen, hy rekkenet op in ôfskrikeffekt en dat, om't it risiko dat ûntstiet, it grutste oantal minsken leart om kontrolearje harren gedrach, agressiviteit, om net te wurden in moardner, op syn beurt, weardich de dea.

Allinnich wa't troch Wirklik en autentyk leauwe belibbe is, kin realisearje wat " *God makke de minske nei syn byld* " betsjut. Benammen as it minskdom meunsterlik en ôfgrysliek wurdt sa't it hjoeddedei yn 'e Westerske wrâld en oeral op ierde it gefal is troch wittenskiplike kennis ferliede.

Gen.9:7: " *En do, wês fruchtber en formannichfâldigje, ferspraat oer de ierde en formannichfâldigje derop .* "

God wol dizze fermannichfâldiging wirklik, en om goede reden is it tal fan 'e útkarden sa lyts, sels yn relaasje ta de neamden dy't ûnderweis falle, dat hoe grutter it tal fan syn skepsels, hoe mear hy ûnder har sil kinne om syn útkarde te finen en te selektearjen; omdat neffens de krektens opmurken yn Dan.7:9, it oanpart is ien miljoen keazen foar tsien miljard neamd, of 1 foar 10.000.

Gen.9:8: " *God spriek nochris ta Noach en syn soannen mei him, sizzende:*
"

God sprekt de fjouwer manlju oan, om't se dominaasje jaan oan 'e manlike fertsjintwurdiger fan' e minsklike soarte, se wurde ferantwurdlik steld foar wat se dien hawwe troch de froulju en bern dy't ûnder har gesach wurde pleatst. Dominaasje is in teken fan fertrouwen oanbean troch God oan minsken, mar it makket har folslein ferantwurdlik foar syn gesicht en syn oardiel.

Gen.9:9: " *Sjoch, ik meitsje myn forboun op mei dy en mei dyn neiteam nei dy; »*

It is wichtich foar ús hjoed om te realisearjen dat wy dat " *sied " binne mei wa't God syn " ferboun " oprjochte hat .* It moderne libben en har oantreklike útfinings feroarje neat oan ús minsklike oarsprong. Wy binne de erfgenamten fan it nije begjin dat God joech oan it minskdom nei de skriklike oerstreaming. It ferbûn dat makke is mei Noach en syn trije soannen is spesifyk. It ferplichtet God om net langer it hiele minskdom te ferneatigjen mei it wetter fan 'e floed. Dêrnei sil de alliânsje komme dy't God mei Abraham sil oprjochtsje, dy't yn syn twa opienfolgjende aspekten folbrocht wurde sil, letterlik yn 'e tiid en geastlik, op' e ferlossende tsjinst fan Jezus Kristus. Dit alliânsje sil yn prinsipe yndividueel wêze lykas de status fan heil dy't yn kwestje is. Yn 'e 16 ieuwen dy't syn earste komst foarôfgeane, sil God syn heilsplan iepenbierje troch de religieuze riten dy't oan it Hebrieuske folk besteld binne. Dan, nei de útfiering yn Jezus Kristus fan dit plan iepenbiere yn al syn ljocht, foar likernôch in oare 16 ieuwen ûntrou sil opfolgje trou en foar 1260 jier, it tsjusterste tsjuster sil hearskje ûnder de aegis fan paus Romeinsk. Sûnt it jier 1170, doe't Peter Valdo wie by steat om te oefenjen wer it suvere en trou kristlike leauwen mei it hâlden fan de wiere sabbat ynbegrepen, minder ferljochte keazen amtners waarden, nei him, selektearre yn it wurk fan 'e Reformaasje dwaande mar net foltôge. Ek wie it pas fan 1843 ôf dat God troch in dûbele test fan it leauwe ûnder de pioniers fan it Advintisme trouwe útkarden fine koe. Mar it wie noch te betiid foar harren om folslein begripe de mystearjes iepenbiere yn syn profetieën. It teken fan 'e alliânsje mei God is te alle tiden it bringen en ûntfangen fan syn ljocht, dat is wêrom it wurk dat ik yn syn namme skriuw, om syn útkarden te ferljochtsjen, foarmet as in "tsjûgenis fan Jezus", syn lêste *foarm* , it teken dat syn alliânsje is hiel echt en befêstige.

Gen.9:10: " *mei alle libbene wêzens dat by jo is, sawol fûgel as fee en alle beesten fan 'e ierde, itsij mei alles dat út 'e arke kaam, of mei alle beesten fan 'e ierde. "*

It alliânsje dat God presintearret, giet ek om bisten, alles dat libbet en fermannichfâldigje sil op 'e ierde.

Gen.9:11: " *Ik meitsje myn forboun mei jo op: gjin fleis sil mear ferneatige wurde troch it wetter fan 'e floed, en der sil gjin oerstreaming mear wêze om de ierde te ferneatigjen .* "

De les jûn troch de floed moat unyk bliuwe. God sil no yn nauwe bestriding gean, om't syn doel is om de herten fan syn útkarden te feroverjen.

Gen.9:12: " *En God sei: Dit is it teken fan it ferbûn dat ik oprjochtsje tusken my en dy, en alle libbene wêzens dat by dy is, foar alle generaasjes: "*

Dit teken dat God jout, giet oer alles wat libbet, suver en ûnrein. It is noch net it teken fan it hearren fan syn persoan, wat de sânde-dei sabbat sil wêze. Dit teken docht libbene wêzens tinken oan de tasizzing dy't er makke nea wer te ferneatigjen se mei it wetter fan 'e floed; dat is syn limyt.

Gen.9:13: " *Ik haw myn bôge yn 'e wolken pleatst, en it sil in teken wêze fan it ferbûn tusken my en de ierde "*

Wittenskip sil de fysike oarsaak fan it bestean fan 'e reinbôge ferklearje. It is in ôfbraak fan it ljochtspektrum fan sinneljocht dat falt op tinne lagen wetter of hege fochtigens. Elkenien hat opfallen dat de reinbôge ferskynt as it reint en de sinne syn ljochtstrielen smyt. It feit bliuwt dat de rein docht tinken oan de floed en it sinneljocht is in byld fan it oansjenlike, foardielige en beruhigende ljocht fan God.

Gen.9:14: " *As ik wolken sammelje boppe de ierde, sil de bôge ferskine yn 'e wolken; »*

Wolken waarden dêrom útfûn troch God om rein te meitsjen pas nei de oerstreaming en tagelyk as it prinsipe fan 'e reinbôge. Lykwols, yn ús ôfgryslke tiden hawwe goddeleaze manlju en froulju dit ûnderwerp fan 'e reinbôge ferfoarme en fersmoarge troch dit symboal fan 'e godlike alliânsje op te nimmen om it it akronym en embleem te meitsjen fan 'e gearkomst fan seksuele perverten. . God moat dêryn in goede reden fine om dizze ôfgryslke en respektleaze minskdom tsjin him en de minsklike soarte te slaan. De lêste tekens fan syn liikens sille gau ferskine, baarnend as fjoer en ferneatigjend as de dea.

Gen.9:15: " *En ik sil tinke oan myn forboun tusken my en dy, en alle libbene wêzens fan alle flêsk, en it wetter sil net mear in floed wurde om alle fleis te ferneatigjen. "*

By it lêzen fan dizze wurden fan freonlikens dy't út 'e mûle fan God komme, mjit ik de paradoks troch te tinken oan 'e wurden dy't hy hjoed kin sizze fanwegen minsklike perversiteit dy't it nivo fan 'e antediluvianen hat berikt.

God sil syn wurd hâlde, der sil gjin wetterfloed mear wêze, mar foar alle rebellen is in fjoerfloed reservearre foar de dei fan it oardiel; dêr't de apostel Petrus ús oan herinnerde yn 2 Petrus 3:7. Mar foar dit lêste oardiel, en foar it weromkommen fan Kristus, sil it kearnfjoer fan 'e Tredde Wrâldoarloch of "6e ^{trompet} " fan Rev.9:13 oant 21 komme, yn 'e foarm fan meardere en sinistere deadlike "paddestoelen". , nim de taflechten fan ûngelikens fuort dy't de grutte stêden, haadstêden of net, fan planeet Ierde wurden binne.

Gen.9:16: " *De bôge sil yn 'e wolk wêze; en ik scil it sjen, om it ivige forboun te tinken tusken God en alle libbene wêzens, ja, fan alle flêsk dat op 'e ierde is .*

Dy tiid is fier fan ús en it koe de nije fertsjintwurdigers fan 'e minskheid litte mei de grutte hope om de flaters te foarkommen dy't troch de antediluvianen begien binne. Mar hjoed is hope net mear tastien, om't de frucht fan 'e antediluvianen oeral ûnder ús ferskynt.

Gen.9:17: " *En God sei tsjin Noach: Dit is it teken fan it ferbûn dat Ik oprjochtsje tusken my en al it fleis dat op 'e ierde is .*"

God beklammet it karakter fan dit ferbûn dat is oprjochte mei "alle fleis". Dit is in alliânsje dy't it minskdom altyd oanbelanget yn 'e kollektive sin.

Gen.9:18: " *De soannen fan Noach, dy't út 'e arke kamen, wiene Sem, Cham en Jafet. Ham wie de heit fan Kanaän .*"

In ferdúdliking wurdt ús jûn: " *Ham wie de heit fan Kanaän* ". Unthâld, Noach en syn soannen binne allegear reuzen dy't de grutte fan 'e antediluvianen bleaunen. Sa sille de reuzen fierder fermannichfâldigje, benammen yn it lân fan "Kanaän", dêr't de Hebreëers dy't Egypte ferlitte sille har ûntdekke ta har ûngelok, om't de eangst feroarsake troch har grutte har feroardielje sil om 40 jier yn 'e woastyn te swalkjen en stjerre dêr.

Gen.9:19: " *Dit binne de trije soannen fan Noach, en harren neiteam befolke de hiele ierde .*"

Tink derom dat oarspronklik de antediluvianen allegear ien man hienen foar har komôf: Adam. It nije post-diluvian libben is boud op trije minsken, Sem, Cham en Japhet. De folken fan har neiteam sille dêrom **skieden en ferdiel wurde** . Elke nije berte sil keppele wurde oan syn patriarch, Sem, Ham of Jafet. De geast fan ferdieling sil op dizze ferskillende oarsprong fertrouwe om manlju ferbûn oan har foarâlderlike tradysjes tsjin elkoar te setten.

Gen.9:20: " *Noach begon it lân te kultivearjen en plante wynstokken .*"

Dizze aktiviteit, al mei al, binnen normaal, sil lykwols serieuze gefolgen hawwe. Om't Noach oan 'e ein fan syn kultivaasje de druven rispte en it yngeparste sap oksidearre, dronk hy alkohol.

Gen.9:21: " *Hy dronk wyn en waerd dronken, en ûntbleate himsels midden yn syn tinte .* »

Troch de kontrôle oer syn dieden te ferliezen, leaut Noé himsels allinich te wêzen, hy ûntdekt himsels en stribbet himsels folslein út.

Gen.9:22: " *Ham, de heit fan Kanaän, seach de skamte fan syn heit, en hy fertelde him bûten oan syn beide bruorren .* »

Destiids wie de minsklike geast noch tige gevoelich foar dizze neakenens ûntdutsen troch de sûndige Adam. En Cham, amusearre en seker in bytsje spottend, hat it minne idee om syn fisuele ûnderfining oan syn twa bruorren te rapportearjen.

Gen.9:23: " *Doe namen Sem en Jafet de mantel en leine dy op 'e skouders, en gongen efterút, en bedekten de skamte fan har heit; doe't har gesichten ôfkeard wiene, seagen se de skamte fan har heit net .*"

Mei alle nedige foarsoarchsmatregels bedutsen de beide bruorren it neakene lichem fan har heit.

Gen.9:24: " *Doe't Noach wekker waard fan syn wyn, hearde hy wat syn jongste soan him dien hie .*"

Sa moasten de beide bruorren him leare. En dizze feroardieling sil Noach opwekke dy't fielt dat syn eare as in Heit skeind is. Hy hie net frijwillich alkohol dronken en wie it slachtoffer wurden fan in natuerlike reaksje fan druvensap dy't yn 'e rin fan' e tiid oksidearret en wêrfan de sûker feroaret yn alkohol.

Gen.9:25: “ *En hy sei: Forflokt is Kanaän! Lit him de slaaf wêze fan 'e slaven fan syn bruorren!* »

Yn feite tsjinnet dizze ûnderfining allinnich as in foarwendsel foar de skepper God om te profetearjen oer de neiteam fan Noach syn soannen. Want Kanaän sels hie neat te krijen mei it hanneljen fan syn heit Cham; hy wie dêrom ûnskuldich oan syn skuld. En Noach flokte him, dy't neat dien hie. De fêststelde situaasje begjint ús in prinsipe fan Gods oardiel te iepenbierjen dat ferskynt yn it twadde fan syn tsien geboaden lêzen yn Exo.20:5: “*Dû scilst foar har net bûge en se net tsjinje; hwent Ik, de Heare dyn God, bin in oergeunstich God, dy't de ûngerjuchtheid fen 'e âffears bisiket oan 'e bern oan 'e tredde en fjirde generaasje fan dyjingen dy't my haatsje* . Yn dit skynbere ûnrjocht sit alle wiisheid fan God. Want tink der om, de bân tusken soan en heit is natuerlik en de soan sil altyd de kant fan syn heit nimme as er oanfallen wurdt; mei seldsume útsûnderings. As God de heit slacht, sil de soan him haatsje en syn heit ferdigenje. Troch de soan Kanaän te ferflokkjen, straft Noach Ham, de heit dy't soargen is oer it sukses fan syn neiteam. En Kanaän, fan syn kant, sil mei him de gefolgen drage fan it wêzen fan de soan fan Ham. Hy sil dêrom bliuwende wrok belibje tsjin Noach en de twa soannen dy't er segenaarret: Sem en Jafet. Wy witte al dat de neikommelingen fan Kanaän troch God ferneatige wurde om Israel, syn folk befrijd fan Egyptyske slavernij (in oare soan fan Ham: Mizraim), har nasjonaal grûngebiet oan te bieden.

Gen. 9:26: “ *En hy sei wer: Seinge is de Heare, de God fan Sem, en mei Kanaän har slaaf wêze!* »

Noach profetearret oer syn soannen it plan dat God foar elk fan harren hat. Sa sille de neikommelingen fan Kanaän slaven wêze fan 'e neiteam fan Sem. Cham sil útwreidzje nei it suden en befolke it Afrikaanske kontinint oant it hjoeddeiske lân fan Israel. Sem sil útwreidzje nei it easten en it súdeasten, en de hjoeddeistige Arabyske moslimlannen befolke. Ut Chaldeä, it hjoeddeiske Irak, sil Abraham in suvere Semityt ûntstean. Skiednis befêstiget it, it Afrika fan Kanaän wie yndie de slaaf fan 'e Arabieren dy't ôfstamme fan Sem.

Gen.9:27: " *Mei God it besit fan Jafet útwreidzje, en lit him wenje yn 'e tinten fan Sem, en lit Kanaän har slaaf wêze!* »

Jafet sil útwreidzje noard, east en west. Lange tiid sil it noarden it suden dominearje. De kristlike lannen fan it noarden sille technyske en wittenskiplike ûntwikkeling belibje dy't har tastean de Arabyske lannen fan it suden te eksploitearjen en de folken fan Afrika, neikommelingen fan Kanaän, te slaafjen.

Gen.9:28: " *Noach libbe nei de floed trijehûndert en fyftich jier ."*

Noach koe 350 jier lang tsjûgje fan de floed oan syn tiidgenoaten en warskôgje foar de flaters fan de antediluvianen.

Gen.9:29: “ *Al de dagen fan Noach wiene njoggenhûndert en fyftich jier; doe stoar er ."*

Yn 1656, it jier fan 'e oerstreaming fan Adam, wie Noach 600 jier âld, dat hy stoar yn 2006 sûnt Adam syn sûnde, 950 jier âld. Neffens Gen.10:25, by de berte fan " *Peleg* ", yn 1757, " *waard de ierde ferdielt* ", troch God fanwegen de ûnderfining fan 'e opstannige opstân fan kening Nimrod en syn Toer fan Babel. De skieding, of **ôfskieding**, wie it gefolch fan 'e ferskillende talen dy't God oan 'e folken joech, sadat se **skiede soene** en net langer in ferienige blok foarmje foar syn gesicht en syn wil. Noach hat it barren dêrom meimakke en hy wie doe 757 jier âld.

Doe't Noach stoar, wie Abram al berne (yn 1948, 2052 jier foar de dea fan Jezus Kristus yn it jier 30 fan ús mienskiplike falske kalinder), mar hy wie yn Ur, yn Chaldeä, fuort fan Noach, dy't yn it noarden libbe nei Mount Ararat.

Berne yn 1948, doe't syn heit Térach 70 jier wie, ferliet Abram Haran, om te reagearjen op Gods befele, yn 'e âldens fan 75 jier yn 2023, dus 17 jier nei de dea fan Noach yn 2006. De geastlike estafette fan it alliânsje is sa fersekere en folbrocht.

100 jier âld, yn 2048, wurdt Abram heit fan Izaäk. Hy stoar yn 2123 yn 'e âldens fan 175 jier.

60 jier âld, yn 2108, waard Izaäk de heit fan de twilling Ezau en Jakob, neffens Gen.25:26.

Genesis 10

De skieding fan folken

Dit haadstik lit ús yntrodusearje oan de neiteam fan Noach syn trije soannen. Dizze iepenbiering sil nuttich wêze, om't God yn syn profesijen altyd ferwize nei de oarspronklike nammen fan 'e oanbelangjende gebieten. Guon fan dizze nammen binne maklik te identifisearjen as hjoeddeistige nammen, om't se har haadwurden behâlden hawwe, foarbylden: " *Madai* " foar Mede, " *Tubal* " foar Tobolsk, " *Meshech* " foar Moskou.

Gen.10:1: " *Dit binne de neiteam fan de soannen fan Noach, Sem, Cham en Jafet. Soannen waarden har berne nei de floed.* »

De soannen fen Jafet

Gen.10:2: " *De soannen fan Jafet wiene: Gomer, Magog, Madai, Javan, Tubal, Meshech en Tiras.* »

" *Madai* " is Media; " *Javan* ", Grikelân; " *Tubal* ", Tobolsk, " *Meshech* ", Moskou.

Gen.10:3: " *De soannen fan Gomer: Ashkenaz, Rifat en Togarma.* »

Gen.10:4: " *De soannen fan Javan: Elisa, Tarsis, Kittim en Dodanim.* »

" *Tarsis* " betsjut Tarsus; " *Kittim* ", Syprus.

Gen.10:5: " *Dêrtroch waarden de eilannen fan 'e folken befolke neffens har lannen, **neffens har taal**, neffens har famyljes, neffens har folken.* »

De útdrukking " *de eilannen fan folken* " ferwiist nei de westlike folken fan it hjoeddeiske Jeropa en harren grutte útwreidings lykas Amearika en Austraalje.

De krektens " *neffens de taal fan elke persoan* " sil syn ferklearring fine yn 'e ûnderfining fan' e Toer fan Babel iepenbiere yn Gen.11.

De soannen fan Ham

Gen.10:6: " *De soannen fan Ham wiene: Kus, Mizraïm, Puth en Kanaän.* »
Cush wiist Etioopje oan; " *Mitzraïm* ", Egypte; " *Puth* ", Libië; en " *Kanaän* ", it hjoeddeiske Israel of it âlde Palestina.

Gen.10:7: " *De soannen fan Kus: Seba, Havila, Sabta, Raema en Sabteka. De soannen fan Raema wjerne Seba en Dedan.* »

Gen.10:8: " *Kush woun ek Nimrod; it wie hy dy't machtich begûn te wêzen op ierde.* »

Dizze kening " *Nimrod* " sil de bouwer wêze fan 'e " *Toer fan Babel* ", oarsaak fan 'e **skieding** fan talen troch God dy't minsken **skiede** en isolearje yn folken en folken neffens Gen.11.

Gen.10:9: " *Hy wie in dappere jager foar JaHWéH; dêrom wurdt sein: Lykas Nimrod, in dappere jager foar it oantlit fan JaHWeH.* »

Gen.10:10: " *Hy regearre earst oer Babel, Erech, Accad en Kalne, yn it lân Sinear.* »

" *Babel* " jout it âlde Babylon oan; " *Accad* ", it âlde Akkadia en de hjoeddeiske stêd Bagdad; " *Sjinear* ", Irak.

Gen.10:11: " *Ut dat lân kaam Assur; hy boude Ninevé, Rehobot Hir, Kalah*

'
" *Assur* " ferwiist nei Assyrië. " *Ninevé* " waard wat no Mosul is.

Gen.10:12: " *en Resen tusken Ninevé en Kalah; it is de grutte stêd.* »

Dizze trije stêden leine yn it hjoeddeiske Irak yn it noarden en lâns de rivier de "Tiger".

Gen.10:13: " *Mitzraïm woun de Ludim, de Anamim, de Lehabim, de Naftuhim,* "

Gen.10:14: " *de Patrúsim, de Kasluhim, fan wa't de Filistinen en de Kaftorim kamen.* »

De " *Filistinen* " jouwe de hjoeddeistige Palestinen oan, dy't noch yn oarloch binne tsjin Israel lykas yn it âlde alliansje. Se binne de soannen fan Egypte, in oare histoaryske fijân fan Israel oant 1979 doe't Egypte in alliansje makke mei Israel.

Gen.10:15: " *Kanaän woun Sidon, syn earstberne, en Heth;* »

Gen.10:16: " *en de Jebusiten, en de Amoriten, en de Girgasiten,* "

" *Jebus* " jout Jeruzalem oan; de " *Amoriten* " wiene de earste bewenners fan it gebiet dat God oan Israel jûn hie. Hoewol't se yn 'e gigantyske noarm bleaunen, die God se dea en wiske se út troch giftige hoarnen foar syn folk om it plak frij te meitsjen.

Gen. 10:17: " *de Hiviten, de Arkiten, de Siniten,* "

" *Sûnde* " ferwiist nei Sina.

Gen.10:18: “ *de Arvaditen, de Semariten, de Hamathiten. Doe waerden de slachten fen 'e Kanaäniten ferspraat. »*

Gen.10:19: “ *De grinzen fan 'e Kanaäniten wiene fan Sidon, oan 'e kant fan Gerar, oant Gaza, en oan 'e kant fan Sodom, Gomorra, Adma en Seboim, oant Lesa ta. »*

Dizze âlde nammen bepale it lân fan Israel oan de westkant fan it noarden dêr't Sidon yn it suden leit dêr't it hjoeddeiske Gaza noch leit, en oan de eastkant fan it suden ôf, neffens de fêstiging fan Sodom en Gomorra op it plak fan de "deade see", nei it noarden dêr't Seboim leit.

Gen.10:20: *Dit binne de soannen fan Cham, neffens har slachten, neffens har tongen, neffens har lannen, neffens har folken. »*

De soannen fen Sem

Gen.10:21: “ *Sem waarden ek soannen berne, de heit fan al de soannen fan Heber, en broer fan Jafet de âldste. »*

Gen.10:22: “ *De soannen fan Sem wiene: Elam, Assur, Arpaksad, Lud en Aram. »*

" *Elam* " wiist it âlde Perzyske folk fan it hjoeddeiske Iran oan, lykas de Ariërs fan noardlik Yndia; " *Assur* ", âlde Assyrië fan it hjoeddeiske Irak; " *Lud* ", miskien Lod yn Israel; " *Aram* ", de Arameeërs fan Syrië.

Gen. 10:23: “ *De soannen fan Aram: Us, Hul, Geter en Mash. »*

Gen.10:24: “ *Arpachsad woun Selach; en Selach woun Heber. »*

Gen.10:25: " *Fan Heber waarden twa soannen berne: de namme fan ien wie Peleg, om't yn syn dagen it lân ferdielt wie , en de namme fan syn broer wie Jokthan. »*

Wy fine yn dit fers de krektens: " *omdat yn syn tiid de ierde ferdielt wie* ". Wy binne oan him de mooglikheid te tankjen om, yn it jier 1757 fan 'e sûnde fan Adam, de **skieding** fan talen te datearjen as gefolch fan it besykjen fan opstannige ienwurding troch it ferheegjen fan 'e Toer fan Babel. It is dêrom de tiid fan it regear fan kening Nimrod.

Gen. 10:26: " *Jokthan beat Almodad, Selef, Hazarmavet, Jerah, "*

Gen.10:27: " *Hadoram, Uzal, Diklah, "*

Gen.10:28: " *Obal, Abimaël, Sheba, "*

Gen.10:29: “ *Ofir, Havila en Jobab. Dat wierne allegearre soannen fen Jokthan. »*

Gen.10:30: " *Se wennen fan Mesha, oan 'e kant fan Sefar, oant de berch fan it easten ta. »*

Gen.10:31: “ *Dit binne de soannen fan Sem, neffens har slachten, neffens har tongen, neffens har lannen, neffens har folken. »*

Gen. 10:32: “ *Dit binne de slachten fen Noachs soannen, neffens hjar slachten, neffens hjar folken. En út harren kamen de heidenen dy't nei de oerstreaming oer de ierde ferspriede . »*

Genesis 11

Skieding troch talen

Gen.11:1: " *De hiele ierde hie ien taal en deselde wurden .* "

God herinnert hjir de logyske konsekwinsje fan it feit dat it hiele minskdom ôfstamt fan ien pear: Adam en Eva. De sprektaal waard dêrom oan alle neiteam oerdroegen.

Gen.11:2: " *Doe't se út it easten teagen, fûnen se in flakte yn it lân Sinear, en hja wennen dêr .* "

Oan it "easten" fan it lân fan "Shinear" yn it hjoeddeiske Irak wie it hjoeddeiske Iran. It ferlitten fan hegere gebieten, de manlju sammelje yn in flakte, goed wetter troch de twa grutte rivieren, "de Eufraat en de Tigris" (Hebriusk: Phrat en Hiddekel) en fruchtber. Yn syn tiid keas Lot, de neef fan Abraham, ek dit plak út om dêr te wenjen, doe't er skieden wie fan syn omke. De grutte flakte sil de bou fan in grutte stêd, " *Babel* ", favorisearje, dy't ferneamd sil bliuwe oant it ein fan 'e wrâld.

Gen.11:3: " *Se seine de iene tsjin de oare: Kom! Litte wy bakstiennen meitsje en se yn it fjoer bakke. En de bakstien tsjinne se as stien, en it bitumen tsjinne se as semint .*

De mannen byinoar wenje net mear yn tinten, se ûntdekke de fabrikaazje fan brânstiennen dy't it mooglik meitsje om permaninte wenningkonstruksjes op te rjochtsjen. Dizze ûntdekking is oan 'e oarsprong fan alle stêden. Tidens har slavernij yn Egypte sil de fabrikaazje fan dizze bakstiennen, om Ramses foar de Farao te bouwen, de oarsaak wêze fan it lijen fan 'e Hebreërs. Mei it ferskil dat har bakstiennen net yn in fjoer bakt wurde, mar makke wurde fan ierde en strie, sille se droege wurde yn 'e baarnende sinne fan Egypte.

Gen.11:4: " *En hja seine wer: Lit ús gear! Lit ús ússels in stêd bouwe en in toer wêrfan de top nei de himel rint , en lit ús in namme foar ússels meitsje, sadat wy net ferspraat wurde oer it oerflak fan 'e ierde .*

De soannen fan Noach en syn neiteam wennen ferspraat oer de ierde, as nomaden, en altyd yn tinten oanpast oan har reizen. God doelt yn dizze iepenbiering op it momint dat minsken foar it earst yn 'e minsklike skiednis beslute om har te fêstigjen op in plak en yn permaninte wenningen, en dêrmei de earste sedintêre minsken foarmje. En dizze earste byienkomst liedt harren te ferienigjen om te besykjen te ûntkommen oan 'e **skieding** dy't oanlieding jout ta argumenten, gefjochten en deaden. Se learden fan Noach de goddeleaze en it geweld fan 'e antediluvianen; oant it punt dat God se ferneatigje moast. En om it risiko op it meitsjen fan deselde flaters nochris better yn de gaten te hâlden, tinke se dat se troch op ien plak nau byinoar te kommen, it slagje sille om dit geweld te foarkommen. It sprekwurd seit: der is krêft yn getallen. Sûnt de tiid fan Babel hawwe alle grutte hearskers en de grutte oerhearskingen har krêft basearre op uny en sammeljen. It foarige haadstik sitearre kening Nimrod, dy't blykber de earste ferienigjende lieder fan 'e minske fan syn tiid wie, krekt troch it bouwen fan Babel en syn toer.

De tekst spesifisearret: " *in toer waans top de loft oanrekket* ". Dit idee fan "de himel oanreitsje" jout de bedoeling oan om mei te dwaan oan God yn 'e

himel om him sjen te litten dat minsken sûnder him kinne dwaan en dat se ideeën hawwe om har problemen sels te foarkommen en op te lossen. It is neat mear en neat minder as in útdaging foar de skepper God.

Gen.11:5: " *De Heare kaam del om de stêd en de toer te sjen dy't de soannen fan 'e minsken bouden . "*

It is allinich in byld dat ús iepenbieret dat God it projekt wit fan in minskdom dy't wer belibbe is troch opstannige gedachten.

Gen.11:6: " *En JaHWeH sei: Sjuch, se binne ien folk, en allegearre hawwe ien taal, en dit is wat se hawwe ûndernommen; no soe neat har tsjinhâlde om alles te dwaan wat se planden . "*

De situaasje yn de tiid fan Babel wurdt benijd troch hjoeddeiske universalisten dy't dreame fan dit ideaal: ien folk foarmje en ien taal prate. En ús universalisten, lykas dy Nimrod hie sammele, net skele wat God tinkt oer dit ûnderwerp. Lykwols, yn 1747 sûnt Adam syn sûnde, God hat sprutsen en útsprutsen syn miening. Sa't syn wurden oanjaan, it idee fan it minsklik projekt net behaagt him en irriteert him. Der is lykwols gjin sprake fan se wer te ferneatigjen. Mar lit ús notearje dat God de effektiviteit fan 'e oanpak fan' e opstannige minskheid net bestride. Se hat mar ien neidiel en it is foar him: hoe mear se gearkomme, hoe mear se him ôfwize, net mear tsjinje, of noch slimmer, falske goden tsjinje foar syn oantlit.

Gen.11:7: " *Kom op! Lit ús nei ûnderen gean, en lit ús dêr harren taal ferwarje, sadat se inoars taal net mear hearre . "*

God hat syn oplossing: " *lit ús har taal ferwarje, sadat se inoars taal net mear hearre .* " Dizze aksje hat as doel in godlik wûnder te bringen. Yn in momint sprekke de manlju har út yn ferskate talen en begripe inoar net mear, se wurde twongen om fan inoar ôf te gean. De winske ienheid is **brutsen** . De **skieding** fan de manlju, it tema fan dizze stúdzje, is der noch, goed dien.

Gen.11:8: *En de Heare ferspriede se dêrwei oer it oerflak fan 'e ierde; en hja hâlde op mei it bouwen fan 'e stêd . "*

Dejingen dy't deselde taal prate, groepearje byinoar en geane fuort fan oaren. It is dêrom nei dizze ûnderfining " *fan talen* " dat de minsken har nei wenjen sette op ferskate plakken dêr't se stêden sille fine makke fan stiennen en bakstiennen. Naasjes sille wurde foarme en om har fouten te straffen, sil God se tsjin elkoar sette kinne. It besykjen fan " *Babel* " om universele frede te fêstigjen mislearre.

Gen.11:9: " *Dêrom waard har namme Babel neamd, om't de Heare dêr de taal fan 'e hiele ierde betize hat, en dêrwei hat de Heare se ferspraat oer it oerflak fan 'e ierde . "*

De namme "Babel", dy't "ferwarring" betsjut, fertsjinnet om bekend te wurden, om't it foar minsken tsjûget hoe't God reagearre op har besykjen ta universele uny: " *de betizing fan talen* ". De les wie bedoeld om it minskdom te warskôgjen, oant it ein fan 'e wrâld, om't God dizze ûnderfining iepenbierje woe yn syn tsjûgenis, diktearre oan Mozes, dy't dus de earste boeken fan syn hillige Bibel skreau dy't wy hjoed noch lêze. God hoegde dus gjin geweld te brûken tsjin de rebellen fan dy tiid. Mar it sil net itselde wêze, oan 'e ein fan' e wrâld wêr't, it reprodusearjen fan dizze universele byienkomst feroardiele troch God, de lêste

oerlibjende rebellen nei de Tredde Wrâldoarloch sille wurde ferneatige troch de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus. Se sille dan te krijen hawwe mei "syn grime" nei't se boppedat it beslút makke hawwe om syn lêste útkarden te deadzjen, om't se trou bleaun binne oan syn hillige sabbat sûnt syn skepping fan 'e wrâld. De les jûn troch God waard nea observearre troch it minskdom en oer de hiele ierde hieltyd grutte stêden foarme oant God feroarsake se wurde ferneatige troch oare folken of troch grutskalige deadlike epidemyen. .

De neikommelingen fan Sem

Nei Abraham de heit fan leauwigen en hjoeddeiske monoteïstyske religys

Gen.11:10: “ *Dit binne it sied fan Sem. Sem, hûndert jier âld, berne Arpacchad, twa jier nei de oerstreaming .* ”

Soan fan Sem, Arpacshad waard berne yn 1658 (1656 + 2)

Gen.11:11: “ *Sem libbe nei de berte fan Arpacchad fiifhûndert jier; en hy woun soannen en dochters .* ”

Shem stoar yn 2158 yn 'e âldens fan 600 (100 + 500)

Gen.11:12: “ *Arpacchad, fiifentritich jier âld, waard de heit fan Selach .* ”

Soan fan Arpacschad, Schélach waard berne yn 1693 (1658 + 35).

Gen.11:13: “ *Arpacchad libbe nei de berte fan Selach fjouwerhûndert en trije jier; en hy woun soannen en dochters .* ”

Arpacschad stoar yn 2096 yn 'e âldens fan 438 (35 + 403)

Gen.11:14: “ *Sjelach, tritich jier âld, heit Heber .* ”

Héber waard berne yn 1723 (1693 + 30)

Gen.11:15: “ *Sjelach libbe nei de berte fan Heber fjouwerhûndert en trije jier; en hy woun soannen en dochters .* ”

Schélach stoar yn 2126 (1723 + 403) yn 'e âldens fan 433 (30 + 403)

Gen.11:16: “ *Heber, fjouwerentritich jier âld, heit Peleg .* ”

Péleg waard berne yn 1757 (1723 + 34). **Yn 'e tiid fan syn berte, neffens**

Gen.10:25, waard "de ierde ferdielt " troch de sprutsen talen dy't troch God makke binne om de manlju te ferdielen en te skieden dy't yn Babel sammele binne.

Gen.11:17: “ *Nei de berte fan Peleg libbe Heber fjouwerhûndert en tritich jier; en hy woun soannen en dochters .* ”

Héber stoar yn 2187 (1757 + 430) yn 'e âldens fan 464 (34 + 430)

Gen.11:18: “ *Peleg, tritich jier âld, heit Rehu .* ”

Rehu waard berne yn 1787 (1757 + 30)

Gen.11:19: “ *Peleg libbe nei de berte fan Rehu twahûndert en njoggen jier; en hy woun soannen en dochters .* ”

Péleg stoar yn 1996 (1787 + 209) yn 'e âldens fan 239 (30 + 209). Merkt de brutale ferkoarting fan it libben wierskynlik troch de opstân fan 'e Toer fan Babel dy't yn syn tiid folbrocht is.

Gen. 11:20: “ *Rehu, twa en tritich jier âld, heit Serug .* ”

Serug waard berne yn 1819 (1787 + 32)

Gen.11:21: “ *Rehu libbe nei de berte fan Serug twahûndert en sân jier; en hy woun soannen en dochters .* ”

Rehu stoar yn 2096 (1819 + 207) yn 'e âldens fan 239 (32 + 207)

Gen.11:22: " *Serug, tritich jier âld, heit Nahor .* "

Nachor waard berne yn 1849 (1819 + 30)

Gen.11:23: “ *Serug libbe nei de berte fan Nahor twahûndert jier; en hy woun soannen en dochters .* ”

Serug stoar yn 2049 (1849 + 200) yn 'e âldens fan 230 (30 + 200)

Gen. 11:24: " *Nahor, njoggenentweintich jier âld, heit Tera .* "

Térach waard berne yn 1878 (1849 + 29)

Gen. 11:25: “ *Nei de berte fan Terah libbe Nahor hûndert en njoggentjin jier; en hy woun soannen en dochters .* ”

Nachor stoar yn 1968 (1849 + 119) yn 'e âldens fan 148 (29 + 119)

Gen.11:26: " *Tera, santich jier âld, heit Abram, Nahor en Haran .* "

Abram waard berne yn 1948 (1878 + 70)

Abram sil syn earste legitime soan, Izaäk, hawwe as hy 100 jier âld is, yn 2048 , neffens Gen.21:5: " *Abraham wie hûndert jier âld doe't syn soan Izaäk berne waard .* "

Abram sil yn 2123 stjerre yn 'e âldens fan 175 , neffens Gen.25:7: " *Dit binne de dagen fen 'e jierren fen Abrahams libben: hy libbe hûndert en fiif en santich jier* » .

Gen.11:27: “ *Dit binne de neiteam fan Terah. Tera woun Abram, Nahor en Haran. Haran krige Lot .* ”

Tink derom dat Abram de âldste is fan Terah syn trije soannen. It is dêrom hy dy't berne waard doe't syn heit Terah 70 jier wie, lykas spesifisearre yn fers 26 hjirboppe.

Gen.11:28: " *En Haran stoar foar it oantlit fan syn heit Terah, yn it lân fan syn berte, yn Ur fan 'e Chaldeeën .* "

Dizze dea ferklearret wêrom't Lot letter Abram op syn reizen begeliede sil. Abram naam him ûnder syn beskerming.

It wie yn Ur yn Chaldeä dat Abram berne waard en it wie yn Babylon yn Chaldeä dat it opstannige Israel yn finzenskip brocht wurde soe yn 'e tiid fan 'e profeet Jeremia en de profeet Daniël.

Gen. 11:29: " *Abram en Nahor namen froulju: de namme fan Abram syn frou wie Sarai, en de namme fan Nahor syn frou wie Milka, de dochter fan Haran, de heit fan Milka en de heit fan Jischa .* "

De alliânsjes fan dizze tiid binne tige fertroulik: Nachor troude mei Milcah, de dochter fan syn broer Haran. It wie de noarm en hearrigens oan in plicht dy't bedoeld wie om de suverens fan it ras fan 'e neiteam te behâlden. Op syn beurt sil Izaäk syn tsjinstfeint stjoere om in frou te finen foar syn soan Izaäk yn 'e nauwe famylje fan Laban de Arameesk.

Gen.11:30: " *Sarai wie ûnfruchtber: hja hie gjin bern .* "

Dizze steriliteit sil de skepper God tastean syn kreatyf krêft te iepenbierjen; dit troch har yn steat te meitsjen om in bern te jaan as se hast hûndert jier âld wurdt lykas har man Abram. Dizze steriliteit wie nedich op in profetysk nivo, om't Izaäk wurdt presintearre as it type fan 'e nije Adam dat Jezus

Kristus sil ynkarneare yn syn tiid; beide manlju wiene yn har tiid de " soannen fan 'e godlike belofte". It is dêrom, altyd fanwegen syn profetyske rol as "soan fan God" dat hy syn frou sels net kieze sil, om't yn Jezus fleis, it God is dy't syn apostels en syn learlingen kiest, nammentlik de Heit Geast dy't yn him is. en wa't him belibbet.

Gen. 11:31: " Tera naam Abram syn soan, en Lot, de soan fan Haran, syn soan syn soan, en Sarai syn skoandochter, de frou fan Abram syn soan. Se gongen tegearre út Ur fan 'e Chaldeeën nei it lân Kanaän. Hja kamen to Haran, en hja wennen dêr .

De hiele famylje, ynklusyf Abram, fêstige har yn it noarden fan it lân, yn Charan. Dizze earste beweging liedt har om tichter by it plak fan 'e berte fan' e minske te kommen. Se **skiede har** fan 'e grutte stêden, al tige befolke en al tige opstannich, fan 'e fruchtbere en bloeiende flakte.

Gen.11:32: " De dagen fan Terah wiene twahûndert en fiif jier; en Tera stoar to Haran .

Berne yn 1878, stoar Térach yn 'e âldens fan 205 yn 2083.

Lit ús oan 'e ein fan' e stúdzje fan dit haadstik opmerke dat it projekt om de libbensferwachting te ferminderjen nei 120 jier goed op 'e wei nei sukses is. Tusken de "600 jier" fan Sem en de "148 jier" fan Nahor of de "175 jier" fan Abraham, is de ferkoarting fan it libben dúdlik. Sa'n 4 ieuwen letter sil Mozes presys 120 jier libje. It nûmer oanhelle troch God sil wurde krigen as in foltôge model.

Yn 'e ûnderfining dy't Abraham libbe, lit God sjen wat er sels ree is om te dwaan om it libben fan syn útkarden te ferlossen, dy't er selektearret út al syn minsklike skepsels neffens oft se syn byld fan him bewarje. Yn dizze histoaryske sêne is Abraham God yn Heit, Izaäk, God yn Soan en de ferfolling sil makke wurde yn Jezus Kristus en op syn frijwillige offer sil it nije ferbûn wurde berne.

Genesis 12

Skieding fan Earthly Family

*Gen.12:1: " De Heare sei tsjin Abram: **Gean út dyn lân, út dyn heitelân en út dyn heite hûs, nei it lân dat Ik dy sjen litte sil .** "*

Op Gods befele sil Abram syn ierdske famylje ferlitte, syn heite hûs, en wy moatte yn dizze folchoarder de geastlike betsjutting sjen dy't God joech yn Gen.2:24, oan syn wurden dy't seine: " C 'Dêrom sil in *minske lit syn heit en syn mem, en scil syn frou oanhingje, en hja scille ien flêsk wirde .* ' Abram moat " *syn heit en mem ferlitte* " om de profetyske geastlike rol fan Kristus yn te gean, foar wa't allinich de "Bride ", syn gearkomste fan útkarden, telt. Fleskelike bannen binne obstakels foar geastlike foarútgong dy't de útkarden moatte mijje, om te slagjen om, yn in symboalysk byld, " *ien fleis* " te meitsjen mei Jezus Kristus, de skepper God YaHWÉH.

Gen.12:2: “ *Ik sil dy in grut folk meitsje, en Ik sil dy seingje; Ik sil jo namme grut meitsje, en jo sille in boarne fan segen wêze .* ”

Abram sil de earste wurde fan 'e patriarchen fan' e Bibel, erkend troch monoteïsten as de "heit fan 'e leauwigen". Hy is ek yn 'e Bibel, de earste tsjinstfeint fan God waans details fan syn libben sille wurde folge en iepenbiere yn 'e lingte.

Gen.12:3: “ *Ik sil seingje dyjingen dy't seingje, en dyjingen dy't ferflokke dy, Ik sil ferflokke; en alle slachten fan 'e ierde sille yn jo seinge wurde .* ”

De reizen en meetings fan Abram sille dêr bewiis foar leverje en al yn Egypte doe't Farao by Sarai sliepe woe, yn 't leauwe dat se syn suster wie neffens wat Abram sei om syn libben te beskermjen. Yn in fisioen liet God him witte dat Sara de frou wie fan in profeet en hy stoar hast.

It twadde diel fan dit fers, " *alle famyljes fan 'e ierde sille seinge wurde yn jo* ", sil syn ferfolling fine yn Jezus Kristus, soan fan David út 'e stam fan Juda, soan fan Israel, soan fan Izaäk, soan fan Abram. It is op Abram dat God syn twa opienfolgjende alliânsjes bouwe sil dy't de noarmen fan syn heil presintearje. Om't dizze noarmen evoluearje moasten om fan it symboalyske type nei it echte type te gean; neffens oft de sûndige minske foar Kristus of nei him libbet.

Gen.12:4: “ *Abram gyng, lyk as de Heare him sein hie, en Lot gyng mei him. Abram wie fifensantich jier âld doe't er út Haran kaam .* ”

Mei 75 jier hat Abram al in lange libbensûnderfining. Wy moatte dizze ûnderfining krije om nei God te harkjen en te sykjen; dat wurdt dien nei it ûntdekken fan 'e flokken fan' e minskdom skieden fan him. As God him rôp, is it om't Abram nei him socht, dus as God him oan him iepenbieret, haast er him te hearren. En dizze heilende hearrigens sil befêstige wurde en oantinken oan syn soan Izaäk yn dit fers oanhelle yn Gen.26:5: " ***omdat Abraham myn stim harke, en myn oarders, myn geboaden, myn ynsettingen en myn wetten hâlde .*** " Abram koe dizze dingen allinich hâlde as God se oan him foardroegen hie. Dit tsjûgenis fan God lit ús sjen dat in protte dingen dy't net yn 'e Bibel neamd binne binne dien. De Bibel presintearret ús allinich in gearfetting fan it lange bestean fan minsklik libben. En in minskelibben fan 175 jier, allinne God kin sizze wat se minút foar minút, sekonde by sekonde libbe, mar foar ús is in gearfetting fan it wêzentlike genôch.

Sa, de segen fan God jûn oan Abram rêst op syn hearrigens, en al ús stúdzje fan 'e Bibel en syn profetieën soe wêze om 'e nocht as wy net begripe it belang fan dizze hearrigens, om't Jezus Kristus joech ús syn as in foarbyld sizzen yn Jehannes 8:29: " *Hy dy't my stjoerde is by my; hy hat my net allinnich litten, want ik doch altyd wat him wol .* It is itselde mei elkenien; elke goede relaasje wurdt berikt troch te dwaan " *wat noflik is* " oan dejinge dy't jo graach wolle. Dêrom, leau wêze it, wiere religy, is net in kompleks ding, mar in ienfâldige soarte fan relaasje makke noflik foar God en foar jinsels.

Yn ús eintiid is it teken dat opkomt dat fan 'e ûngehoorzaamheid fan bern oan har âlden en nei nasjonale autoriteiten. God organisearret dizze dingen om folwoeksenen dy't opstannich, ûntankber of ûnferskillich foar him binne te meitsjen ûntdekke wat hy sels ûnderfynt fanwegen har kwea . Sa, de aksjes makke

troch God gûle folle lûder as roppen en taspraken, te uterjen syn rjuchtfeardige fergrieming en gewoan ferwyt.

Gen.12:5: “ *Abram naem Sarai syn frou en Lot, syn broers soan, mei al it guod dat se hiene en de tsjinstfeinten dy't se yn Haran oankocht hiene. Se gongen fuort om nei it lân Kanaän te gean, en se kamen nei it lân Kanaän .*

Charan leit noardeastlik fan Kanaän. Abram giet dêrom fan Haran nei it westen, dan nei it suden, en hy komt Kanaän yn.

Gen.12:6: “ *Abram reizge troch it lân nei in plak dat Sichem hjit, nei de iken fan Moreh. De Kanaäniten wiene doe yn it lân .*”

Moatte wy it ûnthâlde? " *De Kanaäniten* " binne reuzen, mar hoe sit it dan mei Abram sels? Want de floed wie noch hiel ticht en Abram koe hiel goed de grutte fan in reus wêze. By it ynfieren fan Kanaän meldt hy de oanwêzigens fan dizze reuzen net, wat logysk is as hy sels noch yn dizze noarm is. Nei it suden delkomt Abram troch it hjoeddeiske Galiléa en komt oan yn it hjoeddeiske Samaria, by Sichem. Dit lân fan Samaria sil in plak wêze fan evangelisaasje begeunstige troch Jezus Kristus. Dêr sil er fertrouwen fine yn 'e "Samaritaanse frou" en har famylje, by wa't foar it earst, ta har grutte ferrassing, in joad ynkomme mocht.

Gen.12:7: “ *De Heare ferskynde oan Abram, en sei: Oan dyn neiteam sil Ik dit lân jaan. En Abram boude dêr in alter foar de Heare, dy't him ferskynd wie .*

God keas earst it hjoeddeiske Samaria út om himsels oan Abram te sjen, dy't dizze gearkomste hillige sil troch dêr in alter te bouwen, in profetysk symboal fan it krús fan 'e marteling fan Kristus. Dizze kar suggerearret in keppeling nei de takomstige evangelisaasje fan it lân troch Jezus Kristus en syn apostels. It is fan dit plak dat God him oankundiget dat er dit lân oan syn neiteam jaan sil. Mar hokker, de Joad of de Kristen? Nettsjinsteande de histoaryske feiten yn it foardiel fan 'e Joaden, liket dizze belofte de útkarden fan Kristus foar ferfolling op 'e nije ierde oan te gean; want de útkarden fan Kristus binne ek, neffens it prinsipe fan rjochtfeardiging troch it leauwe, it sied dat Abram tasein is.

Gen.12:8: “ *Dêrwei teach er nei de berch eastlik fan Bethel, en hy sloech syn tinten op, mei Bethel yn it westen en Ai yn it easten. Hy boude dêr ek in alter foar de Heare, en hy rôp de namme des Heare oan .*”

Nei it suden delkaam lei Abram yn 'e bergen tusken Bethel en Ai. God spesifisearret de oriïntaasje fan 'e twa stêden. Bethel betsjut "hûs fan God" en Abram pleatst it op it westen, yn 'e oriïntaasje dy't jûn wurde sil oan' e tabernakel en de timpel fan Jeruzalem, sadat de officianten by it yngean nei de hilligens fan God, syn hûs, de rêch ta draaie. de opkommende sinne dy't opkomt yn it easten, it easten. Yn it easten is de stêd Aï waans woartel betsjut: peal stien, ruïne of heuvel en monumint. God iepenbiere syn oardiel oan ús: tsjinoer de yngong fan de útkarden yn it hûs fan God binne yn it easten allinnich ruïnes en peallen stiennen. Yn dit byld hie Abram de twa paden nei frijheid foar him iepen: nei it westen, Bethel en it libben of, nei it easten, Ai en de dea. Gelokkich hie er it libben mei JaHWéH al keazen.

Gen.12:9: " *Abram gie troch mei syn reizen, foarútgong nei it suden .*"

Tink derom dat Abram yn dizze earste krusing fan Kanaän net nei "Jebus" giet, de namme fan 'e takomstige stêd fan David: Jeruzalem, dy't dus hielendal troch him negearre wurdt.

Gen.12:10: “ *Der wie in hongersneed yn it lân; en Abram teach del nei Egypte om dêr as frjemdling te wenjen, om't de hongersneed grut wie yn it lân .*

Lykas it gefal wêze soe, yn 'e tiid dat Joazef, soan fan Jakob, Israel, de earste fizier fan Egypte waard, wie it de hongersneed dy't Abram nei Egypte brocht. De ûnderfinings dy't er dêr hie, wurde yn 'e rest fan 'e fersen fan dit haadstik ferhelle.

Abram is in freedsum en sels bang man. Benaud te wurden fermoarde om syn frou Saraï, dy't heul moai wie, te nimmen, besleat hy har as syn suster te presintearjen, in heale wierheid. Troch dit listige stelde Farao him tefreden en bedutsen him mei guod dat him rykdom en macht jaan sil. Dit krigen, God slacht Farao mei pleagen en hy leart dat Sarai syn frou is. Hy efterfolget dan Abram dy't Egypte ryk en machtich ferlit. Dizze ûnderfining profetearret it ferbliuw fan 'e Hebreëers dy't, nei't se de slaven fan Egypte west hawwe, it ferlitte sille mei har goud en har rykdom. En dizze krêft sil him meikoarten tige nuttich wêze.

Genesis 13

Abram syn skieding fan Lot

Doe't Abram weromkaam út Egypte, kamen Abram, syn famylje en Lot, syn neef, werom nei Bethel nei it plak dêr't er in alter opset hie om God oan te roppen. Wylst se allegear op dit plak binne tusken Bethel en Ai be, tusken "it hûs fan God" en de "ruïne". Nei rûzjes tusken harren tsjinstfeinten, skiedt Abram fan Lot oan wa't hy de kar jout fan 'e rjochting dy't er ynslaan wol. En Lot naam de kâns om de flakte te kiezen en har fruchtberens dy't wolfeart beloofde. Fers 10 stelt: " *Lot sloech syn eagen op en seach de hiele flakte fan 'e Jordaen, dy't folslein wetter wie. Foardat de Heare Sodom en Gomorra ferneatige, wie it oant Soar ta in tûn des Heare, lykas it lân fan Egypte . Dêrby kiest er "ruïne" en sil it ûntdekke as God mei fjoer en swevel de stêden fan dizze delling tsjintwurdich foar in part bedutsen troch de "Deade See" slacht; straf dêr't er mei syn beide dochters oan ûntkomme sil, tanksij de genede fan God dy't twa ingels stjoere sil om him te warskôgjen en him út Sodom te litten litte dêr't er wenje sil. Wy lêze yn fers 13: " *De minsken fan Sodom wiene goddeleaze en grutte sûnders tsjin JaHWéH .*"*

Abram bliuwt dêrom, tichtby Bethel, "it hûs fan God" op 'e berch.

Gen.13:14 oant 18: “ *De Heare sei tsjin Abram, nei't Lot fan him skieden hie: Sla dyn eagen op, en sjoch út wêr't jo binne, nei it noarden en it suden, nei it easten en it westen; hwent it hiele lân datstû sjochst scil Ik dy en dyn neiteam jaen yn ivichheit. Ik sil jo sied meitsje as it stof fan 'e ierde , sadat as immen it stof fan' e ierde telle kin , jo sied ek teld wurde sil. Kom oerein, reizgje de lingte en de breedte fan it lân; hwent ik scil it dy jaen . Abram sloech syn tinten op, en kaem*

om to wenjen ûnder de iken fen Mamre, dy't by Hebron lizze. En hy boude dêr in alter foar de Heare ."

Nei't er de kar oan Lot oerlitten hat, krijt Abram it diel dat God him jaen wol en dêr wer fernijt er syn segeningen en syn beloften. De ferliking fan syn "*sied*" mei it "*stof fan 'e ierde*", oarsprong en ein fan 'e minsklike siel, lichem en geast, neffens Gen.2:7, sil befêstige wurde troch dat fan 'e "*stjerren fan 'e himel*" yn Gen. .15: 5.

Genesis 14

Skieding troch macht

Fjouwer keningen út it easten komme om oarloch te meitsjen tsjin de fiif keningen fan 'e delling dêr't Sodom leit, dêr't Lot yn wennet. De fiif keningen wurde slein en finzen nommen lykas Lot. Warskôge komt Abram him te help en befrijet alle finzene gizelders. Lit ús it belang opmerke fan it fers dat folget.

Gen.14:16: "*Hy brocht alle rykdom werom; hy brocht ek Lot, syn broer, werom mei syn guod, en ek de froulju en it folk ."*

Yn werklikheid, it wie allinnich foar Lot dat Abram yngripe. Mar troch de feiten te ferheljen, maskearret God dizze realiteit om syn smaat op te roppen tsjin Lot dy't de minne kar makke om yn 'e stêd fan 'e goddeleazen te wenjen.

Gen. 14:17: "*Neidat Abram oerwinnend weromkommen wie fan Kedorlaomer en fan 'e keningen dy't by him wiene, gong de kening fan Sodom him temjitte yn 'e delling fan Shaweh, dat is de delling fan 'e kening. "*

De winner moat betanke wurde. It wurd "Shavéh" betsjut: gewoan; krekt, wat ferliede Lot en beynfloede syn kar.

Gen.14:18: "*Melchizedek, kening fan Salem, brocht brea en wyn: hy wie preester fan 'e Allerheechste God "*

Dizze kening fan Salem wie "*pryster foar de Allerheechste God*". Syn namme betsjut: "myn kening is gerjochtichheid". Syn oanwêzigens en syn yntervinsje jouwe bewiis fan in kontinuïteit fan 'e oanbidding fan 'e wiere God op ierde sûnt it ein fan 'e floed dy't noch altyd tige oanwêzich bliuwt yn' e gedachten fan 'e minsken fan Abram's tiid. Mar dizze oanbidders fan 'e wiere God witte neat fan it rêdingsprojekt dat God iepenbiere sil troch de profetyske ûnderfiningen dy't libbe troch Abram en syn neiteam.

Gen.14:19: "*En hy seinge Abram en sei: Seinge mei Abram troch de Allerheechste God, Hear fan himel en ierde! »*

De segen fan dizze offisjele fertsjintwurdiger fan God befêstiget fierder de segen dy't God direkt oan Abram yn persoan joech.

Gen.14:20: "*Seinge is de Allerheechste God, dy't dyn fijannen yn dyn hân hat jûn! En Abram joech him in tsiende fan alles ."*

Melchisedek seinget Abram, mar is foarsichtich om syn oerwinning net oan him ta te skriuwen; hy skriuwt it ta oan "*de Allerheechste God dy't joech syn fijannen yn syn hannen*". En, wy hawwe in konkreet foarbyld fan Abram syn hearrigens oan 'e wetten fan God sûnt hy "*joech tsiende fan alles*" oan

Melchizedek waans namme betsjut: "Myn kening is gerjochtichheid". Dizze wet fan tsienden bestie dus al sûnt it ein fan 'e floed op ierde en wierskynlik noch foar de "floed".

Gen.14:21: " *De kening fan Sodom sei tsjin Abram: Jou my minsken, en nim foar dysels de rykdom .* "

De kening fan Sodom is skuldich oan Abram dy't syn folk ferlost. Sa wol er keninklik betelje foar syn tsjinst.

Gen. 14:22: " *Abram antwirde de kening fan Sodom: Ik tile myn hân op ta YaHWÉH, de Allerheechste God, Hear fan 'e himel en ierde: "*

Abram profitearret fan 'e situaasje om de perverse kening te herinnerjen oan it bestean fan " *YaHWÉH de Allerheechste God* ", de unike " *Master fan 'e himel en ierde* "; dat makket him de iennichste eigner fan alle rykdom dy't de kening krijt troch syn goddeleazen.

Gen.14:23: " *Ik sil neat nimme dat fan jo is, net iens in tried, noch in skuonstring, sadat jo net sizze: Ik haw Abram ryk makke. Neat foar my! »*

Yn dizze hâlding tsjûget Abram tsjin de kening fan Sodom dat er allinnich yn dizze oarloch kaam om syn neef Lot te rêden. Abram feroardielet lykas God dizze kening dy't libbet yn kwea, perversy en geweld. En dat makket er him dúdlik troch syn ûnweardich krigen rykdom te wegerjen.

Gen. 14:24: " *Allinnich wat de jongelju ieten, en it diel fan 'e mannen dy't mei my rûnen, Aner, Eskol en Mamre: hja sille har diel nimme .* "

Mar dizze kar fan Abram giet allinnich om him, de man tsjinstfeint fan God, en syn tsjinstfeinten kinne nimme harren diel fan de rykdom oanbean.

Genesis 15

Skieding troch Ferbûn

Gen. 15:1: " *Nei dy barrens kaem it wird des Heare ta Abram yn in fizioen, en hy sei: Abram, eangje net; Ik bin dyn skyld, en dyn lean sil tige grut wêze .*

Abram is in freedsume man dy't libbet yn in brutale wrâld, ek yn in fisioen komt God, syn freon JaHWÉH, om him gerêst te stellen: "Ik bin *jo skyld, en jo lean sil tige grut wêze* ".

Gen.15:2: " *Abram antwirde: Heare JaHWeH, wat sille Jo my jaan? Ik gean sûnder bern; en de erfgenamt fan myn hûs is Eliëzer fan Damaskus .*

Lang hat Abram der lêst fan dat er net heit wêze kinnen hat fanwegen de steriliteit fan Sarai, syn legitime frou. En hy wit dat as er stjert, in neiste sibben syn besit sil ervje: " *Eliëzer fan Damaskus* ". Lit ús yn it foarbygean notearje hoe âld dizze stêd " *Damaskus* " yn Syrië is.

Gen. 15:3: " *En Abram sei: Sjuch, do hast my gjin sied jûn, en hy dy't yn myn hûs berne is, sil myn erfgenamt wêze .* "

Abram begrypt de beloften dy't foar syn neiteam makke binne net, om't hy gjin hat, sûnder bern.

Gen.15:4: " *Doe kaam it wurd fan 'e Heare ta him: Hy sil jo erfgenamt net wêze, mar hy dy't út jo lichem komt sil jo erfgenamt wêze .* "

God fertelt him dat hy wier de heit fan in bern wurde sil.

Gen.15:5: *En doe't er him útbrocht hie, sei er: Sjoch nei de himel, en tel de stjerren, as jo se telle kinne. En hy sei tsjin him: Dit sil dyn sied wêze .*

By gelegenheid fan dizze fisy jûn oan Abram, iepenbiere God ús in symboalyske kaai foar de betsjutting dy't hy geastlik jout oan it wurd " *stjer* ". Oarspronklik oanhelle yn Gen.1:15, " *de stjer* " hat de rol fan " *ferljochtsje de ierde* " en dizze rol is al dy fan Abram dy't God rôp en apart foar dit doel, mar it sil ek wêze dat fan alle leauwigen dy't sil syn leauwe en syn tsjinst foar God opeaskje. Tink derom dat neffens Dan.12:3, de status fan " *stjerren* " sil jûn wurde oan de útkarden by har yngong yn 'e ivichheid: " ***Dejingen dy't yntelligint binne sille skine as de pracht fan 'e himel, en dejingen dy't gerjochtichheid leare, oan 'e mannichte sil skine as de stjerren, foar altyd en altyd .*** " It byld fan 'e " *stjer* " wurdt gewoan oan har taskreaun fanwegen har seleksje troch God.

Gen.15:6: " **Abram fertroude op YaHWéH, dy't it him as gerjochtichheid rekkene .** "

Dizze ferskursus foarmet it offisjele elemint fan 'e definysje fan leauwen en it prinsipe fan rjochtfeardiging troch leauwe. Want leauwe is neat oars as ferljochte, rjochtfeardige en weardich fertrouwen. Betrouwen op God is allinne legitiem yn ferljochte kennis fan syn wil en fan alles wat him behaagt, sûnder dat it ylligitiem wurdt. God fertrouwe is te leauwen dat Hy allinich seinget dy't Him folgje, nei it foarbyld fan Abram en it perfekte foarbyld fan Jezus Kristus.

Dit oardiel fan God oer Abram profetearret dejinge dy't hy sil bringe oan al dyjingen dy't sille hannelje lykas hy, yn deselde hearrigens oan 'e godlike wierheid foarsteld en easke yn harren tiid.

Gen. 15:7: " *De Heare sei nochris tsjin him: Ik bin de Heare, dy't jo út Ur fan 'e Chaldeeërs brocht hat, om jo dit lân te jaan om te besitten .* "

As preambule foar de presintaasje fan syn forboun mei Abram herinnert God Abram dat er him út Ur fan 'e Chaldeeënen brocht hat. Dizze formule is modelearre op 'e presintaasje fan 'e earste fan Gods "tsien geboaden" oanhelle yn Exo.20:2: " ***Ik bin YaHWéH, jo God, dy't jo út it lân fan Egypte brocht hat, út it hûs fan slavernij*** ".

Gen.15:8: " *Abram antwirde: Heare JaHWeH, wat sil ik witte dat ik it besit sil? »*

Abram freget YaHWéH om in teken.

Gen.15:9: " *En JaHWeH sei tsjin him: Nim in trije jier âld keal, in trije jier âld geit, in trije jier âld raem, in torteldouwe en in jonge douwe .* "

Gen. 15:10: " *Abram naem al dizze bisten, snijde se yn 'e midden, en sette elk stik ien tsjinoer it oare; mar hy dielde de fûgels net .*

Gods antwurd en Abram syn aksje fereaskje útlis. Dizze opofferingsseremoanje is basearre op it idee fan dielen dy't de twa partijen oanbelanget dy't in alliânsje oangeane, dat is: litte wy tegearre diele. De bisten dy't yn 't midden snije symbolisearje it lichem fan Kristus, dat, as ien, geastlik dield wurde sil tusken God en syn útkarden. De skiep binne it byld fan 'e minske en fan Kristus, mar de fûgels hawwe net dit byld fan 'e man dy't de Kristus sil wêze stjoerd troch God. Dit is wêrom se, as in himelsk symboal, ferskine yn it ferbûn,

mar wurde net ôfsnien. De fersoening fan Jezus foar sûnde sil allinich foardielich wêze foar de ierdske útkarden, net foar de himelske ingels.

Gen 15:11: " *De rôffûgels foelen op 'e kadavers; en Abram ferdreau se út* ."

Yn it projekt dat troch God profetearre, sille allinich de liken fan 'e goddeleazen en rebellen wurde levere as iten oan 'e rôffûgels by it weromkommen yn 'e gloarje fan Kristus de ferlosser. Yn 'e eintiid sil dit lot net oangean fan dyjingen dy't in ferbûn meitsje mei God yn Kristus en troch syn wetten. Om't de liken fan bisten dy't sa bleatlein binne fan tige grutte hilligens foar God en foar Abram. Abram syn gebert is rjochtfeardeige om't de feiten de profesije dy't it takomst en it definitive lot fan 'e hilligens fan Kristus oanbelanget net yn tsjinspraak wêze moatte.

Gen.15:12: " *By sinneûndergong foel in djippe sliep op Abram; en sjuch, eangst en grutte tsjusternis kamen oer him .*"

Dizze sliep is net normaal. It is in " *djippe sliep* ", lykas dejinge dêr't God Adam yn stoarte om in frou te foarmjen, syn " *help* ", fan ien fan syn ribben. As ûnderdiel fan 'e alliânsje dy't hy mei Abram slút, sil God him de profetyske betsjutting iepenbierje dy't jûn wurdt oan dizze " *help* ", dy't it objekt fan Gods leafde yn Kristus sil wêze. Yn feite, allinnich yn ferskinning, God makket him stjerre te kommen syn ivige oanwêzigens, dus antisipearje op syn yngong yn it ivige libben, dat is, yn it wiere libben, neffens it prinsipe dat gjin minske kin sjen God en libje.

It " *grutte tsjuster* " betsjut dat God him blyn makket foar it ierdske libben om yn syn geast firtuele bylden fan in profetyske natuer te bouwen, ynklusyf it uterlik en oanwêzigens fan God sels. Sa ûnderdompele yn tsjuster, Abram fielt in legitime " *eangst* ". Fierders ûnderstreket it it formidabele karakter fan de skepper God dy't ta him praat.

Gen.15:13: " *En JaHWeH sei tsjin Abram: Wit dat dyn neiteam frjemdlingen wêze sil yn in lân dat har net wêze sil; se sille dêr slaven wurde, en se sille fjouwerhûndert jier ûnderdrukt wurde .*

God kundiget Abram de takomst oan, it lot dat reservearre is foar syn neiteam.

"... *jo neiteam sil frjemden wêze yn in lân dat har net sil wêze* ": dit is Egypte.

"... *se sille dêr slaven wurde* ": by de feroaring fan in nije Farao dy't Jozef net koe, de Hebrieus dy't grutfizier waard fan syn foargonger. Dizze slavernij sil wurde folbrocht yn 'e tiid fan Mozes.

"... *en se sille fjouwerhûndert jier ûnderdrukt wurde* ": Dit is net allinich Egyptyske ûnderdrukking, mar breder de ûnderdrukking dy't de neiteam fan Abram sil beynfloedzje oant se besittings hawwe yn Kanaän. , har nasjonale lân tasein troch God.

Gen.15:14: " *Mar ik sil oardielje it folk dêr't se tsjinje, en dan sille se útkomme mei grutte rykdom .*"

De doelgroep naasje dizze kear is allinnich Egypte, dat se sille ferlitte, effektyf nimme al syn rykdom. Tink derom dat God yn dit fers de "ûnderdrukking" net oan Egypte taskriuwt oanhelle yn it foarige fers. Dit

befêstiget it feit dat de neamde " *fjouwerhûndert jier* " net allinich jilde foar Egypte.

Gen.15:15: " *Jo sille yn frede nei jo âffears gean, jo sille begroeven wurde nei in lokkige âlderdom .* "

Alles sil barre lykas God him fertelde. Hy sil begroeven wurde yn Hebron yn 'e grot fan Machpela op lân kocht troch Abram yn syn libben fan in Hetyt.

Gen.15:16: " *Yn de fjirde generaasje sille se hjir weromkomme; hwent de ûngerjuchtichheit fen 'e Amoriten is noch net op 'e hichte .* "

Under dizze Amoriten hawwe de Hetiten goede relaasjes mei Abram dy't se beskôgje as in fertsjintwurdiger fan 'e grutte God. Dat se stimme yn om him it lân foar syn grêf te ferkeapjen. Mar yn " *fjouwer generaasjes* " of " *fjouwerhûndert jier* " sil de situaasje oars wêze en sille de Kanaänityske folken de drompel fan opstân berikt hawwe dy't net troch God stipe wurde en se sille allegear ferneatige wurde om har lân oer te litten oan 'e Hebreërs dy't it sille meitsje harren nasjonale grûn ..

Om dit desastreus projekt foar de Kanaäniten better te begripen, moatte wy betinke dat Noach Kanaän ferflokt hie dy't de earste soan fan syn soan Ham wie. It belofde lân waard dêrom befolke troch dizze neisiet fan Ham, ferflokt troch Noach en troch God. Har ferneatiging wie mar in kwestje fan tiid beneamd troch God om syn doelen op ierde te realisearjen.

Gen.15:17: " *Doe't de sinne ûndergien wie, wie der djip tsjuster; en sjuch, it wie in smookende oven, en flammen gongen tusken de ferdielde bisten .* "

Yn dizze seremoanje is fjoer oanstutsen troch de minske ferbean. Om't Aärons beide soannen dit prinsipe weagje te oertsjûgjen, sille ienris troch God fertarre wurde. Abram hie God om in teken frege en it kaam yn 'e foarm fan himelsk fjoer dat trochgje tusken de yn twaen snijden bisten. Dit is hoe't God tsjûget foar syn tsjinstfeinten lykas de profeet Elia foar de profeten fan 'e Baäls stipe troch de frjemde keninginne en frou fan kening Achab, nammentlik Izebel. Syn alter ferdronken yn wetter, it fjoer stjoerd troch God sil fortarre it alter en it wetter taret troch Elia, mar it alter fan 'e falske profeten sil wurde negearre troch syn fjoer.

Gen.15:18: " *Op dy deis makke de Heare in forboun mei Abram, en sei: Oan dyn neiteam jou Ik dit lân, fan 'e rivier fan Egypte oant de grutte rivier, de rivier de Eufraat. "* "

Oan 'e ein fan dit haadstik 15, befêstiget dit fers, it haadûnderwerp is yndie dat fan 'e **alliânsje dy't de útkarden skiedt fan oare minsken** sadat se dit ferbûn mei God diele en Him tsjinje.

De grinzen fan it lân dat oan 'e Hebreërs tasein is, binne grutter as de grinzen dy't de naasje sil besette nei de ferovering fan Kanaän. Mar God omfettet yn syn oanbod de ûnbidige woastynen fan Syrië en Arabië dy't by *de "Eufraat"* nei it easten komme, en ek de woastyn fan Shur dy't " *Egypte* " skiedt fan Israel. Tusken dizze woastinen krijt it belofde lân it oansjen fan in tûn fan God.

Yn profetysk geastlik lêzen symbolisearje de "rivieren" folken, sadat God kin profetearje oer it neiteam fan Abram wêze, oer Kristus, dy't syn oanbidders en syn útkarden fine bûten Israel en Egypte, yn it westen yn "Jeropa" symbolisearre yn Iepenbiering 9 : 14 ûnder de namme fan 'e " *grutte rivier de Eufraat* " .

Gen. 15:19: " *it lân fan 'e Keniten, fan 'e Kenizziten, fan' e Kadmoniten, "*

Gen. 15:20: " *fan 'e Hetiten, fan 'e Ferezyten, fan 'e Refaïten, "*

Gen.15:21: " *fan de Amoriten, en de Kanaäniten, en de Girgasiten en de Jebusiten . "*

Yn 'e tiid fan Abram jouwe dizze nammen de famyljes oan dy't sammele binne yn stêden dy't it lân Kanaän foarmje en befolke. Under harren binne de Refaim dy't mear dan de oaren de gigantyske standert fan 'e antediluvianen sille hawwe bewarre doe't Jozua it gebiet " *fjouwer generaasjes "* of " *fjouwerhûndert jier "* letter naam.

Abram is de patriarch fan 'e twa ferbûnen fan Gods plan. Syn ôfstamming troch it fleis sil in protte neikommelingen generearje dy't berne wurde yn 'e minsken dy't troch God keazen binne, mar net troch him keazen. As gefolch, dizze earste alliânsje basearre op it fleis ferdraait syn rêdingsprojekt en ferwarret syn begryp, om't heil sil allinne rêste op 'e akte fan leauwe yn' e twa alliânsjes. De besnijen fan it fleis rêde de Hebrieuske man net, ek al wie it troch God easke. Wat him yn steat stelde om te rêden wie syn hearriche wurken dy't syn leauwen en fertrouwen yn God iepenbiere en befêstige. En it is itselde dat it heil betinget yn it nije forboun, dêr't it leauwe yn Kristus libbend makke wurdt troch de wurken fan hearrigens oan 'e geboaden, ordinaasjes en godlike prinsipes dy't troch God iepenbiere binne, yn 'e hiele Bibel. Yn in ferfolle relaasje mei God wurdt de lear fan 'e letter ferljochte troch de yntelliginsje fan 'e geast; dit is wêrom Jezus sei: " *de letter deadet, mar de Geast jout libben "*.

Genesis 16

Skieding troch legitimititeit

Gen.16:1: " *Sarai, Abrams frou, berne him gjin bern. Se hie in Egyptyske feint dy't Hagar hiet .*

Gen.16:2: " *En Sarai sei tsjin Abram: Sjuch, de Heare hat my ûnfruchtber makke; kom, ik bid dy, nei myn tsjinstfeint; miskien krij ik troch har bern. Abram harke nei de stim fan Sarai . "*

Gen.16:3: " *Sa naem Sarai, Abrams frou, Hagar de Egyptyske, har tsjinstfaam, en joech har ta frou oan Abram, har man, nei't Abram tsien jier wenne hie yn it lân Kanaän. "*

It is maklik foar ús om dizze ûngelokkige kar te bekritisearjen fanwegen it inisjatyf fan Saraï, mar sjoch nei de situaasje sa't it him presintearre oan it sillige pear.

syn skoot berne wurde soe . Mar hy fertelde him net oer Sarai, syn frou, dy't ûnfruchtber wie. Fierder frege Abram syn Skepper net foar details oer syn oankundigingen. Hy wachte op God om tsjin him te sprekken neffens syn soevereine wil. En dêr moatte wy begripe dat dit gebrek oan útlis krekt bedoeld wie om dit minsklike inisjatyf te provosearjen wêrmei't God in illegitime tsjinhinger skept yn termen fan 'e belofte fan segen, mar brûkber, om te pleatsen foar de takomstige Israel boud op Izaäk, in oarlochske en protestearjende

konkurrinsje, tsjinstanner en sels fijân. God begriep dat neist de twa paden, goed en kwea pleatst foar de karren fan 'e minske, "de woartel en de stôk" like needsaaklik wiene as inoar, om de "ezel" foarút te setten. » resalcitrant. De berte fan Ismael, ek de soan fan Abram, sil de foarming fan 'e Arabyske personiel befoarderje oant syn lêste foarm yn' e skiednis, religieuze, islam (ûnderwerping; in hichte foar dit natuerlik en erflik opstannich folk).

Gen.16:4: “ *Hy gyng nei Hagar, en hja waerd swier. Doe't se harsels swier seach, seach se har mêtresse mei ferachting oan .*

Dizze ferachtlike hâlding fan Hagar, de Egyptyske tsjin har mêtresse, karakterisearret hjoed de dei noch de Arabyske moslimfolken. En dêrmei binne se net alhiel ferkeard, om't de Westerske wrâld it ûnbidige privileezje fan evangelisearre is yn 'e namme fan' e godlike Kristus Jezus negeare hat. Dat dizze falske Arabyske religy bliuwt ferkundigje dat God grut is as it Westen him út 'e registers fan har tinzen hat wiske.

It byld jûn yn dit fers ferbyldet de kreative sitewaasje fan ús eintiid, om't Westersk kristendom, sels ferfoarme, lykas Sarai gjin soannen mear draacht en it sinkt yn 'e geastlike steriliteit fan tsjuster. En it sprekwurde seit: yn it lân fan 'e blinen binne de ieneige keningen.

Gen.16:5: *En Sarai sei tsjin Abram: De belediging dy't my dien is, is op dy. Ik haw myn tsjinstfeint yn jins boezem pleatst; en doe't se seach dat se swier wie, seach se my mei ferachting oan. Lit de Heare rjochter wêze tusken my en dy!* »

Gen.16:6: *Abram sei tsjin Sarai: Sjuch, dyn tsjinstfaem is yn dyn macht; doch oan har sa't jo goed fine. Doe mishannele Sarai har; en Hagar flechte foar har ."*

Abram nimt syn ferantwurdlikens op, en hy ferwyt Sarai net foar it wêzen fan de ynspiraasje foar dizze illegitime berte. Sa, fan it begjin ôf, legitimiteit opleit syn wet op illegitimacy en nei oanlieding fan dizze les, fan no ôf houliken sille allinne ferienigje minsken út deselde direkte famylje oant it Israel fan 'e takomst en syn nasjonale foarm krigen nei de útgong út Israel. Slavernij Egypte.

Gen.16:7: " *De ingel fan JaHWeH fûn har by in boarne fan wetter yn 'e woastyn, by de boarne dy't op 'e wei nei Sur is ."*

Dizze direkte útwikseling tusken God en Hagar wurdt allinnich mooglik makke troch Abram syn sillige status. God fynt it yn 'e Schurwoastyn dy't it hûs wurde sil fan nomadyske Arabieren dy't yn tinten wenje op syk nei iten foar har skiep en kamielen. De wetterboarne wie Hagar's middel om te oerlibjen en se komt de "boarne fan 'e wetters fan it libben" tsjin, dy't har oanmoedigje om har status as tsjinstfeint en har produktyf bestimming te akseptearjen.

Gen.16:8: “ *Hy sei: Hagar, tsjinstfaem fan Sarai, wêr binne jo wei kommen, en wêr geane jo hinne? Se antwurde: Ik flechtsje foar Sarai, myn frouwe .*

Hagar beantwurdet de twa fragen: wêr geane jo hinne? Antwurd: Ik rin fuort. Wêr komsto wei ? Antwurd: fan Sarai, myn mêtresse.

Gen.16:9: " *De ingel fan JaHWeH sei tsjin har: Gean werom nei jo frouwe, en fernederje dysels ûnder har hân ."*

De grutte rjochter lit him gjin kar, hy befelet werom en dimmenens, om't it echte probleem yndie feroarsake waard troch de ferachting dy't syn mêtresse sjen litten is, dy't, ôfsjoen fan har steriliteit, syn legitime mêtresse bliuwt en tsjinne en respektarre wurde moat ...

Gen.16:10: " *De ingel fan JaHWeH sei tsjin him: Ik sil jo neiteam fermannichfâldigje, en se sille sa talich wêze dat se net teld wurde kinne .*"

YaHWÉH stimulearret him troch him in "wortel" oan te bieden. Hy belooft him in neiteam " *sa talich dat wy se net kinne telle* ". Meitsje gjin flater, dizze mannichte sil fleislik wêze en net geastlik. Want de orakels fan God sille droegen wurde oant de oprjochting fan it nije ferbûn, allinich troch de Hebrieuske neiteam. Mar fansels kin elke oprjochte Arabier yn Gods ferbûn gean troch syn noarmen te akseptearjen skreaun troch de Hebreërs yn 'e Bibel. En sûnt syn ferskinning, de moslim Koran hat net foldien dit kritearium. Hy beskuldiget, bekritisearret en ferdraait de bibelske wierheden authentisearre troch Jezus Kristus.

Troch foar Ismael de útdrukking al brûkt foar Abram te brûken, " *sa talich dat se net teld wurde kinne* ", begripe wy dat it allinich in kwestje is fan minsklike proliferasjes en net fan 'e útkarden selektarre foar it ivige libben. De troch God foarstelde fergelikingen binne altyd ûnderwurpen oan betingsten dy't foldien wurde moatte. Foarbyld: de " *stjerren fan 'e himel* " giet oer elke religieuze aktiviteit dy't bestiet út " *ferljochtsje fan 'e ierde* ". Mar hokker ljocht? Allinnich it ljocht fan 'e wierheid legitimearre troch God makket in " *stjer* " weardich om " *foar altyd* " yn 'e himel te skinen, neffens Dan.12:3, om't se **wier** " *yntelligint* " *sille west hawwe en **wirklik** " gerjochtichheid leard* " sille hawwe neffens Dan. God.

Gen. 16:11: " *De ingel fan JaHWeH sei tsjin him: Sjuch, do bist swier, en do silst berne in soan, en do silst neame him Ismael; hwent de Heare hat dy heard yn dyn ellinde .*"

Gen.16:12: " *Hy sil wêze as in wylde ezel; syn hân scil tsjin allegearre wêze, en de hân fen allegearre scil tsjin him wêze; en hy sil wenje tsjinoer al syn broerren .*

God fergeliket Ismael, en syn Arabyske neiteam, mei in " *wylde ezel* ", it bist ferneamd om syn tsjinstridige en eigensinnige karakter; en boppedat, brutal sûnt neamd " *wilde* ". Hy lit him dêrom net tamme, domestisearre of lokje. Koartsein, hy hâldt net fan en lit him net leafhawwe, en hy draacht yn syn genen in aggressive erflikheid foar syn eigen bruorren en frjemden. Dit oardiel fêststeld en iepenbiere troch God is fan grut belang, yn dizze tiid fan 'e ein, om de straffende rol te begripen, foar God, fan 'e religy fan 'e islam dy't bestriden waard troch falsk kristendom yn tiden doe't it kristlike "ljocht" allinich *wie " tsjuster "*. Sûnt it weromkommen op 'e grûn fan syn foarâlden is Israel wer syn doel wurden, lykas it kristlike Westen beskerme is troch Amerikaanske macht, dy't se, sûnder al te fersin, "de grutte satan" neame. It is wier dat in lytse "Satan" "de grutte" kin werkenne.

Troch it berte te jaan oan Ismael, in namme dy't betsjut "God hat heard", it bern fan it skeel, skept God in ekstra **skieding** binnen Abram syn famylje. It foaget ta oan de flok fan talen makke yn 'e Babel-ûnderfining. Mar as er de

middels tarietà om te straffen, is it om't er fan tefoaren it opstannige gedrach fan 'e minsken yn syn twa opienfolgjende alliânsjes oant de ein fan 'e wrâld wit.

Gen.16:13: “ *Se neamde Atta El roi de namme fan JaHWeH dy't ta har spritsen hie; hwent hja sei: Haw ik hjir hwat sjoen, nei't er my seach? »*

De namme Atta El Roï betsjut: Jo binne de sjende God. Mar al is dit inisjatyf om God in namme te jaan in skande tsjin syn superioriteit. De rest fan dit fers oerset op in protte ferskillende manieren komt del op dizze gedachte. Hagar kin it net leauwe. Sy, de lytse feint, wie it objekt fan 'e oandacht fan 'e grutte skepper God, dy't it lot sjocht en iepenbieret. Nei dizze ûnderfining, wat kin se bang wêze?

Gen 16:14 " *Dêrom waard dizze boarne de boarne fan Lachai kening neamd; it is tusken Kadès en Bared .*

De ierdske plakken dêr't God himsels manifestearre hat, binne prestizjeuze, mar de eare dy't minsken har betelje, wurde faak feroarsake troch har ôfgoadyske geast, dy't har net mei Him fermoedsoenet.

Gen 16:15 *Hagar berne Abram in soan; en Abram joech de namme Ismaël oan 'e soan dy't Hagar him berne .*

Ismael is yndie Abram syn autentike soan, en foaral syn earste bern dêr't er fansels oan hechte wurde sil. Mar hy is net de soan fan belofte dy't earder troch God oankundige is. Dochs keazen troch God, de namme " *Ismael* " dy't him wurdt jûn of " *God hat heard* " is basearre op 'e lijen fan Hagar, boppe alles, slachtoffer fan 'e besluten nommen troch syn mêtresse en syn master. Mar yn 'e twadde sin is it ek basearre op 'e flater fan Abram en Sarai om foar it momint te leauwen dat dizze soan betocht troch Hagar, de Egyptner, de befêstiging, it "antwurdzjen", en de útfiering fan 'e oankundiging fan God wie. De flater sil bloedige gefolgen hawwe oant it ein fan 'e wrâld.

God is it spultsje fan it minsklik tinken yngien en foar him is it wêzentlike folbrocht: it bern fan skeel en konflikteue **skieding** libbet.

Gen.16:16: " *Abram wie seisentachtich jier âld doe't Hagar Abram Ismaël berne .*"

"Ismael" waard dêrom berne yn 2034 (1948 + 86) doe't Abram wie 86 jier âld.

Genesis 17

Skieding troch besnijenis: in teken yn it fleis

Gen.17:1: " *Doe't Abram njoggenennjoggentich jier âld wie, ferskynde de Heare oan Abram, en sei tsjin him: Ik bin de Almachtige God. Rinne foar myn oantlit, en wês ûnskuldich .*"

Yn 2047, 99 en Ismael 13, wurdt Abram yn 'e geast besocht troch God, dy't himsels foar it earst oan him presintearret as " *Almachtige God* ". God beriedt in aksje dy't dit "almachtige" karakter sil iepenbierje. De ferskining fan God is

benammen fan 'e verbale en auditive folchoarder, om't syn gloarje ûnsichtber bliuwt, mar in lykjende byld fan syn persoan kin sjoen wurde sûnder te stjerren.

Gen.17:2: " *Ik sil myn forboun tusken my en dy oprjochtsje, en ik sil jo einleaze fermannichfâldigje .* "

God fernijt de belofte fan syn fermannichfâldigjen, dizze kear spesifisearret " *oant ûneinich* " wêze, lykas " *it stof fan 'e ierde* " en " *de stjerren fan 'e himel* " dat " *gjinien kin telle* " .

Gen.17:3: " *Abram foel op syn gesicht; en God spriek ta him, sizzende :*

Abram beseft dat dejinge dy't tsjin him sprekt "Almachtige God" is, falt op syn gesicht om net nei God te sjen, mar hy harket nei syn wurden dy't syn hiele siel bliid meitsje.

Gen.17:4: " *Dit is myn forboun dat ik mei dy meitsje. Jo sille de heit wurde fan in mannichte fan folken .* »

It ferbûn tusken God en Abram waard dy dei fersterke: " *Jo sille de heit wurde fan in mannichte fan folken .* "

Gen.17:5: " *Jo sille net langer Abram wurde neamd; mar dyn namme scil Abraham wêze, hwent Ik haw dy de heit makke fen in protte folken .* »

De nammeferoaring fan Abram nei Abraham is beslissend en yn syn tiid sil Jezus itselde dwaan troch de nammen fan syn apostels te feroarjen.

Gen.17:6: " *Ik sil jo oerfloedich fruchtber meitsje, Ik sil jo folken meitsje; en keningen sille út dy komme .* »

Abram is de earste heit fan 'e Arabyske folken yn Ismaël, yn Izaäk, hy sil de heit wêze fan 'e Hebreëers, de soannen fan Israel; en yn Midian scil er de heit wêze fen 'e neiteam fan Midian; dêr't Mozes syn frou Sippora fine sil, dochter fan Jetro.

Gen.17:7: " *Ik sil myn forboun oprjochtsje tusken my en dy, en dyn neiteam nei dy, yn har slachten: it sil in ivich forboun wêze, dat ik God wêze sil foar dy en foar dyn neiteam nei dy. "*

God kiest subtyl de wurden fan syn ferbûn dy't "ivich" sille wêze, mar net ivich. Dit betsjut dat it alliânsje sletten mei syn fleislke neiteam in beheinde doer sil hawwe. En dizze limyt sil berikt wurde as de godlike Kristus yn syn earste komst en syn minsklike ynkarnaasje op syn frijwillige fersoeningsdea de basis fan it nije bûnsgenoatskip fêststelle sil dat ivige gefolgen hat.

Op dit punt, it moat realisearre wurde, ferlieze alle earstberne minsken dy't rjochte en neamd binne fan it begjin ôf har legitimiteit. Dit wie it gefal fan Kaïn, earstberne fan Adam, fan Ismael, earstberne mar illegitime soan fan Abram, en nei him sil it it gefal wêze fan Ezau earstberne fan Izaäk. Dit prinsipe fan mislearjen fan 'e earstberne profetearret it mislearjen fan' e Joadske fleislke alliânsje. It twadde ferbûn sil geastlik wêze en sil allinich wirklik bekearde heidenen profitearje, nettsjinsteande de ferrifeljende optredens feroarsake troch falske minsklike pretinsjes.

Gen.17:8: " *Ik sil jo en jo neiteam nei jo it lân dêr't jo as frjemdling wenje, it hiele lân Kanaän jaan ta in **ivige besitting** , en Ik sil har God wêze.*

Likegoed sil it lân Kanaän " yn **ivige besit** " wurde jûn, salang't God bûn is troch syn ferbûn. En de ôfwizing fan 'e Messias Jezus sil it nul meitsje, ek, 40 jier nei dizze skande, sil de naasje en har haadstêd Jeruzalem wurde ferneatige troch

Romeinske soldaten, en de oerbleaune Joaden sille ferspraat wurde yn' e ferskate lannen fan 'e wrâld. Omdat God spesifisearret in betingst fan it ferbûn: " *Ik sil harren God wêze* ". Ek, doe't as stjoerd troch God, Jezus offisjeel wurdt ôfwiid troch de naasje, God sil by steat wêze om te brekken syn alliânsje mei folsleine legitimititeit.

Gen.17:9: " *God sei tsjin Abraham: Jo sille myn forboun hâlde, jo en jo neiteam nei dy, yn har generaasjes .* "

Dit fers draait de nekke foar al dizze religieuze pretinsjes dy't God de God meitsje fan 'e monoteïstyske religys gearstald yn' e oekumenyske alliânsje nettsjinsteande har ynkompatibele en tsjinoerstelde learingen. God is allinich bûn troch syn eigen wurden dy't de basis fan syn ferbûn bepale, in soarte fan kontrakt makke mei dyjingen dy't him eksklusyf folgje. As in man syn forboun hâldt, validearret en ferlingt er it. Mar de minske moat God folgje yn syn projekt boud op twa opienfolgjende fazen; de earste wêzen flêsk, de twadde wêzen geastlik. En dizze passazje fan 'e earste oant de twadde testet it yndividuele leauwen fan 'e minsken, en foarearst dat fan 'e Joaden. Troch it ôfwizen fan Kristus, brekt de Joadske naasje har ferbûn mei God dy't de doar iepenet foar de heidenen, en ûnder wa't dejingen dy't har bekeare ta Kristus troch him oannommen wurde en as geastlike soannen oan Abraham tarekkene wurde. Sa binne allegearre dy't syn forboun hâlde, fleislik of geastlik soannen of dochters fan Abraham.

Yn dit fers sjogge wy dat Israel, de takomstige naasje fan dy namme, syn boarne hat yn Abraham. God beslút om syn neiteam in folk te meitsjen "útsein" foar in ierdske demonstraasje. It is net in kwestje fan in rêden folk, mar fan 'e grûnwet fan in minsklike gearkomst dy't de ierdske kandidaten fertsjintwurdiget foar de seleksje fan' e útkarden bewarre troch de takomstige genede fan God dy't sil wurde krigen troch Jezus Kristus.

Gen.17:10: " *Dit is myn forboun, datstû hâlde silst tusken my en dy, en dyn neiteam nei dy: alle manlike ûnder jimme sil bisnien wurde .* "

De besnijenis is in teken fan it ferbûn dat sletten is tusken God, Abraham en syn neiteam, syn fleislike neiteam. Syn swakte is syn kollektive foarm dy't jildt foar al syn neiteam, belibbe troch leauwen of net, hearrich of net. Oan 'e oare kant, yn it nije bûn, sil de seleksje troch leauwen op 'e proef yndividueel belibbe wurde troch de útkarden, dy't dan it ivige libben krije dat yn dit bûn op it spul stiet. Wy moatte taheakje oan de besnijenis, in jammerdearlik gefolch: moslims binne ek besnijen sûnt harren patriarch Ismael en se jouwe dizze besnijenis in geastlike wearde dy't liedt ta oanspraak op in rjocht op ivichheid. De besnijenis hat lykwols allinich ivige, net ivige, fleislike effekten.

Gen. 17:11: " *Jimme scille jimsels besnije; en it sil in teken wêze fan alliânsje tusken my en dy .*

It is yndie in teken fan alliânsje mei God, mar de effektiviteit is allinich fleislik en fersen 7, 8, en it folgjende fers 13 befêstigje de ienige " **ivige** " tapassing.

Gen.17:12: " *As elk manlik is acht dagen âld, neffens jimme slachten, scil elk manlik ûnder jimme bisnien wurde, oft er is berne yn it hûs, of oft er is kocht foar jild fan in soan fan 'e frjemdling, sûnder ta dyn ras te hearren ' .*

Iets noch altyd tige ferrassend, mar nettsjinsteande syn ivige aard, is it dochs in profesije dy't Gods projekt foar it 8e ^{millennium iepenbieret}. Dit is de reden foar de kar fan "acht dagen", om't de earste sân dagen symbolisearje de ierdske tiid fan 'e seleksje fan' e útkarden fan seis tûzen jier en it oardiel fan it sânde millennium. Troch it organisearjen fan, op ierde, in nau ferbûn mei de Joadske naasje en har earste embryo, Abram, iepenbiere God it byld fan 'e takomstige ivichheid fan' e útkarden befrijd fan fleislike seksuele swakte konsintrearre op 'e foarhûd ôfsnien fan manlju. Dan, sa't de útkarden komme sille út alle oarsprong fan 'e folken fan 'e ierde, mar allinnich yn Kristus, yn it âlde forboun, moat besnijen tapast wurde sels foar frjemdlingen as se wolle libje mei de kant dy't troch God keazen is.

It haadidee fan besnijen is om te learen dat yn Gods ivige keninkryk minsken net mear reprodusearje en fleislike begearten net mear mooglik binne. Fierders fergeliket de apostel Paulus de besnijen fan it fleis yn it âlde forboun mei dy fan de herten fan de útkarden yn it nije. Yn dit perspektyf suggerearret it de suverens fan it fleis en dat fan it hert dat himsels oan Kristus jout.

Om te besnijen betsjut **om te snijen** en dit idee docht bliken dat God in unike relaasje mei syn skepsel oanmeitsje wol. Yn in "oergeunstich" God easket er de eksklusiviteit en prioriteit fan 'e leafde fan syn útkarden dy't, as it nedich is, minsklike relaasjes om har hinne ôfsnienje dy't skealik binne foar har heil en bannen brekke mei de dingen en minsken dy't har relaasje mei skealje him. As pedagogysk profetysk byld giet dit prinsipe earst oer syn flêsluk Israel en syn geastlike Israel fan alle tiden, dat yn Jezus Kristus yn syn folsleinens iepenbiere wurdt.

Gen.17:13: “ *Wa't yn it hûs berne is en wa't mei jild kocht wurdt, moat bisnien wurde; en myn forboun scil yn dyn flêsk in ivich **forboun wêze** » .*

God stiet op dit idee: it legitime bern en it illegitime bern kinne oan him hechte wurde, om't hy sa de twa alliânsjes fan syn *rêdingsprojekt* profetearret... de Kristus dy't troch de opstannige religieuze Joaden op 30 denarii rûsd wurde sil. En dus, foar 30 denarii, God sil offerje syn minsklik libben yn ferlossing fan de Joadske en heidenske útkarden yn 'e namme fan syn hillige alliânsje. *Mar de " ivige "* aard fan it teken fan de besnijen wurdt weromroppen en de krektens " *yn jo fleis "* befêstiget har momentele karakter. Want dit ferbûn dat hjir begjint sil einigje as de Messias ferskynt " *om in ein te meitsjen oan sûnde ,*" neffens Dan.7:24.

Gen.17:14: " *In ûnbesnien mantsje, dy't net yn it fleis bisnien is, sil út syn folk útroege wurde: hy sil myn forboun skeind hawwe "*

Respekt foar de regels ynsteld troch God is heul strang en jout gjin útsûnderingen ta, om't har oertredings syn profetyske projekt ferdraaie, en hy sil sjen litte troch Mozes te foarkommen fan Kanaän yn te gean dat dizze skuld heul grut is. De ûnbesnienen yn it fleis is net mear legitimearre om te libjen yn it ierdske Joadske folk as de ûnbesnienen yn it hert soe wêze yn it takomstige ivige himelske keninkryk fan God.

Gen.17:15: “ *God sei tsjin Abraham: Jo sille net langer Sarai, jo frou Sarai, neame; mar har namme sil Sara wêze .*

Abram betsjut heit fan in folk, mar Abraham betsjut heit fan in mannichte. Op deselde wize betsjut Sarai aadlik, mar Sara betsjut prinsesse.

Abram is al de heit fan Ismaël, mar de feroaring fan syn namme Abraham is rjochtfeardig op it fermannichfâldigjen fan syn neiteam yn Izaäk, de soan, dat God him oankundigje sil, net oer Ismaël. Om deselde reden sil de ûnfruchtbere Sarai fuortplantsje en in skaren berte jaan troch Izaäk en har namme wurdt Sara.

Gen.17:16: “ *Ik sil har seingje, en ik sil dy in soan jaan troch har; Ik scil it seingje, en it scil folken wirde; keningen fan folken sille fan har komme .*”

Abram rint mei God, mar syn deistich libben is ierdske en basearre op ierdske natuerlike omstannichheden, gjin godlike wûnders. Ek yn syn gedachte jout er oan Gods wurden it sin fan in segen troch de middels dêr't Sarai troch Hagar har faam in soan krige.

Gen.17:17: “ *Abraham foel op syn oantlit; hy lake en sei yn syn hert: Scil in soan berne wirde fen in man fan hûndert jier âld? en soe Sara, njoggentich jier âld, berne wurde? »*

Hy realisearre dat God betsjutte soe dat Sarai yn steat wêze soe om bern te dragen, ek al is se ûnfruchtber en al 99 jier âld, lake er yn syn hert. De sitewaasje is sa ûnfoarstelber op it ierdske minsklike nivo dat dizze refleks fan syn gedachte natuerlik liket. En hy jout betsjutting oan syn tinzen.

Gen.17:18: “ *En Abraham sei tsjin God: Och! mei Ismael foar dyn oantlit libje! »*

It is dúdlik dat Abraham fleislik redeneart en dat hy syn fermannichfâldiging allinich begrypt troch Ismael, de soan dy't al berne is en 13 jier âld is.

Gen.17:19: “ *God sei: Sara, dyn frou, sil dy wis in soan baarne; en dû scilst syn namme Izaäk neame. Ik sil myn forboun mei him oprjochtsje foar in ivich forboun foar syn neiteam nei him .*

Troch de tinzen fan Abraham te kennen, bestraft God him en fernijt de oankundiging sûnder de minste kâns te litten foar in ynterpretaasjeflater.

De twifel útsprutsen troch Abraham oer de wûnderlike berte fan Izaäk profetearret de twifel en it ûnleauwe dat it minskdom sil manifestearje nei Jezus Kristus. En de twifel sil de foarm oannimme fan in offisjele ôfwizing fan 'e kant fan Abraham syn fleislik neiteam.

Gen 17:20 *Oangeande Ismael, ik haw dy heard. Sjuch, Ik scil him seingje en him fruchtber meitsje, en him tige formannichfâldigje; hy scil tolve foarsten wekkerje, en Ik scil him in great folk meitsje .*”

Ismael betsjut dat God heard hat, ek yn dizze yntervinsje rjochtet God noch altyd de namme dy't er him joech. God sil it fruchtber meitsje, it sil fermannichfâldigje en sil de grutte Arabyske naasje foarmje dy't bestiet út "tolve foarsten". Dit nûmer 12 is fergelykber mei de 12 soannen fan Jakob fan syn hillige alliânsje dy't sille wurde opfolge troch de 12 apostels fan Jezus Kristus, mar ferlykber betsjut net identyk, om't it godlike help befêstiget, mar net in rêdend alliânsje oangeande syn projekt fan it ivige libben. Fierders sille Ismael en syn neiteam fijannich wêze tsjin al dyjingen dy't Gods hillige alliânsje oangeane, opienfolgjende Joaden dan kristenen. Dizze skealike rol sil in illegitime berte sanksjonearje troch like illegitime prosessen dy't troch de sterile mem en de al te eigensinnige heit foarsteld wurde. Dit is de reden wêrom't de fleislike soannen fan Abraham deselde flok sille drage en sille úteinlik deselde ôfwizing fan God lije.

Nei't se God en syn wearden kend hawwe, kinne de neikommelingen fan Ismael kieze om te libjen neffens syn regels oant it yngean fan 'e Joadske alliânsje, mar dizze kar sil yndividueel bliuwe lykas de ivige heil dy't de útkarden oanbean wurde sil. Allyksa, lykas by oare minsken fan alle komôf, sil it heil yn Kristus har oanbean wurde en sil it paad nei de ivichheid foar har iepen wêze, mar allinich op 'e hearriche standert fan Kristus de ferlosser, krusige, deade en opstanne.

Gen.17:21: " *Ik sil myn forboun oprjochtsje mei Izaäk, dy't Sara jo takom jier op dizze tiid drage sil .* "

Ismael is 13 jier âld op it stuit fan dit fisioen neffens fers 27, hy sil dêrom 14 jier âld wêze as Izaäk berne wurdt. Mar God hâldt op dit punt: syn ferbûn sil fêststeld wurde mei Izaäk, net Ismael. En hy sil berne wurde troch Sara.

Gen.17:22: " *Doe't er klear wie mei him te praten, ferheven God himsels boppe Abraham .* "

De ferskynsels fan God binne seldsum en útsûnderlik, en dit ferklearret wêrom't minsken net wend wurde oan godlike wûnders en wêrom, lykas Abraham, har redenearring betingst bliuwt troch de natuerlike wetten fan it ierdske libben. Syn berjocht levere, God lûkt him werom.

Gen. 17:23: " *Abraham naem syn soan Ismaël, en al dyjingen dy't berne wiene yn syn hûs, en al dyjingen dy't er kocht hie foar jild, al it manlik fan it folk fan it hûs fan Abraham; en hy bisnien se dyselde deis, neffens it gebod dat God him jûn hie .* "

De opdracht jûn troch God wurdt fuortendaliks útfierd. Syn hearrigens rjochtfeardiget syn ferbûn mei God. Dizze machtige master fan 'e Aldheid kocht tsjinstfeinten en de status fan slave bestie en waard net bestriden. Yn feite, wat sil meitsje it ûnderwerp twifele is it brûken fan geweld en de mishanneling fan tsjinstfeinten. **De status fan slaaf is ek dy fan alle ferlosten fan Jezus Kristus, sels hjoed .**

Gen.17:24: " *Abraham wie njoggenennjoggentich jier âld doe't er bisnien waard .* "

Dizze ferdúdliking herinnert ús dat hearrigens troch God easke wurdt fan minsken, wat har leeftyd ek is; fan de jongste oant de âldste.

Gen.17:25: " *Ismaël syn soan wie trettjin jier âld doe't er bisnien waard .* "

Hy sil dêrom 14 jier âlder wêze as syn broer Isaac, wat him in kapasiteit soarget om syn jongere broer, soan fan 'e legitime frou, echte skea te meitsjen.

Gen.17:26: " *Dyselde deis waard Abraham bisnien, lykas syn soan Ismael .* "

God herinnert de legitimititeit fan Ismael oan Abraham dy't syn heit is. Har mienskiplike besnijen is like misleidend as de oanspraken fan har neiteam dy't bewearre dat se fan deselde God binne. Want om God opeaskje, is it net genôch om deselde foarâlderlike fleislike heit te hawwen. En as de ûnleauwige Joaden dizze ferbining mei God bewearre fanwegen harren heit Abraham, sil Jezus dit argumint wegerje en harren de duvel, de satan, de heit fan de leagen en de moardner fan it begjin ôf tarekkenje. Wat Jezus sei tsjin de opstannige joaden fan syn tiid jildt likefolle foar de Arabyske en moslim pretinsjes fan ús.

Gen. 17:27: " *En al de mannen fan syn hûs, oft berne yn syn hûs, of oankocht mei jild fan frjemdlingen, waarden bisnien mei him .* "

Nei dit model fan hearrigens sille wy sjen dat de ûngelokken fan 'e Hebreërs dy't Egypte ferlitte sille altyd komme fan har ûnderskatting fan dizze hearrigens dy't God absolút easket, yn alle tiden en oant it ein fan 'e wrâld.

Genesis 18

De skieding fan fijân bruorren

Gen. 18:1 : " *De Heare ferskynde him ûnder de iken fan Mamre, wylst er siet by de yngong fan syn tinte yn 'e hjitte fan 'e dei .* "

Gen.18:2: *En hy sloech syn eagen op en seach: en sjuch, trije manlju stiene by him. Doe't er se seach, rûn er harren temjitte út 'e yngong fan syn tinte en bûgde him nei de grûn .* "

Abraham is hûndert jier âld, hy wit dat hy no âld is, mar hy behâldt in goede fysike foarm, om't hy syn besikers " *rint om te moetsjen* ". *Hat er se erkend as himelske boaden? Wy kinne dat oannimme, om't hy foar har " nei de ierde falt "*. Mar wat hy sjocht is "trije manlju" en wy kinne dan sjen yn syn reaksje, syn gefoel fan spontane gastfrijheid dat is de frucht fan syn natuerlike leafdefolle karakter.

Gen.18:3: " *En hy sei: Hear, as ik genede fûn haw yn jins eagen, gean dochs net by jins tsjinstfeint .* "

In besiker "hear" neame wie it gefolch fan Abraham syn grutte dimmenens en wer is d'r gjin bewiis dat hy tocht dat hy God oanspruts. Om't dizze besite fan God yn in totale minsklike uterlik útsûnderlik is, om't sels Mozes net autorisearre is om " *de gloarje* " fan it gesicht fan God te sjen neffens Exo.33:20 oant 23: " *YaHWÉH seit: Jo sille net kinne om myn oantlit to sjen, hwent de minske kin my net sjen en libje. De Heare sei: Hjir is in plak by my; do silst stean op 'e rots. As myn hearlikheid foarby is, scil Ik dy yn in hoale fen 'e rots sette, en Ik scil dy mei myn hân bedekke, oant ik foarby bin. En as ik myn hân draai, sille jo my efter sjen, mar myn gesicht sil net sjoen wurde .* " As de fyzje fan 'e "hearlikens " fan God ferbean is, ferbiedt hy himsels net om in minsklike ferskinning te nimmen om syn skepsels te benaderjen. God docht it om Abraham, syn freon, te besykjen, en hy sil it wer dwaan yn 'e foarm fan Jezus Kristus fan syn embryonale konsepsje en oant syn fersoenjende dea.

Gen.18:4: " *Lit immen in bytsje wetter bringe om jo fuotten te waskjen; en rêst ûnder dizze beam .* "

Fers 1 makke dúdlik, it is hyt, en it switten fan 'e fuotten bedutsen mei ierdske stof rjochtfeardiget it waskjen fan de fuotten fan besikers. It is in noflik oanbod oan harren. En dizze oandacht is oan Abraham syn kredyt.

Gen.18:5: " *Ik sil gean en nim in stik brea, om jo hert te fersterkjen; wêrnei't jo jo reis trochgean; hwent dit is wêromsto dyn tsjinstfeint foarby geane. Se antwurden: Doch sa't jo sein hawwe .* "

Hjir sjogge wy dat Abraham dizze besikers net identifisearre as himelske wêzens. De oandacht dy't er foar har toant is dêrom in tsjûgenis fan syn natuerlike minsklike kwaliteiten. Hy is beskieden, leafdefol, sêft, romhertich, behelpsum en gastfrij; dingen dy't him leafhawwe by God. Yn dit minsklike aspekt goedkart en akseptearret God al syn foarstellen.

Gen.18:6: " *Abraham gong gau yn syn tinte nei Sara, en sei: Fluch, trije maten fyn moal, knead it en meitsje koeken .*"

Iten is nuttich foar it fleislike lichem en seach trije lichems fan fleis foar him, Abraham hie iten taret om de fysike krêft fan syn besikers te fernijen.

Gen. 18:7: " *En Abraham rûn nei syn keppel, en naem in tear en goed keal, en joech it oan in tsjinstfeint, dy't hastich om it te meitsjen .*"

De kar fan in teare keal lit fierder syn romhertichheit en natuerlike woldiedich sjen; syn nocht om syn neiste te behagen. Om dit resultaat te berikken biedt it it bêste oan har besikers.

Gen.18:8: " *En hy naem noch wat room en molke, mei it keal dat klear wie, en sette se foar har. Hy stie sels by harren, ûnder de beam. En se ieten .*"

Dizze appetitearjende iten wurde presintearre oan foarbygeane frjemden, minsken dy't hy net ken, mar dy't hy behannelet as leden fan syn eigen famylje. De ynkarnaasje fan 'e besikers is heul echt, om't se iten ite makke foar de minske.

Gen.18:9: " *Doe seine se tsjin him: Wêr is Sara, dyn frou? Hy antwurde: Hja is dêr, yn 'e tinte .*"

Mei de beproeving fan 'e gasthear in súkses ta Gods gloarje en syn eigen, iepenbierje de besikers har wiere aard troch de namme fan syn frou "Sarah" te neamen, dy't God him yn syn eardere fyzje joech.

Gen.18:10: " *Ien fan harren sei: Ik kom op dit stuit werom nei dy; en sjuch, dyn frou Sara scil in soan hawwe. Sara harke by de yngong fan 'e tinte, dy't efter him wie .*"

Lit ús note dat yn it uterlik fan 'e trije besikers, der is neat te identifisearjen YaHWéh út de twa ingels dy't begeliede him. It himelske libben wurdt hjir manifestearre en lit de egalitêre betsjutting sjen dy't dêr hearsket.

Wylst ien fan 'e trije besikers de oansteande berte fan Sarah oankundiget, harket se fan 'e yngong fan 'e tinte nei wat der sein wurdt en de tekst spesifisearret wa't " *efter him siet* "; wat betsjut dat hy har net seach en minsklik net bewust wêze koe fan har oanwêzigens. Mar it wiene gjin manlju.

Gen.18:11: " *Abraham en Sara wiene âld en avansearre yn jierren, en Sara koe net langer hoopje bern te hawwen .*"

It fers definiearret normale minsklike omstannichheden mienskiplik foar it hiele minskdom.

Gen.18:12: " *En hja lake yn harsels , sizzende: No't ik âld bin, sil ik noch begeare? Myn hear is ek âld .*"

Merk nochris de krektens: " *Se lake yn harsels* "; sadat nimmen him laitsjen heard hat, útsein de libbene God dy't tinzen en herten siket.

Gen.18:13: " *De Heare sei tsjin Abraham: Wêrom lake Sara dan, sizzende: Sil ik echt in bern krije, ek al bin ik âld? »*"

God nimt de kâns om syn godlike identiteit te iepenbierjen, wat de fermelding fan JaHWéH rjochtfeardiget, om't hy is dy't yn dizze minsklike ferskinning ta Abraham sprekt. Allinnich God kin Sara har ferburgen tinzen kenne en no wit Abraham dat God tsjin him sprekt.

Gen.18:14: " *Is d'r wat fernuverjend fan 'e kant fan JaHWéH? Op 'e fêststelde tiid kom ik werom nei dy, op ditselde momint; en Sara sil in soan hawwe .*"

God wurdt autoritêr en fernijt syn foarsizzing dúdlik yn 'e namme JaHWéH fan syn godheid.

Gen.18:15: " *Sara liigde en sei: Ik lake net. Omdat se bang wie. Mar hy sei: Krektoarsom, do lakest .*"

" *Sarah lied* " seit de tekst om't God har geheime gedachte hearde, mar der kaam gjin laitsjen út har mûle; sa wie it mar in lytse leagen foar God mar net foar de minske. En as God har bestraft, is it om't se net jout dat God kontrôle hat oer har tinzen. Se jout bewiis, giet sa fier as te ligen tsjin him. Dit is de reden wêrom't hy driget troch te sizzen: " *Yn it tsjinoerstelde (it is falsk), jo hawwe lake .*" Lit ús net ferjitte dat de troch God segene minske Abraham is en net Sara, syn legitime frou, dy't allinnich profitearret fan de segen fan har man. Syn ideeën hawwe al resultearre yn de flok fan 'e berte fan Ismael, de takomstige erffijân en konkurrint fan Israel; it is wier om in godlik projekt te realisearjen.

Gen.18:16: " *En dy mannen gyng oerein om fuort te gean, en seagen nei Sodom. Abraham gyng mei harren om har te begelieden .*"

Doe't de himelske besikers oan Abraham en Sara de takomstige berte fan 'e rjochtfeardige soan Izaäk fernijd, fernijd, ferfongen en fernijd hawwe oan Abraham en Sara, litte de himelske besikers oan Abraham witte dat har besite oan 'e ierde ek in oare missy foar eagen hat: it giet om Sodom.

Gen.18:17: " *Doe sei JaHWéH: Sil ik foar Abraham ferbergje wat ik dwaan sil?...*"

Hjir hawwe wy de krechte tapassing fan dit fers út Amos 3:7: " *Want de Heare, YaHWéH, docht neat sûnder syn geheim te iepenbierjen oan syn tsjinstfeinten, de profeten* ".

Gen.18:18: " *Abraham sil wis in grut en machtich folk wurde, en yn him sille alle folken fan 'e ierde seinge wurde .*"

Troch it gewoane betsjuttingsferlies dat tapast wurdt op it bywurd " *wis* ", herinner ik my dat it betsjut: op in bepaalde en absolute manier. Foardat it iepenbierjen fan syn destruktif projekt, God hastich te fersekerje Abraham oer syn eigen status foar syn gesicht en hy fernijt de segeningen dy't hy sil jaan him. God begjint te sprekken oer Abraham yn 'e tredde persoan om him te ferheffen ta de rang fan in grut histoarysk karakter fan it minskdom. Sa hanneljend lit er syn flêslke en geastlike neiteam it model sjen dat er segenearret en dat er weromkomt en definiearret yn it fers dat komt.

Gen.18:19: " *Want Ik haw him útkard, dat er syn soannen en syn hûs nei him gebea meie om de wei fan de Heare te hâlden, yn gerjochtichheid en gerjochtichheid; geunst fan Abraham de beloften dy't er him makke ...*"

Wat God yn dit fers beskriuwt, makket it ferskil mei Sodom dat Hy sil ferneatigje. Oant it ein fan 'e wrâld sille har útkarden wêze as dizze beskriuwing:

it hâlden fan 'e wei fan JaHWÉH bestiet út it praktisearjen fan gerjochtichheid en gerjochtichheid; de wiere gerjochtichheid en wiere gerjochtichheid dy't God bouwe sil op wetteksten om syn folk Israel te learen. Respekt foar dizze dingen sil de betingst wêze foar God om syn beloften fan segeningen te respektarjen.

Gen.18:20: " *En JaHWeH sei: De gjalp tsjin Sodom en Gomorra is grutter, en har sûnde is grut .* "

God bringt dit oardiel tsjin Sodom en Gomorra, de stêden fan 'e keningen dy't Abraham kaam om te helpen doe't se waarden oanfallen. Mar it wie ek yn Sodom dat syn neef Lot der foar keazen hie om him te wenjen, mei syn famylje en syn feinten. Wittende de bân fan taheaksel dat Abraham hat foar syn neef, God fermannichfâldigje de foarmen fan oandacht foar de âlde man te kundigjen syn bedoelings oan him. En dêrfoar ferleget er him op it nivo fan 'e minske om himsels safolle mooglik te fermenslikjen om himsels op it nivo fan 'e minsklike redenearring fan Abraham syn tsjinstfeint te setten.

Gen. 18:21: " *Dêrom sil ik delgean, en ik sil sjen oft se dien hawwe hielendal neffens it rapport dat is kommen ta my; en as it net is, sil ik it witte .* "

Dizze wurden kontrastearje mei de kennis fan Sara's tinzen, want God kin it nivo fan ymmoraliteit dat berikt is yn dizze twa stêden fan 'e flakte en har oerfloedige wolfeart net negearje. Dizze reaksje lit de soarch sjen dy't hy nimt om syn trouwe tsjinstfeint de juste sin fan syn oardiel te akseptearjen.

Gen.18:22: " *En de mannen teagen fuort en gongen nei Sodom. Mar Abraham stie noch yn it bywêzen fan JaHWÉH .* "

Hjir lit de skieding fan 'e besikers Abraham de libbene God, JaHWÉH, by him oanwêzige yn in ienfâldige minsklike uterlik ûnder har identifisearje dy't de útwikseling fan wurden stimulearret. Abraham sil moedich wurde oant it punt om mei God yn in soarte fan ûnderhanneling te dwaan om it heil te krijen fan 'e beide stêden, wêrfan ien wurdt bewenne troch syn leave neef Lot.

Gen.18:23: " *Abraham kaam tichtby en sei: Sille jo ek de rjuchtfeardige mei de goddeleazen ferneatigje? »*

De fraach dy't Abraham frege is rjuchtfeardige, om't it minskdom yn har kollektive aksjes fan gerjochtichheid de dea feroarsaket fan ûnskuldige slachtoffers neamd ûnderpân skea. Mar as it minskdom it ferskil net fertelle kin, dan kin God. En hy sil dit bewiis leverje oan Abraham en oan ús dy't syn bibelsk tsjûgenis lêze.

Gen.18:24: " *Miskien binne der fyftich rjuchtfeardigen midden yn 'e stêd: wolle jo se ek ferneatigje en de stêd net ferjaan fanwegen de fyftich rjuchtfeardigen dy't der yn binne? 'Sy? »*

Yn syn sêfte en leafdefolle siel is Abraham fol yllúzje en hy stelt him foar dat it mooglik is om op syn minst 50 rjuchtfeardige minsken te finen yn dizze twa stêden en hy ropt dizze 50 mooglike rjuchtfeardige minsken op om fan God de genede fan 'e twa stêden yn 'e stêd te krijen. tige namme fan syn perfekte gerjochtichheid dy't de ûnskuldige net mei de skuldige kin slaan.

Gen.18:25: " *Om de rjuchtfeardige te deadzjen mei de goddeleaze, dat it mei de rjuchtfeardige wêze kin as mei de goddeleaze, fier fan dy ôf! Fier fan dy ôf! Sil dejinge dy't de hiele ierde oardielet net rjocht dwaan? »*

Abraham tinkt dus it probleem op te lossen troch God te herinnerjen oan wat er net kin sûnder syn persoanlikheid te ûntkennen dy't sa hecht is oan it gefoel fan perfekte gerjochtichheid.

Gen.18:26: " *En JaHWeH sei: As ik fyftich rjuchtfeardige minsken fyn yn Sodom midden yn 'e stêd, Ik sil de hiele stêd ferjaan om har wille .*"

Mei geduld en freonlikens lit JaHWéH Abraham prate en yn syn antwurd bewiist er him gelyk: foar 50 rjuchtfeardige minsken sille de stêden net ferneatige wurde.

Gen. 18:27: " *Abraham antwirde en sei: Sjuch, ik haw it weage to sprekken ta de Heare, Ik dy't stof en jiske bin .*"

Is it de gedachte fan " *stof en jiske* " dat der goddeleaze manlju oerbliuwe nei de ferneatiging fan 'e twa stêden yn 'e delling? Dochs bekend Abraham dat hy sels neat is as " *stof en jiske* ".

Gen.18:28: " *Miskien sille fiif fan 'e fyftich rjuchtfeardigen ûntbrekke: want fiif sille jo de hiele stêd ferneatige? En de Heare sei: Ik scil it net fordylgje, as ik dêr fiif en fjirtich rjuchtfeardige minsken fyn .*

De frijmoedigens fan Abraham sil him liede om troch te gean mei syn ûnderhanneljen troch elke kear it oantal útkarden te ferleegjen dat mooglik fûn wurdt en hy sil yn fers 32 stopje op it oantal tsien rjuchtfeardigen. En elke kear sil God syn genede jaan fanwegen it oantal foarsteld troch Abraham.

Gen.18:29: " *Abraham bleau tsjin him prate en sei: Faaks sille d'r fjirtich rjuchtfeardige minsken wêze. En de Heare sei: Ik scil neat dwaen om dizze fjirtich*

Gen.18:30: " *Abraham sei: Lit de Heare net lik wêze, en ik sil prate. Miskien sille der tritich rjuchtfeardige minsken wêze. En de Heare sei: Ik scil neat dwaen as ik dêr tritich rjuchtfeardige minsken fyn .*

Gen.18:31: " *Abraham sei: Sjuch, ik haw it weage om ta de Heare te sprekken. Miskien sille der tweintich rjuchtfeardige minsken wêze. En de Heare sei: Ik scil it net fordylgje om dy tweintich .*

Gen.18:32: " *Abraham sei: Lit de Heare net lik wêze, en ik sil net mear prate as dizze kear. Miskien komme der wol tsien rjuchtfeardige minsken. En de Heare sei: Ik scil it net fordylgje om 'e wille fan dizze tsien rjuchtfeardigen .*

Hjir einiget de ûnderhanneling fan Abraham, dy't begrypt dat der in limyt te stellen is wêrby't syn oanstriid ûnferstannich wêze soe. Hy hâldt op by it tal fan tsien rjuchtfeardige minsken. Hy leaut optimistysk dat dit oantal rjuchtfeardige minsken fûn wurde moat yn dizze twa korrupte stêden, as Lot en syn sibben allinich rekkenje.

Gen.18:33: " *De Heare gyng fuort doe't er klear wie mei Abraham te praten. En Abraham gie werom nei syn wenning .*"

De ierdske moeting fan twa freonen, de iene himelske en Almachtige God en de oare, de minske, stof fan 'e ierde, einiget, en elk komt werom nei har beroppen. Abraham nei syn wenning en YaHWéH nei Sodom en Gomorra dêr't syn ferneatigjende oardiel oer falle sil.

Yn syn útwikseling mei God iepenbiere Abraham syn karakter dy't yn it byld fan God is, besoarge om wiere gerjochtichheid te realisearjen, wylst it libben syn sterke kostbere wearde joech. Dit is de reden wêrom't de ûnderhanneling fan

syn tsjinstfeint allinich it hert fan God kin genietsje en bliid meitsje, dy't syn gefoelens folslein dielt.

Genesis 19

Skieding yn in need

Gen.19:1: “ *De twa ingels kamen jûns nei Sodom; en Lot siet by de poarte fen Sodom. Doe't Lot se seach, gyng er oerein harren temjitte, en foel op syn oantlit op 'e grûn .* ”

Wy erkenne yn dit gedrach de goede ynfloed fan Abraham op syn neef Lot, om't hy deselde yntinsiteit toant foar foarbygeane besikers. En hy docht it mei des te mear omtinken, om't er de minne seden ken fan 'e ynwenners fan 'e stêd Sodom dêr't er him yn wenne hat.

Gen.19:2: “ *Doe sei er: Sjuch, myn hearen, gean dochs yn it hûs fan jins tsjinstfeint, en oernachtsje dêr; waskje dyn fuotten; dû scilst moarns betiid opstean, en dû scilst dyn reis fierder gean. Nee, antwurden se, wy sille oernachtsje op strjitte .* ”

Lot makket it syn plicht om minsken dy't troch syn hûs passe te wolkom om har te beskermjen tsjin 'e skamteleaze en kweade aksjes fan' e korrupte bewenners. Wy fine deselde gastfrije wurden dy't Abram tsjin syn trije besikers makke hie. Lot is yndie in rjochtfeardich man, dy't him net bedjerre liet troch syn gearhing mei de perverse wêzens fan dizze stêd. De twa ingels binne kommen om de stêd te ferneatigjen, mar foardat se har ferneatigje, wolle se de goddeleaze fan 'e ynwenners betize troch se op it wurk te fangen, yn aktive demonstraasje fan har goddeleaze. En om dit resultaat te krijen, is it genôch foar har om de nacht op 'e strjitte troch te bringen om oanfallen te wurden troch de Sodomiten.

Gen 19:3: “ *Mar Lot stribbe har sa oan dat se by him kamen en yn syn hûs kamen. Hy joech hjarren in feest, en bakte ûnsûrre brea. En se ieten .* ”

Lot slagget der dêrom yn harren te oertsjûgjen, en hja akseptearje syn gastfrijheid; dy't him noch altyd de kâns jout om syn generositeit te toanen lykas Abraham foar him dien hie. De ûnderfining leart har de prachtige siel fan Lot te ûntdekken, in rjochtfeardige man midden yn 'e ûnrjochtfeardige.

Gen.19:4: “ *Se wiene noch net op bêd gien doe't de minsken fan 'e stêd, de minsken fan Sodom, it hûs omsingelen, fan 'e bern oant de âlde mannen; de hiele befolking kaam rinnen .* ”

De demonstraasje fan 'e goddeleaze fan' e ynwenners giet boppe de ferwachtingen fan 'e beide ingels, om't se sels komme om har te sykjen yn it hûs dêr't Lot har wolkom hjitte. Let op it nivo fan besmetting fan dizze kwea: " *fan bern oant âlderein* ". It oardiel fan YaHWéH is dêrom folslein terjochte.

Gen 19:5: “ *En hja rôpen Lot en seine tsjin him: Wêr binne de mannen dy't dizze nacht by dy binnenkamen? Bring se nei ús út, dat wy se kenne .* ”

Naïve minsken kinne ferrifele wurde troch de bedoelingen fan 'e Sodomiten, om't it net in fersyk foar kunde is, mar om kennis yn' e bibelske

betsjutting fan 'e term fan it foarbyld "Adam wist syn frou en hja berne in soan." De ferneatiging fan dizze minsken is dus totaal en sûnder remedie.

Gen.19:6: " *Lot gyng nei har út by de doar fan it hûs, en die de doar efter him .* "

Moedige Lot dy't him haast om sels de ôfgryslke wêzens te treffen en dy't soarget om de doar fan syn hûs efter him te sluten om syn besikers te beskermjen.

Gen.19:7: " *En hy sei: Myn bruorren, doch net kwea; »*

De goede man ropt de goddeleazen oan om gjin kwea te dwaan. Hy neamt se "bruorren" om't se manlju binne lykas hy en hy hat de hope yn himsels bewarre om guon fan har te rêden fan 'e dea dêr't har gedrach har rjochtet.

Gen.19:8: " *Sjoch, ik haw twa dochters dy't noch noait in man kend hawwe; Ik scil se nei dy bûten bringe, en dû kinst har dwaen hwat jo wolle. Doch neat oan dizze mannen, om't se yn it skaad fan myn dak binne kommen .* "

Foar Lot berikte it gedrach fan 'e Sodomiten hichten dy't nea earder berikt binne yn dizze ûnderfining. En om syn beide besikers te beskermjen, komt er om syn twa noch jongfammede dochters yn har plak oan te bieden.

Gen.19:9: " *Se seine: Gean fuort! Se seine nochris: Dizze is as in frjemdling kommen, en hy wol as rjochter optrede! No, wy sille it jo slimmer dwaan as harren. En mei geweld op Lot drukten, kamen se nei foaren om de doar ôf te brekken .* "

Lots wurden meitsje it gearstalde pak net kalm, en dizze meunsterlike wêzens, sizze se, meitsje har klear om him slimmer te dwaan as har. Se besykje dan de doar ôf te brekken.

Gen.19:10: " *En de mannen streken de hannen út en brochten Lot yn it hûs ta har, en diene de doar ticht .* "

Mei de moedige Lot sels yn gefaar gripe de ingels yn en bringe Lot it hûs yn.

Gen.19:11: " *En hja sloegen de blyn dy't by de doar fan it hûs wiene, fan 'e lytste oant de grutste, sadat se om 'e nocht diene om de doar te finen .* "

Bûten wurde de tichtste opteinen blyn slein; de bewenners fan it hûs binne dêrom beskerme.

Gen.19:12: " *De mannen seine tsjin Lot: Wa hawwe jo hjir noch? Skoansoanen, soannen en dochters, en alles wat jo is yn 'e stêd, bring se út dit plak .* "

Lot fûn genede yn 'e eagen fan 'e ingels en fan God dy't se stjoerde. Om syn libben te rêden, moat hy " **út** . " » fan 'e stêd en de delling fan 'e flakte, om't de ingels de ynwenners fan dizze delling sille ferneatigje dy't in sône fan ruïnes wurde sil lykas de stêd Aï. It offer fan 'e ingels wreidet út nei alles wat him heart yn libbene minsklike skepsels.

Yn dit tema fan **skieding is** it godlike gebod om " **út te kommen** " permanint. Om't er syn skepsels oantrúnt om **har te skieden** fan it kwea yn al syn foarmen lykas falske kristlike tsjerken. Yn Iepenbiering 18:4 bestelt er syn útkarden om " **út te gean** » fan " *Babylon de grutte* ", dy't yn earste ynstânsje de katolike religy oanbelanget en yn it twadde plak de multyfoarme protestantske religy, ûnder de ynfloed wêrfan se oant dit momint bleaun binne. En lykas by Lot, sille har libben allinich rêden wurde troch daliks nei Gods gebod te folgjen. Want

sadree't de wet ôfkundige wurdt dy't sneinsrêst op 'e earste dei ferplichte makket, komt der in ein oan 'e ein fan 'e tiid fan 'e genede. En dan sil it te let wêze om jo miening en posysje foar dit probleem te feroarjen.

Hjir meitsje ik jo oandacht foar it gefaar dat troch it útstellen fan de nedige beslútfoarming oant letter ûntstiet. Us libben is kwetsber, wy kinne stjerre troch in sykte, in ûngelok of in oanfal, dingen dy't barre kinne as God ús traagheid om te reagearjen net wurdearret, en yn dit gefal ferliest it ein fan 'e tiid fan kollektive genede al syn belang, want wa't foar har stjert, stjert yn syn ûnrjocht en syn feroardieling troch God. Bewust fan dit probleem, seit Paulus yn Hebr.3:7-8: "*Hjoed, as jo syn stim hearre, ferhard jo herten net lykas yn 'e opstân ...*". Der is dêrom altyd in urginsje om te reagearjen op it oanbod fan God, en Paulus is fan dizze miening neffens Hebr.4:1: "*Lit ús dêrom bang wêze, wylst de belofte fan it yngean yn syn rêst noch bliuwt, dat gjinien fan Jo lykje net te let kommen te wêzen*".

Gen.19:13: "*Want wy sille dit plak ferneatigje, om't de gjalp tsjin syn ynweners grut is foar it oantlit fan JaHWeH. JaHWeH hat ús stjoerd om it te ferneatigjen.*"

Dizze kear, de tiid rint út, de ingels litte Lot witte de reden foar har oanwêzigens by syn hûs. De stêd moat gau ferneatige wurde troch beslút fan YaHWéH.

Gen.19:14: *Lot gyng út en spriek ta syn skoansoanen dy't syn dochters nommen hiene: Kom oerein, sei er, gean út dit plak; hwent de Heare scil de stêd fordylgje. Mar, yn 'e eagen fan syn skoansoanen, like hy in grapke te meitsjen.*"

Lot syn skoansoanen wiene grif net op it nivo fan 'e goddeleaze fan 'e oare Sodomiten, mar foar it heil telt allinnich it leauwe. En dúdlik, se hiene it net. It leauwen fan har skoanheit hie har net ynteressearre, en it hommels idee dat de God YaHWéH ree wie om de stêd te ferneatigjen wie foar har gewoan ongelooflik.

Gen.19:15: "*Fan 'e moarn fan' e dei ôf drage de ingels oan Lot oan, sizzende: Kom oerein, nim dyn frou en dyn beide dochters dy't hjir binne, dat jo net omkomme yn 'e ruïne fan 'e stêd.*"

De ferneatiging fan Sodom jout oanlieding ta hertbrekkende **skiedingen** dy't leauwe en it ûntbrekken fan leauwen iepenbierje. De dochters fan Lot moatte kieze tusken har heit te folgjen of har man te folgjen.

Gen. 19:16: "*En wylst er fertrage, namen de mannen him by de hân, him, syn frou en syn beide dochters, om't de Heare him sparje soe; Hja namen him fuort en lieten him bûten de stêd.*"

Yn dizze aksje toant God ús "*in merk nommen út it fjoer*". Nochris is it foar de rjochtfeardige Lot dat God mei him syn beide dochters en syn frou rêdt. Sa, út 'e stêd skuord, fine se harsels bûten, frij en libben.

Gen.19:17: "*Doe't er se útbrocht hie, sei ien fan harren: Bewarje foar dyn libben; sjoch net efter dy, en stopje net yn 'e hiele flakte; flechtsje nei de berch, dat jo net omkomme.*"

Ferlossing sil wêze yn 'e berch, de kar oerlitten oan Abraham. Lot kin sa syn flater begripe en betreurje by it kiezen fan de flakte en syn wolfteart. Syn libben stiet op it spul, en hy sil hastich wêze moatte as er feilich wêze wol as it

fjoer fan God de delling treft. Hy krijt opdracht om net werom te sjen. De oarder moat letterlik en figuerlik nommen wurde. De takomst en it libben lizze foar de oerlibbenen fan Sodom, want efter harren sille d'r ynkoarten neat wêze as gloeiende ruïnes dy't oanstutsen wurde troch swevelstiennen út 'e loft smiten.

Gen.19:18: " *Lot sei tsjin harren: Och! nee, Heare!* »

De opdracht jûn troch de ingel makket Lot bang.

Gen. 19:19: " *Sjoch, ik haw genede fûn yn jo eagen, en jo hawwe sjen litten de grutte fan jo genede tsjin my, by it bewarjen fan myn libben; mar ik kin net nei de berch ûntkomme foardat de ramp my oerfalt, en ik sil omkomme .*

Lot ken dizze streek dêr't er wennet en hy wit dat it him in protte tiid kostet om de berch te berikken. Dêrom smeeft er de ingel en biedt him in oare oplossing.

Gen.19:20: " *Sjoch, dizze stêd is tichtby genôch foar my om taflecht te sykjen yn, en it is lyts. Oh ! dat ik dêr ûntkomme kin... is it net lyts?... en dat myn siel libbet!* »

Oan de ein fan de delling stiet Tsoar, in wurd dat lyts betsjut. Se oerlibbe de trageedzje fan 'e delling om as taflecht te tsjinjen foar Lot en syn famylje.

Gen.19:21: " *En hy sei tsjin him: Sjoch, ik jow dy genede ek, en ik sil de stêd dêr't jo oer prate net ferneatigje .*"

De oanwêzigens fan dizze stêd tsjûget noch fan dizze dramatyske ôflevering dy't de stêden fan 'e delling fan 'e flakte beynfloede dêr't de beide stêden Sodom en Gomorra leine.

Gen.19:22: " *Haastje en sykje dêr taflecht, want ik kin neat dwaan oant jo dêr oankomme. Dêrom waard de namme Soar oan dizze stêd jûn .*

De ingel is no ôfhinklik fan syn oerienkomst en sil wachtsje oant Lot yn Zoar komt om de delling te slaan.

Gen.19:23: " *De sinne kaam op op 'e ierde doe't Lot yn Soar kaam ."*

Foar de Sodomiten like in nije dei oankundige te wurden ûnder in moaie sinne opgong; in dei as alle oare...

Gen.19:24: " *Doe reinde JaHWéH swavel en fjoer út 'e himel oer Sodom en op Gomorra fan JaHWeH ."*

Dizze wûnderlike godlike aksje krige krêftich tsjûgenis troch de ûntdekkingen fan Advintistyske argeolooch Ron Wyatt. Hy identifisearre it plak fan 'e stêd Gomorra, waans wenningen tsjin elkoar oan leine tsjin 'e westlike helling fan 'e berch dy't oan dizze delling grinzet. De grûn fan dit plak is makke fan swevelstiennen dy't, as se oan fjoer bleatsteld wurde, hjoed de dei noch oanstekke. It godlike wûnder is dus folslein befêstige en it leauwen fan 'e útkarden wurdich.

Yn tsjinstelling ta wat faak tocht en sein waard, rôp God gjin kearnkrêft op om dizze delling te ferneatigjen, mar op stiennen fan swevel en suvere swevel, rûsd op 90% suverens, wat neffens de spesjalisten útsûnderlik is. De himel drage gjin wolken fan swevel, dus ik kin sizze dat dizze ferneatiging it wurk is fan 'e skepper God. Hy kin elke saak oanmeitsje neffens syn need, om't hy de ierde, de himel en alles wat se befetsje makke.

Gen.19:25: " *Hy ferneatige dy stêden, en de hiele flakte, en alle ynwenners fan 'e stêden, en de planten fan 'e ierde ."*

Wat kin oerlibje op in plak ûnderwurpen wurde oan in rein fan stiennen fan flammende swevel? Neat, útsein rotsen en swevelstiennen noch oanwêzich.

Gen.19:26: " *Lot syn frou seach werom, en se waard in sâltpylde .* "

Dizze weromblik fan 'e frou fan Lot ûntbleatet spyt en in behâlden belangstelling foar dit ferflokte plak. Dizze steat fan geast behaagt God net en hy makket it bekend troch syn lichem te transformearjen yn in pylde fan sâlt, it byld fan absolute geastlike steriliteit.

Gen.19:27: " *Abraham gyng de moarns ier oerein om nei it plak te gean dêr't er yn it bywêzen fan JaHWéH stien hie .* "

Net bewust fan it drama dat him ôfspile hat, komt Abraham nei de iik fan Mamre dêr't er syn trije besikers wolkom hjitte.

Gen.19:28: " *En hy seach nei Sodom en Gomorra en oer it hiele gebiet fan 'e flakte; en sjuch, hy seach reek opkomme út 'e ierde, lykas de reek fan in oven .* "

De berch is in treflik observatoarium. Fan syn hichte ôf dominearret Abraham de streek en hy wit wêr't de delling fan Sodom en Gomorra leit. As de grûn fan it plak noch in gloeiende brazier is, komt boppe in skerpe reek op dy't feroarsake wurdt troch de swevel en troch it konsumpsje fan alle materialen sammele yn in stêd troch de minske. It plak is feroardiele ta steriliteit oant it ein fan 'e wrâld. Dêr fine wy allinnich rotsen, stiennen, swevelstiennen en sâlt, in protte sâlt dat de steriliteit fan 'e boaiem befoarderet.

Gen.19:29: " *Doe't God de stêdden fan 'e flakte ferneatige, tocht er oan Abraham; en hy liet Lot ûntsnappe út it midden fan 'e ramp, wêrtroch hy de stêden dêr't Lot syn wenplak makke hie omkeard .* "

Dizze ferdúdling is wichtich om't it ús iepenbieret dat God Lot allinich bewarre hat om Abraham, syn trouwe tsjinstfeint, te behagen. Hy hold dêrom net op om him te ferwytsjen foar syn kar foar de bloeiende delling en syn korrupte stêden. En dit befêstiget dat hy yndie rêden waard fan it lot bekend troch Sodom as "in merk út it fjoer helle" of, ekstreem krekt.

Gen. 19:30: *Lot ferliet Soar nei de hichten, en sette him nei wenjen op 'e berch, mei syn beide dochters, om't hy bang wie om yn Soar te bliuwen. Hy wenne yn in grot, hy en syn twa dochters .*

De needsaak foar **ôfskieding** wurdt Lot no dúdlik. En it is hy dy't beslút net te bliuwen yn Zoar dy't, hoewol "lyts" ek befolke waard troch minsken dy't korrupst en sûndich wiene foar God. Op syn beurt giet er nei de berch en libbet, fier fan alle treast, mei syn twa dochters yn in grot, in natuerlik feilich ûnderdak oanbean troch Gods skepping.

Gen.19:31: " *De âldste sei tsjin de jongste: Us heit is âld; en der is gjin man yn it lân om nei ús te kommen, neffens de gewoanten fan alle lannen .* "

D'r is neat skandalich yn 'e inisjativen fan 'e beide dochters fan Lot. Har motivaasje is rjochtfearde en goedkard troch God, om't se hannelje mei it each op it jaan fan neiteam oan har heit. Sûnder dizze motivaasje soe it inisjatyf ynsestueus wêze.

Gen.19:32: " *Kom, lit ús ús heit wyn meitsje drinke, en lit ús by him lizze, dat wy it ras fan ús heit bewarje kinne .* "

Gen. 19:33: " *Sa lieten se har heit dy nachts wyn drinke; en de âldste gyng by har heit te sliepen: hy seach net doe't se lei, noch doe't se oerein kaam .* "

Gen.19:34: “ *De oare deis sei de âldste tsjin de jongste: Sjuch, ik bin fannacht by myn heit sliept; lit ús him dizze nacht wer wyn drinke, en gean by him sliepe, dat wy it ras fan ús heit bewarje meie .* ”

Gen.19:35: “ *Se lieten har heit dy nachts wer wyn drinke; en de jongste gyng by him yn 'e sliep: hy seach net doe't se lei, noch doe't se oerein kaam .* ”

Lot syn totale ûnbewustwêzen yn dizze aksje jout it proses it byld fan keunstmjittige ynseminaasje tapast op bisten en minsken yn ús lêste tiid. Der is net it minste socht nei wille en it ding is net mear skokkend as de koppeling fan bruorren en susters oan it begjin fan 'e minskheid.

Gen.19:36: “ *De twa dochters fan Lot waarden swier fan har heit .* ”

Wy notearje yn dizze twa dochters fan Lot útsûnderlike kwaliteiten fan selsopoffering foar it foardiel fan har heite eare. As net-troude memmen sille se har bern allinich grutbringe, offisjeel sûnder heit, en se jouwe sadwaande ôf fan it nimmen fan in man, in spouse, in maat.

Gen.19:37: “ *De earstberne berne in soan en neamde syn namme Moäb: hy is de heit fan 'e Moäbitten oant hjoed de dei .* ”

Gen.19:38: “ *De jongste berne ek in soan, en hy neamde syn namme Ben Ammi: hy is de heit fan 'e Ammoniten oant hjoed de dei .* ”

Wy fine, yn 'e profesije fan Daniël 11:41, de fermelding fan 'e neikommelingen fan 'e twa soannen: “ *Hy sil it moaiste lân yngean, en in protte sille falle; mar Edom, Moäb en de oersten fen Ammons bern scille út syn hân ferlost wurde .* ” In flêsklike en geastlike bân sil dêrom dizze neiteam nei Israel ferienigje op Abraham, de woartel nei Heber fan it Hebrieuske folk. Mar dizze mienskiplike woartels sille ruzies opwekke en dizze neikommelingen tsjin it folk Israel sette. Yn Sefanja 2: 8 en 9 profetearret God fan ramp foar Moäb en de bern fan Ammon: “ *Ik hearde de belediging fan Moäb en de beledigingen fan 'e bern fan Ammon, doe't se myn folk beledigden en arrogant wiene tsjin syn grinzen. Dit is wêrom ik libbe! seit de Heare der hearskaren, de God fan Israel, Moäb sil wêze as Sodom, en de bern fan Ammon as Gomorra, in plak bedutsen mei toarnen, in sâltmyn, in woastenije foar altyd; de rest fan myn folk sil se plonderje, de rest fan myn folk sil har besitje .* ”

Dit bewiist dat Gods segen allinich op Abraham wie en dat it net dield waard troch syn bruorren berne út deselde heit, Terah. As Lot profitearje koe fan it foarbyld fan Abraham, sil dat net it gefal wêze foar syn neiteam berne út syn beide dochters.

Genesis 20

Skieding troch de status fan profeet fan God

De ûnderfining mei Farao fernijd yn Genesis 12, Abraham presintearret syn frou Sara as syn suster oan Abimelech, kening fan Gerar (it hjoeddeiske Palestina by Gaza). Op 'e nij makket Gods reaksje dy't him straft him ûntdekke dat

de man fan Sara syn profeet is. De macht en eangst foar Abraham ferspriede sadwaande de hiele regio.

Genesis 21

De skieding fan it legitime en it illegitime

Skieding troch it **offer** fan wat wy hâlde

Gen.21:1: *En de Heare bisocht Sara lyk as er spritsen hie, en de Heare die oan Sara lyk as er spritsen hie. »*

Yn dizze besite makket God in ein oan Sara har lange ûnfruchtberens.

Gen.21:2: *“ En Sara waerd swier en berne Abraham in soan yn syn âlderdom, op 'e fêststelde tiid dêr't God tsjin him spriek. »*

Jes.55:11 befêstiget dit: *" Sa is it mei myn wurd dat út myn mûle giet: it komt net leech werom nei my, sûnder myn wil dien te hawwen en myn plannen folbrocht "*; de belofte oan Abraham wurdt holden, it fers is dêrom rjochtfeardige. Dizze soan komt yn 'e wrâld neidat God syn berte oankundiget. De Bibel presintearret him as de "soan fan belofte", wat Izaäk in profetysk type makket fan 'e messiaanske "Soan fan God": Jezus.

Gen.21:3: *“ En Abraham neamde de namme fan syn soan dy't him berne wie, dy't Sara him berne hie, Izaäk. »*

De namme Izaäk betsjut: hy laket. Sawol Abraham as Sara laken doe't se hearden dat God har takomstige soan oankundige. As laitsjen fan freugde posityf is, is dat net it gefal mei spottend laitsjen. Yn feite hienen beide echtpearen deselde reaksje as slachtoffers fan minsklike foaroardielen. Om't se laken by de gedachte oan 'e minsklike reaksjes fan 'e minsken om har hinne. Sûnt de floed is de libbensdoer gâns ferkoarte en foar minsken is de âldens fan 100 markearret hege âlderdom; dyjinge dêr't wy net folle fan it libben ferwachtsje. Mar leeftyd betsjut neat yn 'e kontekst fan in relaasje mei de skepper God dy't de grinzen fan alle dingen stelt. En Abraham ûntdekt dit yn syn ûnderfining en hy ûntfangt, troch God, rykdom, eare en heitelân, dizze kear, legitimearre.

Gen.21:4: *“ En Abraham bisnien syn soan Izaäk doe't er acht dagen âld wie, lyk as God him hjitten hie. »*

Op syn beurt wurdt de legitime soan besnien. Gods gebod wurdt folge.

Gen.21:5: *“ En Abraham wie hûndert jier âld doe't syn soan Izaäk him berne waard. »*

It ding is opmerklik, mar net troch antediluviaanske noarmen.

Gen.21:6: *“ En Sara sei: God hat my reden jûn om te laitsjen; wa't it heart, sil mei my laitsje. »*

Sarah fynt de situaasje laitsjend om't se minske is en in slachtoffer fan minsklik foaroardielen. Mar dizze winsk om te laitsjen wjerspegelet ek in ûnferwachte freugde. Lykas Abraham har man, krijt se de mooglikheid om te befallen op in leeftyd dat dat yn 'e minsklike normaliteit net mear foar te stellen is.

Gen.21:7: *“ En hja sei: Wa soe tsjin Abraham sein hawwe: Sara sil soannen sochten? Hwent ik haw him in soan berne yn syn âldens. »*

It ding is wirklik útsûnderlik en folslein wûnderlik. As wy nei dizze wurden fan Sara sjogge op in profetysk nivo, kinne wy sjen yn Izaäk de soan dy't it nije forboun yn Kristus profetearret, wylst Ismael de soan fan it earste forboun profetearret. Troch syn wegering fan Kristus Jezus sil dizze natuerlike soan berne neffens it fleis troch it teken fan besnijenis troch God ôfwiisd wurde yn it foardiel fan 'e kristlike soan dy't troch it leauwe selektearre is. Lykas Izaäk sil de Kristusstifter fan it nije ferbûn wûnderbaarlik berne wurde om God yn minsklik uterlik te iepenbierjen en te fertsjintwurdigjen. Yn tsjinstelling, Ismael wurdt betocht allinnich op fleislke basis en strikt minsklike begripen.

Gen.21:8: “ *En it bern waerd op en waerd woenen; en Abraham makke in grut feest op de deis dat Izaäk spenen waerd.* »

De poppe mei boarstfieding sil in adolesint wurde, en foar heit Abraham iepenet in takomst fol belofte en lok dy't hy mei wille fiert.

Gen.21:9: *En Sara seach de soan fen Hagar, de Egyptyske, dy't hja Abraham berne hie, laitsjen; en hja sei tsjin Abraham :*

Laitsjen nimt dúdlik in grut plak yn it libben fan it sillige pear. Ismael syn fijânskip en oergeunst tsjin Izaäk, de legitime soan, liedt him ta it laitsjen, bespot him. Foar Sara is de limyt fan wat te dragen is berikt: nei de spot fan de mem komt dy fan de soan; dit is tefolle.

Gen.21:10: “ *Drjep dizze tsjinstfaem en har soan út; hwent de soan fen dizze tsjinstfaem scil net ervje mei myn soan, mei Izaäk.* »

Wy kinne de argewaasje fan Sarah begripe, mar sjoch mei my hjirboppe. Sara profetearret de ûnweardichheit fan 'e earste alliânsje dy't net mei de útkarde de nije erfje sil, basearre op it leauwe yn 'e gerjochtichheid fan Kristus Jezus.

Gen.21:11: “ *En it wie tige kwea yn 'e eagen fan Abraham, fanwegen syn soan.* »

Abraham reagearret net lykas Sara, om't syn gefoelens dield wurde tusken syn beide soannen. De berte fan Izaäk elimineert de 14 jier fan leafde dy't him oan Ismael bine net.

Gen.21:12: “ *En God sei tsjin Abraham: Lit it net kwea wêze yn jo eagen fanwegen it bern en om jo tsjinstfaem. Harkje nei har stim yn alles hwet Sara tsjin jimme sein hat: hwent yn Izaäk scille jimme sied neamd wurde.* »

Yn dit berjocht makket God Abraham klear om de ferfrjemding fan Ismael, syn âldste soan, te akseptearjen. Dizze **skieding** is yn Gods profetyske projekt; om't hy profetearret it mislearjen fan it âlde Mozaïke ferbûn. As in treast, yn Izaäk, Hy sil fermannichfâldigje syn neiteam. En de ferfolling fan dit godlike wurd sil wêze troch de oprjochting fan it nije ferbûn dêr't de " *útkarden* " sille wurde " *neamd* " troch it berjocht fan it ivige Evangeelje fan God yn Jezus Kristus.

Sa sil Izaäk, paradoksaal genôch, patriarch wêze fan it âlde forboun en is it boppe alles yn Jakob, syn soan dat neffens it fleis en it teken fan de besnijenis it Israel fan God fêstige wurde sil op syn fûneminten. Mar it paradoks is dat deselde Izaäk allinich lessen profetearret oangeande it nije ferbûn yn Kristus.

Gen.21:13: “ *En ik sil ek de soan fan 'e tsjinstfaem in folk meitsje, want hy is jo sied.* »

Ismael is de patriarch fan in protte folken fan it Midden-Easten. Oant Kristus ferskynde foar syn ierdske rêdingstsjinst, hearde geastlike legitimiteit allinich ta de neikommelingen fan dizze twa soannen fan Abraham. De westerske wrâld libbe yn meardere foarmen fan heidendom, negearjen fan it bestean fan 'e grutte skepper God.

Gen.21:14: *En Abraham gyng de moarns ier oerein, en naem brea en in hûd mei wetter, en joech se oan Hagar, en sette se op har skouder, en hy joech har it bern en stjoerde har fuort. En hja gyng hinne en swalke yn 'e woastenije fan Berseba.* »

Gods yntervinsje kalme Abraham. Hy wit dat God sels oer Hagar en Ismael wake sil en hy stimt yn om fan har te **skieden , om't er God fertrout om har te beskermjen en te lieden.** Want hy sels is oant no ta troch Him beskerme en liede.

Gen. 21:15: " *En doe't it wetter yn 'e wynskin opstutsen wie, smiet se it bern ûnder ien fan' e boskjes,* "

Yn 'e woastyn fan Beerseba wurdt it fuortfierde wetter gau ferbrûkt en sûnder wetter sjocht Hagar de dea allinnich as de definitive útkomst foar har ûngelokkige situaasje.

Gen.21:16: " *gyng en siet tsjinoer, binnen it berik fan in bôge; hwent hja sei: Lit my it bern net stjerre. En hja siet tsjinoer, en hja ferhefte har stimme en skriemde.* »

Yn dizze ekstreme situaasje smyt Hagar foar de twadde kear har triennen foar it gesicht fan God.

Gen.21:17: " *En God hearde de stim fan it bern, en de ingel fan God rôp Hagar út 'e himel, en sei tsjin har: Wat is der oan de hân, Hagar? Wês net bang, want God hat heard de stim fan it bern dêr't er is.* »

En foar de twadde kear grypt God yn en sprekt har ta om har gerêst te stellen.

Gen.21:18: " *Stean oerein, nim it bern op en nim it yn dyn hân; hwent Ik scil it in great folk meitsje.* »

Ik herinner dy, it bern Ismael is in tiener fan 15 oant 17 jier, mar hy is dochs in bern ûnder syn mem Hagar en de twa hawwe gjin wetter mear te drinken. God wol dat se har soan stypje, om't in machtich bestimming foar him is.

Gen.21:19: " *En God die har eagen iepen, en se seach in wetterput; en hja gyng hinne en folle it fel mei wetter, en hja liet it bern drinke.* »

It resultaat fan in wûnder of net, dizze put mei wetter ferskynt op it needsaaklike momint om Hagar en har soan de smaak foar it libben te jaan. En se hawwe har libben te tankjen oan 'e machtige Skepper dy't de fyzje en yntelliginsje fan dingen iepenet of slút.

Gen.21:20: " *En God wie mei it bern, en hy groeide op en wenne yn 'e woastenije, en waard in bôgesjitter.* »

De woastyn wie dêrom net leech, om't Ismael op bisten jage dy't er mei syn bôge deade om te iten.

Gen.21:21: *En hy wenne yn 'e woastenije Paran; en syn mem naem him in frou út Egyptelân.* »

De bân tusken de Ismaeliten en de Egyptners sil dêrom fersterkje en mei de tiid sil Ismaël syn rivaliteit mei Izaak tanimme oant it punt dat se permaninte natuerlike fijannen meitsje.

Gen.21:22: “ *En it barde yn dy tiid dat Abimelech en Pikol, syn legeroerste, ta Abraham sprieken, sizzende; God is mei jo yn alles wat jo dogge. »*

De ûnderfiningen feroarsake troch de presintaasje fan Sara as syn suster, dingen optekene yn Gen.20, learden Abimelech dat Abraham de profet fan God wie. Hy is no benaud en benaud.

Gen.21:23: “ *En swar my no hjir by God dat jo net falsk mei my, noch mei myn bern, noch mei myn bernbern sille omgean, neffens de goedertichheid dy't ik jo dien haw, sille jo tsjin my hannelje en nei it lân dêr't jo yn bleauwen. »*

Abimelech wol gjin slachtoffer mear wurde fan Abrahams trúkjies en wol fan him fêste en resolute tasizzings krije foar in freedsum bûn.

Gen.21:24: “ *En Abraham sei: Ik sil swarre. »*

Abraham hat gjin kweade bedoeling tsjin Abimelech en hy kin dus ynstimme mei dit pakt.

Gen.21:25: “ *En Abraham bestrafte Abimelech fanwegen in wetterput dy't Abimelech syn tsjinstfeinten mei geweld nommen hiene. »*

Gen.21:26: “ *En Abimelech sei: Ik wit net wa't dit dien hat, en dû hast my der net foar warskôge, en ik haw der hjoed noch mar fan heard. »*

Gen.21:27: “ *En Abraham naem skiep en kij en joech se oan Abimelech, en hja makken twa in forboun. »*

Gen.21:28: “ *En Abraham skiede sân jonge skiep út 'e keppel; »*

De kar dy't Abraham makke út "sân skiep" tsjûget fan syn bân mei de skepper God dy't er sa mei syn wurk assosiearje wol. Abraham hat him yn in frjemd lân nei wenjen set, mar hy wol dat de frucht fan syn arbeid syn eigendom bliuwt.

Gen.21:29: “ *En Abimelech sei tsjin Abraham: Wat binne dizze sân jonge skiep dy't jo apart hawwe? »*

Gen.21:30: “ *En hy sei: Jo sille dizze sân jonge skiep út myn hân nimme, om my in tsjûgenis te wêzen dat ik dizze put groeven haw. »*

Gen.21:31: “ *Dêrom neamden se dat plak Berséba, om't se dêr beide swarden. »*

De boarne yn skeel waard neamd nei it wurd "sjeba" dat de woartel is fan it getal "sân" yn it Hebrieusk, en dat wy fine yn it wurd "sabbat" dat de sânde dei oantsjut, ús sneon hillige by de wyklikse rêst troch God sûnt it begjin fan syn ierdske skepping. Om it ûnthâld fan dit alliânsje te behâlden, waard de put sa neamd "de put fan 'e sân".

Gen.21:32: “ *En hja makken in forboun to Berseba. Do kaem Abimelech op, en Pikol, de oerste fen syn leger, en hja kearden werom nei it lân fen 'e Filistinen. »*

Gen.21:33: “ *En Abraham plante in tamariskbeam yn Berseba; en dêr rôp er de namme des Heare oan, de ivige God. »*

Gen. 21:34: “ *En Abraham tahâlde in lange tiid yn it lân fan 'e Filistinen. »*

God hie betingsten fan frede en rêst organisearre foar syn tsjinstfeint.

Genesis 22

De skieding fan 'e heit en de ienige soan offere

Dit haadstik 22 presintearret it profetyske tema fan Kristus oanbean as in offer troch God as de Heit. It toant it prinsipe fan heil dat yn it geheim troch God taret is fan it begjin fan syn beslút om frije, yntelliginte en autonome tsjinhingers tsjin him te meitsjen. Dit offer sil de priis wêze om te beteljen om in weromkear fan leafde fan syn skepsels te krijen. De útkarden sille dejingen wêze dy't reageare hawwe op Gods ferwachtings mei folsleine frijheid fan kar.

Gen.22:1: “ *Nei dizze dingen test God Abraham en sei tsjin him: Abraham! En hy antwurde: Hjir bin ik!* »

Abraham is tige hearrich oan God, mar hoe fier kin dizze hearrigens gean? God wit it antwurd al, mar Abraham moat him as tsjûgenis foar alle útkarden efterlitte, konkreet bewiis fan syn foarbyldgearhing, dy't him sa weardich makket fan 'e leafde fan syn God, dy't him de patriarch makket waans neiteam sublimearre wurde sil troch de berte fan Kristus Jezus.

Gen.22:2: “ *God sei: Nim dyn soan, dyn iennichste soan, dyjinge dy'tst leafst, Izaäk; gean nei it lân Moria, en offer him dêr as in brânoffer op ien fan 'e bergen dêr't ik jim oer fertelle sil.* »

God drukt bewust op wat sear docht, oant de limyt fan draaglik foar dizze âlde man fan mear as hûndert jier. God joech him wûnderlik de freugde fan it hawwen fan in soan berne foar him en Sara, syn wetlike frou. Ek sil hy it ûnbidige fersyk fan God ferbergje foar degenen om him hinne: " *Jo ienige soan as offer oanbiede* ". En it positive antwurd fan Abraham sil ivige gefolgen hawwe foar it hiele minskdom. Want, neidat Abraham ynstimd hat om syn soan oan te bieden, sil God sels syn rêdingsprojekt net mear ôfsizze kinne; as er it oersjen koe.

Lit ús it belang fan 'e krektens notearje: " *op ien fan 'e bergen dy't ik jo sil fertelle* ". Dit kreative plak is programmearre om it bloed fan Kristus te ûntfangen.

Gen.22:3: “ *Abraham stie moarns betiid op, sealde syn ezel en naam twa tsjinstfeinten en syn soan Izaäk mei. Hy spjalte hout foar it brânoffer, en sette op om nei it plak te gean dat God him sein hie.* »

Abraham besleat dit oerskot te folgjen en mei de dea yn syn siel organisearre hy de tarieding fan 'e bloedige seremoanje dy't troch God besteld waard.

Gen.22:4: “ *Op de tredde deis sloech Abraham syn eagen op en seach it plak fan fierren.* »

It lân fan Morija is trije dagen rinnen fan it plak dêr't er wennet.

Gen.22:5: “ *En Abraham sei tsjin syn tsjinstfeinten: Bliuw hjir mei de ezel; Ik en de jongfeint sille sa fier gean om te oanbidden, en wy komme werom nei dy.* »

De ferskriklike aksje dy't er op it punt stiet te dwaan hat gjin tsjûgen nedich. hy _ **skiedt dêrom** fan syn twa feinten dy't wachtsje moatte op syn weromkomst.

Gen.22:6: “ *Abraham naem it hout foar it brânoffer, en laadde it op syn soan Izaäk, en droech it fjoer en it mes yn syn hân. En se rûnen beide tegearre .* »

Yn dizze profetyske sêne, krekt sa't Kristus sil moatte drage it swiere "patibulum" dêr't syn polsen sille wurde spikere, Izaäk wurdt laden mei it hout dat, oanstutsen, sil fortarre syn offere lichem.

Gen.22:7: “ *Doe spriek Izaäk ta Abraham, syn heit, sizzen: Myn heit! En hy antwurde: Hjir bin ik, myn soan! Izaäk antwurde: Hjir is it fjoer en it hout; mar wêr is it laem ta it brânoffer?* »

Izaäk hat tsjûge west fan in protte religieuze offers en hy hat gelyk om ferrast te wurden troch de ôfwêzigens fan it bist dat te offerjen is.

Gen.22:8: “ *Abraham sei: Myn soan, God sil himsels foarsjen fan it laem foar it brânoffer. En se rûnen beide tegearre.* »

Dit antwurd fan Abraham waard direkt ynspirearre troch God, om't it prachtich profetearret it enoarme offer dat God sil meitsje troch himsels oan krusiging yn minsklik fleis oan te bieden, en dus foarsjocht yn 'e need fan' e útkarde sûnders foar in effektive en rjochtfeardige Ferlosser yn godlike folsleinsens. Mar Abraham sjocht dizze rêdende takomst net, dizze rol fan Kristus de Ferlosser profetearre troch it dier dat offere is oan JaHWÉH, de almachtige skepper God. Foar him lit dizze reaksje him gewoan tiid winne, om't er mei ôfgriis sjocht nei de misdied dy't er dwaan sil.

Gen.22:9: “ *Doe't se op it plak kamen dat God ta him spritsen hie, boude Abraham dêr in alter en regele it hout. Hy bân syn soan Izaäk en sette him op it alter boppe op it hout.* »

Spitigernôch foar Abraham foar it alter is der gjin manier mear om foar Izaäk te ferbergjen dat it hy is dy't de skiep fan it offer wêze sil. As Heit Abraham him yn dizze bûtengewoane akseptasje ferheven toande, is Izaäk syn fûle gedrach in ôfspiegeling fan wat Jezus Kristus yn syn tiid wêze soe: ferheven yn syn hearrigens en selsopoffering.

Gen.22:10: “ *Doe stiek Abraham syn hân út en naem it mes om syn soan te deadzjen.* »

Tink derom dat om te reagearjen, God wachtet oant it alderlêste ein fan 'e test om it tsjûgenis fan syn útkarde echte wearde en autentisiteit te jaan. It " *mes yn 'e hân* "; alles wat oerbliuwt is Izaäk te slachten lykas de protte skiep dy't al offere binne.

Gen.22:11: “ *Doe rôp de ingel fan JaHWÉH ta him út 'e himel, en sei: Abraham! Abraham! En hy antwurde: Hjir bin ik!* »

De demonstraasje fan it hearrich leauwen fan Abraham is makke en perfekt útfierd. God makket in ein oan de beproeving fan de âlde man en dy fan syn soan dy't him en syn leafde sa weardich is.

Tink derom, as hy wurdt roppen troch God of syn soan, Abraham reagearret altyd troch te sizzen: " *Hjir bin ik* ." Dizze spontane reaksje dy't út him ûntspringt tsjûget fan syn royale en iepen aard foar syn neiste. Fierder stiet it yn kontrast mei de hâlding fan Adam dy't fongen is yn in sûnde-situaasje dy't him

foar God ferstoppe, oant it punt dat God ferplichte wie om tsjin him te sizzen: "*Wêr bisto?*".

Gen.22:12: "*En de ingel sei: Strik dyn hân net oer it bern, en doch him neat; hwent nou wit ik datstû God freze en dyn iennichste soan my net weromhâlden hast.*" »

Mei de demonstraasje fan syn trouwe en hearrich leauwen, kin Abraham yn 'e eagen fan allegear wêze, en oant it ein fan 'e wrâld, wurde toand as in model fan wier leauwe, troch God, oant de komst fan Kristus, dy't him ynkarneare sil. keare yn godlike folsleinens. It is yn dit model fan ûnberikbere hearrigens dat Abraham de geastlike heit wurdt fan wiere leauwigen bewarre troch it fergetten bloed fan Jezus Kristus. Yn dizze ûnderfining hat Abraham krekt de rol spile fan God de Heit dy't as in wirklik en stjerlik offer offerje sil, syn ienige soan mei de namme Jezus fan Nazareth.

Gen.22:13: "*Abraham sloech syn eagen op, en seach efter him in raem dy't yn in bosk by de hoarnen holden waard; en Abraham gyng hinne en naem de raem en offere him ta in brânoffer yn it plak fen syn soan.*" »

Op dit punt kin Abraham realisearje dat syn antwurd op Izaäk, "*myn soan, God sil foar himsels it laam foar it brânoffer foarsjen*", wie ynspirearre troch God, om't it "*lam*", yn feite, "*de jonge ram*", wurdt yndie "*fersoarge*" troch God en oanbean troch him. Tink derom dat de bisten dy't oan JaHWéH offere binne, altyd manlju binne fanwegen de ferantwurdlikens en hearskippij jûn oan 'e minske, de manlike Adam. Kristus de Ferlosser sil ek manlik wêze.

Gen.22:14: "*Abraham neamde dit plak YaHWéH Jireh. Dêrom wurdt hjoed sein: Op 'e berch fan JaHWéH sil hy sjoen wurde.*" »

De namme "*YaHWéH Jireh*" betsjut: YaHWéH sil sjoen wurde. It oannimmen fan dizze namme is in wiere profesije dy't oankundiget dat yn it lân fan Moria, de grutte ûnsichtbere God dy't eangst en eangst ynspirearret sil sjoen wurde yn in minder formidabel minsklike uterlik, om it heil fan 'e útkarden te bringen en te krijen. En de oarsprong fan dizze beneaming, it offer fan Izaäk as in offer, befêstiget it ierdske ministearje fan "*it Laam fan God, dat de sûnden fan 'e wrâld nimt*." Mei it witten fan Gods belangstelling foar syn respekt foar de typen en modellen dy't reprodusearre en werhelle binne, is it wierskynlik en hast wis dat Abraham syn offer offere op it krekte plak dêr't, 19 ieuwen letter, Jezus krusige wurde soe, oan 'e foet fan 'e berch Golgotha. , bûten Jeruzalem, de stêd, foar in tiid allinne, hillich.

Gen.22:15: "*De ingel fan JaHWéH rôp Abraham de twadde kear út 'e himel,*"

Dizze skriklike beproeving sil de lêste wêze dy't Abraham ûndergean sil. God fûn yn him de weardige model-patriarch fan it hearrich leauwen, en hy makke it him bekend.

Gen.22:16: "*en sei: By mysels swar ik, it wurd fan JaHWéH! Om't jo dit dien hawwe en jo soan, jo iennichste soan, net bewarre hawwe,*"

God beklammet dizze wurden "*jo iennichste soan*", om't se syn takomstige offer yn Jezus Kristus profetearje neffens Johannes 3:16: "*God hie de wrâld sa leaf, dat er syn iennichstberne Soan joech, dat elkenien dy't yn him leauwe kin net sil ferdwine, mar hawwe ivich libben.*"

Gen.22:17: “ *Ik sil dy seingje en dyn neiteam fermannichfâldigje, lykas de stjerren fan 'e himel en as it sân dat op 'e see is; en jins neiteam scil de poarte fen hjar fijannen hawwe.* »

Oandacht! De segen fan Abraham is net erfd, it is allinnich foar him en elke man of frou fan syn neiteam moat op syn beurt Gods segen fertsjinje. Want God belooft him in tal neiteam, mar ûnder dit neiteam sille allinich de útkarden dy't mei deselde trou en deselde hearrigens hannelje sille troch God seinge wurde. Jo kinne dan alle geastlike ûnwittendheid mjitte fan 'e Joaden dy't grutsk bewarden dat se soannen fan Abraham wiene en dus soannen dy't it erfskip fan syn seiningen fertsjinnen. Jezus wjerlein se troch harren stiennen te sjen en te sizzen dat God fan dizze stiennen Abraham neikommelingen jaan kin. En hy skreau se as har heit, net Abraham, mar de duvel.

By syn ferovering fan it lân Kanaän sil Jozua de poarte fan syn fijannen besitte, de earste dy't falle wie de stêd Jericho. As lêste, mei God, sille de útkarde hilligen de doar hawwe nei de lêste fijân: " *Babylon de Grutte* " neffens ferskate learingen iepenbiere yn 'e Apokalyps fan Jezus Kristus.

Gen.22:18: “ *Alle folken fan 'e ierde **sille seinge wurde** yn jo neiteam, om't jo myn stim **harke hawwe**.* »

It is yndie " *alle folken fan 'e ierde* ", om't it oanbod fan heil yn Kristus wurdt oanbean oan alle minsken, fan alle komôf en alle folken. Mar dizze folken hawwe ek oan Abraham it feit te tankjen om de godlike orakels te ûntdekken dy't iepenbiere binne oan it Hebrieusk folk dat út it lân Egypte komt. Ferlossing yn Kristus wurdt krigen troch de dûbele segen fan Abraham en syn neiteam fertsjintwurdige troch it Hebrieusk folk en Jezus fan Nazareth, Jezus Kristus.

It is winsklik om dúdlik te notearjen, yn dit fers, de segen en har oarsaak: hearrigens goedkard troch God.

Gen.22:19: “ *Doe't Abraham weromkaam nei syn tsjinstfeinten, makken se har oerein en gongen tegearre nei Berseba; hwent Abraham wenne to Berseba.* »

Gen.22:20: " *Nei dizze dingen waard it oan Abraham rapportearre, sizzende: Sjuch, Milka hat ek soannen berne oan dyn broer Nahor:* "

De fersen dy't folgje binne bedoeld om de keppeling ta te rieden mei " *Rebekka* " dy't de ideale frou sil wurde keazen troch God foar de trouwe en fatsoenlike Izaäk. Se sil nommen wurde út Abraham syn tichte famylje yn 'e neiteam fan syn broer Nahor.

Gen. 22:21: *Us, syn earstberne, Buz, syn broer Kemuël, de heit fan Aram .*

Gen.22:22: “ *Kesed, Hazo, Pildash, Jidlaph en Betuel.* »

Gen.22:23: “ *Bethuël woun **Rebekka** . Dit binne de acht soannen dy't Milka berne hat Nahor, Abrahams broer .* »

Gen.22:24: “ *Syn bywiif, nammentlik Reuma, berne ek Tebach, Gaham, Tahash en Maäka.* " .

De ferfolling fan 'e beloften oan Abraham

Genesis 23 fertelt de dea en begraffenis fan Sara syn frou yn Hebron, yn 'e grot fan Machpela. Abraham naam besit fan in grêfplak op 'e boaiem fan Kanaän wylst hy wachte op God om sa'n 400 jier letter it hiele lân oan syn neiteam te jaan.

Dan hâldt Abraham yn Gen.24 noch de rol fan God. Om **apart** te bliuwen fan 'e pleatslike heidenske folken, sil er syn tsjinstfeint nei in fier plak stjoere, nei syn direkte famylje, om in frou te finen foar syn soan Izaäk en se sille God foar har kieze litte. Op deselde wize sil God de útkarden selektearje dy't de breid fan Kristus, de Soan fan God, sil foarmje. Yn dizze seleksje hat de minske der neat mei te krijen om't it inisjatyf en it oardiel fan God binne. Gods kar is perfekt, ûnbetrouber en effektyf, lykas Rebekka de útkarde frou, leafdefol, yntelligint en moai fan oansjen, en boppe alles geastlik en trou; de pearle dêr't alle geastlike manlju nei sykje moatte dy't in frou nimme wolle.

Jakob en Ezau

Letter, neffens Gen.25, is Rebekka oarspronklik ûnfruchtber lykas Abram syn frou Sarai foar har. Dizze dielde steriliteit komt troch it feit dat de twa froulju sillige neiteam sille drage nei Kristus, dy't sels troch God foarme wurde sil yn 'e liif fan in jong jongfaam famke mei de namme Maria. Op dizze manier wurdt de line fan Gods rêdingsprojekt markearre troch syn wûnderlike aksje. Lijend oan dizze natuerlike steriliteit docht Rebekka in berop op JaHWÉH en krijt se fan him twa twillingen dy't yn har liif fjochtsje. Besoarge freget se God oer dit ding: "*En JaHWÉH sei tsjin har : Twa folken binne yn dyn skoot, en twa folken sille skiede út dyn skoot; ien fan dizze minsken sil sterker wêze as de oare, en de gruttere sil ûnderwurpen wêze oan de lytsere .* » Se kriget twa twillingen. Fanwegen syn yntinse hier, en hy wie folslein " *read* ", fandêr de namme " *Edom* " jûn oan syn neiteam, wurdt de âldste " *Esau* " neamd, in namme dy't "hierich" betsjut. De jongste wurdt " *Jacob* " neamd, in namme dy't betsjut: "ferrider". Al profetearje de beide nammen har lot. "Velu" sil syn berterjocht ferkeapje oan de jongste foar in succulent gerjocht fan " *roux* " of reade linzen. Hy ferkeapet dit berterjocht om't

hy de earlike wearde ûnderskat. Krekt oarsom, de geastlike "Deceiver" begoare dizze titel dy't net allinich eare is, om't de segen fan God deroan is. "Deceiver" is fan it type fan dy gewelddiedige minsken dy't foar elke priis it keninkryk fan 'e himel wolle twinge om it yn besit te nimmen en it wie mei him yn gedachten dat Jezus oer dit ûnderwerp spruts. En sjoen dizze siedende iver, is it hert fan God tige bliid. Ek sa folle minder foar "Hairy" en sa folle better foar "Deceiver", om't hy is dy't "Israël" wurde sil, troch Gods beslút. Meitsje gjin flater, Jakob is gjin gewoane ferrifelder en hy is in opmerklike man, want d'r is gjin oar bibelsk foarbyld fan syn fêststelling om Gods segen te krijen, en it is allinich om dit doel te berikken dat hy cheats ". Sa kinne wy him allegearre imitearje en de trouwe himel sil bliid wêze. Foar syn part, Ezau sil hawwe as syn neiteam it folk fan " *Edom* ", in namme dy't betsjut " *read* ", mei deselde woartel en betsjutting as Adam, dit folk sil wêze in tsjinstanner fan Israel as de godlike profesije oankundige.

Ik spesifisearje dat de kleur "read" allinich sûnde oantsjut yn 'e profetyske bylden fan it rêdingsprojekt dat troch God iepenbiere is en dit kritearium jildt allinich foar de akteurs fan syn produksjes, lykas "Esau". Yn 'e tsjustere tiden fan 'e midsieuwen waarden readhierige bern dy't as kwea beskôge waarden fermoarde. Dit is de reden, ik wiis derop, de reade kleur makket de gewoane man net sûndiger as de brunette of de blonde, om't de sûnder wurdt identifisearre troch de minne wurken fan syn leauwe. It is dêrom allinnich, yn symboalyske wearde, dat "read", de kleur fan minsklik bloed, is in symboal fan sûnde, neffens Jes.1:18: "*Kom en lit ús pleitsje! seit YaHWéH. As jo sûnden binne as skarlaken, se sille wyt wêze as snie; as se read binne as pears, wurde se as wol .* » Likegoed ferbynt Jezus yn syn Apokalyps, syn Iepenbiering, de reade kleur oan minsklike ynstruminten dy't, ûnbewust of net, de duvel tsjinje, de satan, de earste sûnder troch God makke libben; foarbylden: it " *reade hynder* " fan Ieb.6:4, de " *reade of fjoerreade draak* " fan Iep.12:3, en it " *skarlaken beast* " fan Iep.17:3.

No't er dit berterjocht hat, sil Jakob op syn beurt libbensûnderfiningen libje dy't Gods plannen profetearje, as Abrahams opfolger.

Hy ferliet syn húshâlding út eangst foar de grime fan syn broer Ezau, mei goede reden, neffens Gen. út 'e geast fan Rebecca syn frou. Yn dizze kidnapping litte de twa nammen fan 'e twilling har belang sjen. Om't de "Tempeur" in hierige hûd brûkte om Izaäk, dy't blyn wurden wie, te ferrifeljen, en joech himsels sadwaande ôf as syn natuerlik "Haririge" âldere broer. Geastlike minsken stypje inoar en Rebekka wie mear op Jakob as op Ezau. Yn dizze aksje tsjinsprekt God de minsklike en fleislike kar fan Izaäk dy't Ezau de jager foarkar dy't him spul brocht dat hy wurdearre. En God jowt it berterjocht oan dejinge dy't it it meast wurdich is: Jakob de Ferrifelder.

By Laban oankommen, syn Arameeske omke, Rebekka har broer, om foar him te wurkjen, wurdt Jakob fereale op Rachel, de jongste mar moaiste fan Laban syn dochters. Wat hy net wit is dat God yn syn echte libben him in profetyske rol makket dy't syn rêdingsprojekt profetearje moat. Ek, nei "sân jier" fan wurk om syn leafste Rachel te krijen, leit Laban syn âldste dochter "Lea" op him op en jout har oan him as syn frou. Om Rachel te krijen en te trouwen, sil hy "noch sân jier" moatte wurkje foar syn omke. Yn dizze ûnderfining profetearret "Jacob" wat God

sil moatte ûndergean yn syn rêdingsprojekt. Want ek hy sil in earste alliânsje slute dy't net yn oerienstimming is mei de winsk fan syn hert, om't de ûnderfining fan in fleislik en nasjonaal Israel net markearre wurde sil troch it sukses en de gloarje dy't har goedens fertsjinnet. De opienfolgingen fan "Rjochters" en "keningen" einige altyd min, nettsjinsteande in pear seldsume útsûnderings. En de winske frou dy't syn leafde wurdich is, sil hy allinich krije yn in twadde alliânsje nei't er syn leafde oantoand hat en syn heilsplan iepenbiere yn it ministearje fan Jezus Kristus; syn lear, syn dea en syn opstanning. Tink derom dat minsklike en godlike foarkarren folslein omkeard binne. Jakobs leafste is de ûnfruchtbere Rachel, mar Gods is de produktive Lea. Troch Jakob earst Lea as syn frou te jaan, lit God syn profeet de teloarstelling belibje dy't se beide sille ûnderfine yn har earste alliânsje. Yn dizze ûnderfining kundiget God oan dat syn earste alliânsje in skriklike mislearring sil wêze. En de ôfwizing fan 'e Messias Jezus troch syn neiteam befêstige dit profetyske berjocht. Lea, dy't net de leafste wie dy't troch de brêgeman keazen waard, is in byld dat de útkarden fan 'e nije alliânsje profetearret dy't, fan heidenske komôf, in lange tiid libbe yn ûnwittendheid oer it bestean fan 'e unike skepper God. Lea's produktive natuer profetearre lykwols in ferbûn dat in protte frucht drage soe ta eare fan God. En Jesaja 54: 1 befêstiget, sizzende: "*Wês bliid, o ûnfruchtbere, jo dy't net mear drage! Lit dyn wille en dyn wille útbarste, jim dy't gjin pine mear hawwe! Hwent de soannen fen 'e forlitten scille mear wêze as de soannen fen hjar dy't troud is, seit de Heare* . Hjir profetearret de ferlitten, troch Lea, it nije forboun, en de troude, troch Rachel, it âlde Hebrieuske forboun.

Jakob wurdt Israel

Nei't Jakob de rike en foarspoedige Laban ferlitten hat, geane Jakob en dejingen dy't by him hearre werom nei syn broer Ezau, waans rjochtfeardige en wraaksuchtige grime hy freze. Op in nacht ferskynt God oan him en se fjochtsje tsjin elkoar oant de moarn. God ferwûne him úteinlik yn 'e heup en fertelt him dat hy fan no ôf "Israël" hjitte sil, om't hy as oerwinner út kaam te fjochtsjen tsjin God en minsken. Yn dizze ûnderfining woe God yn syn striid fan it leauwe it byld fan 'e fjochtsjende siel fan Jakob útbyldzje. By God neamd Israel, kriget er wat er wanhopich winske en socht: syn segen fan God. De segen fan Abraham yn Izaäk krige dus foarm troch de grûnwet fan it fleislik Israel dat, boud op Jakob dy't Israel waard, al gau in benaud folk wurde soe, nei it útlitten fan 'e slavernij Egypte. De genede fan God nei't Ezau taret hat, fine de twa bruorren harsels yn frede en freugde.

Mei syn beide froulju en har beide feinten fûn Jakob himsels de heit fan 12 jonges en mar ien famke. Steryl yn 't earstoan lykas Sarai en Rebekka, mar ôfgoaderij, Rachel krijt fan God twa bern, Jozef de âldste en Benjamin de jongste. Se stoar by it befallen fan har twadde bern. Se profetearret dus it ein fan it âlde ferbûn dat sil ophâlde mei de oprjochting fan it nije basearre op it fersoenjende bloed fan Jezus Kristus. Mar yn twadde tapassing profetearje dizze stjerlike omstannichheden it definitive lot fan syn útkarde dy't bewarre wurde troch syn lokkige yntervinsje as hy weromkomt yn syn glorieuze godlike aspekt yn Michael Jezus Kristus. Dizze omkearing fan 'e situaasje fan' e lêste útkarden wurdt profetearre troch de feroaring fan namme fan it bern dat "*Ben-Oni* " neamde of,

"soan fan myn fertriet", troch de stjerrende mem, wurdt omneamd troch Jakob, de heit, " *Benjamin* » of, "rjochter soan" (rjochterkant) of, sillige soan. Yn befêstiging, yn Matt.25:33, sil Jezus Kristus " *syn skiep oan syn rjochterkant en de geiten oan syn lofter* " pleatse . Dizze namme " *Benjamin* " waard troch God keazen, allinnich foar syn profetyske projekt, dus foar ús, om't it foar Jakob net folle betsjutting hie; en foar God fertsjinne de ôfgoadyske Rachel de kwalifikaasje " *rjocht* " net . Dizze dingen oangeande it ein fan 'e wrâld wurde ûntwikkele yn 'e ferklearrings fan Ieb.7:8.

De bewûnderlike Joseph

Yn 'e skiednis fan Israel sil de rol dy't God oan Jozef jout, him liede om syn bruorren te dominearjen dy't, fergriemd troch syn geastlike oerhearsking, him ferkeapje oan Arabyske keaplju. Yn Egypte makke syn earlikens en loyaliteit him wurdearre, mar de frou fan syn master woe him misledigje, nei't er him ferset hie, kaam Jozef yn 'e finzenis. Dêr, it ferklearjen fan dreamen, barren sille him liede ta de heechste rang ûnder de farao: earste Vizier. Dizze ferheffing is basearre op syn profetyske kado as foar Daniël nei him. Dit kado makke him wurdearre troch de Farao dy't Egypte oan him tafertroude. By in hongersneed sille de bruorren fan Jakob nei Egypte gean en dêr sil Joazef fermoedsoene wurde mei syn goddeleaze bruorren. Jakob en Benjamin sille har byinoar komme en dit is hoe't de Hebreërs har nei wenjen sette yn Egypte yn 'e regio Gosen.

De Exodus en de trouwe Mozes

Ferslave, de Hebreërs sille fine yn Mozes, it Hebrieusk bern waans namme betsjut "rêden út it wetter" fan 'e Nyl, grutbrocht en oannommen troch Farao syn dochter, de befrijer taret troch God.

Wylst de betingsten fan har slavernij ferhurde en tanimme, om in Hebrieusk te ferdigenjen, deadet Mozes in Egyptner, en hy flechtet út Egypte. Syn reis bringt him nei Midjan, yn Saûdy-Araabje, dêr't de neikommelingen fan Abraham wenje en Keturah, syn twadde frou, troude nei de dea fan Sara. Mei Sippora, de âldste dochter fan syn skoanheit Jethro, 40 jier letter, moete Mozes God wylst hy syn keppels hoede nei de berch Horeb. De skepper ferskynt him yn 'e foarm fan in gloeiende bosk dy't baarnt, mar net konsumearre wurdt. Hy iepenbiere him syn plan foar Israel en stjoert him nei Egypte om de útgong fan syn folk te lieden.

Tsien pleagen sille nedich wêze om Farao te twingen om syn kostbere slaven frij te litten. Mar it is de tsiende dy't in grut profetysk belang sil krije. Hwent God deade alle earstberne fen Egypte, minsken en bisten. En op deselde dei fierden de Hebreërs it earste Peaske yn har skiednis. It Peaske profetearre de dea fan 'e Messias Jezus, de " *earstberne* " en it suvere en smoarge " *Laam fan God* " *oanbean yn offer lykas it "lam* " fermoarde op 'e dei fan 'e úttocht út Egypte. Nei it offer fan Izaäk dat God oan Abraham frege hat, is it Peaske fan 'e úttocht út Egypte de twadde profetyske oankundiging fan 'e dea fan 'e Messias (Salfde) Jezus, of, yn Grykske termen, fan Jezus de Kristus. De úttocht út Egypte

waard folbrocht op de 14e^{dei} fan de earste moanne fan it jier, om de 15e^{iuw} f.Kr., om 2500 jier nei de sûnde fan Eva en Adam. Dizze sifers befêstigje de tiid fan "400 jier" fan 'e " *ffjouwer generaasjes* " jûn troch God oan 'e Amoriten, ynweners fan it lân Kanaän.

De grutskens en opstannige geast fan Farao sil ferdwine mei syn leger yn 'e wetters fan 'e "reade see", dy't dêrmei syn betsjutting fynt, om't it slút op harren nei hawwen iepene te tastean de Hebreëers yn te gean op it lân fan Saûdy-Araabje, troch de súdlike ein fan it Egyptyske skiereilân. Om Midian te foarkommen, liedt God syn folk troch de woastyn nei de berch Sinaï, wêr't hy har syn wet fan 'e "tsien geboaden" sil presintearje. Foar de iene wiere God is Israel no in learde naasje dy't op 'e proef set wurde moat. Dêrta wurdt Mozes ta him roppen, op 'e berch Sinaï en God hâldt him dêr 40 dagen en nachten. Hy jout him de twa tafels fan 'e wet gravearre mei syn godlike finger. Yn it kamp fan it Hebrieuske folk begunstigt de langere ôfwêzigens fan Mozes de opstannige geasten dy't druk sette op Aäron en úteinlik meitsje dat hy it castjen en foarmjen fan in " *gouden keal* " akseptearret. Dizze ûnderfining allinich somt it gedrach tsjin God fan opstannige minsken fan alle tiden op. Har wegering om har oan har gesach te jaan liedt har derby om leaver te twifeljen oan har bestean. En Gods meardere straffen feroarje neat. Nei dizze 40 dagen en nachten fan beproeving sil de eangst foar de reuzen fan Kanaän it folk feroardielje om 40 jier yn 'e woastyn te swalkjen en, allinich fan dizze teste generaasje, sille Jozua en Kaleb it beloofde lân kinne ynfriere, oanbean troch God om 2540 hinne sûnt de sûnde fan Adam.

De haadpersoanen yn it Genesis-ferhaal binne de akteurs yn in produksje organisearre troch de skepper God. Elk fan harren stjoert, foar in profetysk doel of net, in les, en dit idee fan spektakel waard befêstige troch de apostel Paulus dy't sei yn 1 Kor.4:9: "Want God, it liket my, hat wy *makke , apostels, de lêste fan 'e minsken, op in manier ta de dea feroardiele, om't wy in spektakel west hawwe foar de wrâld, foar ingels en foar minsken .* » Sûnt dy tiid skreau de boadskipper fan 'e Hear, Ellen G. White, har ferneamde boek mei de titel "The Tragedy of the Ages". It idee fan it " *spektakel* " wurdt dêrom befêstige, mar nei de "stjerren, de stjerren" fan it hillige boek is it de beurt fan elk fan ús om ús eigen rol te spyljen, wittende dat wy troch har ûnderfiningen ynstruearre binne pleatst yn 'e plicht om har goede wurken nei te dwaan, sûnder har flaters te reprodusearjen. Foar ús, as foar Daniël (Myn rjochter is God), God bliuwt "ús rjochter", meilibjend, wis, mar "De rjochter" dy't makket gjin útsûndering foar gjinien.

De ûnderfining fan it Joadske nasjonaal Israel is desastreus, mar it is net mear as dy fan it kristlike leauwen fan ús tiidrek dat einiget yn wiidferspraat ôffal. Wy moatte net ferrast wurde troch dizze oerienkomst, om't it Israel fan it âlde ferbûn allinich in mikrokosmos wie, in stekproef, fan 'e minsken dy't de hiele ierde befolke. Dit is de reden wêrom wier leauwe dêr sa seldsum wie as yn it nije ferbûn boud op 'e Ferlosser en " *Troue tsjûge* " Jezus Kristus.

Ut de Bibel yn it algemien

De hiele Bibel, diktearre en dan ynspirearre troch God oan syn minsklike tsjinstfeinten, draacht profetyske lessen; fan Genesis oant Iepenbiering. De troch God keazen akteurs wurde ús presintearre sa't se echt binne yn har wiere aard. Mar om profetyske berjochten te konstruearjen yn dit ivige spektakel, wurdt de skepper God de organisator fan eveneminten. Nei de útgong út Egypte, God jout Israel it frije aspekt fan syn himelske wet foar 300 jier, de tiid fan 'e "rjochters" dy't einiget om 2840. En yn dizze frijheid, it weromkommen nei sûnde, ferplichtet God om te straffen syn folk "sân" kear" dy't er einlings oan de Filistinen oerleveret, harren erffijannen. En "sân kear" wekt er "befrijers" op. De Bibel seit dat yn dy dagen " *elkenien die wat hy woe* ." En dizze tiid fan totale frijheid wie nedich foar de frucht dy't troch elke persoan droegen wurde iepenbiere. It is itselde yn ús " *eintiid* ". Dizze trijehûndert jier fan frijheid markearre troch it konstante weromkommen fan 'e Hebreërs nei sûnde, God noeget ús út om se te fergelykjen mei de trijehûndert jier fan it libben fan 'e rjochtfeardige Henoach, dy't hy ús presintearret as in foarbyldmodel fan syn útkarden, sizzende: " *Henoach rûn mei God trijehûndert jier, doe wie er net mear, om't God him naam* "; mei him, troch him earst yn syn ivichheid yn te bringen lykas, nei him, Mozes en Elia, en de hilligen dy't opstiene by de dea fan Jezus, foar alle oare útkarden, ynklusyf de apostels fan Jezus Kristus; se sille allegearre wurde omfoarme of opwekke op 'e lêste dei.

Nei dy fan 'e "rjochters", kaam de tiid fan 'e keningen en dêr wer, God jout syn earste twa akteurs in profetyske rol dy't befêstiget it berjocht fan 'e foarútgong fan it kwea nei it definitive goede, dat is, fan nacht, of tsjuster, nei it ljocht. Dit is hoe't dizze twa manlju, Saul en David, it algemiene projekt profeteare fan it heilsplan dat taret is foar de ierdske útkarden, dat is, de twa fazen of twa opienfolgjende hillige alliânsjes. Nim it mei my, David wurdt kening pas by de dea fan kening Saul, lykas de dea fan it âlde ivige forboun Kristus lit syn nije forboun, syn regear en syn ivige hearskippij fêstigje.

Ik haw dit ûnderwerp al neamd, mar ik soe jo graach herinnerje dat ierdske monargyen gjin godlike legitimititeit hawwe, om't de Hebreërs God fregen om in kening te hawwen " *lykas de oare ierdske folken*", se, "heidenske". Wat betsjut dat it model fan dizze keningen fan it type fan satanyske wearden is en net godlik. Safolle as, foar God, de kening is sêft, nederich fan hert, fol fan selsopoffering en meilijen, en makket himsels de tsjinstfeint fan alles, safolle as dat fan 'e duvel is hurd, grutsk, egoïstysk en ferachtlik, en hy easket troch allegearre betsjinne wurde. Unrjochtlik sear troch syn ôfwizing troch syn folk, joech God syn fersyk en foar syn ûngelok joech er him in kening neffens de noarmen fan 'e duvel en al syn ûnrjocht. Fan doe ôf, foar syn folk Israel, **mar him allinnich**, krige keninkliket syn godlike legitimititeit.

Ferbale of skriftlike spraak is it middel fan útwikseling tusken twa yndividuele minsken. De Bibel is it wurd fan God yn 'e sin dat om syn lessen oer te bringen oan syn ierdske skepsels, God hat sammele tsjûgenissen diktearre of ynspirearre oan syn tsjinstfeinten; tsjûgenissen sortearre, selektearre en groepearre troch him oer de tiid. Wy moatte net fernuverje as wy de ûnfolsleinens fan gerjochtichheid op ierde opmerke, om't ôfsnien fan God, minsken kinne allinnich har gerjochtichheid fêststelle op 'e letter fan' e wet. No fertelt God ús troch Jezus

dat " *de letter deadet, mar de geast jout libben* ", dizze brief. De hillige Skriften fan 'e Bibel kinne dêrom allinich " *tsjûgen* " wêze lykas oanjûn yn Iepenbiering 11:3, mar yn gjin gefal "rjochters". Troch te erkennen dat de letter fan 'e wet net by steat is om just oardiel te jaan, iepenbieret God in wierheid dy't allinich op 'e godlike natuer fan syn persoan leit. Hy allinich kin in rjochtfeardich oardiel jaan, om't syn fermogen om de geheime gedachten fan 'e geasten fan syn skepsels te analysearjen lit him de motivaasjes witte fan dyjingen dy't hy oardielet, dingen ferburgen en negeare troch oare skepsels. De Bibel jout dêrom allinich de basis foar de tsjûgenissen dy't brûkt wurde foar oardiel. Tidens de " *tûzen jier* " fan it himelske oardiel sille de útkarde hilligen tagong krije ta de motivaasjes fan 'e sielen dy't wurde beoardiele. Mei Jezus Kristus sille se dus in perfekt oardiel kinne jaan dat nedich is, om't it definitive oardiel de lingte fan 'e tiid fan lijen yn' e twadde dea fêststelt. Dizze kennis fan 'e echte motivaasje fan' e skuldige lit ús better begripe Gods genede tsjin Kaïn, de earste ierdske moardner. Neffens it iennichste tsjûgenis dat yn 'e Bibel skriftlik presintearre waard, waard Kaïn troch Gods kar ta jaloerskens dreaun om Abel syn offer te segenjen en dat fan Kaïn te ferachtsjen, sûnder dat de lêste de reden wist foar dit geastlik ferskil en noch altyd negearre. Dit is hoe't dingen binne, it libben is opboud út ûntelbere parameters en betingsten dy't allinich God kin identifisearje en oardielje mei folsleine kennis fan 'e feiten. Dat sei, de Bibel bliuwt foar manlju, it ienige boek dat yn letters de basis fan 'e wet presintearret dy't har hannelingen oardielet, wylst se wachtsje op har geheime gedachten om te iepenbierjen oan' e útkarde hilligen yn 'e himel. De rol fan 'e brief is lykwols om de aksje te feroardieljen of te oardieljen. Dit is de reden wêrom't Jezus yn syn Iepenbiering minsken herinnert oan it belang fan har " *wurken* " en hy praat selden oer har leauwen. Yn Jakobus 2:17 herinnerde de apostel Jakobus oan dat " *sûnder wurken leauwe is dea* ", ek befêstiget dizze miening, Jezus sprekt allinich oer de goede of minne " *wurken* " generearre troch leauwen. En om troch leauwen te generearjen, binne dizze wurken allinich dejingen dy't de Bibel ûnder godlike wetten leart. Goede dieden wurdearre troch de katolike tsjerke wurde net yn rekken brocht, om't it wurken binne fan humanistysk karakter en ynspiraasje.

Yn 'e tiid fan' e ein wurdt de Bibel folslein ferachte en de minsklike maatskippij presintearret in globalisearre mystifisearjend en ligen aspekt. It is dan dat it wurd " *wierheid* " dy't de Hillige Bibel karakterisearret, it wurd fan 'e libbene God, en mear breed, syn wrâldwide universele projekt, syn folsleine belang nimt. Om't ferachting foar dizze unike " *wierheid* " it minskdom liedt om himsels te bouwen op leagen yn alle relaasje, sekuliere, religieuze, politike of ekonomyske gebieten.

Dit artikel wurdt skreaun op 'e sabbat fan 14 augustus 2021, moarn, 15 augustus, yn grutte gearkomsten, de slachtoffers ferrifelje troch falske religy sille hulde jaan oan' e meast súksesfolle satanyske mystifikaasje fan syn karriêre, sûnt syn gebrûk fan 'e "slang " as in medium yn " *Eden* ": har ferskining ûnder it byld fan 'e "faam Maria". De echte wie gjin faam mear, om't se nei Jezus soannen en dochters berne; bruorren en susters fan Jezus. Mar leagens stjerre hurd en fersette sels de bêste bibelske arguminten. Gjinn saak, nei dizze 15 augustus, sille der allinnich oerbleaun foar dizze skande, op syn heechst, acht feesten te yrritearjen

God en wekker syn rjochtfeardige likens dy't sil falle op 'e hollen fan' e skuldige. Tink derom dat yn dizze ferskynsel bern waarden keazen om de fyzje fan 'e "faam" te autentisearjen. Binne se sa ûnskuldich as minsken sizze en pretendearje? Berne sûnders, ûnskuld wurdt ferkeard taskreaun oan harren, mar wy kinne dêrom net beskuldigje harren fan meiwurking. De fyzje dy't dizze bern krigen, wie heul echt, mar de duvel is ek in heul echte opstannige geast en Jezus Kristus wijd in protte fan syn wurden oan him om syn tsjinstfeinten oer him te warskôgjen. Skiednis tsjûget fan har ferrifeljende ferliedende krêft dy't har ferliede en ferrifele slachtoffers liedt ta de " *twadde dea* ". De oanbidding fan 'e duvel yn' e Pauslike en Roomske-Katolike Tsjerke wurdt troch God oansprutsen, yn dit fers út Iepenbiering 13:4: " ***En hja oanbeaen de draak, om't hy it beest macht jûn hie*** ; *hja oanbidden it beest, sizzende: Hwa is lyk as it beest, en hwa kin tsjin him fjochtsje?* ". Yn werklikheid is it pas nei it ein fan dizze " *oanbidding* " fan it beheinende en ferfolgjende " *beest* " fan 'e wiere útkarde hilligen fan Jezus Kristus dat, yn in tiid fan tolerânsje dy't de omstannichheden har oplein hawwe, dizze oanbidding begjint. troch de ferliedlike middels fan 'e ferskynsels fan' e diabolyske "faam"; in " *frou* " om de " *slang* " te ferfangen nei't de " *slang* " de " *frou* " ferliede dy't har man ferliede. It prinsipe bliuwt itselde en it is noch altyd like effektyf.

Lêste kar tiid

Dizze stúdzje fan godlike iepenbieringen einiget mei de analyze fan it boek Genesis dat ús iepenbiere wa't God is yn al syn aspekten fan karakter. Wy hawwe krekt sjoen hoe't er resoluut is yn syn eask foar hearrigens fan syn skepsels troch Abram te ûnderwerpen oan in bûtengewoane test fan it leauwen doe't er hast hûndert jier âld wie; dizze godlike eask hoecht dêrom net mear oantoand te wurden.

Yn 'e tiid fan' e lêste kar foarsteld troch God sûnt 'e maitiid fan 1843, en kreker easke sûnt 22 oktober 1844, wurdt it observearjen fan' e sabbat troch God easke as bewiis fan 'e leafde dy't him besoarge troch syn wiere útkarde hilligen. De universele geastlike situaasje wurdt dus presintearre yn 'e foarm fan ien fraach dy't eksklusyf rjochte is oan alle leden fan religieuze, kristlike organisaasjes.

De fraach dy't jo foar altyd deadet of makket

Is in keizer, in kening, of in paus machtich en autorisearre om de wurden te feroarjen dy't sprutsen en skreaun binne troch God, of ûnder syn diktee lykas Mozes die?

Nei't er alles foarsein hie, sels dizze fraach, joech Jezus syn antwurd yn 't foar, sizzende yn Mat.5:17-18: "Tink *net dat ik kommen bin om de wet of de profeten ôf te skaffen; Ik kaam net om ôf te skaffen, mar om te ferfoljen. Hwent wier sis ik jimme, oant de himel en de ierde foarbygeane, sil **net ien jota of ien tittel út 'e wet foarbygean oant alles folbrocht is** . » Deselde Jezus kundige ek oan dat syn wurden dy't er spriek ús sille oardielje, yn Johannes 12:47 oant 49: " *As immen myn wurden harket en se net hâldt, ik bin it net dy't him oardielet; hwent Ik bin net kommen om de wrâld te oardieljen, mar om de wrâld te rêden.**

Dy't my ôfwiist en myn wurden net oannimt, hat syn rjochter; **it wird dat ik spritsen haw, scil him oardielje yn 'e lêste deis** . Hwent ik haw net oer mysels sprutsen; mar de Heit, dy't my stjûrd hat, hat my sels foarskreaun wat ik sizze en ferkundigje moat. »

Dit is Gods opfetting fan syn wet. Mar Dan.7:25 die bliken dat **de bedoeling om "feroarje"** wie te ferskine yn it kristlike tiidrek, sizzende fan roomsk-katolike pausdom: " *Hy sil sprekke wurden tsjin de Allerheechste, hy sil ûnderdrukke de hilligen fan 'e Allerheechste.*" - Heech, **en hy sil hoopje de tiden en de wet te feroarjen** ; en de hilligen scille in tiid en tiden en in heale tiid yn syn hannen oerlevere wurde. » In argewaasje dy't sil ophâlde en dy't hy sil witte hoe't te rjochtfeardich straffen neffens fers 26 dat folget: " *Dan sil it oardiel komme, en syn hearskippij sil fan him ôfnommen wurde, dy't foar altyd ferneatige en ferneatige wurde sil.* » Dizze " **tiden** " of profetyske jierren kundigje syn ferfolgjende regearing oan foar 1260 jier, fan 538 oant 1798.

Dit " **oardiel** " wurdt folbrocht yn ferskate fazen.

De earste faze is tariesend; it is it wurk fan 'e **skieding** en hilliging fan it "Advintistyske" leauwe dat troch God oprjochte is sûnt de maitiid fan 1843. Advintisme is **skieden** fan 'e katolike en protestantske religys. Yn Iepenbiering giet dizze faze oer de " *Sardis, Filadelfia en Laodicea* " tiden yn Rev.3:1-7-14.

De twadde faze is te hanthavenjen: " *wy sille syn oerhearsking ôfnimme* ". It is de glorieuze weromkomst fan Jezus Kristus ferwachte yn 'e maitiid fan 2030. De keazen Advintisten geane de ivichheid yn **skieden** fan 'e ûnweardige katolike, protestantske en Advintistyske rebellen dy't stjerre op ierde. De aksje wurdt folbrocht oan 'e ein fan 'e " *Laodicean* " tiidrek fan Rev.3:14.

De tredde faze is dy fan it oardiel fan 'e fallen deaden, yn aksje set troch de útkarden dy't it himelske keninkryk fan God yngien binne. De slachtoffers binne de rjochters wurden en apart wurdt it libben fan elk fan 'e rebellen beoardiele en in lêste sin proporsjoneel oan har skuld wurdt útsprutsen . Dizze sinnen bepale de lingte fan 'e tiid fan " *pine* " dy't de aksje fan har " *twadde dea* " sil feroarsaakje. Yn Iepenbiering is dit tema it ûnderwerp fan Openb.4; 11:18 en 20:4; dit sûnt Dan.7:9-10.

Fjirde, oan 'e ein fan 'e sânde millennium, de grutte sabbat foar God en syn útkarden yn Kristus, komt de útfierende faze fan 'e sinnen dy't troch Kristus en syn útkarden binne. Yn it lân fan sûnde dêr't se opstien wurde, wurde de feroardielde rebellen ferneatige, " *foar altyd* ", troch " *it fjoer fan twadde dea* ". Yn Iepenbiering is dit útfierend oardiel of "lêste oardiel" it tema fan Rev.20:11-15.

By de lêste kar skiede twa ûnfersoenlike religieuze opfettingen definityf **útinoar** , om't se tige tsjininoar steane. De útkarden fan Kristus hearre syn stim en oanpasse oan syn easken op 'e tiid dat hy tsjin har sprekt en se ropt. Yn 'e oare posysje binne kristenen dy't ieuwenâlde religieuze tradysjes folgje as wie wierheid in kwestje fan tiid en net fan yntelliginsje, redenearring en tsjûgenis. Dizze minsken begrepen net wat " *it nije ferbûn* " fertsjintwurdige troch de profeet Jeremia yn Jer. 31:31 oant 34: " *Sjuch, de dagen komme, seit JaHWéH, dat Ik dwaan sil mei it hûs fan Israel en it hûs fan Juda in nij forboun, net lyk as it forboun dat ik makke mei hjar âffears, de deis dat ik hjar by de hân naam om hjar*

*út it lân fen Egypte to to bringen, in forboun dat hja skeinden, alhoewol't Ik hjar hear wie, seit de Heare. Mar dit is it forboun dat Ik nei dy dagen meitsje scil mei it hûs fen Israël, seit de Heare: **Ik scil myn wet yn hjarren sette, Ik scil it op hjar hert skriuwe** ; en Ik scil hjarren God wêze, en hja scille myn folk wêze. Dy sil syn neiste en syn broer net mear leare, sizzen: Ken YHWH! Hwent elkenien scil My kenne, fen 'e minste oant de greatste, seit de Heare; **Hwent Ik scil hjar ûngerjuchtichheit ferjaan en hjar sûnde net mear tinke** . » Hoe kin God slagje yn 'e **skriuwen yn it hert** » fan 'e minske de leafde foar syn hillige wet, eat dat de noarm fan it âlde forboun net slagge te krijen? It antwurd op dizze fraach, en it iennichste ferskil tusken de twa alliânsjes, komt yn it aspekt fan 'e demonstraasje fan godlike leafde dy't berikt wurdt troch de fersoenjende dea fan 'e ferfanger Jezus Kristus yn wa't hy waard ynkarneare en iepenbiere. De dea fan Jezus kaam lykwols net om in ein te meitsjen oan hearrigens, mar krektoarsom, it joech de útkarde redenen om noch hearricher te wêzen oan 'e God dy't sa sterk leafhawwe kin. En as er it hert fan 'e minske wint, wurdt it troch God sochte doel berikt; hy krijt in útkarde fit en weardich om syn ivichheid te dielen.*

It lêste berjocht dat God jo yn dit wurk presintearre is it ûnderwerp fan **skieding** . Dit is it fitale punt dat al it ferskil makket tusken de útkarde en de neamde. Yn syn normale aard wol de minske net graach fersteurd wurde yn syn gewoanten en syn opfettings fan dingen. Dizze steuring wurdt lykwols needsaaklik makke, om't wend oan 'e fêststelde leagen, om har útkarde te wurden, moat de minske ûntwoartele en omlaat wurde om oan te passen oan 'e wierheid dy't God him toant. It is dan dat **skieding fan dyjingen dy't God net goedkart, needsaaklik makke wurdt** . De útkarde moat syn fermogen demonstrearje om syn ideeën, syn gewoanten en syn flêslke bannen mei wêzens konkreet út te daagjen mei wêzens waans bestimming nea it ivige libben sil wêze.

Foar keazen amtners is de religieuze prioriteit fertikaal; it doel is om in fêste bân te meitsjen mei de skepper God, ek al is dat yn it neidiel fan minsklike relaasjes. Foar de fallen is religy horizontaal; se jouwe foarrang oan de ferbining dy't mei oare minsken lein is, ek al is dat yn it neidiel fan God.

Sânde-dei Advintisme: In skieding, in namme, in skiednis

De lêste útkarden fan it kristlike leauwen wurde geastlik byinoar sammele om it Israel te foarmjen fan 'e " *12 stammen* " fan Rev.7. Harren seleksje waard folbrocht troch in rige fan tests fan it leauwe basearre op de belangstelling sjen litten yn it profetyske wurd dat oankundiget yn Dan.8:14 de datum 1843. It wie om te markearje de heroping troch God fan it kristendom, oant dêr fertsjintwurdige troch it katolike leauwen sûnt 538 en troch it protestantske leauwe dat ûntstien is út de tiid fan de reformaasje sûnt 1170. It fers fan Dan.8:14 waard ynterpretearre as it oankundigjen fan de glorieuze weromkomst fan Kristus, syn komst dy't feroarsake syn "wachtsjen", yn it Latyn "adventus" dus de Advintistyske namme dy't jûn waard oan 'e ûnderfining en har folgelingen tusken 1843 en 1844. Blykber spruts dit berjocht net oer de sabbat, mar allinich yn 'e skyn, om't de weromkomst fan Kristus de yngong yn it sânde millennium, de grutte sabbat sil markearje profetearre, elke wike, op 'e sabbat fan 'e sânde dei: de

sneon fan 'e Joaden. Net bewust fan dizze ferbining, ûntdutsen iere Advintisten it belang dat God oan 'e sabbat jout oant nei dizze tiid fan proef. En doe't se dit begrepen, learden de pioniers stevich de sabbatwierheid, ûnthâlden yn 'e namme fan' e foarme tsjerke, "fan 'e sânde dei." Mar yn 'e rin fan' e tiid joegen de erfgenamten fan it wurk de sabbat net mear it belang dat God him jowt, troch de útstelberens te hechten oan 'e tiid fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus ynstee fan it oan 'e datum 1843 oanjûn troch Daniël syn profesije. It útstellen fan sa'n fûnemintele godlike eask foarme in skuld wêrfan it gefolch wie, yn 1994, de ôfwizing troch God fan 'e organisaasje en har leden dy't hy levere oan it rebellekamp al troch him feroardiele sûnt 1843. Dizze tryste ûnderfining en dit mislearjen fan 'e lêste amtner ynstelling fan it kristlik leauwe tsjûget fan dit ûnfermogen fan it falske kristendom om **de skieding fan minsklike bannen** te akseptearjen . It ûntbrekken fan leafde foar de godlike wierheid en dus foar God sels is oan it probleem, en dit is de ultieme les yn 'e skiednis fan it kristlike leauwen dy't ik jo útlizze kin, om jo te learen en te warskôgjen, yn 'e namme fan' e Almachtige God , YaHWéH-Michael-Jezus Kristus.

Ta beslút, noch yn dit selde tema, om't it my de priis koste fan in pynlike geastlike skieding, tink ik jo oan dit fers út Matt.10:37 en, om't de fersen dy't der foarôfgeane it skiedende karakter fan it wiere kristlike leauwen dúdlik gearfetsje. , Ik neam se allegear fan fers 34 oant fers 38:

" Tink net dat ik kommen bin om frede op ierde te bringen; Ik bin net kommen om frede te bringen, mar it swurd. Hwent ik bin kommen om skieding to meitsjen tusken in man en syn heit, tusken in dochter en har mem, en tusken in skoandochter en har skoanmem; en de fijannen fan in man scille syn eigen húshâlding wêze. Dy syn heit of syn mem mear leafhaet as my , is my net wurdich , en dy't syn soan of syn dochter mear leaf hat as my , is my net wurdich ; dy't syn krús net opnimt en my folget, is my net wurdich. » Dit fers 37 rjochtfeardiget de segen fan Abraham; hy tsjûge dat er God mear leaf hie as syn fleislige soan. En troch in Advintistyske broer oan syn plicht te herinnerjen, troch dit fers foar him te sitearjen, skieden ús paden en krige ik in spesjale segen fan God. Ik waard doe in fanatyk neamd troch dizze "broer" en sûnt dizze ûnderfining hie hy it tradisjonele Advintistyske paad folge. Hy dy't yntrodusearre my oan Advintisme en de foardielen fan fegetarisme letter stoar oan de sykte fan Alseimer, wylst ik bin noch yn goede sûnens, libben en aktyf yn tsjinst fan myn God, aged 77, en n resorting noch oan dokters noch medisinen. Alle gloarje giet nei de skepper God en syn kostber advys. Yn wierheid!

Om **de skiednis fan Advintisme gearfetsje** moatte wy de folgjende feiten ûnthâlde. Under dizze "Advintistyske" namme groepearret God syn lêste hilligen nei in lange oerhearsking fan it katolike leauwen, dy't, **religieus** , de snein legitimearre ûnder syn heidenske namme "dei fan 'e ûnferovere sinne" troch Konstantyn I ^{op} 7 maart 321. de iere Advintisten wiene protestanten of katoliken dy't de erflike kristlike snein fromme eare. Se waarden dêrom troch God selektarre troch har gedrach, nei't se bliid wiene troch it weromkommen fan Jezus Kristus dy't har opienfolgjend oankundige waard foar de maitiid fan 1843 en 22 oktober 1844. It wie pas nei dizze seleksje dat it ljocht fan 'e sabbat har joech wie presintarre. Ek har ynterpretaasjes fan 'e profesijen fan Daniël en

Iepenbiering befette enoarme flaters dy't ik yn dit wurk korrigeearje. Sûnder kennis fan 'e sabbat, de pioniers konstruearre de teory fan saneamde "ûndersykje" oardiel dêr't se wienen nea by steat om te freegjen; sels nei it ljocht op 'e sabbat waard harren jûn. Foar dyjingen dy't it net witte, herinner ik jo dat neffens dizze teory, sûnt 1843, doe 1844, yn 'e himel Jezus ûndersiket de boeken fan tsjûgenissen om syn lêste útkarden te selektearjen dy't bewarre wurde moatte. Dochs joech de dúdlike identifikaasje fan 'e sûnde fan snein krechte betsjutting oan it berjocht fan Dan.8:14, sels yn syn min oersetse foarm fan "**reiniging fan it hillichdom** ." En dizze minne oersetting soarge foar ûnoplosbere kontroversjes, om't dizze **útdrukking yn it foarste plak de ferfolging troch de fersoeningsdea fan Jezus Kristus neffens Hebr. op dizze manier *suvere* , oft de himelske dingen sels *suvere waarden* troch offers better as dizze . Want Kristus is net yngien yn in *hillichdom* makke mei hannen, yn neifolging fan de wiere, mar yn 'e himel sels, dat hy no foar it oantlit fan God foar ús ferskine mei . Sa waard alles wat yn 'e himel suvere wurde soe troch de dea fan Jezus Kristus suvere: it ûndersyksoardiel hat dus gjin logyske betsjutting mear. Nei de dea en opstanning fan Jezus komt gjin sûnde of sûnder de himel yn om it wer te ûntreinigjen, om't Jezus syn himelske gebiet skjinnmakke hat troch de satan en syn ingellige folgers nei de ierde te riden, neffens Rev.12:7 by 12 en benammen yn fers 9: "*En de grutte draak waard smiten út, de âlde slange, neamd de duvel en satan, dy't ferrifelet de hiele ierde, hy waard smiten nei de ierde , en syn ingels waarden smiten mei him. »***

De twadde flater fan it offisjele Advintisme kaam ek út 'e oarspronklike ûnwittendheid fan 'e rol fan 'e sabbat en krige folle letter in grut belang. Advintisten hawwe har oandacht ferkeard rjochte op 'e tiid fan 'e lêste, de ultime, test fan it leauwen dy't yn 'e realiteit allinich sil oangean fan dyjingen dy't noch libje sille op 'e tiid fan 'e wiere weromkomst fan Jezus Kristus. Yn it bysûnder tochten se ferkeard dat snein pas yn 'e tiid fan dizze lêste test "*it teken fan it beest* " wurde soe , en dit ferklearret it sykjen nei freonskip mei beoefeners fan 'e ferflokke snein. troch God, yn werklikheid, fan syn komôf. It bewiis dat ik jou is it bestean fan 'e "sân trompetten" fan Iepenbiering 8, 9 en 11, wêrfan de earste seis nei 321, yn 'e kristlike tiid, de minsken warskôgje foar har praktyk fan 'e sûnde fan 'e feroardiele snein troch God. Wat Dan.8:12 al iepenbiere hie troch te sizzen: "*It leger waard oerlevere mei it ivige offer, fanwegen de sûnde ; de hoarn smiet de wierheid op 'e grûn, en slagge yn syn ûndernimmingen. »* Dizze "*sûnde* " wie al, de praktyk fan snein erfde boargerlik fan Konstantyn I ^{sûnt} 321 en religieus rjochtfearde troch pauslike Rome sûnt 538, "*it teken fan it beest* " oanhelle yn Apo.13:15; 14 : 9-11; 16:2. Yn 1995, nei hawwen manifestearre in ôfwizing fan it profetyske ljocht dat ik foarstelde tusken 1982 en 1991, offisjeel Advintisme begien de serieuze flater fan it meitsjen fan in alliânsje mei de ferklearre en iepenbiere fijannen fan God. It foarbyld fan de talleaze smaadingen dy't God oan it âlde Israel rjochte foar syn alliânsjes mei Egypte, in symboalysk byld fan typyske sûnde, wurdt yn dizze aksje hielendal negearre; dat makket de Advintistyske sûnde noch grutter.

Yn feite, by it bewust wurden fan 'e rol fan 'e sabbat en it belang dat it jout oan 'e titel fan Skepper God, soene de Advintistyske minsken har religieuze fijannen dúdlik moatte identifisearje en elke broederlike alliânsje mei har

foarkommen hawwe. Want, de sneonssabbat is it " *segel fan 'e libbene God* " fan Iepenbiering 7:2, it keninklike teken fan 'e skepper God, syn tsjinstanner, snein , koe allinich " *it merk fan it beest* " wêze **fan** Iep.13:15 .

Ik herinner my hjir oan dat de oarsaken fan 'e fal fan' e offisjele ynstitúsjonele Advintisme meardere binne, mar de wichtichste en meast serieuze oanbelanget de wegering fan 'e ljocht op' e wiere oersetting fan Daniël 8:14 en de ferachting dy't toand is foar de gloednige ferklearring fan Daniël 12 , wêrfan de les is om de godlike legitimiteit fan 7e ^{dei Advintisme te markearjen} . Dan komt de skuld fan net hawwe pleatst harren hope yn it weromkommen fan Jezus Kristus oankundige foar 1994; lykas de pioniers fan it wurk yn 1843 en 1844 dien hiene.

De wichtichste oardielen fan God

Syn skepping fan 'e ierde en de himel foltôge, op' e sechsde dei God ynstallearret de minske op 'e ierde. En it is fanwegen it ûngehoorzame gedrach fan 'e minskheid, en dus fan 'e sûnde, dat God it, opienfolgjend, yn har skiednis fan sântûzen jier, oan syn tal fan oardielen ûnderwerpe sil. Mei elk fan dizze oardielen wurde feroarings makke en op in konkrete en sichtbere manier waarnommen. De eksessen folge troch it minskdom fereaskje dizze godlike yntervinsjes dy't as doel hawwe it werom te pleatsen op it paad fan 'e wierheid goedkard troch har soevereine oardiel.

De oardielen fan it Alde Ferbûn .

1e oardiel: God oardielet de sûnde begien troch Eva en Adam, dy't binne ferflokt en ferdreaun út 'e " ^{tûn} *fan Eden* " .

2e oardiel: God ferneatiget it opstannige minskdom troch it wetter fan 'e wrâldwide " ^{floed} " .

3e oardiel: God **skiedt** manlju troch ferskate talen nei har ferheging fan 'e " ^{Toer} *fan Babel* " .

4e ^{oardiel} : God slút in alliânsje mei Abram dy't dan Abraham wurdt. Op dit stuit ferneatiget God **Sodom** en Gomorra, de stêden dêr't ekstreme sûnde wurdt beoefene; de ôfgryslke en ôfgryslke " *kennis* " .

5e oardiel: God ferlost Israel út 'e slavernij fan Egypte, Israel wurdt in frije en ûnôfhinklike naasje dêr't God syn wetten presintearret .

6e oardiel: 300 jier lang, ûnder syn lieding en troch de aksje fan 7 ^{befrijende} rjochters, ferlost God Israel ynfallen troch syn fijannen fanwegen sûnde.

7e oardiel: Op fersyk fan it folk, en foar har flok, wurdt God ferfongen troch ierdske keningen en har lange dynastyen (Keningen fan Juda en keningen fan Israel) .

8e ^{oardiel} : Israel wurdt deportarre nei Babylon.

9e ^{oardiel} : Israel fersmyt de godlike "Messias" Jezus - Ein fan it âlde ferbûn. It nije ferbûn begjint op perfekte doktrinale fûneminten.

10e oardiel: De nasjonale steat Israel ^{wurdt} yn 70 troch de Romeinen ferneatige.

De oardielen fan it Nije Ferbûn .

Se wurde neamd yn Iepenbiering troch de " *sân trompetten* " .

1e ^{oardiel} : Barbaren ynfallen nei 321 tusken 395 en 538.

2e oardiel: Oprjochting fan it dominearjende pauslike religieuze regime ^{yn} 538.

3e oardiel: de Oarloggen fan Godstsjinsten: se fersette de katoliken tsjin de protestantske herfoarmers dy't troch God ôfkard binne: " ^{de} *hypokriten* " fan Dan.11:34.

4e oardiel: Frânsk revolúsjonêr ateïsme smiet de monargy om en makket in ein oan it roomsk-katolike despotisme .

5e ^{oardiel} : 1843-1844 en 1994.

– It begjin: It dekreet fan Dan.8:14 komt yn wurking – it easket de foltôging fan it wurk dat troch de Reformaasje begûn is sûnt Peter Valdo, it perfekte foarbyld, sûnt 1170. It protestantske leauwen falt en it Advintisme wurdt oerwinnend berne: De religieuze praktyk fan Romeinske snein wurdt feroardiele en dat fan 'e sneonssabbat wurdt rjochtfeardige en easke troch God yn Jezus Kristus sûnt 1843. It wurk fan herfoarming is sa foltôge en foltôge.

- De ein: " *útbrekke* " troch Jezus, sy stoar ynstitúsjoneel yn 1994, yn oerienstimming mei it berjocht rjochte oan " *Laodicea* ". Gods oardiel begon mei dat syn hûs in fatale test fan profetysk leauwe ûndergie. Ofkeurd, gie de eardere keazen amtner by it kamp fan katolike en protestantske rebellen.

6e oardiel: De " *6e trompet* " wurdt folbrocht yn 'e foarm fan' e Tredde Wrâldoarloch, dit kear nukleêre, beskreaun yn Dan.11:40 oant 45. De oerlibbenen organisearje it ultieme universele regear en restaurearje de rest fan 'e earste ferplichte dei troch oardiel. Dêrtroch waard rêst op 'e sânde-dei sabbat, sneon, ferbean, ferbean ûnder straf fan sosjale sanksjes earst, dan, úteinlik, bestraft troch de dea troch in nij dekreet.

7e oardiel: foarôfgien troch de tiid fan 'e lêste sân pleagen beskreaun yn Iepenbiering 16, yn' e maitiid fan 2030, makket de glorieuze weromkomst fan Kristus in ein oan 'e oanwêzigens fan' e minsklike ierdske beskaving . It minskdom wurdt útroege. Allinnich de satan sil in finzene bliuwe op 'e desolate ierde, de "ôfgrûn" fan Iepenbiering 20, foar " *tûzen jier* " .

8e oardiel: Opnommen nei de himel troch Jezus Kristus, geane syn útkarden troch om de goddeleaze deaden te oardieljen . Dit is it oardiel oanhelle yn Rev.11:18.

9e ^{oardiel} : It lêste oardiel; de goddeleaze deaden wurde opwekke om de standert fan 'e " *twadde dea* " te lijen fanwegen *de "mar fan fjoer* " dy't de ierde bedekt en mei har alle spoaren fan 'e wurken troch sûnde ferbrûkt.

10e ^{oardiel} : De ûnreine ierde en de himelen wurde fernijd en ferhearlike. Wolkom de útkarden yn Gods nije, ivige keninkryk!

Godlik fan A oant Z, fan Aleph oant Tav, fan alfa oant omega

De Bibel hat neat mien mei oare boeken skreaun troch minsken útsein syn oerflak fisuele uterlik. Om't wy yn 'e realiteit allinich it oerflak sjogge dat wy lêze neffens skriuwkonvenanten dy't spesifyk binne foar de talen fan Hebrieusk en Gryksk, wêryn't de orizjinele teksten oan ús waarden oerbrocht. Mar yn syn

skriuwen fan 'e Bibel, Mozes brûkte archaïc Hebrieusk waans letters fan it alfabet wiene oars as de hjoeddeiske letters, se waarden ferfongen letter foar letter tidens de ballingskip yn Babel, sûnder wêtroch't problemen. Mar de letters sieten oaninoar stutsen sûnder tusken de wurden, wat se net maklik te lêzen makke. Mar efter dit neidiel leit it foardiel fan it foarmjen fan ferskillende wurden ôfhinklik fan de kar fan de letter keazen om it begjin te markearjen. Dit is mooglik en is oantoand, wat bewiist dat de Bibel wier fier boppe de mooglikheden fan minsklike ferbylding en prestaasje is. Allinnich it tinken en it ûnthâld fan 'e ûnbeheinde skepper God kin sa'n wurk betocht hawwe. Om't dizze observaasje fan meardere lêzingen fan 'e Bibel docht bliken dat elk wurd dat dêr ferskynt waard keazen en ynspireare troch God oan' e ferskate skriuwers fan syn boeken yn 'e rin fan' e tiid oant de lêste, syn Iepenbering of Apokalyps.

Om 1890 hinne demonstrearre de Russyske wiskundige Yvan Panin it bestean fan sifers yn ferskate aspekten fan de bou fan bibelske teksten. Om't it Hebrieusk en it Gryksk it gemien hawwe dat de letters fan har alfabet ek brûkt wurde as sifers en sifers. De demonstraasjes makke troch Yvan Panin hawwe de skuld fan manlju dy't Gods Bibel net serieuus nimme, flink fergrutte. Want as dizze ûntdekkingen gjin ynfloed hawwe op it meitsjen fan minsken yn steat om God leaf te hawwen, nimme se dochs alle legitimititeit fuort fan it net leauwe yn syn bestean. Yvan Panin demonstrearre hoe't it getal "sân" wie alom oanwêzich yn 'e bou fan' e Bibel, benammen yn it alderearste fers dêrfan, yn Gen.1:1. Nei't ik mysels oantoand hawwe dat de sânde-dei sabbat it " *segel fan 'e libbene God* " is fan Rev.7:2, befêstiget dit wurk allinich it bewiis ûntdutsen troch dizze briljante wiskundige dy't easken wittenskippers, fan syn tiid en ús, ûnbestriden wittenskiplik bewiis oanbean. .

Sûnt Yvan Panin hat moderne komputer de 304.805 tekens fan 'e letters analysearre dy't de Skrift útmeitsje fan 'e ienige âlde alliânsje en software biedt ûntelbere ferskillende lêzingen troch elke letter op in ûnbidich damboerd te pleatsen wêrfan de ôfstimmingsmooglikheden begjinne mei ien inkelde horizontale line fan 'e 304805 letters oant einlings in inkele fertikale line fan dizze 304805 letters krije; en tusken dizze twa ekstreme ôfstimmingen al de ûntelbere tuskenkombinaasjes. Wy ûntdekke berjochten oangeande de ierdske wrâld, har ynternasjonale eveneminten en de nammen fan âlde en moderne minsken en de mooglikheden binne ûnbidich, om't de ienige ymperatyf is om in identike romte (fan 1 oant n ...) te hâlden tusken elke letter fan 'e wurden foarme. Neist horizontale en fertikale ôfstimmingen binne d'r de mannichte fan oblique ôfstimmingen, fan boppe nei ûnder en fan ûnder nei boppe, rjochts nei lofts en lofts nei rjochts.

Dêrom, troch it byld fan 'e osean te nimmen, bevestigje ik dat ús kennis fan 'e Bibel op it nivo fan har oerflak is. Wat ferburgen is, sil iepenbiere wurde oan de útkarden yn 'e ivichheid dêr't se yngeane. En God sil syn leafsten noch fernuverje mei syn ûnbidige, ûnbeheinde macht.

Dizze skitterjende demonstraasjes binne spitigernôch net by steat om de herten fan 'e minsken te feroarjen, sadat se komme ta leafde fan God " *mei har heule hert, mei har heule siel, mei al har krêft, mei har heule geast* " (Deu.6:5; Mat. 22:37); neffens syn krekt fersyk. Ierdske ûnderfining sil it bewiisd hawwe,

ferwyten, berispingen en straffen feroarje de minsken net, en dêrom is Gods rêdingsprojekt sûnt it begjin fan it frije libben basearre op dit fers: "leafde perfekt smyt eangst út" (1 John 4:18). De seleksje fan 'e útkarden is basearre op har demonstraasje fan perfekte leafde foar God, har himelske Heit. Yn dizze " *folsleine leafde* " is d'r gjin need mear foar wet of geoaden, en de earste dy't dit begrypt wie âlde Henoach, dy't God syn leafde toande troch "mei him te *kuierjen* ", foarsichtich om neat te dwaan, om him mislik te meitsjen. Want hearrich is leafhawwe en leafhawwe bestiet út hearrigens mei it doel om wille en wille te jaan oan de leafste. Yn syn godlike perfektsje kaam Jezus op syn beurt om dizze les fan " *wiere* " leafde te befêstigjen nei de earste minsklike modellen, Abraham, Mozes, Elia, Daniël, Job en in protte oaren waans nammen allinnich God wit.

Deformaasjes troch tiid

D'r is gjin inkelde taal op ierde dy't gjin evolúsjes en transformaasjes ûndergien hat feroarsake troch de perverse geast fan 'e minske. En yn dizze saak is it Hebrieusk oan dizze minsklike perversje net ûntkommen, sadat de Hebrieuske tekst dy't wy orizjineel beskôgje al net mear is as it orizjineel fan 'e geskriften fan Mozes yn in foar in part ferfoarme steat. Ik bin dizze ûntdekking te tankjen oan it wurk fan Ivan Panin en it feit dat hy yn 'e ferzje fan 'e Hebrieuske tekst dy't hy yn 1890 brûkte, yn Gen.1:1, it wurd God digitalisearre mei de Hebrieuske term "elohim". Yn it Hebrieusk is "elohim" it meartal fan "eloha" dat god betsjut yn it iental. In tredde foarm bestiet: "Él". It wurdt brûkt om it wurd God te ferbinen mei nammen: Daniël; Samuel; Bethel; ensfh ... Dizze termen dy't de wiere God oanwize, krije in haadletter yn ús oersettingen om it ferskil te markearjen tusken de wiere God en de falske heidenske goaden fan 'e minsken.

De Bibel beklammet mei rjocht en yndruk it feit dat God "ien" is, wat him in "eloha" makket, de ienige wiere "eloha". Dit is de reden wêrom't God ús, troch it meartalswurd "elohim", yn Genesis 1 en earne oars ta te skriuwen, ús in berjocht stjoert wêrmei't er mei rjocht bewearst al Heit te wêzen fan mannichte libbens dy't foarôf bestean foar de skepping fan ús ierdske systeem of dimensje, en fan al it libben dat sil ferskine op ierde. Dizze al makke himelske libbens wiene al ferdielt troch de sûnde dy't ferskynde yn syn earste frije skepsel. Troch himsels oan te wizen mei it wurd "elohim", stelt de skepper God syn autoriteit oer alles dat libbet en út him berne is. It is yn dizze hoedanichheid dat hy letter yn Jezus Kristus de sûnden fan 'e mannichte fan syn útkarden kin drage en, allinich troch syn fersoenjende dea, mannichte minsklike libbens rêde. It wurd "elohim", meartal, betsjut dêrom God yn syn skeppende krêft fan alles dat libbet. Dizze term profetearret ek de meardere rollen dy't hy sil spylje yn syn heilsprojekt wêryn hy al benammen en opfolgjend is, " *Heit, Soan en Hillige Geast* ", dy't nei de doop sil hannelje om it libben fan syn útkarden te suverjen en te hilligjen. Dit meartal giet ek oer de ferskate nammen dy't God drage sil: Michaël foar syn ingels; Jezus Kristus foar syn útkarde minsken kocht troch syn bloed.

As foarbyld fan 'e ferfoarmings troch minsklike perversy jou ik dy fan it tiidwurd "seienje", útdrukt yn it Hebrieusk troch de woartel "brq" en wêrfan de kar fan brûkte lûden úteinlik oerset wurde sil as "seienje" of "flok". Dizze

perverse ferfoarming ferdraait de betsjutting fan it berjocht oangeande Job, tsjin wa't syn frou eins seit " *God segenje en stjerre* ", en net, " ~~ferflokje~~ *God en stjerre* ", sa't de oersetters foarstelle. In oar foarbyld fan ferrifeljende perverse feroaring, yn 'e Frânske taal hat de útdrukking "wis", dy't oarspronklik wis en absolút betsjut, yn it minsklik tinken de betsjutting fan "miskien" oernommen, folslein tsjinoersteld. En dit lêste foarbyld fertsjinnet om oanhelle te wurden, om't it oan belang wint en serieuze gefolgen hat. Yn it wurdboek "petit Larousse" haw ik in feroaring opmurken oangeande de definysje fan it wurd "snein". Yntrodusearre as de earste dei fan 'e wike yn' e ferzje fan 1980, waard it de sânde dei yn 'e ferzje fan it folgjende jier. De bern fan 'e God fan' e wierheid moatte dêrom warskôgje foar de evolúsjonêre konvinsjes fêststeld troch minsken, om't fan syn kant, yn tsjinstelling ta harren, de grutte skepper God net feroaret en syn wearden ferskille net, krekt lykas de oarder fan dingen en fan de tiid dy't er fêstige fan syn stifting fan 'e wrâld.

De perverse wurken fan 'e minskheid hawwe markearre sels de Hebriuske tekst fan' e Bibel, dêr't lûden wurde ûnrjochtfeardich tawiisd sûnder gefolgen foar it heil, mar te beskermjen syn offisjele ferzje, God hat taret troch de numerike metoade, de middels fan it identifisearjen fan de echte tekst út de fake . Dit sil tastean ús te ferifearjen en te notearjen it bestean fan tal fan numerike figueren dy't unyk karakterisearje de autentike bibelske ferzje, yn it Hebriusk as yn it Gryksk, de tekens fan dat binne net feroare sûnt de 2e ^{ieu} f.Kr.

De Geast herstelt de wierheid oer rjochtfeardiging troch leauwen (troch it leauwen)

Ik haw krekt neamd de ferfoarmings fan de bibelske tekst; dingen troch de meardere oersetters fan 'e oarspronklike geskriften. Om syn eintiidske minsken te ferljochtsjen, herstelt de Geast fan 'e wierheid har wierheid, en rjochtet de geasten fan syn útkarden nei teksten wêr't wichtige ferfoarmingen noch bliuwe. Dit is wat krekt is dien op dizze sabbat fan 4 septimber 2021, oant it punt dat ik it de namme "kristal sabbat" joech. Ik liet de kar fan it tema om te studearjen nei in Rûandeeske suster mei wa't wy de fuortgong fan ús sabbatten online diele. Se stelde "rjochtfeardiging troch leauwen." De stúdzje brocht ús wat echte wichtige ûntdekkingen dy't ús begryp fan dit ûnderwerp heul dúdlik meitsje.

Yn 'e Bibel, yn 1 Pet.1:7, symbolisearret de Geast it leauwe troch suvere goud: " *dat de test fan jo leauwen, dat kostberder is as goud dat ferdwynt, hoewol troch fjoer hifke, resultearret yn lof, gloarje en eare as Jezus Kristus ferskynt .*" Wy begripe út dizze fergeliking al dat it leauwe, it wiere leauwen in tige seldsum ding is: wy fine oeral stiennen en stiennen, wat net it gefal is mei goud.

Dan, fan fers nei fers, hawwe wy earst bewarre dat: " *sûnder leauwe is it ûnmooglik om God te behagen* ", neffens Hebr.11:6: " *En sûnder leauwe is it ûnmooglik om him te behagen; want wa't ta God komt, moat leauwe dat God bestiet, en dat hy de beleanning is fan dyjingen dy't him sykje.* » Twa learingen binne keppele oan it leauwen: it leauwen yn it bestean, mar ek de wissichheid dat it " *dejinge dy't it sykje* ", seinget, oprjocht, in wichtich detail dêr't it net op ferrifele wurde kin. En om't it doel fan it leauwe is om Him behaaglik te wêzen,

sil de útkarde reagearje op Gods leafde troch al syn ordinaasjes en geboaden te folgjen dy't Hy presintearret yn 'e namme fan syn leafde foar syn skepsels. De frucht fan dizze bân fan leafde, dy't ferienet as in magneet dejingen dy't inoar leafhawwe en God yn Kristus leafhawwe, wurdt ús presintearre yn 'e ferneamde lear oanhelle yn 1 Cor.13 dy't de wiere leafde beskriuwt dy't God behaagt. Nei dizze lêzing tocht ik oan it net minder ferneamde berjocht jûn yn HabaKuk 2:4: "... *de rjochtfearrigen sille libje troch syn leauwen* ". Mar yn dit fers fertelt de oersetting foarsteld troch Louis Segond ús: "*Sjoch, syn siel is opblaasd, se is net rjocht yn him; mar de rjuchtfeardige scil libje troch syn leauwe.* » Dit fers hat my lang in probleem steld dat ik net besocht hie op te lossen. Hoe kin in man "*opblaasd* " mei grutskens wurde beoardiele as "*rjochtfeardich* " troch God? Hy dy't neffens Spr.3:34, Jakobus 4:6 en 1 Petrus 5:5 "*de grutskens tsjinhâldt, mar de nederigen genede jout* "? De oplossing ferskynde troch yn 'e Hebrieuske tekst it wurd "*net te leauwen* " te finen yn plak fan it wurd "*swollen* " oanhelle yn Segond en mei ferrassing fûnen wy, yn in "katolike" Vigouroux-ferzje, de goede en sa logyske oersetting dy't it folslein dúdlik makket berjocht fan 'e Geast. Want eins ynspirearret de Geast yn Habakuk in boadskip yn in styl dy't al ynspirearre is yn kening Salomo yn 'e foarm fan syn spreuken dêr't er yn tsjinstelling parameters set fan absolute tsjinstellingen; hjir yn Habakuk, "*ûnleauwe* " en "*leauwe* ". En neffens Vigouroux en de Latynske Vulgaat-basis fan syn oersetting, stiet it fers: "*Sjoch, wa't net leaut hat gjin (in) rjochte siel yn him; mar de rjuchtfeardige scil libje troch syn leauwen* ". » Troch beide dielen fan it fers oan itselde ûnderwerp ta te rekkenjen, ferdraait Louis Segond it berjocht fan 'e Geast en wurde syn lêzers foarkommen fan it begripen fan it wiere berjocht dat God jûn hat. It ding dat reparearre is, sille wy no ûntdekke hoe't Habakuk de "Advintistyske" besikingen fan 1843-1844, 1994 krekt beskriuwt, en de ultieme datum dy't de wiere definitive weromkomst fan Kristus oanbelanget, de maitiid fan 2030. Yndied, dit resinte nije ljocht dy't it weromkommen fan Kristus foar 2030 befestiget, lit ús de opienfolgjende Advintistyske ûnderfiningen better begripe en authentisearje dy't al befêstige binne, yn Iepenbiering 10:6-7, troch de útdrukking: "d'r sil gjin fertraging mear wêze ... mar it mystearje fan *God sil wêze folbrocht* ." Foar dizze demonstraasje nim ik de tekst fan Habakuk 2 fan it begjin ôf, mei de ferklearjende opmerkingen trochinoar.

L.Segond ferzje feroare troch my

Vers 1: "*Ik sil op myn post wêze, en ik sil op 'e toer stean; Ik sil sjen om te sjen wat YaHWéH tsjin my sil sizze, en wat ik sil antwurdzje yn myn argumint.* »

Opmerking de hâlding fan "wachtsjen" fan 'e profeet dy't de Advintistyske proef sil karakterisearje, de Geast fertelt ús yn it berjocht fan Dan.12:12: "*Sillich is hy dy't wachtet oant 1335 dagen* ". Om dúdlik te begripen, wurdt de betsjutting fan dit "*argumint* " oan ús jûn yn it foargeande haadstik, wêr't it probleem dat Habakuk opwekt is de ferlinging fan 'e wolfeart fan 'e goddeleazen op 'e ierde: "*Sil hy hjirfoar syn net leegje en slachtsje- docht er altyd folken, sûnder sparjen?* » (Hab 1:17). Yn dizze besinning en dit fraachpetear ferbyldet Habakuk it gedrach fan alle minsken dy't deselde observaasje meitsje oant it ein fan 'e wrâld. Ek sil God syn antwurd presintearje troch profetysk it ûnderwerp fan 'e weromkomst fan

Jezus Kristus te suggerearjen, dy't definityf in ein meitsje sil oan' e oerhearsking fan 'e goddeleaze, ferachtlike, ûnleauwige, ûnleauwe en opstannige.

Vers 2: " *YahWeH spriek tsjin my en sei: Skriuw de profesije: gravearje it op tabletten, dat it gewoanlik lêzen wurde kin.* »

Tusken 1831 en 1844 presintearre William Miller tabellen dy't syn oankundigingen gearfetsje dy't it weromkommen fan Jezus Kristus profetearren earst yn 'e maitiid fan 1843, doe yn 'e hjerst fan 1844. Tusken 1982 en 1994 haw ik ek foarsteld en noch altyd foarsteld oan Advintisten en oan oare minsken , op fjouwer tabellen, de gearfetting fan 'e nije profetyske ljochten ynspireare troch de Hear fan' e wierheid foar ús " *eintiid* ". As de echte gefolgen dy't oan dizze beproeving fan 1994 ferbûn wiene pas nei de markearre tiid begrepen waarden, lykas yn 1844 it gefal wie, wurde de datum en har berekening oant hjoed de dei authentisearre troch de Geast fan 'e libbene God.

Fers 3: " *Want it is in profesije waans tiid al bepaald is,* "

Dizze tiid beneamd troch God is iepenbiere sûnt 2018. Doel fan 'e datum fan' e weromkomst fan Jezus Kristus, dizze beneamde tiid is maitiid 2030.

" *Se rint nei har ein, en se sil net lizze;* »

It weromkommen fan 'e oerwinnende Kristus sil op syn besteande tiid folbrocht wurde, en de profesije dy't it oankundiget " *sil net lizze* ". Jezus Kristus sil definityf weromkomme yn 'e maitiid fan 2030.

" *As it fertraget, wachtsje dan op, want it sil barre, it sil grif barre.* »

As de datum waard fêststeld troch God, foar him, sil de wiere weromkomst fan Kristus wurde folbrocht op dizze fêste tiid dat allinnich hy wist oant 2018. De suggerearre fertraging, "as it fertraging", kin dêrom allinnich oangean minsken, om't God *reservearret* de rjocht om falske oankundigingen fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus te brûken, wêrtroch't him yn 1843, 1844, 1994 en oant ús lêste tiid, opienfolgjend, it leauwen fan kristenen dy't bewearre dat se syn heil binne te testen, wêrtroch hy syn útkarden kin selektearje . Dizze falske ferwachte oankundigingen fan it weromkommen fan Jezus Kristus wurde brûkt troch God, om oant it ein fan 'e wrâld **te skieden** , " *it weet fan it kaf, de skiep fan 'e geiten* ", de leauwigen fan 'e ûnleauwigen, " *de leauwigen fan 'e ûnleauwigen* », de útkarde fan de fallen.

It fers befêstiget de parameter fan 'e Advintistyske " *wachtsjen* " dy't in beskriuwend elemint bliuwt fan 'e lêste hilligen apart en fersegele troch de praktyk fan' e wiere sânde-dei sabbat sûnt de hjerst fan 1844, it ein fan 'e twadde Advintistyske test. Yn dit fers beklammet de Geast it begryp fan **wissichheid** dat dizze weromkomst fan Kristus de oerwinner, befrijer en wreker karakterisearret.

Vigouroux ferzje

Vers 4: " *Sjoch, wa't in ûnleauwige is, hat gjin rjochte siel yn him; mar de rjuchtfeardige scil libje **troch syn leauwen**.* »

Dit berjocht ûntbleatet it oardiel dat God draacht oer minsken dy't ûnderwurpen binne oan de fjouwer Advintistyske besikingen keppele oan de datums 1843, 1844, 1994 en 2030. Gods oardiel is skerp yn elk fan 'e tiidrekken. Troch de profetyske oankundiging ûntmaskert God de " *hycheldes* " kristenen dy't har " *ûnleauwige* " *natuer* iepenbierje , troch de profetyske oankundigingen fan syn útkarde boaden of syn profeten te ferachtsjen. Yn skille kontrast jouwe de

útkarde eare oan God troch syn profetyske berjochten te ûntfangen en de nije rjochtingen te folgjen dy't se iepenbierje. Dizze hearrigens, beoardiele troch God om " *noflik* " te wêzen, wurdt tagelyk beoardiele om de gerjochtichheid te behâlden dy't oan 'e namme fan Jezus Kristus wurdt taskreaun.

Allinnich dit hearrich leauwe "út leafde" foar God wurdt beoardiele wurdich om yn 'e ivichheid te kommen. Allinnich wa't it bloed fan Kristus reinigt fan syn sûnden wurdt bewarre " **troch syn leauwen** ". Om't it antwurd fan it leauwe persoanlik is, dit is wêrom Jezus syn berjochten, yndividueel, rjochtet oan syn útkarden, bygelyks: Matt.24:13: " *Mar wa't oanhâldt oant it ein sil wêze bewarre .*" Leauwe kin kollektyf wurde as it oan ien standert foldocht. Mar pas op! Minske oanspraken binne misliedend, om't Jezus allinich beslút wa't bewarre of ferlern wurdt neffens syn oardiel fan it leauwen oantoand troch kandidaten dy't de himel wolle yngean.

Gearfetsjend, yn dizze fersen fan Habakuk, iepenbieret en befêstiget de Geast de nauwe en **ûnskiedbere bân** fan " *leauwe* " en " *de wurken* " dy't it genereart; wat al opbrocht troch de apostel Jakobus (Jak.2:17: " *Sa is it mei it leauwe: as it gjin wurken hat, is it yn himsels dea .*"); dy't it feit ymplisearret dat fan it begjin fan 'e evangelisaasje it ûnderwerp fan leauwen ferkeard begrepen en ferkeard ynterpretearre waard. Guon, lykas hjoed, hechten der allinich it leauwespekt oan, negearje it tsjûgenis fan 'e wurken dy't it har wearde en har libben jouwe. It gedrach fan minsken, oan wa't God syn oankundigingen fan 'e weromkomst fan Jezus Kristus bekend makket, lit de wiere aard fan har leauwen sjen. En yn in tiid dat God syn grutte ljocht útgiet oer syn lêste tsjinstfeinten, is der gjin ekskús mear foar elkenien dy't de nije easken dy't God steld hat sûnt 1843 net begrypt. Ferlossing troch genede giet troch, mar sûnt dizze datum is it allinich profitearret de útkarden selektearre troch Jezus Kristus, troch it tsjûgenis fan echte demonstraasjes fan 'e leafde dy't se him jouwe. Earst wie de sabbat it teken fan dizze godlike segen, mar sûnt 1844 is it nea west op himsels genôch, om't de leafde foar syn profetyske wierheid, iepenbiere tusken 1843 en oant 2030, ek altyd troch God easke is. Yn feite hawwe de nije ljochten ûntfongen sûnt 2018 in nauwe ferbining mei de sânde-dei sabbat dy't it profetyske byld wurden is fan it sânde millennium dat sil begjinne mei it weromkommen fan Jezus Kristus yn 'e maitiid fan 2030. Sûnt 2018, "rjochtfeardiging troch leauwe » komt ta bloei en profitearret de roppen dy't de útkarden wurde troch har leafde foar God te manifestearjen en al syn âlde en nije ljochten iepenbiere yn 'e namme fan Jezus Kristus lykas leard yn Matt.13:52: "En hy sei tsjin harren: *It is Dêrom is elke skriftgelearde dy't leart oer it keninkryk fan 'e himel as in hear fan in hûs dy't nije dingen en âlde dingen út syn skat bringt* . Elkenien dy't fan God hâldt, kin allinich leaf ha om syn projekten en syn geheimen te ûntdekkjen dy't lang ferburgen en negearre binne troch minsken.

Habakuk en de earste komst fan 'e Messias

Dizze profesije fûn ek ferfolging foar it Joadske nasjonaal Israel, dêr't it de earste komst fan 'e Messias oankundige. De tiid fan dit kommen waard fêststeld en oankundige yn Dan.9:25. En de kaai foar syn berekening waard fûn yn it boek Ezra, yn haadstik 7. It docht bliken dat de Joaden it boek Daniël ûnder de

histoaryske boeken pleatsten, en it gie foar it boek Ezra. Mar op dizze wize waard syn profetyske rol fermindere en minder sichtber foar de lêzer. Jezus wie de earste profeet dy't de oandacht fan syn apostels en learlingen luts op 'e profesijen fan Daniël.

De oankundige fertraging, " *as it fertraget, wachtsje op it* ", hie ek syn ferfolling, om't de Joaden wachtsje op in messias dy't wreker en befrijer fan 'e Romeinen wie, fertroud op Jesaja 61 wêr't de Geast seit oer Kristus yn it fers 1 : " *De geast fan de Heare, JaHWeH, is op my, Hwent JaHWeH hat my salve om goed nijs te bringen oan de earmen; Hy hat my stjoerd om de brutsen herten te genêzen, om de finzenen frijheid út te roppen en de finzenen befrijing;* ". Yn fers 2 spesifisearret de Geast: " *Om in jier fan geunst fan JaHWéH út te roppen , en in dei fan wraak fan ús God ; Om alle troffenen te treasten;* ". De Joaden wisten net dat der tusken " *it jier fan 'e genede* " en " *de dei fan 'e wraak* " noch 2000 jier foarby moasten om it folk te lieden nei it weromkommen fan Kristus, de oerwinner, befrijer en wreker, neffens Jesaja 61:2. Dizze les is dúdlik te sjen yn it tsjûgenis oanhelle yn Lukas 4: 16-21: " *Hy gie nei Nazareth, dêr't er grutbrocht wie, en, neffens syn gewoante, gie hy de synagoge op 'e sabbatdei yn. Hy stie op om te lêzen, en krige it boek fan 'e profeet Jesaja. Doe't er it útrôle, fûn er it plak dêr't skreaun stie: De Geast des Heare is op my, om't Hy my salve hat om it goede nijs oan 'e earmen te ferkundigjen; Hy hat my stjoerd om de brutsen herten te genêzen, om befrijing oan 'e finzen te ferkundigjen, en herstel fan it sicht oan' e blinen, om de ûnderdrukten frij te meitsjen, om it jier fan 'e genede fan' e Hear út te roppen. Doe rôle er it boek op, joech it oan de feint en gyng sitten.* » Troch syn lêzen hjir te stopjen, befêstige hy dat syn earste komst allinich om dit " **jier fan genede** " oankundige troch de profeet Jesaja. Vers 21 giet troch, sizzende: " *Alle dy't yn 'e synagoge wiene seagen him oan. Doe bigoun er tsjin hjar to sizzen: Hjoed is de Skrift folbrocht, dy't jimme krekt heard hawwe.* » De negearre en net lêzen " **dei fan 'e wraak** " waard ynsteld troch God, foar de maitiid fan 2030, foar syn twadde komst, dizze kear, yn al syn godlike macht. Mar foar dizze weromkomst moast de profesije fan Habakuk folbrocht wurde troch " *fertraging* ", troch de "Advintistyske" besikingen, yn 1843-1844 en 1994, lykas wy krekt hawwe sjoen.

De lêste tawijing

Face de wierheid

Yn 'e maitiid fan 2021, it begjin fan it godlike jier, hat de rike, mar falske kristlike westerske minskdom krekt har winsk oantoand om it libben fan 'e âlderein te behâlden, sels as op kosten fan nasjonale ekonomyske ruïne. Dit is wêrom God it sil leverje oan 'e Tredde Wrâldoarloch dy't mannichte libbens fan minsken fan alle leeftiden sil ôfnimme, wittende dat d'r gjin genêzing of faksin is foar dizze twadde godlike straf. Foar ús, yn 8 jier, sil it jier 6000 wêze fan 'e ierdske skepping, wêrfan it ein sil wurde markearre troch it weromkommen fan Jezus Kristus. Triomfantlik en oerwinnend sil hy syn ferlosten, syn libbene útkarden en dejingen dy't er opwekke sil liede yn syn keninkryk fan 'e himel en hy sil al it minsklik libben op ierde ferneatigje wêrop hy allinich, isolearre yn tsjuster, de opstannige ingel fan it begjin ôf sil litte, Satan, de duvel.

Leauwe yn it 6000 jier prinsipe is essensjeel om dit programma te akseptearjen. Krekte berekningen út 'e sifers jûn yn' e Bibel waarden ûnmooglik makke fanwegen in "vagueness" oangeande de datum fan Abraham syn berte (in inkele datum foar de trije soannen fan Terah: Gen.11:26). Mar, de folchoarder fan opienfolgingen fan minsklike generaasjes fan Adam oant de weromkomst fan Kristus befêstiget de oanpak fan dit nûmer 6000. Troch ús leauwen oan dit rûne, krekte nûmer te jaan, skriuwe wy dizze kar ta in "yntelligint" wêzen, dat is, oan de skepper God, boarne fan alle yntelliginsje en libben. Neffens it prinsipe fan 'e "sabbat" oanhelle yn syn fjirde gebod, joech God de minske "seis dagen" en seis tûzen jier om al syn wurk te dwaan, mar de sânde dei en it sânde millennium binne "hillige" tiden fan rêst. (set apart) foar God en syn útkarden.

yntelligint as wiis " gedrach fan syn útkarden dy't profitearje fan alles wat God seit, profetearret of tinkt (sjoch Daniël 12:3: " En de wizen sille skine as de pracht fan 'e útwreiding, en dyjingen dy't gerjochtichheid learden oan' e mannichte, lykas de stjerren, foar ivich en ivich. " Sa hanneljend rjochtfeardigje se Gods kar om har te profitearjen fan syn ferlossende gerjochtichheid, manifestearre yn Jezus Kristus.

Om dit wurk te sluten, krekt foar it kommende drama, soe ik op myn beurt graach opdrage wolle oan alle wiere bern fan God dy't it lêze sille en it mei leauwen en freugde wolkom, dit fers út Johannes 16:33 dat waard wijd troch twa ferskillende boarnen by gelegenheid fan myn doop op 14 juny 1980; de iene op myn doopakte fan 'e ynstelling, de oare op it foarwurd fan it boek "Jezus Kristus" dat my by dizze gelegenheid oanbean waard troch myn tsjinstfeint fan 'e tiid, hast oant de leeftyd dat Jezus syn libben as offer offere: " *Dizze dingen haw ik tsjin jo sein, dat jo frede hawwe meie yn my. Jo sille ferdrukking hawwe yn 'e wrâld; mar hâld moed, ik haw de wrâld ferovere ."*

Samuël, de sillige tsjinstfeint fan Jezus Kristus, "Wierlik"!

De lêste oprop

Wylst ik dit berjocht skriuw, oan 'e ein fan 2021, genietet de wrâld noch altyd weardefolle en wurdearre universele religieuze frede. Op grûn fan myn kennis fan 'e ûntsifere profetyske iepenbieringen dy't troch God taret binne, bevestigje ik, sûnder de minste twifel, dat in skriklike wrâldoarloch yn tarieding is en op koers is om binnen de kommende 3 oant 5 jier te foltôgjen. Troch it te presintearjen ûnder de symboalyske namme fan " *seisde trompet* " yn Openb.9, herinnert de Geast ús dat der al fiif skriklike straffen binne kommen om it ferlitten fan trou oan syn hillige sabbat en syn oare oardielen te straffen dy't sûnt 7 maart 321 net respektare binne. straffen fan 'e ûnstjerlike God oerspande 1600 jier minsklike skiednis organisearre op in godlik religieus programma. Syn sechsde straf komt om ien lêste kear te warskôgjen, it kristendom skuldich oan ûntrou tsjin him. Utsein God en syn rêdingsprojekt hat it minsklik libben gjin sin. Dit is wêrom, de " *trompetten* " dy't in stadichoan karakter hawwe iepenbiere troch analogy yn Leviticus 26, de moardlike yntinsiteit fan 'e " *sechste* " sil hichten berikke fan horrors dy't it minskdom lang freze en freze hat. De " *sechsde trompet* " giet oer de ultieme Wrâldoarloch dy't mannichte minsken sil útroegje, " *in tredde fan minsken* " neffens Iep.9:15. En dit oanpart kin letterlik berikt wurde yn in oarloch dêr't 200.000.000 bewapene, oplaat en útrist profesjonele fjochters sille konfrontearje inoar, neffens de krektens jûn yn Rev.9:16: "It oantal ruters yn it leger wie twa myriads fan myriaden : *Ik hearde it oantal fan har* "; d.w.s. 2 x 10000 x 10000. Foar dit lêste konflikt, yn 'e 20e ^{ieu}, wiene de twa wrâldoarloggen fan 1914-1918 en 1939-1945 foarboarders fan 'e grutte straf dy't komt om de tiid fan frije en ûnôfhinklike folken te einigjen. God hat gjin taflechtstêden foar syn útkarden levere, mar hy hat ús genôch dúdlike oanwizings litten foar ús om te flechtsjen fan 'e gebieten dy't as prioriteit rjochte binne troch syn godlike grime. Hy sil de klappen rjochtsje dy't moatte wurde levere troch minsken dy't foar dizze taak neamd wurde. Mar net ien fan harren sil ien fan syn útkarden wêze. De ûnleauwige rebellen of ûnleauwigen ferspraat oer de ierde sille de ynstruminten en slachtoffers wêze fan syn godlike grime. De Twadde Wrâldoarloch waard fochten tusken westerske folken waans religys kristlik wiene en konkurrearjende. Mar yn 'e kommende Tredde sil it motyf foar de botsingen yn wêzen religieus wêze, en konkurrearjende religys tsjininoar sette dy't noait doktrinêr kompatibel binne mei elkoar. Allinnich frede en hannel hawwe dizze yllúzje tastien om te groeien. Mar yn 'e tiid keazen troch God, neffens Rev.7:2-3, sil de demonyske universaliteit dy't troch de ingels fan God hâlden wurde frijlitten wurde om " *de ierde en de see skea te dwaan* " of, de symboalen dy't dekodearre wurde, " *om skea* " "Protestanten en katoliken" dy't ûntrou binne oan Jezus Kristus. Hiel logysk is it ûnleauwe kristlike leauwen it haaddoel fan 'e grime fan 'e rjochtfearde Rjochter Jezus Kristus; krekt as yn it âlde forboun, Israel waard straft foar syn konstante ûntrou oant syn nasjonale ferneatiging yn it jier 70. Parallel mei dizze " *sechsde trompet* ", de profesije fan Dan.11:40 oant 45, befêstiget, troch it

oproppen fan " *trije keningen* ", de ymplikaasje fan 'e trije religys fan it monoteïsme: Jeropeeske katolisisme, Arabyske en Noard-Afrikaanske islam, en Russyske ortodoksy. It konflikt einige mei in omkearing fan 'e situaasje troch de yntervinsje fan it Amerikaanske protestantisme, net neamd as kening, mar suggerearre as in tradisjonele potinsjele fijân fan Ruslân. De eliminaasje fan konkurrearjende machten iepenet tagong ta syn lêste oerhearsking ûnder de titel fan " *de bist dat opkomt út 'e ierde* ," beskreaun yn Ieb.13:11. Lit ús spesifisearje dat yn dizze lêste kontekst it Amerikaanske protestantske leauwe in minderheid wurden is, mei't it roomsk-katolike leauwen de mearderheid is, troch opienfolgjende Hispanyske ymmigraasjes. Yn 2022 is har presidint fan Ierske komôf sels katolyk, lykas de fermoarde presidint John Kennedy.

Yn Iepenbiering 18:4, yn 'e Almachtige God, gebiedt Jezus Kristus allegearre dy't yn Him leauwe en hoopje, Syn útkarden, om " *út Babylon de Grutte te kommen* ." Identifisearre mei bewiis yn dit wurk oan 'e Pauslike Roomsk-Katolike Tsjerke, " *Babylon* " wurdt beoardiele en feroardiele fanwegen " *har sûnden* ." Troch histoaryske erfenis fan " *har sûnden* " wreidet de skuld fan it katolisisme út nei protestanten en otterdokse minsken dy't troch har religieuze praktyk de sneinsrêst rjochtfeardigje dy't fan Rome erfd binne. De útgong út Babylon betsjuttet it ferlitten fan ' *e sûnden* ', wêrfan de wichtichste, om't God it in identifisearjend " *teken* " makket: de wyklikse rêstdei, earste dei fan 'e wike fan' e godlike oarder, Romeinske snein.

Yn dit berjocht, sjoen de urginsje fan 'e tiden, rop ik de soannen en dochters fan God oan om de noardlike sône fan Frankryk te ferlitten, sintraal op har haadstêd, Parys. Om't it sil gau wurde troffen troch de grime fan God, lije it " *fjoer út 'e himel* ", dizze kear nukleêre, lykas de stêd fan " *Sodom* " dêr't er fergeliket it, yn syn Iepenbiering, yn Iepenbiering 11:8. Hy neamt it ek mei de namme " *Egypte* ", in symboalysk byld fan " *sûnde* ", fanwegen de opstannige hâlding fan syn irreligieuze ynset dy't God tsjinhâldt, lykas de farao yn it histoaryske ferslach fan 'e Exodus fan Hebrieusken. Yn in oarlochssituaasje, mei diken ôfsnien en ferbean, sil it ûnmooglik wêze om it doelgebiet te ferlitten en te ûntkommen oan 'e deadlike tragedzje.

Samuël tsjinstfeint fan 'e libbene God, Jezus Kristus

Wa't earst ûntdekke wol wat oan 'e ein fan dit wurk presintearre wurdt, sil muoite hawwe om te begripen wêrom't ik sa oertsjûge bin fan 'e ûnomkearbere aard fan 'e oansteande ferneatiging fan Frankryk en Europa. Mar dejingen dy't it lêzen hawwe, fan it begjin oant it ein, sille yn 'e rin fan' e lêzing de bewizen sammele hawwe dy't kontinu opsteapele, oant it punt dat se úteinlik de ûnwankelbere oertsjûging diele kinne dat de 'De Geast fan God hat boud yn my en yn allegearre dy't by him hearre; yn wierheid. Oan HY heart al de GLORY.

Minne ferrassingen sille allinich komme fan dyjingen dy't koppich wegerje om syn ûnfergelykbere krêft te erkennen, de meast talrike, en syn fermogen om alles neffens syn plan te lieden oant syn perfekte útfiering.

Ik slút dit wurk hjir, mar de ynspiraasje dy't Jezus my trochgiet te jaan, wurdt altyd opmurken en opnommen yn 'e foarm fan berjochten presintearre yn it wurk " **Heavenly manna of the last Adventist walkers** ".